

ALFRĒDS JĀNIS
BĒRZIŅŠ

LAIKS. TELPA. LAUDIS

LAIKS
TELPA
ĻAUDIS

Arnolds Apse

VECAIS VANAGS

Kurzeme, Prūsija, Pomerānija,
Beļģijas bads un dzeloņu žogi,
Kas teica — tie stāsti ir veci!
Nē, tie ir jauni,
kaut gadu desmiti pagājuši
un es esmu vecs.

Un tomēr — es esmu tas pats!
Kā gan var būt vēl tas pats?
Var!
Jo vēl arvien man sāp mani kritušie biedri,
man sāp mums atņemtā zeme.
Sāp kapenes tundrā, sāp svešums
un sāpēs līdz galam.

Es esmu tas pats, jo mans gars
liedz piedot un uzsmaidīt svešiem,
kas manai tautai Daugavas krastos
liek dzīvot bez smaida —
sakostiem zobiem.

Es esmu tas pats, jo māju atslēgu
paņēmu līdzi — tā ir man vēl šodien.

Un ja tā būs, ka svešumā svētvakars
pienāks, es Latvijas atslēgu atdošu
dēlam, uz aizsauli iešu
ar Daugavas Vanagu dziesmu,
un aizsaulē būšu — tas pats!

LAIKS. TELPA. LAUDIS

DAUGAVAS VANAGU ORGANIZĀCIJAS DESMIT GADI
1973 — 1982

VĒSTURES APCERE

CETURTĀ DAĻA

DV ORGANIZĀCIJAS CENTRĀLĀS VALDES, ZEMJU VALŽU, NODAĻU, APVIENĪBU UN KOPU DARBS

DAUGAVAS VANAGU CENTRĀLĀS VALDES IZDEVUMS

Vāku zīmējis Ed. Dzenis

Rediģējis Alfrēds Jānis Bērziņš

Grafiskais iekārtojums Dz. Pūpēdis

DAUGAVAS VANAGU APGĀDS, 1984

PRINTED BY AMBER PRINTERS & PUBLISHERS LTD. TORONTO, CANADA
COPYRIGHT BY DV CV

Priekšvārdi

„Laiks, Telpa, Ļaudis" ceturtā grāmata ir turpinājums iepriekšējām trim V. Hāznera sarakstītām grāmatām.

Darba veikšanas uzdevumu saņēmu DV centrālās valdes 1982. gada 25./26. jūnija sēdē Halifaksā.

Grāmata aptver Daugavas Vanagu organizācijas pēdējos 10 gadus un nebūs arī pēdējā. Daugavas Vanagi pastāvēs arī nākotnē, neatkarīgi no tā, vai tai būs savi uzdevumi jāveic svešumā, vai atjaunotā tēvu zemē. Daugavas Vanagu vēsture būs kādam jāturpina rakstīt. Es uzskatu sevi tikai kā vienu daudzo darītāju un rakstītāju ķēdē.

Šī grāmata, līdzīgi iepriekšējām, lielā daļā ir kollektīvs Daugavas Vanagu atbildīgo darbinieku darbs.

Lielāko DV zemju valžu izraudzītie darbinieki: A. Auniņš Austrālijā, I. Pālītis un J. Ranka Anglijā, Ž. Indriksons Vācijā, A. Kalupnieks Kanadā, J. Utināns ASV un Z. Dzelme Zviedrijā savākuši un sakopojuši datus, pārskatus savās zemēs, nodaļu/apvienību/kopu darbinieki vākuši vajadzīgo uz vietām un devuši to tālāk savu zemju redaktoriem. Visu viņu vārdi atbildīgajam redaktoram nav zināmi. V. Hāzners devis rakstu par savu gadiem vadīto ideoloģisko nozari. A. Liepiņa — par vanadzēm un izpalīdzējusi par citām DV aktīvitātēm. M. Kadiķis — DV sporta jautājumos. (Lieliskās grafikas par DV aktīvitātēm nāk no M. Grīna.). — Viņiem visiem sirsnīgākā pateicība par veikto. Tikai tā kopējā darbā varējām nodokumentēt mūsu lielās organizācijas darbus un veikumus pēdējos 10 gados.

Kopojot un vācot visus materiālus par aizvadītiem darba gadiem, ik brīdi izjutu to lielā DV darbinieku pulka darbu un piepūli ikdienā, savā darbības lokā, kas cēluši un veidojuši Daugavas Vanagus un bieži ar to arī visu apkārtnes sabiedrisko dzīvi. Šai īstajai cīnītāju kopībai vēl pēc 40 svešuma gadiem izdevies saturēt kopā tautiešus, būt nomodā par latviešu sabiedrisko dzīvi, kopjot tradicijas, saistot un atbalstot mūsu jaunatni nacionālai kopībai —

zināmas ideoloģijas virzienā, palīdzot materiāli tautiešiem svešumā un dzimtenē, vienmēr paturot prātā mūsu galveno uzdevumu — tēvu zemes brīvības atgūšanu. Viss darbs ir veidots šo mērķu virzienā.

Nododu šo grāmatu Daugavas Vanagu saimes un visas latviešu sabiedrības vērtēšanai un lietošanai kā rokas grāmatu turpmākajiem DV darba veicējiem ar vēlējumu — darbu neatlaidīgi un līdzīgām sekmēm turpināt arī nākotnē.

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Alfrēds Jānis Bērziņš

Minsterē,
1984. g. janvārī.

ALFRĒDS JĀNIS BĒRZIŅŠ

Grāmatas redaktors
DV ģenerālsekretārs

JĀNIS FRIŠVALDS

JV priekšnieks 1973 — 1983

Daugavas Vanagu Centrālās valdes darbs

Ar 1973. gadu DV organizācijas vadībā notika ievērojamas pārmaiņas, jo organizācijas vadītāja amatā nāca Jānis Frišvalds. Ja iepriekšējie abi DV priekšnieki plkv. V. Janums un maj. V. Hāzners bija savas vadītāju spējas pierādījuši jau kara laukā komandēdami pulkus un bataljonus, tad tagad organizācijas priekšgalā nostājās vienkāršs cīnītājs, DV darbinieks, kurš DV organizācijas darbā bija burtiski izaudzis no pašiem pamatiem, iziedams gandrīz visus iespējamos amatus nodaļās, zemes un centrālā valdē līdz nonācis visaugstākajā — DV priekšnieka amatā.

Jāņa Frišvalda visa trimdas dzīve bija veltīta tikai Daugavas Vanagiem. Nākot DV priekšnieka amatā, J. Frišvalds uzņēmās jo sevišķi lielu darba slodzi, jo, smagi strādādams maizes darbu, DV darbam varēja veltīt tikai vakara un nakts stundas, kamēr abi iepriekšējie cienījamie priekšnieki zināmā mērā to varēja apvienot ar savu maizes darbu.

Tomēr DV saime, pazīdama J. Frišvalda lielo ideālismu DV darbā, viņam vēlēšanās bija devusi savu uzticību, izvēloties viņu no 5 uzstādītiem kandidātiem, kāds skaits ne pirms tam, ne pēc tam vēl nav bijis.

Pirmā sēde jaunā DV priekšnieka J. Frišvalda vadībā notika 1973. gada 19./20. maijā Londonā, DVF namā.

Sēdi atklājot DV priekšnieks solīja visus savus fiziskos un garīgos spēkus veltīt DV organizācijas vadības darbam. Tiešā priekšnieku maiņa nevarēja notikt, jo slimības dēļ nevarēja ierasties iepriekšējais DV priekšnieks V. Hāzners. Viņš ar speciālu rakstu 1973. gada 10. janvāra centrālās valdes apkārtrakstā patei-

cās visiem DV atbildīgiem darbiniekiem par viņam sniegto atbalstu darbā. Viņš aicināja palikt uzticīgiem tiem ideāliem, kuŗi likti pamatā DV organizāciju dibinot Cēdelgemā.

Sēdē piedalījās: DV priekšnieks J. Frišvalds, centrālās valdes prezidija locekļi N. Bisenieks un S. Lindiņš, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, CV locekļi J. Utināns (pārstāvot arī otru DV ASV locekli A. Puķīti), E. Krūka, J. Leitītis, R. Šmitmanis un J. Masulānu pārstāvēja A. J. Bērziņš.

No kr. sēž: J. Utināns, M. Ķeņģe, J. Frišvalds, A. J. Bērziņš; stāv: E. Krūka, S. Lindiņš, J. Leitītis, R. Šmitmanis un N. Bisenieks.

Sēdi tieši ar savu klātieni pagodināja Latvijas lietvedis Lielbritanijā T. V. Ozoliņš un citi sabiedriski un DVF darbinieki.

Ar vadības maiņu iezīmējās arī zināma paaudžu maiņa, kas noteikti risinājas arī visā organizācijā, kaut arī nepietiekami. Visas organizācijas uzdevums ir nodrošināt šo paaudžu maiņu, jo bez tās organizācija nepastāvēs. Griba, apņēmība ir, norādīja jaunais DV priekšnieks, bet, kaut organizācija skaitliski vēl aug, jauni biedri klāt nāk ļoti kūtri. Politiskās informācijas darbs, jaunatnes latviskā audzināšana un rosība kultūrāli - sabiedriskā

laukā ir darba prioritātes, domāja DV priekšnieks Jānis Frišvalds 1973. gada CV sēdi ievadot. Jau pirmajā savas vadības sēdē J. Frišvalds aicināja DV galvenos vadītājus censties vispirms un vai vienīgi savu galveno vērību un darbu veltīt DV organizācijai. Pats viņš to visu laiku darījis, ne tā visi vadības vīri zemēs.

DV centrālā valde atzina, ka DV organizācijas darbības prioritātes ir: 1. Politiskais inf. darbs, 2. Jaunatnes latviskā audzināšana, 3. Rosība kultūrāli - sabiedriskā laukā.

DV CV konstruējās:

Jānis Frišvalds	— DV priekšnieks
Nikolajs Bisenieks	— DV CV sekretārs un CV ārējās informācijas noz. vad.
Sigurds Lindiņš	— DV CV kasieris un CV iekšējās inf. nozares vadītājs
Marija Ķeņģe	— vanadžu priekšniece
Jāzeps Utināns	— DV priekšnieka 1. vietnieks un aprūpes nozares vadītājs
Jēkabs Leitītis	— DV priekšnieka 2. vietn. un ārējās inf. noz. vad. palīgs
Elmārs Krūka	— DV CV kultūras nozares vadītājs
Roberts Šmitmanis	— DV CV saimnieciskās nozares vad. un CV ārējās inf. nozares vad. palīgs
Jāzeps Masulāns	— DV CV sporta noz. vadītājs un CV iekšējās inf. nozares vad. palīgs
Alfrēds Puķīte	— DV CV loc. sevišķiem uzdevumiem.

Pieaicinātie DV CV nozaru vadītāji:

Vilis Hāzners	— DV CV ideoloģiskās noz. vadītājs
Baiba Šmita-Kalēja	— DV CV jaunatnes nozares vadītāja
Alfrēds Jānis Bērziņš	— DV ģenerālsekretārs

Pieaicinātie DV CV nozaru referenti:

Imants Sakss	— DV CV kultūras nozares referents
Elga Rodze-Ķīsele	— DV CV ārējās inf. nozares referente
Austra Liepiņa	— DV CV iekšējās inf. nozares referente
Vera Rulliņa	— DV CV jaunatnes nozares referente

1973. gada DV centrālās valdes sēdes Londonā dalībnieki un viesi: sēž no kreisās — V. Rulliņa, J. Utināns, M. Ķeņģe, T. V. Ozoliņš, J. Frišvalds, A. Abakuks, P. Reinhards, A. J. Bērziņš. Stāv no kreisās: I. Pālītis, E. Krūka, A. Liepiņa, J. Dzenis, J. Leitītis, A. Lazdiņš, G. Rītiņš, R. Šmitmanis, P. Priedītis, L. Ceriņš, L. Rumba, N. Bisenieks un S. Lindiņš.

Jau 1973. gada 1. aprīlī Līdsā DV CV prezidijs bija sanācis uz savu 1. sēdi, kur pārrunāja darbu sadalījumu prezidijā. Prezidijs bija arī atzinis, ka naudas līdzekļus arī turpmāk pārzinās un kārtos DV ģenerālsekretārs A. J. Bērziņš Minsterē, bet CV prezidijam būs konts pie DVF valdes un to pārzinās DVF darbvedis Londonā.

Lēmumus un atzinumus pa nozarēm lūgts skatīt CV nozaru darbības atreferējumos.

Sēdē, ārpus nozaru darbības, pārrunāja invalidu mītnes ,,Bērzaine'' jautājumus. Sakarā ar jauno pilsētas apbūves plānu iespējams, ka DV CV jau 1974. gadā būs jāizšķiras par Bērzaines paturēšanu vai pārdošanu, tās vietā pērkot citu objektu Vācijas vidienā, kas reizē kalpotu visai latviešu sabiedrībai Vācijā. Ar tādu domu jāiepazīstina visu DV zemju delegātu sapulces.

Ziedoja Latviešu Nacionālam fondam $50, Madrides latv. raidījumiem $1.000 un spīkeres atlīdzībai $600.

Nolēma abonēt Latviju Amerikā — 50 eks. un DV Mēnešrakstu — 30 eks. Latv. kaŗa inv. apvienība pieprasījusi 1/2 no Bērzaines vērtības lai viņiem izmaksā naudā. To DV centrālā valde noraidīja.

DV CV prezidija sēde vēl notika 1973. gada 1. jūlijā latviešu mājā Almēlijā, kur pārrunāja DV CV sēdes lēmumus un atzinumus.

21. jūlijā, 3. Eiropas dziesmu svētku laikā Ķelnē arī notika DV CV prezidija sēde, kur pārrunāja galvenā kārtā CV iecerēto grāmatu jautājumu. Dziesmu svētku laikā DV priekšnieks J. Frišvalds tikās ar PBLA valdes priekšsēdi U. Gravu.

2. septembŗa CV prezidija sēdē, Londonā pieņem papildinājumus ,,Noteikumi DV organizācijas darbībai'' tālāk virzīšanai DV zemju delegātu sapulcēm.

6. oktobrī atkal notiek CV prezidija paplašinātā sēde ar CV jaunatnes nozares vadītājas B. Šmitas-Kalējas piedalīšanos. Pieņem projektus ,,Vadlīnijas jaunatnes darbam'' un ,,Ierosinājumi DV jaunatnes kopu darbībai'', kuŗus izstrādājusi B. Šmita-Kalēja. Izdos arī DV jaunatnes informācijai uzskates brošūru. PBLA izdevumam ,,Latvietis latvietim'' piešķīra $450—. Izdevumu sastāda CV loceklis A. Puķīte.

15. oktobrī notiek CV rakstveida sēde ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' jautājumos un par V. Hāznera ierosināto ,,Plkv. V. Januma fonds'' radīšanu. Fonda dibināšanai CV locekļi piekrīt un to paziņo 1974. gada 5. janvārī, kad Minsterē atzīmē plkv. V. Januma 80 gadus, reizē pasniedzot Minsteres latviešu ģimnazijai pirmo balvu $1.000 apmērā. Vēl pārrunā event. ziedojumu Latvijas Brīvības fondam, ko atliek uz vēlāku laiku.

2. decembŗa CV prezidija sēdē, Līdsā, pārrunāja nākošās CV sēdes laiku, DV rokas grāmatu jaunatnei, DV kultūras balvas un žūrijas sastāvu.

1974. gada DV CV sēde notiek laikā no 27.—29. jūnijam Almēlijā, Anglijā. Sēdē piedalījās: J. Frišvalds, N. Bisenieks, S. Lindiņš, M. Ķeņģe, J. Utināns, J. Leitītis, R. Šmitmanis, B. Šmita-Kalēja ar G. Brikmaņa pilnvaru, M. Tenisons no Austrālijas ar J. Masulāna pilnvaru, A. J. Bērziņš un A. Liepiņa.

No kr. sēž: M. Tenisons, N. Bisenieks, J. Frišvalds, M. Ķeņģe, J. Utināns, S. Lindiņš; stāv: A. J. Bērziņš, R. Šmitmanis, B. Šmita-Kalēja, J. Leitītis.

Ar 1974. gada 1. janvāri par CV locekli Kanadā ievēlēts Guntars Brikmanis, kas pildīs DV CV kultūras nozares vadītāja pienākumus. Uzturētas draudzīgas attiecības ar igauņu un lietuviešu radniecīgām cīnītāju organizācijām un PBLA, ko veicis CV loceklis A. Puķīte ASV.

Zviedrijā 1973. gadā nodibināta jauna nodaļa Lundā. Sakārtotas bij. latviešu karavīru pases apm. 30.000 un sastādīti saraksti par tām. Pases glabāsies Anglijā, bet saraksti Minsterē pie DV ģenerālsekretāra. Ja kādam pieprasītājam pase atradīsies, tad to izsniegs. 25 gadu pastāvēšana nosvinēta DV Zviedrijā (1974).

DV darbība sevišķi izcēlusies Kanadā gādājot par laikraksta ,,Latvija Amerikā'' apgādu, DVM saimniecisko lietu pārzināšanu, izdodot skaņu plates, sekmīgi darbojoties DV drāmai un korim, labas sekmes ārējās informācijas darbā.

1974. gada sākumā ,,Amber'' apgādam nodots iespiest ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' I sējums.

Eiropas drošības un sadarbības konferencei, bez jau nodotiem $3.000 PBLA, vākti papildus līdzekļi zemēs, izplatīts PBLA izdotais memorands.

1974. g. CV dalībnieki un viesi: Sēž no kreisās: A. J. Bērziņš, A. Liepiņa, J. Frišvalds, M. Ķeņģe, J. Utināns, B. Šmita-Kalēja. Stāv no kreisās: A. Lazdiņš, A. Freimanis, N. Bisenieks, R. Šmitmanis, M. Tenisons, S. Lindiņš, I. Kažociņš, J. Leitītis, P. Reinhards un P. Priedītis.

Ar $1.250 atbalstīti Madrides latviešu raidījumi uz okupēto Latviju. Materiālus gatavojuši un sūtījuši: N. Bisenieks, A.J. Bērziņš un A. Liepiņa.

Ar $1.000 atbalstīti vēl citi informācijas darba pasākumi. CV devusi $450 gadā PBLA laikrakstam ,,Latvietis Latvietim'', ko sūta uz okupēto Latviju. Šī izdevuma redaktors ir CV loceklis A. Puķīte. Tā vajadzība radusies DV priekšnieka pārrunās ar PBLA valdes priekšsēdi U. Gravu 3. Eiropas dziesmu svētkos Ķelnē 1973. g.

Ieteica, zemēs iekārtot politiskās informācijas bibliotēkas un sastādīt attiecīgos informācijas materiālus un grāmatu katalogus.

CV sēdē pārrunāja biedru skaita kāpināšanu, veicinot lielāku kontaktu vadībai ar biedriem, panākt labāku biedru informēšanu ar apkārtrakstiem un tiešiem nodaļu apmeklējumiem.

Nacionāl-politiskā darbā saslēgties ap mūsu centrālām organizācijām PBLA vadībā.

Apstiprināja ,,Plkv. V. Januma fonda'' noteikumus (piel. Nr. 1) un pieņēma zināšanai, ka 1974. g. 5. janvārī Minsterē notikusi plkv. V. Januma 80 gadu atzīmēšana, kur piedalījies DV priekšnieks J. Frišvalds, citi vadības darbinieki un apm. 100 viesu. Pirmo reizi pasniegta ,,Plkv. V. Januma fonda'' balva Minsteres latviešu ģimnazijai $1.000 apmērā.

Plkv. V. Januma 80 gadu jubilejas vakarā, 1974. g. 5. janvārī Minsterē, DV Austrālijas vārdā jubilāru apsveic DV ģenerālsekretārs A. J. Bērziņš. Pie galda no kr.: DV p-ks J. Frišvalds, L. Januma kundze un A. Lēmaņa kundze.

Apstiprināja Ierosinājumus DV jaunatnes kopu vadītājiem (piel. Nr. 2). Nolemj DV organizācijas latviskajā nosaukumā atmest burtus LAB (latviešu aprūpes biedrība), kas sevišķi nepatīk jaunatnei.

Pieņēma zināšanai un ieteica, kur tas iespējams, arī pildīt J. Leitīša ierosinājumu jaunievēlētiem zemju valžu locekļiem nodaļu/apvienību delegātu sapulču priekšā nodot svinīgo solījumu:

,,Pēc labākās sirdsapziņas solos ar visiem saviem spēkiem vienmēr un visur iestāties par latviešu tautu, Latvijas valsti un turēt cieņā DV mērķus un centienus.''

Solījumu nododot paceļ labo roku pleca augstumā.

Piešķīra LNF $750. Atgādināja par iekšējās un ārējās informācijas nozaŗu izveidošanu pie DV zemju valdēm.

DV CV aicina visas zemju valdes latviešu jaunatnes nacionālās audzināšanas darbā rīkot seminārus, kuŗos apskatītu mūsu tautai un valstij svarīgās vēsturiskās un politiskās norises. Tas sevišķi nepieciešams diskusijām ar mūsu kreisajiem jauniešiem. Pārrunāja arī par ,,Baigā gada'' liecību krāšanu. Šai jautājumā notikusi arī konsultēšanās ar latviešu politiskiem darbiniekiem.

V. Lēmanis ierosinājis sacensību filmām un foto attēliem. Ierosinājumu apsvēršanai nodeva DV 3. globālo dienu rīcības komitejai. Risinājās gaŗākas pārrunas par DV filmu. V. Lapenieks ierosina filmu ,,DV 30 gados''. Filmas izmaksa kalkulēta ap $12.000. Nolēma skaidrot filmas izdevīgāku uzņemšanu.

CV lūdz visas DV zemes, nodaļas/apvienības rakstīt vēstures un chronikas. Šis darbs veicams sistēmatiski. Tāpat iekārtojami archīvi fotografijām, filmām, skaņu lentēm, svarīgākai sarakstei un dokumentiem.

Pārrunā par DV CV kultūras darbinieku sanāksmēm, referentu teātŗa jautājumos, atzīstot to visu par vēlamu, kur tas iespējams.

Izdos ,,DV rokas grāmatu'' jaunatnei, kuŗai materiāli jau savākti. Redakcijas kollēģijā darbosies: B. Šmita-Kalēja, I. Rūķe un S. Lindiņš, konsultanti — I. Kažociņš un A. J. Bērziņš.

Pārrunā invalidu mītnes ,,Bērzaine'' tālāku izbūvi. Ir plaši projekti par tās paplašināšanu ar 4—5 miljonu DM ieguldījumu. DV Zviedrijā ir par Bērzaines pārdošanu. Nolemj: DV CV uzdod DV R.Vācijas valdei pētīt, kārtot un veicināt aizlieguma atcelšanu Bērzaines apbūvei, kā arī iedzīvināt pašu apbūves reālizāciju. Ieteic pieaicināt lietpratējus, kas izstrādātu kā apbūves plānošanu, tā arī event. jaunbūves saimniecisko izmantošanu.

Latviešu mājā Almēlijā, Anglijā, bez jau sakārtotām apm. 30.000 bij. kaŗavīru pasēm, atrodas vēl pēc kaŗa Vācijā iebraukušo apm. 120.000 latviešu kartotēka un latviešu nometnēs darbojošos ģimnaziju archīvs. CV nolēma, saziņā ar latviešu organizācijām Anglijā, iestāties par latviešu archīvu Almēlijā sakārtošanu un tālāku saglabāšanu.

CV turpinās abonēt 50 eks. Latviju Amerikā un 30 eks. DV Mēnešrakstu.

1974. gada 3. februārī Līdsā notika CV prezidija sēde, kuŗā DV priekšnieks J. Frišvalds deva informāciju par savu braucienu uz Minsteri janvārī, pārrunāja V. Lapenieka iesniegumu filmai „DV 30 gadi", „Laiks, Telpa, Ļaudis" 2. sējuma nodošanu spiestuvei, „Latviešu kaŗavīrs Otra pasaules kaŗa laikā" III daļas sagatavošanas darbus, izdevumu „Latvietis Latvietim", 1975. gada budžetu u. c.

7. aprīlī CV prezidija sēde notika Derbijā, kur pārrunāja CV sēdes Almēlijā darba kārtību, grāmatu lietas, iestāšanos Pasaules pretkomūnistiskajā līgā, palīdzības jautājumus u.c.

12. maijā, CV prezidija sēde Birminghamā: filmas jautājumi, jaunatnes, kaŗavīru pases u. c.

7. un 8. septembrī Mansfīldā pārrunas skāra Austrālijas un Jaunzēlandes valdību Baltijas valstu iekļaušanas Pad. Savienībā atzīšanu. Sēdē piedalījās filmu operātors V. Lēmanis no Vācijas, tāpēc pārrunas skāra arī filmu lietas.

Sakarā ar Austrālijas un Jaunzēlandes valdību lēmumiem atzīt Baltijas valstu iekļaušanu Padomju Savienībā, DV Centrālās valdes uzdevumā DV CV sekretārs N. Bisenieks 1974. g. 7. augustā nosūtīja protesta telegrammu Austrālijas ministru prezidentam ar sekojošu tekstu tulkojumā:

DV CV un organizācijas biedri izsaka stingru protestu un ir dziļi norūpējušies par Austrālijas valdības lēmumu formāli atzīt Baltijas valstu iekļaušanu Padomju Savienībā. Šī rīcība smagi atsauksies uz Baltijas tautu morāli, kas cieš zem krievu apspiestības jūga.

Te piezīmējams, ka Austrālijas valdības negaidītā rīcība izsauca plašu protestu vētru no visiem baltiešu trimdiniekiem un pat no austrāliešiem. Tā piemēram:

1) Ap 15.000 baltiešu demonstrēja triju Austrālijas pavalstu galvaspilsētās.

2) Divi ietekmīgākie Austrālijas televīzijas politiskie komentātori intervēja Austrālijas Latvietis redaktoru un nosodīja inkorporācijas atzinumu.

3) 1057 melburnieši iesniedza kopīgu personisku peticiju Austrālijas senātam.

4) Kopēju protesta vēstuli Austrālijas ministru prezidentam Vitlamam nosūtīja arī 71 skolotājs kādā Melburnas ģimnazijā.

5) Ļoti liela apjoma ielu demonstrācijas 9. augusta vakarā Melburnā (4000), Sidnejā, Adelaidē (5000), Kanberā un Pertā pievērsa Austrālijas preses, televīzijas un radiofona ievērību Baltijas valstu traģēdijai.

Arī citos kontinentos mūsu dažādās institūcijas protestējušas par Austrālijas un Jaunzēlandes valdību rīcību. To darījis PBLA priekšsēdis U. Grava, Baltiešu apvienotās komitejas vadītājs G. Meierovics, LAK EC priekšsēdis P. Reinhards, LNF Stokholmā, DVF, DV CV, baltiešu organizācijas un atsevišķas personas.

DV CV aicina visas zemju valdes, atsevišķus biedrus vēl sūtīt protesta vēstules Austrālijas valdībai uz adresi: The Rt. Hon. Gough Whitlam, Prime Minister of Australia, Parliament House, Canberra, ACT. 2600, Australia, kamēr šo valdības lēmumu nav apstiprinājis arī Austrālijas parlaments.

Pēc neskaitāmām demonstrācijām, protesta vēstulēm sakarā ar Austrālijas valdības rīcību — atzīt Baltijas valstu formālu iekļaušanu Pad. Savienībā, 1974. g. 18. septembrī Austrālijas senāts Baltijas valstu jautājumā izteica neuzticību ārlietu ministram.

Te piezīmējams, ka visās demonstrācijās un protesta vēstuļu rakstīšanā visās zemēs jo ļoti nozīmīga loma piekrita DV organizācijai, kas organizēja, aicināja kā savus biedrus, tā pārējos tautiešus uz demonstrācijām un protesta vēstuļu rakstīšanu. Bez jau agrāk minētām protesta vēstulēm arī DV ASV valde tādu nosūtījusi Austrālijas ministru prezidentam un ārlietu ministram, DV Kanadā — ārējās inf. noz. vadītājs R. Puriņš valdes vārdā, DV Zviedrijas valde. Notikušas demonstrācijas Čikagā, Ņujorkā, Vašingtonā, Otavā, Toronto un jo iespaidīgā demonstrācija Kanberā.

Pār visām tomēr stāvēja Austrālijas DV saime, kuŗai pienākas lielākā atzinība.

Demonstrāciju un protesta izteikšanas galvenais panākums ir:

a) Baltieši ir parādījuši, ka viņi var būt vienoti un organizēti un spēj aktīvi piedalīties politiskā dzīvē.

b) Mūsu protestus vērojušas arī tās valdības, kuŗas līdz šim deklarējušas, ka tās Baltijas valstu inkorporāciju Pad. Savienībā neatzīst. Reakcija, kādu Austrālijas valdības drastiskais lēmums

radījis baltiešos, būs brīdinājums šīm valdībām savu viedokli negrozīt.

c) Baltiešu dziņa un apņemšanās turpināt cīņu par brīvības un pašnoteikšanās tiesību atgūšanu Baltijas tautām ir dzīva un nesalauzta arī pēc 30 gadu pavadīšanas trimdā.

20. oktobrī Londonā.

23. novembrī Notinghamā. CV vairākumā domā, ka DV filmas uzņemšana nododama V. Lēmanim. R. Čaks pēc 10 gadu nostrādāšanas aiziet no DVM redaktora darba. Viņa vietā nāk K. Purmals. Pastāv nodoms CV sēdi 1975. gadā sasaukt Briselē, Beļģijā, tomēr vēlāk nodomu groza un to sasauc Toronto.

1975. gada DV CV sēde notiek laikā no 7. — 9. maijam Toronto. Sēdē piedalās: DV priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, CV prezidija loceklis S. Lindiņš arī ar N. Bisenieka pilnvaru, J. Leitītis, A. Puķīte, G. Brikmanis, V. Aparjods ar J. Utināna pilnvaru, A. J. Bērziņš ar J. Masulāna pilnvaru, R. Šmitmanis, CV ideoloģiskās noz. vadītājs V. Hāzners un CV jaunatnes nozares vadītāja B. Šmita-Kalēja.

Sēdē vēl piedalās daudzi DV Kanadas saimes darbinieki. Sēdi ar īsu svētbrīdi ievada archibīskaps un DV goda biedrs A. Lūsis. Viņš vēlākā runā pateicas DV par labo sadarbību ar baznīcu.

DV priekšnieks J. Frišvalds atklāj 1975. g. DV CV sēdi Toronto. Pie galda no kr.: A. Puķīte, V. Hāzners, A. J. Bērziņš, archib. A. Lūsis, konsuls Dr. E. Upenieks.

Vanadžu priekšniece Kanadā M. Jonāne apsveic DV priekšnieku J. Frišvaldu.

DV priekšnieks J. Frišvalds savā uzrunā uzsveŗ, ka sēde notiek Kurzemes cīņu 30 gadu atceres zīmē (Sk. Vēstījumu — piel. Nr. 3) un gada beigās paiet 30 gadi kopš dibināti DV. Latvijas goda konsuls Kanadā Dr. E. Upenieks atzīst DV par svarīgāko spēku trimdā. T. Kronbergs, LNAK valdes priekšsēdis pateicas DV, ka nav uzdevuši kaŗu par Latviju. Sēdes dalībnieki nosūtīja rakstu Kanadas premjēram P. E. Trudo ar lūgumu iestāties par Baltijas valstīm.

Sēdi 8. maijā pārtrauca uz dažām stundām un visi sēdes dalībnieki izbrauca uz Saulaini, kur pie kritušo kaŗavīru pieminekļa notika svētbrīdis, ko noturēja archibīskaps A. Lūsis. DV priekšnieks J. Frišvalds uzrunāja svētbrīža dalībniekus un nolika vainagu.

Centrālā valde mēģinājusi apzināt DV organizācijas dibinātājus — pirmos delegātus Cēdelgemā, noskaidrojot — kur viņi dzīvo, ko dara, kādā veidā piedalās DV organizācijas darbā? Ziņas kopo CV iekšējās inf. nozare. Tomēr atsaucība, kā vēlāk izrādās, šim uzsaukumam nav bijusi.

CV ir aicinājusi panākt zemēs labāku biedru informēšanu par organizācijas centieniem un darbību. R.Vācijā to cenšas panākt

ar apkārtrakstiem, kas 1—2 reizes gadā tiek piesūtīti visiem biedriem. DV CV aicinājusi visu organizāciju atbalstīt Minsteres latv. ģimnaziju. 1975. gada sākumā iznākusi ,,Latv. kaŗavīrs..." 3. grāmata, 2000 eks., O. Freivalda un O. Caunīša redakcijā. ,,Laiks, Telpa, Ļaudis" 1. grāmata iznāca 1974. g. septembrī, 1.500 eks.

Turpina iznākt DV sienas kalendārs DV ASV valdes pārraudzībā. 1974. gada DV CV kases apgrozījums bijis DM 265.000,—, CV līdzekļi DM 61.788,—. Ar 1975. g. 1. febr. no Latviešu leģiona archīva pārziņa pienākumiem atteicies O. Caunītis. Viņa vietā pienākumus uzņemties lūgts A. J. Bērziņš.

Mēģināts atjaunot DV Jaunzēlandes nod. darbību, bet bez panākumiem. Jāmēģina organizēt pretkomūnistiskus kursus jaunatnei, lai sagatavotu tos Pasaules latviešu jaunatnes kongresam Beļģijā. Kongresa rīcības komitejai un zemju jaunatnes organizācijām lūgs pieņemt sekojošus ierosinājumus:

a) kongresam nobalsot par nacionāli-politiski ieslodzīto latviešu Pad. Savienībā atbrīvošanu, it sevišķi, ja kongresā piedalās kreiso radikāļu grupas vai pārstāvji no okupētās Latvijas;

b) latviešu jauniešiem neatbalstīt okupācijas režīmu un runāt patiesību;

c) lūgt atbrīvot no ieslodzījuma: Kārli Vētru (22 g. v.), par amerikāņu radio klausīšanos un Gunāru Rodi no Vladimiras cietuma;

d) atļaut mācītājam J. Šmitam spredikot viņa draudzē;

e) atļaut J. Doniņam izbraukt pie sievas un bērniem ASV.

Pasaules kaŗa veterānu salidojumā Austrālijā DV pārstāvēs DV CV loceklis Austrālijā, vai viņa izraudzīts pārstāvis.

Nolēma CV pārziņā esošo kritušo un bez vēsts pazudušo latviešu kaŗavīru kartotēku (aptveŗ apm. 35.000 vārdus) un iesaukto sarakstus nodot DV R.Vācijas valdei.

Centrālā valde aicinājusi visas DV zemju un nod./apv. valdes iestāties Latvijas Brīvības fondā. Aicināja zemju valdes uzsākt akcijas, lai attiecīgās zemju valdības deklarē, ka parakstot Eiropas drošības konferences protokolu netiek atzīts robežu neaizkaŗamības princips iepretīm Baltijas valstīm un Pad. Savienības okupācija.

DV ASV delegātu sapulces dalībnieki parakstījuši ASV prezidentam Fordam prasību par Baltijas valstu iekļaušanas Pad. Savienībā neatzīšanu. ASV notiek vēstuļu akcija šai jautājumā.

CV ideoloģiskās nozares vadītājs V. Hāzners nolasīja referātu ar pamatdomu, ka Latvija ir tur, kur ir latvieši. Viena no svarīgākām lietām ir nākotnē panākt biedru skaita kāpināšanu. Tāpēc pieņem V. Hāznera proponēto rezolūciju:

DV organizācijas 30. gadā DV centrālā valde aicina visus organizācijas biedrus iedvesmot un aicināt savus draugus, svešatnes latviešus pulcēties DV organizācijas rindās. Šajā 30. gadā, lai katrs DV biedrs ieinteresē un iesaista vismaz vienu savu paziņu mūsu organizācijā latviešu kultūras un valodas kopšanai un cīņai par latviešu tautas brīvību, jo Latvija būs tikai tur, kur latvieši būs organizēti vienā garīgā un fiziskā vienībā.

Pārrunājot par DV filmas uzņemšanu, nāk pie atzinuma, ka kopēju filmu zemes neatbalsta. CV aicina zemes gatavot filmas par savas zemes darbību un tās uzkrāt, gatavojot arī diapozitīvu serijas.

Ziedoja $100 kritušo karavīru pieminekļa kopšanai Saulainē. 1975. gadā notikušas vairākas CV prezidija sēdes: 15. februārī Londonā. Uz šo sēdi vajadzēja ierasties V. Lēmanim no Vācijas, lai pārrunātu DV filmas uzņemšanu, bet viņš pēkšņi 11. februārī mira. Pārrunā par CV darba sēdēm 1976. gadā DV 3. globālo dienu laikā. Katrai nozarei pirms jāsastāda darba plāns savai nozarei.

19. aprīlī Līdsā pārrunāja CV lēmumus un atzinumus.

27./28. jūnijā Almēlijā uzklausīja DV 3. globālo dienu rīcības komitejas ziņojumu. Pieņēma CV darba sēžu plānu.

7. septembrī Boltonā. CV ideoloģiskās nozares vadītājs V. Hāzners ierosināja zemēs filmēt un intervēt izcilus bij. latviešu karavīrus. S. Lindiņš piedalījies 3. Vispasaules jaunatnes kongresā Florefā, Beļģijā. O. Beimanis Austrālijā dāvinājis DV globālām šaušanas sacensībām ,,Zemgales kausu''. (Sk. pielikumu Nr. 4).

9. novembrī Derbijā. Piešķīra ,,Plkv. V. Januma fonda'' balvas 1976. gadam. Pieņēma 1977. gada CV budžeta projektu. A. J. Bērziņam uzdeva dot ziņas Latvju enciklopēdijas papildus

sējumam par DV organizāciju un ievērojamiem latviešu kaŗavīriem. T. Strēlerts sakārtojis 29.757 bij. latviešu kaŗavīru pases un sastādījis sarakstus uz 436 lp.p. Saraksti glabāsies pie DV ģenerālsekretāra Minsterē, bet pases Anglijā, kuŗas izsniegs pret pasta izdevumiem. CV prezidijs ieskatīja, ka PBLA valdes locekļa Dr. I. Spilnera brauciens uz Latviju nebija vēlams un trimdas saimē izsauca daudz disonances.

DV priekšnieks J. Frišvalds laikā no 13.—16. novembrim apmeklēja Minsteri un Menchengladbachu Vācijā.

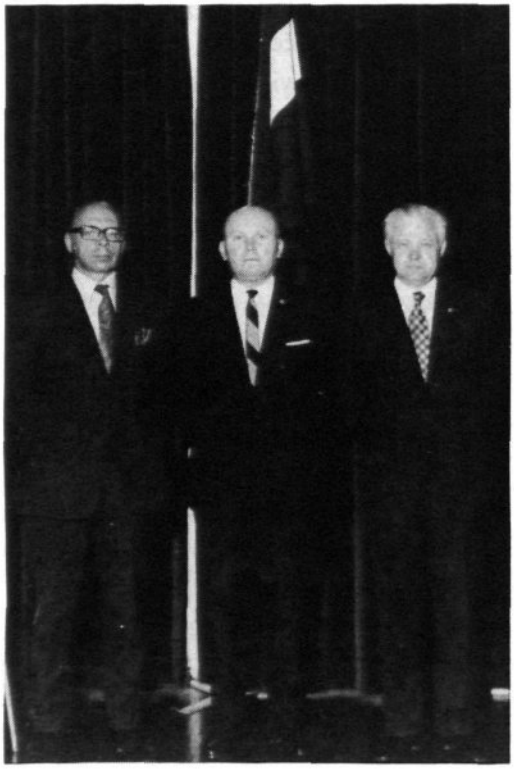
10. decembrī pēkšņi Upsalā, Zviedrijā miris O. Freivalds ,,Latviešu kaŗavīrs Otra pasaules kaŗa laikā'' I—III daļu atb. redaktors. Šai sakarībā laikā no 1976. gada 2.—6. janvārim DV ģenerālsekretārs A. J. Bērziņš ieradās Upsalā un pārņēma Latviešu leģiona dokumentus, kas atradās pie O. Freivalda. Ģenerālsekretārs apmeklēja arī DV Zviedrijas valdes pr-di Z. Dzelmi Eskilstunā, piedalījās DV Zviedrijas valdes sēdē, ieradās Vesterosā pie izdevēja J. Abuča un kārtoja grāmatu tālāku izdošanu.

1976. gada DV CV sēde: no kr. T. Gūtmane, DV vanadžu pr-ce Vācijā, M. Ķeņģe, vanadžu pr-ce, J. Utināns, DV priekšnieks ASV, M. Bumbieris, N. Bisenieks, DV CV sekretārs, J. Frišvalds, DV priekšnieks, T. V. Ozoliņš, Latvijas lietvedis Lielbritanijā, S. Lindiņš, DV CV kasieris, R. Britāls, DV Kanadas v. pārstāvis, R. Šmitmanis, CV loc. Zviedrijā, E. Melderis, DV Beļģijas v. pārstāvis.

1976. gada sēde notiek 31. augustā, 3. DV globālo dienu laikā Londonā, Anglijā, kas pieslēdzās DV nozaru darba sēdēm, kur daudzi jautājumi izdiskutēti, doti daudzi atzinumi un priekšlikumi CV sēdei. Sēdi sveic DVF goda priekšsēdis, Latvijas lietvedis T. V. Ozoliņš un tikko no Latvijas atbraukušais māc. J. Šmits. Sēdē piedalās DV priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, CV prezidija locekļi N. Bisenieks un S. Lindiņš, J. Utināns un J. Lācis no ASV, J. Leitītis (Vācija), M. Bumbieris (Austrālija), R. Šmitmanis (Zviedrija), R. Britāls (Kanada) ar G. Brikmaņa pilnvaru, jaunatnes nozares vadītājs I. Kažociņš un DV ģenerālsekretārs A. J. Bērziņš.

3. DV globālo dienu laikā Londonā no 26.—30. augustam notika CV nozaru darba sēdes ar referātiem, pārrunām un atzinumiem,

DV CV prezidijs laikā no 1973.—1979. g. no kr.: S. Lindiņš, J. Frišvalds, N. Bisenieks.

vērtējot organizācijas līdzšinējo un apspriežot turpmāko darbību. DV globālās dienās piedalījās arī DV goda biedrs archibīskaps A. Lūsis.

DV priekšnieks 1975. gada maijā devis interviju Amerikas Balsij, 1976. g. februārī — Brīvības raidītājam. Apmeklējis Kanadu, ASV un Vāciju. 1975. gadā politiski-informācijas darbam dots 1/3 no visa CV budžeta.

Globālo kultūras balvu sacensībā mūzikā un tēlotājā mākslā nav iesniegts neviens darbs. (Noteikumus sk. piel. Nr. 5, Kokļu sacensībā — piel. Nr. 6). Vienīgi literātūrā piesūtīti 13 darbi. Tāpēc CV nolemj DV globālās kultūras balvu sacensības turpmāk vairs nerīkot.

DV Centrālā valde konstruējās:

J. Frišvalds	— DV priekšnieks
M. Ķeņģe	— vanadžu priekšniece
J. Lācis	— DV priekšnieka 1. vietnieks
J. Leitītis	— DV priekšnieka 2. vietnieks un CV saimnieciskās nozares vadītājs
N. Bisenieks	— DV CV sekretārs
S. Lindiņš	— DV CV kasieris un CV iekš. inf. noz. vad.
G. Brikmanis	— DV CV kultūras noz. vadītājs.
J. Utināns	— DV CV aprūpes nozares vadītājs
M. Bumbieris	— DV CV sporta nozares vadītājs
R. Šmitmanis	— DV CV loceklis sevišķiem uzdevumiem

Pieaicinātie nozaru vadītāji:

V. Hāzners	— DV CV ideoloģiskās nozares vadītājs
I. Kažociņš	— DV CV jaunatnes nozares vadītājs
A. Puķīte	— DV CV padomnieks
A. J. Bērziņš	— DV ģenerālsekretārs.

DV CV sēdē apstiprināja gandrīz visus tos atzinumus, kuŗus pieņēma attiecīgās nozares savās darba sēdēs.

Uz paša lūguma no DVM galvenā redaktora pienākumiem ar 1. 12. 76. atbrīvoja V. Hāzneru un redakcijas sekretāru K. Purmalu. Ar. 1. 1. 77. par galveno redaktoru apstiprināja R. Čaku, apvienotu ar sekretāra amatu.

No DVM redakcijas darba ar 1. 1. 77. aiziet arī Tonija Krūka un apgāda vad. K. Bencons.

DV CV aizdeva DVF lauku īpašumam Straumēni DM 30.000,— bez procentiem. Apbalvoja 50 darbiniekus ar DV nozīmi zeltā un 60 ar DV CV atzinības rakstiem.

Vairāki CV locekļi izteicās, ka I. Spilnera brauciens uz Latviju, kas tūtīt pēc tam kandidēja uz PBLA priekšsēža amatu, trimdas saimē ienesis lielas disonances. Atzina, ka DV organizācija vienmēr respektējusi PBLA kā augstāko trimdas nacionāl-palītisko vadību, neliedzot tai pilnu atbalstu. Sekmīgas sadarbības pamatā tomēr nepieciešams savstarpējs respekts. Atteikdamās aicināt DV organizāciju uz latviešu nacionāl-polītisko darbinieku sanāksmi, PBLA vadība to nav ievērojusi. CV izteica patiesu nožēlu par šādu PBLA nostāju, kas nekādā gadījumā neveicina, bet gan var kavēt sadarbību nākotnē. Sēdes nobeigumā izdeva komūnikē (Sk. piel. Nr. 7).

1976. gadā notikusi 1 rakstveida sēde brošūras „Latvia and Latvians" izdošanas lietā. 1976. gadā sasauktas 7 DV CV prezidija sēdes:

11. janvārī Straumēnos, kuŗā pārrunāta DV priekšnieka viesošanās Vācijā, grāmatu lietas, rakstveida sēdes rezultāti u. c. jautājumi.

7. martā Londonā, kuŗā ar 7. martu par DV CV jaunatnes nozares vadītāju izraudzīts I. Kažociņš, B. Šmitas-Kalējas vietā. No jaunatnes nozares referenta pienākumiem atbrīvots K. Uskalis.

21. martā Straumēnos veikti priekšdarbi CV nozaŗu darba sēdēm. Pārrunātas kaŗavīru serijas grāmatas lietas. Nolemj ar 1977. g. paaugstināt DVM abonēšanas maksas. G. Rodes atbrīvošanas lietā rakstītas lasītāju vēstules angļu presē. Arī citas lielākās DV zemes iesaistījušās šinī akcijā.

22. maijā Notinghamā nolemj CV sēdi sasaukt 31. augustā Londonā. Pieņem DV priekšnieka izstrādāto polītisko deklarāciju nacionāl-polītisko darbinieku sanāksmei 29. jūnijā Toronto, ko aizstāvēs G. Brikmanis. Iepazinās ar kultūras sakaru biedrības dibināšanu rietumos un atzinumu piesūtīja zināšanai visu DV zemju valžu priekšsēžiem. Aicina atbalstīt latviešu ģimnaziju Minsterē.

10. jūlijā Londonā pārrunāja 3. DV globālo dienu norisi Londonā. DV brošūra iznāks augustā 2.500 eks. A. Liepiņa devusi informāciju BBC raidītājam par latviešiem. 17. augustā Derbijā pārrunāti CV sēdes jautājumi.

DV centrālās valdes iesniegums Jaunzēlandes augstajam komisāram Duglasam Kārteram (Douglas Carter), Londonā

(Iesniegums datēts 6. 9. 76. un to parakstījuši DV priekšnieks J. Frišvalds un sekretārs N. Bisenieks)

,,Latviešu organizācija ,,Daugavas Vanagi'', kas pārstāv apm. 10.000 biedru, savā globālajā salidojumā, kas notika laikā no 26. līdz 31. augustam Londonā, pieņēma lēmumu pilnvarot DV centrālo valdi griezties pie Jums, kā Jaunzēlandes valdības pārstāvja Lielbritanijā, lai no jauna tiktu apsvērts Jaunzēlandes lēboristu valdības 1974. gadā pieņemtais lēmums formāli atzīt Baltijas valstu: Latvijas, Igaunijas un Lietuvas iekļaušanu Padomju Savienībā.

Vairums rietumzemju valstu, ieskaitot ASV un Lielbritaniju, nekad nav formāli atzinušas padomju varu Baltijas valstīs, un Austrālija nesen atcēla savas lēboristu valdības 1974. gadā pieņemto bezgodīgo lēmumu. Baltieši kā savā tēvzemē, tā arī trimdā ir ļoti norūpējušies, ka Jaunzēlandes pašreizējā valdība turpina formāli atzīt Padomju Savienības suverēnitāti Baltijas valstīs, kas ar varu tika iekļautas padomju imperijā 1940. gadā.

Mēs, latvieši, nešaubīgi ticam, ka visām tautām ir tiesības pašām noteikt savu likteni. Mēs arī ticam, ka Jaunzēlandes tagadējā valdība atzīst principus, kas rakstīti Apvienoto Nāciju deklarācijā par cilvēka tiesībām, kā arī starptautisko konvenciju par civīlām un politiskām tiesībām.

Šajā pārliecībā mēs atļaujamies prasīt, lai Jaunzēlandes tagadējā valdība atsauc lēmumu — atzīt Baltijas valstu de jure iekļaušanu Padomju Savienībā.''

31. oktobrī Straumēnos par latviešu pārstāvi ar igauņu un lietuviešu veterānu organizācijām izraudzīja J. Lāci. DV priekšnieks un sekretārs nosūtījuši 12. oktobrī protesta rakstu ASV prezidentam G. R. Fordam par viņa izteikto domu, ka Austrumeiropā nepastāv padomju dominācija. Saņemta arī atbilde. Aicināja at-

balstīt ziņu vākšanu par padomju okupācijā nogalinātiem un cietumos mirušiem. Ar $500,— atbalstīja Patiesības fondu, kas dibināts 1976. g. rudenī (sk. piel. Nr. 8). Decembŗa sākumā (2.—13. dec.) DV priekšnieks viesosies Austrālijā. 3. DV globālo dienu skaņu lente nosūtīta neredzīgo kopai.

DV p-ks ziņo par iesniegumu Jaunzēlandes augstajam komisāram.

1977. gada Centrālās valdes sēde notiek 24./25. jūlijā Anglijā, DVF lauku īpašumā ,,Straumēnos''. Piedalās: DV priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, CV prezidija locekļi—N. Bisenieks un S. Lindiņš, CV locekļi: J. Leitītis (Vācija), R. Šmitmanis (Zviedrija), ar CV locekļu ASV J. Lāča un J. Utināna pilnvarām V. Rudzroga, ar V. Plūdoņa pilnvaru I. Breikša (Kanada) un M. Bumbiera (Austrālija) pilnvaru A. Freimanis. Sēdē vēl piedalījās CV ārējās informācijas noz. vadītāja A. Liepiņa, CV jaunatnes nozares vadītājs I. Kažociņš un DV ģenerālsekretārs A. J. Bērziņš.

Sēdes ievadā DV priekšnieks ar klusuma brīdi aicina godināt visus mirušos DV locekļus iepriekšējā gadā. Aizvadītais gads bijis

1977. gada DV CV sēdes dalībnieki: no kr. — A. Liepiņa, J. Frišvalds, M. Ķeņģe, J. Leitītis (Vācija), I. Breikša (Kanada), 2. rindā no kr.— S. Lindiņš (Anglija), R. Šmitmanis (Zviedrija), A. J. Bērziņš, A. Freimanis, N. Bisenieks (Anglija), V. Rudzroga (ASV) un 3. rindā I. Kažociņš.

1977. g. CV dalībnieki un viesi

darbīgs, sevišķi izceļamas 3. DV globālās dienas. Savā pārskatā DV priekšnieks atzīmē, ka biedru skaits organizācijā atkal audzis. Klāt nākusi arī viena nodaļa Straumēnos. Vislielākā nodaļa ir Toronto ar 508 biedriem. Nodaļas visās zemēs turpinājušas iestāties Latvijas Brīvības fondā.

Negātīvā ziņā jāpiemin, ka sākusi parādīties naida propaganda ar apvainojumiem pret bij. kaŗavīriem un ievērojamiem darbiniekiem, tā netieši arī pret DV. DV organizācija ir dibināta pēc 2. pasaules kaŗa, tāpēc nevar nest nekādu atbildību par vienu otru notikumu Latvijas territorijā 2. pasaules kaŗa laikā. DV CV ir aicinājusi atbalstīt ASV nodibināto ,,Patiesības fondu'', kuŗa līdzekļus izlietos bij. kaŗavīru aizstāvēšanai pret nepatiesiem apvainojumiem.

Centrālā valde uzskata par nevēlamu DV organizācijas sastāvdaļām formāli saistīties ar citu tautu militārām organizācijām. CV aicinājusi DV zemju valdes iespējami veicināt PBLA pasākto Pad. Savienībā iznīcināto Latvijas pilsoņu apzināšanu un reģistrēšanu. Austrālijas latviešu informācijas centrs (darbojas LAAJ un DV) izsūtījis 8.000 speciālas aptaujas lapas šai jautājumā.

CV aicinājusi lielākās Eiropas DV zemes iestāties LAK EC. Pagaidām to darījusi vienīgi Anglija. Aicinās to darīt arī Zviedriju un Vāciju.

G. Rodes lietā no jauna rakstītas lasītāju vēstules angļu laikrakstos un arī citās zemēs. Turpināts atbalstīt LNF ar $1.300,— gadā, BATUN —$100,—. Latvijas brīvības fondā no jauna iestājušās DV nod./apv. par $12.000,—. Minsteres ģimnazijai nosūtīta biedru nauda DM 250,—. Kaŗavīru aizstāvēšanai — $1.500,—. Ar DM 250,— atbalstīta DV R.Vācijas valde ,,Stāvokļa Latvijā'' izdošanai. Notikušas DV globālās šaušanas sacensības.

1977. g. CV sēdes laikā Straumēnos, Anglijā: no kr. A. J. Bērziņš, J. Frišvalds, N. Bisenieks, S. Lindiņš, I. Kažociņš, Dr. A. Alksnis, R. Šmitmanis, I. Breikša, J. Leitītis.

Sagatavots pārskats Latvju enciklopēdijas 2. papildinājumam par DV organizācijas darbību laikā no 1962. gada. Sagatavotas arī 100 DV darbinieku īsbiografijas un ziņas par ievērojamiem latviešu kaŗavīriem 2. pasaules kaŗā.

CV loceklis J. Leitītis apmeklējis DV Holandes un Francijas nodaļas un daudzreiz viesojies Minsteres latviešu ģimnazijā, runājis seminārā un klasēs.

S. Spurdziņam piešķir DM 5000 apbalvojumu par lielo darbu, gatavojot diapozitīvu serijas par latviešu kaŗavīriem un citām temām. Uztic 4. DV globālās dienas rīkot DV Austrālijas valdei. Apbalvo 39 ar DV nozīmi zeltā un 89 ar CV atzinības rakstiem.

Nolemj 1978. gada CV sēdi sasaukt Bostonā, ASV. DV Zviedrijā ierosina 1978. gadu izsludināt par ,,Pretpārkrievināšanas gadu Latvijā''. Šai vajadzībai nodot visus iespējamos līdzekļus. Laikrakstos ievietot samaksātus sludinājumus. CV nolemj iesniegumu nodot PBLA.

Likvidē DV CV Stipendiju fondu. Ar lekciju cikliem mēģināt izkopt pretkomūnistisko audzināšanu. Celt godā varoņus.

CV prezidijs ierosinājis V. Hāzneram piešķirt 1977. gada Tautas balvu. Aicina visas zemes atbalstīt Patiesības fondu.

Nacionālā darbības fonda lietā:

1. Par DV CV nacionālās darbības fonda pārzini apstiprina CV saimnieciskās nozares vadītāju, darbību pārzinās DV ģenerālsekretārs.

2. Uzdod CV saimnieciskās nozares vadītājam kopā ar DV ģenerālsekretāru izstrādāt fonda noteikumus, kuŗus tad apstiprinās CV rakstveida sēdē.

3. Pie zemēm izveidot NDF.

4. Veicināt iemaksas fondā.

Ziedo ,,Gaismas akcijai'' filmu kameru. Izmantot visas iespējas publikāciju iesūtīšanai Latvijā. 1978. gada budžetu pieņem DM 31.200,— apmērā.

DV priekšnieks J. Frišvalds laikā no 21. 10. 77. — 24. 10. 77. viesojās Vācijā, ierodoties Memingenā uz nodaļas 25 gadu darbības atceres svinībām. Pēc tam bijis Bērzainē.

1977. gadā notikušas 6 CV prezidija sēdes: 23. janvārī par DV pārstāvi Latvijas institūta padomē apstiprināja J. Utinānu. DV priekšnieks informēja par savu braucienu uz Austrāliju. Jaunatnes nozare vāc materiālus par jaunatnes kopām un gatavo DV jaunatnes apkārtrakstu. 6. martā Londonā pārrunā par sēdi, pretkomūnistiskās līgas konferenci Taivanā. 24. aprīlī Straumēnos: A. Liepiņa izstrādājusi angļu valodā apskatu par DV organizāciju. Izgatavota 3. DV globālo dienu filma.

26. jūnijā Straumēnos: pārrunā informācijas un jaunatnes jautājumus. 3. Septembrī Straumēnos: DV priekšnieks 1. augustā Londonā piedalījies organizācijas vadītāju apspriedē, kuŗā bija klāt arī J. Riekstiņš, ALAs priekšsēdis un LNAK padomes pr-dis V. Upeslācis. 27. novembrī Straumēnos: pārrunā grāmatu lietu, DV

brošūru. DV priekšnieks starplaikā bijis 2 vietās Anglijā un Vācijā (Memingenā un Bērzainē). Lūdz zemēs izraudzīt Patiesības fonda pārstāvjus. Nolemj 29. 4. 78. Briselē sasaukt paplašinātu CV prezidija sēdi. Neredzīgiem piesūtīs 4. Eiropas dziesmu svētku programmu skaņu lentē.

1978. gada Centrālās valdes sēde notiek 1. — 3. jūlijam Bostonā, ASV. Sēdē klāt bija DV pr-ks J. Frišvalds, CV prezidija locekļi N. Bisenieks un S. Lindiņš, J. Lācis un J. Utināns (abi ASV), V. Plūdons (Kanada) un ar pilnvarām — A. Puķīte (R. Šmitmaņa), V. Rolavs (M. Bumbiera), Dr. J. Platais (J. Leitīša), A. Hāznere (M. Ķeņģes). Bez tam vēl: V. Hāzners, CV ideoloģiskās nozares vadītājs, I. Kažociņš, CV jaunatnes nozares vadītājs un daudzi citi DV darbinieki.

Sēdi ar svētbrīdi ievada archb. A. Lūsis, tajā norādot, ka mūsu jaunatne itkā no mums pamazām atsvešinās. Aicina neaizmirst tos,

1978. gada DV CV sēdes dalībnieki: sēž no kr. — I. Kažociņš, CV jaunatnes noz. vadītājs, J. Utināns un J. Lācis (abi ASV), J. Frišvalds, DV p-ks, A. Hāznere, vanadžu p-ces M. Ķeņģes pārstāve, V. Hāzners, CV ideoloģiskās noz. vad. vplkv. A. Silgailis, S. Spurdziņš, Bērzaines pārvaldnieks. Stāv, no kr.: R. Čaks, DVM atb. red., V. Rolavs (Austrālija), I. Breikša, N. Bisenieks (Anglija), V. Plūdons (Kanada), A. Puķīte, O. Kļavenieks, S. Lindiņš (Anglija), Dr. J. Platais (Vācija).

kas savas nacionālās pārliecības dēļ smok cietumos un gājuši bojā vergu nometnēs. Reiz vēsturē nāks liels pārvērtību laiks.

DV priekšnieks norāda, ka rudenī apritēs 60 gadi kopš Latvijas neatkarības proklamēšanas, bet okupētā dzimtenē palikuši vairs tikai 54% latviešu no iedzīvotāju skaita. Tādēļ trimdā vismaz jācenšas pēc politisko spēku vienotības.

PBLA valdes pr-dis I. Spilners izceļ DV lielo nozīmi trimdā. Sēdi sveic arī ALAs p-dis J. Riekstiņš, LNAK pr-dis, T. Kronbergs un daudzi citi.

Sēdes sākumā referē P. Upītis par temu ,,Pad. Krievijas iznīcināto latviešu pilsoņu dokumentācija''. Referents uzsveŗ ziņu vākšanas akcijas lielo nozīmi un aicina DV palīgā, lai šo akciju sekmīgi nobeigtu. Šī ir visas latviešu tautas traģēdija. (Sk. piel. Nr. 9).

Lēmumi un atzinumi:

Apritot 60 gadiem kopš Latvijas neatkarības proklamēšanas, DV organizācija atkārtoti pasvītro ticību un cerību Latvijas neatkarības atjaunošanai un izsaka gatavību pielikt visas pūles, lai to iespējami ātri īstenotu.

1. Padomju Savienības iznīcināto Latvijas pilsoņu dokumentācijas un okupētā Latvijā izvestās pārkrievināšanas lietā DV CV aicina ziņu vākšanas pasākumos piedalīties visām lielākām organizācijām koordinēti, vadoties pēc P. Upīša praktiskiem norādījumiem.

2. Dokumentācijas lietā DV zemju valdēm jāgriežas pie savu zemju centrālām organizācijām un savām nodaļām/apvienībām un kopām, lai atsāktu pastiprinātu akcijas izvešanu.

3. DV CV lūgs PBLA izstrādāt norādījumus aptaujai okupētā Latvijā izvestās pārkrievināšanas jautājumos tiem tautiešiem, kuŗi apciemo Latviju, vai ierodas no okupētās Latvijas brīvajā pasaulē.

Atbalstīta PBLA akcija ziņu vākšanā par gadījumiem cilvēku tiesību un ticības ierobežojumos, kas izmantoti iesniegumiem Belgrades konferencē.

DV Centrālā valde aicinājusi DV saimi uz dažādām akcijām, kā piem. vēstuļu sūtīšanu Sibirijā ieslodzītiem.

Ar $500,— atbalstīja latviešu bij. kaŗavīru aizsardzību pret komūnistu apvainojumiem. Izdot brošūru angļu valodā ,,Latvia and Latvians'' veltītu Latvijas valsts proklamēšanas 60 gadu atcerei.

21. 7. 78. aprit 100 gadi kopš ģen. R. Bangerska dzimšanas dienas. Tai dienā Oldenburgā uz viņa kapa noliks vainagu.

DV CV izteica atzinību DV Kanadā vīru korim, kas 1978. gada aprīlī/maijā apmeklēja 4 Eiropas zemes, sniedzot 12 koncertus. Tas bija izcils notikums šo DV zemju saimēs un latviešu sabiedrībā vispār, pulcējot lielu apmeklētāju skaitu.

DV ir nacionālas cīņas organizācija. Sabiedrībā, presē un dažreiz pat DV darbības apskatos vēl arvien tiek uzsvērts, ka DV ir vai vienīgi aprūpes organizācija. Aprūpe ir tikai organizācijas viena darbības izpausme, pati galvenā ir cīņa par pašnoteikšanās tiesību atgūšanu latviešu tautai. Tādēļ CV atgādina paturēt vērā 1974. g. sēdes lēmumu.

DV biedriem ieņemot amatus citās organizācijās, CV izteic vēlēšanos, lai šie biedri neaizmirstu DV lēmumus un organizācijas intereses.

Centrālā valde atgādina, ka DV organizācijas vārdā runā un to pārstāv DV centrālā valde, zemju valdes un nodaļu/apvienību valdes attiecīgo darbības sfairu un kompetenču robežās. Tā piemēram globālās lietas kārto centrālā valde ar PBLA, baznīcām un citām organizācijām. Tādā pašā veidā strādā zemju, nodaļu/apvienību valdes savu sfairu robežās.

Ierosinājumiem Tautas balvas piešķiršanā jānāk caur centrālo valdi. Visos DV darbības jautājumos jāvadās no centrālās valdes lēmumiem, deklarācijām un norādījumiem, kādi CV sēdēs pieņemti un publicēti.

Zemju valdēm pētīt iespējas jaunu nodaļu/apvienību un kopu dibināšanai un to īstenot, kur tas iespējams. Nodaļām/apvienībām, kuŗām ir savi saimnieciski pasākumi (nami, klubi, grāmatnīcas u.c.) ir ieteicams no savas peļņas zināmu % ziedot zemes valdei.

Vplkv. A. Silgailis nodomājis pārtulkot un izdot angļu valodā ,,Latviešu leģions'' Bendera izdevniecībā, Kalifornijā. Izdot brošūriņu ,,Daugavas Vanagi'' papildus metienā. DV izdevumiem cenas noteikt visu lielāko zemju valūtās. Risks par naudas kursa maiņu jānes izdevējam, tādēļ tas iekalkulējams cenā.

1. Leģiona archīvā paturami tie materiāli, kas nepieciešami apliecību izsniegšanai renšu lietās, pierādījumiem par sastāvēšanu armijā, atrašanos gūstā un tml.

2. Hūvera institūtam nosūtāmi visi apraksti, sarakste, pavēles un viss cits rakstu materiāls, kas nav nepieciešams mūsu turpmākajam darbam.

3. DV mūzejam Toronto nododami visi uzņēmumi, laikraksti, dažādi izdevumi kaŗa un gūsta laikā, kas nav nepieciešami mūsu turpmākai darbībai.

Atbalstīt, iespēju robežās, I. Kažociņa nodomu sakārtot Almēlijā novietotās bij. kaŗavīru kaŗaklausības apliecības, latvju jaunatnes organizācijas un latviešu gaisa spēku palīgu un palīdžu gaitu vēsturi.

DV centrālā valde ieteic DV R. Vācijas valdei un delegātu sapulcei apsvērt Bērzaines pārdošanu. Atbalstīt LNF Zviedrijā ar $1.300,—, Minsteres latv. ģimnaziju — DM 250,—, abonēt 39 eks. Latviju Amerikā un 30 eks. DV Mēnešrakstu. Atbalstīt kapt. Kalniņu Latvijā, kuŗš ir pēdējais kapt. Zolta rotas komandieris, ar DM 500,—.

Pieņem DV centrālās valdes Nacionālās darbības fonda noteikumus. (Sk. piel. Nr. 10).

Zīmējoties uz dzimtenes apmeklējumiem un DV organizācijas attiecībām ar tautu dzimtenē, vēl atvien ir spēkā 1970. un 1971. gada CV sēdēs pieņemtās deklarācijas, kas publicētas arī DV vēsturiskā apcerējuma „Laiks, Telpa, Ļaudis" 1. grāmatā.

Nākošās — 4. DV globālās dienas 1981. gadā notiks Melburnā, Austrālijā. DV CV lūdz Amerikas kontinenta un Eiropas zemju valdes jau savlaicīgi domāt un organizēt grupu lidojumus uz Austrāliju.

DV CV apbalvo ar DV nozīmi zeltā 33 DV darbiniekus un CV atzinības rakstiem — 59. Iepazīstoties un izvērtējot DV darbību 1977. gadā, centrālā valde atzīst to par sekmīgu un izteic visām DV darbības zemēm pateicību.

Ceļā uz CV sēdi Bostonā DV priekšnieks J. Frišvalds ASV ieradās jau 19. jūnijā un tikās ar DV ASV valdes pārstāvjiem, ALAs pr-di, devis interviju Brīvības raidītājam un Amerikas Balsij, piedalījās 6. dziesmu svētkos ASV atklāšanas aktā.

1978. gadā notikušas 4 CV prezidija sēdes:

26. februārī Straumēnos — pieņēma CV sēdes Bostonā darba kārtību. A. Liepiņa informēja par DV Kanadas valdes sēdi 7. janvārī, kuŗā viņa piedalījusies. 29. aprīlī Briselē piedalījušies: DV

priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, CV prezidija loceklis S. Lindiņš, DVF valdes priekšsēdis L. Rumba, DV R. Vācijas valdes pārstāvis O. Baltputnis, DV Holandes nod. valdes pr-dis K. Dreimanis, DV Beļģijas nod. valdes pr-dis E. Ozols, valdes loceklis E. Melderis.

DV priekšnieks aicināja kāpināt DV biedru skaitu. Anglijā jūn.— aug. mēnešos uzturēsies DV Austrālijas valdes pr-dis M. Bumbieris. M. Ķeņģe vairs nekandidēs vanadžu priekšnieces amatam.

Visi sēdes dalībnieki sēdes vakarā piedalījās DV Beļģijas nod. 25 gadu jubilejas sarīkojumā. Otrā dienā visi devās uz Lommeles karavīru kapiem.

5. augustā Straumēnos — atjaunotas DV globālās šacha sacensības. Vadītājs E. Trēģeris no Anglijas. Pārrunā CV lēmumu reālizāciju. Sēdē piedalās DV Austrālijas valdes priekšsēdis M. Bumbieris un CV referents T. Sīlis no ASV.

10. decembrī Bradfordā pieņem zināšanai, ka DV goda priekšnieka V. Januma godināšana sakarā ar viņa 85 gadiem notiek 6. 1. 79. Minsterē. DV priekšnieks J. Frišvalds 11. nov. ticies ar PBLA pr-di I. Spilneru Straumēnos. Nolemj CV sēdi 1979. gadā sasaukt Gotlandē, Zviedrijā. No CV prezidija atvadījās tās bij. sekretārs N. Bisenieks, kas uz CV vairs nekandidēja.

1979. gada centrālās valdes sēde notiek 17. un 18. jūnijā Visbijā, Gotlandes salā. Piedalās: DV priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, CV prezidija loceklis S. Lindiņš, arī ar G. Tamsona pilnvaru, J. Leiuītis (Vācija), V. Plūdons (Kanada), M. Kadiķis (Zviedrija), L. Kļaviņš no Austrālijas ar A. Kennes pilnvaru, A. J. Bērziņš ar J. Lāča un J. Utināna no ASV pilnvarām. Vēl sēdē piedalījās: I. Kažociņš, CV jaunatnes nozares vadītājs, A. Kursietis (Beļģija). Z. Dzelme (Zviedrija), V. Kiršteins (Dānija), R. Britāls (Kanada) un daudzi Zviedrijas DV darbinieki.

'CV apsveic DV Zviedrijas valdes pr-dis Z. Dzelme. DV priekšnieks J. Frišvalds savā uzrunā norāda, ka 17. jūnijā paiet 39 gadi kopš Pad. Savienība okupējusi Latviju. Šinīs dienās Vīnē lielās varas paraksta atkal kādu līgumu. Jūlijā paiet 20 gadu kopš ASV prezidents Eizenhauers izsludināja likumu par „Apspiesto tautu nedēļu", 23. augustā 40 gadi Molotova - Rībentropa līgumam, augustā — 60 gadi kopš izveidota Latvijas armija.

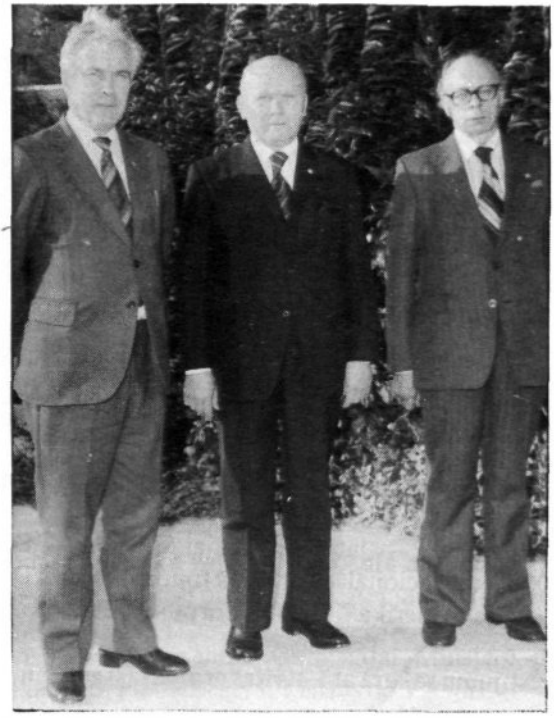
DV CV sēde Visbijā, Gotlandē: sēž no kr. — V. Plūdons, J. Leitītis, A. Liepiņa, J. Frišvalds, A. Lūsis, A. Silgailis, J. Tepfers. Stāv: no kr. — Dzelme, Graufelds, Graufelde, Kažociņš, Birzgalis, Blumbergs, Kļaviņš, Kadiķis, Lindiņš, Balsners, Bērziņš, Jurjans un Gūtmanis.

Sēdi ar svētbrīdi ievadīja DV goda biedrs archb. A. Lūsis. Atdzimšana nāks arī latviešu tautai. Ir jāveido trimdā garīgi cietokšņi. Ar vienu roku jāstrādā, ar otru roku jātur gatavībā zobens, kā to darīja senlatvieši. Visstiprākie cietokšņi ir latviešu sirdīs.

Sēdi apsveic arī PBLA pr-dis Dr. I. Spilners, ministrs J. Tepfers, vplkv. A. Silgailis, Zviedrijas centr. pad. pr-dis Padēls, valdes pr-de Z. Blumberga, DVF valdes pr-dis Dr. L. Rumba, Kursietis un Kiršteins.

DV priekšnieks J. Frišvalds savā ziņojumā norāda, ka iesācies atkal jauns darbības posms, jo 1978. g. beigās ievēlēta jauna CV valde. Pateicas aizejošiem CV locekļiem, sevišķi bij. vanadžu priekšniecei M. Ķeņģei.

Lai atgādinātu, ka mēs vēl neesam aizmirsuši pret latviešu tautu izdarīto noziegumu 1940/41. gadā, DV centrālā valde atzīst par nepieciešamu griezties pie PBLA ar aicinājumu publicēt brošūru, aprādot attēlos un vārdos šos noziegumus, un rūpēties, lai tekstu pa daļām pārraidītu uz okupēto Latviju. Stāties sakaros ar PBLA, lai katram apvainojumam pret latviešu tautu okupētajā dzimtenē vai trimdā atbildētu ar patiesu pretapvainojumu, izmantojot raidīju-

DV CV prezidijs 1979.—81., no kr. — G. Tamsons, DV CV sekretārs, J. Frišvalds, DV priekšnieks, S. Lindiņš, DV CV kasieris.

mus, ja iespējams dodot materiālu un faktus par ,,Baigo gadu''. Visi kultūras, mākslas un cita veida sarīkojumi, kuŗus izkārto kāda organizācija, personu grupa, vai atsevišķa persona sadarbībā ar okupētās Latvijas kultūras sakaru komiteju, vai Maskavas konfrontētu iestādi, uzskatāmi kā pakalpojums mūsu tautas apspiedējiem.

Izteica pateicību līdzšinējiem centrālās valdes locekļiem: M. Ķeņģei, N. Biseniekam, M. Bumbierim, R. Šmitmanim un referentei E. Rodzei-Ķīselei.

,,Noteikumus DV darbībai un Vadlīnijas vanadžu darbībai papildina: Noteikumu VII nodaļas 62. punktā un Vadlīniju 39. punktā, ka DV organizācijai var būt vanadžu goda priekšniece, ko izrauga visu DV zemju nod./apv./kopu delegātu sapulces.''

Pēc iespējām pie DV zemju valdēm jānoorganizē ideoloģiskās nozares.

Nolemj principā sākot ar 1. 1. 80. paaugstināt DVM abonēšanas cenas uz $10,— gadā. Ieteikt katrai nod./apv./kopai iegādāties 1 komplektu ,,Laiks, Telpa, Ļaudis''. Turpmāk pie ,,LTĻ'' grāmatu cenas jāmaksā klāt pasta un iesaiņošanas izdevumi. 30 komplekti jāpatur kā dzelzs rezerve, kas uzglabājami: Kanadā — 10, Vācijā — 10, Anglijā — 5, Austrālijā — 5. K. Benconam, LTĻ apgāda vadītājam, par lielo darbu piešķirt $400 gratifikāciju, kas ņemami no LTĻ grāmatu konta, reizē izsakot viņam pateicību. (K. Bencons šo gratifikāciju vēlāk nozieguja Bērzainei, red.).

Nolemj vēl pasūtīt 3.500 eks. brošūru ,,Latvia and Latvians''. DV brošūru pasūtīt vēl 2.000 eks.

Apbalvo 38 DV darbiniekus ar DV nozīmi zeltā un 83 ar CV atzinības rakstiem. Aicina DV zemju valdes organizēt kopējus lidojumus uz 4. DV globālām dienām 1981. gadā Melburnā, Austrālijā.

Piešķirt LNF $1.300,—, latv. ģimnazijai Minsterē — DM 250,— un DM 1.000,— no nacionālās darbības fonda. Abonēs DVM — 30 eks. un ,,Latvija Amerikā'' — 40. Turpinās atbalstīt Patiesības fondu.

Pieņem vēstījumu sakarā ar Latvijas armijas 60 gadiem. (Sk. piel. Nr. 11).

DV priekšnieks J. Frišvalds no 27.—30. aprīlim viesojies Vācijā. 28./29. aprīlī piedalījies DV R.Vācijas delegātu sapulcē Bērzainē.

Gotlandes Dziesmu dienu laikā DV Zviedrijas valdes rīkotajā Draudzības saietā pulcējās vanagi un vanadzes no 8 zemēm, kopskaitā ap 200. Klātesošos uzrunāja DV Zviedrijas valdes pr-dis Z. Dzelme un DV priekšnieks J. Frišvalds. Pirms tam notika vanadžu sanāksme.

1979. gadā notikušas 4 CV prezidija sēdes: 18. februārī Notinghamā — notika CV prezidija konstruēšanās. Iespiesta brošūra ,,Latvia and Latvians'' 6.000 eks. par DM 2.800,—.

13. maijā Donkasterā: mēģināts atjaunot DV darbu Jaunzēlandē. Aicinās nod./apv. 11. novembŗa aktos atzīmēt Latvijas armijas 60 gadu organizēšanas atceri. 1. septembrī Līdsā: CV prezidijs ierosina PBLA izdot papildinātu ,,Baigā gada'' brošūru

Draudzības saietā, Visbijā, DV p-ks J. Frišvalds uzrunā saieta dalībniekus. No kr.: J. Kadelis, I. Freimanis, A. Frišvalde, J. Frišvalds, M. Kadiķis, V. Rolavs, A. Kursietis u.c.

angļu valodā. Atzīst, ka vajadzīga brošūra arī krievu valodā, kuŗā aprādītu — kāpēc latvieši nīst krievus. Arī jauns deportēto saraksts nepieciešams.

10. novembrī Straumēnos. Ģimnazijai Minsterē piešķiŗ DM 1.000,— pabalstu. Piedalās arī J. Leitītis no Vācijas.

1980. gadā centrālās valdes sēde notiek 1. un 2. maijā Toronto, DV namā. Sēdē piedalās: DV priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, J. Lācis un J. Utināns (abi ASV), G. Tamsons un S. Lindiņš (abi Anglija), V. Plūdons (Kanada) arī ar J. Mellēna no Austrālijas pilnvaru, M. Kadiķis (Zviedrija), S. Spurdziņš (Vācija) ar J. Platā pilnvaru, DV ģenerālsekretārs A. J. Bērziņš, DVM atb. redaktors R. Čaks, DV vanadžu priekšniece Kanadā I. Breikša, vplkv. Silgailis un citi.

Sēdi uzrunā DV priekšnieks J. Frišvalds, norādot, ka pirms 35 gadiem beidzās Otrais pasaules kaŗš, dibinājās DV organizācija un 30 gadu pastāvēšanu atzīmē DV Kanadā. Dod 3 mudinājumus:

— būsim lepni uz savu organizāciju un savu piederību tai; apliecināsim to domās, vārdos un darbos;

— vairāk rosināsim darbus tēvzemes brīvības rītam, centīsimies panākt, lai tā rīkotos un strādātu šai ziņā visās nodaļās/apvienībās un kopās;

DV CV sēde Toronto, 1980. gadā, no kr. sēž: J. Utināns (ASV), A. Liepiņa, vanadžu p-ce, J. Lācis, DV ASV v. pr-dis. Stāv, no kr.: R. Čaks, DVM atb. redaktors, G. Tamsons, DV CV sekretārs, V. Mukts, bij. DV Kanadā v. pr-dis, J. Frišvalds, DV p-ks, V. Plūdons, DV Kanadas v. pr-dis, M. Kadiķis (Zviedrija), A. J. Bērziņš, DV ģenerālsekretārs, S. Spurdziņš (Vācija), S. Lindiņš, DV CV kasieris.

— audzināsim savas ģimeņu atvases par latviešiem, iesaistīsim dēlus un meitas organizācijā un tās darbos, sākot ar pienākumiem uz vietām un beidzot ar delegātu sapulcēm.

Archibīskaps A. Lūsis atgādina, ka ir ar gara ieročiem jācīnās pret meliem. DV nav izrādījuši piekāpšanos un nav mulsinājuši sabiedrību. Lai šīs dienas dod visiem vēl vairāk ticību, aizrautu jaunatni, kas aug liberālā gaisotnē.

Centrālo valdi vēl sveic DV Kanadas valdes pr-dis V. Plūdons, LNAK valdes pr-ža T. Kronberga vārdā L. Lukss un citi.

DV centrālās valdes sastāvā notikušas pārmaiņas, pie kam Austrālijā A. Ķennes vietā nācis Juris Mellēns un Vācijā J. Leitīša vietā — Dr. Jānis Platais.

Galvenie lēmumi un atzinumi:

Pieņem Vadlīnijas DV jaunatnes darbībai (sk. piel. Nr. 12) un jaunatnes darba plānošanai (piel. Nr. 13). Piešķir DV R.Vācijas valdei Bērzaines izbūvei DM 20.000,— bez procentu aizdevumu ar atmaksu 5 gados DM 4.000,— sākot ar 1981. gadu.

4. DV globālās dienās Melburnā, 1981. gada aprīlī nolemj rīkot vienu referātu pēcpusdienu ar 2 referātiem: 1 ar pagātnes izvērtējumu un 1 nākotnes darbam. Referentus un paneli uzdod organizēt DV Austrālijas valdei.

Izrauga Jāni Lāci no ASV par DV CV statistiskās nozares vadītāju. Statistiskās ziņas vācamas un sakopojamas organizācijas darbības veicināšanai. Tās dotu vēsturisku pārskatu par aizgājušo darbības laiku.

Jāaicina atpakaļ DV rindās tie biedri, kas gadu gaitā no organizācijas aizgājuši. Tāpat jāmudina organizācijai pievienoties pārējie latvieši, jo Daugavas Vanagi nav tikai bij. kaŗavīru, bet gan visu latviešu nacionāla organizācija.

Pirms centrālās valdes sēdes — 30. aprīlī notika DVM redakcijas un DV darbinieku sanāksme, kuŗā pārrunāja visus DVM jautājumus.

Nolemj nokārtot visas saistības, kas cēlušās DV CV ar ,,Laiks, Telpa, Laudis'' izdošanu (parāds DV ASV valdei — $6.000,— un DVF v. — £200,—).

DV CV sēdes laikā 1980. g. 1. maijā sēdes dalībnieki ieradās Saulainē pie kritušo kaŗavīru piemineķļa, kur pēc svētbrīža DV priekšnieks J. Frišvalds nolika vainagu. Svētbrīdi noturēja māc. I. Gaide.

Sēdes laikā notikušajā daiļamatniecības izstādē ieradās DV p-ks J. Frišvalds, CV sekretārs G. Tamsons un DV Kanadas vanadžu pr-ce I. Breikša.

Izdos ,,Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā'' VIII grāmatu, par redaktoriem aicinot — V. Hāzneru, A. J. Bērziņu un A. Silgaili.

Neiesietās ,,Latv. kar..." grāmatas, kas atrodas Zviedrijā, nolēma nodot DV Zviedrijas valdei.

Apbalvo ar DV nozīmi zeltā 52 DV darbiniekus, ar CV atzinības rakstiem — 87.

1980. gadā karavīru tiesību aizstāvēšanai piešķirtas DM 1.750,—, LNF — $1.300,—, abonēs DVM 30 eks. un Latviju Amerikā — 41 eks.

Izsūtīts vēstījums presei un DV zemēm sakarā ar 40 g. Latvijas padomju okupāciju. (Sk. piel. Nr. 14.).

LNAK izsludinājusi 1980. gadu par DV gadu Kanadā. Par to DV centrālā valde izsaka LNAK pateicību.

Nolemj, ka DV citām organizācijām ziedojumus nevāks. Ja DV vienības vēlas, var no saviem līdzekļiem ziedot.

Nosaka, ka DV nozīmes zeltā turpmāk piešķirs zemēs proporcionāli to biedru skaitam: ASV — 6, Kanadai — 3, Austrālijai — 3, Vācijai — 2, Zviedrijai — 1, Anglijai — 4.

1980. g. 1. maijā pie V. Plūdoņa mājas: no kr. — V. Plūdons, A. J. Bērziņš un J. Frišvalds.

Pie Sv. Jāņa draudzes baznīcas Toronto 1980. g. maijā: no kr. A. Kalviņš, J. Frišvalds, R. Norītis, V. Bērziņa, Lāce, J. Lācis, A. Šterns.

1980. gadā notikušas 5 centrālās valdes prezidija sēdes:

19. janvārī Līdsā. 22. martā Straumēnos — pieņem zināšanai, ka ar 16. 3. 80. no CV locekļa pienākumiem atteicies J. Leitītis, viņa vietā ievēlēts J. Platais. 29. 5. 80. miris DV Holandes nod. valdes pr-dis Kārlis Dreimanis.

28. jūnijā Straumēnos — Helsinku universitātes bibliotēkai nosūtīts krājums ,,Latviešu kaŗavīrs Otra pasaules kaŗa laikā'' un ,,Laiks, Telpa, Ļaudis''.

11. sept. Straumēnos piedalās arī DV ASV v. pr-dis A. Spārniņš. Aicinās atzīmēt DV organizācijas 35 gadu pastāvēšanu 28. decembrī. Laikrakstos būs attiecīgi raksti. (Sk. piel. Nr. 15 — A. Bērziņš ,,DV org. pirmie gadi''). Madridē notiek PBLA akcija, ko atbalsta DV materiāliem un ziedojumiem, kā arī sūtot pārstāvjus. DV priekšnieks J. Frišvalds publicējis rakstu ,,DV organizācijas nākotne pašu rokās''. (Sk. piel. Nr. 16.). ,,Latviešu kaŗavīrs Otra pasaules kaŗa laikā'' un ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' komplekti nosūtīti: LKIA ''Rotai'' un Auciemam, 2 bibliotēkām okupētajā Latvijā.

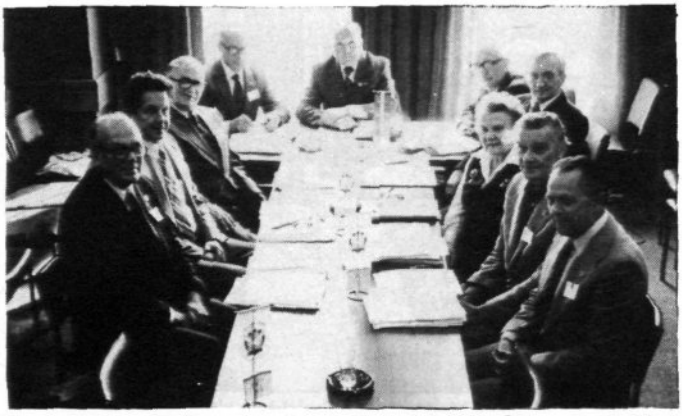
29. novembrī Straumēnos piedalās arī PBLA valdes pr-dis Dr. I. Spilners, LNPL p-ja p-dis A. Abakuks un Austrālijas sabiedrisks darbinieks G. Bērziņš.

Pirmo reizi DV centrālās valdes sēde notiek Austrālijā, 1981. gada 23. un 24. aprīlī Melburnas pilsētā. Arī sēdes dalībnieku sastāvs bija ļoti reprezentējošs, jo trūka vienīgi Zviedrijas tiešais pārstāvis.

Sēdē piedalījās: DV priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, J. Platais (Vācija), S. Lindiņš (Anglija) arī ar M. Kadiķa (Zviedrija) pilnvaru, J. Utināns un A. Spārniņš (abi ASV), Pēdējais arī ar J. Lāča pilnvaru, V. Plūdons (Kanada), J. Mellēns (Austrālija), L. Rumba (Anglija) ar G. Tamsona pilnvaru. Sēdē vēl piedalījās: CV jaunatnes nozares vadītājs I. Kažociņš, V. Aufmanis, J. Masulāns un citi DV Austrālijas darbinieki, PBLA loceklis E. Voitkuns, vicekonsuls E. Dēliņš, LAAJ pr-dis V. Rolavs, 4. DV globālo dienu rīcības komitejas pr-dis Dz. Veide un citi.

1980. gadā atzīmējama DV rosme Madrides konferences lietā, kur atbalsts bijis no vairākām lielajām DV zemēm:

a) Kanadā savākts ap $5.000,— jauniešu ceļa izdevumiem.

DV CV sēde 1981. g. Melburnā, no kr.: A. Spārniņš, DV ASV pr-dis, V. Plūdons, DV Kanadas valdes pr-dis, J. Utināns (ASV), S. Lindiņš, CV prezidija loceklis, J. Frišvalds, DV p-ks, I. Kažociņš, DV CV jaunatnes noz. vadītājs, J. Mellēns, DV Austrālijas v. pr-dis, A. Liepiņa, vanadžu p-ce, J. Platais, DV R.Vācijas v. pr-dis, L. Rumba, DVF valdes pr-dis.

Madridē bija ieradies arī DV Kanadas valdes ārējās inf. noz. vadītājs P. Vasariņš.

b) DV Zviedrijas valde piešķīrusi Kr. 2.400,— viena jaunieša ceļa un uzturēšanās izdevumiem.

c) DV ASV valde deleģējusi savu ārējās inf. noz. vadītāju T. Strautkalnu.

d) CV nosūtīja lielu skaitu brošūru ,,Latvia and Latvians".

Pirmo reizi pēc ilgāka laika posma DV biedru skaits 1980. gadā samazinājies par 30. Tas ir sakarā ar biedru novecošanos.

CV sēžu starplaikā aktīvs ir CV prezidijs. Vajadzētu uzlabot kontaktu CV un zemju attiecīgo nozaru starpā. Konstatēja, ka 1980. gada sēdē pieņemtā deklarācija sakarā ar 40 gadu Latvijas iznīcināšanu, ir pietiekoši labi publicēta presē, tulkota angļu valodā un izmantota cittautu presē.

Sēdē pieņēma ,,Vēstījumu un aicinājumu" sakarā ar 14. jūnija 40 gadiem (Sk. piel. Nr. 17). DV priekšnieks J. Frišvalds sakarā ar 14. jūniju publicējis rakstu ,,Mēs nedrīkstam aizmirst" (Sk. piel. Nr. 18).

Pieņēma Noteikumus DV globālām neklātienes šaušanas sacensībām (Sk. piel. Nr. 19).

1981. gada DV CV sēdes, Melburnā, dalībnieki un viesi: sēž no kreisās — A. Spārniņš, V. Plūdons, J. Utināns, S. Lindiņš, J. Frišvalds, V. Aufmanis, I. Kažociņš, J. Mellēns, A. Liepiņa, L. Rumba, J. Platais. Stāv no kreisās: K. Bērziņš, V. Dulmanis, V. Zemesarājs, E. Baulis, A. Prods, A. Paegle, P. Upenieks, L. Priede, A. Auniņš, V. Kārkliņš, V. Gūtmārcis, I. Pālītis, V. Alster, Rozītis, V. Janovs.

DV priekšnieks Austrālijā viesojās no 19. aprīļa līdz 2. maijam, kur piedalījās 4. DV globālās dienās, CV sēdē, apmeklēja nodaļas, piedalījās nodaļu pr-žu apspriedē, Austrālijas atvaļināto kaŗavīru līgas gājienā.

1981. g. 25. aprīlī notikušajā ANZAC (Austrālijas atv. kaŗavīru līgas) gājienā piedalījās DV. Tā ir bijusi arī vienīgā reize, kad 30.000 dalībnieku vidū soļoja arī bij. latviešu kaŗavīri.

Nolēma, ka jāturpina padomju varas izsūtīto un nonāvēto latviešu apzināšana. Šim darbam nav noliekama laika robeža.

Centrālā valde atbalsta domu par iesniegumu ASV valdībai sakarā ar 1940. gada 17. jūnija notikumiem un ieteic arī citām zemju valdēm izkārtot līdzīgu akciju.

DV CV mudina DV zemju valdes, nodaļas un apvienības pievērst vislielāko vērību DVM metiena palielināšanai un lasītāju skaita celšanai, lai ar tā saturu, DV ideoloģiju un stāju iepazīstinātu plašākas latviešu aprindas. Apsvērt biedru maksās ieskaitīt DVM abonementa maksu.

Nolemj iedzīvināt DV dokumentācijas filmas izgatavošanu un uzdod CV iekšējās inf. nozares vadītājam gādāt, lai šo lēmumu iespējami ātrā laikā īstenotu.

Piekrita aizdevumam DM 20.000 — DV R.Vācijas valdei atmaksu sākt 1982. gadā.

DV goda priekšnieka plkv. V. Januma izvadīšana 1981. g. 12. augustā Minsteres Meža kapos. Goda sardzē kreisā pusē stāv: A. Burmeisters, segti — J. Frišvalds un J. Ivans, labā pusē M. Kadiķis, L. Rumba un J. Leitītis (priekšā).

Apbalvoja 20 DV darbiniekus ar DV nozīmi zeltā un 57 ar CV atzinības rakstiem. Saņēma kā dāvanu no gleznotāja R. Zustera gleznu ,,Kurzemes cietoksnis'' $4.000, vērtībā (kataloga cena). Glezna glabājas DV Sidnejas nod. namā.

Plkv. Januma bērēs, 1981. g. 12. augustā Minsterē, tikās DV priekšnieks J. Frišvalds ar DV vadošiem darbiniekiem. (Plkv. V. Janums mira 6. 8. 81.)

Pie plkv. V. Januma kapa piederīgie, DV darbinieki un 33. pulka kaŗavīri: no kreisās — A. Āboliņš, Dr. A. Ritums, J. Ivans, A. Burmeisters, I, Nolle, M. Kadiķis, J. Frišvalds, A. Stuburs, priekšā L. Januma kundze, A. Liepiņa, J. Leitītis, V. Januma (meita), A. Mežals, L. Rumba un A. J. Bērziņš.

1981. gadā notikušas 5 CV prezidija sēdes. 17. janvārī Straumēnos. 15. martā Līdsā, kur pārrunāta CV sēdes gaita. 20. jūnijā Straumēnos — pārrunas par 4. DV globālām dienām un CV sēdes lēmumiem. DV priekšnieks J. Frišvalds 30. maijā piedalījies Anglijas ELJAs 25 gadu jubilejas svinībās. 13. septembrī Bradfordā nolēma izsludināt rakstveida sēdi par plkv. V. Januma piemineklī un DV goda priekšnieka ievēlēšanu, nākošajām DV globālajām dienām un prof. E. Andersona grāmatas ,,Latvijas

bruņotie spēki un to priekšvēsture" izdošanu. 6. decembrī Notinghamā. CV sekretārs G. Tamsons viesojies Francijā, Bērzainē un Minsterē.

1981. gadā notikušas 2 rakstveida CV sēdes: 29. septembrī un 13. novembrī. Pirmajā bija izšķiŗami 4 punkti: V. Hāzneru ievēlēt par DV goda priekšnieku, uzstādīt pieminekli plkv. V. Janumam, līdzekļus dodot proporcionāli zemēm savam biedru skaitam, DV globālās dienas rīkot turpmāk ik pa 3 gadiem un izdot jau minēto prof. Andersona grāmatu par Latvijas armiju.

13. nov. sēdē tika pacelts jautājums par DVM publicēšanas iespējām ASV, jo Amber spiestuvē DVM iznāca ar lielu nokavēšanos un sliktā apdarē. Tomēr pēc tam kvalitāte ļoti uzlabojās un iznāca arī laikā, tā ka pārcelšana nenotika.

1982. gada sēde notiek 25./26. jūlijā Halifaksā, Anglijā, vietējās nodaļas namā. Pēc iepriekšējā gada rudeņa vēlēšanām CV konstruējās:

J. Frišvalds	— DV priekšnieks
A. Liepiņa	— vanadžu priekšniece
J. Lācis	— DV pr-ka 1. vietnieks un CV statistiskās nozares vadītājs
J. Platais	— DV pr-ka 2. vietn. un saimn. noz. vadīt.
G. Tamsons	— CV sekretārs un CV ārējās inf. noz. vad.
A. Tauriņš	— CV kasieris un CV iekš. inf. noz. vad.
A. Spārniņš	— CV aprūpes nozares vadītājs
V. Plūdons	— CV kultūras nozares vadītājs
M. Kadiķis	— CV sporta nozares vadītājs
V. Aufmanis	— CV loceklis sevišķiem uzdevumiem.

A. J. Bērziņš — DV ģenerālsekretārs

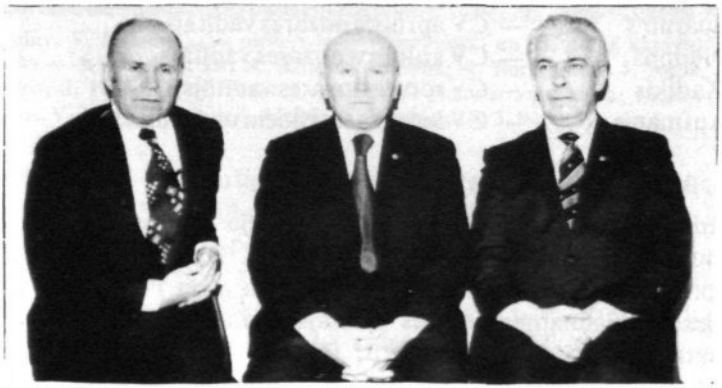
Sēdē klāt nebija J. Lācis, kuŗu pārstāvēja A. Spārniņš un V. Plūdoņa vietā bija ieradies A. Kalupnieks, DV Kanadas valdes vicepriekšsēdis. Sēdē vēl piedalījās vanadžu goda priekšniece M. Ķeņģe, CV jaunatnes nozares vadītājs I. Kažociņš, jaunais CV jaunatnes noz. vad. A. Kursietis. Par CV ideoloģiskās nozares vadītāju apstiprināja J. Leitīti, par CV padomnieku — A. Puķīti un CV padomnieku jaunatnes nozarei — I. Kažociņu.

DV CV sēdes dalībnieki 1982. g., Halifaksā: no kr. sēž — Dr. J. Platais, E. Zobens, A. Liepiņa, J. Frišvalds, M. Ķeņģe, A. J. Bērziņš, G. Tamsons. Otrā rindā, stāv: V. Aufmanis, J. Zaķis, A. Tauriņš, A. Kalupnieks, A. Spārniņš, S. Lindiņš, M. Kadiķis. Trešā rindā: A. Kursietis, A. Freimanis, A. Kurzemnieks, J. Norvels, P. Dūdars, I. Kažociņš un A. Dzītars.

Sēdes ievadījumā DV priekšnieks J. Frišvalds norādīja, ka CV ir organizācijas kopā turētāja un idejiskā vienotāja. Tai nav administrātīvas varas, bet ir morāliska autoritāte.

No centrālās valdes sastāva aizgājuši J. Utināns, S. Lindiņš un J. Mellēns. DV priekšnieks savā ziņojumā norāda, ka pēdējās DV pr-

DV CV prezidijs sākot ar 1982. gadu: no kr. A. Tauriņš, DV CV kasieris, J. Frišvalds, DV priekšnieks, G. Tamsons, DV CV sekretārs.

ka un vanadžu pr-ces vēlēšanās piedalījušies vairāk vēlētāju nekā iepriekšējās. Tas nozīmē, ka biedru interese par vadību ir augusi.

Sāpīgs zaudējums organizācijai bija pirmā un ilggadējā DV priekšnieka un DV goda priekšnieka plkv. V. Januma aiziešana aizsaulē. DV organizācija uzlikusi viņam kapa pieminekli, ko 1982. g. 5. jūnijā iesvētīja.

Pie plkv. Januma iesvētītā pieminekļa: no kr. V. Januma, tēlnieks A. Pāpe, J. Soikāns, V. Bērziņa, A. Liepiņa, K. Gūtmanis, A. J. Bērziņš un I. Nolle.

Biedru kopskaits 1981. gadā samazinājies par 94. DV priekšnieks 1981. gadā, bez viesošanās Austrālijā, Anglijā un Vācijā, devis daudzus rakstus avīzēs, dažādās publikācijās.

1982. gada aprīlī aprit 30 gadi kopš Centrālā valde sanāca uz 1. savu sēdi Londonā, Anglijā. No šī sastāva šogad DV sēdē piedalās vienīgi A. J. Bērziņš.

Nozīmīgākie lēmumi no šīs sēdes: Noteikumi visas DV organizācijas darbības saskaņošanai, lēmums par centrālizēto aprūpi, Leģiona dienas noteikšana, tradiciju karoga apstiprināšana, līdzekļu vākšana Bērzainei.

1982. gada sēdes galvenie lēmumi un atzinumi:

Izgatavojama DV organizācijas dokumentārfilma. Filmas jautājumus kārtos A. Liepiņa, palīgos ASV — A. Puķīte, CV prezidija pārstāvji — A. Tauriņš un G. Tamsons. Zemēs nekavējoties stāties pie filmas materiālu apzināšanas.

Centrālā valde aicina DV zemju/nodaļu/apvienību/kopu valdes un ikvienu DV biedru iespēju robežās atbalstīt Latviešu centra Minsterē rašanos un izbūvi. Te piezīmējams, ka centrs pirmā kārtā domāts Latviešu ģimnazijas Minsterē internāta vajadzībām. Centrālā valde piešķir no saviem līdzekļiem DM 10.000 aizdevumu event. DV ģenerālsekretāriāta biroja īres samaksai uz priekšu.

Izdos grāmatu ,,Latviešu karavīrs pēc Otra pasaules kara'', par redaktoriem aicinot V. Kukaini un A. J. Bērziņu.

Izdos DV vēstures apceres ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' IV daļu, kas aptvers laiku no 1973.—82. g. ieskaitot. Par redaktoru aicina A. J. Bērziņu.

Jau 1983. gadā izdos prof. E. Andersona ,,Latvijas bruņotie spēki un to priekšvēsture''. DV ģenerālsekretāram kārtot iespiešanas un citus jautājumus.

Ar DM 2.000 atbalstīs DV R.-Vācijas valdi brošūras ,,Lettland und Letten'' izdošanai vācu valodā.

Atbrīvoja K. Benconu no ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' apgāda vadītāja pienākumiem, izsakot viņam pateicību par lielo darbu. Viņa vietā nāk P. Plīsis.

DV goda priekšnieka diplomu 1982. gada 7. novembrī Čikagā DV CV uzdevumā Vilim Hāznerim pasniedz DV ASV valdes priekšsēdis Andrejs Spārniņš.

Izteica pateicību DV apvienībai Linkolnā par ,,Latviešu kaŗavīrs Otra pasaules kaŗa laikā'' VII un VIII grāmatas izsūtīšanu.

Nolēma paaugstināt DV Mēnešraksta abonēšanas maksu, sākot ar 1. 1. 83.

Pārbaudīs visus Lommelē apglabāto bij. kaŗavīru sarakstus, lai konstatētu — vai nav vēl kādi latvieši, kas nav apzināti.

Nosaka, ka DV zemju valdēm līdz katra gada 1. janvārim jāiesniedz centrālai valdei kandidāti uz Tautas balvu. CV tad vienotos par vienu kandidātu, ko virzītu tālāk attiecīgā kārtībā uz PBLA.

Atzina, ka kultūras sakaru jautājumā vēl vienmēr spēkā agrāk pieņemtās rezolūcijas un atzinumi.

Pagarina DV R.-Vācijas valdes aizdevuma DM 20.000 atmaksu uz tālāku gadu.

Ar DV nozīmi zeltā apbalvo 16 DV darbiniekus un ar CV atzinības rakstu — 61. Nolemj 5. DV globālās dienas rīkot 1985. gadā Vācijā.

Latv. nac. fondam piešķiŗ $1.300. Abonēs 30 eks. DVM un 40 eks. Latviju Amerikā. 1983. gada CV sēdi sasauks jūnija beigās Milvokos.

1982. gadā notikušas 3 CV prezidija sēdes.

1982. g. februārī Donkasterā. Sēde ir paplašināta, jo bez prezidija tajā piedalās vanadžu priekšniece A. Liepiņa, CV jaunatnes nozares vadītājs I. Kažociņš un DVF Donkasteras nod. valdes prdis A. Freimanis.

Konstruējās CV prezidijs: DV CV sekretārs un CV ārējās nozares vadītājs G. Tamsons un CV kasieris un CV iekšējās noz. vadītājs A. Tauriņš, DV priekšnieks J. Frišvalds, kas ievēlēts atsevišķi.

Pārrunā plkv. V. Januma pieminekļa jautājumu, ko kārto DV ģenerālsekretārs. Ieteic R. Zustera gleznu uzglabāt DV Sidnejas nod. namā.

Konstatē, ka vairums CV locekļu izteikušies par E. Andersona grāmatas ,,Latvijas bruņotie spēki un to priekšvēsture'' izdošanu. Lūgs V. Hāzneru pirms tam izlasīt manuskriptu.

Pārrunā nākošās CV sēdes detaļas, event. DV draudzības vakara izkārtošanu dziesmu svētku laikā, DV filmas jautājumus.

Nolemj, ka turpmāk ,,plkv. V. Januma fonda'' balvai līdz dodams arī pavadraksts.

Piešķir $100 gaidu un skautu nometnei ,,Kāvu gaismā''. Apstiprina DV ģenerālsekretāra A. J. Bērziņa kalkulāciju grāmatas ,,Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā'' 8. daļai.

A. Liepiņa ziņo par savu Kanadas apmeklējumu, piedalīšanos DV Kanadas valdes sēdē, DVM redakcijā, ciemošanos pie vanadzēm un savu preses darbību.

1982. gada 22. maijā Halifaksā notiek paplašinātā CV prezidija sēde. Konstatē, ka DV zemes apstiprinājušas V. Hāzneru par DV goda priekšnieku. Nolemj sasaukt DV CV sēdi 25./26. jūlijā Halifaksā un pieņem darba secību. Aprīlī iznāks ,,Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā'' VIII grāmata. Ir ierosinājums izdot grāmatu ,,Latviešu karavīrs pēc Otra pasaules kara''. Pieņem zināšanai, ka plkv. V. Januma kapa pieminekli iesvētīs 5. jūnijā un ar to saistītos notikumus.

R. Zustera glezna pārvesta uz DV Sidnejas nod. namu. Mākslinieks atļāvis izgatavot gleznas reprodukcijas. Vanadžu priekšniece A. Liepiņa informē par savu ceļojumu pa Kanadu un ASV.

1982. g. 14. novembrī Donkasterā notiek CV prezidija paplašinātā sēde. Nolemj izsludināt CV rakstveida sēdi CV nozaru referentu apstiprināšanai. Pieņem zināšanai, ka E. Andersona grāmatas ,,Latvijas bruņotie spēki un to priekšvēsture'' manuskriptu lasījis arī I. Kažociņš, tajā izdarot attiecīgus labojumus. Izdošanas lietas kārtot DV ģenerālsekretāram.

Pārrunā brošūras par plkv. Janumu un propagandas marku ,,Russia get out of the Baltic states'' izdošanu. Markas izdos 5.000 loksnes, ā 20 markas.

CV prezidijs aicinās DV zemes ziedot Patiesības fondam.

Pārrunāja G. Rodes ierosināto simpoziju par latviešu partizānu cīņām pēc Otra pasaules kara. Priekšlikums — to izšķirt rakstveida sēdē.

ASV sūtniecība Bonnā lūgusi atļauju ieskatīties Huvera institūtam nodotajos Latviešu leģiona dokumentos. Atļauja dota. Akceptēja 1984. gada CV budžeta projektu, ko nodos DV zemju akceptam.

1982. g. 24. novembrī notikusi viena rakstveida sēde, kurā lūgts apstiprināt CV nozaru referentus.

DV CV ideoloģiskās nozares darbs 1973. — 1982.

VISPĀRĒJS APSKATS

DV organizācijas ideoloģiskās nozares darbu nosaka *Noteikumi Daugavas Vanagu organizācijas darbībai,* kuŗus pieņēma DV darbības pirmajos gados, kad sākās lielās DV saimes izklīšana, atstājot Vāciju un sākot darbību rietumu pasaules zemēs. Šie noteikumi publicēti 1960. gadā DVM Nr. 5/73/.

Uz ideoloģiskās darbības pasākumiem attiecināmi šādi minēto noteikumu panti:

1. DV organizācija ir *latviešu nacionāla cīnītāju kopība,* kas savā darbībā ietilpina ikvienu latviešu saimi, neatkarīgi no tās ģeografiskā novietojuma.
2. Apvienot un pulcēt latviešus *tautas kopības saglabāšanai. Kopt un uzturēt varoņgaru, nacionālo vienību un morālo stāju.*
4. *Stiprināt ticību Latvijas atjaunošanai, cilvēku tiesībām un brīvībai.*
5. *Stiprināt pārliecību un darbību, ka mūsu tēvu zeme ir un paliks Latvija,* kurp jāatgriežas visiem dzīvajiem, kaut arī Latvijas neatkarības jautājums ieilgtu.
6. *Cīnīties par mūsu tēvu zemes atbrīvošanu,* sadarboties ar visām pārējām organizācijām, kas cīnās par tiem pašiem mērķiem.

12. *Organizācija darbojas Cēdelgemā pieņemto statūtu garā.* Par visu pārējo DV organizācijas darbību, tās principiem un garu runā pārrējie šo noteikumu resp. satversmes 76 panti. Šie noteikumi līdz šim nav mainīti.

Kā šis apskats liecina, *ideoloģiskā nozare ir DV organizācijas darbības mugurkauls,* arī piezīmējot, ka šīs nozares darbības pamatos bija un ir jāliek Cēdelgemas dibināšanas sapulcēs pieņemtās vadlīnijas, kuŗas mēs dažkārt saucam par Cēdelgemas un kanaku garu, arī pieminot, ka vairāki mūsu satversmes noteikumu panti attiecināmi ne vien uz mūsu saimi trimdā, bet arī tautu Latvijā.

Par ideoloģiskās darbības plānojumiem, darba izveidošanu un atbildību šo noteikumu (resp. satversmes) garā, kā arī pašu darbu ir dots plašs izklāsts DV 25 gadu darbības aprakstos, kādi publicēti iepriekšējo grāmatu Laiks, Telpa, Ļaudis (turpmāk LTĻ) visās trīs daļās, pie kam vispilnīgāk tas atspoguļojas grāmatas I daļā no 344. līdz 403. lpp., kur runā par DV CV darbu sākot ar 1952. gadu, (kad tā sāka darbību visas brīvās pasaules mērogā) un II daļā, no 253. līdz 270. lpp., kur runā par DV organizācijas ideoloģiju, tās tradicijām, resp., kur pārskatīta šīs nozares darba reglamentēšana.

IEVADVĀRDI ŠĪS PĒDĒJĀS DEKADAS DARBAM

Ideoloģiskās nozares izveidošanā, darbu, pienākumu un uzdevumu reglamentēšanā, kā liecina LTĻ grāmatu saturs, ir strādājis liels skaits atbildīgo DV darbinieku, bet pamatnoteikumu devēja nozares darbam vienmēr ir bijusi DV CV, sevišķi pieminot tos lēmumus, no kuŗiem visvairāk šīs dekadas darbības pamatā būtu liekama DV CV pieņemtā deklarācija 1971. gada CV sēdē Toronto (sk. LTĻ I, 382. lpp.)— *Kas ir* un *ko vēlas Daugavas Vanagi,* kā arī vairāki citi teksti (sk. LTĻ I. daļas pielikumu un DV CV sēžu lēmumus.)

Ideoloģiskās nozares vadītājs pēc 1973. gada 1. janvāŗa visu laiku (arī vairākus gadus pirms tam) līdz 1982. gada 26. jūlijam ir bijis Vilis Hāzners, kad savus pienākumus, saskaņā ar DV CV lēmumu, nodeva Jēkabam Leitītim.

DV IDEOLOĢISKĀS NOZARES 1973. GADA DARBĪBAS SĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

Ja līdz 1973. gada sākumam DV organizācija savā darbībā bija pilnīgi vienota, tad pēc tam bija sākušās zināmas domstarpības dažādos jautājumos, jo gadu tecējumā organizācijā bija ieplūduši daudz jaunu biedru, kuŗiem dažkārt bija samērā sveši tādi jēdzieni kā Cēdelgemas un kanaku gars, un dažkārt valdīja arī nevērība vai negriba iepazīties ar grāmatu LTĻ visu pirmo trīs daļu saturu.

Šie jautājumi tomēr nebija tik svarīgi organizācijas sekmīgam darbam, kā liecina apraksti un pārskati šīs grāmatas (IV daļas) citās vietās, bet nopietnāk bija ņemams Rīgas resp. okupētās Latvijas varas nesēju (čekas) mēģinājums sagraut vai vismaz apmulsināt DV organizācijas darba darītājus. Šī apraksta sākumā jau ir minēts, ka DV organizācija nekādā gadījumā nebija atstājusi okupēto tēvzemi komūnistiskās pārvaldības ziņā, bet jau kopš DV darbības sākuma ievadījusi stingru un nopietnu pretdarbību un izvērtējusi stingru kritiku pret okupācijas režīma darbu, uzsākot aktīvu mūsu tautas stiprināšanas darbu nacionālisma saglabāšanai, kas bija ļoti nepatīkams komūnistiem un radīja okupētās Latvijas režīma pārstāvjiem naidu pret mums. Pēdējie ievadīja stingrus uzbrukumus DV organizācijai, tās vadītājiem un mūsu darbības pasākumiem, kas jau bija sācis izpausties sešdesmito gadu sākumā, kā arī ir minēts LTĻ II grāmatas 369. lpp. (nodaļā „DV nedraugi, skauģi un ienaidnieki"). Ļoti aktīvu darbību apskatāmās dekadas sākumā sāka izrādīt t. s. „Kultūras sakaru komiteja ar tautiešiem svešumā", kuŗa bija čekas filiāle un ar saviem aģentiem sāka apmeklēt rietumu zemes. Šos aģentus slēpa zem dažādu ļaužu centienu grupām (mākslinieki, dzejnieki un rakstnieki, apmaiņas studenti u. c.). Tie centās iefiltrēties trimdas sabiedrībā zem nacionāli noskaņotu latviešu maskas un arī atrada vietām atsaucīgu uzņemšanu. Viņiem izdevās sēt neuzticību trimdas sabiedrībā un radīt arī mūsu organizācijā zināmu satraukumu tieši tajā laikā, kad pašā dzimtenē bija sācies pārkrievināšanas un internacionālisma niknākais sludināšanas laiks, noliedzot jebkādas nacionālisma izpausmes, par kuŗām rūpējāmies mēs.

Šis īsais stāvokļa novērtējums liecina, ka tieši 1973. gada

sākumā no mūsu organizācijas prasīja ļoti rūpīgu pieeju ideoloģiskam darbam.

Nelaimīgā kārtā tieši šai laikā bija beidzies arī atbildīgo DV darbinieku darbs dažādās rietumzemju atbalstītās latviešu centrālās organizācijās, un viss smagums nu gūlās uz pašu pleciem. Jāapliecina gan, ka šai laikā DV organizācija bija jau materiāli nostiprinājusies, bez tam liela daļa līdzekļu ietaupījuma radās tās sākuma svarīgākās darbības nozarēs — aprūpes laukā, jo kara invalidi un vecie ļaudis, arī ārpus Vācijas, saņēma Vācijas pensijas un rentes, tā prasot daudz mazāk izdevumu aprūpes laukā nekā tas bija agrāk. DV varēja pievērst lielāku uzmanību organizācijas iekšējās stiprināšanas darbam, kā arī radīt jaunus pasākumus pretdarbībai komūnistiskam režīmam Latvijā un līdz ar to mūsu tautas nacionālās apziņas stiprināšanai svešumā un dzimtenē.

DV PUBLIKĀCIJAS

Par vienu no svarīgākiem cīņas līdzekļiem uzskatāms rakstītais vārds. Te DV varēja lepoties ar savu Mēnešrakstu, kas iznāk kopš 1951. gada. Šai laikā bez pārtraukuma redakcijā strādāja CV ideoloģiskās nozares vadītājs kā atbildīgais redaktors (ar mazu izņēmumu) līdz 1976. gada beigām, kad atbildīgā redaktora pienākumus pārņēma Raimunds Čaks, kuŗš arī redakcijas sastāvā bija darbojies ilgus gadus. Tā DVM arvien ir palicis DV ideoloģiskās nozares domu un uzskatu paudējs un DV saimes vienotājs. DVM bija un ir domāts vienīgi DV saimes iekšējām vajadzībām, kaut to lasa arī liels daudzums DV organizācijas nebiedru un tā, kaut ierobežotā ziņā, tas spēj iepazīstināt trimdas latviešus ar DV organizācijas ideoloģiskiem mērķiem. Jāpiezīmē, ka neliels žurnāla eksemplāru skaits sasniedz arī okupēto Latviju. Tas, saprotams, ļoti nepatīk pašreizējiem pārvaldības vadītājiem.

Lai DV saimi un sevišķi visus trimdiniekus pilnīgāk iepazīstinātu ar latviešu karavīru likteņgaitām Otra pasaules kara laikā un līdz ar to arī DV nacionālpolītiskiem mērķiem un ideoloģiju vispār, DV CV jau 1970. gadā sāka publicēt grāmatu seriju *Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā* (LKOPKL), no kuŗām šajā dekadā kopš 1974. gada ir iznākušas jau 8 grāmatas, patiesībā arī šo izdevumu seriju beidzot, kaut gan jau 1983. gadā sāka

sagatavot vēl 9. grāmatu, kuŗā stāstīs par latviešu kaŗavīriem pēc Otra pasaules kaŗa.

Visas serijas grāmatas satur latviešu kaŗavīru cīņas ideoloģijas novērtējumus, un liela daļa saturā runā arī par labu DV ideoloģiskās nozares darbam, sevišķi tāpēc, ka trīs pēdējo šīs serijas grāmatu galvenais redaktors bija ideoloģiskās nozares vadītājs Vilis Hāzners.

Runājot par DV publikācijām un to nozīmi ideoloģiskās nozares darba nolūkiem, būtu vēl jāpiezīmē, ka šīs nozares vadītājs pēdējo 10 gadu laikā sarakstījis vai rediģējis arī citas grāmatas. No tām pirmkārt jānosauc plašās, jau iepriekš minētās grāmatas Laiks, Telpa, Ļaudis trīs daļas, kuŗas iznāca: I daļa — 1974. gadā, II — 1976. g. un III — 1978. gadā. Šīs grāmatas triloģija stāsta par DV organizācijas pirmo 25 gadu darbību un, kaut tā bija galvenokārt domāta vienīgi DV biedriem, tā tomēr diezgan plaši izplatīta arī nebiedru starpā. Tās galvenais redaktors Vilis Hāzners par šo triloģiju 1979. g. 18. novembrī saņēma Pasaules brīvo latviešu apvienības (turpmāk PBLA) Kultūras fonda goda balvu.

Bez minētā lieldarba vēl jāpiemin ideoloģiskās nozares vadītāja citas sagatavotās un izdotās grāmatas, kuŗas arī savā saturā daudz pakalpo DV ideoloģiskai stājai, un tās ir:

Varmācības torņi (1977. g.), Latvijas kaŗa skola (1979) un Tēvzemes arāju cilts (1981. gadā).

Varmācības torņi ir autora mūža stāsts, kuŗā ietvertas arī daudzas lappuses par DV darbu, bet Latvijas kaŗa skola un Tēvzemes arāju cilts ir vēsturiska satura izdevumi, kuŗos ietverti arī DV ideoloģiskie jautājumi.

Kaut V. Hāzners bija visu minēto grāmatu galvenais redaktors, katrai bija arī palīgredaktori, kas palīdzēja šīm grāmatām tik drīz iznākt vienai pēc otras un ir arī liecinājums, ka ideoloģiskā darbā iesaistīti vairāki pazīstami latviešu „rakstu darbu" lietpratēji un uzticīgi ideālisti DV darba labā. Tie ir Alfrēds Jānis Bērziņš, Indulis Kažociņš, Elmārs Sproģis, Juris Zušēvics un daudzi citi.

Pie ideoloģiskai nozarei kalpojošām publikācijām būtu jāpieskaita arī vairāki izdevumi svešvalodās (g. k. vācu un angļu), kuŗām pati ideoloģiskā nozare tieši daudz darba nav pielikusi, bet par to izdošanu rūpējušies mums draudzīgi apgādi un ideolo-

ģiskās nozares darba centienu atbalstītāji, ieliekot daudz darba mūsu kaŗavīru cīņas jēgas objektīvai izskaidrošanai, bet visvairāk pakalpojot sveštautu lasītājiem un tā vairāk vai mazāk tos iepazīstinot ar mūsu organizācijas darba mērķiem un uzdevumiem.

Ideoloģiskās dabas jautājumi attiecē pret mūsu tautas līdzdalību Otra pasaules kaŗa laikā un mūsu cīnītāju tradiciju nesāju — Daugavas Vanagu organizāciju — ir jau pietiekami iztirzāti ne tikvien mūsu, bet arī citās valodās, pie tam nopietnāk un pilnīgāk šis jautājums iztirzāts nodaļā par Leģiona cīņas ideoloģiju LKOPKL 7. grāmatas 356. lpp.

POLĪTISKAIS PĒTNIECĪBAS DARBS

Par vienu no svarīgākiem uzdevumiem ideoloģiskās nozares pasākumos, it sevišķi pēdējo 10 gadu laikā, ir bijis polītiskās pētniecības darbs, kas galvenokārt vērsts okupētās Latvijas virzienā, lai mēs būtu informēti un varētu informāciju arī sniegt tālāk mūsu trimdas saimei, sevišķi pēdējos gados, kad komūnisma režīma pārstāvji okupētajā Latvijā mēģina iemidzināt mūsu nacionālpolītisko un ideoloģisko darbību rietumos, kas jau arī agrāk pieminēts šai apskatā.

Šādas pētniecības darbs ievadīts pašos pirmajos DV darbības gados, bet tai laikā bija daudz mazāk nozīmīgs, jo mūsu organizācijas un trimdas saimi savā vienotībā nespēja traucēt Rīgas komūnistiskās sistēmas vadītāji jau tāpēc vien, ka mums visiem bija dzīvā atmiņā Baigais gads, Otrs pasaules kaŗš un mūsu dzimtenes atstāšanas gaitas. Bet, gadiem ejot un vecākai paaudzei pamazām noejot no nacionālpolītiskās skatuves un tās vietā nākot jaunajai maiņai, kas Latviju bija atstājusi vēl kā bērni vai dzimuši svešumā, komūnisti nu varēja sākt izmantot dažāda veida akcijas jaunās paaudzes aprindās, kas arī daudzkārt radīja ideoloģiskā darba traucējumus un prasīja pievērst vairāk uzmanības pretdarbībai Rīgas aktīvitātēm.

Šo polītiskās pētniecības darbu uzņēmās CV ideoloģiskās nozares vadītājs, sevišķi laikā, kad viņu ievēlēja Komitejā Latvijas brīvībai (turpmāk KLB), kur bija pieejami daudzi pētīšanas darba avoti, kā: Rīgas un Maskavas publikācijas, Rīgas radio ikdienas

ziņojumi, tūristu iztaujas, no Latvijas un Sibirijas izkļuvušo liecinājumi un daudz kas cits.

Šis pētniecības darbs paplašinājās tieši, sākot ar 1973. gadu, kad PBLA un Amerikas latviešu apvienībai (ALA) radās vairāki jauni šī darba darītāji.

CV ideoloģiskās nozares vadītājs Vilis Hāzners ir centies, gan būdams DVM atb. redaktors, gan līdzstrādnieks laikrakstā ,,Laiks'' kopš 1958. gada un citos trimdas izdevumos, sniegt ik gadu rakstus par nacionālpolītiskiem un ideoloģiskiem jautājumiem (piemēram, laikrakstam ,,Laiks'' ik gada sākumā sniegdams plašu pārskatu par notikumiem okupētajā Latvijā), tos arī attiecīgi analizēdams. Šīs aktīvitātes liecina kaut vai, piemēram, ka laikrakstā ,,Laiks'' vien ir publicēti 1977 gadā — 50 raksti, 1978. g. — 49, 1979. gadā — 39, 1980. g. — 25 un 1981. g. — 21 raksts. Daudzi raksti atrodami arī DVM, ,,Latvijā Amerikā'' un citur.

Atsevišķi būtu pieminama darbība PBLA izdevumā *,,Latvija šodien''*, kas sāka iznākt 1972. gadā Šī izdevuma rašanās lielā mērā notika CV ideoloģiskās nozares vadības ierosmē, un te Vilis Hāzners šī izdevuma sākuma gados bija viens no centīgākiem līdzstrādniekiem, tai vēlāk izvēršoties par nopietnu gadagrāmatu, ar jauniem redakcijas vadītājiem un no jauna klāt nākušiem daudziem līdzstrādniekiem, kuŗi veic nopietnu pētniecības darbu par notikumiem okupētajā Latvijā. Vilis Hāzners šim izdevumam devis dažāda gaŗuma rakstus: 1973. gadā —2, 1974. g. — 4, 1975. g. — 6, 1977. g. — pat 11, 1978. g. — 14, nākamos trīs gados pa vienam un 1981. gadā — 2. Visi šie raksti ir iepazīstinājuši lasītājus ar neskaitāmām problēmām mūsu dzimtenē visās darbības jomās. Šis izdevums saņēma rakstus un daudzus foto uzņēmumus no dzimtenes arī 1982. gadā, galvenokārt iepazīstinot latviešu jauno paaudzi svešumā, kam šis izdevums arī ir domāts.

DARBI LATVIJAS VIRZIENĀ

Kad 1972. gadā praktiski darbu izbeidza KLB, kuŗā DV CV ideoloģiskais darbs bija ieguvis plašu atbalstu, gandrīz visus šīs komitejas uzdevumus jau laikus bija pārņēmušas veikt PBLA, ALA, Latviešu nacionālais fonds (turpmāk LNF) un lielā mērā arī DV CV. Šīs organizācijas arī KLB pēdējos darbības gados

ievērojami atbalstīja ar līdzekļiem, jo regulārais ASV valdības atbalsts, līdzekļu taupīšanas nolūkā, bija sācis apsikt.

Viens no KLB darbiem bija sagatavot mazformāta laikrakstu ,,Latvijas brīvībai'', kuŗu pa zināmiem ceļiem iesūtīja Latvijā, tā sniedzot informāciju dzimtenei par mūsu darbu, cenšoties morāli palīdzēt izturēt okupācijas jūgu. Kad šis izdevums izbeidza savu darbību, 1973. gadā tā vietā sāka iznākt līdzīga formāta izdevums ,,Latvietis latvietim'', kuŗu jau izdeva PBLA, bet tas zināmu grūtību dēļ pēc dažu nummuru iznākšanas apstājās, un tā radās pārtraukums ziņu iesūtīšanai dzimtenē. Jāpiezīmē gan, ka visu laiku CV id. nozares darbā svarīgi bija radio raidījumi uz okupēto Latviju latviešu valodā, visvairāk izmantojot Madrides, Vatikāna, Tunisas un pat Formozas raidītājus (pēdējie bija domāti tautiešiem Sibirijā), bet visi tie prasīja samērā lielu materiālu atbalstu no latviešu centrālām organizācijām. Lielāko daļu izdevumu sedza ASV un citu mums simpatizējošo zemju valdības iestādījumi, bet arī tie septiņdesmito gadu sākumā sāka apsikt, un daži no šiem raidītājiem pamazām bija spiesti savu programmu samazināt vai pat izbeigt.

Līdz ar to radās jaunu ceļu meklēšana radio raidījumu iespējām. Šajā akcijā visietekmīgāk darbojās PBLA, ALA, KLB, kuŗu tajā laikā vadīja DV CV ideoloģiskās nozares vadītājs, reizē arī būdams DV priekšnieks, tādā veidā pasākumā iesaistot arī DV organizāciju.

Šai laikā jau ilgāku laiku bija darbojušies divi ASV valdības uzturēti raidījumi — Radio Brīvā Eiropa (Radio Free Europe) un Radio Brīvība (Radio Liberty), bet neviens no tiem neraidīja baltiešu valodās. Te gan jāpiezīmē, ka visu laiku jau darbojās Amerikas Balss (Voice of America) raidītājs arī baltiešu valodās, bet tas sniedza vienīgi ASV valdības sagatavotu informāciju, kas maz analizēja notikumus Baltijas valstīs resp. okupētajā Latvijā. Kaut baltiešu centrālās organizācijas kopīgi jau vairākus gadus bija nopūlējušās no diviem minētiem raidītājiem panākt raidījumus mūsu valodās, šīs pūles palika bez rezultātiem, jo arvien raidījumu vadība atrunājās, ka trūkstot līdzekļu attiecīga personāla uzturēšanai, un bez tam jau baltieši saprotot krievu valodu un tā varot izsekot raidījumiem bez grūtībām. Tomēr baltiešu kopīgais

spiediens uz šo raidījumu vadību neizpalika, aprādot, ka raidījumi mātes valodā ir daudz ietekmīgāki. Pamazām radās atbalstītāju grupas ASV kongresa aprindās, un jau 1971. gadā izdevās nākt tuvākos sakaros ar Radio Brīvība vadītājiem darbiniekiem, pie tam tā laika uzņēmīgajam un aktīvam PBLA valdes priekšsēdim Uldim Gravam, sadarbībā ar DV u.c. organizācijām, izdevās *panākt raidījumu uzsākšanu latviešu, arī pārējo baltiešu valodās.*

Gan raidījumi sākās tikai ar 1975. gadu, raidītāja darbā iesaistot vairākus latviešu (arī citu baltiešu) speciālistus, kā arī lielāku skaitu ārpus stata darbinieku, starp kuŗiem bija arī vairāki DV organizācijas biedri un ideoloģiskās nozares vadītājs Vilis Hāzners. Sakarā ar šiem raidījumiem sākās ļoti intensīvs darbs, iepazīstinot tautu dzimtenē ar daudzu tematu necionālpolītiskiem jautājumiem un komentējot notikumus Latvijā, nelietojot nekādus propagandas paņēmienus, bet raidot vienīgi patiesību, no kuŗas visvairāk bīstas komūnisti un viņu režīma kalpi.

Cik šo raidījumu sagatavošanas darbs bijis intensīvs, liecina kaut vai manuskriptu skaits, ko, piemēram, raidītājam sagatavojis CV ideoloģiskās nozares vadītājs: 1975. gadā — 12, 1976. — 54, 1977. — 13, 1978. — 64, 1979. — 47, 1980. — 29, 1981. — 34 un 1982. g. — 39.

Jāpiezīmē, ka ne jau visi teksti tika raidīti sagatavotā redakcijā, bet tie dažkārt izmantoti citu raidījumu sagatavotāju vajadzībām.

„KAŖA NOZIEDZNIEKU" TIESĀŠANA ASV

Šajā dekadā DV CV ideoloģiskās nozares vadībai daudz rūpju sagādāja čekas inspirētās apsūdzības pret vairākiem DV atbildīgiem vai vispār trimdas latviešu sabiedriskiem darbiniekiem, lietā liekot sešdesmitos gados Rīgā izdotās komūnistu melu un propagandas brošūras, it sevišķi, kuŗas bija sarakstītas vai tulkotas angļu valodā. Par to jau ir minēts arī LTĻ II grāmatas 369. lpp.

Ja visām šīm propagandas un melu brošūrām rietumu sabiedrība nekādu vērību nepievērsa līdz septiņdesmito gadu sākumam, stāvoklis mainījās līdz ar Latvijas žīdu izceļošanu, starp kuŗiem bija arī vairāki čekas darbinieki un tāpat dažu R. dzīvojošo

žīdu Rīgas apmeklējumi, lai tur ievāktu ziņas par žīdu iznīcināšanu Latvijā Otra pasaules kaŗa laikā. Čeka bija atzinusi, ka viņas izdevumi var minētiem žīdiem noderēt, tos izmantojot pret trimdas latviešiem, ko tie arī bija uzņēmušies. Un tā visas šīs brošūras (arī latviešu valodā) ar laiku nonāca t. s. ,,nacistu mednieka'' Sīmona Vīzentāla (Simon Wiesenthal) rokās, kuŗa birojs atrodas Vīnē, un tas, pieņemdams visus šos propagandas un čekas melu izdevumus par pilnīgi ticamiem, tos bija nodevis Izraēlā Telavivas policijas izmeklēšanas iestāžu rokās, lūgdams uzsākt vajāšanas pret šajos izdevumos minētajiem latviešiem. Žīdu iestādes Izraēlā, panākot ASV imigrācijas iestāžu atsaucību un palīdzību, — pie tam pret ,,kaŗa noziegumos'' apvainotiem vērsās arī daži ASV kongresa locekļi (žīdu izcelsmes), — tiesā nonāca vairāki latvieši, kuŗu apvainošanas liecinieku sagatavošanā piedalījās vairāki no Latvijas izceļojušie žīdu tautības čekas darbinieki.

Tiesā nonāca arī CV ideoloģiskās nozares vadītājs V. Hāzners, kuŗu sāka vajāt 1976. gada 28. aprīlī. Tiesas process Imigrācijas tiesā Albānijā sākās 1977. gada 14. februārī. Apsūdzības uzturētāji bija tikai žīdu liecinieki no Izraēlas, visa lieta bija sagatavota Telavivā. Tiesas gaitā varēja secināt, ka viens (galvenais apsūdzības uzturētājs) bija bijis čekas darbinieks Rīgā un vēl kāds otrs sadarbojies ar čeku Maskavā. Tiesas gaita ilga trīs gadus, un visi melīgie apvainojumi tika atspēkoti. V. Hāzneru Albānijas tiesā attaisnoja 1980. gada 27. februārī. Šo tiesas lēmumu valdības advokāti pārsūdzēja ASV tieslietu ministrijas apellācijas tiesā, kuŗas pilnīgs attaisnojošs lēmums paziņots 1981. gada 15. jūlijā.

Jāpiezīmē, ka visas ASV publikācijas (ar pavisam maz izņēmumiem) bija pilnīgi neobjektīvas un nostājās apvainotāju pusē. Tai pašā laikā tiesas vajāšanas sākās arī pret citiem latviešiem un citu tautību ,,kaŗa noziedzniekiem'', čekai pat panākot tādu stāvokli, ka dažu apvainoto lieciniekus sāka pratināt Rīgā. Čekas nolūks, nepārprotami, bija morāli un materiāli sagraut apsūdzētos, jo visi tiesu izdevumi bija jāsedz pašiem apvainotajiem, kas reizēm sastādīja pasakainas summas, un ar vājākiem nerviem esošie pat tika novesti ne vien nervu sabrukumā, bet daži apsūdzības laikā mira.

Redzot šo ASV valdības iestāžu netaisnību un žīdu neatlaidību, pie tam pēdējo sevišķi izcēla žīdu militantā organizācija JDL (Jewish Defense League), kas dažādi terrorizēja visus apvainotos, radās latviešu vidējās paaudzes sabiedrisko darbinieku grupa, kuŗa nodibināja Patiesības fondu, kas palīdzēja segt lielāko daļu tiesu izdevumu, tā morāli un materiāli atbalstot apvainotos.

Kad 1982. gadā šī fonda iespējas sāka sašaurināties, jo apsūdzēto skaits auga, Vilis Hāzners publicēja vairākos latviešu izdevumos rakstus „Patiesības fonds un mēs", kas pievienots arī šīs grāmatas pielikuma daļā. (Nr. 8.)

Šajā apsūdzību tiesāšanas laikā apsūdzēto aizstāvji prasīja palīdzību arī no DV organizācijas ideoloģiskās nozares (visi apsūdzētie bija DV biedri). Daudz rūpju sagādāja dažādu iespējamo attaisnojošo materiālu vākšana, kopošana un sagatavošana apsūdzēto nevainības pierādīšanai. Tāpat bija jāapzin liecinieki dažādās trimdas zemēs, kas prasīja lielu uzņēmību, daudz sarakstīšanās, jo bieži vien aizstāvjiem un apsūdzētiem sniegtā palīdzība izšķīra to attaisnošanu.

Šie čekas uzbrukumi un tiesāšana nebija beigušies vēl 1982. gada beigās un Rīgas publikācijas savus melīgos uzbrukumus turpināja arī 1983. gada sākumā.

Dažādi darbi:

1) 1973. gadā izraudzījis žūrijas komisiju literātūras godalgošanai; tai pašā gadā ierosināja pie DV CV dibināt plkv. Janumа fondu un izstrādāja šī fonda darbības noteikumus, kuŗus arī CV apstiprināja.
2) 1976. gadā piedalījās komisijā literātūras darbu izvērtēšanā DV organizācijas rīkotās sacensībās.
3) Šai pašā gadā notika DV CV ideoloģiskās nozares darbinieku sēde 3. DV globālo dienu laikā Londonā (1976.), kuŗā pieņēma šādus atzinumus:
   A) Jāturpina latviešu tautas nacionālo interešu — tautas brīvības un valsts neatkarības atjaunošanas veicināšana.
   B) Jākāpina DV organizācijas biedru skaita palielināšana un darbība.
   C) Jāpiedalās aktīvi mūsu nacionālās organizācijās un jādarbojas to institūcijās.

D) DV augsti vērtē latviešu baznīcu un draudžu trimdā svētīgo darbību mūsu tautiešu dzīves veidošanā un kristīgās morāles un nacionālo principu vadīšanas garā, kas visādi mums sekmējams.

E) Ar līdzšinējiem un jauniem rīcības veidiem DV jāsniedz tautas kodolam okupētajā Latvijā iespējamais atbalsts tā morālo spēku un izturības stiprināšanai.

F) Jāturpina pretestība okupantu mēģinājumiem vājināt politiskās trimdas pozitīvos spēkus un mērķtiecīga darbība tautas nacionālo interešu labā.

Šos atzinumus arī DV CV apstiprināja.

4) 1978. gadā sniedz atsauksmi DV CV ārējās informācijas nozares sagatavotās brošūras ,,Latvia and Latvians'' satura ziņā.
5) 1981. gadā sazinās ar DV ģenerālsekretāru plkv. Viļa Januma pieminekļa veidošanas lietās.
6) 1981. un 1982. gadā piedalījies DV apvienības Čikagā 30 gadu svētkos resp. Lāčplēšu atceres aktā runādams par mūsu tautas nacionālo un idejisko uzskatu saglabāšanu un kopšanu.
7) 1982. gadā DV CV uzdevumā sazinājies ar prof. Dr. Edgaru Andersonu viņa grāmatas ,,Latvijas bruņotie spēki un to priekšvēsture'' satura ziņā. Grāmatu izdod DV CV.

Bez tam šajā dekadā dažādos laikos latviešu centrālo organizāciju vajadzībām 13 gadījumos sniegtas dažādas ziņas par stāvokli okupētajā Latvijā.

Vēl rakstītas recenzijas par vairākām publikācijām, kuŗas skārušas mūsu nacionālos un politiskos, bet it sevišķi idejiskos jautājumus, piemēram, par visiem 1977. gada LNF izdevumiem (arī svešvalodās), arī par vairākiem literāriem izdevumiem (P. Klāna grāmatu Kadet, uguni!, O. Perro — Holmas cietoksnis), kā arī militāra rakstura svešvalodu izdevumiem, latviešu Leģiona tapšanas, cīņas u. c. jautājumiem.

Šai pašā darbības laikā publicēti vairāki desmiti rakstu laikrakstos Laiks, Latvija Amerikā, DVM un citur sakarā ar dažu mūsu kaŗavīru ievērojamām jubilejām, nekrologi un citu tematu raksti.

DV apvienības Klīvlendā 30 gadu pastāvēšanas svētku goda viesi 1982. g. No kreisās sēž: DV CV ideoloģiskās nozares vadītājs Vilis Hāzners, DV Kanadā vanadžu vadītāja Ilga Breikša, DV ASV vanadžu vadītāja Anita Hāznere, DV vanadžu priekšniece Austra Liepiņa, ALA valdes priekšsēdis Jānis Riekstiņš, DV ASV valdes priekšsēdis Jānis Lācis, DV Kanadā valdes priekšsēža vietnieks Edmunds Pulciņš un PBLA valdes priekšsēdis Ilgvars Spilners.

KĀRTĒJIE IDEOLOĢISKĀS NOZARES DARBI

Līdz 1979. gadam visu ideoloģisko darbu DV organizācijā vadīja vienīgi CV ideoloģiskās nozares vadītājs V. Hāzners ar saviem tuvākiem līdzstrādniekiem. Kā šī raksta saturs rāda, šis darbs ir prasījis daudz rūpju, sevišķi sākot ar septiņdesmito gadu beigu posmu, kad čeka resp. ,,Kultūras sakaru komiteja'' arvien vairāk sāka traucēt DV organizācijas darbību, gūdama arī zināmas sekmes. Vairāki vecie organizācijas biedri, pat daži atbildīgie darbinieki, neizsekodami DV darbības vadlīnijām, kultūras un citu sakaru jautājumiem ar tautu dzimtenē vai arī šos jautājumus pilnīgi neizprazdami, sāka izrādīt progresīvas tieksmes (Rīgas vārdiem runājot) jeb liberālas darbības tendences, kuŗas nekādā gadījumā nenāca par labu DV organizācijas mērķiem, stājai un uzdevumiem.

Neievērojot atsevišķus CV ideoloģiskās nozares vadītāja norādījumus un aicinājumus, it sevišķi 1982. gadā vairāku zemju

DV apvienības Klīvlendā 30 gadu jubilejas jundā ziņojumu teic apvienības priekšsēdis Viktors Zemesarājs, pieņem CV ideoloģiskās nozares vadītājs Vilis Hāzners. Vidū DV tradiciju karogs, ko tur pltn. Vilmārs Kukainis.

DV delegātu vai biedru sapulcēs sāka izpausties nevēlamas parādības, kas sacēla daudz putekļu DV darbā gan ideoloģiskos, gan disciplīnas jautājumos. Šai sakarā CV ideoloģiskās nozares vadītājs Vilis Hāzners sniedza divus rakstus, kuŗus publicēja Latvija Amerikā un DV CV oficiozs DVM. Rakstu saturs bija veltīts tieši ideoloģiskiem un disciplīnas jautājumiem. Abus šos rakstus pievienojam arī šīs grāmatas pielikumos (Sk. piel. Nr. 20 un 21). Tie arī uzskatāmi par aizejošā ilgus gadus DV CV ideoloģiskās nozares vadītāja pēdējiem testamentāriem norādījumiem nākamo gadu darbiem.

Saprotams, ka ideoloģiskās nozares darbu DV darbības noteikumu, ideju un mērķu iedzīvināšanā nevar uzskatīt par vienīgo noteicošo, jo tieši šai apskatā minētās dekadas darbības laikā ļoti daudz DV spēka celšanai un izvēršanai ir darījis DV priekšnieks Jānis Frišvalds ar saviem daudzajiem ceļojumiem, runām un rakstiem, tāpat ar saviem lēmumiem un darbiem viņa

vadītās valdes prezidijā un pašā CV vispār, tāpat pieminami CV prezidija locekļu darbi, vanadžu priekšnieces aktīvitātes, DV ģenerālsekretārs ar ļoti rūpīgiem savu uzdevumu veikumiem, daudzie referanti un it sevišķi ārējās un iekšējās informācijas nozaru vadītāji. Par visu to ir stāstīts šīs grāmatas citās nodaļās.

Viss minētais raksturo DV CV darbu kā nedalāmu lielumu DV organizācijā arī pēdējos desmit gados. Un kaut gan šad un tad ideoloģiskās stājas ziņā manīti daži mazi klupšanas akmentiņi, *mēs nedrīkstam šaubīties, ka lielā DV koporganizācija ir uz pareiza darbības ceļa un nekad nenovērsīsies no sava lielā uzdevuma — atgūt pilnīgu neatkarību mūsu tēvu zemei Latvijai.*

Vanadzes 1973. g. — 1982. g.

Kaut visas organizācijas apmērā nav izdevies pēdējos desmit gados pārsniegt cerēto 10.000 biedru skaitu, vanadžu skaits ir nepārtraukti audzis un no 2477 vanadzēm 1973. gada 1. janvārī audzis uz 3015 vanadzēm 1982. g. 1. janvārī. Pieaugums patiesībā ir daudz lielāks, jo jāņem vērā šajos gados mūžībā izvadīto vanadžu skaits. Tas norāda, ka vanadžu darba ideja un jaunas ierosmes ir spējušas iesaistīt latviešu sievietes kopējam darbam Daugavas vanagu organizācijā. 1973. gadā notika vanadžu priekšnieces vēlēšanas, un atbildīgajā amatā no jauna ievēlēja Mariju Ķeņģi, kas tai pašā laikā bija DVF vanadžu daļas vadītāja.

Jaunu rosību ASV vanadžu darbā ienes jaunās paaudzes pārstāves Anitas Utinānes ievēlēšana par ASV vanadžu priekšnieci. Darbības ziņā maz rosības uzrāda Vācijas vanadzes. Vanadzes Zviedrijā patstāvīgu darbību neattīsta, bet darbojas attiecīgo nodaļu pienākumu un amatu pildīšanā.

Vērojot vanadžu darbību, DV centrālā valde atzīst, ka DV organizācijā vanadzes jāaicina darbā ne tikai saimnieciskiem pasākumiem un palīdzības darbam, bet organizācijas visu nozaru pienākumos. Šo uzskatu atbalsta arī visa vanadžu saime, jo vanadžu vidū ir daudz latviešu sieviešu ar dažādām interesēm un spējām. Vanadzes jāmudina iespēju robežās aktīvi piedalīties

3. DV globālo dienu laikā — 30. 8. 76. DVF Koventrijas nod. īpašumā „Mūsmājās" notikušā vanadžu salidojuma prezidijs: T. Gūtmane, Z. Lazdiņa, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, A. Utināne, I. Breikša, A. Pāvula.

nodaļu vai apvienību darbā, kā arī uzņemties atbildīgus pienākumus un amatus ārpus vanadžu kopas darba. Šim mudinājumam ir panākumi, un vairākās zemēs vanadzes iesaistās zemes valžu darbā aprūpes, informācijas vai kādā citā nozarē. Lai katra vanadze varētu darboties savu spēju un interešu laukā, izveidojamas atsevišķas nodarbību grupas, piem., rokdarbu, drāmas, dziesmu, tautas deju, mākslas, u. c. Vanadžu kopas aicinātas rakstīt savas darbības chronikas un dokumentāciju. Svarīgi ir apzināt tuvākā un tālākā apkārtnē dzīvojošās latvietes un aicināt tās pievienoties vanadžu saimei. Lai varētu saskaņot vanadžu darbu visas organizācijas apmērā, izmantojama katra izdevība satikties ar citu kopu, zemju un pat kontinentu vanadzēm. Šo iespēju veicina vanadžu salidojumi zemju saimju apmēros un, jo sevišķi, salidojumi DV globālās dienās. Šajā virzienā ļoti sekmīgi sadarbojušās ASV un Kanadas vanadzes, kas piedalās viena otras salidojumos.

Vanadžu priekšniece M. Ķeņģe 30. 6. 76. salidojumā zemju vanadžu vadītāju vidū.

3. DV globālo dienu laikā, 1976. gada augustā Anglijā, vanadžu salidojums notika 30. augustā DVF Koventrijas nodaļas īpašumā Mūsmājās. Tur pulcējās 128 vanadzes un daudz viesu. Par vanadžu darbu un ar to saistītiem jautājumiem referēja DV ASV vanadžu priekšniece Anita Utināne un Zviedrijas valdes vanadžu referente Anita Pāvule, — abas jaunākās paaudzes vanadzes. Darba sēdē ziņojumus par vanadžu darbu atsevišķās zemēs sniedza jau minētās ASV un Zviedrijas vanadžu pārstāves, kā arī Vācijas — Tamāra Gūtmane, Kanadas — Ilga Breikša un Anglijas — Zenta Lazdiņa. Darba sēdi vadīja Marija Ķeņģe. Austrālijas vanadžu vadītāja Elga Rodze-Ķīsele nebija varējusi ierasties, viņas vietā ziņojumu sniedza E. Rolava. Salidojumā bija izkārtota arī vanadžu darba skate — attēlos un skaitļos.

Salidojuma darba sēdē pieņemtos lēmumus apstiprināja CV sēdē:

1. Vanadžu pienākums ir ne vien saistīties palīdzības un saimnieciskā darbā, bet darboties it visās DV organizācijas darbības nozarēs, nevairoties uzņemties atbildīgus amatus arī ārpus vanadžu kopu darba.

Pēc vanadžu goda priekšnieces diploma saņemšanas, no kr.: DVF valdes priekšsēdis L. Rumba, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, vanadžu goda priekšniece M. Ķeņģe, DV p-ks J. Frišvalds, DVF vanadžu vadītāja E. Sarkanbārde, DVF novadu vanadžu pārstāves Z. Lazdiņa un B. Pitāne.

2. Nozīmīgs uzdevums ir iesaistīt dažādo profesiju jaunās vanadzes, kas aktīvi darbotos visdažādāko interešu laukos.

3. Vanadžu līdzšinējā darba ievirze ir atzīta par pareizu, tomēr turpmākā darbības programmā vanadzēm jāizvērtē jautājumi, kam katrā darba posmā veltījama vislielākā vērība.

4. Vanadzes atzīst, ka latviešu tautas pamats ir latviskā ģimene. Katras latviešu sievietes atbildībā ir rūpēties, lai mūsu jaunā paaudze ieaug latviskuma apziņā. Latviešu ģimene nedrīkst liegt saviem bērniem latvisko izglītību, kultūru un tradicijas, bet jāveicina visiem iespējamiem līdzekļiem, lai bērns izaugtu par jaunieti, kas liecinātu, ka ir ,,latvietis tādēļ, ka grib tāds būt''.

Salidojuma dalībnieces sagatavoja ,,Sveicienus latviešu sievietēm dzimtenē'', ko pārraidīja Brīvības raidītājs Minchenē.

Starplaikā starp lielajiem globāla apmēra salidojumiem notiek vanadžu salidojumi atsevišķās zemēs, kuŗos galvenā vērība pievērsta latviskai audzināšanai un izglītības veicināšanai, palīdzības darbam un savstarpējas sadarbības izveidošanai.

Organizācijas nodaļām un apvienībām iegādājoties savus īpašumus, vanadzēm ir darba pilnas rokas, palīdzot sagādāt līdzekļus financiālo saistību kārtošanai, īpašuma iekārtošanai un izdaiļošanai.

1978. gada rudenī notiek vanadžu priekšnieces vēlēšanas. Līdzšinējai priekšniecei Marijai Ķeņģei vairs nekandidējot, no divām kandidātēm ar 1047 balsīm no 2008 par vanadžu priekšnieci ievēl Austru Liepiņu, DVF Londonas nodaļas vanadzi, kas kopš 1975. gada vadījusi DV CV ārējās informācijas nozari. Otra kandidāte Ilga Breikša, Kanadas DV vanadžu priekšniece, saņem 935 balsis. Vēlēšanās piedalās 72,3% vanadžu. Jaunos pienākumus A. Liepiņa uzņemas 1979. g. 1. janvārī.

1979. gada jūnijā notiek Pasaules latviešu dziesmu dienas Gotlandē, kur sēdei pulcējas arī DV CV locekļi. Zviedrijas vanadžu

Goda priekšniece Marija Ķeņģe un vanadžu priekšniece A. Liepiņa 1979. g.

Daugavas vanadzes Anglijā sveic goda priekšnieci Mariju Ķeņģi. Sēž, no kr.: Vidusanglijas novada pārstāve Z. Lazdiņa, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, goda priekšniece M. Ķeņģe, DVF vanadžu daļas vad. E. Sarkanbārde un Saules novada vanadžu pārstāve B. Pitāne.

referente Anita Pāvule izkārto ,,vanadžu draudzības sanāksmi'', kuŗā piedalās 21 vanadze no 5. zemēm.

DV CV sēdē 1979. gada 18. jūnijā par pirmo vanadžu goda priekšnieci apstiprina vanadžu darba ierosinātāju un ilggadējo priekšnieci Mariju Ķeņģi. Domu par vanadžu goda priekšnieci pirmo reizi minēja DVF vanadžu salidojumā 1978. g. 21. maijā, un tā radīja atsaucību visās vanadžu saimēs. Goda diplomu Marijai Ķeņģei pasniedza DV priekšnieks J. Frišvalds DVF Daugavas vanagu dienās 1979. g. septembrī Notinghamā, Anglijā.

Anglijā vanadžu vadītāju līdz 1979. gadam izraudzīja no DVF delegātu pilnsapulcē ievēlēto DVF valdes locekļu vidus, kas reizēm radīja zināmas grūtības. Tādēļ DVF vanadzes savā 1978. g. 21. maija salidojumā ierosināja mainīt šo kārtību — DVF vanadžu daļas vadītāju izraudzīt vēlēšanu ceļā, kur piedalītos visas DVF vanadzes. Šo ierosinājumu DVF valde nodeva izstrādāt sevišķai komisijai, un tās atzinumu pieņēma DVF delegātu pilnsapulcē 1979. g. martā. Par pirmo DVF vanadžu daļas vadītāju ievēlēja Ēriku Sarkanbārdi, DVF Bradfordas nodaļas vanadzi.

M. Ķeņģe pēc vanadžu priekšnieces un DVF vanadžu vadītājas amata nodošanas A. Liepiņai un E. Sarkanbārdei Vidusanglijas vanadžu sanāksmē 1979. g. maijā Koventrijas „Mūsmājās".

Vanadžu priekšniece A. Liepiņa piesprauž vanadžu tradiciju saktiņu ASV vanadžu priekšniecei A. Hāznerei. (Klīvlendā 1980. g.). Pa kr.: Kanadas vanadžu p-ce I. Breikša.

Tajā pašā laikā vanadžu vadītājas maiņa notika arī Vācijā, kur sevišķi izkārtotās vēlēšanās par vanadžu vadītāju Vācijā T. Gūtmanes vietā ievēlēta Biruta Celma un par viņas vietnieci — Iza Nolle. Līdz ar to vanadžu darbība Vācijā kļuvusi rosīgāka, un jaunā vadītāja izkārtoja vanadžu salidojumu 1980. g. oktobrī Bērzainē, kur piedalījās arī vanadžu priekšniece A. Liepiņa. Vanadžu priekšniece uzsākusi jaunu tradiciju — vanadžu vadītājas saktiņas pasniegšanu. Sudraba saktiņa ir vanadžu vadītājas simboliska nozīme, tā nododama tālāk, vanadžu vadītājām mainoties. Šādas saktiņas vanadžu priekšniece pasniedza ASV DV vanadžu priekšniecei Anitai Utinānei-Hāznerei salidojumā 1980. gada 19. aprīlī Klīvlendā un DV Kanadā vanadžu priekšniecei Ilgai Breikšai salidojumā Toronto tā paša gada 26. aprīlī. Kopš tā laika saktiņas pasniegtas arī Vācijas vanadžu vadītājai Birutai Celmai 1980. g. salidojumā, Anglijas vanadžu vadītājai Erikai Sarkanbārdei — arī 1980. gadā, Austrālijas vanadžu vadītājai Veltai Liepiņai-Bērziņai — 4. DV globālo dienu salidojumā 1981. g. un Zviedrijas vanadžu referentei Anitai Pāvulei — 1982. g. novembrī. Vairākās zemēs, vanadžu vadībai mainoties, arī saktiņa pārgājusi jaunās rokās.

Sakarā ar DV Kanadā 30 gadu darbības atceri Toronto 1980. gada aprīlī notiek DV CV sēde un vairāki plašāki sarīkojumi, kuŗos piedalās arī vanadžu priekšniece. DV CV sēdē pieņem šādus atzinumus par vanadžu darbu:

„Veicināt latviskās dzīves ziņas un tradiciju piekopšanu, rīkojot attiecīgus kursus, priekšlasījumus un izstādes latviešu un cittautiešu sabiedrībās. Kamēr vanagu skaits, sākot ar 1980. gadu, organizācijā samazinājies, vanadžu skaits nemitīgi aug. Visur vanadzes turpina aprūpes, latviskās audzināšanas, kultūras un saimniecisko uzdevumu kārtošanu. Savās sanāksmēs tās piekopj latviskās tradicijas, cenšoties ar tām iepazīstināt arī jaunāko paaudzi."

ASV DV vanadžu salidojuma laikā vanadžu priekšnieci A. Liepiņu par vanadžu darbību intervē „Amerikas balss" raidījumiem. Viņa sniegusi ziņas arī Brīvības raidītājam Minchenē par šo pašu tematu.

Tā paša gada 17./18. maijā notiek DVF vanadžu salidojums Bradfordā un 4./5. oktobrī Bērzainē Daugavas vanadžu salidojums Vācijā. Tie dod jaunu uzmudinājumu un daudz ierosmju vanadžu darbam nākamos gados.

Novembrī vanadžu priekšniece aicināta teikt valstsvētku runu 18. novembrī Minsterē; viņa piedalās arī kā referente jauniešu politiskā seminārā, iepazīstinot semināra dalībniekus ar latviešu inteliģences iznīcināšanu Baigajā gadā.

1981. gadā 4. DV globālo dienu laikā Melburnā, Austrālijā, 22. aprīlī notika Globālais vanadžu salidojums, kuŗā piedalījās visu DV darbības zemju vanadžu pārstāves. Vanadžu priekšniece referēja par vanadžu darbības un sadarbības pamatprincipiem un jaunā vanadze Astra Matisone par jaunatnes domām par vanadžu darbu un pienākumiem DV organizācijā.

Vanadžu salidojuma darba sēdē pieņēma šādus atzinumus:

1. Vanadzes nekad nedrīkst aizmirst savu latvietību, un viņu atbildībā ir jaunās latviešu paaudzes audzināšana kā ģimenē, tā sabiedrībā.

2. Vanadzēm jāiesaistās informācijas darbā, jāiepazīstina ar Latviju un latviešiem patvēruma zemes sabiedrība.

3. Jāiepazīstina ar DV organizācijas mērķiem un darbu mūsu jaunā paaudze, lai tā varētu turpināt DV organizācijas darbu, lai kādreiz atkal brīvi latvieši varētu dzīvot brīvā Latvijā. Vanadzēm arī jārūpējas par mūsu latviešu ģimnaziju Minsterē.

4. Morāli un materiāli jāatbalsta tautieši okupētajā Latvijā, izsūtījumā un apcietinājumā Pad. Savienībā. Sevišķa vērība pievēršama iespējām, ko dod sadarbošanās ar Gaismas akciju.

5. Savstarpēji jāsazinās kā vanadžu kopu, tā zemju valdēm. Kopdarbībai organizācijas mērogā jābūt vienotai un saskaņotai.

Vanadzes aktīvi piedalījās arī Globālo dienu citās darba sēdēs un sarīkojumos ar mākslinieciskiem priekšnesumiem un referātiem.

1981. gada 6. augustā mirušā DV goda priekšnieka plkv. Viļa Januma izvadīšanā Minsteres Meža kapos vanadžu priekšniece atvadījās vanadžu saimes vārdā ar ziediem.

1981. gadā notiek atkal vanadžu priekšnieces vēlēšanas. Šoreiz vēlēšanās piedalās 74,6% vanadžu, un ar 1220 balsīm no 2170 par

1981. g. DV 4. glob. dienu vanadžu salidojuma dalībnieki un viesi. 1. r. no labās 5. — A. Liepiņa, vanadžu pr-ce, 6. — J. Frišvalds, DV pr-ks, 7. — V. Liepiņa- Bērziņa, Austrālijas vanadžu vadītāja un 8. — DV AV pr-dis J. Mellēns.

vanadžu priekšnieci ievēl Austru Liepiņu; otra kandidāte Ilga Breikša saņem 930 balsis.

1982. gada pavasarī vanadžu priekšniece, ASV un Kanadas vanadžu un attiecīgo zemju valžu aicināta, apmeklē DV nodaļas un vanadžu kopas ASV un Kanadā laikā no 20. marta līdz 10. maijam 18 vietās: Toronto, Vinipegā, Kalgarijā (kur piedalījās arī Edmontonas kopa), Vankuverā, Sietlā (piedalījās arī Takomas kopa), Losandželosā, Denverā, Mineapolē, Čikagā, Milvokos, Latviešu ciemā Gaŗezerā, Kalamazū, Grand Rapidos, Indianapolē, Detroitā, Klīvlendā, Vašingtonā un Ņujorkā, piedaloties arī Kanadas un ASV DV delegātu pilnsapulcēs un vanadžu salidojumos — Toronto 20./21. martā un Indianapolē — 24./25. aprīlī.

Šai laikā A. Liepiņa 16 reizes referējusi par nacionālpolītiskiem jautājumiem un vanadžu darbu un 9 vietās teikusi uzrunas. ALA kongresā Detroitā 2. maijā referējusi par DV organizācijas darbu. Apmeklējuma laikā bijis iespējams satikties at ļoti daudzām

1981. g. Straumēnos, Anglijā: (no kreisās puses) DV priekšnieks J. Frišvalds, DVF ārējās informācijas daļas vadītāja R. Parris, DVF valdes priekšsēdis L. Rumba, DVF vanadžu daļas vadītāja E. Sarkanbārde, PBLA informācijas biroja vadītājs J. Kadelis un vanadžu priekšniece A. Liepiņa.

Vanadžu pr-ce A. Liepiņa Toronto kopas vanadžu vidū.

vanadžu darba darītājām un iepazīties ar vanadžu darbu, tā īpatnībām un problēmām dažādās vietās. Šī brauciena rezultātā izveidojušies ļoti labi un cieši sakari vanadžu priekšnieces un vanadžu darba vadītāju un arī atsevišķu vanadžu starpā ar domu un pieredzes izmaiņu.

Tā paša gada 5. jūnijā iesvētīja kapa pieminekli Minsteres Meža kapos DV goda priekšniekam plkv. Vilim Janumam, kur vanadžu priekšniece kopā ar DV CV locekli A. Tauriņu nolika DV organizācijas ziedus. Nākamā dienā notika svētbrīdis Lommeles kaŗavīru kapos, kuŗā piedalījās lielāks skaits vanadžu no Vācijas, Beļģijas, Zviedrijas, Anglijas, starp tām arī vanadžu priekšniece A. Liepiņa un Vācijas vanadžu vadītāja I. Nolle.

1982. gada 25./26. jūlijā notiek DV CV sēde Halifaksā, Anglijā, kur attiecībā uz vanadžu darbu pieņem sekojošos atzinumus:

Vanadžu darbs aprūpes laukā turpināms, turpmākā darbā sevišķa vērība pievēršama latviskai audzināšanai ģimenēs, sniedzot iespējamo atbalstu šo ģimeņu mātēm. Vēlams vēl plašāk ar vanadžu darbību un tās dažādiem veidiem iepazīstināt latviešu akadēmiskās organizācijas, aicinot šo organizāciju locekles

pievienoties vanadžu saimēm un darbam. Šajā DV CV sēdē piedalījās arī DV vanadžu goda priekšniece Marija Ķeņģe.

Atzīmējama Anglijas vanadžu ļoti rosīgā piedalīšanās 5. Eiropas latviešu dziesmu svētku rīkošanā, kuŗā atbildīgu darbu veica DVF vanadžu daļas vadītāja E. Sarkanbārde. Daugavas vanagu un vanadžu draudzības vakara izkārtošanā Līdsas nodaļas namā piedalījās pāri par simt viesu, un tā sarīkošanā daudz darīja visa Ziemeļanglijas novada vanadžu kopas. Tā paša gada novembrī vanadžu priekšniece apmeklēja Dāniju un Zviedriju, teikdama svētku runas 18. novembŗa sarīkojumos Kopenhagenā, Lundā, Gēteborgā, Norčēpingā un Stokholmā, kā arī referēdama par DV darbību Norčēpingā, Stokholmā un Lundā.

Beidzamos desmit gados vanadžu darbs ir gājis plašumā un dziļumā. Ir nodibinātas jaunas vanadžu kopas: Anglijā — Straumēnos 1976. g., Almēlijā — 1981. g.; ASV Latviešu ciemā — 1982. g.; Austrālijā — Kanberā arī 1982. g. Arī Beļģijā vanadzes sākušas darboties, kaut mazā skaita dēļ kopa nav nodibināta. Vislielāko darbības rosības pieaugumu uzrādījušas vanadzes Vācijā, kas izveidojušas 5 vanadžu kopu novadus, apvienojot ģeografiski tuvākās darbības vietas, lai varētu ciešāk sadarboties un veikt arī lielākus pasākumus.

Gandrīz visās vanadžu darbības zemēs ir notikušas vadītāju maiņas: 1981. gadā Vācijas vanadžu vadītāja Biruta Celma izceļoja uz Kanadu. Viņas vietā ievēl Izu Nolli, līdzšinējo vanadžu vadītājas vietnieci. Kanadā tai pašā gadā priekšnieces Ilgas Breikšas vietā stājas Nora Pulciņa un ASV priekšnieces Anitas Hāzneres vietā — Aida Ceriņa. Austrālijas DV valdei pārceļoties uz Sidneju, vanadžu vadītāju Veltu Liepiņu-Bērziņu Melburnā nomainīja Anna Kliešmate Sidnejā.

Nenovēršami, katra vadības maiņa ienes ko jaunu vanadžu darbā, līdz ar to paplašinādama darbības lauku. Aprūpes darbā vanadzes pēdējos gados jo sevišķu vērību pievērsušas dzimtenē un izsūtījuma vietās esošo tautiešu un viņu ģimeņu aprūpei. ASV un Kanadas vanadzes kārtēji raksta vēstules un sūta dāvanu sainīšus apcietinātiem latviešiem, citās zemēs domāts par daudzbērnu ģimeņu atbalstīšanu. Šis darba lauks ir ļoti plašs un prasa daudz līdzekļu un pūļu. Ar pateicību jāatzīst, ka vanadžu saimei tieši šajā

darbā nekad netrūkst nedz sirds siltuma, nedz roku čakluma. Arī skaņu ierakstu sagatavošanā Neredzīgo kopas skaņu bibliotēkai ir iesaistījušās tagad gandrīz visu zemju vanadzes. Ļoti lielā mērā audzis nacionālpolītiskā darbā un informācijas sniegšanā iesaistīto vanadžu skaits. Tieši šajā darba laukā lielu rosību uzrāda Anglijas, Kanadas un ASV vanadzes, palīdzot vai pat vadot ārējās informācijas daļas zemju valdēs, lasot referātus vietējai sabiedrībai, publicējot rakstus presē, sarīkojot patstāvīgas latviskās mākslas un daiļamatniecības izstādes vai arī ar attiecīgiem meteriāliem piedaloties citu tautu rīkotajās. Bagātīgs ir vanadžu devums Patiesības fondam un Nacionālajam fondam. Latvijas brīvības fondā ir iesaistījušās gan visa kādas zemes vanadžu saime (ASV, Kanadā) vai arī atsevišķas kopas. Liels materiāls atbalsts sniegts Minsteres latviešu ģimnazijai un citiem latviskās izglītības pasākumiem visās darbības zemēs. Tiešs vanadžu atbalsts šajā darbības laukā ir iesaistīšanās skolotāju un audzinātāju pienākumos latviešu skolās un bērnu nometnēs. Vanadžu dalību kultūras darbā raksturo vanadžu koris Zīle Kanadā, dziesmu vienības Detroitā, Čikagā un citās vietās, piedalīšanās drāmas kopās — Toronto, Londonā (Anglijā). Sevišķs devums ir Toronto vanadžu kopas izdotais krājums ,,Latviešu jostas'' A. Dzērvītes un L. Treimanes sakārtojumā.

Vanadzes ir pierādījušas, ka tās izprot DV organizācijas mērķus un uzdevumus, darbojas saskaņā ar tiem, bet nav savā darbībā sastingušas. Tās meklē jaunus ceļus darba un pienākumu paplašināšanā un padziļināšanā, lai DV organizācija patiesi būtu tā, kas darbojas Latvijas un latviešu labākai nākotnei.

DV CV ārējās informācijas nozare

CV ārējās informācijas nozari vada, sākot ar 1973. gadu, N. Bisenieks. Nozares vadītājs sadarbojies un devis materiālus Madrides latviešu raidījumiem. Reaģējis uz komūnistu rakstiem vietējā angļu presē.

Visās zemēs plaši izmantots Latvijas 17 komūnistu teksts. Minchenes olimpisko spēļu laikā izkārtota vēstuļu akcija, sevišķi Vācijā.

1973. gada sēdē DV CV pārrunāja turpmāko darbību atzīstot, ka CV ārējās inf. darbā:

1. Jāsadarbojas ar PBLA.

2. Uzturēt kontaktu ar PBLA inf. biroju un LNF.

3. Lūgt PBLA apsvērt iespēju iestāties Pasaules pretkomūnistiskajā līgā par biedru.

4. Materiāli atbalstīt Madrides latviešu raidījumus un rūpēties par vielas sagatavošanu arī ārpus Eiropas.

5. Rūpēties, lai informācijas materiāli par DV un citu organizāciju darbību trimdā sasniegtu tautu dzimtenē.

6. Sastādīt sarakstu par informācijas materiāliem ar atzīmēm, kādi tie un kur atrodami.

7. DV CV atbalsta un ieteic iegādāties PBLA izdoto ,,Balto grāmatu'' angļu valodā par mūsu problēmām, to izvietojot starp sveštautiešiem.

Nozares vadītājs sadarbojies ar CV iekšējās inf. nozares vadītāju, PBLA informācijas biroju, LNF, ALJC un visiem CV locekļiem un zemju inf. nozaru/daļu vadītājiem. Piedalījies Pasaules pretkomūnistiskās līgas konferencē, kas notika 1973. g. 29. aug. līdz 1. septembrim Londonā. Runājis ABN 30 gadu darbības jubilejas sarīkojumā Derbijā.

1974. gada 8. augustā nozares vadītājs N. Bisenieks CV prezidija uzdevumā nosūtīja protesta telegrammu Austrālijas ministru prezidentam G. Vitlamam. 20. decembrī piedalījies demonstrācijā Londonā, kad tur viesojās Vitlams. Ierosinājis DVF delegātu sapulcē protesta rakstu, ko iesniegt Austrālijas augstajam komisāram Londonā. Zemes aicinātas sūtīt protesta rakstus Austrālijas valdībai sakarā ar Baltijas valstu inkorporācijas atzīšanu Pad. Savienībā.

Pēc CV prezidija lūguma J. Leitītis 1974. g. 5./6. aprīlī piedalījies Lucernā, Šveicē ,,Cilvēku tiesību un tautu pašnoteikšanās'' konferencē. Konferencē piedalījušās daudzas tautības. No latviešiem vēl piedalījās: P. Reinhards, A. Skrēbers, B. Pavasars un A. Landsmanis. DV CV atbalstīs atklāto Sacharova izmeklēšanas prāvu, kas notiks Kopenhagenā. 1975. g. 7./8. jūnijā Ņudžersijā sasauc baltiešu pasaules kongresu, kurā pārrunā kopīgo sadarbību Eiropas drošības konferences jautājumos. Piedalās arī DV pārstāvis.

CV atzīstot, ka 1962. g. izdotā brošūra ,,Latvia'' un 1968./69. g. brošūra franču valodā ir abas pilnīgi izplatītas, rodas nepieciešamība pēc brošūras angļu valodā. 1976. g. 5. jūlija rakstveida sēdē noskaidroja, ka to atzīst visi CV locekļi.

1976. g. 31. augusta CV sēdē pieņemtie atzinumi:

1. Gādāt, lai ik zemes DV bibliotēkās būtu grāmatas, kuŗās apskata Latvijas problēmas, arī tās, kas skaŗ pašreizējo okupēto Latviju.

2. Informēties par BATUN, PBLA un LNF nākotnes projektiem. Iespēju robežās DV varētu tos atbalstīt. Tā būtu sadarbība ar citām organizācijām un uzdevumiem jaunatnei, kuŗu DV aicinātu pildīt kādu konkrētu uzdevumu.

3. Piedalīties informācijas darba koordinācijā, palaikam sakopojot ziņas — kas ko dara un kādā sektorā.

1976. gadā atbalsta BATUN ar $100, LNF ar $1.300.

1976. g. 31. oktobrī par CV ārējās inf. nozares vadītāju apstiprina Austru Liepiņu. Tiek uzņemti sakari ar britu presi un parlamenta locekļiem, kuŗiem nozares referents J. Pētersons sniedz ziņas par notikumiem okupētajā Latvijā.

Kārtēji piesūta materiālus arī ,,Freedom Communication International News Agency'' latviešu daļai ,,Latvian News Agency — LNA''. Sagatavoti materiāli un palīdzēts sagatavot raidījumu britu BBC televīzijā. Sakarā ar 3. globālām DV dienām Anglijā 1976. g. izkārtots 15 minūšu raidījumus BBC televīzijā par Latviju un latviešiem.

Noorganizēts pārrunu vakars ar konservātīvo partijas pārstāvjiem. Parlamentāriešiem iesniegti materiāli par G. Rodi. 600 eks. sagatavota informācijas lapa par DV angļu valodā, kas izsūtīta visām DV darbības zemēm.

Nozares referenti: E. Rodze-Ķīsele Austrālijā un J. Pētersons Anglijā. Austrālijas latv. informācijas centra vadītājs I. Ozols ar CV atbalstu piedalījies Pasaules pretkomūnistiskās līgas konferencē Taivanā (18.—24. 4. 77.).

DV CV aicina DV saimi sniegt patvēruma zemju politiskiem, sabiedriskiem un preses darbiniekiem iespējami plašu informāciju par apstākļiem okupētajā Latvijā un par organizāciju darbu brīvā pasaulē.

CV atzīst, ka nepieciešams sagatavot Latvijas vēsturi angļu valodā objektīvas informācijas sniegšanai cittautiešiem. Ierosinājumu virza tālāk uz PBLA.

Atzīmējot Latvijas valsts neatkarības pasludināšanas dienas 60. gadskārtu, nolemj izdot jaunu brošūru par Latviju angļu valodā. Manuskriptu lūdza sagatavot prof. E. Dunsdorfam. DV CV locekļi pēc iepazīšanās ar manuskriptu ierosina dažus grozījumus un papildinājumus, ko autors atsakās pieņemt, bet atļauj munuskriptā minētos faktus izlietot jauna manuskripta sagatavotājam. Brošūru sagatavoja Juris Sinka, B.A. ar DV informācijas darbinieku atbalstu, to izdeva DV CV 1979. g. februārī 6000 eksemplāros Londonā, NIDAS spiestuvē. Brošūra gūst labas atsauksmes kā latviešu, tā arī cittautiešu starpā.

1978. gada CV sēdē pieņem atzinumus:

1. Ārējās informācijas darbiniekiem uzņemt sakarus ar patvēruma zemes presi, polītiķiem un citiem, lai pasaulei atgādinātu, ka pirms 60 gadiem, ar rietumu valstu atbalstu un atzīšanu, dibināta neatkarīgā Latvija.

2. Darīt iespējamo, lai cittautu presē parādītos ziņas un, ja iespējams, pat intervijas ar Gunāru Rodi, Viktoru Kalniņu un citiem, kas izkļuvuši no Latvijas.

3. Dokumentējot šo, brīvībā izkļuvušo tautiešu informāciju attiecībā pret latviešu kaŗavīriem, polītiķiem un citiem, kas palika Latvijā vai tika deportēti. Tas būtu veicams parallēli visu latviešu mocekļu dokumentācijai.

4. Rūpēties, lai Latvijas 60. neatkarības gada atcerei notiktu izstādes, koncerti, priekšlasījumi u.c., arī cittautiešiem, patvēruma zemes iedzīvotājiem.

5. Rūpēties par informācijas darbinieku kopu izveidošanu, kā tas notiek jau Kanadā.

6. DV CV ieteic visu zemju valžu pārstāvjiem uzņemt sakarus ar zemes polītiskām partijām.

Jau kopš Helsinku konferences DV informācijas darbinieki sāka aktīvāk piedalīties kopējos latviešu un visu baltiešu informācijas darba pasākumos. Belgrades konferences laikā šī līdzdalība kļuva jo sevišķi rosīga, sagatavojot materiālus iesniegumiem, piedaloties demonstrācijās un polītisko darbinieku apmeklējumos. Tajā pašā

laikā iedzīvināta ziņu vākšana par padomju varas nomocītiem un nogalinātiem Latvijas pilsoņiem, kur izcilus panākumus uzrādījušas DV saimes Austrālijā un ASV. Vairākās citās DV darbības zemēs akcija neuzrādīja gaidītos panākumus. Šajā laikā iedzīvināta arī ciešāka sadarbība atsevišķo zemju DV informācijas daļu un darbinieku starpā. Veicināta sakaru uzņemšana ar citām padomju varas apspiestām tautām, piedaloties kopējās demonstrācijās un sagatavojot iesniegumus valdībām un politiķiem.

„Pretpārkrievināšanas" akcija ievadīta tikai 1978. gadā. CV prezidijs ir pieteicis DV organizācijas atbalstu un līdzdalību visos akcijas pasākumos. Sakarnieks ar PBLA un CV ārējās inf. nozari ir A. Puķīte. Šī akcija turpināma, kamēr Latvija būs atkal latviešiem.

1978. gada 19./20. novembrī Minsterē notika PBLA sasauktā darba sēde pretpārkrievināšanas akcijas jautājumā. No DV puses piedalījās: A. Liepiņa, M. Krasta, J. Pētersons un A. J. Bērziņš.

Visās zemēs notikušas protesta demonstrācijas pret Niedras un Skudras apcietināšanu. Cittautu presei sniegtas ziņas par latviešu disidentiem.

Kopā ar DV CV ārējās informācijas nozares darbiniekiem A. Liepiņa sagatavojusi 2.000 skrejlapas, kuŗas izdalītas padomju izstādes laikā Londonā un attiecas uz brāļu Tilgaļu vajāšanām.

1979. gada rudenī A. Liepiņa devusi informāciju PBLA par:

1. Pārkrievināšanas izpausmēm okupētajā Latvijā ideoloģiskā novadā un ikdienas dzīvē.
2. Palīdzējusi vākt pierādījumus par latviešu tautas pretestību Pad. Savienības pārkrievināšanas politikai.
3. Ziņu vākšanu par latviešu jauniešu iesaukšanu padomju kaŗa dienestā un viņu nosūtīšanu dienēt ārpus Latvijas.

A. Liepiņa rakstījusi britu ārlietu ministram sakarā ar Molotova-Rībentropa līguma 40 gadiem. Sagatavotas attiecīgas akcijas šī līguma atcerei. No britu ārlietu ministra saņemta atbilde, ka Lielbritanija neatzīst Baltijas valstu iekļaušanu Pad. Sav. A. Liepiņa piedalījusies pretpārkrievināšanas skates sagatavošanā. Iztirzāti jautājumi ar angļu žurnālistiem par kopēju akciju sirdsapziņas cietumnieku atbalstam komūnistu okupētajās zemēs.

1980. gada sākumā 2. iespiedumā iznāk ,,Latvia and Latvians''. DV CV ārējās inf. nozare protestējusi pret britu sportistu piedalīšanos Maskavas olimpiadā. Pieprasa, lai Pad. Savienība ievēro Helsinku konferences vienošanos Maskavas olimpiadas laikā kustības, informācijas un citu tiesību jautājumos.

Atsevišķu zemju inf. darbinieki iesaistījušies pārkrievināšanas liecību - dokumentu, preses izdevumu un citu materiālu vākšanā, sakopošanā un apstrādāšanā saskaņā ar PBLA norādījumiem. PBLA valdes priekšsēdis ziņo, ka pretpārkrievošanas akcijai pilnu darba laiku veltī J. Kadelis.

Atkarībā no katras zemes politiskā noskaņojuma un notikumiem, katras zemes DV saimei bijuši arī sevišķi uzdevumi. Sagatavots raidījums Brīvības raidītājam par DV. Nozares vadītāja uzturējusi sakarus ar Amnesty International Londonas biroju un piedalījusies 4. vasaras kursos Vācijā, vadot žurnālistikas daļu.

1980. gada sēdes atzinumi:

1. Izkārtot protesta akcijas, atzīmējot Latvijas 40 gadu okupāciju. Akcijas rīkojamas 1980. g. jūnijā un tām izmantojamas mūsu rīcībā esošās filmas, publikācijas un citi uzskates materiāli. Akcijās, iespēju robežās, jāiesaista prese, radio un televīzija.

2. Turpināma akcija pret Latvijas pārkrievināšanu. DV CV aicina PBLA likt galveno politiskā darba uzsvaru akcijai, prasot Pad. Savienību apturēt Latvijas kolonizēšanas politiku, tāpat pārtraukt mūsu jauniešu (sarkanarmijā iesaukto) izsūtīšanu un nometināšanu ārpus Latvijas.

3. Aicina DV zemju ārējās inf. darbiniekus rakstīt sportistiem, kas atteikušies braukt uz olimpiskām spēlēm Maskavā, izsakot viņiem pateicību par viņu personisko uzupurēšanos, tā dodot viņiem gandarījumu par to.

4. Jācenšas panākt, lai konference, kas 1980. g. septembrī nolems darba secību Eiropas drošības komitejas sēdei Madridē, uzņem darba secībā cilvēka tiesību pārkāpumus un protestu pret kolonizēšanas politiku, ko Pad. Savienība sistēmatiski vērš pret latviešu tautu.

5. Lūgs DV R.—Vācijas valdi izdot ,,Latvia and Latvians'' brošūru vācu valodā, atvēlot DM 200 tulkošanas izdevumiem.

Izplatīta tulkojumos 17 latviešu sportistu vēstule no Latvijas. Izteikti protesti par latviešu sportistu nodēvēšanu par krieviem.

Latvijas okupācijas 40. gadadienu ar attiecīgiem rakstiem atzīmēja latvieši visās zemēs. Latvijas okupācija salīdzināta ar Afganistanas 1979. g.

Visplašāk izvērsta darbība sakarā ar Madrides konferenci. CV ārējās inf. nozare bijusi ciešā kontaktā ar PBLA inf. biroja vadītāju J. Kadeli. Nozares vadītāja A. Liepiņa palīdzējusi materiālu sagādē. Lielu darbu veikušas informācijas daļas ASV un Kanadā. Kanadā vākti paraksti visu latviešu vidū iesniegšanai valdībai. Vēstījums ar 2.455 parakstiem nosūtīts arī parlamenta locekļiem. Šai darbā ieslēdzās arī jaunākā paaudze, kas bija galvenā demonstrācijās Madridē. 1980. gada CV sēdē pieņemto ,,Vēstījumu'' latviešiem visā pasaulē P. Vasariņš Kanadā tulkoja angļu valodā un piesūtīja Kanadas parlamentāriešiem un valdības locekļiem. Uz Madridi 1980. gada rudenī nosūtīts lielāks skaits ,,Latvia and Latvians''. T. Strautkalns, DV ASV valdes ārējās inf. nozares vadītājs uzrakstījis 1981. gada sākumā deklarāciju sakarā ar baltiešu deportāciju 40 gadu atceri.

Centrālās valdes ārējās inf. nozares vadītāja A. Liepiņa sniegusi informāciju britu presei, demonstrējot arī filmas, BBC, Radio Liberty, Voice of America. Piedalījusies vasaras kursos Straumēnos, ELJA kongresā pārrunās par DV organizāciju. Sadarbojusies ar ,,Amnesty International'' Londonas centru, darbojas britu parlamentāriešu dibinātajā organizācijā ,,Committee for the Defence of Unjustly Prosecuted'' un Komitejā pret psīchiatrijas noziedzīgo lietošanu Pad. Savienībā (CAPA).

1981. gada CV sēdē nozares vadītāja proponē:

1. Radīt referātu archīvu, lai par noteiktiem tematiem būtu pieejama informācija vajadzības gadījumos.

2. Aktīvāk un pilnīgāk ievākt informāciju no Latvijas apmeklētājiem par apstākļiem okupētajā Latvijā.

3. Ja rietumos atkal sākas draudzēšanās ar Pad. Savienību, tad vajaga uz to reaģēt.

1981. gada centrālās valdes atzinumi:

a) DV organizācija uzmanīgi vēro notikumus Polijā un solidārizējas ar poļu tautas centieniem atgūt tiesības brīvi domāt un strādāt;

b) latviešu tautas traģiskais liktenis, Pad. Savienībai iznīcinot pirms 40 gadiem Latvijas valsts neatkarību, ļauj DV organizācijai izprast Afganistanas tautu varonīgo cīņu pret Pad. Savienības bruņoto spēku iebrukumu. DV organizācija atzīst, ka Afganistanas tautām sniedzams viss iespējamais materiālais atbalsts viņu cīņā par savām tiesībām uz brīvību;

c) vēlams izgatavot angliski runājošām zemēm skaņu lentes ar tekstu un mūziku, piemērotu Latvijas valsts neatkarības dienas, 17. jūnija, 13./14. jūnija un citu līdzīgu notikumu atzīmēšanai, kuŗas apmaiņas veidā varētu izmantot radio raidījumiem patvēruma zemju sabiedrībai.

4. globālās DV dienās Melburnā, Austrālijā, abu informācijas nozaŗu izkārtotajā atklātajā darba sēdē A. Liepiņa referēja par ārējās informācijas nozares darbu, bet kultūras darbam veltītajā sanāksmē — par DV Mēnešrakstu.

1981. gadā visās zemēs atzīmēja 13./14. jūnija 40 gadus, to izmantojot demonstrācijām, iesniegumiem valdībām, notika akti, dievkalpojumi. Izkārtotas solidāritātes sardzes, sagatavotas filmas par pārkrievināšanu Latvijā. Pati nozares vadītāja A. Liepiņa daudz darījusi, lai informētu presi par ieslodzītiem latviešiem padomijā, referējusi gan jaunatnei (1981. g. polītiskā seminārā Minsterē), gan citiem par nacionālpolītiskiem jautājumiem.

A. Liepiņa atkārtoti norādījusi, ka nepietiek, ka DV ārējās inf. nozaŗu darbinieki tikai reaģē uz notikumiem, bet jārāda arī pašu iniciātīva darbībai. Tādas iespējas dod savu zemju polītiskās partijas, arodbiedrības, zemes prese, radio, talevīzija, Molotova - Rībentropa līguma 40 gadu atcere, pārkrievināšanas materiālu vākšana u.t.t.

„Stāvoklis Latvijā" ar 1981. gada sākumu pārtraucis iznākšanu, jo tā sakopotājs H. Zāgars miris.

Ar 1982. gadu par CV ārējās inf. nozares vadītāju nāk Gunārs Tamsons. Gan jau iepriekš viņš no DVF puses daudz darījis DV ārējās inf. darbā, tā, piemēram, 1981. g. 12. jūnijā vadījis baltiešu

delegāciju angļu ārlietu un kopvalsts ministrijās un piedalījies citās akcijās.

1982. gada CV sēdē pieņem rezolūciju:

CV ārējās informācijas nozare uzskata par nozīmīgu savstarpēju sadarbību DV zemju ārējās inf. darbinieku starpā.

Lai iespējami sekmīgāk varētu ārējās inf. darbu veikt, ir iesaistāmi jaunākās paaudzes darbinieki un regulāri rīkojamas darba sanāksmes un semināri.

Informācijas sniegšanā nopietna vērība pievēršama informācijas saņēmēja apstākļiem un reālām iespējām informāciju praktiski izmantot.

Aizvadītajos desmit gados (1972 — 82) DV CV ārējās informācijas nozare ļoti paplašinājusi savu darbības loku. Ievērojami uzlaboti sakari ar patvērumu zemes presi un politiskajiem darbiniekiem, sevišķi Kanadā, ASV un Anglijā. Cieša un saskanīga sadarbība izveidota starp atsevišķo DV darbības zemju informācijas daļām, kas izpaužas materiālu un informācijas apmaiņā un politisko akciju saskaņošanā. Dažās zemēs bijusi iespēja aktīvi iesaistīt informācijas un nacionālās politikas darbā arī jaunāko paaudzi. Visā ārējās informācijas darbā novērojama profesionālāka pieeja un ātrāka reakcija aktuālo problēmu risinājumā. Ar pateicību jāpiemin PBLA informācijas biroja vadītāja Jūlija Kadeļa atbalsts ārējās informācijas darbam, kas palīdzējis izveidot ļoti ciešu un saskanīgu sadarbību visas latviešu trimdas saimes apmēros.

DV CV iekšējās informācijas nozare

1973. gada CV sēdē pieņemti atzinumi CV iekšējās inf. nozares darbam:

1. Lielāka vērība jāveltī jaunatnes nacionālai audzināšanai un iesaistīšanai DV darbā.
2. Vēlama brošūra par DV darbu.
3. Vairāk izmantot latviešu presi DV organizācijas populārizēšanai latviešu sabiedrībā.

4. Veicināt DV Mēnešraksta izplatīšanu un piedalīties tā satura veidošanā.

Ir panākts, ka visām DV zemēm piesūta ,,Stāvokli Latvijā'', ko izdod DV R.-Vācijas valde.

Nodibināts kontakts ar PBLA informācijas biroju Stokholmā. Nozares vadītājs kopš 1973. gada 1. janvāŗa ir S. Lindiņš. Viņš sadarbojies ar CV prezidiju, piedaloties visās tā sēdēs, ar CV jaunatnes nozares vadītāju un DV ģenerālsekretāru, zemju informācijas nozaŗu vadītājiem.

Piedalījies vadlīniju DV jaunatnes darbībai izstrādāšanā, ,,Rokas grāmatas'' jaunatnei sagatavošanā. Pētījis DV biedru skaitu zemēs. Kārtojis ar V. Lapenieku DV filmas jautājumu. Rakstījis latviešu presē par informācijas jautājumiem. Par DV latviešu presē ir ļoti daudz rakstīts, kas nozīmē, ka DV darbinieki presi par DV darbu ir labi informējuši.

Grāmatas ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' ir ļoti nozīmīgas DV iekšējās informācijas darbam. Tās noteikti jālasa visiem DV inf. darbiniekiem. Iekšējās informācijas darba kopu izveidošana nav devusi vēlamos rezultātus attiecīgu darbinieku trūkuma dēļ.

Jāpanāk apkārtrakstu/biļetenu satura uzlabošana. Ar biedriem jāuztur labāks kontakts, jārada sajūta, ka visi esam viena saime. Labs piemērs ir DV R-Vācijas valdes priekšsēdis, kas pag. gadā personiski apmeklējis savas zemes lielu daļu nodaļu, izsūtījis personisku vēstuli visiem biedriem.

Atzīmējams Kanadā izkārtotais ,,Nākotnes seminārs''.

1975. gada Centrālās valdes sēdes atzinumi iekšējās inf. darbam:

1. Ar vislielāko nopietnību panākt, lai katrā zemē un arī visās nodaļās/apvienībās būtu iekšējās inf. nozares vadītāji, vēlams no valdes locekļiem.

2. Kur vien iespējams dibināmas iekšējo informācijas darbinieku grupas, pieaicinot tām nod./apv. biedrus.

3. Rīkot regulāras diskusiju sanāksmes, kuŗās pārrunāt savu darbu, neizslēdzot kritiku un ieteikumus. Aicināmi tautieši, kas nav biedri.

4. Katrā zemē organizēt reizi gadā t.s. ,,Nākotnes semināru'', kuŗā analizēt, kritizēt DV organizācijas līdzšinējo darbību un sniegt ieteikumus DV organizācijas nākotnes darbam, atceroties,

ka globāli DV organizācija ir vienīgā, kas var vienot visus nacionāli domājošus latviešus vienā zemē, vienam mērķim — latviešu tautas brīvībai.

5. Organizēt visās zemēs informācijas darbiniekus preses darbam DV popularizēšanai latviešu trimdas saimē.

6. Zemes iekšējās informācijas nozares vadītājam jābūt ciešā kontaktā ar iekšējās inf. darbiniekiem nodaļās: ar vēstulēm, apmeklējumiem, vai speciālu apkārtrakstu.

7. Nodaļu darbiniekiem jādod 2 reizes gadā pārskats zemes iekšējās informācijas nozares vadītājam par darbu nodaļās.

8. Svarīgi, ka visi DV biedri ir informēti par organizācijas darbu. Informācija jādod regulāri 3 — 4 reizes gadā.

9. Pie nod./apv. jābūt vienam darbiniekam, kas ir atbildīgs par DVM izplatīšanu.

Diemžēl, šos norādījumus reti kuŗa nodaļa/apvienība pildījusi. Iekšējā informācija uztur organizācijas dzīvi aktīvu. Pašiem jābūt stipriem, lai informāciju paustu uz āru.

Mēģināts presē un apkārtrakstos popularizēt DV vārdu un izskaust ieskatu, ka DV ir bijušo kaŗavīru organizācija.

1977. gada janvārī izsūta brošūru ,,Daugavas Vanagi'' visām zemēm. Tā paša gada CV sēdē atzīst, ka:

a) DV organizācijas darbības popularizēšanai vēlama biežāka ideoloģisku un informātīvu rakstu publicēšana latviešu presē.

b) DV zemju valžu priekšsēžiem jārūpējas, lai visi valdes locekļi iepazītos ar DV CV apkārtrakstiem.

1978. gada CV sēdē konstatē, ka biedru skaits organizācijā gan ir audzis, tomēr tas nav bijis pietiekams, jo organizācijai nav propagandas presē un kontakti ar nebiedriem nav bijuši pietiekami. Vēl arī nav visur iekšējās informācijas vadītāju. Informācijas darbs vēl visur jākāpina.

1979. gada DV CV atzinumi:

Visiem DV organizācijas iekšējās informācijas darbiniekiem koncentrēties jaunu biedru piesaistīšanā. Lai to panāktu, tad jādara saprotams, lai mūsu biedri zin, ka esam visas tautas organizācija, nevis tikai kaŗavīru organizācija. Tad nebūs arī problēmu biedru iesaistīšanā.

1979. gada sākumā brošūru ,,Daugavas Vanagi'' izdod otrā iespiedumā.

1980. gada CV sēdē pieņemts lēmums:

DV mērķu sekmēšanai iespējami plaši informējamas DV zemju saimes par visas organizācijas un katras zemes sevišķiem pasākumiem, darbību un nodomiem. Veicināma DV zemju informācijas darbinieku savstarpēja sadarbība. Par organizācijas uzbūvi un darbību informējami biedri un latviešu sabiedrība, šim nolūkam izmantojot DV CV izdoto brošūru „Daugavas Vanagi".

1981. g. CV sēdes atzinumi:

a) Aicina popularizēt DV organizāciju latviešu trimdas saimē: kāpināt biedru skaitu ar zemju valžu un nod./apv. aktīvāku darbību.

b) Aicina tautiešus vairāk iesaistīties demokratisko patvērumu zemju politisko partiju, arodbiedrību un citu organizāciju darbā.

Pie iekšējās informācijas panākumiem 1981. gadā jāpieskaita samērā lielais proc., kas piedalījies DV priekšnieka un vanadžu priekšnieces vēlēšanās.

Ar 1982. gadu par CV iekšējās informācijas nozares vadītāju aizejošā S. Lindiņa vietā nāk A. Tauriņš.

4. DV globālo dienu ietvaros Melburnā 1981. g. 20. aprīlī notika arī DV CV informācijas nozares darba sēde, ko vadīja nozares vadītājs S. Lindiņš. No kr. DV Austrālijas valdes pr-dis J. Mellēns, konsuls E. Dēliņš, CV iekšējās inf. nozares vadītājs S. Lindiņš, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, O. Bisenieks un V. Rolavs.

1982. gada CV sēdē no jauna lūdza nod./apv. izraudzīt iekšējās inf. vadītāju. Ja to nevar atrast starp ievēlētiem valdes locekļiem, tad to pieaicināt no ārpus valdes biedriem.

CV lūdza arī DV zemes, nod./apv. informēt biedrus un iespējamos biedrus par organizācijas publicētām grāmatām un periodiskiem izdevumiem. Zemju valdēm būtu jāpiesūta savas zemes latviešu jaunatnes organizācijām apkārtraksti un DVM, lai jaunatnes organizācijas būtu pilnīgi informētas par DV darbu.

DV centrālās valdes jaunatnes nozare

Kopš 1973. gada maija par DV CV jaunatnes nozares vadītāju darbojas Baiba Šmita-Kalēja no Kanadas. Viņai, strādājot Minsteres latviešu ģimnazijas internātā par audzinātāju, ir bijusi iespēja iepazīties ar DV darbu Vācijā un Anglijā, piedalīties dažādās CV prezidija sēdēs un arī vienā centrālās valdes sēdē. Minsteres latviešu ģimnazijā nodibinājusi DV jaunatnes kopu ar 17 dalībniekiem.

Pirmo reizi izstrādāta pārskata lapa par DV jaunatnes darbu zemēs. Pie nozares par referentiem darbojās T. Sīlis vanadzēnu jautājumos un V. Rulliņa tautas dejās.

Pie dažām nod./apv. ASV, Anglijā un Kanadā pastāv DV jaunatnes kopas. Vairāku nod./apv. valdēs darbojas jaunatnes nozaru vadītāji, no kuriem 4 bija jaunieši.

Jauniešu rosība sevišķi parādās tautas deju kopās, kādas DV bija pavisam 15. Vairākas skautu un gaidu vienības darbojās DV paspārnē. ASV — 1973. gadā noticis pirmais DV jaunatnes salidojums, bet otrais Kanadā. DV ASV jaunatnes nozare izdevusi žurnālu „Acis".

Pēc B. Šmitas-Kalējas ierosinājuma DV CV pieņēma atzinumus:

a) visās DV darbības zemēs iedzīvināt DV jaunatnes darbību saskaņā ar vadlīnijām;

b) zemju valdēm jau sākt domāt par DV jaunatnes atbalstīšanu braucienam uz 3. DV globālām dienām Londonā 1976. gadā, kur notiks pirmais globālais DV jaunatnes salidojums;

c) materiāli atbalstīt DV jauniešus visās iespējamās vietās: salidojumos, kursos, skolās, ballēs un citur.

Pārrunāti jaunatnes jautājumi: ierosinājumi DV jaunatnes kopu vadītājiem, pārstrādātais ,,DV jaunatnes darbība'' projekts, Uzskates lapa, DV rokasgrāmata jaunatnei.

Rokasgrāmatas redakcijā darbosies: B. Šmita-Kalēja, Ilze Rūķe un S. Lindiņš.

1974. gadā CV jaunatnes nozare izdeva Uzskates lapu 5.000 eks., ko jauniešiem piesūtīja par brīvu. Tajā bija informātīvs materiāls par DV organizāciju, ko tā dara un ko tā var dot latviešu jaunietim. Pieņemtas vadlīnijas DV jaunatnes darbam. Mirušās V. Rulliņas vietā par CV referentu tautas dejās apstiprināja Kārli Uskali no Anglijas.

CV jaunatnes nozares vadītāja B. Šmita-Kalēja 1974. gadā referējusi Anglijas vanadžu salidojumā par jaunatni DV organizācijā. Uzturēšanās laikā Vācijā darbojusies par referenti jaunatnes nozarē pie DV R-Vācijas valdes.

Pēc atgriešanās Kanadā B. Šmita-Kalēja darbojās arī kā DV Kanadas valdes jaunatnes nozares vadītāja. Izgatavojusi pirmo DV CV jaunatnes nozares apkārtrakstu. Izraudzīta par vienu no DV Kanadā 25 gadu darbības atceres sarīkojumu rīcības komitejas priekšsēdēm.

Nākotnē jādomā vairāk par jaunatnes ieinteresēšanu un iesaistīšanu DV darbā. Zemēs un nod./apvienībās jārīko informācijas vakari par DV organizāciju, uzsverot veidus kā jaunatne varētu piedalīties DV darbā. Vietās, kur nedarbojas skauti un gaidas, vēlams atjaunot vanadzēnu darbību. Jāmēģina jauniešus iesaistīt valžu darbā. Jāizkārto jauniešu salidojumi. DV jaunatnes vadītājiem jābūt kontaktā ar zemju jaunatnes organizācijām un to vadītājiem.

Sākot ar 1976. gada 7. martu par DV CV jaunatnes nozares vadītāju darbojās Indulis Kažociņš no Anglijas. Ar 7. martu no CV jaunatnes nozares referenta pienākumiem atbrīvots K. Uskalis no Anglijas. Par 1975. gadu CV jaunatnes noz. darbības pārskatu sniedza B. Šmita-Kalēja:

1975. gadā pie 34 nod./apv. darbojušies jaunatnes noz./daļu vadītāji jeb referenti, no tiem 17 bijuši jaunieši. Pastāvējušas 4 DV

jaunatnes kopas. Kā valdes locekļi nod./apvienību valdēs darbojušies 15 jaunieši. DV jaunatne darbojusies sporta, šaušanas, tautas deju, šacha kopās un dziedāšanas ansambļos.

Zemēs: ASV noticis 1. jaunatnes saiets, Kanadā 4. DV jaunatnes salidojums. Vairākās nod./apvienībās jaunieši noorganizējuši jaunatnes dienas, saviesīgus vakarus, sporta sacensības u. c. kultūrālus sarīkojumus. Palīdz izkārtot sarīkojumus, latviešus reprezentē cittautu sabiedrībā. Sevišķi rosīga bijusi DV Adelaides nod. jaunatnes kopa.

B. Šmita-Kalēja personiski izkārtojusi:

1. DV uzskates lapas iespiešanu un izplatīšanu.

2. Savākusi informāciju un izgatavojusi manuskriptu DV Rokasgrāmatai.

3. Izgatavojusi rakstu „Vai jauniešiem ir vieta DV organizācijā", kas parādījies vairākos latviešu laikrakstos un DV Mēnešrakstā.

4. Izgatavojusi un izsūtījusi 2. DV CV jaunatnes nozares apkārtrakstu.

5. Veikusi priekšdarbus DV jaunatnes salidojumam 3. DV globālās dienās Londonā.

6. Darbojusies par vienu no priekšsēdēm DV Kanadā 25 gadu darbības atceres sarīkojumu rīcības komitejā.

7. Kārtojusi saraksti ar jauniešiem, jaunatnes darbiniekiem un citiem.

1976. gada 29. augustā Londonā, Anglijā, notika DV jaunatnes salidojums, ko vadīja CV jaunatnes nozares vadītājs I. Kažociņš. Tas pulcināja ap 100 jauniešu.

DV centrālās valdes jaunatnes nozares vadītāja I. Kažociņa vēstījums diskusijām:

Daugavas Vanagu jaunatnei jābūt radikālam jaunu ideju un darbības veidu avotam, kā arī radošai un auglīgai opozicijai mūsu pašu rindās.

Daugavas Vanagu organizācija draud sastingt, braucot ierastās darba un idejiskās sliedēs. Tā sāk ar aizdomām skatīties uz visu, kas saistīts ar maiņu darbības paņēmienos un ar maiņu pieejā organizācijas galvenajiem uzdevumiem. Tā saskata pat savu galveno mērķu apdraudējumu tajās ierosmēs, kuŗas izaugušas darbojoties svešu tautu vidū.

Vienīgi latviskās ģimenēs augusi jaunatne, kuŗa vēl joprojām par savu gala mērķi uzskata tiesību atjaunošanu latviešu tautas un kultūras pastāvēšanai, tālākveidošanai un neatkarībai, ir spējīga atrast saskaņu starp latviešu trimdinieku centieniem un visas pasaules cilvēku tiesību cīnītāju ideāliem. Uz šo jaunatni ir jāliek visas mūsu cerības, bet mēs nevaram viņai diktēt savus noteikumus. Mums jāļauj šai jaunatnei pašai apzinīgi spriest un izveidot Daugavas Vanagu darbību, mums jāpieņem ar iecietību viņu kritiskie vērtējumi un jāiesaistās ar viņiem diskusijās par sava darba metodēm. No tā mācīsimies visi, kā mēs — vecie vanagi un vanadzes, tā arī jaunie, kuŗi meklēt meklē iespējas savas zināšanas un spējas likt lietā savas tēvu zemes labā.

Kad šie jaunie latvieši un latvietes redzēs, ka viņi netiek uzskatīti par muļķa pamācāmiem bērniem, bet par līdztiesīgiem, domājošiem un apzinīgi spriest spējīgiem darbiniekiem, viņi mums savu atbalstu neliegs.

Aicināsim viņus savā vidū, uzklausīsim, kas viņiem sakāms un dosim viņiem iespējas un tiesības to teikt arī mūsu lēmēju organos — delegātu sapulcēs.

Tajā bija Minsteres ģimnazijas direktora E. Silkalna referāts: ,,Mūsdienu latviešu jaunieša garīgais portrets'' un māc. J. Šmita referāts par galvenām dzīves 3 kvalitātēm ,,Dievs, daba, darbs''. DV jaunatnes salidojuma atzinumus vēlāk pieņēma DV CV sēdē:

1. DV jaunatnei jābūt organizācijas konstruktīvu jaunu ideju un darbības veidu avotam.

2. DV jaunatnei jābūt radošai un auglīgai opozicijai savas organizācijas rindās, ar nolūku veicināt DV mērķu sasniegšanu.

3. DV jaunatne apzinās, ka opozicija uzliek atbildību. DV jaunatne ir gatava šo atbildību uzņemties latviešu tautas pašnoteikšanās tiesību un patstāvības atjaunošanas labā.

4. DV jaunatne apzinās, ka šāda nostāja prasa zināšanas, ka viņai pašai savā starpā jāiztirzā un jāizvērtē savi priekšlikumi, jāmācās sabiedriski politiskā darba paņēmieni un jāiepazīstas ar politiskiem strāvojumiem visā pasaulē, sekojot to pārmaiņām.

5. DV jaunatne apzinās, ka opozicija var sarūgtināt tos latviešus, kuŗi paši izbaudījuši boļševiku varmācības. Tāpēc DV jaunatne apņemas izturēties ar cieņu pret vecajiem cīnītājiem, kuŗi

par Latviju riskējuši dzīvību, tomēr turpinot ar viņiem iztirzāt savus uzskatus.

6. DV jaunatne savukārt sagaida, ka vecākā paaudze ar iecietību un uzticību uzklausīs trimdā uzaugušo DV uzskatus un apsvērs tos lietišķās pārrunās, lai kopīgi vienotos par apstākļiem piemērotāko un lietderīgāko rīcību.

7. DV jaunatne cenšas sadarboties ar citām latviešu un cittautu jaunatnes organizācijām, kuŗu centieni veicina latviešu tautas pašnoteikšanās tiesību atjaunošanu, galveno vērību pievēršot sadarbībai ar igauņu un lietuviešu, kā arī ar citu padomju varas apspiesto tautu jaunatni.

Nozares vadītājs I. Kažociņš savus ierosinājumus DV jaunatnes salidojumam bija iepriekš izsūtījis visiem zināmiem DV jaunatnes pulciņiem. Tāpat izsūtījis apkārtrakstu DV zemju jaunatnes daļu vadītājiem. Reaģējis uz Rīgā rīkojamiem vasaras kursiem. Izsūtījis 2 ideoloģiskus rakstus DV jaunatnes darba rosināšanai.

1976. gadā iznāca ,,Rokas grāmata'', kas domāta jaunatnei 2.500 eks. To piesūtīja zemēm proporcionāli biedru skaitam bez atlīdzības. Pie jaunatnes izglītības veicināšanas jāpieskaita arī nodibinātais ,,Plkv. Januma fonds''.

1977. gada CV sēdē konstatēja, ka jaunatnei nav īsti skaidrības par to, kas ir DV un kādi tās mērķi. Joprojām valda uzskats, ka DV jaunatne ir organizācija organizācijā, ar atšķirīgu mērķi un uzbūvi. Tā nav arī sacensībā ar gaidām/skautiem, citām jaunatnes organizācijām. Jaunatnē ir ieskats, ka DV nav demokratiska organizācija. Jaunatnes nozares vadītājs izsūtījis lielā skaitā 2 aptaujas lapas, bet atbildes saņēmis tikai 12 un visas no Minsteres. Gandrīz visi raksta, ka nav redzējuši ne DV brošūru, ne uzskates lapu.

CV aicina pēc iespējas par jaunatnes vadītājiem izraudzīt jaunākās paaudzes darbiniekus. Jau pieminēts, ka Baiba Šmita-Kalēja Minsteres ģimnazijā nodibināja DV jaunatnes kopu ar 17 dalībniekiem, pierādot, ka jaunatne seko, ja ir gados jauni darbinieki, kas prot tai pieiet.

1977. gadā CV jaunatnes nozare izlaidusi vairākus apkārtrakstus, kas piesūtīti visām latviešu jaunatnes organizācijām. Tāpat nozare aicinājusi DV zemju/nod./apv.

valdes abonēt un piesūtīt DVM, biļetenus, apkārtrakstus vietējām jaunatnes organizācijām. Nozares vadītājs sakopojis plašu dokumentu klāstu par latviešu gaisa spēkiem 2. pasaules karā. Nozarei nav īsti laba kontakta ar DV zemju jaunatnes darbiniekiem. Nav pamata ieskatam, ka no CV jaunatnes nozares vadītāja jāgaida kāda noteikta darba programma. Darbs zemēs ir tik atšķirīgs, ka katrā zemē par to jārūpējas zemes jaunatnes nozares vadītājam. CV jaunatnes nozares vadītājs var tikai darbu saskaņot, ja viņš zina, kas zemēs notiek. Var dot arī padomus, ja tos prasa. Līdz šim šāda veida jautājumi bijuši tikai no Austrālijas. Jāmēģina jaunieši iesaistīt vadības darbā.

1978. gada CV sēdē atgādināja un ierosināja DV nodaļās/apvienībās iespēju robežās jaunatni izvirzīt vēlētos amatos, ieskaitot izraudzīšanu par delegātiem DV zemju delegātu sapulcēs.

1979. gada CV sēdē nolēma jaunatnes iedalījumā vecuma robežu grozīt uz 35 gadiem līdzīgi kā tas ir jaunatnes organizācijās.

Pie katras DV zemju valdes jābūt jaunatnes nozarei/daļai ar vadītāju — jaunatnes jautājumu lietpratēju.

DV zemes valdes jaunatnes noz./daļas vadītājam vismaz 2 reizes gadā būtu vēlams informēt CV jaunatnes noz. vadītāju par savu darbību, ierosinājumiem un problēmām.

Jāievēro, ka DV jaunatne ietver arī vanadzēnus — DV biedru bērnus līdz 13 g. v. DV zemju jaunatnes nozaru vadītājiem jārūpējas par šo vanadzēnu pulcināšanu, iesaistot arī citus latviešu bērnus līdzīgā vecumā. Jāpieaicina piemēroti audzinātāji nodarbību rīkošanai. Cieši jāsadarbojas ar latviešu skautu un gaidu vienībām, uzsverot it sevišķi skautu/gaidu latvisko audzināšanu. Latviskās audzināšanas programmas jāpopulārizē arī DV nodaļās/apvienībās, kuru paspārnē darbojas latviešu skautu/gaidu vienības.

Jādomā jau laikus par DV jaunatnes piedalīšanos 4. DV globālās dienās Austrālijā 1981. gadā. DV zemju valžu jaunatnes noz./daļu vadītājiem jāsagatavo ierosinājumi salidojuma atzinumiem. Ierosinājumi vispirms pārrunājami vietējās sapulcēs, lai delegāti zinātu visus par un pret argumentus.

DV CV jaunatnes nozarei sadarbībā ar DV ASV jaunatnes nozari jāmēģina atjaunot jaunatnes rakstu darbu sacensību visas organizācijas mērogā.

1980. gada CV sēdē pieņēma ,,Vadlīnijas DV jaunatnes darbībai''. Tāpat pēc iepazīšanās un pārrunām pieņēma I. Kažociņa izstrādāto ,,Jaunatnes darba plānošana'' zināšanai un iespējamai īstenošanai ar vēlējumu, lai tā sasniedz katru DV jaunatnes grupu.

1.000 eks. iespiesti ,,Ierosinājumi DV jaunatnes darbam'' iznāk 1981. g. Nozares vadītājs devis ierosinājumus 4. DV globālo dienu laikā jaunatnes sanāksmei. Nozares vadītājs piedalījies kā lektors EL!A kongresā Straumēnos. Izdoti 2 nozares apkārtraksti.

1981. gada CV sēdes laikā notikušajā jaunatnes sanāksmē pieņemts ,,Vēstījums jauniešiem Latvijā'', ko pārraidīs arī uz Latviju. Aicināja DV zemju valžu jaunatnes daļu vadītājus iedzīvināt CV jaunatnes noz. vadītāja ierosinājumus DV jaunatnes darbam.

Nozares vadītājs I. Kažociņš 1981. gadā piedalījies DV jaunatnes sagaitās Vācijā un Austrālijā, kuŗās sevišķi pārrunāti ,,Ierosinājumi DV jaunatnes darbam''. Izsūtīts nozares apkārtraksts Nr. 15.

Kanadā mēģināts jaunatnes darbu veicināt ar padomnieku iesaistīšanu jaunatnes nozarē.

Ar 1982. gadu par CV jaunatnes nozares vadītāju nāk Andris Kursietis no Beļģijas.

DV centrālās valdes kultūras nozare

1973. gada DV CV sēdē kultūras nozares vadītājs E. Krūka ziņoja, ka 2. DV globālās dienas gan aizvadītas, bet vēl arvien strādā gar to izraisītiem dažādiem darbiem. Tā, piemēram, tiek iekārtots globālo dienu albums, nobeigta filma par tām, noslēgta DV 25 gadu atceres marku akcija, tās atlikums nodots CV, izdota Gunas Ikonas godalgotā dzejas grāmata, mūzikas sacensībā godalgotais J. Norviļa darbs ,,Senā gadskārta latvju tautas dainās'' nodots iespiešanai.

Visās zemēs izsūtīti paraugi DV kopējam tērpam. Tāpat zemēm izsūtīti DV emblēmu pareizie paraugi. Izstrādāts jauns teksts kopīgam DV svinīgam solījumam.

DV CV sēdē nolēma izplatīt J. Norviļa grāmatu par minimālo cenu. 1976. gadā 3. DV globālās dienas saistāmas ar sacensībām literātūrā, mūzikā un tēlotājā mākslā. Katra balva būs $1.000. Žūrijas komisiju izraudzīja rīcības komiteja. Sastādītās žūriju komisijas: tēlotājā mākslā: E. Žilinskis, I. Laugalis, V. Sarkans un Rēzija Andrupe; literātūrā: J. Bičolis, Anšl. Eglītis, V. Hāzners, K. Rabācs un Nora Valtere; mūzikā: J. Kalniņš, A. Štrombergs, I. Sakss.

Paredzēta sacensība arī jaundarbiem kokļu mūzikā. Sacensību ierosinājis Līdsas, Anglijā, darbinieks un kokļu darinātājs R. Priede, izstrādājot sacensību noteikumus un ziedojot līdzekļus balvām.

1973. gada CV sēdē pieņēma arī Svinīgā solījuma tekstu un vienveida tērpu vanagiem.

E. Krūka ierosināja izgatavot kopēju DV filmu.

Kanadā iznāk DV laikraksts ,,Latvija Amerikā'', kuŗa iznākšanu DV Kanadā līdz šim atbalstījuši ar apm. $100.000. Arī 1972. gadā tam piemaksāts $12.000. Laikrakstam atkal bija iestājies kritisks moments, tomēr biedru vairākums bija par tā paturēšanu. CV nolēma abonēt laikrakstu 50 eks. un aicināt katru DV nod./apv. abonēt vismaz 1 eks.

E. Krūka samērā īsā laikā izpārdevis visus J. Norviļa grāmatas 993 eks., no kuŗas peļņas atlikuma $350 — $250 vēl nodoti CV.

Kultūras nozare kārtojusi ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' iznākšanas lietas ar red. V. Hāzneru, grafisko iekārtotāju E. Treilonu. CV savā 15. 10. 73. rakstveida sēdē nolēmusi izdot organizācijas vēsturi 3 grāmatās, zemēm lūdzot aizdevumus.

Ar 1975. gadu visai organizācijai ir obligāta pareizas DV emblēmas lietošana.

DV filmu kārtot starplaikā bija uzdots V. Lēmanim, bet dažas dienas pirms viņa došanās uz pārrunām par filmu Londonā, viņš pēkšņi 10. 2. 75. mira.

Visās zemēs 1972. gadā iesāktā skaņu lenšu izgatavošana neredzīgiem turpinās.

Ar 1974. gada jūniju par DV CV kultūras nozares vadītāju nāk G. Brikmanis no Kanadas. DV CV atzinums ir, ka DV kultūras nozares izveidojamas pie visām DV zemju valdēm. Zemēs jāapzina kvalificētie kultūras darbinieki un jāiesaista DV zemju kultūras nozarēs kā referenti. Vēlami arī kultūras darbinieku semināri zemēs. Lielāka vērība jāpievērš reprezentācijai DV zemju vietējā sabiedrībā. Jādomā par teātŗa kopu veicināšanu trimdā un jārīko jaunu lugu sacensības.

Kultūras balvu sacensībām vienīgi literātūrā ir piesūtīti 13 darbi, no kuŗiem žūrijas komisija atzina par apbalvošanas cienīgiem: K. Ķezbera, ASV, romānu ,,Pūķis paradīzē'' ar $300 balvu; A. Veinberga, Zviedrijā, romānu ,,Kaut kas iznāca'' — $200. G. Ikonas dzejas krājumu ,,Patiesības'' apbalvoja ar atzinības rakstu. Kokļu mūzikas sacensībā ienāca 3 darbi, bet žūrijas komisija atzina, ka neviens nav godalgojams.

1976. gada CV sēdē nolēma, ka turpmāk DV kultūras balvas vājās atsaucības dēļ vairs neparedzēs. Nozares vadītājs G. Brikmanis sēdē nevarēja piedalīties, bet viņu pārstāvēja J. Gailītis. Nozares vadītājs ar saviem atzinumiem darbojies līdz kultūras balvas lietās, teātŗa krātuvē, DVM jautājumos un citur.

1976. gada CV kultūras nozares darba sēdē par tematu ,,Ko iegūstam un ko zaudējam kultūrsakarojot ar okupēto Latviju'' referēja Minsteres latv. ģimnazijas direktors E. Silkalns.

Par 3. DV globālām dienām izgatavota skaņu lente neredzīgiem.

Kopš 1977. gada aprīļa par CV kultūras nozares vadītāju darbojas V. Plūdons. Kopējas akcijas vairākām zemēm grūti izkārtot lielo attālumu dēļ. Ir gan daži labi piemēri, kā DV vīru koŗa no Kanadas ceļojumi. Koris viesojās 1978. gadā Eiropā, sniedzot 12 koncertus Anglijā, Vācijā un Zviedrijā.

1979. gada CV sēdē aicināja neaizmirst rīkot mūsu vēsturisko dienu atceres, kā: plkv. Kalpaka, Leģiona, Kurzemes, lāčplēšu, 18. nov. u. c.

Mēģināts uzņemt filmā Rūtiņas Ū. grāmatu ,,Vēl tā gribējās dzīvot'', bet tas neizdevās. Kultūras nozare izsūta speciālas pārskatu lapas, bet tās zemes nelabprāt aizpilda.

1979. gadā noorganizēta kopēja DV Kanadas un ASV jauniešu rakstu darbu sacensība, ko vēlāk izsludināja par kopēju globālā

mērogā. Tajā tomēr piedalījās tikai 6 jaunieši no 3 valstīm: 3 līdz 14 g. v. un 3 no 14—18 g. v.

S. Spurdziņa, no Vācijas, divas turnejas notika 1980. gada vasarā 16 vietās Kanadā un 11 — ASV, pulcinot ap 2000 skatītāju.

1980. gada CV sēdē nolemj, ka organizācijas tradiciju garā nodaļās/apvienībās izkārtojami gadā vismaz viens no sekojošiem sarīkojumiem: martā — plkv. Kalpaka un Latviešu leģiona diena; maijā — Kurzemes krišanas atcere; novembrī — Lāčplēšu diena un 18. nov. akti.

1980. gada DV ASV un Kanadas valžu kopsēdē atjaunota doma par DV dokumentārfilmas izgatavošanu.

DV ASV izdevuši 4. grāmatu ,,Vīru balsis'' ar 40 dziesmām un dziesmu krājumu sieviešu koŗiem ,,Jo dziedāju, jo skanēja''.

Arvien turpināta skaņu lenšu ieskaņošana neredzīgiem. 11 gadu laikā saņemti 537 darbi, 2.087 lentēs. DV devums no tā ir 94%.

DV CV aprūpes nozare

Aprūpes darbs zemēs arī 1973. gadā risinājies bez sevišķām problēmām. Ar ziedojumu peļņu no saimnieciskiem pasākumiem un sarīkojumiem zemes segušas savas vajadzības aprūpes laukā. Ziedojumi aprūpes darbam pat auguši, vietām pavairojušās aprūpes līdzekļu rezerves.

Centrālās valdes aprūpes nozares vadītājs J. Utināns saskaņā ar iepriekšējā gada CV lēmumu apmeklējis sainīšu sūtīšanas firmu ,,Imanta Parcel Service'' Dānijā, kur pārbaudījis norēķinus, preču noliktavu un sūtījumu tehnisko izkārtojumu, visu atrodot kārtībā.

Centrālā valde aicina zemēs vairāk izmantot katras zemes sociālo palīdzību, uz kuŗu, gadiem dzīvojot attiecīgā zemē, arī mūsu tautiešiem ir tiesības.

Ir meklētas daudzbērnu ģimenes dzimtenē, kuŗām palīdzēt, bet tas nav izdevies. Aprūpes līdzekļi, kur tas bijis nepieciešams, izmantoti arī latviešu jaunatnes audzināšanai.

1976. gadā, 3. DV globālo dienu laikā Londonā, Anglijā, pirms CV sēdes notika arī CV aprūpes nozares darba sēde. Uz to

nevarēja ierasties nozares vadītājs J. Utināns un tāpēc to bija lūdzis vadīt A. J. Bērziņu.

Darba sēdē pārrunāti dažādie aprūpes veidi, event. standartsaiņu sūtīšana uz dzimteni. Ieteica tautiešiem, sevišķi vieniniekiem, izgatavot testamentus, atstājot savu mantību kādai latviešu organizācijai. Sakarā ar augstajām padomju ievedmuitām, palīdzības saiņus sūtīt tikai nepieciešamos gadījumos. 1976. gadā Pad. Savienība paaugstināja saiņu ievedmuitu par 300% un ierobežoja sūtāmo mantu skaitu. CV apkārtrakstos dota informācija par padomju muitām un ieteicamiem standartsaiņiem.

1978. gada CV sēdē nozares vadītājs J. Utināns sniedz salīdzinošus datus par palīdzības sūtījumiem:

1. Lielākais DV palīdzības sūtījumu skaits bijis 1958. gadā — 392 sūtījumi. Pēc tam sūtījumu skaits ik gadu mazinājies. Piemēram: 1962. g. — 219; 1967. — 158; 1977. g. — 61.

2. Sūtījumu izmaksa. Sakarā ar dzīves dārdzības celšanos preču izmaksa ar katru nākošo gadu augusi. Pa daļai izmaksas paaugstinājumu sagādājusi uzlabota kvalitāte. Tā 1959. gadā viena sūtījuma izmaksa bija $56, 1962. — $66, 1977. — $186. Ja līdz 1967. gadam izmaksas paaugstinājums bija vairāk uz sūtījumu preču lēses, tad ar 1976. gadu Pad. Savienības stipri paaugstināto muitas un citu nodevu dēļ. Salīdzinājumam: pirms 1976. gada no nosūtītā sūtījuma vērtības apm. 53% bija preču vērtība un oficiālās Pad. Savienības nodevas sastādīja 37%; pēc nodevu un muitas paaugstināšanas attiecība bija otrāda — proti: 54% Pad. Sav. nodevas un muita un 31% preču vērtība. Maz mainījušies sūtījumu techniskie izdevumi. Nodevu paaugstināšanas iespaidu rāda sekojoši skaitļi: 1967. gadā DV organizācijai 158 sūtījumi izmaksāja $12.067, bet 1977. g. — 61 sainis — $11.383.

Saiņu sūtījumi arvien sadārdzinājās arī vēlākos gados, kā redzams tālākā pārskatā.

Ar 1979. gada 1. septembri saiņu sūtīšanu uz dzimteni, ,,Imanta Parcel Service'' izbeidzot darbību, pārņem firma ,,North of England Parcel Service'', īp. S. Beņķis Līdsā, Anglijā.

1980. gada sākumā CV prezidijs deva informāciju ,,Radio Liberty'', ,,Amerikas Balss'' un Vatikāna latviešu raidījumu

vadītājiem par kaŗā cietušo renšu saņemšanas iespējām no Vācijas valdības Latvijā dzīvojošiem.

Ar 1982. gadu par DV CV aprūpes nozares vadītāju nāk Andrejs Spārniņš no ASV.

Pārskats par saiņu sūtījumiem laikā no 1971. — 1982. g. iesk.

1973. gadā nosūtīti	89 saiņi	par DM	31.162,—
1974. ,, ,,	102 ,,	,,	38.122,—
1975. ,, ,,	81 ,,	,,	31.674,—
1976. ,, ,,	70 ,,	,,	31.302,67
1977. ,, ,,	61 ,,	,,	25.000,—
1978. ,, ,,	68 ,,	,,	32.000,—
1979. ,, ,,	33 ,,	,,	17.353,79
1980. ,, ,,	54 ,,	,,	25.771,68
1981. ,, ,,	44 ,,	,,	24.843,19
1982. ,, ,,	49 ,,	,,	29.831,73

Līdz 1982. g. iesk. pavisam nosūtīti 3.548 saiņi par DM 945.135,15.

DV CV sporta nozare

Ar 1973. gadu DV CV sporta nozari vada J. Masulāns Austrālijā. Par DV globālo šaušanas sacensību vadītāju apstiprina J. Eizenbergu, arī no Austrālijas. Notiek DV globālās šaušanas sacensības ar labiem panākumiem.

O. Beimanis 1975. gada sākumā dāvina DV globālām šaušanas sacensībām mūžīgi ceļojošo ,,Zemgales kausu'' labākajam šāvējam vispārējā klasē. CV prezidijs savā 19. 4. 75. sēdē apstiprina šī kausa izcīņas noteikumus. (Sk. piel. Nr. 4).

CV aicina globālās šaušanas sacensībās iesaistīt vairāk jauniešu, atvieglinot noteikumus un izsniedzot vērtīgākas balvas.

Globālās šacha sacensības šai posmā vada J. Sproģis Austrālijā.

Laikā no 1977. — 1979. gadam CV sporta nozari vada M. Bumbieris Adelaidē, bet DV globālās šaušanas sacensības V. Ādminis. Šacha — L. Mangalis.

Par CV sporta referentu apstiprina A. Freimani no Anglijas.

3. DV globālo dienu laikā arī sporta nozarē notika darba sēde, ko vadīja nozares vadītājs M. Bumbieris. Sēdē grozīja dažus noteikumu punktus, kuŗus vēlāk CV apstiprināja. Atzina, ka zemju sporta sacensībās pēc zemju valžu ieskatiem var piedalīties arī personas, kas nav DV biedri.

Groza noteikumus arī attiecībā pret ,,Zemgales kausu'', ko, sākot ar 1977. gadu, var iegūt savā īpašumā tā vienība, kas to izcīnījusi 3 gadus pēc kārtas vai 5 gadus kopā.

Ar 1979. gadu CV sporta vadību pārņem M. Kadiķis no Zviedrijas. Globālās šaušanas sacensības vada I. Švānfelds ASV, kas 1981. gadā no pienākumiem atteicās, viņa vietā nākot J. Treijam no Kanadas.

1980. gada 1. maijā, CV sēdes laikā Toronto notika DV sporta nozaŗu vadītāju apspriede, kuŗā atzina, ka DV CV iepriekšējie noteikumi DV globālām šaušanas sacensībām jāpārveido visiem pieņemamā veidā. Globālo šaušanas sacensību noteikumus, saskaņotus ar DV Kanadā, ASV un Zviedrijā atzina par izveidojamiem DV CV sporta nozares redakcijā, ievērojot arī citu zemju iesūtītos ieteikumus.

1973. gadā DV globālo šaušanas sacensību tiesnešu kolēģija: no kr. O. Beimanis, J. Masulāns un J. Eizenbergs ar balvām.

1981. gadā pieņēma pārstrādātos DV globālo šaušanas sacensību noteikumus.

Globālās šaušanas sacensības pirmajos gados notika pēc DV CV 1963. g. 8./9. jūnija sēdē Gēteborgā, Zviedrijā, apstiprinātiem noteikumiem. Tos pārlaboja 1965. g. DV CV 24./25. aprīļa sēdē Londonā, Anglijā. No tā laika līdz 1981. g. visas globālās šaušanas sacensības notika šo noteikumu robežās. Pārlabojumi bija nepieciešami, lai noteikumus vairāk piemērotu mūsu apstākļiem. 1981. g. 23./24. aprīlī Melburnā, Austrālijā, DV CV savā sēdē pieņēma un apstiprināja DV CV sporta nozares vad. M. Kadiķa (saziņā ar visu zemju šaušanas sporta nozaru vadītājiem) jaunus DV globālo

Pārskats par DV globālo šaušanas sacensību atsevišķās patvēruma zemēs:

Gads	Austrāl.	ASV	Kanada	Zviedrija	Anglija	Vācija	Kopā
1963.	14	17	17	13	—	—	61
1964.	30	24	16	21	2	1	94
1965.	37	33	26	20	5	1	122
1966.	38	33	42	18	6	1	138
1967.	35	27	26	20	7	1	116
1968.	55	27	31	27	4	1	145
1969.	47	37	22	29	4	1	140
1970	28	37	28	33	4	1	131
1971.	24	32	62	30	4	1	153
1972.	28	25	46	29	4	1	133
1973.	24	20	27	15	4	1	91
1974.	45	25	33	—	1	—	104
1975.	39	39	—	10	3	—	91
1976.	37	25	16	—	3	—	81
1977.	9	10	9	8	1	—	37
1978.	—	7	11	—	—	—	18
1979.	7	4	6	—	—	—	17
1980.	—	10	10	3	4	—	27
1981.	12	15	3	7	4	—	41
1982.	13	14	19	6	6	—	58

šaušanas sacensību noteikumus, kuŗus lietoja sākot ar 1981. g. Ar šo DV CV lēmumu iepriekšējie 1965. g. pieņemtie noteikumi atcelti.

Pēc jaunajiem noteikumiem sacensību dalībnieki ir sadalīti 8 klasēs (pēc 1965. g. noteikumiem 5 klasēs), un katrs sacensību dalībnieks var izvēlēties to klasi, kuŗa viņam ir vairāk piemērota, vadoties ar iepriekšējo gadu sacensībās iegūtiem punktiem.

DV CV sporta nozari nodibināja 1966. gadā.

Pirmos noteikumus šaušanas sacensībām 1963. g. izstrādāja R. Jurjaks, DVZ valdes loceklis, kopā ar šaušanas sporta speciālistiem: V. Bračko (Vācija), P. Standzenieku un K. Jansonu (Zviedrija). Pirmos desmit gadus (no 1963. — 1972. g.) DV globālās šaušanas sacensības ar mazkalibra žautenēm notika DV Zviedrijas valdes izkārtojumā, un tās vadīja DVZ šaušanas nozares vadītājs R. Jurjaks. Pirmajās šaušanas sacensībās 1963. g. piedalījās 61 dalībnieks no četrām patvēruma zemēm, bet nākošā gada sacensībās jau 94 dalībnieki no sešām patvēruma zemēm.

DV globālo šaušanas sacensību 3 labāko šāvēju rezultāti no iespējamiem 600 punktiem.

Gads.	1. v.	p.	2. v.	p.	3. v.	p.
1963.	Ž. Butkus, ASV	559	A. Krauklis, ASV	527	A. Grava, ASV	520
1964.	Ž. Butkus, ASV	561	J. Sīmanis, Austr.	540	A. Krauklis, ASV	524
1965.	V. Ābrams, ASV	525	V. Greiškāns, Austr.	522	Ž. Butkus, ASV	522
1966.	G. Ozoliņš, Zv.	533	V. Greiškāns, Austr.	529	A. Grava, ASV	526
1967.	N. Ozoliņš, K.	544	I. Grīnberga, K.	542	Ž. Butkus, ASV	537
1968.	V. Greiškāns, Austr.	533	Ž. Butkus, ASV	529	J. Bukovskis, Austr.	523
1969.	V. Greiškāns, Austr.	546	V. Lenčs, ASV	546	Ž. Butkus, ASV	536
1970.	N. Ozoliņš, K.	522	I. Švānfelds, ASV	522	Ž. Butkus, ASV	518
1971.	N. Ozoliņš, K.	551	Ž. Butkus, ASV	533	V. Lenšs, ASV	532
1972.	J. Bukovskis, Austr.	541	M. Purvinskis, Austr.	534	A. Krauklis, ASV	532
1973.	N. Ozoliņš, K.	543	Ž. Butkus, ASV	521	G. Ozoliņš, Zv.	518
1974.	M. Kalniņš, ASV	541	N. Ozoliņš, K.	529	Ž. Butkus, ASV	516
1975.	A. Eglītis, ASV	536	M. Kalniņš, ASV	528	H. Pērkons, ASV	518
1976.	N. Ozoliņš, K.	553	M. Purvinskis, Austr.	519	A. Eglītis, ASV	516
1977.	P. Zvirgzdgrauds, K.	537	M. Purvinskis, Austr.	532	M. Kalniņš, ASV	521
1978.	P. Grauds, K.	556	A. Eglītis, ASV	530	O. Zvirgzdgrauds, K.	507
1979.	A. Bebris, Austr.	505	G. Malčanovs, Austr.	501	I. Švānfelds, ASV	487

1980.	M. Kalniņš, ASV	555	P. Grauds, K.	553	O. Zvirgzdgrauds, K.	517
1981.	M. Kalniņš, ASV	541	A. Kalmanis, ASV	495	E. Kalniņš, ASV	493
1982.	P. Grauds, K.	551	R. Kalns, Austr.	543	M. Kalniņš, ASV	536

DV globālās šaušanas sacensībās labākās nodaļas/apvienības.

Gads	Nodaļa	Punkti	Gads	Nodaļa	Punkti
1963.	Milvoki, ASV	2122	1973.	Gēteborga, Zviedrija	2043
1964.	Milvoki, ASV	2098	1974.	Milvoki, ASV	2016
1965.	Milvoki, ASV	1998	1975.	Sidneja, Austrālija	1992
1966.	Sidneja, Austrālija	2036	1976.	Hamiltona, Kanada	1957
1967.	Hamiltona, Kanada	2082	1977.	Londona, Kanada	1749
1968.	Milvoki, ASV	2048	1978.	Toronto, Kanada	2009
1969.	Milvoki, ASV	2101	1979.	Sidneja, Austrālija	1957
1970.	Milvoki, ASV	2014	1980.	Milvoki, ASV	1894
1971.	Hamiltona, Kanada	1951	1981.	Milvoki, ASV	1988
1972.	Milvoki, ASV	1992	1982.	Sidneja, Austrālija	2027

Nodaļu/apvienību sacensībās 240 lodes no iesp. 2400 punktiem.

DV globālo šaušanas sacensību atbildīgie vadītāji:

Šaušanas sacensības vada:

DV Zviedrijas valde				no 1963. —	1972. g.
DV Austrālijas	,,	,,	,,	,, 1973. —	1977. g.
DV ASV	,,	,,	,,	,, 1978. —	1980. g.
DV Zviedrijas	,,	,,	,,	,, 1981. —	1982. g.
DV Kanadas	,,	,,	,,	,, 1982. —	

DV CV sporta nozares vadītāji:

J. Masulāns — 1976. g.; M. Bumbieris 1977. — 1979. g.; M. Kadiķis 1979. g. —.

DV globālo šaušanas sacensību techniskie vadītāji:

R. Jurjaks no	1963.	—	1972. g.
J. Masulāns no	1973.	—	1977. g.
J. Švānfelds no	1978.	—	1980. g.
M. Kadiķis no	1981.	—	1982. g.
J. Treijs no	1982.	—	

DV globālās šacha sacensības

DV centrālās valdes 1966. gada sēdē Čikagā nolēma rīkot DV globālās šacha sacensības.

1. DV globālās šacha sacensības notika laikā no 1968. gada 1. aprīļa līdz 1969. gada 15. decembrim. Tajās piedalījās 6 dalībnieki: 2 no Vācijas un 4 no ASV. Uzvarēja Arvīds Tipsis no Vācijas, iegūstot titulu 1970. gadam un tiesības uz ceļojošo balvu. A. Tipsis nezaudēja nevienu partiju. Otro un trešo vietu dalīja Jānis Kārkliņš no Vācijas un Jānis Lācis no ASV.

Turnīru vadīja L. Mangalis no Austrālijas.

2. DV globālās šacha sacensības sākās 1970. gada 1. septembrī ar 4 dalībniekiem: 2 no Vācijas un 2 no Kanadas. Sacensības vadīja V. Rolavs, DV CV sporta nozares vadītājs.

1. vietu atkal ieguva Arvīds Tipsis no Vācijas, 2. Jānis Kārkliņš no Vācijas, 3. vietu — Jānis Ondrichs no Kanadas.

3. DV globālās žacha sacensības gan sākās 1974. gada 1. jūlijā ar vadītāju J. Sproģi no Austrālijas, tomēr tās vēlāk neskaidrību dēļ tika anullētas.

1978. gadā atjaunoja DV globālās šacha sacensības, kuŗas vadīja E. Trēģeris no Anglijas. Tās beidzās 1979. gadā, bet no 2 dalībniekiem bija palicis tikai uzvarētājs R. Trucis no ASV.

1980. gadā vēl CV sporta nozare centās šacha sacensības atjaunot, bet dalībnieku trūkuma dēļ tās nevarēja notikt.

DV CV saimnieciskā nozare

Ar 1973. gadu CV saimniecisko nozari vada R. Šmitmanis. Laikā no 1976. — 1980. gadam par CV saimnieciskās nozares vadītāju nāk J. Leitītis. Viņa laikā saimnieciskā nozare interesējās par grāmatu izdošanas gaitu. Sevišķi palīdzēja izplatīt „Laiks, Telpa, Ļaudis". Vienmēr atradās ciešā kontaktā ar DV CV apgāda vadītāju un DV ģenerālsekretāru. Aicināja katru nodaļu iegādāties kā rokasgrāmatu organizācijas vēsturi.

1979. gadā CV sēdē pieņēma sekojošus atzinumus:

a) DV CV saimnieciskā nozare kārto un pārskata visus CV saimnieciskos pasākumus.

b) Saimniecisko pasākumu vadītāji regulāri informē nozari, kas *savukārt informē DV priekšnieku.*

c) DV Mēnešraksta finances un ekspedīcija pakļauta saimnieciskai nozarei. Redakcionālā daļa — CV iekšējai informācijai.

d) Nodaļu/apvienību un zemju īpašumus reģistrē DV ģenerālsekretāriātā.

Šie atzinumi gan CV saimnieciskā nozarē nekad nav iedzīvināti.

Ar 1980. gadu par CV saimnieciskās nozares vadītāju nāk Dr. J. Platais no Vācijas.

DV centrālās valdes statistiskā nozare

DV centrālās valdes statistiskā nozare dibināta tikai 1980. gadā ar nozares vadītāju Jāni Lāci.

Nozare panākusi kontaktu ar DV zemju valdēm. Biedri sadalīti 6 vecuma grupās: — 18 g. v., 18 — 25, 25 — 35, 35 — 50, 50 — 65 un virs 65 g. v.

Ir izgatavotas grafiskas schēmas par pašdarbību, sarīkojumiem. Ziņas par DV biedru vecuma grupām 1980. gadā ienākušas labi. Vislielākais biedru skaits zem 50 gadiem ir DV Adelaides nodaļā — 139. Vislielākais % no biedru skaita zem 50 gadiem ir DV apvienībā Klīvlandē — 44,25%.

Daugavas Vanagu darbība skaitļos un līknēs.

Daugavas Vanagu organizācijas darbība no 1973. gada līdz 1982. gadam redzama pievienotajās tabulās un līknēs, kur sakopotas ziņas par sekojošām nozarēm:

1. Daugavas Vanagu biedri.
2. Līdzekļi un vērtības.
3. Pabalsti latviešu organizācijām un pasākumiem.
4. DV apkārtraksti.
5. DV pašdarbības vienības.
6. DV sarīkojumi.

Pēdējās divas nozares, pašdarbības vienības un sarīkojumi, apvieno DV kultūrālo darbību pēdējā 24 gadu posmā no 1958. līdz

1982. gadam. Uzrādītās ziņas aptveŗ darbību visas DV organizācijas mērogā visā pasaulē. Sakopotas tabulās un uzskatāmi parādītas līknēs, tās dod iespēju analizēt kopējo ainu DV organizācijas darbībā. Šajā darbā nav parādīts atsevišķo zemju DV apvienību un nodaļu devums un ietekme, jo šādai analizei ir nepieciešami visu zemju gada pārskati. Tālāk seko īss pārskats par katru no šīm nozarēm.

Daugavas Vanagu biedri

Daugavas Vanagu biedru skaits pēdējos desmit gados sakopots 1. tabulā, kur redzams arī DV apvienību/nodaļu skaits visā pasaulē. Šīs ziņas grafiski parādītas 1. attēlā. Vanagu skaits kopš 1973. gada pastāvīgi aug un 1977. gadā sasniedz savu augstāko līmeni — 7016. Pēc tam nākošos 4 gados redzama vanagu skaita samazināšanās, zaudējot 299 locekļus vai 4.26%. Pēdējā, tas ir 1982. gadā, turpretim šis kritiens apstājas un vanagu skaits visā organizācijā aug par 10 locekļiem.

Vanadzes kopš 1973. gada, turpretim, uzrāda nepārtrauktu pieaugumu, šajā laikā pievienodamas 546 locekles un palielinādamas vanadžu skaitu visā pasaulē par 21.8%. Tam ir redzama ietekme uz DV organizācijas visu biedru skaitu. Augstāko līmeni tas sasniedz 1978. gadā, apvienodams 9861 vanagus un vanadzes. Šajā gadā vanadzes pievieno savai saimei 85, bet vanagu skaits samazinās par 37, dodot visai organizācijai 48 biedru pieaugumu. Tomēr sekojošos trīs gados (1979., 1980., 1981.) vanagu skaits krīt straujāk nekā aug vanadžu sastāvs, un visas organizācijas biedru skaits samazinās. Šis stāvoklis mainās 1982. gadā, kad vanadzes palielina savu skaitu ar 36 jaunām loceklēm, kas kopā at 10 vanagiem virza atkal visu biedru līkni uz augšu, sasniedzot 9778. Šajā sastāvā ir ieskaitīta DV jaunatne, kuŗā līdz 1978. gadam bija locekļi līdz 30 gadu vecumam, bet, sākot ar 1979. gadu, ir ieskaitīti 35 gadus veci biedri.

Šajā tabulā trūkst ziņu par citām vecuma grupām DV organizācijā. DV nodaļu/apvienību skaits ir samērā stabils, izņemot 1980. gadā, kad tas noslīd līdz 129. Turpretim divos pēdējos gados tas atkal pieaug līdz iepriekšējam līmenim — 132.

Daugavas Vanagu līdzekļi

2. tabulā sakopotas ziņas par DV organizācijas līdzekļiem un īpašumiem pēdējos 10 gados. To grafiskais attēlojums redzams 3. attēlā. Caurmērā visu īpašumu un vērtību kopsumma katru gadu ir augusi, sasniedzot augstāko kopējo vērtību DM 11,709,340 pēdējā, 1982. gadā, kas sadalās šā: 73.66% no visām vērtībām ir 25 DV īpašumos, 22.18% organizācijas līdzekļos un 4.14% aprūpes līdzekļos (skati 2. attēlu).

Daugavas Vanagu pabalsti

Ziņas par DV pabalstiem, kas izdoti dažādos latvisko norišu laukos, ir sakopotas 3. tabulā. Uzskatāmu ainu rāda 4. attēls, kur redzams, ka šajos desmit gados lielāko atbalstu no DV organizācijas saņēmušas skolas un izglītības rosmes (30.80%). Tam seko kultūrāli/sabiedriskais darbs (22.10%), pēc tam jaunatne (15.62%) un politiskās informācijas darbs (14.48%).

Šajā ainā redzami arī aprūpei izlietotie līdzekļi Vācijā (8.47%) un Austrijā (0.60%), kā arī atbalsts LNF (3.42%), Latvijas brīvības fondam (1.1%) un Minsteres latviešu ģimnazijai (3.45%). Visu pabalstu daudzums kopā parādīts 5. attēlā: lai gan 1978. un 1979. gadā, salīdzinot ar iepriekšējo, 1977. gadu, ir redzama DV pabalstu samazināšanās, sekojošos trīs gados (1980., 1981., 1982.) tie atkal strauji kāpj, uzrādot nepārtrauktu caurmēra pieaugumu.

Izglītībai, skolām un jaunatnei šajā laikā piešķirtie pabalsti redzami 6. attēlā, kultūras un sabiedriskam darbam un politiskai informācijai 7. attēlā. Tur sevišķi izceļas kultūras un sabiedriskā darba atbalsts 1977. gadā, sasniedzot DM 120,440 līmeni. Aprūpei Vācijā un Austrijā izlietotie līdzekļi kā arī LNF pabalsti redzami 8. attēlā. Lai gan aprūpei Austrijā izlietotie līdzekļi kopš 1975. gada nepārtraukti samazinājušies, pēdējā, tas ir 1982. gadā tie atkal gandrīz sasniedz iepriekšējo līmeni.

Daugavas Vanagu apkārtraksti

DV apkārtrakstu skaits un to maiņa laika gaitā uzskatāmi parādīta 4. tabulā un 9. attēlā. Pārskata laikā zemju valžu apkārtrakstu caurmēra skaits ir samazinājies, pēdējos 3 gados nostabilizējoties uz 32. Nodaļu un apvienību apkārtrakstu skaits turpretim katru gadu nepārtraukti mainās.

Daugavas Vanagu pašdarbības vienības un sarīkojumi

Ziņas par Daugavas Vanagu organizācijas kultūras un sabiedriskām rosmēm aptveŗ laiku no 1958. — 1982. gadam, tas ir 24 gadu posmu. Dažādās pašdarbības vienības un to skaits pārskata laikā redzams 5. tabulā un 10. — 15. attēlos.

10. attēls — koŗu skaits uzrāda caurmēra pieaugumu, lai gan pēdējā gadā to skaits ir samazinājies par 4 vienībām.

11. attēls — teātŗa kopu skaits uzrāda caurmēra slīdēšanu uz leju, kas apturēta pēdējos 3 gados, kad klāt nākušas 5 jaunas vienības.

12. attēls — rāda bibliotēku skaitu, kaș ir caurmērā stabils, grāmatu skaitam nepārtraukti augot.

13. attēls — sporta kopu skaits uzrāda straujas ikgadējas pārmaiņas.

14. attēls — tautas deju kopu skaits sasniedz augstāko līmeni 1974. gadā, pēc tam samanāma caurmēra skaita slīdēšana uz leju.

15. attēls rāda dažādas DV sekcijas, kuŗu skaits strauji mainās no gada uz gadu.

16. attēls rāda visu DV pašdarbības vienību skaitu, kuŗu caurmērs pēdējos desmit gados ir samērā pastāvīgs.

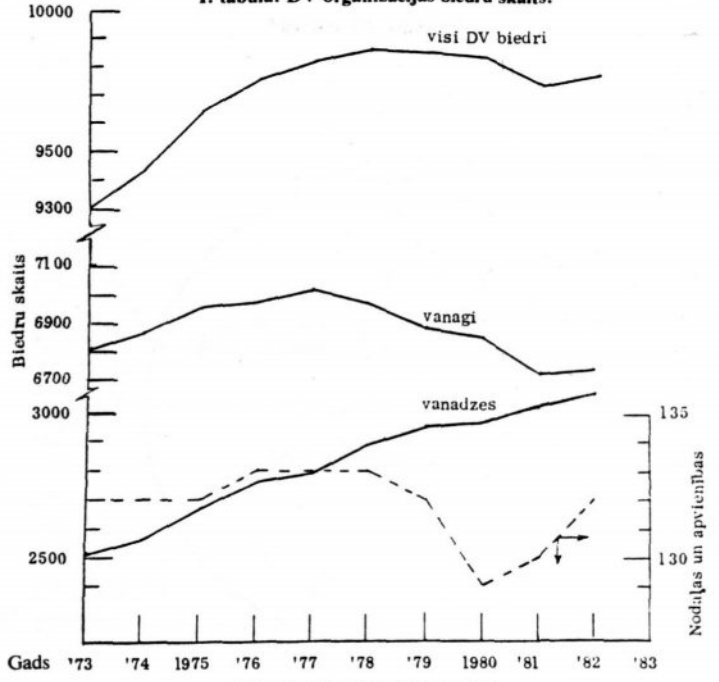
Ziņas par DV sarīkojumu skaitu no 1958. — 1982. gadam sakopotas 6. tabulā. Atsevišķo sarīkojumu aina pārskata laikā redzama 17. — 22. attēlos. Visām šīm līknēm ir raksturīga straujā ikgadējā maiņa. Vispārēju secinājumu var teikt par teātŗa izrādēm, kuŗu caurmēra skaits pārskata laikā rāda nepārtrauktu samazināšanos. Citi DV sarīkojumi (21. att.) septiņdesmito gadu beigās, turpretim, rāda strauju pieaugumu, lai pēdējos divos gados atkal noslīdētu gandrīz līdz 1975. gada līmenim. Visu DV sarīkojumu kopējais skaits parādās 22. attēlā, kam tāpat raksturīga straujā pārmaiņa no gada uz gadu.

Visu DV sarīkojumu sadalījums pārskata laikā (1958. — 1982.) redzams 23. attēlā, kuŗu skaitā vairāk nekā puse (57.10%) redzama ,,citu sarīkojumu'' grupā. Tiem seko akti (17.6%), priekšlasījumi (12.2%), koncerti (8.2%) un vismazāk teātŗa izrādes (4.9%).

Gads	DV biedri			DV jaunatne		Nod./apv. skaits
	vanagi	vanadzes	kopā	līdz 35 g.	vanadzēni	
1973	6802	2505	9307			132
1974	6869	2563	9432	733 *		132
1975	6958	2679	9637	618 *	51	132
1976	6979	2770	9749	568 *	65	133
1977	7016	2797	9813	548 *	65	133
1978	6979	2882	9861	650 *	55	133
1979	6896	2960	9856	785	33	132
1980	6851	2975	9826	883	48	129
1981	6717	3015	9732	823	25	130
1982	6727	3051	9778	932	29	132

* - līdz 30 gadu vecumam.

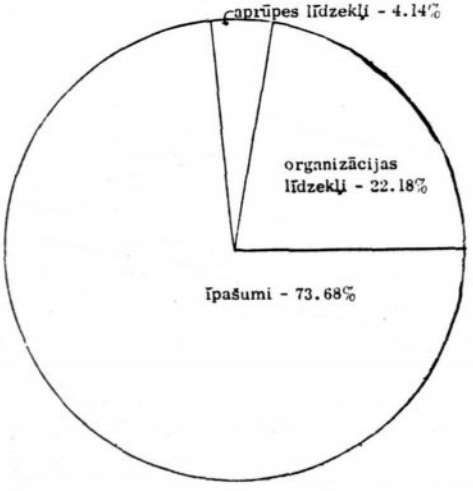
I. tabula. DV organizācijas biedru skaits.

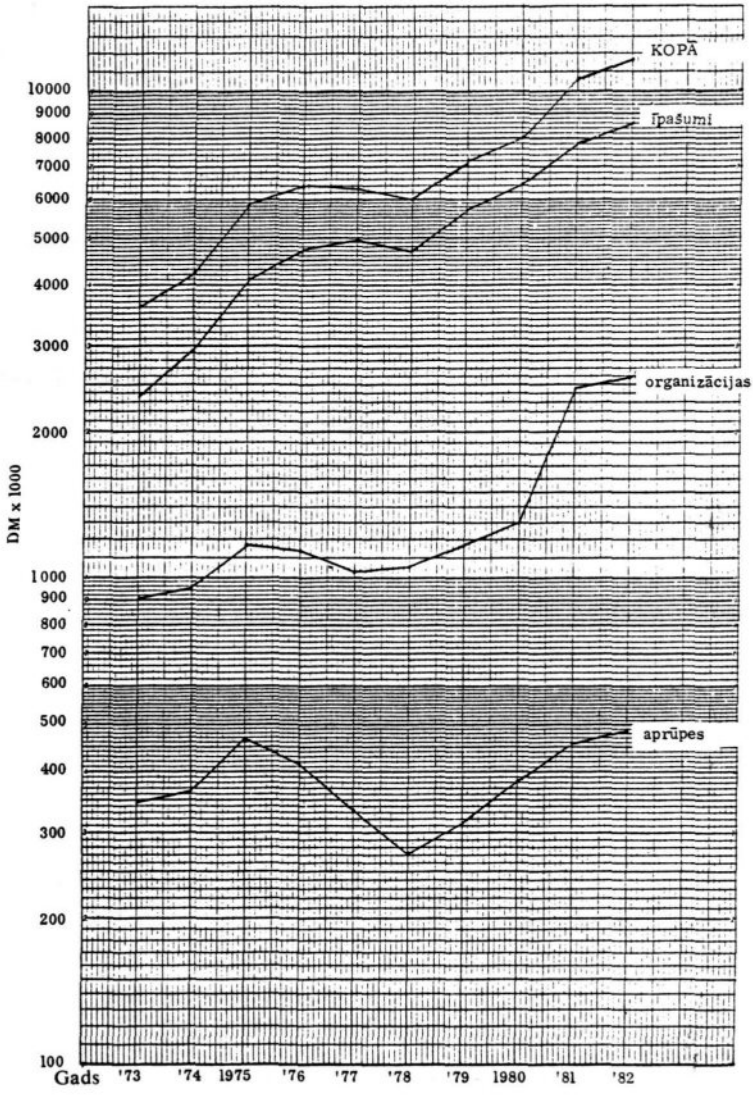
DV organizācijas biedru skaits.

Gads	Īpašumi skaits	Organizācijas līdzekļi	Aprūpes līdzekļi	Īpašumi u.c. līdzekļi	KOPĀ DM
1973	19	910,530	346,912	2,357,009	3,614,450
1974	19	953,972	366,283	2,943,322	4,263,577
1975	20	1,283,260	470,330	4,110,410	5,864,000
1976	20	1,243,480	415,510	4,739,550	6,398,540
1977	21	1,023,440	332,800	4,955,530	6,311,770
1978	24	1,056,560	272,060	4,717,670	6,046,290
1979	24	1,184,580	311,850	5,723,600	7,220,030
1980	24	1,308,570	381,840	6,419,870	8,036,280
1981	25	2,452,940	458,670	7,851,770	10,763,380
1982	25	2,597,280	484,360	8,627,700	11,709,340

2. tabula. DV līdzekļi

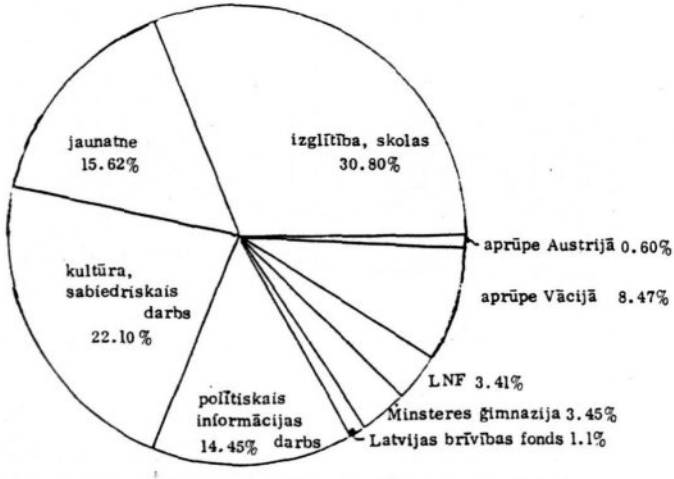
DV līdzekļu sadalījums 1982. gadā.

KOPĀ
Īpašumi
organizācijas
aprūpes
DM x 1000
10000
9000
8000
7000
6000
5000
4000
3000
2000
1000
900
800
700
600
500
400
300
200
100
Gads
'73
'74
1975
'76
'77
'78
'79
1980
'81
'82

DV līdzekļi

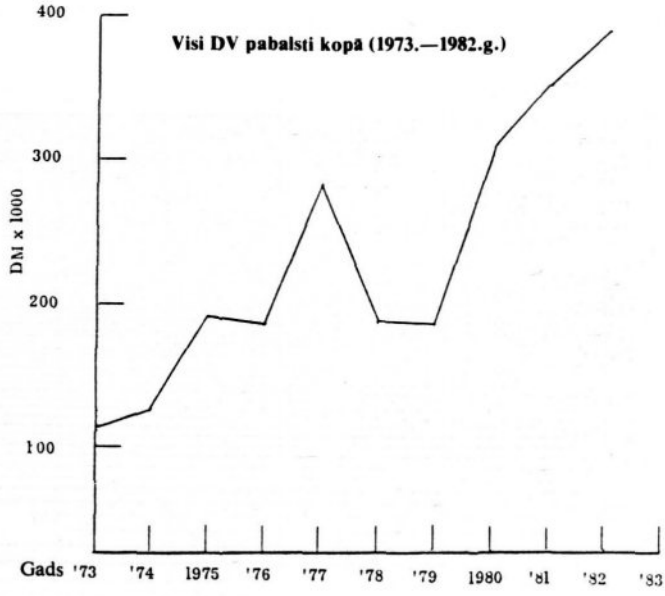
Gads	Izglītība, skolas	Jaunatne	Kult./sab. darbam	Politiskā inform.	Brīvības fonds	Ministeres ģimnazija	LNF	Aprūpe Vācijā	Aprūpe Austrijā	KOPĀ
1973	58,302	30,447	12,871	12,994						114,614
1974	64,179	22,906	19,392	17,244						123,721
1975	75,310	39,630	28,915	22,280			5,570	18,540	2,320	192,565
1976	59,010	39,260	36,220	27,220			6,350	16,210	2,190	186,460
1977	53,360	31,240	120,440	54,810			8,800	11,220	2,120	281,990
1978	70,330	26,310	35,430	28,920			5,540	18,900	1,980	187,410
1979	66,520	35,590	36,620	22,060			7,720	15,940	1,200	185,650
1980	81,970	36,910	95,710	42,100			13,550	38,690	1,275	310,205
1981	100,660	41,280	61,200	48,060	15,990	41,750	17,510	27,340	800	354,590
1982	87,500	60,150	67,460	60,660	9,790	38,700	14,320	50,350	1,940	390,870
Kopā	717,141	363,723	644,258	336,348	25,780	80,450	79,360	197,190	13,825	2,328,075
	30.80%	15.62%	22.10%	14.45%	1.10%	3.45%	3.41%	8.47%	0.60%	100%

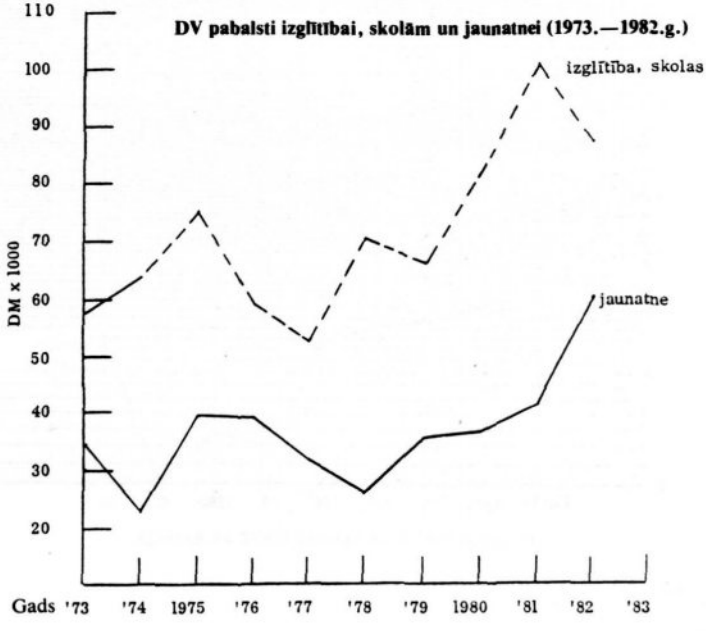
3. tabula. DV pabalsti

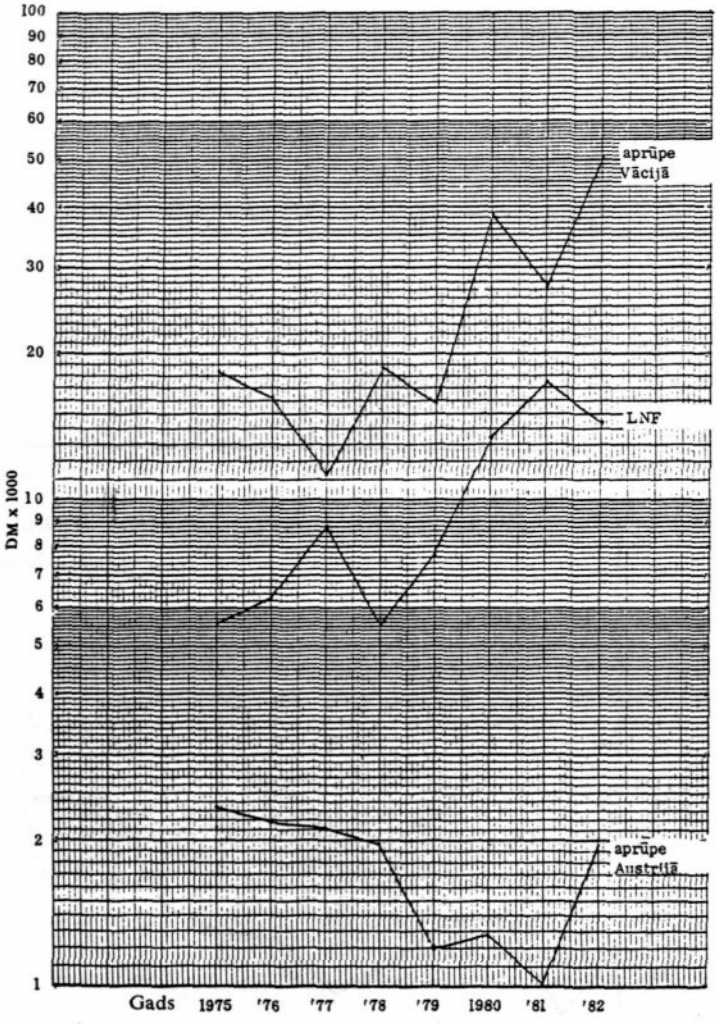

Visu DV pabalstu (1973.—1982.g.) sadalījums.

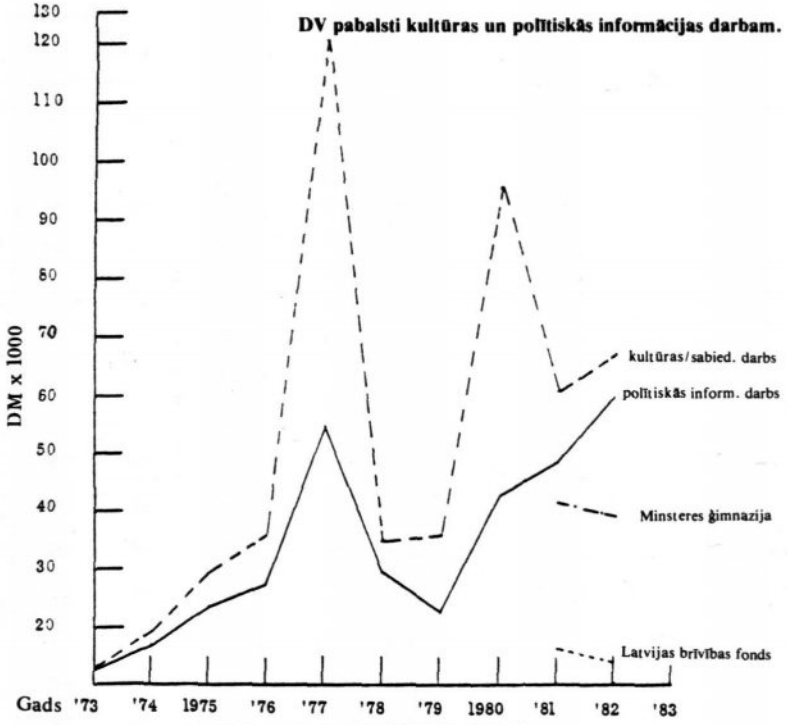
Piezīme: te nav ievērotas summas, ko vietējai aprūpei izdod nod./apv.

Visi DV pabalsti kopā (1973.—1982.g.)
DM x 1000
400
300
200
100
Gads '73 '74 1975 '76 '77 '78 '79 1980 '81 '82 '83

DV pabalsti izglītībai, skolām un jaunatnei (1973.—1982.g.)
izglītība, skolas
jaunatne
DM x 1000
110
100
90
80
70
60
50
40
30
20
Gads '73 '74 1975 '76 '77 '78 '79 1980 '81 '82 '83

DV pabalsti LNF un aprūpei Vācijā un Austrijā.

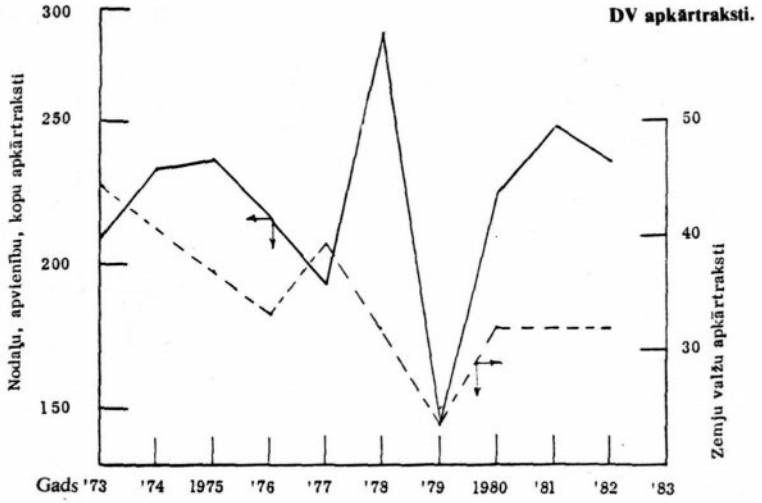

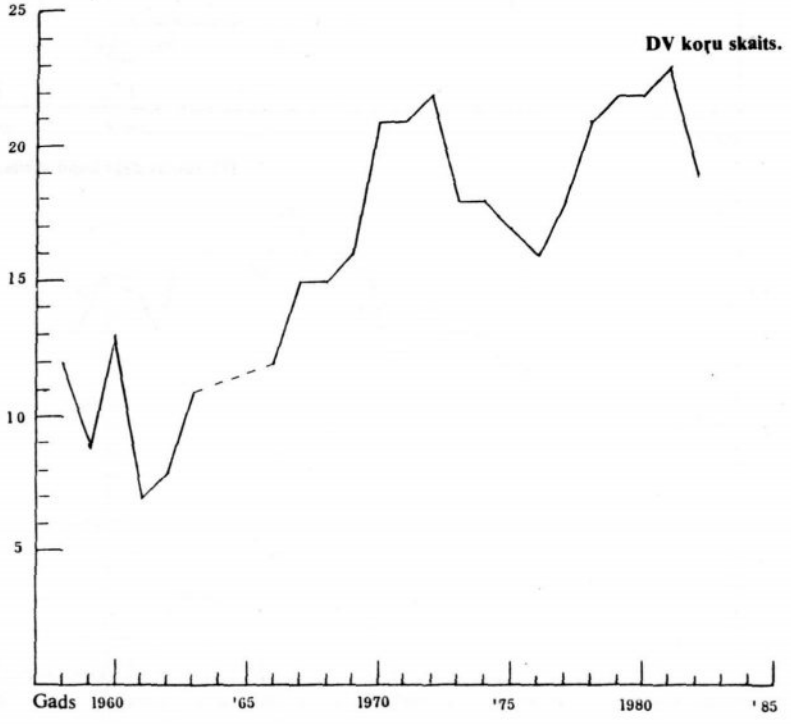
Gads	Zemju valžu	Nodaļu, kopu, apvienību
1973	44	210
1974	41	233
1975	37	237
1976	33	216
1977	39	191
1978	32	280
1979	23	147
1980	32	224
1981	32	248
1982	32	235

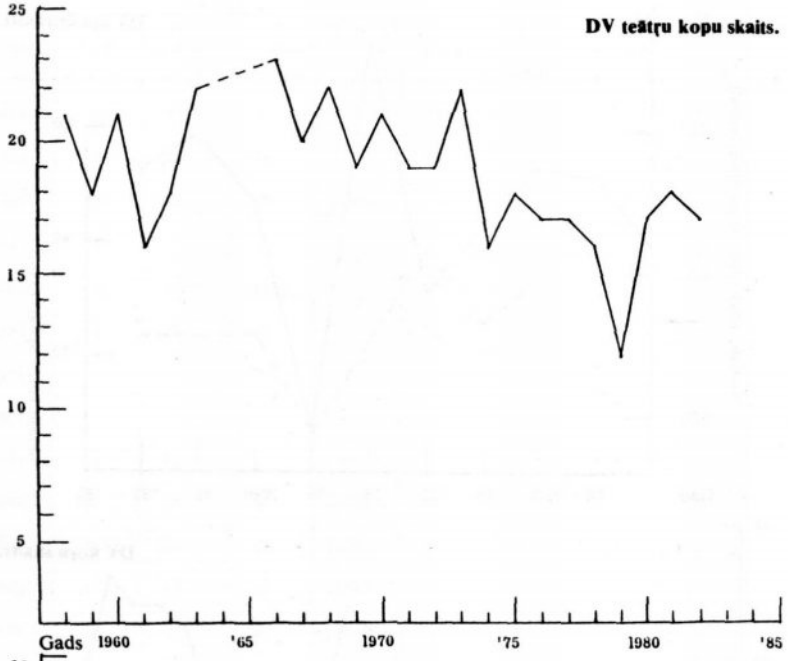
4. tabula. DV apkārtraksti.

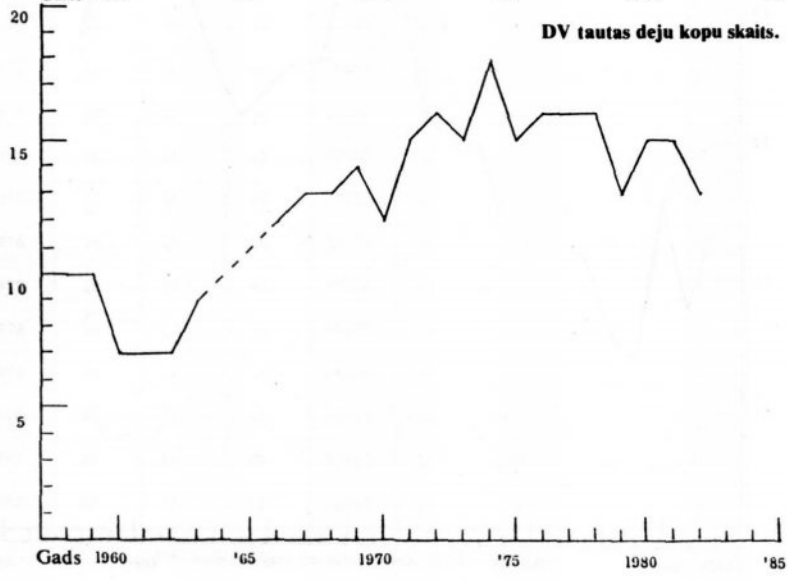
Gads	Koŗi	Teātŗa kopas	Bib-liotēkas	Grāmatu skaits	Sporta kopas	Tautas deju kopas	Dažādas sekcijas	Kopā
1958	12	21	41		28	10	21	133
1959	9	18	46		19	10	35	135
1960	13	21	44	17460	24	7	37	146
1961	7	16	35		15	7	33	113
1962	8	18	35		23	7	36	137
1963	11	22	35		52	9	47	176
1964								
1965								
1966	12	23	48	14000	56	12	59	210
1967	15	20	41	13000	59	13	22	170
1968	15	22	49	16248	48	13	35	182
1969	16	19	48	13563	51	14	62	211
1970	21	21	46	14683	62	12	41	203
1971	21	19	45	15268	53	15	45	198
1972	22	19	42	18988	48	16	46	193
1973	18	22	41	21514	43	15	57	196
1974	18	16	45	30291	30	18	75	202
1975	17	18	46	32084	48	15	48	192
1976	16	17	45	35604	61	16	52	210
1977	18	17	45	36906	38	16	51	186
1978	21	16	44	41170	34	16	68	199
1979	22	12	45	38264	31	13	56	179
1980	22	17	42	43424	32	15	68	196
1981	23	18	48	40461	38	15	65	207
1982	19	17	50	42287	34	13	53	186

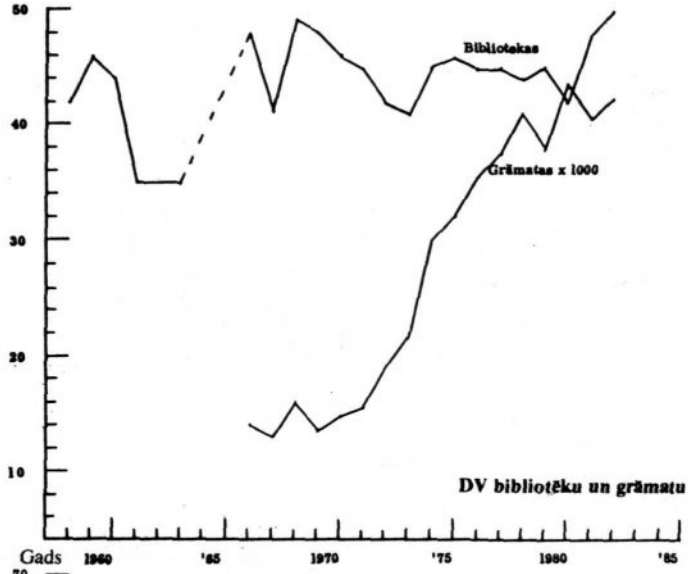
DV pašdarbības vienību skaits (1958.—1982.g.).

DV apkārtraksti.
Nodaļu, apvienību, kopu apkārtraksti
Zemju valžu apkārtraksti
300
250
200
150
50
40
30
Gads '73 '74 1975 '76 '77 '78 '79 1980 '81 '82 '83

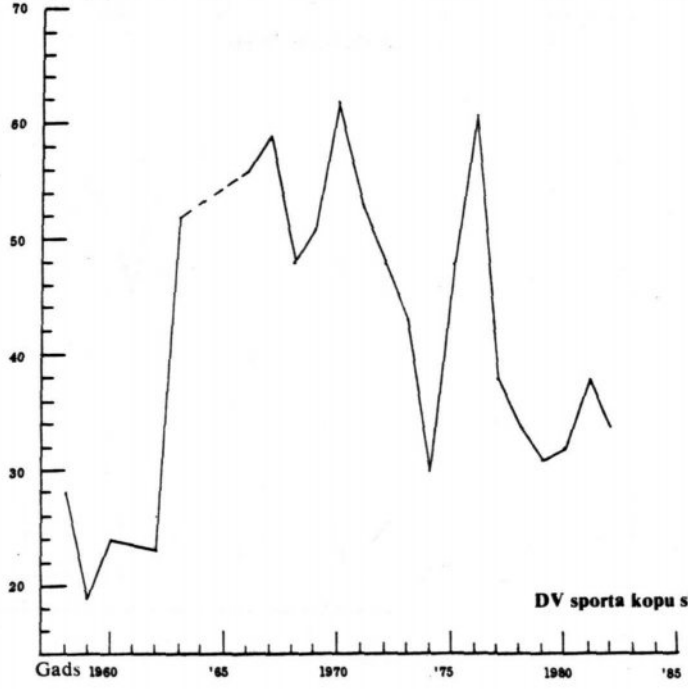

DV koŗu skaits.
25
20
15
10
5
Gads 1960 '65 1970 '75 1980 '85

DV teātŗu kopu skaits.
25
20
15
10
5
Gads 1960 '65 1970 '75 1980 '85

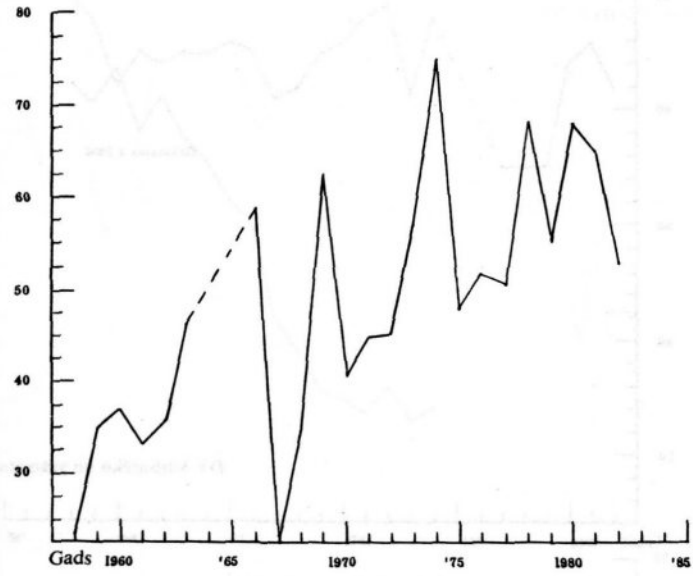

DV tautas deju kopu skaits.
20
15
10
5
Gads 1960 '65 1970 '75 1980 '85

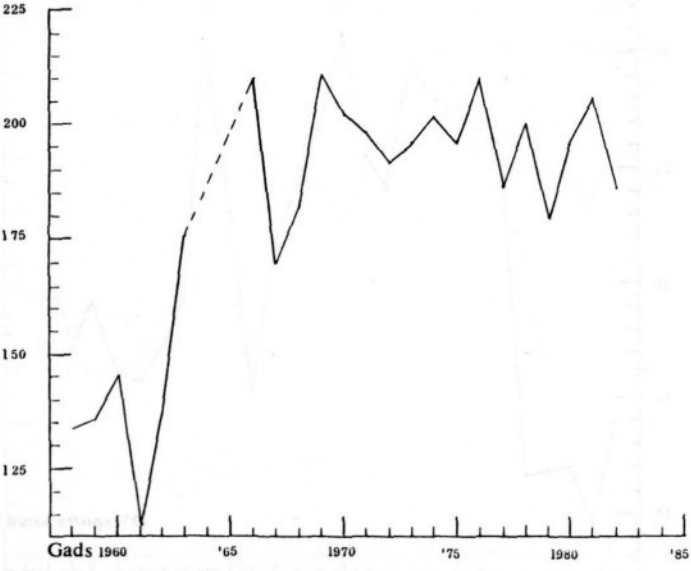
DV bibliotēku un grāmatu skaits.

DV sporta kopu skaits.

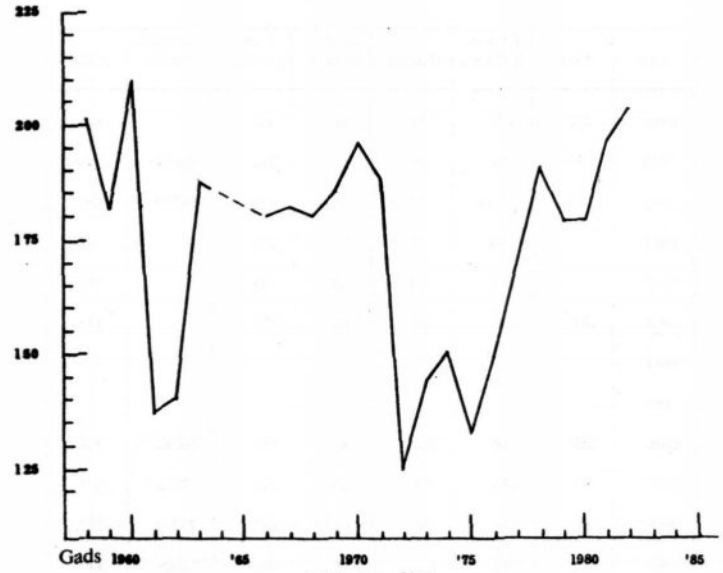
DV dažādu sekciju skaits.

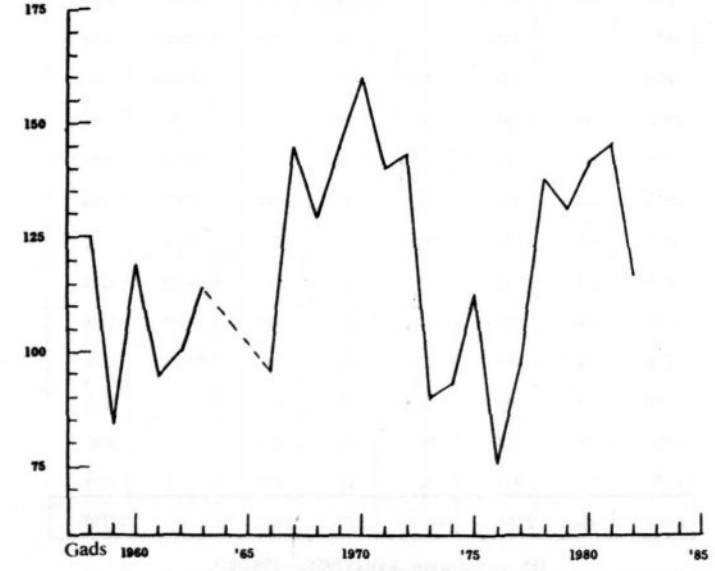
Visu DV pašdarbības vienību skaits.

Gads	Akti	Priekš-lasījumi	Koncerti	Teātŗa izrādes	Citi sarīkoj.	Apmekl. skaits	Kopā
1958	202	125	72	62	352		813
1959	183	84	58	67	392	62040	784
1960	210	119	72	57	434	64700	892
1961	137	95	59	49	303		643
1962	140	101	62	49	369		721
1963	187	114	67	59	421		848
1964							
1965							
1966	180	96	102	41	486	96000	905
1967	182	144	90	41	528	77150	985
1968	180	129	94	48	591	79550	1042
1969	185	144	107	59	500	71508	995
1970	196	159	93	43	519	69300	1010
1971	188	140	101	46	534	75494	1009
1972	125	143	71	47	540	78862	926
1973	144	90	63	36	455	65170	788
1974	150	93	64	48	551	85760	906
1975	133	113	83	61	544	89771	934
1976	148	76	108	33	737	75867	1102
1977	169	97	88	41	864	84113	1259
1978	190	138	104	41	947	84389	1420
1979	179	131	71	43	710	73760	1134
1980	179	141	79	47	904		1350
1981	196	145	78	53	620		1092
1982	203	117	74	42	603		1039
Kopā	3986	2734	1860	1113	12904		22597

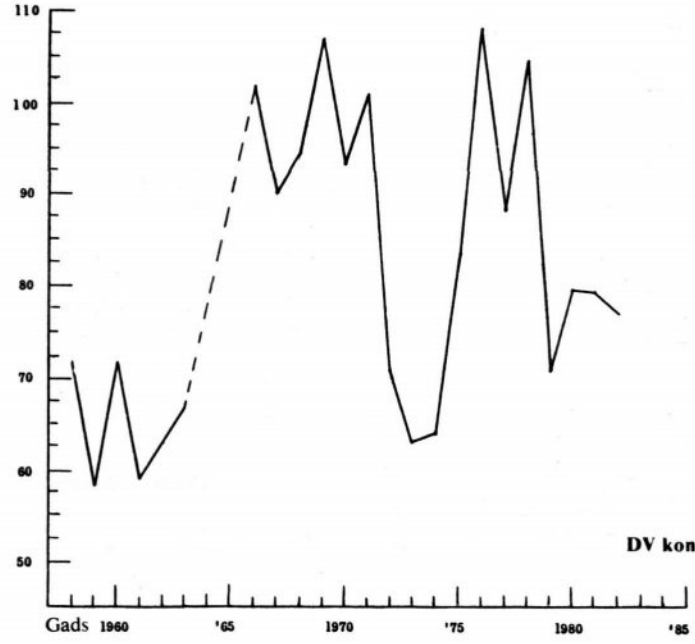
DV sarīkojumu skaits (1958.—1982.g.).

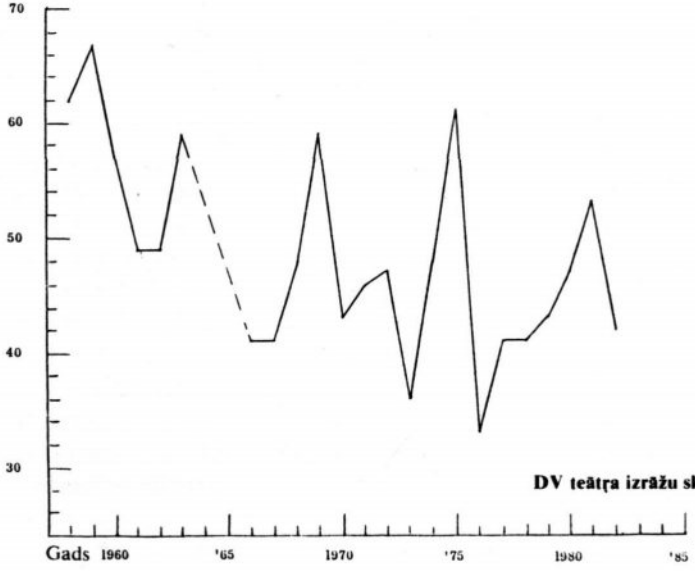
DV aktu skaits.

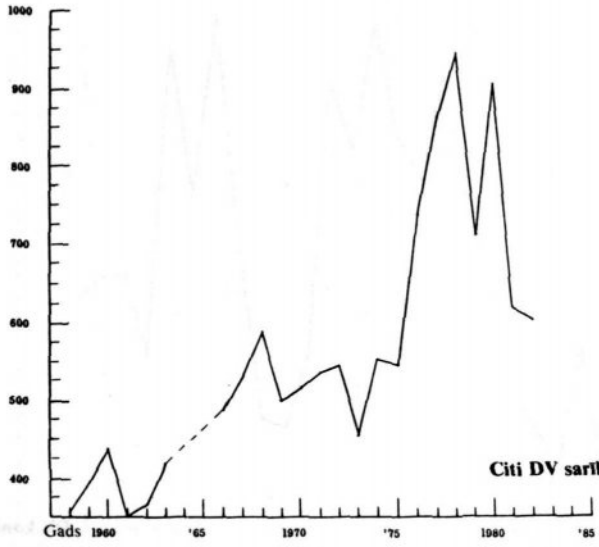
DV priekšlasījumi.

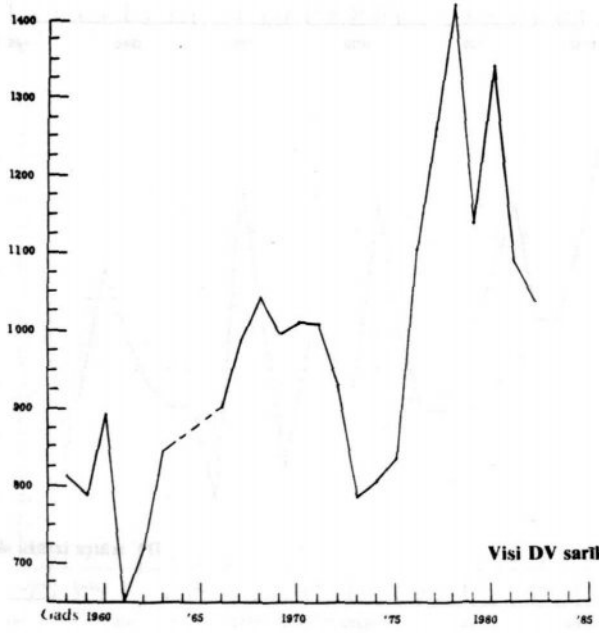
DV koncerti.

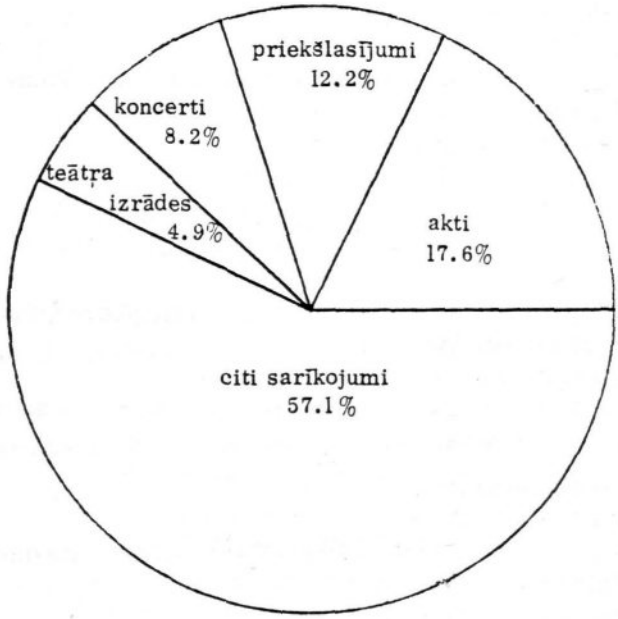
DV teātŗa izrāžu skaits.

Citi DV sarīkojumi.

Visi DV sarīkojumi.

Visu DV sarīkojumu (1958.—1982.g.) sadalījums.

DV ģenerālsekretāra darba apjomi

1. *Tehniskais DV centrālās valdes darbs:*
   - — DV CV lēmumu iedzīvināšana;
   - — DV CV sēžu protokolu pagatavošana un izsūtīšana;
   - — DV CV prezidija lēmumu iedzīvināšana;
   - — DV CV prezidija sēžu protokolu pavairošana un izsūtīšana;
   - — DV CV apkārtrakstu izgatavošana un izsūtīšana;
   - — DV CV budžeta uzstādīšana un sekošana tā izpildīšanai;
   - — DV CV kases pārzināšana un kases grāmatas ieraksti;
   - — dažādu pārskatu sastādīšana;
   - — sarakste ar DV priekšnieku, CV prezidija un CV locekļiem, nozaŗu vadītājiem un DV zemju valdēm;
   - — dažādu ziņu sniegšana (piem. Latvju enciklopēdijai, grāmatām, avīzēm, izziņas u. tml.).

2. *Aprūpe aiz dzelzs aizkara:*
   — līdzekļu sagāde;
   — pieteikumu tālāk nodošana firmai, norēķināšanās ar to;
   — darba koordinācija;
   — kartotēkas vešana.
3. *DV CV apgāda darbs:*
   — līgumu slēgšana ar spiestuvi un redaktoriem;
   — grāmatu iespiešana un izsūtīšanas pārzināšana;
   — norēķināšanās ar spiestuvi;
   — grāmatu reklamēšana, pasūtinājumu pieņemšana, izpildīšana un norēķināšanās;
   — grāmatu izsūtīšana un rēķinu rakstīšana;
   — sarakste un ziņu sniegšana redaktoriem; pirmo 6 grāmatu korrektūru lasīšana.
4. *Latviešu leģiona archīvs:*
   — tā pārzināšana;
   — materiālu kopēšana, pārrakstīšana, schēmu izgatavošana;
   — dažādu ziņu sniegšana, arī cittautiešiem;
   — materiālu šķirošana u.t.t.

Ar 1973. gadu par DV priekšnieku tiek ievēlēts Jānis Frišvalds, kas šo amatu pilda visā šīs grāmatas darbības apskates laikā, tātad 10 gadus ar pilnvarām to ieņemt līdz 1984. gadam ieskaitot.

DV priekšnieka vēlēšanas šais 10 gados notika un uz amatu kandidēja:

1975., 1978. un 1981. gadā Jānis Frišvalds un Jēkabs Leitītis.

DV centrālās valdes klātienes sēdes notikušas skaitā 10:

1973. g. 19./20. maijā Londonā, Anglijā.
1974. g. 27.—29. jūnijam Almēlijā, Anglijā.
1975. g. 7.—9. maijam Toronto, Kanadā.
1976. g. 31. augustā Londonā, Anglijā.
1977. g. 24./25. jūlijā Straumēnos, Anglijā.
1978. g. 1./2. jūlijā Bostonā, ASV.
1979. g. 17./18. jūnijā Visbijā, Zviedrijā.
1980. g. 1./2. maijā Toronto, Kanadā.
1981. g. 23./24. aprīlī Melburnā, Austrālijā.
1982. g. 25./26. jūlijā Līdsā, Anglijā.

Sēdēs piedalījušies ar balss tiesībām tiešie, vai pārdeleģētie CV locekļi: J. Frišvalds 10 reizes, S. Lindiņš — 9, J. Utināns — 6, J. Leitītis — 6, N. Bisenieks — 5, M. Ķeņģe — 5, R. Šmitmanis — 4, V. Plūdons — 4, A. Liepiņa — 4, A. J. Bērziņš — 3, J. Lācis — 3, J. Platais — 3, M. Kadiķis — 3, A, Puķīte — 2, G. Tamsons — 2, A. Spārniņš — 2, un pa 1 reizei — E. Krūka, G. Brikmanis, V. Aparjods, M. Bumbieris, R. Britāls, V. Rudzroga, I. Breikša, A. Freimanis, V. Rolavs, A. Hāznere, L. Kļaviņš, J. Mellēns, S. Spurdziņš, L. Rumba, A. Kalupnieks, V. Aufmanis un A. Tauriņš.

Bez tam vēl klātienes sēdēs bez balss tiesībām piedalījušies daudzi DV valžu un revīzijas komisiju locekļi, referenti, lūgtie viesi, latviešu politiskie un sabiedriskie darbinieki, jo visas sēdes bijušas atklātas: lietvedis T. V. Ozoliņš, archibīskaps A. Lūsis, LAK EC pr-dis P. Reinhards, PBLA loceklis un LNPL pr-dis A. Abakuks, PBLA valdes pr-dis Dr. I. Spilners, PBLA loceklis un LNAK pr-dis T. Kronbergs, PBLA loceklis un ALAs pr-dis J. Riekstiņš, ministrs J. Tepfers, Zviedrijas LCP pr-dis Padēls, Zviedrijas LCP valdes priekšsēde Z. Blumberga, PBLA loceklis Dr. L. Lukss, PBLA loceklis E. Voitkuns, LAAJ pr-dis V. Rolavs, konsuls E. Dēliņš, sūtniecības darbinieks P. Priedītis, māc. J. Šmits, Dr. A. Alksnis, vplkv. A. Silgailis, DVM redaktors R. Čaks, DVF valdes pr-dis Dr. L. Rumba, DV Zviedrijas valdes pr-dis Z. Dzelme, DV Austrālijas valdes pr-dis V. Aufmanis, DV ģenerālsekretārs A. J. Bērziņš, DV Dānijas nod. valdes pr-dis V. Kiršteins, DV Beļģijas nod. valdes pr-dis E. Ozols un daudzi citi.

DV centrālās valdes prezidijā 10 gados darbojušies: J. Frišvalds 1973.—1982.; N. Bisenieks 1973.— 1978.; S. Lindiņš 1973.—1981.; G. Tamsons 1979.—1982.; A. Tauriņš 1982. g.

CV nozaru vadītāji bijuši: Vanadžu priekšniece un vanadžu nozares vadītāja: M. Ķeņģe un A. Liepiņa, ideoloģiskās nozares vadītājs: V. Hāzners un J. Leitītis, aprūpes nozares vadītājs: J. Utināns un A. Spārniņš, kultūras nozares vadītājs: E. Krūka, G. Brikmanis un V. Plūdons, ārējās informācijas noz. vadītājs: N. Bisenieks, A. Liepiņa un G. Tamsons, iekšējās inf. noz. vad.: S. Lindiņš un A. Tauriņš, jaunatnes noz. vad.: B. Šmita-Kalēja, I. Kažociņš un A. Kursietis, sporta noz. vad.: J. Masulāns, M. Bumbieris un M. Kadiķis, saimnieciskās noz. vad.: R. Šmitmanis, J.

Leitītis un J. Platais, statistikas noz. vad.: J. Lācis, CV locekļi sevišķiem uzdevumiem: A. Puķīte, A. Kenne, J. Mellēns un V. Aufmanis. Visus 10 gadus DV ģenerālsekretārs — A. J. Bērziņš.

CV nozaru referenti: J. Pētersons, A. Liepiņa, E. Rodze-Ķīsele, I. Sakss, T. Sīlis, V. Rulliņa, A. Freimanis.

Centrālās valdes rakstveida sēdes notikušas: 1973. g. 15. oktobrī, 1974. g. 19. septembrī, 1975. g. 26. novembrī, 1976. g. maijā, 1981. g. 29. septembrī, 1981. g. 13. novembrī, 1982. g. 24. novembrī.

Centrālās valdes prezidija sēdes: 1973. gadā — 6, 1974. — 6, 1975. — 5, 1976. — 7, 1977. — 6, 1978. — 4, 1979. — 4, 1980. — 5, 1981. — 5, 1982. — 3. Kopā: 51.

Kapu svētki

Lommeles karavīru kapos

1946. gada augustā LSK pārstāvniecība Beļģijā saņēma no britu iestādēm pirmās ziņas par 73 latviešu karavīriem, kuru mirstīgās atliekas no Ostendes vācu karavīru kapiem paredzēts pārvest uz lielākiem kopīgiem kapiem Lommelē. Vēlāk tur apglabāti arī citās slimnīcās mirušie (no Aartrikja-Wijnendale, Zwijnaarde, Overysche un Henri-Chapelle). Principā jāuzskata, ka it visi bij. latviešu karavīri Beļģijā apglabāti vienos kapos Lommelē. Lommele ir lielākā Otrā pasaules karā kritušo vācu karavīru kapsēta rietumos. Šinī kapsētā apglabāti 541 pirmā un 38.221 otrā pasaules karā kritušie un mirušie, starp kuriem atdusas 83 latviešu leģiona karavīri, kas miruši 1945. un 1946. G. gūstekņu nometnē Cēdelgemā (sk. sarakstu). Reizē var teikt, ka tā ir arī lielākā mūsu karavīru kapsēta brīvajā pasaulē. Karā gūto ievainojumu sekas, bads, aukstums un necilvēcīgie apstākļi gūstekņu nometnē bija viņu nāves iemesls. Pulcējoties šeit ik gadu, pavasarī, pieminam ne tikai viņus, bet arī visus tos mūsu cīņas biedrus, kuru pēdējās atdusas vietas izkaisītas visā pasaulē un mums zudušas uz visiem laikiem.

Pēc Beļģijas-Vācijas vienošanās kapu izveidošanu un apkopšanu uzņēmās Volksbund Deutscher Kriegsgräberfürsorge. Vēl pirms kapu architektoniskās izveidošanas lielais kapu lauks bija

jānodrošina pret klejojošām smiltīm. To paveica, uzceļot 1.130 m gaŗu aizsargvalni Vācijas un citu zemju skolu jaunatne vasaras nometņu programmā.

Sadalot celiņiem, izveidoja 63 atsevišķus kapu laukus ar 560 kapiem un 280 krustiem katrā. Ik diviem apglabātiem ir viens krusts ar apglabātā dien. pakāpi, uzvārdu, vārdu un dzimšanas — miršanas datiem. Atsevišķās kapu kopiņas apstādītas viršiem.

Latviešu kaŗavīru mirstīgās atliekas no Ostendes, un dažos gadījumos arī citām kapsētām, uz Lommeli sāka pārvest 1949. gada augustā. L.S. Krusta pārstāvniecības pūles panākt viņu apglabāšanu vienkopus, tehnisko grūtību dēļ neizdevās, un viņi apglabāti 61., 62. un 63. kapu laukā.

Lielas grūtības sagādāja apglabāto identifikācija, jo Ostendes kapos apglabāto saraksts vairs nebija atrodams. Pie apbedīšanas uz koka krustiņiem vai mietiņiem bieži ar ķīmisko zīmuli rakstītie mirušo vārdi laika zoba un atmosfairisko apstākļu iedarbes dēļ bieži vairs nebija salasāmi. Arī valodas neprašanai bija sava negātīva nozīme.

Apglabāto latviešu saraksta pamatu veidoja angļu kaŗa slimnīcas (105. Brit. Gen. Hosp.), L.S. Krusta pārstāvniecībai dotais saraksts ar 78 slimnīcā mirušo vārdiem. Diemžēl, minēto apstākļu dēļ, 9 gadījumos arī šajā sarakstā minētajiem kapa vietas nav identificējamas. Tā kā no Ostendes kapiem visi ir pārapglabāti Lommelē, tie tur atrodas kā nezināmie un ir zem uzraksta ,,Ein Deutscher Soldat.'' Iespējams, ka viņu vārdi arī ir līdz nepazīšanai sakropļoti vai vāciskoti. Jāpiemin, ka pat no sākotnēji 13.000 nezināmajiem vācu kaŗavīriem līdz šim izdevies identificēt tikai apmēram 2.500.

Uz latviešu kartītēm kartotēkā un sarakstos ziņas ir ļoti trūcīgas un bieži aprobežojas tikai ar uzvārdu un vārdu, neminot kaŗaspēka daļu un citas kartītēs paredzētās ziņas.

Līdz kapu galīgai izveidošanai uz zināmo latviešu kapu krustiņiem vēl bija uzraksts *,,Latvian,''* bet, tos mainot, šis uzraksts vairs netika atjaunots.

Vācu kapu pārvalde kapu architektonisko izveidojumu uzskata par galīgi pabeigtu un latviešu organizāciju mēģinājumi novietot kādu piemiņas plāksni vai cita veida piemiņas zīmi noraidīti. Jau

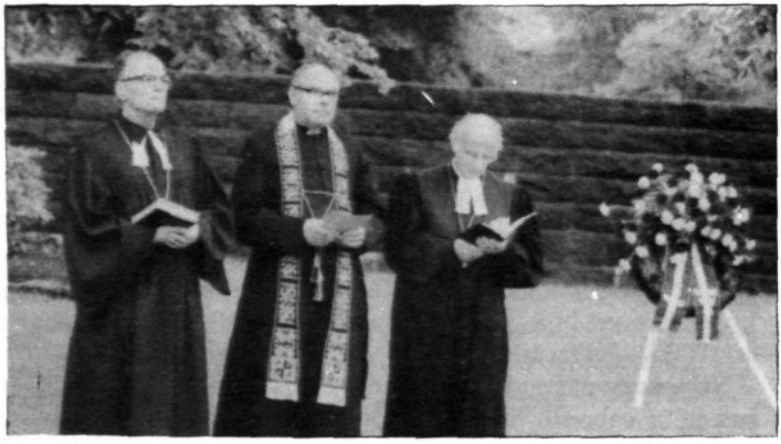
kopš 1965. gada 6. jūnija DV organizācija katru gadu Eiropas mērogā rīkojusi kapu svētkus Lommelē. Pirmo svētceļojumu uz Lommeli organizēja DVF Koventrijas nodaļas toreizējā priekšsēža Ž. Klieģa iniciātīvā, izkārtojot to kopā ar DVF valdi un DV Beļģijas nodaļu.

Vēlākos gados to kārtoja DV Beļģijas nodaļa kopā ar DV R.-Vācijas valdi. Aktīvi piedalās DV Menchengladbachas nodaļa, regulāri katru gadu organizējot kopēju autobusa braucienu. Dažreiz to darījusi arī DV Minsteres nodaļa.

1973. gada 10. jūnijā svētbrīdi vadīja māc. R. Bērziņš un prāv. P. Dupāts, kas arī iepriekšējos un turpmākajos gados parasti bijuši svētbrīžu vadītāji. Pēc piemiņas akta dalībnieki pulcējas kopējās pusdienās, ko izkārto DV Beļģijas nodaļa.

1974. g. 26. maijā pēc piemiņas akta vainagus nolika J. Leitītis — no DVCV, R. Skadiņš — DVRV, E. Ozols — DV Anglijā, K. Dreimanis — DV Holandē un DV Krēfeldas nodaļa. (DVCV aizstāv domu, ka Lommeles svētceļojums izvirzāms par latviešu ticības apliecinājumu un rīkojams kopēji, noliekot visu latviešu vārdā vienu vainagu). Uz kaŗavīru kapiem tautietes nolika ziedus.

1975. g. 15. jūnija svētceļojumā tautieši bija ieradušies autobusos un pašu automašīnās no Vācijas, Beļģijas un Francijas. Piemiņas aktu pie nacionālām lentēm pušķota sēru vainaga,

No kr. māc. R. Bērziņš, prāv. P. Dupāts un māc. Lappuķe.

Lommelē 1976. g. 13. jūnijā māc. R. Bērziņš, prāv. P. Dupāts, uzrunā J. Leitītis.

nepārredzamu krustu lauka malā vadīja māc. R. Bērziņš, piedaloties prāv. P. Dupātam no Beļģijas un māc. E. Lappuķem no Francijas.

Piemiņas brīža laicīgo daļu ievadīja DVRV priekšsēža J. Leitīša īsa uzruna („Kā vainagam nav ne sākuma, ne gala, tā arī jūsu darbiem un cīņām. Katru gadu pieminam kritušos un mirušos šeit un visās citās vietās — pie Veļikajas, Vidzemē un Kurzemē. Dievs, svētī Latviju!"). Piemiņas brīdi ar piemērotām dziesmām kuplināja Minsteres vīru dubultkvartets. DVRV bija sekmējusi jauniešu piedalīšanos šinī svētceļojumā. Pēc piemiņas akta dalībnieki pulcējās kopējām pusdienām vienā no pilsētas restorāniem. Arī tur dalībniekus uzrunāja DV RV priekšsēdis J. Leitītits, un Minsteres vīru dubultkvartets iepriecināja ar kaŗavīriem veltītām dziesmām.

Vanadžu priekšnieces A. Liepiņas iespaidi no Lommeles kapu svētkiem 1978. g. (laikr. *Latvija,* 20.5.78.): Svētdienas rītā, kas šķita apmācies un padrūms, devāmies ceļā uz Lommeli. Kā Dieva dāvana mums drīz mākoņi pašķīrās un Lommeles kapu rindas jau apspīdēja pavasaŗa saules stari. Nav iespējams aprakstīt vai pat

izteikt to, ko sajūt ikviens pirmo reizi šajā milzu brāļu kapsētā ieejot. Jau piemiņas telpā dusošā jaunā kareivja akmens tēls atgādināja, ka kapos gulošie gandrīz visi bija zēni vai jaunekļi. Par kapsētu noraugās Krustā sistā tēls ar sv. Mariju un māceklis Jānis. Cik tālu acis sniedz — kapi, kapi, kapi. Turpat 40.000 dzīvības šeit aprimušas un starp tām 84 ir tādi, ko auklējušas un audzinājušas latviešu mātes. Starp kapu svētku apmeklētājiem bija visi DV CV prezidija sēdes dalībnieki, tautieši no Holandes, starp tiem arī mūsu ģenerālkonsuls B. Pavasars ar dzīvesbiedri, daudz Vācijas latviešu — Minsteres, Ķelnes un citām vietām; vislielākais pulks tomēr bija pašas Beļģijas tautieši. Tad ieradās ilgi gaidītie ciemiņi—DV Kanadā vīru koris. Pie DV organizācijas sarkanbalti sarkano ziedu vainaga, kam pievienojās citi krāšņi vainagi un ziedu pušķi, svētbrīdi vadīja prāvesti E. Rozītis un P. Dupāts un māc. R.R. Bērziņš. Svētbrīdi ievadīja māc. R. Bērziņa nolasītā Leonida Breikša Brīvības pieminekļa poēmas daļa. Svētrunu teica prāv. E. Rozītis, bet lūgšanu prāv. P. Dupāts. Svētbrīdi beidza ar visu teikto lūgšanu Mūsu Tēvs debesīs. Svētbrīža laikā Kanadas vīru koris dziedāja divi dziesmas, un jo vareni izskanēja pār kapiem Norviļa Junda. Īsu uzrunu teica DV priekšnieks J. Frišvalds: mūsu mirušiem cīņu biedriem cieņa un pateicība. Apmeklējumiem Lommeles kapos jākļūst par tradiciju. kas jāieaudzina arī mūsu jaunatnei. Šeit ir mūsu tautas vēstures sāpīga daļa, kas jaunatnei arī jāzina. Tikai tas, kas pazīst savas tautas vēsturi visā pilnībā, var cīnīties par tās nākotni. Svinīgi atskanēja vairāku simtu dziedātā Latvijas himna. DV organizācijas vainagu nolika DV priekšnieks, DV Kanadas valdes vārdā ziedus nolika E. Pulciņš, bet sirsnīgus vārdus teica vīru koŗa priekšnieks E. Krūka, Latviešu skautu un gaidu pateicību ar sarkanbaltsarkaniem ziediem nesa Kanadas skautu jendas priekšnieks vadītājs G. Kārkliņš. Krāšņu vainagu bija sūtījis dziedātājs Boriss Piekalnītis. Tāpat ziedus nolika Beļģijas un citu zemju tautieši. Sardzē pie vainaga stāvēja Beļģijas DV valdes priekšsēdis E. Ozols un J. Dižais.

Uz latviešu karavīru kapiem bija nolikti pavasaŗa ziedi. Vai šīs jaunās dzīvības, ko mūsu tauta upurēja, nesīs mieru pasaulē, brīvību tautai, atpestīšanu mūsu tautas mocekļiem? Kapu rindas klusē, un tikai kapu pieminekļa vārdi mudina: „Saglāba savā

Lommeles brāļu kapos 1982. g. 6. jūnijā. No kr. māc. A. Liepkalns, prāv. P. Dupāts, māc. R. Bērziņš, A. Liepiņa un J. Platais.

sirdsapziņā šo krustu mudinājumu mieram." Pēc kapu apmeklējuma tālākie ciemiņi kopīgi pusdienoja kādā no vietējiem restorāniem, un pēc tam sākās ceļš mājup.

Anglijas latviešiem tas bija garš un diezgan nogurdinošs: visu vakaru, nakti un tikai ap brokastlaiku pirmie laimīgākie sasniedza mājas. Īsais pārdzīvojuma brīdis Lommeles brāļu kapos atsvēra visas ceļa grūtības."

Lommeles kapos guldītie leģionāri ir tikai maza daļiņa no tiem latviešu karavīriem, kuŗu kapi izkaisīti pa visu Austrumeiropu, bet kuŗu cīņu un asins upuŗu dēļ mēs tagad esam brīvībā. Ir neapstrīdams fakts, ka tikai mūsu leģionāru cīņas slavas dēļ toreizējā Vācija augstsirdīgi atvēra savas robežas katram latviešu bēglim, kas meklēja patvērumu no komūnisma. Tāpēc Daugavas Vanagi aicina tautiešus visā rietumu pasaulē vienreiz gadā atcerēties mūsu kritušos cīņu biedrus. Svētbrīži notikuši;

1979. gada 6. maijā,

1980. gada 8. jūnijā, 4 mācītāji, Ķelnes vīru koris. Apm. 300 apmeklētāji, 30 no Zviedrijas.

1981. gada 31. maijā, apm. 130 apmeklētāji.

1982. gada 6. jūnijā, mācītāji: R. Bērziņš, A. Liepkalns un P. Dupāts. Piedalās Ķelnes vīru koris.

Vācu karavīru kapos Lommelē apglabāto latviešu karavīru saraksts

	Uzvārds	Vārds	D. pak.	Dzimis	Miris	Lauks	Kaps
1.	Anstips	Rolands	kar.	27.04.24.	09.03.46.	61	212
2.	Balodis	Jānis	,,	26.11.27.	13.03.46.	61	382
3.	Bauga	Edgars	dkar.	21.10.21.	22.02.46.	62	93
4.	Beloschvoščiks	Francis	kapr.	01.04.12.	20.01.46.	62	251
5.	Bērziņš	Jānis	dkar.	06.07.15.	20.01.46.	62	252
6.	Bluķis	Kārlis	kar.	01.05.10.	12.12.45.	62	26
7.	Bruzgulis	Jānis	,,	03.06.10.	11.04.46.	63	332
8.	Bušmanis	Ansis	kapr.	19.07.07.	11.01.46.	62.	195
9.	Dirba	Rūdolfs	kar.	18.05.26.	16.02.46.	62	280
10.	Dobelis	Alfrēds	dkar.	30.06.11.	15.09.45.	57	417
11.	Erbs	Jēkabs	serž.	01.01.23.	10.12.45.	62	165
12.	Fenskis	Kurts	kar.	30.07.25.	10.03.46.	62	192
13.	Fišeris	Ernests	,,	08.04.09.	07.12.45.	62	168
14.	Fridrichsons	Ervīns	,,	06.05.26.	04.04.46.	61	537
15.	Gailis	Ēriks	,,	13.07.25.	13.03.46.	61	237
16.	Grasis	Vilhelms	kapr.	21.01.16.	15.02.46.	62	279
17.	Graube	Broņislavs	kar.	11.11.23.	02.04.46.	61	468
18.	Grāvītis	Valdis	,,	20.05.21.	05.01.46.	61	509
19.	Greste	Edgars	v.v.	28.05.11.	25.05.46.	62	100
20.	Grīnbergs	Fricis	kar.	21.08.25.	17.01.46.	62	431
21.	Grīnvalds	Valdis	,,	21.03.23.	17.03.46.	61	258
22.	Ikšelis	Ādolfs	,,	27.02.09.	27.02.46.	61	518
23.	Jansons	Fricis	dkar.	08.12.15.	10.11.45.	?	?
24.	Kārkliņš	Arvīds	kar.	21.11.27.	29.04.46.	63.	278
25.	Ķirsis	Jānis	,,	02.11.08.	03.01.46.	62	7
26.	Kiršteins	Ēriks	,,	29.09.25.	06.03.46.	62	87
27.	Kiršteins	Kārlis	,,	? 25.	25.05.46.	63	323
28.	Ķlaviņš	Edgars	,,	02.04.14.	09.01.46.	62	267
29.	Klints	Harijs	vserž.	06.04.18.	01.01.45.	37	470
30.	Klints	Jānis	dkar.	16.03.01.	14.03.46.	61	238
31.	Krimelis	?	?	?	?	61	239
32.	Krūklis	Fricis	dkar.	01.09.08.	17.11.45.	61	313
33.	Krūmiņš	Jānis	kar.	30.05.25.	22.10.45.	?	?
34.	Krūmiņš	Ludvigs	,,	24.10.23.	21.04.46.	63	279
35.	Ķulpe	Kārlis	,,	04.08.07.	13.12.45.	62	225
36.	Kurzemnieks	Kārlis	dkar.	20.01.07.	02.02.46.	62	94
37.	Lagzdiņš	Vilis	kar.	02.06.21.	17.02.46.	62	335
38.	Lanka	Elmārs	,,	20.11.26.	30.09.45.	?	?
39.	Lauciņš	Jēkabs	kar.	24.05.06.	22.01.46.	62	182
40.	Lauva	Kārlis, Jēkabs	,,	29.09.19.	29.03.46.	?	?
41.	Leitis	Kārlis, Ludvigs	,,	10.02.13.	17.02.46.	62	190
42.	Likāns	Kārlis	dkar.	05.09.27.	27.01.46.	24	67
43.	Lūsis	Jānis	kar.	09.09.26.	17.03.46.	61	286
44.	Lūsis	Kārlis	,,	20.09.19.	26.03.46.	61	363
45.	Magone	Arvīds	g.sp.izp.	23.12.27.	22.02.46.	61	560

46.	Melngalvis	Arnolds	kar.	13.11.25.	18.03.46.	?	?
47.	Meņģelsons	Augusts	,,	04.02.26.	23.03.46.	61	210
48.	Miķelsons	Valdis	,,	19.09.25.	25.04.46.	63	338
49.	Mīters	Emīls	,,	23.08.23.	10.02.46.	62	183
50.	Neivalds	Kārlis	dkar.	02.02.25.	13.12.45.	61	507
51.	Oldermanis	Kārlis ?	kar.	24.08.23.	21.05.46.	63	324
52.	Orlovskis	Leopolds	dkar.	27.08.12.	21.12.45.	62	36
53.	Pīlādzis	Jānis	kar.	04.03.11.	08.12.45.	62	166
54.	Podiņš	Edgards	,,	01.09.25.	13.06.46.	47	201
55.	Priede	Voldemārs	,,	16.02.25.	08.03.46.	61	514
56.	Pusilds	Aldonis	,,	15.09.24.	28.01.45.	24	627
57.	Rējnieks	Oskars	,,	?	27.05.46.	63	3
58.	Resnis	Ēvalds	,,	06.05.22.	24.12.45.	?	?
59.	Roze	Alberts	,,	01.04.26.	28.12.45.	61	483
60.	Rozenbergs	Mārtiņš	,,	23.04.08.	26.01.46.	61	486
61.	Rozenštoks	Eduards	,,	17.02.10.	18.02.46.	62	179
62.	Saldūksnis	Jānis	,,	14.09.23.	08.03.46.	61	505
63.	Sarms	Mārtiņš	dkar.	28.10.07.	04.03.46.	61.	504
64.	Savtizikovs	Ivstafijs	kar.	15.08.22.	25.01.46.	61.	435
65.	Šķēle	Jānis	dkar.	04.04.13.	09.02.46.	62	177
66.	Šķerbergs	Vilis	v.v.	27.09.02.	28.04.46.	63	321
67.	Skomba	Edgars	serž.	?	?	?	?
68.	Smirnovs	Jānis	kar.	08.06.11.	21.05.46.	61	545
69.	Šņore	Kārlis	,,	10.10.14.	24.12.45.	61	511
70.	Šteingolds	Arnolds	,,	28.07.20.	14.04.46.	63	516
71.	Štrauss	Leonards	g.sp.p.	12.05.27.	25.02.46.	61	519
72.	Students	Francis	kar.	20.07.07.	11.06.46.	63.	433
73.	Tauriņš	Arvīds	g.sp.p.	?	03.05.46.	?	?
74.	Tauriņš	Imants	kar.	13.06.26.	28.10.45.	63	337
75.	Vācietis	Elmārs	,,	19.09.24.	30.05.46.	63	21
76.	Vanags	Elmārs	dkar.	12.01.22.	21.01.46.	62	85
77.	Vaspāns	Vaclavs	,,	22.09.13.	21.01.46.	62	266
78.	Vilnītis	Jānis	kapr.	28.09.11.	04.12.45.	62	322
79.	Vinogrādovs	Jānis	kar.	23.03.13.	02.02.46.	61	501
80.	Vinovskis	Andrejs	,,	23.01.09.	15.01.46.	62	421
81.	Vistiņš	Pauls	,,	01.09.08.	23.01.46.	62	181
82.	Zariņš	Alberts	dkar.	16.01.22.	28.10.45.	?	?
83.	Zariņš	Jānis Elmārs	kar.	01.03.25.	07.03.46.	61	513

DV pārstāvju piedalīšanās Pasaules pretkomūnistiskās līgas konferencēs

1968. gada DV centrālās valdes sēdē nolēma piedalīties Pasaules pretkomūnistiskās līgas konferencē, izraugot par delegāti E. Rodzi-Ķīseli. Koference notika laikā no 13. — 24. decembrim

Saigonā. Piedalījās 44 valstu pārstāvji. DV pārstāve tikās ar Vietnamas prezidentu, ASV bruņoto spēku virspavēlnieku Abramu un citiem. Pārstāves izdevumus sedza visas DV zemes.

1969. gadā laikā no 3. - 8. decembrim konference notika Bangkokā, Taizemē. DV pārstāve bija E. Rodze-Ķīsele. Piedalījās 42 valstu 280 dalībnieki. Delegātus pieņēma Taizemes karalis, ministru prezidents, ministri. Pēc tam E. Rodze-Ķīsele apmeklēja Taivo Ķīnu, kur to pieņēma Čankaišeks.

1970. gadā, 15. - 20. septembrim Tokio. Pārstāve E. Rodze-Ķīsele. Konferencē bija pārstāvētas 60 valstis un 32 prekomūnistiskas organizācijas. Noslēguma brīvības manifestācijā piedalījās 25.000 japāņu. Daudzas rezolūcijas tika saistītas ar apspiesto tautu likteni.

1971. gadā konference notika laikā no 21. - 25. jūlijam Manilā, Filipīnās. DV un latviešus atkal pārstāvēja E. Rodze-Ķīsele.

1971. g. 21. - 25. jūlija Pasaules pretkom. līgas konferencē Manilā, Filipīnās: no kr. Filipīnu armijas ģenerālis Alejo Santos, viņa dzīvesbiedre, E. Rodze-Ķīsele, Filipīnu apakšnama protokolu šefs un parlamentārietis Karlos Villareal, ukraiņu delegāte Slava Stetsko un Filipīnu kongresa loceklis Ramons Bagatsings.

Piedalījās 50 valstu un dažādu pretkomūnistisku organizāciju 206 delegāti. Latvijas karogs atkal plīvoja starp citu zemju karogiem. No 32 rezolūcijām 6 prasija apspiesto tautu brīvības centienu atbalstīšanu. Dažas no tām bija par Pad. Savienības armijas izvākšanos no Baltijas, Ukrainas un Baltkrievijas. E. Rodze-Ķīsele piedalījās pieņemšanā pie prezidenta, referēja juristu sanāksmē, deva interviju televīzijā. Ceļa izdevumus atkal sedza visas lielākās DV zemes.

1972. gadā, 25. - 28. augustam konference notika Meksikā. Pārstāve E. Rodze-Ķīsele, kas pēc tam apmeklēja DV saimes ASV, Kanadā, Anglijā un Vācijā.

1973. gadā no 29. augusta līdz 1. septembrim Londonā. DV un latviešus pārstāvēja G. Tamsons un N. Bisenieks. Konference bija nepilnīga, jo nebija ieradušies daudzu zemju pārstāvji.

1974. g. 8. - 11. aprīlim Vašingtonā. DV pārstāvji Dr. T. Šmits un K. Ķuzulis.

Pasaules pretkomūnistiskās līgas konferences laikā, 1971. gadā Manilā, Filipīnās: no kr. Vietnamas republikas senātore, Austrālijas sūtnis Saigonā, E. Rodze-Ķīsele, Austrālijas parlamentārietis Richards Klīvers.

1975. gadā, 8. pasaules pret komūnistiskās līgas konference notika no 22. - 25. aprīlim Rio de Janeiro, Brazilijā. DV pārstāvēja DV Brazilijas nod. valdes pr-dis P. Lavāns. Konferencē piedalījās 350 dalībnieki no 58 valstīm. Parallēli notika arī 7. pasaules jaunatnes pretkomūnistiskās līgas konference, kur latviešus pārstāvēja jaunietis Juris Ādamsons.

1976. g. maijā konference notika Dienvidkorejā. Latvieši nepiedalījās.

1977. g. no 18. - 24. aprīlim Taivanā. Latviešus pārstāvēja Austrālijas latviešu informācijas centra (ALIC) vadītājs Dr. J. Ozols, kuŗa izdevumu segšanā piedalījās arī DV. Konferencē bijuši 350 delegāti no 71 valsts un 15 starptautiskām organizācijām.

Daugavas Vanagu globālās dienas

Lai veicinātu saskaņotību un stiprinātu tradicijas un savstarpējas draudzības saites darbam nākotnes Latvijas labā, DV organizācijas vadība rīko Daugavas Vanagu dienas.

Ik pa pieciem gadiem šādas DV dienas notiek visas organizācijas apmērā. 1. DV dienas notika 1966. gadā, 3. un 4. septembrī Čikagā; 2. DV dienas notika 1971. gadā, laikā no 28. jūnija līdz 2. jūlijam Toronto, DV organizācijas 25 gadu jubilejas zīmē. 3. DV globālās dienas risinājās 1976. gadā, no 27. līdz 31. augustam Londonā, DV organizācijas 30 gadu pastāvēšanas zīmē, ar mudi: ,,Pāri zemēm, pāri jūŗām, Daugavas Vanagi, sasauksimies!''

Rīcības komitejas pr-dis bija Imants Pālītis un rīcības komitejā bija 18 DV darbinieki.

3. DV globālās dienas iesākās 27. augustā ar izstāžu atklāšanu. Tam sekoja teātŗa izrāde ,,Varbūtības'' Austrālijas latviešu jauniešu uzvedumā, svinīgs dievkalpojums, teātŗa izrāde ,,Meli, meklē meli'' DVF Volverhamptonas nod. teātŗa kopas iestudējumā, S. Spurdziņa izrāde ,,Latviešu leģiona gaitas''.

28. augustā notika svētku akts ar ,,Daugavas'' un Zuikas vīru koŗiem un svētku balle.

Karoga ienešana 3. DV globālo dienu svinīgam aktam. Priekšā Leģiona standarts, ko nes DV Kanadas valdes pārstāvis R. Britāls.

29. augustā — ziedu nolikšana latviešu kapos, rakstnieku rīts, latviešu kaŗavīra daudzinājums DVF Līdsas nod. tautas deju kopas ,,Kamoliņš'' uzvedumā, ,,Mūžīgais latviešu kaŗavīrs'' — DVF Ziemeļanglijas novada uzvedums, jaunatnes balle.

Laikā no 21. — 28. augustam risinājās sporta sacensības Straumēnos, Česterfīldā, Londonā, galda tenisā, šaušanā, volejbolā, novusā, šautriņu mešanā un šachā.

Sākot ar 26. augustu, notika sekojošas DV centrālās valdes nozaŗu darba sēdes: 26. augustā — Ideoloģiskā nozarē ar referātiem:

a) ,,Baznīca kā nacionālās ideoloģijas paudēja'' — arhibīskaps A. Lūsis;

b) ,,DV organizācija kā nacionālās ideoloģijas paudēja'' — J. Frišvalds.

Abi referāti bija augstas kvalitātes. Sekoja debates un pārrunas par referātos skartajiem jautājumiem. Pieņēma vairākus atzinumus, kuŗus vēlāk pieņem sekojošā DV centrālās valdes sēdē.

26. augustā risinājās vēl DV CV saimnieciskās nozares darba sēde ar referātiem:

a) ,,DV organizācijas galvenās publikācijas'' — referenti K. Bencons un A. J. Bērziņš;

b) ,,Ko īpašumi un saimnieciski pasākumi dod DV organizācijai'' — ref. G. Rītiņš. Tāpat seko pārrunas un atzinumi.

27. augustā: Sporta nozare ar referātu ,,DV organizācijas sports tagad un nākotnē'' — referēja M. Bumbieris.

Aprūpes nozarē: a) ,,Aprūpes darba apskats'' — referants A. J. Bērziņš un b) atsevišķu zemju aprūpes darbinieku ziņojumi.

3. DV globālo dienu plakāts

DV jaunatnes salidojums 3. DV globālās dienās 1976. g. 29. augustā Londonā.

28. augustā — CV iekšējās informācijas nozares darba sēde: a) ,,Prese un iekšējā informācija'' — Austra Liepiņa un b) ,,Kritika par DV organizācijas līdzšinējo darbību'' — J. Leitītis, koreferents F. Kursietis; c) ,,DV organizācija nākotnē'' — Dainis Pavasars. Sēdē piedalījās arī māc. J. Šmits.

Kultūras nozarē: ,,Ko iegūstam un ko zaudējam ,,kultūrsakarojot'' ar okupēto Latviju'' — referents E. Silkalns.

29. augustā jaunatnes nozarē: ,,Mūsdienu latviešu jaunatnes garīgais portrets'' — referents E. Silkalns. Bija klāt apm. 100 klausītāji. Iztirzāja I. Kažociņa minētās 3 tezes:

a) vai labāk būt atraitnes dēlam un aiziet bojā?

b) vai materiālā nodrošināšanās ir grēks?

c) vai skaida ūdenī nodara kādam pāri?

Tēzes iztirzāja 4 jaunieši, piedaloties arī klausītājiem.

30. augustā — CV ārējās informācijas darba sēde:

a) ,,Ārējās informācijas avoti'' — referents J. Sapietis;

b) ,,Politiskais stāvoklis okupētajās Baltijas valstīs un to informācijas izvietošana rietumos'' — ref. J. Pētersons;

c) ,,DV līdz šim atbalstītie radio raidījumi'' — V. Skultāns.

DV jaunatnes salidojuma diskusiju panelis 1976. g. 29. augustā Londonā: no kreisās — Baiba Šmita-Kalēja, Baiba Dzitare, Dr. Jānis Platais, brāļi Kursieši, Indulis Kažociņš.

Vanadžu salidojums arī notika 30. augustā, bet Koventrijas DVF īpašumā ,,Mūsmājas,'' kurp dalībnieki no Londonas devās autobusā. Salidojuma referāti:

a) ,,Latviskā apziņa'' — referente A. Pāvule;

b) ,,Kas mūs vieno DV organizācijā'' — ref. A. Utināne.

Salidojumu vadīja vanadžu priekšniece Marija Ķeņģe un tas bija pulcinājis vairākus simtus apmeklētāju.

3. DV globālo dienu laikā notika arī Daugavas Vanagu darba skate, kas bija izplānota 3 daļās:

1. Cēdelgemas stūris ar uzsvaru uz Daugavas Vanagu organizācijas dibināšanu un tās sākotnējo darbību Beļģijā un vispārējs latviešu karavīru raksturojums nometnē.

2. Organizācijas izplatījums zemēs un kontinentos ar darbības izveidošanos visā pasaulē.

3. Organizācijas darba skate: darbs visās pasaules zemēs sadalīts pa nozarēm.

31. augustā sanāca DV centrālā valde sēdē, kas bija visīsākā, jo darbība bija jau pārrunāta iepriekšējās CV nozaru darba sēdēs, kuŗās bija pieņemti arī ieteikumi CV sēdei. Centrālai valdei atlika vienīgi attiecīgos atzinumus un ieteikumus pieņemt vai noraidīt.

4. DV globālās dienas 1981. gada 20.-26. aprīlī Melburnā

4. DV globālo dienu plakāts

4. DV globālās dienas notika DV organizācijas 35 gadu pastāvēšanas zīmē, DV Austrālijas valdes izkārtojumā.

Rīcības komiteja, ko vadīja Dzintars Veide, par dienu temu bija izvēlējusies: Tēvzeme, tēvzemes mīlestība un sargāšana. Šo tēmu tā centās ietvert mākslinieciskā formā, lai dalībniekiem dotu pārdzīvojumu kā patriotiskā, tā mākslinieciskā veidā. Dalībnieku

bija negaidīti daudz, krietns skaits (ap 100) arī no aizjūras zemēm: Kanadas, ASV un Eiropas.

DV dienu jēgu atklāšanas runā DV priekšnieks Jānis Frišvalds izteica vārdiem:

,,Pāri tālām jūrām un svešām robežām esam pulcējušies 4. Daugavas Vanagu globālajās dienās, lai tuviem un tāliem vēlreiz apliecinātu savu vienotību, lai atjaunotu senas un austu jaunas draudzības, lai nopietnā domu izmaiņā meklētu iespējami jaunus ceļus un veidus rīcības izpausmēm turpmāk. To gribam darīt, lai nodrošinātu organizācijas nākotni vispār, bet darbus tēvzemes labākām dienām jo sevišķi.

Vairīsimies no savstarpējiem asumiem un strīdiem, it sevišķi savā kopībā, jo naidnieks tikai gaidīt gaida, lai cīņu pret to mēs aizstājam ar cīņu savā starpā. Saslēgsimies ap tām vērtībām, kas mūs vieno. Mūs vieno piederība savai tautai un nācijai ar politisko mērķi — brīvas un demokratiskas Latvijas atjaunošanu."

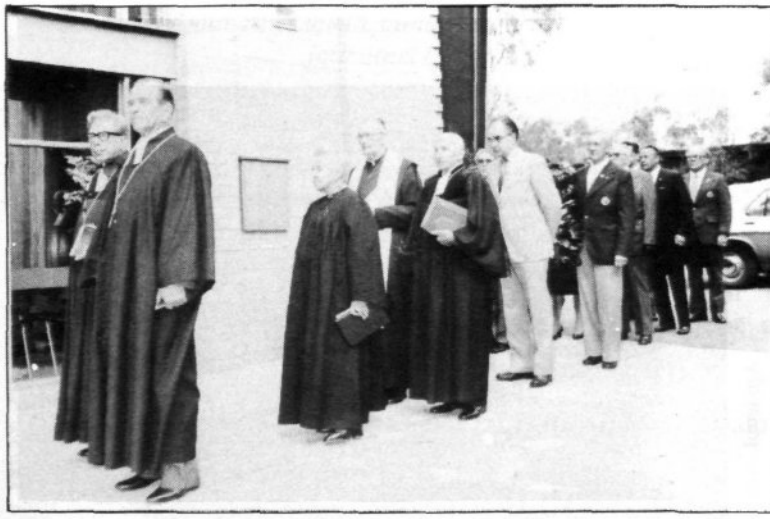
DV globālās dienas iesākās 20. aprīļa rītā ar varoņu piemiņas dievkalpojumu, ko vadīja mācītāji A. Burģis, V. Voitkus, prāvesti A. Grosbachs un S. Gaidelis. Dievkalpojumu kuplināja ,,Rotas" koris diriģenta V. Bendrupa vadībā, atskaņojot kopā ar solistiem M. un Dz. Veidēm, ērģelnieku G. Koksu L. Garūtas ,,Dievs, tava zeme deg".

Pirmās dienas pievakarē notika svinīgā junda un DV globālo dienu atklāšana:

a) ar visu 12 valstu, kur darbojas DV vienības, karogiem uz skatuves, DV karogu un Leģiona standarta ienešanu, kas notika mūzikas pavadījumā. Jaunais vanags J. Kārkliņš deva svinīgo solījumu. DV Austrālijas valdes priekšsēdim nodeva Leģiona standartu. Svinīgā junda.

DV AV priekšsēdis J. Mellēns, pārņemot Leģiona piemiņas standartu no L. Rumbas, teica:

,,Daugavas vanagu Austrālijas saimes vārdā solu nest šo standartu kā latviešu leģiona varonības simbolu. Lai tas turpina būt par vienotāju spēku visiem, kam vēl ir svēts Latvijas vārds. Lai tas turpina būt par ceļa rādītāju visiem, kas, leģiona un DV tradiciju turot, grib cīnīties par Latvijas un latviešu tautas brīvību.

Pirms varoņu piemiņas dievkalpojuma: no kr. prāv. A. Grosbachs, māc. V. Voitkus, māc. Freidenfelde, prāv. S. Gaidelis, māc. A. Burģis, konsuls E. Dēliņš, DV Austrālijas valdes pr-dis J. Mellēns, J. Utināns, Dr. L. Ķumba, A. Spārniņš.

Nepagursim un nešaubīsimies, ka šis standarts reiz lepni plīvos blakus mūsu valsts karogam brīvajā Latvijā."

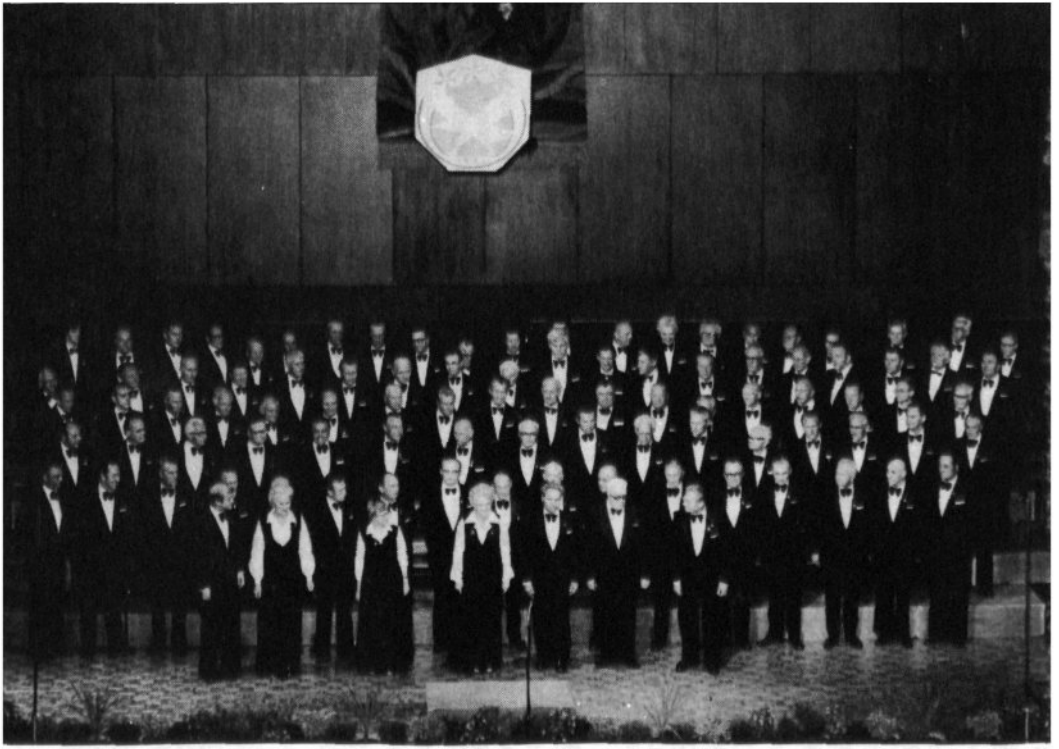
b) DV priekšnieks J. Frišvalds atklāja Globālās dienas. Uzrunāja Austrālijas atvaļināto karavīru Viktorijas prezidents B. Rakstons, pārstāvot 70.000 biedrus un aicinot kopīgai cīņai pret komūnismu.

Tam sekoja DV Kanadas vīru koŗa koncerts.

Vēl 20. aprīlī atklāja gleznu izstādi. Gleznotājs R. Zusters dāvināja DV centrālai valdei liela apmēra gleznu ,,Kurzemes cietoksnis."

21. aprīļa rītā notika jaunatnes saiets ar 3 referātiem un debatēm. To vadīja A. Matisone un P. Dārziņš, abi jaunās paaudzes DV biedri.

Referāti: 1) ,,Latviešu jaunietis 2. pasaules kaŗa sākumā" — ref. I. Kažociņš; 2) ,,Latviešu jaunieša garīgā seja anno 1981" — ref. E. Silkalns; 3) ,,Austrālijas latviešu jaunietis dzīvē un sabiedrībā" — ref. I. Kalniņa.

Apvienotais vīru koris 4. DV globālās dienās Melburnā

DV jaunatnes saietā jaunieši nosūtīja sveicienus jaunatnei Latvijā:

,,Pasaule mostas jaunai brīvībai Dieva un cilvēces vārdā. To vēlas ikviens cilvēks kā savā dzimtajā zemē, tā trimdā, vienalga, vai tas būtu latvietis, lietuvietis, igaunis, polis, ukrainis, vai kādas citas tautas piederīgais. Šodien tikai kāda desmitā daļa no visām pasaules tautām ir patiesi brīva.

Ikvienai tautai ir tiesības uz neierobežotu pašnoteikšanos savā dzimtajā zemē. Jaunatne visiem spēkiem vēlas veicināt šo pašnoteikšanos un līdz ar to individa ieaugšanu savā zemē un tautā.

Mēs šeit kopā esam no Austrālijas, Anglijas, Kanadas, ASV, Vācijas un citām Dienvidamerikas un Eiropas zemēm, lai veidotu nākotnes darbu latviešu tautas un tēvzemes labā. Mēs ticam, ka latviešu tauta neizzudīs pasaules plašumos, bet tautas liktenis ir jāizšķir tautas kodolam, kas dzīvo Baltijas jūras un Daugavas krastos.

Mums jāatrod ceļi, kā varam viens otram palīdzēt augt nākotnes Latvijai.

Latvju jaunatne ir, bija un būs latviska, lai kurā zemes malā dzīvotu. Tā prasa un prasīs Latviju latviešiem un latviešus Latvijai."

Sveicieni pārraidīti arī radio raidījumos.

Vakarā — jaunatnes koncerts ar R. Šķobes (soprāns), K. Mellēnas(klavieres) N. Silkalna (vijole) un H. Kastelānes (klavieres) piedalīšanos.

Otrā daļā tautas dziesmu uzvedums ,,Brālīts savu īsto māsu" 30 jauniešu priekšnesumā, ko sakārtojusi Ilze Jaunbērziņa.

22. aprīlī notika DV Kanadas vīru koŗa koncerts un uzvedums no kaŗavīru dzīves.

23. aprīlī — teātra izrāde, A. Dziļuma ,,Izdotie."

24. aprīlī — apvienotā vīru koŗa koncerts ar apm. 90 dziedātājiem.

Koncertā piedalījās vīru koŗi un ansambļi: Daugava (dir. S. Līvmanis), Kursa (dir. J. Pomers), Dziesmu gars (dir. E. Kalums), Sidnejas vīru koris (dir. J. Balodis), Rotas un Dziesmu varas vīri.

Solisti — V. Liepiņa-Bērziņa, G. Janmeija, E. Kuikulītis, A. Lucis un K. Mellēna.

25. aprīlī no rīta DV Centrālā valde, DV darbinieki un biedri (apm. 80) piedalījās Anzaku (Austrālijas atv. kaŗavīru organizācija) parādes soļojumā cauri Melburnai. Kopējais dalībnieku skaits apm. 30.000.

Pēcpusdienā tika lasīti referāti:

,,Grāmatniecība un jaunatne trimdā'' — ref. I. Kažociņš,

,,Dažas grāmatu izdošanas problēmas'' — A. Zariņš,

,,Daugavas Vanagu Mēnešraksts'' — A. Liepiņa,

,,Vai jaunatne piedalās — raksta vai lasa?'' — M. Baumane.

Referātu pēcpusdienu vadīja A. Ziedare.

Vakarā notika globālo dienu balle.

Atvadīšanās notika DV Melburnas nodaļas lauku īpašumā ,,Vanagos.''

4. DV globālo dienu laikā notika DV centrālās valdes nozaŗu darba sēdes:

20. aprīlī — ārējās un iekšējās informācijas nozaŗu darba sēde, ko vadīja CV prezidija loceklis S. Lindiņš. Bija 2 īsreferāti — E. Dēliņa un A. Liepiņas ar debatēm.

26. aprīļa rītā DV priekšnieks J. Frišvalds DV darbinieku pavadībā devās uz Foknera kapsētu, kur pie krītušo latviešu kaŗavīru piemineklja nolika vainagu.

Atvadīšanās ,,Vanagos,'' kur klātesošos uzrunā. J. Utināns

21. aprīlī — jaunatnes nozares darba sēde.

22. aprīlī — vanadžu salidojums ar referātiem: ,,Vanadžu darba un sadarbības pamata principi'' — A. Liepiņa; ,,Jaunatnes domas par vanadžu darbu un pienākumiem DV organizācijā'' — A. Matisone.

23. un 24. aprīlī risinājās DV centrālās valdes sēde.

Kopējais apmeklētāju skaits Globālās dienās apm. 4.000.

Vispārējs pārskats par grāmatu serijas ,,Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā'' tapšanas gaitu

Doma par latviešu karavīru gaitu dokumentāciju Otrā pasaules karā radās tūlīt pēc kara, un jau 1951. gada 2. decembra DV centrālās valdes sēdē nolēma, ka jāsāk Latviešu leģiona un citu latviešu vienību dokumentēšana. Tai pašā sēdē ievēlēja arī redakcijas komisiju: priekšsēdis ģen. R. Bangerskis, locekļi ģen. V.Skaistlauks, v-plv. A. Silgailis un pltn. R. Kociņš.

Dokumentu vākšanu, sakārtošanu un pirmraksta sastādīšanu uzdeva kpt. O. Caunītim, kas to uzņēmās sākot ar 1.2.52. Par pamatu visam turpmākajam darbam varēja uzskatīt DV rīcībā nodoto Latviešu leģiona ģenerālinspektora stāba archīvu, kas gan bija ļoti nepilnīgs, jo leģiona ģenerālinspekcija operatīvās lietas nekārtoja. Te jāpiezīmē, ka leģiona ģenerālinspekcija gan savā darbības laikā lūdza visas latviešu vienības iesūtīt tai regulāri visu savu ziņojumu norakstus, bet reti kāds komandieris to bija ievērojis un sniedzis informāciju. Vērtīgi gan bija ģen. Bangerska biežo frontes apmeklējumu ziņojumi. Tas nozīmēja, ka kpt. Caunītim bija jāuzņem sakari ar rietumos izkļuvušiem vienību komandieņiem un cīņu dalībniekiem un viņi jālūdz rakstīt savas atmiņas un tās dot leģiona vēstures sastādītājam. Te vēl sevišķi jāpiemin, ka par Kurzemes un vispār Latvijas cīņu posmiem dokumentu tikpat kā nebija, jo, kā zināms, visa 19. divīzija un citas latviešu vienības, kas cīnījās Latvijas territorijā, nokļuva krievu gūstā.

Apraksti tomēr ienāca ļoti gausi. Bieži kauju dalībniekiem bija iepriekš jādod kāds vispārējs situācijas apraksts un karšu kopijas, lūdzot to visu papildināt sīkāk un precīzāk ar laikiem, vietām un aprakstiem. Pēc daudzmaz iegūtām ziņām un esošiem dokumentiem bija jāsāk sastādīt apraksti par lielākām vienībām un atsevišķu, ievērojamāko kauju darbību. Pēc apm. 3 gadiem vispārējos aprakstus, gan ar lieliem trūkumiem, sastādīja un tos varēja jau sākt papildināt ar vēl joprojām gan no kauju dalībniekiem, gan viena otra vācu archīva un vācu cīņu biedriem saņemtām ziņām. Ka šis darbs nebija viegls, liecina lielais latviešu vienību skaits:

38 latviešu policijas bataljoni, 2 grenadieru divīzijas ar daudzām palīgvienībām, 6 robežapsardzības pulki, 3 policijas pulki, 7 būvbataljoni, 3 būvpulki, 3 apmācības pulki, 4 apmācības bataljoni, rezerves brigāde, vairākas veselības rotas.

Bez tam vēl bija daudzas tādas vienības, kuŗas saformēja tikai kādam noteiktam uzdevumam, un tās pastāvēja īsu laiku. Tā var rēķināt, ka pastāvējušas apm. 100 patstāvīgas kaŗaspēka vienības bataljona lielumā.

Lielas rūpes sagādāja karšu trūkums, ko tomēr, izmantojot dažādus avotus, izdevās daudzmaz novērst.

Parallēli visam sāka vākt arī attiecīgās fotografijas, kuŗas beigās sanāca apm. 2.000. Liela daļa gan bija nekavējoties jāpārfotografē, kas prasīja lielus līdzekļus.

Pie visa šī darba, bet sevišķi kopsavilkuma sastādīšanas un koriģēšanas ar lielu interesi piedalījās ģen. Bangerskis.

Tā kā dokumentu bija samērā maz, apraksti lielā mērā balstījās uz atmiņām. Tāpēc arī visu izdevumu nosauca par dokumentu un atmiņu kopojumu, jo uz vēstures nosaukumu tas nevarēja pretendēt. Sākumā pastāvēja doma darbu izdot burtnīcās, kas nebūtu biezākas par 100 lpp. Vēlāk šo domu atmeta un nolēma izdot grāmatās.

O. Caunīša darbu ļoti traucēja izziņu sniegšana par kritušiem un bez vēsts pazudušiem, jo pieejamos dokumentos bija ziņas par apm. 35.000 kaŗavīriem. No šīm ziņām sastādīja kartotēku, kas vēlākos gados deva iespēju daudziem piederīgiem saņemt rentes, jo vācu iestādes DV izdotās apliecības atzina par dokumentiem.

Leģiona archīvā bija saraksti par lielu daļu iesaukto (84.000) un gūstā nokļuvušiem kaŗavīriem — (16.000). Arī šīs ziņas vēlāk ļoti noderēja pierādījumiem renšu lietās.

Pēc ģen. Bangerska nāves 1958. gadā iestājās zināma krize šai darbā. 1. sējumu rediģēt gan uzņēmās pltn. Kociņš, bet, domstarpību dēļ ar DV priekšnieku par serijas polītisko ievadu, drīz no uzdevuma atteicās. Pēc tam redaktora pienākumus uzņēmās plkv. Plensners, bet arī pēc laika no pienākumiem atteicās.

Tā pēc pārtraukuma DV centrālās valdes 1966. gada sēdē Čikagā nolēma par redaktoru aicināt publicistu Osvaldu Freivaldu no Zviedrijas, kuŗš pēc iepazīšanās ar materiāliem 1967. gada rudenī pienākumus uzņēmās. O. Freivalds darbu veica ātri, un 1. sējums iznāca jau 1970. gada aprīlī. Grāmata ietvēra dokumentus un atmiņas par Latvijas nacionālo armiju, Latvijas okupāciju, nacionālās armijas iznīcināšanu, apcietināšanām, deportācijām un Otrā pasaules kaŗa sākumu, par laiku no 1939. gada septembŗa līdz 1941. gada jūnijam. Te lasītājs varēja atrast ziņas par Latvijas bruņotiem spēkiem 1940. gadā, ietveŗot armiju, floti un gaisa

spēkus, vienību nosaukumus, vadību, robežsargu brigādi, aizsargu organizāciju, vienību karogiem, karogu un pieminekļu likteni pēc Latvijas okupācijas u.t.t. līdz Otrā pasaules kaŗa sākumam. Grāmata atklāj neiedomājamu cinismu, brutālitāti, viltu un slepkavības, ar kādām okupanti vērsās pret mūsu tautu un tās svētumiem. Visu to bija pastrādājusi ,,varonīgā'' sarkanarmija, čeka un milicija. Viss tas bija cēlonis tam, kādēļ mēs vēlāk sagaidījām vācu armiju ar ziediem, jo domājām, ka vairs ļaunāk nevar būt. Grāmatā daudz uzņēmumu, dokumentu kopiju, vēl nekur nepublicētais komūnistu iznīcināto latviešu virsnieku saraksts ar 719 vārdiem. Viela plaša, bet visa koncentrēta 304 lappusēs. Par militāro redaktoru darbojās O. Caunītis.

2. grāmata iznāca 1972. gadā, tāpat O. Freivalda un O. Caunīša redakcijā. Tajā apskatīta pirmo latviešu aizsardzības vienību darbība Otrā pasaules kaŗā ar nodaļām: Latvija vācu okupācijā, vācu civīlā pārvalde, latviešu pašpārvalde, pirmās latviešu militārās vienības un to cīņas. Te atrodam ziņas par pirmo latviešu vienību formēšanu, 60 bataljonu un 4 policijas pulku darbību. Grāmatā ietverts viens no latviešu tautas neskaidrākajiem posmiem, jo attēloto notikumu laikā nebija atļautas kaut cik objektīvas publikācijas. To viegli saprast, jo zinām, ka latviešu t.s. policijas bataljoni bija izkaisīti no Melnās jūras līdz Ļeņingradai, pa visu plašo krievu zemi. Pat latviešu stābiem bieži trūka ziņas par šo bataljonu atrašanās vietām un uzdevumiem. Atrast par katru bataljonu kādas ziņas nebija viegli. Grāmatā 400 lpp. To īsā laikā, pārsteidzošā kārtā, izpirka un iespieda 1978. gada beigās vēl 2. iespiedumā.

3. grāmata, tāpat to rediģējot O. Freivaldam ar O. Caunīti, iznāca 1974. gadā. Tā ietvēra Latviešu leģiona tapšanu, latviešu brigādes formēšanu un tās cīņas, latviešu kaŗavīra gaitas Volchovas frontē. Te sevišķi jāatzīmē pirmo reizi publicētie latviešu pašpārvaldes (1942-1944) protokoli un to izraksti, mūsu vadītāju iesniegumi un tā laika vācu varasvīru atbildes, dodot labu ieskatu par latviešu un vāciešu tā laika centieniem. Kopējais bija tikai boļševisma un Pad. Savienības sakāve, kamēr citur intereses pilnīgi atšķīrās: latviešu — Latvijas aizsargāšana no padomju

otrreizējas okupācijas un neatkarības atjaunošana, vāciešu — jaunu kaŗotāju iegūšana. Grāmatā 272 lpp.

4. grāmatas tapšanas laikā no militārā redaktora un Leģiona archīva pārziņa pienākumiem atteicās O. Caunītis, motīvēdams atteikšanos ar savu vecumu. Grāmatas manuskriptu nepaspēja nobeigt arī galv. redaktors O. Freivalds, kuŗu pēkšņi 1975. gada 10. decembrī pārsteidza sirdstrieka.

Nepatīkamo uzdevumu — grāmatas manuskriptu sagatavot iespiešanai un korektūru lasīšanu, DV centrālā valde uzdeva ģenerālsekretāram A.J. Bērziņam. 1976. gada pavasarī grāmata tomēr iznāca, aptveŗot 349 lpp.

Grāmatā atrodam ziņas par 15. divīzijas formēšanu, tās pirmajām cīņām Krievijā, dažādām papildinājumu un apmācību vienībām, latviešu robežapsardzības pulku gaitām, 2. brigādes pārformēšanu par 19. divīziju un abu latviešu divīziju kopējām cīņām Latvijas robežu tuvumā un atkāpšanos uz Latvijas territoriju.

Cauri visām tīri militāro operāciju gaitām, grāmatā vienmēr no jauna parādās vācu vadības ārkārtīgā augstprātība, neuzticēšanās latviešu virsniekiem un reizēm pat nicinošā nostāja pret latviešu kaŗavīriem. Sevišķi tas redzams attiecībā pret 15. divīzijas pirmajām frontes gaitām, kad to izkaisīja sīkās grupiņās starp vācu vienībām.

5. grāmata aptveŗ cīņas un notikumus tikai mūsu dzimtenē. Grāmatu rediģēja pltn. R. Kociņš, ko varētu uzskatīt par viskompetentāko šo notikumu zinātāju, jo kaŗā iesaistījies jau 1941. gadā un visu pats piedzīvojis.

Grāmatas sākumā redaktors apskata Otrā pasaules kaŗa cēloņus, kaŗu definējot kā politikas sastāvdaļu, motivējot vairāku tautu kaŗa mērķus. Tālāk grāmatā ir apraksti un atmiņas par 19. divīzijas cīņām Vidzemē, kaujām Zemgalē un Kurzemes cietoksnī, stāvokli Kurzemes frontes aizmugurē. Pēdējā nodaļa arī tverta no zinātāja viedokļa, jo pltn. Kociņš bija pēdējais Nacionālās komitejas iekšlietu resora vadītājs. Grāmatai 288 lpp. Iznāca 1977. gadā.

6. grāmata stāsta par kaŗa pēdējo posmu uz Vācijas zemes, kur mūsu 15. divīzija diezgan traģiskā veidā dalījās ar vācu armijas

sabrukumu. Te ir apraksti par atsevišķu 15. divīzijas vienību gaitām, kaujām, kas vairāk izpaudušās nepārtrauktās, vācu vadības nemākulīgās pārvietošanās no viena kaujas iecirkņa uz otru. Latviešu virsnieku atcelšana, vācu iecelšana un pēc tam atkal latviešu virsnieku iecelšana komandieņu amatos, jo bez viņiem galīgi nav veikusies vienību kopā saturēšana. No visa tā cieš latviešu kaŗotāju morāle un kaujas spējas. Prasa nevajadzīgus latviešu cīnītāju upuŗus. Nedaudz stāstīts arī par 15. divīzijas garīgo aprūpi, slimnīcām, atpūtas namu, aviācijas leģionu „Latvija," ģenerālinspekciju un latviešu kaŗavīru stāvokli pēc kaŗa. Redaktori — Vilis Hāzners un A.J. Bērziņš. Grāmata iznāca 1978. g. 351 lappusēs.

1979. gadā iznāca 7. grāmata. Redaktori: V. Hāzners un A.J. Bērziņš.

Grāmatas saturā aviācijas leģions „Latvija," latviešu jaunatne vācu gaisa spēku palīgdienestā, latviešu kaŗavīri vācu militārās vienībās, kurelieši, latviešu virsnieku un instruktoru sagatavošana, skolas un kursi, latviešu kaŗavīru vispārējā aprūpe, latviešu kaŗavīru piederīgo aprūpe un aizgādība, medicīniskā aprūpe, nacionālā aprūpe, Leģiona ģenerālinspekcija, internēto un gūsta nometnes un daudzas apakšnodaļas.

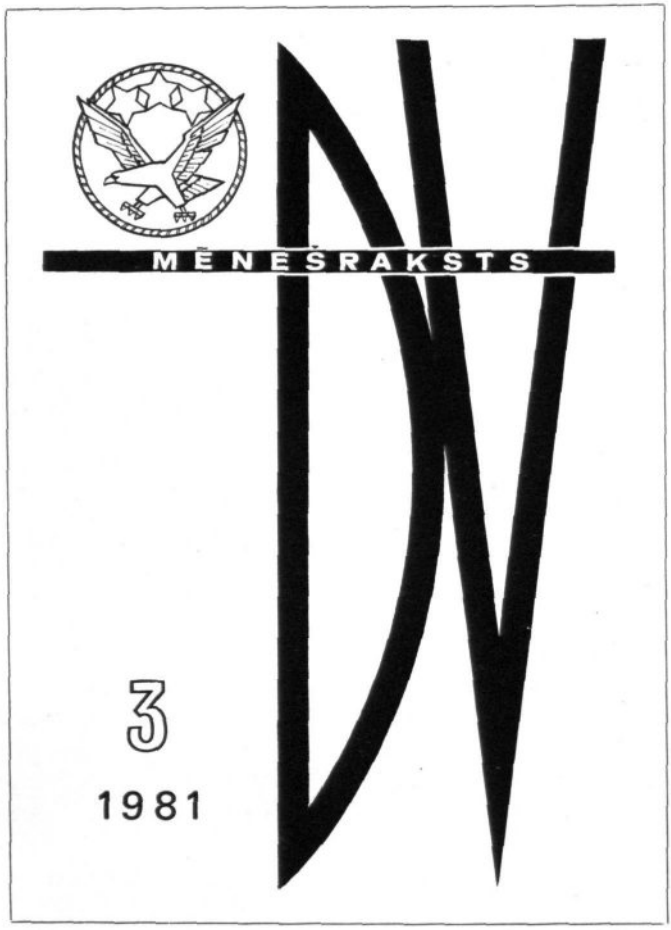
8. grāmata iznāca 1982. gadā. Redaktori: V. Hāzners un I. Kažociņš. Tās saturā: papildinājumi un labojumi pirmo septiņu grāmatu saturā, latviešu kaŗavīri vācu gūstā, daži vācu dokumenti, ko angļu laikraksti rakstīja par mums, 1. šķiras Dzelzkrusta kavalieŗu saraksts, recenzijas par pirmām septiņām grāmatām, latviešu kaŗavīri sarkanarmijas dienestā, latviešu kaŗavīri amerikāņu gūstā.

Sagatavošanā vēl 9. grāmata, gan ar nosaukumu: „Latviešu kaŗavīrs pēc Otra pasaules kaŗa."

Pirmās sešas grāmatas iespieda J. Abuča „Ziemeļblāzma" apgādā, Zviedrijā, bet pēdējās — 7. un 8. grāmatu — A. Augstuma apgādā „Vaidava" ASV. Visas 8 grāmatas iznāca DV centrālās valdes apgādā. Apgāda vadītājs A.J. Bērziņš.

Ar to darbs pagaidām noslēdzies. Te gribas pieminēt red. O. Freivalda kādreiz teiktos vārdus: „Nākotnei paliks tikai tas, kas būs uzrakstīts. Dzīvu liecinieku vairs nebūs!" Tam varam tikai pievienoties.

DV Mēnešraksts

Papildus tam, kas par DV Mēnešrakstu rakstīts LTĻ. 2. sēj. 170.-176. lappusēs, te jādokumentē dažas maiņas redakcijas sastāvā, kas notikušas aizvadītajos gados.

Ar 106. numuru (1966.) redakcijas darbā par vanadžu nodaļas redaktrisi iesaistījās Tonija Krūka un darbojās līdz 160. num. (1975), kad vanadžu nodaļu iekļāva Mēnešraksta vispārējā saturā.

Kārlis Purmals techniskā redaktora pienākumus sāka 124. num. (1969), bet 1975. un 1976. g. bija redakcijas sekretārs-vadītājs.

Viktors Irbe no 135. (1971) līdz 161. num. (1975) vadīja chronikas nodaļu, pēc tam šos pienākumus līdz 201. num. (1982) veica Jānis Treijs.

Guna Ikona literārās nodaļas redaktrises pienākumus pilda kopš 159. num. (1975), bet Austra Liepiņa redakcijā darbojās kopš 165. num. (1976).

Redakcijas sekretārs-vadītājs R. Čaks, maizes darbā u.c. sabiedriskos pienākumos noslogots, no darba redakcijā aizgāja ar 158. num., pavadījis šais pienākumos tieši 10 gadus. Taču pēc paris gadiem atbildīgais redaktors V. Hāzners, kuŗš DVM redakcijas darbā bija aizvadījis 26 gadus, arī vēlējās ,,atvilkt elpu'' un aicināja R. Čaku atkal atgriezties DVM redakcijā un uzņemties atbildīgā redaktora pienākumus. Čaks deva piekrītošu atbildi un atbildīgā redaktora pienākumus uzņēmās ar 171. num. (1977. g. janv.).

DVM apgāda vadītāja pienākumus līdz 1977. g. veica K. Bencons, līdz 1982. g. 201. num. — P. Plīsis, bet pēc tam — A. Pīpe.

DVM redakcijas darbs visumā ir risinājies bez traucējumiem, kaut reizēm lielas grūtības sagādā apstākļi, ka galvenais redaktors dzīvo Milvokos (ASV), spiestuve ir Toronto (Kanadā) un arī pārējie redakcijas locekļi dzīvo izkaisīti.

DVM vadība (1979. g. 6. janv.): redakcija — S. Ancāne, A. Liepiņa, R. Čaks, G. Ikona, J. Treijs: stāv apgāda un spiestuves vadība — P. Plīsis, V. Plūdons un E. Treilons.

DV Kalendārs

DV organizācijas kalendāram 1984. gadā apritēs 30 gadi kopš kalendārs, kā gaidīts viesis jauno gadu iesākot, ierodas org. biedru un tautiešu mājās septiņās valstīs brīvajā pasaulē.

1954. gadā DV apv. Linkolnā (ASV) valdē, pārrunājot iespējas, kā vairāk iegūt līdzekļus palīdzības darbam, apv. pr-ks Vilis Zobens ierosināja izdot sienas kalendāru. Tā 1955. gadā iznāca pirmais kalendārs, to iespieda apv. biedra A. Augstuma spiestuvē Linkolnā 500 eks. un piesūtīja visām DV apv. ASV. Ar 1960 gadu kalendāru jau izsūtīja DV saimēm uz Kanadu, Vāciju, Angliju, Zviedriju un Austrāliju. 1960. g. 27. aprīlī DV CV to apstiprināja par visas org. kalendāru. Kalendāra saturā bez parasta kalendārija ir latviešu vārda dienas, svinamās dienas, vēsturisko notikumu uzskaite, mēru-svaru tabula, DV apv. nod. kopu dibināšanas dati un 34 uzņēmumi no DV darba un dzīves visos kontinentos. Kopš 1976. gada to iespiež A.Eglīša spiestuvē ,,Laikmets'' Minneapolē (ASV), un sastāda un redigē Linkolnas apv. biedrs V. Zobens Kolorado.

LAIKS, TELPA, ĻAUDIS — DV organizācijas pirmie 25 gadi

Nodoms izdot Daugavas Vanagu organizācijas vēsturi pastāvēja jau sen. Par to runāts centrālās valdes sēdēs 1961. gadā, tad 1967. gadā un tikai 1972. gada beigās, kad manuskripta sagatavošanu uzņēmās pats toreizējais DV priekšnieks Vilis Hāzners, šai jautājumā iestājās pagrieziens. Viņa personiskā līdzdalība DV organizācijas vadībā kopš dibināšanas 1945. gada decembrī Cēdelgemā deva lielu priekšrocību.

I grāmata iznāca 1974. gada oktobrī. Redaktors V. Hāzners, vāku zīmējis Ed. Dzenis, grafiski iekārtojis E. Treilons. Grāmatu izdeva DV centrālā valde, iespieda ,,Amber'' spiestuve Kanadā.

Saturs aptvēra DV organizācijas priekšvēsturi, izveidošanos, DV centrālās valdes darbību no 1952. - 1972. g. iesk.

Satura veidošanā ar materiāliem piedalījušies kādi 15 līdzstrādnieki. Tekstu illustrē 82 uzņēmumi. Priekšvārdus rakstījis DV ilggadējais priekšnieks un toreizējais goda priekšnieks plkv. V. Janums.

I grāmatai ir 464 lpp. Tās cena sākumā bija Ca $14, vēlāk $10.

II grāmata iznāca 1976. gada aprīlī. Tās saturā: DV organizācijas darbs no 1952. — 1973. gadam pa darbības nozarēm, par DV pasākumiem, īpašumiem, apbalvojumiem, DV darbs latviešu centrālās organizācijās, sadarbība ar baltiešu organizācijām, par DV nedraugiem, pielikumā — sporta dzīve Cēdelgemā.

Grāmata aptver 448 lpp., apm. 100 uzņēmumus. Tās cena $15, vēlāk 10.

III grāmata iznāca 1978. gada oktobrī. Saturā apraksti par DV darbību 25 gados Vācijā, Anglijā, Italijā, Beļģijā, Zviedrijā, Austrālijā, Arģentīnā, Austrijā, ASV, Dānijā, Kanadā, Holandē, Francijā, Norvēģijā, Brazilijā un Jaunzēlandē, kopā 16 valstīs.

Grāmatā ir apraksti ne tikai par DV darbību attiecīgā zemē, bet arī par atsevišķu nod./apv. un kopu veikumiem. Grāmatā minēti ap 4.000 vārdu, ap 100 uzņēmumu. Tā ir 871 lpp. bieza. Tās cena $26, tagad $20.

Bez jau minētajiem DV centrālās valdes izdevumiem, kā seriju ,,Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā'' un ,,Laiks, Telpa, Ļaudis,'' DV centrālā valde vēl izdevusi:

1. Brošūru ,,Latvia'' angļu valodā — 1962. gadā.
2. Brošūru par Latviju franču valodā — 1968./69. gadā.
3. 1979. gada februārī ,,Latvia and Latvians'' angļu valodā 6.000 eks. 1980. gadā vēl 4.000 eks. Brošūrā izmantoti prof. E. Dunsdorfa materiāli, papildināti ar citiem. Brošūru izsūta DV zemēm bez atlīdzības, pret pasta un iesaiņošanas izdevumiem.
4. 1974. gadā DV CV jaunatnes nozare izdod ,,Uzskates lapu'' par DV, 5.000 eks. Zemēm izsūta bez atlīdzības.
5. 1976. gadā iznāk ,,Rokas grāmata'' jaunatnei 2.500 eks. Izsūta zemēm bez atlīdzības.
6. 1977. gadā izdod brošūru ,,Daugavas Vanagi'' un 1979. gadā 2. iespiedumā. Arī šo brošūru zemēm izsūta bez atlīdzības.
7. 1981. gadā ,,Ierosinājumi DV jaunatnes darbam,'' 1.000 eks. Izsūta bez atlīdzības.

DV apkārtraksti/biļeteni

DV iekšējā informācija savu darbu zemēs vislabāk var veikt ar DV apkārtrakstu/biļetenu palīdzību. Jo labāk funkcionē iekšējā informācija, jo labāk darbojas organizācija.

Šeit publicējam zināmos DV apkārtrakstus/biļetenus organizācijā pa zemēm.

DV centrālā valde izdod savus apkārtrakstus 10 — 12 reizes gadā, ikreizējā metienā 80 eks.

ASV

DV ASV valde izdod savus apkārtrakstus apm. 7 reizes gadā ar ikreizējo metienu 65 eks. Vanadzes izdod savu apkārtrakstu pēc vajadzības.

Apvienības:

Bostonā — iznāk 5 —6 reizes gadā, ā 750 eks.

Čikagā — biedru informācijai izdod 1—2 apkārtrakstus gadā. Par sarīkojumiem un citiem notikumiem publicējas ,,Čikagas ziņās,'' kas tiek publicēts 1.800 eks. un ir apm. 20 lpp. biezs. To rediģē DV apvienības inf. nozares vad. A. Zaube.

Demoinā — apkārtraksts iznāk 6—8 reizes gadā ā 150 eks.

Detroitā — inf. biļetens, kas iznāk 6 reizes gadā ā 230 eks., apm. 20 lpp. biezs. Jau iznākuši apm. 120 numuri.

Dienvidkalifornijā — apvienība izdod Vēstnesi 3—4 reizes gadā, ā 900 eks., kas katrs ir apm. 35—50 lpp. biezs, iznāk jau no 1967. gada , pavisam iznākuši vairāk nekā 50 numuri. Ir viens no vislabākajiem saturā.

Filadelfijā — iznāk 3 reizes gadā, ā 150 — 300 eks.

Grand Rapidos - iznāk 2 reizes gadā. Publicējas arī Latviešu b-bas apkārtrakstā.

Indianapolē — iznāk ,,Ziņnesis'' 3 reizes gadā. Ik pa 5 gadiem izdod jubilejas brošūru.

Kalamazū — izdod ,,Ziņotāju'' 6 reizes gadā, ā 250 eks., apm. 15 lpp.

Klīvlendā — 3 reizes gadā izdod apkārtrakstu, ā 250 eks., apm. 20 lpp. biezu un 1 reizi gadā ,,Ziņotāju'' 650 eks.

Kolorado — ,,Vēstis'', ko izdod kopā ar Denveras latv. ev. lut. draudzi, Denveras latviešu klubu, Colorado Spring latv. ev. lut. draudzi, Colorado Spring. latv. biedrību.

Linkolnā — apkārtraksts 4—5 reizes gadā, ā 130 — 250 eks.

Latviešu ciemā — inf. biļetenu, apm. 8 lpp. biezu.

Milvokos — apkārtraksts, plašs, visu sab. dzīvi aptverošs, 10 numuri gadā, ā 670 eks. Pavisam iznākuši ap 320 numuri.

Minesotā — biļetens, 1—2 reizes gadā, 20 — 25 lpp. biezs, ā 700 eks., ietverot visas vietējās ziņas. Iznākuši ap 40 numuri. Pa reizei izdod inf. lapu ,,Pie mums un citur''.

Ņujorkā — apkārtraksts 3—4 reizes gadā, ā 400 eks., 8 — 25 lpp., iznākuši ap 130 numuri.

Ročesterā — ,,Ziņotājs'', 2 reizes gadā, ā 90 — 100 eks.

Vašingtonā — apkārtraksts, iznākuši ap 120 eks.

Ziemeļrietumos — ''Ziņas'', plašs izdevums 10 — 20 lpp., ā 350 eks.

Z-Kalifornijā — ,,Informācijas biļetens''.

Anglija

DVF valde izdod savus apkārtrakstus 6 reizes gadā.

Nodaļas:

,,Mūsu balss'' — apvienotais DVF Česterfīldas, Derbijas, Lesteras, Mansfīldas un Notinghamas nodaļu informācijas

biļetens. Iznāk 10 numuri gadā, ā 400 eks. metienā. Iznākuši jau ap 200 numuri. Redaktors O. Mierigs.

,,Vēstnesis'' — Saules novada: Boltonas, Mančesteras, Ročdāles un Stokportas nodaļu izdevums. Iznāk 6 reizes gadā, ā 175 eks. Redaktors J. Vītols.

,,Ziņotājs'' — Ziemeļanglijas novada: Bradfordas, Donkasteras, Halifaksas, Hadersfīldas, Karlailas un Līdsas nodaļu kopējais izdevums. Iznāk jau 25 gadus. Gadā 8 —10 numuri, metiens 460 eks. Redaktors G. Tamsons.

Bedfordas nod. — izdod apkārtrakstu reizi gadā.

Birminghamas nod. — izdod 1—2 reizes gadā biļetenu.

Koventrijas nod. — kopā ar pārējām vietējām latviešu organizācijām izdod ,,Koventrijas latviešu biļetenu''.

Korbijas nod. — izdod biļetenu pēc vajadzības, apm. 6 lpp., katru 150 — 170 eks.

Pīterborovas nod. — iznāk apkārtraksts pēc vajadzības.

Volverhamptonas nod. — apkārtraksts pēc vajadzības.

Austrālija

DV Austrālijas valde izdod regulāri savu apkārtrakstu.

Nodaļas:

''Adelaides latviešu ziņotājs'' — kopīgs latviešu organizāciju izdevums, kur tiek ievietotas arī visas DV Adelaides nodaļas ziņas.

,,Pertas latviešu ziņas''—kopīgs vietējo latviešu org. izdevums, kur ievieto arī DV Pertas nod.informāciju. Ap 20 lpp. biezs. Agrāk iznāca DV Pertas nod. inf. Vēstnesis.

Balaratas nod. — izdod apkārtrakstu 6 reizes gadā, ā 80 eks.

Brisbenas nod. — apkārtraksts 4 reizes gadā, ā 120 eks.

Melburnas nod. — apkārtraksts pēc vajadzības, 15 lpp. biezs.

Ņukāstles nod. — ,,Daugavas Vanagu informācija,'' apm. 4 lpp. biezs.

Sidnejas nod. — ,,DV Sidnejas nod. ziņas'', 20 —30 lpp. biezs izdevums.

Kanadā

DV Kanadas valde izdod 1—2 reizes gadā ap 15 lpp. biezu iespiestu apkārtrakstu.

Nodaļas:

Britu Kolumbijas nod. — savas ziņas ievieto speciālā savā nodaļā kopējā „Vankuveras latv. ziņās", kas ir kopīgs latv. b-bas, draudzes un DV izdevums. Iznāk katru otru mēnesi, 10 —12 lpp. biezs.

Hamiltonas nod. — 1978. gadā iznāca pēdējais Nr. 110 nod. apkārtraksts. Pēc tam iznāk kopīgs Hamiltonas latv. organizāciju apkārtraksts „Hamiltonas ziņas" 1 reizi mēnesī. Iznācis 51 numurs.

Londonas nod. — kopā ar pārējām 4 latviešu organizācijām Londonā izdod ik pa 2 mēnešiem apkārtrakstu 220 eks. metienā.

Manitobas nod. — apkārtraksts.

Vācija

DV R.-Vācijas valde izdod 10 reizes gadā apkārtrakstu 65 eks. metienā.

Nodaļas:

Frankfurtes nod. — apkārtraksts ar pārtraukumiem.

Eslingenas kopa — izdeva 2—3 reizes gadā apkārtrakstus.

Goslāras nod. — līdz 1978. gadam izdeva apkārtrakstu „Vanagu sētas vēstis".

Hamburgas nod. — izdod regulāri apkārtrakstu.

Ķelnes nod. — gadā 2 apkārtrakstus, ā 120.

Mežotnes n. Kaizerslauternā — apkārtrakstu.

Minchenes nod. — apkārtrakstu 3—6 gadā, ā 130.

Minsteres nod. — izdod apkārtrakstu 2—3 gadā, ā 70 eks., 8 lpp.

Menchengladbachas nod. — apkārtraksts „Mūsu dzīve un darbs", 4—8 reizes gadā, ā 140 eks.

Nirnbergas nod. — apkārtrakstu 1—2 lpp., kuŗā ievieto arī draudzes ziņas.

Saules nod. Manheimā — izdod regulāri savu apkārtrakstu.

Špākenbergas nod. — apkārtraksts 2 reizes gadā, ā 50—100 eks.

Vircburgas nod. — izdod apkārtrakstu 3 reizes gadā, ā 50 eks.

Zviedrija

DV Zviedrijas valde izdod apkārtrakstu 6 reizes gadā. 50 eks.

Nodaļas:

Gēteborgas nod. —izdod savu apkārtrakstu 4 reizes gadā, ā 30 eks.

Halstahammaras nod. — pavairo biedru vajadzībām zemes valdes apkārtrakstu.

Stokholmas nod. — apkārtrakstu 3 reizes gadā, ā 40 eks.

Dānija

Iznāk ,,Dānijas latviešu ziņas,'' kas ir Dānijas latviešu nac. komitejas izdevums, kurā DV Dānijas nodaļa ievieto savu informāciju. To izdod 4 reizes gadā, ā 100 eks. Ir apm. 20 lpp. biezs un līdz šim iznākuši ap 80 eks.

DV Beļģijas nodaļa izdod savu apkārtrakstu pēc vajadzības.

Bijušo latviešu karavīru pases

Bijušo latviešu karavīru pases pēc iesaukšanas glabājušās Latviešu leģiona ģenerālinspekcijā, tad karavīru palīdzībā, LCK Vācijā, pēc tam apm. ap 1954. gadu kopā ar bēgļu kartoteku un skolu archīvu pārvestas uz Latvijas sūtniecību Londonā.

Tā kā pašā sūtniecībā ierobežoto telpu dēļ šos materiālus novietot nebija iespējams, tos nodeva glabāšanā kādas Londonas transporta firmas noliktavā, kas izmaksāja diezgan dārgi. Kad Latviešu Nacionālās Padomes Lielbritanijā (LNPL) protektorātā iekārtoja un sāka darboties Latviešu māja Almēlijā (Heresfordas grāfistē Anglijā), Latvijas sūtnis Londonā Kārlis Zariņš griezās pie LNPL prezidija ar priekšlikumu piekrist minēto archīva materiālu, ieskaitot bijušo latviešu karavīru pases un dažas karaklausības apliecības, nodošanai glabāšanā Latviešu mājā. LNPL prezidijam pret šo iebildumu nebija. Visi materiāli sešās lielās kastēs tika nogādāti uz Latviešu māju Almēlijā 1954. gada janvārī.

Glabāšanas vajadzībai mājas pārzinis J. Skujēvics iekārtoja divas lielas telpas, pases tika novietotas šim nolūkam iekārtotos plauktos.

Pagāja daudzi gadi, bet par Latviešu mājā Almēlijā novietotiem minētiem archīva materiāliem neviens sevišķu interesi neizrādīja. Vēl arvien par šī archīva tālāko likteni atbildīga bija Latvijas sūtniecība. Redzot, ka bij. latviešu karavīru pases daudzo gadu ietekmē sāk bojāties, par to labāku sakārtošanu un turpmāko saglabāšanu iniciātīvu 1974. gadā uzņēmās DV centrālās valdes

prezidijs, kuŗā toreiz darbojās DV priekšnieks Jānis Frišvalds un locekļi S. Lindiņš un N. Bisenieks. Saziņā ar Latvijas lietvedi Londonā T.V. Ozoliņu un LNPL prezidiju pases lietas kārtojumu, pret nelielu atlīdzību no DV CV līdzekļiem, 1975. gada aprīlī uzņēmās mag. iur. T. Strēlerts, kas toreiz pildīja Latviešu mājas Almēlijā administrātīvos pienākumus. Apmēram gada laikā viņš bijušo latviešu kaŗavīru pases bija sakārtojis un par tām sastādījis alfabētisku sarakstu kataloga veidā. Saraksts aptveŗ 29.757 vārdus un 436 lpp., kas atrodas pie DV ģenerālsekr. Minsterē kur arī pases pieprasāmas. T. Strēlerts rūpējas arī par pasu izsniegšanu. Uz presē un periodikā ievietotiem sludinājumiem un informāciju līdz pasu izsniegšanas noliktam terminam T. Strēlerts bija saņēmis 327 pasu pieprasījumus, kas pa zemēm sadalījās šā: ASV — 108, Anglija — 100, Kanada — 63, Vācija — 33, Austrālija — 19, Zviedrija — 2, Francija — 1 un Norvēģija — 1. No visiem 327 pieprasījumiem pases atradās un tika piesūtītas 46 personām: ASV — 18, Anglijā — 17, Kanadā — 4, Vācijā — 4, Austrālijā — 2 un Zviedrijā — 1.

1978. gada beigās bij. latviešu kaŗavīru pases no Latviešu mājas Almēlijā pārvietoja glabāšanā uz DVF Bradfordas nodaļas namu — 5, Clifton Villas, Bradford, BD8 7BY, W. Yorks., England.

Daugavas Vanagu centrālās valdes apbalvojumi

Gads	DV nozīmes zeltā	DV CV atzinības raksti
1972.	28	74
1973.	32	48
1974.	51	69
1975.	25	60
1976.	56	73
1977.	39	89
1978.	33	59
1979.	38	83
1980.	52	87
1981.	20	57
1982.	16	61

Ar DV organizācijas augstāko apbalvojumu DV pastāvēšanas laikā, līdz 1982. gadam ieskaitot, apbalvotas pavisam 706 personas, bet ar DV CV atzinības rakstiem — 1.291.

Apbalvošanas saraksts apbalvošanas secībā, kas ir turpinājums ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' II grāmatai 323 lp.p.:

Ar DV nozīmi zeltā apbalvotie:

389. **Bandere Valda,** dz. 28.3.24. DV no 1958. g. DV Adelaides nod. vanadžu kopas ilggadējā valdes locekle. Ar DV nozīmi zeltā apbalvota 28.6.74.
390. **Bērziņš Voldemārs,** dz. 22.12.17. DV no 1952. g. DV Sidnejas nod. darba atbalstītājs. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
391. **Bīviņš Verners,** dz. 20.8.23. DV no 1949. g. DV Pertas nod. valdes ilggadējs loceklis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
392. **Eizenbergs Jānis,** dz. 23.2.18. DV no 1957. g. Ilggadējs DV Sidnejas nodaļas valdes loceklis, sevišķi nopelni sporta veicināšanā. DV globālo šaušanas sacensību vadītājs. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
393. **Kārkliņa Ārija,** dz. 10.3.21. DV no 1953. g. DV Melburnas nod. vanadžu priekšniece, DV Austrālijas vanadžu pr-ce. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
394. **Lielbeitiņa Zelma,** dz. 2.11.02. DV no 1958. g. Ilggadēja DV Adelaides nod. vanadžu priekšniece un valdes locekle. DV nozīme zeltā — 28.6.74. Mirusi 12.6.77.
395. **Mikolajs Jānis,** dz. 26.6.19. DV no 1966. g. DV Sidnejas nod. ilggadējs valdes loceklis, sevišķi nopelni šaušanas sporta izveidošanā. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
396. **Barkāns Andrejs,** dz. 15.10.08. DV no 1952. g. DV apv. Grand Rapidos ilggadējs priekšnieks un valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 28.6.74. Miris 24.8.77.
397. **Gulbis Augusts,** dz. 26.3.03. DV biedrs - dibinātājs. DV apv. Kolorado ilggadējs priekšnieks. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
398. **Jaunzeme Teofilija,** dz. 25.8.03. DV no 1964. g. DV apv. Ņudžersijā vanadžu priekšniece. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
399. **Kalējs Kārlis,** dz. 23.6.26. DV no 1950. g. DV apv. D. Kalifornijā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
400. **Rudzītis Paulis,** dz. 6.9.29.DV no 1957. g. DV apv. Milvokos valdes loceklis DV no 1967. g. DV ASV valdes loceklis, vīru koŗa un teātŗa dalībnieks. Zelta nozīme — 28.6.74.
401. **Trubačs Jānis,** dz. 19.1.20. DV no 1953. g. DV apv. Detroitā valdes loceklis un priekšnieks. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
402. **Upmane Ilga,** dz. 8.9.21. DV no 1959. g. DV apv. Ņujorkā ilggadēja vanadžu darbiniece. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
403. **Zemesarāja Valda,** dz. 25.10.28. DV no 1954. g. DV apv. Klīvlendā vanadžu priekšniece un valdes locekle. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
404. **Zvaners Jānis,** dz. 20.6.21. DV no 1952. g. DV apv. Minesotā valdes loceklis, koŗa priekšnieks un teātŗa darbinieks. DV nozīme zeltā — 28.6.74.

405. **Brunovskis Oskars,** dz. 12.1.21. DV no 1951. g. DV Memingenas nod. valdes loceklis un priekšsēdis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
406. **Grendziņš Artūrs,** dz. 29.4.10. DV no 1952. g. DV Goslāras nod. valdes pr-dis no 1958. g. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
407. **Grotiņa Irēna,** dz. 18.6.19. DV no 1952. g. DV Minchenes nod. valdes ilggadēja valdes locekle. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
408. **Gūtmane Tamāra,** 7.8.13. DV no 1950. g. DV Oldenburgas un Osnabrikas nodaļu ilggadēja valdes loc. un pr-de. Vācijas vanadžu pr-ce. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
409. **Vilipsons Arnolds,** 12.9.20. DV no 1952. g. DV Memingenas nod. valdes loceklis no 1955. g. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
410. **Dzītare Biruta,** 31.10.24. DV no 1951. g. DVF Halifaksas nod. valdes loc. 15 g., vanadžu kopas vadītāja — 9 g. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
411. **Kazainis Mārtiņš,** 23.1.05. DV no 1948. g. DVF Bradfordas nod. valdes priekšsēdis, valdes loceklis, skolas pārzinis. DV nozīme zeltā — 28.6.74. Miris 22.1.82.
412. **Krieviņa Anna,** 17.7.15. DV no 1948. g. DVF Līdsas nod. valdes locekle un vanadžu kopas vadītāja. DV nozīme zeltā 28.6.74.
413. **Pommers Andrejs,** 22.7.04. DV no 1948. g. DVF Boltonas nod. aktīvs darbinieks, koŗa diriģents, kokļu apmācītājs. DV nozīme zeltā — 28.6.74. Miris 14.5.80.
414. **Rozenfelds Zigfrīds,** 12.12.25. DV no 1948. g. DVF Donkasteras nod. valdes loceklis, nama saimnieks un ekonoms. DV nozīme zeltā 28.6.74.
415. **Rūtenbergs Al-drs,** 3.1.12. DV no 1948. g. DVF Korbijas nod. valdes pr-dis un valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
416. **Veichelis Austris,** 31.3.25. DV no 1953. g. DVF Notinghamas nod. v. informācijas darbinieks, grāmatu kluba organizētājs un vadītājs, preses darbinieks. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
417. **Adītājs Alberts,** 15.2.13. DV no 1955. g. DV Hamiltonas nod. valdes loceklis, sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
418. **Dumpis Roberts,** 18.12.20. DV no 1952. gada. DV Sadberijas, Kanadā valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
419. **Jandavs Voldemārs,** 14.10.12. DV no 1949. g. DV Manitobas nod. Kanadā, ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
420. **Kalviņš Alberts,** 18.8.24. DV no 1948. g. DV Toronto nod. valdes loc., kluba kasieris, rev. komisijas pr-dis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
421. **Stepermane Zenta,** 31.3.15. DV no 1960. g. DV Edmontonas, Kanadā ilggadēja vanadžu pr-ce. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
422. **Treijs Jānis,** 31.5.13. DV no 1950. g. DV Kanadas valdes loc., rev. komisijas loceklis, DV Toronto nod. valdes loc., DV Kesvikas nod. organizētājs, DVM redaktors, sporta darbinieks, DV globālo šaušanas sac. vadītājs. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
423. **Makstenieks Otto,** DV no 1950. g. Ilgadējs DV Holandes nod. valdes loceklis, sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
424. **Gaišais Fricis,** 27.8.09. DV no 1951. g. DV Arģentīnas nod. valdes loc. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
425. **Lediņš Alberts,** 30.12.08. DV no 1951. g. DV Francijas nod. valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.

426. **Rozenbachs Ansis,** 29.12.23. DV no 1951. g. DV Halstahamaras nod. valdes loc., DV Zviedrijas valdes ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
427. **Grava Uldis,** ALA pr-dis, PBLA pr-dis, latviešu tautas interešu izcils aizstāvis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
428. **Šilde Ādolfs,** 21.5.07. DV no 1974. g. LCK UN LCP pr-dis, LAK EC loc., daudzu grāmatu autors, Latvijas pārstāvis Vācijā, izcils latv. tautas interešu aizstāvis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
429. **Reinhards Paulis,** 2.5.03. LAK EC pr-dis, Latvijas lietvedis Lielbritanijā, aktīvs latviešu interešu aizstāvis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
430. **Skrēbers Arnolds,** 17.9.97. DV no 1948. Latvijas pārstāvis Ženēvā, latviešu karavīru interešu aizstāvis, pārstāvis starptautiskās konferencēs. DV nozīme zeltā — 28.6.74. Miris 13.12.79.
431. **Bērziņš Alfrēds,** 21.10.99. Bij. ministrs, PBLA loceklis, ALA goda biedrs, aktīvs latviešu interešu aizstāvis. DV nozīme zeltā — 28.6.74. Miris 30. 11. 77.
432. **Ķemme Alfrēds,** 16. 3. 14. DV no 1956. g. Jenčēpingas nod. valdes loceklis un pr-dis. DV Zviedrijas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 28. 6. 74.
433. **Vikmanis Jānis,** 18.6.27. DV no 1949. DV Hallstahamaras, Vesterozas nod. valžu loceklis. DV Zviedrijas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 28.6.74.
434. **Bērziņš Juris,** 8.5.26. DV no 1959. DV Melburnas nod. valdes loceklis. DV Austrālijas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
435. **Collie Elmira,** 4.1.22. DV no 1956. DV Pertas nod. vanadžu ilggadēja darbiniece, sarīkojumu, ziedojumu vākšanas organizētāja, skolotāja. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
436. **Ložeņicins Ārijs,** 31.12.34. DV no 1960. DV Melburnas nod. darbinieks, sporta, sarīkojumu, ziedojumu vākšanas akciju organizētājs. DV nozīme zeltā — 9.5.75. Miris 16.9.77.
437. **Buševics Viktors,** 16.9.21. DV biedrs — dibinātājs. DVF Bradfordas nod. valdes pr-dis. valdes loceklis, tautas deju kopas ,,Sakta'' vadītājs, dirigents, DV nozīme zeltā — 9.5.75.
438. **Paševska Lilija,** 10.4.94. DV no 1952. DVF Londonas nod. vanadžu izcila darbiniece. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
439. **Bergholcs Matīss,** 30.11.16. DV Hamburgas nod. ilggadējs valdes sekretārs, neredzīgiem ierunā skaņu lentes gadiem ilgi. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
440. **Blaževics Ignats,** 31.8.13. DV no 1950. g. DV Minchenes nod. ilggadējs informācijas nozares darbinieks. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
441. **Smilga Pēteris,** 4.8.27. DV no 1948. DV Mežotnes nod. Kaizerlauternā valdes loc. un valdes pr-dis, sarīkojumu organizētājs. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
442. **Ārste Kārlis,** 16.12.21. DV no 1959. DV apvienības Filadelfijā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
443. **Balodis Arnolds,** DV biedrs — dibinātājs. DV apv. Grand Rapidos ilggadējs valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
444. **Pareizs Haralds,** 16.1.22. DV no 1953. DV apv. Detroitā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
445. **Pāža Ilze,** 26. 3. 32. DV no 1962. DV apv. Vašingtonā izcila sporta un apvienības darbiniece. DV nozīme zeltā — 9.5.75.

446. **Pogenbergs Jānis,** 11. 9. 08. DV no 1962. DV apv. Čikagā ilggadējs valdes loceklis, DV ASV valdes sekretārs. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
447. **Muižnieks Jānis,** 16.7.20. DV no 1950. DV apv. Ziemeļrietumos, ASV, ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
448. **Šteins Ernests,** 23.1.18. DV no 1947. DV apv. Klīvlendā valdes loceklis un pr-dis, teātŗa un koŗu darbinieks. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
449. **Ancāns Aleksandrs,** 11.12.15. DV no 1949. DV Toronto nod. darbinieks, DV Kanadas valdes loceklis, kasieris, sekretārs, sarīkojumu un saimniecības vadītājs. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
450. **Āpse Gaida,** 17.11.19. DV no 1951. DV Toronto nod. vanadžu kopas izcila darbiniece. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
451. **Bērziņa Ilga,** 8.11.23. DV no 1951. DV Londonas, Kanadā, nod. vanadžu priekšniece, sabiedriska darbiniece, teātŗa un koŗa dalībniece. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
452. **Brasliņš Nikolajs, 10.10.09. DV biedrs — dibinātājs. DVF darbinieks, DV** Toronto nod. ilggadējs valdes loceklis, sekretārs, šacha sekcijas vadītājs. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
453 **Ratnieks Pēteris,** 17.4.20. DV no 1950. DV Rozenheimas nod. sekretārs, DV Toronto nod. valdes ilggadējs loceklis, DV grāmatnīcas vadītājs kopš 1952. g. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
454. **Saliņš Jūlijs,** 27.2.93. DV no 1950. DV Montrealas nod. valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
455. **Simsons Andrejs,** 16.4.20. DV no 1958. DV Kičeneras-Voterlū, Kanadā, valdes loc., pr-dis. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
456. **Vasariņš Pēteris,** 16.1.24. DV biedrs — dibinātājs, DV Londonas, Kanadā, nod. valdes loceklis, un valdes pr-dis, DV St. Catharines nod. valdes loc. un pr-dis, DV Kanadas valdes izcils ārējās inf. nozares vadītājs. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
457. **Vītiņa Ērika,** 6.7.25. DV no 1951. DV Montrealas nod. vanadžu darbiniece, kopas pr-ce. Izcila aprūpes darbā. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
458. **Zvirgzdgrauds Oskars,** 16.4.18. DV no 1951. DV Hamiltonas nod. valdes pr-dis, DV Toronto nod. valdes sekretārs, sarīkojumu un sporta vadītājs, izcils šāvējs. DV nozīme zeltā — 9.5.75.
459. **Balodis Elmārs,** 5.1.20. DV no 1950. DVF Volverhamptonas nod. valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
460. **Balodis Valija,** 22. 7. 11. DV no 1961. DVF Līdsas nod. vanadžu ilggadēja vadītāja, izcila aprūpes darbā. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
461. **Berga Valentīna,** 1.1.12. DV no 1962. DVF Mančesteras nod. vanadžu vadītāja un valdes locekle. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
462. **Blauss Aleksandrs,** 26.7.25. DV no 1951. DVF Donkasteras nod. valdes ilggadējs loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
463. **Ceske Jānis,** 23.6.24. DV biedrs — dibinātājs. DVF Boltonas nod. valdes pr-dis, valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76. Miris — 4.2.81.
464. **Dūdars Pēteris,** 10.4.22. DV no 1948. DVF Silsdenes nod. ilggadējs valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
465. **Dzītars Artūrs,** 31.7.22. DV no 1951. DVF valdes loceklis, DVF Halifaksas nod. valdes pr-dis un loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.

466. **Emsis Ēriks,** 22.2.26. DV no 1951. DVF Ročdales nod. valdes ilggadējs valdes loceklis, sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
467. **Heistere Elza,** 14.10.97. DV no 1947. DVF Londonas vanadžu kopas ļoti aktīva un ilggadēja darbiniece. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
468. **Liepiņš Jānis,** 11.12.25. DV no 1949. DVF Lesteras nod. valdes pr-dis un loc., sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
469. **Pureniņš Richards,** 20. 2. 09. DV no 1964. DVF valdes loceklis, DVF Līdsas nod. valdes loceklis, sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
470. **Šulce Olga,** 8.2.22. DV no 1949. DVF Līdsas nod. vanadžu aktīva darbiniece, valdes locekle. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
471. **Uskalis Kārlis,** 13.12.31. DV no 1960. DVF Bradfordas nod. tautas deju kopas vadītājs, ,,Saktas'' dalībnieks, DV CV referents. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
472. **Arums Rūdolfs,** 4.3.05. DV biedrs — dibinātājs. DV apv. Čikagā ilggadējs valdes loceklis, apkārtrakstu sagatavotājs, sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
473. **Brūns Jānis,** 9.3.98. DV no 1964. DV apv. Grand Rapidos ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76. Miris — 16.12.77.
474. **Dreimanis Teodors,** 15. 1. 04. Kapt. DV no 1951. DV apv. Bostonā darbinieks, koŗa ,,Līga'' dibinātājs un pr-ks. DV nozīme zeltā — 31. 8. 76.
475. **Gavars Paulis,** 27. 7. 09. DV no 1956. DV apv. Linkolnā valdes loc. un pr-dis no 1974. g. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
476. **Kitners Kārlis,** 27. 5. 20. DV no 1964. DV apv. Ņujorkā ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. Sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
477. **Lejiņš Pēteris,** 20. 1. 09. DV no 1965. ALA dibinātājs un 19 g. valdes pr-dis. PBLA izveidotājs. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
478. **Liepkalns Artūrs,** 15.2.21. DV biedrs dibinātājs. Skolu un jaunatnes darbinieks. Beverīnas dibinātājs. Minsteres latv. ģimnazijas direktors 1978-83. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
479. **Pareizs Herta,** 9.1.20. DV no 1953. DV apv. Detroitā ilggadēja vanadžu pr-ce. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
480. **Reinholds Otto,** 11.7.21. DV no 1950. DV apv. Ņujorkā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
481. **Richters Jānis,** 3. 9. 03. DV no 1965. DV apv. Kolorado ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
482. **Rudzīte Aleksandra,** 26. 10. 11. DV no 1956. DV apv. Čikagā ilggadēja vanadžu kopas sekretāre. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
483. **Vērzemnieks Emīls,** 31.7.11. DV biedrs — dibinātājs. DV pirmās valdes loceklis. DV apv. Ziemeļrietumos, ASV aktīvs darbinieks. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
484. **Vilcāne Marianna,** 17. 4. 07. DV no 1948. DV apv. Milvokos aktīva darbiniece, sevišķi aprūpes un saimnieciskā laukā. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
485. **Vizulis Voldemārs,** 22. 4. 09. DV no 1948. DV apv. Minesotā valdes loceklis 21 g. DV apv. Milvokos ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
486. **Zaķe Vanda,** 6. 5. 25. DV no 1956. DV apv. Kalamazū vanadžu pr-ce, jaunatnes iesaistītāja DV. DV nozīme zeltā — 31. 8. 76.

487. **Ādamsone Ženija,** 16. 11. 02. DV no 1952. DV Melburnas nod. vanadžu darbiniece, sarīkojumu un ziedojumu akciju veicēja. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
488. **Apīnis Linards,** 27.2.21. DV no 1952. DV Melburnas nod. valdes ilggadējs loceklis, jauniešu iesaistītājs, ziedotājs. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
489. **Dišleris Jānis,** 11.7.16. DV no 1963. DV Adelaides nod. ilggadējs valdes loceklis, jaunatnes iesaistītājs DV. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
490. **Jaunalksnis Guntars,** 17.2.23. DV no 1953. DV Ņukāstles nod., Austrālijā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
491. **Bērziņa Ruta,** 11. 10. 23. DV no 1955. DV Pertas nod. vanadžu valdes ilggadēja locekle un pr-de. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
492. **Bencone Anete,** 1.12.01. DV no 1947. DV Toronto nod. aktīva ilggadēja darbiniece, teātŗa dalībniece. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
493. **Putniņš Arnolds,** DV biedrs - dibinātājs. DV Kanadas valdes kasieris. DV Toronto nod. valdes loceklis, aktīvs DV drāmā. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
494. **Robežgruntnieks Ēriks,** 15.9.16. DV no 1951. DV Hamiltonas nod. aktīvs darbinieks. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
495. **Šmits Jānis,** 21.10.04. DV apgāda vadītājs Kanadā, saimniecisks un kultūras darbinieks. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
496. **Zandersons Teodors,** 13.7.02. DV no 1951. DV Kanadas valdes loceklis, DV Londonas Kanadā valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 31.8.76. Miris — 13.9.75.
497. **Aigars Herberts,** 25.4.12. DV no 1954. DV Ķelnes nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
498. **Bullītis Artūrs,** 15.6.13. DV no 1948. DV Vircburgas ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 31. 8. 76. Miris 9. 6. 76.
499. **Klauss Rūdolfs,** 31.3.21. DV Bīlefeldas nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
500. **Petrikalns Vilis,** 7.8.25. DV no 1950. DV Viestura nod. Vācijā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
501. **Reboks Vilhelms,** 16.5.11. DV Bīlefeldas nod. valdes loceklis un pr-dis. DV R.-Vācijas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31. 8. 76. Miris 29. 1. 78.
502. **Rungaine Lilija,** 30.4.18. DV no 1953. DV Minchenes nod. ilggadēja valdes locekle. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
503. **Šica Alīse,** 6.12.21. DV no 1951. DV Viestura nod. Vācijā ilggadēja sekretāre, skolotāja. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
504. **Valters Pramalds,** 28. 8. 17. DV no 1950. DV Bīlefeldas nod. valdes loceklis. DV R-Vācijas valdes loceklis, aktīvs latviešu tiesību cīnītājs. DV nozīme zeltā 31.8.76.
505. **Žukovskis Aloizs,** 12. 9. 17. DV Hildesheimas kopas vadītājs vairāk nekā 30 g. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
506. **Kadiķis Mārtiņš,** 20.6.13. DV no 1950. DV Zviedrijas valdes loceklis, šaušanas nozares vadītājs. DV Lundas nod. dibinātājs un pr-dis. DV centrālās valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.
507. **Pavasars Bruno,** 1.8.96. Diplomāts, Latviijas konsuls Holandē. DV darba atbalstītājs. DV nozīme zeltā — 31.8.76. Miris 10.8.76.
508. **Berends Kārlis,** 27.4.87. Latvijas lietvedis Parīzē. Latviešu tiesību aizstāvis. DV nozīme zeltā — 31.8.76.

509. **Bebers Hermīne,** 19.2.13. DV no 1955. DVF Lesteres nod. ilggadēja vanadžu vadītāja. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
510. **Broks Roberts,** 6.3.23. DV no 1949. DVF Volverhamptonas nod. valdes loceklis un ilggadējs pr-dis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.
511. **Lazdiņa Zenta,** 4. 2. 20. DV no 1950. DV Lesteres nod. ilggadēja vanadžu pr-ce, vanadžu novada pr-ce. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
512. **Liepiņa Anna,** 8. 8. 09. DV no 1956. DVF Halifaksas nod. vanadžu valdes locekle un ilggadēja pr-ce. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.
513. **Paeglis Kārlis,** 14.4.18. DV no 1958. DVF Huddersfield nod. valdes loceklis un ilggadējs pr-dis. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
514. **Pumpainis Elmārs,** 21.11.24. DV no 1949. DVF Derbijas nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
515. **Šķietnieks Antons,** 5.2.24. DV no 1950. DVF Pīterborovas nod. ilggadējs valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
516. **Zaķe Maija,** 7. 4. 30. DV no 1952. DVF Boltonas nod. vanadžu kopas ilggadēja valdes locekle. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
517. **Āboliņš Jānis,** 15.9.18. DV no 1948. DV apv. Bostonā ilggadējs valdes loceklis DV nozīme zeltā — 25.7.77.
518. **Arbeiters Alfrēds,** 9. 4. 13. DV no 1964. DV apv. D. Kalifornijā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
519. **Balode Irma,** 16. 5. O8. DV no 1952. DV apv. Linkolnā ilggadēja vanadžu darbiniece. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
520. **Ceriņa Aida.** DV apv. Indianapolē ilggadēja vanadžu darbiniece. DV ASV vanadžu pr-ce. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
521. **Cukura Mirdza,** 21. 5. 23. DV no 1954. DV apv. Milvokos vanadžu kopas ilggadēja valdes locekle un pr-ce. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
522. **Grudule Margareta,** 17.3.08. DV no 1962. DV apv. Minesotā ilggadēja vanadžu kopas valdes locekle, teātŗa darbiniece. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
523. **Kalniņš Jānis,** 7.10.02. DV no 1955. DV apv. Kalamazū ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
524. **Mīlbergs Jānis-Edgars,** 30.12.10. DV no 1948. DV apv. Bostonā DV nama pārzinis, koŗa dalībnieks, aktīvs aprūpes darbā. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
525. **Rolle Zenta,** 27.6.26. DV apv. Kolorado nod. un vanadžu kopas valdes locekle, koŗa diriģente. DV nozīme zeltā — 25.7.77
526. **Ruķinskis Leons,** 3.3.05. DV apv. Kolorado ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25.7.77.
527. **Spārniņš Andrejs,** 22. 10. 18. DV biedrs - dibinātājs. DV apv. Minesotā ilggadējs valdes loceklis un pr-dis, koŗa organizētājs, jaunatnes kopas dibinātājs. DV ASV valdes loceklis un pr-dis. DV centrālās valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.
528. **Spuntelis Valfrīds,** 25. 12. 22. DV no 1962. DV apv. Ņudžersijā ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.
529. **Stundiņa Anna,** 10. 3. 14. DV no 1964. DV apv. Demoinā ilggadēja vanadžu valdes locekle. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.
530. **Upesleja Kārlis,** 21. 10. 02. DV no 1952. DV apv. Milvokos ilggadējs darbinieks, koŗa loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

531. **Upmanis Valdis,** 13. 7. 13. DV no 1951. DV apv. Ņujorkā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

532. **Vilks Daumants,** 8. 10. 24. DV no 1946. DV apv. Z.-Kalifornijā ilggadējs valdes loceklis, aktīvs teātrī, saimniecībā. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

533. **Andersons Brunis,** 28. 7. 15. DV no 1953. DV Adelaides nod. valdes loceklis. DV Austrālijas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

534. **Bagun-Bērziņa Marta,** 28. 8. 16. DV no 1953. DV Melburnas nod. vanadžu kopas pr-ce. DV Austrālijas vanadžu pr-ce. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

535. **Bumbieris Miervaldis,** 1. 1. 21. DV no 1955. DV Adelaides nod. valdes loceklis, DV Austrālijas valdes loceklis un pr-dis. DV centrālās valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

536. **Sakne Paulīne,** 25. 11. 06. DV no 1955. DV Sidnejas nod. vanadžu pr-ce, valdes locekle. Lieli nopelni informācijas darbā. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

537. **Sala Fricis,** 11. 4. 16. DV no 1957. DV Melburnas nod. ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

538. **Vaičulis Jānis,** 21. 4. 24. DV no 1952. DV Sidnejas nod. ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

539. **Zilberts Gunnardes,** 31. 7. 24. DV no 1951. DV Melburnas nod. ilggadējs valdes loceklis, dubultkvarteta „Kursa" saimniecības kārtotājs, „Harmonija" administrātors. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

540. **Brikmanis Guntārs,** 18. 6. 27. DV no 1952. DV Londonas, Kanadā, valdes loceklis un ilggadējs valdes pr-dis. DV Kanadā valdes loceklis un pr-dis. DV centrālās valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

541. **Deksnis Kazimirs,** 24. 11. 21. DV no 1950. DV Montrealas nod. darbinieks, jaunatnes audzinātājs, skolas pārzinis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

542. **Kārkliņš Vitolds,** 4. 2. 21. DV no 1952. DV Sadberijas nod. Kanadā, ilggadējs darbinieks, sevišķi panākumi informācijas darbā. DV Kanadas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

543. **Lucs Alberts,** 27. 10. 23. DV no 1953. DV Toronto nod. ilggadējs valdes loceklis, vīru koŗa dalībnieks, jaunatnes darbinieks. DV Kanadas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

544. **Sakss Imants,** 16. 1. 18. DV no 1966. DV vīru koŗa diriģents, mūzikālais vadītājs. Sevišķi nopelni skaņu plašu iedziedāšanā. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

545. **Strautmanis Jānis,** 19. 7. 19. DV no 1950. DV St. Catharines nod. Kanadā, ilggadējs darbinieks. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

546. **Līvena Ārija,** 30. 7. 28. DV no 1952. DV Memingenas nod. vanadžu ilggadēja vadītāja. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

547. **Kristsons Aleksandrs,** 28. 12. 28. DV no 1951. DV Gēteborgas nod. ilggadējs loceklis un valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 25. 7. 77.

548. **Bērziņa Zelīte,** 24. 10. 27. DV no 1963. DV apv. Kalamazū ilggadēja vanadžu kopas valdes locekle. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

549. **Birzgalis Reinis,** 3. 6. 07. DV no 1970. DV darba atbalstītājs, aktieris, režisors, uzvedumu sagatavotājs. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

550. **Krūmiņš Raimonds,** 3. 2. 03. DV no 1959. DV apv. Demoinā valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

551. **Luiks, Jānis,** LKOK, 8. 12. 96. DV no 1951. DV mērķu sekmētājs un atbalstītājs. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

552. **Mazītis Pēteris,** 19. 8. 95. DV no 1964. DV apv. Ziemeļrietumos, ASV, informācijas darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

553. **Millere Irīna,** 9. 3. 21. DV no 1960. DV apv. Ņudžersijā, ASV ilggadēja vanadžu valdes locekle un pr-ce. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

554. **Minka Gaida,** 1. 1. 28. DV no 1956. DV apv. Kalamazū vanadžu kopas valdes locekle, vanadžu ansambļa dalībniece. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

555. **Ozoliņš Teodors,** 7. 11. 19. DV biedrs - dibinātājs. DV apv. Čikagā vanadžu dubultkvarteta ilggadējs vadītājs, DV darba atbalstītājs. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

556. **Peniķis Aris,** 23. 3. 38. DV no 1955. DV apv. Milvokos ilggadējs valdes loceklis, vīru koŗa, tautas deju un teātŗa kopas dalībnieks. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

557. **Plūcis Arnolds,** 1. 12. 16. DV no 1950. DV apv. Vašingtonā ilggadējs valdes loceklis, sarīkojumu vadītājs, sporta atbalstītājs. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

558. **Straumēna Valda,** 12. 7. 29. DV no 1951. DV apv. Bostonā ilggadēja vanadžu valdes locekle, audzinātāja skolā. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

559. **Trucis Arnolds,** 20. 10. 09. DV biedrs-dibinātājs. DV apv. Filadelfijā valdes loceklis un pr-dis. Lieli nopelni šaušanas sporta veicināšanā. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78. Miris 6. 7. 78.

560. **Turks Jānis,** 16. 3. 06. DV no 1949. DV apv. Kalamazū dibinātājs, DV darba atbalstītājs, lieli nopelni kaŗavīru labā. DV nozīme zeltā - 2. 7. 78.

561. **Aivars Oļģerts,** 6. 5. 22. DV no 1948. DVF Bradfordas nod. ilggadējs darbinieks, kasieris, sarīkojumu izkārtotājs, skolotājs. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

562. **Fenglere Luize,** 9. 9. 11. DV no 1955. DVF Donkasteras nod. vanadžu kopas ilggadēja valdes locekle. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

563. **Pulers Alfrēds,** 28. 9. 15. DV no 1954. DVF Mansfīldas nod. ilggadējs valdes loceklis, sporta darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

564. **Rulliņš Jānis,** 24. 12. 98. DV no 1949. DVF Bradfordas nod. rev. komisijas ilggadējs pr-dis, preses darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

565. **Vītola Emma,** — 26. 4. 15. DV no 1956. DVF Korbijas nod. vanadžu kopas ilggadeja vadītāja, lieli nopelni aprupes darbā. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

566. **Auziņš Augusts,** — 29. 12. 12. DV no 1971. DV Austrālijas valdes un LAAJ informācijas nozares vadītājs. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

567. **Beimanis Osvalds,** 6. 11. 05. DV no 1967. DV Austrālijas valdes loceklis, liels DV darba atbalstītājs. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78. Miris — 26. 5. 80.

568. **Briedis Arnolds,** 5. 9. 22. DV no 1950. DV Melburnas nod. valdes ilggadējs loceklis. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

569. **Kagainis Jēkabs,** 8. 8. 07. DV no 1956. DV Sidnejas nod. valdes loceklis, ziedojumu vācējs, nama pārzinis. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

570. **Mukāne Marija,** 7. 9. 22. DV no 1954. DV Ņukāstles nod. Austrālijā, vanadžu kopas vadītāja, DV darba balstītāja. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

571. **Pelegrīns Augusts,** 16. 5. 19. DV no 1949. DV Pertas nod. ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78. Miris — 10. 2. 79.

572. **Piekuse Lilija,** 2. 1. 01. DV no 1958. DV Melburnas nod. vanadžu valdes locekle, aktīva saimnieciskos pasākumos. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

573. **Rītenis Jānis,** 15. 3. 25. DV no 1961. LAAJ prezidija pr-dis, aktīvs sabiedrisks darbinieks Adelaidē. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

574. **Ozols Elmārs,** 20. 4. 15. DV no 1946. Beļģijas nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

575. **Bērziņš Jānis,** 15. 7. 15. DV no 1947. DV Sadberijas nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

576. **Pelēna Vija,** 29. 11. 30. DV no 1956. DV Vankuveras nod. vanadžu ilggadēja vadītāja, jaunatnes audzinātāja. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

577. **Plūduma Tālija,** 14. 7. 25. DV no 1962. DV Druvas, Kanadā, ilggadēja valdes locekle. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

578. **Plūdons Varimants,** 29. 5. 28. DV no 1953. DV Toronto nod. valdes loceklis un pr-dis, DV Kanadas valdes loceklis un pr-dis. DV centrālās valdes kultūras nozares vadītājs. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

579. **Damroze Leontīne,** 10. 9. 09. DV no 1966. DV Hamburgas nod. ilggadēja vanadžu vadītāja. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

580. **Mieriņš Augusts,** 19. 3. 15. DV no 1965. DV Nirnbergas nod. ilggadējs valdes pr-dis. DV R.-Vācijas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 2. 7. 78.

581. **Dazenko Anna,** 4. 6. 16. DV no 1953. DV Minchenes nod. ilggadēja valdes un vanadžu valdes locekle. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

582. **Daniševskis Raimonds,** 22. 2. 13. DV no 1948. DV Minsteres nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. Lieli nopelni šaušanas sporta veicināšanā. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

583. **Kalniņš Arvīds,** 2. 4. 26. DV no 1968. DV Menchengladbachas nod. valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

584. **Bush Milda,** 15. 5. 19. DV no 1967. DV Adelaides nod. vanadžu locekle un pr-de. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

585. **Grimms Aleksandrs,** 20. 8. 26. DV no 1950. DV Melburnas nod. deju kopas „Daugavieši" dibinātājs un vadītājs, jaunatnes audzinātājs. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

586. **Līvmanis Staņislavs,** 11. 11. 23. DV no 1963. DV Adelaides nod. vīru koŗa „Daugava" diriģents, dibinātājs un izveidotājs. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

587. **Pāvuliņa Elza,** 16. 12. 20. DV no 1959. DV Melburnas nod. vanadžu valdes locekle un pr-de. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

588. **Pomers Juris,** 11. 12. 16. DV no 1957. DV Melburnas nod. vīru dubultkvarteta dibinātājs un vadītājs, sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

589. **Rolava Ella,** 7. 6. 23. DV no 1967. DV Melburnas nod. ilggadēja vanadžu darbiniece. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

590. **Sarkans Gunārs,** 9. 11. 25. DV no 1949. DV Pertas nod. ilggadējs valdes loceklis, aktīvs visās nozarēs. DV nozīme zeltā —18. 6. 79.

591. **Voitkūns Eduards,** 7. 3. 24. DV no 1949. DV Adelaides nod. ilggadējs valdes loceklis, LAAJ prezidija pr-dis, PBLA valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

592. **Zīle Arvīds,** 21. 11. 21. DV no 1956. DV Pertas nod. aktīvs darbinieks, drāmā, sabiedrībā. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

593. **Abrama Ausma,** 12. 2. 26. DV no 1957. DV apv. Filadelfijā ilggadēja darbiniece. DV ASV valdes jaunatnes nozares vadītāja. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

594. **Berģis Voldemārs,** 13. 8. 98. DV no 1954. DV apv. Milvokos ilggadējs darbinieks, bibliotēkārs. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

595. **Dišlers Paulis,** 7. 1. 02. DV no 1965. DV apv. Čikagā ilggadējs valdes loceklis, sabiedrisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

596. **Geistauts Toms,** 18. 11. 05. DV no 1952. DV apv. Minesotā ilggadējs sekretārs, teātŗa kopā, vīru ansamblī, sabiedriskā darbā. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

597. **Lamberga Valentīna,** 13. 9. 29. DV no 1958. DV apv. Bostonā teātŗa kopas dalībniece, DV lugu krātuves pārzine, radio raidījumu sagatavotāja. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

598. **Logins Staņislavs,** 24. 2. 10. DV no 1947. DV apv. Detroitā un Kalamazū ilggadējs valdes loceklis un pr-dis, apv. žurnāla redaktors. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

599. **Mačs Alfrēds,** 24. 10. 10. DV no 1946. DV apv. Grand Rapidos ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

600. **Paeglis Ernests,** 14. 6. 15. DV no 1948. DV apv. Milvokos darbinieks, koŗa dalībnieks 30 gadus. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

601. **Švānfelds Ivars,** 30. 6. 39. DV no 1967. DV apv. Čikagā valdes loceklis aktīvs sportā un ārējās inf. darbā. DV ASV valdes sporta nozares vadītājs. DV globālo šaušanas sacensību vadītājs. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

602. **Timermanis Arvīds,** 4. 9. 27. DV no 1950. DV apv. Kolorado valdes loceklis, aprūpes nozares vadītājs. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

603. **Vērenieks Anna,** 11. 4. 04. DV no 1962. DV Apv. Minesotā vanadžu kopas ilggadēja darbiniece. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

604. **Beņķīte Marija,** 26. 7. 20. DV no 1964. DV Druvas nod. Kanadā vanadžu kopas ilggadējā vadītāja. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

605. **Bērziņš Tālivaldis,** 9. 7. 21. DV no 1951. DV Londonas, Kanadā, ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

606. **Brūze Elma,** 23. 8. 23. DV no 1967. DV Edmontonas nod. Kanadā ilggadēja valdes locekle. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

607. **Janitēna Aina,** 10. 5. 25. DV no 1952. DV Sadberijas, Kanadā ilggadējā vanadžu vadītāja, skolotāja, teātŗa dalībniece. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

608. **Ozols Edmunds,** 20. 2. 20. DV no 1949. DV Niagara Falls un Toronto nodaļu ilggadējs darbinieks, skautu vadītājs. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

609. **Reinis Ernests,** 26. 11. 11. DV no 1958. DV Hamiltonas nod. ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

610. **Simsone Valija,** 20. 4. 28. DV no 1953. DV Kičeneras-Voterlū, Kanadā, nodaļas vanadžu valdes ilggadēja locekle un pr-de. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

611. **Sisenis Kārlis,** 28. 10. 01. DV no 1952. DV Manitobas nod. Kanadā dibinātājs, Niagara Falls nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79. Miris — 10. 2. 82.

612. **Balodis Alberts,** 28. 4. 25. DV no 1952. DVF Lesteres nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

613. **Blīgzna Jānis,** 7. 10. 05. DV no 1950. DVF Birminghamas nod. ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79. Miris — 6. 79.

614. **Dambītis Teodors,** 7. 7. 14. DV no 1948. — 52. un No 1966. g. DVF Bradfordas nod.valdes loceklis, kluba sekretārs. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

615. **Miklucāns Aleksandrs,** 23. 2. 11. DV no 1950. DVF Birminghamas nod. ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

616. **Muravskis Ivars,** 14. 10. 41. DV no 1958. DVF Līdsas nod. valdes loceklis, sab-kultūrālās daļas vadītājs, jaunatnes vadītājs. Deju kopas „Kamoliņš" vadītājs.DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

617. **Pāvulēna Marija,** 1. 1. 11. DV no 1950. DVF Notinghamas nod. vanadžu kopas vadītāja. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

618. **Zariņš Aleksandrs,** 23. 3. 21. DVF Notinghamas nod. valdes ilggadējs loceklis. DV nozīme zeltā — 18. 6. 79.

619. **Auers Valdis,** 18. 2. 29. DV no 1949. DVF Korbijas nod. valdes loceklis un ilggadējs pr-dis. Aktīvs kultūras darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

620. **Ausala-Pālīte Margarita,** 13. 7. 19. DV no 1950. DVF ārējās informācijas ilggadēja darbiniece, Latvijas vārda daudzinātāja. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

621. **Cukura Elvīra,** 6. 9. 04. DV no 1949. DVF Notinghamas nod. vanadžu ilggadēja vadītāja. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

622. **Jēkabsone Anna,** 1. 4. 12. DV no 1955. DVF Lesteres nod. vanadžu kopas ilggadēja valdes locekle. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

623. **Pitāne Brigita,** 23. 3. 31. DV no 1948. DVF Stokportas nod. ilggadēja vanadžu vadītāja. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

624. **Plūme Jānis,** 22. 5. 22. DV no 1953. Ilggadējs DVF Anglijā nodaļu darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

625. **Šmits Jānis,** 15. 4. 26. DV no 1950. DVF Līdsas nod. ilggadējs darbinieks, sevišķi nopelni informācijas darbā, deju grupas „Kamoliņš" vadītājs. DV nozīme zeltā —2. 5. 80.

626. **Āboliņa Nellija,** 24. 9. 16. DV no 1964. DV apv. Bostonā vanadžu kopas valdes locekle, saimniecības vadītāja. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

627. **Altmane Milda,** 24. 12. 13. DV no 1951. DV apv. Bostonā vanadžu kopas ilggadēja valdes locekle, pr-de, koŗa dalībniece. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

628. **Antonišķis Dzintars,** 4. 7. 24. DV no 1947. DV apv. Linkolnā ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

629. **Bērziņš Zigmunds,** 25. 11. 21. DV no 1946. DV apv. Kalamazū ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

630. **Buks Fēlikss,** 6. 12. 19. DV biedrs-dibinātājs. DV apv. Filadelfijā darbinieks, aktīvs ziedojumu vācējs. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

631. **Harju Arvīds,** 22. 3. 17. DV no 1962. DV apv. Ņujorkā aktīvs saimnieciskā laukā. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

632. **Hāznere Anita,** 15. 10. 45. DV no 1971. DV ASV vanadžu darbiniece, zemes vanadžu priekšniece. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

633. **Jansone Olga,** 2. 6. 31. DV no 1960. DV apv. Grand Rapidos vanadžu ilggadēja valdes locekle un pr-ce. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

634. **Jordāns Aleksandrs,** 6. 6. 07. DV no 1950. DV apv. Vašingtonā ilggadējs darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

635. **Kalniņš Vilis,** 8. 3. 24. DV no 1947. DV apv. Detroitā ilggadējs darbinieks, valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

636. **Kica Marta,** 30. 3. 07. DV no 1956. DV apv. Ņujorkā vanadžu ilggadēja darbiniece, jo sevišķi aktīva saimnieciskā laukā. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

637. **Ozola Elfrīda,** 30. 10. 19. DV no 1959. DV apv. Kalamazū ilggadēja darbiniece, dziedātāju ansambļa dibinātāja un pr-ce. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

638. **Saulītis Vitālijs,** 20. 2. 08. DV no 1961. DV apv. Detroitā ilggadējs valdes un rev. komisijas loceklis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

639. **Spilners Ilgvars, Dr.** 12. 4. 25. DV no 1974. PBLA pr-dis, Latvijas tiesību cīnītājs. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

640. **Straumēns Gunārs,** 24. 2. 28. DV no 1950. DV apv. Bostonā teātŗa pr-ks, dekorātors, skautu vadītājs. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

641. **Šteinblūms Jānis,** 24. 6. 25. DV no 1960. DV apv. Ziemeļkalifornijā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

642. **Žumburs Vilis,** 4. 9. 08. DV no 1965. DV apv. Ziemeļrietumos, ASV, valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80. Miris — 10. 12. 81.

643. **Deliņš Emīls,** 15. 5. 21. Latvijas konsuls Austrālijā. Ļoti aktīvs politiskā darbā. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

644. **Delvers Antons,** 26. 2. 13. DV no 1952. DV Melburnas nod. ļoti aktīvs valdes loceklis, lieli nopelni DV nama iegādē un izbūvē. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

645. **Graudiņš Vijulis,** 27. 12. 24. DV no 1952. DV Adelaides nod. ilggadējs valdes, teātŗa un vīru koŗa loceklis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

646. **Groša Irma,** 24. 4. 07. DV no 1971. DV Adelaides nod. vanadžu valdes loc. un pr-de. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

647. **Lūse Marta,** 18.4.15. DV no 1956. DV Adelaides nod. ilggadēja vanadžu valdes locekle. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

648. **Matisone Irija,** 3. 7. 23. DV no 1966. DV Adelaides nod. ilggadēja vanadžu valdes locekle, jaunatnes vadītāja. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

649. **Mellēns Juris,** 1. 3. 23. DV no 1969. DV Džilongas nod. valdes loceklis un pr-dis. DV Austrālijas valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

650. **Olmanis Dailonis,** 5. 5. 24. DV no 1949. DV Pertas nod. valdes loceklis, teātŗa režisors, aktieris, dekorātors, vīru koŗa un dubultkvarteta dalībnieks. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

651. **Stefane Lilija,** 20. 3. 09. DV no 1971. DV Sidnejas nod. vanadžu ilggadēja valdes locekle. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

652. **Urlovska Biruta,** 20. 8. 19. DV no 1959. DV Sidnejas nod. vanadžu valdes ilggadēja sekretāre. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

653. **Vanadziņš Artūrs,** 13. 9. 14. DV no 1949. DV Džilongas nod. dibinātājs un aktīvs darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

654. **Zeidaka Brigita,** 23. 6. 33. DV no 1968. DV Melburnas nod. ilggadēja vanadžu valdes locekle. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

655. **Ādmine Anna-Marija,** 1. 2. 10. DV no 1957. DV Londonas, Kanadā, nod. vanadžu kopas ilggadēja valdes locekle un vadītāja. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80. Mirusi — 14. 11. 81.

656. **Bukovskis Žanis,** 29. 3. 17. DV biedrs-dibinātājs. Bijis DVF Anglijā nodaļu un zemes valdes loceklis. DV Druvas, Kanadā, nod. rosīgs darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

657. **Dumpe Margarita.** DV no 1950. DVF Stokportas nod. dibinātāja un vanadžu darbiniece. DV Toronto nod. vanadžu pr-ce. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

658. **Grasis Leonīds,** 12. 6. 12. DV biedrs-dibinātājs. DV Sadberijas, Kanadā, nod.ilggadējs valdes loceklis, aktīvs informācijas darbā. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

659. **Immura Vera,** 3. 7. 20. DV no 1950. DV Hamiltonas nod. ilggadēja vanadžu darbiniece. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

660. **Kalupnieks Arvīds,** 15. 5. 24. DV biedrs-dibinātājs. DV Hamiltonas nod. valdes loceklis un pr-dis. DV Kanadas valdes loceklis, sekretārs un viceprieksšsēdis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

661. **Kronbergs Tālivaldis,** LNAK ilggadējs valdes pr-dis, PBLA loceklis, izcils politisks darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

662. **Krūmiņa Emma,** 27. 6. 22. DV no 1965. DV St. Catharines, Kanadā, nod. ilggadēja valdes locekle, izcila sabiedriskā darbā. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

663. **Lavs Jānis,** 10. 2. 08. DV no 1956. DV Montrealas nod. ilggadējs valdes loceklis un pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

664. **Ronis Ernests,** 9. 6. 22. DV no 1954. DV Bramptonas, Kanadā, valdes loceklis un ilggadējs pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

665. **Stepermanis Alis,** 18. 1. 12. DV no 1962. DV Edmontonas, Kanadā, nod. ilggadējs valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

666. **Taube Dzidra,** 24. 7. 28. DV no 1955. DV Kičeneras, Kanadā, nod. ilggadēja vanadžu pr-ce. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

667. **Treilona Svetlana,** Dr., 5. 3. 17. DV no 1949. DV Sadberijas, Kanadā un Toronto nod. vanadžu valžu locekle, ,,Zīļu'' pr-ces vietniece. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

668. **Baltputne Velta,** 31. 3. 25. DV no 1965. DV Hamburgas nod. vanadžu ilggadēja sekretāre un pr-ce. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

669. **Daģis Jānis,** 1. 6. 08. DV no 1952. DV Neuštates nod. valdes ilggadējs pr-dis. LCK apgabala pārstāvis. DV R.-Vācijas valdes inf. darbinieks. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

670. **Sīlis Aleksandrs,** 2. 2. 20. DV no 1951. DV Frankfurtes nod. dibinātājs, valdes loceklis, referents, grāmatu meses iekārtotājs. DV nozīme zeltā — 2. 5. 80.

671. **Rudzītis Ēriks,** 13. 6. 25. DV no 1959. DVF Birminghamas nod. valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

672. **Sarkanbārde Ērika,** 12. 4. 16. DV no 1948. DVF novada vanadžu priekšniece, lieli nopelni informācijas darbā, skolotāja, DVF vanadžu vadītāja. DV nozīme zeltā — 24. 2. 81.

673. **Tauriņš Arnolds,** 16. 2. 14. DV no 1960 DVF Līdsas nod. valdes pr-dis. DVF valdes loceklis, ārējās inf. un saimnieciskās nozares vadītājs. DV centrālās valdes loceklis, CV iekšējās inf. nozares vadītājs, CV prez. loceklis. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

674. **Zobens Elmārs,** 2. 12. 16. DV no 1951. DVF Halifaksas nod. valdes pr-dis. Aktīvs ārējās inf. nozarē. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

675. **Burģis Vigo,** 25. 11. 25. DV no 1957. DV apv. Indianapolē pr-ks, teātŗa kopas vadītājs, režisors, aktīvs jaunatnes darbā, sarīkojumu vadītājs. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

676. **Grundsbergs Jānis,** 27. 10. 04. DV no 1947. DV apv. Milvokos aktīvs darbinieks, sarīkojumu rīkotājs. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

677. **Pīlāgs Voldemārs,** 20. 12. 14. DV no 1964. DV apv. Linkolnā aktīvs darbinieks. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

678. **Riekstiņš Jānis,** 22. 8. 26. DV no 1971. Ilggadējs ALA pr-dis, politisks cīnītājs, PBLA valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

679. **Vērenieks Jēkabs,** 25. 9. 02. DV no 1962. Jaunatnes un teātŗa darbinieks, režisors, DV apv. Minesotā darbinieks. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

680. **Zieriņš Teodors,** 12. 4. 25. DV no 1952. DV apv. Čikagā darbinieks, sevišķi izcils pretkomūnisma cīnītājs. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

681. **Zuika Jānis,** 19. 6. 14. DV no 1957. DV apv. Kalamazū vīru koŗa un vanadžu ansambļa diriģents, skautu darbinieks. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

682. **Ešmanis Vilis,** 23. 8. 11. DV no 1968. DV Pertas nod. ilggadējs sekretārs, preses darbinieks, sarīkojumu rīkotājs. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

683. **Iesals Voldemārs,** 16. 4. 10. DV no 1949. DV Melburnas nod. valdes loceklis, lauku īpašuma saimnieks, nodaļas nama veidotājs, dubultkvarteta dalībnieks. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

684. **Priede Lilija,** 16. 7. 26. DV no 1970. DV Sidnejas nod. vanadžu sekretāre, vadītāja, līdzekļu vācēja, kafejnīcas vadītāja. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

685. **Upenieks Pēteris,** 19. 9. 20. DV no 1949. DV Sidnejas nod. valdes pr-dis, lieli nopelni nama iegādē. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

686. **Beitāns Arvīds,** 9. 11. 23. DV no 1950. DV Londonas nod., Kanadā, dibinātājs, valdes pr-dis. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

687. **Bērziņš Ansis,** 23. 3. 22. DV no 1958. DV Kičeneras nod., Kanadā, sekretārs, kasieris, pr-dis. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

688. **Vilka Dzidra,** 28. 6. 26. DV no 1954. DV Edmontonas, Kanadā, vanadžu ilggadēja darbiniece. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

689. **Nātriņš Harijs,** 30. 4. 24. DV no 1951. DV Hamburgas nod. ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

690. **Odziņš Augusts,** 20. 8. 14. DV no 1951. DV Menchengladbachas nod. ilggadējs valdes loceklis, aktīvs informācijas darbā. DV nozīme zeltā — 24. 4. 81.

691. **Ansbergs Jānis,** 11. 2. 11. DV no 1951. Dubultkvarteta ,,Tēvija'' vadītājs 45 g., skolotājs, draudzes priekšnieks, bērnu nometnes vadītājs, Dziesmu svētku rīcības komitejas pr-dis, DV darba atbalstītājs. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

692. **Misiņš Herberts,** 2. 10. 10. DV no 1951. DV apv. Milvokos koŗa priekšnieks, teātŗa administrātors, skolas pārzinis. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

693. **Pričiņa Elza,** 10. 10. 17. DV no 1970. DV apv. Klīvlendā vanadžu kopas kasiere, pr-ce. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

694. **Rasiņa Alma,** 5. 1. 23. DV no 1952. DV apv. Minesotā ļoti aktīva darbiniece. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

695. **Rode Jānis,** 27. 1. 23. DV no 1947. DV apv. Linkolnā ilggadējs valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

696. **Valdmanis Rita,** 20. 8. 25. DV no 1958. DV apv. Čikagā vanadžu valdes ilggadēja locekle. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

697. **Gulbis Kārlis,** 7. 2. 23. DV no 1951. DV Toronto nod. sporta un dažādu pasākumu aktīvs veicinātājs. DV nozīme zeltā 26. 7. 82.

698. **Krūziņš Irvalds,** 26. 4. 26. DV no 1967. DV Hamiltonas nod. valdes loceklis, aktīvs visās nozarēs. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

699. **Miķelsons Voldemārs,** 25. 8. 25. DV no 1950. DV Londonas, Kanadā, ilggadējs valdes loceklis, šaušanas sacīkšu vadītājs. DV Kanadas valdes loceklis. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

700. **Gaujers Arvīds,** 14. 2. 19. DV no 1951. DV Funkturma nod. pr-dis, DV Špākenbergas nod. valdes loceklis un sporta darbinieks. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

701. **Ivāns Uldis,** 2. 5. 24. DV no 1950. DVF Hadersfīldas nod. ilggadējs valdes loceklis, kluba darbinieks, vīru koŗa dalībnieks. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

702. **Jankovskis Osvalds,** 27. 7. 11. DV biedrs-dibinātājs. DVF Hadersfīldas nod. valdes loceklis un pr-dis, bibliotēkas vadītājs. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

703. **Misiņa Marija,** 19. 3. 01. DV no 1949. DVF Notinghamas nod. vanadžu kopas ilggadēja darbiniece. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

704. **Sīle Anita,** 18. 7. 39. DV no 1975. DVF Straumēnu saimniece, veco un slimo kopēja, vanadžu kopas vadītāja, referente angļiem. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

705. **Grava Edgars,** 18. 4. 13. DV no 1953. DV Balaratas nod. valdes pr-dis, dibinātājs. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82. Miris 24. 8. 82.

706. **Paegle Artūrs,** 16. 6. 23. DV biedrs-dibinātājs. DV Pertas nod. dibinātājs un valdes pr-dis, DV Sidnejas nod. valdes loceklis, šaušanas sekcijas vadītājs, DV Austrālijas valdes sporta nozares vadītājs, DV globālo šaušanas sacīkšu vadītājs. DV nozīme zeltā — 26. 7. 82.

Ar DV centrālās valdes atzinības rakstiem apbalvotie,

sākot ar 1974. gadu (turpinājums LTĻ II sējumā 339 lp. publicētiem)

653. Beimanis Osvalds, Austrālijā
654. Bērziņa Ruta, ,,
655. Briedis Arnolds, ,,
656. Bukovska Natālija, ,,
657. Delveris Antons, ,,
658. Everte Asja, ,,
659. Everts Bernds, ,,
660. Kagainis Jēkabs, ,,
661. Miezis Māris, ,,
662. Neilande Anna, ,,
663. Paegle Artūrs, ,,
664. Pālena Elvīra, ,,
665. Pelegrīns Augusts, ,,
666. Pelša Olga, ,,
667. Pluce Irma, ,,
668. Rolava Ella, ,,
669. Sarkans Gunārs, ,,
670. Sproģis Jānis, ,,
671. Šmits Eižens, ,,
672. Thomas Vija, ,,
673. Urlovskis Andrejs, ,,
674. Urlovska Biruta, ,,
675. Vaičulis Jānis, ,,
676. Berģis Voldemārs, ASV
677. Dreimanis Teodors, ,,
678. Eglītis Andrejs, ,,
679. Gailīte Elza, ,,
680. Grudule Margarieta, ,,
681. Krūmiņš Raimonds, ,,
682. Lamberģs Silvestrs, ,,
683. Liepiņa Tatjāna, ,,
684. Liepkalns Artūrs, ,,
685. Minka Gaida, ,,
686. Paeglis Ernests, ASV
687. Pružinska Dzintra, ,,
688. Rinka Johanna, ,,
689. Ruķinskis Leons, ,,
690. Spārniņš Andrejs, ,,
691. Spuntelis Valfrēds, ,,
692. Viks Daumants, ,,
693. Budzis Ādolfs, Vācija
694. Dazenko Anna, ,,
695. Grotiņš Imants, ,,
696. Lēmane Anna, ,,
697. Mieriņš Augusts, ,,
698. Ozoliņš Kārlis, ,,
699. Alksnīte Emma, Anglija
700. Auers Valdis, ,,
701. Balodis Alberts, ,,
702. Balodis Imants-Leonhards, ,,
703. Broks Roberts, ,,
704. Dzenis Jēkabs, ,,
705. Lazdiņa Zenta, ,,
706. Legzdiņš Voldemars, ,,
707. Paeglis Kārlis, ,,
708. Zariņš Aleksandrs, ,,
709. Brikmanis Guntars, Kanada
710. Brūze Elma, ,,
711. Jakobsons Hermans, ,,
712. Leja Ivārs, ,,
713. Ozoliņš Hugo, ,,
714. Reinis Ernests, ,,
715. Rone Mirdza, ,,
716. Vilka Dzidra, ,,
717. Zvirgzdgrauda Mirdza ,,
718. Gūtmanis Ilgvars, Zviedrija

719. Kalniņš Pēteris, Zviedrija
720. Kaulēns Vilhelms, ,,
721. Kristsons Aleksandrs, ,,
722. Radelis Augusts, ,,
723. Tidrika Guna, ,,
724. Lappuķe Edgars, Francija
725. Auziņš Augusts, Austrālija
726. Bračs Gunārs, ,,
727. Bogdanovics Gvido, ,,
728. Rītenis Jānis, ,,
729. Ezergailis Māris, ,,
730. Mukāna Marija, ,,
731. DV Sidnejas vanadžu kopa
732. Strautnieks Arvīds, ,,
733. Stuberovska Elfrīda, ,,
734. Šulca Alma, ,,
735. Voitkuns Eduards, ,,
736. Zeidaka Brigita, ,,
737. Zeps Žanis, ,,
738. Aivars Oļģerts, Anglija
739. Zobens Elmārs, ,,
740. Brīvnieks Jēkabs, Vācija
741. Gaujers Arvīds, ,,
742. Rikveilis Maksis, ,,
743. Vestfālis Jānis, ,,
744. Ozols Elmārs, Beļģija
745. DV apv. Milvoķos vanadžu sekstets, ASV
746. Baltgalve Nelda, ,,
747. Bērziņš Zigmunds, ,,
748. Brants Harijs, ,,
749. Brieze Roberts, ,,
750. Elksnis Auseklis, ,,
751. Endziņa Paula, ,,
752. Geistauts Toms, ,,
753. Harju Arvīds, ,,
754. Jaunkalnietis Valentīns, ,,
755. Karlsone Zelma, ,,
756. Kruvesis Mārtiņš, ,,
757. Lamberga Valentīna, ,,
758. Līventāls Valters, ,,
759. Mazītis Pēteris, ,,
760. Pavasara Marija, ,,
761. Plūcis Arnolds, ,,
762. Pīlāgs Voldemārs, ,,
763. Tabaks Alfrēds, ,,
764. Timermanis Arvīds, ,,
765. Trucis Arnolds, ,,
766. Veinberga Valija, ASV
767. Veinbergs Aleksandrs, ,,
768. Bērziņš Ansis, Kanada
769. Blumbergs Kārlis, ,,
770. Burton Aina, ,,
771. Dambeniece Mirdza, ,,
772. Immura Vera, ,,
773. Lavs Jānis, ,,
774. Leišupa Vera, ,,
775. Konrāda Ernestīne, ,,
776. Kudrašovs Aleksandrs, ,,
777. Pavasars Eduards, ,,
778. Ronis Ernests, ,,
779. Roze Jānis, ,,
780. Simsone Valija, ,,
781. Strazdiņš Oļģerts, ,,
782. Šarmane Antonija, ,,
783. Šmita-Kalēja Baiba, ,,
784. Taube Dzidra, ,,
785. Ābele Valija, Anglija
786. Ābele Ella, ,,
787. Biseniece Maija, ,,
788. Dambītis Teodors, ,,
789. Eizāns Hugo, ,,
790. Gosta Milda, ,,
791. Graubergs Kārlis, ,,
792. Hochbergs Kārlis, ,,
793. Kubuliņš Jāzeps, ,,
794. Mālnieks Staņislavs, ,,
795. Mičulis Aloizs, ,,
796. Mierigs Oļģerts, ,,
797. Muravskis Ivars, ,,
798. Štelmachers Jēkabs, ,,
799. Veide Ārijs-Arnolds, ,,
800. Zeps Andrejs, ,,
801. Arājs Pēteris, ASV
802. Buks Voldemārs, ,,
803. Diriķis Eduards, ,,
804. Dišlers Paulis, ,,
805. Grieze Gunārs, ,,
806. Kalniņš Vilis, ,,
807. Krēsliņa Marta, ,,
808. Liekne Elza, ,,
809. Liepiņš Jānis, ,,
810. Lange Jānis, ,,
811. Mačs Alfrēds, ,,
812. Muižnieks Uldis, ,,
813. Ozoliņš Eduards, ,,

814. Ozols Harijs, ASV
815. Ozola Elfrīda, ,,
816. Paegle Austra, ,,
817. Pole Valija, ,,
818. Polīte Zenta, ,,
819. Rebiņš Zigfrīds, ,,
820. Simsone Elza, ,,
821. Timrots Imants, ,,
822. Utināne Anita, ,,
823. Žumburs Vilis, ,,
824. Bush Milda, Austrālija
825. Dēliņš Emīls, ,,
826. Jansons Visvaldis, ,,
827. Ķenne Irma, ,,
828. Līvmanis Staņislavs, ,,
829. Olmanis Dailonis, ,,
830. Pāvuliņa Elza, ,,
831. Priede Lilija, ,,
832. Vanadziņš Artūrs, ,,
833. Bērziņa Zenta, Kanada
834. Bukovskis Žanis, ,,
835. Ieviņa Gaida, ,,
836. Krūziņš Irvalds, ,,
837. Ozola Silvija, ,,
838. Pabērzs Pēteris, ,,
839. Pļaviņa Irēne, ,,
840. Baltputne Velta, Vācija
841. Bedrīte Kārlis, ,,
842. Bērziņš Ringolds, ,,
843. Bremšs Zigurds, ,,
844. Cinis Ernests, ,,
845. Daģis Jānis, ,,
846. Garbunovs Antons, ,,
847. Glāznieks Andris, ,,
848. Kapzeme Alīde, ,,
849. Martinsons Antonijs, ,,
850. Rempeteris Teodors, ,,
851. Rozenbergs Oskars, ,,
852. Sproģis Jānis, ,,
853. Strauts Aloizs, ,,
854. Landmanis Laimonis, Zviedrija
855. Dupāts Pēteris, Beļģija
856. Gruzis Gunārs, Anglija
857. Ivāns Uldis, ,,
858. Jansons Kārlis, ,,
859. Kamerāde Tekla, ,,
860. Paegle Maria, ,,
861. Ronis Fricis, ,,
862. Rozīte Adelīna, ,,
863. Sarkanbārde Ērika, ,,
864. Adītājs Arnolds, ASV
865. Bārda Vija, ,,
866. Bendere Berta, ,,
867. Bendrupa Lidija, ,,
868. Blūms Osvalds, ,,
869. Burģis Vigo, ,,
870. Evaltoviča Milda, ,,
871. Gothlini Alvīne, ,,
872. Kalēja Klitija, ,,
873. Kalniņa Hermīne, ,,
874. Kalns Jānis, ,,
875. Ķirsis Austris, ,,
876. Ķirse Ērika, ,,
877. Lanka Alfrēds, ,,
878. Liepiņa Alma, ,,
879. Luiks Jānis, ,,
880. Ozoliņa Emīlija, ,,
881. Ozols Ojārs-Kārlis, ,,
882. DV Milvoku apv. tautas deju kopa ,,Metieniņš,,
883. Peniķis Ojārs, ,,
884. Priedulāja Sarma, ,,
885. Puriņš Artūrs, ,,
886. Rode Judīte, ,,
887. Rudzroga Ilga, ,,
888. Staklis Roberts, ,,
889. Šilis Klāvs, ,,
890. Šteinblūms Jānis, ,,
891. Vīru ansamblis ,,Tēvija'' Bostonā, ,,
892. Walter Lidija, ,,
893. Zoltners Zigfrīds, ,,
894. Zvanere Aina, ,,
895. Alste Vilma, Austrālija
896. DV Džilongas nod. ,, vanadžu kopa, ,,
897. Graudiņš Vijulis, ,,
898. Groša Irma, ,,
899. Krīvāne Lūcija, ,,
900. Liepiņa-Bērziņa Velta, ,,
901. Lūse Marta, ,,
902. Lūsis Jānis, ,,
903. Matisone Irija, ,,
904. Mellens Juris, ,,
905. Nagla Linda, ,,
906. Ozols Ivars, ,,

907. Paspārne Felicita, ,,
908. Rasmanis Jānis-Edgars, ,,
909. Stefana Lilija, ,,
910. Dumpe Margarēta, Kanada
911. Ērgle Marta, ,,
912. Feldmanis Leopolds, ,,
913. Gerge Paulis, ,,
914. Gulbis Kārlis, ,,
915. Heinbergs Paulis, ,,
916. Kajaka Lūcija, ,,
917. Kalupnieks Arvīds, ,,
918. Kārkliņa Biruta, ,,
919. Krūmiņa Emma, ,,
920. Plūdons Varimants, ,,
921. Reinberga Alma, ,,
922. Sīle Māra, ,,
923. Sirmais Fricis, ,,
924. Skrastiņš Jānis-Indulis, ,,
925. Stepermanis Alis, ,,
926. Strautnieks Voldemārs, ,,
927. Veitmanis Voldemārs, ,,
928. Zandersons Arvīds, ,,
929. Zvejniece Mīlija, ,,
930. Graudiņa Emma, Vācija
931. Krims Jānis, ,,
932. Krūmiņš Žanis, ,,
933. Krūzbergs Jānis, ,,
934. Lapers Antons, ,,
935. Līvens Edgars, ,,
936. Nātriņš Harijs, ,,
937. Rožulauks Voldemars, ,,
938. Muchks Jānis, Zviedrija
939. Reneslācis Juris, ,,
940. Melderis Edgars, Beļģija
941. Bormestere Ingrida, Francija
942. Kalmits Jānis, ,,
943. Kiršteins Vilis, Dānija
944. Dreimanis Kārlis, Holande
945. Antiņa Dagmāra, ASV
946. Brolis Edgars, ,,
947. Baškere Zelma, ,,
948. Čapants Voldemars, ,,
949. Dāboliņa Vera, ,,
950. Ezerkalne Anna, ,,
951. Inde Edgars, ,,
952. Ivana Ella, ,,
953. Ješauska Mirdza, ,,
954. Kaža Jānis, ,,
955. Krasts Ilmārs, ASV
956. Muša Voldemārs, ,,
957. Petraška Leonija, ,,
958. Rode Jānis, ,,
959. Rubenis Artūrs, ,,
960. Rudzīte Ildze, ,,
961. Ruskulis Bruno, ,,
962. Stikāne Elza, ,,
963. Šmits Mečislavs, ,,
964. Tomasa Lilija, ,,
965. Ulle Irma, ,,
966. Upītis Žanis, ,,
967. Zieriņš Teodors, ,,
968. Žumbure Marija, ,,
969. Ešmanis Vilis, Austrālija
970. Grava Edgars, ,,
971. Hartmane Ira ,,
972. Impols Aleksandrs, ,,
973. Jaunbērziņš Alberts, ,,
974. Kūkuma Irēna, ,,
975. Miķelsone Alīse, ,,
976. Nyrady Ilga, ,,
977. Sivalops Konstantīns, ,,
978. Strautniece Alise, ,,
979. Šreibers Jānis, ,,
980. Tillers Zigmunds, ,,
981. Upenieks Pēteris, ,,
982. Vaļikovs Alberts, ,,
983. Zīdenis Jānis, ,,
984. Tautas deju grupa ,,
,,Daugavieši-Sakta'' ,,
985. Ozoliņš Rūdolfs, Holande
986. Āpše Arvīds, Kanada
987. Ivans Valters, ,,
988. Jostiņš Viktors, ,,
989. Kalviņš Edvīns, ,,
990. Kreilis Jēkabs, ,,
991. Krūmiņš Žanis, ,,
992. Lūsis Andris, ,,
993. Masīte Zigrīda, ,,
994. Pļavinskis Jāzeps, ,,
995. Šternbergs Hermanis, ,,
996. Treiers Pauls, ,,
997. Upīte Ziedonis, ,,
998. Vasariņa Alma, ,,
999. DV Kanadas vīru koris, ,,
1000. Apars Roberts, Vācija
1001. Groetsch Jakob, ,,

1002 Mieriņa Konstance, Vācija
1003. Erdmanis Ilmārs, Zviedrija
1004. Gasparsone Zenta, Vācija
1005. Neļķe Kārlis, ,,
1006. Veinbergs Rūdolfs, ,,
1007. Auniņa Erna, Austrālija
1008. Bērziņš Jānis, ,,
1009. Bērziņš Leonīds-Tālivaldis
1010. Buģis Arvīds, ,,
1011. Dieziņa Ņina, ,,
1012. Dumpis Bruno, ,,
1013. DV Adelaides nod. ,,
vīru koris ,,Daugava'' ,,
1014. DV Sidnejas nod. ,,
vanadžu kopa, ,,
1015. Ešmane Irma, ,,
1016. Gailīte Velta, ,,
1017. Jaunmejs Geneveva, ,,
1018. Lasmanis Artūrs, ,,
1019. Plancis Oļģerts, ,,
1020. Prods Arvīds, ,,
1021. Radziņš Gunārs, ,,
1022. Stanguts Herberts, ,,
1023. Sviķeris Leo, ,,
1024. Šels Mintauts, ,,
1025. Šīmanis Alfrēds, ,,
1026. Vagare Gunta, ,,
1027. Zvejnieks Arnolds, ,,
1028. Ansbergs Jānis, ASV
1029. Auziņa Anna, ,,
1030. Blunova Vilma, ,,
1031. Grotiņš Elmārs, ,,
1032. Jēkums Voldemars, ,,
1033. Junkulis Artūrs, ,,
1034. Kalniņa Astra, ,,
1035. Ķiršteins Elmārs, ,,
1036. Kļaviņš Nikolajs, ,,
1037. Kraukle Minna, ,,
1038. Kubuliņš Oļģerts, ,,
1039. Lācis Reinholds, ,,
1040. Liepiņa Ārija, ,,
1041. Loģina Elza, ,,
1042. Loģina Vera, ,,
1043. Skraučevs Osvalds, ,,
1044. Strause Olga, ,,
1045. Strautiņa Austra, ,,
1046. Štelmane Silvija, ,,
1047. Oga Aivars, ,,
1048. Raņķis Gunārs, ASV
1049. Trubača Ņina, ,,
1050. Valters Visvaldis, ,,
1051. Vītoliņa Ērika, ,,
1052. Vizule Velta, ,,
1053. Zelčāns Jānis, ,,
1054. Andersons Artūrs, Kanada
1055. Bērziņš Artūrs, ,,
1056. Briede Anna, ,,
1057. Dālberga Marta, ,,
1058. Dumpis Andrejs, ,,
1059. Freimanis Harijs, ,,
1060. Jēkabsons Egons, ,,
1061. Jekums Alfrēds, ,,
1062. Jurševskis Ernests, ,,
1063. Kalniņš Jānis, ,,
1064. Lakstīgala Ziedonis, ,,
1065. Markitants Kārlis, ,,
1066. Pērkons Vilhelms, ,,
1067. Simanovska Zelma, ,,
1068. Sprūdžs Aleksandrs, ,,
1069. Stirāja Dzidra, ,,
1070. Šnepsts Jānis, ,,
1071. Vilks Rūdolfs, ,,
1072. Višķeris Ēvalds, ,,
1073. Ābele Ella, Anglija
1074. Balode Erna, ,,
1075. Čudars Dominiks, ,,
1076. Blosfelde Iris, ,,
1077. Hartinova Ingrīda, ,,
1078. Jankovskis Osvalds, ,,
1079. Klēģeris Žanis, ,,
1080. Laurinovičs Jānis, ,,
1081. Liepiņš Pēteris, ,,
1082. Mūsiņa Marija, ,,
1083. Purmale Dzidra, ,,
1084. Sīle Anita, ,,
1085. Tiltabrencis Vilis, ,,
1086. Pāvula Anita, Zviedrija
1087. Birznieks Kārlis, Anglija
1088. Birzniece Zenta, ,,
1089. Čimals Milda E., ,,
1090. Dimza Adriāns, ,,
1091. Jefimova Rita, ,,
1092. Michailovs Edmunds, ,,
1093. Mieriņa Ilga, ,,
1094. Ozoliņš Andrejs, ,,
1095. Parris Ruta, ,,

1096. Priede Rūdolfs, Anglija
1097. Priedītis Gustavs, ,,
1098. Pumpišs Antons, ,,
1099. Sīmanis Valdis, ,,
1100. Stalmeisters Roberts ,,
1101. Stira Vilis, ,,
1102. Šnepste Velta, ,,
1103. Turciņš Juris, ,,
1104. Vīnbergs Ernests, ,,
1105. Vītols Jānis, ,,
1106. Ābele Edgars, ASV
1107. Āboliņš Arvīds, ,,
1108. Āboliņš Gunārs, ,,
1109. Avotiņš Arnolds, ,,
1110. Bauers Vilnis, ,,
1111. Bērenfelde Valentīne, ,,
1112. Bērziņš Arvīds, ,,
1113. Braunfelds Alfrēds, ,,
1114. Cinovska Zenta, ,,
1115. Ekše Andrejs, ,,
1116. Grondovska Eleonora, ,,
1117. Graube Antoņina, ,,
1118. Grieze Gunārs, ,,
1119. Grīnberga Vera ,,
1120. Grīslis Alfrēds, ,,
1121. Jankava Erna ,,
1122. Kalējs Uldis ,,
1123. Kalme Egīls, ,,
1124. Ķirsons Roberts, ,,
1125. Lindemane Elza, ,,
1126. Puķīte Irēna, ,,
1127. Ranne Daina, ,,
1128. Rollis Richards, ,,
1129. Rozenfelde Emīlija, ,,
1130. Sproģe Valija, ,,
1131. Šķiņķis Jānis, ,,
1132. Upenieks Kazimirs, ,,
1133. Vallēna Dagmāra, ,,
1134. Alksnis Rolfs, Austrālija
1135. Balmaka Rasma, ,,
1136. Dombrovskis Žanis, ,,
1137. Dravnieks Rūdolfs, ,,
1138. Feija Rasma, ,,
1139. Leitmanis Viktors, ,,
1140. Liepiņa Skaidrīte, ,,
1141. Ošeniece Hilda, ,,
1142. Strads Atis, ,,
1143. Šreibere Herta, ,,
1144. Zolts Valters, ,,
1145. Zvīgule Ilga, ,,
1146. Akots Zigurds, Kanada
1147. Andersone Ilga, ,,
1148. Bērztīss Oskars, ,,
1149. Birģele Nora, ,,
1150. Boka Anna, ,,
1151. Dāboliņa Helga, ,,
1152. DV Toronto nod. ,,
tautas deju kopa ,,
,,Daugaviņa,, ,,
1153. DV Toronto nod. ,,
vanadžu koris ,,Zīle'' ,,
1154. Eizāne Marga, ,,
1155. Ērglis Arvīds, ,,
1156. Lauris Pēteris, ,,
1157. Martinsons Valdis, ,,
1158. Petrovskis Zigfrīds, ,,
1159. Plūmīte Ģertrūde, ,,
1160. Reveliņš Eižens, ,,
1161. Rūdolfa-Eglīte Laura, ,,
1162. Spure Emīlija, ,,
1163. Strauts Jānis, ,,
1164. Alužāne Alma Vācija
1165. Balodis Imants, ,,
1166. Cinovskis Fricis, ,,
1167. Fersteris Egons, ,,
1168. Klīmanis Artūrs, ,,
1169. Pīlagers Kārlis, ,,
1170. Resnis Arnolds, ,,
1171. Balsneris Alfons, Zviedrija
1172. Gailis Mārtiņš, ,,
1173. Ozoliņš Sergejs, ,,
1174. Alferovs Georgs, Anglija
1175. Antēns Edgars, ,,
1176. Heisters Daumants, ,,
1177. Kodola Erna, ,,
1178. Liepiņš Valdis, ,,
1179. Nabrovskis Vilis, ,,
1180. Novadnieks Ēriks, ,,
1181. Sirsniņa Biruta, ,,
1182. Āboliņš Rūdolfs, ASV
1183. Antena Māra, ,,
1184. Bārda Arvīds, ,,
1185. Bārdiņa Marta, ,,
1186. Belkovskis Staņislavs, ,,
1187. Dulbe Juris, ,,
1188. Dzelzītis Juris, ,,

1189. Erdmanis Emīls, ,,
1190. Felzenbergs Artūrs, ASV
1191. Felzenberga Alīse, ,,
1192. Gulbe Elīna-Rūta, ,,
1193. Iesalniece Elfrīde, ,,
1194. Krastiņa Daina, ,,
1195. Krūmiņš Laimonis, ,,
1196. Kubuliņa Vera, ,,
1197. Lūkins Pēteris, ,,
1198. Polis Dāvis, ,,
1199. Reineke Zigurds, ,,
1200. Stakle Alise, ,,
1201. Štelmane Silvija, ,,
1202. Upesleja Alma, ,,
1203. Balode Aina, Austrālija
1204. Derry Vizma, ,,
1205. Gūtmārcis Vilis, ,,
1206. Kampāne Edīte, ,,
1207. Kapiņš Nikolajs, ,,
1208. Krūmiņš Edgars, ,,
1209. Ozola Helēna, ,,
1210. Ozols Ervīns, ,,
1211. Preiss Artūrs, ,,
1212. Mellēna Lilija, ,,
1213. Reinfelde Irma, ,,
1214. Veide Dzintars, ,,
1215. Zembergs Viesturs, ,,
1216. Žeperis Jānis, ,,
1217. Ints Arvīds, Kanada
1218. Kristukas Elizabete, ,,
1219. Pērkons Auseklis, ,,
1220. Priednieks Kārlis, ,,
1221. Skaidrais Arvīds, ,,
1222. Zariņa Spīdola, ,,
1223. Celma Biruta, Vācija
1224. Češļa Heinrichs, ,,
1225. Eglītis Alberts, ,,
1226. Lečmanis Nikolajs, ,,
1227. Pētersons Jānis, ,,
1228. Piekalnītis Boriss, ,,
1229. Smukša Leonards, ,,
1230. Tipsis Arvīds, ,,
1231. Ābola Vilma, ASV
1232. Eglītis Arvīds, ,,
1233. Čikagas sporta kopa, ,,
1234. Elksne Alma, ,,
1235. Ģīme Elfrīda, ,,
1236. Kalva Valts, ,,
1237. Kukainis Vilmārs, ,,
1238. Lapiņa Skaidrīte, ,,
1239. Pētersone Rasma, ,,
1240. Rēvalde Valija, ,,
1241. Skraučeva Mirdza, ,,
1242. Slīpais Ērika, ,,
1243. Spolāne Elza, ,,
1244. Strazdiņa Ilga, ,,
1245. Zariņa Alīda, ,,
1246. Zikmanis Juris, ,,
1247. Beņķīte-Jenkinsone Astrīde, ,,
Kanada
1248. Ezergailis Jānis, ,,
1249. Jakobsone Astrīde, ,,
1250. Jēgeris Voldemārs, ,,
1251. Kalniņš Mārtiņš, ,,
1252. Krauja Ģedimins, ,,
1253. Sidars Krišs, ,,
1254. Sniķere Emīlija, ,,
1255. Šteins Ādolfs, ,,
1256. Valtere Valija, ,,
1257. Volmere Elza, ,,
1258. Dzene Antonija, Vācija
1259. Dzenis Oļģerts, ,,
1260. Jānītis Rūdolfs, ,,
1261. Krauze Jānis, ,,
1262. Neimanis Jānis, ,,
1263. Nolle Iza, ,,
1264. Retigs Edgars, ,,
1265. Alksnīte Erna, Anglija
1266. Apināns Pēteris, ,,
1267. Kalniņš Jānis, ,,
1268. Laudobelis Fricis, ,,
1269. Liepiņš Jānis, ,,
1270. Lilienfelds Imants, ,,
1271. Otensons Gustavs, ,,
1272. Pliča Emīlija, ,,
1273. Šnepsts Vilis, ,,
1274. Veidmane Ņina, ,,
1275. Zariņa Margrieta, ,,
1276. Ļavāns Pēteris, Brazilija
1277. Birzenieks Bruno, Austrālija
1278. Blumenfelde Līza, ,,
1279. Cīpare Velta, ,,
1280. DV Newcastle nodaļa, ,,
1281. DV Newcastle nod. vanadžu kopa, ,,
1282. Džonsone Rita, ,,

1283. Erdmanis Alfrēds, ,,
1284. Kubila Regina, Austrālija
1285. Laudzeviča Vaira, ,,
1286. Podziņš Ēriks, ,,
1287. Priede Alfrēds, ,,
1288. Rašmanis Augusts, ,,
1289. Tillere Gaida, ,,
1290. Tralla Lidija, ,,
1291. Zariņš Eduards, ,,

Anglija

Daugavas Vanagu Fonds Lielbritanijā

Sekmīgi pārvarējusi piecdesmito gadu sākumā izraisītā izceļošanas viļņa cirstos robus, Anglijas vanagu saime ar savām rosmēm, darbu un nacionālo stāju ir palikusi un paliek ne vien iespaidīgs stūrakmens mūsu cīnītāju kopībā, bet arī lielākā un spēcīgākā organizācija Anglijā. Ciešā sadarbībā ar Latviešu nacionālo padomi Lielbritanijā, draudzēm, jaunatni un pārējām organizācijām DVF rokās pēdējos desmit gados bijusi visas Anglijas trimdas latviešu saimes kulturāli sabiedrisko rosmju kārtošana, jaunatnes ievadīšana latviskās zinībās, sporta nodarbību izkārtošana un gadība par saulaināku mūža novakari vecākai paaudzei, reizē neatlaidīgi un mērķtiecīgi darbojoties visos pasākumos, kas strādā okupētās tēvzemes brīvības virzienā.

Šī sasnieguma pamatā ieguldīts ne vien daudz pašaizliedzīga darba un uzupurēšanās, bet arī zināma kā nodaļu un kopu, tā DVF vadības veiksme savlaicīgi saskatīt nozīmīgākos uzdevumus saskaņā ar laikmetīgām prasībām un apstākļiem un to pakāpeniska un mērķtiecīga ievadīšana Anglijas vanagu saimes dzīvē un darbā.

Biedru skaita stabilitāte, kas visus desmit gadus turējusies virs 2000 robežas *(sk. tabulas),* apliecina nopietnu un apzinīgu jaunās audzes pakāpenisku ienākšanu mūsu vidū, aizpildot tos sāpīgos robus, kuŗus tieši pēdējā gadu desmitā cirtis dzīves dzelžainais nolikums. Tāpat stabils palicis nodaļu (26) un kopu (5) skaits, jo, lai gan darbību nācās izbeigt Prestonas kopai (1978.g.) un Stokontrentas nodaļai (1979.g.), klāt nākušas 2 jaunas spēcīgas vienības — 1975. gadā Straumēnu un 1980. gadā Almēlijas nodaļa.

Pamatos pastāvīgs bijis arī DVF valdes sastāvs, pulcējot ap sevi ilggadējus, sabiedrībai labi pazīstamus darbiniekus un īsāku vai gaŗāku laiku iesaistot arī jaunās paaudzes pārstāvjus visnotaļ darbā ar jaunatni. Tāpat visu laiku kopš 1973. gada, kad Jānis Frišvalds uzņēmās DV priekšnieka pienākumus, DVF valdes priekšsēdis ir bijis Dr. Leopolds Rumba.

Ik gadus delegātu pilnsapulces vēlētā, DVF valde savu uzdevumu sekmīgākai veikšanai ir turpinājusi savu darbu sadalīšanu pa daļām, daļu vadītājiem savas vajadzības un problēmas kopīgi iztirzājot valdes sēdēs, kuŗas notiek 6 - 8 reizes gadā. Kā valdes tā nodaļu un kopu darbību atspoguļo DVF apkārtraksts, kas regulāri iznāk 6 reizes gadā, reizē ievietojot ziņas par DV CV darbu un lēmumiem, kā arī informāciju, kas skaŗ organizācijas mērķus un intereses.

Organizātorisko un iekšējo lietu kārtošanai kalpo administrātīvā daļa, ko līdz 1976. gadam vadīja Richards Pureniņš, tad Jānis Ranka. Tā kopā ar sekretāru un biedrzini Laimonu Ceriņu, algotu darbvedi (līdz piepulcēšanai aizsaules saimei 1981. gadā šo darbu rūpīgi un pašaizliedzīgi veica Alberts Lazdiņš) un ilggadējo DVF darbinieci Rozāliju Adleri pārzin visai plašo saraksti, vadlīniju, norādījumu un statūtu papildinājumu vai grozījumu izstrādāšanu, kā arī pilnsapulcēs pieņemto gadskārtējo budžetu robežās piešķirto līdzekļu sadali un pareizu izlietošanu. Bez tam sadarbībā ar darbvedību pārzin nodaļu un kopu gadskārtēju darbības izvērtēšanu majora Augusta Alksnīša ceļojošā kausa piešķiršanai. Kausu 1960. gadā DVF nodeva Emma Alksnīte sava vīra - DVF ilggadējā valdes priekšsēža Augusta Alksnīša darba un piemiņas godināšanai un to uz vienu gadu piešķiŗ tai DVF nodaļai vai kopai, kas rādījusi vislabākās sekmes un rosību DV organizācijas ideju un mērķu īstenošanai un sekmēšanai un DVF saistību pildīšanā un pašdarbībā.

Saimniecības daļu līdz 1978. gadam vadīja Gendrijs Rītiņš, reizē pildot arī valdes priekšsēža vietnieka pienākumus, tad Jānis Miezītis un pašreiz Arnolds Tauriņš. Pagājušos 10 gados saviem jau pastāvošiem īpašumiem — 2 DVF namiem Londonā un DVF nodaļu īpašumiem Bradfordā, Līdsā, Halifaksā, Koventrijā un Donkasterā — DVF nodaļas, vadoties ar devīzi ,,kaimiņš kaimiņam,'' pievienojušas vēl 3 īpašumus: 1972. gadā Hadersfīldā,1972. gadā Notinghamā (iepriekš īrēts) un 1973. gadā Boltonā, bet Līdsas nodaļa 1973. gadā savam īpašumam pievienoja blakus esošo namu. Bez tam 1975. gada jūlijā piepildījās vēl kāda gadiem ilgi auklēta iecere. Ar visas Anglijas latviešu saimes dāvāto uzticību un atsaucību Anglijas vidienē, Ragbijas

pilsētas tuvumā varēja nopirkt dzimtsīpašumā lauku īpašumu ,,Sraumēnus.''

Svarīgākais notikums DVF darbībā ir lauku īpašuma iegāde un izbūve. Iekārtota britu iestādes reģistrēta veco laužu mītne 60 personām, izveidots sekmīgs saimniecisks pasākums ar telpām vasarniekiem, pārnakšņotājiem un klubam, kultūras rosmēm kalpo 2 zāles un brīvdabas estrāde, un jauniešu rīcībā nodotas jaunatnes mītnes. Kau arī viena zāle tūliņ pēc pārbūves tika paplašināta, lielākiem sarīkojumiem ir jāīrē teltis.

Par īpašumu samaksātas £124.000, kapitāla ieguldījums jau pārsniedz £300.00, bet īpašums novērtēts apdrošināšanas vajadzībām par miljonu mārciņu.

Īpašuma iegāde un iekārtošana pierādīja latviešu nacionālā gara kopības apziņas stiprumu.

Domas par lauku īpašuma iegādi DVF valde un nodaļu darbinieki cilājuši kopš 1964. gada. 1971. gadā, pēc Bedfordas nodaļas ierosinājuma, delegātu pilnsapulce uzdeva DVF valdei meklēt piemērotu īpašumu, apsverot apsaimniekošanas problēmas. Valde savukārt izraudzīja īpašuma iegādes komisiju un sāka lūkoties pēc piemērota objekta. Saimniecības daļas vadītājs G. Rītiņš un Londonas DV nama pārvaldnieks A. Sīlis iepazinās ar daudziem pārdodamiem īpašumiem. 1974. gadā tika sasaukta ārkārtēja delegātu pilnsapulce, un nodaļu pārstāvji izbrauca iepazīties ar īpašumu jūrmalā, ko tomēr neatzina piemērotu.Apsvēra arī arch. K. Līģera projektu par veco laužu mītņu celšanu Koventrijas nodaļas īpašumā ,,Mūsmājās,'' kas izmaksātu £200.000. Līdzekļu sagādei plānoja akciju sabiedrības dibināšanu ar £100.00 pamatkapitālu.

1975. gada sākumā DVF valdes pārstāvji, sekojot Bradfordas nodaļas valdes locekļa T. Dambīša ieteikumam, iepazinās ar īpašumu Catthorpe Manor Ragbijas pilsētas un autoceļu M1 un M6 savienojuma tuvumā. Tas sastāvēja no 1925. gadā celtās galvēnas ēkas ar 40 istabām, 7 vannas istabām, plašu viesistabu, ēdamzāli un citām saimniecības telpām, 3 mazākām dzīvojamām mājām,staļļiem, garāžām, siltumnīcām un noliktavu telpām. Īpašumam bija 26 akri zemes, košuma un sakņu dārzi, peldbaseins, tenisa laukums un mežs ar pļavām un upīti.

26. janvārī ar īpašumu iepazinās 19 nodaļu kopu pārstāvji. Sapulcējušies skaistajā, bet neapkurinātajā viesistabā, tie, kājās stāvot, lielā sirsnībā un vienprātībā atzina, ka īpašums latviešu vajadzībām ir piemērots, aicināja DVF valdi ievadīt sarunas par īpašuma pirkšanu un ierosināja iegādes jautājumu uzņemt delegātu pilnsapulces darba sekā.

Tā kā plānotā akciju sabiedrības dibināšana nebija devusi cerētos rezultātus, nodaļu pārstāvji aicināja DVF valdi uzņemties atbildību par īpašuma iegādi un apsaimniekošanu un sākt ziedojumu un aizdevumu vākšanas akciju. Rezultāti bija necerēti labi: saimniecības daļas vadītājs delegātu pilnsapulcē varēja ziņot, ka saņemtie vai pieteiktie ziedojumi un aizdevumi pārsniedz £100,000. Delegātu pilnsapulce uzdeva valdei turpināt priekšdarbus īpašuma iegādei, lūdza nodaļas DVF valdes rīcībā nodot visus brīvos līdzekļus un aicināja visus latviešus šo pasākumu atbalstīt ar aizdevumiem un ziedojumiem.

Pirkšanas līgumu parakstīja 20. jūnijā, un par pārzini pieņēma A. Sīli. Īpašumā jau vairākas nedēļas bija uzturējies DVF valdes loceklis R. Pureniņš un sākušies apkopšanas darbi.

Pēc īpašuma iegādes darba rosme auga. Dzīvojamās ēkas telpas bija jāpārbūvē un jāiekārto veco ļaužu, vasarnieku un darbinieku novietošanai. Bija vajadzīgas jaunas tapetes, grīdsegas, logu aizskari, mēbeles, mazgāšanās un apsildīšanas iekārtas, visas koka daļas jākrāso, jāatjauno elektriskā instalācija un visur jāievēro ugunsturības noteikumi.

Garāžu blokā jaizbūvē telpas klubam un sarīkojumu zāles, jābūvē jauna kanālizācijas un notekūdeņu uztveršanas un tīrīšanas sistēma, jāpārkārto ūdens piegāde un jāiekārto spēkratu novietošanas laukumi. Daži darbi bija jāizdod britu firmām, bet daudz tika paveikts pašu spēkiem. Nedēļas nogalēs ierodās talcinieku grupas un darbdienās atsevišķi strādnieki ,,Kaķu muižas klaušās.'' Organizēti talcinieki ieradušies vismaz no 14 nodaļām, un atsevišķas personas nostrādājušas pāri par 150 dienām katra. Šis labais paradums vēl nav pavisam izzudis; nesen jauno augļu dārzu iedēstīja DVF revīzijas komisijas priekšsēdis J. Tauriņš un A. Šalts no Zviedrijas, un Birminghamas nodaļa vēl organizēja talkas.

1976. gada maijā pabeidza galvenās ēkas iekārtošanu un ieradās pastāvīgie iemītnieki. Nobeigta arī kluba telpu izbūve, britu iestādēs apstiprināti kluba darbības noteikumi un iegūta dzērienu pārdošanas atļauja. Tā kā tautas mutē īpašums ieguva Kaķu muižas vārdu, bija jāatrod skanīgs latvisks nosaukums. DVF valde nolēma īpašumu nosaukt par Straumēniem.

Atklāšanas un iesvētīšanas svinības notika sestdien, 29. maijā, piedaloties pāri par 2000 viesiem. Svinības ievadīja Londonas latviešu koŗa koncerts. DVF valdes priekšsēdis L. Rumba pateicās visiem, kuŗu čaklās un devīgās rokas sagādāja iespēju iegūt un nodot kopējām vajadzībām šo latvisko mītni. Oikomeniskā dievkalpojumā prāvests R. Mužiks iesvētīja jauno mītni un deva tai latvisko nosaukumu „Straumēni." DV vanadžu priekšniece M. Ķenge nodeva Anglijas vanadžu kopējo dāvanu — Latvijas karogu. 26. jūnijā Straumēnos ielīgoja pirmos Jāņus, atkal pulcējot turpat 2000 apmeklētāju.

30. augustā dibināta DVF Straumēnu nodaļa. No nodaļas rīkoto sarīkojumu atlikuma Straumēni saņēma vairākas ierīces, kas atvieglina iemītnieku dzīves apstākļus. Viena no tām ir speciāli būvēta vanna ar celtni.

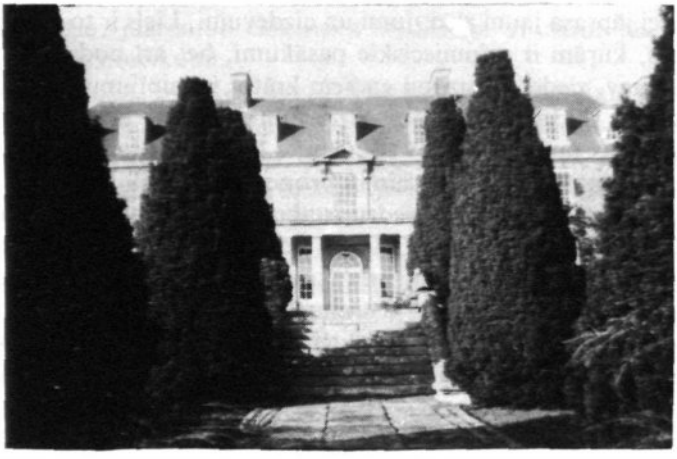
Turpinās staļļu bloka un kluba augšstāva pārbūve dzīvojamās istabās. Galvenajā ēkā iegādāta jauna apkures iekārta, paplašināta iemītnieku ēdamzāle un atjaunots celtnis. Darbu veikšanai DVF valdei jāprasa jauni ziedojumi un aizdevumi. Liels ir to nodaļu devums, kuŗām ir saimnieciskie pasākumi, bet arī nodaļas, kuŗām tādu nav, ziedo un aizdod gadiem krātos ietaupījumus un izkārto līdzekļu vākšanas akcijas. Aizdevumi saņemti arī no DV CV, Zviedrijas un Vācijas DV valdēm, LNPL un draudzēm. Lai atzīmētu mazās Zviedrijas saimes proporcionāli lielo devumu, mazo zāli nolemj saukt par Zviedru istabu. Lielu atbalstu dod nelaika LKOK kapteiņa Oskara Caunīša novēlējums. Diemžēl, kapteinis aizgāja mūžībā „Straumēnus" neredzot, jo saļima Londonas stacijā, tos nesasniedzis. „Straumēnu" atradējs T. Dambītis ar saviem strādniekiem veica elektriskās iekārtas atjaunošanas darbus, un lielus vajadzīgo materiālu devumus saņēma no D. Heistera, E. Gaiļa un V. Lēnmanes.

Sākuma gados bija nepieciešama liela saimniekošanas prasme, jo bija gadījumi, kad DVF valdes un Straumēnu kases bija tukšas.

Tā atklāšanas dienas rītā ,,Straumēnu'' pārzinim A. Sīlim bija jāuzlauž jaunākā dēla krājkasīte, lai varētu izdarīt steidzamu maksājumu. Pārzinis tomēr spējis visas financiālās problēmas nokārtot un saņēmis DVF valdes un nodaļu nedalītu uzticību.

Tikko līdzekļi atļāva, būvdarbi turpinājās. Iekārtotas telpas īslaicīgiem pārnakšņotājiem un jaunatnes mītnes. 1979. gadā uzcēla jaunu vienstāvu bloku ar 14 istabām, kur novietot slimos un iemītniekus ar apgrūtinātu staigāšanu. Atkal jālūdz nodaļu ziedojumi, aizdevumi, un atsaucības netrūkst. Tagad visi lielie būvdarbi nobeigti, maksājumi nokārtoti un rezerves kapitāla uzkrāts pietiekami daudz, lai varētu atmaksāt vēl nenokārtotos parādus.

,,Straumēnos'' dzīvo 57 iemītnieki, no kuŗiem daudzi no pirmajām dienām palīdz ,,Straumēnu'' iekārtošanā, apkopšanā un veic dažādus saimniecības darbus. Arī 14 darbiniekiem bieži jāstrādā vēlu vakaros un agri rītos, jo notiek latviešu sarīkojumi un sanāksmes, un zāles arvien biežāk sāk izmantot apkārtnes vietējie iedzīvotāji kāzām un citām svinībām ar ,,Straumēnu'' gatavotām maltītēm, kas pavairo ienākumus, bet arī darba slodzi. Visgrūtāk ir decembrī, kad svinības notiek katru dienu un visus pieprasījumus nevar apmierināt. Attieksmes ar vietējiem iedzīvotājiem ir ļoti labas, un pārziņa dzīvesbiedre Anita Sīle bieži aicināta referēt britu sanāksmēs.

Straumēnu galvenā ēka

DVF īpašuma ,,Straumēni'' vadība
Ādolfs un Anita Sīlis

Viesistaba

Ēdamzāle

Ir notikuši lieli latviešu sarīkojumi: brīvdabas dziesmu dienas, tautas deju lieluzvedums, gadskārtējie Jāņi, Anglijas DV dienas, kokļu dienas, valstssvētku sarīkojumi ar referentiem no ārzemēm, 5. vispasaules jaunatnes kongress, ELJA kongress un semināri, vasaras skolas un kursi, draudžu dienas un sinodes.

Iekārtota bibliotēka ar bagātu grāmatu krājumu un veikals ar latviskām piemiņlietām. Iesākta trimdas archīva materiālu vākšana un kārtošana. Par notikumiem kultūras darbā atgādina dziesmu liepa un Alberta Jeruma piemiņas bērzs.

„Straumēni" izveidoti par mītni, ko britu salu iedzīvotāji un apmeklētājs no ārzemēm apbrīno, kur tos pārsteidz skaistums, plašums, latviska sirsnība un viesmīlība. Tas ir panākts ar ziedotāju, aizdevēju, talcinieku un iemītnieku čaklajām un devīgajām rokām, labu gribu un iedrošināšanos.

Visi šie īpašumi laika tecējumā ieguvuši atļaujas turēt bārus un šodien darbojas uz veselīgiem saimnieciskiem pamatiem, reizē kļūstot par apkārtējo latviešu kultūras un sabiedriskās dzīves centriem. Tur ir telpas un pulcēšanās iespējas latviešu skolām, jaunatnes nodarbībām, deju kopu, koklētāju un koŗu mēģinājumiem un bibliotēkām, kā arī sarīkojumiem un citiem pasākumiem.

Tiešā DVF saimniecības pārziņā ir DVF nami un klubs Londonā un ,,Straumēni,'' kamēr nodaļas savu īpašumu apsaimniekošanā rīkojas patstāvīgi un ir atbildīgas par savu pasākumu veiksmēm un neveiksmēm. Nodaļas arī izšķir savu pasākumu peļņas sadali, atskaitot delegātu pilnsapulces noteikto daļu, kas tiek nodota DVF valdes rīcībā saimniecisku pasākumu financēšanai un citu kopīgi nospraustu mērķu sekmēšanai. Kopējais saimniecisko pasākumu devums te £2000 - £7500 gadā, kamēr pašu nodaļu vispārīgie ziedojumi, sākot ar vietējām vajadzībām un beidzot ar iespaidīgiem devumiem Minsteres latviešu ģimnazijai, Latviešu nacionālajam fondam un citiem nozīmīgiem pasākumiem apliecina, ka iegādātie nami un tur radītie saimnieciskie pasākumi nav pašmērķis, bet tikai līdzeklis kopējā darba sekmēšanai un labākai veikšanai.

Rūpējoties par saimnieciskās dzīves rosību, saimniecības daļa organizē saimniecisko darbinieku sanāksmes, ir palīdzīga ar padomiem un reizē atbildīga par DVF grāmatvedību un valsts nodokļu un nodevu savlaicīgu kārtošanu. Te palīdzīgu roku sniedz DVF kasieris un saimniecības daļas vadītāja palīgs. Šos pienākumus pildījuši Jānis Jakars, Daumants Heisters, bet kopš 1980. gada Jānis Āpša. Algoti DVF nama un kluba pārziņi pagājušos 10 gados kopš 1975. gada, kad Ādolfs Sīlis uzņēmās ,,Straumēnu'' vadību, bijuši: Jānis Rītiņš, B. Vaivars un ar 1981. gadu Kr. Krūmiņš.

Nozīmīgs saimniecības daļas pasākums ir DVF grāmatnīca Londonas namā, kuŗas iespaidīgo grāmatu, latvisko izstrādājumu un apsveikumu kartīšu klāstu līdz 1982. gadam enerģiski un lietpratīgi pārzināja Terēze Lazdiņa. Grāmatnīcā pārstāvēti turpat vai visi latviešu grāmatu apgādi, tur pieejama informācija par iznākušām un izdošanai paredzētām grāmatām un skaņu platēm, kā arī iespēja pieteikt trimdā iznākušo laikrakstu un žurnālu abonementu.

Uzturot un veicinot kulturālās un mākslinieciskās rosmes visas Anglijas apmērā, plašu un nozīmīgu darbu izvērsusi kultūras daļa, kuŗas vadītājs visu laiku bijis Alfons Freimanis, ar 1978; gadu pildot arī valdes priekšsēža vietnieka pienākumus. Kultūras daļas paspārnē izauguši, izveidojušies un darbojas 2 - 1 koris, 9 - 7 tautas deju kopas, 4 — 3 drāmatiskās kopas, 7 - 5 latviešu skolas, 4 - 3 grāmatu klubi, 20 - 18 bibliotēkas un 10 - 8 dažādas citas kopas vai sekcijas.

Ar 1962. gadu pie DVF radīta un pastāv bibliografiskā bibliotēka Londonas namā un ar 1980. gadu archīvs ,,Straumēnos,'' kas, starp citu, glabā un uzkrāj trimdas sākuma izdevumus un periodiku.

Kultūras daļa kārto arī citu zemju latviešu mākslinieku, literātu un sabiedrisko darbinieku turnejas, un šo turneju ietvaros Anglijas latviešu centros starp citiem viesojušies: Kārlis Bauers-Zemgalis, Velta Skujiņa, Antoņina Vaivode, Ruta Gerke, Ilze Štrāle-Didrichsone, Ieva Graubiņa, Rasma Lielmane, Andris Kārkliņš, Čikagas Piecīši, DV Kanadas vīru koris, Minsteres vīru ansamblis, Saules josta un Mālu ansamblis. No literātiem un sabiedriskiem darbiniekiem: Fricis Dziesma, Indra Gubiņa, Ņina Luce; virspulkvedis Arturs Silgailis, Otto Bongs, Jēkabs Leitītis, Alberts Eglītis, Arturs Liepkalns, Vilis Skultāns, Dāniels Brūveris u.c. Kultūras daļas ietvaros noorganizēti un notikuši:

Gads	Koncerti	Teātŗu izrādes	Priekšlas.	Akti	Dažādi sarīk.	Apmeklētāji
1972	19	10	43	14	172	21957
1973	27	8	28	27	115	14520
1974	17	7	30	31	182	20472
1975	15	11	27	16	230	22705
1976	15	6	22	48	223	21667
1977	18	8	29	56	263	33841
1978	20	6	53	29	383	41625
1979	18	4	25	57	172	30994
1980	24	1	31	55	316	24278
1981	18	2	28	52	289	25482
Kopā	191	63	316	385	2345	257541

Kultūras daļa ir arī atbildīga par Jāņu sarīkojumu un plkv. O. Kalpaka un Latviešu leģiona atceres vakaru martā noorganizēšanu, pēdējie parasti notiek delegātu pilnsapulces starplaikā Londonas nodaļas izkārtojumā. Līdz 1976. gadam Jāņu sarīkojums parasti notika Latviešu mājā Almēlijā, pulcinot ik gadus 500 - 600 līgotāju, bet, sākot ar 1976. gadu ,,Straumēnos,'' kur līgotāju skaits līdz šim vienmēr krietni pārniedzis tūkstoti.

Kultūras daļas pārziņā ir ari līdzekļu un stipendiju sagāde Minsteres latviešu ģimnazijai, te pēdējā gadu desmitā, ieskaitot gadskārtēji rīkotās loterijas ienākumus un stipendijas, ziedoto līdzekļu devums ir sākot no £650 līdz £3000 gadā. DVF stipendijas saņēmuši: R. Dāle, J. Feldmanis, M. Dāle un A. Sinka. Bez tam ar līdzekļiem atbalstītas LNPL izkārtotās bērnu vasaras kolonijas, dažādi kursi un, sākot ar 1979. gadu kopēji ar LNPL, izglītības fonds.

Darbības saskaņošanai un jaunu ideju meklēšanai izkārtotas vairākas kultūras darbinieku sanāksmes. Tāpat iezīmīgas un organizācijas iekšējo spēku stiprināšanai kalpo ik gadus rīkotās DV dienas Anglijā. Tās parasti notiek kādas nodaļas vai vairāku nodaļu kopējā izkārtojumā. Saistītas ar delegātu rudens pilnsapulci, tās programmā ir svinīgā junda ar koncertu, bet otrā dienā pēc svētbrīža un apbalvojumu pasniegšanas kāds laikmetīgs referāts ar pārrunām un azaidu.

Protams, visos šais pasākumos kultūras daļa ir vairāk ierosinātāja un organizētāja, praktisko izkārtojumu atstājot nodaļām un kopām, un kādas turnejas vai sarīkojuma panākumi ir atkarīgi no nodaļu vadību veiksmes un prasmes pulcināt un no tautiešu atsaucības, kuŗas līdz šim nav trūcis.

DVF sporta dzīve — arī Alfona Freimaņa vadībā — gadu tecējumā ir pati izveidojusi zināmu kārtību, kuŗa ar nedaudz izņēmumiem turpinās no gada gadā. Tās centrs izveidojies Anglijas vidienē, kur Mansfīldā ik gadu notiek plaši sporta svētki ar meistarsacīkstēm un ceļojošā kausa izcīņām šautriņu mešanā, galda tenisā un novusā gan individuāli, gan komandām. Donkasterā pieejama laba šautuve, kālab tur ik gadu notiek kā individuālās šaušanas meistarsacīkstes ar mazkalibra šauteni un pistoli, tā ceļojošā kausa izcīņas šaušanā komandām. Te dalībnieku vairums nāk no Donkasteras, Derbijas, Česterfīldas, Lesteres un citām nodaļām. Vieglatlētikas meistarsacīkstes — parastās disciplīnās: 100 m skrējiens, tāllēkšana, augstlēkšana, lodes grūšana, diska un šķēpa mešana — parasti notiek vai nu DVF Koventrijas nodaļas ,,Mūsmājās'' vai, sevišķi pēdējā laikā, arī ,,Straumēnos.'' Populārs arī volejbols un meistarsacīkstes šacha spēlē. Sporta dzīves rosināšanai pēc vajadzības izkārtotas vairākas sporta darbinieku sanāksmes. Ar 1979.

gadu Anglijas sportisti reģistrēti pie Latviešu sporta padomes brīvajā pasaulē.

Vispār Anglijas sporta dzīve uzskatāma par rosīgu, aug jauno sportistu un sporta darbinieku skaits, bez meistarsacīkstēm tiek organizētas dažādas draudzības spēles un sacensības, kaimiņam viesojoties pie kaimiņa, un, sākot ar 1978. gadu, pie nodaļām izveidojušās īpašas sporta kopas.

Turpinot pamatā likto domu ar rakstītā un runātā vārda palīdzību informēt, kur vajadzīgs protestēt un visur un vienmēr iestāties par latviešu tautas tiesībām uz savu zemi un valsti, plašs un nozīmīgs izvērties ārējās informācijas darbs. Šo darbu līdz 1976. gadam vadīja Gunārs Tamsons, tad līdz 1978. gadam Jānis Miezītis, līdz 1980. Imants Piķelis, bet tagad Ruta Parrisa. Šai darbā pagājušo gadu tecējumā izaudzis un izveidojies visai plašs talcinieku tīkls un informācijas darbinieki atraduši atbalsi laikrakstu intervijās, vietējo radio un televīziju raidījumos un britu sabiedrībā vispār.

Reaģējot uz mums nelabvēlīgiem vai mūsu lietu skaŗošiem rakstiem, kuŗos pausta apzināta vai neapzināta nepatiesība, nereti radusies dedzīga domu izmaiņa angļu laikrakstu lasītāju vēstuļu slejās. Te sevišķi atzīmējama Jāņa Rolava, Imanta Piķeļa, Gunāra Tamsona, Floriāna Mičuļa u.c. informācijas darbinieku neatlaidība un darbs. Tāpat visai prāvs ir angļu sabiedrībā nolasīto referātu skaits. Turpināta arī latviešu grāmatu un informācijas izvietošana britu publiskās un universitāšu bibliotēkās. Visu šo rosmju rezultātā ievērojami audzis mūsu sabiedroto un labvēļu skaits britu parlamentāriešu un politiķu aprindās.

Nav novārtā palikusi arī pasāktā tradicija ik gadu kopā ar baltiešiem un pārējām apspiesto tautu pārstāvniecībām rīkot apspiesto tautu nedēļu Anglijā. Kau arī bez angļu valdības oficiālas atzīšanas, bet ar ievērojamu angļu sabiedrības atbalstu izveidotas Apspiesto tautu komitejas Bradfordā, Boltonā, Birminghamā, Lesterā, Līdsā, Karlailē, Notinghamā un citās vietās, kā arī Baltiešu padome Londonā, šajā nedeļā veic ievērojamu informācijas un propagandas darbu. Pēc vajadzības kopā ar LNPL organizētas arī plašākas demonstrācijas Londonā, piem., Šeļepina viesošanās laikā, kā arī vienmēr pielikts palīdzīgs plecs citu apspiesto tautu

demonstrācijām un protestiem, sevišķi tiem, kas skaŗ cilvēka tiesību pārkāpumus, nesaudzīgo krievināšanu un Pad. savienības izrīcības Afganistānā, Polijā un citur. Organizētas arī brīvības sardzes, piem., 9. Anglijas latviešu dziesmu dienu laikā Lesterā un citur.

Iespaidīgu darbu ārējās informācijas laukā līdz 1977. gadam veica ,,Britu līga Eiropas brīvībai'' (British League for European Freedom), kuŗas valdē darbojās Velta Sniķere (sekretāre) un Tālivaldis Zariņš (kasieris), bet prezidijā Zigrida Daškevica un Gunārs Tamsons, pēdējais ar 1973. gada jūliju bija šīs institūcijas viceprieksšsēdis. Šī institūcija savā laikā izkārtoja latviešu delegāciju pieņemšanu ārlietu ministrijā, noorganizēja vairākas kopējas demonstrācijas sakarā ar Eiropas drošības konferences sākumu un visai lietprātīgi palīdzēja veidot sabiedrības domu par apspiesto tautu brīvības centieniem.

Gadskārtēja darba izvērtēšana un turpmākās darbības metu iezīmēšana notiek informācijas darbinieku sanāksmēs, kuŗas ik gadu izkārtotas kopā ar iekšējās informācijas daļu. Pastāvīgi notiek informācijas apmaiņa ar pārējo zemju DV informācijas daļu vadītājiem, un uzklausīti un iedzīvināti DV CV informācijas nozares un PBLA informācijas biroja sniegtā informācija un noradījumi. Ar 1977. gadu DVF ir arī Latvijas atjaunošanas komitejas Eiropas centra dalībniece un aktīvi darbojās pie LNPL radītās Latviešu studiju grupas.

Vispār ārējās informācijas darbu nosaka ne vien aktīva un žigla ikreizēja informācijas darbinieku rīcība, bet arī vispārējā polītiskā gaisotne, kas ne vienmēr pagājušos gados bijusi mums labvēlīga.

Latviešu sabiedrības iepazīstināšanai ar DVF darbu un veikumiem, kā arī pašu DVF biedru iekšējā spēka stiprināšanai kalpo iekšējās informācijas daļa. To vadījuši: Austra Liepiņa, Jānis Ranka, bet ar 1977. gadu Imants Pālītis.

Iekšējās informācijas daļa bez DVF darbības aprakstiem un valdes sēžu atreferējumiem devusi presei un Daugavas Vanagu Mēnešrakstam arī vispārējus un ideoloģiskus rakstus par organizācijas mērķiem un uzdevumiem un sniegusi informāciju par DVF darbu Madrides, vēlāk Brīvības raidītājam. Tāpat rosināta nodaļu informācijas biļetenu un apkārtrakstu izdošana. Visai sekmīgi

turpinājuši iznākšanu: Ziemeļanglijas novadā — ,,Ziņotājs,'' 460 eksemplāros reizi mēnesī, redaktors Gunārs Tamsons; Vidusanglijā — apvienojot Česterfīldas, Derbijas, Lesteras, Mansfīldas un Notinghamas nodaļas — ,,Mūsu Balss,'' 400 eksemplāros 10 reizes gadā, redaktors Olģerts Mierīgs; Saules novadā — Boltonas, Mančesteras, Ročdales un Stokportas nodaļas — ,,Vēstnesis,'' 175 eksemplāros 6 reizes gadā, redaktors Jānis Vītols. 1 līdz 2 reizes gadā iznāk arī ,,Birminghamas nodaļas biļetens'', bet pārējās nodaļās pēc vajadzības 1 līdz 2 reizes gadā izdoti nodaļu apkārtraksti. Bez tam Koventrijā iznāk visu tur esošo organizāciju kopīgs ,,Koventrijas latviešu biļetens.'' Daugavas Vanagu Mēnešraksta pārstāvniecība ir DVF grāmatnīcas rokās, bet mēnešraksta redakcijas pārstāvis ir Austris Veichelis.

Rosināta arī biedru vakaru izkārtošana un DVF rīcībā esošo filmu un slīdīšu izrādes gan pašiem, gan vietējai angļu sabiedrībai. Pēdējā laikā daļas vadītājs pats visai sekmīgi sācis DVF dzīves un darba filmēšanu.

DVF jaunatnes daļas ziņā ir rūpe par latviešu jaunās audzes pulcināšanu un ievadīšanu sabiedriskā darbā un organizācijas dzīvē un pienākumos. Šo daļu vadījuši: Laimonis Ceriņš, Uldis Reveliņš, Jānis Uijerts, Jānis Ranka, Raimonds Dāle un Jānis Zaķis.

Ciešā sadarbībā ar Eiropas latviešu jaunatnes apvienības Anglijas nodaļu jaunatnes daļa sastādījusi kartotēku par latviešu izcelsmes jauniešiem līdz 35 gadiem. To skaits pārsniedz 300. Rosināta jauniešu iesaistīšanās deju kopās un koklētāju ansambļos, kur arī vērojama vislielākā jauniešu aktīvitāte. Pie lielākām nodaļām ar pietiekami lielu jauniešu skaitu izveidojušies jauniešu pulciņi un vanadzēnu kopas ar savām nodarbībām, pārrunu vakariem un līdzdalību latviešu valodas kursos. Diemžēl, jaunatne, sevišķi pēc vietējo skolu beigšanas, ir ļoti kustīgs elements, jo maizes darbs vai tālākā izglītība neļauj ilgstoši iesakņoties un palikt vienuviet, tāpēc radītās kopas un pulciņi nav pastāvīgi. Neskatoties uz to, Anglijas jaunieši noorganizējuši jaunatnes svētkus, kokļu dienas (30 - 43 dalībnieki) un pirmās DV jaunatnes dienas Anglijā.

Aprūpes darbs, ko visu laiku vadījis Imants Pālītis, izpaudies 3 galvenos virzienos: tiešā materiālā aprūpē, morālā un garīgā ap-

rūpē un aprūpē aiz dzelzs aizkara. Sakarā ar visai pilnīgo valsts sociālo apdrošināšanu materiālai aprūpei vispirms izmantoti visi pieejamie sociālie līdzekļi, bet, kur tas nepieciešams, aprūpes daļa nekavējoties steidzas palīgā. Pēdējā laikā svešumā arvien vairāk sirmojot, galvenā kļuvusi morālā un garīgā gādība — apciemojumi, svētku sainīši, latviešu laikrakstu un žurnālu abonements — sevišķi tiem, kas bijuši un palikuši vieni vai kuŗu fiziskā vai garīgā slimība neļauj vairs brīvi būt savējo vidū. Līdzekļu sagādē tagad atmesta agrākā Ziemsvētku akcija aprūpei, bet paturēta līdzekļu vākšana aprūpei aiz dzelzs aizkara. Še savāktie līdzekļi tiek nodoti DV CV izlietošanai pēc vajadzības.

Nozīmīga loma DVF darbā ir vanadzēm. Ja sākumā viņu darbs saistījās galvenokārt ar aprūpi un palīdzību, tad vēlāk, pie nodaļām un kopām izveidojoties vanadžu kopām, darba lauks ievērojami paplašinājies, un šodien nav DVF pasākumu, kuŗos līdzās vanagiem nestāvētu arī vanadzes (sk. atsevišķi).

Vispār DVF, pamatā liekot veselīgus saimnieciskus pasākumus, jaunās audzes latvisko izglītību un nacionālās apziņas kopšanu, kā arī neaizmirstot vecākās paaudzes rūpes un vajadzības, var ar drošu skatu un paļāvību raudzīties pretim nākotnei un savam galvenam uzdevumam — tēvzemes brīvības un neatkarības atgūšanai.

Daugavas Vanagu Fonda skaitliskais sastāvs no 1973. g. 1. janv. — 1983. g. 1. janv.

Gads	Aktīvie dalībnieki			Papildus vēl
	Nodaļu-kopu skaits	Vanagu-vanadzu kopskaits	No tiem vanadzes	veicinātāji vanagi-vanadzes
1973. g.	31	1997	507	91
1974. g.	31	2025	470	131
1975. g.	31	2039	482	134
1976. g.	32	2047	483	151
1977. g.	32	2026	497	149
1978. g.	31	2025	512	136
1979. g.	30	1981	437	118
1980. g.	30	2030	518	119
1981. g.	31	1969	522	94
1982. g.	31	1938	518	91

Dalībnieku — vanagu un vanadžu vecuma grupu sadalījums.

Stāvoklis 1983. g. 1. janvārī

	Aktīvie		Veicinātāji	
	vanagi	vanadzes	vanagi	vanadzes
Biedru skaits no 18 — 25 g. v.	34	28	3	7
Biedru skaits no 26 — 35 g. v.	82	46	6	6
Biedru skaits no 36 — 50 g. v.	38	43	4	3
Biedru skaits no 51 — 65 g. v.	803	221	17	16
Biedru skaits no virs 65 g. v.	463	180	9	20
	1420	518	39	52
	1938		91	

Daugavas Vanadzes Anglijā

Gadu gājumā vanadžu darbs ir audzis plašumā. Blakus nozīmīgam palīdzības darbam un saimniecisko pasākumu atbalstīšanai, vanadzes ir vērsušas arī uzmanību uz latviskās audzināšanas darbu un centušās atbalstīt jauno paaudzi, lai tai dotu iespēju gūt zināšanas latviešu valodā, iepazīties ar latviešu tradicijām un mūsu zemes vēsturi. Mēs ceram, ka jaunieši, kas šīs zināšanas ir ieguvuši turpinās darbu, ko mēs esam sākuši sabiedrībā, un līdz ar to mums būs paredzama nākotne, kur mūsu zeme, valoda nebūs aizmirstas. Mūsu tēvu un māšu mantojums, mīlestība pret dzimto zemi, ticība nākotnei, ka mēs reiz atgūsim mūsu dzimteni Latviju, ir jāglabā kā svēts mantojums. Mums par to jācīnās, un mums visām jābūt šinī cīņā vienotām. Mums ir jārod līdzekļi un jāstrādā, lai mēs savu mērķi sasniegtu. Lielu darbu līdzekļu iegūšanā ielikušas vanadzes, ar pacietību, pašaizliedzību nenogurstoši strādājot DV organizācijā.

Vanadžu skaits ir audzis kopš piecdesmitiem un sešdesmitiem gadiem. Neraugoties uz lielo izceļotāju skaitu uz citiem kontinentiem, vanadžu skaits no 300 vanadzēm, šodien sasniedzis 570, no tām 518 aktīvas un 52 vanadzes veicinātājas. Skaita pieaugums nenozīmē, ka mums nav jāturpina visiem spēkiem aicināt vanadžu rindās sevišķi jaunākās paaudzes latvietes, lai nāk un strādā mūsu rindās, lai mūsu sāktam darbam ir nākotne.

No vanadžu pirmajām organizēšanās dienām vanadzes turpat 30 gadus ir vadījusi Marija Ķeņge. 1952. gadā Mariju Ķeņgi ievēlēja DVF valdē un aicināja uzņemties vadīt vanadžu daļu. Kopš 1955. gada Marija Ķeņge pildīja DV CV vanadžu nozares vadītājas pienākumus un 1967. gadā visas vanadzes ievēlēja Mariju Ķeņgi par Daugavas Vanagu organizācijas vanadžu priekšnieci, reizē pildot arī DV CV pilntiesīgas locekles pienākumus. Marijas Ķeņges darbs ir bijis nozīmīgs un devis daudz ierosinājumu visām vanadzēm, ne tikvien Anglijā, bet visos kontinentos, kur pastāv organizētas vanadžu vienības. Savus pienākumus viņa ir pildījusi nenogurstoši un ar lielu sirdsdedzi.

1978. gada beigās Marija Ķeņge vairs nekandidēja vadības amatiem. 1979. gada 17. jūnijā DV CV sēdē Visbijā, Gotlandē, Mariju Ķeņgi apstiprināja par DV organizācijas vanadžu goda priekšnieci. Tā paša gada 8. septembrī 17. Daugavas Vanagu dienās, vanadzes godināja Mariju Ķeņgi un pasniedza viņai latvisku prievi ar 4 sudraba saktām un ierakstiem, reprezentējot četras vanadžu novadu saimes: Dienvidangliju, Saules novadu, Vidusangliju un Ziemeļangliju.

1978. gada rudenī par DV vanadžu priekšnieci ievēlēja Austru Liepiņu, kuŗa uzņemoties savus pienākumus, uzsvēra, ka vanadžu darba pamatā ir darbs Latvijas brīvībai un palīdzība mūsu grūtdieņiem. Nākotnē vislielākā rūpība jāpievērš jaunatnes latviskai audzināšanai. 1980. gadā par DV vanadžu priekšnieci atkal nākamiem 3 gadiem ievēl Austru Liepiņu. Austra Liepiņa ir DVF Londonas vanadžu kopas vanadze un līdz 1982. gadam vadīja Dienvidanglijas novada vanadzes. Sakarā ar darba slodzi Austra Liepiņa lūdz sevi atbrīvot no Dienvidanglijas novada pārstāves pienākumiem.

1979. gadā par vanadžu daļas vadītāju ievēl Eriku Sarkanbārdi uz 3 gadiem. Pirmo reizi vanadžu daļas vadītājas vēlēšanas Anglijā notiek pēc šādas kārtības. Vēlēšanu noteikumi DVF vanadžu vadītājas vēlēšanām Anglijā pieņemti DVF delegātu pilnsapulcē 1978. gada 16. septembrī Korbijā. Vanadzes vēl savu vadītāju, kas ir pilntiesīga DVF valdes locekle. 1982. gadā paredzētās vanadžu daļas vadītājas vēlēšanas nenotiek, ievērojot, ka no 24 vanadžu kopām 18 kopas min līdzšinējo vanadžu daļas vadītāju kā vienīgo

kandidāti un 6 vanadžu kopas paziņo, ka viņām citu kandidāšu nav. DVF valde un DVF delegātu pilnsapulce 13./14. martā apstiprina līdzšinējo vanadžu daļas vadītāju turpināt vanadžu vadītājas pienākumus nākamos 3 gados.

Erika Sarkanbārde
DVF vanadžu daļas vadītāja Anglijā.

Studējusi farmāciju Rīgas un Minsteres (Vācijā) universitātēs. Kopš 1958. g. strādājusi Bradfordā koledžā un, sākot ar 1966. g., Bradfordas universitātē. Darbojusies draudzes darbā Lesterē un Bradfordā. Mācījusi latviešu nedēļas nogales skolās DVF Lesteres un DVF Bradfordas latviešu skolās. Aktīvu dalību DV organizācijā sākusi ar DVF Lesteres nodaļas dibināšanos: 1949. g. bijusi pirmās nodaļas valdes sekretāre un, nodibinoties vanadžu kopai Lesterē 1950. g., bijusi pirmās vanadžu kopas valdes sekretāre. 1977. g. ievēlēta par DVF

Ziemeļanglijas novada pārstāvi un 1979. g. par DVF vanadžu daļas vadītāju Anglijā. 1981. g. apbalvota ar DV krūšu nozīmi zeltā.

Aktīva koŗu dalībniece: dziedājusi DVF Lesteres jauktā korī, noorganizējusi Bradfordas sieviešu kori, tagad jauktā korī Līgo.

Vanadžu darbs ir plašs un daudzpusīgs. Tās darbojas ne tikai aktīvi savās kopās, bet arī aktīvi piedalās latviešu sabiedrībā, ir koŗu dalībnieces, strādā latviešu nedēļas nogales skolās, draudzes darbā, ir teātŗa un tautas deju grupu dalībnieces. Ir grūti atrast aktīvitātes latviešu sabiedrībā, kuŗās vanadzes nav ielikušas savu energiju. Jau kopš 1949. gada aktīvi darbojas Latviešu dziesmu dienu rīkošanā Anglijā, un 4. un 5. Eiropas dziesmu svētku rīkošanā 1977. un 1982. gadā.

Daudz līdzekļu ziedoti latviskās izglītības atbalstīšanai: bērnu kolonijām Almēlijā, Vasaras skolai Straumēnos. Minsteres latviešu ģimnazijai un latviešu nedēļas skolām.

1979. gadu Apvienotās nācijas izsludina par Starptautisko bērnu gadu, cīnoties visā pasaulē par bērnu tiesībām. Sākot no bērnu dzimšanas, tam ir tiesības uz vārdu un nacionālitāti. Bērnam ir jādod izglītība un iespēja iepazīties ar savas tautas kultūru, jādod iespēja attīstīt morālisku un sabiedrisku atbildību, lai kļūtu par pilntiesīgu locekli sabiedrībā. Starptautiskā bērnu gada ietvaros DVF Londonas vanadzes ierosināja Anglijas vanadzēm izkārtot sacensības ar zīmējumiem un īsu apceri par tematu „Mana ģimene." DVF vanadžu daļa izsūtīja aicinājumus visām latviešu nedēļas nogales skolām, draudzēm un ELJA jaunatnes vadībai. 26. augustā sacensības darbi bija izstādīti Straumēnos tautas deju lieluzveduma laikā, kad iesūtītos darbus godalgoja.

30. un 31. maijā latviešu bērni piedalījās Straptautiskā bērnu gadā rīkotos bērnu svētkos Londonā, Hyde parkā, kur Londonas deju grupa piedalījās ar tautas dejām. Bija demonstrējumi kokļu gatavošanā, latvisku sudraba rotas lietu gatavošana, adītājas tautas tērpos demostrēja cimdu adīšanu, auda prievītes u.c. 30. maijā Anglijas karaliene apmeklēja bērnu svētkus un īsu brīdi pakavējās arī pie latviešu novietnes.

Rūtiņas U. grāmatu angļu tulkojumā „Vēl tā gribējās dzīvot" vanadzes ir nosūtījušas angļu bibliotēkām, skolām un dāvinājušas arī atsevišķām angļu sabiedriskām personām un organizācijām.

Vanadzes aktīvi darbojas ārējā informācijas darbā. Sākot ar 1980. gada maiju, Ruta Parisa, DVF valdes locekle un DVF Lesteres vanadžu kopas vanadze, vada ar lieliem panākumiem ārējās informācijas nozari. Ruta Parisa lasa referātus angļu sabiedrībā par Latviju, mūsu tradicijām un komūnisma briesmām Latvijā. Viņas sarakste ar Parlamenta locekļiem, politiskām organizācijām un laikrakstiem ir neizmērojama un guvusi panākumus. Šis darbs ir atalgojies ar to, ka mūsu Latvijas vārds vairs nav svešs, bet par to raksta arī presē. 1982. g. janv. Ruta Parisa ieguva pirmo vietu sieviešu runātāju biedrībā Lesterē, iekšējās runātāju sacensībās. Sakarā ar šo Ruta Parisa automatiski iekļuva publisko runātāju sacensībās Vidusanglijas klubu mērogā. 28. martā Lutervorsā no 6 runātājām Ruta ieguva pirmo vietu un uz vienu gadu ceļojošo kausu.

Lai iepazīstinātu angļu sabiedrību ar mūsu tautas likteni, mūsu problēmām, ar DVF darbu Anglijā un popularizētu DVF īpašumu Straumēnus, DVF vanadžu daļa Marijas Ķeņges vadībā ar palīdzēm no Londonas vanadžu kopas un Vidusanglijas novada vanadzēm sarīkoja 1977. gadā, Anglijas karalienes sudraba jubilejas ietvaros, latviešu un angļu draudzības sarīkojumu ar priekšnesumiem, kam bija lieli panākumi. Sarīkojums notika Straumēnos.

Straumēnu vanadžu kopas vadītāja un Straumēnu mājasmāte Anita Sīle ir enerģiski strādājusi latviešu tradiciju, Straumēnu un DV organizācijas mērķu un uzdevumu popularizēšanā apkārtējās sieviešu organizācijās, vai arī sieviešu organizācijās, kas viesojušās Straumēnos. Anita Sīle ir lasījusi 10 - 15 referātus gadā.

Daudz enerģijas un pūļu mūsu vārda popularizēšanā ielikusi arī DVF Līdsas vanadžu kopas vanadze Inta Dāle. Viņa ir viena no pārstāvēm Starptautiskā padomē, kas pastāv pie Līdsas pilsētas valdes un kuŗas prezidents ir Līdsas pilsētas galva. Inta pārstāv latviešus. Sēdes notiek reizi mēnesī. Inta tulko arī ārējās informācijas rakstus angļu valodā. Viņa ir devusi intervijas radiofonā un vietējos laikrakstos.

DVF Boltonas vanadžu kopas vanadze Brenda Mantiniece ir referējusi par Latviju un latviešiem Amnesty International sarīkojumos.

Vanadžu daļas tagadējā vadītāja ir referējusi angļu sabiedrībā jau kopš pirmajiem gadiem pēc iebraukšanas Anglijā. Caurmērā 10 referātus gadā.

Vanadzes devušas radio un televīzijas intervijas, tā populārizējot latviešu vārdu un tradicijas plašā sabiedrībā.

Lai izkārtotu dažādus pasākumus un iecerētās ierosmes, ir vajadzīgi līdzekļi. Šo līdzekļu iegūšanā vanadzes čakli strādājušas visus organizācijas pastāvēšanas gadus. Ir rīkotas loterijas, Ziemas svētku tirdziņi, maizīšu galdi, vanadžu kopu un novadu kopīgie sarīkojumi. Vanadzes ir arī gatavojušas maizīšu galdus cittautiešu sarīkojumos DVF namos. Darbojušās aktīvi līdz visos nodaļu sarīkojumos, atbalstījušas Ziemas svētku tirdziņus un loterijas: Straumēnos, Baltijas sieviešu rīkoto gadskārtējo Ziemas svētku tirdziņu Londonā. Jāņu sarīkojumā DVF valdes izkārtojumā Straumēnos vanadzes rotācijas secībā no vanadžu kopām, vai novadiem, ir rūpējušās par atspirdzinājuma galdu un loterijas izkārtojumu.

DVF dienas parasti notiek septembrī un pēc iespējas citā vietā, tad vietējās nodaļas vanadžu kopas vanadzes rūpējās par delegātu un viesu uzņemšanu.

Jāpiemin 1982. gada 5. Eiropas dziesmu svētku laikā DV CV sanāksme DVF Halifaksas nodaļas namā, kur par sanāksmes dalībnieku uzņemšanu rūpējās Halifaksas vanadzes. Vanagu draudzības vakarā 5. Eiropas dziesmu svētku laikā DVF Līdsas nodaļas namā, sadarbībā ar Ziemeļanglijas novadu, Līdsas vanadzes rūpējās par dalībnieku uzņemšanu.

Latviešu lietiskās mākslas popularizēšanai vanadzes izkārtojušas rokdarbu skates Bradfordā, Līdsā, Karlailē, Straumēnos u.c. Vairākus gadus no vietas Karlailes vanadzes izkārtojušas latviešu darbu skati Karlailes Internacionālā festivālā.

Iekārtotas latviskā stila izstrādājumu novietnes. Visplašākā ir Bradfordā, ko pēdējos gados enerģiski vada Erna Kodola ar palīdzēm. Arī bibliotēka Bradfordā un Līdsā ir vanadžu pārziņā. Līdz 1976. gadam Bradfordas bibliotēka bija Adelīnas Rozītes pārziņā. DVF Līdsas nodaļas bibliotēku vēl šodien vada vanadžu kopas vadītāja Anna Krieviņa. DVF Līdsas grāmatu galds un sudraba saktu un rotas lietu pārdošana arī ir Annas Krieviņas pārziņā.

DVF īpašuma Straumēnu iegādei vanadzes ziedoja gan no atsevišķām vanadžu kopām, kā arī individuāli līdzekļus mēbeļu, trauku u.c. praktisku lietu iegādei. Dāvātas grāmatas bibliotēkai, spilveni u.t.t. Vidusanglijas vanadzes kopā ar nodaļu vanagiem brauc vasarā uz Straumēniem talkā palīdzēt mājas uzpošanas darbos. Straumēnu 5 gadu atcerē vanadzes dāvināja 2 elektriskās vārāmās urnas un 10 galda segas. Londonas vanadzes vēl papildus dāvināja slimnieku krēslu.

Vairums DVF nodaļu īpašumu ir ziemeļos: Bradfordā,Donkasterā, Hadersfīldā, Halifaksā un Līdsā. Vidusanglijā — Notinghamā un Koventrijas Mūsmājas, Londonā — DVF nams. Vanadzes ielikušas daudz pūļu šo namu izdaiļošanā. Ziemeļanglijā DVF namos vanadzes iekārtojušas vanadžu istabas, kur notiek vakarēšanas un sanāksmes. Bradfordā vanadžu istabā ir arī vanadžu novietne latviskās lietiskās mākslas izstrādājumu pārdošanai.

Atbalstīta arī latviešu māja Almēlijā. Dažas vanadžu kopas regulāri katru gadu apciemo Almēliju un aizved ciema kukuli mājas iedzīvotājiem, tāpat atceras Almēliju Ziemas svētkos. 1978. gadā visas Anglijas vanadzes dāvināja kopīgu dāvanu — grīdas paklājus veco ļaužu istabām. 1983. g. Almēlijas 30 gadu jubilejā vanadzes dāvināja kopīgu dāvanu £.100 čeku ar lūgumu iegādāties kaut ko nepieciešamu veco ļaužu istabām.

Vanadžu pārstāves Almēlijas mājas komitejā bijušas Brigita Pitāne, Marija Ķeņģe un tagad Ērika Sarkanbārde.

1981. gadā, Invalīdu gada ietvaros, vanadzes aizveda čeku par £.150 kā dāvanu no Anglijas vanadzēm.

Ar 1982. gadu visas vanadžu kopas Anglijā ir apvienojušās novados. 1979. gadā Karlailes vanadžu kopa pievienojās Ziemeļanglijas novadam un 1982. gadā Svonsijas vanadzes pievienojās Dienvidanglijas novadam.

Ar 1979. gadu Stokkontrentas nodaļas darbība apsikst un līdz ar to izbeidzas arī vanadžu kopas darbība. No jauna nodibinās DVF Almēlijas vanadžu kopa Brigitas Pitānes vadībā 1981. gadā. Almēlijas vanadžu kopa pievienojas Vidusanglijas novadam.

1982. gada beigās Anglijā darbojas 24 vanadžu kopas. No tām 4 pārstāvētas pie nodaļām. Četrās nodaļās: Čelmfordā, Dārlejmū-

rā, Pīterborovā un Silsdenē vanadzes darbojas bez atsevišķas vanadžu vadības. Kopējais vanadžu skaits 1983. gadā ir 570.

Anglijā pastāv 4 vanadžu novadi: Dienvidanglijas, Saules, Vidusanglijas un Ziemeļanglijas.

Dienvidanglijas novads. Novada pārstāve līdz 1982. gadam bija Austra Liepiņa. Darba slodzes dēļ Austra Liepiņa lūdza sevi atbrīvot no novada pārstāves pienākumiem. Par novada pārstāvi ievēlēja Mariannu Pakalni, kas vadīja novadu tikai 1 gadu un ģimenes apstākļu dēļ atteicās. Līdz nākošām novada pārstāves vēlēšanām novada pārstāves vietu aizpildīja Alma Richardsone.

Pie Dienvidanglijas pieder Londonas, Čelmfordas un ar 1982. gadu Svonsijas vanadžu kopas. Novadā 74 aktīvas vanadzes un 9 vanadzes veicinātājas.

Londonas vanadžu kopu vadītājas pēc 1973. gada: Marianna Pakalne, Valda Bergmane un Velta Kinga, kas vada kopu vēl šodien. Kopā 66 vanadzes. Vanadžu sanāksmes notiek reizi mēnesī, kur bez parastās darba sekas kāda no vanadzēm lasa referātu vai dalās ceļojuma iespaidos. Vanadžu aizgādībā ir "Trešdienas klubs," vecākās paaudzes sanāksme, kas notiek reizi mēnesī. Piedalās 10 - 12 dalībnieku. Vanadzes ir cītīgi ierunājušas skaņu lentes neredzīgiem.

Svonsijas kopā 3 aktīvas un 9 vanadzes veicinātājas. Kopu vadītājas: Rita Vanaga, I. Ķešāne, Daina Rayes Vanaga, Doreen Ābele, Astra Ābele. Svonsijas vanadzes ir noorganizējušas sieviešu koŗa ansambli, kas koncertē nodaļu un arī vietējā angļu sabiedrībā.

Svonsijas vanadzes sadarbojas ar baltiešu grupu, rīkojot kopīgus sarīkojumus.

Čelmfordas 5 aktīvās vanadzes sadarbojas ar Londonas vanadzēm.

1983.g. 21./22. maijā Rovfantā notika pirmais plašākais Dienvidanglijas navada vanadžu saiets. No Vācijas viesojās Iza Nolle, Vācijas vanadžu daļas vadītāja un Zenta Gasparsone, Kaizerslauternas vanadžu kopas vadītāja. Par ,,vanadzēm līdz šim" referēja Marija Ķeņģe, ,,Vanadzes šodien" — Ērika Sarkanbārde, ,,Skats nākotnē" — Austra Liepiņa. Velta Kinga, Londonas vanadžu kopas vadītāja referēja par tematu ,,Dzintars, dzintara rotas lietas un sudraba saktas." Dzintara un sudraba rotas lietu skati

bija izkārtojusi Alma Richardsone. Saiets turpinājās 2 dienas. Otrā dienā referātu virstemati bija jaunatne un latviešu sabiedrība: a) jaunatnes iesaistīšana latviskā vidē — Z. Dačkēvica, b) latviešu valoda trimdā — T. Lazdiņa, c) jaunatnes līdzdalība tautas dejās un dziesmās — M. Putce.

Saules novads. Novada pārstāves: Milda Pommere (mirusi 30.1.1979.), Irēne Krivonosova (mirusi 1975. g.), Brigita Pitāne. Pēc Brigitas Pitānes pārcelšanos uz dzīvi Almēlijā par novada pārstāvi ievēlēja Maiju Zaķi, kas 1982. g. lūdza sevi atbrīvot no pienākumiem neveselības dēļ. Viņa palika novada pārstāves vietniece. Par novada pārstāvi ievēlēja Dzidru Sutcliffe, kas pārstāv novadu vēl šodien.

Novadā 4 vanadžu kopas: Boltonas, Mančesteras, Ročdāles un Stokportas. Novadā uz 1. 1. 1983. g. 51 aktīva un 2 vanadzes veicinātājas. Novadā notiek 4 sanāksmes gadā. Sākot ar 1978. gadu, blakus parastās darba sekas pārrunām sanāksmes papildina ar vakarēšanām: rokdarbu — izšuvumu, vai prievīšu aušanas demonstrējumiem, kuŗus vada A. Vītola, Boltonas vanadžu kopas vanadze.

Saules novadā ir tikai viens DVF nodaļas nams Boltonā, kas ir novada centrs. Sanāksmes ārpus Boltonas notikušas vanadžu mājās: Stokportā — vanadzes Vijas Freimanes mājā, Ročdālē vanadzes Mucenieces mājās, Mančesterā — M. Ārenas un Dz. Sutcliffe mājās.

Pirmā sanāksme — vakarēšana notika 1978. g. DVF Boltonas nodaļas namā. Viesojās Ziemeļanglijas novada pārstāve Erika Sarkanbārde, kas pastāstīja par Ziemeļanglijas novada vanadžu darbību.

Otrā sanāksme notika Stokportā 1978. g. oktobrī.

1979. g. 28. oktobrī arī notika sanāksme Stokportā, viesojās Līdsas vanadzes.

1980. g. 12. oktobrī Brigitai Pitānei pārceļoties uz dzīvi Almēlijā, novada pārstāves pienākumus līdz vēlēšanām uzņēmās M. Strautmane.

1980. gadā novada sanāksme 27. oktobrī. Par novada pārstāvi ievēlēja Maiju Zaķi. Viesojās DVF vanadžu daļas vadītāja.

1981. g. 11. janvārī novada sanāksme Mančesterā.

1981. g. 26. aprīlī sanāksme Ročdālē. Referē vanadžu daļas vadītāja Ērika Sarkanbārde un Andrejs Eglītis.

1982. gada 24. oktobrī novada sanāksme Stokportā, Vijas Freibergas namā. Par novada pārstāvi ievēl Dzidru Sutcliffe, Maijai Zaķei aizejot no savu pienākumu pildīšanas slimības dēļ.

Boltonas vanadžu kopa. Kopas vadītājas: Milda Pommere, Irēne Krivonosova, Mirdza Taylor, Henrika Teiba, Maija Zaķe, kas vada kopu vēl šodien.

Mančestera: kopas vadītāja Valentīne Berga, kopš 1978. gada Dzidra Sutcliffe.

Ročdāles kopas vadītāja Zenta Birzniece vada kopu vēl šodien.

Stokportā kopas vadītājas: Biruta Pitāne, M. Strautmane.

Vidusanglijas novads. Novada pārstāve kopš novada dibināšanas dienas ir Zenta Lazdiņa. Vidusanglijas novads dibināts 1972. gada 2. jūnijā, 16. vanadžu salidojuma laikā Lesterē. Novadā apvienojās 10 vanadžu kopas: Bedforda, Birminghama, Česterfīlda, Derbija, Korbija, Koventrija, Lestere, Mansfīlda, Notinghama un Volverhamptona. 1976. gadā novadam pievienojās Stoke-on-Trent un jaundibinātā Straumēnu vanadžu kopa. 1979. gadā vanadžu darbība Stokontrentas kopā apsikst un kopa izbeidz savu darbību.

1981. gadā Vidusanglijas novadam pievienojas Almēlijas kopa. Uz 1983. gadu Vidusanglijas novadā ir 12 vanadžu kopas ar 176 aktīvām un 18 vanadzēm veicinātājām, kopā 194.

Almēlijas vanadžu kopā — vadītāja Brigita Pitāne. Kopā 12 vanadzes.

Bedfordā — Valda Ranka, Lilija Puriņa, Ella Ābele. Kopā 12 vanadzes.

Birgminghamā — Natālija Miķelsone, Vallija Miklucāne. 14 vanadzes.

Česterfīldā — L. Cukure, A. Vītiņa. 6 vanadzes.

Derbijā vadītājas uzņēmās kopas pārstāvību rotācijas secībā: V. Indrase, A. Debrick, M. Biseniece, E. Pumpaine. 7 vanadzes.

Korbijā — Emma Vītola. 17 aktīvas, 4 veicinātājas vanadzes.

Koventrijā — Biruta Krūmiņa-Loze, Emma Pliča. 25 vanadzes.

Lesterē — Hermīne Bebere, Velta Šnepsta, Zenta Lazdiņa. 22 aktīvas, 2 veicinātājas.

Mansfīldā — Ilga Ulmane, Alma Plūme. 8 aktīvas, 5 veicinātājas.

Notinghamā — Aija Frišvalde, L. Ciekure, Pāvulāne, Tamāra Kelka. 19 aktīvas, 7 veicinātājas.

Straumēnos — Anita Sīle. 21 aktīvas vanadzes.

Volverhamptonā — Ingrīda Haritonova. 13 aktīvas vanadzes.

Vidusanglijas novada sanāksmes — vakarēšanas.

1973. g. 8. aprīlī Mūsmājās notika vakarēšana Koventrijas vanadžu kopas izkārtojumā. Piedalas 41 vanadze. Viesojas vanadžu priekšniece M. Ķeņģe. Vakarēšanas temats: bārkstiņu siešanas dažādie veidi. M. Sprincis un S. Ivanova.

1973. g. 8. septembrī Mūsmājās. Piedalās 45 vanadzes. Temats — ābolkūku cepšana. L. Lieģe un Mūsiņa; cietās piparkūkas — L. Krieva.

1973. g. notikušas 2 kopu vadītāju sanāksmes.

1974. g. 21. aprīlī Korbijā. Piedalās 42 vanadzes un vanadžu priekšniece M. Ķeņģe. Temats a) saldskābmaizes cepšana — E. Andriksone, b) vēl viens veids ābolkūku cepšanā — E. Vītola.

1974. g. 15. septembrī. Piedalās 37 vanadzes un DV priekšnieks J. Frišvaldis.

Temati: a) Anna Brigadere — Dz. Purmale, un jauniešu priekšnesumi, b) Prievīšu aušana — H. Rītiņa.

1974. gadā notikusi 1 kopu vadītāju sanāksme.

1975. g. 6. aprīlī Bedfordā. Piedalās 21 vanadze. Temats: Kurzeme. Izvilkumu no J. Janševska „Dzimtene" lasa V. Čanders (ventiņš). Jauniešu priekšnesumi.

1975. g. 19. oktobrī Mūsmājās. Piedalās 45 vanadzes, van. priekšniece M. Ķeņģe un DV priekšnieks J. Frišvalds. Sanāksme veltīta pārrunām par vanadžu darbu. Par saviem apciemojumiem Kanadā un Zviedrijā stāsta M. Ķeņģe, bet par Kanadu un Ņujorku — J. Frišvalds.

1975. gadā notikusi 1 vanadžu kopu vadītāju sēde.

1976. g. 4. aprīlī Volverhamptonā. Piedalās 39 vanadzes. Vanadžu priekšniece M. Ķeņģe un Dienvidanglijas novada pārstāve Austra Liepiņa. Temats: Pirmā palīdzība. Referē un demonstrē Irēne Akermane ar savu meitu Melbu. — 1976. g. notikušas 2 vanadžu kopu vadītāju sanāksmes.

1977. g. 24. aprīlī Straumēnos. Piedalās 47 vanadzes. Vanadžu priekšniece M. Ķeņģe un Dienvidanglijas novada pārstāve Austra Liepiņa. Temats: Etnografisko mantu krāšana — E. Vilipsone. Puķu sakārtojumi — E. Pliča un A. Sīle. — 1977. gadā notikusi 1 vanadžu vadītāju sanāksme.

1978. g. 21. maijā Korbijā. Piedalās 63 vanadzes, DV organizācijas vanadžu goda priekšniece M. Ķeņģe, vanadžu priekšniece Austra Liepiņa, DV priekšnieks J. Frišvalds un DVF vanadžu daļas vadītāja Ērika Sarkanbārde. Temats — Apmeklējums Rīgā. Stāsta mācītājs Jānis Sapietis, kas apmeklēja Rīgu BBC radiofona uzdevumā. Būdams Rīgā, viņš sprediķoja Ģetrūdes baznīcā, dievkalpojums arī bija uzņemts lentē. Jāatzīmē, ka draudze dziedāja baznīcā korāli ,,Dievs, sargi mūsu tēvu zemi''. — 1978. g. notikušas 2 kopu vadītāju sanāksmes.

1979. g. 29. aprīlī Mūsmājās. Piedalās 44 vanadzes, van. priekšniece Austra Liepiņa, M. Ķeņģe, DVF van. daļas vadītāja E. Sarkanbārde. Temats: Galda klāšana — L. Krieva un T. Štrodacga. Puķu sakārtojums — Dz. Krūmiņa. — 1979. g. notika 1 vadītāju sanāksme.

1980. g. 19. oktobrī Straumēnos. Piedalās 36 vanadzes un goda priekšniece Marija Ķeņģe. Temats: Aušana — Rasma Budiņa. — 1980. g. notikusi 1 vadītāju sanāksme.

1981. g. 22. martā Mūsmājās. Piedalās 33 vanadzes, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, DVF vanadžu daļas vadītāja E. Sarkanbārde. Temats: Internacionālais invalidu gads. Apģērba piemērošana invalidiem un slimiem. Referē ar apģērbu demonstrējumiem Velta Kinga.

1981. g. 25. oktobrī Straumēnos. Piedalās 56 vanadzes un DVF vanadžu daļas vadītāja E. Sarkanbārde. Temats — Galvas segas pie tautas tērpiem. E. Vilipsones referāts ar tautas tērpu un galvas segu parādi. — 1981. gadā notikusi 1 vadītāju sanāksme.

1982. g. 25./26. septembrī Almēlijā. Piedalās 40 vanadzes, goda priekšniece M. Ķeņģe un vanadžu priekšniece A. Liepiņa. Temats: Kokgriezumi — Austra Prīberga. Londonas vanadžu uzvedums 5 x 5 Austras Liepiņas vadībā. — 1982. gadā notikusi 1 vanadžu kopu vadītāju sanāksme.

1983. g. 18. septembrī Korbijā paredzēta sanāksme — vakarēšana. Temats: Dzintars un sudraba rotas lietas. Referente Velta Kinga. Dzintaru skati un rotas lietas kārto Alma Richardsone.

Ziemeļanglijas novads. Novada pārstāve — Eleonora Lindiņa (1973. — 1977.), Erika Sarkanbārde no 1977. g. Novadā līdz 1978. g. 5 vanadžu kopas: Bradfordas, Donkasteras, Hadersfīldas, Halifaksas un Līdsas. Ar 1978. gadu novadam pievienojas Karlailes vanadžu kopa. Novadā uz 1983. gadu 210 aktīvas un 14 vanadzes veicinātājas, kopā 224 vanadzes.

Novada sanāksmes — vakarēšanas kopš 1973. gada notiek reizi gadā, parasti oktobŗa sākumā. Novada vanadžu kopu vadītāju sanāksme arī notiek reizi gadā, parasti pavasarī: aprīlī vai maija sākumā. Novada pārstāve piedalās arī 2 reizes gadā novada nodaļu priekšsēžu un pārstāvju sēdēs, kas parasti notiek pavasarī un rudenī pirms delegātu pilnsapulcēm. Sēdes notiek rotācijas veidā ikreiz citā DVF nodaļas namā.

Bradforda — kopas vadītāja Zelma Kalniņa. 65 aktīvas, 1 veicinātāja.

Donkastera — kopas vadītāja Austra Freimane kopš kopas dibināšanas 1956. g., 27 gadus bez pārtraukuma. Kopā 7 aktīvas vanadzes.

Halifaksa — vadītāja B. Dzītare, A. Vidze, M. Lagzdiņa vada kopu vēl šodien. 40 aktīvas, 1 veicinātāja.

Hadersfīlda — M. Paegle, Avotiņa, E. Ābele. 11 aktīvas, 9 veicinātājas.

Karlaile — M. Čimala, A. Vanaga, L. Mičule. 13 aktīvas vanadzes.

Līdsa — Anna Krieviņa. 74 aktīvas, 3 veicinātājas.

Ziemeļanglijas novada sanāksmes-vakarēšanas

1973. g. 14. oktobrī — DVF Līdsas nodaļas namā. Piedalās 40 vanadzes, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, Z. Lazdiņa, Vidusanglijas novada pārstāve.

1974. g. 13. oktobrī Halifaksā. Sanāksmē piedalās 43 vanadzes, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, Dienvidanglijas novada pārstāve A. Liepiņa un Vidusanglijas novada pārstāve Z. Lazdiņa. Referente Baiba Dzītare — ,,Latviešu jaunatne patvērumu zemēs''.

1975. g. 12. oktobrī DVF Bradfordas nodaļas namā. Sēdē piedalās 52 vanadzes, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, Vidusanglijas novada pārstāve Z. Lazdiņa, Saules novada pārstāve M. Pommere.

1977. g. 2. oktobrī sanāksme DVF Līdsas nodaļas namā. Sēdē piedalās 42 vanadzes. Referē Inese Aivara B.A. par tematu, ,,Zīmējumu pārnešana audeklā''. Sēdē piedalās vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, Dienvidanglijas novada pārstāve A. Liepiņa un Vidusanglijas novada pārstāve Z. Lazdiņa.

1978. gada 8. oktobrī Donkasteras nodaļas namā. Sanāksmē piedalās 35 vanadzes, vanadžu priekšniece M. Ķeņģe, Dienvidanglijas novada vanadžu pārstāve Austra Liepiņa, Vidusanglijas novada pārstāve Z. Lazdiņa un Ziemeļnovada pārstāve E. Sarkanbārde. Referente Rasma Grava, temats — ,,Audumi un audumu raksti''.

1979. gadā 7. oktobrī sanāksme notiek DVF Bradfordas nodaļas namā. Piedalās 57 vanadzes, DVF vanadžu daļas vadītāja E. Sarkanbārde, Saules novada pārstāve B. Pitāne, Vidusanglijas novada pārstāve Z. Lazdiņa, viesi: CV valdes loceklis G. Tamsons, DVF kultūras nozares vadītājs A. Freimanis un DVF Bradfordas nodaļas priekšsēdis V. Bušēvics. Referente Dace Birzgale, temats — ,,Adīšana''. Seko puķu sakārtojuma demonstrējumi — K. Kelka.

1980. gadā DVF Halifaksas nodaļas namā. Piedalās 26 vanadzes, DVF vanadžu daļas vadītāja E. Sarkanbārde, DVF kultūras nozares vad. A. Freimanis un DVF Halifaksas nodaļas priekšsēdis. Referāta temats — ,,Sieviešu galvas segas novados un tautas tērpi''. Referente E. Vīlipsone.

1981. gadā DVF Līdsas nodaļas namā. Piedalās 37 vanadzes, DVF vanadžu daļas vad. E. Sarkanbārde, DVF Līdsas nodaļas priekšsēdis J. Pētersons. Almas Richardsones referātu ,,Invalidu gads'' nolasa Dace Graveniece. DV CV loceklis Gunars Tamsons rāda slīdītes par Bērzaini.

1982. gada 3. oktobrī sanāksme notiek DVF Donkasteras nodaļas namā. Sēdē piedalās 25 vanadzes, vanadžu priekšniece Austra Liepiņa, Vidusanglijas novada pārstāve Z. Lazdiņa, Dienvidanglijas novada pārstāve M. Pakalne, Saules novada

vanadžu pārstāve Dz. Sutcliffe, DVF kultūras nozares vad. A. Freimanis. Austra Liepiņa stāsta par apciemojumu Kanadas un Amerikas vanadžu kopās. Anite Sīle demonstrē un stāsta par puķu sakārtojumiem Ziemas svētkos.

Visās vakarēšanās un sanāksmēs pārrunā par vanadžu darbu kopās, vanadžu kopu vadītājas sniedz pārskatus un pastāsta par svarīgākiem notikumiem vanadžu kopu dzīvē. Vanadžu priekšnieces dalās ar savu pieredzi un ziņo par vanadžu darbību ārpus Anglijas, un DVF vanadžu daļas vadītāja iepazīstina ar vanadžu darbu Anglijā.

Vanadžu salidojumi Anglijas mērogā

Anglijas vanadzes sanāk visas zemes salidojumos pa 2 gadiem reizi. Kopš pirmā salidojuma Anglijā bijis 21 salidojums. Salidojumus mēģina izkārtot pēc iespējas katru reizi citā vietā, atkarībā, kuŗa vanadžu kopa var uzņemt mājasmātes pienākumus. Sestdienas pēcpusdienā vanadzes sabrauc un pavada kādas stundas draudzīgās pārrunās pie kafijas tases, vakars parasti beidzas ar koncertu un saviesīgu vakaru. Svētdienas rītu ievada dievkalpojums vietējās draudzes mācītāja vadībā, kam seko darbs: ievadījums, sēdes atklāšana, apsveikumi, ziņojumi, pārrunas un referāti. Sanāksmju nobeigumā vanadzes izstrādā atzinumus, kas izsaka sanāksmes nozīmi, pieņemtos lēmumus un vēlējumus nākotnē.

17. vanadžu salidojums notika 11./12. maijā 1974. gadā Birminghamā, poļu-katoļu centrā. Piedalās 65 vanadzes no 16 vanadžu kopām. Daugavas vanadžu un vanagu vadība, DV CV locekļi, DVF valdes locekļi, no Kanadas DV CV jaunatnes daļas vadītāja B. Šmita-Kalēja. Referāti: ,,Jaunatne DV organizācijā'' — B. Šmita-Kalēja; ,,Vanadžu līdzdalība ārējā informācijas darbā'' — Birminghamas nodaļas ārējās informācijas nozares vadītājs J. Rolavs; ,,Vanadžu saskare ar cittautiešiem'' — Austra Liepiņa, DVF vanadžu daļas vad. palīdze. Rezolūcijas: 1. Veicināma un atbalstāma sadarbība ar patvērumu zemes sabiedriskiem, politiskiem un kultūras darbiniekiem. 2. Vislielākā vērība pievēršama Latvijas un latviešu vārda pieminēšanai un atgādināšanai angļu presē un sabiedrībā. 3. Jāizlieto visas iespējas angļu

17. DVF vanadžu salidojums Birminghamā 1974. gada 11./12. maijā. Otrā rindā no kreisās: Austra Liepiņa — DVF Dienvidanglijas novada vanadžu pārstāve, Baiba Šmita-Kalēja, J. Frišvalds — DV priekšnieks, M. Ķeņģe — vanadžu priekšniece un DVF vanadžu daļas vadītāja, H. Zariņa, I. Ozoliņa, N. Miķelsone — DVF Birminghamas vanadžu kopas vadītāja, I. Haritonova — DVF Volverhamptonas vanadžu kopas vadītāja.

presē atspēkot nepareizu informāciju, kas parādās par Latviju, latviešiem un padomju okupāciju. 4. Lai veicinātu visu jauniešu (arī nebiedru) iesaistīšanu DV darbā, vēlams jauniešiem uzticēt dažādu pienākumu vaikšanu DV organizācijas dažādās darbības izpausmēs.

18. vanadžu salidojums notika 1976. gada 30. augustā 3. Globālo Daugavas Vanagu dienu laikā DVF Koventrijas nodaļas namā ,,Mūsmājās''. Šinī sanāksmē piedalījās vanadžu priekšnieces no: Kanadas — I. Breikša, ASV - A. Utināne, DV vanadžu referente no Zviedrijas — A. Pāvule, Vācijas vanadžu daļas vadītāja T. Gūtmane un E. Rolava — Austrālijas vanadžu pārstāve. Vanadžu darba sēdi un salidojumu izkārtoja DV CV vanadžu nozares vadītāja M. Ķeņģe. Salidojumā piedalījās 128 vanadzes un 72 viesi. Starp vanadzēm 13 no Kanadas, 7 no ASV, 2 no Austrālijas, 2 no Zviedrijas un 8 no Vācijas. Referāti:

,,Latviskā apziņa'' — Anita Pāvule no Zviedrijas. Referātu noslēdza referentes meita Sandra ar V. Plūdoņa ,,Latvietis''. Anita Utināne referēja par tematu ,,Kas mūs vieno DV organizācijā''.

3. Globālo Daugavas Vanagu dienu ietvaros 1976. gadā 30. augustā, DVF Anglijas vanadžu sanāksme DVF Koventrijas nodaļas namā ,,Mūsmājās''. — Vidējā rindā 2. no kreisās: I. Ozoliņa, H. Zariņa, E. Rolava, Austrālijas vanadžu pārstāve, I. Breikša, Kanadas vanadžu vadītāja, J. Utināns, DV ASV priekšnieks, M. Ķeņģe, vanadžu priekšniece, A. Utināne, ASV vanadžu priekšniece, A. Pāvule, Zviedrijas vanadžu referente, T. Gūtmane, Vācijas vanadžu vadītāja, E. Sarkanbārde, A. Liepiņa.

19. vanadžu salidojums notika 1978. gada 21. maijā Korbijā, Luterāņu namā. Salidojums bija organizēts Latvijas 60 gadu dibināšanas un DVF 30 darbības gadu atceres zīmē. Salidojumā piedalījās 75 DVF nodaļu un kopu vanadzes. Referāti: māc. J. Sapietis — ,,Mēs un mūsu tauta''; ,,Sieviešu organizācijas Anglijā'' — Velta Kinga, DVF Londonas vanadžu kopas vanadze, MBE. Šī sanāksme ierosināja DV centrālai valdei piešķirt Marijai Ķeņģei vanadžu goda priekšnieces titulu.

20. vanadžu salidojums notika DVF Bradfordas nodaļas namā 1980. g. 17./18. maijā. Sēdē piedalījās 97 vanadzes no 17 vanadžu kopām. No Vācijas viesojās vanadžu daļas vadītāja B. Celma,

20. DVF vanadžu dienas Bradfordā 1980. gada 17./18. maijā. No kreisās: V. Bušēvics — DVF Bradfordas nodaļas valdes priekšsēdis, I. Pālītis — DVF iekšējās informācijas daļas vad., A. Rozīte, B. Celma — Vācijas vanadžu daļas vadītāja, I. Nolle — Vācijas van. daļas vadītājas vietniece, E. Sarkanbārde — DVF vanadžu daļas vadītāja, J. Frišvalds — DV priekšnieks, M. Ķeņģe — vanadžu goda priekšniece, A. Liepiņa — vanadžu priekšniece, L. Rumba — DVF valdes priekšsēdis, Z. Kalniņa — DVF Bradfordas vanadžu kopas vad., mācītājs A. Putce, A. Krieviņa — DVF Līdsas van. kopas vad., pēdējā — Z. Lazdiņa, Vidusanglijas novada pārstāve.

viņas vietniece Iza Nolle, vanagu un vanadžu vadība. Referentes: Iza Nolle par tematu ,,Sieviete sirpja un āmura ēnā'' un Inese Aivare, BA, DVF Bradfordas vanadžu kopas vanadze par tematu ,,Latviešu sievietes brīvajā pasaulē''.

21. vanadžu salidojums notika 1982. gada 8./9. maijā DVF īpašumā Straumēnos. Sanāksmē piedalījās 90 vanadzes no 20 vanadžu kopām. Referente Alma Richardsone — ,,Dievmāte mākslā,'' gleznotājs V. Bērziņš stāstīja par gleznošanu un sniedza gleznošanas mākslas demonstrējumu. Salidojuma laikā vanadzes gleznotājas izstādīja arī savas gleznas.

1984. gadā paredzēts 22. vanadžu salidojums Līdsā, DVF Līdsas vanadžu kopas izkārtojumā.

1980. gadā vairākas vanadžu kopas atskatījās uz 30 gadu darbības atceri: Lesterē, Londonā, Notinghamā, Stokportā un Ročdālē.

1982. gadā — Bradforda, Līdsa un Boltona.

Vanadzes arī atbalsta Latvijas Brīvības fondu, vanadžu kopas un dažas atsevišķas vanadzes ir fonda dalībnieces. Kopā ar vanagu nodaļām turpina Patiesības fonda atbalstīšanu.

DVF dienas Straumēnos. Ar DV krūšu nozīmi, DV CV atzinības rakstu un DVF valdes atzinības rakstu apbalvoto grupa. Priekšā no kreisās: J. Kadelis — PBLA inf. bijoja vad., Austra Liepiņa — vanadžu priekšniece, J. Frišvalds — DV priekšnieks, M. Ķeņģe — vanadžu goda priekšniece, L. Rumba — DVF valdes priekšsēdis, E. Sarkanbārde — DVF vanadžu daļas vadītāja. Aizmugurē apbalvotie.

Grūti minēt visas vanadžu aktīvitātes un darbus, kas veikti 30 gadu laikā DV organizācijā un latviešu sabiedrībā. Vēl nākotnē daudz darba darāms, un mēģināsim visiem spēkiem darīt rītdien labāk nekā šodien. Turpināsim atcerēties grūtdieņus, savus tautas brāļus un māsas dzimtenē, sūtot palīdzību, cik tas iespējams. Par visām lietām būsim stipras, vienotas un nezaudēsim cerības nākotnei, brīvai Latvijai!

DVF Bedfordas nodaļa

Biedru sastāvs:

1982. g. 31. dec. nodaļā 78 vanagi un 12 vanadzes. No 1972. g. līdz 1982. g. nodaļā iestājušies 27 biedri; izstājušies 22; miruši 23 biedri. — Pēc vecuma 1982. g. 31. dec. bija: Līdz 30. g. — 5 biedri, no 30 — 55 g. 0, no 56 — 65 g. 44 un no 66 — 85 g. 41 biedrs.

Nodaļā notikušas 10 pilnsapulces un 81 valdes sēde.

Nodaļas bibliotēkā 1500 grāmatas.

Kultūras darbs:

Notikuši 10 priekšlasījumi, 10 koncerti, 1 teātŗa izrāde, 16 atceres sarīkojumi, 20 saviesīgi vakari,18 izbraukumi un 10 eglītes vakari.

Līdzekļi:

Iekasēta biedru nauda £3175.00, nosūtītas DVF valdei £2875.50. No nodaļas līdzekļiem aprūpei izdotas £599.00.

Ziedojumi:

Latviešu centram Minsterē...	£100.00
ML ģimnazijai	80.00
Nac. fondam Skandinavijā....	90.00
LNPL un Almēlijai	116.00
Jaunatnes atbalstam	140.00
DV filmas uzņemšanai	100.00
Ārtava Latvijai	560.00
Palīdzībai aiz dzelzs aizkaŗa ..	553.00
Straumēnu iegādei	3404.00
Straumēnu atbalstam	800.00

Nodaļa ir dalībniece Latvijas Brīvības fondā.

Ārējā informācija:

2 reizes izkārtota latviešu deju kopu piedalīšanās starptautiskos sarīkojumos Bedfordā. Nosūtīta kopīga vēstule Eiropas parlamenta prezidentam par Baltijas valstu pašnoteikšanos. Ievietotas 3 vēstules vietējā presē. Pilsētas un apriņķa bibliotēkās nodotas grāmatas „These Names Accuse".

Iekšējā informācija:

Reizi gadā izdod apkārtrakstu. Nodaļa abonē 2 eksemplārus DVM, biedri — 12. Vanadzes rīkojušas 1 vakarēšanu Vidusanglijas vanadžu apjomā.

DVF Birminghamas nodaļa

Uzņēmumā DVF Birminghamas nodaļas valde 1972., 1973. un 1974. gadā. No kreisās: J. Blīgzna (miris) — sekretārs un kultūras nozares vadītājs, J. Miezītis — valdes priekšsēdis, N. Miķelsone — vanadžu kopas vadītāja, R. Miķelsons (miris) — kasieris; aizmugurē J. Rolavs — informācijas nozares vadītājs, Ž. Klegeris — priekšsēža un kasiera vietnieks, nav klāt K. Āboliņš — biedrzinis.

DVF Birminghamas nodaļas biedru skaits pēdējos 10 gados bijis stabils: 64 biedri, starp tiem 14 vanadzes — 1973. gadā, un 1981. g. bija 63 biedri, no tiem 14 vanadzes. Gadu gājumā vairāki biedri pievienojušies aizsaules pulkiem, bet jauni nākuši klāt.

Nodaļu no 1972. — 76. g. vadījis J. Miezītis, bet no 1977. — 81. g. valdes priekšsēdis bijis I. Piķelis. Nodaļas valdē visus 10 gadus bijis J. Rolavs, 7 gadus — J. Miezītis, Ž. Klegeris, I. Piķelis un A. Veiss; K. Vilmanis — 6, A. Miklucāns - 5, J. Blīgzna (miris) —4, K. Āboliņš — 3, R. Miķelsons (miris) — 2, I. Piķele — 1 gadu. 13 biedri saņēmuši DVF atzinības rakstus, 1 saņēmis DV CV atzinības rakstu un zelta nozīmes saņēmuši 3.

Nodaļai nav pašai sava nama, tāpēc sarīkojumiem jānotiek īrētās telpās. Lielākiem sarīkojumiem sākumā nodaļa izmantoja poļu invalīdu apvienības klubu, bet pēc tā slēgšanas un Straumēnu iegādes tie notiek Straumēnos.

Pilnsapulce notiek ik gadu un valdes sēdes no 5 - 7 reizes gadā.

Nodaļa ik gadu atzīmējusi plkv. O. Kalpaka un Leģiona, aizvesto atceri un valstssvētku atceri ar referātiem un priekšnesumiem, bieži vien arī Kurzemes cīņu atceres. Notikuši kādi 6 koncerti un 6 filmu izrādes. Bez tam 2-3 reizes gadā nodaļa sarīkojusi deju vakarus un masku balli. Reizi gadā, dažreiz 2 reizes, rīkots biedru vakars un reizi gadā biedru talka Straumēnos. Straumēnu iegādei nodaļa ziedojusi gan no saviem līdzekļiem, gan savākusi no biedriem £3000. Nodaļas biedri, sevišķi valde, izpalīdz lielākos sarīkojumos Straumēnos.

Nodaļa iespēju robežās ziedojusi ik gadu bērnu vasaras kolonijai Almēlijā, LNPL jaunatnes darbu sacensībām, LNPL un daudzām citām vajadzībām. Ziemsvētkos nodaļa devusi nelielas veltes slimiem nodaļas biedriem un daudzbērnu ģimenēm. Vākti ziedojumi tautiešiem apspiestībā, nodaļas gadskārtējai mantu loterijai, kā arī Dziesmu svētku, Jāņu un Ziemsvētku tirdziņa loterijām, un pārdotas Minsteres ģimnazijas loterijas biļetes. Nodaļa kopā ar

Aktīvās nodaļas vanadzes 1970-to gadu pirmajā pusē. No kreisās L. Pokšāne, V. Miklucāne, N. Miķelsone (kopas vadītāja), L. Rolava; aizmugurē H. Šulce, H. Blīgzna, H. Heistere un Z. Miezīte.

Derbijas un Straumēnu nodaļām iestājusies Latvijas Brīvības fondā.

Nodaļas vanadzes 3 reizes gadā izkārto kafijas galdu pēc atceres aktiem baznīcas zālē. Strādājušas Straumēnu virtuvē, vākušas ziedojumus un izkārtojušas loterijas. Izpalīdzējušas Straumēnu talkā un lielākos sarīkojumos Straumēnos. Piedalījušās vanadžu vakarēšanā, un 1974. g. Birgminghamā noorganizēts vanadžu salidojums. Ziedots Ziemsvētku tirdziņiem Straumēnos un Londonā. Vanadzes neuztur pašas savu kasi. Vanadžu kopu 5 gadus vadījusi N. Miķelsone un 5 gadus V. Miklucāne, ar palīdzēm H. Šulci, Z. Miezīti, I. Piķeli un I. Vilmani.

Pie nodaļas pastāv grāmatu klubs, kuŗu vada J. Rolavs. Dalībnieku skaits samazinājies no 19 uz 13. Pie nodaļas darbojas bibliotēka ar vadītāju V. Eglāju. Bibliotēkā 376 grāmatas.

Nodaļas „Sienāzīšu" stabulnieku grupa. No kreisās: Linards Roberts, Sandra Strautniece Inga Krūmiņa, Žanete Āboliņa, Egons Piķelis, Brigita Kviļuma un Raimonds Piķelis.

Nodaļas ,,Sienāzīšu'' koklētāju grupa. No kreisās: Egons Piķelis, Raimonds Piķelis, Brigita Blezūra, Anita Blezūra, Ojārs Blezūrs, apmācītāja Zenta Blezūra un Rolands Blezūrs.

Agrāk pie draudzes kopas pastāvēja skola un pie nodaļas jauniešu grupa ,,Sienāzīši'', kas bieži kuplināja sarīkojumu ar saviem mūzikāliem un vokāliem priekšnesumiem. Tagad jaunieši paaugušies un izklīduši, un skola vairs nepastāv bērnu trūkuma dēļ.

Lielu vērību nodaļa pievērš ārējai informācijai britu presē. Informācijas nozari vada DVF ārējās informācijas daļas referents J. Rolavs, pārskata laikā publicējot 97 lasītāju vēstules, bet I. Piķelis 62. Bez tam publicēti 5 raksti un bijuši BBC televīzijas un radio Birmingham raidījumi par latviešu jauniešiem Birminghamā.

Iekšējā informācijā nodaļa izdod 1—2 reizes gadā biļetenu, un nodaļas darbība atreferēta trimdas presē un DV Mēnešrakstā. DV Mēnešrakstu abonē 12—10 nodaļas biedri un vienu eksemplāru abonē nodaļa bibliotēkai. Inf. vadītājs vienmēr piedalās DVF valdes rīkotās informācijas darbinieku sanāksmēs.

Boltonas nodaļa

Visu nodaļas pastāvēšanas laiku var iedalīt 3 posmos: augšanas, pieticības un saimnieciskā spēka gados. Pirmajā posmā nodaļa kļuva skaitliski lielākā un stiprākā plašā apkārtnē. Sākoties izceļošanai uz aizokeāna zemēm, nodaļa zaudēja gandrīz pusi biedru, cieta kultūrālie pasākumi un saimnieciskā varēšana.

Vērojot citu nodaļu saimnieciskās veiksmes, radās doma par sava nama iegūšanu. Kaut gan iecere likās neīstenojama, ikvienā biedru sapulcē par to runāts. Nodaļa sāka uzkrāt līdzekļus, cerot uz kādu pēkšņi radušos izdevību. Šāda izdevība radās 1973. g. 27. jūnijā. DVF valde, Donkasteras un Halifaksas nodaļas sagā-

Boltonas nodaļas nams. Nodaļas valdes pr-dis J. Zaķis ar nodaļas darbiniekiem — vanadžu kopas vad. M. Zaķi, S. Albovu, J. Ceski un J. Kubuliņu.

dāja nepieciešamos līdzekļus, un tā nodaļa ar dažu simtu mārciņu kapitālu kļuva nama īpašniece.

Nams bija samērā labā stāvoklī, bet kluba ierīkošanai bija nepieciešamas lielākas pārbūves. Lielu daļu darba veica pašu spēkiem, bet bāra iekārtošanai saņēma aizdevumu no alus darītavas, apsoloties visas bāra preces ņemt no viņiem. Sākumā klubs darbojās tikai nodaļas biedru vajadzībām, bet 1975. g. marta beigās saņēma bāra tirgošanās atļauju. Pārbūvju un uzlabojumu vajadzībām saņemti privāti ziedojumi no nodaļas biedriem un kaimiņu nodaļām un arī krietna summa aizdevumos. Visi aizdevumi, izņemot alus darītavas, kas ir desmitgadīgs, nomaksāti līdz 1979. g. vidum.

Kluba darbība arvien paplašinājās, bija nepieciešamas jaunas pārbūves, un pašlaik kluba vajadzībām tiek izmantotas gandrīz visas nama telpas. 1979. g. sākumā nodaļa iegādājās blakus esošo namu un tajā iekārtoja dzīvokļus kluba darbiniekiem. Atkal saņēma aizdevumu no alus darītavas uz iepriekšējiem noteikumiem. Klubs ir sagādājis līdzekļus parādu atmaksai, nodaļas darbam, spējis aizdot DVF valdei £2000 un pēdējos gados devis prāvu summu kopējiem pasākumiem.

Nodaļa un biedri. Nodaļas valdē visu pārskata laiku darbojušies J. Zaķis, J. Vītols, J. Eglītis, J. Kubuliņš un Ž. Rudovics. Īsāku laiku — Ž. Teibe, A. Kamcāns, K. Ķīselis, A. Mantinieks, J. Bachmanis, J. Ceske, A. Pommers, S. Albovs un J. Krivonosovs. Nodaļas biedru skaits 60 (40 vanagi, 20 vanadzes). Biedru naudās nosūtītas £1500.

Aprūpe. No nodaļas un kluba līdzekļiem aprūpei nodaļā un tuvākā apkārtnē izdotas apm. £1100.

Līdzekļi. 2 nami (freehold) ar grāmatu vērtību £25.000, tirgus vērtība ap £50.000; atmaksāti parādi £14.000, izstāvošais parāds £9000.

Ziedojumi: LNPL — £250, — MLĢ — £524, Minsteres latviešu centram £1000, Straumēniem — £400, Almēlijai £340, LNF — £100, Patiesības fondam — £ 150, LBF — 2 dalības zīmes, jaunatnes rosmēm un izglītības atbalstam — £3750 un citi dažādi ziedojumi — £710.

Vanadzes. Kopu vada M. Zaķe. Pārskata laikā kopu vadījušas M. Pommere, I. Krivonosova, M. Teilore un H. Teibe. Kopai nav savas kases, bet vajadzīgos līdzekļus saņem no nodaļas vai kluba.

Informācijas darbinieku sanāksme Boltonā 1974. g. Priekšā no kreisās: M. Bachmane, O. Rudovica, M. Kāpostiņa, H. Lazdiņa, I. Krivonosova, A Liepiņa, A. Paukulis, S. Mālnieks, H. Blezūrs. Otrā rindā: J. Pētersons, N. Bisenieks, P. Priedītis, S. Jēkabsone. Aizmugurē: J. Vītols, F. Mičulis, A. Ceske, J. Ceske, J. Šmits, K. Dzirvinskis, V. Sīlarāja, M. Zaķe, Ž. Rudovics, G. Tamsons, J. Zaķis, J. Krivonosovs.

Kopas vadītāja piedalās valdes sēdēs kā pilntiesīga locekle. Rīko vakarēšanas novada mērogā, atbalsta nodaļas sarīkojumus un piedalās aprūpes darbā.

Kultūras pasākumi. Bibliotēka ar 686 grāmatām. Pārskata laikā bijuši 10 priekšlasījumi, 11 koncerti, 5 teātŗa izrādes, 25 dažādas atceres, 32 biedru vakari un 16 citi sarīkojumi kopā ar citām organizācijām.

Jaunatnes grupa. Nodaļa atbalsta novada jauniešu grupu, kas cieši sadarbojas ar Halifaksas ,,Sprīdīti.'' Grupā 8 dalībnieki, to vada un koklēšanu apmāca A. Mantinieks. Nodarbības: tautas dejas un koklēšana.

Ārējā informācija. Notikušas 2 informātīva rakstura izstādes — Boltonā un Prestonā. Jauniešu koklētāju grupa noorganizējusi latviešu vakaru angļu draudzes izkārtojumā ar kokļu mūzikas koncertu un tautas dejām, piedaloties ,,Sprīdītim.'' Nodaļas vanadze un jauniešu grupas dalībniece B. Mantiniece lasījusi 20 min. re-

Baltiešu un Ukraiņu kopējā izstāde Boltonā. Boltonas mūzeja telpās izstādi atklāja Boltonas pilsētas galva. Attēlā baltiešu un ukraiņu tauta meitas un pilsētas galva ar kundzi pie latviešu stenda. Paskaidrojumus sniedz mazā tautu meite Dace.

ferātu par Latviju un latviešiem šinī zemē. Izdalīti informācijas materiāli un sniegta mutvārdu informācija. Pēdējos gados darbojas Baltiešu komiteja, kopīgi rīkojot aizvesto atceres, panākot arī nacionālo karogu uzvilkšanu virs Boltonas pilsētas valdes nama. Informācijas vajadzībām izdotas ap £200.

Iekšējā informācija. Nodaļa piedalās Ziemeļanglijas novada biļetēna ,,Ziņotājs'' izdošanā, saņem un izplata 42 eksempl. Abonē 16 DVM no kluba līdzekļiem. Sniedz regulāru informāciju presei. Izdotas apm. £400.

DVF Bradfordas nodaļa

Biedru skaits nodaļā ir noturējies stabils. Kopš 1950. gadu sākuma, kad izceļošanas rezultātā biedru skaits saruka no apm. 400 līdz 200, tas nostabilizējās uz 250 un tāds ir noturējies līdz pat šai dienai. No šī skaita apm. 60 ir vanadzes.

Valdes priekšsēži bijuši: līdz 1974. gadam J. Putniņš, no 1974. g. līdz 1981. g. V. Buševics, kuŗam saslimstot, amatu pārņēma G. Alferovs, kam tanī pašā 1981. g. sekoja A. Lagzdiņš.

Valdē ilgāku vai īsāku laiku darbojušies: T. Dambītis, O Aivars, G. Alferovs, D. Kalniņš, G. Kronbachs, Ž. Ekste, A. Jursiņš, A.

DVF Bradfordas nodaļas valdes sastāvs 1983. gadā. Pirmā rindā no kreisās sēž: K. Birzgalis, A. Lagzdiņš, valdes priekšsēdis, Z. Kalniņa, nodaļas vanadžu priekšniece, O. Aivars. Otrā rindā no kreisās: V. Dambrovskis, E. Krūms, J. Gulbis, T. Dambītis, J. Gravenieks, A. Krauze.

Krauze, V. Nabrovskis, J. Gulbis, A. Zeltiņš, J. Līdaks, G. Tamsons, E. Krūms, J. Ozoliņš, G. Bergs, K. Šneiders un J. Gravenieks.

1955. gadā iepirktais nams, kuŗa sarīkojumu zāli divas reizes paplašināja (1962. un 1972. gadā), ir ar apm. 250 sēdvietu kapacitāti. 1976. g. izdarīja bāra paplašinājumu, uzceļot pieskaņotu piebūvi. Visas pārbūves kopā izmaksāja apm. £20,000. 1978. g. sarīkojuma zālei ielikta parketa grīda par £4,000. Pārredzamā nākotnē pārbūves nav iecerētas. Vēl jāpiemin, ka nama izdaiļošanai iegādātas vairākas, galvenokārt Bradfordā dzīvojošā mākslinieka Valtera Bērziņa gleznas. Viņa liela formāta glezna ,,Rīgas panorāma'' grezno zāli un tā redzama, nākot caur zāles durvīm. Otrreiz Rīgas temats ir izmantots bāra logā mākslinieka A. Kalniņa veidotā stikla vitrāžas stilā. Šeit piebūves dobumā trijos posmos sadalīts Rīgas skats no Daugavas. Lai padarītu zāles iespaidu pilnīgāku, 1974. g. nodaļas valde iegādājās V. Buševica zīmētos un izgatavotos visu Latvijas pilsētu ģerboņus, kas grezno sarīkojumu zāli.

No nodaļas valdes saņemts ierosinājums par ,,Straumēnu'' īpašuma iegādi (T. Dambītis šo objektu noskatīja). Nodaļa ziedojusi £5,000 īpašuma iepirkšanai un £3,000 paplašināšanai. Bez tam palīdzēts ar talkas darbiem, gan kopējos izbraukumos krāsojot, gan ar elektriskās installācijas darbiem, ko galvenokārt ziedojumu veidā veica T. Dambīša uzņēmums.

Vanadzes

Vanadžu kopa veic kārtējos aprūpes pienākumus kā arī saimniecisko pusi visos nodaļas sarīkojumos. Katra mēneša pirmā pirmdienā notiek vakarēšana, kas sākumā bija Austras Tālbergas vadībā, bet kopš 1981. g. vakarēšanu vada I. Birzgale. Vakarēšanās piedalās 10-12 vanadzes. R. Gravas vadībā noorganizēti aušanas kursi. Pakāpeniski iegādātas 6 stelles un papildus daļas, tā kā patlaban nodaļas nama bēniņu istabas ir īsta aušanas darbnīca. Vanadzes no saviem ienākumiem noguldījušas līdzekļus kopas krustmeitai. Noguldījumu izbeidza, tai sasniedzot pilngadību. Vanadžu kopu sekmīgi vada Z. Kalniņa. No nodaļas vanadzēm nākušas Ziemeļanglijas pārstāves: līdz 1975. g. V. Rulliņa, kuŗai mūžībā aizejot, posteni pārņēma E. Sarkanbārde, kas arī ir ievēlēta par visas Anglijas DVF vanadžu vadītāju. Viņa arī ir ļoti aktīva ārējās informācijas laukā, lasot lekcijas angļu sabiedrībā par Latvijas likteņiem, latviešu tautas tērpiem un paražām. L. Gravenieces iesāktā daiļamatniecības novietne, ko tagad vada E. Kodola, devusi stabilus ienākumus vanadžu rosmēm. Novietnē var iegādāties koka, sudraba, ādas un tekstilizstrādājumus, kā arī skaņu plates un pastkartes. Pieņem komisijā arī gleznas, kuŗām ir labs noiets. No daiļamatniecības novietnes ir nākusi arī Ziemsvētku tirdziņa ideja, kas tagad kļuvusi par neatņemamu tradiciju. Vanadžu kopa organizē arī lietotu mantu (Jumble sale) tirdziņu 1-2 reizes gadā.

Ar ārējo informāciju saistās G. Tamsona vārds. Viņš ir ne tikai DV CV sekretārs, bet arī Bradfordas Apspiesto tautu komitejas valdes priekšsēdis. Komitejā ieiet latviešu, igauņu, lietuviešu, ukraiņu, ungāru un baltkrievu pārstāvji, un tā attīstījusi ļoti aktīvu darbību, rīkojot preses konferences, koncertus, dievkalpojumus un demonstrācijas. Panākta atzīšana Bradfordas pilsētas valdē. Apspiesto tautu nedēļā pie pilsētas valdes nama plīvo nacionālie karogi. No nodaļas šai komitejā vēl ieiet K. Šneiders un pēdējā

gadā arī K. Zeltiņš. G. Tamsons kopā ar dzīvesbiedri rediģē arī DVF Ziemeļanglijas novada ,,Ziņotāju," kas viņu redakcijā izvērties par izskatīgu un interesantu informācijas avotu. Kopš 1979. g. tam pievienojies Saules novada apkārtraksts un tagad apvienotā izdevumā apkalpo visu Anglijas ziemeļu daļu.

Jo kupla sazēlusi kultūras daļa ar vairākiem ievērības cienīgiem sarīkojumiem, no kuŗiem sevišķi izcēlās Austrālijas ,,Saules jostas" izrādes. Vienība viesojās Bradfordā 2 reizes. Kanadas DV vīru koŗa koncerts un Londonas jauktā koŗa viesošanās 2 reizes. No latviešu māksliniekiem atzīmējami: R. Gerke,A. Vaivode, D. Kārkliņa, E. Didrichsone, A. Kalniņa, vijolniece A. Lielmane, J. Bauers, A. Jansona Ņujorkas koklētāju ansamblis un arī viņa vadītais Phōnix kameransamblis. Visi šie koncerti notikuši nodaļas namā, izņemot ,,Saules jostas" izrādes, kas skatuves izmēru dēļ notika pilsētas centrālās bibliotēkas zālē.

Atzīmēti visi latviešu un Latvijas atceres gadījumi, kā: 18. novembris (apvienots ar 11. novembri), Draudzīgā aicinājuma, plkv. O. Kalpaka, 14. jūnija, ģimenes dienas un citi akti ar ievērojamiem runātājiem un atbilstošiem priekšnesumiem. No nodaļas sarīkojumiem atzīmējams gadskārtējais biedru — eglītes vakars. Arī nodaļas gadasvētku sarīkojums pulcē ievērojamu biedru skaitu. Vēl pie sarīkojumiem pieminams ansambļa ,,Čikagas Piecīši" koncerts, kas pieredzēja kuplāko apmeklētāju skaitu — 350.

Pie nodaļas namā notiekošām rosmēm vēl jāpieskaita arī, angļu skatuves vienību — Bradford Gilbert and Sullivan Society un Shipley Dramatic Society — mēģinājumiem īrētā zāles lietošana.

Pēc pirmās trimdas paaudzes izskološanas, kad Bradfordas latviešu skola varēja lepoties ar 50—60 skolēniem un attiecīgu skolotāju skaitu, esam nonākuši pie 4 skolēniem, kuŗus skolotāji tagad apmāca mājās. Skola visu darbības laiku pastāvēja pie nodaļas, kuŗa sedza visus ar skolas darbu saistītos izdevumus, pēdējā laikā sedzot pat skolēnu ceļa izdevumus.

Tautas deju kopas ,,Sakta" liktenis saistīts ar skolas likteni. 1973. g. Ķelnē 50 dejotāju sastāvā dejoja Zelta jostu, skatītāju gaviļu pavadīti un tad vēl atkārtoja, nerimstošu aplausu sveikti. Tā bija kulminācija, kuŗai pamazām sekoja atplūdi. Vēl gan nāca dziesmu svētki Londonā, Lesterē un Līdsā, vēl gan dejoja patstā-

vīgi angļu sarīkojmumos ar un bez palīgiem no Notinghamas vai tepat no kaimiņu ,,Sprīdīša,'' bet īsta gara un skaita vairs nebija, un tāpēc 1982. g. beigās ,,Sakta'' resp. tās vadītāja nolēma pārdēvēties par koklētāju grupu ,,Sakta.'' Galvenais iemesls bija puišu trūkums. ,,Sakta'' ieguva V. Rulliņas piemiņas balvu un DV centrālās valdes atzinības rakstu. ,,Saktas'' ilggadējais vadītājs K. Uskalis apbalvots ar DV nozīmi zeltā.

Nodaļas drāmatiskā kopa darbojas R. Zuļģa vadībā, kas to pārņēma no G. Berga, un šī darbīgā režisora vadībā iestudējusi vairākas R. Zuļģa oriģināllugas, kas ar labiem panākumiem izrādītas gan Bradfordā, gan arī vairākos citos latviešu centros. Kopa pulcē 6—12 aktieņu un darbiniekus. Pēdējā luga ir,,Sarežģītie radu raksti.''

Šautriņu metēju kopa savu darbību veic spontāni — kad notiek kādas sacīkstes, tad sarunā un aizbrauc. Regulārās nodarbības ir izbeigtas. Ārpus kopas lielu popularitāti guvuši lielais un mazais biljards. Lielo biljarda galdu par £2,000 nopirka 1981. g., kad to novietoja tenisa galda vietā.

Pastmarku krājēju kopa darbojas 8 biedru sastāvā un piedalās izstādēs. Pēdējo reizi 5. Eiropas latviešu dziesmu svētkos Līdsā.

No nodaļas darbības vēl atzīmējama visu nodaļas pašdarbības kopu piedalīšanās 3. DV globālās dienās 1976. g.

Sekmīgi darbojusies Draudzīgā aicinājuma bibliotēka, ko agrāk vadīja A. Rozīte, bet tagad jau 5. gadu K. Bērziņš. Bibliotēkas grāmatu skaits sasniedzis 1,400, un tai ir 44 regulāri lasītāji. Nodaļa bibliotēku uztur, un atbalsts jaunu grāmatu iegādei ir līdz šai dienai £1,000. Nobeidzot šo pārskatu, šeit daži skaitļi — mārciņās. Desmit gados nodaļa izdevusi dažādos pabalstos apkārtnē, kā arī atbalstījusi dažādus pasākumus ārpus nodaļas — LNPL jaunatnes pasākumus. Minsteres ģimnaziju, ziedojumi aiz dzelzs aizkara, dziesmu dienām un svētkiem, koncertu piemaksām un turnejām — kopā £20,000.

Nodaļas pabalsts ,,Ziņotāja'' izdošanai un tā piegāde nodaļas biedriem bez maksas £900. Skolas atbalstam izdotas £1,500, neskaitot pašas skolas sagādātos līdzekļus. DVM abonenti saņem žurnālu par puscenu, nodaļai piemaksājot starpību. Abonentu skaits ir 50.

Vēl pie Straumēnu ziedojumiem. 1975. g. pavasarī nodaļas valdes rīkotā ziedojumu akcija ienesa £8,500. Daļa no tās bija aizdevumi, kuŗus 1980. g. nodaļa pārņēma, atmaksājot tos biedriem £550 apmērā.

Gadu gājumā līdz 1983. g. ar DVF atzinības rakstu apbalvoti 59 nodaļas biedri, ar DV centrālās valdes atzinības rakstu — 20 biedri. Zelta nozīme piešķirta 12 biedriem.

DVF Česterfīldas nodaļa

Nodaļa dibināta 1947. gada 30. oktobrī. Sākuma gados tā varēja lepoties ar lielu biedru skaitu un aktīvitāti. Rīkoja koncertus, referātus, sporta sacīkstes u.c. Gadu gaitā liela daļa biedru izklīdusi pa citiem Anglijas novadiem un daļa izceļojusi uz citiem kontinentiem.

Uz 1983. g. 1. janvāri nodaļā ir 22 biedri, no tiem 6 vanadzes. Mazā biedru skaita dēļ nodaļas darbība ir apsīkusi. Pēdējo 10 gadu laikā notikuši divi patstāvīgi sarīkojumi: 30 un 35 gadu atceres

Nodaļas valde 1983. gadam: 1. rindā no kr.: valdes pr-dis V. Cukurs, vanadžu pārstāve A. Vītiņa, sekretārs un pr-ža vietn. P. Vītiņš. 2. rindā no kr.: kasieris un inf. noz. vad. E. Leitis, biedrzinis, A. Cukurs un kasieŗa vietnieks E. Vītiņš.

vakari. 18. novembŗa un plkv. Kalpaka piemiņas vakaruș rīko kopā ar Mansfīldas nodaļu. 14. jūniju atceras kopā ar lietuviešiem un DVF Mansfīldas nodaļu, noliekot ziedus pie kaŗavīru pieminekļa. Šos gadījumus parasti atzīmē Mansfīldas presē.

Visaktīvākā ir nodaļas šāvēju saime, pēdējo 10 gadu laikā iegūstot 2 ceļojošus kausus savā īpašumā. Arī individuāli šāvēji ieguvuši daudz balvu gan Anglijas, gan DV globālajās neklātienes šaušanas sacensībās.

Vanadzes atbalsta vanagu darbu savu iespēju robežās: apmeklē slimos un vecos. Piedalījušās angļu organizāciju sarīkojumos ar informāciju par mūsu tautas likteni.

Nodaļa kopā ar citām Vidusanglijas nodaļām izdod apkārtrakstu „Mūsu Balss". To saņem visi nodaļas biedri. Pēdējos gados 4 nodaļas biedri saņēmuši DVF atzinības rakstus.

DVF Derbijas nodaļa

Nodaļā notikuši 32 dažāda veida sarīkojumi un atceres pēdējos 10 gados. 18. novembŗa sarīkojumi sākumā rīkoti kopā ar Mansfīldas, Česterfīldas, Notinghamas, Darlejmūras nod. un kopām, beidzamā laikā ar Birminghamas un Straumēnu nodaļām.

10 gados ir ziedotas £850 LNPL, jaunatnei, vasaras nometnēm un aizvestiem. Atbalstīta Minsteres ģimnazija, Dziesmu svētki u.c. Straumēnu iegādei aizdotas £350 bez procentiem.

Pie nodaļas pastāv bibliotēka ar apm. 400 grāmatām. Darbojas šautriņu sekcija, un vairāki biedri piedalās šaušanas sacensībās, iegūstot balvas.

Nodaļas valdē darbojas: E. Pumpainis, J. Strazdiņš, A. Veide, H. Eizans un J. Eglīts.

Vanadžu kopu vadījušas: M. Biseniece, E. Pumpaine, D. Cīrule, V. Indrase, A. Debricka.

Pašreiz nodaļā ir 39 biedri. Piedalās kopīgā apkārtrakstā „Mūsu Balss," kas iznāk 10 reizes gadā. Mēnešrakstu abonē 12 nod. biedri.

DVF Donkasteras nodaļa

Ar sava īpašuma iegādi un kluba iekārtošanu nodaļas materiālais stāvoklis ļoti mainījās un nodaļa iespēja reālizēt lietas, par kuŗām agrāk varēja tikai domāt un runāt. Savu iepirkto namu nodaļa izmaksāja 1972. gadā. Bija jāsāk domāt par tā paplašināšanu. Kluba telpas bija par mazām un arī pašu sanāksmēm un sarīkojumiem augšējās telpas bija par šaurām. 1976. gada sākumā uzsāka būvdarbus; tie ilga 6 mēnešus un izmaksāja £35,000. Pusi no minētās summas nodaļa bija iekrājusi, bet £12,000 aizņēmās no alus darītavas. Visus dekorēšanas darbus veica pašu spēkiem. Līdz ar nama paplašināšanu radās vairāk iespēju aktīvizēt kultūrsabiedriskās un sporta rosmes.

Nodaļa vienmēr atbalstījusi kaimiņu nodaļas, rīkojot izbraukumus uz viņu sarīkojumiem. Kad Angliju apciemo viesi — referenti no citām zemēm, viņi vienmēr tiek aicināti runāt arī Donkasterā.

Nodaļa izkārtojusi daudzas šautriņu mešanas sacensības Anglijas mērogā. Šaušanas lielās sacensības, katru gadu trīs reizes, izkārtotas Donkasterā, arī ceļojošā kausa izcīņa. Vienmēr aktīvi bijuši nodaļas šāvēji un šautriņu metēji. Šaušanā vislabāk veicies A. Freimanim, J. Strazdam, A. Freimanei, A. Blauam u.c., bet šautriņu mešanā — J. Lazdam, A. Dergačevam, B. Faultless, A. Blauam, E. Vīnbergam u.c.

DVF Donkasteras nod. nams pēc paplašināšanas 1976. gadā.

DVF Donkasteras nod. šāvēji ar izcīnīto ceļojošo kausu 1974. gadā. No kr.: J. Strazds, A. Freimanis, A. Freimane un A. Blaus.

Nodaļa nekad nav varējusi lepoties ar lielu biedru skaitu. Visaugstākais bijis 56. Pašreiz ir 35 vanagi, 8 vanadzes un 2 biedri — veicinātāji. Aizvadītos gados nodaļas valdes priekšsēži ir bijuši M. Ādamsons — 2 gadi un A. Freimanis — 26 gadus. Nodaļas valdē darbojušies: A. Blaus — 18 gadus, E. Koškins — 13, E. Vīnbergs — 12, A. Fenglers — 11, A. Dimze — 9, J. Kalniņš — 7, O. Liepa — 6, J. Suļims — 6, Z. Rozenfelds — 6, V. Beitiņš — 5, M. Ādamsons — 4, D. Tamanis — 2, G. Vainovskis — 2, A. Dergičevs — 2.

Vanadžu kopu kopš dibināšanas 1956. gadā nepārtraukti vada Austra Freimane, bet kopas valdē darbojušās: L. Fenglere — 27 gadus, I. Blosfelde — 12, O. Košķina — 9, V. Blaua — 4, Dz. Avena — 1, K. Baža — 1.

Nodaļa kopā ar citām DVF Z.-Anglijas un ,,Saules'' novada nodaļām izdod ,,Ziņotāju'' 10 reizes gadā, kas sniedz informāciju visiem nodaļas biedriem. DVM abonē 22 no nodaļas 43 biedriem.

Vietējos laikrakstos A. Freimanis un E. Koškins rakstījuši lasītāju vēstules, galvenokārt brīdinot rietumus par krievu agresiju un krievu nodarījumiem latviešu tautai.

DVF Donkasteras nod. un vanadžu valdes 1974. gadā. Sēž no kr.: L. Fenglere, A. Freimanis, A. Freimane, I. Blosfelde. Stāv no kr.: E. Vīnbergs, A. Dimze, Z. Rozenfelds un A. Blaus.

Pēdējos 10 gados nodaļa devusi krietnu atbalstu mūsu nacionālām cīņas organizācijām, informācijai, aprūpei un jaunatnei: Latv. Nac. fondam — £745, LNPL — £250, Latvijas Brīvības fondam — £773, Patiesības fondam — £508, Minsteres ģimnazijai — £2,590, jaunatnes kursiem — £175, Eiropas vasaras skolai — £375, Minsteres latviešu centram — £5,000, DVF valdei — £6,677, Straumēniem — £8,950, dažādiem — £1,507, *kopā: £27,550.*

Bez minētiem ziedojumiem arī vanadžu kopa katru gadu atbalsta Minsteres ģimnaziju, bērnu vasaras nometnes, Jāņu loteriju Straumēnos un Almēlijā, Ziemsvētku tirdziņu, kā arī vēl citus.

Nodaļas kluba apgrozījums pēdējos 10 gados bijis — £409,352, kas deva bruto peļņu, ieskaitot spēļu mašīnas £188,440. Klubu sekmīgi vada Z. Rozenfelds kopš tā atvēršanas 1969. gadā.

Ar aizdevumiem palīdzēts kaimiņiem kā namu iepirkšanā, tā arī paplašināšanā. Par aktīvu darbību nodaļa 1974. un 1982. gadā saņēma majora A. Alksnīša ceļojošo kausu.

DVF Donkasteras nod. vanadžu kopas valde 1980. gadā: A. Freimane, kopas vadītāja, I. Blosfelde — vietniece un L. Fenglere — sekretāre.

DVF Halifaksas nodaļa

No sākuma gados mazās DVF nodaļas Halifaksas nodaļa pēdējos gados kļuvusi par vienu no lielākajām DVF nodaļām Anglijā. Tas noticis galvenokārt tālākās emigrācijas dēļ, kad lielāko nodaļu biedri izceļoja, bet Halifaksai izdevies savu biedru skaitu nostabilizēt uz 120.

Biedru caurmēra vecumam augot, nodaļa lielu vērību pievērš savu biedru aprūpei. Pastāv sava slimības pabalstu schēma, kā arī regulāri dāvinājumi Ziemas svētkos un citos gadījumos pensionāriem un slimajiem tautiešiem.

Pēc sava nama iegādes, sarīkojumu telpu izbūves, nodaļa jau 70-to gadu sākumā apsvēra domu par latviešu kapu nodalījuma iegādi vietējās pašvaldības kapsētā. Vietējā pašvaldība tomēr sākumā šai domai nepievienojās un tikai 1977. gadā, pēc atkārtota lūguma, izdevās iegādāties 25 kapu vietas par £900. Vēlāk izdevās šo kapu nodalījumu vairākkārt paplašināt un pašreiz tas aptver 60—80 kapu vietas. 1979. gada 11. novembrī jau varēja iesvētīt balta marmora pieminekli, kura augšdaļā virs iekaltā lielā

DVF Halifaksas nodaļas uzceltais piemineklis Halifaksas kapos, latviešu nodalījumā.

valsts ģerboņa ir vārdi: ,,Dievs svētī Latviju,'' bet zem ģerboņa: ,,Trimdā mirušo latviešu piemiņai Halifaksā.'' Šai kapu nodalījumā nodaļa kopā ar latviešu draudzēm ik gadus rīko kapu svētkus.

Daudz līdzekļu nodaļa devusi Anglijas DV kopīgā īpašuma ,,Straumēni'' iegādei. Jau 1975. gadā, atsaucoties zemes valdes aicinājumam ziedot £10 par katru biedru, nodaļa ziedoja £1,200 un uz nenoteiktu laiku aizdeva £5,000 īpašuma iegādei. (Šis aizdevums drīz pēc tam tika pārvērsts ziedojumā). Bez tam ar ziedojumu sarakstiem vēl izdevās savākt £285. Līdz šim nodaļas kopīgais ziedojums ,,Straumēniem'' pārsniedz £10,000 un vēl papildus ir £5,000 aizdevums.

Pie nodaļas kopš 60-to gadu beigām darbojas tautas deju kopa ,,Sprīdītis,'' ko vadījis Helmūts Lībietis. Darbojas latviešu skola, ko nepārtraukti 14 gadus vadījusi Zelma Zobena. Deju kopas un skolas sastāvs ir visai mainīgs un, lai deju kopa varētu sekmīgi darboties, tā apvienojusies ar DVF Saules novada koklētājiem, bet latviešu skolas skolēnu skaits noslīdējis uz 1 skolēnu.

Pie nodaļas pastāv arī deju kapella ,,Šamie.''

DVF Halifaksas nodaļas valde 1980. gadā: sēž no kr. E. Zobens, sekretārs, Z. Jansone, kasiere palīdze, E. Miķelsons, valdes pr-dis, V. Vidze, aprūp. nod. vadītāja, A. Kurzemnieks, pr-ža vietnieks: stāv A. Dzitars, P. Liepiņš, H. Lībietis, E. Lībietis un V. Silinskis.

Nodaļas valde ik gadus rīko latviešu tautas un valsts neatkarības laika tradicionālās piemiņas dienas, kā: ,,Draudzīgā aicinājuma,'' Latvijas de jure atzīšanu, plkv. O. Kalpaka nāves dienu, Latviešu leģiona, Kurzemes cietokšņa piemiņu, 18. novembŗa u.c., kā arī Lieldienu, Jāņu, Pļaujas svētku, Ziemsvētku u.c. sarīkojumus. Visi nodaļas sarīkojumi ir bez ieejas maksām un visus izdevumus (deju mūziku, mākslinieku honorārus, referentu u.c.) sedz no nodaļas kluba ienākumiem.

Visos valsts neatkarības laika un leģiona cīņu piemiņas sarīkojumos valde par referentiem aicina sabiedrībā ievērojamos darbiniekus un māksliniekus. Bieži Halifaksā dzied mūsu pazīstamā dziedātāja Lilija Zobena sava vīra L. East klavierpavadījumā.

Pēdējos gados jāmin divi izcili gadījumi:

1) nodaļas 30 gadu darbības atcere 1981. g. 24. janvārī, kad nodaļu sveica DV priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, DVF vadība, visi DVF Ziemeļanglijas nodaļu valžu priekšsēži un gandrīz visi vietējo organizāciju pārstāvji.

2) DV centrālās valdes sēde 1982.g.25./26.jūlijā, kurā piedalījās visa centrālā valde. Nodaļas valde un vanadzes rūpējās par visu sēdes dalībnieku 2 dienu uzturēšanos Halifaksā. Sēdes laikā visi

sēdes dalībnieki devās uz kapsētu, kur DV priekšnieks nolika vainagu pie trimdā mirušo tautiešu pieminekļa.

Nodaļa 3 reizes iestājusies Latvijas Brīvības fondā un par savu aktīvitāti 2 reizes izpelnījusies maj. Alksnīša ceļojošo kausu.

Par nodaļas valdes priekšsēžiem pēdējos 10 gados darbojušies E. Miķelsons, A. Dzītars un E. Zobens.

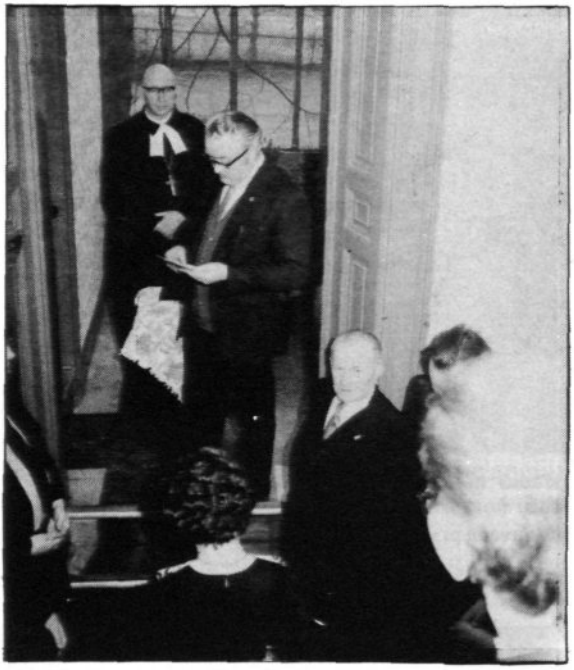
DVF Hadersfīldas nodaļa

DVF Hadersfīldas nodaļas pēdējo 10 gadu ievērojamākais sasniegums ir īpašuma ,,Pajumte'' iegāde 1972. g. oktobrī. Īpašums maksāja £7,000 un to iegādājās ar kaimiņu nodaļu atbalstu. Tā izveidošanā daudz darījuši Uldis Ivans un Nikolajs Auziņš. Namā iekārtots klubs. Nams deva jaunas rosmes sabiedriski — kultūrālā darbā. To izmanto arī lietuvieši un igauņi, kuŗiem pašiem tāda nama nav.

Kā biedru skaits — 43, tā rosīgāko darbinieku skaits pēdējos 10 gados nav radījis ievērojamas pārmaiņas, un nodaļas vadībā

DVF Hadersfīldas nod. nams ,,Pajumte''

DVF Hadersfildas nod. nama „Pajumte" iesvētīšana un kristīšana 1974. gada 30. martā. Runā nod. valdes pr-dis K. Paeglis, aizmugurē māc. E. Bergmanis.

ar atzīstamu veiksmi ilggadēji darbojušies Kārlis Paeglis, Osvalds Jankovskis, valdes locekļis Arnolds Baumanis, bet informācijas darbā Fricis Ronis. Vanadžu kopa darbojas no 1967. gada un to vadījušas Marija Paegle, Elza Avotiņa un tagad Silvija Ābele.

Pie nodaļas pastāv bibliotēka ar 625 grāmatām.

Nodaļas nams ik nedēļu nogalēs pulcina tautiešus dažāda veida sarīkojumos un sanāksmēs, tā paturot dzīvu satikšanās un kopības garu.

Aktīva ir nodaļas sportistu saime, sevišķi novusā, šautriņu mešanā un galda tenisā, ko vada A. Ģērmanis. Arvīds Polis pat vienu gadu bija Anglijas meistars šautriņu mešanā.

DVF Hadersfildas nod. 30 gadu pastāvēšanas svinības 1980. g. 22. martā. No kr.: vanadžu kopas vadītāja M. Paegle, nod. valdes pr-dis O. Jankovskis, Ziemeļanglijas novada pr-dis J. Pētersons.

DVF Hadersfildas nod. valdes priekšsēdis O. Jankovskis no DV priekšnieka J. Frišvalda saņem apbalvojumu — DV nozīmi zeltā 1982. g. 9. dec. Kr. pusē — DVF valdes pr-dis Dr. L. Rumba.

DVF Karlailes nodaļa

DVF Karlailes nodaļā ir apvienoti četros britu salu ziemeļu novados (Cumbria un Northumberland — Anglijā, Dumfriesshire un Ayrshire-Skotijā) izkaisītie latvieši.

Pēdējo, 1973.-82., desmit gadu laikā biedru skaits svārstījies no 39 - 53. Ar 1983. g. 1. janvāri nodaļā ir 42 aktīvie biedri: 30 vanagi un 12 vanadzes. Attālumi jūtami kavē sabiedrisko dzīvi, kā arī uzliek lielāku darba slodzi mazajai Karlailes latviešu saimei.

Biedru informēšanai par DV un citu latviešu organizāciju un nodaļas darbību gada laikā notiek 4 - 6 tā saucamās paplašinātās valdes sēdes ar vanadžu un citu nodaļas biedru piedalīšanos un viena pilnsapulce. Darba saskaņošanas nolūkā arī vanadžu kopa pulcējas ik mēneša sanāksmē. Nodaļas darbā vajadzības gadījumā iesaista arī citus Karlailes tautiešus.

Nodaļa abonē 1. eks. DVM un saņem Ziemeļanglijas biļetenu „Ziņotājs," kas pieejams nodaļas bibliotēkā. Atsevišķi biedri abonē 8 eks. DVM.

Pie nodaļas darbojās nedēļas nogales latviešu skola, bet bērnu trūkuma dēļ tā 1975. gadā darbību izbeidza.

10 gadu laikā biedru maksās iekasētas £1.036.80 un no tā £931.52 nosūtītas DVF valdei. Aprūpei izdotas £300, atbalstīta Minsteres latv. ģimnazija ar £411, Latvijas Brīvības fonds — £300. Septiņi biedri iestājušies Latv. Brīvības fondā. Ar ziedojumiem atbalstīta LNPL, DVF un LNF, tautisko deju grupas un jauniešu latviskās izglītības kursi. Segti iekšējās un ārējās informācijas izdevumi. Latvijas loga izbūvei sv. Katberta (anglikāņu) baznīcā no nod. līdzekļiem izdotas £404.94. Nodaļas bibliotēkas atbalstam nodoti Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu atlikumi un nod. ziedojumi. Bibliotēkā ir 605 grāmatas. Nodaļas un vanadžu kopas galvenie ienākumi ir no sarīkojumiem, loterijas un tautiešu ziedojumiem. 10 gadu laikā nodaļas, vanadžu kopas un bibliotēkas kopējais līdzekļu apgrozījums ir bijis £9.433.

Katru gadu organizē Apspiesto tautu sarīkojumus ar speciālu dievkalpojumu, kurā piedalās anglikāņu, ev-lut., katoļu un pareizticīgo garīdznieki. Dievkalpojumos un polītiskās sanāksmēs, bez apspiesto tautu piederīgiem, piedalās Karlailes pilsētas galva,

1979. gada 8. jūlijā, pēc Apspiesto tautu dievkalpojuma sv. Katberta baznīcā. No labās: sarīkojuma organizētājs F. Mičulis, ērģelnieks T. Deakon, māc. J. Sapiets, Karlailes iecirkņa parlamenta deputāts Ron Lewis, Karlailes pilsētas galva (mayor) D. Weedall ar kundzi, sv. Katberta draudzes vikārs (canon) D. Tenkins, ukraiņu priesteris H. Lazarenko, Karlailes ukraiņu apvienības sekr. B. Sweryda.

parlamenta deputāts un citi vietējie britu sabiedriskie un politiskie darbinieki.

Nodaļas vadība uztur sakarus un sadarbojas ar vietējām britu organizācijām. Notikuši vairāki priekšlasījumi un referāti britu publikai par Baltijas valstu problēmu, Latviju, latviešiem un latviešu kultūru.

Sarīkojums 1977. gadā.

Latviešu jauniešu tautisko deju priekšnesumi Karlailes festivālā 1981. g. 29. augustā. Koklētāju un tautas dziesmu priekšnesumus tiešā raidījumā pārraidīja BBC Karlailes radiofons. Interviju par latviešu tautas dziesmām un dejām deva A. Grīnbergs.

Referātus un priekšlasījumus (rotāriešu sarīkojumos, Soroptomist International un Womens Institute dāmu sanāksmēs un apspiesto tautu sarīkojumos) lasījuši un intervijas snieguši vietējai presei, radiofonā un televīzijā: Dr. A. Abakuks, māc. J. Sapiets, A. Liepiņa, G. Tamsons, E. Sarkanbārde, R. Parris, māc. Ā Putce un F. Mičulis.

Ar tautisko deju un kokļu mūzikas priekšnesumiem nodaļas, britu organizāciju sarīkojumos un Karlailes pilsētas festivālā vairākkārt uzstājušies Saktas, Kamoliņa un Sprīdīšu grupu jaunieši. 1981. gadā tiešā BBC Carlisle radiofona raidījumā no brīvdabas skatuves Andris Grīnbergs stāstīja par latviešu tautas mūziku, kam sekoja koklētāju priekšnesumi. Tautisko deju priekšnesumu noskatījās ap divi tūkstoši skatītāju.

Arī dziesmu vienības Atbalss un Rasmas Lielmanes koncerti guvuši labas britu atsauksmes. Sevišķi labu ieskatu britiem par Latviju devušas trīs plašākas, Karlailes festivāla ietvaros izkārtotās latviešu lietiskās mākslas izstādes un viena dokumentu izstāde. Apmeklētāju skaits izstādēs bijis 2.000 - 5.000 1979. g. izstādē.

Nodaļas valdes priekšsēža un informācijas vadītāja F. Mičuļa ierosmē pagatavoja un latviešu bēgļu Lielbritanijā vārdā ievietoja

Dokumentu izstādes, kas notika laikā no 20.6.79. — 31.8.79. Karlailē, sakārtotāji Valdis un Elfrīda Blankenburgs.

Latvijas logu sv. Katberta anglikāņu baznīcā. Šo projektu ar līdzekļiem atbalstīja DVF nodaļas, vanadžu kopas, tautas deju kopas, latviešu skola Līdsā, ev.-lut. draudzes un kopas Anglijā, sv. Katberta anglikāņu draudze, Karlailes pilsētas pašvaldība, latviešu un britu privātpersonas. Svinīgajā loga iesvētīšanas dievkalpojumā 1982. g. 25. aprīlī piedalījās anglikāņu, ev.-lut. un latviešu pareizticīgo mācītāji, Latvijas sūtniecības vadītājs P. Reinhards, LNPL, DV CV, DVF un kupls skaits tautiešu.

Galvenajā ieejā dievnamā goda sardzē stāvēja tautiskos tērpos latviešu jaunieši. Dievkalpojumu kuplināja dziesmu vienība ,,Atbalss.'' No britu puses piedalījās Karlailes iecirkņa parlamenta deputāts, pilsētas pašvaldības locekļi un sabiedriski darbinieki, no Kambrijas apgabala karaļnama pārstāvis, Kambrijas apgabala šerifs un policijas šefs, Kambrijas pārvaldes pr-dis. Logu atklāja Karlailes pilsētas galva Alans Grēms. Iesvētīja Karlailes bīskaps F.D. Holseis. Svinīgajā dievkalpojumā piedalījās pāri par 700 dievlūdzēju.

Latvijas sūtniecības vadītājam un latviešu organizāciju pārstāvjiem un pilsētas valdes locekļiem pilsētas galva kādā viesnīcā rīkoja pieņemšanu.

Ar Karlailes anglikāņu diocēzes vadību ir līgums, lai uz mūžīgiem laikiem mūsu piemiņas dienās — 11. un 18. novembrī un 14. jūnijā — sv. Katbertas draudzes vadība dekorētu logu ar ziediem.

Šim nolūkam pie Karlailes diocēzes finanču vadības atvērts speciāls ,,Latvian Window'' konts. Loga iesvētīšanas ,,dokuments,, ar latviešu un britu parakstiem, īsu informāciju par Latviju, loga izbūves atbalstītāju — labvēļu, organizāciju un privātpersonu vārdu sarakstu novietots pilsētas archīvā.

Kādā runā Apspiesto tautu sarīkojumā Karlailes iecirkņa parlamenta deputāts R. Luiss apzīmēja logu par simbolu brīvajai Latvijai: ,,Kā gan labāk latvieši Anglijā varēja izteikt piederību savai tautai un apliecināt ticību gala mērķim — savas zemes Latvijas brīvībai, nekā ievietojot šo nacionālo simbolu anglikāņu baznīcā.''

Sv. Katberta baznīca ir arī Karlailes pilsētas valdes dievnams, tāpēc loga metā zem Latvijas robežām ievietots Karlailes pilsētas ģerbonis. Karlailes latviešu aktīvitātes atzinīgi atzīmēja presē un sabiedrībā arī briti.

Latvijas loga iesvētīšanas svinīgajā dievkalpojumā 1982. g. 25. aprīlī, Karlailes baznīcā runā Latvijas sūtniecības vadītājs Lielbritānijā Pauls Reinhards.

Latvijas logs Karlailes baznīcā

Ielogots un pie loga novietots ieraksts

This Window was the gift of the Latvian Congregation of this Church, who have worshipped here since 1949. They were helped by Latvians from all over Britain.

Latvia is situated on the Eastern shore of the Baltic Sea and has served as home for its people for 4,000 years, after centuries of foreign domination, the independence of Latvia was declared in 1918 and the Republic lasted until 1940, when Latvia was annexed by the Soviet Union. A reign of terror followed the Russian invasion, and thousands were jailed, tortured, while thousands were executed or deported to Siberian death camps. Again, after a period of Nazi occupation, the Red Army returned in 1944. Over a hundred thousand Latvians fled to the West. Under Soviet Rule, the survival of the distinctive Latvian culture and language and the Lutheran, Catholic, Orthodox and other Churches is under constant threat.

The Window was designed by John Rees, a member of the Staff of Carlisle Art College, and was made by a local firm, Elders Walker Millican Limited.

DVF Korbijas nodaļa

1973. g. nodaļa darbību uzsāk ar 76 vanagiem un 1 veicinātāju un 24 vanadzēm un 5 veicinātājām.

Darbības posmā miruši 19 vanagi un 1 vanadze. Aizgājuši uz citām nodaļām 9 vanagi un 3 vanadzes. Iestājušies 7 vanagi un 1 vanadze.

Pie nodaļas darbojas nedēļas nogales skola — līdz 1978. g. Drāmatiskā kopa — līdz 1979. g. un tautas deju kopa ,,Perkonītis.'' Nodaļas bibliotēkā apm. 1300 grāmatu.

Šiem pasākumiem nodaļas materiālais atbalsts ir bijis: skolai £286, ,,Perkonītim'' £50, bibliotēkas grāmatu iegādei £435. Jāpiezīmē, ka apm. 1/3 no šīs summas nāk no lasītāju nodevām.

Dažādām citām vajadzībām nodaļa ziedojusi £445. Ar LNPL starpniecību, galvenokārt izglītībai, ziedotas £333 (bērnu vasaras nometnēm, darbu sacensībām u.t.t.) Piedalījusies līdzekļu vākšanā ,,Straumēnu'' iegādei: no nodaļas £200, caur nodaļu ziedotas un aizdotas £1957. Vanadžu kopa izdaiļoja priekštelpu par apm. £1100 kopsummu. Atbalstīta Minsteres ģimnazija ar £185, latviešu centrs Minsterē ar £100. Izplatītas loteriju lozes. Ziedots LNF Zviedrijā £130, atbalsts vasaras kursiem £115, vasaras skolai ,,Straumēnos'' £200, nedēļas nogālei latviešu kultūrai £100. Ziedoti ceļa izdevumi apmeklētājiem. Nodaļa iestājusies Brīvības fondā ar £500 iemaksu un A. Palameika piemiņai ar tādu pašu summu.

Nodaļā katru gadu rīkoti: 18. novembŗa atcere ar dievkalpojumu un svinīgu aktu (referāts, runa vai koŗa dziesmas) bez dejām; Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums ar grāmatu galdu un piemērotu programmu: referātu, dzejas skandējumu vai lasījumu. Vakara atlikums novēlēts izglītības darbam vai kultūrāliem pasākumiem, piem., komponista A. Jēruma darbu izdošanai (£56) un komponista H. Pavasara darbu — skaņuplates izgatavošanai £50.

Sarīkotas 16. DV dienas. Izkārtotas LNPL un DV priekšnieka vēlēšanas.

Gadu nastai augot, kas ietekmē sarīkojumu apmeklēšanu, nodaļā tomēr darbības posmā sarīkoti 26 sarīkojumi, 5 koncerti, 8

referāti un 4 teātŗa izrādes. Te neatsveŗams palīgs ir vanadžu kopas darbīgās rokas.

Kā atzinību nodaļai, DV centrālā valde ar zelta nozīmi apbalvojusi 4 nodaļas vanagus un 2 vanadzes.

Lai visu minēto veiktu, bijušas 71 valdes sēde un 10 pilnsapulces. Nodaļa pārstāvēta visās DVF delegātu pilnsapulcēs un DV dienās.

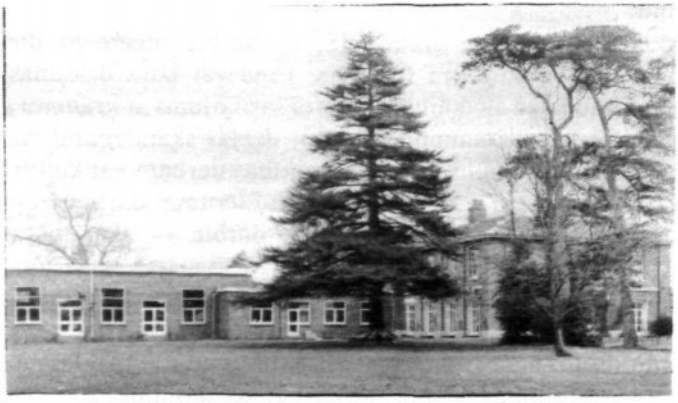
DVF Koventrijas nodaļa

Pēdējos desmit aizvadītajos gados nodaļas biedru sastāvs ir ļoti mainījies. Kādreizējie nodaļas dibinātāji un tās vadītāji, kā majors J. Ķīlītis, J. Michelsons, R. Miķelsons, aizsaukti mūžībā. Priekš pāris gadiem viņiem piebiedrojās Koventrijas vanadžu kopas dibinātāja, ilggadējā vadītāja M. Ķīlīte. Vēl mūžībā aizsaukti 52 nodaļas biedri.

Pašreizējais biedru skaits nodaļā: 93 vanagi un 25 vanadzes.

Nodaļas sabiedriskā rosība izpaužas dažādu sarīkojumu un atceres brīžu izkārtojumos, nodaļas iegādātā īpašuma ,,Mūsmājas'' plašajās telpās.

Gada sākumā tiek atzīmēta Draudzīgā aicinājuma atcere ar referātu, deklamācijām, dziesmām.

DVF Koventrijas nodaļas īpašums ,,Mūsmājas''

Martā atzīmē pulkveža O. Kalpaka un Leģiona atceri, kad vienmēr kāds no DVF valdes locekļiem sniedz referātu.

Maijā, kopīgi ar pārējām Koventrijas latviešu organizācijām, atzīmē ģimenes dienu un Kurzemes cietokšņa atceri ar svētbrīdi mācītāja J. Juŗga vadībā un dažādiem priekšnesumiem.

Jūnija sākumā Mūsmājā pulcējas liela daļa visas Anglijas latviešu bērnu gadskārtējiem bērnu svētkiem.

Jūnija vidū lielā godbijībā pieminam mūsu tautas sēru dienu — 14. jūnijā aizvestos ar svētbrīdi, referātu, deklamācijām. Vēl jūnijā svinam Līgo svētkus, kuŗus parasti ielīgo Koventrijas jauktais koris ,,Senatne,'' tad Mūsmāja pilna jautru līgotāju.

Augustā smaržīga uz iesmas cepta cūka atkal Mūsmājā sasauc vienkopus daudz latviešu un angļu viesu uz ,,barbecue'' vakaru.

Lāčplēša un valstsvētku atcere tiek rīkota kopīgā, ļoti plaši izkārtotā sarīkojumā. To iesāk ar dievkalpojumu, seko svētku akts, kuŗā runu teic kāds no DVF valdes locekļiem un kāds angļu valdības parlamenta loceklis; tā iepazīstas ar latviešu dzīvi un mūsu problēmām šeit un pastāsta mums valdības nostāju pret Latvijas valsts okupāciju. Šai sarīkojumā parasti piedalās arī pilsētas lordmērs un daudz citu angļu viesu no dažādām iestādēm. Svinīgo aktu parasti beidz ar koncertu — solo dziedātāja vai koŗa. Tad mielasts pie vanadžu klātiem galdiem un saviesīga dzīve.

Gadu noslēdz ar vecā gada aizvadīšanas balli, — dziesma ,,Daugav' abas malas mūžam nesadalās'' ievada Koventrijas latviešus jaunā gadā.

Nodaļa bez regulārajiem sarīkojumiem izkārtojusi 2 plašas, visas Anglijas Daugavas Vanagu dienas, sporta svētkus, teātŗa izrādes un dažādus referātus. ,,Mūsmājā'' koncertus snieguši: koris ,,Senatne'', Londonas latviešu koris, Zuikas vīru koris, vīru vienība ,,Mežezers'', DV vīru koris no Kanadas, ,,Piecīši'', sieviešu snsamblis ,,Staburadze'', populārās mūzikas dziedātāja Larisa, solo dziedātājas K. Bidiņa, D. Kārkliņa, I. Pētersone, Lilija Zobena un solo dziedātāji: E. Krūmiņš, V. Nikovskis, J. Traumanis, Anglijas koklētāji, Stokholmas koklētāju ansamblis ,,Trijdeksnis''. Ar teātŗa izrādēm viesojušies: Volverhamptonas, Bradfordas un Notinghamas teātŗa grupas.

Koventrijas nodaļas un vanadžu kopas valde. Pirmā rindā no kreisās: E. Alksnīte, vanadžu kopas vadītāja E. Pliča. Nodaļas priekšsēdis D. Krūmiņš, N. Veidemane, E. Alksnītis. Otrā rindā no kreisās: O. Katvars, V. Savickis, P. Mansons, U. Reveliņš, A. Caune, F. Cīrulis.

Nodaļa ziedojusi daudziem latviešu sabiedriskiem mērķiem, kā arī atbalstījusi ar ziedojumiem Minsteres latviešu ģimnaziju.

Pašreiz ,,Mūsmājā'' dzīvo 14 pensionāri. Pensionāriem iekārtota atpūtas istaba, kur plaša bibliotēka un televizija. Bibliotēka katru gadu tiek papildināta ar jaunām latviešu grāmatām. Ir arī iekārtots veikaliņš, kurā pārdod apsveikumu kartītes skaņu plates, gleznas, latviskus rokdarbus, rotas lietas, izstrādājumus gan kokā, gan ādā. Veikaliņu cītīgi vada E. Celmiņš. Ziemsvētku vakarā pesionāriem tiek rīkots eglītes vakars. Virtuves saimnieces sarūpējušas bagatīgu svētku galdu. Pensionari saņem svētku dāvanas — līdzekļus dāvanām sūta DVF valde un lielu daļu nodaļa ziedo no savas puses.

Nodaļa ar 70% atbalsta Koventrijā iznākošo latviešu organizāciju biļetenu. Nule nodaļa iegādājās jaunu kopējamo mašīnu biļetena vajadzībām.

„Mūsmājas" uzturēšana nodaļai sagādā lielas rūpes, jo valsts atbalstu nesaņem. Pensionāru nedēļas maksa nesedz visus viņiem vajadzīgos izdevumus. Veco ļaužu vajadzībām piebūvētas vēl 10 dzīvojamās telpas. Pilnas algas maksā mājas un bāra pārzinim un virtuves saimniecei. Arī pārējiem darba darītājiem tiek atlīdzināts par nostrādāto darbu.

Galvenie ienākumi nodaļai ir no bāra un angļu sarīkojumiem. Lai pavairotu ienākumus, paplašināta lielās sarīkojumu zāles virtuve, lai latviešu un angļu viesībām „Mūsmājas" varētu sagatavot ēdienus.

Koventrijas nodaļas valde pie galvenās ieejas „Mūsmāja". Pirmā rindā no kreisās: O. Katvars, E. Alksnītis, nodaļas priekšsēdis D. Krūmiņš, P. Mansons. Otrā rindā no kreisās: A. Caune, U. Reveliņš, F. Cīrulis, V. Savickis.

Iepērkot ,,Mūsmājas,'' vajadzēja aizņemties naudu kā no citām nodaļām, tā no daudzām privatpersonām. Ar tautiešu labu atsaucību tas panākts. Toreizējais valdes priekšsēdis Ž. Lieģis. Pēc viņa nodaļas vadību pārņēma E. Krasts, bet viņam slimības dēļ pēc ilga aktīva darba bija jāatteicas. Tad uz īsu laiku nodaļu vadīja I. Ivanovs. Kopš 1975. gada nodaļu vada D. Krūmiņš ar ilggadējiem valdes locekļiem O. Katvaru, E. Alksnīti, F. Cīruli, U. Reveliņu, E. Pliču, A. Augšpoli (mira 1981. g.). Vēl nodaļas valdē īsāku vai garāku laiku darbojušies: L. Krūmiņš, Z. Mūsiņš, E. Alksnīte, V. Savickis, A. Kalvišs, A. Clarke, P. Mansons, A. Caune, A. Sprancis. Visi ilggadējie valdes locekļi apbalvoti ar DVF atzinības rakstiem.

Pie DVF Koventrijas nodaļas ,,Mūsmājās'' kopš 1982. gada jūnija darbojas latviešu sestdienas skola ar 16 bērniem.

Laika tecējumā nodaļas aizņēmumi atmaksāti, nenokārtoti vēl palikuši daži privāti aizdevumi.

DVF Koventrijas nodaļas vanadžu kopa

Nodaļas sarīkojumos vienmēr palīdzīgu roku sniedz nodaļas vanadzes, kas sagatavojušas maizīšu galdus un dekorējušas telpas. Pašreiz vanadžu kopā 25 vanadzes, daudzas jau pensionāres. Starp 1972. un 1982. gadu mūžībā aizgājušas 5 vanadzes.

Katru gadu vanadzes pašas rīko sarīkojumus: februārī masku balli, maijā — maija balli un oktobrī — bazāra un rudens balli. Bez šiem sarīkojumiem daudzus gadus vanadzes rīkojušas pensionāru eglītes vakarus ar kafijas galdu un apdāvināšanos. Bet, gadiem ejot, vecākā paaudze pamazām piekūst un negrib vairs mērot ceļu ziemas laikā uz ,,Mūsmāju,'' un tā šī skaistā tradicija ir pārtrūkusi. Tomēr vanadzes Ziemas svētkos atceras vecākās vanadzes un ilggadējus slimniekus ar dāvanām.

Vanadžu kopa bija ilgus gadus nodibinājusi draudzību ar Londonas veco ļaužu ,,Trešdienas klubu'' un katru gadu pārmaiņus ciemojās ,,Mūsmājā'' un Londonā. 1976. gadā pēdējo reizi Koventrijas vecie ļaudis ciemojās pie londoniešiem ,,Trešdienas kluba'' 10 gadu jubilejā. Vanadzes arī uzņēmušas Almelijas vecos ļaudis.

DVF Koventrijas vanadžu kopa savā gadskārtējā bazārā. No kr: kopas vadītāja E. Pliča, B. Krūmiņa, S. Ivanova, V. Kārkliņa.

Vanadzes arī izkārtojušas vairākas lietotu mantu izpārdošanas, tā iegūstot līdzekļus, kas atkal izdoti ziedojumiem un dāvanām. Vanadzes ziedojušas bērnu vasaras nometnēm Almelijā un Straumēnos, Minsteres latviešu ģimnazijai, Ziemas svētku tirdziņam Londonā.

„Mūsmājā" vanadzes pašas saviem līdzekļiem iekārtojušas skaistu latvisku vanadžu istabu.

Londonas veco ļaužu „Trešdienas kluba" ļaudis ciemojas „Mūsmājās."

Vanadžu kopas vadītāja jau ilgus gadus ir E. Pliča. Par sekmīgu darbu organizācijas labā ar DV centrālās valdes atzinības rakstu apbalvotas 4 vanadzes, ar DVF atzinības rakstiem — 13 vanadzes.

DVF Lesteres nodaļa

1973. g. 1. janvārī nodaļā bija 99 biedri, no tiem 18 vanadzes un 7 biedri — veicinātāji. 1980. g. 1. janvārī bijuši 89 biedri.

10 gados biedru naudā iekasētas £2.226.80, no tās £2.004,80 nosūtītas DVF valdei. Ziedots Latvijas Brīvības fondam — £250, Latviešu centram Minsterē — £105, Minsteres latv. ģimnazijai — £105, Latviešu nac. fondam — £125.

Rosīga bijusi novusa sekcija, izcīnot daudz 1. un 2. vietu. Grāmatu klubs un bibliotēka izbeidza savu darbību 1981. gadā, jo draudzes māju, kuŗā tie atradās, pārdeva. Grāmatas izpārdeva un daļu ziedoja ,,Straumēniem'' un citām nodaļām.

Pie nodaļas pastāvēja skola ar 14 audzēkņiem, bet 1974. gadā darbību izbeidza. Skolnieki uzstājās sarīkojumos. Vēl pastāv koklētāju grupa, kas sniedz daudz priekšnesumu.

Ārējās informācijas laukā ievietotas lasītāju vēstules vietējā presē par politiskiem jautājumiem, arī radiofonā.

DV Mēnešrakstu abonē 6 nod. biedri un 1 eks. nodaļa. Piedalās kopēja apkārtraksta izdošanā.

DVF Līdsas nodaļa

Līdsas nodaļas rosmes un veikumi prasījuši intensīvu un aktīvu darbu aizvadīto 10 gadu laikā. Laika tecējumā gadi ir prasījuši savu, un daudz saimes locekļu piepulcināti aizsaules gājēju pulkiem un atdusas Līdsas nodaļas un draudzes iepirkto latviešu kapu nodalījumā. Blakus tam ir uzaugusi jauna paaudze — tēvus un mātes ir nomainījuši dēli un meitas, un nodaļas valdi pēdējos 10 gados vairākumā sekmīgi pārstāv jaunā, Anglijā dzimušā paaudze.

Kā zināms, Līdsas nodaļas sākums saskatāms ar 1950. gada novembri. Enerģijas un pūliņu rezultātā 1956. gadā iegūts nams un uz saimnieciskas bazes nodrošināta nākotne. Domājot par priekšdienām, nodaļa daļu brīvo līdzekļu ik gadus ieskaitīja otra nama iegādes fondā. Starplaikā apskatīti dažādi objekti, apsvērtas apsaimniekošanas iespējas. Darbam vēršoties plašumā un dzīves dārdzībai strauji augot, nodaļas biedru pilnsapulces vairākums izšķīrās par nama blakus īpašuma pirkšanu. Nodaļas valde šo lēmumu īstenoja un 1973. gada pavasarī parakstīja līgumu par £11.000. Lai abus īpašumus apvienotu un piemērotu sabiedriskām un saimnieciskām vajadzībām, nekavējoties sāka pārbūves projekta uzmetumu, par kuŗu savus ierosinājumus izteica nodaļas biedri. Ievērojot norādījumus, angļu architekta vadībā projektu apstiprināja un 1974. g. jūnijā sākās darbs.

Šai laikā apsika sabiedriskās un kultūras rosmes, latviešu skola atrada pajumti pie saviem audzinātājiem, lasītājiem pietrūka latviskā vārda, un deju kopa pulcējās uz mēģinājumiem ukraiņu klubā. Spītējot putekļiem un paciešot neērtības, vissīkstāk turējās alus kausa cienītāji, un 6 mēnešu pārbūves laikā ,,sēšana un pļaušana'' ne uz brīdi neapklusa. 1974. g. Ziemsvētku laikā paplašinātās telpas vēra durvis pirmajam sarīkojumam — vanadžu kopas un latviešu skolas svētku tirdziņam un vēlāk citiem sarīkojumiem. Aptuveni lēšot, izdevumi pārsniedza £50.000.

Nama un kluba paplašināšanas gaitā nodaļai radušies parādi, bet ar visiem parādiem nodaļa ik gadus ziedojusi savu ārtavu mūsu saimnieciskiem un nacionāliem mērķiem. Pārskatot financiālos pārskatus, gadu no gada konstatējams vērā ņemams devums latviskās izglītības cietoksnim — Minsteres latviešu ģimnazijai, LNF Stokholmā, Patiesības, Brīvības, Izglītības fondiem un LNPL. Skolas un jaunatnes centienu atbalstam atvēlēti prāvi līdzekļi. DVF lauku īpašuma iegādei Katorpē Līdsas latviešu saimes aizdevumi un ziedojumi aptuveni £15.000, bez tam, nodaļas aizdevums jaunceltnei £6000. Nodaļas biedri piedalījušies darba talkās, papildu līdzekļi atvēlēti krāsošanas darbu veikšanai, preču piegādes mašīnas iegādei un 5 darbības gadu atcerei £300 ziedojums ābelīšu pirkumam.

Kopsolī ar vanagiem, soļus un stundas neskaitot, gājušas vanadzes. Iesākumā mazāk, bet gadu gājumā viņu skaits nodaļas rindās nepārtraukti audzis un šobrīd Līdsas vanadžu kopa ir skaitliski lielākā Anglijas vanadžu saimē. Blakus aprūpes darbam, vakarēšanām un citām nodarbībām, vanadzes veikušas visus saimnieciskos darbus nodaļas sarīkojumos, tā dodot neatsveramu atbalstu nodaļas darbā. Vanadzes darbojas nodaļas valdē, skolā kā skolotājas un bibliotēkāres. Kopas vadītājas pārziņā darbojas vanadžu grāmatu galds. Gadu gājumā plašs un daudzpusīgs ir vanadžu materiālais devums — Draudzīgā aicinājuma atceres dienā skolai dāvinātas grāmatas un ,,Mazputniņa'' gada abonementi, ziedots bērnu vasaras koloniju balvām, Ziemsvētku tirdziņiem, piešķirti līdzekļi skolas bērnu vasaras kolonijām Almēlijā, sūtīti ziedojumi Minsteres latviešu ģimnazijai un Bērzainei. Pieminams kopas ziedojums £1150 mēbeļu, paklāju un aizkaru iegādei Straumēnos. Dāvinātas U.

DVF Līdsas nodaļas vanadžu kopas valde 1982. gadā: sēž no kreisās — M. Gosta, A. Krieviņa — kopas vadītāja, L. Turciņa, A. Gavara. Stāv no kr.: I. Dāle, S. Bērziņa, M. Taylor, I. Laure.

Rūtiņas grāmatas tām angļu skolām, kuŗas apmeklē latviešu bērni, nosūtītas skaņu lentes Neredzīgo kopas bibliotēkai, nodaļas vanadžu ierunātas.

Latviešu skolas vadība gadiem ilgi iedzīvinājusi skaisto Draudzīgā aicinājuma tradiciju svešumā, ik gadus atzīmējot atceres dienu ar piemērotu sarīkojumu. Audzēkņu skaits pēdējos gados skolā samazinājies un jāpriecājas par katru latviešu bērnu, kas skolu apmeklē. Vasaras brīvdienās skolas audzēkņi piedalījušies LNPL vasaras darbu sacensībās, bērnu vasaras kolonijā Almēlijā, Eiropas bērnu vasaras skolā Straumēnos un Minsterē. 5. Eiropas latviešu dziesmu svētku Jaunatnes Rītā programmas aizpildījumā uzstājās 16 Līdsas bērni un jaunieši. Rīkoti izbraukumi uz bērnu svētkiem Mūsmājās, svētku eglītes vakari un tirdziņi.

Lai līdzinātu latviešu grāmatai ceļu uz lasītāju, kopš 1952. g. darbojas bibliotēka ar pāri par 2000 sējumiem, starp kuŗiem daudz retu un vērtīgu grāmatu. Lasīšanai pieejami trimdā iznākušie laikraksti un žurnāli, starp tiem DV Mēnešraksts, Ceļa Zīmes, Mazputniņš, Zinātnisko rakstu krājums Archīvs u. c.

Rūpēs par latviskās dzīves ziņas saglabāšanu un nacionālā mantojuma nodošanu tālākām audzēm, kopš 1968. g. nodaļas pajumtē darbojas Līdsas koklētāji. Ģimenes un darba apstākļi ir paretinājuši sākotnējo koklētāju saimes kodolu, bet nobirumu aizstājuši jauni interesenti un, izvērtējot 15 gadu darbību un veikumus, dotajos aptākļos, veltītās pūles un līdzekļi ir attaisnojušies.

Deju kopa ,,Kamoliņš'' nodibinājās 1950. g. Līdsā un rosīgi darbojas līdz šai dienai. Liels ieguvums ,,Kamoliņam'' bija Dāles ģimene, kas pievienojās pirms 10 gadiem un no kā izauga ,,Kamoliņa'' koklētāji. Ar Robertas Dāles gādību ,,Kamoliņa'' dejotāji iegādājās Alsungas brūnos un Latgales zilos svārkus, kas dejotājus īpaši izcēla Dziesmu svētku 100 gadu atcerē Ķelnē un pārējās Vācijas turnejās. Nodibinājās dziedātāju grupa — dalībnieku vecāki un draugi, kas vairākus gadus papildināja ,,Kamoliņa'' uzvedums, piemēram minot — Latgale un Alšvanga (25. jubilejas uzvedums), Pidriķis, Tur es dzēru, Kaŗavīru daudzinājums, Saules teiksma (Jāņu uzvedums),

DVF Līdsas nodaļas deju kopa ,,Kamoliņš'' 30 gadu atceres svinībās

Bārenītes daudzinājums, Pavasaŗa pasaka, Mārtiņi, Budeļu vakars un citi. ,,Kamoliņš'' piedalījies visos Anglijas un Eiropas dziesmu svētkos un 1982. g. Līdsā ieguva Vēras Rulliņas piemiņas balvu. Koklētāji ieguva balvas vairākas reizes Velsas internacionālā festivālā Langolenā. Visus pēdējos 10 gadus kopu vadīja Ilga Mieriņa, dejas apmācīja Māris Pūlis, koklētājus vada Raimonds Dāle. Rīkotas kokļu dienas. ,,Kamoliņš'' un koklētāji piedalījušies Līdsas BBC televīzijas un vairākos radio raidījumos. 1983. g. vasarā rīkota 7. Vācijas turneja, kur piedalījās 28 dalībnieki ar dažiem izpalīgiem no kaimiņu kopām — no Mepenes un Oldenburgas uz Minsteri, Dortmundu, uz Mincheni, kaŗa invalidu mītni Auciemā, ar noslēgumu vīna svētkos Heidelbergā.

Nodaļas biedru aprūpei ik gadus paredzēti līdzekļi slimojošiem, vecākās paaudzes vakaram, daudzbērnu ģimenēm Ziemsvētkos un daļēji Lieldienās. Vienīnieku nāves gadījumā kārtota formālā un materiālā puse — nodaļa uzņēmusies apbedīšanu un vanadzes rīkojušas bēŗu kafijas galdu.

Informācijas darba laukā angļu valodā gatavoti un dalīti informācijas materiāli, sniegtas intervijas vietējai avīzei par

Deju kopa ,,Kamoliņš'' 1982. gadā Līdsā, 5. Eiropas dziesmu svētkos, iegūstot Vēras Rulliņas piemiņas balvu — kokli.

latviešu tradicijām, Latvijas vēsturi un bēgļu gaitām. Nozares darbinieki piedalās ,,Leeds International Council'' ikmēneša sanāksmēs. Raksti par Baigā gada notikumiem piesūtīti parlamenta locekļiem (MP) un avīzēm. Sniegtas intervijas BBC Radio Leeds sakarā ar Līdsā notikušiem dziesmu svētkiem, 14. jūniju un citām trimdas aktīvitātēm. Organizēta ,,Solidāritātes'' sardze ar skolas audzēkņiem un ,,Kamoliņa'' piedalīšanos. Sardzes laikā par apcietināto Žani Skudru dalītas skrejlapas. Vietējām angļu bibliotēkām un universitātei dāvinātas attiecīga satura grāmatas. Latvijas valstssvētku atceres aktā nodaļas namā viesojās britu valdības ministrs sērs Kīts Džozefs (Sir Keith Joseph). Ārējās informācijas darba daudzveidību un aktīvitāti šai pārskatā var tikai īsumā pieminēt.

Par sekmīgu darbību nodaļa atkārtoti ieguvusi majora A. Alksnīša atraitnes dāvāto ceļojošo kausu. Nodaļas saimes locekļi darbojušies un darbojas DV centrālā un Fonda valdē.

Pēdējos 10 gados klubā apgrozītas pāri par £560.000.

Valdē darbojušies un darbojas: K. Austriņš, A. Balodis, Dž. Breikšs, I. Dāle, R. Dāle, K. Hochbergs, V. Indriksons, J. Lērums, I. Muravskis, M. Pāvils, J. Pētersons (priekšsēdis), M.

DVF Līdsas nodaļas valde 1982. gadā: sēž no kreisās — D. Breikšs, I. Dāle, J. Pētersons — valdes priekšsēdis, A. Krieviņa — vanadžu kopas vadītāja, A. Tauriņš. Stāv, no kr.: K. Hochbergs, rev. kom. pr-dis, R. Dāle, J. Turciņš, M. Pūlis, I. Muravskis.

Pūlis, R. Pureniņš, J. Šmits, A. Tauriņš, J. Turciņš. Vanadžu kopu vada A. Krieviņa.

Nodaļas darbs ar jauno paaudzi vadības grupā rit raiti un latviešu sabiedrība stāv vienkopus ar nodaļu un droši un paļāvīgi raugās nākotnē.

DVF Ziemeļanglijas novads

Ziemeļanglijas novada darbības rosināšanai novada nodaļu pārstāvji 2 reizes gadā pulcējas novada sēdēs, lai iepazītu un izvērtētu darbības gada veikumus, saimniecisko pasākumu darbību un saskaņotu plašāka rakstura sarīkojumu kalendāru. Šāda rakstura sanāksmes rosina draudzības saites, un domu izmaiņa nākotnes darbam sekmē mūsu organizācijas mērķus un uzdevumus. Biedru informēšanai regulāri iznāk kopīgs Ziemeļanglijas un Saules novada ,,Ziņotājs''. Ziemeļanglijas novadā apvienotas Bradfordas, Donkasteras, Halifaksas, Hadersfīldas, Karlailes, Līdsas un Silsdenes nodaļas.

DVF Ziemeļanglijas novada sēde Halifaksā, sēž no kreisās: A. Krieviņa, Z. Kalniņa, M. Lagzdiņa, J. Pētersons (priekšsēdis), E. Sarkanbārde, A. Freimanis, A. Freimane, G. Tamsons. Otrā rindā: J. Zaķis, D. Breikšs, K. Austriņš, A. Lagzdiņš, E. Zobens, J. Cakuls. Trešā rindā: R. Gabaliņš, A. Dzītars, V. Silinskis, J. Vītols, P. Dūdars, T. Dambītis, F. Ronis.

DVF Londonas nodaļa

Biedru skaits 10 gadu laikā audzis par 10 un 31.12.82. bija 232, no tā 68 vanadzes.

Biedru naudā ieņemtas £6.359 un DVF valdei nosūtītas £5.723,10. No nodaļas līdzekļiem ziedots: palīdzībai aiz dzelzs aizkara — £501, Minsteres latv. ģimnazijai — £552, Latvijas brīvības fondam — £285, Almēlijai — £346, Rovfantai — £243, Londonas veciem ļaudīm — £200, Straumēniem — £6.548, Patiesības fondam £105, LNPL — £205, DV filmai — £235, Latv. nac. fondam — £80, Londonas latviešu skolai — £315.

Vanadzes rīko 2 patstāvīgus sarīkojumus gadā un regulāri ziedo daudziem pasākumiem. Vanadžu kasē 1982. gada beigās bija £410.

Nodaļai iekārtota bibliotēka ar 2.000 grāmatām un pagaidām 30 regulāriem lasītājiem, kuŗu skaits pamazām aug. Bibliotēku iekārto un pārzin M. Grunts, T. Lazdiņa un Ž. Hermansons.

Teātŗa kopa sniegusi izrādes Londonā, Bedfordā, Almēlijā un turpina jaunu lugu iestudēšanu.

DVF Londonas nod. valde 1973. gadā: no kr. sēž — L. Bodnieks, V. Bergmane, A. Sīlis, S. Iskalna. Stāv: J. Dzenis, E. Ķēpulis, E. Antēns.

DVF Londonas nodaļa piedalās kādā demonstrācijā

DVF Londonas nodaļā veco ļaužu godināšana. Runā nodaļas valdes priekšsēdis A. Silis.

Regulāri notiek Kurzemes cietokšņa, lāčplēšu un plkv. Kalpaka atceres sarīkojumi. Pilnsapulce vienreiz gadā.

Skolu uztur kopā ar citām organizācijām.

Tautas deju grupa pagaidām pārtraukusi darboties, jo dalībnieki pievienojušies Londonas dejotājiem.

Ārējā inf. darbā piedalās visās demonstrācijās. Iekšējā informācijā piedalās informācijas darbinieku sanāksmēs. Nodaļa abonē 3 eks. DVM.

Kādā DVF Londonas nod. sarīkojumā Porchester aulā

Nodaļas valdē pārmaiņus darbojušies: A. Sīlis, L. Bodnieks, V. Liepiņš, E. Ķēpulis, S. Iskalns, M. Vilčinskas, J. Jakars, J. Āpša, P. Mente, J. Dzenis, E. Antēns, R. Vitkauskas, I. Rutenbergs-Grickus, M. Pakalns.

Pašreizējais valdes sastāvs: V. Liepiņš, valdes pr-dis, J. Jakars, pr-ža vietnieks un biedrzinis, J. Āpša un P. Mente, informācija un kultūras daļa, V. King, sekretāre, E. Antēns, kasieris un sekretāra vietnieks.

Vanadžu kopā: V. King, vadītāja, I. Birksteina, kasiere, A. Richardson un A. Sartori, vadītājas palīdzes, H. Rēvalde, sekretāre.

DVF Mansfīldas nodaļa

1973. g. nodaļā bija 26 aktīvi biedri. No 1973. g. — 1982. g. valdes priekšsēdis V. Sīmanis, un šai laikā nepārtraukti valdē darbojušies A. Ulmanis un J. Plūme. Vēl valdē darbojušies A. Pulers, S. Supe, K. Birznieks, R. Stalmeisters, K. Apinis, E. Brikmanis, J. Irbe un A. Kļava.

Līdz 1975. g. vanadžu pārstāve pie valdes bija V. Knube, bet no 1975. g. I. Ulmane. Ļoti rosīgi darbojas nodaļas sporta kopa, ko nepārtraukti vada A. Pulers. Sporta kopa katru gadu izkārto

DVF Mansfīldas nodaļas valde un biedri DV dienu laikā 1974. gadā

DVF sporta svētku dalībnieki ar izcīnītām balvām 1977. gadā Mansfildā

DVF Mansfildas nod. valdes priekšsēdis V. Sīmanis saņem majora Alksnīša kausu 1975. gadā no Latvijas lietveža T. V. Ozoliņa. Vidū DVF valdes priekšsēdis Dr. L. Rumba.

Svinīgā Junda DV dienās 1974. gada 7./8. septembrī Mansfīldā. Priekšā DV priekšnieks J. Frišvalds.

DVF sporta svētkus un pēc nodaļas valdes ierosinājuma no 1972. g. izkārto gadskārtējas sacensības novusā starp Mansfīldas, Notinghamas un Lesteres komandām. Šim nolūkam nodaļas valde dāvā ceļojošu balvu.

Katru gadu notiek vietējie turnīri novusā un šautriņu mešanā, un nodaļas sportisti piedalās ārpus Mansfīldas šautriņu mešanā, novusā, šaušanā un jauniešu mazajā futbolā.

Pie nodaļas pastāv deju kapella ,,Kaija'', ko līdz 1979. g. vadīja J. Āriņš. Kapellas sastāvā darbojās vēl K. Apinis, R. Felds un Ž. Viļums, bet, K. Apinim smagi saslimstot, kapellas sastāvs mainās, klāt nākot A. Ulmanim un D. Pearson. Deju kapella ar savu mūziku kuplina ne tikvien vietējos sarīkojumus, bet ir ļoti iecienīta pārējos latviešu centros Anglijā.

1974. g. 7./8. septembrī nodaļa izkārtoja DV dienas ar plašu gleznu un latvisku izstrādājumu izstādi, kuŗa bija pieejama vispārējai publikai veselu mēnesi.

1975. g. nodaļa iegūst majora Alksnīša kausu kā labākā nodaļa 1974. g.

Nodaļas deju kapella ,,Kaija'' 1977. gadā

Nodaļas valde rīko gadā 9 sarīkojumus. 18. novembŗa svinības rotācijas kārtībā kopīgi ar Notinghamas, Česterfīldas nodaļām un Dārlejmūras kopu. Plkv. O. Kalpaka un Latviešu leģiona atceres vakarus kopā ar Česterfīldas nodaļu.

Pie nodaļas pastāv bibliotēka ar 403 grāmatām. Nodaļa piedalās kopējā apkārtraksta izdošanā. 1982. g. biedru skaits dubultojies. Nodaļā 52 aktīvi biedri un 8 biedri veicinātāji.

DVF Notinghamas nodaļa

DVF Notinghamas nod. biedru skaits pēdējos gados ir bijis ap 100. Pašreiz tas samazinājies uz 92, no tiem 20 vanadzes.

Biedru maksā ienākušas £2.018,50 no kuŗām DVF valdei nosūtītas £1.999. Nodaļas un kluba kopīgais apgrozījums bijis £71.605,80.

Nodaļa 1967. gadā noīrēja kluba telpas, lai būtu savs ,,kaktiņš, savs stūrītis'', ko pēc dažiem gadiem ieguva savā īpašumā par £5.250. Sākās intensīvs darbs, remonti un pārbūves, ko veica gan pašu spēkiem, gan ar būvfirmu palīdzību.

DVF Notinghamas nodaļas nams

Nodaļas namā: 1a Standhill Road, Carlton Hill, Nottingham, ir bibliotēka ar apm. 500 grāmatām, grāmatu klubs, grāmatnīca, sporta sekcija (novus, šautriņi, ,,snookers'') ar 12 dalībniekiem un nodaļas sēdeklis. Tur arī sestdienās darbojas latviešu skola ar 10 skolēniem. Skolas pārzinis ir R. Usāns-Erts, un viņam palīdz 6 skolotāji. Skola pastāv pie nodaļas un tās gada budžets ir apm. £100, kas sastādās no vecāku un nodaļas iemaksām. Nodaļa piemaksā £50 un vairāk.

Grāmatu klubā ir 25 biedri, kas bez grāmatu lasīšanas vairākas reizes gadā rīko literārus vakarus, referātus ar slīdīšu izrādēm.

Ar 1978. gadu vīru koris ,,Mežezers'' pievienojās nodaļai. Korī ir 14 dziedātāju un 1983. gadā tas atskatījās uz 30 gadu pastāvēšanu. Diriģents J. Lielkājs. Mēģinājumi notiek katru svētdienas vakaru.

Pie nodaļas pastāv arī jauniešu grupa ,,Caunu cepure'' ar 12 dalībniekiem, kas uzstājas kā savā nodaļā, tā arī citur. Jaunieši no nodaļas atbalstu nav lūguši.

Nodaļa piedalās kopējā apkārtraksta ,,Mūsu Balss'' izdošanā, 10 gados iemaksājot £655,40.

17. DV dienās 1979. gadā Notinghamā apbalvotie un viesi. Sēž 1. rindā no kr.: DVF valdes priekšsēdis Dr. L. Rumba, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, DV priekšnieks J. Frišvalds, vanadžu goda priekšniece M. Ķeņģe, viesis Uldis Grava no ASV un DVF vanadžu priekšniece E. Sarkanbārde.

Nodaļā sasauktas 10 pilnsapulces un 116 valdes sēdes. Anglijas dziesmu svētku rīcības komiteja pulcējusies 2 sēdēs, DV CV prezidijs 1 un ELJA — 2 sēdēs.

Aprūpei no nodaļas līdzekļiem izdotas £325,61, aprūpei dzimtenē — £82, Patiesības fondam — £50, LNPL — £175, Latvijas Brīvības fondam — £262, Straumēniem — £565, Minsteres latviešu ģimnazijai — £43, ELJA — £25, Almēlijai — £10, jaunatnes darbu sacensībām — £30, bērnu vasaras kolonijām — £139, Eiropas vasaras skolai — £25, dažādiem sīkiem izdevumiem — £344.

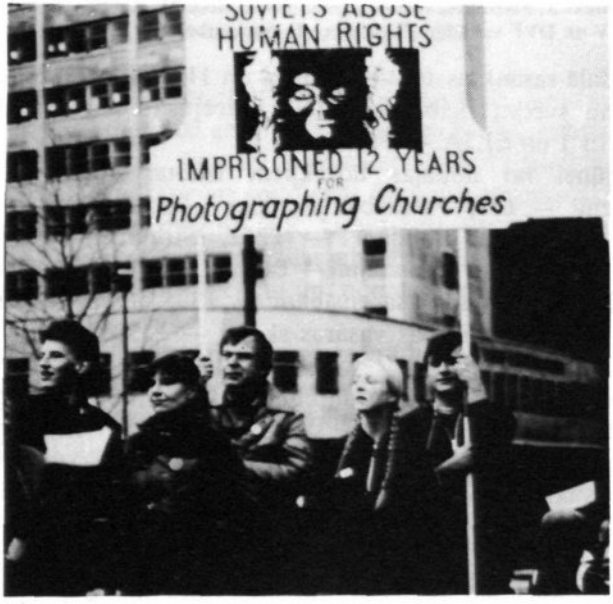
Ir notikuši: 30 priekšlasījumi un literāri sarīkojumi, 7 koncerti, 2 teātŗa izrādes, 39 atceres sarīkojumi, 29 saviesīgi vakari, 4 Ziemsvētku tirdziņi, 19 slīdīšu izrādes, 3 filmu izrādes un 10 biedru vakari, DV dienas 1979. gadā un viena kultūras darbinieku sanāksme.

DV Mēnešrakstu abonē 11 un 2 eks. abonē nodaļa. Nodaļas un kluba vajadzībām abonē Londonas Avīzi, Latviju Amerikā un Latviju.

Vanadžu pastāvīgais sarīkojums ir Maija balle. Vanadzēm nav savas atsevišķas kases.

DVF Notinghamas nod. valde 1979. gadā: 1. rindā no kr. — P. Apināns, M. Pāvulēna, D. Čudars, L. Rijniece, E. Michailovs. Otrā rindā: A. Zariņš, J. Lūsis, V. Stira, J. Lielienfelds, A. Ruģins, P. Kuzmickis un P. Zariņš.

DVF Notinghamas nod. jauniešu grupa 1982. g. 29. janvārī piedalījās ar savu plakātu poļu Solidāritātes atbalstam rīkotajā demonstrācijā Notinghamā. No kreisās: Kārlis Kelk, Dzintra Bankevica, Krišs Liģers, Dagnija Balode un Aivars Sinka.

Notinghamas vanadzes. 1. rindā no kreisās: L. Dunna, T. Kelka (kopas vadītāja), M. Mūsiņa un M. Zariņa; 2. rindā: A. Frišvalde, Z. Mierīga, Z. Grišķe un J. Zariņa.

Notinghamas vanadžu kopas (dib. 1950. g. 25. februārī) sastāvā kopš 1973. gada bijušas dažas pārmaiņas: mirušas 5, aizvadājušās 3, bet pievienojušās 5 vanadzes. Kopā ir 20 balsot tiesīgas vanadzes un 7 veicinātājas.

Vadītājas bijušas: Elvīra Ciekure, Aija Frišvalde un Marija Pāvulēna; pēdējos 3 gadus kopu vada Tamāra Kelka.

Apbalvotas ar zelta nozīmi 3 vanadzes, ar DV CV atzinības rakstu 5 un ar DVF atzinības rakstu 11.

Gadiem gulstot uz mūsu mugurām, augušas slimo un veco ļaužu aprūpes vajadzības. Saviešiem šeit palaimējies, ka kopas vadītāja ir diplomēta māsa un zina ceļus, kā visdrīzāk sagādāt palīdzību.

Dažas agrāk dūšīgas sabiedriskā darba darītājas savu gadu dēļ pierimušas, bet jaunākās ir neatlaidīgas: joprojām rīko maija balles, talkā iets ELJA Anglijas nodaļas 25 gadu jubilejā, cienāti DV dienu dalībnieki 1979. gadā un 1983. gada vasarā godam atzīmēta nodaļas biedra, DV priekšnieka Jāņa Frišvalda 60 gadu dzimšanas diena.

Divas vanadzes — Ērika Mellakaula un Zinaīda Mierīga — māca vietējā latviešu sestdienas skolā. Septiņas vanadzes dzied sieviešu ansamblī „Atvasara", ko diriģē nodaļas biedrs Imants Balodis.

DVF Pīterborovas nodaļa

Biedru skaits. 1973. g. 1. janvarī nodaļā bija 29 aktīvi vanagi un 4 vanadzes veicinātājas.

Pārskata laikā nodaļā notikusi šāda biedru maiņa: 4 miruši, 5 izstājušies, 2 pārgājuši uz citām nodaļām, 1 biedre veicinātāja iestājusies par aktīvu biedri un uzņemti 12 jauni biedri. Mirusi 1 biedre veicinātāja un uzņemtas 3 jaunas. 1982. g. 31. decembrī nodaļā bija 30 aktīvi vanagi, 1 aktīva vanadze un 5 vanadzes veicinātājas.

Biedru maksa. Iekasētas £933 un nosūtītas DVF valdei £815.

Ziedojumi. Nodaļa un nodaļas biedri 10 gados ziedojuši: Straumēniem £376, Minsteres ģimnazijai £264, palīdzībai aiz dzelzs aizkara £140, Latviešu centram Minsterē £100, dziesmu svētkiem £70, Kaŗa invalidu apvienībai Vācijā £34 un Patiesības fondam £10, kopā £994. Daži nodaļas biedri nedēļas nogalēs palīdzējuši Straumēnu iekārtošanā un izdaiļošanā.

DVF Pīterborovas nodaļas valde un revīzijas komisija 1982. g. 29. maijā. 1. rindā no kreisās: J. Jansons — sekretārs un priekšsēža vietnieks. A. Šķietnieks — valdes priekšsēdis un informācijas nozares vadītājs, A. Vītiņš — kasieris. 2. rindā no kreisās puses: V. Bebris — rev. kom. loceklis, J. Bučis — rev. kom. priekšsēdis un E. Sūcis — sekretārs.

Kultūra un sports. Nodaļa sarīkojusi 4 koncertus, 2 filmu izrādes un 12 dažādus sarīkojumus, kuŗos piedalījušies apmēram 1000 apmeklētāju, 2 autobusa izbraukumus uz Straumēniem un Mūsmājām. Nodaļas bibliotēkā 180 grāmatas. 2 nodaļas biedri regulāri piedalījušies DVF rīkotās šautriņu un šacha spēles sacensībās.

Informācija. Informācijas nozares darbība pārtraukta 1971. gadā un tā darbību atsāka tikai 1982. gada sākumā. Informācijas nozares vadītājs piedalījies pēdējās DVF valdes rīkotās informācijas darbinieku sanāksmēs.

Ārējai informācijai rakstītas vēstules Eiropas parlamenta prezidentam un parlamenta locekļiem. Nodaļas biedri piedalījušies pretkomūnistiskās demonstrācijās.

Iekšējai informācijai tiek izdots nodaļas apkārtraksts pēc vajadzības un bez tā vēl mutvārdu informācija par aktuāliem jautājumiem. Nodaļa abonē 1 un biedri 3 DV mēnešrakstus. Pēdējā gadā informācijai no nodaļas līdzekļiem izmaksātas £23.

DVF Ročdāles nodaļa

Pļaujas svētku loteriju gatavojot, no kr.: A. Arkliņa, M. Kiršfelde, P. Muceniece, Z. Čukste, Z. Birzniece, K. Krēgere, H. Bruzule.

Nodaļā 1973. gadā bija 35 biedri, bet uz 1983. gadu palikuši vairs tikai 22. Daži izceļojuši, daži miruši vai izstājušies.

Par nodaļas valdes priekšsēžiem 10 gados darbojušies: V. Trēziņš 1973. un 74. gadā, J. Veiss 1975.-77., E. Bērziņš 1978.-80. un ar 1981. gadu E. Emsis. Par valdes locekļiem darbojušies K. Birznieks, J. Arkliņš, Ė. Čukste, L. Kiršfelds, Z. Birzniece, P. Muceniece.

Nodaļa rīko katru gadu Pļaujas svētkus oktobŗa sākumā. Agrākos gados arī Ziemsvētku eglītes vakaru un Jaungada balli.

Viens nodaļas biedrs apbalvots ar DV nozīmi zeltā, 3 ar CV atzinības rakstiem, 15 ar DVF valdes atzinības rakstiem.

Vanadžu kopu visus 10 gadus vadījusi Z. Birzniece un valdē vēl darbojušās: A. Arkliņa, Z. Trēziņa, A. Veisa, K. Krēgere un P. Muceniece. Pašreiz nodaļā ir 10 vanadzes.

Izkārtoti Ziemas svētku vakari bērniem un pieaugušiem, bet ar 1977. gadu tie pārtraukti bērnu trūkuma dēļ. Vanadzes Ziemsvētkos apmeklē slimos slimnīcā un veco ļaužu mītnēs.

Pļaujas svētkos vanadzes izkārto loteriju un atspirdzinājumu galdu.

1973. gada Pļaujas svētkos: vanadžu kopa, no kr. 1. rindā — Z. Birzniece, O. Machta, A. Klaipa. 2. rindā — A. Veisa, M. Kiršfelde, A. Arkliņa, Z. Trēziņa, A. Libere.

Vecākās vanadzes — O. Machtas 90 gadu dzimšanas dienā: no kr. — jubilāres meita, nod. sekretārs J. Arkliņš, vadītāja Z. Birzniece, vad. vietniece P. Muceniece.

Piedalās DVF Saules novada sarīkojumu izkārtošanā un reizi gadā sarīko vakarēšanu.

Z. Štāle 1982. gadā 2 reizes lasījusi referātu angļu sabiedrībai par tematu ,,Latviešu ticība un paražas'' un sniegusi informāciju par līdzpaņemtām latviešu rotas lietām un tautas tērpiem.

Vecākā vanadze O. Machta 1982. gadā sasniedza 90 gadus.

DVF Silsdenes nodaļa

1971. gadā DVF Silsdenes nodaļas biedru skaits bija noslīdējis zem 20. Ar nodaļas valdes pr-ža Pētera Dūdara neatlaidību 1975. gadā biedru skaits bija sasniedzis 26. 1983. gadā tas atkal ir nedaudz samazinājies, jo pašā Silsdenē palikuši vairs tikai 5 latvieši.

1976. gadā, kad veidoja ,,Straumēnus,'' Silsdenes nodaļa kopā ar tautiešiem apkārtnē saziedoja £850 Straumēnu iegādei, tāpat palīdzēja ar talkām un dekorēšanas darbos.

DVF Silsdenes nodaļa atbalsta arī LNPL darbu gan ziedojumos, gan izkārtojot vēlēšanas. Atbalstīta arī aprūpe aiz dzelzs aizkara, Minsteres latviešu ģimnazija, Latviešu centrs Minsterē, dziesmu svētki, sarīkojumi Straumēnos. Visvairāk līdzekļus devuši Ziemsvētku veltēm pensionāriem.

Nodaļa saņēmusi arī atbalstu no DVF Ziemeļanglijas novada. Dažas Z.-Anglijas nodaļas tomēr ,,atņēmušas'' biedrus, jo tām ir nami, ir bagātas nodaļas. Uz vietas trūkst jaunatnes.

DVF Silsdenes nodaļu apmeklējis arī DV priekšnieks J. Frišvalds. Nodaļas valdes pašreizējais sastāvs ir: priekšsēdis — Pēteris Dūdars, vietnieks Alfrēds Silgals, sekretārs Kārlis Balodis, kasieris Nikolajs Ermsons, loceklis Mateušs Circenis. Revīzijas komisijā: pr-dis Kārlis Mežgailis, sekretārs Kārlis Ansons un locekle Milda Bileskalna.

Bibliotēku pārzina un nodaļas nacionālo karogu glabā Arvīds Vinovskis. Bibliotēkā, starp citu, atrodas arī Latvijas valsts skatu albums.

DVF Stokportas nodaļa

Par nodaļas priekšsēžiem darbojušies: Andrejs Bērziņš — 1 gadu, Jānis Pitāns — 4 gadus, Bruno Freibergs — 2 gadus, Kurts Dīriķis — 3 gadus. Saules novadā nodaļu pārstāvējuši B. Freibergs, J. Pitāns un K. Dīriķis.

Nodaļas valdē darbojušies: A. Bērziņš, J. Pitāns, E. Pelše, J. Dīriķe, R. Strautmanis, un J. Počs. Valdes sēdēs vienmēr piedalījušās vanadžu kopas vadītājas: E. Pelše — 3 gadus, B. Pitāne — 4 1/2 gadu, Marta Strautmane — 2 1/2 gadu. Bez minētām vanadzēm, nodaļas darbā aktīvi piedalījušās: Vija Freiberga, Austra Eglīte, Širleja Dīriķe, Benita Dīriķe, Mērija Bērziņa un Irēna Vītola. Nodaļā par revīzijas komisijas priekšsēdi visus 10 gadus darbojies nelaikis Alberts Matisons ar palīgiem R. Strautmani, Viju Freibergu, E. Pelšu un P. Pikši.

Nodaļa, kuŗā biedru skaits svārstās no 33 līdz 25, nevar uzrādīt lielus financiālus panākumus. Sabiedriskā laukā vienmēr notikuši 2 - 3 sarīkojumi gadā, gan aicinot referentus ar priekšlasījumiem, gan teātŗa grupas, koŗus, gan atsevišķus dziedātājus,

tāpat arī sarīkojot vietēja rakstura biedru un pārrunu vakarus. Kopā ar Saules novada nodaļām ir piedalījušies kopīgās 18. nov. atcerēs un Aizvesto piemiņas dienās, kā arī kopīgā baltiešu masku ballē. Nodaļa vienmēr rīkojusi Ziemsvētku eglītes vakaru kopā ar draudzes dāmu komiteju. Nodaļa visumā sāk novecoties. Vairāk nekā puse biedru ir jau pensionējušies.

DVF Straumēnu nodaļa

1976. gada 20. augustā ,,Straumēnu'' pārvaldnieks A. Sīlis aicināja mājas pastāvīgos iemītniekus uz sapulci un ierosināja dibināt DV nodaļu. Klātesošie ierosinājumam pievienojās un tā nodibinājās DVF Straumēnu nodaļa. Sapulcē piedalījās 14 mājas iemītnieki. Par nod. valdes pr-di ievēlēja A. Sīli. Jaunā nodaļa sāka darbību ar 15 jauniem biedriem un 16 no citām nodaļām pārnākušiem.

1980. gada 18. martā nodibina DVF Straumēnu nod. vanadžu kopu. Pirmajā sapulcē piedalas 14 vanadzes un par kopas vadītāju ievēl Anitu Sīli.

Biedru skaits 1976. g. 31. dec. bija 36. Līdz 1983. g. 1. janv. klāt nākuši 57 biedri, tai pašā laikā miruši 14 un 5 pārskaiti uz citām nodaļām.

Nodaļā 1983. g. 1. janv. ir 74 biedri, no tiem 21 vanadze. Notikušas 6 pilnsapulces un 43 valdes sēdes. Vanadžu kopai bijušas 11 sanāksmes.

1978. gadā nodaļa saņem maj. Alksnīša ceļojošo kausu par sekmīgāko darbību.

Nodaļa ziedojusi: Almēlijai — £25, 25 gadu jubilejā, Minsteres ģimnazijai — iegādātas 90 loterijas biļetes, Minsteres latv. centram — £75, Vasaras skolai — £100, iegādāta Latvijas Brīvības fonda 1 dalības zīme kopā ar Derbijas un Birminghamas nodaļām. Straumēniem — £100 mājas izbūvei, £475 — iemītniekiem Ziemas svētkos, £145 — dažādām vajadzībām, bez tam dažādiem — £115.

Notikuši 17 dažādi sarīkojumi. Straumēnos notikuši DVF 2 salidojumi, vasaras kursi jauniešiem, ELJA kongress, bērnu va-

saras skola u.c. Vanadžu kopa rīkojusi 1 vanadžu salidojumu, 2 Vidusanglijas vakarēšanas, izbraukumus. Vanadžu kopas vadītāja A. Sīle nolasījusi 30 referātus dažādām angļu sieviešu organizācijām par Latviju, latviešiem un DVF darbību.

DVF Swansea nodaļa

Nodaļā ir 18 vanagi un 3 vanadzes. Biedri izkaisīti visā apkārtnē, kas traucē sabiedrisko rosību.

Biedru naudā ieņemtas £642,50, no tā DVF valdei nosūtītas £518,25. Izdots: iekšējai aprūpei — £7, sabiedriskiem pasākumiem — £80, ziedojumiem — £30, Almēlijai — £22,16, Straumēniem — £212.

Nodaļas kasē — £528. Pastāv grāmatu galds.

Notikušas 32 biedru pilnsapulces un 54 valdes sēdes.

Katru gadu atzīmē 18. novembri, kuŗā piedalās ap 80 personu. Izkārtoti 5 cita veida sarīkojumi. Pastāv vīru kvartets, kas kuplina nodaļas sarīkojumus. DVM abonē 5 biedri.

Pie nodaļas pastāv ,,dāmas veicinātājas'' ar savu kori, kas dzied sarīkojumos. Dāmas gatavo rokdarbus un atbalsta Almēliju.

DVF Volverhamptonas nodaļa

Kopš dibināšanas 1949. gada 6. jūnijā Volverhamptonas nodaļa sekmīgi veikusi DV organizācijas statūtos noteiktos uzdevumus kā aprūpē, kultūrāli sabiedriskā darbā, tā arī idejiskā cīņā par latviešu tautai un valstij nolaupītās brīvības atgūšanu.

Laika tecējumā šis darbs nodaļas apmērā ir iegājis rutīnas sliedēs, gādājot lai saglabātu cīņas laukos radīto draudzības un vienotības garu. Nodaļa rūpējas par vēsturiski svarīgāko notikumu atceres dienu sarīkojumiem, vāc ziedojumus dažādo nacionālo pasākumu atbalstam, gādā par morālisku atbalstu slimojošiem un pensijas gadus sasniegušiem nodaļas biedriem.

Pēdējos gados nodaļā biedru skaits samazinās. Iemesli: piepulcēšanās aizsaules cīnītāju pulkiem, izstāšanās, izskaitīti dzīves vietu mainot. No 85 biedriem 1973. gadā biedru skaits samazinājies uz 72 — 1981. gadā, no tā 14 bijušas vanadzes.

Nodaļa līdzekļus iegūst no sarīkojumiem, 10% biedru naudas atlikuma un ziedojumiem.

Nodaļa 10 gados ziedojusi:

LNPL £110; veco ļaužu mītnei Almēlijā £128; BPLA £253 (šinī summā ieskaitītas £220 Latvijas Brīvības fonda dalībnieka maksa); Minsteres latviešu ģimnazijai £170; Ziemas svētku tirdziņa atbalstam Londonā £50; neredzīgo lentēm £30; DV īpašuma ,,Straumēni'' iegādei un iekārtošanai £2340; LNF Zviedrijā £20; 9. Anglijas latviešu dziesmu dienām Lesterē £20.00; 10. Anglijas dziesmu dienām £30; komponista Alberta Jeruma darbu izdošanai £25; Almēlijai 25 g. pastāvēšanas jubilejā £30 (ziedots *,,crouchet''* sets); DVF jundas taures iegādei £5; 3. DV glob. dienām Londonā £30; dažādiem citiem pasākumiem £32.45.

Aprūpe. Ja sākuma gados nodaļa daudz līdzekļu izlietoja slimības dēļ grūtībās nonākušo ģimeņu un vieninieku atbalstam, tad apskatāmos gados, materiālā palīdzība nerada problēmas. Daļēji tas izskaidrojums ar to, ka gadu tecējumā visi sevi, vairāk vai mazāk, materiāli ir nodrošinājuši. Otrkārt, valsts sociālā apgāde rūpējas par katru grūtībās nokļuvušo. Nodaļas aprūpes darbs tagad galvenokārt izpaužas morālā un garīgā veidā, apmeklējot slimos slimnīcās un mājās, pasniedzot ziedus un kādu piemērotu velti. Nodaļas biedrus, kuŗi sasnieguši pensijas gadus (vanagiem 65, vanadzēm 60), apsveic ar ziediem un grāmatu ar ierakstu. Sniedz padomu un, ja vajadzīgs, palīdz izkārtot sociālās pārvaldes pabalstu. Vajadzīgos līdzekļus aprūpes darbam nodaļa sagādājusi pati, neapgrūtinot un nelūdzot DVF valdi. No 1972. gada līdz 1981. gadam aprūpei izdotas kopsummā £754.54. Nodaļas valdes 46.45%, vanadžu 53.55%. Aprūpei aiz dzelzs aizkara 10 gados savāktas £263.

Vanadzes. Nodaļas vanadzes sekmīgi veikušas nozīmīgu darbu kā nodaļas tā arī visas Anglijas mērogā. Sadarbībā ar nodaļas valdi vanadzes rūpējas par sarīkojumu atspirdzinājumu galda izkārtošanu. Sarīkojumos, kuŗos piedalās referenti, mākslinieki,

Vanadžu kopas rīkotais bazārs. Pirmā rindā no kreisās: M. Krecisz, M. Lapiņa, kopas vadītāja A. Garbunova, M. Vilka, I. Pečaka, A. Ritere, B. Krecisz. Otrā rindā no kreisās: I. Akermane, J. Broka, E. Zepe, A. Ozola, E. Šūlmeistere, I. Haritonova un P. Līcīte.

koŗi vai teātŗa trupas, viņas gādā bagātīgu cienastu galdu viesiem. Apmeklē slimos, pasniedzot ziedus un veltes. Ģimenes dienu sarīkojumos godina vecākās mātes, pasniedzot ziedus. Ziemas svētkos apsveic 70-gadīgos un vecākus. Vāc ziedojumus dažādiem pasākumiem, bet sevišķi DVF īpašuma ,,Straumēni'' vajadzībām. Iekārtojot ,,Straumēnus,'' nodaļas vanadzes vairākās nedēļu nogalēs sašuva logu aizkarus. Izkārtojušas atspirdzinājumu novietnes Jāņu un citos sarīkojumos Almēlijā un ,,Straumēnos.'' Rūpējas par mūžībā aizgājušo tautiešu, it sevišķi vieninieku, kapu apkopšanu un ziedu uzlikšanu. Gādājušas par baznīcas izpušķošanu jauniešu iesvētīšanas dienās un daudzos citos pasākumos ar savu prasmi un izjūtu atbalstījušas nodaļas darbu. Līdzekļu sagādāšanai rīko ik gadus 2 patstāvīgus sarīkojumus ar loteriju. Atkarībā no vajadzībām un iespējām ir rīkoti bazāri un atsevišķas sanāksmes ar loteriju.

Dažus gadus vanadžu kopu vadīja Alīse Garbunova, bet, sākot ar 1973. gadu, Ingrīda Haritonova.

Aktuālo jautājumu pārrunām vanadzes rīko sanāksmes. Sanāksmes notiek pēc vajadzības caurmērā 6 reizes gadā pēc iespējas rotācijas kārtībā vanadžu mājās. Vanadžu kasē 1981. g. bija £406,57.

Kultūrāli pasākumi. Pie nodaļas pastāv grāmatu klubs, bibliotēka un no 1959. gada līdz 1981. gadam drāmatiskā kopa.

Grāmatu klubs pie nodaļas darbojas kopš 1965. gada. 1965. gada nodaļas biedru pilnsapulcē pieņēma lēmumu dibināt grāmatu klubu, uzdodot valdei lēmumu nekavējoties īstenot. Iedzīvinot lēmumu, valde uzdeva toreizējam valdes sekretāram Andrejam Zepam izstrādāt noteikumus un apzināt nodaļas biedrus un tautiešus, kas vēlētos iestāties minētā klubā. Pieteicās 31 dalībnieks. Izstrādātos noteikumus un dalībnieku maksu 2/— mēnesī dalībnieku sanāksme pieņēma un klubs sāka darboties 1965. gada 22. maijā. Kluba noteikumi nosaka, ka pēc grāmatas izlasīšanas tā jānodod nodaļas bibliotēkai. Klubu vadīja nodaļas valde, ziedojot £5 grāmatu iegādei. 1966. gada nodaļas biedru pilnsapulcē nolēma, ka kluba vadību izraudzīs kluba dalībnieki. Dalībnieku sanāksmē par kluba vadītāju izraudzīja Vili Tiltabrenci. Kasieŗa pienākumus uzticēja A. Zepam. Kluba līdzekļi sastādās no dalībnieku iemaksām, ziedojumiem, bet kopš 1973. gada Ziemas svētku eglītes vakara atlikuma. 1980. gadā grāmatu klubs pārdēvēts par grāmatnieku kopu. Kluba pastāvēšanas laikā

R. Blaumaņa „Ļaunais gars." No kreisās: kalps Cīruļos — M. Zeps, kalpone Cīruļos, B. Michelsone, saimniece — I. Pečaka, Cīruļu māju saimnieks — J. Grugulis, viņa sieva — Ingrīda Haritonova.

nodaļa ziedojusi klubam grāmatu iegādei £77.31 1/2. Bez tam nodaļa iegādājusi grāmatas ,,Latviešu kaŗavīrs Otra pasaules kaŗa laikā,'' ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' un citas vērtībā par £83.03, nododot tās grāmatu kluba rīcībā.

Līdz 1981. g. 31. decembrim klubs nodevis nodaļas bibliotēkai 430 grāmatas. Klubā ir 27 dalībnieki. Klubs caurmērā gadā iegādājas ap 30 grāmatu.

Nodaļas bibliotēka kopš 1962. gada 24. janvāŗa ir Jāņa Pečaka mājā 9, Dunkley Street, Wolverhampton. Bibliotēka iekārtota samērā lielā istabā. Grāmatas novietotas plauktos aiz stikla. 1981. gada 31. decembrī bibliotēkā bija 630 grāmatas vērtībā £1140. Par katru grāmatu lasītājam jāmaksā 3 pensi par pilnu vai nepilnu nedēļu. Grāmatas lasīšanai var saņemt kā nodaļas biedri, tā arī tautieši ārpus DV organizācijas. Neraugoties uz ļoti labiem noteikumiem, bibliotēku apmeklē samērā niecīgs lasītāju skaits.

Drāmatiskā kopa. Nodaļas drāmatiskā kopa nodibināta 1959. gada 12. aprīlī. Par kopas vadītāju izraudzīja Aleksi Vanagu, sekretāri Ingrīdu Haritonovu. Tai pašā sanāksmē Elvīra Zepe ierosināja iestudēt R. Blaumaņa ,,No saldenās pudeles.'' Ierosinājumu pieņēma un meginājumus iesāka nākošās nedēļas nogalē. Dekorātora pienākumus uzņēmās Augusts Riters un Fricis Plikšķis. Grimētājs Aleksandrs Līcītis. Tā paša gada 31. oktobrī notika pirmizrāde Volverhamptonā.

Nākošais drāmatiskās kopas iestudējums bija R. Blaumaņa ,,Ļaunais gars.''

Pēc tam iestudēta I.S. Poruka īsluga ,,Dzīve iet tālāk.'' Ar pirmizrādi kopa kuplināja nodaļas 18. novembŗa atceres vakaru. Īslugu iestudēja Elvīra Zepe. Ar to kopa viesojās Korbijā, Londonā, Bedfordā, Koventrijā, Līdsā, Almēlijā, Lesterē, Bradfordā, Stokportā, Bedfordā, (otru reizi), Derbijā.

R. Blaumaņa 100. dzimšanas dienas atceres svētku ietvaros kopa iestudēja ,,Ugunī'', Režija — Elvīra Zepe. Ar R. Blaumaņa lugu ,,Ugunī'' drāmatiskā kopa viesojās: Korbijā, Bedfordā, Londonā, Bradfordā un Derbijā.

Parallēli lugas ,,Ugunī'' iestudēšanā Elvīra Zepe sarakstījās ar Daugavas Vanagu Latviešu teātŗa krātuves Bostonā, ASV, vadītāju V. Lamberga kundzi ar nolūku sadabūt kādu īsāku lugu vai

M. Zīles „ATVASARA" No kreisās: puisis Daugaviešos — A. Riters, Kate, kalpone Daugaviešos — A. Ritere, ziedus pasniedz I. Broka, Pēteris Goba — V. Zoltners, Ilze Daugaviete, saimniece Daugaviešos — E. Zepe, aizmugurē: Anastāsija Goba — I. Haritonova, Svifts Kalnarājs, jauns aktieris — M. Zeps, Mici, kalpone pie Gobām — B. Zepe.

komēdiju no jaunākiem laikiem ar nedaudz personām. Sarakstes rezultātā V. Lamberga kundze atsūtīja DV Latviešu teātŗa krātuves katalogu, pēc tam arī vairākas lugas. Tūlīt pēc tam drāmatiskā kopa sāka iestudēt M. Zīles „Atvasara."

Skatuves ietērpu darinājis Fricis Plikšķis un Augusts Riters, skaņu un gaismas efektus — Eriks Melderis. Grimmi — Aleksandra Līcīša pārziņā. Suflieris — Andrejs Zeps. Lugu iestudēja Elvīra Zepe. Lugas iestudēšanas laikā drāmatiskās kopas vadītāja pienākumus uzņēmās Andrejs Zeps. Pirmizrāde Volverhamptonā. Ar šo lugu kopa viesojās Stokportā, Lesterē, Bedfordā, Volverhamptonā (otru reizi), Korbijā, Līdsā, Koventrijā, Almēlijā un Bradfordā.

Lugas „Omartija kundze" pirmizrāde notika 1971. gada 30. jūlijā Anglijas latviešu dziesmu dienās Lesterē. Nākošā dienā, 31. jūlijā, notika otra izrāde. Abu izrāžu apmeklētāju skaits bija tuvu pie 1000.

Ar „Omartija kundzi" kopa viesojās Bradfordā, Koventrijā, Volverhamptonā un Almēlijā.

Anšlava Eglīša lugas ,,Omartija kundze'' aktieri un skatuves personāls. Pirmā rindā no kreisās: dekorātore — Indra Vilka, Omartija kundze — Ingrīda Haritonova, Beate Boringere un režisore — Elvīra Zepe, Alīde Loce — Alma Ritere, sufliere — Irma Pečaka. Otrā rindā no kreisās: kopas vadītājs — Andrejs Zeps, skatuves personāls — Pēteris Ozols, grimmi — Aleksandrs Līcītis, Bernhards Vilks — Voldemārs Zoitners, Mārtiņš Locis — Elmārs Balodis, Olivers Vilks — Aleksis Vanags, Klāvs Omartijs un dekorātors — Augusts Riters, gaismas un skaņu efekti — Eriks Melderis, skatuves personāls — Žanis Vilks.

9. Anglijas latviešu dziesmu dienām Lesterē kopa iestudēja Mārtiņa Zīverta ,,Zaļā krūze.'' Pirmizrāde — 9. Anglijas latviešu dziesmu dienās Lesterē 1975. gada 1. augustā. Pēc tam kopa ar ,,Zaļo krūzi'' viesojās Volverhamptonā, Stokportā, Almēlijā, Bradfordā un Koventrijā.

3. Globālām Daugavas Vanagu dienām 1976. gada 27. augustā Londonā kopa iestudēja Mārtiņa Zīverta lugu ,,Meli meklē meli.'' Lugas iestudēšana un skatuves iekārtas sagatavošana veicās sekmīgi līdz satiksmes negadījumā tika ievainots Augusts Riters, Murķeļa lomas tēlotājs un skatuves ietērpa meistars. Atlikušās nedaudzās nedēļās Murķeļa lomu sāka mācīties Andrejs Zeps un suflēšanu pārņēma Roberts Broks cerībā, ka Augusts Riters spēs pietiekami atveseļoties. Diemžēl, atveseļošanās ieilga, un Murķeļa lomu nācās tēlot Andrejam Zepam.

Ar šo lugu kopa vēl viesojās Boltonā, Bradfordā, Almēlijā, Koventrijā un Volverhamptonā.

Bez tam drāmatiskā kopa kuplināja vairākus nodaļas vēsturisko dienu atceres sarīkojumus ar deklamācijām un uzvedumu ,,Kurp sauc karogs dīvainais.'' Dzejoļus šim uzvedumam izmeklēja un iestudēja Elvīra Zepe.

Nerodoties jauniem spēkiem, kas vēlētos turpināt labi pasākto darbu, drāmatiskai kopai darbība bija jāizbeidz.

Pastāvēšanas laikā drāmatiskā kopa sniedza 55 izrādes, apmeklējot vairākārt visus lielākos latviešu ,,pagastus'' Anglijas ziemeļos, vidienē un dienvidos. Viesojoties drāmatiskā kopa nekādu maksu, izņemot tīros ceļa izdevumus, neprasīja. Ar pateicību kopa pieņēma ziedojumus par programmām un dažādu sīku izdevumu segšanai. Viesojoties latviešu veco ļaužu mājā Almēlijā, kopas dalībnieki visus ceļa izdevumus sedza paši. 1981. gada 6. decembrī drāmatiskā kopa izbeidza darbību ar R. Blaumaņa ,,Sestdienas vakars.''

Kultūrāli sabiedriskā darbība.

Lai uzturētu dzīvas tās tradicijas, kas paņemtas līdz no dzimtenes, kā arī lai veicinātu vienotību un sadraudzību, nodaļa atzīmē svarīgāko vēsturisko notikumu atceres. Šos svētkus parasti ievada nodaļas valdes priekšsēdis vai kāds cits valdes loceklis ar īsu uzrunu, uzsverot svētku vēsturisko nozīmi latviešu tautas dzīvē. Iespēju robežās šos svētkus kuplina kāds aicināts referents, mākslinieki, koris vai teātŗa izrāde. Ik piecus gadus nodaļa kopā ar vanadžu kopu atzīmē plašāka apmēra darbības atceres svētkus. Uz šīm atceres svinībām nodaļa ielūdz kādu viesi referentu un nu jau tradicija ir Zuikas vīru koŗa koncerts. Kā viesi referenti jubilejas svētkos viesojušies: pirmais nodaļas valdes priekšsēdis-dibinātājs, LNPL priekšsēdis Augusts Abakuks, DVF valdes pārstāvis, ārējās informācijas nodaļas vadītājs Gunārs Tamsons un nodaļas 30 gadu un vanadžu kopas 25 gadu darba atceres svinībās 1979. gada 9. jūnijā nodaļā viesojās DV priekšnieks Jānis Frišvalds. Vēl kā lūgti viesi piedalījās Vidusanglijas nodaļu valdes priekšsēži no vanadzēm Vidusanglijas vanadžu vadītāja Zenta Lazdiņa.

1980. gada 20./21. septembrī nodaļas vanagi un vanadzes kopā ar DVF Straumēnu nodaļu sarīkoja 18. DV dienas Straumēnos.

1980. gada 20./21. septembrī ,,Straumēnos'' 18. DV dienu junda.

Informācijas darbu, iespēju robežās, veica nodaļas valde, bet 1977. gadā informācijas pienākumus uzņēmās Vilis Tiltabrencis. Viņš sagatavo un izplata vajadzīgo informāciju nodaļas biedriem un ar valdes locekļu palīdzību citiem tautiešiem ārpus organizācijas. 1981. gada 13. jūnijā Sv. Andreja baznīcā Aizvesto piemiņas dievkalpojumā pie altāŗa nolika vainagu, atceroties 1941. gadā aizvestos latviešus uz Padomju savienību. Par šo dievkalpojumu un vainaga nolikšanu parādījās raksts un foto uzņēmums vietējā laikraksta ,,Express & Star'' 15. jūnija numurā. V. Tiltabrencis izkārtoja ar vietējo bibliotēkas vadību, lai tajā ievietotu E. Kalmes grāmatu ,,In the Shadow of Freedom.'' Tāpat nodaļas valde izkārto piedalīšanos kā poļu tā ukraiņu pret Padomju savienību rīkotajās apspriedēs un sanāksmēs. Nodaļa abonē 1 eksemplāru DVM nodaļas bibliotēkai. Bez tam DVM abonē vēl ap 6 - 8 nodaļas biedri.

Apskatāmā periodā nodaļas darbu vada nodaļas valdes priekšsēdis Roberts Broks. Priekšsēža vietnieks un kultūrāli-sabiedriskās nozares vadītājs — Elmārs Balodis. Sekretāra pienākumus veikuši:

Vilis Tiltabrencis, Andrejs Zeps, Pēteris Ozols un Aleksis Vanags. Kasieŗa amatu pildījuši Andrejs Budevics un Andrejs Zeps. Mantziņa — Silvesters Škapars, Ingrīda Haritonova, Pēteris Ozols un Aleksis Vanags, biedrziņa pienākumus Ingrīda Haritonova, Teodors Atte un Vilis Tiltabrencis.

Revīzijas komisijā darbojušies: Jānis Grugulis, Maiga Vilka, Irēne Akermane, Jūlija Broks, Elvīra Zepe, Teodors Atte, Andrejs Budevics, Aleksis Vanags, Jānis Akermanis, Jānis Pečaks, Andrejs Bramanis un Pēteris Ozols.

Atzīstot pašaizliedzīgo kalpošanu organizācijas darbā, DVF valde nav skopojusies ar apbalvojumiem. Ar DVF Atzinības rakstu apbalvoti 17 nodaļas darbinieki un nod. drāmatiskā kopa.

Ar DV CV atzinības rakstiem — 5 un DV nozīmi zeltā — 2.

DVF Darley Moor kopa

Biedru skaits — 11, no tā 1 vanadze. Biedru skaits nav 10 gados mainījies. Biedru naudā iekasētas £390, no tā DVF valdei nosūtītas £350,50. Ziedots aprūpei aiz dzelzs aizkara — £59, Straumēniem — £950. Ziedots arī Latvijas brīvības fondam, Minsteres latv. centram un citiem. Nekādi pašu sarīkojumi nav notikuši. 18. novembrī rīko kopā ar 3 citām nodaļām.

Delegāts uz pilnsapulcēm vienmēr sūtīts. Kopas biedrs V. Rubiķis piedalījies šaušanas sacīkstēs, iegūstot balvas.

Kopas pilnvarotais — A. Kleperis, palīgs — J. Apšusals, kopas revidents — R. Evalds. Tā pati kopas vadība darbojusies jau ilgus gadus.

Latviešu grāmatu klubu darbība Anglijā

Ideja par latviešu grāmatu klubu darbību un dibināšanos Anglijā pieder rakstniekam Eduardam Salnam. Viņa ierosmē pirmais latviešu grāmatu klubs savu darbību sāka pie DVF Notinghamas nod. 1963. g. 15. oktobrī ar 11 dalībniekiem, par vadītāju izvēlot A. Veicheli.

Vispār grāmatu klubu darbības pamatā ir doma par latviešu literātūras un rakstnieku tuvāku iepazīšanu un populārizēšanu — pērkot un lasot viņu grāmatas un rīkojot literārus sarīkojumus. Šajos sarīkojumos, kas daļēji notikuši sadarbībā ar DVF valdes kultūras daļu, savus darbus lasījuši latviešu rakstnieki no Anglijas, Zviedrijas, Vācijas un Kanadas. Bez tam vairāki autori ierunājuši savus darbus skaņu lentēs un atsūtījuši tās atskaņošanai.

Latviešu grāmatu kluba dalībnieku skaits visā darbības laikā ir svārstījies no 25 — 30, dalības nauda pašreiz ir £4 gadā, pensionāriem puse. Kopēji iegādāto grāmatu skaits aizsniedzis 560, no kuŗām daļa pēc izlasīšanas nodota DV nod. bibliotēkā. Iznācis rakstu krājums *Ciba* 19 numuros, kuŗa izdošanā piedalījās K. Eglīte, A. Veichelis un V. Plūsis. Pašreiz Latviešu grāmatu klubam ir 25 dalībnieki, to vada A. Veichelis ar vadības loc. M. Burģeli un R. Usānu-Ertu.

DVF Birminghamas grāmatu klubs savu darbību sācis pie DV nod. 1964. g. novembrī ar 22 dalībniekiem. 1965. g. dalībnieku skaits aizsniedza 28, bet pēc tam izceļošanas, miršanas vai dzīves vietas maiņas dēļ samazinājies un pašreiz ir 14. Dalības nauda ir £2 gadā; pašreiz kopēji iegādāto grāmatu skaits ir aizsniedzis 243. Pēc izlasīšanas grāmatas tiek nodotas nodaļas bibliotēkā. Dalībnieku lielās izkliedes dēļ nav notikuši literāri sarīkojumi. Grāmatu klubu vada J. Rolavs.

Latviešu grāmatu klubs Lesterē savu darbību ir sācis 1965. g. 1. aprīlī. Sākumā darbība bijusi patstāvīga. Sākot ar 1974. g., kad DVF Lesteres nod. valde nodeva grāmatu klubam vienreizēju naudas ziedojumu ar noteikumu, ka nopirktās grāmatas tiks nodotas nod. bibliotēkā, darbība risinājusies pie DVF Lesteres nod. Kopējais dalībnieku skaits visā darbības laikā bijis 22 - 27. Grāmatu apmaiņa notikusi igauņu klubā piektdienas vai svētdienas vakaros. Daļēji grāmatas izmainītas, pienesot tās mājās. Literāri vai cita veida sarīkojumi nav notikuši. Grāmatu klubu ilgākus gadus vadīja V. Purmalis, beigu posmā H. Vimba, pēc kuŗa aiziešanas aizsaulē grāmatu kluba darbība apstājusies. Viena daļa grāmatu ir izlozētas dalībnieku starpā, citas nodotas DVF lauku īpašuma *Straumēnu* bibliotēkā.

Klusībā savu darbību veic DVF Volverhamptonas nod. grāmatu kluba jeb, kā viņi sevi dēvē, grāmatu lasītāju kopa V. Tiltabrenča

vadībā. Savā darbības laikā tas iegādājis prāvu skaitu latviešu grāmatu un pa reizei rīkojis literārus sarīkojumus.

Samērā īsu laiku pastāvēja latviešu grāmatu klubs pie DVF Londonas nod. — par to citu ziņu trūkst.

Arģentīna

DV Arģentīnas nodaļa

DV Arģentīnas nodaļas biedru skaits 10 gadu laikā no 24 noslīdējis uz 12. Samazinājusies arī vispārējā rosme. Nodaļas apkārtraksts iznāk vairs tikai 1 reizi gadā, un ja to 1973. gadā izdeva 100 eks., tad 1982. gadā vairs tikai 30 eks.

Notiek gan vēl 3 sarīkojumi gadā, no kuŗiem minami plkv. Kalpaka atcere un 18. novembris.

Nodaļa atbalstījusi Latviešu Nacionālo fondu, Latviešu ģimnaziju Minsterē, Bērzaini un aprūpējamos Vācijā. Darbojas bibliotēka.

Arģentīnas valsts saimnieciskais stāvoklis un milzīgā inflācija atstājusi iespaidu arī uz nodaļas naudas līdzekļiem.

Nodaļu arī pēdējos 10 gadus vada Fricis Pāvulāns.

ASV

Amerikas Savienotās Valstis

Apskatāmā posmā DV ASV darbs jau iegājis trešajā gadu desmitā. Pirmās takas bija ne tikai atrastas, bet jau kārtīgi iestigotas un iemītas. Kā organizātoriskā uzbūvē, tā darba veidos nekas daudz atšķirīgs nevarēja rasties. Varēja vienīgi meklēties pēc darba paņēmieniem un piemērotiem apstākļiem — likt lielāku uzsvaru uz vienas vai otras nozares darbību.

Organizātoriskā uzbūvē DV ASV darbība posma sākumā noritēja 21 apvienībā un 4 kopās un tāda arī palika vai visus 10 gadus. Tikai 1982. g. 30. janvārī nodibinājās jauna vienība — DV kopa Latvijas ciemā pie Gaŗezera, kas biedru pieaugumā jau jūnijā varēja pārveidoties par apvienību. Posmu noslēdzot, ASV darbojās 22 apvienības un 4 kopas. Varētu piezīmēt, ka apskatāmo posmu sākot, 16 apvienības un 4 kopas savā darbā jau bija iegājušas trešā gadu desmitā un nobeidza ceturtā gadu desmitā. 5 apvienībām darba cēliens ir bijis īsāks, jo dibinātas: Demoinē 1959. g. 8. nov., Ņudžersijā 1961. g. 7. janv., D-Kalifornijā 1963.g. 18. aug., Kolorado 1965. g. 27. martā un Bafalo 1969. g. 6. janv.

Biedru kustība

Ja vienību skaitā mazas pārmaiņas, tad biedru skaits visus šos 10 gadus ir bijis ar ikgadēju kāpinājumu. Lielākais vienā gadā 1975. — 89. Vienīgi 1979. g. ir par 1 samazinājies. Kopsavilkumu rāda šie skaitļi:

Biedru skaits uz 1.1.73.—2958, to starpā 912 vanadzes;
" 1.1.83.—3445, " 1254 "

Desmit gados biedru pieaugums 487. No šī pieauguma lielāko skaitu 342 ir devušas vanadzes. Vanagi tikai 145.

Desmit gados no jauna uzņemti 1626, miruši 507, izskaitīti 632 biedri.

Uz 1.1.83. biedru skaita ziņā lielākās apvienībās: Ņujorkā 352, Minnesotā 304, Čikagā 238, Bostonā 253, Klīvlandē 245, Milvokos 245 un Detroitā 216.

No skaitļiem redzam, ka 10 gados liels mūžībā aizgājušo biedru skaits. Katrs no viņiem, lielākā vai mazākā mērā un iespējās, ir pielicis roku organizācijas veidošanā un nostiprināšanas darbā. Būtu grūti grāmatas paredzētā apjomā minēt viņu visu vārdus, bet jāmin kaut daži, kuŗu vārdi un darba panākumi vairāk pazīstami gan pašā DV saimē, gan pārējā latviešu sabiedrībā. Jāpiemin arī tāpēc, lai pašreizējiem DV darba talciniekiem zināmā mērā būtu atgādinājums un dažiem pat piemērs brīvas apņemšanās uzņemtā pienākuma pildīšanai. Šai sakarā laika secībā būtu minami:

Pēteris Ozoliņš /Čikagā/, ilggadējs DV ASV valdes finanču nozares vadītājs kopš 1967. g. līdz miršanai — 1973. g. 4. jūlijā.

Augusts Vanags /Čikagā/, apv. pr-ks, no 1956-1962. g. DV ASV pr-ks un CV loceklis, DV 1. Globālo dienu 1966. g. rīcības komitejas priekšsēdis. Savai pirmajai mūžības jundai nostājies 1974. g. 18. nov. Kalamazū.

Ernests Lauva /Ņujorka/, aktīvs DV organizācijas dibināšanas Cēdelgemā iniciātoru grupas dalībnieks un Cēdelgemā vēlētās pirmās DV valdes priekšnieka vietnieks. Miris 1977. g. 25. okt.

Voldemārs Lagzdiņš /Čikaga/, organizācijas dibinātājs Cēdelgemā, DV ASV valdes loceklis 8 gadus un 6 gadus DV ASV valdes padomnieks. Miris 1982. g. 9. okt.

DV apvienību priekšnieki vai bijušie priekšnieki:

Jānis Endziņš /Ziemeļrietumos/, apvienības dibinātājs un priekšsēdis līdz miršanai 1974. g. 14. maijā.

Aloizs Piterāns /Klīvlandē/ bij. apv. priekšsēdis. Miris 1975. g. 20. martā.

Andrejs Barkāns /Gr. Rapidi/, bij. apvienības priekšsēdis. Miris 1977. g. 24. augustā.

Jānis Bērziņš /Detroita/, apvienības dibinātājs un pirmais priekšsēdis. Miris 1977. g. 13. okt.

Viktors Eglītis /Čikaga/, apvienības dibinātājs un pirmais priekšsēdis. Miris 1977. g. 21. okt.

Juris Ceriņš /Indianapole/, bij. apvienības pr-dis. Miris 77. g. 12. dec.

Klāvs Šilis /Klīvlande/, bij. apv. priekšsēdis. Miris 78. g. 16. martā.

Jānis Radziņš /Gr. Rapidi/, apv. dibinātājs un pirmais priekšsēdis. Miris 1978. g. 19. okt.

Vilis Žumburs /Ziemeļrietumos/, apv. priekšsēdis kopš 1974. g. 14. maija līdz aiziešanai mūžībā 1981. g. 10. dec.

Marta Šile /Klīvlandē/, bij. vanadžu kopas vadītāja. Mirusi 1982. g. 23. okt.

Gaŗš mūžībā aizgājušo skaits, gadiem ejot tas augs. Organizācijas lielākais spraustais uzdevums — savas tautas un zemes brīvība — vēl nav sasniegts. Vajadzīgi jauni talcinieki un, galvenokārt, no jaunās paaudzes. Kā DV ir veicies ar jaunatnes iesaistīšanu

Klīvlandes apvienības delegātes, delegāti un jaunieši delegātu sapulcē Indianapolē 82. g. 24/25. aprīlī. Vidū apvienības p-dis. V. Zemesarājs.

savās rindās? Pēc biedru kustības datiem uz 1.1.1973. no 2958 biedru skaita 345 vai 11,6% ir bijuši jaunāki par 35 gadiem. Uz 1. 1. 1983. — (Pēc 10 gadiem) no 3445 skaita 374, vai 10,9%. Skaitļi rāda mazu procentualu samazinājumu, bet jāievēro, ka šāsdienas 35-gadnieki, organizāciju dibinot, nebija vēl dzimuši, nemaz nevērojot kādu piedalīšanos 2. pasaules kaŗā. Saprotams, organizācijas pastāvēšanai stāvoklis nopietns, bet nav arī jāiedarbina trauksmes signāli. Vienmēr var darīt vēl vairāk. Noteikumi, instrukcijas un norādījumi nav tas galvenais. Vairāk palīdz pieejas prasme un praktiskais izkārtojums ikvienā vietā.

Panākumi ir. Dažā vietā lielāki, citā mazāki. Šinī uzdevumā iepriecinošāki skaitļi redzami: DV apvienībā Klīvlandē no 245 biedru skaita 62 vai 25,3% zem 35 gadiem, Minesotā no 304 — 55 vai 18%, Detroitā no 216—31 vai 14,5%. Ar pareizas izrīkošanās prasmi arī pārējās vienībās varētu būt tādi paši un varbūt vēl labāki rezultāti. Tāpat vispārejā biedru skaita celšanā. Arī tas būtu panākams. Šajos 10 gados vanadzēm ir bijuši labāki panākumi.

DV ASV financiālais stāvoklis

DV organizāciju dibinot, tāpat šai zemē darbību uzsākot, nekādu līdzekļu nebija. Ar sīkstu darbu, iegūstot pārējo tautiešu atzinību DV darbam ar ziedojumiem, tādi radās. Varēja ne tikai apmierināt spiedīgākās prasības, bet uzkrāt rezerves liesākiem gadiem vai vajadzībām. Iesākot 1.1.1973. g. darbību, DV ASV materiālās vērtības un to iedalījums noapaļoti bija šāds:

1. Organizācijas līdzekļos	$117.210
2. Aprūpes līdzekļos	100.835
3. Īpašumos (aptuveni naudā)	63.150
4. Citas vērtības	28.713
	$309.908

Uz 1.1.1983. materiālās vērtības un iedalījums šāds:

1. Organizācijas līdzekļi	$273.167*
2. Aprūpes	194.275
3. Īpašumos (aptuveni naudā)	407.167
4. Citas vērtības	29.238
	$903.847

* Piezīme: no organizācijas līdzekļu kopsummas $61.135 atrodas DV ASV valdē un $212.032 DV apvienībās.

No skaitļiem redzam, ka desmit gadu laikā DV ASV materiālās vērtības augušas par $593.939. Lielākais pieaugums ir bijis pēdējos gados. Piemēram, no 1.1.73. līdz 1.1.76. pieaugums bija $132.120, tad no 1.1.76. līdz 1.1.83. $461.819.

Tuvāk līdzekļu ieņēmumi un izdevumi parādīsies, apskatot atsevišķo nozaru darbību.

Aprūpes darbs

Aprūpes darbs kopš organizācijas dibināšanas ir izcelts kā lielākais pienākums. Organizācijas sākuma gados tika meklētas visas iespējas un darbs netika atstāts novārtā. Aprūpes pienākumu organizācija paturējusi arī tagad, jo šis darbs, kaut citādā laukā, nav kļuvis mazāk nozīmīgs un svarīgs.

Gadiem ejot bija jādomā par mūsu jaunatni, par tās paturēšanu pie savas tautas, dodot tiem lielākas iespējas zināšanu iegūšanai par savu tautu un tēvzemi. Bija jādomā par tautas pastāvēšanai nepieciešamiem izglītības, kultūras un sabiedriskiem darbiniekiem priekšdienām. Nekas pats no sevis nerodas.

Aprūpei izvirzījās jauns darba lauks — jaunatnes latviskās izglītības iegūšanas balstīšana ar stipendijām, kad pašu vecāki to nespētu sniegt. Sevišķi šis darbs paplašinājās 1969. gadā. Pēdējos gados šie izdevumi līdzsvarojas vai pat pārsniedz tiešos aprūpes izdevumus.

Aprūpes līdzekļu ieņēmumi sastādās no tautiešu ziedojumiem aprūpei, aprūpes līdzekļu noguldījumu procentiem un pārskaitījumiem no organizācijas līdzekļiem, kur tas nepieciešams. Ieņēmumi nav bijuši mazie, tāpat izdevumi.

Ieskatam aprūpes līdzekļu ieņēmumu un izdevumu kopsavilkums noapaļotos skaitļos par laiku no 1. 1. 1973. g. līdz 1. 1. 1983. g.

Ieņēmumi:

Aprūpes līdzekļu rezerves uz 1. 1. 1973.		$100.840
Ieņemts no 1. 1. 1973. līdz 1. 1. 1983.		486.560
	Kopā	$587.400

Izdevumi:

Izdots aprūpei ASV	$146.510
,, ,, Vācijā	42.740
,, ,, Austrijā un citās vietās	7.780
,, ,, palīdzībai dzimtenē un izsūt.	61.920
Latviešu māc. iestādēm un to apmeklētājiem	134.170
Aprūpes līdzekļi rezervē uz 1. 1. 83.	194.280
Kopā	$587.400

Piezīme: Aprūpes līdzekļu rezerves atrodas: $164.100 DV ASV valdē un $30.180 DV apvienībās.

Kultūras un sabiedriskais darbs

Jau pirmajos organizācijas pastāvēšanas gados pieņemts viedoklis, ka bez aprūpes jārūpējas arī par latviešu kultūras saglabāšanu, jaunradīšanu, tradiciju un valodas kopšanu, darbu veicot ar pašdarbības kopām vienībās. Šīs pašdarbības kopas pildīs vēl organizācijā iekšējās vienotības un augšanas lomu.

Sāka veidoties dažādas pašdarbības kopas. Organizācija iekšēji dzīvoja. Dibinājās vīru, sieviešu koŗi, teātŗa trupas, tautas deju kopas, organizējās sportisti un citas atsevišķām interesēm piemērotas grupas. Tas viss savijās kopējā organizācijas aktīvā dzīvošanā. Tas radīja dzīvošanu ne tikai tuvākā apkārtnē, bet ar saviem sniegumiem, kā ciema kukuli, varēja iepriecināt arī kaimiņus, veicinot biedru tuvību.

Daudzi gadi aizvadīti. Vai viss vēl ir tādā pašā apņēmībā un darbības spriegumā?

Izsekojot 10 gadu ikgadējos pārskatus redzam, ka ideja palikusi nemainīga. Nav sevišķu pārmaiņu pašdarbības kopu skaitā. Ja kādas kopas darbība apklususi, tās vietā rodas jaunas. 1973. gadā bija 54 pašdarbības kopas, pēc desmit gadiem 48. Lielākais pašdarbību kopu skaits bija 1975. g. — 57. Jūtamāk samazinājies kopu dalībnieku skaits. Augstākais bijis 1974. g. — 961, kas 1982. g. noslīdējis uz 740.

Kā jau minēts, pašdarbības kopas dibinājušās, pārtraukušas darbību, atjaunojušās, vai dibinātas no jauna. Ir, ja tā varētu teikt, noturīgas kopas, kuŗas kopš dibināšanas bijušas ar nesamazinātu aktīvitāti. Tās ir vienības, kuŗu sniegumi plašāk pazīstami un redzami latviešu sabiedrībā. 10 gadu laikā no vīru koŗiem būtu mināmi: DV vīru koris Milvokos un ,,Atvaļinātie kanaki'' Minesotā. No sieviešu dziesmu vienībām: DV vanadžu sekstets — tagad dubultkvartets Milvokos, vanadžu dziesmu ansamblis Kalamazū, vanadžu dubultkvartets Čikagā un vanadžu dziesmu ansamblis ,,Dziesma'' Detroitā. No teātŗa kopām darbīgākās: Minesotā, Klīvlandē, Indianapolē, Bostonā. Tautas deju plašākā kopa ar 75 dalībniekiem dažādos vecumos Milvokos. Mazākas vienības Bafalo un Kolorado. Sportā aktīvākās un sacensībās bagātākās panākumiem: DV sieviešu volejbola komanda ,,Sigulda'' Vašingtonā, vīriešu basketbolā

DV pieaugušo un jaunatnes komandas Čikagā, DV volejbola un basketbola komandas Indianapolē. Darbībā palikušas pēdējā laikā klusākas futbola komandas Ņujorkā un Klīvlandē. Vai nu tā sagadījies, ka vidienē sacīkstēm un treniņiem ir savi iekārtoti šaujamlauki Gaļezerā un Sauleskalnā pie Demoinas, šaušanas sporta piekopēji ir no visām vidienes apvienībām, kuŗi piedalās draudzības, ASV meistarības un DV globālās sacensībās. No austrumu apgabala šāvējiem aktīvākie ir DV apvienības Filadelfijā šāvēji.

Pie kultūras un sabiedriskā darba rosmēm nozīmīgs ir DV sarīkojumu un to apmeklētāju skaits. Tas 10 gadu laikā neuzrāda lielas svārstības. 1973. gadā bija pavisam 205 sarīkojumi ar 24.395 apmeklētājiem un 1982. gadā 245 sarīkojumi ar 24.329 apmeklētājiem. Mazākais sarīkojumu skaits bijis 1977. g. — 196. Mazākais apmeklētāju skaits 1978. g. — 21.759.

Kāda veida sarīkojumi ir pievilkuši vairāk apmeklētājus? Ar caurmēra apmeklētāju skaitu secībā būtu mināmi: teātŗi, koncerti, deju vakari, piemiņas akti. Samērā mazu piekrišanu guvuši referāti - priekšlasījumi. Saprotams, apmeklētāju skaitu stipri iespaido sarīkojumu programmas un izpildītāji.

Sarīkojumi ir ne tikai garīgs spirdzinājums pelēkā ikdienā, bet DV organizācijai ir samērā liels materiāls guvums dažādām rosmēm. Katra sarīkojuma izkārtošana no aktīviem darbiniekiem prasa daudz pūļu, bet dzīvē jau ir tā, ka pats no sevis nekas nerodas. DV apvienību sarīkojumu tīrie atlikumi šinīs gados bijuši:

1973. gadā	$24.500
1974.	23.750
1975.	22.080
1976.	21.840
1977.	17.980
1978.	22.195
1979.	27.150
1980.	27.225
1981.	26.208
1982.	26.342
Kopā	$239.270

No sarīkojumu tīriem atlikumiem 10% vai $23.930 nodoti DV ASV valdei (zemes valdei), $215.340 palika DV apvienību rīcībā.

Praktiski iznāca, ka šie līdzekļi iegūti, lai tos nodotu tālākai kultūras un sabiedriskās dzīves rosināšanai vai citiem nozīmīgiem pasākumiem savas tautas pastāvēšanai un brīvības atgūšanai savas darbības rajonos. Ar 10% līdzekļu tīro atlikumu daļu rīkojas DV ASV valde (zemes valde) visas zemes apmērā, kā: jaunu dziesmu krājumu izdošanai, teātŗa kursiem, ceļojošam režisoram, radio raidījumiem un aktīvitātēm politiskā darba laukā.

Galvenie izdevumi, kas segti no sarīkojumu atlikumiem, būtu:

Latviskās izglītības iegūšanai		$149.535
Jaunatnes rosmēm		39.859
Kultūras un sabiedriskam darbam		44.764
Politiskās informācijas darbam		35.602
	Kopā	$269.760

Piezīme: No latviskās izglītības izdevumiem $134.170 segti no aprūpes līdzekļiem.

Kā no skaitļiem redzams, liela vērība pievērsta darbam ar skatu nākotnē. Neizbēgami, ka pašreizējo darbinieku spēki visās nozarēs apsiks. Kur būs turpinātāji? Jāsagatavo. Tāpēc jau no darbības sākuma DV vienības balstīja un balsta vietējās sestdienas skolas, 2 x 2 nometnes, kursus. Darbs paplašinājās ar vasaras vidusskolu un latvisko zināšanu iegūšanas paplašināšanu akadēmiskā līmenī.

Tika un tiek balstītas vasaras vidusskolas: Gaŗezerā, Beverīnā, Kursā, vismaz ar ikgadēju piešķīrumu $500 katrai (šis devums tieši skolas vajadzībām). Uzsākot darbību vasaras vidusskolai Beverīnā, 1973. gadā DV ASV pasniedza skolai Latvijas karogu. Kāta dāvinājuma plāksni (zeltā) izgatavoja un dāvināja DV biedri - rotkaļi O. Kutcers un R. Liepiņš Bostonā.

Ar lielākām summām un darbu DV piedalījušies Latviešu centra Gaŗezers izveidošanā kā akcionāri, pārvaldes darbinieki un darba talcinieki. Pozitīvi novērtējot DV darbu, Gaŗezera iegādes

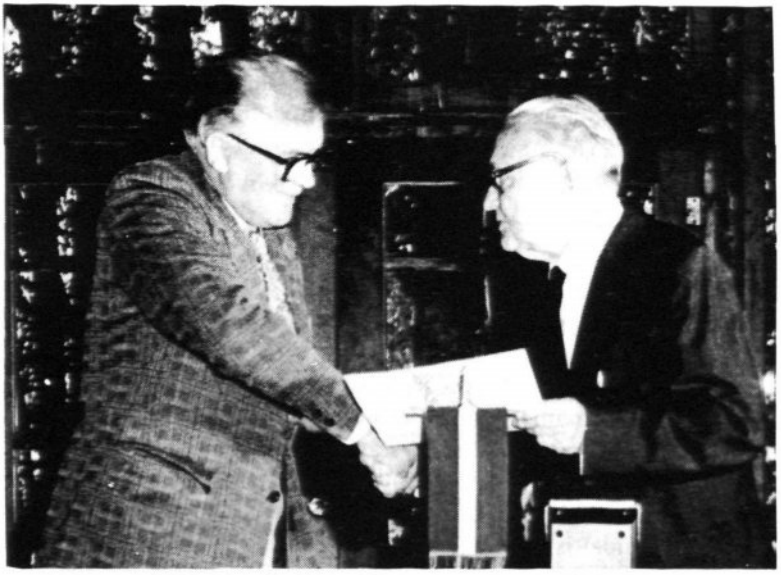
1979. gadā DV stipendiju pasniegšana Linkolnas jauniešiem Gaŗezera vidusskolas apmeklētājiem. Kreisā pusē: apv. priekšsēdis Pauls Gavars un vanadžu kopas vad. Velta Matule.

idejas īstenotāji ar meteriāliem līdzekļiem, ev-lut. Kristus draudze Detroitā, dāvāja 1976. g. maijā DV ASV 1400 no viņiem piederošām Gaŗezera akcijām $70.000 vērtībā. Dāvinājuma pasniegšana notika DV ASV valdes sēdē Gaŗezerā 19. jūnijā. Pasniegšanu izdarīja draudzes priekšnieks Verners Treimanis (tagad jau miris).

Saņemot dāvinājumu, DV ASV priekšnieks pateicās draudzei un sevišķi V. Treimanim par atzīšanu un uzticību DV darbam, solot, ka draudzes un viņa sāktais darbs tiks turpināts ar Gaŗezera devīzi — Dievam un Latvijai.

Šī bija pēdējā DV ASV valdes sēde līdzšinējā priekšnieka un valdes sastāvā, jo pēc priekšnieka 20 gadu darbības DVASV valdē (pēdējos 6 gadus kā priekšnieks) viņš veselības traucējumu dēļ nākošam darbības posmam vairs nekandidēja.

Dāvinājumu saņemot dotais solījums ir pildīts. Pieaugusi līdzdalība un reizē arī atbildība. DV ASV līdzdalība Gaŗezerā kā akcionāriem uz 1. 1. 1983. g. ir sekojoša: no izpirktām 5219 Gaŗezera akcijām DV ASV valdei un 16 apvienībām piederēja 2227 akcijas (42,67%) $129.500 vērtībā (DV ASV valdei 1900 akcijas $107.000 un 16 DV apvienībām 327 akcijas $22.500 vērtībā).

V. Treimanis (pa labi) pasniedz dāvinājuma apliecinājumu DV ASV priekšniekam J. Utinānam Gaŗezerā 1976. gada 19. jūnijā.

DV ASV pārvaldes organi

Augstākais pārvaldes lēmējs organs ir apvienību un kopu delegātu sapulces. Izpildorgans visas ASV mērogā ir DV ASV valde. Vanadzēm tāpat kopu delegātu salidojumi. Izpildorgans DV ASV vanadžu priekšniece, kas reizē ir arī DV ASV pilntiesīga valdes locekle. Kopš 1973. gada notiek arī DV jaunatnes pārstāvju saiets. Visas šīs sanāksmes notiek vienā laikā un vietā vienreiz gadā ar atsevišķām sēdēm. Vajadzībai rodoties, starplaikā var notikt delegātu rakstveida nobalsošana.

Pārskata laikā delegātu sapulces notikušas šādu DV apvienību izkārtojumā:

1973. gada 28./29. aprīlī Mineapolē
1974. gada 20./21. aprīlī Indianapolē
1975. gada 19./20. aprīlī Vašingtonā D. C.
1976. gada 24./25. aprīlī Čikagā

1977. gada 14./15. maijā Filadelfijā
1978. gada 15./16. aprīlī Kalamazū
1979. gada 21./22. aprīlī Gr. Rapidos
1980. gada 18./19. aprīlī Klīvlandē
1981. gada 4./5. aprīlī Bostonā
1982. gada 24./25. aprīlī Indianapolē.

Uzsākot 1973. gada darbību, bija iepriekšējā gadā vēlētie pārvaldes organu darbinieki. Valdē:

Jāzeps Utināns — DV ASV priekšnieks,
Voldemārs Aparjods — priekšnieka vietn. un kultūras noz. vad.
Jānis Pogenbergs — sekretārs,
Pēteris Ozoliņš — finanču nozares vadītājs, kasieris,
Arvīds Tīdemanis — aprūpes nozares vadītājs,
Artūrs Valters — valdes pārstāvis austrumu apgabalā,
Edgars Peniķis — iekšējās un ārējās informāc. noz. vad.,
Ivars Švānfelds — sporta nozares vadītājs,
Paulis Rudzītis — biedrzinis un valdes kopas priekšnieks,
Anna Tīdemane — DV ASV vanadžu priekšniece,
Ilze Rūķe — jaunatnes noz. vadīt. (valdes locekļa kandidāte).

Revīzijas komisijā:

Alfreds Puķīte — komisijas priekšsēdis,
Uldis Vītols — priekšsēža vietnieks,
Jānis Vilciņš — komisijas sekretārs.

DV ASV Goda tiesā:

Žanis Butkus — priekšsēdis,
Fridrichs Lucis — priekšsēža vietnieks,
Raimunds Čaks — sekretārs.

Piezīme: 1973. gada 4. jūlijā aizejot mūžībā ilggadējam finanču nozares vadītājam P. Ozoliņam, valdes sastāvā notika pārkārtojums — P. Rudzītim uzņemoties arī finanču nozares vadītāja un kasiera pienākumus, un Ilze Rūķe iegāja valdē kā balsot tiesīga valdes locekle.

DV ASV 23. delegātu sapulce un 19. vanadžu salidojums notika Mineapolē 28./29. aprīlī vietējās apvienības izkārtojumā. Turpat notika arī pirmais DV jaunatnes pārstāvju saiets jaunatnes nozares vadītājas Ilzes Rūķes izkārtojumā.

Šī delegātu sapulce iezīmējās ar Latviešu leģiona oficiālās dibināšanas 30 gadiem un ievadīta ar svinīgu dievkalpojumu

baznīcā, tā cienībā pieminot tos, kuŗu nepabeigtā cīņa jāturpina DV organizācijai. Altāŗa telpā ar goda sardzi 32. pulķa karogs, 8 apvienību karogu pavadīts. Dievkalpojumu vadīja māc. M. Ozoliņš (pats bijušais leģionārs).

Divu darba dienu norise, lēmumi un atzinumi. Sapulci vadīja Ziemeļrietumu apvienības delegāts, ilggadējs apvienības priekšsēdis Jānis Endziņš.

Par DV CV locekļiem uz trim gadiem ievēlēja Jāzepu Utinānu un Alfrēdu Puķīti.

Par DV ASV delegācijas vadītāju 1973. gada ALA kongresam Voldemāru Aparjodu.

DV ASV valdes sēdekli turpmākiem divi gadiem (no 1. 7. 74. — 1. 7. 76.) nolēma paturēt vidienē.

Atzina Latviešu centra Gaŗezera pieteiktos statūtu grozījumus un akciju skaita pavairošanu.

Uzdod valdei izstrādāt priekšlikumu delegātu ceļa izdevumu (no tālākām apvienībām) izlīdzināšanai.

Atliek uz nākošā gada delegātu sapulci apvienības Minesotā ierosinājumu mainīt vēlēšanu kārtību DV ASV pārvaldes organu vēlēšanām.

Vanadzes ziņo, ka viņu pag. gadā rīkotās loterijas tīrais atlikums $1.405, kas sadalīts: vidusskolas būvei Gaŗezerā $500, vidusskolai Beverīnā $500 un $405 vidusskolai rietumos, ja tāda nodibinātos.

Jaunatne savā saietā lēmusi uzņemties DV ASV dienu sarīkošanu 1975. gadā Detroitā.

24. DV ASV delegātu sapulce, 20. vanadžu salidojums un 2. DV jaunatnes pārstāvju saiets notiek 1974. gada 20./21. aprīlī Indianapolē. Visas trīs sapulces delegātu skaita ziņā (kā jau ASV centrā) kupli apmeklētas. Patīkami pārsteidz kuplais jauniešu saieta pulks — 22 delegāti.

Delegātu sapulci vada Voldemārs Antiņš (Bostonas delegāts). Sapulces galvenie lēmumi un ierosinājumi:

Balstot un sadarbojoties ar latviešu centrālām organizācijām, ieteic visām DV apvienībām un pēc iespējas atsevišķiem DV biedriem ar paredzēto iemaksu iestāties Latviešu Brīvības fondā un DV biedriem ALA mūža biedros.

Pievienojas CV izstrādātām vadlīnijām DV jaunatnes darbībai un noteikumiem plkv. V. Januma fondam (sakarā ar plkv. 80 mūža gadiem).

Pieņem valdes izstrādāto delegātu ceļa izdevumu izlīdzināšanas priekšlikumu Rietumkrasta apvienībām, atverot atsevišķu ceļa izdevumu kontu, kurā visas apvienības un kopas gadā iemaksā $0,25 no katra biedra. No šī konta summām sedzama puse no ceļa izdevumiem D-Kalifornijas, Z-Kalifornijas un Ziemeļrietumu delegātiem (1 vanags un 1 vanadze katrai apvienībai).

Delegāti vienprātīgi pievienojas DV filmas izgatavošanai par organizācijas 30 darba gadiem. Domāts vēsturisks apskats par organizācijas tapšanu (Putlosa, Cēdelgema), darbu, kas noslēgtos ar DV 3. Globālām dienām 1976. gadā Londonā.

Pārrunā DV ASV 25 darbības gadu atzīmēšanu. Šai sakarā par piemērotāko delegātu pulcēšanās vietu nākamā gadā izrauga Vašingtonu.

Par DV delegācijas vadītāju 1974. g. ALA kongresam izrauga V. Antiņu.

Izrauga kandidātus DV ASV pārvaldes organu darbam un uzdod rakstveida vēlēšanas izkārtot DV apvienībai Indianapolē.

Noslēguma rezolūcijā, sakarā ar to, ka Kongresa ārlietu komisija piešķīrusi līdzekļus visu Baltijas tautu radio raidījumiem no Radio Liberty, bet valdība 1975. g. budžetā tādus paredzējusi tikai lietuviešu raidījumiem, DV delegātu sapulce aicina ikvienu DV biedru ieslēgties vēstuļu rakstīšanas akcijā Kongresa locekļiem, prasot budžetā summas arī latviešu un igauņu raidījumiem.

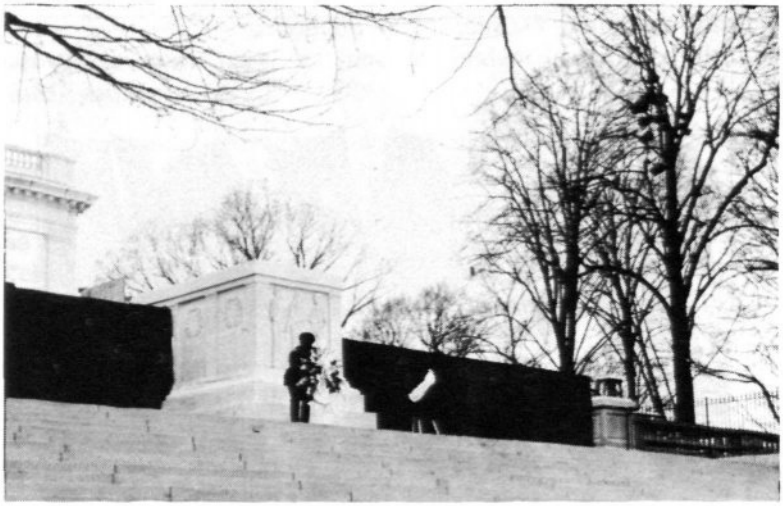
Notikušās DV ASV pārvaldes organu vēlēšanas radīja mazas pārmaiņas sastāvā. Vanadžu priekšnieci Annu Tīdemani (kuŗa vairs nekandidēja) nomainīja līdzšinējā vanadžu referente Anita Utināne un valdē Arvīda Tīdemaņa vietā ievēlēja Andreju Spārniņu. Notika arī mazas pārmaiņas pienākumos. Ed. Peniķis uzņēmās aprūpes nozares un iekšējās informācijas vadītāja pienākumus. A. Valtera pienākumiem pievienoja ārējo informāciju. A. Spārniņam uzticēja biedrziņa un valdes kopas priekš-

DV ASV valde 1975. g. 1. rindā no kreisās: V. Aparjods, O. Jansone — vanadžu referente, DV ASV pr-ks J. Utināns, vanadžu pr-ce A. Utināne, J. Pogenbergs. 2. rindā: I. Švānfelds, J. Vilciņš, A. Spārniņš, E. Peniķis, P. Rudzītis. Trūkst A. Valters un Ilze Rūķe.

nieka pienākumus, noņemot tos finanču nozares vadītājam. Revīzijas komisijā U. Vītola vietā ievēlēja Ilgoni Priedulāju. Rev. komisija pienākumus sadalīja: J. Vilciņš — priekšsēdis, A. Puķīte — pr-ža vietnieks un I. Priedulājs — sekretārs. DV ASV Goda tiesas sastāvā un pienākumos pārmaiņu nebija. Par DV ASV vanadžu referenti valde apstiprināja Olgu Jansoni (Gr. Rapidi).

25. delegātu sapulci un 21. vanadžu salidojumu 1975. g. 19. aprīlī ar svētbrīdi ievadīja prāv. A. Veinbergs. DV solījumu teica Bruņinieku krusta kavalieris Žanis Butkus. Sapulces atklāšanu ar savu klātieni pagodinājuši un apsveikuma vārdus teikuši: Latvijas sūtniecības vadītājs Dr. A. Dīnbergs, DV Kanadā priekšsēdis G. Brikmanis un vanadžu vad. M. Jonāne, PBLA valdes priekšsēdis U. Grava, ALA valdes priekšsēdis I. Spilners, ALJA priekšsēdis J. Mūrnieks, Vašingtonas draudzes un organizāciju vadītāji un igauņu veterānu organizācijas pārstāvis V. Bušmanis.

DV ASV delegātu sapulces noliktais vainags Arlingtonas Brāļu kapos pie Nezināmā karavīra pieminekļa 1975. gadā 19. aprīlī.

Pēc atklāšanas akta visi dalībnieki izbrauca uz Arlingtonas Brāļu kapiem, kur DV ASV priekšnieka vietnieks V. Aparjods un apv. Vašingtonā priekšsēdis V. Mednieks pie Nezināmā karavīra pieminekļa nolika vainagu Latvijas nacionālā karoga ziedu krāsu sakārtojumā svinīgā pieminekļa goda sardzes izkārtojumā, ko noskatijās daudzie kapsētas apmeklētāji.

Jāpiezīmē, ka šinī delegātu sapulcē un svinībās trūka DV ASV priekšnieka, kurš neilgi pirms tam steidzami tika ievietots slimnīcā rūpīgās kopšanas nodaļā. Viņa pienākumus kā delegātu sapulcē, tā pēc tam, līdz priekšnieka atveseļošanai augusta beigās, pildīja priekšnieka vietnieks V. Aparjods.

Delegātu sapulci vadīja DV apv. Čikagā Voldemārs Lagzdiņš. V. Aparjods varēja ziņot, ka, pildot iepriekšējās delegātu sapulces ieteikumu, jau 5 apvienības un 25 individuāli DV biedri ar savām iemaksām iestājušies Latvijas Brīvības fondā, un lūdza šīs delegātu sapulces piekrišanu valdes priekšlikumam arī zemes valdei iestāties fondā ar $1.000 iemaksu. Bijusi jāatliek DV ASV dienu rīkošana jaunatnes izkārtojumā, jo paredzētā laikā Montrealā rīkoti jaunatnes dziesmu svētki.

Delegātu sapulcē bija ieradies CV ideoloģiskais nozares vadītājs V. Hāzners un sniedza referātu — izvērtējumu par DV organizācijas paveikto un uzdevumiem nākotnē. Esam bijuši nacionālās dzīves centrā, sabiedriskā organismā pildījuši mugurkaula funkcijas, un tas jāpatur arī turpmāk.

Delegātu sapulce, sakarā ar Eiropas drošības konferenci Helsinkos, ar sapulces akceptu un visu delegātu parakstiem nosūtīja vēstules valsts prezidentam Fordam, ārlietu ministram Kisingeram un Kongresa starptautisko attieksmju komitejas priekšsēdim Morganam, lai ASV turpina neatzīt Baltijas valstu iekļaušanu Padomju Savienībā. Visus DV biedrus aicina rakstīt līdzīgas vēstules.

Lemj, ka DV ASV valdes sēdeklis 1976./1977. gadam veidojams austrumapgabalā. Nākošā gada delegātu sapulces izkārtošanu uzdod DV apvienībai Čikagā. Nominē par kandidātiem DV priekšnieka amatam: J. Frišvaldu (Anglijā) un E. Krūku (Kanadā). Par DV ASV delegācijas vadītāju 1975. g. ALA kongresā ievēl V. Antiņu. Piešķir Latviešu centra Gaŗezers tālākai izveidošanai $10.000 aizdevumu.

Tā kā arī no CV bija dotas ,,zaļas ugunis'' DV filmas uzņemšanas priekšdarbiem, svarīgākās šīs delegātu sapulces norises filmēja, to izdarīja rež. V. Lapenieks.

26. delegātu sapulce, 22. vanadžu salidojums un 3. jauniešu saiets notika Čikagā 1976. g. 24./25. aprīlī. Sapulce bija labi pārstāvēta. Trūka vienīgi Bafalo apvienības un Torringtonas kopas delegātu. Personīgi sapulci sveica ALA valdes priekšsēdis A. Lejiņš, lietuviešu veterānu org. ,,Ramove'' vadītājs plkv. Dobulevičius, DV Kanadā pārstāvis A. Kalupnieks un organizāciju apvienības Čikagā priekšsēdis I. Bergmanis.

Sapulci vadīja Kārlis Ķuzulis (Vašingtonas delegāts). Šo delegātu sapulci DV apvienība Čikagā bija savienojusi ar savas apvienības 25 darba gadiem, kas ar attiecīgu sarīkojumu programmu un balli notika pirmās dienas vakarā.

No svarīgākiem lēmumiem būtu atzīmējami:

Sapulce uzdod valdei šinī gadā kā kandidātu Tautas balvai DV ASV vārdā pieteikt Vili Hāzneru. Lemj vākt ziņas par gadījumiem, kad Padomju Savienība nepilda Helsinkos pieņemto vienošanos.

Kur vien iespējams, iesaistīt jaunatni DV darbā. Stipendiju piešķiršanā dot priekšroku tiem, kas aktīvi latviešu sabiedriskā darbā.

Par CV locekļiem no ASV uz trim gadiem ievēl J. Utināns un J. Lāci. Par delegācijas vadītāju ALA kongresā ievēl V. Antiņu. Izrauga kandidātus DV ASV pārvaldes organiem, kuŗiem 1.7. būs jāpārņem vadība. Rakstveida vēlēšanas uzdod izkārtot DV apvienībai Čikagā. Par nākošā gada sapulces vietu izrauga Filadelfiju un tās izkārtošanu uzdod apvienībai Filadelfijā.

Jāzeps Utināns, dz. 18. 11. 07. Preiļu pagastā. Studējis Latvijas universitātē. Piedalījies 2. pasaules kaŗā, smagi ievainots, zaudējot roku. Piedalījies DV organizācijas dibināšanā Cēdelgemā, bijis pirmās DV valdes sekretārs. Vācijā bijis DV zemes valdes un rev. komisijas loceklis. 1951. g. izceļojis uz ASV. Ilgāku laiku darbojies DV apv. Čikagā valdē. No 1956.-70. g. DV ASV valdes loceklis, 1970.-76. g. DV ASV priekšnieks. No 1966.-82. g. DV CV loceklis. 1960. gadā apbalvots ar DV nozīmi zeltā. Ir korporācijas Lacuania filistrs.

Bija noslēdzies 6 gadu darbs ar vadības centru vidienē — Čikagā.Pārvaldes organu darbinieku skaits praktiskā izkārtojumā vairāk komplektējās no tuvāko apvienību darbiniekiem, bet bija arī no tālākām vietām, kas sniedza savu palīdzīgo roku darbā un idejās.

DV ASV valde 1976-1980

1976. gadā DV ASV valdes sēdeklim pārceļoties uz austrumu piekrasti, par DV ASV priekšnieku ievēlēja Jāni Lāci un valdē: A. Valteru — pr. vietnieks, J. Spirgi — sekretārs, G. Milleri — kasieris, A. Spārniņu — kultūras noz. vad., A. Braunfeldu — ārējās inf. noz. vad., V. Svētuli — iekšejās inf. noz. vad., F. Luci — janatnes noz. vad., V. Rudzrogu — biedrzinis. F. Lucim pēc gada aizejot no valdes, valdē nāca A. Abrama, uzņemoties jaunatnes noz. vadīšanu.

Revīzijas komisijā ievēlēja: V. Antiņu — pr-sēdis, D. Maļinovski — pr. vietnieks un K. Kitneru — sekretārs.

Goda tiesā ievēlēja: Ž. Butku — pr-sēdis, A. Tīdemani — pr. vietnieks, R. Čaku — sekretārs. Par vanadžu priekšnieci ievēlēja Anitu Utināni.

Darbības pirmais posms iezīmējās ar diviem lieliem notikumiem: 1. imigrācijas iestāžu apzūdzībām pret bijušiem kaŗavīriem — sabiedriskiem darbiniekiem un 2. kultūras sakaru komitejas sūtīto pārstāvju apciemojumiem latviešu kolonijās. Pirmajā gadījumā, lielā vienprātībā saslēdzoties kopā, izdevās radīt ,,Patiesības fondu'', kas bijušiem latviešu kaŗavīriem — sabiedriskiem darbiniekiem deva iespējas pienācīgi aizstāvēties pret nepatiesiem apvainojumiem. Otrā gadījumā gaidītās vienprātīgās rīcības nebija. Tika patērēts daudz laika, mēģinot pierādīt vienas vai otras puses ,,taisnību'', kas dažos gadījumos draudēja sašķelt atsevišķo koloniju sadarbību un centrālo organizāciju prestižu.

Pateicoties Amerikas latviešu centrālo organizāciju vienotai nostājai un DV ASV valdes vienprātībai, pamazām izdevās samulsušos prātus nomierināt un pierādīt, ka mūsu uzdevums nav savstarpēji apkaŗoties, bet visi spēki jāvērš pret ienaidnieku, jo tauta dzimtenē ir briesmās.

Jānis Lācis, dz. 1918. g. 5. maijā Balvos. Piedalījies 2. pasaules karā, četras reizes ievainots, apbalvots ar EK 2. DV sastāvā no 1950. gada. No 1951.-59. g. DVF Birminghamas nodaļā: 6 1/2 gadus valdes priekšsēdis, 1 g. valdes loceklis, 1 g. DVF rev. komisijas loceklis. No 1960.-70. g. DV apvienībā Ņujorkā: 9 gadus apv. priekšsēdis, 1. g. priekšsēža vietnieks. No 1962.-64. g. un 1965.-72. g. DV ASV valdes loceklis: priekšnieka vietnieks, kultūras, sporta un inf. nozaru vadītājs. No 1977.-80. g. DV ASV priekšnieks. No 1970.-71. un 1976. līdz šim DV CV loceklis.

1963. gadā apbalvots ar DV nozīmi zeltā.

1978. gadā DV ASV valdes vēlēšanās notika lielākas pārmaiņas valdes sastāvā. Par priekšnieku atkārtoti ievēlēja J. Lāci un valdē: A. Valteru—pr. vietnieks, G. Milleru—kasieris, A. Braunfeldu — ārējās inf. noz. vad., bet no jauna: V. Lagzdiņu — ideoloģijas noz. vad. un biedrzinis, M. Grīnu — kultūras noz. vad., A. Treizi — sekretārs, M. Ķirsonu — jaunatnes noz. vad. un I. Švānfeldu — sporta noz. vadītājs.

Revīzijas komisijas un goda tiesas vēlēšanās pārmaiņu nebija, izņemot amatu sadalē revīzijas komisijā: K. Kitners uzņēmās priekšsēža pienākumus un V. Antiņš sekretāra. Par DV pārstāvjiem ALA valdē darbojās no 1976.-1978. gadam V. Antiņš un no 1978. g. — A. Braunfelds. Par vanadžu priekšnieci atkārtoti ievēlēja Anitu Utināni-Hāzneri. DV ASV centrālā valdē

DV ASV valde 1987. gada februārī: no kr. G. Millers, A. Valters, vanadžu pr-ce A. Utināne, pr-ks. J. Lācis, A. Abrama, V. Antiņš, otrā rindā no kr. A. Braunfelds, A. Puķīte, J. Spirgis, V. Rudzroga, V. Svētulis, K. Kitners, D. Maļinovskis.

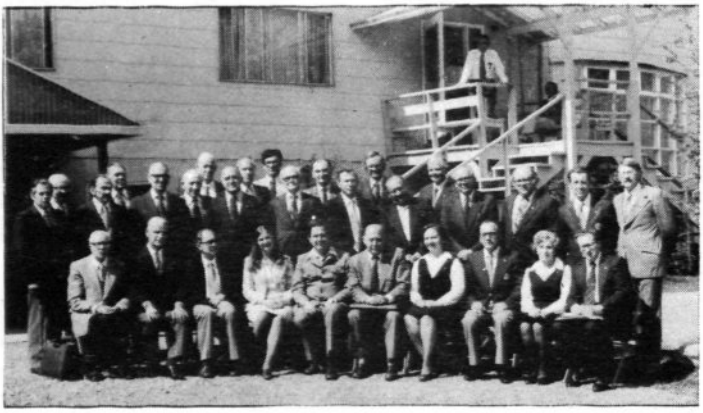
pārstāvēja J. Utināns un J. Lācis. Par padomniekiem DV ASV valdei darbojās: V. Hāzners un A. Puķīte organizācijas un advokāts I. Bērziņš juridiskos jautājumos. Par referentiem darbojās: V. Aparjods kultūras un V. Svētulis iekšējai informācijas nozarei.

DV ASV valdes un apvienību darbs pēdējos gados daudz neatšķīrās no iepriekšējo gadu darbības, jo mērķis un ideja organizācijai nemainīga. Piemēroti apstākļiem, vienas vai otras nozares darbībai likts lielāks uzsvars. Tā sakarā ar Helsinku konferences lēmumiem pastiprinājās ārējās informācijas nozares darbs noz. vad. A. Braunfelda vadībā, kas rīkoja jauniešu sanāksmes, informācijas darbinieku semināru, informācijas sanāksmes, ievietoja rakstus laikrakstos un sagatavoja un izsūtīja dažādus informācijas materiālus cīņai pret komūnismu. Šinī darbā aktīvi darbojās arī apvienības savu informācijas nozares vadītāju vadībā.

Cieša sadarbība izveidojas ar DV Kanadā, gadskārtēji pulcējoties abu zemju valžu kopsēdēs.

Panāca biedru naudas paaugstināšanu un pieņēma noteikumus mūža biedriem, tā palielinot DV ASV valdes operātīvos līdzekļus.

Plaši izkārtoti DV ASV 30 gadu darbības atceres svētki Ņujorkā, Klīvlandē, Sanfrancisko un Gaŗezerā. Darbības 4 gados biedru skaits palielinājās par 77.

DV ASV un Kanadas valžu kopsēde 1978. gada rudenī Katskiļos, invalidu namā „Rota." Sēž no kr.: V. Hāzners, A. Valters, Vācijas DV valdes pr. J. Leitītis, ASV vanadžu pr-ce A. Hāznere-Utināne, Kanadas DV pr-dis V. Plūdons, DV pr-ks ASV J. Lācis, Kanadas vanadžu vad. I. Breikša, A. Kalupnieks, Z. Masīte, A. Puķīte.

DV ASV valdes darbs no 1980. g. — 1982. g.

Jauns DV ASV darbības posms sākās ar 1980. gada jūliju, kad zemes valdes sēdekli pārcēla no ASV austrumu krasta uz vidieni un Jānis Lācis savus pienākumus nodeva jaunievēlētam DV ASV priekšniekam Andrejam Spārniņam, kuŗš pirmajā valdes sēdē Latviešu Centrā Gaŗezers varēja ziņot, ka jaunievēlētā valdē un revīzijas komisijā pārstāvētas 8 DV apvienības. Tā valdes darbībai, ar centru Mineapolē, ir stingra aizmugure, jo katrs valdes loceklis jau pazīst savas DV apvienības vairākuma uzskatus un vēlēšanos.

Amatus jaunajā valdē sadalīja šā: V. Aparjods — priekšnieka vietnieks un kultūras noz. vadītājs, T. Strautkalns — priekšnieka otrais vietnieks un iekšējās un ārējās informācijas nozares vadītājs, J. Pogenbergs — sekretārs, A. Lanka — finanču noz.

vadītājs un kasieris, I. Priedulājs — aprūpes noz. vad. un biedrzinis, A. Braunfelds — ideoloģiskās noz. vad., I. Švānfelds — sporta nozares vad., A. Kubuliņš — jaunatnes nozares vad. un valdē ir arī DV ASV vanadžu priekšniece A. Ceriņa. Revīzijas komisijā: E. Peniķis — priekšsēdis, J. Vilciņš — sekretārs, P. Gavars — loceklis. DV ASV Goda tiesa: Ž. Butkus — priekšsēdis, E. Kiršteins — priekšsēža vietnieks un R. Čaks — sekretārs. Par zemes valdes pārstāvi ASV rietumos ārpus zemes valdes sastāva izrauga A. Gulbi. DV pārstāvis ALA valdē — A. Braunfelds. A. Tīdemanis — pārstāvis Latviešu Centra Gaŗezers padomē. V. Zobens — DV kalendāra redaktors, R. Prauliņa — jaunatnes nozares referente, I. Bērziņš — padomnieks juridiskos jautājumos un A. Puķīte — padomnieks organizācijas jautājumos.

DV ASV valde un rev. kom. 1980. gadā. No kreisās V. Aparjods, vanadžu pr-ce A. Ceriņa, DV ASV pr-ks A. Spārniņš, J. Pogenbergs, otrā rindā DVM redaktors R. Čaks, A. Braunfelds, J. Vilciņš, E. Peniķis, trešā rindā I. Švānfelds, I. Priedulājs, ceturtā rindā T. Strautkalns, A. Lanka un A. Kubuliņš. Trūkst P. Gavars.

1980. gads bija jubilejas gads. DV ASV saime atzīmēja 30 gadu darbības atceri un ar prieku un lepnumu varēja konstatēt, ka aizvadītajos gados DV saime vienmēr augusi gan biedru skaita ziņā, gan materiāli, gan arī aktīvitāšu un rosmju ziņā, un organizācija veikusi savu darbu, kā to prasa organizācijas un mūsu tautas intereses. Šai ziņā arī periods no 1980. g. līdz 1982. gadam ir kāpinājuma stāvoklī. Katras organizācijas pamats ir tās biedri, un to daudzums arī nosaka organizācijas darbīgumu un varēšanu. DV ASV biedru skaits ik gadu aug un kopējais biedru skaits 1982. g. 31. dec. ir 3445, no tiem 2191 vanags un 1254 vanadzes, kas apvienoti 22 apvienībās un 4 kopās. 1982. gadā pavisam iestājušies 144, bet tanī pašā laikā 68 miruši, kas ir lielākais viena gada iesaukums aizsaules pulkos visā DV ASV darbības laikā. Izskaitīti dzīves vietas un saistību nenokārtošanas dēļ 53. Tā gada pieaugums ir tikai 23. Šo piemēru par 1982. gada biedru kustību var attiecināt arī uz pāris iepriekšējiem gadiem, attiecīgiem skaitļiem tikai mazliet mainoties; tie norāda attiecīgu ,,nobirumu'' un pieaugumu. Gadu noslēdzot ir 265 mūža biedri. DV ASV sastāda 35% no visas DV organizācijas biedru skaita 12 darbības zemēs 1982. gada beigās.

1982. gadā nodibinājās jauna apvienība — DV Latviešu centrā pie Gaŗezera. Jaundibinātā apvienība priekšnieka E. Ozoliņa vadībā ir attīstījusi rosīgu darbību. Lai nodrošinātu DV ASV darbībai financiālu bazi arī tālākā darbības nākotnē, 1980. gada delegātu sapulcē pieņēma noteikumus par DV ASV mūža biedriem un DV ASV biedrus aicināja kļūt par mūža biedriem, tā apliecinot savu vēlēšanos vienmēr kalpot DV organizācijai. Ierosinājums šādas institūcijas radīšanai nāca no DV apvienības Bostonā, un delegātu sapulcē 1980. gadā pieņēma sekojošos noteikumus:

DV mūža biedru mērķis. DV organizācijas mūža biedru iestādījuma mērķis ir panākt organizācijas financiālo stabilitāti, izmantojot DV darba vajadzībām no mūža biedru samaksātām naudas nodevām iegūtos kapitāla augļus.

DV mūža biedru noteikumi

1. Katrs DV organizācijas biedrs, vanags vai vanadze, apliecinādams savu vēlēšanos vienmēr kalpot DV organizācijai, kļūst par DV mūža biedru, samaksājot $150 tai apvienībai, kuŗā

pašlaik ir. Maksājums samaksājams apvienības kasē un attiecīgi iegrāmatojams.

2. Mūža biedra maksājums — $150 samaksājams pilnā apmērā vienreizēji, un šī samaksa atbrīvo biedru no gadskārtējās biedru maksas.

3. Apzīmējums mūža biedrs attiecas vienīgi uz DV biedru maksas kārtojuma veidu un katrs mūža biedrs, DV organizācijas darbības noteikumu ietvaros, ir aktīvs biedrs ar visām aktīva biedra tiesībām un pienākumiem.

4. No samaksātās mūža biedra naudas — $150 divas trešdaļas ($100) samaksājamas DV ASV zemes valdei un viena trešdaļa ($50) paliek apvienībai, kuŗā mūža biedrs darbojas.

5. Vientuļie biedri, kas nav apvienībās vai kopās, vēlēdamies kļūt par DV mūža biedru, savu samaksu nosūta DV ASV zemes valdei pilnā apmērā —$150.

6. Ja mūža biedrs maina dzīves vietu un tiek pārskaitīts citā apvienībā, tad tā mūža biedra naudas daļa, kas palikusi apvienības rīcībā, ir pārsūtāma apvienībai, kuŗā mūža biedrs tiek pārskaitīts.

7. Mūža biedra samaksātā nauda ir neaizkaŗams kapitāls, un DV darbam izmantojami tikai šī kapitāla augļi.

8. Ja mūža biedrs izstājas vai tiek izslēgts no DV organizācijas, viņa samaksātā mūža biedra nauda nav atmaksājama.

9. Mirušie DV mūža biedri izskaitāmi no aktīvo biedru saraksta, bet atstājami DV ASV un apvienību mūža biedru sarakstos ar atzīmi.

10. DV ASV valdes biedrzinis sastāda mūža biedru sarakstu un izsniedz mūža biedra kartes iestāšanās numerācijas kārtībā.

11. Šos noteikumus var grozīt vai papildināt DV ASV delegātu sapulcē ar klātesošo balsu vairākumu.

Līdzekļi ir otrs svarīgs faktors, kas nosaka organizācijas darbības spējas, un līdzekļu vērtējumā jāsaka, ka DV ASV darbību uzsāka bez kaut kā, bet čaklais darbs ir bijis svētīgs, un DV ASV vērtības ir ļoti labas un esam uz stingriem materiāliem pamatiem. Daudz šajos gados ir arī izdots, bet, pateicoties tautiešu atbalstam un apvienību vadību pūlēm, ziedojumu akcijās ienākušās summas ar katru gadu aug. Aug, protams, arī

atbalsts palīdzībai vietēji un citās zemēs. Tā 1980. gadā apvienībās aprūpes līdzekļos ieņemti $52.997.97 un 1982. gadā jau $60.369.26. Apvienību aprūpes līdzekļu pārskats par 1980. gadu rāda, ka 1980. gadā izdoti aprūpei $47.439.02 un 1982. gadā izdoti $53.328.23. Zemes valdes aprūpes līdzekļu konts rāda, ka 1980. gadā aprūpei vietēji, Vācijā, Austrijā un citur, kā arī latviskās izglītības iegūšanas un kultūras atbalstam kopā izdoti $34.506.27 un 1982. g. šīm vajadzībām no zemes valdes rīcībā esošiem līdzekļiem izdoti $35.443.55. DV ASV valdes aprūpes līdzekļu atlikumi un vērtības 1980. gada 31. dec. uzrāda $248.582 (ieskaitot $99.000 Gaŗezera dalības zīmes) un 1982. g. 31. dec. tas ir $292.547 (ieskaitot $107.000 Gaŗezera dalības zīmes). Organizācijas līdzekļos 1980. gada atlikums ir $25.857.17 un 1982. gada atlikums $61.135.40. Šajā summā ietelp arī $27.100 mūža biedru fonds, no kuŗa izlietojami tikai procenti.

DV ASV sabiedriski kultūrālā darbība no 1980.—1982. g.

Iepriecina, ka sabiedriski kultūrālā rosībā apvienībās nevienā vietā nejūtam pagurumu. Maz pārmaiņu, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, ir sarīkojumu un to apmeklētāju skaita ziņā. Tāpat pašdarbību kopu skaita ziņā visumā maz pārmaiņu. Dažas kopas izbeidz darbību, bet tikpat daudz jaunu nāk klāt. 1982. gadā pie apvienībām darbojas 9 dziesmu vienības ar 111 dalībniekiem, no kuŗām 3 ir vīru dziesmu vienības un 6 sieviešu ansambļi. Audzis ir teātŗa kopu skaits, un 1982. gadā darbojušās 8 teātŗa kopas ar 143 dalībniekiem, 3 deju kopas ar 95 dalībniekiem. Šeit jāpiezīmē, ka gandrīz katrā latviešu centrā ir tautas deju kopa, bet tieši pie DV apvienībām ir tikai trīs. Visu pašdarbības vienību kopskaits audzis no 44 ar 691 dalībniekiem 1981. gadā uz 48 ar 740 dalībniekiem 1982. gadā. Ir maz pārmaiņu arī sarīkojumos. Audzis koncertu un to apmeklētāju skaits: 1981. g. 23 ar 3.697 apmeklētājiem, bet 1982. gadā 30 ar 4.710 apmeklētājiem. Audzis arī deju vakaru skaits. Kopējais sarīkojumu skaits audzis no 215 ar 23.342 apmeklētājiem

1981. gadā uz 245 un 24.329 apmeklētājiem 1982. gadā. Bez teātŗu izrādēm un koncertiem apvienības izkārtojušas gleznu izstādes, referātus un rīkoti atceres akti. Tā 1982. gadā 16 apvienības izkārtojušas Leģiona dienas atceres aktus, 11 apvienības Kurzemes cietokšņa atceres aktus un 15 apvienības lāčplēšu atceres. Dažas apvienības rīko apvienotas atceres, piemēram, apvieno leģiona atceres dienu ar Kurzemes cietokšņa atceri. DV apvienības vai nu kopā ar citām organizācijām, vai arī atsevišķi izrīko 18. novembŗa un plkv. O. Kalpaka atceres aktus.

Lai sekmētu teātŗa kopu darbību, kas draud dažās vietās apsikt režisoru trūkuma dēļ, DV ASV valde nodibināja 1980. g. rudenī ,,ceļojošā režisora'' posteni, par pirmo ,,ceļojošo režisoru'' izraugot teātŗa lietu maģistru Juri Valteru. 1981. gadā viņš iestudēja ar Minesotas DV teātŗa kopu R. Blaumaņa ,,Ugunī''. To izrādīja Mineapolē, Milvokos, Čikagā, Demoinā un Linkolnā. Tā kā no citām apvienībām nebija ,,ceļojošā režisora'' pieprasījuma, tad arī otrais iestudējums bija Minesotas DV apv. teātŗa kopai — Annas Brigaderes drāma ,,Raudupiete''. Ar šo izrādi viesojās Čikagā, Milvokos, kā arī piedalījās Latviešu teātŗu apvienības rīkotās teātŗa dienās Indianapolē. Šeit četru teātŗu kopu sacensībā ieguva pirmo vietu — Alunāna balvu. 1982. gadā DV ASV valde izsludināja arī īslugu sacensību, lai rastu programmas sarīkojumu vakariem. Paredzētas piecas balvas, katra $200 pieciem labākiem darbiem. Iesūtīti 30 darbi. Rezultātus paziņos 1983. gadā. 1980. gadā DV ASV valde izdeva divus dziesmu krājumus: ,,Jo dziedāju, jo skanēja...'' — dziesmas sieviešu koŗiem un ,,Vīru balsis 4'' — dziesmas vīru koŗiem.

Ar līdzekļiem atbalstītas lokālās skolas, Minsteres latv. ģimnazija, Gaŗezera, Beverīnas un Kursas vasaras viduskolas, kā arī Rietummičigenas latviešu valodas kursi, 2x2 nometne, dodot gan tiešu atbalstu, gan arī piešķiŗot stipendijas. Materiāli atbalstīti Latviešu teātŗu apvienības teātŗa kursi Gaŗezerā, kā arī Latviešu mūzikas raidījumi (Sound of Latvian music). Kā iepriekšējos gados, tā arī 1982. gadā izdots DV sienas kalendārs 2500 eksemplāros, kas tiek izsūtīts gandrīz visām DV apvienībām/nodaļām DV darbības zemēs. Jau 30 gadus kalendāru sastāda un rediģē V. Zobens, ar lielu rūpību un nodošanos veicot savu darbu.

Ārējās informācijas laukā darbs ir bijis aktīvs. 1980. gadā zemes valdes ierosmē Madrides drošības konferences atklāšanas laikā bija klāt arī zemes valdes ārējās informācijas nozares vadītājs T. Strautkalns, piedaloties tur demonstrācijās un citās aktīvitātēs. DV ASV valde sedza viņa izdevumus. Ar savu darbību Madridē sevišķu vērību izpelnījās bijušās zemes valdes jaunatnes nozares vadītājs māc. Māris Ķirsons. Sakarā ar Madrides drošības konferenci un daudzos citos gadījumos rakstītas vēstules kongresa locekļiem, senātoriem, un daudzi piedalījušies demonstrācijās.

Aizvadītajos gados ir bijusi laba sadarbība ar latviešu centrālajām organizācijām, aktīvi atbalstot ar līdzekļiem PBLA darba financiālo sedzēju Latvijas Brīvības fondu. No 22 DV ASV apvienībām tikai viena nav LBF dalībniece. Vairākas apvienības regulāri sadarbojas ar citām komūnisma apspiesto tautu organizācijām, tāpat arī pretkomūnistiskām amerikāņu organizācijām. Dažās apvienībās ir notikuši pretkomūnisma semināri. Apvienībās izkārtotas demonstrācijas, prasot okupētajā Latvijā apcietināto atbrīvošanu. Sevišķi aktīvas ir Bostonas, Klīvlandes, Čikagas, Ziemeļkalifornijas un citas apvienības, un visas piedalās vēstuļu akcijās.

Iekšējās informācijas laukā par aktīvitātēm liecina 1982. g. pārskats. Bijušas 22 biedru sapulces, 163 valdes sēdes un 44 sanāksmes. Izdoti 7 zemes valdes apkārtraksti, ko piesūta visiem DV CV locekļiem, visu zemju DV valžu priekšsēžiem, visiem DV ASV apvienību un kopu priekšniekiem, kā arī atsevišķām personām un organizācijām. Katrs apkārtraksts iziet apmēram 65 eksemplāros. Apvienības izdevušas 138 apkārtrakstus/biļetenus, ko piesūta ne tikai izdevējas apvienības biedriem, bet arī apvienības darbības rajona tautiešiem. Par DV darbību sniedz ziņas arī laikrakstiem, kā: „Laiks", „Latvija Amerikā" un DVM. DV ASV valdes sēdes ir labi atreferētas laikrakstā „Laiks". 14 apvienības iekārtojušas albumu par apvienības dzīvi, 11 apv. ir archīvi un 4 apvienības notikumus dokumentē filmās un skaņu lentēs.

Darbs ar jaunatni. DV ASV izdevusi daudz līdzekļu, atbalstot jaunatnes pasākumus un latviskās izglītības iestādījumus gan

1982. g. 24./25. aprīlī DV ASV apvienību delegātu sapulcē Indianapolē, DV ASV jauniešu saieta dalībnieki.

tieši, gan ar stipendijām. Tā ir zīmīgi, ka 1968. gadā, kad darbību uzsāka Rietummičigenas universitātes latviešu valodas kursi, DV bija pirmie, kas tiem piešķīra lielāku naudas summu, tā nodrošinot kursu darbības sākumu. Arī 1981. gadā, 20. jūnijā pamatu likšanas ceremonijā Latviešu studiju centram Kalamazū, kur bez Rietummičigenas universitātes oficiāliem pārstāvjiem piedalījās tautieši un organizāciju vadītāji un gandrīz visa DV ASV valde, ar pirmo lāpstas dūrienu celtnes pamatiem DV ASV priekšnieks A. Spārniņš izteica savu un DV atsaucību un atbalstu šim pasākumam, reizē arī pieteikdams cīņu par mūsu tautas un valodas pastāvēšanu nākotnē. 13 DV ASV apvienības kopīgi ziedojušas $3600 vienas istabas izbūvei. Studiju centrs ir ALA aizgādībā un ALA arī rūpējas par līdzekļiem Centram. DV ASV valde aizdeva $10.000 Studiju centra izbūvei, ko DV ASV delegātu sapulce pārvērta stipendiju fondā, tā nodrošinot vairāku gadu stipendijas jauniešiem latviešu programmas studijām, dodot arī ALA iespēju aizdevumu pakāpeniskai atmaksai.

1982. gadā DV ASV latviskās izglītības atbalstam izdevusi $20.137, citu jaunatnes rosību atbalstam, kā skautu, gaidu, spor-

ta nodarbībām u.c. — $4335. Lai gan varētu vēlēties lielāku jaunatnes līdzdalību tieši apvienību darbībā, tomēr skaitļi liecina par jaunās maiņas pieaugumu.

1973. g. DV ASV valdes jaunatnes nozares vadītājas Ilzes Rūķes izkārtojumā notika pirmais DV jaunatnes saiets Mineapolē, DV ASV delegātu sapulces laikā. Šī tradicija turpinājusies, un 8. DV ASV jaunatnes saiets notika 1983. g. Detroitā, kuŗā nodarbības - diskusijas vadīja, kā arī referēja Māris Graudiņš, Milvoku DV apv. biedrs un politisko zinātņu doktorands.

Sporta aktīvitātes nav mazākas kā iepriekšējā laika periodā. 1982. g. pie 19 apvienībām pastāv 39 dažāda veida sporta kopas ar 382 kopējo dalībnieku skaitu. Populārākais ir šaušanas sports un volejbols kā arī makšķerēšanas sports. Arī sacīkšu skaits nav mazinājies.

Zemes valde. Bijušas caurmērā 6 sēdes gadā un viena kopsēde ar DV Kanadā valdi. Sākot ar 1978. g., kad 17. septembrī Latviešu kaŗa invalidu mītnē ,,Rota'', Ņujorkas pavalstī notika abu zemju valžu kopsēde, šādas sēdes notikušas katru gadu, rotējot sēdes vietu vienu gadu Kanadā, otru ASV. Abu zemju valžu

DV ASV valdes un Kanadas valdes kopsēdes dalībnieki ar viesiem 1982. g. Klīvlandē. No kreisās pirmā rindā: J. Riekstiņš, ALA pr-dis, V. Plūdons, DV KV pr-dis, Dr. O. Pavlovskis, PBLA valdes pr-dis, A. Spārniņš, DV ASV pr-ks, archibīskaps A. Lūsis, A. Ceriņa, DV ASV vanadžu pr-ce, T. Kronbergs, LNAK pr-dis, N. Pulciņa, Kanadas vanadžu vad.

DV ASV delegātu sapulces 1982. g. Indianapolē prezidijs un viesi. Pirmā rindā no kr. PBLA valdes pr-dis O. Pavlovskis, sapulces sekretāre A. Abrama, DV CV loceklis J. Lācis, DV ASV pr-ks A. Spārniņš, DV KV priekšsēdis V. Plūdons, DV CV loceklis J. Utināns. Otrā rindā no kr. sapulces sekretārs J. Trubačs, sapulces vad. A. Puķīte, ALA valdes pr-dis J. Riekstiņš, sapulces vadītāja vietnieki A. Treize un V. Kalniņš.

starpā ir laba sadarbība; šīs kopsēdes dod labu domu izmaiņu, dziļāku ieskatu otras DV zemes darbībā un arī iespēju darba koordinēšanai un kopīgu pasākumu izveidošanai. 1982. g. abu zemju valžu kopsēde notika Klīvlandē 4. latviešu jaunatnes dziesmu svētku laikā, un sēdes dalībnieki ar gandarījumu atzīmēja DV org. goda biedra, Latvijas ev. lut. baznīcas arhibīskapa A. Lūša, PBLA valdes priekšsēža Dr. O. Pavlovska, ALA valdes priekšsēža J. Riekstiņa, LNAK valdes priekšsēža T. Kronberga piedalīšanos kopsēdes gaitā.

Tā kā vēl arvien liels skaits latviešu izcelsmes virsnieku un kaŗavīru kalpo ASV bruņotos spēkos un daudzi no tiem jau sasnieguši augstas dienesta pakāpes, bet ir atrauti no pārējo latviešu saimes, viņu apzināšanai un šo kaŗavīru latviskās aprūpes lietu kārtošanai pie zemes valdes radīti trīs referentu posteņi: par latviešu kaŗavīriem ASV bruņotajos spēkos — Ltc. Visvaldis

Ķimenis, ASV bruņoto spēku rezervē — Ltc. Andrejs Rozentāls, par atvaļinātiem karavīriem — Col. Vilmars Kukainis.

Ģimenes apstākļu dēļ no valdes 1981. g. martā izstājās sporta noz. vad. Ivars Švānfelds, un viņa vietā nāca valdes loc. kandidāts Viktors Zālītis no DV apvienības Milvokos.

1982. g. notika DV ASV pārvaldes organu vēlēšanas un pārvēlēšanā ievēlēja visus iepriekšējos darbiniekus. Valdes sekretārs J. Pogenbergs un informācijas noz. vad. T. Strautkalns vairs uz valdes loc. amatiem nekandidēja, un viņu vietā ievēlēja: Elzu Ādamsoni — sekretāre un Valentīnu Jaunkalnieti — iekšējās informācijas noz. vad. un biedrzinis. 1982. gada valdē ārējās inf. noz. vadību uzņēmās A. Braunfelds. DV ASV sadarbība ar ALA un PBLA ir ļoti laba. Abu valžu priekšsēži arī vienmēr piedalās DV delegātu sapulcēs. ALA valdes priekšsēdis J. Riekstiņš un PBLA valdes pr-dis Dr. O. Pavlovskis 1982. g. arī kļuva DV mūža biedri.

DV ASV darbs ir vērsts uz palīdzības darbu — materiālo atbalstu tiem, kam palīdzība vajadzīga, it sevišķi slimību piemeklētiem, vientuļiem, bij. karavīriem, invalidiem, daudzbēr-

DV ASV apvienību delegātu sapulces laikā, 1982. g. 24./25. aprīlī Indianapolē. No kr.: A. Spārniņš, DV ASV priekšnieks, V. Jansons, DV apv. Indianapolē priekšsēdis, V. Plūdons, DV Kanadas valdes priekšsēdis, O. Pavlovskis, PBLA valdes priekšsēdis, A. Liepiņa, vanadžu priekšniece, J. Riekstiņš, ALA valdes priekšsēdis.

nu ģimenēm ar grūtiem materiāliem apstākļiem. Ir sniegti vienreizēji pabalsti, kā arī uzņemti regulārā aprūpē, izmaksājot ik mēnesi pabalstu. Daudz piestrādāts un gādāts, lai sagādātu līdzekļus Patiesības fondam un palīdzētu ,,kaŗa noziegumos'' apsūdzētiem. Tāpat ne mazāk svarīga ir palīdzība sirdsapziņas cietumniekiem — mūsu tautiešiem, kas smok komūnistu cietumos, un viņu piederīgiem okupētajā Latvijā.

Polītiskās aktīvitātes nav mazinājušās un arī nevar mazināties, kamēr galvenais DV organizācijas darbības mērķis — brīva Latvija nav sasniegts. Daudz piestrādāts, lai sagādātu jauno maiņu, lai jaunatne paliktu uzticīga savai tautai un neasimilētos. Bet darba vēl daudz šinī laukā. Cīņa pret asimilāciju šeit jāpastiprina, lai tautas daļa svešumā neizgaistu.

Iezīmīgi DV ASV delegātu sapulču lēmumi

1980. g. Klīvlandē. Piešķīra bezprocentu aizdevumu $4300 Fraternitas Rusticana grāmatas ,,K. Ulmanis'' otrās daļas izdošanai.

Piešķiŗ $500 Kultūras vērtību krātuvei Ņujorkā (pēc tam katru gadu).

Teātŗa kursiem Gaŗezerā $400. Latviešu mūzikas raidījumiem $400.

Uzdod DV ASV valdei sākt līdzekļu vākšanu $15.000 apmērā DV darba un vēstures filmas izgatavošanai V. Lapenieka režijā, stājoties sakaros ar visām zemju valdēm.

Pieņem DV ASV mūža biedru noteikumus.

1981. g. Uzdod DV ASV valdei sastādīt jaunu statūtu komisiju, kas apsvērs statūtu punktu grozījumus un savus ieteikumus un priekšlikumus iesniegs nākošā delegātu sapulcē izvērtēšanai un pieņemšanai. DV apvienībām savus ieteikumus un grozījumus iesniegt tieši statūtu komisijai.

Teātŗa kopu darbības sekmēšanai algot ceļojošo režisoru. Budžetā paredz $1.500.

Nopietni apsveŗama un pētījama DV īpašuma izbūves iespēja Gaŗezerā vai tā apkārtnē. Atstāt to DV ASV valdei skaidrot un pētīt un dot savus atzinumus nākošā delegātu sapulcē.

DV ASV priekšnieks **Andrejs Spārniņš** dzimis 1918. g. 22. oktobrī Rīgas apr. Krapes pagastā. 1939. gadā beidz Rīgas pilsētas 1. (angļu) ģimnaziju. Otrā pasaules kaŗa kaŗavīra gaitas sāk 1943. gadā. Gūsta laiks ir Putlosā un Cēdelgemā. 1947. g. beigās izceļo uz Angliju. Piedalās Lovtonas DV nodaļas dibināšanā un ir pirmās valdes sekretārs. 1949. g. nodibina ģimenes dzīvi, 1952. g. izceļo uz Kanadu un no turienes 1958. g. ieceļo ASV - Mineapolē. Aktīvi iesaistās latviešu sabiedriskā dzīvē. Ir Latviešu nama iegādes valdes loceklis — sekretārs, Latviešu skolas vecāku padomes priekšsēdis, Mineapoles - St. Paulas latv. ev. lut. draudzes finanču valdes priekšsēdis un draudzes pr-ka v. 6. gadus dzied korī. Ir DV apv. Minesotā valdes loceklis 3 gadus un vēlāk apvienības priekšsēdis no 1972. — 1979. gadam. DV ASV valdē ievēlēts 1974. gadā. Ir 2 gadus biedrzinis un no 1976. — 1978. g. kultūras noz. vadītājs. 1980.g. ievēlēts par DV ASV priekšnieku un 1982. g. DV CV un ir tagad DV p-ka 1. vietnieks un CV aprūpes noz. vad. Piedalījies 1981. g. DV CV sēdē Melburnā un 1982. g. Halifaksā.

Pieņem, ka nākošā delegātu sapulcē mūža biedriem būtu delegāta vārda kartīte citā krāsā.

1982. g. Par DV goda priekšnieku vienprātīgi ievēlēja bij. DV priekšnieku V. Hāzneru.

Zemes valdes 1982. g. janvārī ALA izsniegto aizdevumu par $10.000 Latviešu studiju centra būvei atstāj pie ALA kā stipendiju fondu Rietummičigenas universitātes latviešu valodas kursu studentiem. Zemes valde katru gadu noteiks, kam stipendijas izsniedzamas un par kādu summu.

Nolemj rīkot īslugu sacensību.

Delegātu sapulce atgādina visiem DV organizācijas biedriem stingri ievērot DV CV un delegātu sapulcēs pieņemtos lēmumus un rezolūcijas attiecībā pret čekas radītās kultūras sakaru komitejas aktīvitātēm visām ievēlētām personām. Tos, kas šos lēmumus neievēro, saukt pie atbildības DV organizācijas noteikumos paredzētā kārtībā.

DV ASV Vanadzes

1974. g. maijā Detroitas vanadžu kopas izkārtojumā notika 9. DV ASV vanadžu priekšnieces vēlēšanas, kuŗu rezultātā ar 1. jūliju šo amatu pārņēma Anita Utināne. Vanadžu darbs turpinājās ar iepriekšējo priekšnieču atbalstu, augot plašumā kā arī panākumos. Ja 1973. g. 1. janvārī vanadžu skaits ASV bija 912, tad, sākot 1980. gadu, tas bija iegājis otrā tūkstotī ar 1.165 vanadzēm. No šī skaita ir pieejama informācija, sastādot sekojošos vecuma grupējumus: 12.1% līdz 35., 26.7% no 35 līdz 50 g., 35.4% starp 50 un 65, bet vislielākais procents (37.9) virs 65 g. Šie skaitļi pierāda, ka gadu tecējumā nākušas klāt gados jaunākas vanadzes, bet arī vecākās, ilggadējās darbinieces palikušas uzticīgas savai organizācijai. Visā šai darbības posmā pirmā vietā lieluma ziņā ir palikusi Minesotas kopa.

Aprūpes laukā vanadzes līdzīgi iepriekšējiem gadiem veica nozīmīgu un neaizstājamu darbu. Sevišķi vērība pievērsta veciem un slimiem tautiešiem, izkārtojot pāri par 2,300 apciemojumu. Šai pašā laikā nosūtīti 40 sainīši latviešu kaŗavīriem ASV bruņotajos spēkos. Netika aizmirsti arī mūsu bijušie kaŗavīri un neredzīgie tau-

tieši, ierunājot skaņu lentēs dažādas grāmatas un cita veida rakstus. Līdzekļu ziņā vanadžu kopas atbalstīja gandrīz visus vērtīgos latviešu sabiedrības pasākumus — Minsteres ģimnaziju, vasaras vidusskolas Gaŗezerā, Beverīnu, Kursu, Patiesības fondu, gaidas un skautus, vietējās latviešu skolas, jaunatnes organizācijas, u.t.t. Šo līdzekļu sagāde nāca no patstāvīgiem dažāda veida sarīkojumiem un loterijām, kas šai posmā pārsniedza 200.

Lai darbu sekmētu vēl plašākā mērogā, visu šo laiku ASV vanadzes turpinājušas labi attīstīto sadarbību ar citu zemju vanadžu saimēm. Īpaši tuvas attieksmes jau ilgus gadus pastāv ar vanadžu saimi Kanadā, abu zemju priekšniecēm, gandrīz bez izņēmuma, apmeklējot salidojumus. Tāpat ASV vanadzes pārstāvētas 3. DV globālās dienās 1976. g. Anglijā, kur bija ieradusies priekšniece un 9 vanadzes.

Globālo dienu rīkotājā vanadžu salidojumā katra zeme bija lūgta piedalīties ar darbu skati. ASV vanadzes izstādīja savas zemes

Jaunavas tērpa nodošana Gaŗezera senmantu krātuvei 1978. g. 13. aprīlī. Uzņēmumā vidū tērpa manekenam abās pusēs krātuves pārzinis Grīns un ASV vanadžu priekšniece Anita Utināne-Hāznere, labajā pusē Gaŗezera valdes priekšsēdis A. Tīdemanis.

karti, ar vanadžu kopu dāvātām prievītēm norādot tās pilsētas, kuŗās ir vanadžu centri. Prievīšu otrā pusē piespraustas fotografijas raksturoja šo kopu darbību. Salidojumu noslēdzot, prievītes, uz kuŗām bija uzšūts kopas vārds, pasniedza Anglijas vanadzēm. Interesants bija Anglijas saimes vēlākais lēmums prievītes izlozēt savas zemes kopās un nodibināt kontaktu ar attiecīgo ASV kopu. Līdzīgi vanagiem, ik gadu notiek vanadžu salidojumi tai pašā laikā, kad delegātu sapulces. Rīkotie salidojumi ir devuši Amerikas vanadžu saimei lielisku izdevību kopīgi pārrunāt padarīto, kā arī nospraust jaunus mērķus nākotnes darbam.

1975. g. vanadžu 21. salidojumā Vašingtonā, D.C., atzīmējot DV ASV saimes 25 g. atceri, vanadžu saime pieņēma lēmumu iegādāties 11.-12. g.s. jaunavas tautas tērpu un to tālāk nodot senmantu krātuvei Gaŗezerā. Bija paredzēts tērpa izdevumus ($1,000) segt, iekasējot $1.00 no katras vanadzes, jo tajā laikā ASV bija aptuveni 1.000 vanadzes. Šī lēmuma īstenošana, diemžēl, prasīja vairākus gadus un, sakarā ar dzīves dārdzības augšanu, arī lielākus līdzekļus. Tūkstoš dolaru vietā tērps izmaksāja $2,500 un to 1978. g. 13. aprīlī beidzot pasniedza krātuvei Gaŗezerā. Tērpa iegādē piedalījās visas ASV vanadžu kopas. Tas šodien redzams krātuves novietnē — vidusskolas pirmā stāvā Gaŗezerā.

Atdarinātajam tērpam ir tā laika — 12. g. s. greznākā villaine — Stāmerienes pagasts, kuŗā ar gredzentiņiem (bronza, ar zeltu apvilkta) izveidoti ugunskrusti un malas bagāti rotātas apaudiem. Šo villaini un apaudus, brunci ar jostu gatavoja Lilija Treimane saziņā ar etnografes Aleksandras Dzērvītes norādījumiem. Audumus auda Rita Auziņa. Bronzas rotas — greznāko lentes vainagu, kakla rotu ar piekariem, vairākas aproces, gredzenu un saktas kala un iegravētiem rakstiem rotāja Osvalds Grīns, piepalīdzot Kārlim Grencionam un Jurim Kļaviņam. Ādas apavus gatavoja Jānis Zālītis. Tērpa sastāvs: krekls, bruncis ar jostu, kājauti, kurpes, villaine, rotas — lentes vainags ar važiņām, kakla gredzens ar piekariem, sakta villainei un kreklam, 3 aproces, 2 gredzeni un beidzot arī manekens ar bizē sapītiem matiem.

Šī tērpa iegāde un nodošana Gaŗezerā ir sagādājusi lielu interesi un sajūsmu ASV latviešu sabiedrībā. Tas ir skatāms vietā,

ASV vanadžu priekšniece A. Hāznere pasniedz $1.000 čeku PBLA priekšsēdim I. Spilneram Klīvlandē 1980. g. 19. aprīlī.

kur vasarā apgrozās vairāk nekā 500 tautiešu dienā. Šo tautiešu vidū ir daudz jaunās audzes pārstāvju, kas nākotnē pārņems sabiedrības vadību savās rokās. Šī tērpa iegāde ir liels lepnums visai DV ASV saimei!

1979. g. vanadžu 25. salidojumā Grand Rapidos delegātes nolēma nākamajā darbības gadā savākt līdzekļus, lai varētu kopīgi kā saime iestāties Latvijas Brīvības fondā. Šim mērķim katra kopa deva summu pēc savām spējām, kopā saziedojot $1,659. Atzīmējot DV ASV darbības 30 gadus 1980. g. 19. aprīlī Klīvlandē, ASV vanadžu priekšniece Anita Hāznere-Utināne pasniedza iestājnaudu PBLA priekšsēdim Dr. Ilgvaram Spilneram. Savāktā atlikuma summa ($659) nosūtīta Patiesības fondam.

Par DV ASV vanadžu darbības posmu no 1. 7. 1980. — 31. 12. 82. izvērtējumu sniedz priekšniece Aida Ceriņa.

DV ASV vanadžu darbs un sastāvs arī šinī posmā rāda augošu stāvokli. Ja uz 1. 1. 80. bija 1165 vanadzes, tad, noslēdzot 1982. gadu, to skaits bija audzis uz 1254. Šinīs gados no jauna uzņem-

tas 188, izskaitītas vai pārskaitītas 62 un dzīves gaitas izbeigušas 37. Audzis ne tikai kopējais vanadžu skaits, bet 1982. g. nodibinājusies jauna vanadžu kopa Latvijas ciemā pie Gaŗezera.

Vanadžu darbs ir pierādījis savu vērtību un nozīmi ne tikai DV organizācijā, bet visas latviešu sabiedrības apjomā. Katrā darbā un pasākumā ielikts vairāk nekā tas, ko redzam no ārpuses. Nenogurstošo soļu skaits nav izskaitāms, čaklo roku veikums izmērījams. Kaut vanadžu skaits aug un darbs iet plašumā, darba veicēju lielākā daļa ir tās pašas vanadzes — valdes locekles. Šis trūkums jāmēģina novērst, lielāku vērību veltot vanadžu sanāksmēm, ne valdes sēdēm, tās padarot saistošākas ar kādu referātu vai nodarbībām, kuŗās piedalītos visas. Jāizvairās no pieņēmuma, ka tikai dažas ir spējīgas.

ASV vanadžu priekšniece A. Ceriņa uzrunā DV delegātu sapulci 1982. g. 24. aprīlī Indianapolē.

Šai darbības posmā notikušas četras DV ASV vanadžu priekšnieces vēlēšanas: 1974., 1976., 1978. un 1980. gadā. Pirmās DV apv. Detroitas vanadžu kopas, pārējās Čikagā vanadžu kopas izkārtojumā. Pirmajās trijās vēlēšanās ievēlēja DV apv. Čikagā vanadzi Anitu Utināni (vēlāk Hāznere), bet 1980. gadā DV apv. Indianapolē vanadzi Aidu Ceriņu.

Savus pienākumus šai darbības posmā ASV vanadzes veikušas apzinīgi un priekšzīmīgi. Nav aizmirsti ne vismazākie tautieši, rīkojot tiem Ziemas svētku eglītes vakarus, ne arī visvecākie, apciemojot tos atpūtas namos un slimnīcās. Ir sekmēta latviskuma uzturēšana, tautas un tēvzemes mīlestības saglabāšana. Vanadzes godā turējušas mūsu tautas brīvības simbolu — kaŗavīru — nezaudējot cerību uz brīvu Latviju nākotnē.

Visi šai rakstā minētie panākumi veikti brīvprātīgi, katrai vanadzei ziedojot kā spēku, tā arī līdzekļus. Kopīgi kā saime ASV vanadzes var atskatīties uz padarīto ar gandarījumu un lepnumu. Pateicība pienākas ikvienai vanadžu kopai, ikvienai vanadzei. Īpašs paldies izsakāms abiem DV ASV priekšniekiem Jāzepam Utinānam un Jānim Lācim, kuŗi šai laikā sniedza neaizstājamu atbalstu vanadžu darbam. To vadība un padomu sniegšana bija stingrs pamats šo panākumu reālizēšanai, bez kuŗa vanadžu darbs būtu zaudējis savas plašās iespējas un nozīmīgo devumu.

Šis darbības posms noslēdzās, pārkāpjot DV ASV 30 darbības gadus. Lai arī likās, ka padarīts bija daudz, vairāki sapņi ar nākotnes iecerēm tomēr palika neīstenoti. Uzsākot jaunu posmu ar jaunu vadību darbs neapstājās, tas rit uz priekšu bez lielām pārmaiņām. Mēs varam būt priecīgi, ka dibinātāju liktie pamati organizācijas struktūras vaidošanai izdevušies sekmīgi. Atliek tikai cerēt, ka arī nākotnē ASV vanadzes turpinās visu iespējamo, neatsakoties ne no pienākumu pildīšanas, ne arī atkāpjoties no savas stingrās stājas taisnības uzvarai.

Vanadzes aktīvi turpinājušas aprūpes darbu. Apmeklēti pāri par 700 vecie, slimie un vientuļie, galveno vērību veltījot garīgam atbalstam. Sevišķi tas sakāms par tiem, kuŗi savas dienas spiesti pavadīt veco ļaužu mītnēs. Vairākas vanadžu kopas ierunājušas lentēs rakstnieku darbus neredzīgo tautiešu vajadzībām.

Kultūrāli - sabiedriskā darbā vanadzes izkārtojušas 132 dažādus patstāvīgus un atbalstījušas 387 DV apvienību sarīkojumus. Pie vanadžu kopām darbojas 7 dziesmu ansambļi, 2 tautas deju, 3 teātŗa, 5 rokdarbu, 4 sporta un 1 literārā kopa. Pie DV ASV vanadžu saimes pastāv ludziņu, skeču un referātu krātuve.

Vanadzes atbalstījušas visus tos sarīkojumus un pasākumus, kas nozīmīgi tautas kopības saglabāšanai, apzinoties, ka valoda un kultūra rada kopību.

Katrs gadskārtējais vanadžu salidojums iezīmējies ar kādām jaunām rosmēm, kā: rokdarbu kursu organizēšana un vadīšana, uzmanību seno paražu un tradiciju piekopšanai, sniegt iespējamo palīdzību sirdsapziņas cietumniekiem, atbalstīt Gaismas akcijas darbu, Patiesības fondu.

Nacionālpolītiskā darbā vanadzes centušās izmantot katru izdevību izcelt savas tautas brīvības prasību, piedaloties protesta gājienos, brīvības sardzēs, vēstuļu rakstīšanas akcijās. Reprezentējušās internacionālos sarīkojumos ar latvisko ēdienu un tautisko izstrādājumu novietnēm.

Tāpat atzīmēšanas cienīgas vanadžu rosmes cilvēku tiesību laukā, publiskas palīdzības akcijas izkārtošana Dr. Vēlmeres dēlu

Vanadžu salidojuma 1982. g. 24. aprīlī Indianapolē prezidijs: no kr. V. Jansone, I. Sīle, vanadžu priekšniece ASV A. Ceriņa, A. Hāznere, vanadžu priekšniece A. Liepiņa, vanadžu vadītāja Kanadā N. Pulciņa.

izceļošanas no okupētās dzimtenes panākšanai, lai pievienotos mātei. Tiesību laukā varētu minēt vanadzes A. Rodzes nopelnus, kuŗa 1980. gadā Mičigenas štāta mērogā apbalvota ar speciālu atzinības rakstu.

Vanadzes veltījušas daudz pūļu un ziedojušas līdzekļus jaunatnes darbam. Dažādām jaunatnes rosmēm, latviskās izglītības iegūšanai, balstot kā mācības institūcijas, tā to apmeklētājus ar stipendijām, vanadzes no saviem līdzekļiem trijos gados izdevušas $13.821.

DV ASV 17 vanadžu kopām ir savi līdzekļi — kase, kas iegūti, izrīkojot ēdienu galdus, loterijas, tirdziņus, bazārus, lietoto mantu pārdošanu, patstāvīgus sarīkojumus. Iegūtās summas nav mazas. Trijos gados ieņemti $109.286. Lielākie izdevumi: aprūpei $23.555, jaunatnes rosmēm $13.821, nodots apv. kasēm $23.943.

Pēc vanadžu salidojumu lēmuma, pašu izkārtotām ziedojumu vākšanas akcijām (vairumā pašu vanadžu ziedojumi) saziedots un izdots: 1980. gadā Gaismas akcijai $1691,15 un Bērzainei $1691,15. 1981. gadā Patiesības fondam $2221, Minšteres ģimnazijai $1347. 1982. gadā Patiesības fondam $2589.

ASV vanadžu priekšniece A. Ceriņa pasniedz čeku Gaismas akcijas pārstāvim A. Ozolam vanadžu salidojumā Bostonā 1981. g. 4. aprīlī.

Aida Ceriņa, dz. 1931. g. 3. augustā Cēsu apr., Jaunraunas pag., lauksaimnieka ģimenē. Beigusi vidusskolu, vairākus tirdzniecības kursus. Neklātienē studējusi psiholoģiju, ekonomiju, literātūru. Pašreiz nodarbināta bankā. Darbojusies gaidu organizācijā. DV no 1956. gada. Ar pārtraukumiem vadījusi vanadžu kopu Indianapolē 10 gadus, 25 gadus nepārtraukti ieņemot dažādus amatus kopas valdē. No 1980. gada ir DV ASV vanadžu priekšniece.

Ļoti aktīva jaunu biedru iesaistīšanā. Sekmējusi kultūras vērtību kopšanu, organizējot vakarēšanas un rokdarbu kursus, iekārtojot novietnes internacionālajos tautību festivālos. 1971. gadā nodibinājusi vanadžu dziedāšanas ansambli Idvasa. Altīva nacionālpolītiskajā un cilvēku tiesību darbā, piedaloties demonstrācijās, apspiesto tautu sarīkojumos, izkārtojot vēstuļu akcijas ASV valstsvīriem un sirdsapziņas cietumniekiem. 1979. gadā 26. vanadžu salidojumā Klīvlandē ierosina sirdsapziņas cietumnieku aprūpi, to uzņemoties DV ASV vanadzēm.

Vīrs, bij. karavīrs, ievainots. Bijis Cēdelgemā. Miris 1976. gadā ASV. Ir 2 meitas: vecākā ķīmiķe, jaunākā nodarbināta tirdzniecības uzņēmumā.

Lielākās mīlestības: dzeja, latvju raksts, ziemeļnieku mūzika.

DV ASV valdes referenti karavīru aprūpes jomā

Pulkvedis Vilmārs Kukainis

Tā kā ASV bruņotajos spēkos dien daudz vairāk latviešu karavīru nekā visās pārējās brīvās pasaules valstīs kopā, DV ASV valde ir vienīgā, pie kuŗas darbojas referenti latviešu karavīru aprūpes jomā. Neoficiāli šāds aprūpes darbs darīts daudzus gadus, bet tas izpaudies tikai reizi gadā pirms Ziemsvētkiem.

Toreiz aktīvā armijas dienestā esošais pltn. Vilmārs Kukainis izsūtīja visiem zināmiem latviešu kaŗavīriem, galvenokārt virsniekiem, svētku apsveikumus un adrešu sarakstus, bet atsevišķas DV apvienības svētku veltes. Tikai 1980. gadā DV ASV valde atzina, ka ar to nepietiek un apstiprināja par savu oficiālo referentu aktīvā dienestā — pltn. Visvaldi Ķimeni.

Vairāk nekā 2 gadus vēlāk viņam oficiāli pievienojās rez. plkv. Vilmārs Kukainis, kas bija iestājies aizsargu dienestā.

Šie abi latviešu virsnieki ar ģenerālstāba stažu savus pienākumus sadalīja šā: pltn. Ķimenis turpināja referenta darbu aktīvā dienestā esošiem, bet rez. plkv. Kukainis pārņēma apzināšanas darbu neaktīvā dienestā — rezervē un aizsargos dienošiem un no dienesta atvaļinātiem.

Pltn. Visvaldis Ķimenis

Rez. plkv. Kukainis ir publicējis rakstu par latviešu kaŗavīru aprūpes problēmām DVM un pašreiz strādā kā koredaktors jaunizdodamai DV CV apgāda grāmatai ,,Latviešu kaŗavīrs pēc Otrā pasaules kaŗa'' kā nobeigumu deviņu grāmatu serijai.

Šinī latviešu kaŗavīru apzināšanas un aprūpes darbā iesaistījušies arī citi, no kuŗiem kā viens no rosīgākiem būtu jāpiemin rez. maj. Ģirts Jātnieks.

Noslēgumā rakstot par DV ASV biedru skaitu, der atcerēties, ka Latvju enciklopēdijā (4531. lpp.) DV ASV biedru skaits uzrādīts 80. Saprotams, tas sākuma gados. Gaŗš ceļa gabals no tā laika nostaigāts un darba ceļā daudz jaunu talcinieku nācis klāt. Gadu no gada nav bijis biedru samazinājuma, tikai pieaugums. 1983. gada sākumā stāvam pie skaitļa 3445. Šis skaitlis pa atsevišķām vienībām sadalās:

DV apvienība	Vanagi	Vanadzes	Kopā
Bafalo	15	12	27
Bostonā	158	95	253
Čikagā	171	67	238
Demoinē	43	41	84
Detroitā	125	91	216
D-Kalifornijā	107	80	187
Filadelfijā	104	24	128
Gr. Rapidos	59	41	100
Indianapolē	86	47	133
Kalamazū	94	59	153
Klīvlandē	175	70	245
Kolorado	42	44	86
Linkolnā	70	59	129
Latvijas c.	16	14	30
Milvokos	138	107	245
Minesotā	183	121	304
Ņujorkā	261	91	352
Ņudžersijā	46	28	74
Ročesterā	44	20	64
Vašingtonā	74	32	106
Z-Kalifornijā	77	54	131
Z-Rietumos	87	52	139
DV kopa			
Baltimorā	4	—	4

Torringtonā	5	—	5
Mainotā	4	3	7
Pie ASV valdes	5	—	5
Kopā	2191	1254	3445

Organizācijas galvenais uzdevums vēl nav piepildīts. Darbs turpināms. Svarīgam uzdevumam talcinieku nekad nevar būt par daudz. Iespējas skaitliskai augšanai pastāv. Izmantosim, lai arī nākošos gados būtu augšanas stāvoklī. Augošā stāvoklī kā skaitā, tā tālākai darbībai dzīves gados.

Daugavas Vanagu apvienība Bostonā

Apvienības biedru skaits šajos 10 gados ievērojami audzis. 1972. g. 168 biedri. 10 gadu laikā iestājušies 162, izskaitīti (biedru naudas nemaksāšanas dēļ) 30, aizgājuši dzīvot uz citām pilsētām 8, miruši 39. Biedru skaits 1982. g. 31. dec. 253, no tiem 80 mūža biedri. Nozīmīgs ir mūža biedru skaits. Mūža biedru statusu ierosināja apv. valde un izstrādāja statūtus. Tos iesniedza delegātu sapulcei 1979. g. un 1980. g. delegātu sapulce tos apstiprināja. Par lielo mūža biedru skaitu Bostonas apvienībā atzinība pienākas biedrzinim Arvīdam Mačam. A. Mačs, biedrsdibinātājs Cēdelgemā, biedrzinis no 1976. g., pratis tautiešus pārliecināt, ka ir labi iestāties DV un būt par mūža biedru. Apvienība reģistrēta Masačusetas iestādēs 1951. g.

Apvienībai sava nama nav, un valdes sēdes notiek valdes locekļa Jāņa Āboliņa mājā. Par vienīgo saimniecisko pasākumu varētu uzskatīt grāmatu galdu, ko visus gadus vadījusi Ērika Auģe. 1977. g. grāmatu galds cieta ugunsgrēkā un tagad grāmatas vairs nepārdod, bet E. Auģe vēl arvien pieņem laikrakstu pasūtināšanu un sludinājumus, peļņu par to nododot apvienībai. E. Auģe apbalvota ar DV nozīmi zeltā.

Apvienības inventārs, nama trūkuma dēļ, novietots privātās mājās. Tā vērtību grūti aplēst, jo apvienībai pieder diezgan daudz gleznu. Mirušais apvienības sekretārs Alberts Brīvkalns novēlēja apvienībai J. Kugas gleznas, kuŗu vērtība naudā nav vēl zināma.

Par savu darbu apvienība ziņo vietējiem tautiešiem ar apkārtrakstiem. Dažus apkārtrakstus izsūta tikai biedriem, citus plašākai publikai. Galvenos apkārtrakstus izsūta 6 reizes gadā apm. 750 eksempl. Apkārtrakstos ievieto arī citu organizāciju ziņas un sludinājumus. Par to ņem samaksu. Par apvienības darbu sūta ziņas arī laikrakstiem un DVM. Informācijas daļu līdz 1978. g. vadīja Staņislavs Dulevskis. Viņš sarīkoja demonstrācijas pie Bostonas mākslas mūzeja Pad. Sav. mākslas izstādes laikā. 1973. g. pilnsapulcei S. Dulevskis ziņoja, ka izstādes laikā izdalītas 30.000 skrejlapas ar informāciju par tautu apspiešanu Pad. Sav. Izstādi apmeklējuši ap 83.000, kas visi varējuši vērot demonstrācijas. 1974. g. S. Dulevskis organizēja iesniegumus ASV un Anglijas sūtniecībām sakarā ar U. Gravas apcietināšanu Helsinku konferences laikā. Vēlāk rīkota vēstuļu akcija, kuŗā izteikts latviešu viedoklis par Helsinku konferences lēmumiem. 1975. g. te viesojās D. Brūveris un informācijas daļa izkārtoja viņa tikšanos ar vietējās preses, radio, TV pārstāvjiem.

1975. g. ieskaņota lente Amerikas Balss raidītājam un saņemtas ziņas, ka raidījums dzirdēts Latvijā. 1977. g. saņemta un izrādīta filma par soda nometnēm Rīgā.

1978. g. informācijas daļas vadību pārņem Aivars Oga. 1979. g. pilnsapulce nosūta telegrammas prezidentam un likumdevējiem, lūdzot pieņemt iesniegumu HR Nr. 50. Lielu darbu DV apv. veica 1978. g. dziesmu svētkos Bostonā. Apvienība atbalstīja latviešu grupu, kas demonstrēja pret komūnismu Madrides konferencē. Uzņemti sakari ar izdevumu „The Truth", kas ir izteikti pretkomūnistiska avīze. Tajā parādās raksti par baltiešu un latviešu grūto stāvokli Pad. Sav. Apvienība atbalsta laikrakstu un ievieto tajā sludinājumus. Atbalsta arī izdevumu „ABN Corespondence" (Antibolshevic Blok of Nations). Sludinājumi ievietoti arī izdevumā „Citizens Forum". Apvienība visus šos gadus piedalījusies Apspiesto tautu demonstrācijās un A. Oga ir apv. pārstāvis „Captive Nations Committee" Bostonā.

Apvienība pati vai kopā ar citām organizācijām rīkojusi publiskas sanāksmes, kad vien bijis iespējams aicināt personas, kas varētu informēt tautiešus. No okupētās Latvijas izkļuvušie lūgti stāstīt par dzīvi Latvijā. Ievērojami sabiedriski darbinieki un mācībspēki snieguši savus ieskatus par notikumiem un lietām.

Pēdējā laikā informācijas laukā ļoti daudz darījis apv. biedrs Aristids Lambergs. Viņš organizējis demonstrācijas pret vietējo lielāko laikrakstu ,,The Boston Globe'' un aicinājis to ievietot ziņas par baltiešu un latviešu demonstrācijām pret komūnismu. Tam bijuši panākumi un avīze iespiedusi J. Bibelnieka rakstu par 14. jūnija deportācijām. A. Lambergs arī ierosināja iegādāties skatu lenšu (video tape) uzņemšanas aparātu. Apvienība palīdzēja aparātu nopirkt un atbalstīja arī vienu latviešu jaunieti ar mācības naudu aparāta lietošanas kursiem. Tagad lentē jau uzņemti vairāki latviešu sabiedriskās dzīves notikumi. Informācijas izdevumu šajos 10 gados ir apmēram $12.000.

Informācijas darbā daudz palīdzējusi arī jaunā paaudze, īpaši tādās reizēs, kad bijusi vajadzīga publiska runāšana.

Jaunatne. Apvienība nav rīkojusi tiešas nodarbības tikai jauniešiem kā, piemēram, Z.-Kalifornijas apvienībā. Pārrunas par to bijušas, bet vairums bija ieskatos, ka DV apv. organizētās jauniešu nodarbības varētu atraut dalībniekus jau pastāvošajām grupām, skautiem, gaidām, tautu deju kopām. Apvienība nekad nav atteikusies palīdzēt jauniešu darbībai un veicinājusi to ar naudu un darbu. Svarīgi ir, ka jaunieši darbojas latviskā vidē un latviešu interešu labā. Nav tik svarīgi, ka tas nenotiek zem DV vārda.

Visu pastāvēšanas laiku apvienība bijusi vietējo latviešu skautu un gaidu vienību ,,krusttēvi.'' Regulāri ziedots arī latviešu skolai un stipendiju fondam. Īpaši minams 1974. g. ar DV apvienības starpniecību nodotais ziedojums Minsteres ģimnazijai. Jānis Zariņš ziedoja DM5000 un Valdemārs Antiņš $1500. Apvienība ziedojumus papildināja, lai iznāktu pilnas stipendijas. Vēlāk apv. visus ziedojumus izglītībai nodeva Bostonas latviešu skolas stipendiju fondam. Tas darīts, lai izvairītos no gadījumiem, kad viena persona saņem stipendijas no vairākām pusēm un cita tās nedabū līdzekļu trūkuma dēļ.

Par jauniešu darbošanos tieši apvienības darbā liecina sekojošās ziņas: 1975. g. valdē ievēl Jāni Auģi (jaunāks par 30 g.), 1977. g. Andri Kažu, Andri Perekristu, Dainu Krastiņu (visi no jaunās paaudzes).

A. Perekrists darba apstākļu dēļ pēc gada valdi atstāj, bet A. Kaža valdē vēl tagad. D. Krastiņa līdz 1983. g. vadīja sporta kopu.

1978. g. valdē ievēl Valdi Spalviņu. Tas darbojās 3 gadus un no valdes amata atlūdzās, lai turpinātu studijas.

1980. g. 23. febr. valdes sēdē A. Oga ierosina valdes amatos paredzēt jaunatnes nozares vadītāja posteni, un 1980. g. pilnsapulcē ievēlētajā valdē par jaunatnes nozares vadītāju ievēl Andri Kažu.

1980. g., pēc O. Kutcera ierosinājuma, valde nolemj izsludināt rakstu darbu sacensību jauniešiem. Labākajiem darbiem paredzētas naudas balvas. Valde tām piešķir $300. 1981. g. pilnsapulce nolemj ziedot skautu lielajai nometnei $1000 un vienu pilnu stipendiju $3000 Rietumu Mičigenas universitātes latviešu valodas kursu apmeklēšanai.

1982. g., ziņojumā par delegātu sapulci jaunatnes nozares vadītājs norāda, ka jauniešu saiets izdevies labi, bet ar jauniešu iesaistīšanu tiešā DV apvienības darbā sekmes bijušas mazas. Ziņojuma 10 gados apvienība jaunatnes atbalstam izdevusi apm. $24,000.

Kultūras darbs. DV apv. Bostonā līdz ar saviem tradicionālajiem sarīkojumiem, piemiņas un biedru vakariem allaž centusies veicināt kultūras sarīkojumus. 1974. g. apvienība rīkoja Toronto vīru koŗa koncertu, kaut bija paredzams, ka ienākumi nesegs izdevumus. Kad DV apv. bija atbildīga par 18. nov. akta sarīkošanu 1978. g., tā svētku koncertam aicināja kori ,,Zīle'' no Toronto. 1979. g. piedalījās Saules Jostas ansambļa uzņemšanā. 1981. g. apvienības aicināts, te viesojās vīru koris Junda no Montrealas. 1982. g. rīkots R. Lielmanes vijoļkoncerts. 1982. g. apv. piedalījās ansambļa Marietas dziesma koncerta sarīkošanā. (Tas ir tas pats ansamblis no Austrālijas, kas rādīja Saules jostu).

DV aktīvi piedalījās dziesmu svētku sarīkošanā 1978.g. Apvienība organizējusi kopējus braucienus ar autobusiem uz Ņujorku, kad tur bija koncerti Carnegie Hall. Tie bija 18. nov. koncerts un Baņutas atskaņojums. Šie braucieni bija paredzēti visiem Bostonas un apkārtnes tautiešiem, ne tikai DV biedriem. Apvienība ar to centās dot iespēju daudziem tautiešiem apmeklēt

šos izcilos latviešu kultūras notikumus. Tāpat DV apv., uz savu roku vai kopā ar citām organizācijām, centusies izkārtot latviešu teātŗa izrādes Bostonā. Sarīkojumi pa lielākai daļai sedz izdevumus ar ienākumiem par biļetēm. Tomēr apv. valde lēš izdevumus kultūras mērķiem apm. 900 dol. 10 gados.

1982. g. apv. ziedoja $500 grāmatas ,,Latvia'' izdošanai. Aizdeva ansamblim Colibri $1000 koncerta ceļojumam.

Visu pastāvēšanas laiku apv. ar regulāriem ziedojumiem atbalstījusi ,,Latviskā Mantojuma fondu'' (Latvian Heritage Foundation), kas rīko regulārus radio raidījumus vienā no vietējām radio stacijām. Raida latviešu mūziku un ziņas par svarīgiem notikumiem latviešu dzīvē, piem., 18. nov. Paskaidrojumi angļu valodā. Raidījumi saucas Spotlight on Latvia. Tos vada Silvestrs un Valentīna Lambergi, abi DV biedri. Ļoti labi iekārtota DV bibliotēka Bostonā. To jau 25 gadus vada apv. bibliotēkārs Reinholds Lācis. Līdz ar kārtējiem lasītājiem, bibliotēku izmanto arī latviešu zinātnieki saviem pētījumiem. 1974. g. bibliotēka pārcēlās uz Trimdas draudzes namu. Sarakstos 3880 grāmatas. 1982. g. katalogā ir 5251 grāmatas 3664 sējumos. Grāmatas uzturētas labā stāvoklī un daudzas par jaunu iesietas. Pie šī darba liels palīgs bijis Kārlis Lincis. Grāmatas dziesmu svētku laikā izstāditas Boston Public Library un dažas uzņemtas mikrofilmā. Gaŗāks paša R. Lāča raksts par bibliotēku iespiests žurnālā Akadēmiskā Dzīve 1982. g. 24. numurā. Ļoti vērtīga ir DV apv. lugu krātuve. To visus šos gadus vada Valentīna Lamberga. Tagad krātuvē ir 241 latviešu autoru luga. Krātuve aizdod lugas visiem latviešu teātŗiem brīvajā pasaulē. Tāpat lugu krātuves materiālus izmanto teātŗa pētnieki zinātniskiem darbiem un grāmatu rakstīšanai. Gaŗš V. Lambergas raksts par lugu krātuvi atrodams žurnālā Universitas 1982. g. 50. numurā. V. Lamberga apbalvota ar DV nozīmi zeltā.

DV Jaunais teātris, kas pastāv pie DV apvienības Bostonā, pēdējos gados jaunus lugu uzvedumus nav sagatavojis, bet tas bijis palīdzīgs priekšnesumu sagatavošanā dažādos DV un citos sarīkojumos. Īpaši pieminama teātŗa dalība apv. 30 gadasvētkos.

Ļoti svētīgs darbs bijis teātŗa aktieŗu ieskaņotās skaņu lentes. Tās nosūtītas neredzīgajiem tautiešiem un par to vairākkārt sa-

ņemta pateicība no neredzīgo kopas vadītājiem. Daudzi no neredzīgiem ir latviešu karā invalīdi Vācijā, kam lentes arī nosūtītas. Tas darbs vēl turpinās.

Aprūpe. Palīdzību tautiešiem laicīgās vajadzībās sniedz vietējās sociālās apgādes iestādes. DV aprūpes daļa var sniegt tikai papildu palīdzību. Tādēļ arī apvienības valde kārtējās naudas summas, ko izmaksā karā invalidiem un citiem grūtībās nonākušiem, dēvē par dāvanām. Tādas dāvanas regulāri piesūta Ziemas svētku laikā. Apvienība rīko divas ziedojumu vākšanas akcijas gadā: Ziemsvētkos un 14. jūnijā. Daļa Ziemas svētku ziedojumu akcijas ienākumu paliek apvienībai, bet 14. jūnija ziedojumi visi tiek nosūtīti zemes valdei. Valde pēdējos 10 gados izdevumus dāvanām vērtē uz apm. $6000. Dāvanām pasniedz arī grāmatas vai DVM abonementu.

Pie DV apvienības Bostonā darbojas krājēju kopa, kuŗas vadītājs ir Jūlijs Lauris. Viņš pats krāj militāras nozīmes, medaļas un goda zīmes, un ar eksponātiem piedalījies izstādēs, sarīkojumos un rādījis tos bērnu nometnēs un vasaras skolās līdz ar paskaidrojumiem. Tas palīdzējis jauniešiem labāk izprast latviešu vēstures notikumus. Viņa krājumā ir latviešu karavīru militārās nozīmes no abiem pasaules kariem. Kopā 9 dalībnieki.

Sports. Par sporta dzīvi Bostonā rūpējas DV apv. sporta kopa. To 19 gadus no vietas vadīja Roberts Sisenis. Nodarbībās: volejbols, basketbols, teniss, bumbošana (bowling), novuss, makšķerēšana, vieglatlētika, šaušana. Kopas nodarbības notiek kādā vietējās vidusskolas sporta zālē, ko īrē no skolas vadības. Vispār sporta kopa bijusi aktīva, rīkojusi vietējas sacensības un ceļojusi uz citām pilsētām, lai sacenstos ar turienes latviešu sportistiem. Savos ziņojumos pilsapulcei kopas vadītāji vairākkārt varējuši pieminēt pirmās vietas ieguvējus. 1976. g. sporta kopu vadīja Baiba Liepiņa. No 1977. gada tās vadītāja ir Daina Krastiņa. Viņai piešķirta sporta nopelnu zīme, arī DV CV Atzinības raksts. Dalībnieku skaits mainīgs, bet caurmērā tas bijis ap 30. Apvienība atbalstījusi kopu ar līdzekļiem telpu īrei un ceļa naudām. Atsevišķi biedri (piem. F. Hervarth) palīdzējuši izkārtot telpu un laukumu īrēšanu.

Sadarbība ar citām organizācijām. DV apvienībai Bostonā allaž ir bijusi laba sadarbība ar citām latviešu organizācijām. Tas notiek reizēs, kad veicami kopīgi darbi, kā: 18. nov. un 14. jūnija piemiņas sarīkojumi, latviešiem nozīmīgas demonstrācijas, dziesmu svētki, skolas uzturēšana u.t.t. Bet nozīmīga ir arī neformālā sadarbība. Daudzi citu organizāciju biedri ir arī DV apv. biedri. Tā abu draudžu mācītāji ir DV. Tādi ir arī draudzes priekšnieks un vairāki draudžu padomju locekļi. Latviskā Mantojuma fonda vadībā ir apvienības biedri, un apvienības pārstāvis piedalās fonda sēdēs. Arī LKIA Bostonas kopas vadītājs un valdes vīri ir apvienības biedri.

Kopīga sabiedriska nama pirkšanai te nodibinājās divas grupas. DV apv. bija ar mieru sadarboties ar abām un piedalīties ar saviem līdzekļiem nama pirkšanā. Kaut vairāki apvienības biedri izteikušies, ka apvienībai vajadzētu pirkt savu namu, valde to nav darījusi, lai nekaitētu kopīga nama iegādes iespējām. Nama pirkšanas komitejās arī ieiet apv. biedri. Tie nav oficiāli apv. pārstāvji, jo šīs komitejas ir neatkarīgas organizācijas.

Vadība. DV apvienības Bostonā priekšsēži: Rūdolfs Liepiņš 1973.-1978. g.; Olģerts Kutcers 1979.-1980.; Artūrs Treize 1981.-1982. g. Viņi visi daudzus gadus darbojušies arī apvienības valdē. No valdes locekļiem, kas pēdējos 10 gados bijuši valdē, jāmin: Voldemārs Rudzroga 10 g., Artūrs Treize 8 g. (tagad priekšn.), Jānis Āboliņš 10 g., Jānis Kalns 10 g., Augusts Saulesleja 10 g., Aivars Oga 7 g., Arvids Mačs 7 g., Alberts Brīvkalns 5 g. (miris), Andris Kaža 6 g. Revīzijas komisijā: Arv. Bērziņš 6 g. (miris), Voldemārs Antiņš 6 g. Visi pašreizējās valdes locekļi bijuši valdē vismaz 5 gadus no vietas. Citi bijuši apvienības valdē arī pirms šī ziņojuma apskatītajiem 10 gadiem. Visus pārskatā minētos gadus savos amatos darbojušies arī bibliotēkārs, lugu krātuves pārzine, grāmatu galda pārzine, pārstāvis pie skautiem un gaidām — F. Hervarth.

Vispārējā darbība. Kaut biedru skaits apv. pēdējos 10 gados audzis, aktīva piedalīšanās apv. dzīvē nav kāpinājusies. Dalībnieku skaits pilnsapulcēs ir starp 80 un 90, un nav viegli sameklēt kandidātus valdei. Kā redzams, vismaz puse valdes locekļu ir

DV apvienības valde. 1. rindā no kreisās: R. Liepiņš, A. Treize - apv. pr-dis, J. Kaža - sekretārs, pr-ža vietnieks, A. Mačs - biedrzinis, otrā rindā: A. Baumanis - kasieris, V. Rudzuroga — sarīkojumu vad., P. Bite - kultūras daļas vad., J. Kalns - sarīkojumu vad. palīgs, J. Ābolinš - kartotēkas pārzinis. Trūkst: A. Oga, A. Saulesleja un And. Kaža.

valdē visus 10 gadus un tajā kalpojuši daudz gadu pirms tam. Arī bijušie priekšsēži ir valdē. Tas liecina, ka apv. vadībā ir cilvēki ar lieliem piedzīvojumiem sabiedriskā darbā. Tas, varbūt, ir arī iemesls, ka pēdējos gados apvienībā iestājušās vairākas personas, no kuŗām aktīva darbība nav gaidāma. Piem., kāda 80 gadu veca ārste, kas dzīvo tālu no Bostonas, iestājusies mūža biedros. To varētu uzskatīt par atzinības izteikšanu DV darbam. Līdzīgu gadījumu ir vairāki un tas nozīmē, ka sabiedrība atzinusi DV apv. darbu. Vispār sadarbība apv. laba. Ja arī pilnsapulcēs domas dalījušās, pēc sapulces pa lielākai daļai abas puses samierinājušās. Bijuši gadījumi, kad saskaņas personības, bet tos izšķirt nav valdes ziņā. Esam tikuši pāri tādām ,,zemūdens

klintīm'' kā t.s. kultūras sakariem u.t.t. Tas panākts ar priekšsēžu pieredzi un sabiedrisko smalkjūtību. Turamies pie delegātu sapulcēs pieņemtiem darbības plāniem un ieteikumiem.

Ziņojot par apv. darbu vispār, nevar nepieminēt cīnītāju piemiņas plāksnes, ko apvienība novietoja abās latviešu baznīcās. Tās ierosināja O. Kutcers un viņš pats kopā ar R. Liepiņu un J. Āboliņu tās arī izplānoja un izgatavoja. Gatavošanā piedalījās arī M. Lenbergs. Pie piemiņas plāksnēm iededz sveces visos DV tradiciju dievkalpojumos: 18. nov., Lāčplēšu dienā, Kalpaka piemiņā, 14. jūnijā un citos. Tāpat sveces aizdedz mirušo biedru izvadīšanas cermonijās, ja tās notiek baznīcā.

Apvienības pilnsapulce atzinusi vienas istabas izbūvi Bērzainē. Apvienība šim nolūkam nosūtījusi naudu S. Spurdziņam. Ir arī citi dāvinājumi: R. Birzgalis, O. Kutcers ziedojuši gleznas. Šo istabu sauks par Bostonas istabu. Apvienība ziedojusi naudu arī Jāņa Riekstiņa Latviešu studiju centra izbūvei.

Kaut apvienības sarīkojumu skaits un apmeklētāju daudzums sarucis nama trūkuma dēļ, par tā pirkšanu domājot, jāņem vērā arī citi apstākļi. Ja namu nopirks, tad tam aizies visa apvienības nauda un vēl būs vajadzīgi līdzekļi tā uzturēšanai. Tagad no noguldījumu procentiem apv. var ar ,,diezgan devīgu roku'' atbalstīt jauniešus un citus kopīgus pasākumus. Pilnsapulces lēmums gan bija, ka nams vajadzīgs, bet atskanēja arī brīdinājuma balsis.

Kopības un piederības izjūtu Bostonas tautiešu starpā veicina arī kopīgās svētku apsveikuma kartītes. To izsūtīšanu jau ilgus gadus vada Jānis Zariņš. Katru gadu viņš lūdz kādu no vietējiem latviešu māksliniekiem, kas daudzreiz ir arī DV apv. biedri, uzzīmēt Ziemsvētku un Jaungada apsveikumu kartīti. To izgatavo apvienība, un uz tās rakstīti visu to personu vārdi, kas piedalās kartiņas sūtīšanā, un tiem arī kartīti piesūta. Par to apvienība lūdz ziedojumu (sākot ar $10), kuŗu var novēlēt kādam īpašam mērķim, piem., skolai, aprūpei, DV u.t.t. DV apv. tad ziedojumus sadala pēc norādījumiem. 1982. g. uz kartītes bija 152 uzvārdi.

DV apvienības Bostonā vanadžu kopa

Visus šai pārskatā minētos 10 gadus apvienības darbā aktīvi piedalījusies arī vanadžu kopa, palīdzot sarīkojumu saimnieciskā izkārtošanā un citos apvienības pasākumos.

1973. gadā vanadžu kopā bija 50 vanadzes, bet 1982. gada beigās 95 vanadzes, no tām 30 mūža biedrenes.

Katru gadu vanadžu kopa organizē kādu patstāvīgu sarīkojumu: literāru vakaru ar dzejas un prozas priekšnesumiem, gleznu vai daiļamatniecības izstādi. Tradicija kļuvusi Mārtiņu balle, kuŗā vanadzes ne tikai gādā par cienastu, bet arī izkārto priekšnesumus, pēdējos gados arī piedaloties vanadžu dziesmu ansamblim. Ik gadus Ziemsvētku laikā vanadzes ar dāvanu sainīšiem un ziediem apciemo vecos un slimos tautiešus. Ar ziedojumiem atbalsta latviešu izglītības iestādes un dažādus jaunatnes pasākumus. Vanadzes piedalās arī citu organizāciju darbā: latviešu skolā, gaidu vadībā, draudzē, korī, teātrī, tautas deju kopā u.c.

Pie vanadžu kopas darbojas aušanas kursi, kuŗus līdz 1982. gadam ļoti sekmīgi vadīja daiļamatniece Lilija Kluce. Audēju grupa ar saviem darbiem piedalījusies daudzās izstādēs gan latviešu, gan starptautiskos sarīkojumos. 1976. gadā vanadžu kopa piedalījās ASV 200 gadu pastāvēšanas svinībās Bostonā ar daiļamatniecības izstādi, tautas tērpu demonstrēšanu, latvisko ēdienu galdu u.c. 1977. gadā kopa sarīkoja K. Ulmaņa 100 gadu dzimšanas dienas atceri. Dziesmu svētku laikā, 1978. gadā, vanadzes bija namamātes ALA valdes sēdes dalībnieku uzņemšanā. Rudenī kopa izkārtoja Kanadas Daugavas vanadžu koŗa Zīle uzņemšanu, kad koris piedalījās 18. novembŗa svinībās Bostonā. 1980. gada pavasarī audēju grupa sarīkoja plašu daiļamatniecības izstādi — tirdziņu ar daiļamatnieces M. Štrausas referātu, priekšnesumiem un latvisko ēdienu galdu. 1980. gada rudenī vanadzes piedalījās Bostonas pilsētas 350 gadu pastāvēšanas sarīkojuma ietvaros rīkotajās tautību dienās. 1981. gadā vanadžu kopa rosīgi darbojās 27. Daugavas vanadžu salidojuma organizēšanā Bostonā, veicot dažādus priekšdarbus. Pavasarī notika gleznotāja J. Aistera un keramiķes R. Kubuliņas darbu izstāde kopas izkārtojumā. 1981. un 1982. gadā kopai bija vairāki pat-

Vanadžu kopas valde: 1. rindā no kreisās V. Grīnberga, E. Mača, V. Straumēna — vad., I. Treize, A. Kaža, otrā rindā: I. Jansone, M. Altmane, H. Kitnere, S. Kostecki, Z. Dambe, I. Rudzroga, E. Eklīte, N. Āboliņa. Trūkst: E. Pūce, Z. Dauge.

stāvīgi sarīkojumi ar jauniešu piedalīšanos programmā — ,,Sveču vakars un Latviešu strēlnieki mūžības gaismā'' prozas un dzejas skandējumi. 1980. gadā vanadžu kopa iesaistījās vēstuļu rakstīšanas akcijā sirdsapziņas cietumniekiem.

Bostonas DV apvienības vanadžu kopas vadītājas: 1972.-1974. g. Alma Lince, 1974.-1978.g. Ilga Rudzroga, 1978. g. Dagmāra Antiņa. (uz laiku, tad atlūgusies), 1978.-1982. g. Elza Mača, 1982. g. Valda Straumēna. Daudzas vanadzes aktīvi darbojušās visus pārskata gadus gan valdē, gan kopas vispārējā darbā. Visumā darbs ritējis vienprātībā un saskaņotībā, kaut kopā darbojas dažādas paaudzes.

DV apvienība Čikagā

Četru miljonu apdzīvotajā Čikagā, dažādu tautību un rašu vidū, dzīvo ap 6000 latviešu, kas izkaisīti pa visu pilsētu un tās tuvāko apkārtni. Kopš 1951. gada te darbojas DV apvienība, kas gaŗajos gados daudz veikusi, sevišķi aprūpes laukā.

Apvienības biedru skaits 1.1.73. bija 232 un 1.1.83. — 238, starp tiem 67 vanadzes. Pārskata desmit gadu laikā no jauna uzņemti 104, izskaitīti vai pārskaitīti 59, un dzīves gaitas beiguši 39 biedri.

No 1973. līdz 1983. gadam DV apvienība aprūpei savākusi: 14. jūnija akcijā $21.448 un Ziemas svētku akcijā $32.204 vai kopā $53.652. No šīs summas $38.081 nosūtīts centrālizēti DV ASV valdes rīcībā. Vietējai aprūpei izlietoti $10.973. Jaunatnes atbalstam, latviskās izglītības iegūšanai, galvenokārt stipendijām, apvienība izdevusi $7.470 un pārējo jaunatnes rosmju veicināšanai $4.212. Ārējās un iekšējās informācijas vajadzībām izdots $10.200.

DV apvienību līdz 1975. gadam vadījis Uldis Vītols, pēc tam Arvīds Bārda. Valdē visus šos 10 gadus, un vēl pirms tam, darbojušies Ilgonis Priedulājs, Aleksandrs Zaube un Paulis Dišlers. Valdē vēl darbojās: I. Švānfelds, R. Valdmane, O. Jēgens, E. Erdmanis, I. Grigolate, D. Hāzners, J.Veitmanis un T. Lapiņš. No apvienības biedriem DV ASV zemes valdē, kā aprūpes nozares vadītājs, darbojas Ilgonis Priedulājs. Pirms viņa pārskata

Latviešu leģiona un DV apvienības Čikagā 30 gadu darbības atceres sarīkojumā 1981.g.28. martā pie 32. pulka karoga goda sardzē stāv šī pulka karavīri: no kr. E. Jansons, V. Lagzdiņš un E. Jurevics. Atklāšanas vārdus saka apv. priekšsēdis A. Bārda.

Latviešu leģiona un DV apvienības Čikagā 30 gadu darbības atceres sarīkojumā 1981.g. 28. martā. Priekšā Kārlis Vanags, 1. rindā no kr.: A. Spārniņš, D. Hāzners, A. Hāznere, V. Aparjods, A. Utināne, J. Utināns, V. Hāzners, A. Bārda.

Latviešu leģiona un DV apvienības Čikagā 30 gadu darbības atceres sarīkojumā dzied DV apvienības Minesotā ,,Atvaļinātie kanaki'', diriģente G. Kalmīte.

laikā tur darbojušies: J. Utināns, J. Pogenbergs, I. Švānfelds, P. Ozoliņš un V. Lagzdiņš (pēdējie divi šinīs gados piepulcināti mūžībai). J. Utināns no 1970. līdz 1976. gadam pildīja arī DV ASV priekšnieka pienākumus un no 1966. līdz 1982. gadam DV centrālās valdes locekļa amatu. Revīzijas komisijā ilgus gadus darbojušies Ed. Ozoliņš, E. Kiršteins, B. Ruskulis. Pašreizējais rev. komisijas priekšsēdis — Alfrēds Rozentāls. Ar DV nozīmi zeltā pārskata laikā CV apbalvojusi 7 apvienības biedrus.

Kultūrāli sabiedriskā rosībā gadā rīkoti no 5-6 plašāki sarīkojumi ar apm. 1200 apmeklētājiem un 3-4 biedru vakari. Lielākie sarīkojumi bijuši: 1976. gadā DV ASV delegātu sapulces, vanadžu salidojuma un jaunatnes saieta izkārtošana ar vairāk nekā 200 dalībniekiem.

Apvienības 30 darbības gadu atzīmēšana, apvienota ar Leģiona dienas atceri 1981.g.28. martā. Programmā V. Hāznera

DV goda priekšnieks Vilis Hāzners pēc goda diploma pasniegšanas 1982.g. novembrī, DV apvienības Čikagā Lāčplēša dienas sarīkojumā. Sēž no kr.: DV apv. Čikagā priekšsēdis A. Bārda, māc. J. Landmanis, DV goda priekšnieks V. Hāzners, DV ASV priekšnieks A. Spārniņš, DV CV loceklis J. Utināns. Otrā rindā: O. Jēgens, I. Grigolāte, R. Valdmane, E. Kiršteins, P. Dišlers, DVM atb. redaktors R. Čaks, A. Zaube. Trešā rindā: O. Jēgens, T. Lapiņš, V. Švanfelds, J. Veitmanis, D. Hāzners, I. Priedulājs, S. Priedulāja, V. Hāzners.

runa un vanadžu dubultkvarteta koncerts, noslēdzot ar balli. Apmeklētāju skaits pāri 280.

1982. gada Lāčplēša atceres dienas sarīkojums, savienots ar DV goda priekšnieka diploma pasniegšanu V. Hāzneram, to pasniedza DV ASV priekšnieks A. Spārniņš. Sekoja priekšnesumi un kopējas vakariņas ar daudzu viesu piedalīšanos.

Apvienība kopš dibināšanas rīko visas kaŗavīriem nozīmīgās atceres dienas, kā: lāčplēšu, Leģiona un Kurzemes kapitulācijas dienu ar piemērotiem referātiem un mākslinieciskо programmu. Pēdējos gados Leģiona dienas atzīmēšana apvienota ar apvienības darba gadu vai Kurzemes kapitulācijas atceres sarīkojumu.

Svarīgs notikums apvienības dzīvē pēdējos 10 gados ir apvienības mītnes iekārtošana Čikagas latviešu nama trešajā stāvā. Tā izgreznota ar mūsu ievērojamu valstsvīru ģīmetnēm: prezidenta K. Ulmaņa, ģen. J. Baloža, ģen. R. Bangerska un pat tādu retumu kā DV organizācijas dibinātāja un ilggadējā priekšnieka plkv. V. Januma Latvijas armijas pulkveža uniformā. Sienas grezno Latvijas karte un citi rotājumi. Mītnē redzamas arī daudzās trofejas un piemiņas kausi, ko izcīnījuši apvienības sportisti un šāvēji. Telpas tiek izmantotas apvienības sapulcēm, valdes sēdēm, vanadžu sēdēm un viņu rīkotām vakariņām rudens un ziemas mēnešos. Tur notiek arī biedru vakari, referāti un citi mazāki sarīkojumi.

Turpinot iesākto ilgu gadu tradiciju, apvienība katru gadu ģimenes dienā ar ziediem sveic kaŗā kritušo un bez vēsts pazudušo cīnītāju vecākus. Ziemas svētkos atceras trūcīgos un invalidus ar sveicieniem un ziediem. Apvienībai 10 mūža biedru un 130 DV Mēnešraksta abonentu. No 238 biedru skaita tas ir liels sava izdevuma cienītāju un materiāli balstītāju pulks. Apvienība piedalās mūžībā aizsaukto biedru izvadīšanā un uzliek piemiņas plāksnes Brāļu kapos Katskiļos, vai arī citur. Apvienība ir Čikagas latviešu organizāciju apvienībā un aktīva 18. novembŗa sarīkojumu izkārtošanā. Biedru informācijai gadā izsūta 1—2 apkārtrakstus. Par sarīkojumiem vai citiem notikumiem apvienības dzīvē ziņas ik mēnesi sniedz „Čikagas Ziņas", ko izdod ČLOA 1.800 eksemplāru metienā un izsūta pilsētā un

apkārtnē dzīvojošiem tautiešiem. Ziņu sakārtotāja pienākumus veic valdes iekšējās informācijas vad. A. Zaube.

Apvienībai Gaŗezerā pieder 46 akcijas $4.600 vērtībā; tā ir Latvijas Brīvības fonda dalībniece. Katru gadu ziedo Latvijas Nacionālajam fondam, Minsteres ģimnazijai, Patiesības fondam un citiem nacionālpolītiskiem mērķiem.

Pie apvienības darbojas: sporta, šaušanas, medniekumakšķernieku, teātŗa, un visnozīmīgākā — vanadžu kopa, kā arī vanadžu dubultkvartets.

Ļoti rosīga un sacīkšu panākumiem bagāta ir sporta kopas DV vīriešu basketbola komanda. 10 gadu laikā tā 6 gadus izcīnījusi latviešu ASV basketbola meistarnosaukumu un saņēmusi Latviešu korporāciju apvienības dāvāto ceļojošo ,,Latvijas kausu''. Spēlētāju sastāvs gadiem ejot mainījies, maiņu gūstot no DV jaunatnes komandas. Arī DV jaunatnes komanda ilgus gadus bijusi un ir labākā vienība ASV mērogā. Jaunatnes komandas treneris ir Laimonis Kļaviņš. Pieaugušo komandu trenē Aivars Kačerovskis, pats ilggadējs vienības spēlētājs. Devis piemēru arī saviem dēliem, kas spēlē jaunatnes vai pieaugušo komandās. Sporta kopu kopš 1975. g. vada Aivars Bokalders, pirms tam Kārlis Strauja. Apvienība balsta komandas ar sporta tērpu iegādi.

Pēdējos gados pie sporta kopas nodibinājusies arī meiteņu volejbola komanda Valža Tuma vadībā. Cerams, ka nākotnē arī viņas gūs tādus pašus panākumus kā basketbolisti.

Šaušanas kopu kopš 1965. gada vada Ivars Švānfelds (Korejas kaŗa veterāns). Vienība un individuālie šāvēji piedalījušies DV globālās, DV ASV meistarsacīkstēs, kā arī draudzības sacensībās, 10 gadu laikā iegūstot lielāku skaitu balvu. Sākuma gados kopas šaušanas treniņi notika dažādās vietās, tagad Gaŗezerā, DV izbūvētā šautuvē. Pēdējos gados kopas šāvēji piedalījušies Vidējo rietumu sacensībās Demoinē, Gaŗezera vairoga izcīņā, ASV un Kanadas draudzības sacīkstēs un baltiešu sacīkstēs Kanadā. I. Švānfelds pielicis daudz pūļu un līdzekļu kopas izveidošanā. Viņš 7 gadus bijis arī DV ASV sporta nozares vadītājs. Kopas rosmes iespēju robežās balstījusi apvienība.

Mednieku-makšķernieku kopa ar 30 dalībniekiem un darbības centru Čikagas tuvumā Auroras pilsētiņā, vadītājs Jānis Grigalis. Kopa rīko makšķerēšanas un māla baložu šaušanas sacensības un arī pāris izbraukumu un sanāksmes Auroras novadā. Pāris reižu izrīkojuši arī Jāņu sarīkojumus. Aktīvākie kopas dalībnieki ir centīgi apvienības sarīkojumu apmeklētāji un balstītāji ar ziedojumiem.

Visjaunākā ir teātŗa kopa, kas pirms dažiem gadiem sāka darboties pie apvienības un guvusi ļoti labas atsauksmes ne tikai apvienības sarīkojumos, bet arī citur. Kopa darbojas režisores Māras Antenas vadībā, izrādot jautrus skečus un ludziņas.

DV apv. Čikagā vanadžu darbs ir bijis plašs gan nacionālā, saimniecības, aprūpes, gan arī kultūras laukā. Gadu skrejā tās varējušas pierādīt savu nostāju vairāku jautājumu atrisināšanā, radot gandarījumu savam kopīgi saskaņotam darbam. Šajos gados jau 10 vanadzes ir aizsaules ceļos, bet viņu idejas un darba degsme dzīvo vēl šodien. Aizgājušo vietā ir stājušās jaunas, un darbs ir turpinājies.

Līdz 1976. gadam kopu uzticīgi vadījusi Elfride Smite ar palīdzi Veru Dāboliņu. Smites slimības dēļ 1977. gadā kopas vadību pārņēma V. Dāboliņa ar palīdzēm Sarmu Priedulāju, Ināru Grigolati un Irēnu Erdmani. 1981. gadā V. Dāboliņai vairs nekandidējot, vadību pārņēma Ināra Grigolate ar palīdzi V. Dāboliņu.

Reizi mēnesī (izņemot 2 vasaras mēnešus) bijušas kopīgas vanadžu darba sēdes. Katrs ASV DV vanadžu priekšnieces piesūtītais apkārtraksts nolasīts visu vanadžu zināšanai. Katra sēdes norise protokolēta.

Katru gadu vanadžu skaits nedaudz svārstījies. 1973. gadā kopā bija 58 vanadzes. 10 gadu laikā dažādu apstākļu dēļ izskaitītas 13, iestājusies 31, mirušas 10. 1983. gadā vanadžu skaits 67.

Vanadzes izkārtojušas 43 patstāvīgus sarīkojumus. Sākot ar 1977. gadu, kultūras laukā izkārtoti 12 rakstnieku vakari ar referentiem Austru Pelci, Hermīni Legzdiņu un Ojāru Jēgenu.

Vanadzes izkārtojušas saimniecisko daļu apvienības 60 sarīkojumos. Ik gadu vanadzes rīkojušas vasaras izbraukumus. Tajos rādīti dažādi skeči M. Antenas vadībā. Apvienības rīkotos bērnu eglītes sarīkojumos tās gatavojušas bērniem svētku

azaidus, kā arī saldumu sainīšus bērnu apdāvināšanai. Ziemsvētku sarīkojumiem režisore M. Antena pulcinājusi un sagatavojusi bērnus svētku priekšnesumiem. Rādītas vairākas ludziņas, no kuŗām 5 sarakstījusi Vera Dāboliņa.

Ik gadu vanadzes ar lielu entuziasmu gatavojas Ziemas svētku gadskārtējam tirdziņam, ziedojot mantas, gatavojot cepumus un piparkūkas loterijai un tirdziņam. Tā radās arvien labs atlikums vanadžu kasē.

Katram sarīkojumam piemērotu, gaumīgu dekorāciju darināja Sarma un Marta Priedulāja.

1977. gadā vanadzes ar sarīkojumu atzīmēja savas darbības 25 un 1982. 30 gadus ar svētku runu un tam sekojošu mākslinieciskū programmu. Otrā sarīkojumā koncertu deva DV Detroitas vanadžu ansamblis.

Pie kopas pastāv vanadžu dubultkvartets Ināras Grigolates un diriģenta Teodora Ozoliņa vadībā. Dubultkvartets koncertējis apvienības sarīkojumos un citur. Piedalījies dziesmu svētkos. Par centību apbalvots ar DV CV atzinības rakstu, kā arī

Vanadžu kopas 25 darbības gadu atceres sarīkojumā 1977. g. triju paaudžu vanadzes aizdedzina sveces, izsakot savas vēlmes. No kreisās: O. Ozoliņa, V. Dāboliņa un S. Priedulāja.

DV apvienības Čikagā vanadžu dubultkvartets dzied Leģiona un apvienības 30 gadu atceres sarīkojumā 1981. g. 28. martā. Pie klavierēm kr. pusē diriģents T. Ozoliņš.

saņēmis dziesmu svētku godalgas. DV organizācijas 25 darbības gadu atcerei iedziedājis un izdevis skaņu plati.

Sakarā ar apvienības pastāvīgas mītnes iekārtošanu vanadzes 1978. gadā sāka jaunu pasākumu — katra mēneša pēdējā piektdienā (izņemot vasaras mēnešus) gatavot vakariņas, apvienotas ar kādu referātu vai priekšnesumu.

Gatavoti un sūtīti sainīši latviešu kaŗavīriem ASV bruņotajos spēkos. Ģimenes dienā ar ziediem un apmeklējumiem sveiktas kaŗā kritušo vai bez vēsts pazudušo mātes, atcerētas vanadzes slimnīcās un nespējīgo ļaužu mītnēs. Sūtītas vēstules cilvēku tiesību akcijās.

Vanadzes no saviem ieņēmumiem materiāli balstījušas apvienību, Patiesības un Brīvības fondus, Gaismas akciju un jaunatnes latviskās izglītības iegūšanas institūcijas un to apmeklētājus.

Vanadžu darbs arī turpmākos gados solās neapsikt, nezaudējot ticību saviem spēkiem, savai taisnībai un darbam, kas vēl veicams nākotnē.

DV apvienība Demoinē

Biedru skaits 1. 1. 73. apvienībā bija 69 (no tā 28 vanadzes), bet 31. 12. 82. — 84 (41 vanadze). Pieaugums vanagiem — 2, vanadzēm — 13, kopā 15. Desmit gados mūžībai piepulcināti 11 vanagi un 4 vanadzes, kopā 15. Apvienība inkorporēta Aijovā kā bezpeļņas aprūpes organizācija.

Apvienībai pieder apm. 12 akru zemesgabals Vidus upes krastā, 15 jūdžu attālumā no Demoines, kas nosaukts par ,,Saules-kalnu''. Tas izbūvēts par atpūtas vietu — parku ar šautuvi. Aptuvena vērtība varētu būt ap $10.000.

Apvienība izsūta 6—8 reizes gadā apkārtrakstus visiem tautiešiem, kuŗu adreses ir zināmas, katru reizi 150 eks. Palaikam iesūta ,,Laikā'' atreferējumus par notikušiem sarīkojumiem, arī DVM. Par to visu 10 gados izdots apm. $1600.

Samērā mazā tautiešu skaita (apm. 300) un jauniešu trūkuma dēļ ar jaunatnes iesaistīšanu organizācijā ir bēdīgi, jo tie paši, kas ir, izrāda diezgan mazu interesi DV. Pēc skolu beigšanas jaunie-

Pēc sacīkstēm apv. pr-dis R. Krūmiņš pasniedz uzvarētājam A. Eglītim kpt. Lubava piemiņas kausu 1977. g.

DV apvienības Demoinē valde un revīzijas komisija 1982. gadā. Priekšā apv. priekšsēdis K. Bēts un vanadžu kopas vadītāja V. Zute.

ši dodas uz lielākiem centriem, kur labākas darba izredzes. Tā apvienībā 31. 12. 82. biedri līdz 35 gadiem bija tikai 9.

Darbojas neliela teātŗa kopa, kas reizi gadā iestudē kādu nelielu ludziņu, ko izrāda vanadžu Ziemas svētku sarīkojumā.

Regulāri aprūpējamo nav. Vanadzes pirms Ziemas svētkiem sagatavo svētku sainīšus un apciemo visus gados vecos tautiešus, sevišķi ievērojot vieniniekus. Šinī akcijā izdoti ap $3000.

Jau no apvienības dibināšanas sevišķi iecienīts ir šaušanas sports. Katru gadu notiek Vidējo rietumu apvienību šaušanas sacīkstes. Pat pērkot īpašumu meklēja tādu, kuŗā varētu ierīkot šautuvi.

Vanadzēm galvenā aktīvitāte ir saimniecībā, jo apvienībā ir ieradums, ka pēc katra sarīkojuma vanadzes pret mērenu atlīdzību cienā klātesošos ar vakariņām. Pie vanadžu kopas pastāv dubultkvartets ,,Gaujmalietes'', kas par nožēlu tagad ir sarucis uz pusi. Vanadzes apmeklē arī slimos tautiešus.

Sadarbība ar citām organizācijām izpaužas 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievkalpojumā un kopējā Līgo vakara sarīkojumā. Attieksmes ar citām organizācijām ļoti korrektas.

Pēdējos 10 gados apv. priekšnieki bijuši: Raimonds Krūmiņš no 1973.—77. g. un Kristaps Bēts no 1. 1. 78. līdz šim laikam.

Bez tam valdē darbojušies: J. Rode — 10 g. un J. Kļaviņš — 10 g. No biedriem 2/3 ir vecāki par 50 gadiem.

Līdz šim notikuši kaŗavīru atceres sarīkojumi, apvienības gadasvētki un vanadžu rīkota Ziemas svētku eglīte.

Daugavas Vanagu apvienība Detroitā

Detroitā un visvairāk apkārtnes priekšpilsētās pašreiz dzīvo apmēram 600 apzinātu latviešu. Tā kā daļa no šiem latviešiem ir gados jauni un arī daļa vecāki tautieši, kuŗi nav vairs aktīvi sabiedriskā laukā,spriežams, ka kāda puse no aktīvajiem tautiešiem ir DV apvienības biedri.

1983. gada 1. janvārī apvienības biedru skaits bija 216, no tiem 93 vanadzes.

Aizgājušos gados mainījušies kā priekšnieki tā arī paši vanagi. Apvienības darbības spars, latviskais gars un palīdzēšana tautiešiem tomēr nav mainījušies.

Katrā darbības gadā rīkoti šādi sarīkojumi: Latviešu leģiona un Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojums maija sākumā ar ziedu nolikšanu Woodlawn kapsētā latviešu kapu nodalījumā, piedaloties vietējam draudzes māc. V. Līventālam un visu organizāciju pārstāvjiem. Ir skaista tradicija uz katra strēlnieka un DV biedra kapa nolikt vienu ziedu, kā arī nolasīt aizgājušo biedru vārdus. Novembŗa pirmā nedēļā rīkota lāčplēšu godināšana — atceres akts ar priešnesumiem un Mārtiņballi.

Par tradicionālu sarīkojumu palikusi Jaunā gada sagaidīšana. Katru gadu rīko DV apvienības eglītes vakaru Ziemas svētku kauju atcerē. Kā goda viesus aicina vecāko paaudzi — 70 gadus un vecākus, gādājot arī par transportu.

Kopīgi ar vietējām organizācijām rīko Kalpaka piemiņas dievkalpojumu ar apvienības karoga sardzi, 14. jūnija sēru aktā piedalās ar karoga goda sardzi. Kopīgi ar vietējām organizācijām rīkots 18. novembŗa akts.

DV apv. Detroitā vanadžu ansamblis ,,Dziesma''

Līdz 1978. gadam rīkota Masku balle februārī un ziedoņballe maija beigās, bet, samazinoties apmeklētāju skaitam, šo sarīkojumu rīkošanu pārtrauca.

1975. gada rudenī Ņīnas Trubačas un Hertas Pareizas ierosmē darbību uzsāka DV apvienības Detroitā vanadžu ansamblis ,,Dziesma'' šādā sastāvā: Regīna Lielkāja, Ērika Sutherland, Ņīna Trubača, Herta Pareiza, Ella Mazjāne un Astra Kalniņa. Ansambli vada, kā arī lielu daļu dziesmu sabalso Astra Kalniņa. Techniskos darbus veic Jānis Lielkājis un Vilis Kalniņš. Ar 1977. gadu ansamblim pievienojušās Rūda Stūre, Līga Jēkabsone, Dzidra Shllaku un Dzidra Tropa. Ansambli pēc pašas vēlēšanās atstājusi Ella Mazjāne.

No 1975. g. — 1978. g. klavieŗpavadījumus spēlēja Laila Upīte, bet no 1978. g. Eižens Lizlovs.

No 1975. g. — 1983. g. notikuši 39 koncerti un 24 reizes kuplināti sarīkojumi ar sešām vai vairāk dziesmām. Kopā 63 dziesmoti sarīkojumi ASV austrumu, vidienes un dienvidu daļās. Seši koncerti sniegti amerikāņu publikai, tā populārizējot latviešu vārdu svešumā. Ansamblis piedalijās dziesmu svētkos Kanadā 1981. gadā un vēlāk ASV.

1981. gadā ansamblis ieskaņo un izdod skaņu lenti un plati.

1982. gadā sarīko koncertu jaunajam pianistam Pēterim Zariņam pateicībā par izpalīdzību plates ieskaņošanā, spēlējot klavieŗpavadījumus.

Pēdējā laikā ansamblis sarīkoja koncertu ,,Kaŗavīra daudzinājums'' ar runu, deklamāciju un dziesmu kombināciju, viesojoties Toronto un Klīvlandē. Detroitā koncerts bija sarīkots par labu Patiesības fondam, dodot ievērojamu summu šim mērķim.

Jāpiezīmē, ka ansambļa mēģinājumi notiek reizi nedēļā visu gadu, kaut gan dažas dziedātājas dzīvo līdz 80 jūdžu attālumā.

1978. g. rudenī darbību uzsāk rokdarbu - vakarēšanas kopa. Rokdarbnieces dāvinājušas dažādu sarīkojumu izlozēm ap 150 rokdarbu. Sanāksmes notiek vanadzes Valijas Rēvaldes ģimenes mājā.

1981. g. maijā vanadzes sarīkoja ,,Trīs paaudžu pēcpusdienu'', priekšnesumos piedaloties jaunajai, vidējai un vecākai paaudzei. Sarīkojums bija kupli apmeklēts.

Nozīmju pasniegšana jaunajiem vanagiem vanadžu 30 gadu darba atcerē Detroitā 1982. g. 9. nov.

1982. g. rudenī vanadzes ar plašāku sarīkojumu atskatās uz 30 darbībā pavadītiem gadiem.

Savā darbības laikā vanadzes darījušas ievērojamu darbu apvienībā, izkārtojot saimniecisko daļu visos sarīkojumos, ar līdzekļiem atbalstot latviešu skolu, deju kopu un citus jaunatnes pasākumus. Vanadzes ar ziediem rotā vietējās baznīcas altāri ievērojamās latviešu svētku dienās, varoņu piemiņas dienā, ģimenes dienā u. c.

Rīkoti priekšlasījumi ,,Lībieši Latvijā'', Kursmas kundzes referāts un ,,Latviešu rotas lietas'' Dr. Dzidras Shllaku referāts.

Vanadžu kopu vadījušas Herta Pareiza 4 g., Astra Kalniņa 2 g., Veronika Logina 1 g. 3 mēn., Minna Kraukle 8 mēnešus, Herta Pareiza 1 g. un no 1982. g. Skaidrīte Arlauska.

Vanadžu kopas valdē darbojušās Herta Pareiza, Valija Rēvalde, Minna Kraukle, Ērika Junkule, Ņīna Trubača, Vēsma Kalva, Vēra Logina, Ligita Kalēja, Regīna Lielkāja, Ērika Sutherland, Austra Bērziņa, Elizabete Johansone, Irma Jona, Astra Kalniņa, Broņislava Otzelnaja, Anna Skrūzmane, Skaidrīte Arlauska.

Biedru skaits apvienībā vēl vienmēr kāpinās. 1972. gadā apvienībā bija 145 biedri. Uz 1983. g. 1. janvāri apvienībā 216 biedri. Apvienībai ir 13 mūža biedri.

Pieminām, ka apvienībā 1982. g. iestājās Tērvetes 34. skautu vienības roveri, sākot organizēt šaušanas sporta kopu. Tās vadību uzņēmās Viesturs Lenšs.

Pēdējos desmit gados jūnija akcijā palīdzībai aiz dzelzs aizkara tautiešu ziedojumos ienākuši $6973.50. Ziemas svētku akcijā vispārējai aprūpei ziedojumos saņemti $9042.05. Kopsumma $16,015.55.

Apvienībai pieder 12 Gaŗezera akcijas $1200 vērtībā.

Apvienības priekšsēži bijuši: 1973. g. — 1977. g. Jānis Trubačs, 1977. g. — 1980. g. jūnijam Jānis Eglis, pēc tam Vilis Kalniņš, kuŗš vada apvienību vēl tagad.

Apvienības valdē no 1972. g. — 1982. g. darbojušies: Jānis Trubačs, Haralds Pareizs, Vilis Kalniņš, Artūrs Junkulis, Emīls Reinbergs, Juris Ozols, Leo Zariņš, Arvīds Tīdemanis, Ivārs Lenšs, Valts Kalva, Persijs Jons, Jānis Eglis, Staņislavs Kristo-

pāns, Pēteris Bērzkalns, Austra Priedniece, Harijs Pareizs, Uģis Grīnbergs.

Revīzijas komisijā darbojušies: Artūrs Deksnis, Arvīds Rēvalds, Jānis Bērziņš, Alfrēds Ūdenans, Pēteris Mediņš, Harijs Hilbigs, Monika Bērzkalne, Juris Ozols, Arnolds Runka, Jānis Lielkājis, Regīna Lielkāja, Rūda Stūre, Albīns Dravnieks.

1981. g. novembrī ar sarīkojumu Lietuviešu Kultūras centrā apvienība atskatījās uz 30 darbības gadiem. Sveicienus teica DV ASV priekšnieks Andrejs Spārniņš un ASV vanadžu priekšniece Aida Ceriņa. No Kanadas saimes sveica zemes valdes loceklis Guntars Brikmanis.

Apvienība savā pastāvēšanas laikā atbalstījusi latviešu skolu, skautu un gaidu vienības, deju kopu, sniegusi iespēju robežās materiālu un morālu atbalstu vecākai paaudzei, materiāli arī atbalstīti Gaŗezera visusskolas apmeklētāji, jauniešu sporta kopa un Patiesības fonds.

Apvienība izdod Informācijas biļetenu 6 reizes gadā apmēram 230 eksemplāros, to piesūtot visiem apvienību priekšniekiem, zemes valdes un CV valdes locekļiem, 6 archīviem un tautiešiem, kas izteikuši vēlēšanos to saņemt. Biļetenu piesūta visiem apvienības biedriem.

Rīkotas teātŗa izrādes, koncerti un slīdīšu izrādes. Apmeklēti tautieši slimnīcās un veco ļaužu mītnēs.

DV apvienība Detroitā ir nomodā par latviešu stāju svešumā. Sadarbība ar latviešu organizācijām Detroitā un apkārtnē ir ļoti laba.

Apvienībai ir 5 foto albumi, vanadzēm 3 un ansamblim ,,Dziesma'' 2 ar uzņēmumiem par apvienības dzīvi pagājušās dienās.

Sagatavošanā ir slīdīšu komplekts par apvienības darbību.

DV apvienība Dienvidkalifornijā

Apvienība dibināta 1963. g. 18. augustā un savā darbā parādījusi augšupeju ne vien kultūrālās un sabiedriskās rosmēs, bet arī latviešu nacionālā darba veidošanā un atbalstīšanā.

Apvienības dibināšanas mērķi un uzdevumi vairāk vai mazāk piepildīti pirmajā gadu desmitā. Līdz 1975. gadam palīdzības un kultūrālais darbs bija jau ievirzījies rutīnas sliedēs un sasniedzis zināmu stagnāciju. Varēja jau aizmirst visu pārējo un turpināt darbu nostabilizētos ietvaros un ikdienas ritmā, bet Daugavas Vanagi ir cīnītāju organizācija par savu tautu un zaudēto valsti, tādēļ būtu nepareizi tikai no malas noskatīties un atstāt nacionālo problēmu risināšanu pārējām organizācijām un atsevišķiem individiem. Akcentu pagriezienam nacionālā darba virzienā deva jaunais valdes loceklis Kārlis Petrovskis 1975. g. un Aivars Jerumanis — 1977. un vēlākos gados. Šo darbu veic sākumā apvienības sekretārs, bet vēlāk tam nodibina atsevišķu ārējās informācijas nozari.

Apvienības darbu no 1973. — 1978. gadam vada Edvīns Leimanis, bet valdē darbojas: Aleksandrs Grietēns, Kārlis Kalējs, Arvīds Brants, Valdis Grīnvalds, Zigfrīds Rebiņš, Oskars Krādziņš, Alfreds Arbeiters un Jānis Liepiņš. Vēlākos gados darbā ieslēdzās Kārlis Petrovskis un Ādolfs Pilmanis (1975), Aivars Jerumanis un Ādolfs Ozoliņš (1977), Tālis Krastiņš, Edgars Gernatovskis un Jānis Skadulis (1978), Valdis Pavlovskis (1979), Arvīds Spēlmanis (1980) un Alfons Mednis (1982).

1978. g. par apvienības priekšsēdi ievēl Aivaru Jerumani, kas apvienību vada vēl tagad. Gadu tecējumā valdē notikušas pārmaiņas, kuŗas devušas 1982. gada valdi sekojošā sastāvā: Kārlis Kalējs, Voldemārs Upenieks, Kārlis Petrovskis, Valdis Grīnvalds, Alfons Mednis, Arvīds Spēlmanis un pārstāvis San Diego — Pauls Bērziņš. Revīzijas komisijā darbojās: Teodors Pētersons, Kārlis Dakteris un Vilis Klāviņš. Valdi San Diego rajonā līdz 1981. g. pārstāvēja Augusts Vestmanis, bet pēc tam Pauls Bērziņš.

Vanadžu kopu līdz 1978. gadam vadīja Vilma Leimane, bet šī posma sākumā kopas valdē darbojās: Alma Liepiņa, Vilma Grietēna, Marta Grīnvalde, Klitija Kalēja, Olga Lakina un Zenta Galviņa. No 1978. g. ilgus gadus kopu vada Alma Liepiņa, bet 1982. g. vadībā ievēl Valiju Zvirbuli. Šinī gadā kopas valdes sastāvs sekojošs: Klitija un Lija Kalēja, Edīte Brauķe, Zenta Cīrule un Vilma Ķeipāne.

Visus darbības gadus apvienība ar sarīkojumiem un aktiem atzīmējusi latviešu kaŗavīru piemiņas dienas: martā — Kalpaka bataljona atceri, maijā — leģionāru un Kurzemes cietokšņa piemiņu un novembrī — godinājumu lāčplēšiem un pārējiem brīvības cīnītājiem.

Bez šiem tradicionālajiem sarīkojumiem, apvienības kultūrālais darbs izteicies sekojošās aktīvitātēs:

Piemiņas dienas — rīkotas rakstniecei Aīdai Niedrai (1973.) un Kārlim Ulmanim (1982. gadā).

Koncerti — ar Antonijas Vaivodes piedalīšanos (1973.) un Čikagas piecīšu dziedājumiem (1974. un 1979. g.).

Teātŗa izrādes — ,,Iepazīšanās nopietnā nolūkā'' (1981.) — Ziemeļkalif. DV ansambļa uzvedumā, ,,Pilsoņa Avota lieta'' (1975.), ,,Čūska'' un ,,Dzimumdiena'' (1981.) — ar Sidnejas latviešu teātŗa sniegumu.

Gleznu izstādes — Zelmas Beltes (1973. un 1975.) un Jāņa Krišjāņa (1974.).

Referāti — Āzijas ceļojums, H. Brauķa sniegums ar slīdītēm (1981.) un ,,Latvju inteliģences iznīcināšana'', Austras Liepiņas lasījums (1982.). Šeit atzīmētas tikai atsevišķās referātu pēcpusdienas. Daudzi izcili referāti nolasīti tradicionālo piemiņas dienu sarīkojumos.

Slīdīšu izrāde — Latvijas pieminekļi, leģiona veidošanās un skati cīņu laukos, S. Spurdziņa demonstrējums. Slīdīšu izlasi sarīkojumos un atcerēs rādījis arī Zigfrīds Rebiņš.

Biedru vakars un DV salidojums dziesmu svētku laikā (1977.).

Ziemsvētku izskaņu pēcpusdienas 1978., 79., 80., 81. un 82. g.).

Balles un kabarē vakari (1978., 79.,80. un 81.). Šie sarīkojumi bija vanadžu speciālie pasākumi jauniešu atbalstam.

Visus apvienības sarīkojumus ar lielu atsaucību un sirdsdedzi atbalstījuši mākslinieciskiem sniegumiem vai referātiem sekojoši tautieši:

Mūziku atskaņojuši — vijolnieki Kārlis Fleišmaņis un Andris Krastiņš; klavieŗu solo vai pavadījumus — Brigita Teša, Daina Cilne, M. Nāruna, Raimonda Apeiķis (lietuviete), Inta Josepa, Rita Pētersone, Hugo Štrauss, Juris Krasts un Lūcija Grauda.

Dziedājumus snieguši — Stefanīda Jansone, Andrejs Kurmiņš, Zenta Ufere-Galviņa, Loma Sprūde, Brigita Jerumane, Alise Eriksone, Milda Grimma, Ilga Viļuma, Anita Rubene, Lia Lenša, Loma Sprūde un Losandželosas latviešu koris D. Cilnes vadībā.

Dejojusi Maija Hantere (Hunter); *deklamējis* — Ansis Tipāns.

Referējuši — Jānis Ratermanis, Kārlis Petrovskis, Teodors Pētersons, Teodors Sīlis, Helmuts Brauķis, Irma Dankere, Jānis Pružinskis, Kārlis Dakteris, Arturs Silgailis, Ivars Mičulis, Jānis Labsvīrs, Olafs Brūveris, Hamilkars Lejiņš.

Šinī darbības posmā (no 1973. — 1982. g.) apbalvoti: ar DV zelta nozīmi 3, CV atzinības rakstiem 5 un DV goda rakstiem 12.

Financiālā jomā, darbību raksturo apvienības budžeta kāpinājums no $3000 (1973.) uz $4500 (1982.g.). Budžeta summu palielināšanā vairākus gadus palīdzēja Zigrīds Rebiņš, kas noorganizēja mantu loteriju apvienības sarīkojumos. Kasi daudzus gadus papildināja arī apvienības grāmatu galds, ko pārzin un sekmīgi vada Kārlis Kalējs. Viņš kasē iemaksājis ne vien grāmatu galda rezultātus, bet arī savus honorārus par rakstiem laikrakstos.

Gadskārtējās ziedojumu vākšanas akcijās 14. jūnijā aizvestiem un Ziemsvētku palīdzībai kopā savākti aptuveni $22,000 no 1973. līdz 1982.g. Lielākais devums sasniegts 1982. gadā, kad Ziemsvētku palīdzībai saņemti $1946 un aizvesto dienu ziedojumos — $1597. Tai pašā laikā apvienības darba veicināšanai (stundas algas un speciālie ziedojumi) saņemti — $3000, bet apvienības Vēstneša izdošanai — $3500.

Apvienība iespēju robežās centusies atbalstīt jaunatni, skolas un bērnu nometnes. Devums šiem pasākumiem apskatāmā periodā sasniedz $3100.

Atbalstīti arī trimdas gaitu iesācēji, mācītājs J. Šmits, G. Rode un Olafs Brūveris, kuŗi pēdējos gados grūtos apstākļos izkļuva no okupētās Latvijas varas žņaugiem. Šī atbalsta kopējās izmaksas pārsniedz $1000.

Nav aizmirsta arī invalidu mītne Bērzaine un Gaismas akcija, kuŗu pasākumiem izdoti ap $500.

Kad Losandželosā sāka celt Latviešu namu (1973.) un vēlāk tā parādu nomaksai apvienība ziedoja ne vien $2000, bet dāvāja namam arī Latvijas un ASV karogus ar mastiem svētku dienu atzīmēšanai. Lai godinātu un uzturētu dzīvu Latvijas valsts prezidentu un armijas augstākās vadības piemiņu, apvienība dāvāja visu prezidentu un 5 kaŗavadoņu ģimetnes novietošanai nama svētku zālē.

Bij. kaŗavīru vajāšanai ASV kāpinoties, apvienība uzskatīja par savu pienākumu palielināt piepūli līdzekļu sagādei viņu aizstāvēšanas izdevumu atvieglināšanai. Šinī nolūkā budžetā paredzēts atbalsts. Patiesības fondam un vākti ziedojumi, kas auga no $200 (1977.) līdz $5300 (1981.). Šinī laikā fondam nosūtīti ap $7500, un tieši apsūdzētiem izmaksāti $3500.

Pēc Latvijas Brīvības fonda nodibināšanas Dienvidkalifornijas DV apvienība bija pirmā Kalifornijas organizācija, kas pieteica savu iemaksu Latvijas brīvībai. Šo fondu atbalsta arī 8 apvienības valdes locekļi un biedri. Vislielāko biedru skaitu apvienība sasniedza 1975. gadā — 203, bet, daudziem biedriem aizejot mūžībā, biedru skaits pēdējos gados nostabilizējies uz 190.

Ar mūža biedru statusa ieviešanu Daugavas Vanagu organizācijā mūža biedru saimei pievienojās daudzi apvienības biedri. Apvienība savā „Vēstnesī" iekārtoja speciāli dekorētu mūža biedru lapu, kuŗā līdz 1982. gadam bija ierakstīti 32 mūža biedri.

Apvienības biedri parādījuši savu atbalstu arī Amerikas Latviešu apvienībai, kārtojot gan savas ikgada nodevas, gan pievienojoties ALA mūža biedru saimei. Mūža biedru sarakstos līdz 1982. gadam redzams 21 apvienības biedrs.

Vietējai palīdzībai, bez slimo un vientuļo tautiešu apmeklējumiem un atbalstu, radās lielāka vajadzība kaŗa invalida H. Graubiņa atbalstam. Viņam iegādāts elektriskais braucamais krēsls un uzlaboti dzīves vietas apstākļi, kas prasīja aptuveni pāri $5000. Šo līdzekļu sagādei arī vanadzes pielika aktīvu roku un gadīgu sirdi.

Mēs bieži vien savā ikdienā un arī organizāciju dzīvē sekojam ierastai rutīnai un darām tikai to, kas ir minimāli nepieciešams spraustā uzdevuma un mērķa virzienā. Tikai reti rodas individi ar tālāku skatu, jaunām idejām un vēlēšanos darbu padarīt la-

bāku un nozīmīgāku. Pie šiem cilvēkiem ir jāpieskaita ārsti Alfrēds un Milda Rimša. Viņi 1982. gadā dāvāja apvienībai $5000 vidējās un vecās paaudzes, latviešu vienīnieku un bezbērnu pāru kartotēkas iekārtošanai un kontakta uzturēšanai ar tiem, kuŗiem nepieciešama palīdzība.

DV apvienība Dienvidkalifornijā un Kārlis Kalējs 1974.g. dāvājuši 12 grāmatas universitāšu bibliotēkām. Minētās grāmatas visas ir angļu valodā par Latviju un latviešiem, tās visas iznākušas trimdā. Lielāko daļu dāvāto grāmatu saņēmusi ,,University of Southern California''. Kopā ar iepriekšējiem gadiem bibliotēkām dāvātas 73 grāmatas.

Kopš 1967. gada apvienība nepārtraukti izdevusi savu ,,*Vēstnesi*'', kuŗā dots ieskats par Daugavas Vanagu darbu un pasākumiem, informācija par latviešu aktīvitātēm un nacionālo darbu. Apskatāmā periodā, līdz 1977. gadam, Vēstnesi sakārto informācijas nozares vadītājs Kārlis Kalējs, bet pēc tam līdz pēdējam laikam, ar mazu izņēmumu 1978.g., Vēstneša redaktors ir ārējās informācijas vadītājs — Kārlis Petrovskis. Par Vēstneša technisko apdari, tā novilkšanu un fotografiju kvalitāti rūpējas apvienības priekšnieks Aivars Jerumanis. Vēstnesis sākuma posmā iznāca 3 reizes gadā, bet ar 1980. gadu — 4 reizes. Tas iznāk uz aptuveni 35 līdz 50 lapas pusēm un tiek izsūtīts apm. 900 eksemplāros. Vēstnesis izveidojies saturā, apdarē un kvalitātē. Par to pēdējos gados saņemtas daudzas rakstveida un mutvārdu atzinības. Pēc DV ASV priekšnieka ieskata, Vēstnesis ir labākais no visiem DV apvienību apskatiem un izdevumiem. Vēstneša sagatavošana un izdošana ir viens no vislielākiem pasākumiem apvienības darbā, kas līdz šim veikts bez algota darba spēka. Par šī izdevuma ekspedīciju gādā Kārlis Kalējs ar palīgiem: Klitiju un Liju Kalēju, Olgu un Valdemāru Upenieku, Katrīni un Zigfrīdu Rebiņu, Brigitu Jerumani, Almu Liepiņu, Zentu Cīruli, Mariju un Olģertu Platupu, Arvīdu Spēlmani un Reimāru Strazdiņu.

Dienvidkalifornijas DV apvienības valdes locekļi un biedri ir bijuši, vai ir vēl tagad atbildīgi un ilggadēji vadītāji citās organizācijās un draudzēs. A. Jerumanis ir Kalifornijas Republikāņu Nacionalitāšu grupas padomes priekšsēdis, K. Kalējs — Latviešu

nama pārvaldes priekšnieks, K. Petrovskis — Kalifornijas Latviešu Virsnieku apvienības priekšnieks, H. Brauķis — vada Rietumkrasta Koncerta apvienības Losandželosas nodaļu, S. Borbals bija ilgus gadus Latviešu Architektu biedrības priekšnieks, D. Agrums — D-Kalifornijas ev. lut. draudzes priekšnieks un H. Līcis bija ilggadējs Miera draudzes priekšnieks.

Apvienības darbs agrākos gados risinājās galvenokārt piemiņas sarīkojumu izkārtošanā, kultūras atbalstā un savu biedru aprūpē. 1975. gadā notiek iezīmīgs pagrieziens, un blakus rutīnas darbam iesākas intensīvas aktīvitātes latviešu nacionālo problēmu risināšanā. Par to jāpateicas jaunajam valdes loceklim Kārlim Petrovskim, tā laika sekretāram, tad ārējās informācijas vadītājam un Vēstneša redaktoram. Šinī darbā vēlāk ieslēdzas arī nākošais apv. pr-dis Aivars Jerumanis un viņa palīgs — Kārlis Kalējs.

1975.g. aprīlī apvienība iesāk darboties Apspiesto nāciju Losandželosas grupā. Pāris gadu to pārstāv K. Petrovskis, bet vēlāk A. Jerumanis.

Tā paša gada maijā apvienība organizē atbalstu Tautas vietnieku nama rezolūcijām H. Con. Res. 3 un H. Con. Res. 11. Šīs rezolūcijas prasa, lai Eiropas drošības konferencē ASV delegāti neatzītu Baltijas Valstu iekļaušanu Pad. Savienībā. Vēstnesī tiek publicēti kongresmaņu vārdi un to vietu nosaukumi, kuŗus viņi representē.

Nedaudz vēlāk, šinī pašā gadā, iesākta akcija, lai atbalstītu kongresmaņa Bella rezolūciju H. Con. Res. 368, kuŗā runa par Baltijas valstu jautājuma ierosināšanu Apvienotās Nācijās. 1975. g. savas rezolūcijas iesniedz arī deputāti F. Annunzio (Nr. 338), J. Blančards (Nr. 391) un H. Helstoskis (Nr. 365).

1976.g. pirmā vēstuļu rakstīšana organizēta Gunāra Rodes atbrīvošanai no vergu nometnes, vienlaicīgi lūdzot Kalifornijas kongresmani Bellu minēt Rodes lietu Tautas vietnieku namā.

Šai pašā gadā ievadīta arī protesta vēstuļu rakstīšana pret Baltijas valstu robežu nodzēšanu no ģeografiskā atlasa, ko izdeva ,,Nac. Georg. Soc.'' Vašingtonā.

Maijā organizēts Kertisa resolūcijas atbalsts. Jāraksta Senāta ārlietu komisijas locekļiem, kuŗu apspriešanā rezolūcija atrodas.

1977.g. martā pirmo reizi apvienība publicē ziņojumu par latviešu apsūdzībām, kaŗa laika nodarījumos. Vienlaicīgi informē par Tautas vietnieku nama deputātes Elizabetes Holcmanes ierosināto likumprojektu, kas atvieglinātu apsūdzēto deportācijas.

Šinī gadā aktīvizēta otra vēstuļu akcija pret ,,Pazudināto Latviju", jo ,,Rand McNally & Co." izdevusi ģeografisku karti, kuŗā nav ne Baltijas valstu robežas, ne arī šo valstu nosaukumi.

Vergu nometnē esošais Rode vēl nav brīvs, bet Tautas vietnieku namā iesniegta H. Con. Res. 102, tādēļ apvienība organizē jaunu vēstuļu akciju šīs rezolūcijas atbalstam. Rodes atbrīvošanai savākti 258 paraksti.

Tā paša gada maijā apvienības Vēstnesī izsludināts pilnīgs E. Holcmanes likuma projekts, lai parādītu baltiešiem draudošās briesmas. Reizē iedzīvina vēstuļu rakstīšanu tieslietu komisijas locekļiem, lai panāktu šī likuma grozījumu vai noraidījumu.

Šā gada oktobrī latvieši, lietuvieši un igauņi vienojas atbalstīt kongresmaņa R. Dornāna iesniegto rezolūciju H. Con. Res. 278, kuŗā dominē spēcīgi vārdi Baltijas valstu brīvībai. Dornāns ir Kalifornijas kongresmans un baltiešu lietu sapratējs, tādēļ apvienība pieliek sevišķu piepūli, lai panāktu šīs rezolūcijas plašu atbalstu.

Novembrī apvienība piedalās demonstrācijā pie Pad. Savienības izstāžu vietas Losandželosā. Apvienības 5. novembŗa sarīkojumā vākti paraksti Belgrades akcijas atbalstam.

1978. gadā iesniegta Baltijas brīvības rezolūcija arī senātā. To iesniedzis Carl Curtis. Rezolūcija apzīmēta ar S. Con. res. 68. Apvienība pastiprina piepūli R. Dornāna un Kērtisa rezolūcijas atbalstam. 16. septembŗa parakstu vākšanas pasākumā iegūtas 242 parakstītas vēstules.

Visās šajās akcijās trūka zemes valdes un Apvienotās Baltiešu komitejas aktīva atbalsta.

1979. g. apvienība sāk jaunu vēstuļu akciju par labu Baltijas valstu brīvībai.

Kongresmanis Dervinskis iesniedzis Tautas vietnieku namā rezolūciju H. Con. Res. 147. Tā ir baltiešiem labvēlīga un daudzsološi uzrakstīta. Diemžēl, šī rezolūcija vēlāk korriģēta, pēc tam tā apzīmēta ar H. Con. Res. 200. Šo rezolūciju kongress pieņem 13. novembrī.

Šinī gadā apvienība aicina rakstīt vēstules Žanim Skudram uz Pad. Savienības ieslodzījuma vietu, lai parādītu, ka brīvās pasaules latvieši viņu nav aizmirsuši.

28. novembrī labvēlīgu rezolūciju iesniedz senātors Hovards Beikers. Tā ir apzīmēta ar S. Con. Res. 54. To arī decembrī pieņem.

1980.g. 9. februārī apvienība savāc parakstus uz apm. 1000 vēstulēm, kuŗas nosūta prezidentam, prezidenta amata kandidātiem, Kalifornijas senātoriem un Tautas vietnieku nama deputātiem. Šo vēstuļu akciju izdara sakarā ar krievu iebrukumu Afganistanā.

Šinī gadā atkal organizē vēstuļu rakstīšanas kampaņu, lai lūgtu senatoru un kongresmaņu gādību Baltijas valstu jautājuma apspriešanai Madrides konferencē.

1981.g. apvienība organizē vēstuļu sūtīšanu valsts prezidentam un tieslietu ministram, lai vērstu viņu vērību uz neakceptējamām procedūras kļūdām pierādījumu vākšanā un sadarbībā ar Pad. Savienības čeku.

Šā gada decembrī apvienība atbalsta lielo poļu demonstrāciju Losandželosā, bet nākošā gada 17. janvarī — Baltiešu līgas rīkoto demonstrāciju pie vācu konsulāta, prasot Molotova-Rībentropa pakta atcelšanu.

1982.g. 12. septembrī apvienības pārstāvji piedalās Baltiešu Brīvības līgas rīkotā demonstrācijā pie franču konsulāta Losandželosā. Šī demonstrācija bija rīkota sakarā ar franču atbalstu Pad. Savienības gāzes vada būvei. Rīkotāju pamatdoma bija izmantot katru gadījumu, lai atgādinātu baltiešu jautājumu amerikāņu sabiedrībā.

13. novembrī, atsaucoties uz Klīvlandes apvienības iniciātīvu, D-Kalifornijas apvienības noorganizē parakstu vākšanu Dr. L. Velmeras dēlu izlaišanai no okupētās Latvijas. Kopā ar San Diego tautiešu parakstiem apvienība ieguvusi 93 parakstus.

Šie pēdējie 7 gadi bija intensīvi darba gadi Latvijas un latviešu problēmu kārtošanā un atbalstīšanā. Tie arī rādīja, ka mums trūka centrālās vadības un plašākas atsaucības latviešu problēmu virzīšanā un sekmēšanā.

DV apvienība Filadelfijā

1. *1973.-1974. gadam.* Filadelfijas DV apvienībā ir 100 biedru. Apvienība ir biedrs ALA un 25 apvienības biedri ir ALA biedri. 36 biedri abonē DV Mēnešrakstu. Ir bijušas 12 valdes sēdes, 1 biedru sapulce, 1 biedru vakars, 1 akts, 1 teātŗa izrāde, 3 deju vakari, izdoti 3 apkārtraksti 300 eksemplāros un 3 reizes sniegtas ziņas DV Mēnešrakstam. Uzņemti skaņu lentē DV nozīmīgākie notikumi. Apvienības biedri piedalījušies protesta gājienā sakarā ar Brežņeva viesošanos ASV. Pie apvienības pastāv sporta kopa, šaušanas un bumbošanas komandas.

Apvienība ar saviem līdzekļiem atbalstījusi sekojošo: Vietējo latviešu skolu $25, tautas deju kopu $50, sporta kopu $35, citas $115, Minsteres latviešu ģimnaziju Vācijā $100, Nacionālo fondu Zviedrijā $50. No 1973. — 1974. gadam apvienību vadīja S.Foldāts.

2. *1974.—1979. gadam.* Apvienība šinīs piecos gados bijusi rosīga kā savā dzīvē, tā arī sadarbojoties ar citām organizācījām. Liela uzmanība un palīdzība veltīta mūsu jaunatnei, atbalstot to ik gadu ar stipendijām $400 apmērā vasaras vidusskolas un nometņu apmeklēšanā, ka arī pasniedzot grāmatu veltes un naudu Draudzīgā aicinājuma dienā un latviešu skolas izlaiduma aktos. Kopā ar citām organizācījām piedalījusies kultūras dienu sarīkojumos, darbojusies 18. novembŗa un aizvesto piemiņas dienu rīkošanā, kā arī bijusi dalībniece prezidenta Kārļa Ulmaņa 100 gadu dzimšanas dienas atceres sarīkojumā, kuŗā runāja bij. sabiedrisko lietu ministrs Alfrēds Bērziņš.

Ļoti laba sadarbība izveidojusies ar Latviešu biedrību, kopīgi rīkojot Jaungada sagaidīšanu un bērnu eglīti. Šādai kopīgai sadarbībai bijusi iespēja aicināt no Kanadas vanadžu kori ,,Zīle'', DV teātŗa trupu ar izrādi ,,Zaļā pļavā''.

Apvienības izkārtojumā 1977. gada 14./15. maijā Filadelfijā notika DV ASV 25. delegātu sapulce un 23. vanadžu salidojums, kuŗā piedalījās 43 delegāti un 23 vanadzes. DV dienās 1976. gada augustā Anglijā, Londonā, piedalījās Edgars Brolis, Ansis Mauriņš, Jānis Odomiņš un Roberts Ķirsons.

DV apvienība katru gadu rīko Ziemas svētku ziedojumu akciju; ziedojumu kopsumma ir svārstījusies no $800—2200. Atbalstīts Patiesības fonds gan ar ziedojumiem, gan piedaloties ar citām

organizācijām kopīgi rīkotā sarīkojumā par labu Patiesības fondam. Atbalstīts jaunatnes pulciņa rīkotais I. Mežaraupa un L. Aļļes koncerts. Apvienība iestājusies ar $500 Latvijas Brīvības fondā. Pie apvienības aktīvas ir šaušanas sporta, bumbošanas, makšķerēšanas un novusa sekcijas. Apvienība sekcijām dāvājusi ceļojošās balvas un sporta kreklus ar DV emblēmu.

Apvienību šos piecus gadus vadīja Edgars Brolis.

3. *1979.—1982. gadam.* Apvienību pārņēma Arnolds Trucis un vadīja līdz 1981. gada 6. decembrim, kad viņu pēkšņi aizsauca aizsaulē.

Apvienība turpina sadarbošanos ar citām organizācijām kopīgos sarīkojumos. Kopā ar jaunatnes pulciņu latviešiem izdalītas 500 pastkartītes, kas nosūtītas senātoriem un kongresmaņiem ar lūgumu lūgt atbrīvot Žani Skudru no ieslodzījuma. DV vēl joprojām atbalsta ar ziedojumiem Patiesības fondu, Minsteres ģimnaziju, Nacionālo fondu Zviedrijā, Latviešu kultūras fondu un jaunatni ar stipendijām. 1980. gadā rīkots Filadelfijas DV 30 gadu pastāvēšanas sarīkojums un balle. Sporta kopas šaušanas sportā, makšķerēšanā un bumbošanā vēl joprojām pārstāv Filadelfijas DV ar lielām sekmēm. Šinī laikā izdoti 12 apkārtraksti 150 eksemplāros katrs.

Arnoldu Truci *pieminot:* Arnolds ilgus gadus darbojās Filadelfijas DV apvienības valdē, pildīdams dažādus amatus, pēdējos 3 gadus būdams apvienības priekšnieks. Kā priekšnieks viņš bija iecietīgs, izpalīdzīgs, nekad neuzspieda savu gribu un, galvenais, strādāja daudz vairāk nekā amata pienākumi prasītu, vadīja šaušanas sekciju, kārtoja ārējo un iekšējo informāciju u.t.t.

Arnolda pietrūks ne tikvien DV Filadelfijas apvienībai, bet visai Filadelfijas latviešu sabiedrībai. Ir žēl katra latvieša, kas aizejot padara mūsu rindas retākas. Viņu pārpelnoja 1981. gada 9. decembrī.

4. *1982.—1983. gadam.* Apvienību pārņēma Jānis Odomiņš un mēnesī vēlāk ievēlēts par priekšsēdi, bet 1983. gadā atteicās no priekšsēža amata personisku iemeslu dēļ. Apvienībā ir 128 biedri, no tiem 25 vanadzes. Bijušas 6 valdes sēdes, izsūtīti 5 apkārtraksti. Šaušanas sekcija piedalījusies draudzīgās sacīkstēs ar Ņujorkas mednieku klubu. Rudens loterijas atlikums $1.052.94, Ziemas

svētku ziedojumu akcijā savākti $2.050, no kā $1.480.25 nosūtīti DV ASV zemes valdei.

1982. gada 20. februarī pilnsapulcē apvienības pr-dis Jānis Odomiņš saņēma vanadžu gatavoto Latvijas karogu, kas pirmo reizi sedza mirušā pr-ka A. Truča zārku. Karogu pasniedza vanadžu pr-ce Māra Smith.

Vēl šinī gadā Filadelfijas DV ziedojuši organizācijām, skolām, jaunatnes stipendijām apm. $700.

5. *1983. gadā.* Apvienības vadīšanu pārņem Zigurds Lieljuris un turpina atbalstīt latviešu jaunatnes izglītošanu, trūkumā nonākušos tautiešus, kā arī citas organizācijas — latviešu fondus, skolas u.t.t., kuŗu centieni veicina mūsu mērķu īstenošanu un

Vanadžu pr-ce Māra Smith pasniedz DV karogu DV pr-kam Jānim Odomiņam 1982.g. 20. feb.

latviešu tautas pašnoteikšanās tiesību atjaunošanu. DV 33. delegātu sapulcē Detroitā apvienību pārstāvēja Zigurds Lieljuris, Feliks Buks un Māra Smith, bet nākošā delegātu sapulcē apvienības mērķis ir sūtīt arī jaunatnes pārstāvi.

Notikušas šaušanas sacīkstes ar Longailendas mednieku klubu. Arnolda Truča mūžam ceļojošo vairogu ar augstāko punktu kopskaitu izcīnīja J. Būmeisters (Longailenda). Makšķernieku nozare rīkoja zušu ķeršanas sacensības un balvas izsniedza DV rudens sarīkojumā, kas bija ļoti labi apmeklēts, un pirmo reizi pēc 4 gadiem sarīkojums ienesa naudu. 18. novembri DV rīko kopā ar Brīvo Latviešu biedrību, svētku runu teicot Latvijas kādreizējā ārlietu ministra dēlam Gunāram Meierovicam. Koŗa koncerts noslēgsies ar saviesīgu dzīvi pie tasītes kafijas. Ienākumus ziedos Patiesības fondam. Šai gadā jau DV ziedojuši $900 fondiem, skolām, skolniekiem u.t.t. Ziemas svētku akcija, domāta grūtumā nonākušo tautiešu aprūpei Amerikā, kā arī tiem, kas palikuši aiz Dzelzs priekškaŗa. Biedru skaits apvienībā nav mainījies, bet audzis mūža biedru skaits. Apvienība turpina sadarbošanos ar ALA un izsūta vēstules kongresa locekļiem, lai paplašinātu speciālo komiteju baltiešiem. Šī komiteja dibināta 1981. gadā, tai ir bijusi liela nozīme, aizstāvot mūsu intereses un veicinot baltiešu nacionālpolītiskos mērķus ASV kongresā.

33. DV delegātu sapulcē Detroitā 1983. gadā. Ar x apzīmētais ir DV apvienības Filadelfijā priekšsēdis Zigurds Lieljuris, ar xx Feliks Buks, apv. kasieris.

DV apv. Filadelfijā valde 1983. gadā: no kreisās — Jānis Treimanis, biedrzinis, Edgars Kaulēns, sekretārs, Zigurds Lieljuris, priekšsēdis, Imants Plotnieks, šaušanas kopas vadītājs, Arvīds Mežgailis, pr-ža palīgs, Māra Smith, vanadžu vad., Feliks Buks, kasieris. Trūkst Imants Mežaraups — aprūpes daļas vadītājs.

Daugavas Vanagu apvienība Grand Rapidos

Apcerot apvienības pēdējo 10 gadu darbību, lai pieminam un godinām tos apvienības biedrus, kuŗu vairs nav mūsu vidū, bet kuŗu darbība reiz palīdzēja apvienības darbam zelt un plaukt: Mārtiņš Kārklis, Jānis Pabērzs, Arvīds Gūtmanis, Kārlis Tālbergs, Zīna Meiera, Eduards Grīnvalds, Rūdolfs Auziņš, Staņislavs Mukāns, Vilhelms Zeidemanis, Jānis Bārdiņš, Donāts Balsis, Hermīne Ādama, kpt. Ansis Eversons, Augusts Kalniņš, bij. apv. pr-dis Andrejs Barkāns, Vera Dzeguze, Ādolfs Šūpulnieks, Jānis Brūns, Rūdolfs Blāķis, pirmais apv. pr-ks Jānis Radziņš, Alberts Krūmiņš, Zelma Vēliņa, apvienības iniciātors Viktors Puriņš, Jānis Duļķis, LKOK plkv. Rūdolfs Vēliņš, mācītājs Kristaps Hermanis, Pēteris Putāns, Ingeborga un Voldemārs Poga.

Ar Otrā pasaules kaŗa lauku dārdos rūdīto sīkstumu, izturību un apņēmību, ka iesāktais darbs nedrīkst apstāties, bet tas jārisina tālāk, apvienībā par priekšsēdi jau kopš 1967. gada darbojas Arnolds Balodis. Valdē dažādos posteņos darbojas: Maksis

Jansons, Richards Bergmanis, Alfreds Mačs, Kārlis Rozenbergs, Dāvis Polis, Ņīna Graube, Elvīra Brūna un Kārlis Spolītis.

Nepārtraukti turpinātas 14. jūnija un Ziemas svētku palīdzības ziedojumu vākšanas akcijas un saņemtie ziedojumi vienmēr nosūtīti DV ASV valdei.

Katru gadu sarīkoti lāčplēšu, plkv. Oskara Kalpaka, Latviešu leģiona, Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojumi un kaŗavīru Ziemsvētku eglīte, kuŗā pieminētas Ziemsvētku kaujas un iededzinātas svecītes varonīgo strēlnieku pulku piemiņai. Eglītes vakarā kaŗa invalidus godina ar kādu velti: grāmatu, DVM, vai aploksni.

Katru sesto gadu apvienība prezidē Grand Rapidu organizāciju padomē un sarīko 14. jūnija un 18. novembŗa atceres.

Kādā no apvienības sarīkojumiem atceramies savus jubilārus, kuŗi sasnieguši 60-65-70 u.t.t. gadus, atceroties tos ar grāmatu, DVM un ziediem.

Katru gadu atvēlēti naudas līdzekļi jauniešu stipendijām, latviskai izglītībai, vietējās latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma dienai un absolventiem, Patiesības fondam, Latviešu Nacionālajam fondam, Kultūras fondam, Minsteres ģimnazijai. 1975. g. apvienība ar $500 iemaksu iestājās Latvijas Brīvības fondā un

DV ASV 29. delegātu sapulces prezidijs 1979. gada 21./22. aprīlī Grand Rapidos. No kr.: O. Kutcers, A. Treize, DV Kanadā pr-dis V. Plūdons, DV ASV pr-dis J. Lācis, A. Spārniņš, V. Zemesarājs, PBLA pr-dis Dr. I. Spilners, ALA pr-dis J. Riekstiņš un A. Balodis.

1982. g. ir jau iemaksājusi $1000. Esam atbalstījuši ar līdzekļiem J. Riekstiņa Studiju centru Kalamazū un Draudzīgā aicinājuma zīmē nodevuši grāmatu „These Names Accuse".

Apvienība līdzekļus iegūst no stundas algas iemaksām un 2 gadskārtējiem sarīkojumiem: masku balles un Mārtiņdienas, kā arī no atsevišķu personu ziedojumiem.

Vietējā jaunā paaudze atceres sarīkojumus neapmeklē, arī nepiedalās apvienības valdē, bet nāk apvienībai palīgā ar savu darbu un izdomu gadskārtējo sarīkojumu izkārtošanā, dekorējot telpas un sniedzot kuplinājumus, arī DV ASV delegātu sanāksmē 1979. g.

Apvienības 25 gadu darba atcerē mūs pagodināja ar piedalīšanos DV ASV priekšnieki Jāzeps Utināns un Anita Utināne, bet 30 gadu atcerē Aida Ceriņa un Andrejs Spārniņš.

Kopš darbības sākuma 1956. g. vēl joprojām rosīga ir šaušanas sekcija, kuŗā pēdējos gados dalībnieku skaits nostabilizējies uz 8. 1980. gada DV ASV delegātu sapulcē nodibināta 3 vīru komisija pistoļu šautuves izbūvei Gaŗezerā. Strādājot kopā ar Verneru Rinkušu un Arni Kalmani (abi pēdējie no Kalamazū apv.), izkārtoja 2 darba talkas un jau 1981. g. 27. jūnijā nodeva jauno šautuvi lietošanā. 1982.g. šaušanas sekcija izkārtoja 4 . un 5. septembrī Gaŗezerā šaušanas olimpiadu: DV ASV meistarsacīkstes, DV

DV apv. Grand Rapidos vīru ansamblis „Vecie kanaki" 1979. gada DV salidojumā. Diriģents Miķelis Grants.

ASV un Kanadas draudzības sacensības, DV globālās (neklātienes) un DV ASV korespondences sacīkstes. Visu šo sacīkšu noorganizēšanu un vadīšanu veica Maksis Jansons un Aleksandrs Pastars. Visas balvas sacīkstēm bija gatavojis Aleksandrs Pastars.

Apvienības priekšsēdis Arnolds Balodis bez tiešā valdes darba pēdējos desmit gados braucis uz delegātu sanāksmēm, palīdzējis šaušanas sekcijai kā tiesnesis un vadījis būvdarbus darba talkās šautuvju izbūvei Gaŗezerā.

Ārējā informācijā seko DV ASV valdes un ALA norādījumiem, piedaloties vēstuļu sūtīšanā ASV valstsvīriem.

Iekšējai informācijai apvienība izsūta 2 apkārtrakstus gadā un publisku informāciju Latviešu Biedrības apkārtrakstā. Laika chronikā rakstus sniedz korespondents Valters Zirnītis.

Pēdējos 10 gados ar zelta nozīmi apbalvoti 3 biedri. Apvienībā 2 mūža biedri.

Grand Rapidu DV apvienība aizvadītajos gados izkārtojusi 2 DV ASV delegātu sapulces un gatavojas uzņemt delegātus atkal 1984. g.

Apvienībā 31. 12. 82. bija 100 biedri — 59 vanagi, 41 vanadze. Jaunieši līdz 35 gadiem — 10.

Grand Rapidu vanadžu kopas darbs. Vanadžu kopas darbība iegājusi jau 2. gadu desmitā un izveidojusi savu zināmu darbošanās veidu, apzinoties savas spējas kā arī nespēju.

Vanadžu kopu vadījušas Elvīra Brūna, Irēne Vanuška un Olga Jansone. Valdē darbojušās Olga Roziņa, Olga Jansone, Irēne Vanuška, Marta Bārdiņa, Valija Pole, Vilma Riepniece, Anna Tarbunas, Elza Deimante, Ņina Graube, Marija Pastare, Elza Bērziņa un citas īsāku laiku.

Vanadžu patstāvīgie sarīkojumi ir Bērtuļu tirgus un Ziemsvētku tirdziņš. Esam sarīkojušas literāras pēcpusdienas ar referātiem par Ilzi Kalnāri, Kārli Skalbi un Andreju Eglīti. Referentes bijušas vanadzes Berta Maine, Austra Grīnvalde, mācītāja Vera Fricsone un prof. Ilga Švecha-Zemzare. Ar referātiem kaimiņu apvienībās viesojusies Berta Maine. Esam tirgojušās pilsētas tirgū ar maizi un latviešu cepumiem, izkārtojušas jauniešu latvisko zināšanu sacensības, bērnu karnevālus, daudzinājušas Kurzemi — Kuldīgu, kopā ar apvienību sarīkojušas Jāņu svinēšanu ar piemērotiem priekšnesumiem un tirgojušās ar lietotām drēbēm.

Esam kuplinājušas sarīkojumus ar dzejoļu skandēšanu, referātiem un īsiem uzvedumiem gan mūsu apvienībā, gan arī tuvāko kaimiņu apvienībās. Arī mūsu apvienības sarīkojumus kuplinājušas Kalamazū, Detroitas un Čikagas vanadzes. 1979. g. bijām namamātes DV ASV delegātu sapulcei.

Kapu svētkos atceramies ar ziediem mūžībā aizgājušos vanagus un vanadzes un Lāčplēšu svētkos aizgājušos lāčplēšus. Dievnamu pušķojam ziediem Kurzemes cietokšņa atcerē, 14. jūnijā, Lāčplēšu svētkos un 18. novembrī.

Vanadzes ir atbalstījušas vēstuļu akcijas valdības pārstāvjiem un nosūtījušas petīcijas mūsu apgabala senātoram un kongresa pārstāvim Dr. Lolitas Velmeres dēlu jautājumā.

Viss nav uzskaitāms, ko vanadžu rokas ir veikušas: gan palīdzot un atbalstot jauniešus, gan apciemojot ar ciema kukuli slimos, vecos un vientuļos latviešus. Vanadzes ar darbu un ziedojumiem atbalstījušas visus apvienības sarīkojumus. Puse no apvienības izmaksātām naudas summām fondiem un skolām nāk no vanadžu kases.

Elvīra Brūna un Olga Jansone ir ierunājušas lentēs grāmatas mūsu neredzīgo kaļavīru bibliotēkai Vācijā. Olga Jansone ir bijusi DV ASV vanadžu referente.

Katru gadu mūsu kopa ir pārstāvēta vanadžu salidojumos un 1984. g. atkal būsim namamātes DV ASV delegātu sapulcei.

Vanadžu darbs ir ciešā vītnē ar vanagu darbu un tikai tādā veidā varam gūt panākumus mūsu kopīgā darbā, lai varētu palīdzēt tiem, kam palīdzība vajadzīga.

Pie mums viesojušās DV ASV vanadžu pr-ces Anita Hāznere, Aida Ceriņa un globālā pr-ce Austra Liepiņa.

Daugavas Vanagu apvienība Indianapolē

Trešajā gadu desmitā DV darbs Indianapolē ir gājis augšup. Par to liecina plaši izkārtotie sarīkojumi, kuplais sarīkojumu apmeklētāju skaits, kases pārskati un daudzas rosības. Biedru skaits audzis no 125 uz 134. Apvienībā 13 biedri jeb 10% ir jaunāki par 35 gadiem. Mūžībai piepulcināti 18 biedri.

Apvienība reģistrēta vietējā pašvaldības iestādē.

Nekustama īpašuma apvienībai nav, bet ir 7 pajas Gaŗezerā par $700 un 3 pajas Indianapoles Latviešu sabiedriskā centrā par $300, kur plašajās un ērtajās telpās apvienība izkārto visus sarīkojumus, saņemot 20% īres atlaidi.

Par DV darbību apvienības biedrus informē ar apkārtrakstu ,,Ziņnesis'', ko biedri saņem caurmērā 3 reizes gadā, kā arī ar sarīkojumu paziņojumiem. Pēc katriem 5 gadiem apvienības darbība parādīta jubilejas brošūrās. Atzīmējot darbības 30 gadus, apvienība izdeva illustrētu brošūru ar 34 iezīmīgāko notikumu foto attēliem.

Informācijai izdoti $1,500. Indianapoles latviešu skola atbalstīta ar $1,565. Stipendijās izmaksāti $2,725, sporta nodarbībām $1,007, aprūpei $1,350 un sarīkojumu izkārtošanai $21,000.

Caurmērā apvienība izkārto 4 sarīkojumus gadā. Regulārie sarīkojumi: martā — kaŗavīru vakars ar referātu un kaŗavīru dziesmām; novembrī — gadskārtējais sarīkojums ar plašu programmu un decembrī — Jaungada sagaidīšana kopā ar citām organizācijām.

1982. g. 6. novembrī apvienība atzīmēja savas darbības 30 gadus. Programmu aizpildīja DV Toronto vīru koris. Tā bija koŗa otrā viesošanās pie DV Indianapolē.

1974. g. 20. un 21. aprīlī apvienība izkārtoja DV ASV 24. delegātu sanāksmi, 20. vanadžu salidojumu un 2. DV jaunatnes saietu, bet 1982. g. 24. un 25. aprīlī DV ASV 32. delegātu sapulci ar 48 delegātiem, 28. vanadžu salidojumu ar 30 delegātēm un 7. DV jaunatnes saietu ar 20 pārstāvjiem, kas bija lielākais DV ASV delegātu salidojums.

Indianapoles DV apvienības sieviešu ansamblis ,,IDVASA'' Aijas Vinteres-Brugman vadībā ar ļoti labām sekmēm darbojās no 1972. g. līdz 1977. g. vidum. IDVSA ar dziesmām kuplināja kā apvienības, tā citu organizāciju sarīkojumus. 1973. g. dziesmu svētkos Klīvlandē piedalījās Lilijas Gleškes ,,Jāņu nakts'' uzvedumā, kā arī skandināja dziesmas Gaŗezerā, Čikagā, Mineapolē, Linkolnā, Daitonā un Kolumbus, Ohio. IDVASA dziesmas ir ieskandinātas 2 skaņu plātēs.

Ar 1973. gadu apvienībai pievienojās Indianapoles drāmatiskais ansamblis, kas rež. Vigo Burģa vadībā ar pāri par 40

DV ASV vanagu, vanadžu un DV jaunatnes delegāti 1982. g. 24. aprīlī Indianapolē, vakara jundā pie Latviešu sabiedriskā centra nama.

tēlotājiem iestudējis un Indianapolē sniedzis 10 izrādes. Citās pilsētās ciemojušies ar 4 izrādēm. Ievērojamākā izrāde bija Anšlava Eglīša ,,Homo Novus'' G. Alchemoviča drāmatizējumā. 1980. g. 24. maijā, 7. teātŗa dienās Čikagā ar Mārtiņa Zīverta lugu ,,Kā zaglis naktī'' izrādi apvienības teātŗa kopa ieguva pirmo vietu un saņēma Alunāna balvu.

Apvienības atbalstā darbojas sporta kopa. To vada Otto Rēķis. Bez treniņiem, sporta kopa piedalījās ASV vidienes apgabala latviešu gadskārtējās sporta sacensībās. Volejbolistu komandas ar 30 dalībniekiem vada un trenē Juris Dzelzītis. Jaunākās paaudzes komanda ieguvusi 3 uzvaras. 15 vīru basketbola komandu vada Ēriks Lācis, 10 sieviešu volejbolistes — Gvido Burģis un tenisa vienību ar 10 dalībniekiem — Alfrēds Gudriks. 1982. g. Ziemeļamerikas apgabala latviešu tenisa sacensībās Kolumbus, Ohio, pirmo vietu ieguva Antoņina Zepe un jauniešu klasē Jānis Zeps. Ar lielu interesi jaunieši piedalās šaušanas sacensībās. Kādu laiku Viļa Grabanta vadībā darbojās arī makšķernieku kopa.

Vanadžu skaits audzis no 38 uz 48. Viņu devums apvienībai ir ļoti liels. Vanadzes ir dekorējušas sarīkojumu telpas, izkārtojušas

Latviešu kaŗavīru piemiņas uguns iesvētīšana DV apv. Indianapolē 1979. g. 14. jūnijā. Karoga sardzē no kreisās: atbrīvošanas cīņu pārstāvis A. Beimanis, virsnieku — V. Jansons, Leģiona — V. Burģis. Pa labi māc. P. Nesaule.

loterijas un kafijas galdus. Bērnu svētkos ierīkojušas DV novietni ar saldumiem un latviešu skolas izlaidumos skolu beigušiem pasniegušas veltes. Vanadzes ir dekorējušas baznīcas altāri 14. jūnija dievkalpojumiem, ar apmeklējumiem iepriecinājušas slimos un gadu nastas nospiestos tautiešus, pasniedzot ziedus vai aiznesot groziņus.

Par Latviju kritušo kaŗavīru un Sibirijā mirušo latviešu piemiņai, apvienība iegādājās M. Geistauta bronzā darinātu mūžīgās uguns svečturi, ko novietoja ev-lut. draudzes baznīcā un 1979. g. 14. jūnija dievkalpojumā iesvētīja mācītājs Pēteris Nesaule.

Indianapoles Latviešu organizāciju padomē ir arī apvienības pārstāvis. Šīs padomes uzdevums ir saskaņot organizāciju sarīkojumu kalendāru un lemt par pasākumiem, kas veicami kopīgi visām organizācijām. Pēc katriem 4 gadiem apvienības priekšnieks ir arī šīs padomes priekšsēdis.

Pēdējos 10 gados par apv. priekšsēdi darbojās Laimonis Martinsons, Vigo Burģis, Zigurds Veilands un Visvaldis Jansons,

revīzijas kom. priekšsēdis Herberts Strēlnieks un vanadžu kopas vadītājas Ērika Jansone-Vītoliņa, Anna Auziņa, Aida Ceriņa un Līvija Jansone. Apvienības valdē darbojās Arvīds Freimanis, Vigo Burģis, Ilze Rūķe, Vilis Grabants, Dace Ābeltiņa, Anna Auziņa, Gvido Burģis, Jānis Lazdiņš, Roberts Circenis, Laimonis Martinsons, Ērika Vītoliņa, Māra Caune un Māris Kārkliņš.

DV apvienība Kalamazū

Apvienībā 1. 1. 1973. bija 118 biedri. 10 gadu laikā no jauna uzņemts 61, izskaitīti 11 un miruši 15. Biedru skaits 31. 12. 82. — 153 biedri (59 vanadzes un 23 biedri līdz 35 gadu vecumam).

Apvienība reģistrēta Mičigenas štātā kā bezpeļņas organizācija. Biedru un apvienības rajonā dzīvojošo pārējo tautiešu informēšanai apvienība gadā izdod 6 apkārtrakstus - ziņotājus apm. 250 eksemplāros ar ziņām par apvienības darbību un nacionālpolitiskiem notikumiem Kalamazū latviešu saimē.

Aiztecējušos 10 gados, pateicoties nozares vad. T. Strautkalna pareizai pieejai, ārējā informācijā panākti redzami publikācijas panākumi vietējā presē. Apspiesto tautu nedēļā un 18. nov.publicēti raksti, kuŗos atgādina par latviešu tautai ņemto brīvību un okupantu pārkrievošanas centieniem. Belgrades noslēguma kon-

Kalamazū DV apvienības izkārtojumā protesta demonstrācija Kalamazū kolledžā pret Padomju Savienības pārstāvju runu.

ferences nedēļas nogalē rīkoja plašāka vēriena pretkomūnistisku sanāksmi, iesaistot arī amerikāņu valdības, kongresa un pilsētas amatvīru pārstāvjus. Ar to panākta plašāka publikācija presē un 1 stundas pārraidījums televīzijā.

Daudz pūļu ielikts dzimtenē vajāto, nacionālo cīnītāju izceļošanā uz rietumiem. Tā kā šis pasākums prasīja daudz darba un līdzekļu, radīta speciāla komiteja. Uz darba plašumu norāda kaut tas, ka māc. Grīvāna, Brūveru, G. Rodes, V. Kalniņa un Celmiņas lietā pavisam izsūtīja pie 35.000 vēstuļu un aicinājumu.

Ievērojot, ka Kalamazū nav liela pilsēta, bez lielākiem rūpniecības uzņēmumiem, latviešu jaunieši pēc augstākās izglītības iegūšanas pārceļas uz darbam izdevīgākām vietām. Aiztecējušos 10 gados apvienībā uzņemti pavisam 29 jaunieši, bet no tiem palikuši tikai 19. Jauniešu aktīvitātēm 10 gados izdoti $1.403 un stipendijām $3.407. Sporta aktīvitātes, izņemot šaušanas kopu, pie apvienības nav. Šaušanas veicināšanai izdoti $1.202.

Jau 22 gadus pie apv. pastāv vanadžu dziesmu ansamblis priekšnieces Elfrīdas Ozolas un diriģenta Jāņa Zuikas vadībā. Ar labiem panākumiem tas viesojies tuvākajās DV apvienībās, piedalījies visos dziesmu svētkos un, saprotams, iepriecinājis pašus Kalamazū latviešus. Ir iespaidīgs apv. ienākumu papildinātājs.

Lielākais apvienības atbalsts ir vanadžu kopa ar 59 vanadzēm. Tās vada iekšējo aprūpi, ir galvenās sarīkojumu darbinieces un mielastu gatavotājas un sarīkojumu mākslinieciskās kuplinātājas dziesmu ansamblī. Vanadžu kopu 10 gados vadījušas: Vanda Zaķe 5 gadus un Ilga Ose arī 5.

Iekšējai aprūpei 10 gados apvienības darbības robežās izdoti $1.638. DV ASV valdei no 14. jūnija akcijas nosūtīti $5.244 un no Ziemas svētku — $5.215.

Apvienības vērtību pieaugums 10 gados no $3.699 uz $7.434. Apvienību pārskata laikā vadījuši: A. Minka 5 g., St. Logins 1, A. Elksnis 1, un T. Strautkalns 3 gadus. Valdē 10 gadus darbojušies: Z. Bērziņš un A. Elksnis. Revīzijas komisijā: V. Šmits un J. Žumburs.

Attieksmes ar citām vietējām latviešu organizācijām labas. Kādreiz būtu jāvēlas labākas savstarpējas attieksmes pašu biedru starpā. Saprašanos un savstarpējas uzticības garu dažreiz traucē citu ienestas nepārbaudītas idejas un to nepietiekams izvērtējums.

Daugavas Vanagu apvienība Klīvlandē

Apvienības biedru skaits no 212 (159 vanagiem un 53 vanadzēm) 1973. g. sākumā audzis par 33 uz 245 (173 vanagiem un 72 vanadzēm) 1982. g. beigās. No vanagiem 159 ir aktīvi, no tiem 14 invalidi, bet 14 ir biedri-veicinātāji; no vanadzēm 64 ir aktīvas, bet 8 biedres-veicinātājas. Desmit gadu laikā miruši 36 biedri: 1975. g. 20. martā Aloizijs Pīterāns, leģiona vltn. un ap-bas pr-ks 1961. un 1962. g., 1976. g. Alfrēds Ēbelis, LKOK kpt. un Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībnieks, 1977. g. 9. maijā Jānis Krūmiņš, kpt. un Latvijas kaŗaskolas 1. izlaiduma absolvents, 1978. g. 16. martā Klāvs Šīlis, ap-bas pr-dis 1954. g. un vēlāk sekretārs, 1980. g. 19. maijā Jānis Jenzis, ilggadējs ap-bas valdes loceklis, 1982. g. 22. novembrī Marta Šīle, kādreizējā ap-bas vanadžu vad. un 1982. g. 23. oktobrī Rūdolfs Vārna, LKOK kpt. un Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībnieks.

Apvienībā ir 30 mūža biedri. Tā reģistrēta Ohaijo pavalsts iestādēs kā labdarības organizācija. Tai nav sava īpašuma, bet ap-ba rosīgi piedalījusies Apvienotās latviešu draudzes nama celšanā un atsevišķas telpas izveidošanā. Apvienība kā ar ievērojamu noguldījumu summu, tā arī ar biedru izdarītiem apbūves un uzkopšanas darbiem sistēmatiski atbalsta Gaŗezeru.

DV apv. Klīvlandē talcinieki Gaŗezerā. Otrā rindā otrais no kreisās apv. priekšsēdis V. Zemesarājs.

Iekšējai informācijai izdoti apkārtraksti 3 reizes gadā ar vairāk nekā 250 eksemplāru skaitu, bet reizi gadā izdod ,,Ziņotāju'' caurmērā 650 eksemplāros, plašākas sabiedrības informēšanai. Kā vanagi tā vanadzes katru gadu rosīgi vāc līdzekļus vispārējai un vietējai aprūpei. Pateicoties tautiešu lielajai atsaucībai, Ziemsvētku akcijās vien pēdējos 10 gados savākti ap $31.000. Vanadzes gadskārtējos bazāros vietējai aprūpei pēdējos 10 gados sagādājušas ap $21.000. $15.000 aizdoti Klīvlandes latviešu Apvienotās draudzes veco ļaužu namam un $5.000 Gaŗezeram, kā arī izpirktas 56 akcijas.

Ārējā informācijas darbā ap-bas valde un biedri vienmēr bijuši pirmajās rindās, paši ne vien kupli piedaloties, bet arī ievērojami materiāli atbalstot it sevišķi pretkomūnistiskus pasākumus un akcijas. Kā nesenu labu panākumu šinī laukā var minēt ap-bas piedalīšanos DV organizētajā protesta akcijā 1982. g. 11. septembrī pret ap-bas biedres Dr. Lolitas Velmeres dēlu neizlaišanu no okupētās Latvijas. Ne tikvien izdevās informēt daudzus gaŗāmgājējus, bet šī akcija plaši atbalsojās arī vietējā presē un televīzijā. Ohaijo pavalsts lielākais laikraksts ,,The Cleveland Press'' par to sniedza plašu reportāžu sava pusmiljonu lielā metiena svētdienas izdevumā ar lielu virsrakstu 1. lapā un vairākiem attēliem. Nav skaitīta nauda vai mērotas pūles, lai svarīgajā informācijas darbā būtu vērā liekami panākumi.

Jauniešu skaits ap-bā zem 35 g. v. palielinājies uz 62. Apvienības jaunatnes nozares dalībnieki ne vien centīgi piedalās pašu jauniešu pasākumos un sporta kopā,bet ar savu darbu palīdz arī vispārējo sabiedrisko sarīkojumu izkārtošanā. Nozares vadītājs Aldis Kubuliņš darbojas tādā pašā amatā arī DV ASV valdē.

Nodibināta stipendija latviešu valodas kursiem Kentas valsts universitātē un ar devīgiem gadskārtējiem piešķīrumiem atbalstīti Rietummičigenas latviešu kursu, Gaŗezera un Minsteres latviešu ģimnaziju, Gaŗezera un citu nometņu, 2x2 kursu un citu latviskās izglītības pasākumu apmeklētāji. Visā ap-bas vairāk nekā 31 g. ilgā pastāvēšanas laikā jaunatnes atbalstam izdoti $25.000, puse no tiem pēdējo 10 gadu laikā.

Čakli darbojusies arī sporta kopa Pēteŗa Delviga vadībā, kaut gan vairs nav aktīvas volejbola un basketbola komandas. Vecākā no

DV apv. Klīvlandē apbalvotie biedri. Labā malā apv. priekšsēdis V. Zemesarājs, kr. pusē — DV ASV vanadžu priekšniece A. Ceriņa. Skatuvē pie Brāļu kapu uguns goda sardzē stāv DV jaunieši V. Kubuliņš un E. Hāzners.

abām futbola vienībām, kuŗās kopā ir ap 30 dalībnieku, reizi izcīnījusi pat Latvijas ceļojošo kausu. Īslaicīgi izmēģināti arī daži citi sporta veidi, kā, amerikāņu futbols un ziemas sports.

Vanadžu kopas dalībnieču skaits 10 gados palielinājies par 19 uz 72. Visus šos gadus kopu sekmīgi vadījusi Elza Gailīte-Pričina ar 10 valdes loceklēm. Vanadžu kopa ar savu darbu atbalstījusi visus apbas sarīkojumus, kur vien tas bijis vajadzīgs. Veikta ne vien saimnieciskā puse, bet liels bijis arī darbs aprūpes līdzekļu sagādē ar loterijām, bazāriem u.c. Katru gadu Ziemsvētkos vanadzes sagatavo sainīšus ar cepumiem un citiem garšīgiem mājās gatavotiem paēdieniem. Kopā ar vanagiem tās izvadā veciem un vientuļiem tautiešiem, blakus Ziemsvētku puķēm un apsveikumiem svētkos. Ar šiem apciemojumiem iegūta atzinība un draudzība latviešu sabiedrībā. Darbs veicies labi, tāpēc ka ap-ba atzinusi vanadžu darbību un to visādos veidos atbalstījusi. Vanadzes ir lepnas par savu labo saticību un sadarbību ap-bā.

Plašs bijis arī teātŗa kopas darbs ilggadējā režisora Artūra Rubeņa vadībā, kuŗai apritēs 30 rosīgi darbības gadi. Ar teātŗa izrādēm gadskārtēji, un dažreiz pat biežāk, ne vien iepriecināta pašmāju publika, bet izrādes sniegtas arī daudzos citos lielākos latviešu centros. Sarīkotas teātŗa dienas un palīdzēts izkārtot Klīvlandē arī daudzu citu ASV, Kanadas un Austrālijas latviešu teātŗa ansambļu izrādes.

Sadarbība ar citām Klīvlandes latviešu organizācijām vienmēr bijusi laba, un ap-ba ar darbu un līdzekļiem atbalstījusi visus ASV mēroga vai mazākus nacionālus pasākumus Klīvlandē. Ap-bas valde pārstāvēta visās lielākās vietējās latviešu organizācijās, kas veicinājis kopdarbību. Apvienība atbalsta un kupli piedalās arī baltiešu un citu apspiesto nāciju rīkotos pasākumos, pārstāvji ir sūtīti arī uz vairākiem reprezentatīviem amerikāņu sarīkojumiem.

Apvienību visus 10 gadus nenoguris vadījis Viktors Zemesarājs, bet valdē ilggadēji darbojušies viņa vietnieki Zigurds Reineks, Laimonis Krūmiņš un Gunārs Raņķis, kā arī sarīkojumu nozares vadītājs Oļģerts Kubuliņš, kasieris Voldemārs Jekums, biedrzinis Juris Zikmanis un sekretārs Vilmārs Kukainis. Vanadžu kopas valdi arī visus 10 gadus vadījusi viena persona — Elza Gailīte-Pričina ar ilggadējām palīdzēm, vad. vietnieci Valdu Zemesarāju,

1982. gada Lāčplēšu piemiņas atceri atklājot, DV apv. priekšsēdis V. Zemesarājs. Sardzē pie svētās uguns jaunieši Jānis Zemesarājs un Ēriks Reineks.

DV ASV 30. delegātu sapulcē 1980. g. 18. aprīlī Klīvlandē. Jundā ziņojumu sniedz apv. priekšsēdis V. Zemesarājs, pieņem V. Hāzners. Jundā piedalījās 19 DV ASV apvienības ar karogiem.

sekretāri Silviju Štelmani, sekretāres vietnieci Hermīni Kalniņu, kasieri Lidiju Ūdri un saimniecības vadītāju Veru Kubuliņu. Ar DV nozīmi zeltā apbalvoto skaits ap-bā audzis uz 7.

Apvienība ir ne tikvien biežākā sabiedrisko sarīkojumu rīkotāja Klīvlandes latviešiem, bet ar līdzekļu vākšanai izplānotiem lielsarīkojumiem atbalstījusi arī citus latviešu pasākumus, kā: Bērzaini, Gaŗezeru un Minsteres latviešu ģimnaziju. Gadskārtēji plaši rīkoti Lāčplēšu atceres sarīkojumi ne vien ar aktu, bet arī ar Klīvlandes un apkārtnes latviešu gleznotāju un daiļamatnieku darbu skati. Gan atsevišķi, gan kopā ar citām kaŗavīru organizācijām rīkoti akti visās ievērojamākās latviešu kaŗavīru piemiņas dienās. Gādāts par iespējami labāko sarīkojumu kuplināšanu, kā, piemēram, gleznu izstāžu rīkošanu kopā ar teātŗa izrādēm vienās telpās. Viens no ievērojamākiem ASV mēroga sarīkojumiem, ko ap-ba veikusi pašu spēkiem, ir DV ASV 30. jubilejas delegātu sapulces sarīkošana, kopā ar 26. vanadžu salidojumu un 5. DV jaunatnes saietu 1980. gadā.

DV apvienība Kolorado

DV apv. ilggadējie vadības darbinieki: 1. rindā no kreisās — E. Ivane, A. Januma, E. Zelčane, O. Strausa. 2. rindā: L. Rukinskis, E. Lindemane, J. Zelčāns, Richtere, Z. Līce, Z. Rolle, J. Richters, A. Gulbis, J. Stendzenieks.

Apvienības biedru skaits 31. 12. 1982. — 86, no tiem 44 vanadzes; 18 biedri līdz 35 gadu vecumam.

Apvienība ir biedre Amerikas Latviešu apvienībā un Latvijas Brīvības fondā.

Kultūrāli-sabiedriskā darbībā apvienība ieņem redzamu vietu Denveras latviešu sabiedrībā. Divas reizes gadā (rudenī un pavasarī) rīkoti lielāki sarīkojumi, tanīs apvienojot visas kaŗavīru atceres. Par jauku tradiciju kļuvušas vanadžu rīkotās rakstnieku un dzejnieku atceres un viņu raksturotājiem referātiem un literāro darbu lasījumu. Sarīkotas Ilzes Kalnāres, A. Brigaderes, J. Jaunsudrabiņa, J. Akurātera, Fr. Bārdas un K. Skalbes atceres. Pie apvienības darbojas teātŗa kopa un jaukts koris Zentas Rolles vadībā.

Apvienība atbalsta jaunatnes nacionāla rakstura pasākumus, sevišķi latviskās izglītības iegūšanu latviešu skolās. Visiem jauniešiem no Kolorado, kas mācījušies rietumkrasta latviešu vasaras vidusskolā Kursā, ar zemes valdes atbalstu pilnībā segta skolas nauda.

Apvienību līdz 1978. gadam vadījis Augusts Gulbis, pēc tam Arvīds Timermanis. Vanadžu kopas vadītāja Elza Lindemane.

Apvienības kases apgrozījumi pēdējos 10 gados: organizācijas līdzekļos $27.361, aprūpes $7.738. Apvienības līdzekļi 1. 1. 1983.: organizācijas līdzekļos $4.023 un aprūpes $1.577.

DV apv. Kolorado jaukts koris. 1. rindas vidū diriģente Zenta Rolle.

Daugavas Vanagu apvienība Linkolnā

1973. gada 1. janv. 79 biedri: 53 vanagi un 26 vanadzes. 1982. g. 31. dec. 129 biedri: 70 vanagi un 59 vanadzes. Pieaugums 50 biedri — 17 vanagi un 33 vanadzes. Mūžībā aizgājuši 24 biedri — 17 vanagi un 7 vanadzes.

DV apv. Linkolnā inkorporēta Nebraskas pavalstī 1982. gadā ar nosaukumu: „Latvian Relief Association of Nebraska Daugavas Vanagi, Inc."

DV apv. Linkolnā nekustamu īpašumu nav, bet ir līdzdalībniece Gaŗezerā ar 32 pajām.

Apvienība izdod apkārtrakstu 4—5 reizes gadā; ja ziņas tikai DV biedriem — 130 eks., informējot visus apkārtnes tautiešus — 250 eksemplāros. Sniedz ziņas par apvienības aktīvitāti un notikumiem ievietošanai DV Mēnešrakstā un laikrakstā „Laiks". Pavairo un izsūta paraugvēstules sūtīšanai ASV prezidentam, senāta un kongresa locekļiem:

1976. g. sakarā ar rezolūciju Nr. S.319 par Baltijas valstu okupācijas neatzīšanu apvienība izkārtoja vēstuļu akciju.

1977. g. vāca parakstus un nosūtīja prezidentam, lai palīdz noskaidrot Dr. K. Ulmaņa likteni izsūtījumā.

1978. g. rakstīja pateicības vēstules senātoram Dolem un Belgrades konferences vadītājam A. Goldbergam par stingro stāju ,,Baltiešu jautājumā''.

1979. g. izplatīja kartītes, prasot Žaņa Skudras atbrīvošanu. Vāca parakstu rezolūcijas Nr. 50 atbalstīšanai par prezidenta rīcību baltiešu jautājumā Madrides konferencē pret Padomju Savienību.

1980. g. vēstuļu akcija, lai ASV delegācija ierosinātu Baltijas valstu jautājumu Eiropas drošības konferencē Madridē.

1982. g. piedalījās protesta vēstuļu akcijā ASV prezidentam Rēgenam par speciālā izmeklēšanas biroja sadarbošanos ar okupācijas varu, liecinieku nopratināšanu okupētās zemēs un viltotu dokumentu izmantošanu pret apsūdzētajiem.

Informācijas darbam izdotie apvienības līdzekļi — $980.

Neskatoties uz apvienības pūlēm atbalstīt jaunatni, rezultāti visai neiepriecina. 1973. gadā līdz 35 gadiem 6 biedri; 1982. g. — 10 biedri. No 4 vanagiem-jauniešiem 3 piedalās šaušanas sacensībās, 1 apvienības valdē 2 gadus; no 6 vanadzēm-jaunietēm tikai 2 dzīvo Linkolnā. Sevišķa DV jaunatnes darbība nav izveidojusies. Jaunatnes atbalstam 10 gados izdots: vietējām skolām — $1565, Minsteres ģimnazijai un citām — $1060, stipendijām $4080. Kopsummā $6705.

Pašdarbības kopas pie apvienības nepastāv. Sarīkojumi 10 gados: 10 piemiņas akti (O. Kalpaka, leģionāru, Kurzemes cietokšņa u.c.); 2 referāti; 14 koncerti (3 mākslinieku un 11 ansambļu); 8 teātŗa izrādes; 3 filmu un slīdīšu izrādes; 6 gleznu un mākslas izstādes; 3 jautras programmas; 10 dažāda rakstura sarīkojumi (apv. gadadiena, pavasaŗa, rudens sarīk.); 10 deju vakari; 9 biedru vakari (Ziemas svētku eglītes, pikniki). 1974. g. izbraukums uz Eizenhauera mūzeju Kanzasā un 1976. g. stratēģisko gaisa spēku bazes apskate Omahā. 1979., 1980. un 1981. g. Ārija Liepiņa izkārtojumā piedalās ,,Mineral & Gams Show'' Linkolnā ar Latvijas dzintara izstrādājumiem un rotām, rosinot dzīvu interesi apmeklētājos un atsauksmes vietējā presē.

Apvienības biedru skaitā 6 kaŗa invalidi, bet līdz šim nav bijis vajadzība viņus atbalstīt. Vietējais aprūpes darbs: galvenokārt, palīdzot grūti slimiem biedriem, tos apmeklējot un, kur nepieciešams, materiāli atbalstot. Ar svētku sainīšiem apmeklēti vecie vientuļie tautieši Lieldienās un Ziemas svētkos. ,,Memorial'' dienā

vanadzes noliek ziedus ar Latvijas krāsām uz bijušo kaŗavīru un biedru kapu kopiņām.

Līdzekļu sagādei izdara ziedojumu vākšanu 2 reizes gadā, 14. jūnijā un Ziemas svētkos.

Dažādos veidos vietējai aprūpei 10 gados izdoti $1976. Patiesības fondam iemaksāti $1160.

Pie DV apv. Linkolnā pastāv vienīgi šaušanas sekcija, kuŗa laikā no 1973.—1982. g. sasniegusi ievērojamus rezultātus ar mazkalibra šauteni un pistoli. Apv. šāvēji pēc iespējas ik gadu piedalījušies DV vidējo rietumu apvienību sacensībās ,,Sauleskalna'' šautuvē Demoinā, kā arī DV ASV meistarsacīkstēs ,,Gaŗezerā'' un beidzot DV globālās sacensībās, kopā 25 sacensībās iegūstot 41 balvu.

DV apv. Linkolnā biedrs Andrejs Eglīte ar izcīnīto kpt. K. Lubava piemiņas ceļojošo kausu.

Ar mazkalibra šauteni izcīnītas: 12 pirmās, 6 otrās un 4 trešās vietas.Ar pistoli 2 pirmās, 1 otrā un 4 trešās v. Ar šauteni un pistoli kopā — 7 pirmās, 3 otrās un 2 trešās vietas. 1975. g. apv. šaušanas sekcijas vadītājs Andrejs Eglīte ar mazkalibra šauteni un pistoli individuāli izcīnīja 6 pirmās, 2 otrās un 2 trešās v.

Kā uzvarētājs DV ASV meistarsacīkstēs un DV globālās sacīkstēs viņš saņēma pirmās vietas ceļojošās balvas par rezultātiem ar šauteni un šauteni un pistoli kopā.

Ceļojošo kausu, ko Lubava ģimene 1973. g. dāvināja DV apv. Demoinā, kpt. K. Lubava un visu Vietnamas karā kritušo latviešu piemiņai, Andrejs Eglīte izcīnījis 5 reizes par augstākiem rezultātiem ar šauteni un pistoli kopā DV vidējo rietumu apvienību šaušanas sacensībās.

Vanadzes, 1973. gadu sākot, bija 26; 1982. g. 57 aktīvas un 2 veicinātājas. Pieaugums 33 vanadzes.

Vanadzes līdztekus vietējam aprūpes darbam uzrādījušas ievērojamus panākumus līdzekļu sagādē palīdzībai, skolām un jaunatnes atbalstam, izmantojot dažādus iespējamus veidus. Bez gadskārtējās mantu izlozes, ienesīga izrādījusies rudzu maizes cepšana, lai gan tā prasa smagu darbu un daudz enerģijas. 1978., 1979. un 1981. g. vanadzes piedalās latviešu novietnē Tautību festivālā Omahā, reprezentējot ne tikai ēdienus, bet arī latvisko kultūru un mākslu. 1979. g. piedalās latviešu novietnē ,,State Fair'' Linkolnā.

Daudz laika ziedots slimo biedru apmeklējumiem, kā arī apsveicot biedrus atzīmējamo gadu mijās. Neatsveramas ir vanadžu atbalsts un līdzdalība ikvienā apvienības sarīkojumā vai pasākumā.

Vanadžu kopai pastāv atsevišķs konts pie apvienības kasieŗa, par tā izlietošanu lemj tikai vanadzes.

10 gados nodots: 3 vietējām skolām $1565; Minsteres ģimnazijai $710; jauniešu stipendijām $2150 — Gaŗezera vidusskolas, 2x2 nometnes un Rietummičigenas latviešu valodas kursu apmeklētājiem. Patiesības fondam nodoti $1390.

1974. g. sarīkoja cepumu (lapu mīklas sagatavošanas) kursus Martas Caunes vadībā. 1977. g. sarīkoja keramikas kursus Ināras Ķešānes vadībā.

Vanadžu vadītājas: 1973. g. Dagmāra Antiņa 1 g., Elza Ozola 1 g., Berta Glagava 2 g., tad Velta Matule 6 gadus. Valdē: Irma Balode 9 g., Aina Tupe 7 g., Elza Gavara un Alīse Stakle 6 g., Astra Iesalniece, Austra Renemane un Elfrīda Ģīme 5 g., Lūcija Pūtele 4 gadus.

Revīzijas komisijā darbojušies: Dzintārs Antonišķis 7 g., Bernards Austrums 6 g., Jānis Paeglis 4 gadus.

1976. g. 16. oktobrī apvienība atzīmēja 25 gadu pastāvēšanu, kuŗā svētku runu teica DV ASV vanadžu priekšniece Anita Hāznere-Utināne, piedalījās arī zemes valdes loceklis A. Spārniņš.

1981. g. 26. septembrī 30 gadu atcerē sveica DV ASV priekšnieks A. Spārniņš un vanadžu priekšniece Aida Ceriņa, kuŗa teica svētku runu. Abos sarīkojumos mūzikālo programmu sniedza DV apv. Minesotā ansamblis ,,Atvaļinātie kanaki''.

Apvienības izkārtojumā Linkolnā viesojušies šādi ansambļi: Portlandes ,,Dzintars'' 3 reizes, Sietlas ,,Staburadzes'' 2 reizes, ,,Līča vēji'', Detroitas ,,Dziesma'', Minesotas ,,Dzirkstele'' ar ,,Pērkonīti'', ,,Teiksma'', Kolorado ,,Liesma'', Indianapoles ,,IDVASA'', katra vienu reizi. Teātŗa viesizrādes snieguši: DV teātris un jauniešu teātris Minesotā, Austrālijas Sidnejas teātris un DV teātris Kolorado.

DV apv. Linkolnā nav pašai telpu sarīkojumiem, tādēļ apsveicama abu draudžu laipnība, atļaujot savas telpas par pazeminātu maksu izlietot apvienības vajadzībām. Par labu sadarbību liecina ikgadus kopēji rīkotais Latvijas valsts dibināšanas atceres akts, kuŗā piedalās abas draudzes, Linkolnas latviešu koris, Korporāciju kopa un jaunatnes pulciņš. Sadarbības rezultātā arī izkārto Austrālijas uzveduma ,,Upmaļu saimniece'' viesizrādi Linkolnā 1982. g. Ārija Liepiņa vadībā.

1982. g. 18. nov. piedalās tēlnieka Miķeļa Geistauta darinātā Dr. K. Ulmaņa krūšu tēla atklāšanā Nebraskas universitātē. Izkārto arī parakstu vākšanu Dr. Lolitas Velmeres dēlu izlaišanai no okupētās Latvijas.

Apvienība piedalās Latvijas Brīvības fondā, ALA un Latviešu fondā.

Valdē darbojušies: 1973. gadā apv. priekšsēdis Juris Ķešāns 1 g., tad Pauls Gavars 9 gadus. Valdē: Andrejs Eglītis, Ārijs Liepiņš,

DV apv. valde Linkolnā 1978. g. No kreisās: R. Staklis, V. Matule, vanadžu kopas vad., P. Gavars, apv. priekšs., L. Petraška, A. Eglīte, Ā. Liepiņš, R. Ziediņš, V. Pīlāgs, R. Matulis, M. Šmits.

Leonija Petraška, Voldemārs Pīlāgs — 10 g., Roberts Matulis 9 g., Rūdolfs Ziediņš un Roberts Staklis 6 g., Mečislavs Šmits 5 g., Harijs Ozols, Augusts Lorencis, Harijs Panēvics 4 gadus.

DV apvienība Latviešu ciemā pie Gaŗezera

Šī ir jaunākā vienība ASV. Kā daudzu šīs zemes DV apvienību veidošanās, sākums ir bijis kopa. Tādu ceļu gājusi arī DV apvienība Latviešu ciemā, 1982. gada 30. janvārī nodibinot kopu un ievēlot par priekšsēdi Eduardu Ozoliņu.

18. aprīlī kopa rīkoja karoga iesvētīšanas svinības. Karogu dāvināja DV apvienības Detroitā vanadžu kopas ansamblis ,,Dziesma'', to iesvētīja prāv. Turks.

Kopas biedru skaits strauji auga un pēc noteikumiem tā bija tiesīga uz apvienības statusu. 6. jūnijā sasauca biedru sapulci, lai ievēlētu apvienības pārvaldes amatpersonas. Tai pašā dienā pie apvienības izveidojās vanadžu kopa. Apvienības priekšsēdis Ed. Ozoliņš, vanadžu kopas vadītāja Anna Tīdemane.

DV apv. Latviešu ciemā valde, revīzijas komisija, vanadžu kopas valde.

Jaunās apvienības pirmie darba soļi bijuši sekmīgi. Biedru skaits 30, no tiem 6 mūža biedri. Organizācijas līdzekļos ieņemti $3.022, aprūpes $793. Apvienībai pieder 11 Gaļezera akcijas. Atbalstīts Gaļezers, Patiesības fonds un aprūpējamie. Apvienība uzņēmusies rūpi par Saulgriežu ēkas Gaļezerā uzturēšanu kārtībā.

DV apvienība Milvokos

Apvienības biedru skaits 1. 1. 73. bija 237, to skaitā 77 vanadzes. 31. 12. 82. biedru skaits 245, no tiem 107 vanadzes (23 biedri zem 35 gadu vecuma). 10 gadu laikā mūžībai piepulcināts 41 biedrs.

Apvienība reģistrēta Viskonsinas statā. Apvienībai pieder nekustams īpašums (nams) aptuveni $30.000 vērtībā. Caurmērā bieži izmantots valdes sēdēm, koļu mēģinājumiem, mazākām sanāksmēm un kādas vācu draudzes dievkalpojumiem. Pēdējā laikā izmantošanas reizes, sakarā ar iedzīvotāju sastāva maiņu nama apkaimē samazinās.

Apvienība regulāri 10 reizes gadā izdod apkārtrakstu, kuļā ievieto savas un citu Milvoku latviešu draudžu un organizāciju ziņas. Apkārtrakstu izsūta 670 eksemplāros visiem Viskonsinas DV

un tautiešiem pret labprātīgiem ziedojumiem. To saņem arī DV augstākā vadība, citas apvienības un kopas ASV.

Par DV apvienības darbību un sarīkojumiem apmēram 20 reizes gadā ziņo abiem Z-Amerikas latviešu laikrakstiem un DV Mēnešrakstam. Politisko notikumu norisē apvienība aicina biedrus rakstīt ASV valstsvīriem, mudinot kongresā aizstāvēt latviešu un DV intereses. Informācijas darbam 10 gados izdots $11.351.

Jauniešu iesaistīšana par biedriem apvienībā varētu būt daudz sekmīgāka. Pie apvienības pastāv tautas deju trupa, tāpat apvienības paspārnē darbojas skauti un gaidas, kopā pie 135, bet retais no tiem ir DV biedrs. Lielu daļu gan var aizbildināt, jo nav vēl sasnieguši statūtos noteikto biedru vecumu. Liela vērība pievērsta jaunatnes latviskās izglītības iegūšanai, piešķirot stipendijas. 10 gadu laikā izglītības un citām jaunatnes audzināšanas rosmēm apvienība izdevusi $21.950.

Kultūras darbā liela nozīme ierādīta pašdarbības kopām. Pie apvienības pastāv: vīru koris ar 21 dziedātāju, vanadžu dubultkvartets ar 12 dalībniecēm, tautas deju kopa ar 73 dalībniekiem. Visas šīs pašdarbības kopas ne tikai mākslinieciski kuplina pašu sarīkojumus, bet kā ciemakukuli aizved arī kaimiņiem. Gadā caurmērā notiek 17 sarīkojumi ar apm. 1800 apmeklētājiem. Apvienības bibliotēkā ir 2100 sējumu. Tās uzturēšanai un paplašināšanai 10 gados izdoti $747.

Apvienība ievēro centrālizētu aprūpes principu, tieši aprūpējot gadījumus savas apvienības darbības robežās. Pārējie iegūtie aprūpes līdzekļi tiek nosūtīti zemes valdei. Vietējiem aprūpējamiem 10 gados izdoti $4.170.

Vanadzes, kā jau tas citās vietās, ir neatsveramā palīdzības roka visās apvienības darbības jomās. Viņas ne tikai aprūpē, apmeklē un apsveic vecos un slimos gadmijās, svētkos un ģimenes dienās, bet piedalās arī kultūras rosmēs. Viņām arī jāpateicas, ka biedru skaits nav slīdējis. Redzam, ka biedru skaits 10 gados audzis tikai par 8, kaut vanadzes devušas 30.

Sporta kopa sastāvā gan nav liela, tikai 6 dalībnieki, bet tā var lepoties ar labiem sasniegumiem sacīkstēs. Gadu skaita dēļ no aktīvas piedalīšanās sacīkstēs gan atkritis nepārspējamais veterāns Ž. Butkus, bet radušies jauni meistari.

Milvoku DV apvienības valde 1981. gadā. No kreisās: kasieris Jānis Vilciņš, vanadžu kopas vadītāja Mirdza Cukura, apkārtraksta redaktors Raimunds Prūsis, rev. kom. priekšsēdis Edgars Čakāns, pavienības priekšsēdis Voldemārs Aparjods, sekretārs - apkārtraksta redaktors Edgars Peniķis, biedrzinis Pauls Rudzītis, priekšsēža vietn. kultūras lietās Āris Peniķis, sarīkojumu noz. vad. Arnolds Krauklis, pr-ža vietnieks aprūpes lietās Viktors Zālītis. Iztrūkst Ildze Rudzīte.

Sadarbība ar citām vietējām latviešu organizācijām un draudzēm ļoti laba un draudzīga. To pierāda labi veikti kopēji darbi.

Apvienību gandrīz rekorda laiku vada Voldemārs Aparjods kopš apv. dibināšanas. Tikpat čakli līdzdarbinieki valdē — arī no dibināšanas — Edgars Peniķis un Jānis Vilciņš. Daudz neatpaliek arī citi valdes locekļi: V. Zālītis 23 gadus, P. Rudzītis 20, I. Rudzīte 14 un Ā. Peniķis 12. V. Aparjods, E. Peniķis, P. Rudzītis, V. Zālītis un J. Vilciņš ilgus gadus darbojušies un darbojas DV ASV valdē un rev. komisijā A. Vanaga, V. Hāznera, J. Utināna un A. Spārniņa laikā. Tāpat 10 vai vairāk gadu valdē darbojas vanadžu kopas vadītāja Mirdza Cukura, rev. komisijas priekšsēdis E. Čakāns un locekļi J. Grundsbergs un A. Mundeciems. No apvienības biedriem 15 ir mūža biedri.

Apvienības darbība galvenokārt vēršas aprūpes un kultūras virzienā. Daudz rīkoti koncerti, teātŗa izrādes, vadošo darbinieku apciemojumi ar referātiem. Apvienības sastāvā ir DVM galvenais redaktors Raimonds Čaks un BKK Žanis Butkus.

Milvoku vanadžu dubultkvartets. Sēž: Maiga Aleksejeva, Lilija Dūne, Velta Vizule, Olga Miķelsone. Stāv no kreisās: diriģents Voldemārs Aparjods, Anna Lāce, Zenta Vilciņa, pavadītājs Ernests Brusubārdis III, Rosemarie Brusubārde un vadītāja Millija Valtere.

Vīru koris diriģenta V. Aparjoda vadībā darbojas kopš apv. dibināšanas dienas — 1951. g. decembŗa un ir vecākā DV vīru dziesmu vienība brīvajā pasaulē, kas vēl darbojas. Aktīvs arī vanadžu dubultkvartets.

Tā kā DV apvienība ir lielākā laicīgā organizācija Milvokos, tad tās darbība kā sarīkojumu, tā kultūras rakstura pašdarbības vienību rosmes ziņā ir vadošā Viskonsinas stātā.

Minesotas apvienība

1952. gada 13. septembrī dibinātā DV apvienība līdz šim jau paspējusi nosvinēt kā 25 („sudraba"), tā arī 30 gadu jubilejas, kas pats par sevi šajos mainīgajos kompromisa un bezprincipu laikos ir vērā ņemams sasniegums. 1970-to gadu vidū apvienības biedru skaits bija ap 250, bet jau 1977. gadā tas pārsniedza 300. Lai arī ik gadus vairāki mūsu cīņu biedri piepulcināti tiem, kuŗu acis klāj svešas zemes smiltis, tomēr tikpat daudz ir arī jaunpienācēju, un

mūsu apvienības skaitliskais sastāvs 31. 12. 82. ir 304 (183 vanagi un 121 vanadze).

Apvienības darbība ir vienmēr bijusi ļoti aktīva un ne tikai skaitliski lielākā, bet arī darbīgākā latviešu laicīgā organizācija Minesotas pavalstī. Kā izcilu sasniegumu var minēt 1973. gada apvienības izkārtojumā Mineapolē notikušo DV delegātu sapulci, vanadžu salidojumu un pirmo DV ASV jaunatnes saietu.

Atbalstot latviešu kultūras pasākumus ir sarīkoti daudzi koncerti ar vietējo un citurienes latviešu mākslinieku piedalīšanos. Tas pats sakāms par gleznu izstādēm, kuŗas DV apvienības izkārtojumā vairākkārt bija iespējams sarīkot šejienes pilsētās. Īpaša uzmanība vienmēr bijusi pievērsta teātŗa mākslai gan vietējo DV apvienību aktieŗu uzvedumā, gan arī noorganizējot citu ansambļu viesošanos. Ikgadus tradicionāli rīkoti svinīgi akti: lāčplēšu un latviešu kaŗavīru daudzinājumam, Leģiona un Kurzemes cietokšņa atcerei, ar attiecīgām piemiņas runām, piemērotu programmu un mūzikāliem priekšnesumiem. Bieži rīkoti referātu vakari, kopēji biedru un ģimenes locekļu izbraukumi un Ziemas svētku eglītes sarīkojumi.

Izcilu vērību apvienība vienmēr veltījusi kā jaunatnes centienu atbalstam, tā arī aprūpes darbam gan šeit, gan arī aiz dzelzs aizkara. Kopš apvienības dibināšanas aprūpei zemes valdei nosūtīts pabalstiem un saiņiem uz Latviju vai citām zemēm apm. $52.000. Jaunatnes atbalstam — stipendijām, pabalstiem, ziedojumiem, dāvanām latviešu gaidām un skautiem, kā arī latviešu skolām gan šeit, gan citur kopš 1952. gada ziedots pāri par $23.000. Citiem vārdiem, apvienība aprūpei, palīdzības darbam un jaunatnes atbalstam kopš savas pastāvēšanas ir kopā izdevusi aptuveni $75.000.

Aktīva ir DV jaunatne Minesotas DV apvienībā. 1973. gada 12. decembrī pie Minesotas DV apv. toreizējā priekšsēža A. Spārniņa ierosmē nodibinājās DV jaunatnes kopa. Šī kopa izkārtoja vairākus gadus no vietas jaunatnes dienas ar plašu programmu — referātiem, paneļdiskusijām, tautas dejām, koncertu un ballēm. Jaunatnes dienās bija jaunieši arī no kaimiņu pagastiem. Sarīkojumi pulcināja ne tikai jauniešus, bet arī lielu pulku vidējās un vecākās paaudzes vērtīgo priekšnesumu dēļ, kas deva rīkotājiem labu atlikumu. Jaunatnes kopai ir savs konts pie apvienības kasieŗa un viņi līdzekļus izlieto pēc saviem resp. kopas valdes ieskatiem. Kopas

DV apv. Minesotā DV jauniešu vokālais ansamblis ,,Dzirkstele'' sniedz programmu ALA kongresa sadraudzības vakarā Mineapolē 1979. g. No kreisās: E. Ozoliņa, I. Cāzere, K. Ozoliņa, V. Konters, M. Zvaners, L. Stumbre, A. Krastiņa, L. Vijuma.

valdē darbojas Ingrida Cāzere, Arnolds Spārniņš, Pēteris Valters, Jānis Kancāns u.c. DV jaunatnes kopas dalībnieki piedalījušies ne tikvien DV apvienības darbā, bet arī aktīvi vietējā sabiedriskā dzīvē, dejojot tautas deju grupā, dziedot koŗos, spēlējot teātri, strādājot latviešu skolā par palīgskolotājiem u.t.t. 1978. g. pie šīs jaunatnes kopas darbību uzsāka DV jauniešu vokālais ansamblis ,,Dzirkstele'', kas kuplināja ne tikai vietējos sarīkojumus, bet viesojās arī kaimiņu DV apvienībās. Dalībnieku skaits bija ap 11. Diemžēl, 1982. gadā ansamblis darbību izbeidza vadītāja trūkuma dēļ.

Vairāki jaunieši ir vai ir bijuši apvienības valdes locekļi. Var piezīmēt, ka 1. 1. 83. no 304 biedru skaita 55 ir zem 35 gadiem.

Kultūras darbības ietvaros nevar nepieminēt kādreiz pie apvienības pastāvējušo vīru dubultkvartetu ,,Latvis'', 1957. gadā dibināto, ļoti aktīvo apvienības teātŗa ansambli, 1965. gadā noorganizēto jaukto kori ,,Beverīna'' un 1973. gadā jaunradīto vīru ansambli ,,Atvaļinātie kanaki''. 1972. gadā dubultkvartets ,,Latvis'' darbību izbeidza, tāpat darbību pārtrauca arī koris.

DV apv. Minesotā vīru ansamblis ,,Atvaļinātie kanaki'' darbību uzsāka 1973. gadā. Ansamblis radās E. Virziņa ierosmē, organizātorisko darbu veicot apvienības priekšsēdim Andrejam Spārniņam. Ansambļa mūzikālie vadītāji bijuši: Juris Krafts, Guntis Lemesis, Guna Kalmīte-Skujiņa un Ž. Šmits. Ansambļa solistes:

DV apv. Minesotā vīru ansamblis ,,Atvaļinātie kanaki'' 1979. g. Pie klavierēm vadītājs J. Krafts.

Ilga Vijuma un Mirdza Virziņa. 1982. g. ansamblī bija 17 dziedātāju, no tiem 4 jaunieši. Darbību sāka ar 15 dziedātājiem. Programmā galvenokārt latviešu kaŗavīru dziesmas un t. s. estrādes dziesmas. Ansamblis vairākkārt viesojies DV apv. Linkolnā sarīkojumos, Milvoku, Demoines, Čikagas apvienībās. Diemžēl, attālumu dēļ vairāki aicinājumi bijuši jānoraida. Ansamblis ar dziesmām kuplinājis vietējās apv. sarīkojumus, dievkalpojumus, atceres aktus. Ansambļa programmu sakārtotājs ir E. Virziņš, administrātors A. Spārniņš. Repertuārā ap 90 dziesmu — kaŗavīru dziesmas, estrādes dziesmas, tautas un garīgas dziesmas.

Joprojām aktīvi darbojas makšķernieku-mednieku kopa.

Apvienība pāris reizes gadā izdod apvienības biļetenu ap 700 eksemplāru metienā. Pa reizei izdod arī informācijas lapu ,,Pie mums un citur''. Abi izdevumi domāti kā patriotisma un latviskās domas popularizēšanai, tā arī boļševistiskās melu propagandas apkaŗošanai.

Vislielākā atzinība pienākas apvienības vanadžu kopai, bez kuŗas mūsu darbība nebūtu nemaz iedomājama. Arī mūsu vanadzēm ir

DV apv. Minesotā amatpersonas 1977. g. No kr. K. Liepiņš, N. Rasiņš, vanadžu kopas vad. Z. Bulāte, apv. pr-dis A. Spārniņš, R. Pētersone, T. Brīvkalns; otrā rindā no kr. Z. Zoltners, Arnolds Spārniņš, V. Vanaga, E. Grotiņš, M. Grudule, V. Valters, E. Kandersone, A. Lanka, A. Deme un P. Valters. Iztrūkst: T. Geistauts un P. Arājs.

laimējies iesaistīt savās rindās daudzas latviešu jaunās sievietes, kuŗas nav dzimušas zem tām zvaigznēm, kas klājās pāri Daugavai, Ventai un Gaujai. Nav bijis neviens apvienības sarīkojums, kuŗā mūsu vanadzes saimnieciskajā novadā nebūtu iznesušas vissmagāko darba nastu. Ļoti ilgus gadus šo izcilo darbu vadīja vanadžu kopas vadītāja, ar DV nozīmi zeltā apbalvotā Zelma Bulāte. Kopš 1978. gada kopas vadītāja ir ļoti enerģiskā Rasma Pētersone.

No 1972. līdz 1980. gadam apvienības priekšsēdis bija Andrejs Spārniņš, tagadējais DV ASV priekšnieks. 1980., 1981. un 1982. gadā apvienības dzīvi vadīja Henrijs Kiperts, bet 1983. gadā par apvienības priekšsēdi ievēlēja ilggadējo apvienības valdes locekli un Korejas kaŗa veterānu Zigfrīdu Zoltneru.

Apvienība materiāli atbalstījusi Latvijas Brīvības fondu, Latviešu fondu, Patiesības fondu, Latviešu Namu, Gaŗezeru, u.c.

Apvienība savā pastāvēšanas laikā saņēmusi pateicības rakstus no Latvijas Brīvības fonda, goda rakstus no ALA Kultūras biroja un pateicības rakstus no Latviešu fonda.

DV apvienība Ņudžersijā

DV apvienība Ņudžersijā dibināta 1961. gada 7. janvārī latviešu strēlnieku atceres zīmē. No tā laika rīkotas strēlnieku atceres pēcpusdienas, apmeklēti vecie strēlnieki mājās.

Martā apvienība rīko kopā ar Ņudžersijas latviešu biedrību Priedainē kaŗavīru atceres vakaru ar garīgu svētbrīdi, referātu, koncertu. Vanadzes ikvienu bij. kaŗavīru apbalvo ar ziedu svārku ielokam. Maijā notiek Kurzemes vakars. Pēc tā seko 14. jūnija atzīmēšana. Augustā organizē izbraukumus vai nu pie L. un V. Freibergiem, K. Zupas, vai V. un A. Jansoniem. Tas saistīts ar dziesmām un draudzības kopšanu. Oktobrī — bazārs. Tad var pirkt un daudz ko laimēt. Apvienības darbs iegājis zināmā rutīnā.

Pēdējos 10 gadus apvienību vada Valfrīds Spuntelis, vanadzes — Irīna Millere. Valdē darbojušies: J. Eklons, L. Freibergs, A. Jansons, V. Jansons, A. Krūmkalns, A. Kopāns, N. Kopāns, V. Neimanis, L. Pogainis, E. Zekunde, L. Zekunde, K. Zeniņš.

DV apvienības Ņudžersijā novusa sacensības 1983. gadā: no kreisās — V. Neimanis, V. Spuntele, L. Freibergs. 2. rindā no kreisās: Dz. Ābelīte, E. Biters, I. Lauzums, V. Zanders, P. Eglītis, E. Eglītis, I. Zekunde un V. Spuntelis.

DV apvienības Ņudžersijā izbraukums V. A. Jansonu mājā.

Pēdējos 10 gados no apvienības darbīgo vidus mūžībā aizsaukti 15 biedri. Gadu gājumā labas attieksmes izveidojušās ar kaimiņu DV apvienībām Filadelfijā un Ņujorkā, bet jo sevišķi ar Ņudžersijas latviešu biedrību. Visus vieno latviešu biedrības īpašums Priedaine.

Apvienībā 2 vanadzes un 2 vanagi apbalvoti ar DV nozīmi zeltā.

Apvienība iestājusies Latviešu fondā, Latvijas Brīvības fondā, Baltijas Brīvības līgā, atbalsta Nacionālo fondu Zviedrijā, Patiesības fondu un latviešu skolas.

DV apvienība Ņujorkā

Kau arī apvienība Ņujorkā jau iegājusi ceturtajā gadu desmitā. tās sabiedriskā rosme nav apsikusi, pat sazarojusi daudzās nozarēs. Arī biedru skaits vēl rāda augošu tendenci, ko vislabāk raksturo skaitļi. Apvienības biedru skaits 1973. gada 1. janvārī bija 329, bet 1982. gada 31. decembrī 352 biedri. Pārskata laikā t.i., 10 gados miruši 67 biedri.

Apvienība inkorporēta jau piecdesmito gadu vidū, bet 1974. gadā tā pārinkorporēta ar pārkārtotiem statūtiem, panākot tā saukto

DV nams Ņujorkā. Nama atklāšana notika 1974.g. 14. septembrī.

,,tax exempt'' statusu, kas dod tiesības ziedojumus atskaitīt no nodokļiem.

Pārskata laikā apvienība ieguvusi arī jaunu namu. Pirmo namu nopirka 1965. gadā Kvīnsā par $11.650. Tas gan prasīja lielus kapitālremontus, bet tos visus veica talku veidā. Apvienības aktīvitātēm paplašinoties, radās vajadzība pēc plašākām telpām, tādēļ pēc deviņiem gadiem 1974. gada janvāŗa pilnsapulcē nolēma pirkt jaunu namu Bronksā par $45.000. Arī tanī bija vajadzīgi remonti un pārbūves, un arī šoreiz tos veica ar talkām. Jaunā nama iegādei saziedoja $23.000. Pārdodot veco namu Kvīnsā par $28.000, apvienība bija spējīga atbrīvoties no visiem nekustama īpašuma parādiem, ieskaitot nama pārbūves izdevumus. Nama vērtība tagad ir ap $60.000.

Tā kā Ņujorkā bez draudzes īpašumiem citu sabiedrisku īpašumu latviešiem nav, DV namā pajumti atradusi arī Ņujorkas Latviešu biedrība, dažas latviešu studentu korporācijas, gleznotāji rīkojuši izstādes, rakstnieki un dzejnieki lasījuši savus darbus, koristi pulcējušies mēģinājumos un sabiedriskās dzīves vadītāji sēdēs.

Biedru informēšanai apvienības valde izdod apkārtrakstu 3—4 reizes gadā, ikreiz 400 eksemplāru metienā. Par sarīkojumiem latviešu sabiedrību informē ar ,,Laika'' chronikas palīdzību, arī pēc lielākiem sarīkojumiem šinī laikrakstā ir atreferējumi.

Ārējo informāciju kārto šajā laukā piedzīvojusi darbiniece — Dagmāra Vallena. Apvienība atbalstījusi dažādas demonstrācijas, piedalījusies vēstuļu sūtījumos kongresmeņiem un organizējusi vēstuļu rakstīšanu sirdsapziņas cietumniekiem un varasvīriem aiz Dzelzs aizkara.

Kopā ar PBLA un ALA rīkotas informācijas sapulces. Polītiskās izglītības veicināšanai vairākus gadus A. Braunfelda vadībā notikuši polītiskie semināri. Informācijas darbam pēdējos desmit gados izdoti $7.200.

Ar samērā lielām summām atbalstīti arī jaunatnes pasākumi, jo sevišķi apvienība rūpējas par latviskās izglītības ieguvi, dodot stipendijas uz 2 x 2, vasaras vidusskolām, RMU kursiem, bērnu vasaras nometnēm. Regulāru atbalstu saņem sporta kopa, lielākām sacīkstēm apvienība gādājusi balvas. Arī skolu izlaiduma aktos beidzējiem pasniegtas grāmatu veltes. Desmit pēdējo gadu laikā šādā veidā izdoti $10.200. Jauniešu skaits apvienībā 1973. gadā bija 10 un 1982. gada beigās 21 (līdz 35 gadu vecumam).

Sabiedriski kulturālā dzīve apvienībā ir vēl rosīga, to raksturo šādi skaitļi: pagājušos 10 gados notikuši 22 akti ar 1950 apmeklētājiem, 48 priekšlasījumi ar 2800 apmeklētājiem, 19 teātŗa izrādes ar 8250 apmeklētājiem, 33 koncerti ar 4750 apmeklētājiem, 21 deju vakars ar 1400 apmeklētājiem un 44 izstādes ar 4800 apmeklētājiem. Bez šeit minētajiem izkārtoti vēl 96 dažādi citi mazāki sarīkojumi.

No pašdarbības kopām vecākā ir vīru koris (dib. 1950. g.), kas pēdējos gados gan cieš no dziedātāju trūkuma un uzstājas tikai atsevišķos gadījumos. Koŗa priekšnieks ir A. Krūkliņš, diriģents Ed. Stots.

Viena no jaunākām pašdarbības kopām ir vanadžu dziedāšanas ansamblis (dib. 1980. g.) V. Geduļa vadībā.

Kopš 1971. gada pie apvienības darbojas tēlotājas mākslas sekcija, kas regulāri rīko izstādes. Šo sekciju vadījuši O. Grunde, J. Audriņš, pašreiz to vada A. Treibergs.

Reizē ar apvienības pirmā nama iegādi sāka veidoties arī bibliotēka. Aizgājušajos gados grāmatu skaits pārsniedzis jau 2000. Bibliotēku vada I. Upmane, un viņas pārziņā izveidojusies arī lietiskās mākslas novietne.

Kopš 1976. gada DV namā iekārtota ALA Kultūras vērtību krātuve. Šeit no pazušanas tiek paglābti gan seni audumi un adījumi, gan izstrādājumi sudrabā, dzintarā, kokā vai citādā materiālā. Pirmais krātuves vadītājs bija J. Audriņš, bet kopš 1978. gada L. Tomasa.

Pildot 1967. gadā DV delegātu sapulces lēmumu, apvienības biedri Br. Igals un A. Valters noorganizēja Ņujorkā koncertapvienību, par mākslinieciskо vadītāju pieaicinot Andreju Jansonu, bet, tam aizejot, Daci Aperāni.

Aprūpes līdzekļu sagādei apvienība ik gadu rīko 2 ziedojumu vākšanas akcijas. 14. jūnija akcija šajā 10 gadu posmā devusi pāri par $15.000, tā rīkota loterijas veidā, izlozējot mākslinieku ziedotas gleznas. Ziemsvētku akcija tai pašā laikā devusi vairāk nekā $22.000. Kaut gan apvienībai katrs liekais dolars aiziet nama uzturēšanai, arī aprūpei no organizācijas līdzekļiem doti pāri par $1000.

Apvienībā pastāv 3 sporta kopas. Vecākā ir futbola kopa, kas savā laikā bija ļoti rosīga ar 20 dalībniekiem, bet pašreiz mazāk aktīva. Tās vadītājs ir J. Šķiņķis. Pastāv arī šacha kopa, ko sākuma gados vadīja J. Lācis, tagad G. Znotiņš. Jaunākā ir novusa kopa — kopš 1977. gada, to sākumā vadīja P. Matsons, tagad F. Krūmiņš. Novusa kopā ir 14 dalībnieki, un tā cītīgi sanāk uz spēlēm un rīko arī sacensības ar kaimiņu pilsētām.

Apvienības vanadžu kopa, kā parasti, ir pati darbīgākā. Nav apvienībā sarīkojuma, kuŗā roku nebūtu pielikušas arī vanadzes. Bez tam viņas katru gadu pašas izkārto pāris sarīkojumu, kas sabiedrības ļoti iecienīti. Tādi ir, piemēram, tā sauktie novadu vakari, kas veltīti katru gadu citam Latvijas novadam ar šim novadam piemērotu programmu. Tādi ir arī Ziemsvētku tirdziņi, kuŗos daudz novietņu ar svētku dāvanām, kā arī iespējams pamieloties ar svētku kārumiem — desām, pīrādziņiem u.t.t. Ziemsvētku tirdziņi vienmēr kupli apmeklēti un sagādā labus ienākumus. Tā 1982. gadā tirdziņš devis $3.748.62 skaidra atlikuma. No tā lauvas tiesa nodota DV nama uzturēšanai, kas prasa lielu, nekad nepadarāmu darbu.

Vanadzes ir arī tās, kas svētkos vai Ģimenes dienās apciemo likteņa pabērnus, īpaši jau sirmos vieniniekus, iepriecinot tos ar kādu ziedu vai mazu velti. Nelielas dāvanas svētkos saņem arī latviešu kaŗavīri ASV bruņotajos spēkos.

Pēdējos 10 gados vanadžu vadītājas bijušas: A. Skara (1971—75), L. Tomasa (1976—1978), V. Freija (1979), A. Auzere (1980), I. Puķīte (1981—1982) un, sākot ar 1983. gadu, L. Tomasa. Bez jau pieminētajām vanadžu valdē darbojušās: A. Abene, A. Aļimova, M. Apele, E. Aspere, V. Berenfelde, H. Braunfelde, H. Celmiņa, V. Dāle, R. Dravniece, V. Garance, M. Lauva, V. Markevica, A. Mekša, A. Olivere, I. Priedīte, Z. Purlīce, L. Reinholde, A. Rumaka, A. Skulte, A. Tuļinska un D. Vallena.

Sadarbība ar citām organizācijām ir bijusi ļoti laba. Kopīgus jautājumus kārto caur Ņujorkas organizāciju padomi, kuŗas valdē parasti ir arī kāds no DV apvienības.

Pēdējos 10 gados apvienības priekšsēži bijuši: K. Kitners (1970—1977), J. Baltiņš (1978—1980), A. Braunfelds (1981—); apvienības valdē darbojušies: G. Apelis, A. Avotiņš, V. Bauers, O. Baumanis, U. Grava, A. Harjū, A. Kalniņš, I. Kalniņš, V. Kalniņš, F. Krūmiņš, Ch. Lācis, P. Matsons, V. Plosis, A. Puķīte, I. Riekstiņš, O. Reinholds, L. Rumaks, J. Skrundēns, J. Straume, R. Turks, I. Upmane, V. Upmanis, D. Vallena, K. Zāmurs. Revīzijas komisijā pēdējos gados bijuši: D. Maļinovskis, O. Reinholds, V. Svētulis un A. Valters.

Ņujorkas apvienības biedri pildījuši daudz sabiedrisku pienākumu pāri savas apvienības ietvariem. Tā Ņujorkas apvienība devusi 5 reizes DV ASV priekšniekus: A. Līdaci, A. Puķīti, V. Hāzneru, A. Valteru, J. Lāci un vanadžu pr-ci V. Freiju. 1 reizi arī visas DV priekšnieku — V. Hāzneru. Saprotams, tajās reizēs vairāki apvienības biedri pildīja uzdevumus zemes valdē. Arī pašreiz zemes valdē darbojas Ņujorkas apvienības biedrs A. Braunfelds un DV CV J. Lācis.

Vairākkārt apvienības delegāti ALA ievēlēti arī ALA valdē: A. Līdacis, D. Maļinovskis, V. Hāzners, O. Laiviņa (rev. kom.), A. Puķīte, A. Valters, un pašreiz ALA valdē ir A. Braunfelds, kas no ALA ievēlēts arī PBLA valdē. Starp Ņujorkas apvienības biedriem ir tādi izcili sabiedriski darbinieki kā bijušie ALA un PBLA priekšnieki U. Grava un I. Spilners, bijušie ALA priekšnieki nelaikā A. Lejiņš un J. Riekstiņš, tāpat bijušais ministrs nelaikā A. Bērziņš. Aktīvi BATUN darbinieki pašreiz ir I. Rupners, U. Bluķis un Brīvības raidītāja latviešu nodaļas vadītāja Ņujorkā — D. Vallena.

Nobeigsim šo īso apskatu par Ņujorkas DV apvienību ar latviešu dzejnieces vārdiem:

Un, kā vienmēr, —
tikai devējs gūst.

DV apvienības Ņujorkā vadība 1979. gadā. Pirmā rindā no kr.: A. Treibergs, tēlotājas mākslas sekcijas vadītājs, A. Skara, vanadžu vadītāja 71—75, A. Valters, rev. kom. pr-dis, I. Puķīte, vanadžu vadītāja 81—82, J. Baltiņš, apv. priekšsēdis 78—80, V. Freija, vanadžu vadītāja 79., A. Braunfelds, apv. priekšsēdis no 81., L. Tomasa, senmantu krātuves pārzine un vanadžu vadītāja 76—78 un no 83., H. Braunfelde, aiz viņas A. Krūkliņš, vīru koŗa priekšnieks.

Daugavas Vanagu apvienība Ročesterā

Daugavas Vanagu apvienība Ročesterā ir otra mazākā apvienība ASV, kas darbojas apm. 225 diezgan izklaidus dzīvojošu latviešu (iesk. bērnus) vidē. Vairāki apv. biedri dzīvo kaimiņu pilsētās — Penn Yan, Sirakūzās, Binghamtonā, Korningā u.c., 3 pensionāri dzīvo Floridā, St.Pētersburgā. Tālajā Arizonā darbu atraduši 3 apv. biedri. Biedru skaits 1973. gada 1. janv. bija 61 (44 vanagi un 17 vanadzes). Biedru skaits 1982. gada 31. dec. bija 64 (44 vanagi un 20 vanadzes). Pārskata laikā miruši 10 biedri (6 vanagi, 4 vanadzes). Dzīves vietas maiņas dēļ izskaitīti 3 vanagi (kopā ar mirušiem 13). Tai pašā laikā apv. uzņemti 16 jauni biedri (9 vanagi, 7 vanadzes).

Apvienība nav inkorporēta, bet reģistrēta kā bezpeļņas organizācija un atbrīvota no nodokļu maksājumiem.

Biedru informēšanai par apv. un visas DV organizācijas darbu un panākumiem apv. valde izdod ,,ZIŅOTĀJU'' 2 reizes gadā, katru reizi 90 līdz 100 eksemplāros, kas izmaksājis gandrīz $600. Informācijas apmaiņas ietvaros ,,ZIŅOTĀJUS'' piesūta arī DV apv. un kopām ASV, DV ASV vadošām personām u.c. Par apv. valdes un vanadžu kopas sarīkojumiem piesūtīti atsevišķi paziņojumi visiem apv. darbības rajonā apzinātiem tautiešiem, resp. ģimenēm un vieniniekiem, kā arī sniegta informācija presei un DVM. Tādā pašā veidā apv. biedriem un atsevišķos gadījumos visiem tautiešiem piesūtīti DV un ALA aicinājumi dažādām vēstuļu rakstīšanas akcijām un citām nacionālām un nacionālpolītiskām aktīvitātēm, kas atbalstītas. Apv. biedri un ģimeņu locekļi piedalījušies vietējo apspiesto tautu grupu kopīgi rīkotās demonstrācijās, kā arī 1977. gadā lielajā baltiešu demonstrācijā Vašingtonā un 1980. gada demonstrācijā Madridē, Eiropas drošības konferences atklāšanas laikā (2 vanagi un 1 vanadze). 1979. gadā V. Auzāna un V. Timrota vadībā izkārtota Gunāra Rodes intervija pilsētas televīzijā, ko pārraidīja tieši skatītājiem ziņu laikā. Ročesteras latv. grupas pārstāvis un DV apv. ārējās informācijas lietu kārtotājs V. Auzāns koordinējis sadarbību ar vietējām lietuviešu, igauņu, ukraiņu un ungāru grupām. Ir dāvinātas grāmatas Ročesteras universitātes un pilsētas bibliotēkām. Apv. pieder ALA biedru saimei un ir PBLA Latvijas Brīvības fonda dalībniece. Pie ALA biedru saimes ik gadus piederējuši ap 30 apv. biedri, no tiem 12 mūža biedri. PBLA Latvijas Brīvības fondā piedalās 12 apv. biedri (5 precēti pāri un 2 atsevišķi biedri). Pēdējos 5 gadus apv. ir pārstāvējusi latviešu grupu vietējos Tautību festivālos, ikgadus iekārtojot latvisku novietni un ēdienu cepumu galdu. Ieinteresētajiem festivāla apmeklētājiem sniegta mutvārdu un rakstveida (ALA un PBLA informācijas izdevumi) informācija par Latvijas brīvības zaudēšanu un tās likteņgaitām brutālās komūnistu okupācijas varā. Ar nelielo biedru skaitu darbības centrā, darbojoties skaitliski mazā latviešu vidē, apv. nav varējusi veikt amerikāņu vidē ļoti iespaidīgas aktīvitātes Latvijas un latviešu likteņa labā, tādēļ ar iespējamiem naudas līdzekļiem atbalstīti labi organizēti iestādījumi, kas ar piemērotiem darbiniekiem veic latv.

tautai un zemei nozīmīgo un vajadzīgo nacionālpolītisko darbu brīvajā pasaulē. Papildus $500 pamatiemaksai, ikgadus $50 apmērā izdarītas iemaksas PBLA Latvijas Brīvības fondā. Ar $1300 ziedojumu atbalstīts LNF Zviedrijā. Ar $50 ziedojumu katrai organizācijai gadā pēdējos gadus atbalstīta Gaismas akcijas, BATUN un Baltiešu Brīvības līgas darbība. Ar drusku mazākām summām atbalstīti arī Vatikāna un Madrides radio raidījumi uz okupēto Latviju. Nav aizmirsts arī Patiesības fonds. Atbalsts tam svārstījies no $50 līdz $400 gadā.

Jaunatnes iesaistīšana apv. biedru saimē un organizācijas darbā nav bijusi sevišķi sekmīga. Jaunieši pa lielākai daļai pēc skolu un studiju beigšanas atrod darbu citur, atstājot uz vietas tikai vecāko gadu gājumu — ,,vecīšus.'' Apv. 1973. gada 1. janv. bija 8 biedri līdz 35 gadu vecumam. 1982. gadu noslēdzot, to skaits samazinājies uz 7. Vanadžu kopas vadībā īstenotas vanadzēnu nodarbības, kas izbeidzās 1977. gadā dalībnieku trūkuma dēļ. Apv. sniegusi regulāru atbalstu vietejai Krusta draudzes svētdienas skolai, tāpat arī Minsteres ģimnazijai, kā arī atbalstīts Mičigenas Latviešu studiju centrs. Kopējā atbalstu summa sasniegusi $1500. Citiem jaunatnes pasākumiem (gaidām, deju kopai u.c.) vēl izdoti $1688. Pie apv. pastāv tautisko deju kopa ,,VANADZIŅŠ'', kas dalībnieku trūkuma dēļ darbību pārtrauca 1979. gadā, bet to atjaunoja 1982. gada pēdējā daļā. Par deju kopas vadītājiem darbojušies: Skaidrīte Johnson un Oļģerts Sniedze. Lielākais dalībnieku skaits (24) deju kopai bija 1974. gadā. Tā piedalījusies ASV un Kanadas dziesmu svētku tautas deju lieluzvedumos, kuplinājusi vietējos un citu sarīkojumus.

Apv. valde un vanadžu kopa rīkojušas kaŗavīru (leģionāru, strēlnieku) un 18. novembŗa atceres un dažādus cita rakstura sarīkojumus, pārskata laikā izkārtojot 21 aktu, 10 koncertus, 9 teātŗa izrādes, 5 gleznu izstādes, 5 filmu izrādes, 12 deju vakarus, 7 izbraukumus, 4 Ziemsvētku tirdziņus u. c. Plkv. Oskara Kalpaka piemiņa ik gadus atzīmēta, piedaloties arī korporāciju kopai, ar apv. karogu ienešanu piemiņas dievkalpojumā. Strēlnieku atceres ietvaros, pieminot laikmetu un nacionālos cīnītājus, ik gadu nolikts apv. vainags uz vienīgā Ročesterā apglabātā strēlnieka Antona Leonova kapa ,,Riversides'' kapos. Apvienībai ir bibliotēka ar vairāk nekā 300 grāmatām. Visu sarīkojumu izkārtošana pēdējos 10 gados izmaksājusi $22,127.97.

Aprūpes darbu visus gadus sekmīgi vadījis Jānis Dzenis. Kā raksturīgākais piemērs minams bij. gaisa spēku izpalīga Jāņa Runduļa ilggadējā aprūpe, kas bija vairāk nekā 20 gadus ievietots nervu ārstēšanas slimnīcā, bet pēdējos gadus vada LKIA atpūtas namā ,,ROTA'', kur arī apvienība turpina tā aprūpi. Aprūpe izpaudusies kārtējos apciemojumos, nepieciešamā apģērba un apavu (sevišķi ziemas) sagādē, kā arī dota neliela ,,kabatas nauda'' cigaretēm un citām sīkām vajadzībām.

Ik gadus ar Ziemsvētku palīdzības veltēm naudā sveikti mazo pensiju saņēmēji un ilgstoši slimie vieninieki un vieninieces, kā apv. biedri, tā citi latviešiem piederīgie. Apv. biedru saimē ir viens 70% kaŗa invalids, kas dzīves iztiku pats nodrošinājis un aprūpe nav bijusi vajadzīga.

Vietējam aprūpes darbam no aprūpes līdzekļiem izdoti $2665. 14. jūnija ziedojumu vākšanas akcijās savākti $3437, bet Ziemsvētku akcijās $2889. No organizācijas līdzekļiem segti slimo apmeklējumi, dažādu apsveikumu ziedi un dāvanas. Mirušajiem vanagiem un vanadzēm pirkti atvadu ziedi, izkārtotas goda sardzes un teikti atvadu vārdi no apvienības un arī vanadžu kopas.

Sporta nodarbību ietvaros rīkotas makšķerēšanas sacensības un ik gadus apv. internās šaušanas sacīkstes ar mazkalibra šautenēm. Dalībnieku skaits šaušanas sacīkstēs svārstījies no 7 līdz 11 dalībniekiem, bet makšķerēšanas sacīkstēs no 5 līdz 21 dalībniekam.

Kā apv. neatņemama sastāvdaļa darbojusies vanadžu kopa, kuŗā 1973. gada 1. janvārī bija 17 dalībnieces, bet to skaits 1982. gada 31. decembrī sasniedza 20. Vanadžu darbība izpaudusies bērnu un jauniešu izbraukumu sarīkošanā, vanadzēnu nodarbību vadīšanā un izkārtošanā, veco un slimo ļaužu apmeklēšanā un, sadarbībā ar aprūpes lietu kārtotāju, Ģimenes dienu un Ziemas svētku apmeklējumu un apsveikumu izkārtošanā. Tautību festivālos sarūpējušas latvisko cepumu un ēdienu galdus, kā arī veikušas tautisko novietņu eksponātu sagādi un sakārtošanu, izkārtojušas Ziemas svētku tirdziņus un citus patstāvīgus sarīkojumus, kā arī aktīvi atbalstījušas visus apv. sarīkojumus, veicot saimniecisko pusi un izkārtojot loterijas.

Vanadžu kopu vadījušas: Nadežda Krēsliņa 1 gadu (iepriekš 11 gadus), Biruta Pāliņa 8 gadus un Aina Serdāne sākot ar 1982. gadu.

Ilggadējas un sekmīgas vanadžu kopas darba veicējas ir Zelma Karlsone un Marija Pavasara.

Apvienības un vanadžu kopas sadarbība ar citām vietējām latviešu organizācijām un to personām bijusi laba, izpaužoties savstarpējā darbības un centienu izpratnē un atbalstā. Atsevišķi pieminama Krusta draudze ar māc. T. Zīraku, draudzes pr-ku O. Sniedzi un visiem pārējiem darbiniekiem.Labs bijis arī apv. biedru un darbības rajona latv. sabiedrības atbalsts, kas veicinājis apv. darba sekmes.

Visus 10 pārskata gadus apvienības pārvaldē darbojušies: apvienības pr-dis Aleksandrs Izāks, kārtodams arī apv. ieksējo informāciju, bijis apvienības delegāts visās DV ASV delegātu sapulcēs un viesis DV Kanadā delegātu sapulcēs; priekšnieka vietn., sekretārs un ārējās informācijas kārtotājs Valdis Auzāns; kasieris un DVM lietu kārtotājs Jānis Mednis; aprūpes kārtotājs Jānis Dzenis; sarīkojumu kārtotājs (pēdējos 3 gadus palīgs) Imants Timrots; sporta kārtotājs Dainis Bergmanis un revīzijas komisijas priekšsēdis Olģerts Sniedze. Vēl apv. valdē darbojušies: Jūlijs Reicis 6 gadus (iepriekš 19 gadus), Augusts Belsons 5 gadus, Ilze Zariņa-Zollweg 4 gadus, Jānis Karlsons un Viesturs Timrots, katrs 3 gadus. Revīzijas komisijas locekļi bijuši: Artūrs Vidas 6 gadus, Aleksandrs Aistrauts 5 gadus, Fricis Kalniņš un nelaikis Feliks Siliņš katrs 4 gadus. Par apvienības pārstāvi Sirakūzās nepārtraukti darbojies Arnolds Golts.

Apvienības pastāvēšanai un darbam pamatakmens ir apvienības vadības, vanadžu kopas un biedru saimes savstarpējā saprašanās un sadarbība, kas veicinājusi arī vietējās latv. sabiedrības atzinību un atbalstu apvienības darbam, dodot svētību un augļus.

DV apvienība Vašingtonā, D.C.

Daugavas Vanagu apvienības darbs Vašingtonā, DC., ir labi atspoguļots DV organizācijas vēsturē „Laiks, telpa, ļaudis", kur aprakstīta apvienības darbība laikā no tās dibināšanas 1950. gadā līdz 1972. gadam. Protams, ka arī pēc tam aizvadītajos 10 gados darbs risinājies rosīgi kā kultūras laukā, tā arī tīri sabiedriskajā un

DV ASV 25 gadu jubilejas sarīkojumā — jundā 1975. gadā Vašingtonā, DV apvienības Vašingtonā, D.C., priekšsēdis Voldemārs Mednieks sniedz ziņojumu DV ASV priekšnieka vietniekam Voldemāram Aparjodam. Pie karogiem Arnolds Plūcis un Jānis Vītols.

nacionālpolītiskajā apjomā. Arī sportā, kur sevišķi jāatzīmē apvienības sporta kopas ,,Sigulda'' darbība. Runājot par apvienības pēdējo 10 gadu darbību, no 1973. līdz 1982. gadam, vispirms jāmin Daugavas Vanagu apvienības 1975. gada 19. un 20 aprīlī izkārtotais DV ASV 25 gadu darbības atceres sarīkojums Vašingtonā, D.C., kas bija savienots ar DV ASV 25. delegātu sapulci un DV ASV vanadžu salidojumu. To jaunajā Vašingtonas latviešu luterāņu draudzes namā, kuŗa celšanā aktīvi piedalījušies arī apvienības biedri, ievadīja svinīgs akts un junda ar DV organizācijas tradiciju karogiem, kā arī atsevišķo apvienību karogiem. Šajā svinīgajā sanāksmē klāt bija visa latviešu sabiedriski politiskā vadība. Pēc svinīgā akta — jundas sekoja vainaga nolikšana Arlingtonas Brāļu kapos pie Nezināmo kaŗavīru pieminekļa, tā godinot visus, kas atdevuši dzīvību, lai palikušie varētu dzīvot brīvībā.

Pēdējie gadi DV apvienības darbā iezīmējušies ar apvienības priekšnieka maiņu, jo 1976. gada sākumā no apvienības priekšnieka darba aizgāja Voldemārs Mednieks, kas šo amatu bija pildījis 22 gadus. Viņa vietā par apvienības priekšsēdi ievēlēja Kārli Ķuzuli,

kas vada apvienību arī tagad kopā ar ievēlēto valdi — priekšsēža vietnieku un jaunatnes nozares vadītāju Viesturu Timrotu, sekretāri Edīti Tālmani, kasieri Jāni Vītolu, kasieŗa vietnieku Andri Karlsonu, sarīkojumu nozares vadītājiem Arnoldu Pluci un Verneru Švalbi, aprūpes nozares vadītāju Arvīdu Zāģeri, biedrzini Jāni Pāžu un Andreju Ļubkānu. Revīzijas komisijā darbojas Aleksandrs Jordāns — priekšsēdis, Ilmārs Krasts — sekretārs un Voldemārs Čapants. Apvienības garīgās dzīves vadītājs ir prāvests Aleksandrs Veinbergs.

Apskatot apvienības darbu pēdējo 10 gadu laikā, ir sevišķi jāatzīmē vanadžu kopas darbība Ilzes Pāžas vadībā. Šajā darbības posmā vanadžu skaits vairāk nekā dubultojies. Kopā 1982. gada beigās bija 32 vanadzes. Vanadžu kopa ciešā sadarbībā ar apvienības valdi palīdzējusi veikt neatsveŗamu darbu dažādos apvienības sarīkojumos, kā arī jaunu biedru iesaistīšanā un labas sadarbības izveidošanā ar pārējām latviešu organizācijām Vašingtonā.

Jāpiemin arī sporta kopas „Sigulda" darbība, ko līdz 1982. gada vidum vadīja Edīte Tālmane. Kopas vadību tagad uzņēmies Viesturs Timrots. Jāatzīmē, ka sporta kopas pastāvēšanas laikā tās sieviešu volejbola vienība 11 reizes izcīnījusi ASV latviešu finālspēlēs meistarnosaukumu sieviešu volejbolā. Tagad vecā sastāva vietā nācis jauns, kas rūpīgos treniņos cenšas sasniegt to pašu līmeni, kāds bija vienībai aizvadītajos gados. Tāpat jāatzīmē arī tenisa sekcijas darbs, ko ar atzīstamām sekmēm nu jau daudzus gadus vada Ilmārs Krasts, izkārtojot arī dažādus turnīrus. Sporta kopa Sigulda kopā ar apvienību 1973. gadā izkārtoja ASV latviešu finālspēles Vašingtonā, D.C. Kopas nodarbībās aktīvi piedalās pāri par 30 jauniešu.

Aizvadītajos gados apvienības biedri piedalījušies dažādās demonstrācijās, kas risinājušās Vašingtonā, gan iestājoties par apcietināto disidentu atbrīvošanu no padomju soda nometnēm, kā arī prasot viņu izlaišanu uz rietumiem. Apvienības biedri piedalījušies lielajā baltiešu tiesību un pašnoteikšanās prasību demonstrācijā Vašingtonā, pie Linkolna pieminekļa. Šajā baltiešu sanāksmē piedalījās un runāja vairāki disidenti un arī daudzi Savienoto Valstu kongresa locekļi — senātori un Tautas vietnieku nama locekļi. Apvienības biedri piedalījušies demonstrācijās, atbalstot poļu brīvo arodbiedrī-

bu Solidāritāti un prasot padomju okupācijas spēku izvākšanu no Afganistanas.

Apvienības izkārtojumā Vašingtonā runājuši visi latviešu cilvēka tiesību cīnītāji, kas izkļuvuši no Latvijas brīvībā un tagad atraduši pastāvīgu patvērumu rietumpasaules valstīs.

Apvienības darbība sevišķi aktīva kultūras laukā. Tās izkārtojumā Vašingtonā notikuši daudzi ievērojamu mākslinieku koncerti, izstādes, teātŗa izrādes un referāti. Apvienības saime kopā ar citām Vašingtonas latviešu organizācijām katru gadu rīko 18. novembŗa svinības ASV galvaspilsētā, kuŗas arvien pulcina simtiem dalībnieku.

Aizvadītajos gados sabiedrības atsaucība apvienības darbam ir bijusi laba un sirsnīga. Vispirms te jāmin, ka apvienības biedru skaits pēdējo desmit gadu laikā audzis no 67 biedriem 1972. gada beigās uz 106 biedriem 1982. gada beigās. Pieaugumu galvenokārt devusi latviešu jaunā paaudze, tā dodot iespēju arī apvienības valdē iesaistīt jaunatnes pārstāvjus. Lai raksturotu apvienības darbam parādīto atsaucību, varbūt vislabāk minēt Ziemas svētku ziedojumu vākšanas akcijās pēdējos 10 gados savākto summu. Tā pārsniedz $16.000. Tajā pašā laikā apvienība no saviem organizācijas līdzekļiem ar ievērojamām summām atbalstījusi jaunatnes, skolu, sporta un dažādus kultūras pasākumus, piemēram, Jāņa Riekstiņa latviešu studiju centru pie Rietummičigenas universitātes Kalamazū. Ziemas svētku ziedojumu akcijās iegūtos līdzekļus apvienība nodevusi zemes valdei centrālā aprūpes darba veikšanai. Nav novārtā atstāta arī vietējā aprūpe, tāpat sniegts atbalsts Patiesības fondam. Apvienība ar $500 iestājusies arī Latvijas Brīvības fondā.

Un visbeidzot jāatzīmē apvienības lieliskā sadarbība kā ar pārējām latviešu organizācijām un draudzi Vašingtonā, tā arī ar visām latviešu centrālajām organizācijām — Amerikas latviešu apvienību un Pasaules brīvo latviešu apvienību, jo abu šo organizāciju sēdekļi ir Vašingtonas latviešu luterāņu draudzes namā, tāpat kā Apvienotai baltiešu komitejai, kuŗā galvenais latviešu pārstāvis nu jau ilgus gadus ir Gunārs Meierovics.

DV apvienība Vašingtonā ar cerīgu skatu raugās nākotnē, lai varētu kalpot mūsu organizācijas un visas latviešu tautas galvenā mērķa sasniegšanai — neatkarības atgūšanai mūsu apspiestajai tēvu zemei Latvijai.

DV apvienība Ziemeļkalifornijā

Pēdējos 10 gados Ziemeļkalifornijas Daugavas Vanagu apvienība var atskatīties uz raženi padarītu darbu, jo sevišķi sarīkojumu ziņā. Daugavas Vanagi Ziemeļkalifornijā rīkoja Austrālijas latviešu tautas deju ansambļa ,,Saules josta'' visus uzvedumus, daudzas Austrālijas latviešu teātŗu viesizrādes, mūsu ASV teātŗu izrādes, koncertus u.c. Ja minētajam vēl pievieno ,,regulāros sarīkojumus'', kā pulkveža Kalpaka, Kurzemes cietokšņa, lāčplēšu piemiņas un Ziemsvētku, tad jāsecina, ka brīva laika bijis maz. Viss darba smagums, protams, bija ZKDV apvienības valdei, kuŗas gandrīz visi locekļi saistīti arī maizes darbā. Aizvadītajā laikā ZKDV apvienības valdes priekšsēži bijuši Jānis Pružinskis, Leonīds Bleķis, bet pēdējos 3 gadus apvienību vada Gunārs Grieze.

Pēdējais uzņemās vadību ziemeļkaliforniešu grūtā brīdī, kad bija radusies maza nesaprašanās un Ziemeļkalifornijas Daugavas Vanagu kase bija tukša. Gluži dabiski, ka vispirms tika plānots, kā uzlabot materiālo stāvokli nākotnē. Griezes iniciātīvā vispirms sāka prāvu ziedojumu vākšanu spēcīgai skaņu (,,stereo'') sistēmai, ar ko aizstāt cittautiešu deju kapellas, kas ,,apēda'' sarīkojumu lielāko atlikuma daļu. Tas izdevās, un jau pāris gadu laikā saziedotais —

Ziemeļkalifornijas DV apvienības 1983. gada valde. Priekšā no kreisās: Leonīds Bleķis, priekšs. vietnieks, Gunārs Grieze, priekšsēdis, Jānis Pružinskis, sekretārs, Jānis Šteinblūms, kasieris, otrā rindā: Alfrēds Bleķis, sarīkojumu daļas vad., Arnolds Adītājs, revīzijas kom. priekšs., Jānis Zītars, informācijas daļas vad., un Anatols Zeltiņš, saimniecības daļas vad.

izdotais sedzās ar uzviju. Šai pašā laikā arī plānots, kā samazināt lieku darba slodzi un sarīkojumus, kuŗos apmeklētāju skaits niecīgs un DV vadība regulāri cieš materiālus zaudējumus sakarā ar telpu īri, mākslinieku honorāriem u.t.t. Arī šī problēma atrisināta, atmetot pa sarīkojumam un citus apvienojot. Piemēram, pulkveža Kalpaka piemiņas diena apvienota ar Kurzemes cietokšņa piemiņas dienu. Vislielākie panākumi ,,kases atgūšanā'' tomēr bija Griezes iniciātīvā rīkotajā lietotu mantu tirgošanā. Tika izsludināts, ka ZKDV apvienība lūdz un pieņem visādas lietotas mantas krāmu tirgum. Atsaucība bija liela un netrūka arī panākumu. Īsā laikā apvienība bija ,,uz zaļa zara''.

Vēl būtu piezīmējams, ka pēdējos pāris gados Ziemeļkalifornijas DV radījuši Nekustama īpašuma fondu, kā arī Kalpaka piemiņas fondu (par pēdējo pateicoties pulkveža Kalpaka radiniecei Ārijai Kalpakai — Grundmanei ar dzīves draugu Visvaldi). ZKDV 1983. gadā iestājās Latvijas Brīvības fondā.

Ik gadu sākumā ZKDV apvienība rīko izbraukumu ,,uz butēm'', ko sevišķi iecienījuši jaunās paaudzes makšķernieki. Vanagi gādā par visu vajadzīgo, ieskaitot balvas labākiem makšķerniekiem, un vanadzes rīko ,,lauku bufeti''. Ir reizes, kad šādā izbraukumā piedalās pāri par 60 (!) dalībnieku. Vanagi piedalījušies ar programmu 3 x 3 nometnēs un rīkoti arī sarīkojumi par labu Patiesības fondam, kur liela pateicība pienākas Ziemeļkalifornijas Daugavas vanadzēm, kas minētajam par labu veltījušas savus budžeta sarīkojumus. Daugavas vanadzes ir arī neaizstājams balsts visos ZKDV apvienības sarīkojumos. Vanadžu valdi pēdējos 10 gados vadījušas Daina Ranne, Elza Vika un pēdējos 5 gadus Zenta Grieze. Valdē vēl darbojušās Eleonora Grandovska, Aleksandra Ģīme, Ausma Zeltiņa, Elza Vika, Dzintra Pružinska un M. Griestiņa. Ziemeļkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības valdē pēdējos gados darbojušies Gunārs Grieze, Leonīds Bleķis, Jānis Šteinblūms, Anatols Zeltiņš, Jānis Zītars, Jānis Pružinskis, Arnolds Adītājs, Frīdrichs Bošs, Jānis Ezergailis, Ernests Lange(†), Jānis Samts, (†), Teodors Sīlis, Daumants Viks, Jānis Griestiņš, Zenta Cinovska (sekretāre), Emīls Elstiņš, Pēteris Birznieks, Artūrs Ezergailis, Pēteris Birznieks un Andrejs Ekša.

Ik gadu Ziemeļkalifornijas DV apvienības valde atbalsta ar naudas devumu kādu jaunieti mācībām Minsterē, Gaŗezerā vai Kursā. Atbalstīti arī sportisti, kas spēkojās bumbu spēlēs zem ZKDV vārda, kā sporta kopa ,,Venta''. Sūtītas Ziemsvētku dāvanas Ziemeļkalifornijas tautiešiem, kas dien ASV bruņotajos spēkos. Atzīmējams arī, ka Jāņa Pružinska iniciātīvā Ziemeļkalifornijas Daugavas Vanagi daudz reižu piedalījušies Apspiesto Nāciju demonstrācijās Sanfrancisko un nav izvairījušies un neizvairīsies cīnīties ar pēdējos gados pastiprināto Latvijas okupantu propagandu, kas ar visādiem viltus paņēmieniem mēģina apmānīt mūsu jauno paaudzi un sašķelt latviešu sabiedrību svešumā.

DV Ziemeļrietumu apvienība

Biedru skaits 1973. g. 1. janv. — 107; 1982. g. 31. dec. — 139. Šinī laikā miruši 26 apvienības biedri. Apvienība reģistrēta kā bezpeļņas organizācija Vašingtonas štātā un IRS ar nosaukumu ,,NW Latvian Welfare Association DV''.

Apvienībai īpašumu nav.

Apvienība 3-4 reizes gadā izdod žurnāla veida apkārtrakstu ,,Ziņas'' ar 350 eks. metienu. To piesūta nevien apvienības biedriem, bet arī daudziem apvienības labvēļiem. ,,Ziņu'' redaktors ir bij. profesionālais žurnālists Leonards Švarcs, techniskais redaktors Austris Ķirsis. Apvienībai pieder stencilu gatavošanas un pavairošanas mašīnas. Tā ,,Ziņu'' sagatavošana iznāk ievērojami lētāk nekā to darot komerciāli.

Apvienības biedri piedalījušies visās ASV latviešu vēstuļu rakstīšanas akcijās. Iekšējās informācijas vadītājs Arnolds Pļaviņš regulāri raksta par notikumiem apvienības dzīvē laikrakstos ,,Latvija Amerikā'', ,,Laikā'' un ,,DV Mēnešrakstā''. Tāpat to darījuši arī Emils Vērzemnieks un Leonards Švarcs. Ārējās informācijas vadītāja no 1973. līdz 1981. g. bija Elza Simsone. No 1982. g. ārējās informācijas vadītājs ir Edgars Elferts. Viņi abi ir daudz rakstījuši un snieguši informāciju par Latviju un latviešiem amerikāņu polītiķiem un valstsvīriem, tāpat arī amerikāņu laikrakstiem. Sekmes grūti novērtēt — polītiķi un valstsvīri uz vēstulēm parasti at-

bild, laikrakstos raksti ,,lasītāju vēstulēs'' parādās reti. Ir iespējams, ka vairāk panākumu ir apvienības biedriem, kuŗi, labi pārvaldot angļu valodu, izmanto katru izdevību gan darba vietās, gan sabiedrībā stāstot par mūsu dzimtenes okupāciju un mūsu tautas genocīdu.

Informācijas darbam šī pārskata laikā izdoti $4190.

Jaunatnes iesaistīšana apvienības darbā nav veikusies. Zināms iemesls tam ir apvienības biedru izkaisītās dzīves vietas: Vašingtonas un Oregonas štātos, ar galveno darbības centru Takomā, Vašingtonas štātā. Latviešu jaunatnes aktīvā darbība ir Sietlas un Portlandes skaistajos latviešu centros un norit turienes latviešu biedrību un draudžu ietvaros. Tā kā apvienībai sava nama nav, tad nav arī iespēja piedāvāt jaunatnei regulāras nodarbības.

1973. g. zem 35 gadu vecuma bija 10 apvienības biedri, 1982. g. beigās — 8. Latviešu jaunatnes atbalstam apvienībai ir ,,Latviešu jaunatnes Rosības balvas'' fonds. Līdzekļus tam iegūst no gadskārtējas mantu izlozes un ziedojumiem. Šīs balvas, parasti $100—$200 apmērā, piešķiŗ atsevišķiem jauniešiem latviskās izglītības iegūšanai, vietējām latviešu skoliņām un jaunatnes pašdarbības grupām un kopām. Atbalstīta arī Minsteres ģimnazija. Šī pārskata laikā jaunatnes atbalstam rosības balvās un no citiem apvienības līdzekļiem izdoti $8165.

Par vienīgo pašdarbības grupu varētu uzskatīt meiteņu kvintetu ,,Staburadzes''. Visas tā dalībnieces ir vanadzes. Sevišķi pirmajos kvinteta pastāvēšanas gados apvienība tām sniedza ievērojamu atbalstu. Citu pašdarbības grupu izkaisīto biedru dzīves vietu dēļ apvienībai nav.

Katru gadu apvienība rīkojusi svinīgus aktus: plkv. Kalpaka un latviešu kaŗavīru atcerei, Kurzemes cietokšņa un leģiona atcerei, 14. jūnijā aizvesto piemiņai, lāčplēšu un Latvijas bruņoto spēku atcerei un Latvijas valsts neatkarības dienā. Parasti šie akti bijuši apvienības un Takomas latviešu draudzes kopīgi sarīkojumi. Apvienības mācītājs (un viens no apvienības dibinātājiem) Edmunds Mačs ir arī Takomas latviešu draudzes mācītājs. Svinīgie akti vienmēr kuplināti ar mūzikas priekšnesumiem.

Līdzekļu iegūšanai ik gadu rīkoti maija svētki un rudens svētki ar teātŗa izrādēm, mūzikāliem un tautas deju priekšnesumiem. Rīkotas filmu izrādes, priekšlasījumi, referāti ar slīdīšu izrādēm.

Kultūrāliem pasākumiem šī pārskata laikā izdoti $11.080.

Apvienībā ir 7 kaŗa invalidi, bet visi spējīgi sevi uzturēt un palīdzība no apvienības tiem nav vajadzīga. Vietējais aprūpes darbs ir veco un vientuļo aprūpē, lai tie nejustos aizmirsti un izslēgti no trimdas latviešu sabiedrības. Aprūpes vadītājs Juris Sprogis katru gadu pirms Ziemas svētkiem ziedo vairākas nedēļas nogales, lai viņus apmeklētu mājās. Pārējā laikā rosīgas ir vanadzes, apmeklējot apvienības un vecos ļaudis slimību gadījumos un sniedzot palīdzību, ja tā vajadzīga.

Šī pārskata laikā aprūpei izdoti $7245.

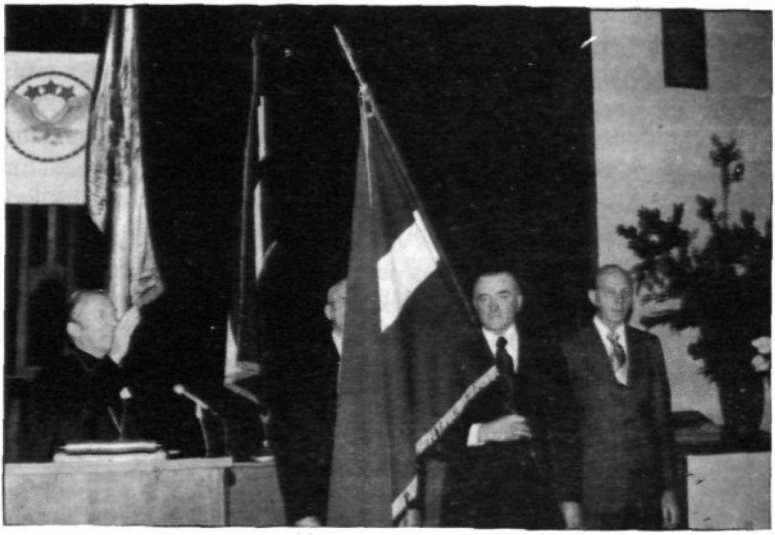
Apvienībai sporta kopas nav. Gandrīz katru gadu ar naudu — rosības balvu veidā, atbalstīts Sietlas sporta klubs „Ausma".

Vanadžu skaits 1973. g. 1. janv. — 35, 1982. g. 31. dec. — 52. Vanadžu kopa ļoti aktīvi piedalījusies visos apvienības sarīkojumos un svinīgos aktos, palīdzot apvienības valdei tos plānot, tāpat ar darbu un ziedojumiem rūpējoties par ēdienu galdiem sarīkojumos. Vanadzes ar rokdarbiem un naudas ziedojumiem atbalstījušas apvienības rīkotās mantu izlozes. Ar savu aktīvitāti iegūtos līdzekļus vanadzes parasti ziedojušas apvienības mērķu sekmēšanai un Patiesības fondam. Kultūrālā jomā vanadžu kopa rīkojusi priekšlasījumus, parasti tos kuplinot ar mūzikas priekšnesumiem. Ļoti ievērojamu darbu vanadzes veikušas vietējā aprūpes darbā.

Sadarbība ar citām vietējām latviešu organizācijām (Latviešu biedrību Vašingtonas stātā, Oregonas Latviešu biedrību, Sietlas un Takomas latviešu draudzēm) ir bijusi ļoti cieša un draudzīga. Ļoti draudzīgas attieksmes apvienībai ir ar tuvāko Kanadas kaimiņu — DV Britu Kolumbijas nodaļu. Vairums apvienības biedru ir arī ALA biedri.

Līdz nāves dienai 1974. g. 14. maijā apvienības priekšsēdis bija Jānis Endziņš, kuŗš ar pāris gadu atstarpi bija apvienības priekšsēdis no apvienības dibināšanas 1951. g. No 1974. g. līdz nāves dienai 1981. g. 10. dec. apvienības priekšsēdis bija Vilis Žumburs. No 1982. g. apvienības priekšsēdis ir Austris Ķirsis. Visilgāk apvienības valdē darbojies Jānis Muižnieks, nepārtraukti no 1966. g.

Ilgus gadus apvienības valdē darbojušies Arvīds Āboliņš, nelaikis Arturs Felzenbergs, Austris Ķirsis, Arnolds Pļaviņš, Juris Sprogis

Apvienības 25 gadu darbības atcere un karoga iesvēte 1976. g. 6. novembrī. Prāvests R. Āboliņš iesvēti jauno karogu. Karogu tura dāvinātājs — Arturs Felzenbergs.

un Kazimirs Upenieks; revīzijas komisijā Gunārs Āboliņš, nelaikis Pēteris Mazītis un Emils Vērzemnieks. Ļoti aktīvi apvienības darbā jau gadiem ilgi bijuši arī Edgars Elferts, Alfreds Krūms un Leonards Švarcs, kaut arī oficiālos apvienības amatos bijuši īsāku laiku.

Vanadžu kopas vadītāja līdz 1978. g. bija Elza Simsone, kad atteicās no amata ievērojamā vecuma dēļ. No 1979. g. kopas vadītāja ir Alise Felzenberga. Vanadžu kopas valdē ilgāku laiku darbojas Ērika Ķirse, Valija Sproģe un Dzintra Valdniece.

Šī pārskata laikā apvienības darbība bijusi sekmīga, izņemot minētās grūtības gados jaunu biedru iesaistīšanā aktīvā apvienības darbā. Vairāk nekā citas vietējās latviešu organizācijas apvienība darījusi vientuļo un veco latviešu saistīšanā tautas kopībā. Apvienības sarīkojumi bija labi apmeklēti, visas ziedojumu vākšanas akcijas, tāpat rīkotās izlozes deva labus rezultātus.

Ievērojami notikumi apvienības dzīvē ir bijuši vairāki. 1976. g. 6. novembrī ar plašām svinībām apvienība atzīmēja 25 gadu darbību un jauna apvienības karoga iesvēti. Iepriekšējais, no Latvijas līdz

atvestais, draudēja sairt. Jauno karogu apvienībai dāvināja Alise un Arturs Felzenbergs un to iesvētīja prāvests Roberts Āboliņš.

1981. g. 12. sept. apvienība atzīmēja 30 gadu darbu. Kā goda viesis šinī atcerē pedalījās DV ASV priekšnieks Andrejs Spārniņš. Abas jubilejas notika Sietļas latviešu namā ar svinīgiem aktiem, teātŗa izrādi, mūzikas priekšnesumiem, kopējām vakariņām un balli. Tās kuplināja arī DV Ziemeļ- un Dienvidkalifornijas apvienību un DV Britu Kolumbijas nodaļas pārstāvji ar karogiem.

Apvienības vanadžu kopas ievērojamākais notikums šī pārskata laikā bija DV vanadžu priekšnieces Austras Liepiņas viesošanās 1982. g. 2. aprīlī Sietlas latviešu namā rīkotā vanadžu sanāksmē. Pēc Austras Liepiņas referāta un kvinteta ,,Staburadzes'' priekšnesumiem kopas vanadzes ilgi dalījās dzīvās pārrunās ar savu globālo priekšnieci.

Negaidīti plašs un ievērojams notikums bija apvienības rīkotais DV salidojums 1982. g. 3. jūlijā Portlandē, 9. Rietumu krasta latviešu dziesmu svētku laikā. Tas izvērtās par plašāko atsevišķo organizāciju sarīkojumu šo dziesmu svētku laikā. Salidojuma dalībnieku vidū, bez rietumu krasta vanadzēm un vanagiem, bija

Apvienības 30 gadu darbības atcerē 1981. g. 12 sept. DV svinīgo solījumu nolasa E. Elferts.

pārstāvji gandrīz no visām DV ASV apvienībām, DV Kanadas nodaļām, tāpat vanadzes un vanagi no Austrālijas un Eiropas.

Ar savu klātieni šo salidojumu pagodināja lūgtie goda viesi: archibīskaps A. Lūsis, PBLA valdes priekšsēdis O. Pavlovskis, ALA valdes priekšsēdis nelaikis J. Riekstiņš un DV ASV valdes pārstāvis rietumu apgabalā A. Gulbis. Šis sarīkojums ne vien ļāva sastapties ar ilgi neredzētiem draugiem no dažādām pasaules malām, bet stiprināja arī kopības apziņu. Mūsu centrālo organizāciju vadītāju Daugavas vanagiem veltītie vārdi atgādināja mūsu galveno uzdevumu: cīnīties par tautas brīvību un Latvijas valsts neatkarības atjaunošanu.

1982. g. 3. jūl. *Rietumkrasta latviešu dziesmu svētkos, Portlandē.* Apvienības rīkotā DV salidojuma goda viesi un apvienības vadība: 1. r. no kr. vanadžu kopas vad. A. Felzenberga, archibīskaps A. Lūsis, ALA valdes pr-dis J. Riekstiņš, vanadžu kopas vad. vietn. Ē. Ķirse. 2. r. apv. pr-ža vietn. J. Muižnieks. PBLA valdes pr-dis O. Pavlovskis, DV ASV valdes pārst. A. Gulbis, apv. pr-dis A. Ķirsis.

Austrālija

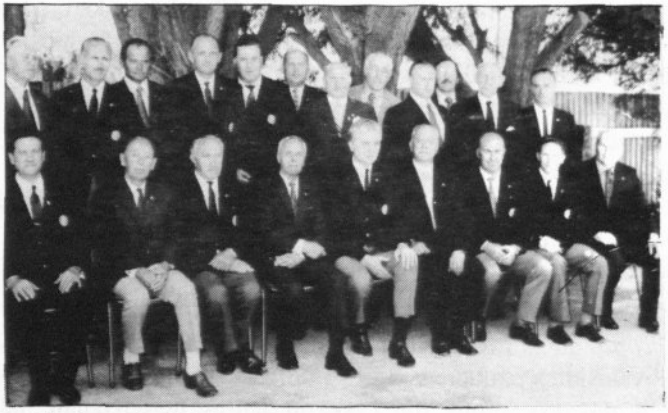
Daugavas Vanagu Austrālijas valde
1973. — 1982. gadam

Austrālijas DV delegātu 21. sapulcē 1972. g. 29. decembrī Adelaidē ievēlēja jaunu DV AV nākošiem trim gadiem ar sēdekli Sidnejā: DV AV pr-dis un DV CV loceklis Austrālijā J. Masulāns, vicepr-dis J. Sproģis, sekretāri A. Auniņš, L. Priede, kasieris — grāmatvedis J. Driba, jaunatnes un kultūras daļas vadītājs T. Galviņš, aprūpes daļas vad. A. Urlovskis, sporta nozares vad. J. Eizenbergs, iekšējās informācijas vad. V. Tauriņš, ārējās inf. vad. G. Bogdanovičs, vanadžu vadītāja Austrālijā E. Rodze-Ķīsele. Rev. kom. ievēlēja B. Evertu, O. Beimani, H. Vītolu.

Biedru skaits 1391, no tiem 293 vanadzes. Delegātu sapulce apstiprināja 1973. g. budžetu aprūpei $3700 un administrācijai — $2974 apmērā. Ierosināja Tautas balvu piešķirt Minsteres ģimnāzijai.

DV AV no 1973.—1975. gadam. 1. r. no kreisās: kasieris—grāmatvedis, J. Driba, rev. kom. pr-dis B. Everts, vanadžu vad. E. Rodze-Ķīsele, valdes pr-dis J. Masulāns, sekretāre L. Priede un pr-ža v-ks J. Sproģis. 2. r. no kreisās: jaunatnes, kultūras d. vad. T. Galviņš, sekretārs A. Auniņš, sporta noz. vad. J. Eizenbergs, rev. kom. loc. O. Beimanis, aprūpes noz. vad. A. Urlovskis, rev. kom. loc. H. Vītols un iekš. inf. vad. V. Tauriņš. Trūkst ārējās inf. vad. G. Bogdanovičs.

1972. g. 28. dec. DV salidojuma dalībnieki Adelaidē. 1. r. no kreisās: 3. DV Adelaides n.v. pr-dis M. Miezis, 4. jaunievēlētais DV AV pr-dis J. Masulāns, 5. bijušais DV AV pr-dis V. Rolavs.

Jāzeps Masulāns — dzīves aprakstu skat. L.T.Ļ. III. d., 347. lpp. Piedalījies DV Sidnejas nodaļas dibināšanā, bijis dažādos amatos nodaļas un zemes valdē. No 1964.—1966. g. un no 1973.—1975. g. DV Austrālijas valdes pr-dis. Starplaikā bijis nodaļā dažādos amatos, bet no 1976. g.—1981. g. DV Sidnejas nodaļā valdes pr-ža b-drs un no 1982. g. ir DV AV kasieris. Apbalvots ar DV nozīmi zeltā. Aktīvi darbojas Austrālijas latviešu sabiedriskā dzīvē.

1973. gads. Valde sanākusi 12 kārtējās sēdēs un vienā kopīgi ar LAAJ, viesiem un bij. ministru A. Bērziņu.

1973. g. 7. nov. bijušā ministrā A. Bērziņa sagaidīšana Sidnejas lidlaukā. No kreisās: DV AV pr-dis J. Masulāns, vanadžu vad. E. Rodze-Ķīsele, A. Bērziņš, DV Sidnejas nod. pārst. I. Nyirady, LAAJ prez. pr-dis G. Bračs un Austrālijas *inf.* vad. G. Bogdanovičs.

Izgatavoti un izsūtīti 12 protokoli un 10 apkārtraksti. Saņemti 369 dažādu satura raksti un sekretārs izsūtījis 612 sūtījumus.

Valdes locekļi piedalījās bij. ministra A. Bērziņa sagaidīšanā Sidnejā, izkārtoja viņa viesošanos Ņūkāslē un piedalījās A. Bērziņa izvadīšanā no Sidnejas.

Izdarīti daži grozījumi angļu valodas statūtos un par oficiālo pārstāvi pie reģistrācijas iestādēm Adelaidē apstiprināts A. Baltiņš Adelaidē.

Valdes pr-dis viesojies Ņūkāsles un Melburnas nodaļās, sveicis tās DV CV un DV AV vārdā un izdalījis piešķirtos apbalvojumus.

Aprūpes daļa: Sakarā ar gadskārtējās ziedojumu vākšanas akcijas novēlošanos palīdzības darbs pildīts samazinātā veidā, nosūtot tikai 4 dāvanu saiņus un 2 skaņu lentes neredzīgiem Vācijā.

Kultūras daļa: Saņemtas un izplatītas šādas grāmatas: DVF 20 gados — 10, ,,The Baltic States'' — 6, O. Dankera ,,No atmiņu pūra'' — 2 un J. Norviļa ,,Senā gadskārta'', DV godalgota nošu grāmata — 226 eks.

Iekšējā informācija: Sniegtas ziņas laikrakstiem un DVM par DV AV un nodaļu darbību Austrālijā. Doti norādījumi nodaļu valdēm par nodaļu darbības aprakstiem grāmatai ,,Laiks, Telpa, Ļaudis''. Nodaļu valdes aicinātas sūtīt regulāri ziņas DVM.

Jaunatnes nozare: Valde atbalstīja DV Sidnejas nodaļas šaušanas sporta sekciju ar $50 balvu iegādei jauniešiem.

Sporta nozare: DV AV sporta nozares vadītājs apstiprināts par DV CV sporta referentu un DV globālo šaušanas sporta sacensību vadītāju. Sacīkšu tiesnešu kollēģijā: DV AV priekšsēdis J. Masulāns, DV rev. kom. vicepr-dis O. Beimanis, DV sporta nozares vad. J. Eizenbergs.

DV globālās šaušanas sacensībās Austrālijas dalībnieki izcīnīja 9 balvas.

Atsevišķi jāatzīmē, ka 1973. g. DV Sidnejas nodaļas šaušanas sporta sekcija iesaistījusi 22 jauniešus — dalībniekus.

Vanadžu nozare: Apsveikti vanadžu salidojumi ASV un Kanadā. Uzturēti cieši kontakti ne tikai ar ASV un Kanadas vanadzēm, bet arī ar vanadzēm Vācijā, Zviedrijā, Anglijā. Cieša saskare uzturēta ar vanadžu saimi Austrālijā, daloties domās dažādos jautājumos.

1973. g. 29. dec. DV salidojums Sidnejā, karogi un galds pirms akta.

Referējusi par pasaules politisko situāciju un stāstījusi par vanadžu darbu brīvajā pasaulē Sidnejā un Ņūkāslē. Viesojusies Ņūkāslē Lāčplēšu dienas un 18. novembŗa svinību sarīkojumos.

1974. gads. Austrālijas DV 22. delegātu sapulce notika 1973. g. 29. dec. Sidnejā. Delegāti apstiprināja DV AV budžetu 1974. gadam $2140 aprūpei un $3580 administrācijai. Biedru skaits 1429, no tiem 299 vanadzes.

Valde darbojās ievēlētā sastāvā un sanākusi 11 kārtējās un 1 paplašinātā sēdē. Izgatavoti un izsūtīti 12 protokoli un 11 apkārtraksti. Saņemti dažāda satura 367 raksti, un sekretārs izsūtījis 1063 sūtījumus.

Valdes pr-dis piedalījies DV Melburnas nodaļas 25 gadu darbības atceres sarīkojumā, apsveicis DV AV vārdā un pasniedzis piešķirtos apbalvojumus. Piedalījies vairākās baltiešu apspriedēs sakarā ar Austrālijas valdības lēmumu atzīt Baltijas valstu iekļaušanu Pad. Savienībā. Valdes locekļi piedalījušies Sidnejas organizāciju sanāksmēs un demonstrācijās.

1973. g. 28. dec. DV vanadžu salidojuma dalībnieki ar viesiem Sidnejā. 2. r. no kreisās 5. vanadžu vad. E. Rodze-Ķīsele, nākošais DV AV pr-dis J. Masulāns.

Aprūpes nozare: Aprūpes darbs turpināts budžeta iespēju robežās. Nosūtīti 10 dāvanu saiņu pieteikumi. Valde atbalstījusi un aicinājusi nodaļas sniegt palīdzību Brisbenas plūdos cietušiem tautiešiem.

Kultūras nozare: Izpārdotas 246 J. Norviļa nošu grāmatas ,,Senā gadskārta'' un 26 T. Krūkas grāmatas ,,Aiztecējuši ūdeņi dzirnas negriež''.

Jaunatnes nozare: Piešķirts $100 skautu un gaidu nometnei ,,Radu cilts'', $50 Austrālijas DV meistarsacīkstēm šaušanā jauniešu balvām un $50 DV globālās šaušanas sporta sacensībām jauniešu balvām.

Vanadžu nozare: Vanadžu vadītāja Austrālijā E. Rodze-Ķīsele piedalījusies mācītāju P. Laiviņa un J. Kraukļa 60 gadu jubilejas svinībās, sveicot mācītājus ar ziediem un teicot laba vēlējumus no Daugavas vanadzēm Austrālijā un arī no DV AV.

Adelaides vanadžu aicināta, piedalījusies viņu kopas 22 gadu darbības atceres svinībās un arī referājusi par Aleksandru Solžeņicinu DV Adelaides saimei un lūgtiem viesiem.

23. DV salidojuma dalībnieki ar viesiem 1974. g. 31. dec. Pertā. 1. r. no kreisās 4. LAAJ prez. pr-dis G. Bračs, 5. DV AV pr-dis J. Masulāns un 6. vanadžu vad. E. Rodze-Ķīsele.

Ņūkāsles DV saimes aicināta, piedalījusies turienes Apspiesto tautu dienas sarīkojumā un otrreiz aicināta referēt par A. Solžeņicinu. Piedalījusies Baltiešu akcijas komitejas sanāksmēs sakarā ar Austrālijas valdības lēmumu atzīt Baltijas valstu iekļaušanu Pad. Savienībā de jure. Piedalījusies rīkotajā demonstrācijā Sidnejā, Kanberā un baltiešu studentu demonstrācijā Sidnejā.

Vanadžu kopām Austrālijā nodoti vanadžu priekšnieces M. Ķeņģes sveicieni un laba vēlējumi. Vanadžu priekšniecei nosūtīts apliecinājums par Daugavas vanadžu stingro nostāju nacionālajā frontē. Izteikta līdzjūtība Anglijas vanadžu saimei izcilās vanadzes V. Rulliņas nāves gadījumā. Veikta sarakste ar vanadžu vadītājām aizjūras zemēs.

Sporta nozare: Šaušanas sporta sacensībās rosīgas bijušas DV Sidnejas, Melburnas un Pertas nodaļas. 1974. gada DV meistarsacīkstes notika Sidnejā, DV Sidnejas nod. šaušanas sporta sekcijas izkārtojumā. Šajās sacīkstēs piedalījās 15 pieaugušie un 17 jaunieši — 9 no Sidnejas un 8 no Melburnas nodaļas. Apsveicama ir DV Melburnas jauniešu piedalīšanās.

1975. gads. Austrālijas DV 23. delegātu sapulce notika 1974. g. 31. decembrī Pertā. Delegāti apstiprināja DV AV budžetu 1975.

23. DV salidojuma delegāti un viesi 1974. g. 31. dec. Pertā.

gadam $4062 aprūpei un $4785 administrācijai. Biedru skaits 1465, no tiem 313 vanadzes.

Delegāti vienprātīgi atbalsta līdzšinējā DV priekšnieka J. Frišvalda kandidatūru paredzētās DV pr-ka vēlēšanās. Delegāti vienprātīgi noraida sveštautiešu uzņemšanu par pilntiesīgiem biedriem Austrālijas DV nodaļās. Apstiprina DV AV izstrādātos Nacionālās darbības fonda (NDF) noteikumus.

Nolemj, ka DV Austrālijas nodaļas savu dalības maksu DV AV maksās par katru pilntiesīgu biedru (ieskaitot vanadzes un no biedru maksas atbrīvotos), kuŗi bijuši nodaļas biedri katra gada 1. novembrī.

Nākošo, 24. Austrālijas DV delegātu sanāksmi nolemj rīkot Brisbenā tur notiekošo KD laikā. DV Brisbenas nodaļa uzņemas tehnisko izkārtojumu saziņā ar DV AV.

Aizvadītajā gadā valde darbojās ievēlētā sastāvā un pulcējusies 10 kārtējās sēdēs, 2 kopīgi ar LAAJ prezidiju un aizjūras viesu V. Kārkļa un I. Freimaņa piedalīšanos.

Valde izgatavojusi 10 protokolus un 9 apkārtrakstus. Saņemts 441 dažāda satura raksts, un sekretārs izsūtījis 1200 sūtījumus.

Valde iestājās Latvijas brīvības fondā (LBF) ar $500 iemaksu. DV AV Nacionālās darbības fondā (NDF) ir jau uzkrāti pāri par $800 un ziedojumi turpina ienākt.

24. DV salidojuma junda 31.12.1975. Brisbenā. DV AV pr-dis J. Masulāns nodod Kaujas karogu Jaunajam DV AV pr-dim M. Bumbierim.

Valdes pr-dis divas reizes viesojies Adelaidē, kur piedalījies DV Adelaides nod. valdes sēdēs, ziņojis par DV AV darbu un uzklausījis nod. valdes ziņojumus. Piedalījies Baltiešu komitejas rīkotā sanāksmē politiskiem darbiniekiem Kanberā. Piedalījies vairākos Sidnejas organizāciju sarīkojumos un sabiedrisko darbinieku jubilejās, sveicot Austrālijas vanagu un vanadžu vārdā. Arī valdes locekļi ir piedalījušies Sidnejas org. dažādos sarīkojumos un sanāksmēs.

Ar prieku jāatzīmē, ka DV AV 1973.—1975. gadu darbības laikā bija vislabākā sadarbība un saprašanās ar tā laika LAAJ prezidiju Gunāra Brača vadībā kā arī ar citām Sidnejas latviešu organizācijām.

Aprūpes nozare: Nosūtīti 13 dāvanu saiņu pieprasījumi. Aprūpei Vācijā $200, Austrijā $400, rakstniecei Z. Mauriņai $100. Pasūtināts vietējā laikraksta (AL) gaisa pasta abonements O. Baltputnam Vācijā ierunāšanai skaņu lentē neredzīgiem Vācijā.

Kultūras nozare: Nosūtītas DV CV izdotās grāmatas Nacionālai bibliotēkai Kanberā un Hobartas universitātes bibliotēkai

Tasmānijā. Ieskaņotas un nosūtītas uz Vāciju neredzīgajiem 5 skaņu lentes.

Jaunatnes nozare: Piešķirti pabalsti Austrālijas DV meistarsacīkstēm šaušanā jauniešiem $50, DV globālām šaušanas sacensībām jauniešiem $100, baltiešu jauniešu sportam $150, skautu un gaidu nometnei ,,Nameja gredzens'' $150, ,,Mičotāju'' grupai $30 un Minsteres latviešu ģimnazijai $300.

Iekšējā inf.: Sniegtas ziņas par DV AV darbību vietējam laikrakstam un DVM. Sagatavots apraksts par Brisbenas, Melburnas un Sidnejas vanadžu kopu darbību grāmatai ,,Laiks, Telpa, Ļaudis''. Izkārtota nelaiķa plkv. A. Krīpena manuskriptu (32 Latv. leģiona vēsture un Latvijas Kaŗa skola) pārņemšana un nosūtīšana V. Hāzneram.

Sporta nozare: Šaušanas sportā rosīgas bijušas DV Melburnas, Pertas un Sidnejas nodaļu šaušanas sporta sekcijas. DV Pertas basketbola vienības ar labiem panākumiem piedalījušās pavalsts sacensībās. DV Austrālijas meistarsacīkstes šaušanā notika Sidnejā, kur piedalījās 40 šaušanas sporta cienītāji, no tiem 23 jaunieši no Sidnejas un 4 no Melburnas. DV globālām sacensībām šaušanas sportā mūžīgi ceļojošu ,,Zemgales kausu'' dāvināja sidnejietis O. Beimanis. Šis notikums un DV Austrālijas meistarsacīkstes uzņemtas filmā.

1975. gada DV globālās sacensībās šaušanā piedalījās 91 dalībnieks. 1. vietu komandām izcīnīja DV Sidnejas nod. šaušanas sporta sekcija Austrālijā. O. Beimaņa dāvātā ,,Zemgales kausa'' izcīņas noteikumus apstiprināja DV CV prezidijs 1975. g. 19. aprīļa sēdē Līdsā, Anglijā.

Vanadžu nozare: Kā iepriekšējos gados arī šogad vanadžu vadītājas darbs galvenokārt izpaudās, koordinējot vanadžu darbu Austrālijā. Melburnas vanadžu aicināta vadītāja piedalījās turienes vanadžu draudzības sanāksmē, kuŗā pārrunāja vanadžu centienus un veikto darbu. Viņa piedalījusies vairāku Sidnejas org. darbības atceres sarīkojumos. Uzturēts kontakts ar vanadžu vadītājām aizjūras zemēs un apsveiktas viņu salidojumos.

Austrālijas 24. DV delegātu sanāksme notika 1975. g. 31. decembrī Brisbenā, kur ievēlēja jaunu DV AV ar sēdekli Adelaidē. Delegāti principā atzina DV 4. globālo dienu rīkošanu 1981. gadā

Melburnā. Nolēma samazināt pilntiesīgu biedru vecumu no 21 gada uz 18 gadiem. Pieņēma DV AV ierosinājumu NDF iemaksāt 2% no sarīkojumu tīrā atlikuma.

Pasniegta Tautisko deju kopai Kanberā piešķirtā plkv. V. Januma balva ($250).

Aprūpes darbam izdots:

	1973. g. $	1974. g. $	1975. g. $	Kopā $
Aprūpei Latvijā	400	800	1700	2900
,, Austrālijā	—	108	50	158
,, Vācijā	100	38	360	498
,, Austrijā	200	200	400	800
,, Francijā	—	—	100	100
Jaunatnes atbalstam	160	200	480	840
Informācijas darbam	200	60	320	580
Minsteres ģimnazijai	—	—	300	300
Kopā	1060	1406	3710	6176

Kā redzams no pārskata, 1973. un 1974. gadā aprūpes darbam devums ir bijis visai pieticīgs, pat trūcīgs. Tikpat trūcīgi bija arī ienākumi šai vajadzībai. Tie bija tā sauktie ,,liesie gadi''.

Aprūpe: Austrālijā aprūpei, informācijai un kultūrāliem pasākumiem katru gadu notiek ziedojumu vākšanas akcija (kopš 1983. gada — Kopības nodeva), ko izdara kopīgi LAAJ prezidijs ar DV AV kopš 1954. gada.

1973. gadā notika īpaši pārkārtojumi ziedojumu vākšanas akcijā. No tautiešu apmeklēšanas mājās ar ziedojumu vākšanas sarakstiem pārgāja uz līdzekļu iegūšanu pasta ceļā, *t. i.*, katram apzinātam tautietim piesūtīja pa pastu attiecīgi izgatavotu kartīti, pieliekot paskaidrojumu lapu, kāpēc tas tiek darīts, un lūdzot šajā kartītē ierakstīt savu ziedojumu. Kā katrs jauninājums, tā arī šis neguva cerēto atsaucību, un tautiešu devums ievērojami samazinājās. Arī techniskā izkārtošana sākumā kliboja un ieilga pat līdz gada beigām, kad bija jāgatavo pārskati par to, kas ienācis. Tādēļ arī aprūpei devums ir samērā pieticīgs.

Tikai sākot ar 1975. gadu, pateicoties neatlaidīgai atgādināšanai, izdevās tautiešus pārliecināt, ka jaunā sistēma līdzekļu sagādē ir

daudz labāka. Jūtami palielinājās tautiešu devums un līdz ar to arī piešķīrumi aprūpes darbam.

Austrālijas Latviešu Informācijas Centrs
Darbības pārskats par 1973., 1974. un 1975. gadu

Laikā, kad top šis pārskats, mūs ir sasniegusi ziņa, ka jaunievēlētā Austrālijas valdība atcēlusi iepriekšējās, Vitlama, valdības lēmumu atzīt de jure Baltijas valstu inkorporāciju Pad. Savienībā. Šo varam uzskatīt par Austrālijas baltiešu, it sevišķi latviešu, lielāko darbu un sasniegumu pagājušos gados. Būtu pareizi šait pieminēt Austrālijas latvieša redaktora E. Dēliņa lielo pienesumu šajā sasniegumā, jo viņam bija iespējams izmantot avīžnieka darbā izveidotos sakarus, ko viņš arī nekad nekavējās darīt. Tāpat jāatzīmē prof. Dr. E. Dunsdorfa lielais darbs, un viņa sarakstītās grāmatas „The Baltic Dilemma" lielā nozīme. Saprotams, bez visu tautiešu lielā atbalsta nekādi panākumi nebūtu bijuši iespējami. Pārskatā nav iespējams minēt visus, kas, vai nu pildot amata pienākumus, vai arī personīga pienākuma dēļ pielikuši roku lielajam kopējam darbam. Visiem darba darītājiem katrā ziņā pienākas mūsu tautas liela pateicība un atzinība.

Atgriežoties pie ALIC tiešā darba, jāmin 4 galvenie veikumi. Darbības posma sākumā galvenais pienākums bija uzņemt sakarus ar līdzīgām organizācijām aizjūrā. Var teikt, ka šo uzdevumu izdevās apmierinoši veikt ALIC vadītāja pasaules ceļojuma ietvaros 1973. gadā. Gan Ķelnes, gan Klīvlandes dziesmu svētku ietvaros notikušajās sēdēs, gan arī personīgi satiekoties, radās neatsveramī kontakti ar pārējiem PBLA valdes locekļiem, ar PBLA informācijas biroja vadību un visu citu kontinentu pārstāvniecību, kā arī DV centrālās valdes locekļiem. Nenoliedzami šie kontakti bija neatsveramī turpmākajā Informācijas centra darbā. Līdzīgi lielas pūles pieliktas sakaru uzlabošanai ar dažādām organizācijām Austrālijā. 1975. g. 8. novembrī notika Informācijas seminārs, kurā piedalījās PBLA pr-ža vietnieks I. Freimanis.

Kā otrs veikums jāpiemin sadarbība un labu sakaru izveidošana ar personām un organizācijām, kam Austrālijas kontinentā ir lielāka vai mazāka politiska nozīme. Šajā sakarībā ir

20. 8. 75. Baltiešu pieņemšana Kanberā — grāmatas „The Baltic Dilemma" kristības. 1. r. no labās: DV AV pr-dis J. Masuļāns, Austrālijas emigrācijas ministrs McKeller, bijušais ministrs Wentworth ar kundzi, LAAJ prez. pr-dis G. Bračs.

strādāts, lai nodibinātu labas attieksmes ar polītiskām partijām. Rezultāti bijuši ļoti labi liberāļu partijas aprindās, tāpat arī lauku partijas, demokratiskās strādnieku partijas (DLP) un Austrālijas strādnieku partijas (Australian Workers Party) aprindās. Diemžēl, lēboristu (ALP) partijas locekļu interese par mūsu problēmām ir bijusi gaužām neapmierinoša. Labi sakari uzņemti ar daudzām citām polītiski domājošām organizācijām, sevišķi Apspiesto tautu komitejām. Turpretī nav apmierinoši sakari ar Austrālijas baltiešu padomi.

Trešais galvenais ALIC darba virziens bija atbalsts baltiešu akcijai Eiropas drošības un sadarbības konferences ietvaros. Šeit roka pielikta gan memoranda izstrādāšanā (A. Auziņš, J. Ritenis u.c.), gan līdzekļu vākšanā (Austrālijā savākta procentuāli ļoti augsta summa), gan arī darba vadlīniju izstrādāšanā. Sniegti ziņojumi tautiešiem Austrālijā par notikumiem Helsinkos un Ženēvā. Informācijas centrs arī izdalīja ziņāmu skaitu „Helsinku" memorandu austrāliešu polītiķiem. Šo izdali tomēr neizdevās noorganizēt uz plašākas un formālākas bazes, caur Austrālijas baltiešu komiteju, līdz ar igauņu un lietuviešu līdzīgiem materiāliem.

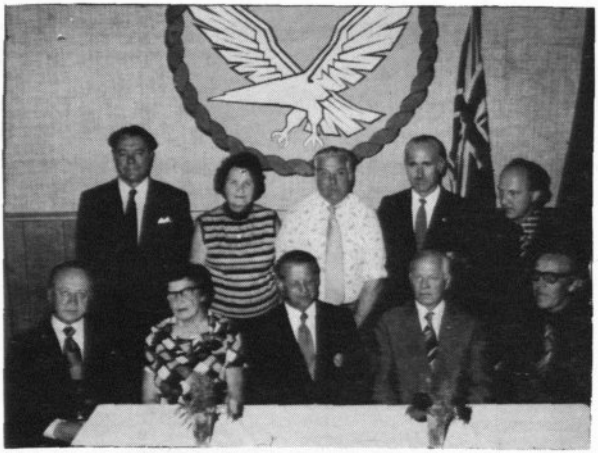
Kā pēdējais jāpiemin darbs, ar kuŗu jau iesākts šis pārskats, cīņa pret tā laika valdības izdarīto Baltijas valstu iekļaušanas Pad. Savienībā de jure atzīšanu. Neatkārtojot jau iesākumā teikto, jāpiemin visu tautiešu lielais darbs gan piedaloties sapulcēs un demonstrācijās, gan izplatot informāciju (lasītāju vēstules), gan akcijas noslēguma posmā organizēti un mērķtiecīgi piedaloties Austrālijas parlamenta vēlēšanu kampaņā. Informācijas centra galvenais pienākums šajā laikā bija sakaru uzturēšana ar tautiešiem, dažādām organizācijām, Austrālijas polītiķiem, kā arī ar aizjūras latviešu un baltiešu vadošām personām. Kā jau minēts, darbs ir vainagojies panākumiem — notikusi vēsturiski nozīmīga diplomātiska lēmuma atcelšana. Neapšaubāmi, šis notikums vēl ilgi ietekmēs daudzu valstu nostāju nākotnē attieksmēs ar baltiešiem un Baltijas valstīm.

Noslēdzot šo pārskatu jāpiemin, kaut gan netrūkst darba darītāju, kad jāveic lieli nozīmīgi uzdevumi, grūtības rada palīgu atrašanā Informācijas centra rutīnas darba veikšanai. Šie rutīnas darbi aizņem vadošām personām daudz svarīga laika un bieži kavē lielāku pasākumu noorganizēšanu. Nākošajai ALIC vadībai būtu ieteikums noorganizēt, sadarbībā ar LAAJ un Kultūras fondu pastāvīgu sekretāriātu ar algotu darba spēku. Tas dotu arī minēto organizāciju darbā nepieciešamo kontinuitāti (pēdējā ar LAAJ prezidija maiņu bieži pārtrūkst). ALIC darbs apskata posmā beigsies ar lielāku financiālu atlikumu. Tas ir noticis, pateicoties tautiešu lielākai devībai, kā arī tam, ka lielai darba daļai varēja izlietot speciāliem mērķiem lokāli saziedotos līdzekļus. Ar šī atlikuma palīdzību varbūt nākotnē izdotos izveidot jau pieminēto sekretāriātu.

A. Bogdanovičs, Austrālijas informācijas centra vadītājs.

Daugavas Vanagu Austrālijas valdes darbība laikā no 1976. līdz 1978. gadam

Valdes sastāvs: Priekšsēdis — Miervaldis Bumbieris, pr. vietnieks —Eižens Kārkliņš, sekretāre, 1976. g. janv. līdz apm. septembrim— Lonija Kukure, sekretārs pārējā laikā — Ojārs Jefimovs, kasieris — Bruno Andersons, ārējā informācija 1976. g. — Augusts Auziņš, ārējā informācija 1977. un 1978. g. — Ivars Ozols, aprūpes daļa — Voldemārs Māliņš, iekšējā informācija —

DV Austrālijas valde 1976. g. janvārī. 1. r. no kreisās: inf. vad. A. Auziņš, vanadžu vad. I. Dance, v. pr-dis M. Bumbieris, aprūpes n. vad. V. Māliņš un v. pr-ža v-ks E. Kārkliņš. 2. r. no kreisās: kasieris B. Andersons, sekretāre L. Kukura, kultūras n. vad. V. Zembergs, iekš. inf. L. Kļaviņš un jaunatnes n. vad. J. Puide.

Laimons Kļaviņš, kultūras daļas vadītājs — Viesturs Zembergs, jaunatnes daļa 1976. g. līdz apm. okt. — Jānis Puide, jaunatnes daļa pārējā laikā — Alberts Veigurs.

DV Austrālijas vanadžu vadītāja — Irma Dance. DV Austrālijas valdes revīzijas komisija — Jānis Meiers, Kristaps Lakstīgala un Vilis Akermanis.

DV nodaļas Austrālijā: Adelaide, Balarata, Brisbēna, Džīlonga, Melburna, Ņūkāsle, Perta un Sidneja. Kopējais DV biedru skaits Austrālijā darbības laikā bija sekojošs: 1976. gadā 1491, 1977. gadā 1518 un 1978. gadā 1562. DV organizācijai Austrālijā ir vairāki īpašumi, AV darbības laikā tie bija šādi: DV Austrālijā pārvalda veco ļaužu mītni ,,Sidrabene'' Elizabetē, Adelaides tuvumā, toreizējā vērtība $100.000. Adelaides nodaļai pieder nams ar klubu, vērtībā $62.000. Melburnas nodaļai piederēja lauku īpašums ,,Vanagi'' un nams Elvudā — kopvērtība $157.000, Sidnejas nodaļai nams, kuŗa vērtība bija $36.478. Pertas nodaļa bija latviešu centra līdzīpašniece, kur tai bija kluba telpas, līdzdalības vērtība $33.601. ,,Sidrabenē'' pieejami pensionāru vienu un divu

istabu dzīvokļi ar virtuvēm un labierīcībām par ļoti mērenām īres maksām. DV nami Adelaidē, Melburnā un Sidnejā izmantoti sanāksmēm, nodarbībām, sēdēm, mazāka rakstura sarīkojumiem u.t.t. Oficiāli klubi bija Adelaidē un Pertā. DV organizācija ir oficiāli reģistrēta Dienvidaustrālijā, bez tam arī Adelaides un Brisbenas nodaļas bija reģistrētas savās pavalstīs.

M. Bumbieris, dzimis 1921. g. 1. nov. Rīgā. Bērnību pavadījis Aizputē. Beidzis Valsts Kazdangas lauksaimniecības vidusskolu un studējis LU tautsaimniecības fakultātē.

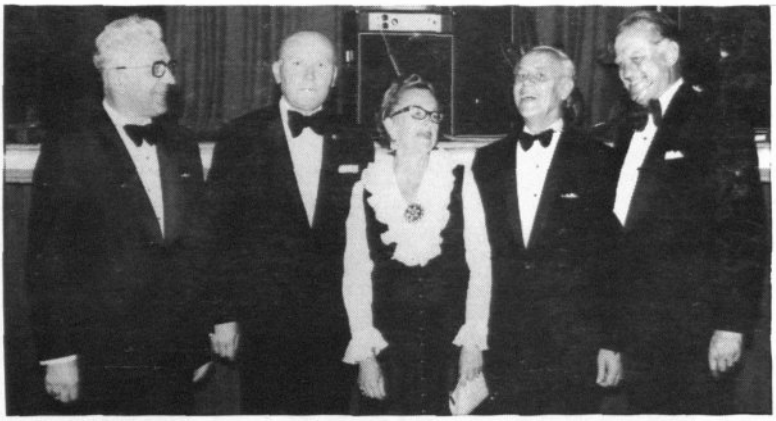
1942. g. 1. martā pievienojies Abavas bataljonam. Vācijā dzīvojis Rēgensburgas nometnē. 1949. g. okt. ieceļojis Austrālijā un no 1952. g. dzīvo Adelaidē. Sākumā strādāja pie dzelzceļa, bet no 1958. g. Adelaides univ. Veita lauksaimniecības pētīšanas institūtā. Universitātē ieguvis lauksaimniecības maģistra gradu (Master of Agricultural Science).

No 1952. g. Adelaidē darbojas latv. teātŗa ansamblī kā aktieris, režisors, valdes loc. un ansambļa vadītājs, darbojas Latv. b-bā, ev. lut. draudzē, skautu un gaidu draugu b-bā un ir korporācijas Patria loc.

1972. g. bijis Kultūras dienu rīc. kom. pr-dis un no 1979. — 1981. g. LAAJ vicepr-dis Dienvidaustrālijā un Latv. organ. apvienības pr-dis Adelaidē.

DV org. iestājies Rēgensburgā 1947. g., bet no 1952. g. ir DV Adelaides nod., kur darbojies dažādos nodaļas kultūrālos pasākumos un bijis valdes loc. No 1967. — 1969. g. bijis DV AV kult. n. vad. un no 1976. — 1978. g. DV AV pr-dis. Apbalvots ar DV AV atzinības rakstu, DV CV atz. r. un DV nozīmi zeltā.

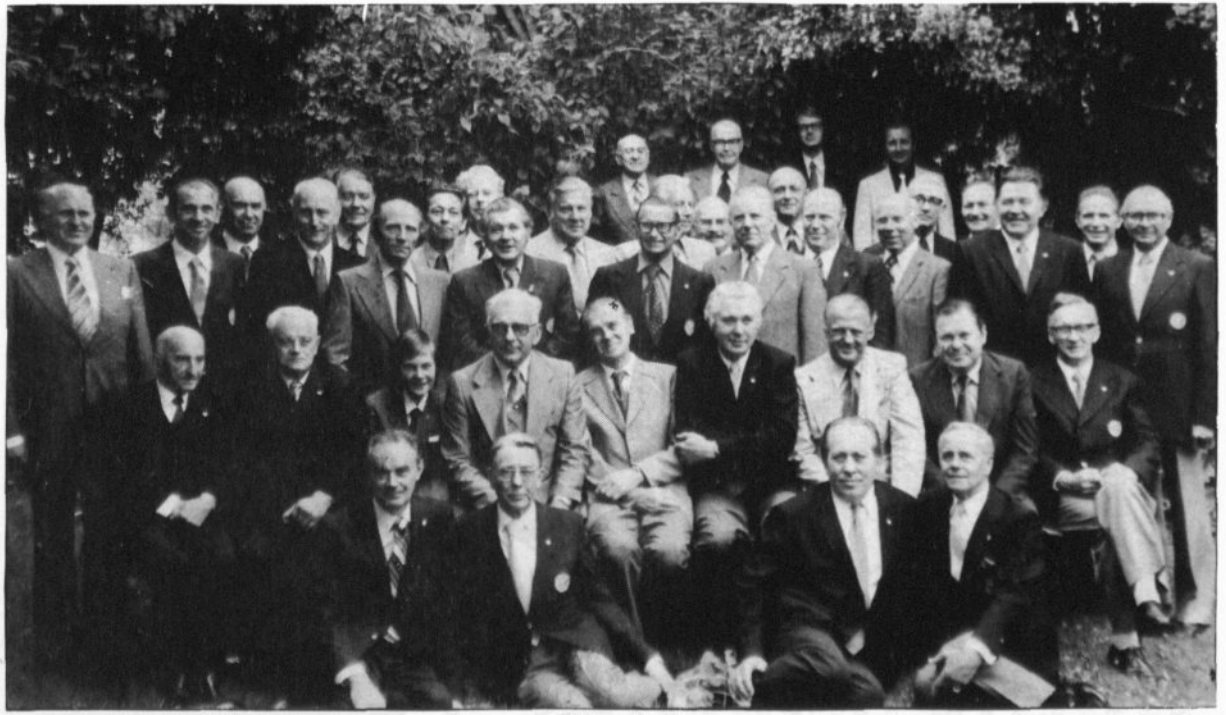
Iekšējās informācijas laukā DV AV izdeva 6 reizes gadā iekšējās informācijas biļetenu, ko piesūtīja visām nodaļām. Ievietoti raksti Austrālijas latviešu presē. Iekšējās informācijas vadītājs uzturēja sakarus ar Nacionālo fondu Zviedrijā un no tā saņemto informāciju sniedza Dienvidaustrālijas parlamentam un dažādām baznīcām.

1976. g. DV Sidnejas nod. 25. g. jubilejas ballē. No kreisās: nod. v. pr-dis P. Upenieks, DV pr-ks J. Frišvalds, nod. vanadžu k. vad. E. Rodze-Ķīsele, J. Masulāns un DV AV pr-dis M. Bumbieris.

Ārējā informācijas laukā DV organizācija sadarbojās ar Latviešu apvienību Austrālijā un Jaunzēlandē, un DV AV ārējās informācijas vadītājs tai pašā laikā bija arī LAAJ un DV kopīgā informācijas centra vadītājs. Laikā starp 1976. un 1978. gadu Informācijas centrs rīkoja dažādas demonstrācijas Adelaidē, piemēram, sakarā ar sarkanarmijas koļa viesošanos Austrālijā un PSRS tirdzniecības izstādi Adelaidē. Centrs visu laiku sniedza informāciju Austrālijas polītiķiem par stāvokli Latvijā un padomju noziegumiem pret latviešu tautu kā arī sagatavoja iesniegumu Jaunzēlandes valdībai sakarā ar tās Latvijas iekļaušanas Padomju Savienībā de jure atzīšanu. 1976. gadā Informācijas centra vadītājs kopā ar LAAJ priekšsēdi apmeklēja Jaunzēlandi, kur tikās ar ministru prezidentu un ārlietu ministru šī jautājuma skaidrošanai, bet, diemžēl, bez pozitīviem rezultātiem. Panākumi šai lietā tomēr bija Austrālijā, jo arī strādnieku partijas parlamentārā vadība grozīja savu nostāju inkorporācijas jautājumā un vairs neatzina Latvijas iekļaušanu Padomju Savienībā de jure.

Bez minētā Informācijas centrs uzturēja sakarus ar Amnesty International, BATUN, Baltiešu padomi Austrālijā, Apspiesto nāciju organizāciju u.t.t. Informācijas centrs (kopā ar Austrālijas

DV salidojums Melburnā 1977. g. Salidojuma delegāti un viesi.
2. r. no labās: 2. LAAJ prez. pr-dis E. Voitkūns, 3. DV AV pr-dis M. Bumbieris.

Latvieša redaktoru E. Dēliņu) noorganizēja māc. J. Šmita, māc. M. Grīvāna un Viktora Kalniņa liecību nodošanu Austrālijas parlamenta cilvēku tiesību komitejā. 1977. gadā Informācijas centra vadītājs I. Ozols piedalījās Pretkomūnistu kongresā Taivanā, kur tam bija iespēja pacelt Latvijas jautājumu. Bez Informācijas centra rīcībā esošiem LAAJ un DV ziedojumu akcijās ienākušiem līdzekļiem DV AV ārējai informācijai izdeva $500 gadā.

1977. gadā Informācijas centrs sarīkoja baltiešu jauniešu politisku semināru, kurā pārsprieda nacionālpolītiskus jautājumus. 1976. un 1978. gadā DV AV sarīkoja jaunatnes rakstu darbu sacensības Austrālijas mērogā. DV biedri zem 30 gadu vecumā Austrālijā bija: 1976. g. — 35, 1977. g. — 52, 1978. g. — 70. DV jaunatnes sastāvs: 1976. g. — 19, 1977. g. — 24 un 1978. g. — 11.

DV AV kultūras nodaļas vadītājs 1978. gadā Austrālijas latviešu rakstnieku dienās referēja par tematu: „Jaunatnes literātūra un ētika". Savā darbības laikā viņš arī rūpējās par skaņu lenšu sūtīšanu neredzīgo bibliotēkai Vācijā. Kultūras daļas vadītāja ierosmē V. Akermanis Austrālijas latviešu vasaras vidusskolā referēja par DV organizāciju.

Ārpus līdzekļiem, kas nodoti DV CV, Austrālijas valde aprūpei savā darbības laikā izdeva sekojošas summas: 1976. g. Vācijai $300, Austrijai $400, Austrālijai $200; 1977. g. Vācijai $350, Austrijai $400, Austrālijai $200; 1978. g. — Vācijai $350, Austrijai $400, Austrālijai $300.

Laikā starp 1976. un 1978. gadu DV AV bija ļoti laba sadarbība ar LAAJ un tās priekšsēdi E. Voitkūnu (DV Adelaides nodaļas biedrs, apbalvots ar DV nozīmi zeltā).

1977. gadā DV AV, saskaņā ar 25. DV delegātu kopsanāksmes lēmumu, izstrādāja DV rezolūciju par sadarbošanos ar Pad. Savienības funkcionāriem, ko publicēja presē un DV AV biļetenā No. 2/3-77. DV AV arī noorganizēja mācītāja J. Šmita viesošanos Austrālijā 1977. gada septembrī.

Par DV Austrālijas vanadžu darbību no 1976. — 1978. g. I. Dance stāsta:

Manā laikā Austrālijā vanadzes ielika daudz enerģijas dažādos darbos, jo man liekas, ka vārdi neko daudz nenozīmē, bet vanadžu darbi ir rādījuši, ka viņas centušās darīt to labāko. Lai sagādātu

līdzekļus, rīkoti dažādi sarīkojumi, gan teātŗa izrādes, bazāri, balles un loterijas. Rīkoti latviešu rakstnieku vakari, kuŗos vanadzes sagatavoja un lasīja referātus un rakstnieku darbus. Ar sagādātiem līdzekļiem vanadzes iespēja atbalstīt jaunatni un rūpēties par veciem un slimiem tautiešiem. Šai laikā atzīmētas vanadžu kopu jubilejas ar pateicības dievkalpojumiem: Adelaides kopā 25 g., Melburnas kopā 25 gadus un Džīlongā 15 gadus.

Sarakste notikusi ar DV vanadžu vadītājām Anglijā, ASV un Kanadā, arī ar DV vanadžu pr-ci Anglijā.

Irma Dance dzimusi Rīgā, studējusi dabzinības Latvijas universitātē. DV Adelaides nod. vairākkārt vanadžu kopas vadītāja un vadītājas palīdze. Darbojusies informācijā un palīdzējusi nodibināt Baltiešu sieviešu apvienību Adelaidē. DV Austrālijas vanadžu vadītāja 1967. — 1969. g. un no 1976. — 1978. gadam. Apbalvota ar DV nozīmi zeltā.

DV Austrālijas valdes darbība 1979. gadā

1979. gadā DV Austrālijas valdē darbojās vanagi un vanadzes no 4 nodaļām: A. Kenne, valdes pr-dis un CV loceklis, V. Liepiņa-Bērziņa, vanadžu priekšniece, J. Bērziņš, Dz. Cekuliņa, R. Siliņš, A. Dunsis, A. Briedis, B. Jansons, locekļi un visi no DV Melburnas nodaļas. No citām 4 nodaļām valdē iegāja: E. Krūmiņš, S. Vīksne, I. Matisone, V. Zembergs.

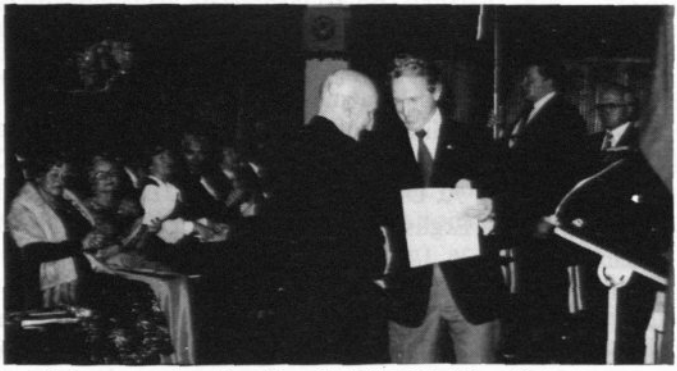
Jau 1979. gadā izraudzīja rīcības komiteju DV 4. globālām dienām 1981. gadā. DV Austrālijas valde nodibināja ,,Dauga-

DV vanadžu salidojums 1977. g. Melburnā

vas Vanagu Austrālijā balvu'' $50 apmērā labākajam matrikulācijas skolniekam latviešu valodā visās Austrālijas pavalstīs, kuŗās latviešu valoda ir atzīts priekšmets.

Valdes priekšsēdis lasīja vairākus referātus latviešu sarīkojumos. 1979. gadā biedru skaits bija 1.578. Nekustami īpašumi bija 5 nodaļām. Informācijai apkārtrakstus/biļetenus izdeva 7 nodaļas no 2 — 12 reizes gadā, kopmetienā — 2.205 eks.

1979. g. Melburnas nod. gadasvētkos. Priekšā: DV AV pr-dis A. Kenne pasniedz DV AV atzinības rakstu māc. A. Burģim. Sēž no kr.: nod. van. k. v. M. Balode, Austr. van. vad. V. Liepiņa-Bērziņa, E. Rolava un LAAJ prez. pr-dis V. Rolavs. Pie karoga: F. Sala un J. Stuberovskis.

Jauniešu skaits bija 82. Notikuši 39 dažādi sarīkojumi, no tiem 16 akti, 6 koncerti. Atbalstītas visas latviešu skolas Austrālijā ar 546 skolniekiem. Jaunatnes atbalstam, ieskaitot Minsteres ģimnaziju, ziedots $3.910, aprūpei Austrālijā — $1.350, aprūpei Latvijā — $4.600.

Sadarbība ar Latviešu apvienību Austrālijā un Jaunzēlandē bijusi ļoti laba. Notiek kopīga ziedojumu vākšana, kā arī pastāv kopīgs informācijas centrs (ALIC).

Artūrs Kenne dz. 1924. g. 8. jūnijā Rīgā. Piedalījies 2. pasaules karā — 15. div. 33. pulkā. Ievainots Pomerānijas kaujās. 1949. g. ieceļojis Austrālijā. No 1950. g. DV Melburnas nodaļā, kur bijis valdes loceklis un priekšsēdis. 1973. g. apbalvots ar DV nozīmi zeltā. 1979. g. DV Austrālijas valdes priekšsēdis un CV loceklis.

DV Austrālijas valdes darbība 1980. — 1981. g.

No 1979. līdz 1981. gadam DV Austrālijas valdes sēdeklis atradās Melburnā. Pirmo darbības gadu (1979.) Austrālijas valdi vadīja Artūrs Kenne, kuŗš 1979. gada beigās slimības dēļ atteicās no valdes priekšsēža amata kā arī aizgāja vispār no zemes valdes. Viņa vietā par Austrālijas zemes valdes priekšsēdi 1979. gada decembrī ievēlēja Juri Mellēnu, kuŗa darbības posms ietverts šajā pārskatā.

Austrālijas valdes lielākais, un arī vienreizējs, uzdevums bija izkārtot DV 4. globālo dienu sarīkošanu 1981. gada aprīlī. Globālo dienu rīcības komiteja izveidojās jau Kennes laikā, kad šīs komitejas priekšsēža amatu uzņēmās Dzintars Veide, kuŗam bija zināma pieredze Austrālijas kultūras dienu rīkošanā. Rīcības komitejā vēl darbojās vanadžu vadītāja V. Liepiņa-Bērziņa, Dz. Cekuliņa — sekretāre, A. Dunsis — kasieris, M. Balode, O. Bisenieks, E. Cekuliņš, B. Ērglis, A. Grimms, A. Kārkliņa, J. Mellēns un V. Rolavs.

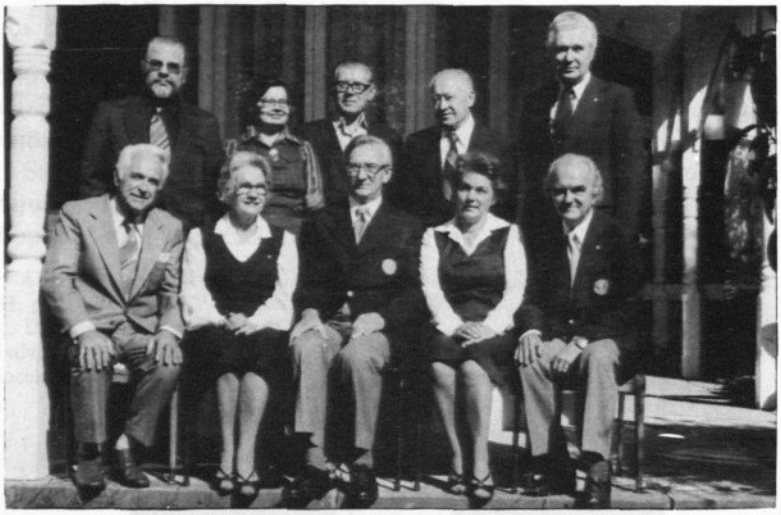
Austrālijas zemes valdē, bez J. Mellēna, vēl darbojās: J. Bērziņš — priekšsēža vietnieks, E. Krūmiņš — sekretārs, A. Dunsis — kasieris, Dz. Cekuliņa — otrā sekretāre, V. Liepiņa-Bērziņa — vanadžu vadītāja, A. Briedis, V. Rolavs — ārējās informācijas vadītājs, B. Jansons un S. Vīksne. B. Jansons 1980. gada beigās atteicās no valdes un viņa vietā nāca O. Bisenieks.

Juris Mellēns dz. 1. 3. 1923. 1943. gadā beidzis klasisko ģimnaziju Rīgā. Iesaukts darba dienestā. 1944. g. janvārī iesaukts Latviešu leģionā un iedalīts 19. divīzijā, 44. p. 2. btl. Piedalījies kaujās pie Veļikajas upes. Pēc tam sūtīts uz kursiem Vācijā. Pēc tam piedalījies kaujās A.-Prūsijā, smagi ievainots — zaudējot kr. pleca locītavu. 1950. g. ieceļojis Austrālijā. 1969. g. iesaistījies DV organizācijā, Džīlongas nod., kur bijis sekretārs, pr-dis. 1980. un 81. gadā bijis DV Austrālijas valdes pr-dis un CV loceklis. Lieli nopelni 4. DV globālo dienu sarīkošanā. Apbalvots ar DV nozīmi zeltā 1980. gadā.

Izaudzinājis meitu, kas ir aktīva latv. sabiedrībā, pianiste, diriģente.

Darbības posma sākumā Austrālijā skaitījās 1578 biedri, to skaitā 369 vanadzes. Darbības posma beigās (1981. gada decembrī) biedru skaits bija sasniedzis, (pirmo reizi pārsniedzot 1600) 1601. Atzīmējams arī, ka šajā laikā Adelaides nodaļas biedru skaits pārsniedza 500. Pieaugums ievērojams arī ar to, ka šajos divos gados mirušo biedru skaits bija 63, un bez tam 45 tika izskaitīti no organizācijas par biedru naudas nemaksāšanu, kas izskaidrojama ar pasīvitāti un nevēlēšanos vairs darboties organizācijā. Zemes valde atbalstīja nodaļu biedru sarakstu ,,tīrīšanu''. Ja 1980. gada beigās biedru skaits, kuŗi vecāki par 65 gadiem, bija 426 jeb 27.0%, tad 1981. gada beigās šo biedru skaits sasniedza 447 jeb 27.9%.

DV Austrālijas valde 1981. gadā: no kr. sēž — sekretārs E. Krūmiņš, vanadžu vadītāja V. Liepiņa-Bērziņa, priekšsēdis J. Mellēns, otrā sekretāre Dz. Cekuliņa, priekšsēža vietnieks J. Bērziņš, aizmugurē — B. Jansons, S. Vīksne, A. Briedis, A. Dunsis, V. Rolavs. Iztrūkst O. Bisenieks.

Bija vērojama arī parādība, ka samērā daudzi jaunpienācēji bija vecākās paaudzes gadagājuma.

Nodaļu skaits darbības posma laikā nemainījās. 8 nodaļas, kuŗas veidoja Austrālijas Daugavas Vanagu organizāciju, bija:

Melburnas nodaļa (dibināta 29.7.1949), Pertas (dib. 21.8.1949), Džīlongas (dib. 7.7.1951), Sidnejas (dib. 9.12.1951), Adelaides (dib. 26.1.1952), Brisbēnas (dib. 30.1.1952), Ņūkāslas (dib. 31. 5. 1952.) un Balaratas (dib. 22. 11. 1953.).

Vairākkārt mēģināts atjaunot DV darbību Jaunzēlandē, bet panākumi izpalika, kaut gan izdevās iesaistīt Jāni Lūsi Džīlongas nodaļā, cerot, ka viņam izdosies iesaistīt pietiekamu skaitu biedru, lai veidotu vanagu kopu vai pat nodaļu. Pasākumu neizdevās īstenot Lūša nāves dēļ.

Pēc 4. globālām dienām radās cerība atsākt DV darbību Tasmānijā, kur 1949. gadā nodibinājās pirmā Austrālijas vanagu nodaļa, bet atkal, trūkstot atsaucībai, to neizdevās panākt.

Pie visām astoņām nodaļām pastāv vanadžu kopas, kas ar savu aprūpes, kultūras (latviskās) uzturēšanu un veicināšanu, kā arī ar skolu un jaunatnes atbalstu lielā mērā veic organizācijas darbu. 1981. gada beigās 382 vanadzes sastādīja 24% no visa Austrālijas biedru skaita.

Daugavas Vanagu organizācija Austrālijā reģistrēta zem zemes valdes vārda Dienvidaustrālijas pavalstī. Rietumaustrālijas pa-

DV AV no 1980. — 1981. gadam ar Leģiona standartu. 1. r. no kreisās: A. Briedis, Dz. Cekuliņa, vanadžu vad. V. Liepiņa-Bērziņa, valdes pr-dis J. Mellēns un S. Vīksne. 2. r. no kreisās: J. Bērziņš, O. Bisenieks un Juris Bērziņš.

valstī un Kvīnslendā (Austrālijas pavalsts) nodaļas reģistrētas šo pavalstu iestādēs, galvenokārt īpašumu dēļ.

Īpašumi.

Veco ļaužu mītne ,,Sidrabene'' Adelaidē formāli skaitās zemes valdes īpašums, kaut gan visa vadība un saimniekošana ir Adelaides nodaļas rokās.

Adelaides nodaļai pieder vanagu nams tuvu Adelaides pilsētas centram, kurā iekārtots klubs. Nams pilnīgi izmaksāts, bez tam nodaļa ir līdzīpašniece citos latviešu pasākumos. Ieskaitot ,,Sidrabeni'', Adelaides nodaļas īpašumu vērtība pārsniedza 165,000 dol. 1980. gadā.

Sidnejas nodaļas vanagu namā iekārtots klubs. Nama būve vēl nav galīgi nobeigta, kaut gan telpas tiek lietotas. Nams 1980. gadā novērtēts $165,000.

Melburnas nodaļas īpašumos ietelp vanagu nams un lauku īpašums ,,Vanagi'' Melburnas ārpusē. 1980. gadā īpašumu vērtība pārsniedza $150,000.

Pertas un Brisbēnas nodaļas ir līdzīpašnieces latviešu namu pasākumos. Pertas nodaļai bez tam pieder kluba telpas ar iekārtu.

Visu nodaļu īpašumi 1980. gadā novērtēti pāri par $600,000.

Informācijas darbs.

Ārējās informācijas darbs veikts kopīgi ar LAAJ (Latviešu Apvienība Austrālijā un Jaunzēlandē), izraugot vienu personu darba vadībai. V. Rolavs pildīja šo amatu darbības posma laikā. Ciešas saites uzturētas arī ar Latvijas konsulāro pārstāvi Austrālijā Emīlu Dēliņu, kuram 1980. gadā, atzīstot viņa nopelnus Latvijas brīvības centienu sludināšanā, piešķīra vanagu nozīmi zeltā.

Iekšējās informācijas darbs galvenokārt izpaudās nodaļu darba aplokos, rosīgumam mainoties no nodaļas uz nodaļu. Bruno Jansons sākuma posmā pildīja zemes valdes iekšējās informācijas darbu, vēlāk slimības dēļ viņš atteicās, aizejot no zemes valdes; viņa vietā pieaicināja Ojāru Bisenieku. Pēdējais bija arī dedzīgs vanagu filmas tapšanas ierosinātājs.

Zemes valde periodiski izdeva apkārtrakstus, kas kopīgi ar zemes valdes sēžu protokoliem, kurus piesūtīja visām nodaļām, sastādīja lielu daļu no iekšējās info. darba. Apkārtrakstu ietērpā zemes valde centās atturēties no sausas un formālas ziņu sniegšanas,

lielāko vērību pievēršot mudinājumiem un ierosinājumiem, bieži izmantojot arī illustrācijas.

Melburnas nodaļa izdeva apkārtrakstus, pārējās nodaļas — informācijas biļetenu, metieniem svārstoties no 80 līdz 800, atkarībā no nodaļu lieluma un biedru skaita.

Pie informācijas darba būtu arī jāpieskaita plašie apraksti latviešu presē par DV 4. globālām dienām. Tā, piemēram, ,,Austrālijas latvietis'' 7 nedēļās veltīja sīkus aprakstus par šo dienu nozīmi, norisi un atzinumiem. Vairāki numuri bija veltīti gandrīz pilnīgi tikai 4. globālo dienu norišu atreferējumiem. Tāpat apraksti parādījās ,,Laikā'', ,,Latvija Amerikā'' un pat ,,Dzimtenes Balss'', pēdējā protams ar naidīgu, vienpusīgu un šaura domu aploka pieeju, kas tik raksturīga svešas varas kalpiem dzimtenē. Fakts bija, ka šīs dienas nepagāja nemanītas arī dzimtenē.

Kopā divos gados informācijas darbam zemes valde un nodaļas izdeva $6,500.

Jaunatne

1982. gadā 119 jeb 7.5% no visiem organizācijas biedriem bija jaunāki par 35 gadiem. 1981. gadā šo biedru skaits kāpinājās uz 131 jeb 8.2% no visu biedru skaita. Lai gan šis pieaugums bija labvēlīga zīme, jaunatnes iesaistīšana bija viena no lielākām zemes valdes rūpēm un problēmām.

Īrija Matisone no Adelaides vadīja jaunatnes nozari šai darbības posmā, tai pašā laikā izaudzinot meitu, kuŗa vēlākos gados uzņēmās jaunatnes nozares vadību zemes valdes apmērā. Atzīstot, ka visumā Austrālijas latviešu jaunatne ir aktīva sabiedriskā laukā, tāpat tā interesējas par politiku un reprezentē latviešu sabiedrību austrāliešu vidē, bija svarīgi, ka jaunatne tiek iepazīstināta ar DV organizācijas mērķiem, darbību un tās politisko stāju. Labs piemērs te bija Adelaides nodaļas valdes priekšsēža ikgada stāstījumi sestdienas skolu vēstures stundās par latviešu kaŗavīriem un DV organizāciju. Tāpat tautas deju kopas un sporta nozares bija vide, kuŗās zemes valde redzēja ceļu jaunu biedru iesaistīšanā.

Adelaides nodaļas jaunatnes kopa ar 45 biedriem 1981. gadā bija lielākā starp Austrālijas nodaļām. Melburnas nodaļas jaunatnes rosīgums izpaudās savukārt ar ikgadēju raibo pēcpusdienu rīkošanu atklātai latviešu sabiedrībai ar samērā labiem panākumiem apmeklētāju skaita ziņā.

1981. gadā vanagu organizācija izdeva $9,000 jaunatnes un skolu atbalstiem, kas sastādīja 36% no visas atbalstu un palīdzības kopsummas, kas 1981. gadā bija $25,000. Līdzīgs stāvoklis bija arī 1980. gadā.

Ar lielu gandarījumu jāatzīmē jaunatnes piedalīšanās DV 4. globālās dienās. Vispirms, pirmo reizi globālo dienu laikā vesela diena bija veltīta jaunatnei, sākot ar jaunatnes saietu, kuŗā referēja Indulis Kažociņš ,,Latviešu jaunietis 2. pasaules kaŗa laikā,'' bij. Minsteres ģimnazijas direktors Eduards Silkalns — ,,Latviešu jauniešu garīgā seja anno 1981'' un jauniešu pārstāve Ināra Kalniņa ,,Austrālijas latviešu jaunietis dzīvē un sabiedrībā''. Pēcpusdienā sekoja jaunatnes nozares darba sēdes, kuŗas vadīja Indulis Kažociņš, DV CV jaunatnes nozares vadītājs. Vakarā notika jaunatnes koncerts. Bez tam — jaunatnes līdzdalību Globālās

1981. g. DV 4. glob. dienu laikā pie DV nama Melburnā. No kreisās: LAAJ prez. pr-dis V. Rolavs, Austrālijas van. vad. V. Liepiņa-Bērziņa un DV AV pr-dis J. Mellens.

dienās nevar nepieminēt teātŗa izrādē, kur lielākā tiesa tēlotāju bija jaunieši, jaunatnes piedalīšanās Lielā jundā, vanadžu sanāksmē un vīru kopkoŗa koncertā, kuŗā Kristīne Mellena spēlēja klavierpavadījumu 2 koŗa dziesmām.

Nododot Leģiona piemiņas standartu jaunajai sardzei, DV Austrālijas valdes priekšsēdis teica: ,,Es aicinu jauno audzi vienoties ar mums mūsu cīņā. Cīņā, kas turpinās un nebeigsies rimt no pagātnes uz tagadni, no tagadnes uz nākotni.''

Kultūrālais darbs.

Zemes valdes kultūras nozari vadīja V. Zembergs no Adelaides, kuŗa ierosmē veicināta kasešu sagāde neredzīgo tautiešu bibliotēkai Vācijā, labāko latviešu valodas matrikulantu apbalvošana un ierosinājumi par latviešu mūzeja Adelaidē pievienošanos Dienvidaustrālijas pavalsts etniskam mūzejam, kā arī liecību vākšana par latviešu ieceļošanu Austrālijā.

Kultūrālo darbu nodaļās raksturoja 3 deju kopas, kas pastāvēja nodaļu paspārnē ar 86 dalībniekiem (26 no tiem nebiedri), 5 koŗi ar 103 dalībniekiem, 3 drāmas un teātŗu kopas ar 52 dalībniekiem, 5 bibliotēkas ar 3300 grāmatām. Sarīkojumu virknē varēja minēt aktus, koncertus, teātŗa izrādes, filmu izrādes, literātūras vakarus, priekšlasījumus un izstādes.

Kultūrāliem pasākumiem 2 gados izdoti ap $4,000.

Aprūpes darbs.

Aprūpējamo skaits 1981. gadā bija tikai 4 visas Austrālijas mērogā. No biedru naudas atbrīvoto skaits bija 85 jeb 5% no visa biedru skaita.

2 gadu laikā ar DV CV starpniecību nosūtīti 29 saiņi uz Latviju. Saiņu caurmēra vērtība bija $170.

Kopīgi izdotie līdzekļi pabalstiem un atbalstiem 2 gados pārsniedza $13,000. Bez tam šajos gados $2,000 nosūtīti Patiesības Fondam.

Sports.

Ir jāpieņem, ka biedru vecuma gadiem augot, sporta nozares darbība sākusi apsikt, kaut gan, piemēram, Sidnejas nodaļas darbība šaušanas sacensībās ir jāpiemin kā viena no aktīvākām. Šachs un novuss bija 2 pārējās sporta nozares, par kuŗām nodaļas ziņoja.

Majora L. Trēziņa piemiņas plāksnes iesvētīšana 1980. g. Melburnas Jawknera kapsētā pie karavīru pieminekļa, no kreisās: Melburnas nod. v. pr-dis B. Ērglis, Austrālijas vanadžu vad. V. Liepiņa-Bērziņa, E. Kārkliņš un Virsnieku apv. pārstāvis A. Zvejnieks.

1981. g. dec. Brisbēnā, DV salidojuma delegāti.

Austrālijas vanadžu darbība 1979.—1981.

No 1979. līdz 1981. gadam DV Austrālijas valdes sēdeklim atrodoties Melburnā, par Austrālijas vanadžu vadītāju ievēlēja Veltu Liepiņu-Bērziņu.

Velta Liepiņa-Bērziņa

Austrālijas vanadžu vadītāja laikā no 1979.-1982. g.

Dzim. 1916. g. 18. jūlijā. 1942. g. beigusi Latvijas valsts konservātorijas, prof. V. Stotta dziedāšanas klasi ar brīvmākslinieces gradu. Dziedāja Rīgas radiofonā, Tautas teātrī, Frontes teātrī.

Austrālijā strādāja par mūzikas skolotāju austrāliešu vidusskolās. Sniegusi daudzus koncertus, piedalījusies Kultūras dienās.

1961. g. iestājās DV Melburnas nodaļā. 1965. g. viņas ierosmē nodibinājās tautas deju grupa „Sakta". 1966. g. viņa vadīja Melburnas vanadžu kopu. 1977. un 1978. g. darbojās DV Melburnas nod. valdē kā jaunatnes un kultūras daļas referente un parallēli arī vanadžu valdē kā sekretāre. 1977. g. viņas ierosmē pie nodaļas nodibinājās „Mazais teātris". 1979. g. viņa uzņēmās Austrālijas vanadžu vadītājas pienākumus un 1980. g. nodibināja Melburnas vanadžu rokdarbnieču grupu. 1981. g. DV. 4. globālo dienu rīcības komitejā bija viceprieksšēde. 1977. g. apbalvota ar DV CV atzinība rakstu.

V. Liepiņa-Bērziņa, 1979. g. atklājot DV vanadžu salidojumu Sidnejā.

Lielākais un vienreizējais uzdevums šinī periodā izvērtās DV 4. globālo dienu sarīkošana, kas prasīja daudz pūļu un enerģijas.

Darbības posma sākumā Austrālijā bija 369 vanadzes, darbības posma beigās — 386 (pieaugums 17). Kopu skaits darbības posma laikā nemainījās, darbojās 8 kopas: Adelaidē, Balaratā, Brisbēnā, Džīlongā, Melburnā, Ņūkāslē, Pertā un Sidnejā. Darbība izpaudusies galvenokārt: 1. *aprūpē* — palīdzība veciem ļaudīm (privāti dzīvojošiem, kā arī latviešu un austrāliešu veco ļaužu mītņu iemītniekiem), daudzbērnu ģimenēm, jaunatnei — bērnu dārziem, pamatskolām, vasaras vidusskolām, vidusskolām, Minsteres ģimnazijai; 2. *latviskās kultūras saglabāšanā* — pie vanadžu kopas Džīlongā darbojas bibliotēka, dziesmu un drāmas kopa, tautas deju grupa. Džīlongas vanadžu kopa ir arī biedrene Austrālijas latviešu daiļamatnieku biedrībā. Pie Melburnas vanadžu kopas darbojas rokdarbnieču grupa. Mūzikas ansamblis darbojas pie Adelaides vanadžu kopas. Austrālijas vanadžu kopas rīko dzejas un referātu pēcpusdienas, vanadzes dzied latviešu koros, darbojas mākslinieku kopās, tēātŗa ansambļos; 3. *līdzekļu sagādē*

— dažāda veida sarīkojumi, ēdienu gatavošana DV virtuvē, rokdarbu pārdošana, tirdziņi u.t.t.

Lielākais notikums darbības posmā bija 4. Globālās vanagu dienas Melburnā 1981. gadā no 20.—26. aprīlim. Tās noritēja lielā pacilātībā, dodot ierosmi un spēku turpmākam darbam. Bij. DV Austrālijas vanadžu vadītāja Velta Liepiņa-Bērziņa saka: ,,Austrālijas vanadžu un vanagu dzīvē šie svētki bija vienreizēji un radīja lielu kopību, ne tikvien Austrālijas apmērā, bet visas brīvās pasaules, kur vien dzīvo latvieši, kas nav aizmirsuši, ka pieder pie kādas mazas tautas Baltijas jūras krastā.'' Globālo dienu vanadžu salidojumu atklāja DV priekšnieks J. Frišvalds, svētbrīdi vadīja evaņģeliste R. Freidenfelde. DV vanadžu priekšniece A. Liepiņa referēja par tematu ,,Vanadžu darba un sadarbības pamatprincipi''. Gados jaunā vanadze Astra Matisone referēja par tematu ,,Jaunatnes domas par vanadžu darbu un pienākumiem DV organizācijā''.

Salidojuma delegātes pieņēma arī Dzidras Cekuliņas (Melburna) izstrādāto vēstījumu latviešu sievietēm dzimtenē, ko pārraidīja Radio Liberty Minchenē.

Darbības posmā vanadžu vadītāja apciemoja Adelaides, Ballaratas, Džīlongas, Brisbēnas, Ņūkāsles un Sidnejas vanadžu kopas. Izdoti 2 apkārtraksti.

1980. g. Austrālijas vanadžu vad. V. Liepiņa-Bērziņa pie Sidnejas vanadzēm; 2. r. no kreisās 4. V. Liepiņa-Bērziņa, 7. vanadžu k. vad. L. Priede.

DV Austrālijas valde 1982. g.

DV Austrālijas 30. delegātu kopsapulce 1981. g. 30. dec. Brisbēnā ievēlēja nākošiem trim gadiem jaunu DV AV ar sēdekli Sidnejā:

DV AV pr-dis un DV CV loceklis Austrālijā — V. Aufmanis, vicepr-dis un ārējās informācijas noz. vad. — G. Bagdanovičs, vanadžu vadītāja Austrālijā — A. Kliešmete, 1. sekretārs — J. Niedre, 2. sekretārs — A. Koškēns, kasieris — J. Masulāns, iekšējās informācijas noz. vad. — Ed. Šmugājs, aprūpes noz. vad. — māc. V. Voitkus, jaunatnes noz. vadītāja — Astra Matisone, kultūras noz. vad. — I. Apelis, sporta noz. vad. — A. Paegle, grāmatvedis — J. Driba.

Revīzijas komisijā: H. Vītols, B. Ungurs, N. Kapiņš. Statistikas noz. līdz augustam pārzināja A. Auniņš, pēc tam pārņēma J. Masulāns. DV filmas noz. pēc O. Bisenieka nāves pārņēma P. Upenieks. Grāmatas ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' IV daļas Austrālijas redaktora pienākumus uzņēmās A. Auniņš.

DV Austrālijas valde 1982. g. Pirmā rindā no kreisās: vicepr-dis un ārējās inform. noz. vad. — G. Bagdanovičs, vanadžu vadītāja Austrālijā — A. Kliešmete, DV AV pr-dis un DV CV loceklis Austrālijā — V. Aufmanis, jaunatnes noz. vadītāja — A. Matisone (Adelaide), aprūpes noz. vad. — māc. V. Voitkus. Otrā rindā no kreisās: sekretārs — J. Niedra, kultūras noz. vad. — I. Apelis, kasieris — J. Masulāns, sekretārs — A. Koškēns, iekšējās inform. noz. vad. — Ed. Šmugajs, sporta noz. vad. — A. Paegle.

1982. g. 8. augustā nodibinājās DV Kanberas kopa enerģiskā Arvīda Purvja darbības rezultātā. No agrāk pastāvējušās DV Kanberas nod., kuŗa izbeidza darbību 1968. g. septembrī, jaunajā kopā ir tikai daži biedri, tādēļ to nevarētu dēvēt par vienības atjaunošanu.

1982. g. beigās Austrālijā pastāv sekojošas 9 vienības:

1. DV Adelaides nod.	504	biedri.
2. DV Balaratas nod.	27	,,
3. DV Brisbēnas nod.	107	,,
4. DV Džīlongas nod.	58	,,
5. DV Kanberas kopa	21	,,
6. DV Melburnas nod.	337	,,
7. DV Ņūkāsles nod.	46	,,
8. DV Pertas nod.	155	,,
9. DV Sidnejas nod.	373	,,

Neskatoties uz 3.75% biedru zaudējumu gada laikā (28 miruši, 9 izstājušies, 23 izskaitīti), biedru skaits audzis par 1.7% (27), jo organizācijā iestājušies 87 jauni biedri, sasniedzot kopskaitu — 1628. No kopējā biedru skaita 8% (134) ir līdz 35 gadiem, 63% (1017) no 36 līdz 65 gadiem un 29% (477) virs 65 gadiem.

31. delegātu sanāksme notika 30. dec. Austrālijas galvaspilsētā Kanberā. Bija pārstāvētas visas nodaļas/kopas ar 17 delegātiem (22 mandāti). Ļoti kupls bija arī DV AV locekļu skaits. Delegātu sapulcē pieņēma noteikumus mūža biedriem Austrālijā.

DV CV loceklis Austrālijā piedalījās CV sēdē Halifaksā, Anglijā.

Atjaunota ārējās informācijas nozare pie DV AV, kas ciešā sadarbībā ar Austrālijas Latviešu informācijas centru (ALIC) veido un paplašina ārējās informācijas darbu nodaļās. Ārējās inf. noz. vad. pārstāvēja Daugavas Vanagus Austrālijas Baltiešu konvencijā, poļu ,,Solidāritātes'' atbalsta un citās internacionālās sanāksmēs. Salidojuma laikā noorganizēta informācijas darbinieku sanāksme ar referentiem — Federālās valdības informācijas centra Viktorijas pavalstī vadītāju A. Verbicki un ALIC vadītāju Ed. Voitkūnu. Uzņemti un pastiprināti sakari ar liberāļu un strādnieku partijas federāliem un pavalstu parlamenta locekļiem. Iegādātas 20 eks. LNF izdotās grāmatas ,,These Names Accuse'' nodošanai Austrālijas universitāšu bibliotēkām.

1982. g. dec. DV salidojuma Kanberā delegāti un viesi. 2. r. no kreisās: 3. DV AV pr-dis V. Aufmanis, 4. Austrālijas vanadžu vad. A. Kliešmete.

1982. g. DV salidojuma Kanberā jundas dalībnieki

Iekšējās informācijas noz. vad. uzņēmis kontaktu un piesūta informātīvus DV aprakstus laikrakstiem: Laiks, Latvija Amerikā, Londonas Avīze, Latvija (Vācijā) un Austrālijas Latvietis, kā arī DVM. Nolasījis vairākus referātus un sagatavojis radio raidījumus Sidnejas etniskā raidītājā par plkv. V. Janumu, plkv. O. Kalpaku un citiem varoņiem, Kurzemes cietoksni, 15 maiju un Lāčplēšu dienu. Par palīgu darbā pieaicināts jaunietis Ēriks Strautnieks. Izveidots skaņu lenšu centrs, centrālizējot skaņu lenšu ieskaņošanu un izplatīšanu neredzīgiem Austrālijā un Vācijā. Informācijai un nacionālpolītiskam darbam DV AV izdevusi 21% ($A 1579) no budžeta līdzekļiem. Visā Austrālijas mērogā kopā ar nodaļām izdoti $A 4520.

Tikai 8% (134) no biedriem ir līdz 35 g. vecuma grupā. Jaunatnes noz. vadītāja ar informācijas galdu un referātu ,,DV organizācija un jaunatne'' piedalījās Latv. Jaunatnes apvienības Austrālijā (LJAA) kongresā. Pēc referāta izrādītā interese norādīja arī uz to, ka Austrālijā esošā jaunā paaudze nav pietiekoši informēta par DV organizāciju. Kongresa pirmajā dienā vēl piedalījās DV AV pr-dis, kas sveica kongresu no DV organizācijas, un iekš. inform. noz. vadītājs. Nodaļu jaunatnes vadītājiem, tautas deju grupu vadītājiem un LJAA pārstāvjiem

pavalstīs nosūtītas grāmatas ,,First Guide Book to Soviet Prison and Concentration Camps''. Atzīmējama DV Melburnas nod., kur jaunievēlētā valdes sastāvā apm. 1/3 daļa ir jaunieši 20 gadu vecuma grupā.

Kultūrsabiedriska darba ietvaros notikuši 108 dažādi sarīkojumi ar 9630 apmeklētājiem. Apmeklētāju skaits, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir stipri krities. Sešās nodaļās ir bibliotēkas ar kopējo grāmatu skaitu — 4593. Gada beigās delegātu sapulcē nolēma rīkot trīs gadu posmā (mainoties DV AV atrašanās vietai) DV dienas Austrālijā. Kultūrsabiedriskam un jaunatnes darbam izdoti $A 7933 — vai 34% no palīdzības darbam izlietotiem līdzekļiem. No tiem DV AV ir devusi $A 1965 jeb 26% no budžeta.

Vietējai materiālajai aprūpei izdoti $A 5034. Uz citām zemēm nosūtīti $A 1949. Palīdzības saiņu sūtīšanai uz Latviju $A 4000, no tiem $A 1000 deva Brisbēnas nod. trīs sirdsapziņas cietumnieku ģimeņu atbalstam. Gada beigās delegātu kopsapulcē nolēma, ka katra nodaļa/kopa uzņemsies vienas daudzbērnu ģimenes aprūpi, DV AV — 3, un dibinās pie nodaļām palīdzības grupas, kuŗas rūpēsies par kādu latviešu sirdsapziņas cietumnieku un viņa ģimenes locekļiem okupētajā Latvijā.

Aktīva ir DV Sidnejas nod. šaušanas sekcija, vienīgā Austrālijā, kuŗa ar labām sekmēm piedalās DV globālās šaušanas sacensībās. Nodaļās vairāk populāras ir galda spēles, kā novuss, biljards ,šachs un citi. Dalībnieku kopskaits — 281.

24% (397) no biedru kopskaita ir vanadzes. Vanadžu skaits gada laikā audzis par 11. Divās nod. vanadžu skaits ir vairāk nekā puse no biedru skaita: DV Ņūkāsles nod. — 54%, DV Džīlongas nod. — 52%. Vanadzes aktīvas aprūpes un saimnieciskā darba veikšanā. Četras reizes gadā vanadžu vadītāja izdod apkārtrakstu ar ideoloģiska un informātīva satura rakstiem. Rīkotas sanāksmes, lai iepazīstinātu sabiedrību, it sevišķi akadēmisko organizāciju locekles, ar DV darbu un mērķiem.

Liela vērība pievērsta nodaļu un to biedru nacionālas stājas un ieņemamā viedokļa nostiprināšanai organizācijas centrālās vadības nospraustās robežās.

Austrālijas vanadžu darbība 1982. gadā

Austrālijas Daugavas vanadžu 23. salidojumā 1981. gada 30. decembrī Brisbēnā par vanadžu vadītāju nākošiem trim gadiem ievēlēja Annu Kliešmeti (Sidneja). Salidojumā piedalījās 8 delegātes un 24 vanadzes, kopā 32. Referēja I. Matisone par tematu ,,Divu laikmetu maiņas atspulgojums mūsu literātūrā''.

Darbība 1982. gadā turpinājusies rosīgi aprūpē, kultūras uzturēšanā un līdzekļu sagādē. Tāpat kā iepriekšējos gados, vanadzes nav taupījušas spēku un laiku, lai palīdzētu veciem un slimiem ļaudīm kā arī jaunatnei. Vanadzes piedalījās skaņu lenšu centra izveidošanā, centrālizējot skaņu lanšu ieskaņošanu un to izplatīšanu neredzīgiem Austrālijā un Vācijā. Atbalstīti arī LBF un Patiesības fonds. Vanadzes bijušas aktīvas latviskās kultūras uzturēšanā, piedaloties vietējos koŗos, teātŗa ansambļos, KD rīkošanā. Pie Adelaides kopas darbojas mūzikas ansamblis. Pie Džīlongas vanadžu kopas darbojas tautas deju grupa. Tai ir arī sava bibliotēka. Apsveicamas ir Melburnas vanadžu kopas rīkotās mūzikālās pēcpusdienas ar jauno mākslinieku piedalīšanos, tā cenšoties aizkavēt viņu aiziešanu austrāliešu sabiedrībā. Lai sagādātu līdzekļus organizācijai, vanadzes ziedojušas darbu un personīgos līdzekļus, rīkojot loterijas,. tirdziņus, pankūku pēcpusdienas, ierīkojot ēdienu galdus, tā palīdzot arī uzturēt DV namus un īpašumus. Nacionālpolītiskā laukā vanadzes piedalījušās demonstrācijās, kā arī latviešiem nozīmīgu svinamdienu atzīmēšanā. It sevišķi jāpiemin Sidnejas un Ballaratas vanadžu kopu rosība Dr. L. Velmeres dēlu Oskara un Viestura Kaminska izsaukšanā. Sidnejas vanadzes sarīkoja publisku akciju Sidnejas pilsētas valdes nama priekšā un sniedza interviju Austrālijas valsts radio raidītāja programmai. Balaratas vanadzes bija panākušas informācijas ievietošanu par abiem brāļiem austrāliešu presē.

Lai izveidotu personīgus sakarus ar vanadžu kopām Austrālijā, vanadžu vadītāja A. Kliešmete 1982. gadā viesojusies Džīlongas (sakarā ar vanadžu kopas 20 gadu jubileju), Ņūkāsles (DV nodaļas 30 gadu jubilejā) vanadžu kopās. Vanadžu vadītājai bija arī izdevība apciemot Melburnas DV namu un pārrunāt aktuālus jautājumus ar Melburnas vanadžu kopas vadītāju. 1982. gada 8. augustā vanadžu vadītāja ieradās Kanberā, lai piedalītos DV

Anna Kliešmete

dzimusi 1915. gada 22. aug. Krievijā, kur tēvs bijis pasta priekšnieks. Pēc Latvijas valsts nodibināšanās ģimene atgriežas Latvijā. Pļaviņās paiet pamatskolas un vidusskolas gadi. 1933. gadā iestājas Latvijas universitātes filoloģijas un filozofijas fakultātes ģermāņu filoloģijas nodaļā, ko beidz 1940. gadā. Strādājusi par skolotāju Daugavpilī un Rīgā. Kaŗa laikā izceļo uz Vāciju, kur strādā par skolotāju Ebenveileras latviešu ģimnazijā. Austrālijā 27 gadus strādājusi par skolotāju Jaundienvidvelsas austrāliešu skolās. Ārpus skolas darba piedalījusies Austrālijas latviešu gaidu jendas organizēšanā un bijusi tās priekšniece vairāk nekā 10 gadus, ienemot arī citus amatus šajā organizācijā. Apbalvota ar gaidu Izturības zīmi un skautu pateicības zīmi Saulīti. Ir korp. Dzintra locekle. 1982. gadā ieguvusi MA gradu Macquarie universitātē (Sidnejā) vācu literātūrā. 1981. gadā iestājusies DV organizācijā (Sidnejas nod.) un tajā pašā gadā ievēlēta par DV Austrālijas vanadžu vadītāju.

Kanberas kopas dibināšanā. 1982. gada beigās Austrālijā darbojās sekojošas vanadžu kopas:

Adelaides vanadžu kopa ar 81 vanadzi, Balaratas (11), Brisbēnas (36), Džīlongas (30), Kanberas (5, dib. 1982. g. 8. aug.), Melburnas (82), Ņūkāsles (25), Pertas (34) un Sidnejas vanadžu kopa ar 93 vanadzēm.

1982. g. dec. Kanberā Austrālijas vanadžu salidojuma delegāti un viesi. 2. r. no kreisās 3. vanadžu vad. A. Kliešmete, 4. valdes pr-dis V. Aufmanis, 5. māc. V. Voitkus.

Vanadžu kopskaits 1982. gada beigās — 397, salīdzinot ar iepriekšējo gadu (386), audzis par 11, kopu skaits par 1 (Kanbera). Austrālijas Daugavas vanadžu 24. salidojums notika Kanberā 1982. gada 29. decembrī. No 9 vanadžu kopām bija pārstāvētas 8 ar 20 balsīm.

Daugavas Vanagu Adelaides nodaļa

Aprūpes laukā: Atceramies savus cīņu laika draugus — kaŗa invalidus un citus grūtdieņus Vācijā. Šīm vajadzībām izdoti $2418,30. Pašu mājās svētkos nodaļas valdes un vanadžu pārstāvji apmeklē vientuļos vecos ļaudis un slimos — slimnīcās, veco ļaužu mītnēs vai viņu dzīves vietās, pasniedzot tiem svētku dāvanas. Apmeklējamo skaits 1982. gada Ziemsvētkos bija 79 personas. Slimos apmeklē regulāri. Šiem apmeklējumiem izdoti $5747.

Jaunatnes atbalstam: Katru gadu esam piešķīruši līdzekļus stipendijām — jaunatnes kursu, bērnu vasaras nometnes un vasaras vidusskolas apmeklēšanai. Gadu tecējumā esam atbalstījuši: sportistus, skautus un gaidas un bērnu svētku

sarīkošanu. Šai vajadzībai izdoti $8919,05. Minsteres latviešu ģimnaziju atbalstījām ar $1100.

Informācijas laukā: Esam sūtījuši un pasnieguši valsts, pašvaldību un sabiedriskiem darbiniekiem, bibliotēkām un mācību iestādēm grāmatas un citus iespiedumdarbus, lai tos informētu par patiesiem apstākļiem okupētajā Latvijā. Esam rīkojuši un piedalījušies citu tautību un apspiesto tautību komitejas rīkotās demonstrācijās. Sakarā ar Austrālijas valdības lēmumu par Latvijas iekļaušanu padomijā, kopā ar Baltiešu apvienību rīkotā demonstrācijā ar lāpu gājienu, kas nobeidzās ar kopēju dievkalpojumu katedrālē. Demonstrācijā piedalījās ap 3000 dažādu tautību pilsoņi.

Sarkanarmiešu koŗa viesošanās gadījumā rīkotajā demonstrācijā un lāpu gājienā ieradāmies pie operas nama un pēc runām izdalījām apmeklētājiem attiecīgus uzsaukumus. Šādus uzsaukumus mūsu jaunieši izdalīja apmeklētājiem katrā šīs izrādes vakarā. Šajās lielajās demonstrācijās latviešu lāpas un plakātus ar

1974. g. pirms demonstrācijas. No kreisās: V. Alkste, karodznieks F. Strods, O. Mieze.

uzrakstiem izgatavoja nodaļa. Poļu atbalstam esam vairākas reizes piedalījušies viņu damonstrācijās un atbalstījuši viņus ar naudas līdzekļiem. Nodaļas biedri - ārsti piedalījās vēstuļu akcijā par Dr. Viņķeli. Mūsu jaunieši piedalījās solidāritātes sardzē par Skudras atbrīvošanu un izplatīja paskaidrojumus par viņu. Informācijai un radio raidījumiem izdevām $1474,82. Atbalstam Latvijas Nacionālo fondu Zviedrijā ar $850, Patiesības fondu ar $1200 un Gaismas akciju ar $300. Biedru informēšanai izdodam kopīgi ar visām Adelaides latviešu organizācijām reizi mēnesī ,,Adelaides latviešu ziņotāju'' 800 eksemplāru metienā. DV Mēnešrakstu abonē 161 nodaļas biedrs. Vairākus gadus esam mūsu sestdienas skolas absolventu klases audzēkņus mūzejā, kaŗavīru nodaļā iepazīstinājuši ar mūzeja priekšmetiem. Pastāstījām par armijas dibināšanu, cīņām, ietērpu, nozīmēm, ordeņiem un pulku nozīmēm, kā arī par leģionu un tā nozīmi. Daudz ko viņiem varējām parādīt no mūzeja mantām. Vienu stundu runājām par DV organizācijas dibināšanu un pašreizējo darbību vispār un nodaļā.

Kultūras laukā: Sarīkojām mūsu valsts un tautas dzīves svarīgāko notikumu atceres, kā: Latvijas armijas un Lāčplēša kaŗa ordeņa dibināšanas dienu 11. novembrī, latviešu strēlnieku un viņu cīņas, plkv. O. Kalpaka, Latviešu leģiona, Kurzemes cīnītāju un cīņu atceres, prezidenta Kārļa Ulmaņa Draudzīgo aicinājumu, 1934. g. 15. maija pārvērtības, K. Ulmaņa dzimšanas dienu, kā arī latviešu kaŗavīrus: ģenerāli J. Balodi, K. Gopperu, R. Bangerski, plkv. Fr. Briedi, V. Janumu un kpt. M. Ādamsonu. Esam rīkojuši mūsu Latvijas novadu — Liepājas, Kurzemes un Ziemeļvidzemes vakarus. Ar referātiem, dzejas un citiem lasījumiem pieminējām arī no šiem novadiem nākušos kaŗavīrus, valsts un sabiedriskos darbiniekus un viņu darbus. Tāpat esam rīkojuši politisko aktuālitāšu vakarus, ar slīdīšu un filmu izrādēm apskatot starptautiskos un trimdas galvenos notikumus, parādot tos arī filmās. Esam redzējuši daudzas zemes, kuŗas referents apceļojis. Referenti šajos vakaros bijuši: E. Voitkūns, I. Ozols, P. Ozols, A. Dančauskis, M. Bumbiers, J. Zvaigzne, A. Baltiņš, V. Akermanis, V. Zembergs, K. Krastiņš, E. Stīpnieks, M. Miezis, L. Kļaviņš, L. Kārkliņš, V. Reinigers, A. Lūks, Br. Krūmiņš, J.

Bogens, B. Andersons, A. Auziņš, I. Matisone, R. Feja, I. Reinfelds, J. Dišlers, O. Jefimovs, E. Šmits un J. Ozoliņa. Notikuši dārza svētki un saviesīgie raibie vakari ar Adelaides latviešu teātŗa piedalīšanos, koncerti ar nodaļas vīru kori Daugava un solisti G. Janmeiju. Koncertos piedalījušies DV Melburnas vīru ansamblis Kursa, soliste Bērziņa-Liepiņa, Dz. Veide, S. Līvmanis, G. Trēziņa, vijolnieces Laura Vīksne, M. Tumulis, A. Dārziņa, L. Šulce, nodaļas vīru ansamblis Jautrie Vecīši, bībeles kopas sieviešu dziesmu ansamblis, jauniešu kokļu ansamblis Ausma. Rīkoti biedru vakari, apskatot nodaļas dzīves norises, eglītes vakari ar garīgu programmu un Mārtiņu vakari ar jautru programmu un ķekatām. Bez tam pie mums viesojās DV Kanadā vīru koris. Katru gadu rīkojam Jaungada sagaidīšanas balli (valstssvētkus rīko Adelaides latviešu biedrība), bet aizvesto piemiņas dienu — Baltiešu padome. Kultūras pasākumiem izdevām $2156.

Nodaļas nams: Nobeidzot nama paplašināšanas un izdaiļošanas darbus, esam ieguvuši sarīkojumiem telpu ar 150 sēdvietām pie galdiem, kluba telpu ar biljarda galdu, bāra un virtuves telpas, valdes sēžu telpu un namzinim dzīvokli. Nama izbūves vadītāji — V. Mālinš, E. Šmits un J. Dišlers. Sarīkojumu telpā novietota bibliotēka ar 750 latviešu grāmatām, kuŗas tautieši var saņemt lasīšanai mājās. Sarīkojumu telpā ir mirušo nodaļas biedru piemiņas plāksne ar viņu vārdiem. Sarīkojumu telpā notiek vīru

Nodaļas nams — 1968. g.

1974. g. nama pārbūves darbi — gružu novākšana. No kreisās: M. Dišlers, M. Miezis, J. Triška, St. Tetrovskis, O. Mieze un V. Spole.

koŗa, dziesmu ansambļa un tautas deju kopas apmācību mēģinājumi, kā arī vanadžu kopas darba dienas, gatavojot visādas tautiskas mantiņas. Ar sava nama iegādi, izveidošanu un iekārtošanu nodaļas sabiedriskā darbība visai kāpinājusies. Rīkojam 2 — 3 sarīkojumus mēnesī. Nama vērtība $100.000. Nama un bāra inventārs $7564. Nama pārvaldnieks visus 10 gadus bijis M. Miezis.

Kluba telpa: Šeit pieejami lasīšanai periodiskie izdevumi, kā: DV Mēnešraksts, Ceļa Zīmes, Zīle, Pa dejas soli un laikraksti: Latvija Amerikā, Laiks, Londonas Avīze un Austrālijas Latvietis. Pieejamas šacha un biljarda spēles.

Bārs: Saņemta valdības atļauja tirgošanai ar atspirdzinošiem dzērieniem. Bāru apsaimnieko nodaļas valdes locekļi ar pieaicinātiem talciniekiem bez atlīdzības. Bāru turam atvērtu piektdienās, sestdienās un svētdienās, vajadzības gadījumos arī citās dienās. Bāra pārziņi: E. Eglītis 5 gadus, J. Lūsis 4 gadus un J. Leitis 1 gadu.

Virtuve: Virtuvi apsaimnieko nodaļas vanadžu kopa, darbojoties sestdienās un svētdienās, kad var pasūtināt dažādus siltus ēdienus, cepumus un kafiju.

1973. g. mirušo biedru piemiņas plāksnes atklāšana. No labās: v. pr-dis M. Miezis, J. Dišlers, L. Kļaviņš un K. Romanovskis.

18. 11. 68. A. Bērziņš DV namā Adelaidē paraksta aktu par ozola stādīšanu. No kreisās: M. Miezis, J. Lūsis, E. Šmits un O. Jefimovs — vidū sēž A. Bērziņš.

Nodaļas vīru koris ar solisti G. Janmeiju.

Vīru koris ,,Daugava'': Lai nodaļā būtu kāda dziesmu vienība, kas kuplinātu sarīkojumus, nodaļas valde savā laikā nolēma dibināt vīru dubultkvartetu. Pēc uzaicinājuma pieteicās tik daudz dziesmu mīļotāju, ka nācās nodibināt vīru ansambli. Tas gadu gājumā izaudzis par kori ar pašreiz pāri par 40 dziedātājiem. Koris ar dziesmām kuplinājis nodaļas sarīkojumus un arī koncertējis citu Adelaides latviešu organizāciju sarīkojumos, bez tam Balaratā, Melburnā, DV globālajās dienās Melburnā un Austrālijas latviešu kultūras dienās Kanberā. Koris piedalījies arī citu tautību rīkotos koncertos. Koris izpelnījies nodaļas, DV AV un DV CV atzinības rakstus. Koļa diriģents ir Staņislavs Līvmanis. Koļa valdes priekšsēdis E. Akots — 10 gadus. Valdē: A. Ozoliņš, L. Kļaviņš, A. Vīgners, L. Bērziņš, H. Elvigs un pēdējos 2 gadus E. Biezaitis.

Vīru ansamblis ,,Jautrie vecīši'': Jau 10 gadus šī dziesmu vienība ar savām gan nopietnām, gan jautrām dziesmām ielīksmo ne tikai nodaļas, bet arī pārējo Adelaides latviešu sarīkojumu apmeklētājus. Kā neatņemams papildinājums ,,Jautro vecīšu'' sastāvā ir soliste G. Janmeija. Jautrie vecīši viesojušies pie Balaratas, Džīlongas, Vologongas, Melburnas un Pertas

1982. g. 30 g. atceres aktā dzied nod. ansamblis „Jautrie vecīši". No kreisās: E. Vulfīns, G. Lazdiņš, soliste G. Janmeija, ansambļa vad. A. Lasmanis, M. Šels un O. Plancis.

tautiešiem, gūstot lielu atsaucību. Šis ansamblis kopā ar solisti Janmeiju ieskaņoja 1 stundu ilgi spēlējošu kaseti ar nopietnām un jautrām dziesmām. Ansambli kopš dibināšanas vada A. Lasmanis,

Tautas deju kopa „Auseklītis": Kopa piedalījusies nodaļas un citu Adelaides latviešu sarīkojumos, Adelaides mākslas festivālos, Austrālijas latviešu kultūras dienu sarīkojumos Adelaidē. Daudz dejojusi austrāliešu skolu sarīkojumos, rīkojusi gadasvētku atceres un citus sarīkojumus. Atsevišķi dejotāji piedalījušies visos Austrālijas latviešu kultūras dienu tautas deju uzvedumos. Auseklītis par savu darbu saņēmis plkv. Januma fonda balvu. Vadītāji bijuši J. Skābe un J. Dukats. Pašreizējā vadītāja ir Maruta Šmite.

Mūzejs: Pie Latviešu biedrības mūzeja ir nodaļa Latviešu karavīrs, DV Adelaides nodaļas pārziņā. Esam savākuši dažādus karavīru formas tērpa piederumus — ordeņus un citus apbalvojumus, kā arī dažādas apliecības un citus dokumentus, daudzu pulku krūšu nozīmes, dažas kara laikā un gūstā gatavotas piemiņas mantiņas un topografiskās kartes 1:75000. Iztrūkst vairs tikai daži eks. foto uzņēmumi gan no Latvijas armijas karavīru dzīves, gan arī kara laika uzņēmumi. Ir daži eksemplāri laikraksta Latvijas Kareivis, arī aizsargu organizācijas dažādas nozīmes un

sardžu rotas nozīmes. Nodaļa izveidojās 60-to gadu beigās. Nodaļas izveidotājs un kārtotājs resp. vadītājs ir M. Miezis.

Nodaļas biedri: Ilgus gadus bijām skaitliski lielākā nodaļa mūsu organizācijā, bet pašreiz esam otrā. Biedru skaits pastāvīgi gan audzis, gan dilis. 1973. g. bija 438 biedri un 1982. g. 504, tai skaitā 82 vanadzes.

Biedri līdz 35 g. vecumam ir 46, no 36 — 50 g. 104, no 51 — 65 g. 221, 66 un vecāki 133.

No 33 nod. biedriem-dibinātājiem 13 vēl ir aktīvi. Šajos 10 gados mūžībā aizgājuši 82 vanagi un vanadzes. No nodaļas biedru vidus bijuši mūsu Latviešu apvienības Austrālijā un Jaunzēlandē priekšsēži, kā: V. Dūlmanis, E. Voitkūns un J. Ritenis, kā arī valžu personāls un citu Adelaides organizāciju vadība un arī visas

Valde 1982. gadam. 1. r.n. kreisās: aprūpe M. Bušs, v. pr-dis M. Miezis, vanadžu vad. I. Groša, sekr. L. Kļaviņš. 2. r.n. kreisās: v. loc. K. Tralla, v. loc. O. Plancis, jaun. vad. S. Cekulis, biedrzinis O. Cekulis, kluba pārz. J. Leitis, sarīkojumi M. Šels un kasieris—grāmatvedis M. Bērziņš.

1982. g. nod. 30. g. svētkos, DV Sidnejas nod. v. pr-dis P. Upenieks piesit karogam piemiņas plāksni. No kreisās; M. Miezis, P. Upenieks, E. Eglītis, L. Kļaviņš, karodznieks A. Pušpurs. Sēž prof. J. Priedkalns.

DVA valdes. Ar DV nozīmi zeltā apbalvoti 16, bet ar DV CV atzinības rakstiem 9 nodaļas biedri. Daudziem piešķirti DV AV atzinības raksti. 1982. g. nodaļa pati saņēma DV AV atzinības rakstu.

Nodaļas ievēlētie darbinieki lielumties pilda vairākus amatus. Valdes priekšsēdis M. Miezis visus 10 gadus. Nodaļas valdes locekļi šinī laikā sakārtoti pēc gadu skaita: V. Graudiņš 6 gadus, E. Eglītis, J. Lūsis, M. Bērziņš 5 g., O. Jefimovs, J. Dišlers, I. Matisone 4 gadus, L. Kļaviņš, A. Šalte, M. Bush, A. Tralla, M. Miezis (jun.) 3 gadus, V. Alkste, O. Dorns, O. Cekulis, M. Rudaks 2 gadus un V. Māliņš, R. Ozols, E. Misiņš, M. Bruns, E. Šmits, J. Teriška, B. Bikaunieks, G. Cekule, M. Šels, L. Jefimovs, M. Matisone, A. Matisone un S. Cekulis 1 gadu.

Kluba pārziņi: E. Eglītis 1973. — 1977. g., J. Lūsis 1978. — 1981. g., un J. Leitis 1982. gadā.

Nama pārbūves vadītāji: V. Māliņš 1973. g., E. Šmits 1974. g., J Dišlers 1975. g. Nodaļas valdes pārstāvji darbojās pie: Baltiešu padomes — Ivars Ozols,Apspiesto tautību pasomes — Ivars Ozols, Tautību padomē Jānis Gulbis. Kaŗā cietušo renšu kārtotājs Henrijs Gelzēns un apdrošināšanas aģentūras vadītājs Juris Začests.

1982. g. Adelaides ev. lut. Sv. Pēteŗa baznīcā pēc aizvesto piemiņas dievkalpojuma: māc. A. Zīds un nod. v. pr-dis M. Miezis.

DV Adelaides nod. vanadžu kopas darbības pārskats pēdējos 10 gados

Kopā ir 82 vanadzes ar mazām pārmaiņām gadu tecējumā. Aktīvi darbojas 18—20 vanadzes. Kopš dibināšanas kopā ir vienīgi dibinātāja Berta Ozola. Darbības izpaudums: 1. Aprūpe, 2. Atbalsti, 3. Latviskās kultūras uzturēšana, 4. Līdzekļu sagāde dažādos sarīkojumos.

Vanadzes rūpējas par veciem, slimiem un vientuļiem tautiešiem, tos apciemodamas, aiznesot kādu mazu dāvanu vai ziedus un sniedzot morālisku atbalstu. Apciemotas vecās mātes un tēvi austrāliešu luterāņu draudzes veco ļaužu namā, nedziedināmo slimnīcā un citās slimnīcās. Austrālijas luterāņu draudzes veco ļaužu namam mēs katru gadu ziedojam zināmu summu, tā atvieglinot mūsu tautiešu uzņemšanu šinī namā.

Vairākas reizes gadā apciemoti tautieši mūsu pašu vecò ļaužu mītnē Sidrabenē. Mācītājs notur dievkalpojumu un reizēm arī

izsniedz Svēto vakarēdienu. Pēc dievkalpojuma vanadzes un vanagi iemītniekiem un ciemiņiem klāj cienasta galdu. Svētku reizēs pasniedz dāvanu katram iemītniekam.

Veco ļaužu mītne „Sidrabene": Sidrabene sastāv no sabiedriskās ēkas un četrām dzīvojamām ēkām — kopā 18 dzīvokļi. Trīs ir divistabu dzīvokļi, pārējie vienistabas. Katrā dzīvoklī ir atsevišķa virtuve un labierīcība. Iemītnieku vajadzībām plaša latviešu grāmatu bibliotēka. Esam rīkojuši arī apmeklējumu ar koŗa, dziesmu ansambļa un tautas deju grupas uzstāšanos, kā arī eglītes vakarus Ziemas svētku laikā. Rīkojam arī meža dienas ar koku un krūmu stādīšanu; tie jau izauguši lieli. Sidrabene atrodas īstā parkā. Nodaļa Sidrabeni apsaimnieko ar ieceltu apsaimniekošanas komiteju. Apsaimniekošanas komitejas vadītāji bijuši: A. Skalde, A. Baltiņš, V. Baumanis un pašreiz vada O. Jefimovs. Kasieŗi: Laimonis Kukurs — tagad A. Baltiņš. Sidrabenes vērtība $180.000.

Mātes dienā apciemotas vecāsmātes mājās un slimnīcās, aiznesot ziedus.

Naudas ziedojumus izsniedzam latviešu skolai Adelaidē, Minsteres ģimnazijai, skautiem un gaidām. Abonējam skolai žurnālu Mazputniņš. Katru gadu maksāta pilna skolas nauda vienam Vasaras vidusskolas audzēknim. Vasaras vidusskolas izbūvei ziedota lielāka summa.

Vanadzēm bija krustdēls, kam katru mēnesi izmaksājām mazu kabatas naudu līdz 18 gadiem, svētku reizēs dodot lielāku summu. Vairākas reizes atbalstīts kāds jauneklis — bārenis, maksājot viņam skolas naudu. Kādam citam latviešu jaunietim izsniegts vienreizējs atbalsts mūzikas studijām Šveicē. Ļaunas slimības piemeklētam jaunietim izsniegts vienreizējs atbalsts operācijai.

Atbalstīti jaunieši, kas apmeklē dažādus jaunatnes kursus Austrālijā vai ārzemēs. Katru gadu atbalstītas kristīgo jauniešu sanāksmes — salidojumi.

Vienai daudzbērnu ģimenei izsniegts vienreizējs atbalsts bērnu izglītības turpināšanai. Katram daudzbērnu ģimeņu bērnam svētkos pasniegta maza dāvana aploksnē. Adelaidē ir četras latviešu daudzbērnu ģimenes ar 4—6 bērniem.

DV Adelaides nod. vanadžu kopas valde 1981./82. gadā. Sēž no kreisās: V. Alste, kasiere; I. Groša, kopas vadītāja; M. Bush, vadītājas palīdze; M. Lūse, biedrzine. Stāv: L. Tralla, mantzine; B. Brūna, sekretāre; G. Cekule, sarīkojumi; R. Feja, sarīkojumi: H. Ozola, saimniecības vadītāja.

Ziedojumi nosūtīti lepras slimniekiem Vācijā. Spastick bērnu slimnīcai Adelaidē, Latviešu biedrības klavieņu fondam, Patiesības fondam, Brīvības fondam un pēdējā gadā lielā ugunsgrēkā cietušiem.

Vanadžu sanāksmes notiek katra mēneša pirmajā pirmdienā. Katru trešo nedēļu pie kādas vanadzes rīko rokdarbu pēcpusdienu, gatavojot rokdarbus loterijai un tirdziņam. Šīs sanāksmes veicina tuvāku savstarpēju iepazīšanos un draudzību.

Vanadzēm ir četri sarīkojumi gadā: literārais vakars ar pieaicinātu referentu, pankūku vakars, kuŗā katra vanadze parāda savu saimnieces māku. Šis vakars vienmēr labi apmeklēts, jo bez pankūkām sniegti arī literāri priekšnesumi. Ir vēl gadskārtējie gadasvētki, kuŗus ievada ar svētbrīdi baznīcā, pēc tam priekšnesumi un balle Latv. biedrības telpās Tālavā.

Nodibināti aušanas kursi kuŗiem iegādātas stelles. Nodibināts dziesmu ansamblis kuŗa sastāvā ir tikai vanadzes.

Ansamblis dibināts 1982. g. jūnijā, diriģents S. Līvmanis, vadītāja I. Groša un nošu pārzine L. Zīda. Noslēdzot gadu, katra decembŗa sākumā rīkota loterija ar tirdziņu un vakarā kopā ar vanagiem un viesiem dedzināta svētku eglīte. Šai vakarā vanadzes klāj latvisku cienasta galdu. Gadu noslēdz ar Ziemas svētku eglītes sarīkojumu tikai vanadzēm ar piederīgiem.

Latviešu skolas izlaiduma aktā vanadzes pasniedz ziedus beigušo skolnieku mātēm.

Mirušo piemiņas dienā vanadzes apmeklē mūžībā aizgājušās vanadzes, ar mazu svētbrīdi pie katra kapiņa un noliekot ziedus.

Vanadzes gatavo ēdienu katru nedēļas nogali DV namā. Uzņemās sarīkot viesības pret atlīdzību; tas ir vanadžu vienīgais galvenais ienākums, kas dod iespēju izsniegt lielas summas ziedojumos. Iegādājušās lielu inventāru saimniecībā. Palīdzējušas arī vanagiem inventāra iegādē. Izbūvējušas mazu vanadžu istabiņu.

Vada saimnieciskos darbus visos vanagu sarīkojumos. Sadarbojas labi ar visām citām organizācijām, kā arī pašas darbojās daudzās citās organizācijās. Kopas vadītājas bijušas: M. Bush no 1973. — 1975. g. un I. Groša no 1975 . — 1982. gadam. Kopas valdē: V. Alkste 10. g., M. Lūse 10.g., B. Brūna 7. g. un vēl M. Bush , L. Tralla, H. Ozola, R. Feja un G. Cekule.

DV Balaratas nodaļa

Vispārējos vilcienos nodaļas darbs ir bijis tāds pats kā iepriekšējos gados. Biedru skaits palicis nemainīgs, un pašreiz nodaļā ir 16 vanagi un 10 vanadzes, jaunieši līdz 35 g. ir 2.

Īpašumu nodaļai nav, pieminama bibliotēka, ko dalām ar pārējām latviešu org. Balaratā.

Kaut ar mazu sastāvu, tomēr piedalāmies gadskārtējos salidojumos un kaimiņu sarīkojumos. Ik pa trim gadiem rotācijas veidā rīkojam visu 3 Viktorijas pavalsts DV nodaļu kopsēdi.

Kultūrālais darbs ir svētku aktu noorganizēšana, ģimenes dienu izkārtošana ar referātiem un mākslas sniegumiem.

Informācija izpaužas apkārtrakstos, kas iznāk apm. 6 reizes gadā un domāti visiem Balaratas tautiešiem. Metiens — apm 80.

Presē palaikam ievietoti raksti un foto par 18. nov. un 14. jūn. Labi sastrādājamies ar pārējām latviešu organizācijām Balaratā un latviskums Balaratā ir labi uzturēts.

Mūsu darbs arī izpaužas, vācot līdzekļus gadskārtējā ziedojumu akcijā, kur nodaļa praktiski dara visu technisko darbu. No tā nod. izdevusi kultūrai vietējā apjomā $220, aprūpei, jaunatnei, skolām $1350 un aprūpei uz ārpusi $560 pēdējos 10 darbības gados.

Vienīgā nodaļas sekcija ir vanadzes. Kaut arī maz skaitā, vanadzes darbojas ļoti aktīvi un daudz palīdz nodaļas darbībā.

1983. g. nodaļai piepildas 30. g. (dib. 22.11.53.). No nodaļas 20 dibinātājiem nodaļā vēl palikuši 3 vanagi — Tillers Zigmunds, Erdmanis Alfreds, Dombrovskis Žanis un ceturtais Grava Edgars, kuŗš mira 1982. g. augustā. Tas bija sāpīgs sitiens visiem. Viņš bija ilggadējs nod. valdes pr-dis, kuŗam piešķirto zelta nozīmi vairs neizdevās nēsāt — tā pienāca par vēlu. Šo zelta nozīmi iekala viņa kapa piemineklī.

Valdes sastāvs darbojas samazinātā sastāvā. Valde vienmēr gadu no gada ir tāda pati, jo mazā biedru skaita dēļ nav jaunu, kas uz valdi kandidētu.

Nodaļas valdes pr-ži: Šreibers Jānis 1973. un 1974. gadā, Grava Edgars no 1975.—1982. gadam.

Valdes locekļi: Tillers Z. 10 gadus, Hartmanis R. 10 gadus, Bergs R. 6 gadus, un Šreibers J. 2 gadus.

Kaut gan esam maza saime, tomēr cīnāmies tāpat tālāk, lai mēs visi atkal varētu redzēt mūsu Latviju demokratisku, brīvu un neatkarīgu.

DV Balaratas nod. vanadžu kopa. Kopā ir 10 vanadzes — 5 ir dibinātājas: R. Balmaka, I. Hartmane, G. Tillere, A. Vanaga un S. Vīksne. Pēdējos 10 gados valdes sastāvs ir: vadītāja — I. Hartmane, sekretāre — R. Balmaka, un kasiere — L. Ķence.

Materiāli vanadzes atbalstījušas LNF, LKOK, Minsteres ģimn., gaidas un skautus, Patiesības fondu, Nac. darb. fondu un kopā ar vanagiem iestājušās LBF.

Rīkojam kopīgus izbraukumus ar Džīlongas nodaļu. Atzīmējam Kalpaka un Leģiona dienas. Ģimenes dienā pasniedzam mātēm ziedus. Piedalāmies 14. jūnija un 18. nov. aktu rīkošanā. Sākot ar 1978. g., pretim Balaratas pilsētas namam 18. nov. katru gadu

DV Balaratas nod. 20. g. jub. aktā pie nod. karoga 1973. g. nov. stāv no kreisās: V. Pinnis, v. pr-dis E. Grava un Ž. Dombrovskis.

plīvo Latvijas karogs, kuŗa uzvilkšanā piedalās DV un pārējie tautieši. Vietējā laikrakstā „The Courier" parādās raksti, un šo notikumu atzīmē vietējā TV stacija.

1976. g. atzīmējām 15. g. un 1981. g. 20. g. darbības jubilejas. Pēdējā jubilejā ieradās DV Austrālijas vanadžu vadītāja V. Liepiņa-Bērziņa un DV AV pr-dis J. Mellēns.

Palīdzam vanagiem viņu sarīkojumos un darbības atcerēs — 20 un 25 gados. Piedalāmies DV un vanadžu salidojumos, katra gada beigās Austrālijas kultūras dienu laikā. Katru trešo gadu palīdzam sarīkot Viktorijas pavalsts DV valžu kopsēdi, kur piedalās DV valdes no Melburnas, Džīlongas un Balaratas.

Palīdzējām arī iespēju robežās 4. DV globālās dienās no 1981. g. 20.—26. aprīlim Melburnā. Šie sarīkojumi noritēja lielā pacilātībā, kas dos ierosmi un spēku turpmākos gados cīnīties par brīvu, neatkarīgu, demokratisku Latviju.

Piedalāmies pretkomūnistu demonstrācijās un vēstuļu rakstīšanas akcijās. Internacionālos un etniskos sarīkojumos piedalā-

1980. g. Viktorijas pavalsts DV valžu kopsēdē Balaratā. No kreisās: Džīlongas van. k. vad. E. Kampane, Džīlongas nod. v. pr-dis. S. Kampans, Austr. van. vad. V. Liepiņa-Bērziņa, DV AV pr-dis J. Mellēns, Melburnas nod. pārstāvji J. Bērziņš un B. Zeidaka, Balaratas nod. sekretārs E. Bergs, daļēji aizsegts nod. pr-dis E. Grava (miris) un vanadžu k. vad. I. Hartmane.

mies, reprezentējot Latviju, dažreiz lūdzot talkā DV Melburnas deju kopu un daiļamatniekus.

Apciemojam tautiešus slimnīcās, veco ļaužu mītnēs un kopš 1982. g. vienu tautieti neredzīgo mītnē. Kārtojam viņa saraksti ar Vācijas neredzīgo bibliotēku un DV AV neredzīgo bibliotēkas vadītāju, kas viņam piesūta kasetes.

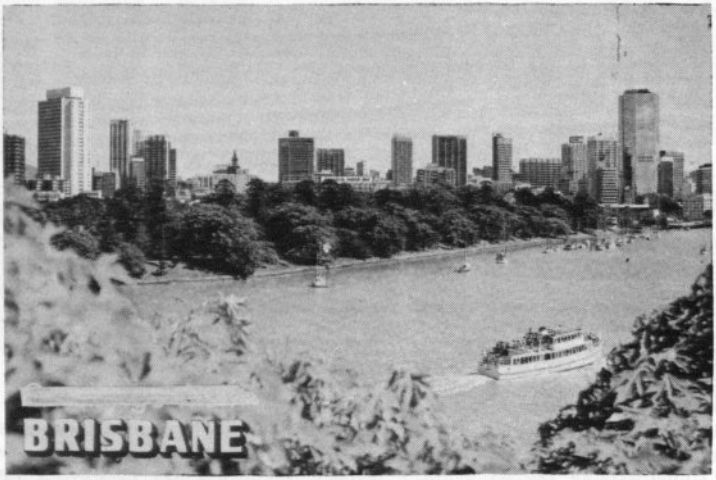
Rīkojam vecākai paaudzei saviesīgas pēcpusdienas. Bērēs, kopā ar vanagiem, noliekam ziedus aizgājušiem tautiešiem.

Esam maza saime, bet iespēju robežās mēģinam turēties līdzi savām lielajām māsām un ceram, ka ar Dieva palīgu nepagursim cīnīties par Latvijas brīvības atgūšanu.

DV Brisbēnas nodaļa

DV Brisbēnas nod. darbs ir turpinājies, kā dati rāda, bez lielām pārmaiņām, tikai tāpat kā lielākai daļai mūsu nodaļu arī Brisbēnā ir jūtams jauno darbinieku trūkums.

Biedru skaits nodaļā ir diezgan pastāvīgs. Svārstās no 100—110. Daži mirst, izstājas, pārceļas uz citu dzīves vietu, vai arī tiek

izskaitīti (biedru maksas nenokārtotas). Daži nāk klāt, iebraucēji no citām pavalstīm.

No nodaļas pirmajiem biedriem var saskaitīt kopskaitā 16. Pirmais valdes pr-dis Paulis Sprincis aktīvi darbojas nodaļas valdē un viņam palīgos ievēlētie Z. Draviņš, J. Rubis, R. Kārkliņš un J. Semeiks visi vēl ir nodaļā un daļēji aktīvi darbinieki.

Nodaļas materiālais stāvoklis ir labs. Ir līdzdalībniece Latviešu namā ar $2134, kā agrāk oficiālais īpašnieks ir paju sa-ba ,,Saule'' Ltd., kuŗas pārvaldē ir vairāki DV darbinieki. Nama pārbūvētāja, uzturētāja galvenokārt ir vanagi un vanadzes ar līdzekļiem, dāvinājumiem un darba talkām.

Nodaļa aizdevusi jaunam latviešu pasākumam — zemes iegādei $10.000, kuŗa izbūvē arī nodaļa vēlas darboties ar noteikumu, ka galvenie dalībnieki būtu jaunie latvieši.

Nodaļa ir saņēmusi 2 mirušo biedru mantojumus — īpašumus, Viļa Auziņa un Gustava Maķena. Nevarot atrast biedrus, kas rūpētos par īpašumu apsaimniekošanu, tos pārdeva. Pēc visu saistību nokārtošanas ar mantiniekiem un iestādēm — V. Auziņa kontā ir $15.835 un G. Maķena kontā $33.877.

Nodaļa kā juridiska persona reģistrēta pie Queenslands pavalsts valdības 1978. g. 2. febr. ar vārdu — The Latvian Relief Society of Australia ,,Daugavas Vanagi'' Queensland Branch.

Latviešu leģiona un plkv. O. Kalpaka dievkalpojums Brisbēnas Nacaretes baznīcā 1978. gadā.

Kultūras darbs nodaļā ar katru gadu samazinās. Ir rīkoti visi oficiālie sarīkojumi: 11. nov., 18. nov., Leģiona dibināšanas un plkv. O. Kalpaka atceres akti, DV salidojuma junda un dažādi cita veida sarīkojumi.

DV salidojuma junda 1981. gadā Brisbēnā.

Jāņu ugunskura sagatavošanas talcinieki 1973. gadā Brisbēnā. No kreisās: L. Kalniņš, A. Žēlastība, I. Bērzkalns, E. Rozentāls, P. Milnis.

Gadskārtējie Jāņu sarīkojumi vēl notiek P. un I. Milņu saimniecībā netālu no Brisbēnas. Atzīmējama nodaļas 30 g. dibināšanas atcere 1982. g., kad akts bija gada sākumā, bet jubilejas balle gada beigās.

DV Brisbēnas nodaļas 30 gadu jubilejas akts 1982. gadā. Runā J. Kūkums, pie karoga no kr. E. Rozentāls, A. Žēlastība un P. Sprincis.

DV Brisbēnas nodaļas vanadzes 1973. gada martā

Skats no DV Brisbēnas nodaļas teātŗa izrādes — G. Griezes „Te runā Stariņš" 1973. gadā.

Viss darbs nodaļā darīts ar lielu uzņēmību un labu gribu, bet ar zināmām grūtībām.

Pie kultūras dzīves būtu jāpieskaita arī ļoti uzņēmīgā un darbīgā vanadžu kopa. Vanadzes piedalās visos sabiedriskos darbos nodaļā un palīdzības darbā nekas nenotiek bez vanadžu līdzdalības. Vanadzes gadskārtēji rīko 14. jūnijā aizvesto piemiņas aktu, 3 vai vairāk reizes gadā — referātus par literātūru, dažādas atceres, raibos vakarus un vēl cita veida sarīkojumus. Pie vanadžu kopas pastāv teātŗa kopa, bet tai nav atsevišķa vadītāja, kopas vadītāja un valde kārto šīs lietas un vajadzības gadījumā vanadzes ir teātŗa dalībnieki. Notikušas 4 teātŗa izrādes.

Vanadžu kopā visdarbīgākās bijušas abas kopas vadītājas: Irēna Kūkuma vadītāja no 1973. — 1977. g. un 1981. — 1982. g. un 3 gadus kopas valdē. Biruta Sprince vadītāja no 1978.—1980. g. un 5 gadus kopas valdē, pēdējos 3 gadus kopas valdē kā sekretāre. Kopas valdē darbojušās: I. Krūmiņa 7 g., E. Žēlastība 4 g. (mirusi autobusā, atgriežoties no 4. DV glob. d. Melburnā), B. Liepiņa 3 g., L. Skadiņa un F. Zvirbule 2 g., A. Amata, V. Kalniņa un T. Volgaste 1 gadu.

DV Brisbēnas nodaļas sarīkotais Kārļa Skalbes 100 gadu dzimšanas atceres vakars 1979. gadā.

Sporta kopa beigusi pastāvēt 1971. g., bet sacensības dažās nozarēs turpinās. Vēl 1973. g. bija basketbola un volejbola vienību spēles, gadskārtēji notiek novusa sacensības un turnīri, zolītes sacensības un kausu izcīņas.

Nodaļā jauni biedri līdz 35 gadiem ir 7. Jaunieši nepiedalās nodaļu sarīkojumu sagatavošanā un tos vāji apmeklē. Mums ir grūtības sagādāt tādu organizātoru, kas iesaistītu jaunatni organizācijā un arī viņu vēlētās nodarbībās. Darbs ar jaunatni nav bijis sekmīgs. Kā izņēmumu varētu minēt Ati Stradu un Dr. Valteru Zolti. Abi iestājās DV kā jaunieši, bijuši aktīvi nodaļā kopš iestāšanās un tagad sekmīgi pilda pienākumus nod. valdē un latviešu sabiedrībā.

Nodaļa ir atbalstījusi vairākus atsevišķus jauniešus latviešu skolas un kursu apmeklēšanai ar $1602, Brisbēnas latviešu skolu ar $1302, Minsteres ģimnaziju ar $1850 un dažādus jauniešu pasākumus ar $1049.

DV Brisbēnas nodaļas valde apsveic nodaļas vecāko biedru Andreju Veidi 85. dzimšanas dienā 1978. gadā. Aiz jubilāra stāv no kr.: P. Sprincis, V. Janovs un I. Bērzkalns.

DV Brisbēnas nodaļas un vanadžu valde 1979. gadā: no kr. 1. rindā I. Bērzkalns, E. Rozentāls, V. Janovs, B. Sprince, P. Sprincis; 2. rindā: I. Kūkuma, A. Žēlastība un I. Krūmiņa. Trūkst V. Zolte un A. Strads.

Aprūpes darbā galvenā loma ir vanadzēm. Viņas rīko veco ļaužu pēcpusdienas un pēdējā laikā apsveic un apdāvina Ziemsvētkos un dzimšanas dienās. Nodaļa izdara savu biedru pēdējo aprūpi — atvadoties no mirušā biedra goda sardzē pie šķirsta un aizbeŗot kapu.

Vietējai aprūpei, ieskaitot 1974. g., Brisbēnā, lielos plūdos cietušiem tautiešiem izdoti apmēram $2000. Ārpus Austrālijas galvenokārt invalidiem vācijā $1085. Palīdzības saiņi uz okupēto Latviju $1000.

Informācijas darbs rit bez lielākām un ievērojamām pārmaiņām. Iekšējai informācijai izdots apkārtraksts 4 reizes gadā, kuŗa metiens audzis no 85 uz 120. Iekšējai inform. izdoti $980. Nodaļai nav svarīgu panākumu presē, atsevišķi biedri rakstījuši vēstules par aktuāliem jautājumiem vietējā presē (lasītāju vēstules). Sarakstē ar pavalsts valdību panākts neliels atbalsts latviešu sestdienas skolai. Katru gadu DV org. biedri piedalījušies Apspiesto

tautu (Captive nations) nedēļas protesta gājienos. LNF Zviedrijā ziedoti $1758, dažādām ārējās inform. vajadzībām $278, DV AVNDF $141.

Nodaļa ar piecām vienībām iestājusies Latvijas Brīvības fondā no 1975. — 1981. gadam, visas mirušo biedru piemiņai: 1975. — G. Maķēna; 1979. — V. Auziņa; 1980. — I. Bērzkalna un T. Krūmkalna un 1981. — Edītes Žēlastības.

Brisbēnas nodaļas valdes sastāvā pārmaiņu ir diezgan maz. Nodaļas valdes pr-ži bijuši: K. Žagars 1973. g. , L. Lācis no 1974. — 1977. g. un 1982. g., un V. Janovs no 1978. — 1981. g.

Nodaļas valdes locekļi žinī laikā pēc gadu skaita: P. Sprincis 10 g., A. Strads 8 g., A. Žēlastība 7 g., I. Bērzkalns 6 g. līdz miršanai, E. Rozentāls un Dr. V. Zolte 5 g., J. Rubis 4 g., Z. Draviņš un B. Sprincis 3 g., L. Kalniņš un J. Ozols 2 g. un E. Ozoliņš un H. Vaivariņš 1 gadu.

Nodaļas apbalvojumi šinī laikā: DV Austrālijas valdes atzinības raksti 9, ieskaitot nodaļas 30 g. jubilejā piešķirto, DV CV atzinības raksti 3 un 1 DV nozīme zeltā.

Pārskatu nobeidzot, nelaiķa I. Bērzkalna rakstītais teikums: Arī Brisbēnā uzticība ir vanagu lepnums un gods!

DV Džīlongas nodaļa

Gadu gājumā nodaļas darbs nevēršas plašumā, tautiešiem pārvietojoties uz lielākiem centriem, un daža kopas darbība ir izbeigusies.

Pašlaik nodaļā ir 58 biedri, 25 vanagi un 33 vanadzes. No nodaļas dibinātājiem nodaļā ir A. Vanadziņš un S. Kampans, abi aktīvi darbinieki.

Kā redzams no biedru skaita, vanadzes nodaļā ir vairākumā un vanadžu kopa ir darbīgākā. Vanadzes ir visas nodaļas darbības centrs un bez vanadzēm nodaļa ir grūti iedomājama.

Vanadžu kopas atbalstā un ierosmē 1980. g. 21. sept. dibināta deju kopa ,,Pastalnieki''. Deju kopu vada un dejas apmāca I. Schuberte. ,,Pastalnieki'' piedalās katrā laicīgā sarīkojumā un 1983. gadā pirmo reizi piedalās Austrālijas Latviešu kultūras dienu sarīkojumā Melburnā.

Tautas deju grupa ,,Pastalnieki'' 1982. gadā. 1. r. n. kreisās: Stella Šuberte, Emilija Sahajdak, Matīss Šuberts, 2. r. Zenta Šuberte, Linda Veanes, Sandra Šuberte, 3. r. Nikolajs Sahajdak, Richards Susters, Cery Kampāns un Monika Sahajdak.

Pie vanadžu kopas ilgus gadus pastāv latviešu grāmatu un periodisku izdevumu bibliotēka ar pāri par 1000 sējumiem, kuŗu savā mājā gaumīgi iekārtojusi un vada H. Ošeniece ar vanadžu kopas atbalstu.

Ierunā vairākas grāmatas skaņu lentēs DV Rietumvācijas neredzīgo bibliotēkas vajadzībām, ierunā L. Blūmenfelde un ieskaņo A. Ošenieks.

Vanadzes regulāri apciemo slimos un vecos tautiešus gan mājās, gan veco ļaužu mītnēs. Apzināti un iespēju robežās atbalstīti trūkumā nonākušie tautieši.

Financiāli atbalstīti ,,Insulas'' veco ļaužu iemītnieki, kā arī Minsteres latviešu ģimnazija Vācijā un tās projekti.

Gadskārtējie sarīkojumi ir vanadžu gada balle — bazārs, Jāņu sarīkojums, kopīgi atzīmē Ģimenes dienu, vecos ļaudis iepriecinot ar bērnu un mazbērnu priekšnesumiem un pasniedzot visvecākajām mātēm ziedus.

Ik gadus krāšņs sarīkojums bērniem ir Ziemas svētku eglīte ar svētbrīdi, priekšnesumiem, skaisti dekorētu eglīti, Ziemas svētku vecīti, dāvanām, rotaļām un bagātīgi klātu galdu visiem dalībniekiem.

1976. g. Ziemas svētku sarīkojums bērniem ar teātri ,,Jaunās ziņas''.

,,Galla day'', no labās: L. Jaugiete, A. Balode un H. Meldere.

1973. g. izstāde — Expo-Latvian. No kreisās: A. Vanadziņa, S. Liepiņa, L. Jauģiete un I. Šuberta.

Ik gadus uzklausīti vairāki referāti par Latvijas novadiem un citiem tematiem; tas jau ieviesies par kopas tradiciju, pēc tam ar pārrunām kavējas pie groziņu veidā klātiem kafijas galdiem.

Visos nodaļas sarīkojumos saimniecisko daļu ar lielu rūpību izkārto nodaļas vanadzes.

Vanadžu kopas vadītājas bijušas: E. Kampāne 1974. — 1975., 1980. — 1982. gadam un kopas valdes loc. 2 g.; V. Derry 1973., 76., 77., 79. gadā un nod. valdes loc. 1 gadu; un R. Kubile 1978. gadā, kopas valdē 1 g. un nodaļas valdes loc. 2 gadus. Vanadžu kopas valdes loc.: S. Liepiņa, E. Cīrule 8 g.; A. Leitmane, L. Mellēna 7 g.; S. Jurka 5 g.; L. Jauģiete 4 g.; R. Part, H. Ošeniece, E. Cēberga, L. Krūmiņa un K. Mellēna — katra 1 gadu.

Nodaļa ik gadus atzīmē plkv. O. Kalpaka un Latviešu leģiona dienu martā ar svētbrīdi latviešu kapsētas nodalījumā, noliekot vainagu kritušajiem karavīriem.

Atzīmē ,,Baigo gadu'', 14. jūniju — aizvesto tautiešu piemiņu ar referātu, priekšnesumiem un pēc tam kafijas galdu. Katru gadu atzīmē ar svinīgu sarīkojumu Latvijas valsts dibināšanas dienu 18.

DV Austrālijas vanadžu vadītāja A. Kliešmete Džīlongas vanadžu kopas 20 gadu jubilejā 1982. g.

Džīlongas vanadžu kopa 1982. gadā. 1. r. no kr.: sekr. S. Jurka, saimniece un vad. vietn. S. Liepiņa, A. Butava, kopas vad. E. Kampane, kasiere A. Leitmane, biedrz. R. Parta, sarīk. vad. E. Cīrule. 2. r. no kr. 3. bibliotēkāre H. Ošeniece.

Džīlongas latv. kapsētas nodalījums ar pieminekli un urnu novietni 1982. g.

nov., kuŗā piedalās vanagi un vanadzes ar nodaļas karogu, lielākā daļa Džīlongas tautiešu un viesi, lai noklausītos svētku runu, priekšnesumus un pēc tam kopīgi dažas stundas pakavētos dziesmotā garā pie vanadžu kafijas galdiem. Sarīko gadskārtējo balli — bazāru, kas dod nelielu atlikumu nodaļas aprūpes vajadzībām.

Kārto kārtējo DV AV un LAAJ kopējo ziedojumu vākšanu. Rīko izbraukumus uz dažādām skaistām vēsturiskām apkārtnes vietām pārmaiņus ar kaimiņu DV Balaratas nodaļu.

Strauji augot pensionāru skaitam un piemērojoties vietējām prasībām un apstākļiem pēdējā laikā rīko raibo pēcpusdienu ar pensionāriem piemērotu ieejas cenu, pašu gatavotiem priekšnesumiem , kasešu deju mūziku un groziņiem, pavadot vairākas stundas dziesmās un omulībā ar atziņu, ka šādi sarīkojumi ir vēlami nākotnē.

Pie nodaļas ir jaukts koris — Džīlongas-Balaratas apvienotais jauktais koris. Diriģente ir Ē. Ābele. Džīlongas koŗa daļu vadīja J. Mellēns, bet tagad pārtraucis darbību.

Nodaļā bija drāmas kopa, pašlaik nedarbojas, tas bija kollektīvs darbs, ar daudziem uzvedumiem pēdējos 10 gados.

Nodaļa un vanadžu kopa uztur latviešu kapsētas nodalījumu.

Nodaļā piešķirtie apbalvojumi ir DV Austrālijas valdes atzinības raksti — 32, DV centrālās valdes atz. raksti — 13, ieskaitot vanadžu kopas, un DV nozīmes zeltā — 2.

Nodaļas valdes pr-ži šinī laikā: V. Leitmanis 1973., 1974. g. un 1 g. valdes loc., J. Mellēns 1975.—1978. g. un 1 g. valdes loc., S.

1977. g. Džilongas un Balaratas apvienotais koris. 1. r. no kr. 4. Ē. Ābele — diriģente.

17. 7. 1975. Dziesmu un drāmas kopas pirmā uzveduma „Grietiņa" dalībnieki.

DV Džilongas nod. valde 1983. g. no kreisās: sekr. E. Krūmiņš, pr-ža v-ks S. Kampāns, biedrzine R. Kubila, pr-dis V. Leitmanis, kasieris F. Koris un mantzinis A. Vanadziņš.

Kampāns 1979.—1982. g. un 4 g. valdes loc. Nodaļas valdē darbojušies: F. Koris 10 g., A. Vanadziņš 9 g., H. Kubils 6 g., L. Jurka, J. Klanis 5 g., A. Voņģis 3 g., Ž. Balodis, L. Buks, R. Kubils 2 g., un A. Jauģietis un V. Derry katrs 1 gadu.

DV Kanberas kopa

Arvīds Purvis stāsta: Pēc daudzu gadu relātīvi izolētās darbības ārpus latviešu aprindām es pievienojos latviešu saimei, apmetos uz dzīvi Kanberā septiņdesmito gadu vidū. Latviešu sabiedrība šeit bija nostabilizējusies ar izteiktu struktūru un tautiešu grupējumiem. Iestājos mazajā Kanberas latviešu ev.-lut. draudzē ar Sidnejā dzīvojošo mācītāju, kā arī Kanberas Latviešu b-bā. Pastāvēja arī ilggadēja latviešu deju kopa ,,Sprigulītis'' enerģiskās Skaidrītes Darius vadībā, kā arī mazas lietiskās mākslas un rokdarbnieču kopas. Koris un DV nodaļa vairs nepastāvēja.

Kanberas tautiešu mazais skaits liedz iegādāties īpašumu sabiedriskām vajadzībām, vai pastāvīgi uzturēt mācītāju. Saskarē ar Kanberas tautiešiem iepazinos ar vairākiem, kuŗu domas un idejas saskanēja ar manējām. Šai sakarā 1981. gada beigu posmā, pirms brauciena uz 31. Austrālijas Latviešu Kultūras dienām Brisbēnā, sarunā ar Kanberā dzīvojošo DV Sidnejas nod. biedru, enerģisko Žani Mediķi, pārrunājām iespēju atjaunot DV darbību. šeit. Atcerējāmies, ar kādu sajūsmu tautieši uzņēma un reaģēja uz sidnejiešu ,,Dziesmu gara'' un izcilās Kanadas DV grupas sniegumiem septiņdesmitajos gados Kanberā.

Atgriežoties no Brisbēnas mēs ar Ž. Mediķi iztirzājām un pārrunās ar dažiem domu biedriem, to vidū O. Kreitālu, nolēmām griezties pie Kanberā dzīvojošiem tautiešiem ar aicinājumu, bet it sevišķi pie ,,klusā vairuma'', kas personīgu iemeslu dēļ nebija aktīvi iesaistīti lokālā sabiedriskā dzīvē.

1982. g. 9. jūlija vakarā bez vienas dāmas un četriem kungiem pulcējās vēl trīs DV biedri (Ž. Mediķis, A. Stīpnieks un es), lai apsvērtu pagātnes notikumus un minimālās prasības DV kopas nodibināšanai. Nolēmām apzināt vairākus iespējamos biedrus, dodot iespēju plašākai Kanberas tautiešu saimei iepazīties ar mūsu nolūku. Iepriecināja dzirdēt no vairākiem tautiešiem interesi pievienoties, ja DV darbība Kanberā atjaunotos. Ciešā sadarbībā ar atsaucīgajām Kanberas latviešu ev.-lut. draudzes un Kanberas Latviešu b-bas valdēm varējām ievietot viņu apkārtrakstos DV CV speciālo Aicinājumu un savus nodomus.

Balstoties uz iepriekš minēto, 1982. g. 8. augustā pēc Kanberas latviešu draudzes dievkalpojuma baznīcēni un no Sidnejas ielūgtie DV pārstāvji pulcējās Sv. Pēteŗa luterāņu baznīcas zālē. Šeit mums vēl piebiedrojās daži DV biedri no attālās Kūmas.

Šīs sapulces pirmo daļu savā territorijā vadīja draudzes prnieks E. Evarsons, iepazīstinot klausītājus ar DV AV pr-di V. Aufmani (viņš bija tikko atgriezies no DV CV sēdes Halifaksā, Anglijā), kuŗš klātesošiem sniedza ideoloģisku uzrunu, kam sekoja DV AV vanadžu vadītājas A. Kliešmetes atreferējums par vanadžu darbību Austrālijā un DV Sidnejas nod. v. pr-ža P. Upenieka draudzīgie norādījumi.

Pēc pārtraukuma otru daļu vadīja P. Upenieks. Kanberas DV kopas pagaidu valdē par pr-di ievēlēja A. Purvi, sekretāru A. Stīpnieku un kasieri E. Peniķi. Tūlīt arī reģistrēja jaunus biedrus — kopskaitā desmit. Līdz ar to minētais jāuzskata par DV Kanberas kopas dibināšanas — atjaunošanas dienu.

Ar gandarījumu sekojošās valdes sēdēs uzņemti vairāki jauni biedri un dažas vanadzes; viņu skaits auga, nākot no Cēdelgemas un gados jaunākās paaudzes. Šajā laika posmā kopai piebiedrojās izcilais DV darbinieks A. Bagun-Bērziņš, ilggadējais DV AV un DV Melburnas nod. valdes loceklis, kuŗš ar kundzi nesen bija pārcēlies uz dzīvi Kanberā. Viņa līdzdarbība Kanberas DV kopai deva ,,esprit de corps'' izjūtu.

Pirmā kopas sapulce risinājās Lietuviešu klubā (Lithuanian-Australian Club) 14. oktobrī, ierodoties 18 biedriem. Pēc īsas pagaidu valdes pr-ža uzrunas un valdes locekļu ziņojumiem sekojošās personas ievēlēja jaunajā kopas valdē: valdes pr-dis — A. Purvis, vanadžu kopas vadītāja — A. Mediķe. Par valdes locekļiem ievēlēja un amatus sadalīja: Ž. Mediķis — pr-ža vietnieks ar 1983. g. 1. martu, arī sekretārs, A. Grigulis — sekretārs (agrākais DVF Pīterborovas valdes loceklis, kuŗš pilna laika studiju dēļ pārtrauca sekretāra pienākumus), E. Peniķis —

DV Kanberas kopas valde 1982. g. 2. nov. No kreisās priekšā: A. Mediķe, vanadžu k. vad., A. Grigulis, sekretārs, A. Purvis, v. pr-dis, O. Kreitāls, v. loc., V. Lukss, Kūmas b. pārst. Stāv no kr.: Ž. Mediķis, pr-ža v-ks, E. Peniķis, kasieris.

kasieris, O. Kreitāls — valdes loceklis speciāliem uzdevumiem, V. Lukss — valdes loceklis un Kūmā (Cooma) dzīvojošo DV Kanberas kopas biedru pārstāvis, R. Meinholda — vanadžu kopas vadītājas vietniece. Kopas revīzijas komisijā ievēlēja pr-di A. Stīpnieku un locekli — Z. Klēģeri.

Sapulces norisi protokolēja A. Bagun-Bērziņš, piepalīdzot sapulces norisē.

Savā ziņojumā A. Purvis sniedza informāciju par gaidāmo DV salidojumu Kanberā un tās iespējamo izkārtojumu saziņā ar DV AV un DV Sidnejas nod. valdi. Sakarā ar šo notikumu Kaujas karogs un Leģiona standarts jau nodoti Kanberas kopas glabāšanā līdz DV salidojuma dienai.

Savā darbībā pēc DV salidojuma 1982. g. beigās Kanberas DV kopa sākusi pārslēgties uz iekšēju rosību, lai nostiprinātu tuvību biedru starpā un uzņemtu tiešākus sakarus ar vietējiem tautiešiem, iesaistoties kopīgos sabiedriskos pasākumos, jo bez vietējās latviešu sabiedrības atbalsta mūsu centieni un darbība būtu izolēti.

Būtu jāpiemin Kanberas tautiešu atsaucība. Tā atspoguļojas vietējās draudzes valdes un Latviešu b-bas atbalstā mūsu tapšanas laikā, tautiešu atsaucība mūsu koordinētai kopīgai mantu vākšanai un pārdošanai, kā arī Latviešu centra Minsterē projekta ziedojumu vākšanas akcijai.

Bez tam kopas biedri nolēma 1982. g. biedru naudas maksu netilpināt 1983. g., bet visu 1983. g. segt ar pilnu gada maksu.

Pie ziedojumiem, ievērojot, ka puse no kopas biedriem ir pensionāri, pieder arī kopas biedra E. Kalniņa dāvātie kokā izgrieztie galda standarti, kuŗus lietojam savām vajadzībām.

Starp Kūmas un Kanberas DV biedriem pastāv ciešas attieksmes, kuŗas izpaužas savstarpējos apciemojumos. Būtu jāpiemin Kūmā dzīvojošais ilggadējs DV darbinieks un biedrs L. T. Bērziņš. Viņš neskaitāmus gadus rūpējies par Latvijas nacionālā karoga novietošanu Kūmas informācijas centra tuvumā esošā, to nāciju rindā, kuŗu piederīgie bija iesaistīti ilggadējā Snowy Mountains Hydro-Electric Authority projekta īstenošanā. Kamēr šī iespēja pastāvēs, ceļinieki varēs sveikt brīvi plīvojošo sarkanbaltsarkano karogu arī šajā Austrālijas iekšienes pilsētiņā.

Lāčplēšu dienas atceres aktu 11. nov. apvienoja ar sekojošu pirmo biedru vakaru. To atklāja A. Purvis pieminot, ka mēs pārstāvam mūsu apspiestās tautas brīvo balsi ārpus dzimtenes robežām. Lāčplēšu atceres akta oratoriju sniedza A. Bagun-Bērziņš. Šajā pirmajā kopas publiskajā funkcijā, bija lūgti visi, kam šīs dienas nozīme nebija zudusi. Ieradās 18 personas, to vidū arī daži viesi.

Pulkveža O. Kalpaka piemiņas dienu atzīmēja 1983. g. 25. febr., to ievadīja kopas pr-ža v-ks Ž. Mediķis, kas starp citu teica, ka plkv. Kalpaks paliek kā simbols un ar viņa vārdu mēs pieminam visus, kas cīnījušies par dzimtenes brīvību.

Vanadžu kopas vad. A. Mediķe referātā par plkv. Kalpaku deva dzīvu ieskatu viņa dzīvē un traģiskā pādējā stundā. Pēc tam sekoja A. Ludriksona atreferējums par Latviešu ģimnaziju un Latviešu centra projektu Minsterē, papildinātu ar slīdīšu illustrācijām uz ekrāna.

Pēc sarīkojuma kopskaitā 34 pakavējās pie līdzpaņemtiem groziņiem sarunās ar tālo viesi no Vācijas — A. Ludriksonu.

1983. g. 19. martā desmit Kanberas DV kopas biedri devās uz DV namu Bankstaunā, Sidnejā, ciemos pie DV Sidnejas nod., lai ar viņiem un DV Ņūkāsles nod. biedriem pārrunātu DV darbības praktiskās lietas, pēc tam piedaloties Leģiona dibināšanas atceres brīdī Rukvudas (Rookwood) kapos, latviešu karavīru kapu nodalījumā un noslēgumā DV namā, Leģiona ballē.

Sadarbībā ar Kanberas latviešu ev.-lut. draudzi un deju kopu ,,Sprigulītis'' Kanberas DV kopa noorganizēja un izkārtoja veiksmīgu tautiešiem nevajadzīgo mantu savākšanu un pārdošanu vietējā ,,utenī'' 1983. g. 17. aprīlī.Šis pasākums saveda kopējā sadarbībā divas paaudzes un, šķiet, ka tas turpināsies arī nākotnē ar labām sekmēm šo trīs grupu līdzekļu iegādē un sadalē.

Iecerēts izkārtot ,,Mazs bij' tēva novadiņš'' no DV Sidnejas nod. piegādātiem materiāliem. Ienācis priekšlikums iesaistīt Kanberas tautiešus, kas varētu sniegt atmiņas par saviem dzimtajiem novadiem un sakopotā veidā tās pasniegtu Kanberas latviešu skolas audzēkņiem, kuŗu vadība solījusies piedalīties šajā pasākumā.

DV Kanberas kopas biedru skaits 1983. g. maijā bija sasniedzis 28, no tiem 8 ir vanadzes. Viņas aktīvi piedalās kopējos darbos, bet mazā skaita dēļ vēl nav uzsākušas neatkarīgu darbību kā kopa. Četri biedri iestājušies par mūža biedriem. Kopa iestājusies LAAJ (Latviešu Apvienībā Austrālijā un Jaunzēlandē) un sākusi iekšēju ziedojumu vākšanas akciju Patiesības fondam, kā arī Latvijas Brīvības fonda pirmajai iemaksai.

Kopas valdes sēdes notiek katra mēneša pirmās otrdienas vakarā Lietuviešu kluba telpās. Kopa ar biedriem abonē 8 DVM eksemplārus. Viens no tiem cirkulē starp kopas biedriem-pensionāriem un tām personām, kuŗas to vēlas lasīt.

Atkarībā no vērtējuma vai vajadzības un sadarbībā ar Kanberas Latviešu b-bu, tās plaši cirkulētā apkārtrakstā tiek ievietoti raksti no kopas saņemtās ārējās informācijas materiāliem, vai raksti attiecībā pret kopas speciāliem ziņojumiem. DV Sidnejas nod. izdotā biļetena starplaikos vajadzības gadījumos Kanberas DV kopas valde sagatavo savu apkārtrakstu, piesūtot DV AV, visām DV nodaļām Austrālijā, DV biedriem Kanberā, Kūmā, vietējo latviešu organizāciju pr-žiem un atsevišķām personām vispārējai informācijai.

Līdz šim ir publicēti pieci kopas apkārtraksti (no 82. g. sept. līdz 83. g. jūlijam). Ar savu praktisko pieeju šo apkārtrakstu īstenošanā un sagatavošanā aktīvi piedalās A. Bagun-Bērziņš.

DV kopas iespieddarbu vajadzībām savu litografisko prasmi izmanto nenogurstošais kopas biedrs O. Kreitāls gan sagatavojot, gan kopējot speciāldarbus.

Nobeigumā gribētos teikt, ka Kanberas Daugavas Vanagu kopa, tās vecākās un vidējās paaudzes biedri — kā vīri tā dāmas, cer turpināt vēl vairāk aktīvizēt kopas darbību un laika tecējumā iesaistīt mūsu rindās arī jaunākās paaudzes pārstāvjus.

DV Melburnas nodaļa

1973. darbības gadu nodaļa iesāk ar 319 biedriem, to starpā 56 vanadzes un 10 biedri veicinātāji. Nodaļā miruši 6 biedri, izstājies 1, turpretī iestājušies 8 vanagi, 2 vanadzes un 2 biedri veicinātāji. No biedru maksām atbrīvoti 50 vanagi un 15 vanadzes, to nemaksā arī biedri veicinātāji.

DV Melburnas nodaļas vanadžu vad. M. Balode un valdes pr-dis A. Kenne pēc zelta nozīmju saņemšanas 1973. gada salidojumā Sidnejā.

Darbības gadā notikušas 11 valdes sēdes. Nodaļu vada A. Kenne.

Nodaļā darbojas: —

1. Tautas deju kopa ,,Daugavieši — Sakta.'' Pārskata gadā kopa piedalījusies 7. sarīkojumos. Kopa iegādājās tautas tērpus dejotājiem.

2. Dubultkvartets ,,Kursa'' ar savām dziesmām iepriecina latviešu sarīkojumus gan Melburnā, Balaratā, Džīlongā un pat Hobartā.

3. Šaušanas sekcija. Joprojām cītīgākie šāvēji ir mūsu jaunieši, lai gan Virsnieku apvienības un DV gadskārtējās šaušanas sacīkstēs no atpūtas ,,izvelk'' bijušos meistarus.

4. ,,Vanagu'' apsaimniekošanas komisija rūpējās par nodaļas lauku īpašuma ,,Vanagi'' apsaimniekošanu un apkopšanu. Šogad mūžīgā mierā aizgāja ,,Vanagu'' māmuļa M. Dzene; nodaļa izjutīs viņas trūkumu.

5. Vanadžu sekcija — rosība galvenokārt izpaužas saimnieciskā laukā, palīdzot nodaļas vanagiem sarīkojumos, gan arī rīkojot

DV Melburnas nodaļas valde 1973. g.: 1. rindā no kreisās — R. Siliņš, A. Impols, valdes pr-dis A. Kenne, B. Zeidaka, O. Podziņš. 2. rindā no kreisās — J. Balodis, A. Delvers, J. Bērziņš, L. Apinis, A. Ložeņicins.

pašām savus sarīkojumus, kas ienes lielu peļņu. Tā šogad vanadzes rīkoja nodaļas lauku īpašumā zaļumballi pie ragu mūzikas, tā bija saistīta ar peldbaseina atklāšanu, kam līdzekļus deva arī vanadzes.

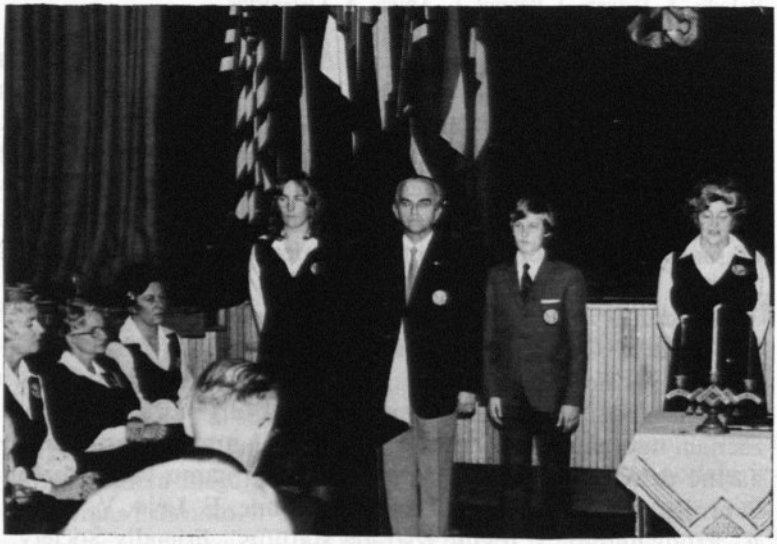
Jaunatnes audzināšanas, kultūras un informācijas darbs ieņem pirmo vietu Melburnas latviešu domās, bet aprūpes darbu uzskata par DV nodaļas pienākumu. Sakarā ar kopējo līdzekļu vākšanas akcijas noorganizēšanu nodaļa iegūst mazāk līdzekļu nekā līdz šim.

Latviešu organizācijas Melburnā, balstoties uz A. Proda un citu tautiešu aicinājumu, sākušas visapsveicamāko pasākumu — Latviešu pensionāru un aprūpes nama projektu. Šāds pasākums ir par lielu kādai atsevišķai organizācijai vai arī vairākām organizācijām noorganizēt un īstenot. Tikai ar ikkatra Melburnā un apkārtnē dzīvojošā latvieša līdzdalību mēs šo namu varam uzcelt. Šī projekta padomē aktīvi piedalās A. Kenne, E. Leja, V. Rolavs, A. Prods un citi. V. Eglīte izstrādā statūtus ,,Friendly Society'', kas nepieciešami, lai varētu saņemt valsts pabalstus.

1974. gadu nodaļa iesāk ar 307 biedriem, no kuŗiem 55 ir vanadzes. Nodaļu vada A. Kenne, bet vanadzes — M. Balode. Nodaļas darbība iegājusi rutīnas sliedēs. Šai gadā lielākais pasākums, kas darīts ne tikai nodaļas, bet visas Austrālijas mērogā, bija protesta sanāksmes gan vietējos apstākļos, gan vienreizējā visu baltiešu milzu protesta sanāksmē Kanberā, parlamenta priekšā. Tas bija vienreizējs gadījums, kad izgājām ielās, lai protestētu pret valdības lēmumu — Baltijas valstu stāvokļa Pad. savienībā de jure atzīšanu.

Balstoties uz DV salidojuma lēmumu, ka DV rindās var uzņemt arī nelatviešu izcelsmes biedrus, ja viņi ir precējušies ar latviešu izcelsmes biedriem, nodaļā uzņemti 2 jauni austrāliešu jaunekļi, kas precējušies ar latvietēm. Šo DV salidojuma lēmumu pieņēma pēc Melburnas nodaļas ierosinājuma.

Nodaļas vanadzes palīdzēja visos sarīkojumos, kā arī rīkoja pašas savus sarīkojumus ar labiem panākumiem. Tāpat sarīkoja bērniem Lieldienu izbraukumu ar dažādiem Lieldienu pārsteigumiem. 1974. g. nodaļa svinēja 25 gadu darbības jubileju ar pla-

DV Melburnas nodaļas vanadžu vad. M. Balode sveic nodaļas vanagus gadasvētkos 1974. gadā. Pie karoga Juris Bērziņš ar nodaļas jauniešiem.

šāku koncertu vienā nedēļas nogalē un balli ar aktu nākošajā nedēļas nogalē. Šinī gadījumā nodaļā viesojās zemes valdes pr-dis J. Masulāns.

Nodaļas valde, vanadzes un dubultkvartets ,,Kursa'' nosūtījuši lielākas naudas summas Brisbēnas plūdos cietušo tautiešu atbalstam. Lauku īpašumā ,,Vanagi'' iesākta un pabeigta pirts un ģērbtuves būve, kas uzcelta no atsevišķu biedru un tautiešu ziedojumiem.

1975. gadā nodaļu vada V. Rolavs un vanadzes — E. Stuberovska. Biedru skaits stabils 308 kopā ar vanadzēm (55). Šinī gadā deju kopa ,,Daugavieši — Sakta'' var atskatīties uz 25 gadiem. Ja iepriekšējos gados bija izjūtams dalībnieku trūkums, tad 1975. g. bijuši 40 mēģinājumi, un dejotāju rindās ir 10 meitenes un 11 zēni.

,,Vanagu'' 10 gadu darbības atcere. Saņemti daudzi vērtīgi ziedojumi. Notikuši 23 dažādi sarīkojumi un izbraukumi, kuŗos piedalījušies vairāk nekā 1600 viesu (iepriekšējā gadā 19 izbraukumi un 1275 viesi). Dubultkvartets ,,Kursa'' iedziedājuši savu 3. skaņu plati.

1976. gadā vanagu nodaļu vada V. Rolavs un vanadzes M. Balode. Nodaļā 304 biedri, no tiem 63 vanadzes. Šinī gadā Austrālijā ciemojas DV priekšnieks J. Frišvalds, apmeklējot arī mūsu nodaļu.

Grupa vanadžu kādā izbraukumā Monbulkas ,,Vanagos'' 1974. gadā.

DV Melburnas nodaļas mītne 5 Dickens ielā, Elwood.

Nodaļā nobriedusi doma par sava īpašuma iegādi un apstiprina arī komiteju, kas rūpējas par īpašuma sameklēšanu.

Vanadžu kopa M. Balodes vadībā ar ziedojumiem centusies palīdzēt kā jauniešiem kultūras un audzināšanas laukā, tā arī tautiešiem slimības gadījumos. Vanadzes pulcējušās 6 sanāksmēs, rīkojušas patstāvīgus sarīkojumus un piedalījušās visos nodaļas sarīkojumos.

Nodaļas dubultkvartets ,,Kursa'' jau vairākus gadus no vietas rīkojis patstāvīgus sarīkojumus, kas vienmēr labi apmeklēti. Pulcējušies 42 mēģinājumos un piedalījušies vairākos citos sarīkojumos. Rīkots kopīgs koncerts ar Adelaides vīru kori Adelaidē.

Deju kopa ,,Daugavieši — Sakta'' aizvadījusi raženu gadu, dejojot gan latviešu, gan cittautiešu sarīkojumos. Bijuši 49 mēģinājumi, un kopā ir 33 aktīvi dejotāji.

Šinī gadā nodaļas lauku īpašumā veikti lielāki pārbūves kā arī krāsošanas un parketa atjaunošanas darbi. Notikuši 23 dažādi sarīkojumi ar apm. 1250 viesiem. Rīkoja pirmo reizi Mārtiņu vakaru, kas deva nelielu atlikumu. Strīdīgais robežu jautājums arī nokārtots mums labvēlīgi un mērnieki nosprauduši jauno robežu, kur ceļ jaunu žogu. Darbi turpināti apkopjot stādītos krūmus un

DV Melburnas nod. valde 1977. gadā. 1. r. no kreisās: G. Zilberts, E. Cekuliņš, L. Apinis, J. Balodis. 2. r.n. kreisās: J. Bērziņš, V. Liepiņa-Bērziņa, O. Sprude, v. pr-dis V. Rolavs, G. Vagare, F. Sala, E. Podziņš un J. Bērziņš.

kociņus, tāpat piemiņas kokus, kas stādīti DV zelta nozīmju nēsātāju un ievērojamāko viesu piemiņai.

Nodaļas šaušanas sporta sekcija darbojusies sekmīgi. Biedru skaits 20, no tiem 9 jaunieši. Notikušas 8 sacensības un treniņi. 1977. gadā nodaļā bijuši dažādi jaunumi. Nodaļas biedru skaits sasniedzis 322. Iepirkts jauns DV īpašums 5 Dickens ielā Elwood, tas ir blakus esošam latviešu namam.

Nodibināts jauniešu teātris ar nosaukumu DV Melburnas nodaļas ,,Mazais teātris''. Šinī gadā nodaļu vada V. Rolavs un vanadzes — M. Balode.

Darbības gadā notikušas 12 valdes sēdes, priekšsēdis un valdes locekļi piedalījušies 20 reizes citu organizāciju sēdēs. Izdoti 2 nodaļas apkārtraksti, sniegtas ziņas latviešu avīzēm un DV mēnešrakstam. Sarīkoti 3 akti, 2 koncerti, 2 priekšlasījumi, 4 biedru vakari, 1 teātŗa izrāde, 1 filmu izrāde, 1 eglītes vakars, 1 veco ļaužu vakars, 3 izbraukumi un 3 balles.

Nodaļas biedri daudz strādājuši jaunajā nodaļas īpašumā, to savedot kārtībā, jo īpašums ir ļoti nolaistā stāvoklī. Talkas notiek katru sestdienu, un vanadzes talciniekiem gatavo pusdienas pašas par saviem līdzekļiem.

Vanadžu kopā ir 68 vanadzes. Darbības gadu iesāk ar tradicionālo, absolventu mātēm skolas izlaiduma aktā pasniedzot ziedu veltes. Arī latviešu vidusskolas izlaiduma aktā vanadzes jau vairākus gadus pēc kārtas pasniedz velti — aploksni. Ziedojušas 2 stipendijas vasaras vidusskolai un nav aizmirsušas Minsteres ģimnaziju. Nodaļas jaunajam īpašumam parāda atmaksai doti $1000. Šinī gadā vanadzes svin 25 gadu pastāvēšanu ar lielu balli un koncertu. Vanadžu pārstāves piedalījušās Adelaides vanadžu 25 gadu un Džīlongas vanadžu 15 gadu jubilejās, pasniedzot veltes. Rīkota arī tradicionālā zaļumballe un citi sarīkojumi, aktīvi piedaloties arī nodaļas rīkotos sarīkojumos. Aizgājušā gadā vanadzes zaudēja vienu no aktīvākām nodaļas vanadzēm Irmu Kenni, kuŗa pēc grūtas slimības tika piepulcināta aizsaules ceļiniekiem.

Nodaļas dubultkvarteta sastāvā nav nekādu pārmaiņu, bijuši 42 mēģinājumi un dziedāts 7 dažādos sarīkojumos. Galvenais sarīkojums ir kopējais koncerts ar Adelaides vīru kori Melburnā. ,,Kursas'' sarīkojumi ir ļoti iecienīti, un vienmēr sarīkojumu zāle ir pilna.

DV Melburnas nodaļas gadasvētku akts 1977. gadā. Uzrunā V. Rolavs; pie karoga A. Kenne, F. Sala un M. Ezergailis.

Sporta šaušanas sekcijas biedru skaits 18, no tiem 9 jaunieši. Sekcijas darbība bijusi ierobežota.

Deju kopai ,,Daugavieši — Sakta'' bijuši 47 mēģinājumi, kuŗos piedalījušies 43 dejotāji. Daļa dejotāju piedalījusies Jaunzēlandes turnejā. Uzstājušies 14 atsevišķos sarīkojumos, no kuŗiem lielākā daļa austrāliešu sabiedrībai, tā popularizējot latviešus. Turpina vienveidīgu tautisko tērpu sagādi.

Mazais teātris ir jaunākais ,,bērns'' nodaļas sekciju starpā. Uzsākot darbību, kopā ir 18 dalībnieku. Sarīkota 1 teātŗa izrāde. Kopu vada Lūcija Kalniņa.

Lauku īpašumu ,,Vanagos'' apmeklējuši vairāk par 1450 viesiem. Izdarīti lielāki darbi apkopšanā un galīgi nokārtots robežu jautājums. Vanagus apmeklējuši tāli ciemiņi, kā: DV pr-ks J. Frišvalds un māc. J. Šmits no Kanadas, kas atstājuši piemiņai iestādītus kociņus.

1978. gads aizvadīts spraigā darbā, turpinot jaunā īpašuma izbūvi un reizē arī prasot likumīgas atļaujas kluba licencei. Tas neizdevās, jo pieprasījumu noraidīja un arī pārsūdzība nedeva vajadzīgos rezultātus. Nodaļu vada V. Rolavs un vanadzes — M. Balode. Šinī gadā 150 biedri ziedojuši naudu īpašuma 5 Dickens ielā iegādei.

Visumā nodaļas un nozaŗu darbs iegājis sliedēs, kur vairāk neko daudz nevar darīt. Vanadzes rīko savus sarīkojumus, palīdz nodaļas valdes sarīkojumos, apmeklē slimos, palīdz, kam vajadzīga palīdzība. ,,Kursa'' dzied gan nodaļas, gan arī citu organizāciju sarīkojumos, tāpat arī tautas deju grupa ,,Daugavieši — Sakta'' dejo gan latviešu, gan arī austrāliešu sabiedrībai un katru gadu piedalās Kultūras dienu lielo tautas deju uzvedumā.

1979. gadā nodaļu vada Bruno Ērglis un vanadzes — M. Balode. Nodaļā 324 biedri, miruši 5, uz citām nodaļām pārgājuši 3, bet iestājušies 16 jauni biedri. Nodaļas valde sanākusi 12 darba sēdēs; darbības gadā saņemti 215 un izsūtīti 70 raksti. Izdoti 2 apkārtraksti 310 eks. katrs. DV mēnešrakstu abonē 102. Šis gads iezīmējas ar to, ka pilsētas valde atļāvusi atjaunot nolaisto īpašumu agrākā stāvoklī un darbi paveikti tiktālu, ka nodaļas valdes sēdes un dubultkvarteta ,,Kursas'' mēģinājumi jau notiek pašu mītnē. Turpinās mītnes izbūves darbi un iekārtošana, nodaļas

sekcijām palīdzot līdzekļu sagādē gan virtuves iekārtai, gan krēslu iegādei, gan arī grīdu segumiem. Sēžu istabai izgatavo lielu galdu un iegādāti pieklājīgi krēsli. Šinī gadā nodaļa atskatās uz 30 gadu darbību.

Vanadžu kopā ir 73 vanadzes. Bijušas 5 sanāksmes. Vanadžu darbs norit ierastās sliedēs: skolas, palīdzība slimības gadījumos un slimnieku apmeklējumi, kopas sarīkojumi un piedalīšanās nodaļas sarīkojumos u.c. Vanadzes gatavo nama talciniekiem pusdienas gan sestdienās, gan arī citās dienās, kad notiek talkas. Dāvājušas mītnei gan mēbeles, gan grīdu segumus.

Nodibināta rokdarbnieču kopa, kas darbojas V. Liepiņas-Bērziņas vadībā. Kopā ir 10 dalībnieces. Vanadzes rīkojušas arī vairākus bēŗu mielastus aizgājušiem nodaļas biedriem.

„Daugavieši—Sakta" (vad. A. Grimms). Puišiem iegādājusi jaunus Alsungas tautas tērpus. Piedalījušies 14 dažādos sarīkojumos. Bijis 51 mēģinājums, kopā ir 29 dalībnieki. Gatavojas savu 30 gadu atcerei nākošā gadā.

Dubultkvartets „Kursa" (diriģents V. Pommers) nevērojot to, ka pagājušā gadā 4 dziedātāji darba vai personīgu iemeslu dēļ aizgāja no dziedātāju saimes, turpināja dziesmu mācīšanu. Bijuši 20 mēģinājumi un dziedāts tikai 3 sarīkojumos. Mēģinājumi notiek DV mītnē. Nākošā gadā par labu mītnes izmaksai paredzēts speciāls „Kursas" sarīkojums. Mazais teātris vadītājas Lūcijas Kalniņas režijā iestudējis M. Zīverta lugu „Cilvēks grib dzīvot". Bija labas atsauksmes gan personīgi, gan arī presē.

Sporta šaušanas sekcijai grūtības ar jaunas šautuves atrašanu, jo vecā šautuve L. Apiņa īpašumā slēgta. Sekcija savu darbību pagaidām pārtraukusi.

1980. gadā nodaļu vada B. Ērglis, un vanadzes vada M. Balode. Biedru skaits ir 322, to skaitā 77 vanadzes. Nevērojot to, ka nodaļā iestājušies 14 jauni biedri, biedru skaits pamazinājies par 2. No biedru maksas atbrīvoti 57 vanagi un vanadzes.

Valde sanākusi 11 darba sēdēs un valdes locekļi piedalījušies vairākās citās sēdēs. Darbības gadā saņemti 196 un izsūtīti 54 raksti. Izdoti 2 nodaļas apkārtraksti, 320 eks. katrs. DV Mēnešrakstu abonē 99 biedri. Rīkoti dažādi sarīkojumi un biedru vakari. Šo darba gadu varam sākt ar apziņu, ka mūsu mītne ir tikpat kā no-

DV Melburnas nodaļas valde 1980 gadā: 1. rindā no kreisās — G. Vagare, B. Ērglis, valdes pr-dis, M. Balode — vanadžu vad., A. Zvejnieks, B. Zeidaka. 2. rindā no kreisās — J. Balodis, J. Bērziņš, E. Podziņš, K. Gaujenieks, O. Sprūde, F. Sala, K. Pelše un E. Cekuliņš.

beigta, jo palicis ļoti maz ko pielabot un pārbūvēt. Nodaļas valdei tagad jārūpējās par mītnes parāda atmaksu kreditkooperātīvam. Pagājušā gadā biedri bija lūgti bez kārtējām biedru maksām iemaksāt vēl papildus 60 dolarus, kas bija izmantojami tikai mītnes pārbūvei.

Tautas deju grupai ,,Daugavieši—Sakta'' bijuši 47 mēģinājumi, kopā piedalās 25 personas. Nosvinēta kopas 30 gadu jubileja. Dejots 15 sarīkojumos, no kuŗiem vairāki austrāliešu sabiedrībai. Ja līdz šim nodaļa atbalstīja deju kopu, maksājot par telpām mēģinājumiem, tad tagad to kopa vairs neprasa, jo kases stāvoklis nostabilizējies ar lielāku atlikumu.

Vanadžu kopa darbojas M. Balodes vadībā. Kopā 77 vanadzes, kas pulcējušās 9 sanāksmēs. Vanadzes sarīkoja lielo loteriju par labu mītnes izmaksai, tā ienesa $2000 atlikumu. Kā parasti, apdāvinātas skolu absolventu mātes ar puķēm, doti ziedojumi skolām un Minsteres ģimnazijai, atbalstīts arī bērnu dārzs Melburnā. Dotas 2 stipendijas vasaras vidusskolai. Rīkots izbraukums uz ,,Vanagiem''. Ziedots Melburnas latviešu bērniem Lieldienās ar dažādām Lieldienu izdarībām. Vanadžu ballē priekšnesumus snie-

dza Adelaides nodaļas viesi ,,Jautrie vecīši''. Rīkots jauns pasākums — pankūku pēcpusdienas ar labiem panākumiem. Sarīkoti arī 2 bēŗu mielasti mirušiem nodaļas biedriem, apmeklēti slimie biedri slimnīcās un mājās. Gādājušas par talcinieku paēdināšanu. Piedalījušās ar darbu visos nodaļas sarīkojumos.

Rokdarbnieču kopā 12 dalībnieces, kas pulcējušās 17 darba sanāksmēs. Kopa šogad nodevusi DV mītnei $75 ziedojumu. Mazais teātris nav rādījis nekādu aktīvitāti, jo vadītāja Lūcija Kalniņa bija saslimusi un viņai izdarīta acu operācija. Dubultkvartets ,,Kursa'' dziedājis 24 mēģinājumos. Iesākta koncerta programmas iestudēšana nākošā gada Globālām dienām. ,,Kursā'' saistīti arī citu koŗu vīri, tā paplašinot ,,Kursas'' sastāvu. ,,Kursas'' sarīkojuma atlikums ziedots DV mītnes izbūvei. Šajā sarīkojumā ,,Kursas'' dāmas rīkoja bazāru, atlikumu ziedojot mītnei. ,,Kursa'' pagājušā gadā zaudējusi 2 goda biedrus, kas miruši — J. Dzeni un K. Reintālu.

Ja jauniešu teātris nerādīja aktīvitāti, tad apsveicams, ka nodaļas jaunieši aktīvizējuši savu darbību. Tā 11 jaunieši izveidoja grupu, ievēlēja savu valdi un rīkoja patstāvīgu sarīkojumu, kuŗa organizēšanā un programmas aizpildīšanā piedalījās tikai jaunieši ar labām sekmēm.

Nodaļas lauku īpašumā ,,Vanagos'' pēc ilggadējā saimnieka J. Dzeņa aiziešanas mūžībā ar saimniekošanu neiet tik gludi kā vajadzīgs, jo valdes locekļiem nav iespējams būt vienmēr klāt, kad nepieciešams. Izjūtams liels J. Dzeņa trūkums.

1981. gadā nodaļu vada B. Ērglis un vanadzes — M. Balode. Nodaļā 342 biedri. Lielākais darbs bija 4. Globālo dienu ciemiņu uzņemšana no visas brīvās pasaules. Melburnas nodaļai bija liels gods būt par mājastēviem lielam pulkam aizjūras ciemiņu. Lielu darbu paveica vanadzes, jo viesu pacienāšana ar pusdienām gulās uz viņu pleciem, ko viņas arī godam veica. Nebija nieka lieta paēdināt vairākus simtus lielo viesu pulku katru dienu, bet pulkā viss ir izdarāms. Melburnas vanadzēm talkā nāca arī Džīlongas un Balaratas nodaļas valdes un vanadzes, gan dodot produktus, gan palīdzot arī ar darbu.

Vēsturisks notikums Globālo dienu laikā bija latviešu bij. kaŗavīru — Vanagu organizācijas biedru no visas pasaules soļošana aiz Latvijas karoga, piedaloties lielajā kaŗa veterānu piemiņas

gājienā kopā ar Austrālijas karaveterāniem. Tas gan vēlāk izraisīja polemiku laikrakstos un pat parlamenta debatēs. Atvaļināto karavīru līgas prezidents bija arī viesis Globālo dienu norisēs, kur satikās un runāja ar DV augstāko vadību, izsakot cerību, ka Melburnas latvieši varētu dibināt atsevišķu nodaļu ar tādām pašām tiesībām kā Austrālijas atvaļināto karavīru biedrībām.

Aizjūras viesi un citu pilsētu ciemiņi priecājās par atjaunoto vanagu mītni, bet nodaļas līdzekļi gandrīz izsikuši un lielā parādu nasta dara lielas rūpes. Tādēļ nodaļas valde izšķīrās par speciālas sapulces sasaukšanu, lai noskaidrotu turpmāko darbu. Izdevumu kopsumma pēdējos 4 gados — 70.152 dolaru. Arī lauku īpašums nesedz izdevumus. Izdarīta aptauja biedru starpā, un biedru vairākums ieteic pārdot ,,Vanagus'', ir arī citi priekšlikumi. Ar valdes piekrišanu J. Bērziņš izstrādājis citu priekšlikumu Dickens ielas īpašuma izmaksai. Parāds $65.000 sadalīts 100 pajās, katra $650. Līdz sapulcei pieteikušies 33 biedri ar 49 pajām. Sapulce nolemj paturēt abus īpašumus un pieteiktos bezprocentu aizdevumus iekasēt tūliņ, lai atmaksātu aizdevuma daļu. Tāpat turpināma ziedojumu vākšana mītnes izmaksai.

Pēc Globālo dienu beigām nodaļas vanadzes uzsāka regulāru pusdienu gatavošanu vanagu mītnē un — apsaimniekošanas komitejas vadībā, arī dažādu atspirdzinājumu pasniegšanu. Pasākums deva diezgan apmierinošu peļņu. Tāpat dažādas sporta spēles un snūkera galds deva atlikumu.

Pārējās nodaļas sekcijas darbojušās apmierinoši iespējamības robežās. Globālo dienu ietvaros Mazais teātris bija sagatavojis režisores Ievas Kaines vadībā Dziļuma drāmatizējumu ,,Izdotie''. Izrāde daudzos apmeklētājos atsauca atmiņā satraucošās ziņas par mūsu karavīru izdošanu Zviedrijā Pad. savienībai. Lugas atkārtojums bija aizvesto piemiņas sarīkojumā 14. jūnijā.

1982. gadā nodaļu vada atkal V. Rolavs un vanadzes — V. Liepiņa—Bērziņa. Nodaļā 337 biedri. Valde sanākusi 11 sēdēs un gadskārtējā Viktorijas pavalsts DV valžu kopsēdē, kas notiek katru gadu citas nodaļas izkārtojumā, un šai gadā bija mūsu kārta. Notikušas kā vanagu, tā vanadžu gada balles un biedru vakari ar attiecīgu tematu referātiem. Valde iesniedza pilsētas valdei pieprasījumu sapulcēšanās tiesībām mūsu mītnē, kuŗu protams no-

raidīja pēc kaimiņu karstiem protestiem. Tomēr aktīvitāte neizbeidzās un mītne izmantota kā līdz šim. Lauku īpašumu apsaimnieko K. Pelše ar palīgiem, un tas notiek sekmīgi, neprasot piemaksas.

,,Kursā'' pēc globālām dienām dziedātāju sastāvs audzis un tagad tas sauksies DV Melburnas nodaļas vīru dziesmu ansamblis ,,Kursa''. ,,Kursā'' 17 dalībnieku, bijuši 49 mēģinājumi, piedalījušies 9 dažādos sarīkojumos. Sarīkots ,,Kursas'' bazārs ar koncertu, kas kā vienmēr bija labi apmeklēts. ,,Kursas'' sarīkojumā notika teātŗa izrāde ,,Trakie'', kuŗas atlikumu pāri par $1300, nodeva mītnes izmaksai.

,,Daugavieši—Sakta'' deju grupā 19 dalībnieku, bijuši 38 mēģinājumi, piedalījušies 8 dažādos sarīkojumos. Jauniešu kopā 27 dalībnieki. Notikušas vairākas darba sēdes un gadskārtējā ,,raibā pēcpusdiena'' ar jauniešu mākslinieciskiem priekšnesumiem.

Rokdarbnieču kopā 9 dalībnieces, kas palīdz vākt līdzekļus mītnes izmaksai. Rīkoti tirdziņi, kuŗos pārdoti pašu rokdarbi. Tā pagājušā gadā mītnes izmaksai dots gandrīz $1000. Rokdarbnieču tirdziņos savus koka izstrādājumus dod pārdošanā nodaļas biedrs A. Himmelreichs.

Vanadžu kopā 79 vanadzes. Pulcējušās 8 sanāksmēs. Liels darbs ir regulārās pusdienu gatavošanas, bet tas atmaksājas, jo nepilna gada laikā mītnes izmaksai no virtuves nodots $2851. Apmeklēti slimnieki un apciemoti mājās jubilāri, kas sasnieguši 70, 75, 80 u.t.t. Gadā apciemoti 7 jubilāri. Rīkotas 2 viesības un 4 bēŗu mielasti, lielā loterija, kas deva $1164 atlikumu mītnes parāda nomaksai, mūzikāla pēcpusdiena ar bazāru. Programmā bez ,,Kursas'' piedalījās jaunie un pavisam jauni mākslinieki. Šinī gadā vanadžu kopa svinēja 30 gadu pastāvēšanu. Kopa saņēma daudz apsveikumu un daudz skaistu dāvanu. Atbalstīti: bērnu dārzs, vidusskola, vasaras vidusskola, skauti un gaidas, Minsteres ģimnazija u.c. Gadu nobeidzot, vanadzes nodeva $2000 papildus mītnes izmaksai.

Nodaļas mītnes apsaimniekošanas komiteja ar pr-di A. Zvejnieku strādā, lai nomaksātu parādu. Gan nav izdevies legālizēt nodaļas īpašumu pilsētas valdē tā, kā mēs to gribētu. Attieksmes

ar pilsētas valdi ir labas, tikai kaimiņi nav mums labvēlīgi aiz zināmiem iemesliem.

1982. gadu nobeidzot, nodaļas sapulcē nodaļas valdē ievēlēja 4 jauniešus un vēl divi nav nekādi vecīši. Ar lepnumu varam teikt, ka Melburnas nodaļā strādā daudz jauniešu, varbūt vairāk kā jebkurā citā.

DV Ņūkāsles nodaļa

Biedru skaits nodaļā pa šiem gadiem pamazām audzis, no 27 (1973. g.) līdz 46 (1982.g.). Nodaļas 30 gadu jubilejā valdes priekšsēdis varēja paziņot, ka sasniegts augstākais biedru skaits nodaļas pastāvēšanas laikā.

Nodaļa izdevusi informācijas biļetenu caurmērā 4 reizes gadā (80 eksemplāros), ko piesūta bez maksas visiem zināmiem apkārtnes latviešiem. Sarīkojumos regulāri uzaicināti arī mūsu kaimiņu tautu piederīgie — lietuvieši un igauņi. Minētā darbības posmā

DV Ņūkāsles nod. valde 1978. gadā, biedru vakarā. No kreisās: valdes pr-dis E. Aire, kasieris I. Bluķis, vanadžu kopas vad. M. Mukāne, sekretārs G. Jaunalksnis, biedrzinis Z. Vārna un pr-ža v. R. Linde.

1980. g. Austrālijas vanadžu vadītāja pie Ņūkāsles vanadzēm. 1. r. no labās: 2. Ņūkāsles vanadžu kopas vad. M. Mukāne, 3. Austr. vanadžu vad. V. Liepiņa-Bērziņa.

rīkoti 23 sarīkojumi, 2 filmu vakari, 4 izstādes (ar lietiskās mākslas eksponātiem), 2 referāti un 5 izbraukumi, kuŗos piedalījušies apm. 2700 dalībnieku. Gadskārtējās ziedojumu akcijās, ko izdara LAAJ prezidijs kopā ar DV AV, nodaļa savākusi $4438 un no šīs summas nodaļas aprūpes kontā ieskaitīti $2135. Nodaļa atbalstījusi dažādus fondus un latviešu pasākumus ar šādām summām:

Vietējo skolu atbalstam — $120, Minsteres latviešu ģimnazijai — $490, jaunatnes pasākumiem — $917, kultūras pasākumiem — $421, informācijai —$177, Patiesības fondam —$50, Gaismas akcijai — $30, Latviešu Nacionālam fondam — $150, L.k.o. kavalieŗu aprūpei $160, bēŗu gadījumiem (ziediem) — $275, Nacionālam Darbības fondam — $107.35, LAAJ Kultūras fondam — $277.10, Latvijas Brīvības fondam (dalības maksa un ziedojums) — $600 un nodaļas bibliotēkai — $291, kopā $4065.45.

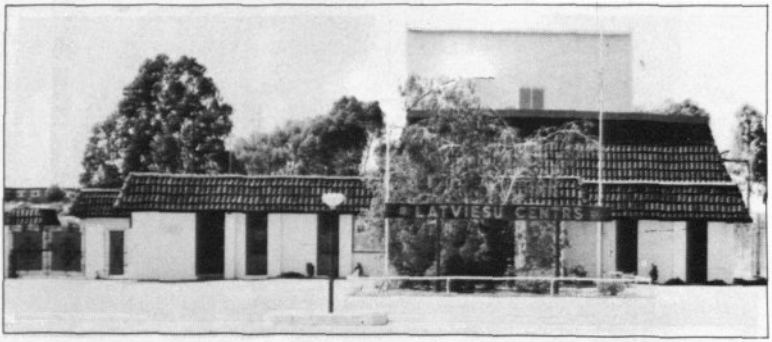

1973. g. nov. A. Bērziņa viesošanās Ņūkāslē. 1. r. no kreisās: DV AV pr-dis J. Masulāns, A. Bērziņš, vanadžu vad. E. Rodze-Ķīsele, LAAJ prez. pr-dis G. Bračs un O.Beimanis. 2. r. no kreisās: nod. sekretārs G. Jaunalksnis, kasieris E. Putnis, van. k. vad. M. Mukāne, valdes pr-dis E. Aire un pr-ža v-ks J. Rasmanis.

Šinī darbības posmā notikušas maz pārmaiņas valdes sastāvā. Valdes priekšsēdis visus šos gadus bijis E. Aire, vanadžu kopas vadītāja M. Mukāne (izņemot 1 gadu — S. Puriņa),sekretārs G. Jaunalksnis. Priekšs. v. amatu pildījuši: J. Rasmanis (6 g.), R. Linde (3 g.) un O. Līcis (1 g.). Kasieŗa pienākumus veikuši: I. Bluķis (6), E. Putnis (3) un V. Labuta (1). Biedrziņa darbu darījuši: Z. Vārna (6), J. A. Zods (3) un R. Linde (1). Nodaļas revīzijas komisijā darbojušies: E. Putnis (8 g.), S. Puriņa (5), E. Chalupsky (3), V. Labuta (3), K. Jaunalksnis (3), E. Skudra (3), V. Aire (2), Z. Vārna (2), E. Bērziņš (1) un A. Rasmane (1). Visus šos gadus nodaļas bibliotēku pārzinājusi M. Bērziņa. Pēdējos 2 gadus iekšējo informāciju kārto V. Skujiņa un 1982. g. beigās atjaunoja sporta sekciju (vad. Z. Vārna) un ārējās informācijas nozari (vada E. Putnis). Nodaļas valdes priekšsēdis piedalās Ņūkāsles Apspiesto tautu padomē kā viceprieksšēdis un nodaļas vanadžu vadītāja kā sekretāre.

Pateicoties labai sadarbībai ar kaimiņu tautām un citiem sveštautiešiem, nodaļas sarīkojumi bija labi apmeklēti un latviešu sabiedrība bijusi atsaucīga. Labas attieksmes vienmēr bijušas ar tuvākiem ,,kaimiņiem'' DV Sidnejas nodaļu.

DV Pertas nodaļa

1974. g. atklātais Pertas Latviešu Centrs, kur ir arī DV Pertas nodaļas klubs.

Rakstot par notikumiem Pertas nodaļā pēc 1973. gada, jāmin Pertas latviešu saimes 1973. gadā pasāktā sava nama — savas pils — Latviešu Centra būves nobeigums un oficiālā atklāšana 1974. gada 18. novembŗa svinību aktā. Būves reālizēšana bija veikta, pateicoties Pertas latviešu organizāciju un tautiešu vienreizējai atsaucībai, ziedojot naudu, materiālus, transporta līdzekļus un darba rokas. Kopīgajā pasākumā ļoti aktīvi piedalījās nodaļas vanagi un vanadzes.

Austrālijas Daugavas Vanagu delegātu kopsanāksmes bija notikušas jau kopš 1951. gada lielākajos latviešu centros: Adelaidē, Melburnā, Sidnejā un 1970. gadā 19. delegātu kopsanāksme arī Brisbēnā. Tikai pēc Latviešu centra nodošanas lietošanā un Pertas nodaļas 25 gadu darbības atceres arī pelnrušķīte Rietumaustrālijā — Pertas nodaļa varēja būt namatēvs pirmo reizi Pertā Austrālijas latviešu Kultūras dienu laikā 1974. gada decembrī rīkotai DV 23. delegātu kopsanāksmei-salidojumam, piedaloties 8 nodaļu 13 dalegātiem. Svinīgo Jundu vadīja nodaļas priekšsēdis J. Plucis, pieņēma zemes valdes priekšsēdis J. Masulāns, kuŗš pasniedza vanagam V. Brīviņam piešķirto DV nozīmi zeltā. Turpmākos gados nodaļas biedriem piešķirtos DV apbalvojumus pasniedza nodaļas biedru sapulcēs. Salidojuma svētbrīdi vadīja nod. vanags māc. L. Mušinskis, asistējot prāv. St. Gaidelim no Melburnas.

Austrālijas vanagu 29. delegātu kopsanāksmes Pertā 1980. gada decembrī delegāti. Sēž no kreisās: Pertas nod. sekr. V. Ešmanis, Brisbēnas deleg. Dr. Zolte, piektais Melburnas deleg. K. Pelšs, zemes valdes priekšs. J. Mellēns, Pertas nod. priekšs. K. Bērziņš, Sidnejas deleg. J. Masulāns, Adelaides deleg. B. Andersons, Pertas deleg. V. Gūtmārcis.

Pēc Pertas nodaļas 30 gadu darbības atceres nodaļa 1980. gadā, KD laikā decembrī, bija jau otru reizi saimnieki Austrālijas DV 29. vanagu kopsanāksmei, piedaloties 7 nodaļu 12 dalegātiem. Svinīgo Jundu vadīja nodaļas priekšsēdis K. Bērziņš un pieņēma zemes valdes priekšsēdis J. Mellēns. Svētbrīdi vadīja vanags māc. L. Mušinskis.

Pertas nodaļa ir sūtījusi delegātus, vai arī pilnvarojusi nodaļu pārstāvēt visās Austrālijas DV delegātu kopsanāksmēs.

Pertas nodaļas valdes priekšsēži pēc 1973. gada bijuši: J. Plucis (9 gadus) līdz 1975. g., K. Bērziņš (ar pārtraukumiem kopā 17 gadus) no 1975.—1982. g., V. Gūtmārcis no 1982. g. Valdē bez pārtraukuma no 1974. — 1982. gadam sekretārs un informācijas daļas vadītājs V. Ešmanis, no 1975. — 1981. g. priekšs. vietn. un finanču daļas vadītājs V. Gūtmārcis un no 1977. g. biedrzinis R. Alksnis. Pārējie valdes locekļi īsāku laiku. Valdes sēdēs ar tiesībām balsot piedalās arī nodaļas vanadžu vadītājas. Notikušas 98 kārtējās un 6 ārkārtas valdes sēdes, 8 kārtējās un 4 ārkārtas revīzijas komisijas sēdes. 8 kārtējās un 2 ārkārtas biedru sapulces. Nodaļas pārstāvji piedalījušies 97 Pertas Latv. centra valdes sēdēs un 25 citu organizāciju sēdēs. Sekretārs saziņā ar revīzijas komisiju

kārtojuši, pārbaudījuši un apstiprinājuši: 1975., 1978. un 1981. gadā notikušo globālo DV priekšnieka un vanadžu priekšnieces vēlēšanu norisi un rezultātus. Pie nodaļas dažus gadus darbojās Pertas tautisko deju kopa ,,Pērkonītis''. Nodaļā 30 gados lielākais biedru skaits: 132 vanagi un 33 vanadzes — 165 ir bijis 1978. gadā. Turpmākos gados skaits samazinājies: 120 vanagi un 33 vanadzes — 154, 1982. g. Pensijas vecuma gadus sasniegušo biedru skaits ik gadus turpina augt. Biedru vecums 1982. gadā: līdz 35 gadiem 6

DV Pertas nodaļas valde 30 gadu darbības atceres aktā 1979. g. No kreisās pie galda: sekret. un inf. vad. V. Ešmanis, vanadžu vad. Z. Tuvika, valdes priekšs. K. Bērziņš, finanču daļas vad. V. Gūtmārcis. Otrā rindā: loceklis sevišķiem uzdev. R. Sivalops, kluba vad. R. Dravnieks, sarīkojumu daļas vad. V. Mazalevskis, biedrzinis R. Alksnis un priekšs. vietn. un jaunatnes noz. vad. G. Sarkans. Trūkst: sporta noz. vad. A. Vārpiņš. Pie galda Latv. b-bas Rietumaustrālijā jubilejas dāvana ,,Pūt vējiņi''.

DV Pertas nod. vanadzes pie Austrālijas vanadžu delegāšu kopsanāksmē Pertā 1980. gadā dalībnieču dāvātās māksl. T. Krūmkalna gleznas. Kreisā pusē: vanadžu vad. vietn. V. Gailīte, labā pusē: nod. vanadžu vadītāja R. Bērziņa.

vanagi un 2 vanadzes.Pāri 65 gadiem 40 vanagi un 6 vanadzes. No biedru naudas maksas atbrīvoti 6 vanagi un 1 vanadze.

No 1974. g. — 1982. g. (ieskaitot vanadzes) nodaļā piešķirtas: DV krūšu nozīmes zeltā 8, DV CV atzin. raksti 19, DV Austrālijas valdes atzin. raksti 36 (2 ārpus DV organ., 1 DV basketbola vienībai un 1 Pertas nodaļas vanadžu nozarei).

1974. — 1982. g. miruši nodaļas dibinātāji: St. Jurinenoks 1977. g. un A. Pelegrīns 1979. g. Nodaļā joprojām ir 7 dibinātāji: K. Bērziņš, I. Bērziņš, D. Olmanis, J. Plucis, A. Miklāvs, G. Sarkans un V. Trigūts. No 1974. — 1982. g. miruši 15 vanagi un 2 vanadzes. Mirušos nodaļas biedrus — vanagus un vanadzes pēdējā gaitā pavada ar goda sardzēm. Nodaļa arī aprūpē mirušo bezpiederīgo biedru un bij. kaŗavīru kapus. Agrākajos gados uz kapu kopām novietotas vienveida (ar saulītes zīmi) piemiņas plāksnes.

Pertas vanagi un vanadzes darbojušies abu Pertā notikušo Austrālijas latviešu KD rīcības komitejā, kuŗas priekšsēdis 1974. g. bija nod. vanags māc. L. Mušinskis. Vanagi piedalās arī Pertas jauktajā korī. Pertas Latviešu drāmatiskās kopas dalībnieki, ar

dažiem izņēmumiem, visi ir nod. vanagi un vanadzes. Kopš 1974. g. visi LAAJ vicepriekšsēži Rietumaustrālijā: J. Pētersons, J. Grīnvalds, J. Plucis un J. Purvinskis bijuši nodaļas vanagi. Nodaļas valdes pārstāvji piedalās Pertas latviešu ,,parlamentā'', organizāciju pārstāvju kopsēdēs, kas lemj un kārto sabiedriskās dzīves koordināciju.

Laikā no 1974. — 1982. g. Pertas nodaļu apmeklējuši zemes valdes priekšsēži: V. Māliņš, J. Masulāns, M. Bumbieris, J. Mellēns un 1983. g. V. Aufmanis.

DV priekšnieka J. Frišvalda viesošanās laikā 1976. g. pirmie soļi Austrālijas kontinentā bija Rietumaustrālijā apmeklējot Pertas vanagus un vanadzes, sniedzot arī referātu DV klubā par centrālās valdes darbu pirms tālākā ceļa uz Adelaidi.

DV 4. globālās dienās, kas pirmo reizi notika Austrālijā 1981. g. no 20. līdz 26. aprīlim, piedalījās Pertas nod. priekšsēdis K. Bērziņš, viņa vietn. V. Gūtmārcis, sekretārs V. Ešmanis un vairāki vanagi, vanadzes. Piedaloties dažādajos sarīkojumos, sanāksmēs un CV sēdēs, bija vienreizējā izdevība novērot DV augstāko vadību darbā un iepazīties ar vadītājiem darbiniekiem no Anglijas, ASV, Kanadas un Vācijas.

DV Pertas nodaļas tagadējā valde. No kreisās: sekr. J. Pētersons, fin. daļas vad. J. Vucēns, nod. priekšs. V. Gūtmārcis, sporta noz. vad. J. Dolacis, biedrzinis, kluba vad. R. Alksnis, nod. vanadžu vad. Z. Tuvika, inf. vad. V. Ešmanis, nod. priekšs. vietn. K. Bērziņš. Trūkst aprūpes noz. vad. J. Pālēns un mantzinis, loc. sevišķiem uzdev. K. Irbe.

Globālo dienu nobeigumā, atvadībās Melburnas nodaļas ,,Vanagos'' DV priekšnieks J. Frišvalds pasniedza DV piešķirtos apbalvojumus: DV noz. zeltā Pertas nod. sekret. V. Ešmanim un DV centrālās valdes atzin. rakstu — nod. priekšsēža vietn. V. Gūtmārcim.

Nodaļas ārējās un iekšējās informācijas daļas vadītājs iespēju robežās cenšas sekot latviešu preses izdevumu ziņām par DV un trimdas organizāciju dzīvi un notikumiem, kā arī vietējo austrāliešu laikrakstu, radio un TV ziņām par latviešu, baltiešu un vispār emigrantu organizāciju darbu un pasākumiem. Saņem no DV Austrālijas valdes ārējās informācijas un ALIC vadītājiem dažādos informācijas materiālus — brošūras u.c. izdalīšanai. Pārējie tiek sakopoti un atrodas nodaļas klubā biedru ieskatam. Klubā biedru rīcībā ir arī laikraksti ,,Austrālijas Latvietis'', ,,Latvija Amerikā'' u.c. Iespēju robežās tiek uzkrāti un sakopoti uzņēmumi no nodaļas dzīves un notikumiem.

Sākuma gados Pertas tautiešu informēšanai par vietējiem notikumiem un sarīkojumiem Sv. Pāvila latv. ev.-lut. draudze izdeva biļetenu ,,Draudzes Ziņas'' ar atbild. redaktoru nelaiķi nod. vanagu māc. L. Kampi. Vēlāk sekoja kopīgais organizāciju ,,Informācijas Vēstnesis'' un kopš 1973. g. tagadējās ,,Pertas Latviešu Ziņas'' ar nod. vanagu māc. L. Mušinski kā atbildīgo redaktoru. Biļetena bij. un tagadējie redaktori: V. Bīviņš, Z. Zeps, M. Purvinskis, J. Pētersons, N. Gūtmanis, J. Grīnvalds, G. Sarkans, N. Džonsons, V. Ešmanis, visi vanagi. Atbildīgie izdevēji ir: Pertas latv. draudze, DV Pertas nod., Latv. b-ba Rietumaustrālijā, Latv. Katoļu b-ba Rietumaustrālijā, Pertas Latv. drāmat. kopa, kas kopīgi sedz arvien augošos izdevumus. PLZ iznāk 6 reizes gadā, organizāciju un draudžu locekļi tās saņem bez maksas, pārējie maksā $5 gadā.

Pēc pieejamās informācijas liekas, ka Pertas nodaļa, kā vienīgā DV organizācijā, ir spējusi atrisināt vispār šķietami neatrisināmo problēmu — jautājumu par DV Mēnešraksta abonēšanu, proti: pirms gadiem nodaļas sapulces lēmumā noteikts, ka Pertas nodaļas biedriem DVM abonēšana ir obligāta un tiek ieskaitīta biedru naudas maksā. Arī pensionāri, kas gan skaitās no biedru naudas maksas atsvabināti, tomēr maksā par DVM abonēšanu.

Biedru maksas nod. 1982. g. bija vanagiem $18 (ieskaitot $10 DVM abon.) gadā, pensionāriem $10 (tikai par DVM abon.). Pateicoties šādam izkārtojumam, Pertas nod. var lepoties, ka 88% nodaļas biedru abonē DVM. Inform. daļa kārto arī DV kalendāra un grāmatu pasūtinājumus un izdales. Tās vadītājs, kā ,,Austrālijas Latvieša'', ,,Latvija Amerikā'' un DVM korespondents, sniedz regulāri rakstus par nodaļas dzīves notikumiem, sarīkojumiem, jubilāriem un nekrologus par aizsaulē aizsauktajiem.

Pēc V. Gūtmārča ierosinājuma, nodaļas biedru sapulce 1975. g. atzina DV stipendijas nodibināšanu kāda Pertas latviešu jaunieša mācību atbalstīšanai Minsteres latv. ģimnazijā, pieteicot pirmos ziedojumus un aicinot arī pārējās latv. organizācijas un tautiešus pasākumu atbalstīt, kam bija panākumi. Kaut gan vairākkārt izziņoti un pagarināti kandidātu pieteikšanās termiņi, atsaucība izpalika — kandidātu nebija. Tādēļ nodaļas valde saziņā ar ziedotājiem nolēma stipendijai iemaksātos $778 nosūtīt MLĢ rīcībā un stipendiju fondu likvidēt.

1979. g. nodaļas 30 gadu darbības atceres aktā paziņoja DV Staņislava Jurinenko piemiņas stipendijas nodibināšanu $1000 apmērā. Stipendijas kandidāti varēja būt: Rietumaustrālijas un Murdoch universitāšu studenti un diplomandi, tehnisko, mākslas, skolotāju institūtu un kolledžu studenti un Austrālijas visusskolu audzēkņi. Izsludinātajā termiņā bija pieteikušies tikai 2 kandidāti. Nodaļas valdes izraudzītā 5 locekļu komisija, 1980. gadā vienprātīgi bija nolēmusi piešķirt stipendiju abiem kandidātiem: D. Olmanim — Design of Theatrical Art diploma iegūšanai Pertas techniskajā kolledžā un A. Lanskim Master of Science grada iegūšanai Rietumaustrālijas universitātē — $500 katram.

Kopš 1970. gada notiek nodaļas un vanadžu atbalstītās Pertas latviešu skolas audzēkņu DV rakstu darbu sacensības. Tematus izvēlas nodaļas valde saziņā ar skolotājiem. Rezultātus izvērtē nodaļas valdes izraudzīta komisija. Uzvarētājiem DV balvas tiek pasniegtas gadskārtējos skolas izlaiduma aktos, kad DV dāvanas saņem arī skolas absolventi.

Nodaļa piedalījusies Minsteres viesu ,,Mičotāju'' uzņemšanā Austrālijas latv. KD un Teātŗu festivālu Pertā 1974. un 1980. gadā atbaļstīšanā. Ārzemju viesu referāti: J. Frišvalda (Anglijas), V. Kalniņa (Amerikas), Dr. I. Spilnera nodaļas rīkotajā Lāčplēšu dienu atceres aktā, mācītāju Šmita, Kļaviņa, Grīvāna viesošanās un referāti, K. Ulmaņa 100. dzimš. dienas atcere. Gadskārtēji notikuši tradicionālie plkv. Kalpaka un Latviešu leģiona atceres akti, nodaļas dibināšanas atceres balles, biedru, eglīšu, jautrie vakari, sportistu sezonas noslēgumi, filmu demonstrējumi. Māksl. A. Kudeika, kpt. J. Kaugerta, J. Pētersona, N. Gūtmaņa, K. Ridūža, K. Titmaņa u.c. referāti. Pertas latviešu organizāciju kopīgie 14. jūnija, 18. novembŗa atceres akti, Baltiešu padomes un Apspiesto Nāciju sanāksmes un sarīkojumi. 1982. un 1983. g. rīkoti bij. Kurzemes cīņu atceres akti un DV Adelaides ,,Jautro Vecīšu'' viesošanās Pertā. Nav iespējams, kaut aptuveni, minēt kopējo sarīkojumu un apmeklētāju skaitu.

1973. g. pie nodaļas bija sākusi darboties DV vīriešu basketbola vienība J. Bernšteina, A. Valikova jun. un R. Mickusa vadībā. 1974. gadā pievienojās arī sieviešu basketbolistes L. Rumbēna, vēlāk R. Mickusa vadībā. Abu vienību vajadzībām Latviešu centrā izbūvēja treniņu laukumu, nodaļai sedzot izdevumus. Abas vienības piedalījušās Rietumaustrālijas Amatieŗu basketbola apvienības rīkotajās sacensībās, iegūstot arī premjeru godus savās klasēs. Nodaļa un vanadzes segušas visus abu vienību izdevumus, rīkojuši sportistu vakarus, sezonas noslēgumus, ziedojuši daudzas balvas. Tomēr dažādu apstākļu un iemeslu dēļ abas DV basketbola vienības izbeidza darbību 1980. gadā.

1958. g. M. Purvinska ierosmē un ilggadējā vadībā bija ļoti aktīvi darbojusies nodaļas šaušanas sporta nozare, kuŗai sākuma gados bija kupls dalībnieku skaits. Šaušana notika no Pertas netālajā Mundaring šautuvē. Bija labi panākumi savstarpējās un arī DV globālajās neklātienes sacensībās. M. Purvinskis labus panākumus un balvas guva arī piedaloties austrāliešu šāvēju klubu rīkotajās sacensībās. Par nožēlošanu dalībnieku trūkuma dēļ arī šaušanas nozare darbību pārtraukusi 1979. g. Sporta nozare rīkojusi populāro novusa spēļu un galda tenisa sacensības vīriešiem un sievietēm, kuŗas pēdējos gados arī pārtrauktas.

Joprojām notiek Austrālijā populāro astoņu bumbu spēļu turnīri, parasti 2 reizes gadā, izcīnot A. Avena 1974. g. dāvāto ceļojošo kausu, kuŗu 1977. g. personīgā īpašumā ieguva nod. vanags J. Dolacis. Turpinās nod. bij. sporta nozares vadītāja A. Valikova sen. 1977. g. dāvātā ceļojošā kausa izcīņas. Kādu laiku notika arī R. Dravnieka 1976. g. dāvātā ceļojošā kausa izcīņas šautriņu spēlē, kas dalībnieku trūkuma dēļ vairs nav notikušas. Nodaļa visām sacensībām ziedoja balvas.

Jau iepriekš minēts, ka Latv. centrā, īrētās telpās darbojas nodaļas saimnieciskais pasākums — klubs. Vēl pirms KD Pertā 1974. g. decembrī, nodaļas biedri atsaucīgi bija saziedojuši un aizdevuši kluba viesu telpas paplašināšanai nepieciešamos $4500.Gaisa vēsināšanas un saldētavas iekārtām izdoti ievērojami līdzekļi. Inventāra papildināšanai un atjaunošanai arī nepieciešami līdzekļi. Kluba rīcībā ir 2 astoņu bumbu galdi un citas spēles. Klubā notiek: nodaļas vaides sēdes, vanadžu sanāksmes, biedru sapulces, eglītes un jautro vakaru sarīkojumi, referāti, filmu demonstrējumi. Kluba telpas nodaļa bez atlīdzības atļāvusi izmantot KD un ţeātŗu festivālu ,,apkūlībām'' un Pertas latviešu organizācijām viesu uzņemšanai. Klubam gleznas dāvājuši: Austrālijas 17. vanadžu salidojuma 1974. g. dalībnieces, vanagi V. Bīviņš, Dr. Krievs, kpt. J. Kaugerts, R. Lasmanis. Sienas pulksteni — vanagi K. Galvāns un P. Mičulis. Klubu kopš darbības sākšanas 1973. g. vadījuši M. Purvinskis, V. Bīviņš, K. Sivalops, R. Dravnieks, M. Levits, V. Mazalevskis un R. Alksnis. Kluba bārā darbs tiek veikts ar nodaļas vanagu un vanadžu bez atlīdzības brīvprātīgu palīdzību un dod nodaļai zināmus ienākumus. Laikā no 1973. — 1982. g. nodaļa piešķīrusi pabalstus un ziedojumus: Latvijas Brīvības fonda dalības maksa (2x) $1000, Patiesības fondam $850, Minsteres latv. ģimnaz. $1000, dažādi atbalsti Pertas latv. skolai, DV rakstu darbu sacensībām, jaunatnes dažādiem pasākumiem, sportam, kultūrāli - sabiedriskiem pasākumiem, St. Jurinenoka stipendijai, Pertas latv. drāmat. kopai un informācijai ($7800), pavisam kopā $19.950. Nelaiķis nod. biedrs St. Jurinenoks nodaļai atstājis īpašumu Cottesloe, kluba iekārtu, inventāru un citas vērtības kopsummā $85.000.

Par vanadžu darbību līdz 1982. g. atzīmējama līdzekļu sagāde iecerēto pasākumu īstenošanai un ziedojumiem; ļoti aktīvas

DV Pertas nod. plkv. Kalpaka un Latv. leģiona atceres diena 1981. g. Sēž no kreisās: ltn. Kārlis Graudiņš, (80 g. v.), ltn. Kārlis Galvāns, (87 g. v.). Stāv: nod. p-dis K. Bērziņš, vanadžu vad. M. Vucēna, māc. L. Mušinskis, akta referents K. Ridūzis.

līdzekļu sagādē Centra nama būvei, dzied jauktā korī, darbojušās KD rīc. komitejās, Pertas skolas darbā, Pertas latv. drāmat. kopā, bijušas Pertā 1974. un 1980. g. notikušo Austrālijas vanadžu kopsanāksmju mājasmātes, piedalījušās vanadžu delegātu sanāksmēs, arī 4. DV globālajās dienās Melburnā 1981. g.

Rīkoti jautrie vakari klubā. 1975. g. biedru vakarā rādīta A. Voitkus luga ,,Skaistuma sacensības'' un 1976. g. A. Vāveres ,,Mūžīgais vīrietis'' vanadzes A. Valikovas režijā ar D. Olmaņa dekorātīvo ietērpu.

Nodaļas vanadžu skaits pēdējos gados bijis visai nemainīgs, 1982. g. — 34. Vecuma grupā līdz 35. g. — 2, pāri 65. g. — 6. No biedru maksām atbrīvota 1. Nomirušas 2. Notikušas: 81 kārtējā sanāksme, 8 sapulces. No 1973. — 1982. g. vanadžu nozari vadījušas: R. Bērziņa, A. Valikova, M. Vucēna un Z. Tuvika. Ar DV nozīmi zeltā apbalvotas 2 vanadzes, ar DV CV atzin. rakstu 9 un DV AV atzinības rakstu 12. 1982. g. vanadžu nozarei piešķirts DV AV atzinības raksts.

Austrālijas vanadžu delegātu kopsanāksmes Pertā 1980. g. delegātes un viesi. No kreisās sēž: ceturtā — Austrālijas vanadžu vadīt. pārst. A. Kārkliņa no Melburnas, piektā — nod. vanadžu vadīt. M. Vucēna.

Līdzekļu sagādei vanadzes rīko gadskārtējo raibā vakara balli, un kopš 1975. g. gūst ienākumus ar brīvprātīgu vakariņu gatavošanu sestdienas vakaros nod. kluba apmeklētājiem. Ir atbalstījušas kluba iekārtošanu, iegādājot viesu telpai galdus, krēslus un virtuvei skapjus un grīdas klājumu. Vanadzes arvien čaklas palīdzes nodaļas sarīkojumu saimnieciskos darbos un viesu uzņemšanā pēc aktiem un sanāksmēm. No 1973. — 1982. g. ir atbalstījušas un ziedojušas: Latvijas Brīvības fondam, Minsteres latv. ģimnaz., Pertas latv. skolai, DV rakstu darbu sacensībai, skolas absolventiem, Pertas jauniešu pasākumiem, St. Jurinenoka stipendijai, PLDK Thelethonus, Help Poland akcijai u.c., kopsummā $4175.

Pertas nodaļa kopā ar vanadzēm laikā no 1973. — 1982. g. ziedojumiem un pabalstiem piešķīruši kopā $24.125. Vēl jāpiemin, ka ievērojot advokātu padomu, lai nodrošinātu nodaļai Rietumaustrālijas organizāciju inkorporācijas likumos paredzētās legālās un juridiskās tiesības, nodaļa oficiāli reģistrēta ar nosaukumu: ,,Latvian Relief Society of Australia Daugavas Vanagi Incorporated", papildinot ar vārdiem: ,,Perth Branch Incorporated".

Daugavas Vanagi Sidnejā

Daugavas Vanagu Sidnejas nodaļai 3. dekadā turpinājusies iepriekšējo gadu rosība. Bez jau esošiem pienākumiem nākuši vēl klāt jauni iestādījumi un darbības nozares: paplašināts Nama fonds, iegādāti īpašumi, radīts vīru dziesmotais ansamblis ,,Dziesmu gars'', galda spēļu nozare, ieskaitot šachu un biljardu, un basketbola kopa.

Piemiņas plāksne latviešu kapsētas karavīru nodalījumā. Autors, darinātājs V. Ozols, iesvētīja māc. J. Pīlmanis 1973. g. 11. nov.

Līdz noslēgumam novesta agrāko gadu iecere — piemiņas plāksnes novietošana kaŗavīriem latviešu kapsētas kaŗavīru nodalījumā, aiz Rukvudas. Plāksnes autors un veidotājs V. Ozols. Tā atklāta un iesvētīta 1973. gada 11. novembrī, Lāčplēšu dienā, ar mācītāja J. Pīlmaņa vadītu svētbrīdi. Plāksne veidota bronzas lējumā ar kaŗavīra saulīti vidū un atgādina latviešu kaŗavīru — tautas dēlu piemiņu un godināšanu, kas cīnījušies par Latvijas brīvību visos laikos, atdevuši dzīvību kaujas laukā, vai miruši pēc tam: „Tiem, kas atdusas šeit un arī tiem, kuŗi atdusas citur, visos mums zināmos un nezināmos brāļu kapos — jūs — kritušie un mirušie, kas godam un uzticīgi pildījuši savu pienākumu tēvzemei, māte Latvija par jūsu atdusas vietām vienmēr turēs savu svētīdamu roku ar ozollapu vainagu. DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!"

1973. gada beigās P. Upenieka vadībā iznāk pirmais regulārais nodaļas ziņu izdevums „DAUGAVAS VANAGI". Tas vēlāk ir liels atbalsts nodaļas aktīvitātes celšanā, jo katras organizācijas pamatā ir regulāra biedru informēšana par tās darbību un reizē mudinājums pievērsties aktīvam darbam savā nodaļā.

Turpmāko darbību plānojot, arvien iznāca saskarties ar telpu trūkumu. Tādēļ bieži vien valdes sēdēs cilāts jautājums par sava īpašuma iegādi un kluba ierīkošanu nodaļas biedriem. Noteiktu lēmumu šai lietā valde pieņēma 1976. gadā. Izraudzīta Nama fonda valde ar priekšsēdi N. Kapiņu, locekļiem A. Strautnieci un M.

DV Sidnejas nod. Nama fonda valde 1976. gadā. No kr.: Alise Strautniece, Nikolajs Kapiņš, Paulis Ronks, Ilga Nyirady un Andrejs Urlovskis.

Tenisonu, un iztrādāti minētā fonda darbības noteikumi ar aicinājumu nodaļas biedriem pēc savām spējām ziedot, vai aizdot līdzekļus iecerētā īpašuma iegādei.

Pēc vairāku objektu apskates fonda valde par piemērotāko bija atzinusi jau apbūvēto īpašumu 49 Stanley ielā, Benkstaunas centrā, 5 minūšu gājienā no dzelzceļa stacijas. 1977. gada 3. aprīlī sasaukta ārkārtēja biedru sapulce, kas dod savu nedalītu piekrišanu izraudzītā īpašuma iegādei par $58.500, šo summu iegūstot no biedru ziedojumiem un aizdevumiem Nama fondam. Un notiek brīnums! Triju nedēļu laikā ziedojumos savākti $13.000 un divi biedri kopsummā aizdod $17.000, šiem devumiem pievienojot iekrātos līdzekļus, 1977. gada 4. augustā nodaļa iegāja un darbību uzsāka savā pajumtē. Vēlējums ,,Savs kaktiņš, savs stūrītis zemes'', kas izteikts 1974. gada nodaļas ziņās, bija kļuvis reālitāte, un pēc pirmās valdes sēdes savā namā nevienam valdes loceklim negribējās šķirties, bet jo ilgāk pabūt savā pajumtē. Par šīs ieceres piepildīšanos visiem biedriem bija liels prieks.

Kad 1977. gadā pieņēma lēmumu par īpašuma iegādi, pacēlās jautājums par personu, kas būtu atbildīga par šī īpašuma pārziņu,

DV Sidnejas nod. Nama fonda vadītājs Nikolajs Kapiņš.

DV Sidnejas nod. nams. Iepirkts 1977. g. 4. augustā.

remontiem un visu citu, kas ar to saistīts. Valde ierosināja nodibināt nama saimniecības vadītāja posteni. Nebija tālu jāmeklē, lai atrastu piemērotu personu šī uzdevuma veikšanai. 1974. gadā no Melburnas pārnāca un nodaļā iestājās ilggadējs organizācijas biedrs Nikolajs Kapiņš, kuŗš jau pašā sākumā uzrādīja lielu interesi organizācijas darbā un jau 1975. gadā tika ievēlēts nodaļas valdē un pildīja biedrziņa pienākumus. Kādā no valdes sēdēm, kad risinājās atkal gaŗākas un diezgan karstas debates par sava īpašuma iegādi, mūsu jaunais valdes loceklis Nikolajs teica: ,,Ko jūs te runājat un strīdaties, — ir jādara! Vajag vispirms sameklēt piemērotu objektu un tad runāt par to — vai mēs to varam iepirkt vai ne. Ar runāšanu vien mēs nekur tālu netiksim.'' Tā arī notika. Un Kapiņš bija pirmais, kas sāka interesēties par pārdošanā esošiem piemērotiem īpašumiem. Gala iznākums — mūsu tagadējais īpašums un Nikolajs Kapiņš tā pirmais saimnieks, kas arī sapulcēs vēlēts atsevišķi. Pēc piecu gadu pašaizliedzīga darba, gadu nastas spiests, Nikolajs aiziet pelnītā ,,atpūtā'' un viņa pienākumus uzņemas Augusts Rašmanis. Kāpēc ,,atpūtā'' pēdiņās? Nav tādas dienas, kad Nikolajs nebūtu namā ar savu padomu un daudzreiz

arī ar darbu. Mēs varam tikai vēlēties, lai šādi biedri mums būtu daudz, daudz vairāk, tad arī mūsu darbs vainagotos daudz lielākiem panākumiem. Šis nelielais, bet svarīgākais epizods nodaļas dzīvē vēlreiz pierāda mūsu lielā dzejnieka J. Raiņa vārdu patiesību:

,,Runas ir gaŗas, darbs ir īss,
No darba varas liktenis trīs!''

Ar lielo ieguvumu radās arī lielāki pienākumi, un pirmā nepieciešamība bija visu telpu tīrīšana un krāsošana. Arī mājas ārpuse un tās apkārtne prasījās pēc pamatīgas apkopšanas. Visu šo darbu veikšanai pirmie talcinieki bija ,,Dziesmu gara'' dziedoņi, kuŗiem sekoja vēl daudzi citi. Tāpat bija jārūpējas par nepieciešamā inventāra iegādi.

Pirmā lielākā sanāksme bija nama raudzības 10. septembrī, kas pulcēja vairāk nekā 150 interesentu. Iekārtošanās un telpu uzkopšana vēl arvien turpinājās, līdz 12. novembrī mācītāji V. Voitkus un J. Krauklis Daugavas Vanagu jauno mītni iesvētīja, kam sekoja svinības ar Lāčplēšu dienas atceri.

Turpmāk gandrīz visi nodaļas sarīkojumi notiek pašu īpašumā. Tiek izmantota dzīvojamā ēka ar gaišo ,,saules'' istabu, bet dejošanai lietots ,,lielais šķūnis'', nojume pagalmā bez vienas

DV Sidnejas nod. nama iesvēte 1977. g. 12. novembrī. Iesvēta māc. V. Voitkus un māc. J. Krauklis. Kreisajā pusē nod. valdes pr-dis P. Upenieks.

sienas un katrai reizei iekārtotu dejas grīdu. Tomēr telpas ir par šaurām un vajadzības neapmierina. Nodaļas valde aicina V. Cīruli izstrādāt telpu paplašināšanas resp. pār- un jaunbūves projektu, paredzot telpas iecerētam klubam. Ievērojot ierobežotos līdzekļus, telpu paplašināšanas projektu iedala 3 izbūves posmos: 1. visnepieciešamākās telpas mazākiem sarīkojumiem un kluba vajadzībām; 2. sarīkojumu zāle un 3. virsbūve esošam namam, kur paredzēts kluba paplašinājums, moderna virtuve ar ēdnīcu.

Pirmā posma izbūvei materiāli paredzēti ap $30.000. Lai ietaupītu līdzekļus, daļu darba spēka paredz organizēt talku veidā. Sapulcē šo projektu pieņem un uzdod valdei iespējami drīzā laikā sākt paredzētos būvdarbus. Pilsētas valdei iesniegtā nama pārbūves projekta apstiprināšana ieilgst birokratijas tīklos. Šāds stāvoklis turpinās apmēram gadu, kad 1979. gada 3. martā nodaļa saņem apstiprinātu būves atļauju. Izraudzīta būves komiteja: V. Cīrulis, J. Veiss, L. Kaufmanis, R. Miezītis, O. Mačiņš un P. Pētersons. Automatiski tanī ieiet arī nodaļas valdes priekšsēdis ar veto tiesībām. Par tiešo būvdarbu vadītāju izraudzīts projekta autors V. Cīrulis. Nekavējoties sākti sagatavošanas darbi jaunbūves sākšanai un 28. aprīlī raktas pirmās velēnas jaunbūves pamatiem. Būvdarbus veic ar atsevišķu darbu uzņēmējiem un pašu biedru — talcinieku palīdzību. Darbs turpinās raiti, un augusta sākumā jau zem jumta. Pēdējo būves darba posmu vadīja R. Miezītis.

Jaunbūves izmaksa bija izkalkulēta uz $47.000, bet līdz šim bija izdots tikai $40.000. Tātad $7.000 bija ietaupīti, lietojot pašu darba spēku — talciniekus.

Šinī intensīvā darba laikā sevišķu rosību parādīja arī vanadzes, gādājot talciniekiem par pusdienām un atspirdzinājumiem ēdienu reizēs. Nodaļas valde veiksmīgākos talciniekus apbalvoja ar speciāliem nodaļas atzinības rakstiem.

Izbūves darbi turpinājās un gada beigās bija tiktāl, ka jaunajās telpās varēja notikt svinīgā Junda un Daugavas Vanagu Austrālijā 28. salidojums. 1980. gadu nodaļa sagaidīja savā namā, kas bija pārpildīts līdz pēdējai iespējai.

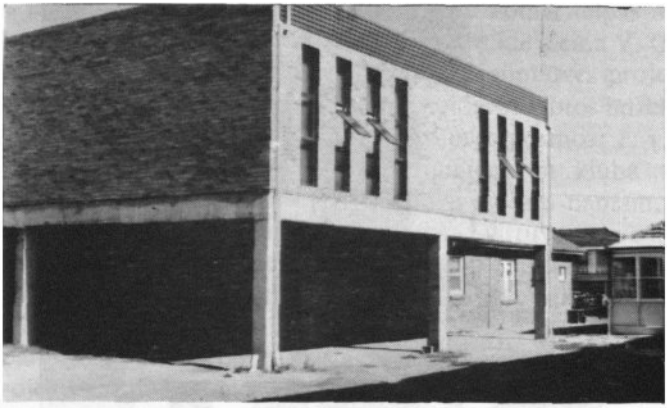
Līdzekļu robežās telpu izbūve vēl arvien turpinās. Par iekārtojumu jāpateicas biedru un labvēļu dāvinājumiem un ziedojumiem, kā: mēbeles, ledus skapji, gleznas, logu aizkari u.t.t. Pār-

DV Sidnejas nod. jaunbūves pamatu rakšana 1979. gadā. Pirmo lāpstu duŗ nod. valdes priekšsēdis P. Upenieks, vēl redzami A. Auniņš ar filmu kameru, E. Tosch, projekta autors V. Cīrulis un šaušanas sekcijas vadītājs A. Paegle.

kārtota kanālizācijas sistēma, kā arī ierīkots automašīnu novietojuma laukums. Neskatoties uz daudziem neparedzētiem šķēršļiem, projekta pirmā posma izbūve tuvojās noslēgumam, par ko jāpateicas inženierim K. Ikauniekam un galvenam darbu veicējam un būves pārzinim A. Cercinam. Viņu pūļu rezultātā 1982. gada 22. martā pilsētas būvinspektors atzina projekta pirmo posmu nobeigtu. To iesvētīja mācītājs V. Voitkus 31. jūlijā, kad notika nodaļas nama 5. gadadienas atzīmēšana.

Projekta pirmā posma būve izmaksāja $100.000. Šie līdzekļi iegūti caur Nama fondu, kas savukārt balstās galvenokārt uz vanadžu pašaizliedzīgo darbu, uzturot nama kafejnīcu 5 vakarus nedēļā jau no pirmajām dienām, kad nodaļa saņēma savu īpašumu.

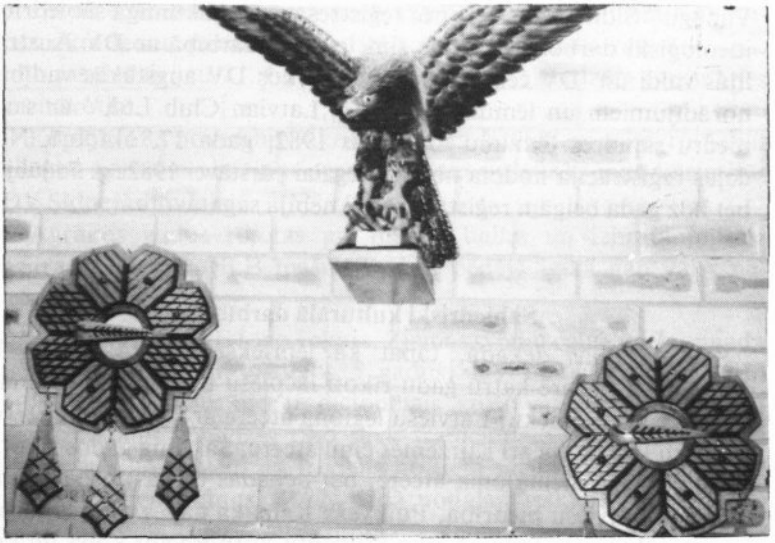

DV Sidnejas nod. nama jaunbūve 1981. gadā. Labajā pusē redzama daļa no otra īpašuma.

Tāpat enerģiskās vanadžu kopas vadītājas L. Priedes ierosmē un gādībā 3—4 reizes gadā vanadzes rīko tirdziņu Benkstaunas centrā, kas gadā ienes ap $2.500.

Ieejot pašu namā, jau pirmajā gadā radās problēmas ar telpām. Tās izrādījās par šauru. Pārdošanā bija blakus īpašums, bet līdzekļu šaurības dēļ nodaļa to nevarēja atļauties nopirkt. Atkal talkā nāca atsaucīgi biedri Bernta un Asjas Evertu personās, kas īpašumu nodaļai iepirka par $37.500 ar noteikumu, ka šī summa atmaksājama 10 gados ikmēnešu maksājumos. Tā 1978. gada 20. jūnijā nodaļa saņēma arī blakus īpašuma atslēgas. Tanī tagad atrodas nodaļas birojs, vanadžu istaba, noliktava un viena telpa tiek izīrēta.

Domājot par kluba ierīkošanu noskaidrojās, ka DV Austrālijā līdzšinējie statūti nesaskan ar pavalsts likumiem un šo statūtu pamata nodaļa nav tiesīga klubu atvērt. Valde aicināja nodaļas legālo pārstāvi I. Eikenu-Vilsoni izstrādāt jaunus statūtus, kuŗos reizē būtu iekļauti DV idejas un mērķi un kuŗi atbilstu pavalsts noteikumiem par klubu darbību. 1978. gada 10. decembŗa sapulcē advokāte sniedza plašus paskaidrojumus par viņas jauniem statūtiem, kā tie ietveŗ pavalsts noteikumus par klubu darbību, kā arī iespējamības robežās Daugavas Vanagu darbības principus. Sapulcē šos statūtus gan pieņēma, uzdodot valdei tos reģistrēt attiecīgās

DV Sidnejas nod. nama zāles sienas greznojums: vanags — A. Rapas un saulītes — E. Ozola kokgriezumi.

iestādēs, bet reizē nolēma, ka nodaļas darbībai ir jāturpinās kā līdz šim, bet uz jauniem statūtiem dibināms, kā palīgorganizācija, klubs ar līdzīgu nosaukumu. Šai sakarībā jaunajā organizācijā — klubā iestājās tikai apmēram trešā daļa no nodaļas biedriem, kas nebija pietiekami, lai pieprasītu dzērienu atļauju. Kluba valde tad aicināja klubā iestāties arī tos tautiešus, kuŗi nav nodaļas biedri, un tā ar grūtībām pārsniedza vajadzīgo 200 biedru skaitu. Tomēr izrādījās, ka jaundibinātais klubs dzērienu atļauju nevar saņemt tā iemesla dēļ, ka jaundibinātai organizācijai nav iepriekšēja gaŗāka darbības perioda, ar ko pierādīt tās darbības nepieciešamību un līdzekļu vajadzību. Kluba valde pastāvēja uz to, ka klubs nevar maksāt nodaļai īri par telpām, jo tas it kā neatbilstot kluba statūtiem. Tā arī 1982. gadā izbeidzās jaundibinātā kluba pastāvēšana.

Lai tomēr rastu saimniecisku bazi savai darbībai, nodaļas valde sasauca 1982. g. 3. jūlijā ārkārtēju biedru sapulci, kas uzdeva valdei uz nedaudz pārstrādātiem līdzšinējiem kluba statūtiem, reģistrēt nodaļu kā tādu, reizē pieņemot rezolūciju: ,,Daugavas

Vanagu'' Sidnejas nodaļa pēc reģistrēšanās kā likumīga sabiedrība ideoloģiski darbosies kā līdz šim, ciešā sadarbībā ar DV Austrālijas valdi un DV centrālo valdi un sekos DV augstākās vadības norādījumiem un lēmumiem''. — ,,Latvian Club Ltd.'' ar savu biedru sapulces lēmumu likvidējās 1982. gada 17. oktobrī. Nodaļas reģistrācija nodota nodaļas legālai pārstāvei 1982. g. 7. jūlijā, bet līdz gada beigām reģistrācija vēl nebija sagatavota.

Sabiedriski kulturālā darbība

Šinī darbības dekadā, tāpat kā iepriekšējā laikā, kultūrāli sabiedriskā nozarē katru gadu rīkoti lāčplēšu un cīnītāju godināšana, Veco strēlnieku, Latviešu leģiona atcere ar svētbrīdi latviešu kaŗavīru kapos, kā arī Kurzemes cīņu atcere. Sākuma gados rīkota arī Draudzīgā aicinājuma atcere, bet dekadas beigās to pārņēma Sidnejas Latviešu biedrība. Pulkveža Kalpaka nāves dienas atceri jau no sākta gala Sidnejā rīko Studentu korporāciju kopa un šai atcerē DV piedalās tikai kā lūgti viesi. 1974. gadā DV nodaļa bija arī 18. novembŗa akta rīkotāja Sidnejā.

Visos šos sarīkojumos sniegti vēsturisko norišu izskaidrojoši referāti nacionāli ideoloģiskā izpratnē, aktieŗu — mākslinieku literātūras daiļdarbu lasījumi, arī vairākkārt dziesmās ansambļa ,,Dziesmu gars'' priekšnesumā. Šajos sarīkojumos referātus lasījuši: V. Aufmanis, bij. sabiedrisko lietu ministrs A. Bērziņš, PBLA vicepriekšsēdis I. Freimanis, Zenta Eglīte, Sp. Klauverts, E. Spaile, E. Šmugajs, B. Plaude u.c. Svētbrīžus vadījuši mācītāji P. Laiviņš, J. Krauklis, J. Pīlmanis un V. Voitkus. Piedalījušies aktieŗi: I. Apelis, A. Apelis, J. Ķauķis, T. Kalniņš, J. Saldums, L. Veikina, L. Zemgale, L. Gailīte, K. Ābeltiņš u.c.

Pēc ieiešanas savās telpās radās iespēja sarīkojumu skaitu palielināt. Organizēti priekšlasījumi par aktuāliem tematiem, filmu vakari u.t.t. Priekšlasījumus snieguši: Dr. Eikens, jun., J. Gulbis, J. Žagars, A. Kliešmets un I. Koks.

Sevišķi populāŗs kļuvis M. Tenisona referātu cikls ,,Dzimtenes atmiņas'', kas oriģinālā domāts latviešu raidījumiem radiofonā, bet pārstrādātā veidā lasīts kā referāts ar nosaukumu ,,Mazs bij' tēva novadiņis'' — ceļojums pa Latvijas novadiem stāstījumā,

dzejā un dziesmās, pie kam pēdējās piedalās visi klausītāji A. Rapas akordeona pavadījumā. 1982. gada beigās šis referātu cikls bija sasniedzis jau 21. turpinājumu ar labām izredzēm turpināties arī nākotnē.

Kopēju 18. novembŗa aktu Sidnejas latviešiem rīko rotācijas kārtībā kāda no vietējām organizācijām un 1983. gadā kārta būs DV Sidnejas nodaļai.

Agrākos gados rīkotas arī masku balles un izbraukumi uz ,,Straumēniem'' (SLB īpašums), kas pēdējā laikā gan vairs nenotiek.

Stabili vēl palikuši Līgo vakars, Ziemas svētku eglīte un Jaungada sagaidīšana. Tāpat, pēdējos 5 gadus, DV nama gadadienā un februārī jau labi iegājies tradicionālais ,,zušu vakars''. Katru gadu aprīlī nodaļas vanadzes rīko savu tradicionālo balli, kas parasti ir ļoti labi apmeklēta un ir viens no tiem sarīkojumiem, kas dod vislielākos ienākumus. 1982. gadā nodaļai, ieskaitot sekcijas un vanadžu kopu, bija 20 sarīkojumi.

Kā jau iepriekš minēts, nodaļas valde regulāri ik pa 2 mēnešiem izdod Informācijas biļetenu ar literāru pielikumu rotātora technikā, 24—28 lpp., ko izsūta visiem nodaļas biedriem bez maksas. Biļetens sniedz plašu informāciju par nodaļas dzīvi un darbību ar ideoloģiska satura ievadrakstu, aktuāliem notikumiem DV dzīvē un DV CV darbību, lēmumiem un izdotām grāmatām. Metiens no 300 sasniedzis 400.

Nodaļas bibliotēka, kas bija aizdota Sidnejas ev.-lut. draudzes lietošanā, pārņemta nodaļas rīcībā un iekārtota DV nama telpās. Tanī grāmatu un periodisku izdevumu skaits tuvojas 2000 sējumiem. Pēdējā gadā klāt nākušas 160 grāmatas, no kuŗām daļa iepirkta par Jaundienvidvelsas valdības atbalstu. Tāpat atbalsts saņemts bibliotēkas plauktu iekārtošanai. Pabalsta lielums $500 gadā. Bibliotēkas iekārtošanu un vadību uzņēmās Ārija Zustere. Viņai aizejot darbā uz Minsteres Latviešu ģimnaziju, bibliotēku pārzin. darbinieki Ed. Zariņš, N. Kapiņš, L. Priede, A. Priede, P. Upenieks un A. Auniņš.

Nodaļas biedru miršanas gadījumos piederīgiem izmaksā $100 daļēju apbedīšanas izdevumu segšanai.

1981. gadā pēc pirmā nodaļas valdes priekšsēža R. Studāna ierosinājuma noorganizēja Apbedīšanas fondu. Fonda dalībniekiem nodaļas valde garantē visu apbedīšanas izdevumu segšanu un ar atsevišķu piemaksu arī pelnu urnas novietošanu kapos ar piemiņas plāksni. Sakarā ar inflāciju iemaksas Apbedīšanas fondā ir ar gadskārtēji augošu tendenci. Pēdējā vienreizējā iemaksa minētā fondā ir: DV biedriem $1452, nebiedriem — $1694. Līdz šim fondā iestājušies 21 dalībnieks un starplaikā viens no tiem miris. Šīs rindas rakstot, miris ir arī fonda ierosinātājs un pirmais dalībnieks R. Studāns.

Pie nodaļas pastāv: vanadžu kopa, šaušanas sporta sekcija, vīru dziesmu ansamblis ,,Dziesmu gars'', basketa un volejbola kopa — ,,Rīga'' un galda spēļu sekcija.

Līdzekļus darbībai nodaļa iegūst no biedru maksām, sarīkojumiem, ziedojumiem un saimnieciskiem (neoficiāliem) pasākumiem. Pie pēdējiem pieskaitāmi nama kafejnīca, ko pārzina vanadžu kopas vadītāja L. Priede ar palīdzēm un dažādu atspirdzinošu dzērienu pārdošana, kas nodota J. Kagaiņa pārziņā. Kā jau iepriekš minēts, līdzekļu sagādē ļoti liela nozīme L. Priedes noorganizētiem vanadžu tirdziņiem. Mazu atbalstu dod arī gadskārtējās LAAJ un DV AV kopējās līdzekļu vākšanas akcijas. Visi šai akcijā iegūtie līdzekļi izlietoti palīdzības darbam un kultūrāliem mērķiem.

Labs raksturojums nodaļas vērtību pieaugumam pēdējos 10 gados ir tās aktīvs un pasīvs, kas 1973. gadā uzrāda $16479.38, kurpretim 1982. gadā — $242389.25.

Neraugoties uz īpašuma iegādei un ar to saistītiem jaunbūves izdevumiem, nodaļa iespēju robežās atbalstījusi: LNF Zviedrijā, Patiesības fondu ASV, plkv. Januma fondu, Minsteres Latviešu ģimnaziju, vasaras vidusskolu Aldingā, jaunatnes kursus, atsevišķus jauniešus — vasaras vidusskolas un jaunatnes kursu dalībniekus, skautu un gaidu organizācijas, jaunatnes deju kopas, Sidnejas dziesmoto ansambli ,,Laikmets'', jauniešus — šaušanas sporta dalībniekus, basketa un volejbola kopu ,,Rīga'', Apspiesto tautu nedēļas sarīkojumus Sidnejā, pirmos 4 latviešu radio raidījumus Sidnejā (raidījumi sākās 1976. gada 10. jūlijā ar 1 stundu ilgu raidījumu divas reizes nedēļā un

sākumā tiem netika sniegts valdības atbalsts), Zentu Mauriņu Vācijā, Dienvidvietnamas bēgļus, kā arī poļu solidāritātes kustību.

Iekšējās informācijas nozare, ko vada E. Ozols, regulāri sniedz ziņas DV Mēnešrakstam un laikrakstiem par notikumiem nodaļas dzīvē.

Ārējās informācijas nozari šos gadus vadījuši G. Bogdanovičs, E. Kalums un V. Kliešmets.

Pēc ārējās informācijas nozares ierosinājuma un LAAJ vicepriekšsēža G. Bērziņa atbalsta 1977. g. 5. jūnijā noorganizēja nacionālpolītisku semināru ar virstematu ,,Vai dzelzs aizkars paveras?'' un apakštematiem:

1. ,,Kādēļ esam trimdā?'' — lasīja A. Medne B.A. Sidnejas universitātes lektore.
2. ,,Komūnistu taktika pret latviešiem dzimtenē un trimdā'' — J. Ritenis M.A., LAAJ padomes loceklis.
3. ,,Kādēļ komūnisti pievērš tik lielu uzmanību latviešu bēgļiem brīvajā pasaulē?'' — Dr. J. Ozols B.D.S. no Adelaides, ALIC vadītājs.

Lekcijas bija augstas kvalitātes. Tās noklausījās un debatēs piedalījās kupls dalībnieku skaits, starp tiem 16 jaunieši.

Lai latviešu jaunatni iepazīstinātu ar nacionālpolītisko stāju, ārējās informācijas nozare 1979. gada 23. septembrī bija aicinājusi jauniešus DV namā, lai pārrunātu jautājumus, kas svarīgi latviešu nacionālpolītiskā darbā. Minētajā sanāksmē bija šādi referāti:

1. ,,Trimdinieki vai emigranti?'' — lasīja E. Spaile.
2. ,,Vai pastāv paaudžu plaisa?'' — mācītājs V. Voitkus.
3. ,,Latvijas nacionālās atbrīvošanas frontes priekšlikumi'' — J. Čečiņš.
4. ,,Kultūras sakari'' — A. Kliešmets.

Par katrā referātā izteikto viedokli sekoja pārrunas.

Nozare ir palīdzējusi noorganizēt, kā arī aktīvi piedalījusies vairākās Apspiesto nāciju komitejas rīkotās demonstrācijās, kā arī demonstrācijās pret sarkanarmijas koļa viesošanos Austrālijā.

Nodaļa aktīvi piedalās LAAJ vicepriekšsēža sasauktajās Sidnejas latviešu organizāciju pārstāvju sanāksmes, sūtot arī savus pārstāvjus.

Ik gadus nodaļas pārstāvji piedalās SLB vidus un sestdienas skolu izlaidumu aktos, visiem absolventiem pasniedzot DV balvu

Demonstrācija 1974. gada augustā, protestējot pret toreizējās Austrālijas valdības lēmumu atzīt Baltijas valstu inkorporāciju Padomju Savienībā. Ar plakātu no kr. J. Eizenbergs un P. Upenieks.

— grāmatu. Absolventu mātēm vanadzes pasniedz ziedus. Ik gadus pasniedz balvu arī labākajam Sidnejas universitātes latviešu valodas kursu beigušam studentam.

1974. gadā nodaļa aktīvi piedalās informācijas līdzekļu sagādē un demonstrācijas organizēšanā Sidnejā un Kanberā sakarā ar Austrālijas valdības lēmumu atzīt Baltijas valstu inkorporāciju Padomju Savienībā. Minētās demonstrācijās piedalījās daudzi nodaļas biedri. Baltiešu akcijas grupu vadīja G. Bračs (LAAJ prezidija priekšsēdis) un G. Bogdanovičs — ALIC vadītājs. Šinī laikā nodaļas valde izgatavo zīmogu ,,Freedom for Baltic states Estonia, Latvia and Lithuania'' un uzaicina ikvienu nodaļas biedru to izlietot savām personīgi sūtītām vēstulēm. Nodaļas biedri un tautieši aicināti rakstīt valdības opozicijas vadītājam M. Frēzeram vēstules, lai viņa nākošā valdība atceļ inkorporācijas lēmumu.

Nodaļa aktīvi piedalījusies arī citos sabiedriski aktuālos notikumos un darbībā. Bijis aicinājums vākt ziņas, ka Padomju Savienība nepilda Helsinku nolīgumu, kā arī par nogalinātiem un mirušiem

Sibirijas vergu nometnēs un cietumos. Parakstīta petīcija iesniegšanai Austrālijas senātā Gunāra Rodes atbrīvošanas lietā. Sniegta informācija par kaŗā cietušo renšu izmaksu un atpūtas namu izmantošanu Vācijā. Aicinājums izgatavot testamentus. Atbalstīta mācītāju J. Šmita un M. Grīvāna, disidenta V. Kalniņa un LNAK priekšsēža T. Kronberga nacionālpolītisko lekciju turnejas Austrālijā, kā arī dziedones Gaidas Trēziņas (1976. g.) koncerta turneja.

Bez jau minētiem, nodaļas pārstāvji vēl piedalījušies: P. Upenieks — jaunatnes audzināšanas padomē, Sidnejā (viens no dibinātājiem), I. Nyirady — veco ļaužu mītnes plānošanas komitejā, igauņu kritušo kaŗavīru piemiņas sarīkojumos, baltiešu akcijas grupā, inkorporācijas lietā, Baltijas valstu kaŗavīru pārstāvju sanāksmē, ar nolūku radīt labāku sadarbību un kopēju organizāciju gadījumā, ja vajadzīga ātra un kopīga rīcība, kā tas bija inkorporācijas atzīšanas gadījumā. Kā pārstāvji pie ,,Ethnic Commitee Council'' darbojās G. Bogdanovičs un M. Strīķis.

Piedalās aizvesto piemiņas dienas un kritušo kaŗavīru atceres vainagu nolikšanā pie kritušo pieminekļa Mārtiņa laukumā, Sidnejā, kopā ar igauņiem un lietuviešiem. Šai cermonijā delegācijas piedalās ar savu tautu nacionāliem karogiem.

Kā nodaļas pārstāvis latviešu sabiedrisko un polītisko darbinieku kongresā 1976. g. 27. jūnijā Toronto piedalījās A. Zariņš.

Nodaļas pārstāvis piedalās LAAJ un DV AV gadskārtējā kopējā līdzekļu vākšanas komitejā Sidnejā.

Izdoti DV Austrālijā statūtu un DV organizācijas darbības noteikumu kopojums, iespiesti brošūrā 48 lpp.

Ieskaņotas un nosūtītas vairākas skaņu lentes neredzīgo bibliotēkai Vācijā.

Kā izcili nozīmīgu notikumu var atzīmēt nodaļas 25 gadu darbības atceres svinības 1976. gada decembrī, kuŗās piedalījās arī Daugavas Vanagu priekšnieks J. Frišvalds.

Bija ļoti plaša programma. Sākās jau 5. decembrī ar dievkalpojumu Sidnejas ev.-lut. draudzes baznīcā, piedaloties visiem Sidnejas latviešu draudžu mācītājiem. Tanī pašā dienā notika arī svētbrīdis latviešu kapos, kaŗavīru urnu kapu nodalījumā.

10. decembrī Sidnejas lidlaukā sagaidījām DV priekšnieku. Pēc tam kopējas pusdienas lietuviešu klubā. Tanī pašā dienā tālai

viesis apmeklēja mūsu organizācijas senioru Teodoru Gudži, kuŗš gadu iepriekš bija nosvinējis savu 100. dzimšanas dienu. Tad uz latviešu kapsētu Rukvudā, kur kaŗavīru kapos DV priekšnieks pie piemiņas plāksnes nolika ziedus.

Vakarā notika Sidnejas latviešu teātŗa nodaļas 25 gadu darba atcerei veltīta izrāde K. Gulberga režijā, R. Blaumaņa ,,No saldenās pudeles''. Pirms izrādes sākuma J. Frišvalds teica teātŗa apmeklētājiem uzrunu.

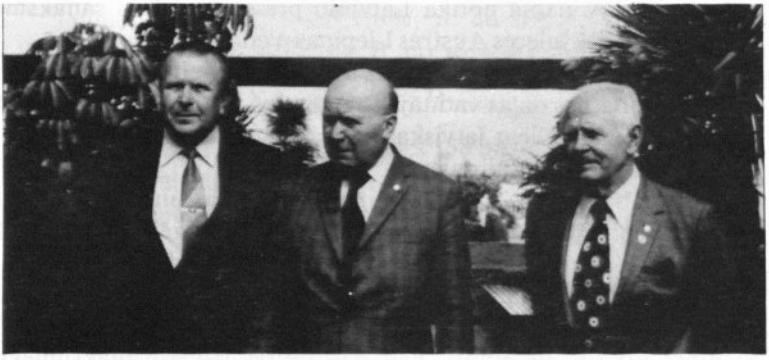
11. decembrī Sidnejas ev.-lut. draudzes namā notika Lielā junda ar DV priekšnieka svētku runu, plkv. O. Kalpaka bistes atklāšanu, DV CV apbalvojumu pasniegšanu un Austrālijas DV 25. delegātu sanāksmi. Vakarā jubilejas balle Sidnejas latviešu namā.

12. decembrī izbraukums ar kuģi Sidnejas ostas apskatei, kas ilga 4 stundas. Vakarā informātīva sanāksme Latviešu namā, kur viesis savā referātā apskatīja DV organizācijas un vispār trimdas dzīvi un sabiedrisko darbību, kā arī atbildēja uz jautājumiem. Pēc tam, vēlā nakts stundā, maiznīcas ,,Rīga'' apskate, kur tanī laikā darbs ritēja pilnā sparā.

13. decembrī DV priekšnieks, nodaļas biedru un tautiešu izvadīts lidlaukā, devās atceļā uz savām mājām Anglijā. Palicēji jutās

DV priekšnieks J. Frišvalds un vanadžu priekšniece A. Liepiņa DV Sidnejas nod. namā 1981. g. 30. aprīlī. Kreisā pusē J. Ritenis.

1981. gada 2. maijā Sidnejas lidlaukā DV priekšniekam J. Frīšvaldam dodoties atceļā uz Angliju. Pavadītāji DV Sidnejas nod. biedri — J. Vaičulis un Auniņš.

stiprināti DV organizācijas darbam un ticībā brīvās Latvijas nākotnei.

Nodaļa materiāli atbalstīja 4. DV globālo dienu sarīkošanu 1981. gadā Melburnā un nepārtraukti aicināja biedrus, kā arī vīru koŗu dziedoņus (apvienotā vīru koŗa koncertam) minētās dienās piedalīties. Noorganizēja arī speciālu autobusu nokļūšanai Melburnā. Daudzi svētku dalībnieki izmantoja arī citas transporta iespējas.

Viss DV globālās dienās redzētais, dzirdētais un izjustais dalībniekiem palika atmiņā kā DV organizācijas vienības un draudzīgas sadarbības parāde.

Pēc DV globālām dienām Melburnā DV priekšnieks 30. aprīlī pirmo reizi ieradās Sidnejas nodaļas mītnē (1976. gadā tādas vēl nebija) rīkotā biedru vakarā. Vēl šinī vakarā no DV vadības klāt bija DV CV aprūpes daļas vadītājs J. Utināns, DV vanadžu priekšniece Austra Liepiņa un Kanadas vanadžu pārstāve Ilga Breikša. Tika apskatītas telpas un pārrunātas esošās problēmas.

Sidnejā ieradās arī Kanadas DV vīru koris un 2. maija vakarā sniedza kaŗavīru dziesmu koncertu Latviešu namā ap 400 klausītājiem. Priekšnesums visiem apmeklētājiem ļoti patika, tādēļ tie neskopojās ar aplausiem. Vēlāk pie vīna glāzes satikās veci draugi un paziņas, kas nebija gadiem redzējušies. Žēl, ka laiks bija ierobežots, jo viesi devās atceļā jau nākošā rītā.

3. maijā DV namā notika Latviešu preses biedrības sanāksme ar vanadžu priekšnieces Austras Liepiņas piedalīšanos.

Atceļā no globālām dienām uz Angliju Sidneju apmeklēja arī DV CV jaunatnes daļas vadītājs I. Kažociņš un 7. maijā DV namā referēja par aktuāliem latviskas jaunatnes uzdevumiem un atbildēja uz klausītāju jautājumiem.

Ar šo gobālo dienu atskaņas bija izskanējušas un mēs atgriezāmies savu pienākumu pilnā ikdienā. No visa redzētā un dzirdētā DV globālo dienu norisē bijām guvuši garīgu veldzi, atspirdzinājumu, jaunu spēku mūsu turpmākam darbam un pienākumiem.

Nodaļas 30 gadu darbības atceri atzīmēja 1981. gada decembrī. Svinības sāka 6. decembrī, kad Austrālijas latviešu mākslinieku apvienības (ALMA) gleznu izstādi DV namā atklāja LAAJ vicepriekšsēdis J. Ritenis. Iztādē piedalījās 19 mākslinieki ar 55 darbiem.

11. decembrī svinīgs akts ar priekšnesumiem. Piedalījās Sidnejas latviešu teātŗa aktieŗi un nodaļas vīru ansamblis ,,Dziesmu gars''.

12. decembrī darbības atceres balle lietuviešu klubā ar dziesmotās vienības ,,Laikmets'' piedalīšanos.

Un 13. decembrī DV namā paģiru brokastis.

Nodaļas 30 gadu darba atceres gadījumam dzejnieks Vilis Sēja uzrakstījis dzejoli ,,Veltījums Sidnejas Daugavas Vanagu saimei 30 gadskārtā''.

Tāpat vīru ansambļa diriģents un komponists Edgars Kalums nodaļas 30 gadiem veltījis kompoziciju vīru korim ,,Par Latviju''.

Nodaļa noorganizējusi sekojošas Austrālijas Daugavas Vanagu delegātu sanāksmes:

22. sanāksme 1973. g. 29. decembrī Saules namā.

25. sanāksme 1976. g. 11. decembrī Sidnejas ev.-lut. dr. namā.

28. sanāksme 1979. g. 29 decembrī DV namā kopā ar Kanberas kopu.

31. sanāksme 1982. g. 30. decembrī Kanberā.

Nodaļas ierosmē un gādībā atjaunota Daugavas Vanagu darbība Kanberā, 1982. g. 8. augustā tur nodibinot DV Kanberas kopu. Tās vadību uzņēmās līdz tam Sidnejas nodaļas biedrs Arvīds Purvis.

1982. gadu beidzot nodaļā bija 373 biedri, no tiem 93 vanadzes un 6 jaunāki par 18 gadiem. Sadalot nodaļas biedrus vecuma grupās, redzam šādu ainu:

Jaunieši līdz 18 g. 6 jeb 1,6%; B. no 18—25 g. 12 jeb 3,2%; B. no 26—35 g. 14 jeb 3,8%; B. no 36—50 g. 43 jeb 11,5%; B. no 51—65 g. 170 jeb 45,6%; Virs 65 gadiem 128 jeb 34,3%. Kopā biedri 373.

Pārskata laikā nodaļā iestājušies 158 biedri, miruši 55, izskaitīti, izstājušies vai pārgājuši uz citām nodaļām 48. Nodaļas biedru skaita dabīgais pieaugums 10 gados 55 biedri jeb 17,3%.

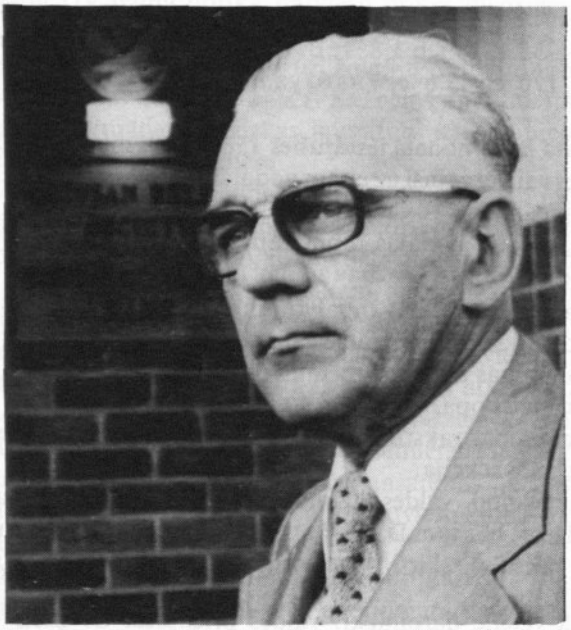
1982. gadā no nodaļas dibinātājiem 19 vēl nodaļā, 1 pārcēlies uz citu vietu, 5 miruši un 3 nav zināmi kur atrodas.

Pārskata laikā nodaļas apbalvojumi:
Ar DV nozīmi zeltā apbalvoti 8 vanagi un 5 vanadzes.
DV CV atzinības rakstus saņēmuši 19 vanagi, 13 vanadzes un divas reizes vanadžu kopa.
DV AV atzinības rakstus saņēmuši 52 vanagi, 15 vanadzes un nodaļas šaušanas sekcija.
DV Sidnejas nod. valdes atzinības raksti piešķirti 12 vanagiem un 12 vanadzēm, bez tam DV AV atz. raksti un DV Sidnejas nod. valdes atz. raksti piešķirti 4 personām — labvēļiem, kas nav org. biedri.

Nodaļā vēlētie darbinieki: valdes priekšsēži O. Līcis — 1973. gadā, P. Upenieks no 1974. g. — 1982. gadam.

DV Sidnejas nod. valdes priekšsēdis 1973. gadā — O. Līcis.

P. Upenieks, DV Sidnejas nod. valdes priekšsēdis no 1974. gada.

Valdē darbojušies: N. Kapiņš — 7 gadus, J. Mikolajs — 6 gadus, J. Masulāns, J. Vaičulis, M. Tenisons un A. Urlovskis — 5 gadus, A. Vinters, J. Kagainis, L. Kaufmanis, E. Ozols, P. Dziriņš — 4 gadus, R. Tosch, M. Renbušs, J. Žeperis, P. Ranks, R. Ozoliņš un V. Aufmanis — 3 gadus, R. Teivēns, A. Irbītis, R. Garais, Ar. Strautnieks, An. Zariņš, E. Vanags, V. Lācis, E. Mētra un T. Kalniņš — 2 gadus, P. Upenieks, A. E. Tauriņš, J. Dūšelis, B. Umbraško, J. Bauskis, G. Bogdanovičs, J. Sproģis, V. Tauriņš, R. Jakabsons, J. Saldums, E. Danenbergsons, I. Apelis, J. Veiss, R. Miezītis, E. Kalums, P. Zandbergs, A. Rašmanis, A. Cerciņš un A. Ķikāns — 1 gadu.

Revīzijas komisijā: Al. Zariņš un A. Jaunbērziņš — 10 gadus, B. Everts — 7 gadus, R. Garais — 4 gadus, A. Paegle un A. Auniņš — 3 gadus un E. Kalums — 1 gadu.

Nodaļas delegāti: J. Masulāns — 7 gadus, P. Upenieks — 6 gadus, A. Auniņš — 5 gadus, Al. Zariņš un M. Tenisons — 2

DV Sidnejas nod. valde 1981./82. gadā: no kreisās 1. rindā — R. Ozoliņš, P. Upenieks, L. Priede, P. Dzīriņš, V. Lācis; otrā rindā — E. Mētra, J. Žeperis, T. Kalniņš, E. Ozols, A. Rašmanis; stāv — A. Cerciņš, A. Paegle, A. Ķikāns.

gadus un O. Līcis, J. Sproģis, J. Vaičulis, A. Jaunbērziņš, G. Bogdanovičs, V. Aufmanis, V. Tauriņš, J. Kagainis, Al. Strautnieks, E. Štubis un L. Priede — 1 gadu.

Vanadžu kopa

Vanadzes, kā vienmēr, bijušas, ir un paliks vanagu organizācijas pavarda sargātājas, kopējas un vanagu organizācijas dzīves atbalstītājas un uzturētājas. Ne tikvien Sidnejas nodaļai, bet pat ja visai mūsu organizācijai atņemtu vanadžu nozari, mēs atņemtu pusi no organizācijas panākumu klāsta. Tāpat kā tas attiecas uz visu vanagu organizāciju, tā arī uz vanadzēm — viņu panākumus mēs nevaram mērot ar kopējo skaitu, jo lielākā daļa ir pārāk pasīva, bet aptuveni ņemot, apmēram trešā daļa no kopējā skaita paveic darbus, kas nav skaitļos izsakāmi.

Kamēr Sidnejas nodaļai nebija savas pajumtes, vanadzes darīja visu iespējamo, lai attiecīgos apstākļos tomēr rastu iespēju vairot nodaļas līdzekļus. Tā 1973. un 1974. gadā vanadzes regulāri rīkoja kafijas galdus Sidnejas Latviešu teātŗa literārās kopas sarīkojumos. 1975. gadā kopa noorganizē rokdarbnieču - vakarētāju grupu, kas gatavo mantas nodaļas loterijām.

DV Sidnejas nodaļas un vanadžu kopas valdes 1982. gadā. Sēž no kreisās: nodaļas saimniece I. Martinsone, kasieris E. Vanags, kopas sekretāre B. Urlovska, valdes priekšsēdis P. Upenieks, kopas vad. L. Priede, valdes sekretārs R. Ozoliņš, kopas kasiere A. Everte. Stāv, no kreisās: nama saimn. vad. A. Rašmanis, šaušanas sekcijas vad. A. Paegle, kultūras daļas vad. T. Kalniņš, biedrzinis J. Žeperis, kopas v. loc. A. Salna, nod. v. loc. E. Mētra, sarīkojumu vad. F. Paspārne, būves un remontu pārzinis A. Cerciņš, kopas v. loc. E. Sproģe, loteriju vad. A. Ķikāns, kopas vad. vietn. A. Strautniece, kapu pārz. P. Dzīriņš, sarīk. techn. vad. V. Lācis un iekš. inform. vad. E. Ozols. Trūkst ārēj. inform. vad. A. Kliešmets.

1976. gadā kopas vadītājas Rasmas Koškēnas ierosmē sāk rīkot tagad jau tradicionālās pankūku pēcpusdienas, kuŗās vanadzes cep un pārdod dažāda veida pankūkas. Šīs pēcpusdienas parasti kuplina Sidnejas Latviešu teātŗa aktieŗi un mākslinieki ar dziesmām, dzeju un jautriem skečiem.

1977. gada otrā pusē sākās īstais vanadžu darba laiks, jo tagad ir pašiem sava pajumte, kas jākopj, jāizdaiļo un jāpaplašina. Pāris mēnešus pēc nama iegādes, kad tas jau pienācīgi uzkopts, vanadzes namā atveŗ kafejnīcu, kas darbojas trešdienās, ceturtdienās, piektdienās, sestdienās un svētdienās un gala iznākumā nodaļai ienes caurmērā ap $7000 gadā. Šeit galvenais dzinējspēks ir kopas vadītāja Lilija Priede ar saimnieci Liliju Stefāni. Par nama izdaiļošanu jāpateicas Felicitas Paspārnes talantam.

Pēc nama jaunbūves nobeigšanas vanadzes namā rīko arī dažādas viesības, kur atkal galvenā loma trim jau minētām

DV Sidnejas nod. 25 gadu darba atcerē DV priekšnieks J. Frišvalds pasniedz DV centrālās valdes atzinības rakstu nod. vanadžu kopas valdes loceklei L. Priedei.

vanadzēm, pie ēdienu gatavošanas klāt nākot Ņinai Dieziņai, Ilgai Nyirady, Asjai Evertei, Alisei Miķelsonei un vairākām citām izpalīdzēm. Vanadžu rīkotie viesību galdi ir ļoti iecienīti ne tik vien latviešu, bet arī lietuviešu un igauņu sabiedrībā.

Ar 1980. gadu vanadžu kopa saņem atļauju no Benkstaunas pilsētas valdes 3 reizes gadā Benkstaunas pilsētas centrā rīkot tirdziņus, kuŗos pārdod vanadžu un labvēļu saziedotās drēbes, veļu, traukus, rotas lietas, stādus, cepumus, grāmatas un daudz citu dažādu priekšmetu. Šiem tirdziņiem ir liela piekrišana un tirdziņu slēdzot ļaudis apprasās, kad būs nākošā iepirkšanās iespēja. Tirdziņa ienākumi ir ļoti labi un iegūtos līdzekļus lieto vanadžu un vanagu darbam.

Bez kārtējiem nodaļas sarīkojumiem vanadzes rīko priekšlasījumus par ceļojumu iespaidiem, glezniecību, ārstniecību, skaistuma kopšanu, orchideju audzēšanu un dažādām citām praktiskām dzīves vajadzībām.

Ikgadus vanadzes rīko vienu lielu sarīkojumu — balli, kas parasti vēl arvien notiek Sidnejas Latviešu namā, jo parasti šais sarīkojumos ir pāri par 200 apmeklētāju, kādu skaitu DV nams nevar uzņemt.

Tāpat ik gadus rīko Ziemas svētku eglīti kopīgi ar visām nodaļas sekcijām, kad svētbrīdi vada kāds no vietējiem latviešu mācītājiem. Seko kafijas galds un bērnu un pieaugušo savstarpēja apdāvināšanās.

1981. gadā, pēc saimnieces Lilijas Stefānes saslimšanas tās pienākumus uz neilgu laiku pārņem Alise Miķelsone, pēc tam šai darbā stājas enerģiskā un nenogurdināmā Izolde Martinsone.

Lielāko daļu vanadžu iegūto līdzekļu iemaksā nama fondā, tomēr ievērojamas summas tiek ziedotas arī citur, kā: vietējām skolām, vasaras vidusskolai, Minsteres ģimnazijai, vasaras starpkursiem, dažādiem jaunatnes kursiem, kā arī atbalstīti skauti, gaidas, sporta kopas. Ziedojumi nodoti Patiesības fondam, ārējai informācijai, Nacionālam darbības fondam, Nacionālajam fondam Zviedrijā u.c. Netiek aizmirsti arī vecie un slimie ļaudis, ko apmeklē slimnīcās un mājās, aiznesot ziedus, augļus un nelielas dāvanas.

Mātes dienā apsveic sirmās māmuļas ar ziedu veltēm. Leģiona dibināšanas atceres dienā vanadzes, atceroties mūsu varoņus, grezno kaŗavīru kapu kopiņas ar ziediem un mirušo piemiņas dienā dedzina svecītes pie vanagu un vanadžu kapu kopiņām.

Vanadžu kopa rīko sanāksmes reizi mēnesī, valdes sēdes pēc vajadzības. Agrāk sanāksmes norisinājās Sidnejas Latviešu namā vai atsevišķu vanadžu mājās, bet pēc DV nama iegūšanas tās ir „pašu mājā". Sanāksmēs atskatās uz padarīto darbu un lemj par tuvākā nākotnē darāmo, par ŗarīkojumiem un slimo apmeklējumiem, pārrunā organizācijas vispārējos jautājumus, sniedzot savus ieskatus nodaļas valdei.

1975. gada 5. augustā pie vanadžu kopas nodibina vakarētāju grupu, kuŗā vanadzes mācās latvju senās sievietes mājas mākslu — baltos un krāsainos darbus, kā arī prievīšu un jostu aušanu. Grupā ir 10 dalībnieces. Grupas vadītāja M. Renbuša. Vakarētāju grupas pirmā darbu skate notika 1978. gada 20. augustā. Vairākas grupas dalībnieces ar saviem darbiem piedalījušās arī citu rīkotās darbu skatēs, bet ir arī tādas, kas savus darbus izstāda pirmo reizi un savas zināšanas ieguvušas grupas nodarbībās pēdējos trijos gados.

Vanadžu kopas vecākai vanadzei Martai Renbušai 1979. gadā apritēja 80 mūža un 60 aktīvas sabiedriskas darbinieces gadi. Šai

sakarībā, DV Sidnejas nodaļas vanadzes rīkoja daudzo gadu atzīmēšanas pēcpusdienu ar jubilāres pašas darināto rokdarbu izstādi. Vanadzes aprūpēja kafijas galdu un ienākumus, ko saziedoja pie ieejas, kā arī kafijas galda ienākumus nodeva jubilārei kā dzimšanas dienas dāvanu. Marta Renbuša ir aktīva nodaļas darbiniece, sākot ar 1953. gadu, un apbalvota at DV atzinības rakstiem un DV nozīmi zeltā.

No 1973. gada līdz 1982. gadam ieskaitot, kopā iestājušās 32 vanadzes, izstājušās vai mainījušas dzīves vietas 11, mirušas 6. 1982. gada beigās vanadžu kopā 93 vanadzes.

Vanadžu kopu pārskata gados vadījušas vanadzes: Nyirady Ilga 2 gadus (no 1973. — 1974. g.), Koškēna Rasma 2 gadus (1975.—1976.), Rodze-Ķīsele Elga 1 g. (1977.), Priede Lilija 5 gadus (no 1978.—1982. g.).

Kopas valdē darbojušās: 10 gadus Urlovska Biruta (sekretāre), 9 g. Stefāne Lilija (saimniecības vadītāja),8 g. Paspārne Felicita (sarīkojumu vadītāja), 7 g. Nyirady Ilga, Everte Asja un Priede Lilija, 6 g. Renbuša Marta, 5 g. Heimanę Irēne, 3 g. Koškēna Rasma un Miķelsone Alise, 2 g. Feldmane Erna, Salna Alma, Ozola Dagmāra, Strautniece Alise un Kaufmane Nansija, 1 g. Andersena Elfrīde, Rodze-Ķīsele Elga, Ranka Helena, Mežaka Dzidra, Zamure Velta, Bertranda Irma un Martinsone Izolde.

Par sekmīgu un pašaizliedzīgu darbību Daugavas Vanagu organizācijā apbalvotas vanadzes: ar DV nozīmi zeltā 5, ar DV CV atzinības rakstu 13 vanadzes un divas reizes vanadžu kopa, ar DV AV atzinības rakstiem 15 vanadzes un ar DV Sidnejas nodaļas valdes atzinības rakstu 12 vanadzes.

Sporta nozare

Pie nodaļas darbojas sporta un jaunatnes nozare. Jāatzīst, ka šīs nozares sevišķu aktīvitāti neuzrāda, izņemot šaušanas un galda spēļu sekcijas, kuŗas darbojas patstāvīgi.

Uz neilgu laiku pēc nodaļas īpašuma iegādes nodaļai pievienojās basketbola kopa ,,Rīga'' ar apmēram 30 dalībniekiem, no kuŗiem 3 bija nodaļas biedri. Kopas vadītājs bija E. Štubis. Kopa no nodaļas izstājās 1983. g. sākumā.

Galda spēļu sekcija nodibinājās 1977. gada beigās, pēc nodaļas īpašuma iegādes. Sekcijas iniciātors bija Arvīds Vinters, kuŗa

ierosmē grupa biedru nodaļas namam dāvināja pirmo biljarda galdu. Dāvinātāji ir: A. Rašmanis, A. Vinters, V. Lācis, A. Ķikāns, P. Dziriņš, E. Mētra, E. Zariņš, R. Jākabsons, E. Vanags, S. Bērziņš, O. Mačiņš, O. Poltraks, I. Ozols, J. Mielavs un J. Gabrāns. Galda spēļu sekcija katru gadu rīko vairākus turnīrus un sevišķi populārs izvērties ,,8 bumbu'' zibenturnīrs, kas notiek katru otru ceturtdienu, un pulciņā ir 15 līdz 22 spēlētāju.

Paredzētas ir arī novusa un galda tenisa spēles, bet šīm spēlēm nav daudz piekritēju.

Galda spēļu sekciju no dibināšanas 1977. g. — 1982. gadam vada A. Vinters. Sekcijas valdē darbojas: I. Ozols, A. Ķikāns, V. Lācis — 4 gadus: G. Dzintars, A. Strauts un L. Kaufmanis — 2 gadus, S. Bērziņš un E. Paeglītis — 1 gadu.

Pie sekcijas nodibināta šautriņu kopa 1982. gadā, vadītājs ir G. Malčānovs. Kopa rīko gadskārtējus turnīrus. Pie sekcijas 1982. gadā nodibināta šacha kopa, vadītājs ir E. Paeglītis. Šacha kopā ir 10 šachisti, kas piedalās turnīros. Vieglatlētikas sekcija pie sporta nozares nepastāv.

DV Sidnejas nodaļas šaušanas sporta sekcija

Pagājušos desmit gados nodaļas šaušanas sporta sekcijas darbība rosīgi turpinājusies. Katrā sezonā sekcijas dalībnieki piedalījušies ap 12 šaušanas sacensībās gan pašu sekcijā, gan arī citu klubu rīkotajās. Vadoties no dalībnieku spējām, tie iedalīti A, B, C un senioru klasēs. Bez tam vēl ir dāmu un jauniešu klases, pie kam pēdējā vēl sadalās atsevišķās grupās, ņemot vērā dalībnieku vecumu.

Sekcijas šāvēji piedalās arī DV globālās sacensībās un 1975. g. komandu sacensībās ieguva 1. vietu. 1977. g. A klasē dāmām I, II un III vietu, B klasē jauniešiem līdz 15 g. v. I un III vietu un C klasē jauniešiem no 15 līdz 18 g. v. II vietu. 1978. gada globālo sacensību rezultāti no Sidnejas pazuduši, pārsūtot uz Ameriku. 1979. gadā Sidnejas nodaļas komanda atkal izcīna pirmo vietu globālajās sacensībās un senioru klasē kā labākie šāvēji izvirzās Arvīds Bebris, Georgs Molčānovs, Arvīds Kalns un Alberts Apaļais. Jauniešiem līdz 15 g. ļoti labus panākumus gūst Igors un Daniels Molčānovi. 1980. gadā Sidnejas komanda globālās sacensībās ierindojas II vietā. Komandas sastāvs: A. Bebris, G.

DV Sidnejas nodaļas šaušanas sporta sekcijas godalgoto šāvēju grupa 1981. gadā: no kr. — A. Apaļais, A. Bebris, I. Molčānovs, A. Paegle, D. Molčānovs, J. Mikolajs, G. Molčānovs.

Molčānovs, A. Kalns un Kalvis Jaunalksnis. 1981. gadā mūsu komanda noslīd jau III vietā, lai 1982. gadā atkal ierindotos I ar sastāvu: R. Kalns, A. Bebris, G. Molčānovs un A. Kalns. Šai gadā individuālo rezultātu augšgalā parādās vārdi, kā: Raimonds Kalns, Arvīds Bebris, Artūrs Paegle, bet jauniešiem līdz 18 g. — Igors Molčānovs ar labāko rezultātu 342 no iegūstamiem 400. Jauniešu klasē līdz 15 g.v. labākie ir Daniels Molčānovs un Sarmīte Vētra. Pēdējā dāmu vispārējā klasē ar 192 punktiem no 200 ierindojās I vietā.

Šaušanas sports vēl norisinās šaušanas sekcijas šautuvē, J. Flūgina īpašumā Wallacia. Šaušanas sporta sekcijas vadītāji: J. Puriņš — 1973. g., A. Paegle no 1974. — 1982. g. Valdē darbojušies: A. Bebris — 8. g., A. Kalns , J. Mikolajs — 6 g., J. Flūgins — 5 g., A. Strautnieks, V. Ādminis — 4 g., G. Staģis, J. Puriņš — 3 g., J. Eizenbergs, A. Šulcs — 2 gadus un A. Apaļais, K. Jaunalksnis, G. Molčānovs un N. Soģis — 1 gadu.

Par šaušanas sekcijas eksistenci šeit jāpateicas tās vadītāja Artūra Paegles neatlaidībai saturēt kopā vēl tos nedaudzos vecos šāvējus un mēģināt iesaistīt jaunus spēkus, kas sekcijas darbību uzturētu arī turpmāk. Šeit it sevišķi jāmin Ivārs un Raimonds Kalns un Kalvis Jaunalksnis, kuŗiem lēnām sāk pievienoties arī citi jaunāki spēki, kas, cerams, nākotnē pasargās Sidnejas DV nodaļas šaušanas sporta sekciju no iziršanas, kas jau noticis citās Austrālijas DV nodaļās.

Sekcijas šautuve Wallacia, 1981. g. Daļa no strēlnieku novietnes. No kreisās: L. Priede, A. Priede, J. Eizenbergs un J. Mielavs.

Vīru ansamblis ,,Dziesmu gars''

Kad 1976. g. 15. janvārī pie DV Sidnejas nodaļas nodibinājās vīru dziesmu ansamblis ,,Dziesmu gars'', tas sprauda sev ļoti pieticīgas vadlīnijas. Nedomāja kāpt mākslas kalngalos, bet no mūsu tautas bagātā dziesmu pūra ņemt to, kas klausītājiem labāk patīk, un kuplināt tikai DV sarīkojumus.

Klausītāju atsaucība bija necerēti liela, kas vīriem deva spēku un drosmi nopietnāk pievērsties dziesmām. Tā drīz vien ansambļa darbība izgāja jau pāri sākumā spraustām robežām. Šai laika posmā iestudētas 120 dziesmas, sarīkoti 7 patstāvīgi koncerti, no tiem 4 Sidnejā un pa vienam Brisbēnā, Kanberā un tālajā Hobartā. Kuplināti citu organizāciju un draudžu sarīkojumi, kā arī dziedāts vairākos baznīcas dievkalpojumos. Pavisam ansamblis stājies klausītāju priekšā 63 reizes.

Dziesmas iestudē un diriģē Edgars Kalums jau kopš ansambļa dibināšanas. Viņa palīdze pirmos 4 gadus bija Ingrida Šakurova, kuŗa gan pavadīja dziesmas, gan arī diriģēja un reizēm sniedza klavieŗu solo, tā papildinot ansambļa koncertus.

DV Sidnejas nod. vīru ansamblis ,,Dziesmu gars''. 1. rindā no kreisās: E. Sviķis, T. Kalniņš, A. Cinis, pianiste I. Šakurova, vad. E. Kalums, A. Rapa, E. Apsītis. 2. rindā: J. Šakurovs, R. Krēsliņš, M. Birze, A. Lucis, G. Zodiņš, R. Ozoliņš, P. Upenieks, V. Eglītis, iztrūkst A. Luidmanis.

Viņas vietā 1980. gadā stājās pianiste Nora Balode, kuŗai arī ļoti plaša pieredze mūzikas laukā. Ansambļa administrātīvās lietas jau no pirmās dienas vada Alberts Cinis, kuŗam arī jāpateicas par ansambļa nodibināšanu. Vēl jāpiezīmē, ka divos koncertos pieaicināts viesdiriģents Lucijan Tyl, kuŗš vairākām ansambļa dziedātām dziesmām uzrakstījis klavieŗu pavadījumu.

No ansambļa dibināšanas tanī vēl arvien dzied Alberts Cinis, Edgars Sviķis, Richards Ozoliņš, Edvīns Apsītis un Pēteris Upenieks. Bez minētiem aktīvi dalībnieki vēl ir Gunārs Zodiņš, Arvīds Rapa, Voldemārs Eglītis, Teobalds Kalniņš, Miķelis Birze, Alfrēds Priede, Vladimirs Kliešmets, Ēriks Suķis, Jānis Groza un Arnolds Gūtmanis. Savā laikā ansamblī dziedājuši: Andrejs Palavs, Alfreds Siļķēns, Imants Jansons, Alberts Jaunbērziņš, Jēkabs Kagainis, Jānis Eizenbergs, Rūdolfs Krēsliņš, Jānis Šakurovs, Alberts Luidmanis, Arvīds Strautnieks, Arvīds Lucis un Andris Kaņepe.

Pie ,,Dziesmu gara'' darbojas arī Mazais ansamblis, iestudējot vieglāka satura dziesmas, ar kuŗām tas iepriecina publiku deju vakaros un līdzīgos sarīkojumos. Dziesmas iestudē Arvīds Rapa. Mazajā ansamblī dzied Alberts Cinis, Gunārs Zodiņš, Arvīds Rapa un Voldemārs Eglītis, pirms ansambļa atstāšanas arī Andris Kaņepe. Septiņi ansambļa dalībnieki dzied arī Sidnejas latviešu vīru korī, bet divi jauktā korī.

Beļģija

Beļģija ir viena no vismazākajām trimdas latviešu patvēruma zemēm. Līdz ar to Daugavas Vanagu nodaļas darbības iespējas nosaka mazais latviešu skaits šajā zemē.

Pēc lielajām izceļošanām piecdesmito gadu sākumā Beļģijas latviešu skaits saruka no turpat diviem tūkstošiem uz apmēram trim simtiem. Gadu gaitā šis skaits samazinājies vēl vairāk un pašreiz vairs nepārsniedz pāris simtus.

Pēc Cēdelgemas gūstekņu nometnes likvidācijas likās, ka Beļģijas latviešu kolonija nepārsniegs dažus desmitus, bet tad 1947. gadā beļģu valdības uzdevumā organizētas akcijas ietvaros no Vācijas bēgļu nometnēm sāka ieplūst darbam savervētie latvieši. Beļģijas aicinājumam nebija humānitārs raksturs, bet gan rast aizstājējus no gūsta atbrīvojamiem vācu kaŗagūstekņiem darbam ogļraktuvēs, kur bīstamo un veselībai kaitīgo darbu paši beļģi strādāt nevēlējās.

Beļģija bija pirmā zeme, kas piedāvāja iespēju tikt laukā no dīkās un bezcerīgās nometņu dzīves, un šim aicinājumam sekotāju netrūka. Īsā laikā šeit ieradās apmēram 1000 vīriešu, kuŗiem pēc kāda laika sekoja ģimenes. Iebraucēju starpā bija daudz bijušo kaŗavīru, kas jau pēc īsa iedzīvošanās laika 1948. gada 11. novembrī nodibināja pirmo DV nodaļu Vateršejā.

Pēc raktuvēs nostrādātajiem 2 līguma gadiem valdība atteicās pildīt slēgtos līgumus, kas solīja iespējas iesaistīties citās saimniecības nozarēs. Tas, protams, sagādāja vilšanos un tiklīdz radās iespējas tālākai izceļošanai uz pārjūras zemēm, tās izmantoja turpat 85% latviešu. Palikušo starpā vairums bija tādi, kuŗus imigrācijas komisijas nepieņēma veselības sāvokļa dēļ. To starpā bija daļa bijušo kaŗavīru bez ģimenēm. Laika gaitā daļa no tiem slēdza laulības ar vietējām sievietēm. Šo jaukto ģimeņu pēcnācēju starpā nav tādu, kas runā latviski, un diemžēl tie jāuzskata par mūsu tautai zudušiem.

Beļģija nav viengabalaina, nacionāla valsts, bet to veido 2, viena otrai svešas valodā un kultūrā, mākslīgi vienā valstiskā vienībā vāji saliedētas tautības. Vācijas pierobežā dzīvo ap 250.000 vāciešu, kas

administrātīvi gan skaitās Valonijā, bet bauda lielu politisku un kultūrālu autonomiju. Valstī trūkst federālas struktūras, un atsevišķu tautību starpā pastāv vēsturiskas un saimnieciskas pretišķības. Minētais atstāj ļaunu iespaidu jaunatnes, it sevišķi no jauktajām ģimenēm, savstarpējās attieksmēs.

Apstākļus, kādos jāveic latviskais sabiedriskais darbs it spilgti parāda DV nodaļas biedru izkliede pēc dzīvesvietām. Lielākā biedru grupa dzīvo Briselē un tās tuvākajā apkārtnē — 9 biedri. Seko Eino (Hainaut) province ar 8, Limburgas ar 7, Antverpenas, Lježas un Luksemburgas provinces, katrā 2. Brabantē un Austrumflandrijā katrā pa vienam.

Nodaļas biedru sastāva novecošanos parāda to sadalījums pēc vecuma grupām: 20 — 30 g. v. — 2, 30 — 40 g. v. — 4, 40 — 50 g. v. 1, 50 — 60 g. v. — 11, 60 — 70 g. v. — 11, 70 — 70 g. v. — 2, pāri 80 g. v. — 1. Biedru kustība pēdējo 10 gadu laikā: Miruši 4, izstājušies 2, klāt nākuši 27 biedri. Tieši pirms 10 gadiem nodaļas biedru skaits bija 10. Pēc pieciem gadiem 15, bet 1980. gadā jau 24. 1983. gada beigās nodaļā bija 32 biedri. No šī skaita 8 vanadzes.

Pieminētie apstākļi augstākā mērā izsaka, noteic un iespaidos arī uz priekšu nodaļas tālākās attīstības un pastāvēšanas iespējas nākamajos 10 gados.

Nodaļas valdes priekšsēdis laikā no 1960. gada 24. aprīļa līdz 1962. g. 22. aprīlim bija Dr. Staņislavs Jerumanis; no 1962. gada 22. aprīļa līdz 1964. gada 11. oktobrim Edgars Melderis (tagad aizsaules ceļos) un no 1964. gada 11. oktobŗa līdz šai dienai Elmārs Ozols.

Aizvadītajos gados kā sevišķi rosīgi darba darītāji jāizceļ prāv. Pēteris Dupāts un ilggadējais valdes loceklis un bij. valdes priekšsēdis Edgars Melderis. Abi apbalvoti ar DV CV atzinības rakstiem. Par nopelniem organizācijas darbā ar DV nozīmi zeltā apbalvots Elmārs Ozols.

Nodaļas valdē dažādos laikos un amatos aktīvi darbojušies J. Bērziņš, K. Dižais, A. H. Gulbe, J. Jaksons, I. Jaunzems, E. Janovskis, P. Kozulis, A. Kursietis, S. Ozola, L. Paklons, A. Petriņš (arī aizsaules ceļos).

Dažādu apstākļu dēļ nodaļai nav bijis iespējams uzkrāt līdzekļus plašākam palīdzības darbam, bet savu iespēju robežās tā

Ozols Elmārs, dzimis 1915. gada 20. aprīlī Rīgā. Kartografs. Aktīvo karadienestu pildījis 12. Bauskas k. pulkā. 1937. gadā beidzis radiotelegrafistu instruktoru kursus pie Sakaru bataljona Rīgā. 1938. gadā piekomandēts par apmācītāju Z. div. sakaru rotas radiotelegrafu kursiem. Strādājis Satiksmes ministrijā Šoseju un zemesceļu departamentā un Dzelzceļu virsvaldē. 1944. g. febr. iesaukts leģionā un iedalīts 2. Liepājas pol. pulka sakaru vadā. Pēc pulka likvidācijas pārskaitīts uz 1. Rīgas pol. pulka sakaru vadu. Pēc sakaru kursiem Bad Komotavā 1. Latv. div. sak. btl. radio rotā. Pēc gūsta darbojās L.S. Krustā Lībekā. 1947. gadā piedalās DV Lībekas nod. dibināšanā. 1948. gadā izceļo uz Beļģiju un līdz aiziešanai pensijā strādā kartografijā. Ir L.S.K. pārstāvis Beļģijā un aktīvi piedalās sabiedriskā darbā. Ir aktīvs DV Beļģijas nodaļas biedrs kopš tās dibināšanas. Apbalvots ar DV nozīmi zeltā.

atbalstījusi dažādus latviešu pasākumus, kā: Patiesības fondu, Minsteres latviešu ģimnaziju, DV invalidu namu Bērzainē un LKIA nama izveidošanu. 1980. gadā nodaļa ar $500 pieteikumu iestājās Latvijas Brīvības fondā.

Pēc vajadzības nodaļa izdod savus ziņojumus, kas gadu gaitā sasnieguši 49 numurus. Tos izsūta nodaļas biedriem un pārējiem latviešiem, kā arī periodisko izdevumu krātuvēm.

Mazais latviešu skaits, attālumi un ierobežotie līdzekļi nav bijuši labvēlīgi sarīkojumu rīkošanai. Ikgadus, kopā ar Beļģijas latviešu nacionālo komiteju, nodaļa rīko 18. novembŗa valstssvētkus Briselē.

1978. gada 29. aprīlī atzīmējot nodaļas 30 gadu pastāvēšanu, Briselē notika paplašināta DV CV prezidija sēde ar DV priekšnieka J. Frišvalda un vanadžu priekšnieces M. Ķeņģes piedalīšanos. Sēdē bez prezidija locekļiem piedalījās DV Holandes nod. valdes priekšsēdis K. Dreimanis un DV Beļģijas nod. v. priekšsēdis E. Ozols. Pēc mazām svinībām otrā dienā kopā ar grupu Anglijas tautiešu notika izbraukums uz Lommeles brāļu kapiem, lai tur pieminētu un godinātu 83 bijušos cīņu biedrus, kas pēdējo atdusas vietu atraduši šajos vācu kaŗavīru kapos. Svētbrīdim ievadvārdus teica māc. R. Bērziņš, to vadīja prāvesti E. Rozītis un P. Dupāts. DV vainagu nolika DV priekšnieks J. Frišvalds. Svētbrīdī piedalījās Kanadas DV vīru koris un diriģenta I. Saksa vadībā nodziedāja vairākas dziesmas. Šis notikums izvērtās par līdz tam lielāko latviešu tikšanos Lommeles kapos, jo klāt bija apmēram 250 tautiešu no Anglijas, Beļģijas, Holandes, Kanadas un Rietumvācijas.

Vēlākos gados šo tradicionālo svētceļojumu ikreiz apmeklējuši apmēram 200 tautiešu. Vienā gadījumā arī organizēta grupa Zviedrijas vanagu. Pēc svētbrīža kapos nodaļas izkārtojumā kādā no tuvējiem restorāniem ietur kopējas pusdienas, kad draudzīgās pārrunās rodas izdevība atjaunot vecākas un slēgt jaunas pazīšanās pāri zemju robežām. Šie tradicionālie svētceļojumi ir visu Eiropas Daugavas Vanagu kopīga lieta. To apmeklēšanu kārto zemju valdes, bet technisko izkārtojumu veic DV Beļģijas nodaļa. Daudz darījusi un sevišķi jāpiemin DV Menchengladbachas nodaļa, kas ik gadus ierodas organizētā grupā. Tāpat DV fonds Lielbritanijā pēdējos gados ierodas organizētā grupā.

Ja pirms 10 gadiem toreizējā nodaļas vadība par savu pieticīgu mērķi uzskatīja prasību izdzīvot, tad jāuzskata, ka šis mērķis ir sasniegts. Tuvākajā nākotnē nodaļas pastāvēšana ir nodrošināta un jādara viss iespējamais darbību izvērst plašumā.

Brazilija

Kaut arī ļaunās varas ietekmē mēs, latvieši, esam izklīdināti pa visu pasauli, tomēr mūsu domas un darbi mūs vieno kopējā saimē turēties zem Latvijas sarkanbaltsarkanā karoga un visiem iespējamiem līdzekļiem cīnīties par mūsu tēvzemes Latvijas brīvību. Šai apziņā arī darbojas DV Brazilijas nodaļa.

DV Brazilijas nodaļas valdē bija palicis tikai valdes sekretārs — vecais strēlnieks Jānis Ķīvītis, kuŗš ilgāku laiku darbojās viens, lai tikai netiktu pārtraukta nodaļas darbība.

Tikai vēlāk, ar DV ģenerālsekretāra A. J. Bērziņa starpniecību Pēteŗa Ļavāna vadībā 1975. g. 7. martā darbības turpināšanai ievēlēja jaunu DV Brazilijas nodaļas valdi šādā sastāvā: valdes priekšsēdis Pēteris Ļavāns, pr-ža biedrs Jēkabs Mekšs, sekretārs Sokrats Novickis, biedrzinis Kārlis Celms, kasieris Alfons Švalde un dažādu nodarbību vadītājs Jānis Rudzītis. Šis valdes sastāvs arī vēl tagad turpina darboties.

Pēteris Ļavāns ar māc. Jēkabu Mekšu pārrunās par sabiedrisko darbību.

Nodaļa dažādu apstākļu dēļ nav pārreģistrēta vietējās iestādēs. 1975. gadā laikā no 22.—25. aprīlim Rio de Janeiro notika pasaules pretkomūnistiskās līgas konference, kuŗā latviešus pārstāvēja nod. pr-dis Pēteris Ļavāns.

Tā kā DV Brazilijas nod. biedri dzīvo ļoti izklaidus, tad vanadžu un jaunatnes darbība vēl līdz šim nav uzsākta.

Kultūrālais darbs izpaužas Jāņu dienas, Mārtiņu vakara, plkv. Kalpaka un Leģiona dienas sarīkojumos. Kopā ar vietējām latviešu organizācijām un draudzēm rīko 14. jūnija un 18. novembŗa piemiņas aktus.

1980. g. 3. jūlijā DV Brazilijas nod. valdes pārstāvji ar Latvijas karogu piedalījās pāvesta Jāņa Pāvila II sagaidīšanā San Paulo pilsētā.

Slimie biedri 10 gadu laikā atbalstīti ar 9.000 kruzeirām. Sadarbība ar vietējām organizācijām un draudzēm ir laba. Visumā DV Brazilijas nodaļa cenšas darboties Daugavas Vanagu solījumu garā — kalpot Dievam, Latvijai un latvju tautai.

DV Brazilijas nod. 30 gadu darbības atceres gadījumā 1982. g. Jāņu dienā. Pirmā rindā no kreisās sēž valdes loc. — 4. J. Mekšs, 5. P. Ļavāns un 6. A. Švalde.

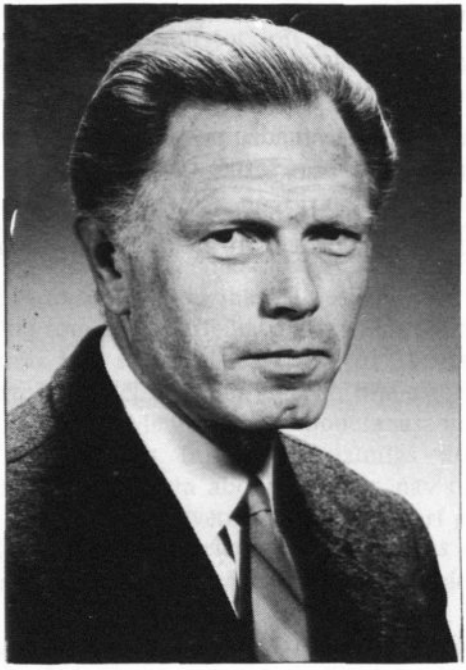
Dānija

DV Dānijas nodaļa

DV Dānijas nodaļa ir skaitliski maza un izkaisīta pa visu Dāniju. Tās darbība norit sadarbībā ar Dānijas latviešu centrālo komiteju.

Katru gadu noliek ziedus kā 14. jūnijā, tā 18. novembrī svinīgā brīdī pie latviešu pieminekļa Vestre kapos. Svin Jāņus nodaļas prža V. Kiršteina mājā. 1975. gada 21. jūnijā nodaļa atzīmēja 25 gadu pastāvēšanu, kuŗā dziedāja E. Liepaskalns un rakstnieks P. Klāns referēja par nodaļas darbību. 18. novembri katru gadu atzīmē kopā ar DLNK.

Ar 1975. gadu nodaļas valde sāk regulāri sūtīt DLNK izdoto biļetenu ,,Dānijas latviešu ziņas'' vadītājiem DV darbiniekiem.

Vilis Kiršteins, DV Dānijas nod. valdes priekšsēdis kopš 1969. gada.

1976. gadā nodaļā viesojās A. Izaks no Austrālijas un stāstīja par latviešu dzīvi Austrālijā. Rīkoja ekskursiju pa Dānijas skaistākajām vietām.

1977. gadā nodaļa ziedo V. Kiršteina gleznu 4. Eiropas dziesmu svētkiem. Nodaļas valde sūta rakstus DVM.

1978. gadā nodaļā viesojās S. Spurdziņš no Vācijas ar dias izrādi un vēstures referātu. Notiek kopējs izbraukums uz Zviedriju. 18. novembŗa koncertā dzied M. Mičule no Vācijas.

1979. gadā nod. valdes pr-dis V. Kiršteins piedalās DV CV sēdē Visbijā. Nodaļā viesojas Ž. Tamsons no Zviedrijas ar referātu par notikumiem Otrā pasaules kaŗa laikā.

1980. gadā notiek bilžu vakars par dziesmu svētkiem Hamburgā, Hanoverā, Ķelnē un Visbijā. Nodaļa atzīmē 30 gadu pastāvēšanu, par to informējot arī DVM. Kopā ar DLNK izkārto Helēnas Celmiņas un Viktora Kalniņa referātus.

1981. gada Lieldienās aicina visus biedrus ar piederīgiem uz brokastīm pie nod. valdes pr-ža V. Kiršteina.

1982. gadā, novembrī vanadžu pr-ce A. Liepiņa viesojas ar referātu un runāja 18. novembŗa sarīkojumā.

Nodaļā 1. 1. 83. bija 16 biedri, no tiem 5 vanadzes. Nodaļas valdes priekšsēdis visus pēdējos 10 gadus ir V. Kiršteins.

Francija

DV Francijas nodaļa

Aprakstot DV Francijas nodaļas darbību Laiks, Telpa, Ļaudis 3. grāmatā šķita, ka pēc trauksmainajiem sākuma gadiem ar degsmi un grūtībām, pēc gaŗajiem rāma darba un neatlaidības gadiem vairs nav sagaidāmas lielākas pārmaiņas. Līdzīgi personīgai dzīvei, arī sabiedriskā tomēr nav pasargāta no pārmaiņām, pat pārsteigumiem. Ar prieku tomēr jāatzīst, ka nodaļa spējusi atrisināt problēmas tādā mērā, ka darbība visus šos gadus izrādījusies itin iepriecinoša.

Ilgu gadu kopējā darbā saliedētajā valdē 1973. gads ienes maz pārmaiņu: priekšsēdis bija A. Lediņš, priekšs. v. — M. Kļaviņš, sekretārs — A. Krūmiņš, kasieris — J. Kalmīts un biedrzinis — K. Mūrnieks. Valdi vēlot un amatus sadalot, praksē bija izveidojies lietderības princips, neaizmirstot ļoti izkaisīto biedru darbības iespēju.

Šo ilgo gadu darbs bez jūtamām pārmaiņām iespēju ziņā nenovēršami ienesa zināmu rutīnas nokrāsu. Lai pret to cīnītos, pēdējos gados mēģināja darbību paplašināt ar tālāk dzīvojošiem viesiem, kā: dzejnieku A. Apsi no Elzasas, sabiedriski darbīgo māc. K. Zuiku no Vācijas. Jāsaka, darba nopietnībā nodaļa bija izveidojusies un kļuvusi darbīgākā latviešu organizācija Francijā, pie kuŗas griezās dažādās vajadzībās tautieši pat no ārzemēm.

Šāda darbība tomēr jūtami gūlās uz nodaļas reālām iespējām, arī biedru skaits bija samazinājies no 40 uz 38 ilgstošas biedru maksas nekārtošanas dēļ. Pēdējā, jāatzīst, bija samērā augsta, jo tajā iekļāva arī DV Mēnešraksta abonēšanas maksu. Lielās izklaidības dēļ pēdējais bija ļoti nozīmīgs kopības saišu uzturēšanā. DV Mēnešraksta abonēšana gan nav obligāta, tikai ļoti vēlama, bet mazāk motīvētajiem biedriem arī grūtāk saprotama. Netieši tas iezīmēja noslieci atmest stingras organizācijas līniju. Pāragrā nāvē aiziet arī divi vecie biedri, bet pienāk klāt divi jauni.

Latentās grūtības izsauc galvenokārt, ka nodaļas biedru sastāvs nav visai viengabalains, tā nav arī vienīgā latviešu organizācija

Mazāks salidojums „Mīnās" pie Kļaviņu ģimenes. 1. rindā no kreisās: A. Boža, A. Kļaviņa, skolotāja Vanagu māte, māc. E. Lappuķe, A. Lejiņa un L. Kalmīte. 2. rindā no kr.: A. Lediņš, A. Krūmiņš, ar kundzi un dēlu, J. Kalmīts, U. Kļaviņš, U. Lediņš ar kundzi, A. Meiers.

Francijā, bet cenšas saturēt kopā visus latviešus. Sāka pat izskanēt domas, ka pietiktu ar diskrētāku organizāciju, piemēram garīgu. Vajadzēja vairākus gadus, lai šīs grūtības pārvarētu ar pacietību, labu gribu un arī stingriem pamatprincipiem.

1973. gadā nodaļā notika 6 sarīkojumi, kasē apgrozījās 3214 franki, Ārtava Latvijai ziedoti 235 franki. Nodaļā viesojies nodaļas goda priekšnieks lietvedis K. Bērends, Latviešu apvienības Francijā priekšsēdis E. Bonaparts un ev.-lut. Francijas latviešu draudzes mācītājs E. Lappuķe. Tālāki viesi netika aicināti līdzekļu trūkuma dēļ. Par spīti pieminētajām problēmām, gads jāuzskata par darbīgu.

Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, nākamais, 1974. gads izvērtās ļoti iepriecinošs ir darbībā, ir sadarbībā. Mūžībā aizgāja gan viens biedrs, bet klāt pienāca divi citi, pienesdami svaigus impulsus, un biedru skaits sasniedza 39. Kasē šai gadā apgrozījusies mazliet lielāka summa — 2388 franki un notikuši 7 sarīkojumi, bet tas vien neatspoguļo nozīmīgo gadu.

Kad divi Jāņi satiekas. Jāņu svinēšana nodaļā ir ļoti iecienīta.

Lieldienās izveidojusies jau tradicionāla latviski krāsotu olu sacensība un Jāņos līgošana ar jāņuguni; bez šaušanas sacīkstēm ar šauteni pirmo reizi sacentās arī ar pistoli.

Īpaši plašas izvērtās valsts svētku svinības, tajās bija ap simts dalībnieku, pat no citām zemēm. Dievkalpojuma laikā nodaļai pasniedza Latviešu apvienības Francijā dāvāto karogu, darinātu no Latvijas neatkarības laika auduma. Karogu pasniedza LAF priekšnieks E. Bonaparts un to iesvētīja māc. E. Lappuķe. Svinībās iekļāvās arī nodaļas jaunatnes nozares vadītājas V. Kļaviņas laulības ar tautieti Cīparsonu no Zviedrijas. Tik liels dalībnieku skaits nodaļā vēl nebija sasniegts un to vēl kuplināja māc. P. Kļaviņš no Vācijas.

Akta laikā nodaļas valdes priekšsēdim A. Lediņam pasniedza DV nozīmi zeltā un mācītājam E. Lappuķem DV CV atzinības rakstu.

Francijas latviešu simpatiju parādīšana nodaļai šajā gadā bija tik spilgta, ka radās pat agrāk neiedomājamas idejas, piem., kluba

telpas izveidošana ar bibliotēku, kā arī pensionāru mītne mazākā lauku saimniecībā. Viss tas, diemžēl, prasīja daudz līdzekļu un vēl vairāk pašu darba roku, bet vairumam jau personīgā dzīve bija pārslogota un traucēja arī lielie attālumi.

Šajā gadā valde darbojās iepriekšējā gada sastāvā: A. Lediņš — v. priekšsēdis, M. Kļaviņš — priekšs. v., A. Krūmiņš — sekretārs, J. Kalmīts — kasieris, K. Mūrnieks — biedrzinis.

Ir gandrīz paradoksāli, ka šajā laikā, kad nodaļa bija izpelnījusies vispārēju Francijas latviešu uzticību, un nodaļas biedru skaits 1975. gadā sasniedza 42, tomēr rodas grūtības nodaļas vadības izvēlē. Tālās dzīves vietas un veselības dēļ valdē vairs neieiet M. Kļaviņš, viņa vietā nāk H. Mustis. Kaut apgrozījums kasē ir mazliet mazāks nekā iepriekšējā gadā, nav vērojams sabiedriskais pagurums, vismaz ne no biedru puses.

Kases bilance ir 2029 franki. Notikušas 3 svētku sagaitas, 2 akti, 1 saviesīgs vakars, šaušanas sacīkstes un olu krāsošanas sacensības. Notikusi arī tradicionālā gada loterija, kas palīdz papildināt kasi.

Nodaļā viesojies lietvedis un nodaļas goda priekšnieks K. Bērends. Turpinājusies sadarbība ar LAF, kas nodod turklāt savu bibliotēku nodaļas rīcībā.

Te vēl var piezīmēt, ka nodaļa kopš dibināšanas rīkoja valsts svētku svinības un dažreiz arī citas lielākas sagaitas sadarbībā ar draudzi, kuŗu visus šos gadus aprūpēja mācītājs E. Lappuķe; pēdējos gados viņš bija arī nodaļas biedrs. Mācītāja veselības stāvokļa strauja pasliktināšanās izsauca rūpes par draudzes darbības nākotni, kas, diemžēl, ne vienmēr atvieglināja nepieciešamo un vēlamo kopīgo darbu.

1976. gads nodaļas valdē ienes jaunas dziļas pārmaiņas. Valde sastādās šā: K. Mūrnieks — v. priekšsēdis. T. Bormeisters — pr. vietnieks, A. Krūmiņš — sekretārs, H. Mustis — kasieris, U. Lediņš — biedrzinis, I. Bormeistere — vanadžu vadītāja, D. Bormeistere — jaunatnes pārstāve. Arī šī gada darbība tomēr ir intensīva un stipri līdzīga iepriekšējai: notikuši 4 lieli sarīkojumi, 2 dievkalpojumi, 2 sacīkstes. Ļoti iepriecinoši ir rezultāti šaušanas sacīkstēs ar šauteni, kad ceļojošo kausu izcīna E. Bonaparts, kuŗš ir arī LAF valdes priekšsēdis. Kā redzams, nodaļas darbība

Salidojuma dalībnieku grupa 1976. gada Lieldienās. Stāv mājasmāte Dr. J. Jakoviča-Gagnaire. Galda galā pr-ža vietn. J. Kalmits.

savijas ar abām pārējām latviešu organizācijām Francijā: Latviešu apvienību Francijā un Latviešu ev.-lut. draudzi, kā arī sūtniecību — Latvijas valsts diplomātisko pārstāvi. A. Lediņš kļuva draudzes pārstāvis pie nodaļas valdes.

Pēc ilgas sirgšanas mirst mācītājs E. Lappuķe, bet viņa aizstājējs piedalās Rīgas seminārā. Pēdējais ir pretrunīgs DV darbības principiem un pieņemtajām rezolūcijām, arī sūtniecībai šāda stāja nav pieņemama. No draudzes puses nekāds atrisinājums netiek atrasts, bet stāvoklis kļūst it kā pārskatāmāks. Tā arī Franciju sasniedz viesošanās Latvijā un Rīgas semināra problēmas, ar kuŗām jau agrāk sadūries vairums pārējo zemju nodaļu. Nodaļā to labi izjūt un ziedojumi arī Patiesības fondam ienāk vairāk. Nodaļā uzsāk padomju okupācijas upuŗu apzināšanu Latvijā un izsūtījumā mirušo reģistrēšanu. Akcijai ir labas sekmes, bet tā apsīkst, jo rodas pārliecība, ka ziņas var vērsties pret ģimenēm Latvijā.

DV centrālās valdes locekļa J. Leitīša ciemošanās nodaļā 1977. gada Lieldienās. Kr. pusē U. Kļaviņš.

Kaut nodaļa arī šajā gadā zaudē biedrus pāragrā nāvē, klāt nāk jaunieši, un nodaļā ir 41 biedrs. Kases bilance sasniedz 2541 franku, un nodaļa iegūst lietveža dāvāto sacīkšu pistoli.

Nākamo, 1977. gadu īpaši iezīmēja DV priekšnieka 2. vietnieka J. Leitīša ciemošanās nodaļā. Ciemošanās notika Lieldienu salidojuma laikā nodaļas biedres Dr. I. Jakovičas-Gagnaire lauku mājās. Sniegputeņa vēsais laiks notikumu padarīja vēl vienreizīgāku, pat roka šaušanas sacīkstēs ar pistoli kļuva stingrāka un veiksmīgāka. Kad J. Leitītis piesprauda — gan jau iepriekšējā rudenī piešķirto — nodaļas goda priekšniekam lietvedim K. Bērendam DV nozīmi zeltā, tikšanās sasniedz, var teikt, savu kulminācijas punktu. Apbalvojumi nodaļā bija saņemti jau agrāk, bet līdz šim trūka tiešas saskares ar organizācijas centrālo vadību, šoreiz visi tiešām jutās DV biedri.

Te jāpiezīmē, ka DV Francijas nodaļai, ar DV CV piekrišanu, 1953. gadā par nodaļas goda priekšnieku aicināja sūtni O. Grosvaldu. (Toreiz arī DVF Anglijā bija goda priekšnieks). Pēc

sūtņa nāves 1971. gadā par nodaļas goda priekšnieku aicināja lietvedi K. Bērendu.

Šis gads paliks, šķiet, vienreizīgs tanī ziņā, ka grūtību pārvarēšanai valdes vadība uzticēta I. Bormeisterei, kuŗa vēlēšanās bija ieguvusi visvairāk balsu. Drīz tomēr izrādījās, ka atrisinājums bijis īslaicīgs, un atlikušo gada posmu valde bija spiesta darboties nepilnā sastāvā. Priekšsēža pienākumus pildīja priekšsēža vietnieks U. Lediņš, sekretāra — A. Krūmiņš, kasieŗa — K. Mūrnieks, biedrziņa — H. Mustis.

Nepilnais valdes sastāvs tomēr nodaļas darbību daudz neietekmēja. Nodaļā ir 40 biedri, no tām 15 vanadzes; var piemetināt, ka bijušo kaŗavīru skaits nepārsniedza vienu desmitu. Notika 3 lielas sagaitas un svētku svinēšanas, šaušanas sacīkstes ar šauteni un pistoli, Lieldienu olu krāsošanas sacensības, līgošana. Kasē apgrozījušies 2436 franki, toties izveidotais nodaļas rezerves fonds pakāpeniski zaudē savu neaizkaramību. Sākotnēji tas bija domāts īpašu steidzīgu vajadzību segšanai.

Vēl var piemetināt, ka biedri sāk piedalīties aktīvi dažādās franču organizācijās un tādējādi paplašina mums draudzīgi noskaņoto skaitu.

1978. gadā valdes sastāvs šāds: U. Lediņš — priekšsēdis, J. Kalmīts — priekšs. v., A. Krūmiņš — sekretārs, K. Mūrnieks — kasieris, A. Boža — biedrzine.

Ievērojot Francijas nodaļas apstākļus, kad biedru dzīves vietas izkaisītas pat simtiem kilometru attālumā, valdei reizē jābūt darba spējīgai un ar ciešiem sakariem, neaizmirstot nevienu biedru. Tas izskaidro, ka dažs biedrs kādreiz klūst kluss, vai pat apklust, bet pēc kāda laika atkal iesaistās. Biedru skaitīšanā valdes vienmēr bijušas iecietīgas un pacietīgas, bet biedru skaita mainīšanās jau notiek arī citu iemeslu dēļ. Šajā gadā nodaļā bija 39 biedri, no tiem 13 vanadzes un 6 biedri zem 30 gadiem.

Pieredzē izrādījies, ka lielākos sarīkojumus nevar sakoncentrēt ne laikā, ne telpā. Tā arī šajā gadā Lieldienu salidojums notika pie Kļaviņu ģimenes Montceau les Mines, Jāņi — pie Božu ģimenes Bezansonas (Besencon) tuvumā un valstssvētki Lionā. Pēdējās svinības bija ļoti labi apmeklētas — pāri par 60 viesu, parasti viesu skaits nepārsniedz pussimtu. Kases bilance pārsniedz līdz šim sasniegto — 5498 frankus un Rezerves fondā ir 480 franki.

Ar tāliem viesiem, kā tas daudzos gados bijis, gan nevar lepoties, pat goda priekšnieks lietvedis K. Bērends gadu nastas dēļ nav varējis ierasties, bet prāti arī ir nomierinājušies un DV gars palicis neiedragāts. Cītīgā biedru piedalīšanās deva valdei pārliecību, ka darbs jāturpina, pat ja bijuši grūti brīži.

1979. gadā biedru sastāvā pārmaiņu nav, bet valdē vienu jaunās paaudzes pārstāvi nomaina otrs: priekšsēdis — A. Krūmiņš, priekšsēža v. — J. Kalmīts, sekretāre — A. Boža, kasieris — K. Mūrnieks, biedrzinis — P. Kļaviņš.

Šajā gadā notikuši 2 lieli salidojumi, līgošana pie Marku ģimenes Grenobles tuvumā, valstssvētki Lionā ar dievkalpojumu, svinīgu aktu un saviesīgu vakaru. Notikušas arī abas tradicionālās šaušanas sacīkstes — ar pistoli un šauteni. Abām sacīkstēm ir ceļojošie kausi, viens lietveža K. Bērenda, otrs Latviešu apvienības Francijā dāvāts. Biedru informēšanai turpina izdot Apkārtrakstu, šajā gadā 3 numurus. Nodaļa iegādājas poligrafu, lai būtu techniski neatkarīga. Plašāku aprindu informēšanai izmanto arī LAF izdotās ,,Latviešu Ziņas'' Francijā, kā arī ievieto rakstus trimdas laikrakstos un DV Mēnešrakstā. Mēnešrakstu abonē 55% biedru, praktiski tas pienāk katrās mājās.

Uz nodaļas vietu Francijas latviešu sabiedriskajā dzīvē norāda arī tas, ka Latviešu apvienība Francijā nodod nodaļas rīcībā daļu agrākās Parīzes Latviešu biedrības bibliotēkas, pārējo nosūtot bibliotēkām Amerikā. Arī pati nodaļa iegādājas reprezentātivas grāmatas par Latvijas armiju, aizsargiem, latvju rakstiem u.c. Iegūts arī kontakts ar franču rakstnieku un žurnālistu aprindām, tajās aizstāvot mūsu viedokli.

Iesākot 1980. gadu var teikt, ka atkal viens pārbaudījumu posms beidzies un nodaļas tālākais liktenis atkarāsies no pašas darbības spējām. Šajā ziņā biedru sastāvs rada īpašas rūpes. To skaits noslīd uz 37, bet vēl nozīmīgāka ir tautiski pieredzējušo biedru miršana un jauno klāt nākšana, kuŗi, diemžēl, dažkārt nepārvalda latviešu valodu, un tas sāk radīt problēmas sarīkojumu rīkošanā. Notiek tomēr 3 lielas svētku svinēšanas. Te īpaši var minēt Jāņu svinēšanu Dr. I. Jakovičas-Gagnaire lauku mājās, kur franču viesu bija gandrīz tikpat daudz kā nodaļas līgotāju. Izcilai materiālajai bazei piepalīdzot, rezultāts izrādījās necerēti labs.

Viengabalainăka bija Lieldienu svinēšana ar sapulci Kalmīšu ģimenes mājā, arī uz laukiem. Ļoti latviskas bija valstssvētku svinības, kuŗu literārajā daļā īpaši atzīmējams A. Markas referāts.

Šajā gadā nodaļā ciemojas un referē nesen no Padomju savienības izkļuvušie vēsturnieks V. Kalniņš un gleznotāja H. Celmiņa.

Gada darbība ir intensīva, daļai tālāko biedru pat rodas grūtības tās sekošanai. Kases bilance ir 6300 franki.

Valdē darbojās: A. Krūmiņš — priekšsēdis, J. Kalmīts — priekšsēža v., I. Jakoviča-Gagnaire — sekretāre, K. Mūrnieks — kasieris, A. Boža — biedrzine.

Šādā sastāvā darbojas valde arī nākošajā, 1981. gadā, kad biedru skaits aug un ar pārmaiņām sasniedz 38. Jāatzīmē, ka šajā gadā par biedru ieskaita arī rakstnieku A. Apsi, kuŗš neveselības dēļ gan vairs nespēj ierasties nodaļas sarīkojumos, kā bija ierasts labu desmit gadu sadarbības posmā.

Pēc ilga pārtraukuma šajā gadā notika Mātes dienas salidojums, tajā piedalījās arī nesen Rietumos izkļuvušais mācītājs H. Grīvāns

Izvadot atceļā māc. H. Grīvānu 1981. gada Mātes dienas salidojumā. Aizmugurē vidū māc. H. Grīvāns, blakus pa labi nod. valdes pr-dis A. Krūmiņš. Kr. pusē priekšā biedrzine A. Boža, pie mašinas kasieris K. Mūrnieks.

ar svētbrīdi un referātu par okupēto Latviju. Lai salidojums labi izdotos, mājastēvs M. Kļaviņš bija licis lietā savu zivju kūpināšanas māku, un šaušanas sacīkstēs ar pistoli piedalījās vai visi klātesošie ar pārsteidzoši labiem rezultātiem.

Jāņu salidojums ar līgošanu pie jāņuguns ar visām senām tradicijām notika jau ierastā Božu-Kuenzi lauku mājās. Iepriecināja kupls, vēl neredzētu, līgotāju skaits no Elzasas. Otrā dienā notika arī šaušanas sacīkstes ar šauteni, bet salidojumam īstu vienreizību radīja viesi no Vācijas ar filmu Ko slēpj padomju vara. Filmu saistoši komentēja māc. P. Kļaviņš.

Jūlija beigās notika vēl viens salidojums, kad nodaļā viesojās DV CV sekretārs G. Tamsons un sniedza referātu ar slīdītēm par DV un pārējo latviešu dzīvi Anglijā.

Ļoti labi izdevās arī valstssvētku svinības ar dievkalpojumu Lionas ev.-lut. draudzes baznīcā, svinīgu aktu baznīcas zālē un saviesīgu vakaru Mustu ģimenes mājā.

Šis gads ir nozīmīgs arī ārējās informācijas darbā ir pie žurnālistiem, ir Lionas universitātes mācībspēkiem. Arī saimnieciskā varēšana, ar 7406 franku apgrozību kasē, kāpinās.

Sakarā ar krizi Latviešu apvienībā Francijā (ar sēdekli Parīzē), kur līdzšinējam priekšsēdim E. Bonapartam neatrod turpinātāju, nodaļa kļūst ne tikai darbīgākā, bet arī atbildīgākā latviešu organizācija Francijā, tomēr atsakās pārņemt LAF funkcijas, jo ar to zaudētu specifiskos DV nodaļas vaibstus, tādu iespēju eventuāli pieņemot tikai tad, ja citu iespēju neatrastu latviešu sabiedriskās dzīves saglābšanai visas Francijas apmērā.

1982. gadā valde mainās maz — darbības periferijā dzīvojošo biedrzini nomaina centra cilvēks H. Mustis, pārējie valdes locekļi paliek līdzšinējie. Arī biedru skaits nemainās. Toties kases apgrozība aug — 9139 franki, daļēji to izskaidro inflācija, bet biedru rocība vēl nav jūtamāk cietusi un tas atļauj, piemēram, segt ielūgto viesu ceļa izdevumus, sabiedrisko telpu īrēšanu svētku svinībām, grāmatu iegādi no bij. Ziemeļblāzmas apgāda.

Nodaļas bibliotēka kļūst aizvien plašāka un interesantāka; to vēl paplašina arī nodaļas biedrs A. Ozoliņš, atvēlēdams daļu savas personīgās bibliotēkas. Nodaļas morālais un materiālais stāvoklis ir iepriecinoši veselīgs. Darbībā iesaistīti arī pieprecētie, kas bieži

pārsteidz ar savu latvisko iejūtu, piemēram, latvisku Lieldienu olu krāsošanā, pat dziedāšanā u.t.t. Jāatzīst tomēr, ka aktīvo cilvēku, kas noteic latvisko un vanagu gaisotni, top aizvien mazāk un jauno audzi ārpus sporta sekcijas, kuŗas darbība tomēr ir stipri ierobežota, grūti iesaistīt. Te jāatzīmē ir valodas pārvaldīšanas grūtības, ir latviskās kultūras vāja pazīšana. Mazā skaita un lielo attālumu dēļ nav izdevies noorganizēt pat iecerētos referātu vakarus, nemaz nerunājot par papildskolu, kas nodaļā darbojās sākuma gados. Tas met ēnu uz turpmākās darbības izredzēm.

Tiešajā turpmākajā darbībā grūtības tomēr rādās pārvaramas. Uz šādu pārliecību vedina arī 1982. gada sabiedriskās dzīves veikums visu Francijas latviešu kopumā.

Nodaļā valstssvētku svinības bija kupli apmeklētas un sirsnīgas ar labu programmu. Tās ievadīja patriotisks dievkalpojums, un jauno mācītāju A. Lappuķi pavadīja nule apprecētā ļoti simpatiskā kundze — Vācijas neredzīgo kopas pārstāvja I. Poruka meita. Ļoti labas attieksmes turpinājās arī ar Latviešu apvienību Francijā, kuŗai lielā mērā izdevies pārvarēt iepriekšējā gada grūtības.

Valstssvētku svinību laikā Parīzē 1982. gadā nodaļas pārstāve un adreses zīmētāja A. Kļaviņa-Lediņa pasniedz nodaļas goda priekšniekam lietvedim K. Bērendam velti viņa 95 gadu jubilejā. Priekšā labā pusē Francijas militārā atašeja Latvijā E. Abraham kundze.

Šajā iepriecinošā darbības gadā lietvedim un nodaļas goda priekšniekam K. Bērendam piepildījās 95 mūža gadi. Nodaļa gavilnieku sveica ar latvisku adresi, kuŗas māksliniecisko apdari veica A. Lediņa un A. Marka sadarbībā ar A. Krūmiņu.

Tā kā sirmais, bet joprojām darbā sīkstais diplomāts vairs nevar veikt tālus ceļus, adresi viņam pasniedza LAF rīkotajās valsts-svētku svinībās Parīzē. Tā iznāca, ka adresi parakstīja ne tikai nodaļas biedri un viesi Lionā, bet arī klātesošie tautieši Parīzē, un adrese izvērtās par sadarbības un vienības simbolu mūsu tautas cīņā par savu nākotni, suminot gavilnieku. Notikums netieši rādīja arī nodaļas lomu un atbildību nākamajos gados, kas lemti vēl pavadīt svešumā.

Par neatlaidīgo veikumu jāpateicas visiem darba darītājiem un arī līdznācējiem, laba vēlētājiem. Protams, organizēšanas darbs gulstas uz valdi, praksē bieži tikai uz pāris cilvēkiem — te atzinību pelna jaunās paaudzes pārstāvis, kasieris K. Mūrnieks, — bet īpaši gribētos minēt tās ģimenes, kas atvēl savas mājas un pieliek darbu nodaļas rīkotām sagaitām un svētkiem. Periferijā tādas ir Boži — Kuenzi, Kļaviņi, Mārki; Lionas tuvumā — Jakovičī-Gagnaire, Kalmīši un it īpaši Musti, bet ar to, protams, nav minēti ne visi darba darītāji, ne visas viesmīlīgās mājas.

Holande

DV Holandes nodaļa

DV Holandes nodaļā biedru skaits 1.1.73. bija 11, no tā 3 vanadzes. 1974. g. 6. janvārī mira nod. pr-dis Jānis Balodis. Viņa vietā stājās Dr. O. Makstenieks, kas sasauca 31.3.74. biedru sapulci, kuŗā par pr-di ievēlēja A. Feierbergu. Vēl valdē darbojās Dr. O. Makstenieks un R. Ozoliņš.

1975. gadā mira Dr. O. Makstenieks, ar DV nozīmi zeltā apbalvotais. 1976. gada 21. novembrī par nod. valdes pr-di ievēl enerģisko K. Dreimani, kas ir arī Nac. komitejas pr-dis. Sekretāre N. Happee-Bandere, kasieris R. Ozoliņš.

DV Holandes nodaļas biedri piedalās katru gadu svētceļojumā uz Lommeles kaŗavīru kapiem. Sadarbojas ar Nac. komiteju un latv. ev.-lut. draudzi. Rīko kopīgi katru gadu 18. novembri. Izdod kopīgu apkārtrakstu, uztur kopēju bibliotēku ar apm. 150 grāmatām. 10 biedri abonē DV Mēnešrakstu. Apmeklē slimos nodaļas biedrus un vecos ļaudis. Notiek sabiedrisko darbinieku sēdes.

Sarīkojumus bieži apmeklē un tajos referē Jēkabs Leitītis no Vācijas.

1978. gada augustā mirst Latvijas ģenerālkonsuls Bruno Pavasars, kas ir nodaļas biedrs un ar DV nozīmi zeltā apbalvotais. Aizsaulē aiziet arī nodaļas kasieris Rūdolfs Ozoliņš.

1980. gada 28. maijā mirst nod. valdes pr-dis Kārlis Dreimanis. Par nodaļas turpmāko likteni rūpējas nod. sekretāre N. Happee-Bandere.

1980. gada 4. oktobrī par nod. valdes pr-di ievēl Kārli Gūtmani, kas nodaļu vada vēl šodien.

1982. gada plkv. Kalpaka piemiņas vakarā nodaļā viesojas S. Spurdziņš no Vācijas ar dias izrādi.

Holandes nod. biedri vairākas vasaras bijuši talcinieki Bērzainē. Pārstāvji piedalījās arī plkv. Januma piemineklja iesvētīšanā.

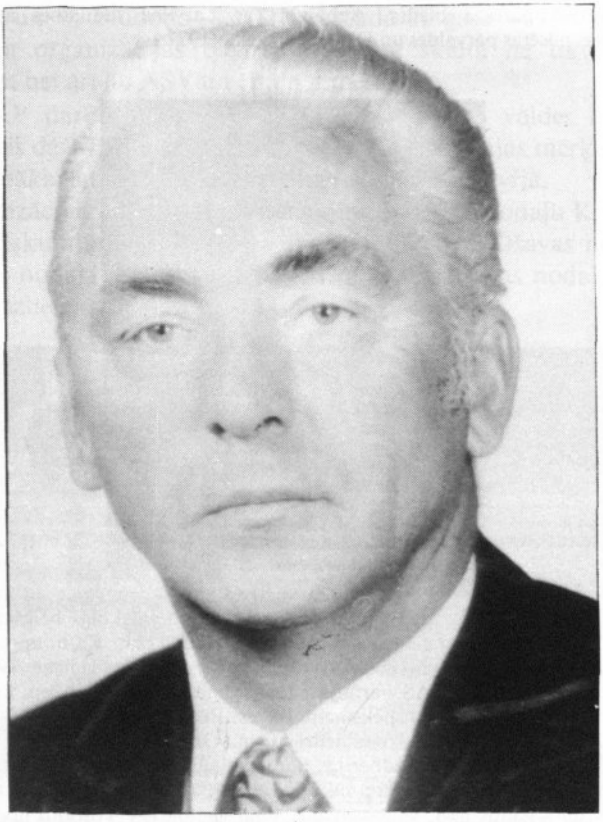
1.1.83. nodaļā bija 14 biedri, no tiem 4 vanadzes.

Kanada

Daugavas Vanagi Kanadā 1973 — 1982

Pēdējo desmit gadu laikā DV Kanadā darbību vadīja trīs valdes priekšsēži, kas savā īpatnējā veidā atstāja noteiktu iespaidu uz organizācijas darba veidošanu. Šīs dekadas pirmo, 1973. gadu DV Kanadā vadīja ilggadējais priekšsēdis Elmārs Krūka. Viņa vadības laikā DV Kanadā visas organizācijas mērogā izrādīja sevišķu aktīvitāti kultūras darba laukā, kas izpaudās gan koŗu un teātŗu aktīvitātē, gan tautas deju grupu darbības izveidošanā, gan arī literārā laukā. Jūtami bija arī audzis materiālais devums. Kad 1974. gada delegātu sapulcē par jauno DV KV priekšsēdi ievēlēja Guntāru Brikmani, valdes darbs izteikti orientējās nākotnes darbības plānošanā. Tika rīkoti nākotnes darbības semināri, pieaicinot tajos arī cittautu pārstāvjus. Tā nodibinājās jo cieša sadarbība ar citu komūnistu apspiesto tautību ievērojamiem darbiniekiem un pārstāvjiem. Tas arī ierosināja pastiprinātu aktīvitāti informācijas laukā, piem., vairāki nākotnes darbības semināri bija veltīti tieši ārējās informācijas darba plānošanai. Pastiprinātā veidā veikts iekšējās informācijas darbs. Nodaļām regulāri piesūta Iekšējās informācijas daļas apkārtrakstus un uzsākta iekšējās informācijas darbinieku tīkla izveidošana. G. Brikmaņa vadībā pārkārtoja DV KV administrātīvo darbu, tajā iesaistot vairākus ievēlētos valdes locekļus. Tā, piem., izveido administrātīvo, finanču daļu u.c. nozares. Diemžēl DV KV pr-sēža amatu viņš pilda tikai 3 gadus. Tā 1977. gada delegātu sapulcē DV KV priekšsēža amatā ievēl Varimantu Plūdoni. Ievēlēšanas dienā V. Plūdons nodaļu delegātiem apliecina savu apņemšanos pastiprinātā veidā pievērsties informācijas darbam, it sevišķi ārējās informācijas darbam. Savā darbā viņš arī apliecināja savu uzticību dotajam solījumam. Valdes darbinieku izvēlē par ārējās informācijas daļas vadītāju, ar posma pirmo gadu, izrauga Pēteri Vasariņu. Viņa vadībā, DV KV pr-dim aktīvi līdz darbojoties, ārējās informācijas darbs sasniedz ,,ziedu gadus''. Pilnīgi izveidots informācijas darbinieku tīkls pa visu Kanadu. Nodaļās izrauga informācijas

darbiniekus, kas šo darbu veido un ļoti sekmīgi vada savās vietās. Darbību atsāk ārējās informācijas darba grupa, kas pulcējas regulārās darba sēdēs informācijas darba plānošanai un veikšanai. Panākts arī noteikts izkārtojums iekšējās informācijas darbā, kur jau kopš vairākiem gadiem izdod DV KV apkārtrakstu, ko piesūta visiem DV biedriem Kanadā. Izveidota cieša sadarbība ar DV ASV. Šīs sadarbības panākumos ieskaitāmas abu zemju valžu ik gada kopsēdes un kopēji veikti pasākumi, kā: kaŗavīru dziesmu (ar notīm) izdošana, kopējs informācijas biļetens angļu valodā, un vēl daudzi citi kopēji pasākumi. Panāk mūža biedru jautājuma izkārtošanu.

G. Brikmanis

Guntārs Brikmanis, dz. 1927. g. 18. jūnijā Medņu pag. Apmeklējis Pļaviņu valsts ģimnaziju, ko nav paspējis beigt, jo 1944. gadā iesaukts Latviešu gaisa spēku palīgos. 1945. gada sākumā Vācijā iedalīts prettanku strēlnieku rotā ,,Rīga''. Pēc atbrīvošanas no amerikāņu gūsta Bad Mergentheimā pārcēlies uz Eslingenas latviešu nometni, kur turpinājis pārtraukto izglītību. 1949. gadā izceļojis uz Kanadu. Pēc līguma gada nokalpošanas zeltraktuvēs pārcēlies uz Londonu, Ont. 1953. gadā atradis sev dzīvesbiedri Martu, ar ko kopā uzaudzinājuši dēlu Gunti un meitu Ilgu. Nodarbināts Londonas pilsētas pārvaldē kā inspektors. 1952. gadā iestājies DV organizācijā. Pildījis dažādus amatus nodaļas valdē un DV Kanadas valdē. DV Londonas nod. valdes pr-dis bijis 5 gadus, DV Kanadas valdes pr-dis un DV CV kultūras nozares vadītājs 3 gadus. DV KV pr-dis no 1983. g.

Bijis dažādos amatos Latviešu Nacionālā apvienībā Kanadā, Kanadas latviešu skautu jendā, Kanadas latviešu informācijas centrā. Aktīvs Kanadas konservātīvo partijas biedrs. Apbalvots ar Latvijas Jaunatnes apvienības, Londonas pilsētas pārvaldes un DV nozīmi zeltā (1977.).

Varimants Plūdons, dz. 1928. g. 29. maijā Rīgā kā jaunākais no 8 bērniem dzejnieka Viļa Plūdoņa un Elfrīdas ģimenē. Pēc pamatskolas beigšanas Rīgā izglītību turpina Mežotnes lauksaimniecības vidusskolā. Kaŗa apstākļu dēļ izglītība jāpārtrauc, to turpina ,,Ausmas'' nometnē, Bavārijas vidienē. 1947. gadā iesaistās darba vienībā pie ASV armijas. 1949. gadā izceļo uz Kanadu, kur strādā Ontario provinces elektrisko spēkstaciju būvēs. Pēc gada pārceļas uz Sadberiju, kur iepazīstas ar savu vēlāko dzīvesbiedri Ausmu Ozoliņu.

Piedalās 1952. gadā DV Sadberijas nod. dibināšanā. 1956. gadā pārceļas uz dzīvi Toronto, kur aktīvu darbību sāk 1971. gadā nodaļā par biedrzini, tad pr-ža vietnieks un 4 gadus nod. valdes pr-dis. Viņa vadībā DV Toronto nod. strauji aug, kļūstot par lielāko nodaļu organizācijā.

1977. gada pavasarī ievēlēts DV Kanadas valdes pr-ža amatā un Centrālā valdē, kur pilda kultūras nozares vadītāja pienākumus. Šos amatus pilda līdz 1983. gada aprīlim. Blakus DV KV pr-ža amatam pilda DV Kanadā 30 gadu darbības atceres rīcības komitejas pr-ža pienākumus, kuŗus uzņēmies arī 35 gadu jubilejas izkārtošanai 1985. gadā.

Ļoti aktīvs bijis arī ārējās inf. laukā. 1978. gadā apbalvots ar DV nozīmi zeltā. Vairākus gadus darbojies arī LNAK padomē, pildot otrā vicepr-ža amatu.

Pārceļoties uz Toronto 1956. gadā, atjauno izglītības turpināšanu vakara skolā un kolledžā, pēc tam uzņemoties galvenā darba vadītāja pienākumus vidēji smagā rūpnīcā, saistītā ar atomu spēkstacijām.

Šajā dekadā DV organizācija atzīmēja divus nozīmīgus jubilejas sarīkojumus: G. Brikmaņa vadības laikā ,,DV Kanadā 25 gadi'' 1975. g. un V. Plūdoņa — ,,DV Kanadā 30 gadi'' 1980. g., kas pulcināja organizācijas biedrus jo plašā skaitā ne tikvien no Kanadas, bet arī no ASV un citām zemēm.

DV KV darbā sevišķi nozīmīgs bijis ievēlēto valdes locekļu paveiktais darbs, kas darīts uzticībā DV organizācijas mērķiem un ticībā labākai latviešu tautas nākotnei atbrīvotā Latvijā.

Organizācijas darbs ir arī vainagojies ar jaunu nodaļu Kesvikā. Taču ar skumjām jāatzīmē, ka darbību izbeidza Ošavas nodaļa. Kesvikas nodaļa dibināta 1978. g. 16. aprīlī. Ošavas nodaļa savu darbību izbeigusi 1980. gadā.

DV KV sēdes darbā — 1976. g. No kr. sekretārs A. Kalupnieks, DV KV pr-dis G. Brikmanis, DV KV pr-sēža v. E. Pulciņš.

DV Kanadas delegātu sapulce 1980. gadā. No kreisās sēž: A. Tauriņš, DVF Anglijā valdes loceklis, vpļkv. A. Silgailis, A. Kalupnieks — DV Kanadā valdes vicepr-dis, G. Brikmanis — sapulces vadītājs, V. Plūdons — DV Kanadas valdes pr-dis, V. Lagzdiņš — DV ASV valdes iedoloģiskās noz. vad., S. Spurdziņš — DV R.-Vācijas valdes loceklis, E. Pulciņš — DV Kanadas v. loceklis.

DV KV locekļu , pēdējos 10 gados, saraksts: E. Treilons — 10 g., R. Britāls — 10 g., A. Šterns — 10 g., E. Pulciņš — 9 g., A. Kalupnieks — 9 g., V. Cinis — 9 g., V. Kārkliņš — 8 g., Z. Masīte — 8 g., R. Alksnis — 7 g., G. Brikmanis — 6 g., J. Treijs — 6 g., V. Plūdons — 6 g., P. Vasariņš — 6 g., Dz. Melnbārdis — 5 g., E. Kalviņš — 4 g., A. Māliņš — 4 g., J. Gailītis — 3 g., T. Zandersons — 3 g., V. Gulēns — 3 g., M. Zvejniece — 3 g., R. Puriņš — 2 g., B. Šmita-Kalēja — 2 g., M. Lorbergs — 2 g., E. Krūka — 1 g., I. Zamlovskis — 1 g., J. Vilmanis — 1 g., E. Miniate — 1 g.

DV KV revīzijas komisijas locekļi: A. Kalviņš — 10 g., A. Putniņš — 6 g., A. Reinberga — 6 g., K. Rēvalds — 4 g., P. Vītols — 4 g.

DV KV goda tiesas locekļi: E. Robežgruntnieks — 10 g., J. Gailītis — 7 g., O. Ieviņš — 6 g., V. Grāvelis — 4 g., K. Bencons — 3 g., V. Dāboliņš — 2 g.

DV Kanadā vanadžu valdes locekles: DV Kanadā vanadžu vadītāja: I. Breikša — 6 g., N. Pulciņa — 2 g. un M. Jonāne — 2 g.;valdes locekles: V. Simsone — 5 g., M. Dumpe — 5 g., V.

DV KV — 1981. g. 1. r. G. Brikmanis, M.Zvejniece, N. Pulciņa DV KV pr-dis V. Plūdons. 2. r. V. Kārkliņš, Z. Masīte, E. Treilons. 3. r. R. Britāls, P. Vasariņš, A. Kalupnieks, R. Alksnis. 4. r. A. Šterns, A. Kalviņš, E. Pulciņš.

Valtere — 4 g., N. Pulciņa — 2 g., A. Treimane — 2 g., B. Šmita-Kalēja — 2 g., V. Līģere — 2 g., S. Treilona — 1 g., T. Gailīte — 1 g.

Tā varētu teikt, ka 1973. gadā DV Kanadā darbs bija nostabilizējies. Darbinieki bija jau guvuši darba pieredzi un daudzi pasākumi rādīja sekmīgu darbību. Vienīgās grūtības bija mazākām nodaļām, kuŗās nelielā biedru skaita dēļ nodaļu vadībā ilgus gadus pēc kārtas spiesti palikt vieni un tie paši darbinieki.

Ar Kanadas federālās valdības atbalstu sarīkoja plašas Daugavas Vanagu dienas, lielāko sarīkojumu Kanadā, kas līdz tam laikam izkārtots. Šī sarīkojuma lielo nozīmi pastiprināja latviešu jauniešu lielā līdzdalība. Pieminami arī DV Kanadā teātŗa sasniegumi, iegūstot Ādolfa Alunāna balvu par mākslinieciski labāko izrādi Ziemeļamerikā. Arī DV Kanadā vīru koris ir ļoti aktīvs. Ar iestudēto uzvedumu ,,Reiz tālu kaujas laukā'' viesojās Kanadas un ASV centros. Tāpat izdarīta dziesmu ieskaņošana.

1974. gadu iezīmēja DV KV priekšsēžu maiņa. Līdzšinējam ilggadējam priekšsēdim Elmāram Krūkam vairāk nekandidējot, par jauno DV KV pr-sēdi ievēlēja Guntāru Brikmani. Viņš šai darbā stājās kā jau piedzīvojis sabiedrisks darbinieks, iepriekšējo pieredzi gūstot skautu kustībā, LNJAK darbā, gan arī Londonas nodaļas un DV KV darbā. Lai gan visi pasākumi darbojās līdzšinējo aktīvitāšu līmenī, liela uzmanība pievērsta nākotnes darbam. Rīkoti nākotnes darbības semināri, kuŗos bez latviešiem piedalījās arī pārstāvji no ukraiņu, poļu un igauņu tautību grupām. Liela vērība veltīta projektiem, kuŗos būtu ieinteresējama mūsu jaunā paaudze. Semināros gūtās atziņas un ieteikumus arī centās īstenot dzīvē, sevišķi attiecībā pret iekšējās un ārējās informācijas darbu. Tieši iekšējās informācijas nozares vad. izdeva regulārus ideoloģiskus rakstus, kuŗus nodaļu valdēm piesūtīja reizē ar DV KV sēžu protokoliem. Kā jau visus iepriekšējos gadus, ļoti aktīvas bija arī sporta vienības, kas sevišķi izpaudās sporta šaušanā, futbolā, volejbolā, basketbolā, novusā, šachā. Liela aktīvitāte arī vieglatlētikā.

1975. gads ir Daugavas Vanagu Kanadā jubilejas gads, kad atskatās uz 25 gadu darbību. Šajā gadījumā plānoti un izkārtoti sarīkojumi, kas aizņem deviņas dienas. Sarīkojumu laikā notika

arī DV CV sēde, kas visai sarīkojumu gaitai piešķīra svinīgāku noskaņu. Šis notikums deva iespēju DV organizācijas biedriem piedalīties un vērot DV organizācijas augstākās vadības darbu, kā arī biedriem personīgās pārrunās satikties ar DV CV locekļiem.

Vienoti darbā Latvijai brīvai! Ja ne visā pilnībā, tad tomēr visumā DV Kanadā divdesmit piecu gadu jubilejas gads aizritējis šādā iezīmē.

Uz šo 25 gadu darbības atceres sarīkojumu izkārtojumu varam atskatīties ar lepnumu, jo sevišķi tāpēc, ka viss paveikts pašu spēkiem. Lielais darbs un devums ir vēlreiz spilgts apliecinājums mūsu organizācijas spēkam un sūtībai. Tas veikts, pieliekot lielu darbu un bieži vien ar personīgu uzupurēšanos, tā paveicot šķietami neiespējamo.

DV Kanadā kultūrālo vienību pulkam pievienojas Toronto nodaļas tautas deju kopa ,,Daugaviņa''. Vispār šo vienību rosība ir aizvien liela.

Darbības nozares un to vadītājas amatpersonas:
DV Kanadā vīru koris, priekšnieks — E. Krūka, DV Kanadā teātris, priekšnieks — V. Martinsons, Sporta šaušanas sekcija, vadītājs — N. Ozoliņš, Šacha kopa, vadītājs — N. Brasliņš, Archīvs, vadītājs — K. Bencons, Bij. kaŗavīru piemiņas lietu krātuve, vadītāja — Ausma Magone, Grāmatnīca, vadītājs (algots darb.) — P. Ratnieks, Laikraksts ,,Latvija Amerikā'', atb. redaktors — K. Sidars, ,,Latvija Amerikā'' un spiestuve ,,Amber'', vadītājs — E. Treilons, DVM Kanadas ziņu redaktori — E. Ozols, O. Kļavenieks, ,,Latvija Amerikā'' DV KV ziņu redaktors — E. Treilons, Ziemas svētku tirdziņa atb. vad. — A. Šterns.

DV Kanadā 25 gadu darbības atceres sarīkojumu rīcības komiteja: priekšsēdes: M. Jonāne un B. Šmita-Kalēja; sekretārs: A. Kalupnieks; kasieris: R. Britāls; locekļi: K. Bencons, N. Brasliņš, A. Briede, V. Cinis, J. Gailītis, K. Jansons, E Jurševskis, A. Kalviņš, E. Krūka, T. Krūka, J. Treijs, A. Šterns, A. Rītiņš, R. Puriņš, V. Plūdons, R. Norītis, V. Martinsons, I. Magons, Ausma Magone.

DV KV referenti: A. Ancāns, prof. E. Karlsone-Bērziņa, J. Birznieks, prof. J. Dreifelds, B. Grāvīte, R. A. Grāvītis, E.

Kalviņš, T. Krūka, prof. J. Lielmežs, A. Liepiņa, E. Ozols, I. Purvs, komp. I. Sakss, M. Vāgners.

1976. gadā vislielāko darba piepūli prasīja plānoto centienu iedzīvināšana, kuŗu nolūks bija ieinteresēt latviešu jaunatni DV org. darbā. Plaši plānotā jaunu biedru iesaistīšanas akcija nedeva cerētos panākumus. Tieši DV KV administrātīvajā darbā ieviesti uzlabojumi un vienkāršojumi. Aprūpes darbs joprojām ieņem vienu no svarīgākajiem posteņiem darba plānošanā un īstenošanā. Izkārtots otrais Nākotnes darbības seminārs, kas šoreiz veltīts jaunatnes darbam, tas ir, censties viņos radīt lielāku interesi par mūsu organizācijas darbu un dzīvi. Gaidītie rezultāti vismaz tūlīt neīstenojās. Informācijas darbs veikts gan iekšēji starp organizācijas biedriem, gan arī ārējās informācijas izplatīšanā, ieskaitot Kanadas valdības un parlamenta locekļus.

Nākotnes darba plānošanas ietvaros uzsākti priekšdarbi nacionālpolītiskā darba kursu cikla organizēšanai jaunatnei, kas plānoti 1977. g. rudenī un 1978. gada sākuma mēnešos.

Sadarbība ar citām latviešu organizācijām Kanadā bija ļoti laba, kas labvēlīgi ietekmēja sadarbības izpratni mūsu visu kopējam darbam — Latvijas brīvības atgūšanas centieniem.

Pēc 1977. gada delegātu sapulces DV KV vadību pārņēma jaunievēlētais valdes priekšsēdis Varimants Plūdons. Jau delegātu sapulcē viņš apliecināja savu vēlēšanos pastiprinātā veidā veidot un intensīvu padarīt ārējās informācijas darbu. Šajā darbā savas spējas un nenogurstošo enerģiju pierāda šīs nozares vadītājs Pēteris Vasariņš. Ja sākuma mēnešos viens otrs šaubījās par sekmīgas darba izveidošanas iespējām, tad gada noslēgumā par to vairs neviens nešaubījās. Bija izveidota cieša sadarbība ar LNAK politisko nozari, izveidots plašs darbinieku tīkls, kas nosedza visu Kanadu, un darbu atsāka šīs nozares darba grupa, kas pulcējās regulārās sanāksmēs.

Jaunatnes iesaistīšanās līdzīgi iepriekšējiem gadiem galvenokārt aprobežojās ar iesaistīšanos savu interešu kopās vai sekcijās, kā: tautas deju grupās, koŗos, teātŗa vai sporta kopās.

Saimnieciskie pasākumi ne visi nesa peļņu. Ja DV grāmatnīca varēja atzīmēt ļoti sekmīgu gadu, tad to pašu nevarēja teikt par citiem, kas prasīja financiālu atbalstu.

DV Kanadā 31. delegātu sapulces dalībnieki 1981. g. 28./29. martā.

Koŗu, teātŗa, tautas deju kopu veikumi bijuši teicami. Tāpat nodaļu darbība bija rosīga. Ar gandarījumu varēja atskatīties uz mūsu vanadžu un vanagu nesavtīgi paveikto darbu, kas bija risināts sadraudzīgā garā.

1978. gads DV Kanadā deva sevišķi atzīmējamu priecīgu notikumu — DV saimes palielināšanos. Tika noorganizēta un nodibināta DV Kanadā saimes jaunākā atvase — Kesvikas nodaļa. Nodibināta jeb, pareizāk, atjaunota cieša sadarbība ar mūsu kaimiņiem — DV saimi ASV. Varbūt, ka ir arī zīmīgi, ka šai pirmajai kopīgai abu zemju valžu sēdei bija izvēlēta kaŗa invalidu mītne ,,Rota'' skaistajos Katskilu kalnos, Ņujorkas pavalstī, ASV. Abu zemju valdes meklēja un arī atrada kopīgu valodu, atrada darba laukus kopējiem pasākumiem, un pats galvenais — nodibināja tuvas un sirsnīgas draudzības saites.

Šis gads arī īstenojās ar sen iecerētu nodomu DV Kanadā vīru koŗa darbībā, kad izdevās īstenot Eiropas koncertu turneju. Koristi pārveda daudz siltu atmiņu, Eiropas DV zemju latviešiem atstājot ne tikvien augstvērtīgu koŗa priekšnesumu baudījumu, bet arī noteiktu atziņu, ka koristi, pārceļoties uz aizjūras zemēm, nebūt nav aizmirsuši veco Eiropu un tur palikušos. Taisnība sakāmvārdam: ,,Dalīti prieki ir dubulti prieki''.

Gadu steiga mūs atkal tuvina nākošajam, 30 darbības gadu jubilejai. Darbu savlaicīgai plānošanai un organizēšanai pirmā darba sanāksmē pulcējās ,,DV Kanadā 30 gadi'' rīcības komiteja.

Gotlandes latviešu dziesmu svētku gadā DV Kanadā kultūrālās darbības vienības — Toronto nodaļas sieviešu koris ,,Zīle'', DV Kanadā vīru koris, Toronto nod. tautas deju kopa ,,Daugaviņa'' mēroja ceļu uz Zviedriju, kur pulcējās vēl daudzi citi latvieši, arī no Kanadas, lai mūsu dzimtenei sūtītu savu dziesmu sveicienus. ,,Zīles'' ne tikvien dziedāja lielajā kopkorī, bet deva arī divus atsevišķus koncertus. Dziesmu svētku koŗu sastāvā viņas arī izpelnījās labākā sieviešu koŗa laurus.

Toronto nodaļas ierosmē izkārtota ,,lielloterija'', kuŗas atlikums deva $17,000 jaunu spiestuves mašīnu iegādei laikraksta ,,Latvija Amerikā'' vajadzībām.

,,DV Kanadā 30 gadi'' sarīkojumu virkne uz organizācijas biedriem un visiem latviešiem atstāja vienreizēju pārdzīvojumu,

DV Kanadas nodaļu delegātu sapulces laikā, 1983. g. 9. aprīlī Totonto DV Kanadas valdes pr-dis V. Plūdons pasniedz DV KV piešķirto ,,Brīvības vairogu'' Arnim Ķeksim par pašaizliedzīgo darbu Latvijas brīvības atgūšanai.

ko vēl ilgi pēc tam daudzi atcerējās un pārrunāja. Bija attaisnojies svētku sauklis: ,,Vienoti darbā Latvijai brīvai!''. Katrā ziņā savu pozitīvu iespaidu uz visu atstāja DV CV sēde, kas šo svētku ietvaros notika DV namā, Toronto.

Svētku rīcības komiteja ar priekšsēdi Varimantu Plūdoni par labi izdevušos svētku gaitu varēja tiešām būt apmierināti. Rīcības komitejā darbojās: V. Plūdons, I. Breikša, E. Pulciņš, A. Kalupnieks, R. Britāls, A. Selga, R. Norītis, komp. I. Sakss, J. Gailītis, Z. Akots, N. Brasliņš, M. Dumpe, M. Jonāne, V. Jostiņš, A. Kalviņš, E. Kalviņš, M. Lorbergs, I. Magons, V. Martinsons, A. Māliņš, K. Markitants, E. Ozols, N. Pulciņa, K. Rēvalds, A. Šterns, J. Treijs, J. Veckers.

Saimnieciskajā laukā ļoti sekmīgu darbību veica DV grāmatnīcas nodaļas veikals ,,Salons'' Latviešu Centra telpās, ko publikai atvēra 4. oktobrī.

Gada pārskatā par aizvadīto jubilejas gadu un atceres svētkiem V. Plūdons sacīja: ,,Manās acīs vissvarīgākais šinīs svētkos bija to radītā vienotība un spēks katram vanagam un vanadzei turpināt iesākto kopējo darbu.

1981. gads — 4. DV globālo dienu gads. Uz Austrāliju dodas DV Kanadā vīru koris, kas ar savām dziesmām kuplina sarīkojumu programmu un dod atsevišķus koncertus DV nodaļu pilsētās. Tāpat atzīmējams, ka tālo Austrāliju apciemot devās DV KV pr-dis V. Plūdons un DV Kanadā vanadžu vadītāja N. Pulciņa kā vēl daudzi citi org. darbinieki.

Ja visas nozares būtu izrādījušas vienādu darbības līmeni, tad šo gadu varētu apzīmēt par sekmīgu. Tas tā būtu, ja neizskaidrojamu iemeslu dēļ sporta nozares darbs nebūtu iestrēdzis. Šajā virzienā priekšdarbi jau veikti aktīvitātes atjaunošanai.

Šis arī ir pirmais darba gads DV Kanadā jaunievēlētajai vanadžu vadītājai Norai Pulciņai. Viņa šai darbā nāk ar lielu darba pieredzi; aiz viņas paveiktajiem darbiem stāv ilggadēja pieredze Hamiltonas nod. vanadžu kopas vadībā, kā arī agrākajos gados DV Kanadā vanadžu valdē. Pieredze citu organizāciju darbā saistās ar ilggadēju darbu gaidu organizācijā kā vadītājai un skolotājai latviešu skolā.

Beidzamais dekādas gads org. darbā aizritējis raitā darbā, kad atkal visas nozares parādījušas lielākā vai mazākā apmērā noteiktu aktīvitāti. Noteiktu veiksmi panācis DV Kanadā teātris, kas ar iestudēto lugu ,,Bez šaubām'' daudzkultūru teātŗu (etnisko) izrāžu sacensībās, kuŗās piedalījās 11 dažādu tautību teātŗu vienības, ieguva trīs godalgas — labākā ansambļa spēle, labākā festivāla izrāde un labākā režija. To DV Kanadā sasniedza režisora G. Vērnieka vadībā.

DV nodaļu darbu dažos gadījumos ilggadēji vadijuši sekojoši valžu priekšsēži (pēdejā dekada, 1973—1982):

Albertas nodaļu — E. Jansone, V. Jansons un V. Korns
Bramptonas nod. — E. Ronis
Britu Kolumbijas nod. — V. Kajaks, J. Ruško un E. Pelēns
Druvas nod. — A. Kalniņš
Edmontonas nod. — A. Stepermanis
Halifaksas nod, — A. Silgailis un V. Pērkons
Hamiltonas nod. — E. Remkins, O. Ieviņš, E. Robežgruntnieks, E. Dāvidsons
Kesvikas nod. — J. Melderis
Kičeneras – Voterlū nod. — A. Taube, A. Simsons un A. Lūsis
Londonas nod. — G. Brikmanis, R. Alksnis, Z. Petrovskis

Manitobas nod. — T. Puisāns un J. Jandavs
Montrealas nod. — J. Gributs un J. Norvels
Niagara Falls nod. — J. Celms, K. Sisenis un R. Kalniņš
Norandas nod. — A. Reiss
Ošavas nod. — F. Berķis un A. Stārasta
Otavas nod. — K. Bērziņš, E. Jēkabsons un K. Millers
Sadberijas nod. — J. Bērziņš un R. Dumpis
Sv. Katrīnu nod. — P. Vītols un J. Eglītis
Sault Ste Marie nod. — L. Celmiņš un E. Krūmiņš
Toronto nod. — V. Plūdons un Z. Akots

Aprūpes noz. darbs:

	Ieņemts	Izdots
1973. gadā	$ 2,901.26	$ 3,867.60
1974. "	7,943.34	4,906.16
1975. "	7,805.97	7,405.76
1976. "	10,288.40	6,577.87
1977. "	7,464.94	7,529.00
1978. "	11,337.07	9,562.75
1979. "	12,578.95	12,070.82
1980. "	15,282.77	14,295.63
1981. "	19,397.82	19,193.30
1982. "	24,399.83	22,767.76

Kā redzams no minētajiem skaitļiem, aprūpes darbs ir gandrīz seškārtojies izdevumos un vairāk nekā astoņkārtojies ieņēmumos. Tas pierāda, ka šis darbs strauji gājis uz augšu un DV org. darbs saņem latviešu sabiedrības atsaucību. Galvenie izdevumi bijuši vietējai aprūpei Kanadā, invalidiem, veciem un slimiem Vācijā vai citur, palīdzībai aiz Dzelzs aizkara, Minsteres latviešu ģimnazijai, jaunatnes darbam, skolām un sportam.

Vēl viens darbs, ko veic aprūpes nozares vadītājs, bet ko liela daļa darbinieku nav ievērojuši, ir Ziemsvētku apsveikuma kartīšu iespiešana un izplatīšana tālākpārdošanai. Katru gadu izdotas ap 35,000 Ziemsvētku apsveikumu kartītes, kas visas tiek iesaiņotas un nosūtītas tālākpārdevējiem. Tas prasa lielu darbu, ko aprūpes nozares vad. veic ik gadus. Daļa no šīm kartītēm nodota laikrakstam „Latvija Amerikā", ko laikraksts izplata —

izsūta abonentiem pret samaksu. Šīs akcijas peļņa izlietota laikraksta izdevumu segšanai.

Aprūpes nozares vad. kārto arī palīdzības saiņu nosūtīšanas izkārtošanu palīdzībai aiz Dzelzs aizkara vai arī citās zemēs.

Pēdējos gados arī iegājies, ka aprūpes noz. vad. kārtoja DV nodaļu izvērtēšanas komisijas sastādīšanu, uzņemoties šīs komisijas priekšsēža pienākumus. Šī komisija izvērtē nodaļu darba sekmes.

Biedru sastāvs visas zemes mērogā no gada uz gadu arvien ir svārstījies: 1973. g. — 1398; 1974. g. — 1370; 1975. g. — 1408; 1976. g. — 1416; 1977. g. — 1417; 1978. g. — 1405; 1979. g. — 1387; 1980. g. — 1385; 1981. g. — 1386; 1982. g. — 1400 biedri.

Kultūras nozares darba aktīvitāte visvairāk izteicas DV nodaļu aktīvitātēs, sarīkojumos, koncertos, teātŗa izrādēs, referātos, tautas deju uzvedumos u.c. DV KV nozares vadītāja loma vairumā ir bijusi padomdošana. Taču arī darbs ielikts skaņu lenšu sagatavošanā 18. novembŗa un 14. jūnija notikumu atzīmēšanas vajadzībām, izmantojot vietējos kanadiešu raidītājus. Novārtā nav atstāts jaunu grāmatu izdošanas darbs.

Pie DV KV darbojas filmu nozare, kuŗu vada J. Gailītis. Viņa vadībā uzņemta un nobeigta filma par DV dzīvi un darbu Kanadā. Papildināts filmu nozares rīcībā esošo filmu skaits.

Filmu nozares rīcībā ir sekojošas 16 mm filmas:
,,Latviešu leģions'' — 19 mins., melni balta, latviešu valodā, ,,DV Kanadā 25 gados'' — 40 mins., krāsās, latviešu valodā, ,,My Latvia'' — 20 mins., melni balta, angļu valodā, ,,Price of Freedom'' — 20 mins., melni balta, angļu valodā, ,,Ko slēpj padomju vara'' — 40 mins., krāsās, angļu valodā.

Aizvadītajos darba gados DV KV ir veikusi lielu darbu latviešu sabiedriskajā dzīvē, uzturējusi un stiprinājusi vienības garu, mudinājusi tautiešus neaizmirst pienākumu palīdzēt citiem un ticēt un darboties Latvijas brīvības atjaunošanai. Panākumi ir bijuši, lielākā vai mazākā apmērā, visās darbības nozarēs. Darbus esam veikuši kopā ar vanadzēm. Bez viņu līdzdarbības nebūtu tādu panākumu, kādi ir sasniegti. Esam strādājuši kopīgi. Gūtie sasniegumi ir gandarījums par ziedoto laiku, pūlēm, kā arī DV CV atzinība, piešķiŗot apbalvojumus.

DV Kanadas valdes Ārējās informācijas darbs

Katrs latvietis brīvajā pasaulē ir savas tautas sūtnis. Viņa uzdevums ir: būt mūsu tautas balsij, jo tautai dzimtenē balss ir ņemta. Mums nepārtraukti jāklaudzina pie brīvo tautu sirdsapziņas, tām jāatgādina latviešu tautas liktenis, tās jāpārliecina, kamēr austrumos valda agresīvais padomju komūnisma režīms, tikmēr pasaulē īsta miera nebūs un tikmēr visām brīvajām tautām draudēs tāds pats padomju verdzības liktenis, kāds piemeklējis latviešu tautu. Ja mēs neatlaidīgi neturpināsim par Latvijas problēmu runāt un to uzturēt aktuālu, pasaule to aizmirsīs un tā apgulsies vēstures putekļos. Mums jāpauž Latvijas atbrīvošanas ideja kā šeit brīvajos rietumos, tā arī dzimtenē, lai palīdzētu tautai tur uzturēt sevi dzīvu un nacionālu un nodot tās jaunajai paaudzei tālāk brīvas, neatkarīgas, demokratiskas un nacionālas Latvijas ideālu, lai tā par šo ideālu turpinātu cīnīties līdz uzvarai.

DV Kanadas ārējās informācijas daļa savu pēdējo 10 gadu darbu organizējusi šo lielo uzdevumu pildīšanai. Tas nav bijis viena cilvēka darbs, jo vienam cilvēkam šis darbs nav padarāms. Viena cilvēka redzes lokam ir noteiktas robežas. Tāpat nav neizsmeļama viņa spēja radīt jaunas idejas. Apvienojot atsevišķus cilvēkus grupā, paplašinās kopīgais redzes aploks, aug kopīga pieredze un pavairojas ideju jaunrades avoti. Bez tam grupā rodas iespējas idejām apaugļoties — viens otra domu papildina, attīsta tālāk un rezultāts ir daudz lielāks nekā katra individa pienesuma kopsumma. Taču, lai daudzu domātāju un darītāju spēkus un spējas visā pilnībā izmantotu, nepieciešams darbību virzīt vienā virzienā, saskaņot vienam mērķim. Idejām jāatrod līdzekļi un izpildītāji. Tādēļ vajadzīga organizācija. Šādu organizāciju mūsu kopīgo politisko mērķu sasniegšanai centusies izveidot DV KV ārējās informācijas daļa. To veido 4 darbības loki:

Daļas vadītājs ka DV Kanadas valdes loceklis saskaņo daļas darbu ar organizācijas mērķiem, tā vispārējo darbību un līdzekļu vākšanas mechanismu. Bez tam organizācijas nodaļu struktūra dod iespēju daļas darbu izvērst pa visu patvēruma zemi.

Nākamais loks ir darba kopa, kuŗas sanāksmēs reizi mēnesī pulcējas cilvēki, kas var radīt idejas — ko un kā darīt, var uzņemties konkrētus uzdevumus, sagatavojot informācijas materi-

ālus — paraugvēstules, rakstus un iesniegumus politiķiem, presei un atsevišķām interešu grupām, kuŗas mēs gribam izmantot Latvijas idejas paušanai. Te vēl nāk klāt brošūru rakstīšana, rediģēšana un sagatavošana iespiešanai, darba lauks, kas paplašinājies apskatāmā perioda beigās.

Kad materiāli sagatavoti, seko techniskais darbs — pavairošana un izsūtīšana. Te darbojas techniskās darba kopas gan Toronto, gan arī regulāri Sv. Katrīnās.

Lai mūsu ietekme būtu efektīvāka, mēs nedrīkstam ierobežoties ar rakstiem un iesniegumiem tikai no centra. Tas atstāj tikai mazas ,,spiediena grupas'' iespaidu. Ja mūsu balsis nāk no visām zemes malām, priekšstats par mūsu skaitu un svaru nesalīdzināmi palielinās. Bez tam politiķi daudz vairāk vērības vērš sava iecirkņa vēlētājiem nekā kādai ,,spiediena grupai''. Arī presi vairāk interesē vietējie notikumi un pašu lasītāju viedokļi. Tādēļ ārkārtīgi svarīgs nodaļu un vietējo pārstāvju loks, kas darba kopas sagatavotos materiālus un idejas izmantotu vietēji. Tāpat ir svarīgas ziņas no vietām uz centru, lai darba kopa zinātu, kas no viņu sagatavotā un iecerētā ir izdevies, kas nav derējis, kādus ierosinājumus plašākai izmantošanai pārstāvji var dot no savas praktiskās pieredzes. Arī vietējie pārstāvji nevar darboties kā vientuļnieki. Viņiem ap sevi jāpulcina vietējās darba kopas, kas palīdz rakstīt vēstules, izplatīt brošūras, apmeklēt politiķus, rīkot demonstrācijas. Šai darbā jāapvieno visa aktīvā vietējā latviešu sabiedrība kopīgam mērķim.

Šādu organizāciju septiņdesmito gadu otrā pusē veidojusi DV KV ārējās inf. daļa un ar to aktīvitāte šai laikā kāpinājusies.

Aizgājušā gadu desmita p.rmajos gados Daugavas Vanagi Kanadā ierobežojās ar citu organizēto pasākumu atbalstīšanu.

1975. gadā DV piedalījās 14. jūnija demonstrācijā pie krievu sūtniecības Otavā, sakarā ar Helsinku konferenci rīkotajā Brīvības sardzē, kā arī pret tā laika Austrālijas premjeru, kas bija atzinis Latvijas aneksiju un tai laikā viesojās Kanadā.

1976. gadā izplatīja starp kanadiešu mācītājiem Latviešu Nac. fonda publicēto brošūru ,,These Ruins Accuse'', kā arī nosūtīja 10 federāliem deputātiem vēstuli par Helsinku līguma neievērošanu.

1977. gadā ārējās inf. daļa izstrādāja savas darbības projektu un ķērās pie centra un pārstāvju tīkla izveidošanas. Šai gadā dominēja Belgradas akcija, kuŗā ārējās inf. daļa Kanadā centās Kanadu pārliecināt, ka Pad. Savienība nepilda Helsinku nolīgumu, galveno uzsvaru liekot uz līgumā paredzēto pašnoteikšanās tiesību neievērošanu un prasību pēc brīvas Latvijas. Daļa sagatavoja izsmeļošus dokumentus, kuŗus nosūtīja federāliem deputātiem, kopā ar Latviešu Nac. jaunatnes apvienību noorganizēja Brīvības sardzi 1977. sagatavojot darbības instrukcijas sardžu rīkošanai nodaļu vajadzībām, kā arī skrejlapas. Palīdzēja Latviešu nac. apvienībai Kanadā izplatīt tās sagatavoto memorandu. Bez tam universitāšu bibliotēkām, politisko zinātņu profesoriem un politiķiem nosūtīta Zalcmaņa grāmata ,,Persist or Perish'' par Latvijas pārkrievināšanu.

Nozīmīgs notikums bija piemiņas plāksnes pasniegšana bij. Kanadas ministru prezidentam Džonam Dīfenbēkeram atzinībai par to, ko viņš bija darījis Latvijas labā, tās likteni pieminot 1960. gadā Apvienoto nāciju sesijā.

1978. gadā turpinājās darbības organizēšana, izveidojot pastāvīgu Darba kopu. Atbalstīta LNAK politiskā darbība, piedaloties tās politiskos semināros, Baltiešu vakarā parlamentāriešiem Otavā, izsūtot genocīda materiālu vākšanas aicinājumu, piedaloties 18. novembŗa demonstrācijā Otavā, kā arī Eiropas apspiesto nāciju sanāksmē. Neatkarīgi no LNAK, ārējās inf. daļa vairākkārt griezās pie deputātiem un valdības, kā arī protestēja pret Canadian International Development Agency izdoto pasaules karti, kuŗā Latvija bija iekļauta Pad. Savienībā. Veicināta filmas ,,Ko slēpj padomju vara'' izrādīšana kanadiešiem.

1979. gadā izkārtotas 5 politiskās akcijas. Gadu ievadīja kampaņa Latvijā apcietināto Niedres un Ž. Skudras atbalstam, nosūtot materiālus presei, parlamenta deputātiem un mācītājiem. Daudzi no materiālu saņēmējiem griezušies pie Pad. Savienības ar prasību apcietinātos atbrīvot.

Kanadas federālā parlamenta vēlēšanu laikā daļa gan tieši, gan caur nodaļām griezās pie kandidātiem ar jautājumiem par viņu nostāju Latvijas problēmā. Panākta jaunās valdības deklarācija, ka tā neatzīst Latvijas pievienošanu Pad. Savienībai.

Parlamenta deputātiem un presei sūtīta prasība atcelt Ribentropa — Molotova paktu.

Izdots rietumu preses angļu valodā publicēto rakstu kopojums par Latviju un Baltijas valstīm ar nosaukumu „Press Perspektives Latvia", kas izsūtīts federālā parlamenta deputātiem ar pavadvēstuli, aicinot tos panākt, lai Madrides konferencē ierosinātu jautājumu par nelegālās Baltijas valstu inkorporācijas atcelšanu un padomju spēku izvākšanu.

Noorganizēta Viktora Kalniņa un Helēnas Celmiņas lekciju turneja, kas panāca plašu atsaucību kanadiešu presē, televīzijā un radiofonā.

Ārējās inf. daļas vadītājs aicināts piedalīties federālā parlamenta Helsinku komitejas noklausināšanā, kur nolasīts un izdalīts memorands, iegūstot arī atsaucību presē.

Sākta materiālu vākšana un apstrādāšana, gatavojoties Madrides konforencei.

1980. gadā pieliktas lielākās pūles, lai Madrides konferencē pēc iespējas skaļāk tiktu dzirdēts Latvijas vārds un mūsu prasība to atbrīvot. Vispirms turpināta iepriekšējā gadā iesāktā materiālu vākšana par Pad. Savienības pārkāpumiem pret Helsinku nolīgumu.

PBLA uzdevumā kopā ar LNJAK izdarīts pētījums par preses un grāmatu publicēšanas pārkrievināšanu Latvijā. Noorganizēta satikšanās ar ārlietu ministrijas Austrumeiropas nodaļas vadību, lai tos pārliecinātu Madridē runāt par Latviju.

6. jūnijā presei un parlamentāriešiem, sakarā ar Latvijas okupācijas 40. gada dienu, nosūtīts vēstījums par Latvijas likteni, kam pievienots no Latvijas saņemtais 45 baltiešu memorands.

Sagatavots un iespiests 60 lpp. iesniegums parlamenta Helsinku komitejai, aprādot apstākļus Latvijā un formulējot 12 ieteikumus Madrides konferencei. Šis iesniegums izsūtīts arī mums labvēlīgiem deputātiem.

9. oktobrī LNAK politiskās nozares vadītājs Dr. L. Lukss un DV Kanadas valdes ārējās inf. daļas vadītājs P. Vasariņš bija aicināti uz Otavu Helsinku komitejai sniegt paskaidrojumus par iesniegumiem. Tie iespiesti parlamenta protokolos.

18. novembrī Toronto un citur pieņemts vēstījums, kas ar attiecīgu pavadvēstuli un 2.455 parakstiem nosūtīts ministru prezidentam P. Trudo. Vēstījums piesūtīts arī presei.

Vākti līdzekļi, lai vairāk jauniešu varētu braukt uz Madrides konferences atklāšanu un tur demonstrētu par Latviju. Akcijas noslēgumā daļas vadītājs P. Vasariņš devās uz Madridi, kur viņš 8 stundas pavadīja sarunās ar Kanadas delegāciju. Bija interesanti redzēt uz delegātu galdiem daļas iesniegumu. Latviešu pūļu rezultātā Kanadas delegācija konferencē runāja par Latviju un lika priekšā vismaz vienu no daļas ierosinājumiem, kas konferences noslēgumā izveidojās par lēmumu sasaukt sevišķu konferenci cilvēku tiesību jautājumā.

Bez Madrides akcijas ārējā inf. daļa vēl piedalījās federālā parlamenta vēlēšanu kampaņā, iepazīstinot kandidātus ar mūsu prasībām, griezās pie deputātiem ar aicinājumu boikotēt Maskavas olimpiadu un piedalījās demonstrācijās, protestējot pret padomju iebrukumu Afganistanā.

1981. gads iesākts, rakstot pateicības vēstules par Latvijas pieminēšanu Madridē ārlietu ministram un Kanadas delegācijas locekļiem.

Federāliem deputātiem nosūtīti no Latvijas iegūtie pretestības kustības uzsaukumi.

Ilggadējās pūles informācijas darbā iesaistīt jaunatni atmaksājās, kad LNJAK, DV ierosmē un ar DV atbalstu, sarīkoja ļoti efektīvas demonstrācijas 14. jūnijā un 10. decembrī. Pirmā ieguva plašu preses, radio un televīzijas ievērību. Atbalstītas arī poļu demonstrācijas.

Uz 14. jūniju nodaļu vajadzībām sagatavoti darbības ieteikumi, kā arī paraugvēstules sūtīšanai vietējiem mācītājiem, lai tie savās baznīcās 14. jūnijā aizlūgtu par komūnisma upuriem. Iespiesti auto lipekļi par aizvešanām. Izdots otrs, paplašināts „Press Perspectives Latvia" izdevums. Sagatavota video lente par pārkrievināšanu Latvijā, kas izrādīta Toronto Dziesmu svētkos un citur. Noorganizētas telegrammu akcijas Latvijā apcietināto J. Būrmeistera un J. Viņķeļa atbalstam. Izkārtota deputātu apmeklēšana sakarā ar LNAK centieniem panākt Latvijas goda konsola ievešanu diplomātu sarakstā.

1982. gadu iezīmēja 2 lielāki panākumi. Kanadas oficiālo valodu komisārs bija publicējis pasaules valodu karti, kurā Baltijas valstu robežas nebija iezīmētas un kuŗa rādīja, ka visā Pad. Savienībā, ieskaitot Baltiju, runā tikai krievu valodu. Pret šo karti ārējās inf.

daļa organizēja protesta akciju, aicinot biedrus rakstīt vēstules (pievienoti paraugi) valodu komisāram un savam deputātam. Pie komisāra un deputātiem daļa griezās arī tieši. No politiķiem saņemts milzu atbalsts, radot spiedienu, kas panāca, ka valodu komisārs piekāpās, izsūtīja biļetenu ar kartes labojumiem, kā arī beidzot izdeva jaunu karti, kurā rādītas Baltijas valstu robežas un tautu valodas.

Rudenī izdota brošūra par automašīnu Lada, kas importēta no Pad. Savienības, norādot, ka to Kanadā pārdod zem cenas, atņemot Kanadas strādniekiem darbu. Bez tam brošūrā uzsvērts, ka pie Ladas daļu ražošanas strādā vergu darba spēks — politiskie ieslodzītie, kas Kanadai morāliski nebūtu pieņemams. Brošūra nosūtīta visiem federāliem deputātiem un senātoriem, 3 provinču deputātiem, presei, televīzijas un radio stacijām, kā arī auto rūpniecības arodbiedrībām. Bez tam iespiesta skrejlapa, kas izdalīta vispārējai publikai un likta uz Ladas logiem. Ladas akcija guva nepieredzētu atsaucību no kanadiešu puses. Radio un televīzijas stacijas raidīja intervijas ar inf. daļas pārstāvjiem, laikrakstos parādījās raksti, ieskaitot lielo Toronto ,,Globe and Mail''. Sv. Katrīnu auto rūpniecības arodbiedrība pārspieda inf. daļas skrejlapu savā laikrakstā. Kopā izdalītas 15.000 skrejlapas un 5.000 brošūras. Ar šo akciju bija izdevies kaitēt Pad. Savienībai, atgādinot politiski ieslodzīto lomu padomju saimniecībā, kā arī atkal pieminēt Latvijas vārdu.

Blakus šiem diviem lieliem pasākumiem, darīts kārtējais darbs. Presei, televīzijai un radio raidītājiem izsūtīts no okupētās Latvijas saņemtais baltiešu memorands, kas prasa Baltijas telpu izsludināt par zonu, kas brīva no atomieročiem. Izmantojot šo memorandu, iespiesta skrejlapa, kas parāda, kā Pad. Savienība apspiež miera aizstāvjus. Tā izplatīta naivo miera un atbruņošanās sludinātāju starpā. 14. jūnija atzīmēšanai sagatavoti darbības noteikumi nodaļām un 16 lpp. materiālu krājums par Baltijas valstu apspiešanu un terroru.

Sakārtoti un izmantoti materiāli un iesniegumi kampaņai pret tautas nobalsošanu par atbruņošanos, vairākās pilsētās panākot šādas nobalsošanas atsaukšanu.

Sagatavoti materiāli solidāritātes sardžu rīkošanai dzimtenē apcietināto brīvības cīnītāju atbalstam. Šāda sardze Sv. Katrīnās guva lielu preses un radio ievērību.

Visus šos gadus ārējās inf. daļa centusies cieši sadarboties ar PBLA un LNAK, uzskatot, ka mums nav zeme dalāma, bet darāms kopīgs latviešu darbs, ko Daugavas Vanagi var palīdzēt efektīvāk veikt.

Sevišķs gandarījums bijusi sadarbība ar Latviešu nacionālo jaunatnes apvienību Kanadā. Šīs sadarbības rezultātā veikti daudzi vērtīgi pasākumi un jaunā paaudze iesaistīta latviešu politiskā darbā, jo vecuma dēļ aizejot no LNJAK, dažs labs no viņiem turpina darbošanos DV KV ārējās inf. daļas pasākumos.

Kas panākts Latvijas labā? DV KV ārējās inf. daļas aktīvitāte veicinājusi latviešu vārda un Latvijas likteņa popularizēšanu kanadiešu starpā. Laikrakstos publicētas ne tikai lasītāju vēstules arvien lielākā skaitā, bet arī vairāk rakstu par Latviju. Biežāk avīzēs piemin Latviju un tās likteni, rakstot par Pad. Savienības politiku. Daudz vairāk politiķiem ir priekšstats par Latviju un zināšanas par tās problēmām. Atbildes uz ārējās inf. daļas sūtījumiem rāda, ka mums ir lielāks viņu atbalsts. Vairāk nav Kanadā iedomājama Latvijas okupācijas atzīšana, ko Austrālijā izdarīja Vitlams un gatavojās darīt Henrijs Kisingers.

Blakus PBLA un LNAK darbam, pie tā sava nozīme ir arī DV KV ārējās inf. daļas darbam.

Visus šos gadus DV Kanadas valdes ārējās informācijas daļu vada Pēteris Vasariņš.

Daugavas vanadžu un vanadžu valdes darbs Kanadā

Kāda Daugavas vanadžu vadītāja Kanadā teikusi: „Tās latviešu sievietes, kuŗas ar lepnumu valkā šodien mazo DV nozīmi ar vanaga izplestajiem spārniem, ir latvietes sirdī, domās un darbos!"

Latviešu sievietes vienmēr bijušas kopā ar latviešu kaŗavīriem, tādēļ tās ir Daugavas vanadzes, un viņas arī ar visu sirdi grib dot katra savu daļu dzimtenei. — Viņu domas un darbi saka: „Mēs,

lepnās vanadzes, mums stiprus spārnus gūt, mums līdzi vanagiem ir jauna diena jānes!".

Jāatzīst, ka Daugavas vanadžu darbs Kanadā pēdējo 10 gadu skatījumā ir kļuvis ne vien daudz pilnīgāks, bet arī mērķtiecīgāks. Vanadzes nāk talkā ne vien DV nodaļām sarīkojumu izkārtošanā un priekšnesumu sagādē, bet arī pašas lielākajās kopās izkārto 20 — 25 sarīkojumus gadā, — patstāvīgus sarīkojumus līdzekļu sagādei viņu pienākumu un uzdevumu īstenošanai. Vanadžu kopu patstāvīgie sarīkojumi visdažādāki: pavasaŗa, ģimenes dienu sarīkojumi, bazāri, Ziemsvētku tirdziņi, literārās un veco ļaužu pēcpusdienas, Latvijas brīvības cīnītāju godināšanas, referātu vakari, teātŗa izrādes, vakarēšanas, tradiciju saieti, dārza svētki, Jaungada balle, pat pankūku pusdienas, un vanadžu valdes izkārtojumā pēdējos divos gados notikušas Daugavas vanadžu sasaukšanās Kanadā — draudzības saieti, kuŗos satiekas vanagi ar vanadzēm, kas ir lielā darba darītāji mīlestībā un cīņā par mīļo Latviju. Vanadzes darbā vienmēr vada doma: Ziedot, ziedoties un kalpot tautas labā ir Daugavas vanadžu krietnums un gods!

No sarīkojumiem gūtos līdzekļus vanadzes ar devīgu roku dala, atbalstot Jaunatnes darbu, jo viņas zina, ka latvietes — vanadzes pienākums ir saglabāt latviskumu jaunatnē, kā: mūsu veco, skaisto latviešu valodu, senos tikumus, daiļās dziesmas, gudrās dainas u. c.

Vanadžu pienākumā arī ir likts uzdevums sēt brīvības domu nākamajās paaudzēs un brīvajā pasaulē, tādēļ vanadzes aktīvi iesaistījušās politiskajā darbā, ejot drošā solī blakus Daugavas vanagiem. Viņas daudzina apspiestās Latvijas likteni brīvajā pasaulē, jo tai ir svešas verdzināto tautu sāpes un arī brīvības jēga. Vanadzes darbojas Daudzkultūru centrā, Art padomē, iepazīstinot kanadiešus ar latviešu tautas senajām tradicijām, īpatībām, kultūru, latviešu tautas dzimtenes mīlestību, pagātnes pārdzīvojumiem, nākotnes cerībām un ilgām.

1982. gadā vanadzes Kanadā jaunatnes darba sekmēšanai ziedojušas vairāk nekā $4000. Latviešu tautas sēru dienas 40 gadu atcerē (1981. g.) vanadzes Kanadā kopā ar vanadžu valdi ziedojušas vairāk nekā $1050 ārējās informācijas darbam. Viņas arī nosodījušas Pad. Savienības rīcību — šķirt ģimenes, iesūtot

vairāk par 1500 parakstu krievu sūtniecībai Otavā, prasot dvīņu brāļu Kaminsku izlaišanu pie mātes ASV no Pad. Savienības, tādējādi nosodot Pad. Savienības režīmu, minot, ka ģimene nav šķiŗama, tā civīlizētajā pasaulē ir humānisma pamatšūna.

Tāpat vanadzes Kanadā materiāli un morāli atbalsta sirdsapziņas cietumniekus, kas savas pārliecības dēļ nepatiesi cieš desmitiem gadu Pad. Savienības cietumos, vergu darba nometnēs, nervu slimnīcās u. c. Viņiem saņemtie mazie sainīši un vēstules vēstī, ka brīvajā pasaulē latvieši zina par viņu likteni un tūkstošiem domu un lūgšanu ik brīdi ir ar viņiem. Arī nesaņemtie sūtījumi nav veltīgi, lai gan tos patur viņu varasvīri un verdzinātāji, klusībā arī nojaušot, ka viņu kauna darbi brīvajā pasaulē nav sveši un pelnītais sods reiz nāks.

Vanadžu valdei Kanadā ir doma izvirzīt sakarnieci, kuŗa pārzinātu sirdsapziņas cietumnieku likteni, sūtījumus, arī adrešu maiņas u. c., tādējādi koordinējot vanadžu kopu Kanadā saraksti, lai kaut drusciņ atvieglotu nelaimīgo tautiešu ikdienu.

Vanadzes ceļ palīdzības tiltu no pagātnes uz tagadni, pamatos liekot savu sirdi. Katrs zina, ka labdarības darbā ir vieglāk dot materiālās vērtības nekā morālo aprūpi, kas ir daļa no sevis, tas prasa stipru raksturu, dedzīgu sirdi un pašuzupurēšanos. — Dvēseles miera un dvēseles maizes trūkst vientuļajiem, viņu dzīves vakarā vienīgā vērtība ir otrs dzīvais cilvēks — latvietis, kas viņu regulāri apciemotu un uzklausītu, jo, dzīvojot vienam klusumā un svešā vidē, ar laiku pat zūd domu un runas spējas...

TV raidījumos Kanadā — Hamiltonā Ilgas Breikšas režijā un vadībā ik nedēļas 15 min. vairāk nekā gadu kanadiešiem stāstīts par mazo, apspiesto latviešu tautu, viņas seno kultūru, tradicijām, pieminot aktuālos notikumus latviešu sabiedrībā.

Tāpat vanadžu valde un kopas Kanadā tikai pāris gadu laikā noziedojušas Patiesības fonda darbības sekmēšanai vairāk par $3100, dodot atbalstu komūnistu nepatiesi apsūdzēto tautiešu tiesāšanā. Viņas arī atcerējušās ar $1000 Brīvības fondu un ar $1000 Gaismas akciju, pildot savu solījumu dzimtenei.

Vanadžu darbība nekad nestāv uz vietas, bet virzās augšup un tālāk, tādēļ pēdējo 10 gadu laikā pieminami vēl šādi devumi latviešu tautai un sabiedrībai: Toronto vanadžu kopas

izkārtojumā izdota vērtīga A. Dzērvītes un L. Treimanes grāmata „Latviešu jostas" (latv. un angļu valodā), notikušas divas Daugavas vanadžu mantu loterijas, dodot pietiekami līdzekļu latviešu jaunatnes, kultūras un DV laikraksta „Latvija Amerikā" atbalstam. Tāpat Daugavas vanadžu valdes rīkotie jaunatnes sarīkojumi „Romas pagrabiņš" deva ievērojamus līdzekļus minēto mērķu atbalstam.

Izgatavots 2. izdevums skaitā 5000 Daugavas vanadžu apsveikumu kartītēm 1981. gadā. 11 vanadžu kopām ir savas kases, kuŗas ik pa pāris gadiem dod vismaz $1000 DV nodaļu darba sekmēšanai. Vanadzēm Kanadā ir kādi 4 drāmatiskie ansambļi un 3 koŗi, tādējādi viņas sarūpē priekšnesumus sarīkojumiem ne vien pašu mājās, bet arī pārnovados.

Vanadzes nekad neaizmirst Latvijas brīvības cīnītājus, kuŗu dēļ viņas arī ir dzīvas — kaut svešumā, — godinot un viņus pieminot attiecīgos gadījumos, greznojot baznīcas ziediem, Dievu lūdzot un savu ārtavu aizšauto vanagu labākai rītdienai.

1977. gadā vanadžu valdes izdevumā nāca klajā tautiska pavāru grāmata „Virtuves noslēpumi", kas izgāja tautās ar labiem panākumiem. — Ir doma nākamos gados izdot jaunu latvisku pavāru grāmatu latviešu un angļu valodā, sakārtojot to pa latviešu godiem gadskārtās ar konspektīvu informāciju, tā ieinteresējot kanadiešu sabiedrību ne vien etniskajos ēdienos, bet arī iepazīstinot viņus ar latviešiem un viņu tradicijām.

Ar lielu prieku sveicām 1979. gadā Kesvikā DV nodaļu un vanadžu kopu, kas dzima asimilācijas gados, bet ar Dieva palīgu lielā stiprumā vēl darbojas šodien.

Vanadžu darbības interešu loki patiesi ir vispusīgi, piemēram, pēc pēdējām ziņām, vairāk nekā 25 vanadzes bez darba kopās vēl darbojas DV nodaļu valdēs un arī DV KV darbā, pie tam vairāk kā 35 vanadzes savas brīvo brīžu stundas atdod jaunatnes audzināšanas darbā u.t.t.

Daudzu vanadžu uzupurēšanās sabiedrības darbā ir bijusi apbrīnojama, viņas pēdējo 10 gadu laikā kopu vadības darbā ziedojušas savus labākos dzīves gadus. Tas ir sekojošās: Ilga Bērziņa (10 g. — Londonā), Marija Beņķīte-Kalniņa (10 g. Druvas kopā), Ludviga Smolinska (9 g. — Manitobā), Zenta Stepermane (9 g.—

Edmontonā), Aina Janitēna (9 g. — Sadberijā), Ērika Vītiņa (8 g. — Montrealā), Elza Jansone (7 g. — Albertā), Mirdza Rone (7 g. — Bramptonā), Nora Pulciņa (6 g. — Hamiltonā), Erna Dzītare (6 g. — Otavā), Tonija Stāraste (6 g. — Ošavā), Milda Vītola (5 g. — Sv. Katr.), Lūcija Kajaka (5 g. — Britu Kol.), Dzidra Taube (5 g. — Kičenerā), Valija Simsone (5 g. — Kičenerā), Aida Pļavinska (5 g. — Niagarā), Millija Zvejniece (5 g. — Sv. Katr.), Margrieta Dumpe (4 g. — Toronto), un Smaida Meldere (4 g. — Kesvikā).

Vanadžu saime Kanadā ir neliela — tikai 465 vanadzes darbojas 16 kopās (1982. gadā), bet viņu veikumi dzirdami gandrīz visos kontinentos, jo viņas pēc labākās sirdsapziņas cenšas strādāt DV org. mērķu un ideju īstenošanai.

Vanadžu valdē pēdējo 10 gadu laikā par vanadžu vadītājām darbojušās: Ilga Breikša (6 g.), Monika Jonāne (2 g.) un Nora Pulciņa (2 g.). Vanadžu valdē darbojušās: Margrieta Dumpe (5 g.), Valija Simsone (5 g.), Baiba Šmita-Kalēja (4 g.), Ārija Freimane (3 g.), Tamāra Gailīte (2 g.), Nora Pulciņa (2 g.), Velta Liģere (1 g.) un Valija Valtere (1 g.). Pašreizējā vanadžu valdē Kanadā ar teicamām sekmēm darbojas: vanadžu vadītāja Nora Pulciņa, viņas vietn. un kasiere Margrieta Dumpe un sekretāre Ārija Freimane.

Cilvēku mīlētāja un labestības paudēja Elza Klaustiņa teikusi: „Katrai mūsu tautas paaudzei bijuši brīži, kad sievietes sasaukušās pāri visiem zemes novadiem un kopīgiem spēkiem veikušas lielus darbus. Katram laikam ir citi darbi un ceļi ejami, tos atrod sievietes iejūtīgā sirds!"

Daugavas vanadzes Kanadā iecerējušas rīkot lielsarīkojumu „Par zemi, ko mīlam" Latvijas patstāvības 65 gadu zīmē, lai sagādātu līdzekļus Patiesības fonda darbības sekmēšanai. Minēto sarīkojumu ierosinājusi rakstniece Tonija Krūka, to izkārtotu vanadžu valde Kanadā ar talciniekiem.

1983. gads ir ļoti nozīmīgs tai ziņā, ka tas mums stāsta, ka Latvija šodien būtu brīva un patstāvīga 65 gadus un arī to, ka latvieši jau svešumā dzīvo tuvu pie 40 gadiem, — tātad pusi no cilvēka mūža.

Tomēr šai Latvijas patstāvības 65 gadu jubilejas priekšvakarā ir labi atkal reiz likt runāt patriotiskām jūtām, kuŗas mēs ikdienā

aizmirstam. Šādos brīžos daudzos atmožas latvieša sirdsapziņa, daudzi apņemas būt par labākiem latviešiem lielā gribā un spītā.

Daugavas vanadzes šīs lielās dienas priekšvakarā lūdz Dievu un strādā latviešu tautas, latviešu karavīra un Latvijas brīvības labā.

Daugavas Vanagu vīru koris Kanadā

Koris dibināts 1966. g. 23. oktobrī Toronto, Ont., Kanadā. Dibinot kori, galvenā doma bija radīt dziedātāju vienību karavīru dziesmu ieskaņošanai skaņu platēs.

Līdz šim koris iedziedājis 8 karavīru dziesmu skaņu plates. Ja DV koris neieturēja savu sākotnējo plānu un darbību izvērta daudz plašāk, pie tā ,,vainojami'' skaņu plašu klausītāji, kas izteica vēlēšanos redzēt un dzirdēt kori skatuvē.

Nav otra latviešu koŗa, kas būtu veicis lielākus attālumus, vai sniedzis vairāk koncertu un uzvedumu kā DV vīru koris Kanadā. Ārpus Kanadas koris viesojies Vācijā, Anglijā, Beļģijā, Zviedrijā,

Toronto vanadzes pasniedz korim karogu. Karogu nodod kopas vad. M. Dumpe, saņem koŗa pr-ks E. Krūka.

DV vīru koris Kanadā 1983. gadā. 1. rindā no kreisās: E. Krūka (pr-ks) V. Brants, Sk. Darkēvica (dzimtenes meitene). Dr. A. Pērkons (diriģents) A. Liepiņa (dzimtenes meitene) A. Vītols un A. Cers. 2. rindā A. Jākabsons, V. Ozols, R. Jansons, K. Pavasars, J. Aveniņš, St. Butkēvics, E. Viškers un komp. I. Sakss (goda diriģents un mūzikālais vadītājs). 3. rindā E. Treilons, V. Veitmanis, E. Pulciņš, M. Treiguts, A. Māliņš, E. Zeibergs, A. Lucs un R. Ceinovskis. 4. rindā I. Helgūts, I. Ķipis (skaņu meistars), J. Luste, I. Lapiņš, A. Bērziņš, V. Freimanis un A. Jukums. Trūkst V. Gulbis un A. Liepiņš.

Austrālijā un daudzkārt kaimiņzemē ASV. Koŗa repertuārā ir 135 dziesmas, galvenokārt kaŗavīru. Koŗis kļuvis sevišķi populārs un iemīļots ar saviem uzvedumiem: Reiz tālu kaujas laukā, Ejam mēs, latviešu zēni, Tur vēlos būt, Jau saule riet, Kanaku vakars u.c. Šo uzvedumu pamatā ir notikumi gan kaujas laukā, braucot atvaļinājumā, kā arī dodoties uz fronti, kur cits pēc cita mainās skati, ainas, tēlojumi un dziedāšana. Koŗa mūzikālā vadība visus gadus bijusi komponista Imanta Saksa ziņā. Pēc pirmā diriģenta Arnolda Saulītes nāves kopš 1978. gada kori diriģē Dr. Auseklis Pērkons. Koŗa priekšnieks kopš dibināšanas dienas — Elmārs Krūka. Skaņu plašu ieskaņojumi — Imanta Ķipja. Koŗa saimniece — Tonija Krūka. Koris darbību iesāka ar 14 dalībniekiem. 1983. gadā ir 29 dalībnieki. Koris apbalvots ar Ontario valdības speciālu vairogu. Sestajos Kanadas Dziesmu svētkos atzīts par rosīgāko kori Ziemeļamerikā un ieguva ceļojošo vairogu. Vēl apbalvots ar DV Kanadas valdes atzinības rakstu, CV atzinības rakstu.

DV grāmatnīca Kanadā

Nodaļa — salons Latviešu kultūras centrā. Vidū vadītāja Z. Dreifelde.

Arch. E. Janišs sarunā par grāmatām ar DV grāmatnīcas vadītāju P. Ratnieku.

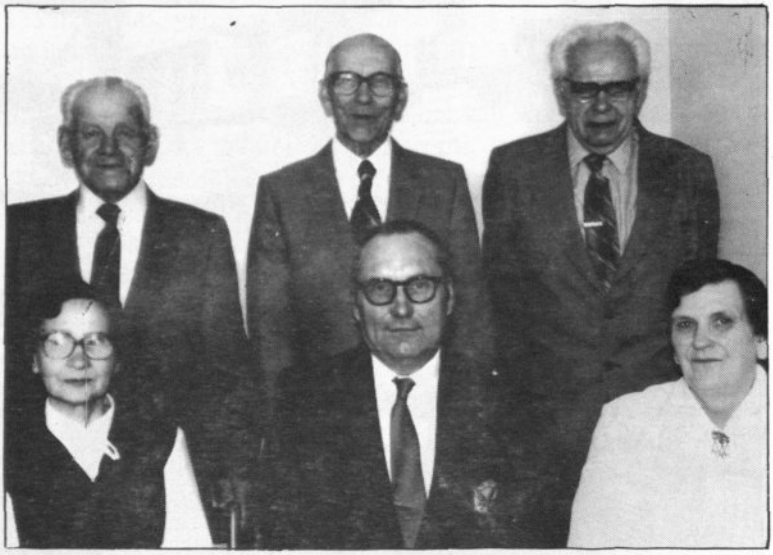
Pie Daugavas Vanagu Kanadas valdes kopš 1950. gada pastāv grāmatnīca. Tās darbība 491 College ielā it sevišķi pēc 1973. gada izvērtusies plašumā, panākot gada apgrozījumu $100,000.

1980. gadā radās iespēja Latviešu kultūras centram Toronto iegādāties namu Toronto austrumu daļā un līdz ar to tika atvērta grāmatnīcas nodaļa — salons 4 Credit Union Rd. Sakarā ar paplašināšanos radās lielāka iespēja paaugstināt grāmatnīcas apgrozījumu.

Kopīgais apgrozījums kopš sākuma līdz 1982. gadam sasniedzis 1,750,000 dol, tā dodot tīri ievērojamu summu DV Kanadas valdei dažādu kultūras mērķu sekmēšanai.

Grāmatnīcu vada kopš sākuma Pēteris Ratnieks un (nodaļu-salonu) Zenta Dreifelde.

DV Albertas nodaļa

Albertas nodaļas valde 1983. gadā. No kreisās: Mirdza Boreiko, valdes priekšsēdis Vilis Korns, vanadžu pārstāve Violeta Korna; aizmugurē: Vilis Skrastiņš, Ādolfs Straubergs, Nikolajs Strauss.

Septiņdesmito gadu sākumā Albertas nodaļas biedru skaits maz pārmainījās. Nodaļas biedri Kalgarijā un Red Dīrā satikās gadu sapulcēs, 14. jūnija un 18. novembŗa atceres svinībās.

Atbalstīja DV Kanadas valdes laikrakstu ,,Latvija Amerikā'' un DV Mēnešrakstu. Bija aktīvi 14. jūnija un Ziemas svētku ziedojumu akcijās. Atbalstīja Ziemas svētku kartīšu un kalendāra izdevumus. Piedalījās ,,Tautību festivāla'' sarīkojumos Red Dīrā. Daži biedri aizgāja aizsaules ceļos.

Septiņdesmito gadu beigās nodaļa pārveda valdes darbību no Red Dīras uz Kalgariju. Līdz ar to radās jauni nodaļas atbalstītāji, un darbs ir sekmīgs. 1981. gadā nodaļas valde sastādījās no Kalgarijā dzīvojošiem biedriem. Par valdes priekšsēdi ievēlēja Vili Kornu, vanadžu pārstāves pienākumus uzņēmās Violeta Korna. Vēl valdē darbojās bij. 8. Daugavpils kājnieku pulka seržants un Latvijas meistars slēpēšanā, DV organizacijas dibinātājs — delegāts Vilis Skrastiņš. Albertas ņodaļas biedru vidū ir arī pazīstamais

Kanadas latviešu sabiedriskais darbinieks, LNAK dibinātājs Konrads Dobelis.

1980. g. maijā nodaļu apmeklēja S. Spurdziņš no Vācijas, izrādot slīdītes par latviešu leģionu. 1981. g. novembrī biedru vakarā nodaļa atzīmēja 30 gadu darba atceri. 1982. gada martā nodaļā viesojās vanadžu priekšniece A. Liepiņa no Anglijas ar priekšlasījumu. Viļa Skrastiņa 75 gadu jubilejas gadījumā 1982. g. jūnijā, nodaļas rīkotajā saietā jubilāru apsveica valdes priekšsēdis V. Korns, piedaloties krietnam skaitam draugu un labvēļu.

Vēl atzīmējama nodaļas biedru piedalīšanās pretkomūnistu demonstrācijās kopā ar poļu organizācijām. Rīkotas sekmīgas ziedojumu vākšanas akcijas un līdzekļi nosūtīti DV Kanadas valdei. Rīkoti sarīkojumi, no kuŗu atlikumiem nosūtīti ziedojumi Minsteres Latviešu centram un kaŗa invalidu namiem Bērzainē un Auciemā. Sadarbībā ar citām latviešu organizācijām nodaļa piedalās kopīgā darbā un raugās ar paļāvību nākotnē.

DV Bramptōnas nodaļa

Latviešu tautības iedzīvotāju skaitam Bramptonā samazinoties (jaunie pēc skolu beigšanas aizgājuši darbā uz Toronto vai citām lielākām pilsētām un daudzi arī piepulcējušies aizsaules pulkiem), samazinājies arī DV Bramptonas nod. biedru skaits un 1983. g. tas ir tikai 48: 32 vanagi un 16 vanadzes. No visa biedru skaita tikai 6 ir zem 45 gadu vecuma, no kuŗiem 3 jau dzīvo citur. Vispār jāvērtē, ka nod. biedru sastāvs novecojas. Nodaļas pastāvēšanas laikā miruši 16 biedri. Nodaļas darbība ir kļuvusi klusāka, ko vēl negatīvi ietekmējusi sarīkojumu telpu ļoti augstā īre. Tā nodaļa iespējusi sarīkot tikai gadasvētkus jubileju gadījumos — 20 un 25 gadu atceres ar DV vīru koŗa koncertu. Protams, tad sarīkojumu apmeklētāji bijuši ne vien tepat dzīvojošie, bet arī no tālākām vietām. Nodaļa plāno 30 g. svētkus 1984. gadā.

Vasarā DV Bramptonas un DV Druvas nod. kopš ilgāka laika rīko kopējas šaušanas sacensības, kuŗām pēdējos gados vēl piebiedrojusies DV Kesvikas nod. Ikgadējās makšķerēšanas sacensības bijušas mazāk populāras.

Nod. vanadžu kopu kopš 1982. g. vada Sofija Roze (agr. Kukņa). Arī vanadžu kopa iespējusi gadā izkārtot tik pa vienam groziņu vakara sarīkojumam ar filmu izrādi un 1983. g. ar referātu par sirds slimībām. Šiem sarīkojumiem bijis iespējams izmantot baznīcas sanāksmju telpas, bet te ir ierobežots sarīkojumu raksturs, kaut citādi telpu īre ir mums pieņemamā līmenī. Nodaļa atbalstījusi ,,Patiesības fondu'' un vanadžu kopa ,,Kristus Dārzu'' ar saviem ziedojumiem. Protams, regulāri īstenotas arī DV KV noteiktās ziedojumu akcijas 14. jūnijā un Ziemas svētkos, savāktos līdzekļus nosūtot DV KV. Līdz 1983. g. nodaļu vadija E. Ronis.

DV Britu Kolumbijas nodaļa

Lai dotu pārskatu par Kanadas DV Britu Kolumbijas nodaļas darbību, vispirms jāpiemin daži apstākļi, kas nodaļas darbu ievirza īpatnējās sliedēs. Pirmkārt ģeografiskais stāvoklis: iespiestai starp okeanu, kalnu grēdām un prēriju provincēm, sadarbošanās ar kaimiņu nodaļām vai lielākiem latviešu centriem ir ļoti ierobežota. Tuvākā kaimiņu nodaļa Edmontonā ir gandrīz 1.000 km tālu un pie tam ar samērā mazu latviešu skaitu.

Laimīgā kārtā dienvidu kaimiņš, kaut arī ASV territorijā, ir samērā prāvais latviešu centrs Sietlā un Takomā, ar kuŗas DV nodaļu Ziemeļrietumos izveidojušās ciešākas sadarbības saites, atbalstot sarīkojumus, izmainot idejas, referentus u.t.t.

Britu Kolumbijā dzīvojošo latviešu mazais skaits ir otrs faktors, kas apgrūtina darbības izvēršanu plašumā.

Nodaļā pēdējos gados biedru skaits visumā stabils: 50 vanagi un 20 vanadzes. Diemžēl, krietna daļa no šī skaita dzīvo izkaisīta pa visu provinci, it sevišķi Vankuveras salā un Viktorijā. Tāpēc darba roku trūkums nodaļai Vankuverā dažkārt ļoti jūtams. Uzaicināt teātŗa trupas, koŗus, māksliniekus, vai pat atsevišķas personas no Toronto vai citiem lielākiem latviešu centriem, lielo ceļa izdevumu dēļ ir gandrīz neiespējami. Tādēļ sabiedriskā un kultūrālā dzīve jāuztur un jākopj pašu spēkiem.

70. gadu pirmajā pusē nodaļā bija izveidojies labs vīru dubultkvartets A. Ozola vadībā. Kuplināti daudzi sarīkojumi,

dziedāja arī Sietlas, Takomas un Portlandes sarīkojumos. Diemžēl, A. Ozolam aizejot aizsaules gaitās, dziesma apsika.

Pēdējos gados ļoti aktīvi darbojas teātŗa kopa J. Ruško vadībā. Repertuārā gan tikai viencēlienu komedijas, tomēr publikas atsaucība laba un trupa viesojusies arī pie kaimiņiem un pat 2 reizes mērojusi 1.000 km gaŗo ceļu pie Kalgarijas latviešiem.

Nodaļas darbība parastajā gadskārtā norit apmēram šā:

janvārī — sapulce, jaunas valdes vēlēšanas un budžeta pieņemšana;

aprīlī — biedru vakars, kuŗa atlikums parasti domāts Latvijas Brīvības fondam;

jūnijā — Līgo svētki Vankuveras latviešiem nodaļas biedra J. Lieljuŗa īpašumā pie Čilivekas upes, dažkārt ar tautas deju uzvedumiem, Jāņu sieru un alu, apdziedāšanos u.t.t.;

augustā — vanadžu rīkotais draudzības vakars pensionāriem un vecākiem;

septembrī — vanadžu jautrais vakars ar priekšnesumiem, vakariņām, tautas dziesmu sacensību u.t.t.;

novembrī — tradicionālais Mārtiņu vakars, parasti ar teātŗa izrādi, mantu izlozi u.t.t.;

18. novembŗa atcere tiek izkārtota rotācijas kārtībā starp draudzi, Latviešu biedrību un DV nodaļu.

Gadā parasti notiek 4—5 valdes sēdes, tāpat vanadzēm. Vanadzes bez tam rīko vairākas reizes gadā vakarēšanas.

Nodaļa vienmēr ļoti aktīvi piedalās visās pretkomūnistiskās sanāksmēs un demonstrācijās. Polijas nemieru laikā, kad vairāki poļu kuģi nevarēja atstāt Vankuveras ostu daudzo jūrnieku dezertēšanas dēļ, notika vairākas apspiesto tautu demonstrācijas poļu ,,Solidāritātes'' atbalstam, kas plaši atspoguļojās vietējā presē un televīzijā.

Daudz rīkošanās bija arī sakarā ar Pasaules baznīcu konferenci Vankuverā. Nodaļai izdevās izdalīt ļoti lielu skaitu brošūru par genocīdu Baltijā un dokumentāro ,,These Ruins Accuse'', rādot drūmo stāvokli, kādā ir baznīcas Latvijā. Izdevās arī atspēkot Maskavas baznīcas pārstāvja lekciju vienā no lielākajām Vankuveras baptistu draudzēm, kuŗā viņš apgalvoja, ka reliģijas brīvība Padomju Savienībā ir pilnīgi valdības garantēta un pēdējā laikā tiekot celtas daudzas jaunas baznīcas.

Nodaļas valde un biedri cenšas apmeklēt vietējo politisko partiju vadošās personas, tās informējot par komūnisma patieso seju.

Valdes sastāvs pēdējos gados ļoti maz mainījies. Ilgāku laiku valdes pr-ža amatu pildījis E. Pelēns, tāpat pārmaiņus J. Ruško un V. Kajaks. Valdē ļoti ilgi darbojas L. Feldmanis un A. Dicmanis. Pašreiz valdes pr-dis ir N. Driķītis.

Vanadžu vadītāja pašreiz ir L.Kajaka, un valdē darbojas V. Pelēna un M. Sīle. Vanadzes par spīti mazajam skaitam nodaļas darbību atbalsta ļoti ļoti efektīvi.

Nodaļā ir 4 biedri, kas apbalvoti ar DV nozīmi zeltā un vairāki ar DV CV atzinības rakstu.

Katru gadu nodaļai izdevies savākt un izdot aprūpei apm. $2.000 un apmēram tādu pašu summu Brīvības, Patiesības, Gaismas fondiem, skolām, nometnēm un līdzīgām lietām.

1982. gadā nodaļa nosvinēja 30 gadu pastāvēšanas jubileju. Starp goda viesiem bija arī vanadžu priekšniece A. Liepiņa un Kanadas vanadžu vadītāja N. Pulciņa.

Nodaļa vēl arvien ar cerību un paļāvību raugās nākotnē.

DV Druvas nodaļa

DV Druvas nodaļa 1982. g. 29. novembrī atzīmēja savu 20 gadu pastāvēšanu. Pēdējos 15 gadus nodaļu vada Aleksandrs Kalniņš, bet vanadžu kopu no 1968. gada Marija Kalniņa-Beņķīte.

Nodaļai dibinoties, gandrīz visi biedri bija lauksaimnieki. Pēdējā desmitgadē vairums no viņiem pensionējušies, daži aizgājuši mūžībā. Nodaļā ir 30 biedri, no tiem 14 vanadzes.

Valdē un revīzijas komisijā visilgāk darbojušies: Ž. Bukovskis, V. Jēgers, Astrīda Jenkinsone-Beņķīte, M. Kalniņš, H. Ozoliņš un Tālija Plūduma.

Ar DV Kanadas valdes atzinības rakstiem apbalvoti 5, DV CV — 6 un DV nozīmes zeltā saņēmuši 4 darbinieki.

Neskatoties uz izkliedētību un lielajiem attālumiem, katru gadu notiek dārza svētki ar loteriju, pēdējā vasarā ar brīvdabas teātŗa izrādi. Notikuši 2 lielāki sarīkojumi: nodaļas 15 gadu pa-

DV Druvas nod. biedru sapulce 1979. gadā. No kreisās priekšā: A. Jenkinsone, E. Peniķe, J. Dumpe, B. Bērziņa , M. Ozoliņa, T. Plūduma, R. Plūduma. Pēdējā rindā: M. Kalniņš, H. Ozoliņš, V. Dauga, R. Purvs, V. Bērziņš, A. Bukovska, J. Peniķis, Z. Bukovskis, G. Jenkinsons, V. Bērziņš, A. Bukovska, J. Peniķis, Z. Bukovskis, G. Jenkinsons, V. Jegers, A. Kalniņš, nod. valdes pr-dis.

DV Druvas nod. 15 gadu atcerē, no kr.: A. Kalniņš, nod. valdes pr-dis, M. Kalniņa, vanadžu vadītāja, M. Rone, DV Bramptonas nod. vanadžu vadītāja ar jubilejas klinģeri.

stāvēšanas jubileja ar DV Toronto vīru koŗa un 20 gadu ar vanadžu koŗa ,,Zīles'' piedalīšanos. Izkārtoti vairāki atceres vakari: 18. novembŗa, Kurzemes cietokšņa, plkv. Kalpaka, Jurģu sarīkojums un biedru vakari.

Laba sadarbība izveidojusies ar Lauksaimniecības biedrību un abu organizāciju biedri pulcējas gadskārtējos Pļaujas svētkos. Kopā DV Bramptonas un Kesvikas nodaļām ik gadus rīko šaušanas sacensības.

Nacionālpolītiskie mērķi, kā: ārējās inf. darbs, Gaismas akcija, Patiesības fonds un disidenti, atbalstīti ar $1.495.

Vietējai bibliotēkai dāvātas grāmatas, kas stāsta par mūsu tautu, tās ciešanām un cīņu pret komūnismu. Tāpat rakstītas informātīvas vēstules valdības locekļiem un uzturēts kontakts ar vietējo parlamenta locekli.

Aprūpei 10 gados DV Kanadas valdes kasē iemaksāti $2.798. Vietējai aprūpei slimības un nāves gadījumos izlietoti atlikumi no sarīkojumiem.

Minsteres latviešu ģimnazija, 2 X 2 nometnes apmeklēšana, skauti un gaidas atbalstīti ar $720.

DV Druvas nod. 1982. gadā 20 gadu darbības atcerē. DV Centrālās valdes atzinības rakstus pasniedz DV Kanadas valdes pr-dis V. Plūdons. No kr.: A. Jenkinsone, V. Jegers, M. Kalniņš, A. Šteins.

DV Druvas nodaļa ir Latvijas Brīvības fonda dalībniece, ir iegādājusies Latviešu nama Toronto un spiestuves ,,Amber'' pajas.

Vanadžu kopas darbība cieši saistīta ar vanagiem kā valdes darbā, tā sarīkojumu izkārtošanā, līdzekļu vākšanā un sadalē, politiskajā un sabiedriskajā darbā.

DV Edmontonas nodaļa

Pārkāpjot 1973. gada slieksni, nodaļā bija 40 biedri — 23 vanagi un 17 vanadzes. 10 gadu laikā nodaļā iestājušies 5 vanagi un 4 vanadzes. Tā, noslēdzot 1982. gadu, nodaļā ir 19 vanagi un 16 vanadzes — izstājušies 6 vanagi un 1 vanadze, miruši 4 vanagi un 4 vanadzes.

Nodaļas biedru vecums caurmērā pāri 60 gadiem. Nodaļā nav jauniešu.

Nodaļa no 1967. g. — 1979. g. 18. novembŗa svinības rīkoja kopā ar Edmontonas Latviešu b-bu ,,Imanta''. Sadarbība ar pārējām latviešu organizācijām saskanīga, un nelielā latviešu sabiedrība atsaucīga visos nodaļas pasākumos un ziedojumu vāk-

DV Edmontonas nod. 20 gadu jubilejā 1974. gadā DV Kanadas valdes pr-dis G. Brikmanis uzrunā svētku dalībniekus.

šanā. 10 gadu laikā nodaļa 14. jūnija aizvesto akcijās savākusi $2199.00, no kuŗiem lielākā daļa nosūtīta DV KV un daļa izlietota vietējai aprūpei. Nodaļa atbalstījusi vietējās latviešu jauniešu grupas, tāpat Minsteres latviešu ģimnaziju Vācijā un Patiesības fondu.

Ievērojot samērā nelielo latviešu skaitu Edmontonā un biedru vecumu, nodaļa nekādu lielu aktīvitāti nevar izvērst. Nodaļas valde ar nelielām pārmaiņām darbojas apmēram 15 gadus.

1974. gadā nodaļa atzīmēja 20 gadu pastāvēšanu. Šajā sarīkojumā bija ieradies DV Kanadas valdes priekšsēdis G. Brikmanis, kas pasniedza nodaļas pirmo DV nozīmi zeltā nodaļas ilggadējai vanadžu kopas vadītājai un sekretārei — Zentai Stepermanei, kā arī DV Centrālās un Kanadas valdes atzinības rakstus nodaļas biedriem.

1979. gadā atzīmējot nodaļas 25 gadu pastāvēšanu, DV Kanadas valdes priekšsēža vietnieks E. Pulciņš pasniedza DV nozīmi zeltā nodaļas vanadžu kopas vadītājas vietniecei Elmai Brūzei.

Kopš pastāvēšanas nodaļas biedri par darbu DV organizācijā apbalvoti — 4 ar nozīmi zeltā, 12 ar DV CV un 29 ar DV KV atzinības rakstiem.

Nodaļa dibināta 1954. gada 26. martā un paredzējusi 30 gadu jubileju atzīmēt 1984. gada 24. martā.

DV Hamiltonas nodaļa

DV Hamiltonas nodaļā pēdējos 10 gados nekādas drastiskas pārmaiņas nav notikušas. Hamiltonas nodaļa ar saviem 122 biedriem — 52 vanadzēm un 70 vanagiem, biedru skaita ziņā ieņem otro vietu Kanadā. Lielās Hamiltonas dzelzs rūpnīcas, kā Stīlkompanija, Defasko, Vestinghauzs, Fairstones u.c. ir devušas pietiekamam skaitam tautiešu pastāvīgu un labi apmaksātu darbu. Hamiltonas nodaļa 10 gadu laikā 3 reizes izpelnījusies sekmīgākās un rosīgākās nodaļas ceļojošo balvu.

Atzīmēšanas cienīgs notikums bija 1976. g. 7. martā, kad pie nodaļas nodibināja tautas deju kopu „Vainadziņš" ar kopas vadītāju Baibu Šmitu-Kalēju. Kopas dibināšanā daudz pūļu bija ielicis

DV Hamiltonas nod. tautas deju kopa ,,Vainadziņš'' 1. rindā no kreisās: Daina Gulbe, Kristīne Pāvelsone, Baiba Šmita-Kalēja — kopas vadītāja, Renāte Dindzāne, Rita Jansone, Sarma Dindzāne, Ingrīda Kuncāne. 2. rindā no kreisās: Artūrs Šuškovs, Tims Skrīns, Guntis Ruņģis, Atis Alksnis, Roberts Freimuts, Guntis Dāboliņš, Paulis Jasmanis, Andris Dindzāns, Ivars Kops. 3. rindā no kreisās: Daina Bitmane, Velta Dāboliņa, Maija Dāle, Māre Sviķe, Katrīne Cakule, Rasma Šuškova, Anda Ruņģe, Daina Egle, Anda Avena. Trūkst: Pēteris Dāle, Ernests Magrics, Mārtiņš Keršteins, Ēriks Egle, Leons Jēgers, Anita Jēgere.

J. Gailītis, tādēļ viņš izpelnījies deju kopas krusttēva nosaukumu. Kopa piedalījusies visos Amerikas dziesmu svētkos, kā arī bijusi dziesmu svētkos Gotlandē. Kopā patlaban 32 dalībnieki.

1980. gadā darbību uzsāka vanadžu koris ar diriģenti Skaidrīti Darkēvicu un koŗa ierosinātāju, dibinātāju un priekšnieci Noru Pulciņu. Koris kuplina ar savām dziesmām vanagu sarīkojumus.

Sporta kopas ,,Sparta'' darbība apsikusi. Nav izdevies iesaistīt pietiekoši daudz jaunu dalībnieku voleja un basketbola komandās. Komandās spēlē tie paši vecie dalībnieki un dalībnieces.

1982. gadā pie sporta kopas ,,Sparta'' nodibināja novusa sekcija Modra Žulpa vadībā ar sekretāri D. Žulpu. Sekcijā 22 dalībnieki un spēles notiek privātās mājās. Šaušanas sports apsicis jaunu dalībnieku trūkuma dēļ.

DV Hamiltonas nodaļas vanadžu koris. Uzņēmumā 1. rindā no kreisās: Ilga Breikša, Veronika Ezerkalna, Elga Dāboliņa, Emīlija Sniķere, diriģente Skaidrīte Darkēvica, Vijolīte Alksne, Ilga Andersone, Irēne Zeltiņa, Lizete Kalvāne. 2. rindā no kreisās: Kora priekšniece un pašreizējā Kanadas vanadžu vadītāja Nora Pulciņa, Rūta Tuklere, Lilija Darkēvica, Velta Avene, Ērika Ābele, Anna Roze un Zinaida Dindzāne.

Ārējās informācijas laukā rīkotas demonstrācijas 14. jūn. atcerei kopā ar igauņiem un lietuviešiem. Daudzās lasītāju vēstulēs kanadiešu laikrakstos apgaismots mūsu tautas un valsts liktenis. Meklēti arī jauni ceļi kanadiešu informācijai, tā filma ,,Ko slēpj padomju vara'' izrādīta divas reizes Hamiltonas centrālajā bibliotēkā kanadiešu publikai. Filma nodota vietējām TV stacijām izlietošanai pēc vajadzības, kā arī rādīta vairākas reizes Hamiltonas Kivanis klubos.

Ārējās informācijas darbam 14. jūnija ietvaros — ziedojumu vākšanas akcijās savākti kopā $8.266.

Palīdzības darbam Ziemsvētku akcijās savākti $20.997.

Latviešu skolu, skautu un gaidu un jaunatnes atbalstam izdoti $5.327. 1978. gada janvārī iznāca DV Hamiltonas nodaļas pēdējais apkārtraksts Nr. 110. To pēdējos gados kārtoja J. Gailītis un pārrakstīja T. Gailīte. Kopš tā laika visas Hamiltonas latviešu organizācijas izdod kopīgu apkārtrakstu, ko sauc par ,,Hamiltonas Ziņām''. Tās iznāk vienu reizi mēnesī, izņemot trīs vasaras mēnešus. ,,Hamiltonas Ziņām'' ,,galvu'' uzzīmēja Astrīde Robež-

gruntniece. Sākot ar 1983. gadu, ,,Hamiltonas Ziņu'' izdošanā un izsūtīšanā piedalās arī ev.-lut latviešu Kristus draudze. Ir jau iznācis 51 numurs. Tos iespiež 500 eksemplāros un visiem Hamiltonas un apkārtnes latviešiem piesūta bez maksas.

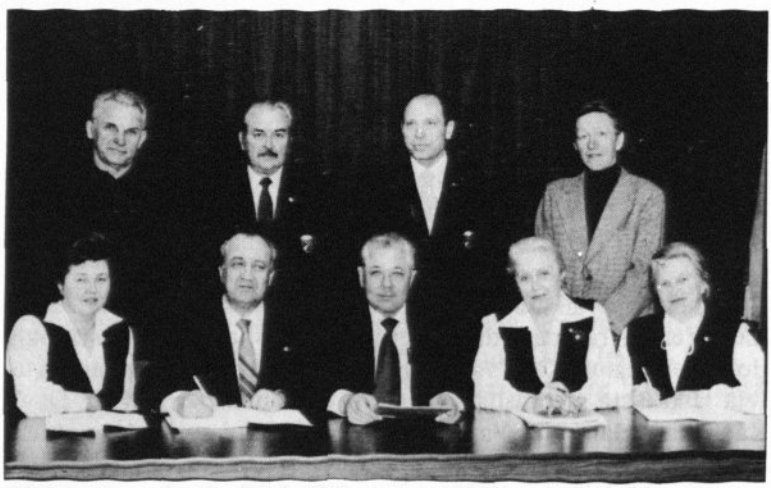
Nodaļas darbu vadījuši, bez jau iepriekšējā grāmatā minētiem, Valdis Tuklers, Edgars Dāvidsons un Vilis Dāboliņš.

Valdē darbojušies: Vera Immura — ilggadēja nodaļas un vanadžu kopas kasiere, Kārlis Lapiņš, E. Dāvidsons, Gunārs Auniņš, Modris Alksnis, V. Dāboliņš un Guntis Dāboliņš.

Par pašaizliedzīgu darbu DV organizācijā un DV mērķu sekmēšanu, laikā no 1973. — 1982. gadam ieskaitot, nodaļā ar DV KV atzinības rakstiem apbalvoti 16 biedri.

Ilgus gadus Hamiltonas vanadžu kopu vadījusi Nora Pulciņa, bet īsākus laika sprīžus Elza Šteina, Lizete Kalvāne un patlaban kopu vada Kate Lapiņa.

Katru gadu nodaļa abonē tautiešiem Hamiltonā 5 ,,Latvija Amerikā'' eksemplārus, kā arī kopā ar Hamiltonas latviešu draudzi un ,,Latvija Amerikā'' apgādu Ham. ev.-lut. latviešu

DV Hamiltonas nodaļas valde 1982. gadā. 1. rindā no kreisās: Nora Pulciņa, Kārlis Lapiņš, DV Ham. nod. valdes priekšsēdis Edgars Dāvidsons, Vera Immura, Kate Lapiņa. 2. rindā no kreisās: Gunārs Auniņš, Irvalds Krūziņš, Vilis Dāboliņš un Modriņš Alksnis.

draudzes mācītājs K. Kuškēvics saņem ik nedēļu 3 eksemplārus ,,Latvija Amerikā'', kuŗus viņš izdala slimiem latviešiem Hamiltonas slimnīcās, protams, ja tie jau nav ,,Latvija Amerikā'' abonenti.

Nodaļas līdzekļi $20.000.

DV Hamiltonas nodaļas vanadžu kopas darbs

Lai gan Hamiltonas nodaļa ar saviem 122 biedriem biedru skaita ziņā Kanadā ieņem otro vietu, vanadžu kopa ar savām 52 vanadzēm ieņem tikai trešo vietu skaita ziņā aiz Toronto un Sv. Katrīnas kopām.

Ja pirms 10 vai vairākiem gadiem latviešu laikraksti vēstīja, ka vanadžu darbība galvenokārt izpaužas sviestmaizīšu smērēšanā, speķa pīrāgu cepšanā un skābu kāpostu un desu vārīšanā latviešu sarīkojumos, tad šodien tas viss ir mainījies. Bez saimnieciskiem darbiem vanadzes interesējušās un daudz darījušas padomijā apcietināto latviešu labā, aizstāvējušas cilvēku tiesības, palīdzējušas materiāli un morāli latviešiem dzimtenē, informējušas kanadiešu sabiedrību laikrakstos, radio un televīzijā un ikdienas dzīvē par komūnisma draudiem brīvajai pasaulei. Viņas cīnās par savu dzimteni un Latvijas brīvību.

Daudz sarīkojumi izkārtoti tikai ar vanadžu līdzdalību, bet ir arī sarīkojumi, kuŗu izkārtošanā visa nodaļa iet kopsolī.

Vanadžu kopai tagad ir arī pašai sava kase, bet nodaļas kasiere un vanadžu kopas kasiere jau 10 gadus ir viena un tā pati persona, proti — Vera Immura.

Regulāri morāli atbalstīts Žanis Skudra, kas nosodīts ar 12 gadiem Permas rajona soda nometnē par Latvijas baznīcas stāvokļa dokumentēšanu. Kāda vanadze Latvijas vārda daudzināšanai vietējā laikrakstā pieprasīja 14. jūniju izsludināt par ,,Baltic Day'' Kanadas parlamentā. Vanadzes savākušas un iesniegušas simtiem parakstus iesniegšanai krievu sūtniecībā Otavā, lūdzot brāļu Kaminsku izlaišanu pie mātes no Pad. Savienības uz ASV.

Izsūtīti informācijas materiāli par mūsu apspiesto tautas stāvokli Latvijā TV stacijām, vietējiem laikrakstiem un radio stacijām.

Vanadzes tautas tērpos reprezentēja latviešus Hamiltonas centrālā bibliotēkā, kad tur 14. jūnijā divas reizes izrādīja filmu kanadiešiem angļu valodā ,,Ko slēpj padomju vara''.

Ziemsvētkos un Lieldienās ar dāvanām un ziediem apciemoti slimie tautieši Hamiltonas slimnīcās un nespējnieku mājās. Kāda neredzīga latviete nespējnieku mājā iepriecināta ar skaņu lentēm.

Ik gadus nosūtīti palīdzības saiņi uz Latviju. Hamiltonas nodaļa ir vieta, kur radusies doma par latviešu pavāru grāmatu un šeit arī tā ir tapusi. Šīs grāmatas rakstīšanas laikā arī Hamiltonā notiek sanāksmes un apspriedes, kur plāno un spriež par vanadžu otrās pavāru grāmatas izdošanu. Tā šoreiz paredzēta latviešu un angļu valodā.

Vanadžu darbs neapsikst tikai kopā vai nodaļā, viņas jo bieži redzamas Toronto talkā DV grāmatnīcā — salonā — karavānes un Mārtiņtirgus laikā, kā arī regulāri Centrā palīdzot pusdienu gatavošanā un pasniegšanā. Piedalījušās kopīgi visos nacionālo dienu dievkalpojumos vietējā latviešu baznīcā, dekorējušas altāri, lielā skaitā ,,salidojušas'' Sidrabenē pie ugunskura vasarā, kur sasaucas visas Kanadas vanadzes. Hamiltonas vanadzes vienmēr atcerējušās kaimiņu kopas un nodaļas viņu izdarībās un sarīkojumos.

Hamiltonas vanadze Nora Pulciņa ir vanadžu vadītāja Kanadā. Vanadze E. Miniate darbojas DV KV. Divas vanadzes strādājušas par vadītājām Sidrabenes vasaras bērnu nometnē, 3 vanadzes strādā par skolotājām Hamiltonas latviešu skolā un 4 darbojas skautu un gaidu organizācijā par vadītājām. Vairākas vanadzes darbojās draudzes dāmu komitejā, svētdienas skolā, dzied draudzes korī un darbojas arī HLB.

Hamiltonas vanadžu kopā atbildīgo darbu pēdējos gadus dara kopas vadītāja Kate Lapiņa ar vietnieci Almu Jirgenu, kasieri Veru Immuru, un sekretārēm Reginu Pavasaru un Gaidu Ieviņu.

Ilggadēja kopas sekretāre un DVM līdzstrādniece bija Tamāra Gailīte.

Jau vairākus gadus par kopas saimniecības vadītājām darbojās Ilga Andersone un Elga Dāboliņa. 1983. g. maijā Hamiltonā, baznīcas pagraba telpās risinās cepšanas un pavāru kursi, kuŗos piedalās 15 vanadzes un par lektorēm darbojas Livija Grīnberga,

Ilga Andersone, Anda Magrica un Regina Pavasara. Tiek ceptas garšīgas kūkas un kliņģeri. Kopas dekorātore Ruta Tuklere, sakarniece Emīlija Sniķere, rokdarbu kopas vadītāja Betija Pabērza un vanadžu draudzības kasi pārzina Rita Kuncāne-Odiņa.

DV Kesvikas nodaļa

1975. g. DV KV loceklis Jānis Treijs no Toronto ievadīja sarunas par DV Kesvikas nodaļas dibināšanu. Vajadzēja paiet trim gadiem, kad 1978. g. 16. aprīlī varēja notikt dibināšanas sapulce. Nodaļas dibināšanai lielu palīdzību sniedza Jānis Melders, viņa radniecība ar kesvikiešiem bija liela, un Kesvikas nodaļa ir vienīgā visā brīvā pasaulē, kuŗa sastāv no radiem un ir tikai pāris biedru ārpus radu saimes. Nodaļas dibinātāji bija: Kārlis Skuja, Mārtiņš Skuja, Māris Skuja, Jānis Skuja, Harijs Skuja, Ziedone Skuja, Maija Skuja, Maira Skuja, Nikola Skuja un Emma Skuja. Smaida Meldere ir radniecībā ar savām meitām, Jānis Melders radniecībā ar savas dzīves biedres starpniecību; Otrā ģimene radniecībā ar jau pieminētō: Anna Kalve, Ādolfs Kalve, Andris Kalve un viņu radnieki Egons Ervalds, Velta Ervalde, tālāk Viesturs Dreimanis, Ausma Dreimane (A. Kalves meita), Roberts Dreimanis, Valdis Dreimanis. Terry Farrell un Velga Farrell (tagad Kalve) un Renate Kalve. Ārpus radniecības bija Krists Priedoliņš un DV pārstāvis J. Treijs. Kā liekas, tikai radniecības dēļ nodaļā valdīja ļoti draudzīgs gars, par pamat nodarbošanos liekot makšķerēšanu un šaušanas sportu. Sapulces laikā radās divu veidu vārdu izvēle nodaļai. Vietējie makšķernieki domāja saukties ,,Simko ezera'' nodaļa, bet J. Treijs lūdza pieņemt DV Kesvikas nodaļas vārdu, jo tas netraucētu kādas citas DV nodaļas radīšanu šī ezera krastā. Balsošanā no 18 balsot tiesīgiem par vārdu ,,DV Kesvikas nodaļa'' nobalsoja 17 dalībnieki. Dibinātāju vidū bija lielāks skaits jauniešu. J. Treija ierosmē pagaidu valdē ievēlēja: J. Melderi — pr-dis, V. Dreimani — sekretārs, K. Skuju — kasieris, bet sporta darīšanas uzdeva kārtot J. Skujam un nodaļas apstiprināšanu kārtoja J. Treijs. Par vanadžu vadītāju izraudzīja Ausmu Dreimani, kuŗa enerģiski stājās darbā un veidoja spēcīgu vanadžu

kodolu. Pēc otrās vanadžu gada sapulces par vadītāju nāca Smaida Meldera. Ar šo sastāvu 1978. g. 23. septembrī nodaļa izkārtoja savu pirmo sarīkojumu un iegāja DV saimē kā jaunākā vienība. Aizgājušie pieci gadi ir devuši pārmaiņas valdes sastāvā, bet nodaļas vadītājs nav mainījies. Laika tecējumā klāt nākuši vairāki pieminēto ģimeņu locekļi un nedaudz personu ārpus kopējā ģimeņu sastāva, dodot nodaļai lielāko biedru skaitu 54. Biedru skaita pavairošanā lielākie nopelni ir kopas vadītājai S. Melderei un vanadzēm vispār. Tikai tagad jūtama valodas starpība un angliskās dzīvesbiedres nejūtas kā ,,savās mājās'', bet ar visu to nodaļā vēl ir 50 dalībnieku, tomēr šis skaits ir padots maiņām. 1983. g. valdē darbojās: J. Melders — pr-dis, J. Ādams — sekr., K. Skuja — kasieris, J. Skuja — sporta d. vad., S. Meldere — biedrzine, E. Ervalds — saimniecība un M. Skuja — aprūpe. Rev. kom.— J. Treijs, A. Kalve un M. Skuja. Vanadžu valdē ievēlētās valdes darbinieces: S. Meldere — kopas vadītāja, E. Adama — vietn., H. Treija — sekretāre, M. Skuja — kasiere, Z. Skuja — aprūpe un V. Ervalde — saimniece. Aktīva darba rezultātā un biedru atbalstā nodaļas materiālais stāvoklis ir vidējs. Lielāko ţiesu Kesvikas nodaļas materiālais stāvoklis ir atkarīgs no apkārtnes tautiešu atsaucības. Pašā Kesvikā nav daudz latviešu, bet visi ir sadraudzībā ar DV saimi.

DV Londonas nodaļa

Kanadā, Ontario provinces dienvidos ir Londonas pilsēta ar vairāk nekā 1/4 miljonu iedzīvotāju, starp tiem apm. 480 latvieši. 1950. gada 11. novembrī nodibinājās DV Londonas nodaļa ar pirmo valdes priekšsēdi kpt. Antonu Liepiņu, darbību atklāja 1951. gada 20. janvarī ar 18 biedriem. Pašreiz nodaļā ir 30 vanadzes un 73 vanagi. Daugavas Vanagu mūža biedros iestājušies 6 nodaļas biedri.

Ar nodaļas nodibināšanos sākās arī palīdzības darbs — invalidu un grūtdieņu atbalstam izdoti $13.764.00. Kultūras laukā atbalstītas skolas, jaunatnes organizācijas un atsevišķi jaunieši, lai dotu iespēju apmeklēt vasaras vidusskolu Gaţezerā, tāpat ziedots Lat-

viešu ģimnazijai Minsterē, kopsumā izdoti $3.879.00. Nacionālpolitiskā laukā darbība atbalstīta ar $19.655.00. Londonas nodaļa šajos gados ar tautiešu atbalstu savākusi palīdzības akcijās $34.174.00. Nodaļa materiāli atbalstījusi laikrakstu ,,Latvija Amerikā'' ar ziedojumu $1.272.00 un nosūtīta abonēšanas maksa ,,L.A.'' $12.346.00, tāpat DV Mēnešraksta abonēšanai nosūtīti $2.366.00. Atbalstīts Latviešu Nams Toronto ar 10 pajām $1.000.00. Sarīkojumi ar tautiešu atbalstu nodaļai devuši $9.726.00. Biedru naudā ienācis $11.012.00. Pa visiem šiem 10 gadiem nodaļas kasē saņemti $87.378.00.

Pie nodaļas darbojas mednieku un makšķernieku sekcija ar 20 aktīviem biedriem. M/M sekcija ar savu tradicionālo gadskārtējo sarīkojumu ,,zaķu balli'' ļoti atbalsta DV Londonas nodaļu līdzekļu sagādē. M/M sekcija pie nodaļas radās 1955. gadā Arvīda Beitāna ierosmē. Pēdējos 10 gados to vadījuši: T. Bērziņš, L. Grūbe un pašreiz A. Beitāns.

Teātŗa izrāžu sgatavošanai pie nodaļas ilgus gadus darbojas drāmatiskā sekcija, izrādes notikušas gan Londonā, gan arī kaimiņu pilsētās. Drāmatisko sekciju ilgāku laiku vadīja profesore emer. Elfrīda Bērziņa-Karlsone, pašreiz to vada Ēriks Bite. Iecienīts arī nodaļas Londonas latviešu jaukts koris, kas piedalījies dziesmu svētkos, kuplinājis ev.-lut. draudzes dievkalpojumus un sniedzis koncertu 18. novembŗa sarīkojumos. Koŗa diriģente Dace Šmita.

Ar labām sekmēm darbojas šaušanas sekcija, ko vada V. Miķelsons. Katru gadu notiek regulāras draudzības sacensības ar DV Kičeneras — Voterlū nodaļu. Atsevišķi sekcijas šāvēji piedalījās DV Kanadas komandā sacensībās ar DV ASV komandu Latvijas sporta apvienības Kanadā rīkotajās Baltijas meistarsacīkstēs, kā arī DV globālās šaušanas sacīkstēs. Šaušanas sacensības un treniņi notiek nodaļas biedra un labvēļa Jāņa Kalniņa lauku saimniecībā Grantonā, Ontario, attiecīgi izbūvētā šautuvē. Londonas tautieši ar dāvātām godalgām atbalsta un veicina sacensības.

Ar sporta medaļām pēdējos 10 gados apbalvoti O. Zers, T. Bērziņš, I. Dambenieks, R. Bērziņš, R. Epneris un V. Miķelsons. —

DV Londonas nodaļu laikā no 1973. g. līdz 1982. g. vadījuši G. Brikmanis, R. Alksnis un no 1977. gada Zigfrīds Petrovskis.

Šeit jāpiezīmē, ka nodaļas biedri darbojušies arī DV Kanadas valdē — Rolfs Alksnis kā iekšējās informācijas daļas vadītājs un protokola sekretārs, bet Guntars Brikmanis kā DV Kanadas valdes priekšsēdis laikā no 1974. g. līdz 1976. g. un ievēlēts arī 1983. gadā.

Pārskata laikā notikušas 70 valdes sēdes un 10 pilnsapulces. Nodaļa piedalījusies demonstrācijā Otavā 1978. gadā. Katru gadu piedalās 14. jūnija atceres aktos, kopā ar citām apspiesto tautu grupām demonstrē pie Kritušo karavīru pieminekļa Viktorijas parkā, Londonā, noliekot vainagu. —

Piedalās 14. jūnija, plkv. O. Kalpaka un Leģiona, kā arī 18. novembŗa sarīkojumos un dievkalpojumos baznīcā. Rīkoti referāti ar slīdīšu izrādi par cīņām Kurzemes cietoksnī, Brīvības pieminekli un Brāļu kapiem. DV Londonas nodaļa saņēmusi Londonas latviešu organizāciju un tautiešu nedalītu atbalstu, uzturot un stiprinot vienības garu un savstarpēji draudzīgu sadarbību. Iekšējā informācijas laukā nodaļa kopā ar pārejām četrām latviešu organizācijām izdod ik pa diviem mēnešiem apkārtrakstu 220 eksemplāros.

Ārējās informācijas darbu kārto nodaļas biedrs, bijušais DV Kanadas valdes priekšsēdis Roberts Epneris. Informāciju par apstākļiem okupētajā dzimtenē sūta laikrakstam ,,London Free Press'' un vietējiem parlamenta locekļiem, sevišķi izceļot Skudras un Niedras apcietināšanu okupētajā Latvijā. Izkārtoti H. Celmiņas un V. Kalniņa referāti. 1979. g. 2. decembrī nodaļa piedalījās ,,Committee for the Defence of Human Rights'', kuŗā bija pārstāvētas 7 tautības. Vietējā ,,Folks & Arts Council'' sarīkojumā atgādināts okupētās Latvijas stāvoklis un izstādīti latviešu daiļamatniecības izstrādājumi, tādā veidā paužot daudzkultūru vidē latviešu vārdu.

Londonas nodaļas vanadžu kopa rosīgi darbojas aprūpes un līdzekļu sagādē. Pašreiz vanadžu kopā ir 30 vanadzes, ar enerģisko vadītāju Ilgu Bērziņu, kopš 1970. gada. Vanadzes ir ielikušas daudz darba un enerģijas, pabalstot nodaļu visos sarīkojumos un pasākumos, bez tam vanadzes aktīvi darbojas arī citās Londonas latviešu organizācijās. — ev.-lut. draudzes dāmu komitejā, latviešu kopā, pensionāru apvienībā, ienesot draudzības un palīdzības garu. Vanadzes ir patstāvīgi rīkojušas teātŗa uzvedumus,

koncertus, bazārus, biedru, Līgo, eglītes vakarus un vakarēšanas, darbojušās līdzekļu sagādē un ziedojumu vākšanas akcijās.

Vanadžu kopas vadītāja savos ziņojumos gada pilnsapulcēs uzsvērusi labo sadarbību ar nodaļas valdi, tas pats jāsaka arī par vanadžu līdzdarbību. 1979. gadā kopas vanadzes izgatavoja un pasniedza nodaļai jaunu Latvijas karogu.

Jauns pasākums. 1982. gadā ar biedru pilnsapulces lēmumu pie nodaļas nodibināja Biedru apbedīšanas fondu. Šī fonda mērķis ir dot iespēju nodaļas biedriem, kas to vēlētos, uzkrāt līdzekļus viņu apbedīšanas izdevumu segšanai. Fonda kasē jāiemaksā iepriekš noteikta summa, ko uzglabās bankā līdz rastos vajadzība. Biedra apbedīšanu izdarīs nodaļa, izlietojot fondā iemaksāto naudu. Pašreiz fondā ir 4 nodaļas biedri. Fonda lietas kārto O. Rozenbergs.

Par sevišķu rosīgu darbu un izciliem nopelniem Daugavas Vanagu organizācijas mērķu sekmēšanā pēdējo 10 gadu laikā apbalvoti ar DV nozīmi zeltā — 7 biedri. Ar DV CV atzinības rakstu 5 biedri un ar DV KV atzinības rakstu 10 biedri.

DV Manitobas nodaļa

DV Manitobas nodaļa dibināta 1952. gada 6. februārī. Pirmais valdes pr-dis bija K. Sisenis. K. Sisenim aizceļojot no Vinipegas 1952. g. vasarā, viņa vietā ievēl J. Staudžu. Valdes pr-ža amatā bijuši: T. Minkevics, A. Taškāns, K. Līcens, V. Stenders, Dr. J. Zariņš, T. Puisāns un J. Jandavs.

No 1973. gada nod. valdes pr-ži bijuši T. Puisāns un J. Jandavs. Valdē darbojušies: V. Jandavs, K. Smoļinskis, T. Sniķeris, A. Kēleris, St. Stepulis, J. Preimanis, L. Berngards un M. Jandavs. Vanadžu vadītājas bijušas L. Smoļinska un Aina Jandava, palīdze L. Kēlere.

Pašreizējais nodaļas sastāvs: valdes pr-dis J. Jandavs, vietnieks un informācijas nozares vadītājs A. Kēleris, sekretārs J. Preimanis, kasieris V. Jandavs, biedrzinis un mantzinis L. Berngards, sporta nozares vadītājs M. Jandavs. Vanadžu vadītāja Aina Jandava, palīdze Lilija Kēlere.

DV Manitobas nod. valde un vanadžu vadība: pirmā rindā no kreisās — L. Kēlere, vanadžu vadītājas palīdze, J. Jandavs, nod. valdes pr-dis, A. Jandava, vanadžu vadītāja. Aizmugurē no kr.: A. Kēleris — pr-ža vietnieks un inf. noz. vadītājs, J. Preimanis — sekretārs, V. Jandavs — kasieris, M. Jandavs — sporta noz. vadītājs, L. Berngards — biedrzinis, mantzinis.

Kaut arī DV Manitobas nodaļā un vispār Vinipegā ir mazs latviešu skaits, tomēr nodaļa uzrāda samērā aktīvu darbību. Gada budžets $1.050 ienākumos un izdevumos īstenojies pilnīgi. Palīdzības darbam 10 gados savākti $8.500, dažādiem vietējiem atbalstiem un pretkomūnistiskai informācijai izlietoti $2.550, inventāram — $950.

Ārējās informācijas laukā DV Manitobas nod. pielikusi lielas pūles, lai informētu vietējo sabiedrību par stāvokli okupētajā Latvijā zem komūnisma jūga. Sākot ar 1/2 stundas radio raidījumiem Vinipegas radio stacijās, tagad jau vairākus gadus laiks pagarināts uz 1 stundu, kuŗā ziņo par pašreizējo stāvokli okupētajā Latvijā un atskaņo latviešu patriotiskas dziesmas. Šādus raidījumus raida 2 reizes gadā: 14. jūnijā un 18. novembrī. Tāpat par stāvokli okupētajā Latvijā iepazīstina federālās un provinces valdības pārstāvjus Manitobā un Vinipegas pilsētas galvu. Viņiem pasniegta grāmata „These Names Accuse" un citas brošūras. Tāpat izdalīta

brošūra ,,Lada'', kuŗā runā par šo automašīnu, kas ražota ar vergu darba spēku un, pārdodot to Kanadā, atņem Kanadas strādniekiem darbu. Šīs brošūras ir ļoti iespaidīgas. Par ļoti aktīvo darbu ārējās informācijas laukā DV Manitobas nodaļa 5 gadus saņēma DV Kanadas ceļojošo balvu.

Daudziem darba darītājiem aizceļojot, aizejot mūžībā, darbs sašaurinājies un neuzrāda vairs tik lielu aktīvitāti.

Kādreiz ļoti aktīvā mednieku un makšķernieku sekcija arī savu darbību izbeigusi, jo ar katru gadu samazinājās interese.

Vienīgi šaušanas sacensības turpina iesākto tradiciju. 1983. gadā tās varēja atzīmēt 30 gadus, kas notiek tanī pašā vietā, kur sāktas 1953. gadā: A.S. Stašus saimniecībā Lac Du Bonnet, skaistā vietā pie Vinipegas upes. Upe bagāta zivīm, sevišķi iecienīts ir žāvētais goldaiss (zelta acs). Balvas šaušanas sacensībām iepērk DV Manitobas nodaļa, bet katrs dalībnieks iemaksā dalības maksu. Sacensībās labus rezultātus uzrāda gados jaunākie, bet arī pensionāri nepaliek iepakaļ, jo divi jau 3 gadus no vietas izšāvuši pirmās vietas.

Kopā ar Vinipegas latviešu biedrību nodaļa rīko 18. novembri, kad ierodas viesis — runātājs no citiem lielākiem latviešu centriem. Manitoba atrodas Kanadas vidū un ir kā no Toronto, tā Vankuveras vairāk nekā 1.000 jūdzes tālu.

Vakarēšanas notikušas apm. 25 reizes. Galvenā tikšanās biedriem ir pēc nodaļas biedru pilnsapulces. Kad valde ievēlēta un viss nokārtots, tad biedri pakavējas pārrunās pie līdzatnestiem groziņiem.

Sakarā ar Vinipegas latviešu biedrības plašo bibliotēku, DV Manitobas nodaļa savējo, tāpat latvisko kokli ar prievīti, 25 gadu gājumus laikraksta ,,Latvija Amerikā'', tautiskas rotas lietas, tautiskus izšuvumus, keramiku ir nodevusi mūzejam Vinipegā — ,,Manitoba Museum of Man and Nature''.

Ievērojamākie sarīkojumi DV Manitobas nodaļā bijuši 25 gadu jubileja 1977. gadā un 31 gada pastāvēšanas svētki 1983. g. Agrāk DV nodaļa kopā ar pārējām latviešu organizācijām piedalījās Vinipegas tautību festivālā ,,Folkorama'' ar paviljonu ,,Rīga'', kas ilga veselu nedēļu. Bet gadu tecējumā, trūkstot darba darītāju un jaunatnē zūdot interesei, 1980. gadā latvieši izbeidza piedalīšanos ,,Folkoramā''.

Latvijas 65 gadu atceres dienā 1983. g. 18. novembrī apbalvotie DV Manitobas nodaļas biedri: 1. rindā no kreisās — V. Preimane ar DV KV atz. rakstu, J. Preimanis ar DV CV atz. rakstu, L. Berngards ar DV KV atz. rakstu. Otrā rindā no kr.: M. Jandavs ar DV CV atz. rakstu, A. Kēleris ar DV nozīmi zeltā, J. Jandavs ar DV CV atz. rakstu, prof. E. Grīslis ar DV KV atz. rakstu.

Turpinās plkv. Kalpaka, ģen. Baloža, Latviešu leģiona dienu atceres. 14. jūniju atzīmē kopīgi dievkalpojumā ar lietuviešiem un igauņiem. Pēc tam noliek vainagu pie Nezināmā kareivja pieminekļa. 18. novembri arī atzīmē ar dievkalpojumu, svinīgu aktu baznīcas zālē, kam seko tikšanās pie atnestiem groziņiem.

Nodaļā pašreiz ir 43 biedri: 23 vanagi un 20 vanadzes. Nodaļā no dibināšanas dienas vēl ir 5 biedri.

Pastāvēšanas laikā ar DV Kanadas valdes atzinības rakstu apbalvoti 26 biedri, DV CV atzinības rakstu 11, DV nozīmi zeltā saņēmuši 5.

Daugavas Vanagu Montrealas nodaļa

Dzīve un darbība Montrealas nodaļā 10 gados mainījusies visumā maz, kaut zināmi vaibsti pārveidojušies.

Vanagu skaits nodaļā sākuma laikā līdz 1976./1977. gadam audzis, sasniedzot 73 vanagus, bet pēc tam izrāda tieksmi dilt un 1982. gadā samazinājies par 11%, uzrādot 65 biedrus. Biedru sastāvs noveco un 1982. g. ir tikai viens biedrs jaunāks par 50 gadiem. Nodaļā 3 mūža biedri.

Vanadžu skaits visu laiku pamazām samazinās no 27 uz 21 un arī tikai viena vanadze ir jaunāka par 50 gadiem.

Kopējais nodaļas biedru — pensionāru (vecāki par 65 gadiem) skaits sasniedzis 37.

Ziedojumu akcijās, kuŗas atbalsta visa Montrealas latviešu un apkārtnes saime (visumā Kvebekas provincē latviešu skaits ārpus Montrealas un tuvākās apkārtnes ir tikai dažas ģimenes), rāda iepriecinošu ainu: 14. jūnija akcija gandrīz trīskāršojusies ($838.), bet Ziemas svētku devums gandrīz seškārtīgs ($1831.). Kaut pastāv inflacija, tomēr sabiedrības atbalsts DV mērķiem iepriecina ne tikvien summā, bet audzis arī ziedotāju skaits.

DV nodaļa ar līdzekļiem atbalstījusi Montrealas skolu, jaunatnes pasākumus, Lāčplēšu organizāciju, Brīvības un Patiesības fondus. Vanadzes ar vanagu atbalstu vienmēr apciemojušas sasirgušos un Ziemas svētkos apdāvinājušas vieniniekus un vientuļos.

Ziedojumu daļu saņem arī Kanadas DV valde, kā tā to noteikusi. Nodaļas financiālais stāvoklis stabils un labs, sevišķi pēc 1979. g. saņemtā mantojuma novēlējuma. Visu laiku nodaļa saimniekojusi taupīgi un izdevumi nav pārsnieguši ieņēmumus. Budžets pārskata laikā divkāršojies, sasniedzot $5,500 gadā.

Vanadžu kase ir vanadžu pašu rokās un neietilpst kopējā nodaļas kasē. Arī viņu atlikums kasē pamazām audzis, neskatoties

DV nod. lauku īpašums Dzintari 1981. gada vasarā.

Grupa Vanagu Dzintaros 1982. gada vasarā.

uz viņu atbalstu Patiesības fondam, Latviešu skolai, deju grupai Ačkups, Latviešu namam un nodaļas lauku īpašumam Dzintari.

Lauku īpašuma Dzintari (Ezerkalnos, ap 75 km no Montrealas) vērtība ir apm. $25,000 un to izmanto dažas reizes gadā. Tur novietota arī DV nodaļas bibliotēka ar apm 500 grāmatām, kas visas ziedotas. To visvairāk izmanto apkārtējie DV un citi latvieši, kam Montrealu sasniegt pagrūti. Materiālā ziņā īpašums atlikumu nedod, bet ieņēmumi un izdevumi līdzsvarojas. Dzintarus pārvalda uz gadu ievēlētā saimniecības pārvalde, kas rūpējas par īpašuma apkopšanu un apsaimniekošanu.

Sarīkojumu rīkošanā DV nodaļa nav pārāk aktīva, bet ir sarīkojusi dažas teātŗa viesizrādes. Katru gadu rīko gadasvētkus (svinīgākus un plašākus ik pa 5 gadiem), apvienotus ar lāčplēšu daudzināšanu (10. nov.), Kalpaka atceri un mazāka apmēra biedru vakarus un citas sanāksmes. Lauku īpašumā Dzintaros rīko Kurzemes cietokšņa atceri, Jāņus, kaŗavīru piemiņas dievkalpojumu augustā un vairākus citus saietus.

DV nod. 25 gadu svinības 1975. g. 10. nov. runā Kanadas vanadžu vad. Ilga Breikša.

Montrealas nod. 30 gadu atcerē 1980. g. 8. nov. tās dibinātāji, nodaļas pr-dis un vanadžu kopas vadītāja. Pirmā rindā no kreisās: E. Vītiņa (vanadžu vad.), K. Deksnis, LKOK Veckalniņš, J. Gributs (p-dis). Otrā rindā no kr.: R. Vītiņš, A. Zeltiņš, Kanadas valdes pr-dis V. Plūdons, O. Kļavenieks, M. Ikvilds, J. Ļavs.

DV vanadžu grupa Ziemas svētku tirdziņā 1976. g. novembrī.

Vanadžu grupa gatavojot maizītes 1980. gadā.

DV nod. valde 1982. gada 13. feb. Pirmā rindā no kreisās: J. Strazdiņš, E. Vītiņa (vanadžu vad.), J. Norvels (pr-dis), S. Zariņa, otrā rindā no kr. J.Vilnis, J. Ļavs, E. Reveliņš, J. Leitēns, A. Zeltiņš, I. Skrastiņš.

Vanadžu kopa aktīvi piedalās visos nodaļas sarīkojumos, tos atbalstot dažādos veidos, sevišķi rūpējas par cienastiem. Kopa pati rīko trīs patstāvīgus sarīkojumus: Ziemas svētku tirdziņu, kafejnīcu un ģimenes dienas saietu vecākiem par 70 gadiem. Pirmie divi sarīkojumi ir galvenie līdzekļu sagādātāji.

Nodaļai pašai nav ne koŗa, ne sporta kopas, šaušanas nodarbības izbeigušās neaktīvitātes dēļ.

Ilgākus gadus nodaļu vadīja J. Gributs, bet 1982. gadā vadību uzņēmās Jānis Norvels, kas nodaļu vadīja jau pirms vairākiem gadiem. Manāma lielāka dzīvības rosme un vairākas aktīvitātes rosīsies nākotnē. Nodaļas valdē visumā pārmaiņas niecīgas, jo gadiem ilgi pienākumus pilda O. Strazdiņš, A. Zeltiņš, J. Vilnis, I. Skrastiņš, J. Leitēns, J. Ļavs, E. Reveliņš. Valdē piedalās arī vanadžu kopas vadītāja.

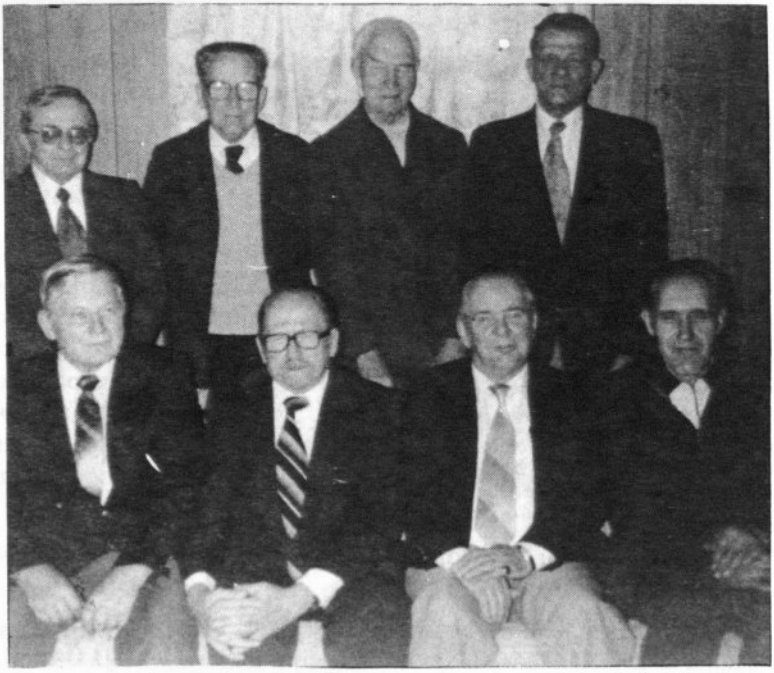
Vanadžu kopu kopš 1974. gada vada Ērika Vītiņa.

Kā vanagi, tā vanadzes aktīvi piedalās vairākās organizācijās un draudzēs, pildot atbildīgus pienākumus. Sadarbība ar visām

organizācijām un draudzēm, kā arī ar visu Montrealas latviešu sabiedrību ir priekšzīmīga. Lielākais nodaļas trūkums, ka nav jaunās paaudzes locekļu un te daudz vainojama nodaļa pati un tās neaktīvitāte iesaistīt jauno audzi.

Pēdējā laikā nodaļa uzsākusi reizi mēnesī ziemas periodā latviskās izglītības apgūšanas saietus pēcskolas latviešiem. Aktīvitāti pēdējā laikā uzsākusi arī ārējā informācija, bet iekšējā informācija vēl vāja.

DV Niagara Falls nodaļa

DV Niagara Falls nodaļas valde 1982. gadā: no kreisās 1. rindā: J. Šteinbachs — nod. kasieris, Fr. Barkāns — vicepr-dis, R. Kalniņš — pr-dis, V. Bērziņš — sekretārs. Otrā rindā no kr.: inf. noz. vadītājs Andrejs Šteinbachs, rev. komisijas sekretārs P. Treiers, rev. kom. pr-dis Fr. Sirmais, valdes biedrzinis — mantzinis A. Bukults. Trūkst rev. kom. loceklis J. Pļavinskis.

1974. gada Mārtiņu vakarā: nod. pr-dis Celms† un DV Kanadas valdes pr-dis G. Brikmanis.

DV Niagara Falls nodaļa dibināta 1952. gada 10. maijā, laikā, kad netālu no pasaulē slaveniem ūdenskritumiem, Niagaras upes krastā cēla otru elektrisko spēkstaciju, strādniekus ievedot no Vācijas DP nometnēm, to starpā arī daudzus latviešus. Spēkstacijas būvi nobeidza 1956. gadā, un tautieši izklīda pa visu Kanadu, jo Niagara ir tūristu pilsēta un tajā darba nebija. Apmēram no 200 latviešiem te palika tikai kādi 70, vecos un bērnus ieskaitot. Tiem tad nu vajadzēja turpināt darbu DV nodaļā un draudzē.

Pašreiz nodaļā ir 32 biedri, no tiem 5 vanadzes. Vairums biedru ir pāri par 65 gadiem.

Ārējā informācijā darbojas nodaļas biedrs Andrejs Šteinbachs saziņā ar DV Kanadas valdes informācijas nozari. Iekšējā — nod. vicepr-dis Fr. Barkans. Informācijai izdod gadā apm. $40.

Atbalstīta latviešu skola, skauti un gaidas, 10 gados ar apm. $600. Nodaļa ir dalībniece Latviešu un Latvijas Brīvības fondos.

Kopš 1953. gada draudzes iniciātīvā rīkoja gadskārtējās jaunatnes un draudzības dienas Niagarā. Apmeklētāju un līdzekļu trūkuma dēļ tās pārtrauktas 1976. gadā.

Nodaļā 5 vanadzes, kas palīdz nodaļas jubileju, vakarēšanu un Ziemsvētku eglītes vakaru sarīkošanā.

Sadarbība ar vietējo latviešu ev.-lut. draudzi ir laba. Nodaļas biedri darbojas arī draudzes pārvaldē.

Rīkotas nodaļas 10, 15, 25 un 30 gadu pastāvēšanas jubilejas ar samērā labiem panākumiem.

30 gadu jubilejas vakaru 1982. g. 15. maijā atklāj nod. valdes pr-dis R. Kalniņš.

DV Otavas nodaļa

1977. gada decembrī DV Otavas nod. valdes pr-dis E. Jēkabsons DV Kanadas valdes uzdevumā pasniedz bij. Kanadas ministru prezidentam John G. Diefenbaker DV Kanadas valdes dāvāto ozola plāksni ar ierakstu.

Galvenos vilcienos atstāstot nodaļas darbošanos pēdējos 10 gados, jāpiezīmē, ka nodaļa sāka darboties Kanadas galvaspilsētā Otavā 1965. g. oktobrī. Nodaļā iestājās biedri, kuŗi jau agrāk darbojušies DV organizācijā Vācijā un Anglijā, vai arī citās nodaļās šeit Kanadā.

Bez DV Otavā ir LNAK un Baltijas Federācijas nodaļas. Visas trīs organizācijas sadarbojas labā saskaņā. Pateicoties nodaļas biedra Dr. Edvina Pārupa iniciātivai, Baltijas Federācija 1973. g. izrīkoja ,,Baltijas vakaru'' — ,,Baltic night'' Kanadas parlamenta locekļiem. Nu jau desmito gadu rīko reizi gadā šo vakaru, piedaloties latviešu, igauņu un lietuviešu centrālo organizāciju vadītājiem. Tā dota iespēja apgaismot Baltijas valstu stāvokli un problēmas Kanadas valdības un parlamenta locekļiem, ārlietu ministrijas vadošiem darbiniekiem, kā arī draudzīgo ārvalstu Otavā akreditētiem diplomātiem.

J.G. Diefenbaker savā pateicības vēstulē nodaļai cita starpā rakstīja: ,,Through the years I have been deeply impressed by the Latvian people''.

Tāpat Baltiešu un ukraiņu sadarbības rezultātā gadskārtēji kopīgi rīkoti 14. jūnija aizvesto piemiņas dievkalpojumi un sarīkojumi.

,,Captive European Nations'' organizācija apvieno ne tikai baltiešus un ukraiņus, bet arī baltkrievus, čechus, poļus, ungārus un slovākus. Šī organizācija ir daudz darījusi mūsu politisko apstākļu noskaidrošanai un propagandai.

Nodaļai ir lieli nopelni demonstrāciju izkārtošanā attiecīgās reizēs pie komūnistu sūtniecības Otavā. Šīs demontrācijas apgaismoja vietējos ar preses, televizijas un radio palīdzību, par visu, kur nepieciešama ātra rīcība un informācija komūnistu izraisītām neģēlībām un apcietināšanām mūsu zemē, kā arī citur (iebrukums Afganistanā).

DV nodaļa un atsevišķi biedri iesniedz valdības, parlamenta locekļiem un presei vēstules, kas apgaismo patiesību. Nodaļa ir atbalstījusi Madrides akciju. No Otavas tajā piedalījās vairāki

Demontrācija Otavā pie parlamenta 1977. gadā padomju revolūcijas dienā.

DV Otavas nodaļas 10 gadu pastāvēšanas svētkos 1975. gadā ar viesu nodaļu karogiem un Leģiona standartu. Pie galda nodaļas valdes pr-dis E. Jēkabsons uzrunā svētku dalībniekus.

DV Otavas nodaļas valde 1977. gadā. Sēž no kr.: Erna Dzītare — vanadžu kopas vadītāja, Egons Jēkabsons — nod. valdes pr-dis. Stāv no kr.: Pauls Fedosejevs — kasieris, Valters Krūmiņš — biedrzinis/mantzinis, Jānis Galdiņš — informācijas daļas vadītājs, Kārlis Millers — nod. v. pr-ža vietnieks, Jānis Dzītars — sekretārs.

jaunieši un demonstrācijās guva preses ievērību. Nodaļa vienmēr cenšas palīdzēt jauniešiem viņu pasākumos, atbalstot tālāko latvisko izglītību, nometnes un kursus. Vanagi ir noorganizējuši gandrīz visas teātŗa izrādes, ko iestudējuši jaunieši — Toronto ģimnazijas drāmatiskais pulciņš.

Esam atbalstījuši Otavas latviešu sestdienas skolu un apbalvojuši skolas absolventus.

Rīkojam atceres aktus un referātus: strēlnieku piemiņu, pulkveža O. Kalpaka nāves dienu, Kurzemes cietokšņa atceri. 18 novembŗa svētkus rīkojam kopā ar pārējām latviešu organizācijām. Ir sarīkotas viesizrādes un koncerti. Šeit viesojušies: DV vīru koris, Senatne, Zīle, Kalvis u.c. Referātus lasījuši Alfrēds Bērziņš, Elga Rodze-Ķīsele u.c. Nodaļu vairākkārt apciemojušas bijušā vanadžu priekšniece M. Ķeņģe un Kanadas vanadžu vadītājas.

Katru gadu izkārtojam 14. jūnija un Ziemas svētku ziedojumu akciju, un sabiedrības atsaucība ir laba ar kāpinātu devumu. Atbalstīti mūsu trimdas nacionālie fondi, invalidi un vecie ļaudis R. Vācijā un Kanadā. Vienmēr atceras un iepriecina pašu mājas

DV Otavas nod. jaunās vanadzes un vanags: no kreisās — V. Jēkabsone, J. Krūmiņš, D. Dzītare, A. Jēkabsone.

DV Otavas nodaļas vanadzes pie sava bazāra galda. Bazāru rīko katru gadu kopā ar Ziemas svētku tirdziņu.

vecos ļaudis un vientuļos. Ienākušos līdzekļus daudz neuzkrājam, bet izlietojam palīdzībai un jaunatnes darbu veicināšanai, lai tos paturētu un iesaistītu latviešu vidē. Kopš 1975. g. nodaļas biedru skaits bijis stabils 40—42 biedri. Darba un dzīves vietas maiņas dēļ biedri aizgājuši, bet to vietā pienākuši jauni. Pašreiz ir 26 vanagi un 15 vanadzes.

Nodaļa kārto maksājumus ar DV KV. Biedri iegādājas DV izdotās grāmatas, vīru koŗa plates u.c. Abonē DVM un ,,Latvija Amerikā''. Nodaļas dibinātājs un v.p-dis pirmajos gados E. Jēkabsons 1965. g. — 66. g. Nodaļas priekšsēži: K. Bērziņš no 1966. g. febr. — 1975. g. E. Jēkabsons no 1975. g. — 1978. g. K. Millers no 1978. g. — līdz šim. Vanadžu kopu vadījušas: R. Bērziņa 5. gadus; I. Bērziņa — 1. g. E. Dzītare — 10. g. Pašreizējā — V. Millere no 1980. g. Bez tam nodaļas valdes amatos darbojušies: E. Jēkabsons, K. Bērziņš, K. Millers, V. Krūmiņš, J. Krūmiņš, J. Dzītars, B. Čevers, A. Sprūdžs, A. Beloglāzovs, P. Fedosējevs, J. Galdiņš, E. Janševskis. Revīzijas komisijā: V. Zivtiņa, A. Ozols, A. Sprūdžs, J. Paukšēns, H. Alberts.

Nodaļas valžu maiņa 1978. gadā: sēž no kreisās — A. Sprūdžs, V. Millere — jaunā vanadžu kopas vadītāja, K. Millers — jaunais nod. valdes pr-dis, E. Dzītare — aizejošā vanadžu kopas vadītāja, A. Millers. Stāv no kr.: E. Jēkabsons, aizejošais valdes pr-dis, J. Dzītars, V. Krūmiņš, P. Fedosējevs, J. Galdiņš.

Ar DV KV atzinības rakstu apbalvoti 11 nodaļas biedri, ar DV CV atzinības rakstu 2 nodaļas biedri.

Pašreizējā valde ir šādā sastāvā: priekšsēdis K. Millers, informāciju daļas v. un priekšs. v. J. Galdiņš, sekr. A. Millers, kasieris P. Fedosējevs, biedrzinis/mantzinis J. Krūmiņš, vanadžu kopas vadītāja V. Millere.

DV Sadberijas nodaļa

Rakstot DV Sadberijas nodaļas vēstures pārskatu par laiku no 1973. gada līdz 1982. gadam, der ievērot, ka pēdējos 10 gados nodaļas vadībā darbojas vairākas personas, kas piedalījās nodaļas dibināšanā 1952. gadā, izvadīja to caur sākuma grūtībām un zinamā mērā nosprauda nākotnes ceļu. Varbūt nav labi, ka pēdējos gados bijis maz pārmaiņu, varētu baidīties par ideju un enerģijas apsikumu, bet pagaidām nodaļas darbā pagurumu nevar manīt.

Nodaļas darbība ievirzīta trīs novados: latviskās kultūras veicināšanā un atbalstīšanā, aprūpes darbā un politiskā darbā. Sadberijas apstākļos politisko darbu vēl varētu sadalīt iekšpolitiskā un

ārpolītiskā. Iekšpolītika vispirms izpaužas ļoti labā un ciešā sadarbībā ar pārējām Sadberijas latviešu organizācijām, t.i., Sadberijas latviešu ev.-lut. draudzi un Sadberijas latviešu skolu. Laba sadarbība izveidojusies arī ar mūsu tuvākajiem kaimiņiem un likteņa biedriem lietuviešiem un igauņiem. Ar pārējām apspiestām tautībām, kā: ukraiņiem, poļiem un citiem, sadarbība labāka nekā iepriekšējos gados, bet tai vairāk gadījuma raksturs. DV nodaļa un visa latviešu sabiedrība atbalstīja poļu Solidāritātes kustību, vācot parakstus un sniedzot vienreizēju pabalstu $100.00. Kopā ar citām apspiestajām tautībām esam piedalījušies demonstrācijās Katīnas upuru atcerē.

Ja sākuma gados 14. jūnija deportāciju atcere notika vairāk ,,pašu mājās'' — sēru dievkalpojums un daži neveiksmīgi mēģinājumi ieinteresēt kanadiešu sabiedrību, tad pēdējos gados 14. jūnija atcere iegājusi ,,ārpolitīkas'' jomā. Pirmkārt, to rīko baltieši kopīgi ar plašu programmu un svinīgu dievkalpojumu Sv. Andreja baznīcā. Ir izdevies panākt raidījumus televīzijā un radiofonā, kā arī ievietot rakstus laikrakstā ,,The Sudbury Star'' un nedēļas laikrakstā ,,Northern Life''.

18. novembŗa atceres sarīkošanā no laika gala piedalās kopīgi visas Sadberijas latviešu organizācijas. Vienmēr ir mēģināts šiem sarīkojumiem sagādāt piemērotu un svinīgu programmu. Dažreiz tas tiešām izdevies! 1973. gadā atcerē dziedāja sieviešu koris ,,Zīle'', runāja Biruta Senkēviča. 1978. gadā dziedāja DV vīru koris, svētku runu teica T. Krūka. Tā kā šajā vakarā atzīmēja arī Latvijas 60 gadu proklamēšanu, bija aicināti un arī ieradušies vairāku citu apspiesto tautu pārstāvji. Bija ieradušies delegāti arī no Sadberijas pilsētas valdes. 1981. gada 18. novembrī dziedāja dubultkvartets ,,Kalvis'', runāja Dr. L. Lukss. Vēl 18. novembŗa atcerēs runājuši: Ž. Neimanis, Ērika Ķerģe, Tamāra Neimane, DV KV priekšsēdis V. Plūdons, Indra Gubiņa un Aleksandrs Joma. Mākslinieciskus priekšnesumus sniegušas M. un S. Ķuze. Vakara jautro daļu jautrāku padarīja E. Brastiņš. Kamēr pastāvēja latviešu skola, 18. nov. sarīkojumos piedalījās latviešu skolas skolēni ar deklamācijām. Pēdējo reizi tas notika 1980. gadā...

Šaurākos apmēros, parasti nodaļas biedru vakaros, katru gadu atzīmēta plkv. O. Kalpaka nāve, leģiona dibināšana un tā cīņas.

Runātāji šādos gadījumos ir paši mājinieki, tie bijuši R. Dumpis, Ž. Neimanis, L. Grasis, K. Jirgens, A. Janitena un T. Neimane.

Pulkveža V. Januma piemiņas vakarā runāja Jānis Bērziņš, kas bijis pulkveža cīņu līdzgaitnieks.

Pēdējos gados bijis vieglāk ieinteresēt laikrakstus rakstu ievietošanai sakarā ar Latvijas valsts proklamēšanu, kā arī citos gadījumos. Liekas, prese tik ļoti nebaidās vairs no pretkomūnistiskiem rakstiem kā agrāk.

Plašākai politiskai informācijai nodaļa saņem materiālus un norādījumus no DV KV informācijas daļas, un tā nopietni strādā, lai dotos norādījumus pildītu un piesūtītos materiālus izplatītu. Daži piemēri: protestēts pret Austrālijas min. prez. Whitlam Latvijas atzīšanu par Pad. Sav. sastāvdaļu. Rakstītas vēstules un vākti paraksti sakarā ar Helsinku, Belgradas un Madrides konferencēm. Šajos gadījumos arī izdevies panākt intervijas ar federālā parlamenta un Ontario parlamenta locekļiem. Vākti paraksti Rībentropa—Molotova pakta atcelšanai. Rakstītas vēstules un vākti paraksti G. Rodes un brāļu Kaminsku labā. Izteikts protests pret Latvijas neatzīmēšanu jaunajās kartēs. Saņemts solījums kļūdu labot. Izplatītas skrejlapas, protestējot pret Maskavas olimpiadu, Afganistanas okupāciju un Lada automašīnas importu.

Viktora Kalniņa un Helēnas Celmiņas viesošanās laikā 1979. gadā izdevās panākt plašu sabiedrības ievērību. Viņus intervēja radio un TV reportieri un pārrunās ielūdza Amnesty International Sadberijas nozare. Viņu priekšlasījumu ar sekojošu jautājumu vakaru apmeklēja daudzi kanadieši. (Latviešiem bija organizēta atsevišķa sanāksme.)

14. jūnija un Ziemsvētku akcijās savākti tuvu pie $2000.00, kas nodoti DV KV rīcībā. Ar saviem līdzekļiem nodaļa atbalstījusi Sadberijas latviešu skolu, Minsteres latviešu ģimnāziju, Bērzaini, Latviešu Nācionālo fondu Zviedrijā, 2 X 2 nometni un citus kultūrālus vai humānitārus pasākumus. Nodaļas gadasvētkus mēģina apvienot ar kādu sarīkojumu, kas interesētu plašāku sabiedrību. Tā gadasvētkos redzētas izrādes „Čūska", „Maldu Mildas sapņojums", „Trīs dienas Plazas viesnīcā". Dziedājis solists M. Pavasars, meiteņu kvartets Ausma. S. Spurdziņš un A. Brumelis snieguši slīdīšu izrādes.

Dažu reizi sadberiešu enerģija uzliesmo par jaunu un viņi sagatavo programmu paši. 1975. gadā sadberieši sagatavoja un izrādīja A. Brigaderes ,,Čaukstenes'', gan pārstrādātas un piemērotas šim laikam. 1977. gadā izrādīja U. Ģērmaņa ,,Sudrabkāzas'' un 1981. gadā I. Ticmanes ,,Ziņkāre''. Gadasvētkos parasti ierodas kāds DV KV pārstāvis ar KV sveicieniem un mudinot nepagurt uzsāktajā un vēl nepabeigtajā darbā. Runājusi: V. Plūdons, A. Kalupnieks, G. Brikmanis, E. Pulciņš, I. Breikša, P. Vasariņš. Vairākus svētbrīžus vadījis mācītājs E. Ķerģis. Bez sevišķa iemesla sadberiešiem bija izdevība redzēt DV Toronto sagatavoto ,,Pieklīdušais kaķēns''. Šķiet, ka plašākā sarīkojumu virkne Sadberijā bija 1977. gadā, kad DV nodaļa un Sadberijas latviešu ev.-lut. draudze atzīmēja aizvadītos 25 darba gadus. Sadberijas Laurentian universitātē bija J. Cīruļa, M. McWikar un I. Veinbergas koncerts, dejoja jauniešu dejas grupa ,,Daugaviņa'' no Toronto. Bija arī daiļamatniecības izstāde. Sarīkojums bija domāts plašākai publikai un par apmeklētāju trūkumu nevarēja sūdzēties. Vakara programmas daļā runāja Dr. L. Lukss, apmeklētāju vidū bija pilsētas pārstāvji un parlamenta locekļi.

Nodaļa vienmēr sūtījusi delegātu uz delegātu sanāksmēm, katru gadu notikušas šaušanas sacensības un 1982. gadā ierindojās 4. vietā globālā mērogā.

Jaunatnes atbalstam nauda noguldīta speciālā jaunatnes fondā, iegādātas 5 ,,Latvija Amerikā'' akcijas.

1973. gadā nodaļā bija 36 biedri. Līdz 1982. gadam miruši 3, izskaitīti, visvairāk dzīves vietas maiņas dēļ 7 biedri, bet ieskaitīti 9 biedri. Tātad nodaļā 1983. gadā ir 35 biedri, no tiem 13 vanadzes.

Ievērojot vanadžu daudzpusīgo darbu un enerģiju, viņas būtu pelnījušas atsevišķu vēstures grāmatu, bet tā kā tas nav iespējams, jāmēģina vismaz viņu darbība īsumā raksturot. Vispirms, neviens DV sarīkojums Sadberijā nebūtu iespējams bez vanadžu palīdzības un viņu darba. Viņas rūpējas par viesu izvietošanu, kas bieži prasa daudz takta un diplomātijas, viņas rūpējas par viesu cienāšanu un sarīkojuma telpu uzkopšanu. Organizē loterijas, kuŗās izlozējamās mantas parasti ir pašu vanadžu dāvātas. Loterijas atlikumi, atkarībā no apstākļiem, vai nu palīdz segt sarīkojuma

izdevumus, vai tos iemaksā Brīvības vai Patiesības fondā, kuŗos nodaļa iestājās vanadžu ierosināta.

Vanadzes katru gadu piedalās lielajā etniskajā tirgū, kas notiek 1. jūlijā un kuŗā daudzās Sadberijas tautības izstāda un pārdod lietiskās mākslas priekšmetus un tautiskus ēdienus. Ar vanadžu palīdzību izdevās noorganizēt plašu vēsturisko uzņēmumu un mākslas priekšmetu izstādi universitātes mūzejā kā ievadu Sadberijas 100 gadu jubilejai. Linda Luck-Zariņa un Dagmāra Pļaviņa kuplināja izstādi, sniedzot mūzikālu programmu.

Vanadzes ir runājušas Sadberijas universitātē un skolās sakarā ar 18. novembŗa atcerēm, Latvijas 60 gadu jubileju un citos gadījumos. Materiāli atbalstīts DV Toronto nodaļas Ziemas svētku tirdziņš. Visos vanadžu salidojumos vanadzes sūtījušas savas pārstāves.

Kopā ar draudzes dāmām vanadzes apmeklē slimos tautiešus un Ziemsvētkos vai citos svarīgos gadījumos apdāvina vecos ļaudis. Jau vairākus gadus vanadžu pārstāve reprezentē latviešus etniskajā mākslas koncilā un Sadberijas Daudzkultūru apvienībā. Vanadzes ir arī darbojušās par skolotājām latviešu skolā, sagatavojušas teātŗa izrādes un, protams, arī pašas tēlojušas. Ar labām sekmēm piedalījušās arī nodaļas rīkotajās šaušanas sacensībās.

Jāšaubās, vai iespējams visu vanadžu darbu aprakstīt, un ja tas arī izdotos, tad jau rīt var gadīties jauni pienākumi, kuŗus vanadzes būtu ar mieru uzņemt es un vadoties ar pagātnes pieredzi, tos arī veiktu.

70-to gadu beigās saimr.eciskais atslābums ļoti smagi skāra arī Sadberiju. Lielie starptautiskie niķeļa ražotāji Inco un Falconbridža samazināja produkciju, atlaida strādniekus un veicināja priekšlaicīgu aiziešanu pensijā. Beidzot abas sabiedrības, lielākās darba devējas, darbus pārtrauca uz vairākiem mēnešiem. Sadberija no niķeļa galvaspilsētas pārvērtās par bezdarbnieku pilsētu, kuŗā bezdarbnieku skaits sasniedza 20%, pēc dažām ziņām pat 30%. 1983. gada vasarā darbi raktuvēs un kausētavās uz laiku atjaunoti, bet pēc sabiedrību ziņām nākotnes izredzes esot stipri problēmatiskas. Ir skaidrs, ka šāda nedrošība nelabvēlīgi ietekmē visu sabiedrisko darbu. Pagaidām gan DV nodaļa savu

darbu turpina ar latvisko spīti un ziemeļnieku neatlaidību. Cik ilgi to varēsim, grūti zināt. Ar DV nozīmi zeltā apbalvoti 6 nodaļas biedri. Mūža biedros iestājušies 6 biedri. Nodaļas valdē aizvadītajos 10 gados darbojušies: J. Bērziņš, J. Celmiņš, J. Roze (nodaļas kasieris visus 10 gadus), Andrejs Segliņš, Roberts Dumpis (valdes priekšsēdis pēdējos 7 gadus), Oļģerts Pļaviņš, Vitolds Kārkliņš (DV KV loceklis 8 gadus), Leonids Grasis, Kārlis Jirgens. Revīzijas komisijā darbojušies: Ž. Neimanis, Astrīda Janitena, Irēna Pļaviņa, Aina Janitena, Leonids Grasis, Leonards Zagorskis, Vitolds Kārkliņš, Oļģerts Pļaviņš un Jānis Bērziņš. Vanadžu vadītājas bijušas: Tamāra Neimane, Valērija Meija, Aina Janitena (vadītāja pēdējos 8 gadus).

Valdes sastāvs 1982. gadā: R. Dumpis — valdes priekšsēdis, V. Kārkliņš — priekšsēža palīgs, J. Roze — kasieris, K. Jirgens — biedrzinis un sporta sekcijas vadītājs, L. Grasis — sekretārs. Ž. Neimanis — rev. kom. priekšsēdis, L. Zagorskis — sekretārs un J. Bērziņš rev. kom. loceklis. J. Bērziņš ir arī iekšējās informācijas vadītājs un pārstāvis LNAK un Patiesības fondā.

DV Sadberijas nodaļas valde un revīzijas komisija 1981. gadā. No kreisās: L. Grasis, sekretārs, K. Jirgens, biedrzinis un sporta sekcijas vadītājs, R. Dumpis, valdes priekšsēdis, O. Pļaviņš, rev. kom. loceklis, A. Janitena, vanadžu vadītāja, L. Zagorskis, rev. kom. sekretārs, J. Roze, kasieris, Ž. Neimanis, rev. kom. priekšsēdis, J. Bērziņš, iekšējās informācijas vadītājs un pārstāvis LNAK un Patiesības fondā, V. Kārkliņš, priekšsēža palīgs un DV Kanadas valdes biedrzinis.

DV Sv. Katrīnu nodaļa

DV Sv. Katrīnu nodaļa parādes braucienā daudzkultūru nedēļā ar latviešu pārstāvi — skaistuma karalieni. Daudzkultūru nedēļā piedalās 32 tautības. Automašīnā: pie stūres Viesturs Bērziņš, blakus nod. valdes pr-dis P. Vītols. Skaistuma karaliene — latviešu pārstāve Inese Timšāne.

Laika posms no 1972. gada līdz 1983. gadam nodaļai bijis ļoti sekmīgs visās nozarēs: saimnieciskā, kulturālā un politiskā laukā. Šais desmit gados nodaļa izauga no mazas par vidēju nodaļu ar 99 biedriem, kas ar mazām pārmaiņām pastāv līdz šim brīdim. Bet vispirms lai runā fakti un skaitļi. Šais desmit gados nodaļai ziedojumos ieņemts: aprūpei $9445,19, ārējai informācijai $6126,23, sarīkojumu atlikumos $36.432,32, kopā skaidrā naudā $52.003,74. Izdots šinī pašā laika sprīdī: skolu atbalstam $4185,00, jaunatnes atbalstam $7543,00, nosūtīts DV Kanadas valdei $6252,46, ārējai

Sv. Katrīnas jauniešu deju kopa ,,Jandāls'' un vanadžu kopa parādes gājienā daudzkultūru nedēļas parādē.

informācijai $4951,66, norādītiem mērķiem $11.209,23, kopā izdots $34.141,35. Minētajās summās nav ieskaitīts nodaļas kases tīrais guvums par $10.388,01, kā arī nodaļas atbalsts citiem nacionāliem pasākumiem: kā iemaksa Brīvības fondā $1000, Latviešu fondā $1000, Latviešu Centrā Toronto $3000, ar lielu summu atbalstīts Patiesības fonds, Nacionālais fonds Zviedrijā, Sarkanais Krusts Vācijā, Invalidu mītne Bērzainē, Brāļu kapi Katskilos, Gaismas akcija un topošais Toronto ,,Kristus dārzs''.

Kultūrālā laukā nodaļas dzīvē šis ir vissekmīgākais un ražīgākais darba cēliens. Nodaļa sadarbojas ar citām etniskām tautību grupām un organizācijām, iesaistījusies visā Sv. Katrīnu kanadiešu sabiedrībā un ieguvusi nedalītu atsaucību visos pasākumos. Visspilgtāk šī sadarbība parādās vietējā Folk Arts Council, kuŗā pārstāvētas 32 dažādas tautības ar kopēji iegādātu namu sabiedriskām vajadzībām, protams ar valsts atbalstu, lai veicinātu daudzkultūru resp. saliedētu visu tautību grupas vienā lielā kanadiešu saimē, *nezaudējot katras tautības nacionālitāti.* Ļoti redzami iespaidīgi reprezentējamies kā latvieši lielajā Folk Arts festivālā, kas šogad notiek jau 15. reizi. Katru gadu maijā visas 32 tautības piedalās

DV Sv. Katrīnu nod. vanadžu kopas izkārtotā lietiskās mākslas izstāde daudzkultūru nedēļas laikā, kas notiek katru gadu maijā. Uzņēmumā vanadze Inta Majoriņa uzrunā kanadiešu publiku, iepazīstinot ar lietiskās mākslas nozarojumiem un pieteicot programmu.

DV Sv. Katrīnu nod. vanadžu kopa demonstrē latviešu tautas tērpus kanadiešu publikai.

DV Sv. Katrīnu nod. vanadžu kopa iepazīstina vietējo kanadiešu sabiedrību ar latviešu tautiskiem ēdieniem. No kr.: Jānis Gulbis, M. Zvejniece, vanadžu kopas vad. un J. Eglītis, nod. valdes -pr-dis.

kopējā lielā parādē, cauri visai pilsētai, katra nacionālajos tērpos, ar savu skaistuma karalieni jeb tautības pārstāvi. Parāde beidzas lielajā pilsētas ārēnā, kur katrai tautībai iekārtots galds ar nacionāliem ēdieniem visas pilsētas publikai.

Nodaļa ir biedrs un darbojas lielajā pilsētas mākslas galerijā „Rodman Hall", kuŗas izbūvē arī nodaļa piedalījās ar savu ārtavu tāpat kā pilsētas jaunās bibliotēkas celtnē.

1975. gadā Sv. Katrīnu pilsētas 100 gadu jubilejas atcerē, nodaļa izkārtoja visas pilsētas mūzikas mīļotāju saimei latviešu pianista *Artura Ozoliņa* koncertu Brock universitātes lielajā koncertzālē ar ievērojamu latviešu gleznotāju darbu klāstu.

DV Sv. Katrīnu nodaļa, atzīmējot Latvijas valsts 60 gadu atceri 1978. gadā. Uzņēmumā koŗi no Toronto, Hamiltonas un Sv. Katrīnām kopā ar pilsētas simfonisko orķestri.

Sevišķi labi izdevās atzīmēt Latvijas valsts 60 gadu atceri 1978. gadā ar Toronto, Hamiltonas un Sv. Katrīnu kopkoŗa piedalīšanos ar pilsētas simfonisko orķestri Brock universitātes telpās. Solisti bija baritons *Dr. Jānis Kļaviņš* un soprāns *Skaidrīte Hildebrante.* Tie bija it kā mazi Niagaras pussalas dziesmu svētki.

Nodaļas sekmes ir ļoti labi novērtētas visā DV Kanadas saimē, 1974. gadā un 1977. gadā izpelnoties DV ceļojošo vairogu kā sekmīgākā nodaļa Kanadā. Šinī laika posmā diezgan daudzi nodaļas biedri izpelnījušies un apbalvoti ar Centrālās valdes atzinības rakstiem: 13 biedri un DV organizācijas augstāko apbalvojumu — nozīmi zeltā: 4 biedri.

Nodaļas dzīvē visaktīvākā ir vanadžu kopa, pie kuŗas pastāv vanadžu koris ,,Senatne'', vakarētāju grupa, teātŗa kopa un vanadžu kopas aizgādībā, jo tās ir krustmātes, deju grupas ,,Jandāls'' un ,,Jandāliņš''. Sakarā ar nodaļas vietējo aktieŗu jeb spēlētāju pāragru nosirmošanu šī nozare beidzamā laikā mazāk piestrādājusi, tomēr vēl vienmēr pa reizei parāda savu talantu. Toties ļoti aktīvs ir vanadžu koris ,,Senatne'', vakarētāju grupa — latvisko rokdarbu darināšanai un deju grupas ,,Jandāls'' un ,,Jandāliņš''. Vanadžu koris ir viesojies daudzās DV nodaļās gan Kanadā gan arī ASV, kā arī piedalījies visos dziesmu svētkos, rīkojis pat-

DV. Sv. Katrīnu nod. 25 gadu jubilejā 1975. gadā nodaļas biedrs P. Vasariņš saņem no DV Kanadas valdes pr-ža G. Brikmaņa augstāko DV apbalvojumu — DV nozīmi zeltā. Labajā pusē nod. valdes pr-dis P. Vītols. Pie karoga goda sardzē Rūdolfs Zālamans un Hermanis Šternbergs.

stāvīgus koncertus ne tikvien pašu latviešu sabiedrībai, bet arī kanadiešiem. Koris dziedājis arī divas reizes televīzijas raidījumā, daži nodaļas biedri ir snieguši intervijas televizijā par latviešu Ziemas svētkiem un kokli (Inta Majoriņa un Rūdolfs Zālamans).

Neskatoties uz aizgājušo gadu paveiktiem lieliem darbiem, vanadžu kopa paturējusi senās latvietes sīkstumu, neatlaidību un ticību taisnības uzvarai. To it labi un visspilgtāk raksturo viņu lielais devums nodaļai. Visus šos gadus vanadzes bijušas labas un teicamas saimnieces katrā sarīkojumā, ziedojot ne vien savu darbu, bet arī visu pārtiku, tā sekmējot nodaļas ienākumus. Tāpēc arī nav jābrīnās, ka tik maza nodaļa sarīkojumu atlikumos varējusi ieskaitīt $36.432,32.

Nodaļas vanagi un vanadzes vienmēr bijuši aktīvi ārējās informācijas laukā, piedaloties demonstrācijās un izplatot informāciju par Latvijas likteni. Izcilākās akcijas pēdejos desmit gados bijušas trīs: 1973. gadā nodaļas vanagi un vanadzes piedalijās Brīvības

DV Sv. Katrīnu nod. vanadžu kopas dziesmu ansamblis ,,Senatne'' parādes gājienā vispārējos dziesmu svētkos.

DV Sv. Katrīnu nodaļas izkārtotā ,,Brīvības sardze'' pie pilsētas valdes nama 1973. gadā. Uzņēmumā latviešu jaunieši izdalot skrejlapas un informējot kanadiešus par Helsinku konferenci. No kreisās: Arnis Bērziņš, Zeņka, Gunārs Šteinbergs un kāds kanadietis.

sardzē, 24 stundas maiņās stāvot pie pilsētas valdes nama ar plakātiem, lai Helsinkų konferencei atgādinātu, ka Latvijai tiesības uz brīvību.

1974. gadā noorganizēja bij. Austrālijas premjēra Vitlama sagaidīšanu Niagara on the Lake, lai viņam parādītu, ka visa pasaule noraida Latvijas pārdošanu Padomju Savienībai. 1982. gadā notika Solidāritātes sardze pie pilsētas valdes nama, kuŗā vanagi un vanadzes ar plakātiem un īpatnējiem tērpiem prasīja Žaņa Skudras un pārējo mūsu politisko ieslodzīto atbrīvošanu. Šīs demonstrācijas panāca plašu vietējās preses un radio atsaucību. Bez tam nodaļa piedalījusies kopējās demonstrācijās ar pārējām apspiestajām nācijām, kuŗu cīņas koordinēšanai 1974. gadā, ar nodaļas aktīvu līdzdalību līdz pat šai dienai, nodibināta Austrumu un Centrāleiropas organizāciju apvienība. Par sekmīgu un izcilu darbu šīs apvienības izveidošanā un ideju īstenošanai, poļu eksilvaldība Londonā 1976. gadā piešķīra nodaļas biedram *P. Vasariņam Poļu brīvības ordeni.* Nodaļas vanagi un vanadzes ir vienmēr labi pārstāvēti arī demonstrācijās Toronto un Otavā. Pie nodaļas darbojās Ārējās informācijas sekcija, kas veic DV Kanadas valdes Ārējās informācijas daļas technisko darbu, pavairojot un izsūtot apkārtrakstus un materiālus visām DV Kanadā nodaļām, politiķiem un presei. Vietējā laikrakstā iespiestas daudzas nodaļas biedru vēstules, panākti labvēlīgi ievadraksti un reportāžas. Radiofonā izkārtotas intervijas un raidījumi.

DV Sv. Katrīnu nod. vanadžu kopas dziesmu ansamblis „Senatne".

DV Sv. Katrīnu nod. vanadžu kopas teātŗa grupa kādā izrādē. No kr.: Irma Andersone, Milda Vītola un Emma Krūmiņa.

DV Sv. Katrīnu nod. galvenais ienākumu avots — vanadžu kopas bez maksas sagādātais uzturs visiem sarīkojumiem.

Sault Ste Marie nodaļa

Nodaļai nav ne māju, ne arī citu īpašumu. Biedru skaits no 15 noslīdējis uz 8. Biedru vecums no 55—65 gadiem.

Vienīgie sarīkojumi ir 18. novembŗa atzīmēšana un daži citi, kā: 1975. g. 15. nov. G. Brikmanis piedalās ar referātu; 1976. g. 20. nov. pašu referāts un vakariņas; 1977. g. 19. nov. A. Kalupnieks referē; 1978. g. 18. novembrī E. Pulciņš referē, dzied Beitāne, pie klavierēm viņas meita. 1978. gadā pēc valstssvētku akta 2 nedēļas pilsētas bibliotēkā izstāde, kas iepazīstina kanadiešus ar Latviju un latviešiem. Vietējā avīzē ievietots E. Pulciņa raksts.

1978. g. 1. jūnijā pilsētas hallē izrādīja filmu ,,Ko slēpj padomju vara''. 1979. g. 13. nov. CJIC radio raidītājā dabūja 1 1/2 stundu gaŗu interviju ar Guntu Healey raidījumā, kuŗā klausītāji var tūlīt telefoniski prasīt paskaidrojumus.

18. nov. pēc tam nodaļa varējusi atzīmēt tikai sanākot kopā kādā privātā mājā.

DV Toronto nodaļa

Pēc diezgan vētraina un dinamiska nodaļas tapšanas un veidošanās laikmeta tās darbība, vairākumam biedru sasniedzot brieduma gadus, iegājusi mierīgākā gultnē un nostabilizējusies. Ja pirmajos gados nodaļa kļuva pazīstama ar lielām biedru skaita svārstībām un straujām pārmaiņām valdes sastāvā, tad beidzamo desmit gadu laikā konstatējams tikai pakāpenisks un sistemātisks biedru skaita kāpinājums un, sakarā ar dabisko nobirumu, pārmaiņas valdē ir caurmērā gadā apmēram 20% no sastāva. Ja pirmajos 10 gados nodaļas valdei bija deviņi dažādi priekšsēži, tad pēdējos 10 gados to bija tikai divi.

Sekojot nodaļas pilnsapulču norādījumiem, valde vienmēr uzsvērti distancējusies no vienvirziena kultūrsakarniekiem un arī no tādām organizācijām un personām, kuŗas pret šiem sakarniekiem izrāda zināmu toleranci, piemēram, tieši vai netieši atbalstot tos ar telpām, reklāmēšanās un ciemošanās iespējām, līdzekļiem un citādi. Šīs stājas dēļ atsevišķos gadījumos nodaļas valde nonākusi pārejoša rakstura domstarpībās ar dažām sabiedrībā prominentām

personībām, kuŗas, pirmā vietā stādot vienotību (par katru cenu?), izrāda gatavību uz kompromisu un uzskata sevi par vidus ceļa gājējiem. Šis nodaļas viedoklis arī deklarēts un apsveikts aplausiem pēdējā nodaļas pilnsapulcē ar M. Lorberga rezolūciju, kas ar maziem grozījumiem arī pieņemta sekojošā delegātu sapulcē:

„DV organizācija nedrīkst atbalstīt ar ziedojumiem un līdzdarbību organizācijas, sabiedriskus pasākumus vai projektus, kuŗi sadarbojas, atbalsta, vai simpatizē Latvijas okupācijas varai vai ideoloģijai".

Šāda nodaļas stāja Toronto sabiedrībā ir visumā uztverta pozitīvi, un to vislabāk apliecina sabiedrības atsaucības barometrs — 14. jūnija un Ziemsvētku ziedojumu vākšanas akciju rezultāti:

Gads	14. jūnija akcija	Ziemsvētku akcija
1973.	$1.498.00	$1,354.55
1974.	1,948.50	2,551.00
1975.	2,254.50	1,124.50
1976.	2,623.00	2,749.83
1977.	2,707.43	3,559.00
1978.	3,857.55	5,051.55
1979.	3,368.87	5,527.00
1980.	4,221.12	7,430.52
1981.	4,876.96	9,426.00
1982.	5,822.00	12,193.00
Kopā	$33,177.93	$50,966.95

Ir zīmīgi, ka ziedojumu summām augot, sevišķi pēdējo gadu laikā, vairāk un vairāk ziedojumu sūtīti ar norādījumiem specifiskiem mērķiem — apsveicama parādība, liecinot par sabiedrības daudz dzīvāku interesi, līdzdalību un zināšanu par DV organizācijas projektiem, mērķiem un uzdevumiem un vēlēšanos tajos aktīvi piedalīties.

Nodaļas 10 gadu darbību vislabāk raksturo nodaļas izmaksātie financiālie atbalsti, šeit pieminot dažus datus: skolām un jaunatnei — $21,767; sportam — $8,152; aprūpei — $20,648; dažādiem fondiem — $11,997.

Ar dziļu pateicību un cieņu jāpiemin tie vanagi, kuŗi savos novēlējumos un testamentos atcerējušies DV Toronto nodaļu ar

Alīda Austriņa, ziedojot $5.000 mirušās meitas piemiņai radīja pie DV Toronto nod. ,,Astrīdas Veisas fondu''. No kreisās: A. Jaunzems, E. Austriņš, A. Austriņa, H. Miķelsons.

lielākām summām, chronoloģiskā kārtībā: Jānis Rapša, Ādolfs Rupšenieks, Aleksandrs Tirzītis, Bernards Belārs. Sekojot izteiktiem vēlējumiem, nodaļas valde mantojumu uzskata par neaizkaramu kapitālu, darbībai izmantojot tikai procentus. Līdzīgā kategorijā arī ietilpst neaizkarams Alīdas Austriņas $5,000.00 devums 1979. gadā Toronto nodaļai, par piemiņu mirušai meitai, tā nodibinot ,,Astrīdas Veisas fondu'', kura procenti izlietojami jaunatnes atbalstam un aprūpei.

Nodaļas biedru skaits no 424 1973. gada sākumā līdz 1982. gada beigām ir audzis uz 526, no kuriem 378 vanagi, 136 vanadzes, 4 jaunieši, 3 jaunietes, 4 vanadzēni (1 zēns, 3 meitenes) un 1 goda biedrs. Lai gan nodaļa visumā nevar sūdzēties par biedru skaita pacēlumu, tas nenotiek uz jauniešu rēķina. Ar maz izņēmumiem, jaunieši labprāt iesaistās darbībā atsevišķās sekcijās savu interešu mērogā, piemēram, deju kopā ,,Daugaviņa'', koros, šacha un šaušanas sekcijās, bet nevis DV organizācijā, un interesēm apsikstot vai apstākļiem mainoties, jaunieši pazūd no savām sekcijām un no organizācijas. Biedru maksu nekārtošanas dēļ izskaitīto

DV Toronto nod. valde un darbinieki 1982. gadā: no kreisās sēž — J. Veckers, M. Lejiņa, A. Selga, Z. Akots, nod. pr-dis, A. Jākobsone, vanadžu vadītāja, R. Tūtiņš. Stāv: Dr. A. Pērkons, A. Vītols, V. Jostiņš, E. Tiltiņš, H. Jākobsons, J. Ozoliņš, A. Šterns. Trūkst V. Cinis.

skaits procentuāli ir visaugstākais tieši jaunākiem gadagājumiem. Lai gan nodaļas valde šai problēmai ir veltījusi daudzas stundas, šis ir viens rieksts, ko mums vēl nav izdevies pārkost.

Par valdes priekšsēžiem darbojušies: V. Plūdons no 1973. līdz 1976. gadam un Z. Akots, sākot ar 1977. gadu.

1982. gada beigās, valdes sastāvā darbojās: Z. Akots, L. Ozols, M. Lejiņa, A. Selga, J. Veckers, A. Vītols, Dr. A. Pērkons, V. Cinis, H. Jākobsons, V. Jostiņš, V. Cifersons.

Kopš 1973. gada valdē vēl darbojušies: V. Plūdons (4 g.), O. Kļavenieks (2 g.), N. Brasliņš (7 g.), I. Magons (3 g.), E. Kalviņš (3 g.), A. Ints (1 g.), O. Zvirgzdgrauds (2 g.), A. Rītiņš (1 g.), K. Markitants (6 g.), A. Reinberga (5 g.), G. Krauja (4 g.), A. Rūdolfs (1 g.), M. Dumpe (4 g.), A. Briede (1 g.), A. Brumelis (1 g.), P. Broks (1 g.), O. Ansons (1 g.), S. Dzenis (1 g.), A. Siksna (1 g.), V. Ķuze (1 g.), K. Zenaitis (3 g.), V. Gulbis (1 g.), V. Kalniņš (1 g.), V. Martinsons (1 g.), A. Māliņš (1 g.), S. Ozola (2 g.), A. Šterns (1 g.), K. Blumbergs (2 g.), A. Ancans (1 g.), E. Tiltiņš (1 g.), R. Tūtiņš (7 mēn.), J. Simsons (1 mēn.).

DV Toronto nod. valdes sēdē: no kreisās — R. Tūtiņš, M. Lejiņa, J. Veckers, V. Jostiņš, E. Tiltiņš.

DV Toronto nod. valdes sēdē: Z. Akots, A. Selga, aizmugurē V. Kalniņš.

Kā pieaicināti darbinieki valdē, bez balsot tiesībām, vēl darbojušies: A. Šterns, V. Kalniņš, I. Zamlovskis, B. Belārs, A. Reinberga, E. Tiltiņš, K. Blumbergs. Revīzijas komisijā darbojušies: A. Šterns, R. Rēvalde, A. Krūmiņš, A. Lucs, A. Ancāns, P. Broks. J. Ozoliņš.

Daugavās Vanagu ceļojošo balvu Toronto nodaļa izpelnījusies četras reizes: par 1974., 1978., 1981. un 1982. gada darbību.

Z. Akots pasniedz Ģedimīnam Kraujam DV centrālās valdes atzinības rakstu.

DV nams un klubs

DV namu 125 Broadview Ave., DV Kanadā valde nopirka no Royal Canadian Legion 1972. gadā; saimniecisku un citu praktisku apsvērumu dēļ namu no DVKV atpirka DV Toronto nodaļa, atmaksājot DV KV izdotos līdzekļus un pārņemot nama parādus un hipotēkas aizdevumu. Pēdējie hipotēkas un parādu maksājumi nokārtoti 1975. gadā un līdz ar to nams kļuva Toronto nodaļas īpašums.

Eventuāli, sakarā ar maiņām DV KV un Toronto nodaļas valžu sastāvos un lai novērstu neskaidrības nākotnē, nodaļas valde atzina vēlamu nama īpašuma lietu formāli legālizēt.

Šis process gan bija sarežģītāks, nekā sākumā to varēja iedomāties, sakarā ar DV korporāto struktūru Kanadā; un tā nokārtošana prasīja trīs gadu laika un divu delegātu sapulču līdzdalību, bet 1983. gada 9. aprīlī starp DV KV priekšsēdi V. Plūdoni un nodaļas valdes priekšsēdi Z. Akotu parakstīja dokumentu ,,Declaration of Trust'', apstiprinot DV Toronto nodaļu par nama īpašnieku.

Sākumā prioritāte dota galvenokārt nama parādu nomaksām, un nepieciešamie remonti un uzlabojumi veikti talku veidā. Pēdējos gados lielāka vērība pievērsta nama atjaunošanas, uzlabošanas un izdaiļošanas darbiem ar talku, kontraktoru un arī algota darba spēka palīdzību. Pārbūvētas un modernizētas kluba telpas, sākotnēji pēc I. Magoņa un vēlāk pēc architekta N. Sebra meta, atjaunots jumta segums, pārbūvēta sarīkojumu zāle, ierīkota skatuve (I. Magons) un atjaunotas ieejas kāpnes (arch. N. Sebris).

DV Toronto nodaļas rīkotā Kurzemes cietokšņa piemiņas vakara priekšnesumu sniedzēji: no kreisās — A. Vītols, L. Zariņa, A. Elgūts, B. Senkēviča, P. Zariņš, Z. Pērkons.

Sveču aizdedzināšana sarīkojumā par labu Patiesības fondam. No kr.: Z. Akots, DV Toronto nod. valdes priekšsēdis, kpt. A. Millers, virsnieku apv. priekšnieks, G. Sukse, Patiesības fonda pārstāvis.

Tā beidzamos 10 gados nama uzlabojumiem un remontiem izdoti apm. $120,000 (gandrīz divreiz vairāk nekā nama iepirkšanas summa)!

DV nama darbība ir cieši saistīta ar DV klubu. Pēdējās dekadas sākumā kluba darbība bija ļoti ienesīga, sedzot ne tikai visus nama uzturēšanas, remontu un parādu maksājumus, bet arī dodot tīri pieklājīgu atlikumu nodaļas darbībai. Pēdējo dažu gadu laikā stāvoklis manāmi pasliktinājies, un 1982. g. kluba darbība prasīja piemaksu. Iemesli ir: visumā pasliktinājies saimnieciskais stāvoklis, bezdarbs, etniskā sastāva pārmaiņas apkārtnes iedzīvotāju sastāvā un citu licencētu klubu un uzņēmumu konkurence, kas pēdējā laikā augusi. Valde mēģinājusi kluba financiālo stāvokli labot, samazinot darba stundas, pārkārtojot kluba grāmatvedību un ievedot jauninājumus kluba darbībā, un paredz, ka gada laikā klubs atkal spēs pats sevi uzturēt.

Namā dotas brīvas telpas nodaļas sekciju, kopu un kluba nodarbībām, arī DV teātŗa Kanadā mēģinājumiem un pēdējos sešus gadus arī DV vīru koŗa mēģinājumiem, tāpat DV KV sēdēm,

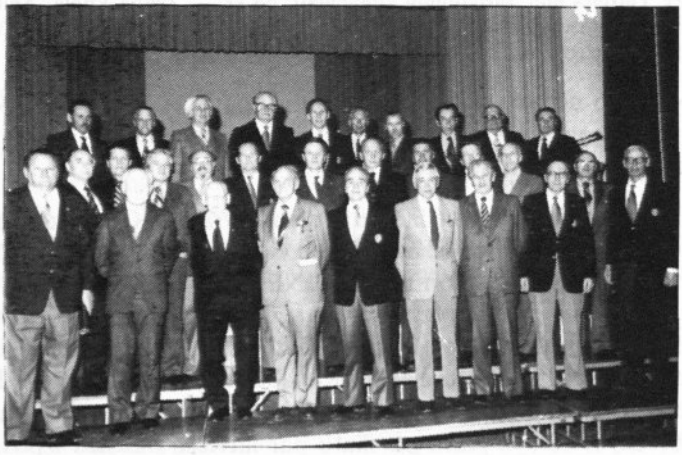
DV Toronto nod. gadasvētkos 1981. gadā, goda viesi: no kr. — Guntārs Brikmanis ar kundzi un Varimants Plūdons ar kundzi.

Ārējās informācijas darba kopas sanāksmēm, DV Kanadā 25 gadu un 30 gadu atceres sarīkojumiem, par samazinātu maksu, atsevišķos gadījumos par brīvu, citām kaŗavīru organizācijām, piemēram Ziemeļniekiem, Kaŗa invalidu apvienībai, dažādu pulku atceres sarīkojumiem, u.t.t., un par minimālu īres maksu spiestuvei ,,Amber Printers'', kas gan nav kārtota vairākus gadus.

Sarīkojumi. Nodaļas sarīkojumi visumā bijuši labi apmeklēti. Atsevišķos gadījumos gan bija radušies sastrēgumi, kad vairākas organizācijas, sevišķi nedēļas nogalēs ziemā, izvēlējās saviem sarīkojumiem vienu un to pašu datumu. Arī tādos gadījumos, pateicoties uzmanīgai un augstvērtīgai priekšnesumu izvēlei, nodaļas sarīkojumi parasti ,,neiekrita''. Labu atlikumu parasti devušas Jaungada sagaidīšanas balles un nodaļas gadasvētki. Bez minētajiem, vēl tradicionāli un gadskārtēji rīkoti: Leģiona dienas atcere, mūžībā aizgājušo biedru piemiņas vakars, kaŗavīru daudzinājums, DV Ziemsvētku tirdziņš, eglītes vakars, kā arī referāti, dažādi sarīkojumi, kas mainījās no gada uz gadu, un vairāki sarīkojumi lielākā mērogā, rīkoti kopā ar citām organizācijām. Šeit arī nav pieminēti vanadžu sarīkojumi un atsevišķu sekciju, kopu un kluba rīkotās sacensības un sarīkojumi. Neaizstājamas palīdzes visos mūsu sarīkojumos ir nodaļas vanadzes.

Rīkotāji un dalībnieki plkv. V. Januma piemiņas sarīkojumā: no kreisās — V. Plūdons, S. Tinta, E. Jurševskis, E. Pulciņš, A. Kalupnieks, M. Lorbergs.

Plkv. V. Januma pulka bij. kaŗavīri, kas piedalījās pulkveža piemiņas sarīkojumā.

Ārējās informācijas daļa Vernera Ciņa vadībā ir aktīvi darbojusies, sekojot delegātu dotām vadlīnijām, piedaloties DV KV Ārējās informācijas darba kopā un arī sadarbojoties ar LNAK

DV Toronto nod. sarīkojumu kuplinātāji: no kr. — Ženija Vītola, Anita Rundāne, Imants Lapiņš.

polītisko nozari, skautu un gaidu grupām, cittautiešu pretkomūnistu organizācijām un darbiniekiem, piemēram, ukraiņu V. Moroza atbrīvošanas grupu.

Darbībā ietilpusi piedalīšanās demonstrācijās Otavā un Toronto atsevišķi un arī kopā ar baltiešu un citām tautībām un piedalīšanos Pretbolševiku līgas konferencē. LNF Zviedrijā un latviešu ev.-lut. baznīcas izdevums angļu valodā ,,Šīs drupas apsūdz'' piesūtīts visu konfesiju garīdzniekiem un valdības ierēdņiem. Par šo izdevumu pozitīvi izteicās toreizējais Kanadas ministru prezidents Džons Dīfenbēkers. Arī Kanadas ,,The Catholic Register'' (metiens 50,000) ievietojis plašu pārskatu par latviešu baznīcu izpostīšanu un apspiešanu.

Katru gadu Ziemas svētkos arī tiek piesūtītas kartītes ar reliģiski — polītiskiem pretkomūnistiskiem motīviem Apvienoto nāciju darbiniekiem, garīdzniekiem un presei. Šīs kartītes radījušas plašu atsauksmi sabiedrībā un pilns teksts ar komentāriem ir vairākkārt atreferēts vietējos laikrakstos.

„Lielās loterijas'' kulminācija — izlozes sarīkojums. Mākslinieki, darbinieki, viesi. Runā M. Lorbergs.

Lielā loterija. 1978. gadā laikraksta „Latvija Amerikā'' un spiestuves „Amber Printers'' mašīnērija bija novecojusies un nolietota, un citu mašīnu iegāde kļuva neatliekama. Pēc Toronto nodaļas ierosinājuma 1978. g. delegātu sapulce nolēma rīkot loteriju līdzekļu sagādei spiestuves mašīnu iegādei, tehnisko darbu uzticot Toronto nodaļai. Iespieda un izplatīja 50,000 ložu, sagādāti vērtīgi laimesti, ieskaitot automašīnu, atvaļinājuma ceļojumu, TV aparātu, filmu kameru, gleznas, mākslas priekšmetus un naudas balvas. Toronto un apkārtnes mākslinieki bija ļoti atsaucīgi, ziedojot laimestus, tāpat arī vanagi un pārējā sabiedrība, iegādājoties lozes. Rezultātā Lielā loterija deva pāri par $17,000 atlikumu, ko nodeva Latvijai Amerikā iespiedummašīnu iegādei.

Pie nodaļas pastāv un darbojas kopas, sekcijas un klubi:

a) Vanadžu kopa
b) Sporta klubs
c) Deju kopa „Daugaviņa''
d) Sieviešu koris „Zīle''
e) Šacha klubs
f) Makšķernieku sekcija

g) Novusa klubs
h) Šaušanas sekcija
i) Vēstures mūzeja sekcija
j) DV klubs.

DV Toronto nod. rīkotajā Ziemsvētku tirdziņā. Ziemsvētku vecītis A. Šterns.

DV Toronto nod. Ziemsvētku eglītei E. Tūtiņas gatavoto un dāvāto piparkūku mājiņu laimēja Konrāds Riekstiņš.

1975. gadā nodaļā tika radīta *Fotografēšanas sekcija.* Par nožēlošanu, pēc daudzsološa un samērā aktīva sākuma sekcijas darbība apsika, un tā beidza darboties divus gadus vēlāk, pa daļai interešu trūkuma, pa daļai skaidri definētu mērķu trūkuma dēļ.

Vēstures mūzeja sekcija uzsāka darbību 1978. gada rudenī. Lai nerastos konflikts ar DV KV Kaŗavīru mantu krātuvi, sekcija vāc tādas lietas un vēsturiskus objektus, kuŗu krāšana neietelp Kaŗavīru mantu krātuves darbības ietvaros.

Sekcija arī ieliek daudz enerģijas, izgatavojot audio-vizuālas diapozitīvu skates. Pirmā skate ,,Brīvības piemineklis'' ieguvusi Kultūras fonda balvu, otrā skate ir ,,Brāļu kapi'' un trešā skate ,,Brīvības cīņas'' tuvojas nobeigumam.

Novusa klubs ir dibināts 1969. g. decembrī. Tā vadītājs ir H. Jākobsons. Iesākot ar desmit spēlētājiem, klubs šai desmit gadu laikā ir ļoti progresējis. Bija brīdis, kad saradās ap divdesmit dalībnieku, bet ar laiku lielākā daļa pazuda. Novusa klubs darbojas ļoti rosīgi. Tas rīko turnīrus un saviesīgus vakarus, kā arī dodas uz kaimiņu zemi ASV, sacenšoties ar turienes latviešu novusa vienībām lielajā ,,Latvijas kausa'' turnīrā, ko četras reizes ir ieguvis. Piedalās arī globālās korespondences turnīrā. Katru rudeni Toronto DV namā rīko tradicionālās Kanadas un ASV izlases vienību spēles, izcīnot ,,Lapiņa'' ceļojošo kausu. Ar uzņēmību un gribu var daudz ko paveikt.

Šacha klubs. Šacha sekcija atsāka darboties 1967. g. 9. novembrī pie DV Toronto nodaļas. 1970. g. 27. septembrī šacha dalībnieku sanāksmē nolēma mainīt sekcijas vārdu uz — ,,DV Toronto nodaļas šacha klubs''.

Mēs pieminam un godinām kluba mirušos biedrus: Kārli Balodi, Jāni Sukuru, Robertu Puriņu un Arturu Poni.

Šacha klubs pulcina Toronto pilsētā un apkārtnē dzīvojošos latviešu šachistus, sevišķi jauniešus. Lieli nopelni klubam jauniešu pulcināšanā, bet sevišķi par darbu, pulcinot jauniešus Sidrabenē Jaunatnes un Sporta svētkos, kuŗus noorganizēja Daugavas vanagi kopā ar LSAK. Jaunieši šacha spēlēs cīnījušies Sidrabenē 7 gadus no vietas. Sacensības notika trīs vecuma klasēs. Jaunatnes un Sporta svētkos Sidrabenē arī izcīnīta A. Kalniņa — DV Druvas nodaļas ceļojošā balva: labākā komanda šachā. Pirmajā izcīņā

DV Kanadas valdes vicepr-dis A. Kalupnieks pasniedz DV Toronto nod. šacha kluba vadītājam N. Brasliņam sporta medaļu.

1970. gadā balvu ieguva Hamiltonas jaunieši, bet pēc tam 4 gadus no vietas to ieguva uzvarā Toronto jaunieši un glabā kā savu vēl tagad.

Jānis Ondrichs, viens no pirmajiem kluba jauniešiem, spēlēja DV CV sporta nozares izsludinātā 2. Globālā korespondences šacha meistarībā, iegūstot 3. vietu. Klubs 9 dalībnieku sastāvā piedalījies komandu cīņās Ontario šacha līgā. Klubs zaudēja četras spēles Ontario šacha līgas komandām, bet guva pārliecinošu uzvaru ar ,,Shell'' šacha klubu. Kluba komanda zaudēja draudzības spēlē Latviešu centra komandai ar vienu punktu.

Pirmajā kluba organizēšanas gadā nolēma, ka klubs obligāti rīkos katru gadu vienu meistarsacensību un divus ātrspēles turnīrus. Klubā meistara titulu ieguvuši: Imants Āboliņš — 4 gadus, Jānis Grāvītis — 4 gadus — jaunietis, Jūlijs Atkauķis un Jānis Rītiņš — vienu gadu — jaunieši. Ātrspēles turnīrā pirmās vietas ieguvuši: Jānis Ondrichs — 6 reizes — jaunietis, Imants Āboltiņš — 5 reizes, Jānis Grāvītis — 5 reizes — jaunietis.

Visi iepriekš minētie sacensību dalībnieki ir DV Toronto nodaļas biedri. Vēl ātrspēles turnīrā pirmās vietas ieguvuši Arvils Perro, Eduards Jurkēvics, abi jaunieši, Jēkabs Artmanis un Arnolds Dzilna — nodaļas biedrs. Otrās DV globālās dienās Kanadā mūsu komanda zaudēja ASV komandai, bet ātrspēlē uzvarēja Jānis Reinbergs.

Šacha kluba vadībā darbojušies: J. Reinbergs, K. Gustavs, R. Puriņš, H. Vaits, E. Caune, U. Bendiņš un Andrejs Rītiņš. Klubu no dibināšanas neatlaidīgi vada N.V. Brasliņš un jau vairākus gadus viņa palīgs ir Uldis Bendiņš. Klubā apbalvojumus saņēmuši: J. Ondrichs — DV KV medaļu bronzā 3. un 2. šķiru. J. Grāvītis un I. Āboltiņš — DV KV medaļu bronzā 3. šķiru. N.V. Brasliņš — DV Toronto nodaļas Pateicības rakstu 1968. un 1977. g., DV KV medaļu bronzā 3. šķiru un Atzinības rakstu, DV CV Atzinības rakstu un DV nozīmi zeltā. Ir Zelta dukāta Latvijai īpašnieks. No LSAK — Pateicības raksts.

Kopējais kluba biedru skaits tagad ir 19, no tiem 12 vanagi — jaunieši. Lielākais kluba biedru skaits ir bijis 28.

Makšķernieku sekcija pie DV Toronto nodaļas nodibinājās 1965. g. Jāņa Treija vadībā. Rīkotas makšķerēšanas un žibulēšanas sacīkstes, kā arī izbraukumi nedēļas nogalēs.

J. Treijam uzņemoties pienākumus DV KV valdē, sekcijas vadību pārņēma Jānis Birznieks, noorganizēdams gadā 3 regulāras sacīkstes; martā žibulēšanas, jūlijā un oktobrī makšķerēšanas sacīkstes. Sacīkstēs centās iesaistīt latviešu jauniešus, lai tiem dotu iespēju uzturēties latviskā vidē un varētu viņus, eventuāli, uzņemt DV organizācijā.

Sacīkstes rīkotas Toronto tuvumā, Simko un Ontario ezeros un, lai tās padarītu interesantākas, DV Toronto nodaļas valde savā budžetā ik gadus atvēl lielākas summas balvu iegādei.

Ikviena sacīkste pulcina 20 — 30 dalībnieku, vairumā jauniešus. No 1975. g. sekciju vada Valters Īvāns un Egons Svīte.

Deju kopa „Daugaviņa" turpina aktīvu darbību ar vadītāju Edvīnu Kalviņu, palīdzi Sandru Cifersoni un 35 dejotājiem.

Grupa ir piedalījusies 147 priekšnesumos, ieskaitot piecus Eiropā un divus Rietumu krastā. Savai darbības veicināšanai Dauga-

DV Toronto nod. deju kopa ,,Daugaviņa'' kādā nodaļas sarīkojumā.

viņa saņēmusi $10,000 no Daugavas vanagiem un citiem, un pati nopelnījusi $25,000.

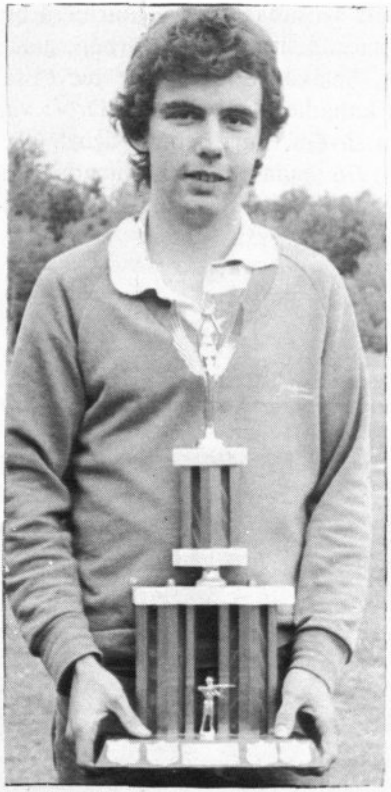
Daugavina ir radījusi 14 jaundejas, 5 no tām apbalvotas Dziesmu svētku jaundeju uzvedumos, kā arī ieguvusi pirmo vietu tautas deju sacensībās pēdējos Dziesmu svētkos Portlandē, ASV.

Daugaviņa rīkojusi un vadījusi piecus starptautiskus uzvedumus, radot labu sadarbību ar citām grupām. Tās dejotāji ir ieņēmuši svarīgus vadītāju posteņus Metro Toronto Karavanas Rīgas paviljona rīcības komitejā un pēdējos gados ir ieguvuši vairākas godalgas, viena no tām ir ,,labākais paviljons''.

Bez tam vēl Daugaviņa rīko ,,Romas pagrabiņa'' sarīkojumu un gadskārtējo eglītes vakaru. Lai nodrošinātu latviešu tautas eksistenci, 20 Daugaviņas dejotāji apprecējušies ar latviešiem, no kuŗiem lielākā daļa ir pašu grupas locekļi.

Daugaviņas galvenais mērķis ir uzturēt latviešu deju tradiciju, pieturēt jauniešus pie latviešiem un nodarbināt viņus latviskos darbos.

Šaušanas sekcija pie DV Toronto nodaļas pastāv jau kopš 1964. gada. Šaušana notiek ar mazkalibra šautenēm, pistolēm, kā arī ar bisēm šaujot māla baložus.

Viens no labākajiem šāvējiem Amerikas kontinetā — Pēteris Grauds.

Toronto Latviešu mednieku un makšķernieku īpašumā ,,Bērzainē'' katru vasaru rīkotas nodaļas meistarsacīkstes.

Pēdējo desmit gadu meistari: Mazkalibra šautenes — 1972. un 1973. g. O. Zvirgzdgrauds. 1974. g. līdz 1982. g. P. Grauds. Pistoles — 1972. un 1973. g. G. Oškalns. 1974. g. līdz 1976. g. S. Dambergs. 1977. g. līdz 1982. g. P. Grauds. Māla baloži — 1975. g. E. Ģīmis, 1976. g. K. Šverns, 1977. g. J. Miķelsons, 1978. g. un 1979. g. K. Šverns, 1980. g. un 1981. g. A. Mackars, 1982. g. J. Beitiņš. Dāmu meistare ar šautenēm 1977. līdz 1982. g. L. Eglīte.

Dalībnieku skaits šaušanas nozarē caurmērā bijis ap divdesmit divi. Kaut šāvēji sacentušies gan savstarpēji, gan arī ar citām latviešu komandām, lielākā vērība tomēr pievērsta latviešu vārda propagandēšanai kanadiešu sabiedrībā. Droši var teikt, ka maz ir tādu kanadiešu šāvēju, kuŗi nebūtu dzirdējuši par latviešiem.

Pēteris Grauds 1976. gadā bija visas Kanadas jaunatnes meistars, kā arī valsts komandas loceklis starptautiskās šaušanas sacīkstēs. Šaušanas nozari pēdējos sešus gadus vadījis O. Zvirgzdgrauds.

DV Toronto nod. vanadžu kopa

Vanadžu kopas dalībnieces Ziemsvētku tirdziņā 1982. gada decembrī DV namā, Toronto. Kreisā pusē saimniece Vera Bebre.

Dzīvojot Kanadas lielākajā latviešu centrā, pēdējie 10 gadi aiztecējuši nemitīga darba steigā. Kopas vanadzes pildīja dažādus uzdevumus: godināja aktrisi Almu Maču, plkv. A. Silgaili 80 gadu dzimšanas dienā, rīkoja modes skates, piedalījās 6. un 7. dziesmu svētkos, gādājot par koŗa un cieminu pacienāšanu, palīdzēja ar saviem darbiem nodaļas 25 un 30 gadu svētkos.

1980. gada pavasarī vanadzes ,,mežu dienās'' apstādīja veselu aleju Sidrabenē.

DV vīru korim 1977. gadā un Zīlēm 1981. gadā par 10 gadu pastāvēšanu vanadzes pasniedza koŗu karogus.

Pie kopas darbojas vakarētāju puduris. Pirmā sanāksme notika 1974. gadā ar 21 dalībnieku. Vakarētāju rīcībā 4 labas grāmatas par tautas tērpu gatavošanu ar aprakstiem, fotografijām un izgatavotiem paraugiem, ko sakārtojusi Lilija Treimane. Toronto vanadžu kopa var lepoties ar izdoto grāmatu ,,Latviešu jostas'' A. Dzērvītes un L. Treimanes sakārtojumā. Greznā grāmata ir latviešu un angļu valodā.

DV Toronto nod. vanadžu kopas pilnsapulce 1980. g. 16. martā DV namā, Toronto. Vidū vanadžu kopas vadītāja Silvija Ozola, blakus DV Toronto nod. valdes priekšsēdis Z. Akots.

DV Toronto sieviešu koris ,,Zīle'' dibināts 1970. gada 19. janvārī. Sākumā kori vadīja Austra Plampe. Kopš 1974. gada 20. maija, kad koŗa vadību uzņēmās trimdas latviešiem labi pazīstamais diriģents — komponists Arvīds Purvs, ,,Zīle'' izveidojās par izcilu mūzikālu vienību, kas saņēmusi daudzu mūzikas kritiķu atzinīgas un bieži cildinošas atsauksmes.

Koris audzis ne tikai mūzikālā, bet arī skaitliskā ziņā, izveidojies par lielāko latviešu sieviešu kori brīvajā pasaulē. Intensīva darba gados koncertējis 86 reizes (kopš dibināšanas 96); sniegti 34 patstāvīgi koncerti un piedalījies 52 citos sarīkojumos ar daļēju programmu. Koncerti notikuši ne vien Toronto un citur Kanadā, bet ar 11 koncertiem ,,Zīle'' viesojusies lielākos latviešu centros ASV: Bafalo, Filadelfijā, Gaŗezerā, Klīvlandē, Ņujorkā, Ročestrā, Vašingtonā.

Piedalījies Dziesmu svētkos, uzstājies televīzijā. 1976. gadā izdeva savu pirmo un 1979. gadā otro skaņu plati ,,Zīles dzied tēvzemei'', Toronto simfoniskā orķestŗa stīgu kvinteta pavadījumā. Neatlaidīgā darbā un mūzikāli augstvērtīgā repertuāra sniegumā ,,Zīle'' ierosinājusi daudzus komponistus rakstīt jaunas dziesmas. Tā koŗa repertuārs bagātinājies ar 45 dziesmām, kuŗas sniegtas pirmatskaņojumā, no tām 19 ir komponistu Viktora Baštika, Jāņa Kalniņa, Tālivalža Ķeniņa, Jāņa Norviļa, Imanta Saksa, Arvīda

7. gadskārtējais koncerts Toronto 1979. gadā.

Pirms dziesmu dienu kopkoncerta ar virsdiriģentu Arvīdu Purvu Gotlandē, Zviedrijā, 1979. gada jūnijā.

Purva un Andŗa Vītoliņa — īpaši ,,Zīlei'' veltītas. Vairākas no šīm dziesmām ir plašākas kompozicijas ar stīgu kvinteta vai klavieŗu pavadījumu. Ar šo ir dots ievērojami liels mūzikālais pienesums latviešu koŗu dziesmu repertuārā.

1982. gada 13. novembrī, Mārtiņdienas iezīmē, zīles tikās ar viņu labvēļiem jautrā vakarā ,,Nākotnes ieceres'', kuŗa krietno atlikumu nolēma izlietot skaņdarbu pasūtinājumiem. Līdzekļus jaundarbu pasūtinājumiem piešķīruši: DV Toronto nodaļa, DV Kanadas valde un PBLA Kultūras fonds.

DV organizācija un latviešu sabiedrība, atzinīgi novērtējot koŗa darbu un lielo devumu latviešu dziesmu repertuārā, ir piešķīrusi vairākus atzinības rakstus, goda diplomu un balvas, (Sk. atsevišķu rakstu).

Zīles, sagatavojot ik gadu jaunu koncertprogrammu un koncertējot, atskaitot pāris vasaras mēnešus, kopā pulcējas apm. 60 reižu. Koris darbojās ar valdi ilggadējās priekšnieces Monikas Jonānes vadībā. Diriģents un komponists Arvīds Purvs ir pirmais mūziķis, kuŗam 1972. gadā piešķirta DV nozīme zeltā. Bijis virs-

9. gadskārtējais koncerts Toronto. Priekšplānā pianiste Rita Strautiņa un dir. Arvīds Purvs 1981. gadā.

diriģents 16 dziesmu svētkos ASV, Kanadā un Eiropā. Komponējis koŗa dziesmas un kantātes, sastādījis vairākus dziesmu krājumus.

Koŗa ,,Zīle'' saīsināti recenziju izvilkumi.

Laimīgs ir koris, kuŗu vada komponists Arvīds Purvs, saka mūziķi:

,,Arvīda Purva vārds nodrošina katram koncertam un koŗa vienībai solidu mūzikālu reputāciju. Zīles patiešām var būt laimīgas, ka viņas vada diriģents, kuŗā vislabākās latviešu mūzikas tradicijas ar jauniem meklējumiem mūzikas pasaulē. Viņa enerģiskā vadība saliedējusi Zīles patiesi slavējamā vienībā''. (Imants Sakss)

,,Laiks'' Nr. 99, 1975. g. 10 decembrī. ,,Purvs liekas pieiet korim kā kamerorķestrim, pasvītrojot un izceļot īpašu balsu nokrāsu īpatnības''. (Gunta Plostniece)

,,Latvija Amerikā'' Nr. 43, 1976. g. 30. oktobrī.

,,Zīļu priekšnesumi spēj iesildīt, aizraut. Arvīds Purvs ar savu kompetento, profesionāla mūziķa prasmi Zīles kori izveidojis par spožu, masīvu, krāšņi skanošu vienību, kuŗa cildinošā veidā ceļ godā skaisto latviešu koŗa dziesmu. Par Zīles nākotni nav ne mazāko šaubu, to totāli garantē A. Purva personība un dziedoņu

balsu augstā kvalitāte. Viņa vadītā Zīles mūzicēšana stingri iekļaujas noblesās koŗu kultūras tradicijās''. (Jānis Kalnietis)

,,Latvija Amerikā'' Nr. 17, 1977. g. 30 aprīlī.
,,Diriģentam A. Purvam ir kāds maģisks spēks padarīt kori par savu instrumentu, kuŗu viņš tad pārvalda pilnībā. Viņš sevi atestēja par izcilu koncertmeistaru. Precīzi kopskaņā saliedētās balsis, saistoši jūsminoši kāpinājumi bez pārspīlētiem forte akcentiem, bet ar izsmalcinātu mūzikālu frazējumu vispār, ierindo Zīles kori kā vienu starp izcilākiem mūsu koŗu sarakstā''. (Ādolfs Grigals)

,,Laiks'' 1977. g. 22. maijā.
,,Koris apliecināja savas labās īpašības: noturīgu intonāciju, izlīdzinātu kopskaņu, smalki niansētu un labi frazētu dziedājumu. Diriģents panācis dziesmās plašu dinamisku skālu. Radošs gars liecina par dzīvību''. (Viktors Baštiks).

,,Latvija Amerikā'' Nr. 15, 1978. g. 15. aprīlī.
,,Zīle dzied ar tām zīmīgo vieglumu, skaisti ieēnoto frazējumu, ļoti precīzu ritmisko pulsu, ar dzidru forte mūzikālajā kāpinājumā. Aizvadīto gadu laikā Zīle sevi atestējusi par ļoti nopietnu dziedātāju vienību — diriģents Arvīds Purvs ir spējis balsis saliedēt izbalansētā ansamblī, kas īpaši izceļas ar smalku melodisku frazējumu un pārliecinošu mūzikālo iejūtu. Korim ir tradicija savos koncertos reprezentēt jaunus nedzirdētus darbus. (Ilze Štrāle-Didrichsone).

,,Latvija'' Vācijā, 1979. gada 28. jūlijā.
,,Zīle savā nozarē ir labākā dziedātāju vienība Rietumpasaulē. Zīļu priekšnesums rūpīgi izstrādāts ar dziļu poētisku pamatievirzi, izruna skaidra, labs balsu sastāvs ar izlīdzinātiem samēriem. (Andris Vītoliņš).

,,Latvija Amerikā'' Nr. 18, 1980. g. 3. maijā.
,,Zile diriģenta Arvīda Purva vadībā izveidojusies par vienu no spožākām latviešu koŗu vienībām. Zīlēm ir visas slavējamās īpašības, lai spētu joprojām augt: labais balss sastāvs, kuŗu vidū ir daudz skolotu balsu, mūzikālā skaidrība, nevainojama dikcija, jauka kantilēna, skaistas, neforsētas augšas un dzidrs piano''. (Žanis Zentiņš).

DV Toronto sieviešu koris Zīle.

Dibināts 1970. gada 19. janvārī.

Apbalvojumi

1975. gadā. — *DV KV atzinības raksts.* Par sevišķiem nopelniem DV organizācijas darbā un mērķu sekmēšanā.

1976. gadā. — *6. Latviešu Dziesmu svētku Kanadā* atzinības raksts un balva — kā korim, kas sniedzis visvairāk koncertus.

1978. gadā. — *6. Vispārējo latviešu Dziesmu svētku ASV* atzinības raksts — pateicībā par dziesmu svētkiem Bostonā veltīto darbu.

1980. gadā. — *DV CV atzinības raksts* — par izciliem nopelniem DV organizācijas darbā un mērķu sekmēšanā.

1980. gadā.— *PBLA kultūras fonda Goda Diploms.* „Koris ir izpelnījis īpašu atzinību par viņa sasniegumiem koŗa dziesmās, kas dara godu latviešu vārdam un latviešu tautai citu tautu vidū, un kā atzinības zīmi piešķīra viņam šo goda diplomu."

1981. gadā. — *7. Vispārējo latviešu Dziesmu svētku Kanadā* atzinības raksts un balva kā korim, kas īpašu vērību piegriezis jaundarbu iestudēšanai un atskaņošanai.

Vācija

DV R -Vācijas valdes darbība

1973. gada 17./18. marta delegātu pilnsapulcē par zemes valdes priekšsēdi uz nākošiem 3 gadiem ievēl līdzšinējo ārējās inf. vadītāju J. Leitīti. Statūtu nosacītajā rotācijas kārtībā par valdes locekļiem no jauna ievēl A. Stuburu (Frankfurte) un A. Glāznieku (Memingena). Par Vācijas CV locekli ievēl J. Leitīti.

1973. gada delegātu sapulcē par centrālo jautājumu izvēršas Bērzaine. Neapmierināti ir visi, bet sapulce nepieņem nekādu lēmumu.

5. maijā priekšsēdis sasauc pirmo sapulci Minsterē. Viņš ziņo, ka ir jau apmeklējis Krēfeldes nodaļu.

Nākošo dienu programmai priekšsēdis vēlētos: 1. vēl ciešāk vienot organizācijas biedrus un aktīvizēt nodaļu darbību; 2. meklēt ciešu sadarbību ar pārējām trimdas organizācijām un pārējām zemju valdēm, jo sevišķi ar CV. Par steidzamākā jautājuma atrisināšanu viņš uzskata 1. izbeigt katru publisku disputu ar LKIA un event. domstarpības kārtot savstarpēji. Valde par sakarnieku ar LKIA izrauga Dr. J. Plato. 2. Nākošo gadu laikā panākt Bērzaines jautājuma izkārtošanu vienā vai otrā veidā. Viņš iesniedz valdei pārskatu par visu, kas B. darīts, un arī savus uzskatus par Bērzaini. Arī bij. valdes priekšsēdis ir piesūtījis ,,Pārdomas par Bērzaini''. Vadoties ar apstākļiem, kādi radušies, valde nolemj uzsākt dialogu ar pilsētas valdi par B. apbūvi.

Pēkšņi smagi saslimušā A. Stubura vietā valde pieaicina nākošo kandidātu V. Rēboku.

19./20. maijā valdes priekšsēdis piedalās CV sēdē Londonā, tur viņam uztic 2. vicepriekšsēža darbu. 10. jūnijā valdes priekšs. pārstāv organizāciju Lommeles svētceļojumā un to turpina darīt arī nākošos gados. 18. 7. piedalās paplašinātā LAKEC sēdē Ķelnē. Dziesmu svētku laikā kopā ar dažiem valdes locekļiem piedalās Dr. J. Platā izkārtotajā tikšanās ar LKIA pārstāvjiem. Sarunu dalībnieki vienojas priekšdienās event. strīdus jautājumus kārtot tiešās sarunās, neiejaucot pārējo trimdas sabiedrību.

18. 8. līdz 4. 9. priekšsēdis pavada Bērzainē. Kopā ar dažiem valdes locekļiem viņi uz vietas apskata un pārrunā visu nepieciešamo. Kopā ar valdes locekli A. Glāznieku apmeklē pilsētas būvvaldes plānošanas daļu. Sarunu rezultātā būvvaldes virspadomnieks kādā pievakarē apmeklē Bērzaini, lai uz vietas varētu dot padomus kā rīkoties. Tad atklājas, ka tālu izdaudzinātais projekts par kāda ceļa būvi caur B. territoriju nebūt nav domāts ceļš, bet gan garāks tunelis, kas ietu dziļi zem lielā kalna masīva. Virspadomnieks pasvītro, ka viņš jūt zināmu pienākumu iestāties par bij. latviešu leģionāriem. Ar šo tikšanos ir nodibinātas labas attieksmes, kas turpinās vēl šodien. Valdes priekšsēdis apmeklē arī D.Bādenes valdības dabas aizsardzības padomnieku un pārrunās noskaidrojas, ka uz visa gabala būvēties gan nedrīkstēs, bet vienu daļu atbrīvot no aizlieguma principā varētu.

15./16. sept. sēdē Menchengladbachā valde piekrīt uzsāktām sarunām B. lietu kārtošanā. Lai netraucēti varētu sākt dažādu rakstu, plānu un ierosinājumu iesniegšanu, valde atzīst, ka no invalidu nama fonda valdes prezidijs var izlietāt līdz DM 5000. Par šo lēmumu nobalso 7: 2. Vēlāk šis lēmums raisa dažos ārpus valdes esošos lielu satraukumu, jo tā esot nevajadzīga līdzekļu izlietāšana. Valde arī nolemj pie sūtņa K. Zariņa stādītā bērza pielikt plāksni. Diemžēl, tā nav pielikta pat vēl šobaltdien.

Lai dotu LCP un LCK Vācijā iespējamo atbalstu, valde nolemj: „Vietās, kur nepastāv tautas kopības komitejas, DV nodaļas saziņā ar LCK apgabala pārstāvi izplata Tautas kopības kartītes".

1974. gads.

5. janv. valdes sēdē piedalās arī DV priekšnieks J. Frišvalds, DVF valdes priekšs. L. Rumba, kā arī DV ģenerālsekr. A.J. Bērziņš. Sēdes gaitā priekšsēdis lūdz DV priekšnieku gādāt par to, lai CV nerada tik pārāk daudz dažādu fondu, tie krietni apgrūtina zemju budžetus.

Valde nolemj minēt kandidātus LCP vēlēšanām un priekšsēdis tos iesniegs. Valdes priekšsēdis saņēmis ļoti daudz vēstuļu, ne tikvien no organ. biedriem, par Bērzaines jautājumu. Lielākā daļa ir pozitīvi noskaņota valdes darbiem, bet daļa nostājas pret to.

7. apr. sēdē valde nolemj segt 4 jauniešiem ceļa izdevumus uz Lommeles kapu svētkiem. Valdes priekšsēdis apmeklējis vairākas

nodaļas. Ticies ar LCK priekšsēdi A. Cipuli sadarbības pārrunām. Februārī ticies ar ALA priekšsēdi J. Spilneru. TV filmu producents „Stern" izteic vēlēšanos uzņemt interviju par Latviešu leģionu.

6./7. apr. delegātu sapulce Minsterē. Biedru skaits samazinājies par 69. Tas izskaidrojams ar to, ka no sarakstiem svītroti tie biedri, kuŗi nekādu interesi par organizāciju neizrādīja, nekārtoja savas saistības un daudziem pat nebija zināmas dzīves vietas. Likvidējušās 2 kopas, jo biedri pārcēlušies uz citām dzīves vietām. Sapulce pieņem CV izsludinātos noteikumus par DV jaunatni. Jaunatnes noz. vadītājs Dr. J. Platais savā ziņojumā min dažus šķēršļus, kas kavē jaunatnes iesaistīšanu DV organizācijā. Referentes B. Šmitas-Kalējas ierosmē un vadībā pie MLĢ nodibinājusies DV jaunatnes kopa. Izrādās, ka saistīšanos ar organizāciju kavē arī politiski iemesli, kas katrā ziņā rodas no pārāk liberālās, ar marksisma iekrāsu, ietekmes Vācijas jaunatnē.

4. maijā priekšsēdis kopīgi ar J. Plato un A. Burmeisteru Manheimā satiekas ar LKIA pārstāvjiem. Lai arī daudzo gadu nesaprašanās nav viegli pārvarama, tomēr prese vairs netiek iejaukta attieksmju kārtošanā.

Laikā no 19. līdz 22. maijam priekšsēdis apmeklēja vairākas nodaļas Z-Vācijā. Piedalās 27./29. jūnijā CV sēdē, Almelijā. 28. jūl. apmeklē bērnu nometni Annabergā.

Nodaļu apmeklējumā saklausīja ierosinājumu zemes valdei izdot 3—4 reizes gadā informāciju, ko tad piegādātu katram biedram. Laikā no 28. 9. līdz 9. okt. valdes priekšsēdis apmeklē 9 nodaļas D.Vācijā, satiekas ar pāri par 200 biedriem, iegūst daudz ierosinājumu un labu atsaucību par apmeklējumiem. 6./8. sept. priekšsēdis runā DVF salidojumā Mansfīldā. 12. 10. priekšlasījums MLĢ.

1975. gads.

18. janv. sēdē Vircburgā lēmums izdot 3—4 reizes gadā DV Vēstis, kuŗas saturētu informāciju par DV darbu. Vēstis katram biedram piegādātu ar nodaļu starpniecību, Jau 74. gada dec. Ziemas svētkos priekšsēdis izsūtījis vēstuli katram DV biedram ar darbības informāciju.

TV filmā par SS daļa par Latviešu leģionu izlaista; iemeslus redaktors izvairījās sacīt. Filmu rādīja 74. gada beigās. Valde konstatē, ka padomijas spiediens uz trimdas latviešiem pastiprināsies, jo ,,...pirmo reizi Vācijā darbu uzsākusi Pad. Sav. draudzīgā latviešu grupa..." t.i.,t.s. ,,Leivas grupa Fīrsenē".

8./9. martā delegātu sapulce Manheimā. Biedru skaits samazinājies par 10. Uzskaitot iemeslus biedru skaita krišanai, priekšsēdis tomēr atzīst, ka vēl visas iespējas nav pietiekoši izsmeltas jaunu biedru iesaistīšanā, un aicina katru DV biedru iesaistīt vismaz vienu jaunu biedru mūsu organizācijā. Sapulcē arī pārrunā braucienus uz okupēto Latviju un atzīst, ka personīgie sakari ir nepieciešami, bet tūrisms noraidāms, kā jau sacīts CV lēmumos. Sapulces beigās Staburaga nodaļas delegāts iesniedz ierosinājumu pārdot Bērzaini un iegādāties citu īpašumu. Sapulce to atliek uz nākošo gadu, jo tas vispirms jāizrunā nodaļu gada sapulcēs.

Pēc DV priekšnieka vēlēšanās priekšsēdis piedalās ,,kongresā par cilvēku tiesībām un pašnoteikšanos" Lucernā 5./6. apr. 23. maijā pr-dis pārstāv organizāciju sanāksmē jaunatnes ietvaros. No aprīļa vidus līdz maija vidum priekšsēdis uzturas ASV un Kanadā. 5. maijā Toronto runā par nacionālpolītisko stāvokli un no 7. līdz 9. maijam ir klāt DV CV sēdē. Šinī sēdē DV ģen. sekr. ierosina reiz noskaidrot, kas īsti drīkst noteikt par Bērzaini, jo tagad, kad tur iesākas rosības, rodas strīdi. CV sēdē paliek ieskatos, ka Bērzaine pieder DV organizācijai, bet noteikšana par to ir CV.

12. jūl. priekšsēdis ar dažiem valdes locekļiem apmeklē Freiburgas pilsētas būvvaldi un dabas aizsardzības lietu kārtotāju nodaļu. Pēc sarunām secināms, ka event. būvdarbi jānodod tikai vietējam architektam.

5. sept. sēdē valde nolemj salabot piebraucamo ceļu, izdarīt vecās ēkas remonta darbus un jaunbūves ierosinājumu virzīt tālāk. 1. 11. sāk sarunas ar vietējo arch. firmu par remontiem un būvdarbiem Bērzainē.

15. novembrī priekšsēdis satiekas ar DV priekšnieku, kas viesojas Vācijā. Pārrunās ar viņu, valde atbalsta priekšnieka uzskatus kļūmīgajā Spilnera braucienā uz okupēto Latviju. 6. 12. sēdē Menchengladbachā valde lemj katram iebraucējam no okup.

Latvijas izmaksāt DM 300, jo sākumā nauda visvajadzīgāka. Nolemj maksāt 2 jauniešiem un 2 kaļa invalidiem ceļu uz DV globālām dienām Londonā 1976. gadā.

Valdes priekšsēdim bijušas domstarpības ar kādu LCK darbinieku par provocējoša raksta publicēšanu ,,Latvijā''. Uz to priekšsēdis atbildējis ar vēstuli autoram, piesūtot sava raksta kopijas LCK, LCP un DV birojam. Valde nostājas priekšsēža pusē. Pārskata gadā izdotas 3 Vēstis. ,,Stāvoklis Latvijā'' turpina iznākšanu. Priekšsēdis apmeklējis 12 nodaļas, arī DV Holandes nodaļu, un runājis 9 gadījumos.

1976. gads.

Valdes priekšēdis februārī raksta visām tām nodaļām, kuļas iepriekšējā gadā nebija sūtījušas delegātus, aicinot tās katrā ziņā tādus izraudzīt šā gada sapulcei.

10. un 11. aprīlī delegātu sapulcē valde pieprasa pilnvaras Bērzaines lietu kārtošanai. Tanī pašā laikā Memingenas nodaļas delegāts iesniedz ierosinājumu Bērzaini pārdot. Pēc gaļākām diskusijām ar 20: 10 balsīm delegāti pieņem valdes pieprasījumu.

Delegātu sapulce, pamatojoties uz 1953. gada lēmumu, nolemj neiestāties LCP par biedru—veicinātāju, bet ieteic visiem DV biedriem izpirkt Tautas kopības kartes. Sapulce pieņem rezolūciju, kuļa prasa stingru nostāju pret sadarbību ar Kult. sakaru komiteju Rīgā.

Biedru skaits samazinājies par 13. Valde izdod 3 reizes ,,DV Vēstis'' un ,,Sāvoklis Latvijā'' kā ik gadu. Vācijas valde samaksā 2 žurnālistiem ceļa naudu uz 3. globālām dienām Londonā. Valdes priekšsēdis apmeklējis 14 nodaļas un 21. nov. arī Holandes nodaļu. CV uzdod Vācijas valdes priekšsēdim kārtot CV saimnieciskos jautājumus.

11. apr. ar aklamāciju delegātu sapulce nākošiem 3 gadiem ievēl par priekšsēdi J. Leitīti.

26. jūn. priekšsēdis kopā ar inf. nozares vadītāju piedalās Goslaras nodaļas mītnes atklāšanā.

26. aug. — 31. aug. DV globālās dienās piedalās visi valdes locekļi. Priekšsēdis nolasa priekšlasījumu ,,Kritikas mēģinājums DV darbam''. Brokvudas kapos, latviešu nodalījumā priekšsēdis noliek visas organizācijas vainagu. DV globālo dienu iz-

stādē Vācijas DV piedalās ar diagrammām un dažādiem eksponātiem. 2. okt. sēdē valde nolemj piešķirt DV Fondam aizdevumu DM 30.000 apmērā, iepriekš izprasot delegātu rakstveida piekrišanu ,,Straumēnu'' iegādei.

1977. gads.

Biedru skaits samazinājies par 22. Valdes sēdē 29. janv. nolemj pasūtināt MLĢ internāta vajadzībām 1 eks. DVM. Bērzaines ūdensvadu un piegādes sistēma tuvojas pilnīgam sabrukumam, tādēļ valde nolemj akas jaunbūves darbus izdot kādai firmai. Izmaksa apm. DM 50.—60.000. Lēmumu pieņem ar 6 : 2 balsīm. Valde nolemj atbalstīt Patiesības fondu ar DM 500. Aicinājumā iestādies LAKEC valdes domas dalās, tādēļ vienojas par divi rezolūcijām: par un pret.

Britu Reinas armijas mācītājs lūdz ziņas par baznīcu stāvokli okupētajā Latvijā. Pārskatu par baznīcām laipni piesūta LNF Zviedrijā. MLĢ direktors ar skolēnu talku to pārtulko angliski. No valdes aprīlī izstājās A. Glāznieks.

2./3. apr. delegātu sapulce ir viena no vētrināk̄ām. Grupa delegātu izsaka valdei pārmetumus par jaunās akas būvi. Parmetumu pamatā ir 3 invalīdu raksts ,,Latvijā'' 5.2.77. Tam seko 26. 2. Spurdziņa lasītāja vēstule ar pārmetumiem valdes priekšsēdim. Delegātu sapulcē, balsojot ar 26 balsīm, atturoties 3, atzīst valdes rīcību pareizu.

DV R-Vācijas nodaļu/kopu delegātu sapulces dalībnieki 1977. g. 2./3. aprīlī Manheimā.

DV R -Vācijas valdes 1977. g. 1. oktobŗa sēdes dalībnieki Menchengladbachā. No kr. sēž: ārējās inf. nozares referents A. Klimanis, valdes sekretārs — kasieris A. Mežals, vanadžu nozares vadītāja T. Gūtmane, valdes pr-dis J.Leitītis. Stāv no kr.: aprūpes nozares vadītājs A. Burmeisters, vicepriekšsēdis un jaunatnes nozares vadītājs Dr. J. Platais, kultūras nozares vadītājs O. Baltputnis, informācijas noz. vadītājs R. Skadiņš.

9./10. apr. pēc DV priekšnieka vēlēšanām priekšsēdis apmeklē DV Francijas nodaļu. 30. apr. piedalās ELJA sarīkotā seminārā Āchenā.

1. jūl. priekšlasījums MLĢ vecāko klašu audzēkņiem.

Vairākkārt ticies ar Gaismas akcijas vadītāju Kļaviņu, pārrunājot iespējamu sadarbību. 23./24. jūl. piedalās CV sēdē Anglijā, ,,Straumēnos''.

Apmeklējis 10 nodaļas Vācijā, 4 reizes bijis Freiburgas pilsētas iestādēs, kārtojot Bērzaines problēmas. Piedalījies Freiburgas pilsoņu sanāksmē, kuŗā apspriests pilsētas jaunais apbūves plāns.

Vasarā mirušais LKOK kapteinis Caunītis testamentā atstāj DM 3000 — valdes priekšsēža izlietāšanai pēc saviem ieskatiem.

Laikā no 13. līdz 25. okt. priekšsēdis apmeklē 10 nodaļas Anglijā, nolasot priekšlasījumus.

1978. gads.

4. feb. sēdē Minsterē priekšsēdis izteic nožēlu par DV priekšnieka samērā aso iejaukšanos Bērzaines lietu kārtošanā ar 2. 12. 77. rakstu visiem CV locekļiem. Valde katēgoriski noraida pārmetumus DV R -Vācijas valdei, jo valde rīkojusies statūtos paredzētā kārtībā.

Biedru skaits samazinājies par 6.

17. marta valdes sēdē, sakarā ar vanadžu vadītājas T. Gūtmanes ilgstošo slimību, valde lūdz A. Alužāni komisāriski kārtot vanadžu darīšanas Vācijā. Uz DV Beļģijas nod. 25 gadu jubileju valde deleģē O. Baltputni. Valdes priekšsēdis pieteic, ka nevar piedalīties CV sēdē Bostonā. Statūtu kārtībā valde sūta Dr. J. Plato piedalīties sēdē.

18./19. martā delegāti pēc debatēm par Patiesības fondu atzīst, ka tas ir nepieciešams.

Neredzīgo pārstāvis E. Retigs ziņo, ka 95% ieskaņojumi lentēs neredzīgo vajadzībām nāk no DV.

Bērzaines jautājumā norit spraigas debates, rodas ierosinājumi to pārdot. Sapulce ar 19 balsīm, 4 atturoties, nolemj palikt pie 1976. gada lēmuma.

Nolemj centrālo valstssvētku sarīkojumu un DV salidojumu rīkot centrāli Frankfurtē.

DV R -Vācijas nodaļu delegātu sanāksmes dalībnieki 1978. g. 18./19. martā Minsterē.

DV R -Vācijas nodaļu/kopu delegātu sapulces dalībnieki 1979. g. 29. aprīlī Bērzainē.

19. marta sēdē priekšsēdis lūdz viņu neveselības dēļ uz 3 mēnešiem atbrīvot no pienākumiem. Viņu aizstās Dr. J. Platais.

26./27. aug. valdes sēde notiek Bērzainē. Sēdi vada vicepriekšsēdis, jo priekšsēdis kopš jūlija atrodas ASV un Kanadā. Dr. Platais ziņo par sēdi Bostonā un ka rev. komisijas priekšsēdis S. Spurdziņš, nevērojot del. sapulces lēmumus, ieteicis Bērzaini pārdot. O. Baltputnis paziņo izstāšanos no valdes, jo viņa uzskati B. jautājumā nesaskanot ar pārējo valdes locekļu uzskatiem.

6. dec. — valdes priekšsēdis J. Leitītis apmeklē Freiburgas pilsētas galvu sociālās lietās. Sarunās panāk, ka viņš pilsētas padomē iestāsies par DV labvēlīga lēmuma pieņemšanu. Tālākos apmeklējumos priekšsēdis pētī iespējas materiālai kā arī citai palīdzībai pie D -Bādenes aprūpes iestādes direktora un pilsētas būvvaldes direktora. Abi sola garantēt atbalstu DV organizācijai kā atļaujas iegūšanai, tā arī pabalstu un aizdevumu sagādē.

1979. gads.

5./6. janv. sēdē Minsterē valdes priekšsēdis informē valdi par redzēto un piedzīvoto ASV un Kanadā. ASV un Kanadā viņš apmeklējis 9 nodaļas, Gaŗezeru un inv. namu ,,Rota'', kur arī runājis priekšlasījumos.

DV priekšnieks J. Frišvalds uzrunā DV R -Vācijas nodaļu delegātu sapulci 1979. g. 29. aprīlī Bērzainē. No kr.: O. Mazarkevics, J. Leitītis, J. Frišvalds un A. Mežals.

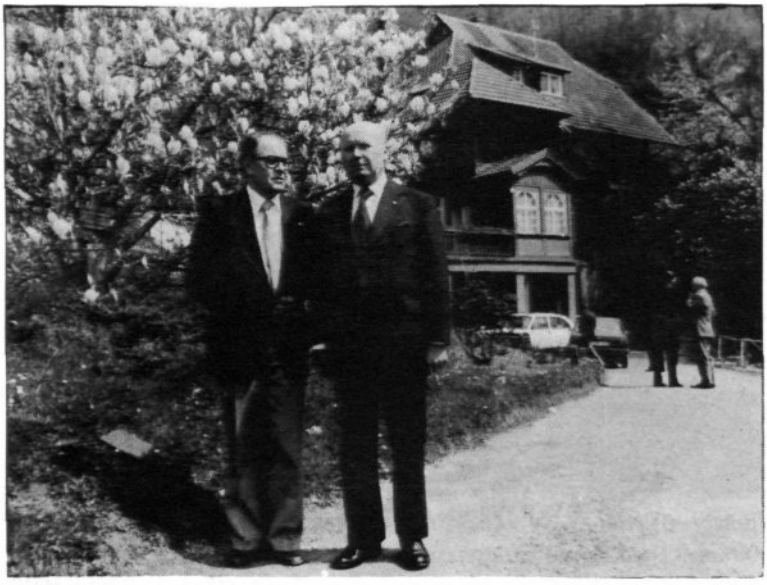
Valde nolemj uzsākt sarunas ar ELJA event. sadarbībai nākotnē. Nolemj iespiest Ziemas svētku kartītes ar Bērzaines motīviem.

2./3. marta sēdē valde piešķir DM 1000 MLĢ skolēnu braucienam uz Gotlandes dziesmu dienām, DM 500 Eiropas vasaras skolai.

24. martā 3 valdes pārstāvji tiekas ar ELJA pārstāvjiem un nolemj saaicināt lielāku skaitu cilvēku paneļdiskusijām rudenī. Tā kā delegātu sapulcē jāpieņem galīgais lēmums par Bērzaines likteni, valde savā 27. apr. sēdē nolemj iesniegt sapulcei priekšlikumu Bērzaini paturēt un izbūvēt.

DV Vācijas valde iestājas Brīvības fondā ar $500. Šēdē piešķir Z. Mauriņas fondam DM 500 un nolemj, sākot ar 1979. gada 1. janv. katram DV biedram par jaundzimušu bērnu izmaksāt DM 250. 1979. gada 1. janv. biedru skaits audzis par 2 biedriem.

28./29. aprīļa delegātu sapulcē piedalās DV priekšnieks J. Frišvalds, viņš teic arī runu. Sapulcē ierodas arī Freiburgas pilsētas

DV priekšnieks J. Frišvalds un DV R -Vācijas valdes priekšsēdis J. Leitītis Bērzainē 1979. g. 29. aprīlī, DV R -Vācijas nodaļu delegātu sapulces laikā.

vecākais Dr. Kiefer (sociālās), kurš uzrunā delegātus. Pilsētas būvdaļas virspadomnieks Bäumle paskaidro, kādēļ visas lietas ar Bērzaini kārtojas tik ļoti lēni. Tālāk darba gaitas turpinājumā DV priekšnieks paziņo CV ierosinājumu Bērzaini pārdot. Arī delegātu starpā atkal uzpeld jautājums par pārdošanu. Balsojot par valdes priekšlikumu, sapulce nolemj ar 16 balsīm Bērzaini paturēt, 11 pret un 4 atturoties.

Valdes priekšsēža pilnvarām izbeidzoties, par jaunu ievēl J. Leitīti ar 25 balsīm, 5 atturas. Par CV locekli ievēl atkārtoti J. Leitīti ar visām balsīm. A. Mežals atsakās tālāk uz valdes locekļa amatu kandidēt un atsakās arī no biroja darbinieka amata.

2. jūnijā valdes sēdē nolemj Bērzainē izdarīt pamatīgus remontus galvenā mājā; darbus vadīt un rīkot uzņemas S. Spurdziņš. Turpināt panākt jaunbūves projekta reālizēšanu.

Jūnijā valdes priekšsēdis piedalās CV sēdē Visbijā. No 26. jūn., priekšsēdim esot slimnīcā, viņa darbu pilda Dr. J. Platais. 15. sept.

DV. R -Vācijas valde 1979. gadā Bērzainē.

Minsterē J. Leitītis atkal uzņemas savus pienākumus. Šinī sēdē parādās pirmās nesaskaņas ar biroja darbinieku, kas tagad atkal grib palikt darbā. Viņa uzskats ir, kā nekādi norēķini par darbu valdei nav jādod, jo ir delegātu sapulces iecelts.

Valdes priekšsēdis, pamatojoties uz nepārtrauktu biedru skaita samazināšanos, iesniedz valdei ieskatu valdes locekļu skaita samazināšanas projektiem. Ar to samazinātos administrātīvie izdevumi.

27. okt. diskusijas ar ELJA pārstāvjiem Annabergā. 3./4. nov. valdes sēde Freiburgā, piedalās jaunievēlētā vanadžu vadītāja B. Celma. Valde pieņem izstrādātos noteikumus biroja darbiniekam. Priekšlikumu valdes loc. skaita samazināšanai valde ar 5: 1 balsi noraida, 2 atturās. Valdes priekšsēdis apmeklējis 9 nodaļas. Anglijā ,,Straumēnos'' teicis svētku runu, bijis klāt CV prezidija sēdē. Biedru skaits samazinājies par 8.

1980. gads.

1980. gadā notikušas 4 DV R -Vācijas valdes sēdes: Frankfurtē, Bērzainē — 2 reizes un Menchengladbachā. Viena pilnsapulce Bērzainē.

1980. g. 26. janvāŗa sēdē Frankfurtē konstatēja, ka akcijā ,,Bērzaine aicina...'' uz 1980. g. janvāri saziedota DM 13.831.

Pārrunājot politisko stāvokli, valdes priekšsēdis J. Leitītis piezīmēja, ka Vācijas parlamenta debatēs kristīgo demokratu un opozicijas vadītājs H. Kols, atbildot kancleram H. Šmitam, teicis: ,,Ir aplami, ja runā, ka Pad. Savienība pirmo iebrukumu izdarījusi Afganistānā. Pirmais gājiens bija Baltijas valstīs, okupējot Igauniju, Latviju un Lietuvu''. Kolam nosūtīta pateicība.

10. martā valdes priekšsēdis kopā ar arch. Kellermann apmeklē D-Bādenes valdības pārstāvjus dabas aizsardzības lietā. Pēc samērā asām diskusijām abi šie kungi beidzot piekrīt DV ierosinājumiem un līdz ar to Bērzaines jaunbūvēm novērsti pēdējie šķēršļi.

Pārvaldnieks S. Spurdziņš ziņoja, ka mītnes izbūves talkās šai gadā piedalījušies 35 tautieši, nostrādājot 851 darba dienu.

Sakarā ar līdzekļu samazināšanos turpmāk valde nevarēs visām no okupētās Latvijas iebraukušām personām izmaksāt DM 300 pabalstu.

14. marta valdes sēde Bērzainē notiek jūtamā nesaskaņā ar biroja vadītāju, kuŗš, patstāvīgi rīkojoties, pēc priekšsēža domām, tālu pārkāpis savas tiesības. Te vēl jāpiezīmē, ka DV R -Vācijā katru gadu apdāvina visus Minsteres latviešu ģimnazijas abiturientus izlaiduma aktos vai nu ar grāmatām, vai skaņu platēm. Tāpat valde katru mēnesi abonē vairāk desmitiem aprūpējamo laikrakstu ,,Latvija''.

15./16. marta pilnsapulcē J. Leitītis atsakās no valdes pr-ža amata. Delegātu pilnsapulcē nolemj paaugstināt biedru naudu par DM 0,50 mēnesī. Delegāti var uz vietas iepazīties ar Bērzaines atjaunošanas darbiem. Arī materiālais atbalsts Bērzainei ienāk, jo līdz pilnsapulces laikam jau ziedojumos saņemtas DM 32.070.

Bērzaine arī bija jau tiktāl savesta kārtībā, ka, sākot ar maiju, tā varēja uzņemt atvaļinājuma pavadītājus — 25 personas.

Bērzaines pārvaldnieks laikā no 26. aprīļa līdz 6. jūlijam atradās referātu turnejā, apciemojot 14 ASV un 11 Kanadas DV nodaļas/apvienības. Turnejas laikā Bērzainei saziedotas DM 3.506,50.

Plašāka apmēra Jāņus Bērzainē svinēja 21. jūnijā ar apm. 100 līgotājiem. Par viesu uzņemšanu bija rūpējušās DV Saules Manheimā un plkv. Kalpaka Etlingenā nodaļas.

21. novembŗa sēdē Menchengladbachā informācijas nozare ziņoja, ka žurnālā ,,Der Spiegel'' ievietota pret Latviju vērsta intervija ar Bavārijas ministru prezidentu F.J. Strausu. Noskaidrojies, ka žurnāls ir vainīgs, ne Strauss.

,,Bērzaine aicina...'' akcijai saziedotas jau DM 53.527. Izkārtota H. Celmiņas un V. Kalniņa referātu turneja.

1981. gadā notikušas 5 valdes sēdes: Manheimā, Bērzainē 3 reizes un Ludvigsburgā. Viena pilnsapulce Bērzainē.

31. janvāŗa sēdē Manheimā nolēma, ka uzņems pilnsapulces darba kārtībā jautājumu par Vācijas DV iestāšanos par biedru veicinātāju LAK EC, pie tam valdes lēmums bija par iestāšanos. Pilnsapulce gan to vēlāk noraidīja. Pārrunāja arī brošūras ,,Lettland und die Letten'' izdošanu.

Izkārtota E. Heines un Ž. Tomsona referātu turneja.

Sagatavots un izsūtīts 150 eks. ziņu kopojums ,,Stāvoklis Latvijā''. Izgatavots jauns Bērzaines prospekts 300 eks. Izsūtītas ,,Vēstis Daugavas vanagiem''.

Draudzīgā aicinājuma ietvaros referēja māc. A. Celms par Fr. Bārdas dzeju. Pēc tam īpašā vakarā no Vācijas DV atvadījās A. Celms ar kundzi Birutu, jo izceļoja uz Kanadu.

20. marta sēdē uzklausīja ierosinājumu pārdot 600—900 kv. m. Bērzaines zemes līdzekļu iegūšanai jaunbūvei. Nākošajā dienā pilnsapulcē šim ierosinājumam piekrita. Paredzams, ka jaunbūve izmaksās apm. DM 600.000. Pilsētas būvvaldes atļauja jau saņemta.

Pārrunājot DV Staburaga, Bingenā, nodaļas likvidēšanos, vienojās, ka turpmāk, pieņemot, likvidēšanās lēmumu, nod./kopu pilnsapulcēs pieaicināms kāds no zemes valdes locekļiem.

Pilnsapulcē 21./22. martā pieņēma A.J. Bērziņa ierosināto rezolūciju sakaru jautājumā.

Delegātu sapulcē nolēma Bērzaines galvenās mājas pagalmā pie karoga masta uzcelt piemiņas akmeni kritušiem latviešu karavīriem, kas izmaksātu ap DM 2.000. Izteica pateicību S. Spurdziņam par veikto darbu Bērzainē. DV priekšnieka amatam nominēja J. Frišvaldu un J. Leitīti.

27. jūnija sēdē Bērzainē arch. Kelermaņa biroja pārstāvis informēja valdi par jaunās ēkas būvi. Nolēma, ka valdes līdzekļi turpmāk šķiļami no Bērzaines līdzekļiem.

Laikā no 17.—19. jūnijam Bērzainē noticis jaunatnes seminārs.

12. augusta pārrunās (pie tikšanās plkv. Januma bērēs) skāra 5. DV globālo dienu rīkošanu Vācijā, minot event. vietas.

2./3. oktobrī Ludvigsburgā pārrunāja Bērzaines jautājumus, salidojuma norisi 5. DV globālajām dienām un apstiprināja jaunos informācijas nozaŗu vadītājus — A. Klimani un J. Daģi. Sēdē bija ieradies arch. J. Trauciņš, kas informēja par iecerēto Latviešu centra Minsterē projektu.

1982. gadā notikušas 5 valdes sēdes: Manheimā, 3 reizes Bērzainē un Ķelnē. Viena pilnsapulce Bērzainē.

30. janv. sēdē Manheimā Bērzaines finansēšanai nolēma pieņemt piedāvājumu zemes gabala pārdošanai. Nolēma ieteikt pilnsa-

Oļģerts Mazarkevics, dzim. 1922. gada 21. augustā Tukumā. DV organizācijas biedrs-dibinātājs. DV Mežotnes nodaļā kopš 1952. gada 11. februāŗa. Nodaļas valdes pr-dis 1956. un 57. gadā un kopš 1975. gada. DV RV valdes loceklis no 1957. gada; no 1960 gada vicepr-dis līdz 1967. gadam. DV CV jaunatnes nozares vadītājs no 1961. — 1967. gadam. Kopš 1975. gada visu DV RV delegātu kopsapulču vadītājs. No 1983. g. DV RV sekretārs.

pulcē grozīt statūtus, kuŗos 4. p. 3. teikumu: ,,Nodaļu un kopu pārvaldes organu pilnvaru laiks ir viens gads'' aizstāt ar: ,,Katru gadu jāpārvēl puse no nodaļu un kopu valdes locekļu skaita, bet revīzijas komisija jāpārvēl katru gadu''. To 24./25. aprīļa pilnsapulcē pieņēma ar atļauju paturēt arī veco kārtību pēc nodaļu/kopu apstākļiem.

Cerībā panākt vanadžu darba aktīvizēšanu vanadžu nozares vadītāja I. Nolle izdarījusi R -Vācijas vanadžu kopu iedalīšanu 4 novados. Katram novadam jāievēl pārstāve, ar kuŗu sazinoties varēs labāk organizēt kopējā darba pasākumus.

Dr. med. Jānis Platais, dz. 1921. g. 19. decembrī Dobelē. Medicīnas studijas sācis LU un beidzis 1950. gadā Vircburgas universitātē. Kopš studiju beigšanas ir darba vienību pie ASV armijas Eiropā ārsts. Piedalījies DV organizācijas dibināšanā Cēdelgemā. Kopš 1958. gada ir DV Saules nod., Manheimā, valdes priekšsēdis. No 1958.—65. bijis DV R.-Vācijas revīzijas komisijas loceklis, pēc tam līdz 1978. g. DV RV jaunatnes nozares vadītājs. Kopš 1980. gada marta DV R -Vācijas valdes pr-dis un DV CV loceklis. Sākot ar 1958. gadu ir LCP loceklis Vācijā un kopš 1978. g. LCP pr-dis un delegāts LAK EC. Ir korporācijas Tālavija Vācijas kopas seniors. Organizējis Latviešu sporta apv. Vācijā un pie LS.

23. aprīļa sēdē Bērzainē S. Spurdziņš ziņoja, ka viņš no savas referātu turnejas par plkv. Kalpaku atvedis līdz DM 7.000 ziedojumos Bērzainei.

Pilnsapulce pievienojās zemes valdes ieteikumam un izraudzīja Vili Hāzneru par jauno DV goda priekšnieku.

DV Minsteres nodaļas iesniegto rezolūciju par Latviešu centra Minsterē celšanu delegāti uzņēma atturīgi, atstājot valdes ziņā, kādu summu ziedot šī centra celšanai.

Valdes sēdē 19. jūnijā Bērzainē smagumpunkts bija Bērzaines jaunbūves financēšana. Valdes priekšsēdis J. Platais ziņo, ka 28. maijā pie notāra parakstīts līgums par 1.000 kv.m. pārdošanu par DM 430.000.

Jāņos Bērzainē piedalījās ap 400 līgotāju un tie izvērtās par īstiem tautas svētkiem. Minsteres latv. ģimnazijas teātŗa trupa izrādīja Blaumaņa ,,Īsto līgaviņu'', Minsteres koris sniedza koncertu M. Zandberga vadībā un Ludvigsburgas deju grupa ,,Daugava'' dejoja.

No 17 DV kandidātiem LCP vēlēšanās bija ievēlēti 8. 11. septembŗa valdes sēdē Ķelnē valdes pr-dis informēja par DV CV sēdi Anglijā un tās lēmumiem par lēmumiem attieksmē pret organizācijas darbību Vācijā. 5. DV globālās dienas rīkos Freiburgā. Aizgājušā vasarā Bērzainē 14 dienas uzturējušās mātes ar 15 bērniem vecumā no 8 mēn. līdz 12 gadiem. Bērnu vajadzībām ierīkots spēļu laukums. Akcijā ,,Bērzaine aicina...'' 1982. gada beigās pavisam bija saziedotas DM 114.428.

	Valdes sēdes	Pilnsapulces	Apkārtraksti	DVM abonenti
1973. g.	6	Minsterē	10	356
1974. g.	5	Minsterē	11	358
1975. g.	5	Manheimā	9	358
1976. g.	4	Minsterē	10	342
1977. g.	4	Manheimā	8	337
1978. g.	4	Minsterē	8	333
1979. g.	7	Bērzainē	9	327
1980. g.	4	Bērzainē	9	294
1981. g.	5	Bērzainē	8	272
1982. g.	5	Bērzainē	8	300

Valdes un revīzijas komisijas sastāvs

1973. g. delegātu kopsapulcē Minsterē otrreiz notika DV Rietumvācijas valdes priekšsēža maiņa. 1967. g. delegātu kopsapulcē Menchengladbachā pirmajam valdes priekšsēdim plkv. V. Janumam vairs nekandidējot, par valdes priekšsēdi ievēlēja J. Cīruli (Kaizerslauterna). Kad 1973. g. kopsapulcē, izbeidzoties pilnvaru laikam, vājās veselības dēļ uz valdes priekšsēža amatu vairs nekandidēja J. Cīrulis, uz 3 gadiem par DV RV priekšsēdi ievēlēja J. Leitīti (Menchengladbacha), kuŗu izraudzīja arī par DV CV locekli.

Statūtu paredzētajā kārtībā no valdes bija jāizstājas A. Burmeisteram un A. Mežalam, kuŗus ievēlēja no jauna. Tā kā J. Leitītis bija ievēlēts par valdes priekšsēdi un — sakarā ar pastiprinātu darbu DV CV — no valdes izstājās arī A. J. Bērziņš, — par valdes locekļiem viņu vietā ievēlēja A. Stuburu (Frankfurte) un A. Glāznieku (Memingena). Pēc delegātu kopsapulces valdes locekļi amatus sadalīja šā: J. Leitītis — valdes priekšsēdis, Dr. J. Platais — viceprieksšsēdis un jaunatnes nozares vadītājs, A. Mežals — sekretārs un kasieris, O. Baltputnis — kultūras nozares vadītājs, A. Burmeisters — aprūpes nozares vadītājs, R. Skadiņš — iekšējās informācijas noz. vadītājs, A. Stuburs — ārējās informācijas noz. vadītājs (sakarā ar A. Stubura saslimšanu un izstāšanos no valdes, sākot ar 5. maija valdes sēdi viņa vietā par ārējās informācijas nozares vadītāju darbojās pirmais valdes locekļu kandidāts V. Rēboks), A. Glāznieks — valdes loceklis Bērzaines jautājumos un T. Gūtmane — vanadžu nozares vadītāja.

1973. g. revīzijas komisija: Ž. Jansons — priekšsēdis, A. Rožkalns — sekretārs un A. J. Bērziņš — loceklis (pēc A. J. Bērziņa atteikšanās jūnijā revīzijas komisijas loceklis bija E. Rudzītis).

1974. g. valde un revīzijas komisija darbojās līdzīgos amatos kā iepriekšējā gadā. Vienīgi sakarā ar ārējās un iekšējās informācijas nozaŗu apvienošanu valdes informācijas nozares vadītājs palika R. Skadiņš, bet V. Rēboks uzņēmās valdes locekļa pienākumus atsevišķos jautājumos.

Vanadžu nozares vadītājas vēlēšanas notika no 15. janvāŗa līdz 15. februārim. No 199 vanadzēm vēlēšanās piedalījās 133 un par vienīgo kandidāti T. Gūtmani (Osnabrika) bija nodota 121 balss.

Revīzijas komisija konstruējās un darbojās tāpat kā iepriekšējā gadā.

Arī 1975. g. valdes locekļi palika līdz šim ieņemtajos amatos. Vienīgi A. Šternbergu pieaicināja pie kultūras nozares kā filmu lietu kārtotāju. Revīzijas komisijas sastāvā bija dažas pārmaiņas: priekšsēdis Ž. Jansons, sekretārs E. Rudzītis un loceklis S. Spurdziņš. 1974. g. 17. novembrī aizsaules pulkiem pievienojās ilggadējais DV RV revīzijas komisijas loceklis un Staburaga nod. valdes priekšsēdis A. Rožkalns.

1976. g. valdē bija atkal ievēlēti līdzšinējie valdes locekļi un valdes amatu sadalījums nemainījās. Arī revīzijas komisija bija apstiprināta un darbojās iepriekšējā gada sastāvā.

1977. g. darba apstākļu dēļ no valdes izstājās valdes loceklis Bērzaines jautājumos A. Glāznieks, kuŗa pienākumus pārņēma valdē ievēlētais A. Stuburs. Pārējie valdes locekļi paturēja savus līdzšinējos amatus.

Gada sākumā par ārējās informācijas referentu apstiprināja A. Klīmani (Hanovera).

1977. g. revīzijas komisija: E. Rudzītis — priekšsēdis, K. Pīlāgers — sekretārs un S. Spurdziņš — loceklis.

DV RV vanadžu nozares vadītājas vēlēšanās piedalījās 21 nodaļu/kopu 155 vanadzes. Ar 116 balsīm bija atkal ievēlēta vienīgā kandidāte T. Gūtmane.

1978. g. valdes sastāvā bija dažas pārmaiņas: 29. janvārī bija miris V. Rēboks un marta delegātu kopsapulcē valdes locekļu vēlēšanās darba slodzes dēļ vairs nekandidēja R. Skadiņš. Viņu vietā ievēlēja A. Klīmani, kas pārņēma informācijas nozari, un K. Bērziņu (Ķelne), kas uzņēmās jaunatnes nozares vadītāja palīga pienākumus. Pārējie valdes locekļi paturēja līdzšinējos amatus. Pēc V. Rēboka aiziešanas mūžībā līdz delegātu pilnsapulcei valdes locekļa amatu pildīja J. Liepiņš, kas pēc tam priekšlaicīgi no valdes izstājās. Revīzijas komisijā ievēlēja S. Spurdziņu (priekšsēdis), K. Pīlāgeru (sekretārs) un A. Gaujeru (loceklis).

No valdes sastāva 1978. g. augustā izstājās kultūras nozares vadītājs O. Baltputnis, savu izstāšanos motīvējot ar to, ka viņa uzskati Bērzaines lietā atšķiras no zemes valdes uzskatiem. Kultūras

nozares vadītāja pienākumus pārņēma valdes locekļu pirmais kandidāts A. Mieriņš (Nirnberga).

1979. darbības gadam, pēc valdes priekšsēža un valdes locekļu vēlēšanām, valde konstruējās šādi: valdes priekšsēdis — J. Leitītis, vice-priekšsēdis — Dr. J. Platais, aprūpes nozares vadītājs — A. Burmeisters, informācijas nozares vadītājs — A. Klīmanis, kultūras nozares vadītājs — A. Mieriņš, jaunatnes nozares vadītājs — K. Bērziņš, valdes locekļi Bērzaines jautājumos — A. Stuburs un S. Spurdziņš, valdes sekretārs (līdz turpmākam) — A. Mežals, kas valdes locekļu vēlēšanās vairs nekandidēja. DV RV prezidijs: valdes priekšsēdis J. Leitītis, vicepriekšsēdis Dr. J. Platais un aprūpes nozares vadītājs A. Burmeisters. Revīzijas komisijas sastāvs: priekšsēdis — K. Pīlāgers, sekretārs — I. Balodis, loceklis — A. Tipsis.

Laikā no 1. — 31. augustam izsludinātajās DV Rietumvācijas vanadžu nozares vadītājas un viņas vietnieces vēlēšanās piedalījās 24 nodaļu/kopu vanadzes. Par B. Celmu (Saules nodaļa Manheimā) bija nodotas 88 balsis, par I. Nolli (Frankfurtes nod.) 68 balsis un Z. Gasparsoni (Mežotnes nod. Kaizerslauternā) — 28 balsis. Līdz ar to par DV RV vanadžu nozares vadītāju bija ievēlēta B. Celma, par vietnieci I. Nolle.

1980. g. delegātu kopsapulcē līdzšinējais valdes priekšsēdis J. Leitītis lūdza viņu vājās veselības dēļ atbrīvot no amatiem. Par jauno DV RV priekšsēdi ievēlēja līdzšinējo vicepriekšsēdi Dr. med. J. Plato (Manheima), izraugot viņu arī par DV CV locekli. Par kandidātiem zemes valdes locekļu amatam nominēja un ievēlēja K. Bērziņu un O. Sēju (Ķelne). Jaunā DV RV amatus sadalīja šā: valdes priekšsēdis — Dr. J. Platais, vicepriekšsēdis un aprūpes nozares vadītājs — A. Burmeisters, informācijas nozares vadītājs — A. Klīmanis, kultūras nozares vadītājs — A. Mieriņš, jaunatnes nozares vadītājs — K. Bērziņš, valdes locekļi Bērzaines jautājumos — S. Spurdziņš un A. Stuburs, sekretārs — O. Sēja un vanadžu nozares vadītāja B. Celma. A. Mežals nolika savu valdes biroja vadītāja amatu, bet apņēmās vēl pildīt līdzšinējos pienākumus līdz piemērota aizstājēja sameklēšanai.

Revīzijas komisija darbojās iepriekšējā gada sastāvā. Slimības dēļ savu amatu kā sporta referents pie informācijas daļas nolika

A. Kalniņš. Viņa vietā valde apstiprināja V. Šumilo (Menchengladbacha).

Ar 1980. g. 14. martu Bērzaines pārvaldnieka pienākumus līdzšinējā pārvaldnieka V. Pauzera vietā uzņēmās S. Spurdziņš ar palīgu R. Auzu. Par jaundibinātās šacha sekcijas vadītāju izraudzīja A. Tipsi (Etlingena).

1981. g. valdes sastāvs: valdes priekšsēdis Dr. J. Platais, vicepriekšsēdis un aprūpes nozares vadītājs A. Burmeisters, kultūras nozares vadītājs A. Stuburs, informācijas nozares vadītājs O. Baltputnis, jaunatnes nozares vadītājs K. Bērziņš, Bērzaines saimniecības nozares vadītājs A. Tipsis, valdes loceklis Bērzaines jautājumos S. Spurdziņš, sekretārs O. Sēja un vanadžu nozares vadītāja I. Nolle. (B. Celma gada sākumā izceļoja uz Kanadu).

Sakarā ar jaunās mājas būvi 27. jūnija valdes sēdē kultūras nozares vadītājs A. Stuburs uzņēmās valdes locekļa pienākumus Bērzaines jautājumos, bet informācijas nozares vadītājs O. Baltputnis pārņēma kultūras nozari. Informācijas nozares vadītāja postenis palika vakants. Valdes sēdē 2. oktobrī par ārējās informācijas referentu apstiprināja bijušo valdes locekli A. Klīmani, par iekšējās informācijas referentu agr. J. Dagi (Neuštate), bet par šaušanas sporta vadītāju R. Daniševski (Minstere). 1981. g. revīzijas komisija darbojās šādā sastāvā: priekšsēdis K. Pīlägers, sekretārs I. Balodis, loceklis I. Lasmanis.

1982. darbības gadā valdes locekļu amati palika līdzšinējie. Revīzijas komisijā: I. Balodis — priekšsēdis, K. Pīlägers — sekretārs, J. Liepiņš — loceklis. Pēc valdes lūguma revīzijas komisijas priekšsēdis I. Balodis uzņēmās sporta referenta pienākumus.

Valdes locekļu, pieaicināto darbinieku un revīzijas komisijas sastāvs, 1983. g. darbību uzsākot: valdes priekšsēdis Dr. J. Platais; vicepriekšsēdis, aprūpes nozares vadītājs un biedrzinis A. Burmeisters; sekretārs O. Mazarkevics; kasieris un Bērzaines saimn. noz. vadītājs A. Tipsis; valdes loc. Bērzaines jautājumos un Bērzaines pārvaldnieks S. Spurdziņš; valdes loc. Bērzaines jautājumos A. Stuburs; kultūras noz. vadītājs un DV globālo dienu rīcības komitejas priekšsēdis O. Baltputnis; jaunatnes noz. vadītājs K. Bērziņš; vanadžu noz. vadītāja I. Nolle.

Pieaicinātie valdes darbinieki: iekšējās informācijas noz. vadītājs agr. J. Daģis; ārējās informācijas noz. vadītājs A. Klimanis; sporta noz. vadītājs I. Balodis; kultūras noz. referents pie LSK skaņu lenšu bibliotēkas E. Retigs; jaunatnes nozares referents O. Sēja.

Revīzijas komisijā: priekšsēdis A. Mežals, sekretārs I. Balodis, loceklis K. Pīlāgers.

DV Rietumvācijas vanadžu nozare

Vanadžu skaits Rietumvācijā 1. 1. 73. bija 220. Tās darbojušās 8 vanadžu kopās un pie atsevišķām nodaļām un mazākām DV kopām savu iespēju robežās. Vanadžu salidojumi notikuši gandrīz katru gadu kārtējo DV salidojumu ietvaros. Salidojumos vanadzes klausījušās kādu referātu, pārrunājušas aktuālos jautājumus un turpmāko darbību. Svarīgākais ir bijis aprūpes darbs, tad sekojis saimnieciskais darbs (galdu klāšana, ēdienu gatavošana, ciemiņu uzņemšana) un sabiedriskais darbs (sarīkojumi, priekšlasījumi, vakarēšanas). Viens no galvenajiem uzdevumiem — jaunatnes audzināšanas darbs, atbalstot latviešu papildskolas un Minsteres ģimnaziju.

DV RV vanadžu nozares vadītāja ilgus gadus bija Tamāra Gūtmane. 1979. gadā par vanadžu nozares vadītāju ievēlēja Birutu Celmu, par viņas vietnieci Izu Nolli.

Viens no vanadžu galvenajiem uzdevumiem, sākot ar 1979. gadu, bija pielikt roku Bērzaines izbūves darbam un iekārtot šo ,,mazās Latvijas stūrīti'' pēc iespējas mājīgāk. Vanadzes šim darbam veltīja daudz laika un pūļu. Bez tīrīšanas un saimniecības darbiem (ēdienu gatavošana daudzos Bērzaines sarīkojumos un pasākumos) vanadzes gādāja Bērzainei aizkarus, krēslus, spilvenus, palagus u. c.

1980. g. 4. un 5. oktobrī vanadzes ar lielu sajūsmu pulcējās 1. Vanadžu dienās ,,atjaunotā Bērzainē'', piedaloties 51 dalībniecei/kam. To starpā varējām apsveikt mūsu ,,lielo priekšnieci'' Austru Liepiņu no Londonas un Kanadas vanadžu vadītāju Ilgu Breikšu. Interesantie referāti, koncerts un deklamācijas kā arī draudzīgā gaisotne vanadžu dienās bija iemesls tam, ka darba sēdē nolēma nākošo vanadžu salidojumu rīkot atkal Bērzainē.

DV R-Vācijas vanadžu salidojums 1980. gada 4./5. oktobrī Bērzainē. Vidū vanadžu priekšniece Austra Liepiņa un Kanadas vanadžu vad. Ilga Breikša.

Diemžēl, jau 1981. gada sākumā Biruta Celma kopā ar vīru mācītāju A. Celmu izceļoja uz Kanadu. Vanadžu nozares vad. pienākumus uzņēmās vietniece Iza Nolle.

Vanadžu dienas 1981. gada rudenī arī notika Bērzainē, piedaloties viešņām — 7 vanadzēm no Londonas. No šī laika mūsu vanadžu un Anglijas vanadžu starpā pastāv sirsnīgas draudzības saites.

1982. gada salidojumā Minsterē rokdarbnieces Valijas Bērziņas vadībā vanadzes nodibināja rokdarbnieču kopu, lai celtu godā mūsu senču tautiskos rakstus un nodotu tos jaunajai paaudzei. Rokdarbnieču grupas sāka darboties Hamburgā, Minsterē, Frankfurtē, Kaizerslauternā un Minchenē. Ir paredzēta rokdarbu izstāde brīvās pasaules Dziesmu dienu laikā Minsterē 1984. g. vasarā. Te jāpiezīmē, ka apvienošanās novados visādā veidā veicinājusi un stimulējusi vanadžu darbu.

Runājot par atsevišķām kopām un to darbību, būtu jāpiemin Minsteres vanadžu kopa. 1980. gadā tā izdevusi brošūrā Tamāras Sinkas referātu par J. Raiņa un Aspazijas trimdas mājvietu Kastaņolā. Pievienotas arī kartes ar attiecīgiem paskaidrojumiem.

Iza Nolle, (dz. Zikmane) dzimusi 1918. g. 31. jūlijā, studējusi farmaciju Rīgā, darbojusies aizsardzēs. 1941. g. 14. jūnijā deportēta uz Sibiriju. 1957. g. atgriezusies Latvijā un 1959. g. ieradusies Rietumvācijā. 1972. g. iestājusies DV organizācijā, Frankfurtes nodaļā. Kopš 1981. g. ir DV RV vanadžu nozares vadītāja.

Bez tam Minsteres vanadzes nodibinājušas rokdarbnieču un literāro kopu. Līdz šim sniegti priekšlasījumi un deklamācijas par mūsu dzejniekiem Aleksandru Čaku, Zinaīdu Lazdu, Veroniku Strēlerti.

Mūsu nākotnes uzdevumi, bez aprūpes un saimnieciskā darba, ir jaunās paaudzes iesaistīšana mūsu darbā un brīvās pasaules sabiedrības informēšana par Baltijas valstīm un tām nodarīto pārestību.

1.1.83. R -Vācijā bija 222 vanadzes.

2. Daugavas vanadžu salidojums Bērzainē 1981. gada oktobrī. Salidojumā piedalījās 7 vanadzes no Londonas, Anglijā.

DV R-Vācijas vanadžu salidojuma 1982. g. 9. oktobŗa dalībnieces Minsterē. Vidū Vācijas vanadžu vadītāja Iza Nolle.

DV R -Vācijas valdes Informācijas nozare

1. Informācijas nozares darbinieki

1973. g. Iekšējās informācijas noz. vad. Reinholds Skadiņš. Ārējās informācijas noz. vad. Andrejs Stuburs un pēc valdes pārkārtošanās Vilhelms Rēboks.

1974. g. Informācijas noz. vad. Reinholds Skadiņš. 1974. gadā vairs nedarbojās atsevišķas iekšējās un ārējās informācijas nozares. Tās apvienoja, jo nebija, kas uzņemas ārējās informācijas nozares vadību.

1975. g. Informācijas nozares vadītājs Reinholds Skadiņš.

1976. g. Informācijas nozares vadītājs Reinholds Skadiņš. Sākot ar 2. 10. 76. g. referents ārējās informācijas lietās Artūrs Klīmanis.

1977. g. Informācijas nozares vadītājs Reinholds Skadiņš. Referents ārējās informācijas lietās Artūrs Klīmanis.

R. Skadiņš iekšējās informācijas nozari vadīja 6 gadus — no 1968. g. līdz 1973. gadam un Informācijas nozari 4 gadus — no 1974. g. līdz 1977. gadam.

Pārskata gados informācijas darbinieku skaits pie nodaļām/kopām svārstījās starp 18 un 24. Vairums no tiem uzturēja regulāru kontaktu ar informācijas nozaŗu vadītājiem.

DV CV 1974. gada sēdē ieteiktā informācijas darba kopu izveidošana pie nodaļām/kopām Vācijā nebija reālizējama, jo pie daudzām nodaļām/kopām bija grūti un dažos gadījumos pat pilnīgi neiespējami atrast kaut tikai vienu vienīgu informācijas darbinieku.

Pie iekšējās informācijas nozares kā referents sporta lietās un reizē arī kā R-Vācijas sporta sekcijas vadītājs darbojās Arvīds Kalniņš no Menchengladbachas nodaļas.

2. Nodaļu/kopu apkārtraksti.

Gadu tecējumā darbu darot un informācijas darbiniekiem iegūstot zināmu pieredzi un rutīnu, vietējais informācijas darbs veicās raitāk un vijīgāk. Liekas, ka tas bija arī iepriekšējo gadu informācijas darbinieku sanāksmju rezultāts.

1973. g. 12 nodaļas/kopas izdevušas 48 apkārtrakstus, 1974. g. 15. nod./k.— 80 apkārtr. 1975. g. 15 nod./k.— 82, 1976. g. 13 nod./k.— 56 un 1977. g. 13 nod./ k. izdevušas 56 apkārtrakstus.

Īslaicīgi savu apkārtrakstu latviešu un vācu valodā izdeva DV Goslāras nodaļa — ,,Vanagu Sētas Vēstis'' (,,Nachrichten vom Falkenhof''). 1977. g. iznāca 2 un 1978. gadā 2 numuri. Šis gaumīgais un savā ziņā saturā vienreizīgais apkārtraksts prasīja pārāk lielu darbu, lai ar rīcībā esošām techniskām iespējām izdošanu varētu regulāri turpināt.

Visas nodaļas/kopas savus apkārtrakstus izdeva bez sevišķa nosaukuma, izņemot DV Menchengladbachas nodaļu, kas to nosauca ,,Mūsu Dzīve un Darbs'' un jau minētās Goslāras nodaļas ,,Vanagu Sētas Vēstis''/,,Nachrichten vom Falkenhof''. Apkārtrakstu metiens 30 līdz 250, tos piesūtīja nodaļas biedriem un visiem apkārtnes tautiešiem, kas tos vēlējās saņemt.

3. Vēstis Daugavas Vanagiem.

DV R-Vācijas valdes priekšsēdim J. Leitītim 1974. gadā apmeklējot nodaļas/kopas, Hanoveras nodaļas biedri ierosināja, lai DV R-Vācijas valde 3 līdz 4 reizes gadā izdotu informāciju par DV darbu Vācijā, kā arī par organizācijas darbību vispār un šo informāciju piegādātu katram DV biedram Vācijā.

Tā kā tikai apm. 51% no Vācijas DV biedriem, ar DV R-Vācijas valdes un nodaļu/kopu apkārtrakstu palīdzību saņēma attiecīgu informāciju puslīdz regulāri, DV R-Vācijas valdes priekšsēdis un informācijas nozares vadītājs ierosinājumu atbalstīja un valde nolēma, sākot ar 1975. gadu, apm. 3 reizes gadā jeb pēc vajadzības izgatavot informācijas biļetenu ,,Vēstis Daugavas Vanagiem'' un to ar nodaļu/kopu starpniecību piegādāt katram nodaļas/kopas vanagam un vanadzei Vācijā.

1974. gada Ziemsvētkos un gadmijā informācijas nozare izgatavoja un izsūtīja visām nodaļām/kopām pēc biedru skaita sadalīšanai katram nodaļas/kopas biedram DV R -Vācijas valdes priekšsēža J. Leitīša rakstu ,,Ziemsvētku vēstījums Daugavas Vanagiem''. Tas uzskatāms par pirmo mēģinājumu īstenot DV Hanoveras nodaļas priekšlikumu. Pēc dažu numuru iznākšanas atsauksmes par Vēstīm Daugavas Vanagiem bija visumā labas.

1975. g. iznāca 3 numuri. 1. numurā smagumpunkts bija DV R-Vācijas delegātu pilnsapulces atreferējums, 2. numurā — DV CV darbs un atzinumi, bet 3. numurā — DV R -Vācijas valdes priekš-

sēža uzruna biedriem Ziemsvētkos un gadmijā, kas īstenībā bija pārskats par DV R-Vācijas valdes darbu 1975. gadā.

1976. g. iznāca 3 numuri. 1976. gada izdevumu smagumpunkti bija delegātu kopsapulce, 3. Daugavas Vanagu globālās dienas Londonā, DV CV darbs, DV R -Vācijas valdes darbs un sarīkojumi. Ziemsvētkos un gadmijā DV R -Vācijas valdes priekšsēdis deva pārskatu par valdes darbu un atzinumiem aizgājušajā gadā.

1977. g. iznāca 1 numurs.

4. Ziņu kopojums „Stāvoklis Latvijā".

Kopš 1958. gada regulāri katru gada ceturksni turpināja iznākt ziņu kopojums „Stāvoklis Latvijā" (1958. g. — 2 reizes). Tam pārskata gados metiens bija 180 un to piesūtīja organizāciju vadītājiem brīvajā pasaulē, informāciju nozaru vadītājiem, nodaļām/kopām un atsevišķām personām.

Ziņu kopojums bija izraksti no okupētās Latvijas laikrakstiem un periodikas: Cīņa, Padomju Jaunatne, Padomju Latvijas Komūnists un Literatūra un Māksla. Tas bija domāts kā materiāls politiskam informācijas darbam. Izraksti tajā bija sadalīti pa dzīves nozarēm, kas rādīja raksturīgās iezīmes, tendences un pārmaiņas okupētajā Latvijā.

DV R-Vācijas valdes doma, šo ziņu kopojumu izdodot, bija, ka cīņā pret mūsu zemes okupantiem mums pašiem ir jāzin, kaut vai vispārējās līnijas, kā šodien Latvijā izskatās, kādas pārmaiņas ir notikušas un notiek, kāds spiediens jāiztur latviešiem no partijas administrācijas gan ideoloģiskā, gan pārkrievošanas ziņā u. t. t. DV R-Vācijas valde bija ieskatos, ja kāds daudzmaz ar interesi šo izdevumu regulāri lasa, tad tam vajadzētu gūt ainu par to, kā šodien okupētajā dzimtenē izskatās.

Stāvoklis Latvijā manuskriptu izgatavoja Herberts Zāgars, bet tehnisko darbu no 1968. gada līdz 1979. gada martam veica R. Skadiņš — DV R-Vācijas valdes informācijas nozares vadītājs. Līdz 1977. g. izdevuma lappušu skaits caurmērā bija 17. Līdz 1979. gada sākumam bija izdoti 83 numuri.

Sākot ar 1976. gadu, izdevumu materiāli atbalstīja DV CV, PBLA no Brīvības fonda līdzekļiem, ALA, kā arī daži atsevišķi ziedotāji. Tādēļ — kaut izdevumu uz aizjūras zemēm izsūtīja pa gaisa pastu — tas DV R-Vācijas valdes budžetu gandrīz vairs neap-

grūtināja. Ziņu kopojuma negātīvā īpašība bija novēlotā iznākšana, jo ziņas bija apm. 4 — 6 mēn. vecas. Par ziņu kopojumu ,,Stāvoklis Latvijā'' interesējās un atzinīgi izteikušās daudzas mūsu trimdas sabiedrībā ievērojamas personas. Saņemtas arī daudzas pateicības vēstules.

Izdevums Stāvoklis Latvijā iznāca no 1958. gada līdz 1980. g. 1. okt. To nepārtraukti rediģēja Herberts Zāgars, kuŗš 1981. gadā mira un līdz ar to apstājās arī izdevuma iznākšana. H. Zāgaram pienākas liela pateicība par šī darba veikšanu, kas ir bijis liels un sevišķi rūpīgs. Informācijas laukā izdevuma apstāšanās ir liels robs.

5. Politiskā bibliotēka.

Pie DV R-Vācijas informācijas nozares pastāv politiskā bibliotēka. 1968. gadā tajā bija 52 grāmatas latviešu, igauņu, angļu un vācu valodā. Ar valdes lēmumu grāmatas igauņu valodā atdeva J. Cīrulim. 1978. gadā bibliotēkā bija 72 grāmatas. Informācijas darbinieki bibliotēku izmanto reti, jo daudzas grāmatas latviešu valodā ir iegādājušies paši vai arī tās var lasīšanai dabūt no vietējām latviešu centru bibliotēkām, un visas grāmatas vācu valodā var aizņemties lasīšanai pilsētu bibliotēkās.

6. Informācijas darbinieku sanāksmes. Priekšlasījumi.

Iekšējās informācijas darbs galvenokārt veikts, nozarei esot tiešā kontaktā ar nodaļu/kopu informācijas darba darītājiem. Kaut iepriekšējo gadu informācijas darbinieku sanāksmes informācijas darbam nodaļās/kopās nesušas svētību, DV R-Vācijas valde konstatēja, ka nodaļu/kopu neatsaucības dēļ pašreizējos apstākļos tās pagaidām nav iespējams sarīkot. Sanāksmēs ierodas vienmēr tās pašas personas, kas piedalās visur un kā par DV darbu, tā par aktuāliem notikumiem ir vienmēr labi informētas un sniedz šo informāciju arī mūsu biedru saimei un citiem tautiešiem. Diemžēl, tie nodaļu/kopu darbinieki, kam šādas sanāksmes tiešām nepieciešamas, nav no mājām izkustināmi.

4.12.73. g. notika Ludeka Pachmaņa priekšlasījums MLĢ internātā par tematu ,,Stāvoklis Čechoslovakijā''.

No 7. līdz 15. 5. 77. izkārtota Imanta Freimaņa priekšlasījumu turneja Ķelnē, Minchenē, Minsterē, Manheimā, Menchenglad-

bachā un Oldenburgā. Priekšlasījumi bija labi sagatavoti, un klausītāju atsauksmes par tiem bija labas.

12. 6. 77. pēc svētbrīža karavīru kapos Lommelē, Beļģijā, izkārtota māc. P. Kļaviņa filmu izrāde par soda nometnēm un sodīto darba vietām okupētajā Latvijā. Abas filmas ir labas, viena papildina otru, un jāapbrīno tie cilvēki, kas, riskējot ar savu brīvību, tās filmējuši. Sākoties Belgradas konferencei, šīs filmas ar pirmklasīgiem paskaidrojumiem rādīja vācu un holandiešu televīzijā. Iepriekš tās bija jau rādītas Francijas televīzijā.

DV R -Vācijas Sporta sekcija

Pie DV R -Vācijas inf. nozares darbojas sporta referents, kas reizē ir DV R -Vācijas sporta sekcijas vadītājs. Viņš iespēju robežās mēģināja veicināt un koordinēt sporta darbību nodaļās/kopās. Viņa galvenie uzdevumi bija noorganizēt DV R -Vācijas šaušanas sacensības sporta šaušanā ar mazkalibra šauteni, pieteikt dalībniekus globālām sacensībām šaušanā un šachā.

Pārskata gados sporta referents bija Arvīds Kalniņš no Menchengladbachas nodaļas.

Sporta šaušana ar mazkalibra šauteni

Pirmā sekcija sporta šaušanā ar mazkalibra šauteni nodibinājās 1960. gadā pie DV Osnabrikas nodaļas. Tai laikā tur bija iespējams šaut tikai no atbalsta, jo dalībnieki bija invalidi un gados vecāki cilvēki, tādēļ šaut pēc Vācijas jeb starptautiskiem noteikumiem 3 stāvokļos bija neiedomājami. Tikai tieši šī atvieglinātā šaušanas veida dēļ neilgi pēc tam šaušanas sekcijas nodibinājās arī pie Minsteres un Bīlefeldas nodaļām. Daudz vēlāk — 1968. gadā šaušanas sekcija nodibinājās pie Menchengladbachas nodaļas un ap to pašu laiku arī pie DV Izerlonas kopas.

Pamatdoma bija, ka sporta šaušana ir viens veids no daudziem, kā uzturēt un veicināt mūsu organizācijas biedru saimes kopības un vienotības garu, tādēļ mūsu apstākļos nav tik svarīga šāvēju kvalitāte, bet gan kvantitāte. Kad gadu tecējumā šaušanas sporta dalībnieku skaits auga un gadskārtējās DV R -Vācijas šaušanas sacensībās nereti piedalījās vairāk par 20 dalībnieku, radās doma vismaz daļēji pāriet uz šaušanas veidu 3 stāvokļos. Tādēļ DV Menchengladbachas nodaļas valdes priekšsēdis Olģerts Lapiņš

1972. gada šaušanas sacensībās Izerlonā uzdāvināja ceļojošo kausu, kas izcīnams, šaujot no 3 stāvokļiem. Tā nu tagad visi, kam vēlēšanās un varēšana, var piedalīties arī augstākas kvalitātes šaušanā, bez kā atvieglinātais šaušanas veids tiktu likvidēts. Bez tam vēl DV R -Vācijas gadskārtējās šaušanas sacensībās izcīna plkv. Viļa Januma kausu komandu šaušanā, mūžīgi ceļojošo plaketi individuālā šaušanā un ceļojošo kausu jaunatnes klasē. DV R - Vācijas valde 1974. g. 5. aprīļa sēdē pieņēma jaunus noteikumus DV R -Vācijas šaušanas sacensībām sporta šaušanā ar mazkalibra šauteni.

Sacensības notikušas:

1973. gada 6. oktobrī Bīlefeldā, kad izcīnīja plkv. V. Januma, DV jaunatnes un kpt. O. Lapiņa kausus. Komandu sacensībā uzvarēja DV Menchengladbachas nod. komanda, 2. vietā — Bīlefelda un 3. — Minstere. Vispārējā klasē: 1. vietā S. Daniševska (Minstere), 2. — A. Kalniņš (Menchengladbacha), 3. — E. Kārkliņš (Izerlona).

Kpt. Lapiņa kausu, individuālās sacensībās pēc DV globāliem šaušanas noteikumiem 3 stāvokļos, ieguva A. Klīmanis.

Jaunatnes sacensībās līdz 25 g.v. uzvarēja G. Graudiņš (Menchengladbacha), 2. — M. Klauss (Bīlefelda), 3. — V. Kārkliņš (Menchengladbacha).

Senioru klasē uzvarēja E. Rudzītis.

Sacensībās piedalījās 22 sportisti.

1974. gada 13. jūlijā Minsterē sacensībās piedalījās 24 sportisti, no tiem 11 jaunieši. Komandu sacensībās: Bīlefelda, Minstere, Menchengladbacha un Izerlona.

Meisterklasē (3 stāvokļi) uzvarēja D. Pavasars (Minstere), 2. — A. Kalniņš (Menchengladbacha), 3. — E. Kārkliņš (Izerlona).

Jauniešu klasē: A. Kļaviņa, E. Rubenis, L. Kļaviņa (visi Minstere). Vispārējā klasē: 1. — D. Pavasars, 2. — R. Klauss, 3. — R. Ābeļkoks. Komandām: 1. — Bīlefelda, 2. Minstere, 3. Menchengladbacha.

1975. gada 20. septembrī sacensības notika Izerlonā. Dalībnieku skaits — 25, no tiem 6 jaunieši. Startēja tāpat 4 komandas. Meistarklasē (3 stāvokļi) uzvarēja D. Pavasars (Minstere), 2. — R. Veinbergs (Menchengladbacha), 3. — D. Vredefelds (Minstere).

Jauniešu klasē līdz 25 g. v.: 1. — S. Daniševska, 2. — J. Burmeisters, 3. — E. Rubenis, visi Minstere.

Vispārējā klasē: 1. - R. Daniševskis, 2. — D. Pavasars, 3. — D. Vredefelds, visi minsterieši.

Komandām uzvarēja Minsteres 2. komanda, 2. –Menchengladbacha, 3. — Bīlefelda.

1976. gada 18. septembrī Menchengladbachā piedalījās 16. Bīlefelda vairs nepiedalījās dalibnieku trūkuma dēļ.

Meistarklasē uzvarēja D. Pavasars, iegūstot kpt. Lapiņa kausu savā īpašumā, 2. — R. Veinbergs.

Jauniešu klasē: S. Daniševska, V. Jeibmanis, E. Rubenis, visi no Minsteres.

Vispārējā klasē: 1. — A. Kalniņš, 2. — D. Pavasars, 3. — A. Makleris.

Komandām: 1. — Minstere, 2. — Menchengladbacha.

Sacensības notikušas arī turpmākajos gados, gan tikai starp Minsteres un Menchengladbachas šāvējiem.

Sporta referents Arvīds Kalniņš, redzēdams lielo atsaucību sporta nodarbībās DV Menchengladbachas nodaļā, it sevišķi šaušanā, piedāvājās apmeklēt arī citas nodaļas, lai event. arī tur kaut ko līdzīgu iedzīvinātu. Diemžēl, atsaucās tikai viena nodaļa un kopa. A. Kalniņš laikā no 12. — 17.9.76. tās apmeklēja un izkārtoja tur vingrinājumus šaušanā, bet panākumi izpalika.

18./19.1.75. draudzības sacensības šaušanas sporta popularizēšanai ar saspiesta gaisa ieročiem Vircburgā — 9 dalībnieki un 1. 2.75. g. Bērzainē — 5 dalībnieki.

Dažādi pasākumi un veikumi

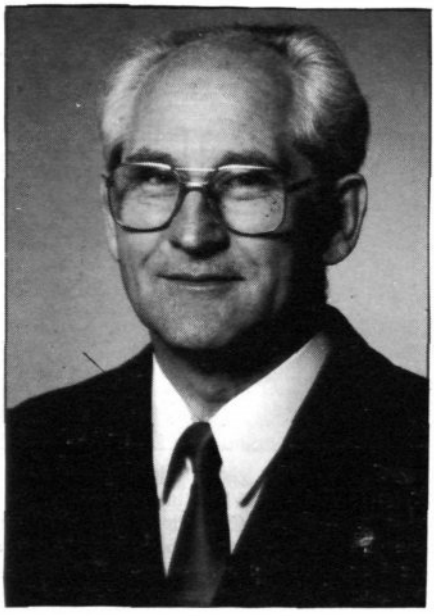
a. 17.1.75. DV R -Vācijas valdes informācijas nozare Austrālijas ministru prezidenta viesošanās laikā Vācijā aktīvi piedalījās demonstrācijā pie Austrālijas sūtniecības Bad-Godesbergā, kur kopā ar igauņiem un lietuviešiem demonstrēja pret Austrālijas valdības lēmumu atzīt Baltijas valstu iekļaušanu Padomju Savienībā.

b. 3. Daugavas Vanagu globālo dienu Londonā 1976. g. ietvaros laikā no 27. līdz 31. augustam izgatavoti un nosūtīti eksponāti par DV informācijas nozares darbu DV organizācijas 30 gadu darbības skatei:

Ziņu kopojums ,,Stāvoklis Latvijā'' — 22 eks. par laiku no 1970. līdz 1976. gadam un statistikas pārskats par to. ,,Vēstis Daugavas Vanagiem'' 4 eks. par laiku no 1974. līdz 1976. gadam.

DV R -Vācijas nodaļu/kopu apkārtraksti — 59 apkārtraksti no 12 nodaļām/kopām.

c. Vākti un sakārtoti raksti no laikrakstiem, kuŗos minēts Latvijas, latviešu kā arī mūsu Baltijas kaimiņvalstu vārdi.
d. Sarakste ar DV un citu organizāciju amatpersonām — sevišķi ar informācijas darbiniekiem.

Arturs Klīmanis dzimis 1916. g. 19. februārī Nīcgales pagastā. DV organizācijā iestājies jau nometnes laikā Braunšveigā. 1958. g. izceļojot uz Kanadu, darbību organizācijā pārtraucis. Pēc atgriešanās Vācijā 1964. g. 1. janvārī iestājies DV Hanoveras nodaļā, kuŗā kopš 1977. g. ir nodaļas valdes priekšsēdis. 1977. g. sākumā apstiprināts par DV RV ārējās informācijas nozares referentu, bet pēc ievēlēšanas zemes valdē no 1978. līdz 1981. gada sākumam ir valdes informācijas nozares vadītājs. Kopš 1981. g. oktobŗa ir valdes ārējās informācijas nozares vadītājs. A. Klīmanis bez tam ir Vācijas Preses biedrības valdes loceklis un Latviešu Kristīgo Demokratu partijas Vācijā sekretārs.

Agronoms **Jānis Dagis** dzimis 1908. gada 1. jūnijā. Daugavas vanagu organizācijā iestājies 1952. gada 1. februārī Neuštates nodaļā. Ilgus gadus bijis DV Neuštates nodaļas revīzijas komisijas priekšsēdis un informācijas nozares vadītājs. No 1974. gada 2. februāŗa ir DV Neuštates nodaļas (kuŗa pēdējos gados kļuvusi par kopu) valdes priekšsēdis un arī informācijas nozares vadītājs. No 1981. gada 3. oktobŗa ir DV RV valdes iekšējās informācijas nozares vadītājs.

DV R -Vācijas valdes informācijas nozares vadītājam R. Skadiņam 1978. gadā valdes locekļa amatam vairs nekandidējot, par inf. nozares vadītāju nāca A. Klīmanis, kas jau kopš 1977. gada sākuma darbojās par valdes ārējās inf. referentu. A. Klīmanis informācijas nozari vadīja līdz 1981. gada marta delegātu sapulcei, kad valdes amatam vairs nekandidēja. Bet tā kā neviens no ievē-

lētiem valdes locekļiem informācijas nozares vadību neuzņēmās, nozari atkal sadalīja 2 daļās: iekšējā un ārējā informācijā. Iekšējās informācijas vadību uzņēmās agr. J. Daģis, ārējās — A. Klīmanis, abi nebūdami valdes locekļi.

Informācijas nozare vēl joprojām vāc visus rakstus vācu presē, kuŗos pieminēts un apskatīts Latvijas vai Baltijas valstu liktenis. Pie informācijas nozares pastāv arī politiska bibliotēka ar 150 grāmatām, kas tagad atrodas Bērzainē. Šo bibliotēku var izmantot ikviens, kam darīšana ar politiskiem jautājumiem.

Izsekots arī publikācijām vācu presē, cik iespējams, un regulāri ievietoti dažādi raksti un pretraksti vācu laikrakstos. It sevišķi aktīvi un regulāri par dažādiem jautājumiem raksta A. Klīmanis savas apkārtnes vācu laikrakstiem: Braunschweiger Zeitung, Goslarer Zeitung, Wolfenbütteler Zeitung un Hannoversche Allgemeine Zeitung. Lasītāji vairākkārt autoram zvanījuši un rakstījuši, pateicoties par drosmīgajiem vārdiem, bet ir saņemti arī draudi un apvainojumi.

1979. gada 7. septembrī A. Klīmanis saņēmaVācijas ārlietu ministrijas atbildi uz savu 20. augusta vēstuli. Rakstus viņš bija iesniedzis arī Lejassaksijas ministru prezidentam H. Albrechtam un Vācijas budekancleram H. Šmitam. Saņemtās atbildēs izteikta mūsu stāvokļa izpratne un iestāšanās par cilvēku tiesībām. Informācijas nozare sadarbojusies arī ar PBLA biroja vadītāju J. Kadeli Minsterē, apmainoties informācijām. Sakarus uztur arī ar citām organizācijām.

1982. gadā 12. un 13. jūnijā MLĢ internāta telpās ārējās informācijas nozare bija sarīkojusi politisko semināru, kuŗā referēja DV ģenerālsekretārs A. J. Bērziņš par tematu ,,DV darbs trimdas saimē'', PBLA biroja vad. J. Kadelis — ,,Latviešu problēmu popularizēšanas iespējas pašreizējā politiskā stāvoklī'', mācītājs P. Kļaviņš par tematu ,,Latvju solidāritātes loma mūsdienu situācijā'' un jurists A. Šilde par koncentrācijas un vergu darba nometnēm Padomju Savienībā. Diemžēl, tikai 4 nodaļas bija ieskatījušas vajadzību uz šo kvalitātīvi vienreizējo referātu sniegumu sūtīt semināra dalībniekus. Apmeklētāji galvenokārt bija vietējie Minsteres latvieši. Arī jaunatne bija pārstāvēta, un izraisījās intensīvas un vērtīgas debates, kas rādīja, ka mūsu

1982. g. 13. jūnijā Minsteres galv. stacijā DV politiskā semināra dalībnieki demonstrācijā. No kr.: Brencis, A. Kļimanis, V. Labinskis, P. Kļaviņš, I. Balodis, E. Būmanis, V. Bērziņa.

jaunatnei ir sadarbības griba ar vecāko paaudzi. Ir tikai jāatrod pareizie ceļi un valoda, kā būtu jāveicina domu izmaiņa. Seminārā piedalījās 30 personas. Pēc semināra nobeiguma MLĢ audzēkņi un semināra dalībnieki piedalījās demonstrācijā Minsteres stacijā, lai pasaulei atgādinātu 14. jūnija deportācijas Baltijas valstīs.

Informācijas nozares darbu apgrūtina organizācijas locekļu pasīvitāte un atbalsta trūkums. Gandrīz visi darbi un pasākumi jāveic bez palīdzības. Tā ir nožēlojama parādība Vācijā, jo arī sarīkojumos un it sevišķi kopsapulcēs apmeklētāju skaits kļūst arvien mazāks.

No Vācijas 33 nodaļām vai kopām pašas savus apkārtrakstus caurmērā regulāri izdod tikai 14 nodaļas/kopas. Hanoveras, Goslāras un Salzgiteras-Straumēnu kopa izdod kopēju apkārtrakstu. Būtu ieteicams, ka arī citas nodaļas apkārtrakstus izdotu kopējiem spēkiem. Iekšējā informācijas nozare savā līdzšinējā veikumā kopš 1981. gada var pieminēt DV sarīkojumu un DV R -Vācijas valdes darbības atreferēšanu, kā arī ideoloģisku rakstu publicēšanu laikrakstā „Latvija" un DVM. Nozares darba plānā ietilpst organizācijas biedru tuvākas saskares nodibināšana un draudzības jūtu

1982. g. 13. jūnija demonstrācijā aizvestajiem Minsteres galv. stacijā ar DV politiskā semināra dalībniekiem.

izkopšana, lai organizācija būtu pēc iespējas ciešāk saistīta. Sevišķi tiek uzsvērts Latvijas okupantu destruktīvais darbs iepretim DV organizācijai un tās locekļiem, lai šo okupantu rīcību skaidri saskatītu ikviens DV biedrs un varētu izvairīties no okupantu provokācijām kā okupētās Latvijas apmeklējumos, tā dzīvojot brīvajā pasaulē. Nozarei sevišķi rūp DV organizācijas vienprātības jūtu izkopšana un vienības gars. Ir domāts par palīgu iesaistīšanu nozares darbā.

Informācijas darbam aizvadītajos 10 gados izdotas DM 17.908. No šīs summas ar DM 2.260 atbalstīts Latviešu Nacionālais fonds Stokholmā.

DV RV kultūras nozares darba skicējums aizvadītajos gados

Kaut mēs dzīvojam augstas labklājības un kultūras zemē, kāda ir Rietumvācija, tomēr mūsu pašu kultūras dzīve šeit nebūt nenoris ar tādu intensitāti kādu varētu vēlēties... Iemesli tam dažādi, bet galvenais šķiet lielā izkliedētība pa visu Rietumvāciju, jo mūsu

skaitliskais sastāvs dažviet ir mazs un dažkārt slimu un vecu tautiešu skaits ir ļoti liels.

Tāpēc nevar noliegt, ka, ievērojot minēto, kultūras darbs mūsu nodaļās/kopās aizvadītajos gados ir ritējis atbilstot iespējām, kā rāda pievienotā sarīkojumu tabula. Kultūras nozare pūlējusies noorganizēt koncertu un priekšlasījumu turnejas, rosinot nodaļas/kopas šādos kopēji organizētos pasākumos piedalīties, jo tie par iespējami zemiem izdevumiem dod iespēju sarīkot kvalitātīvi labus sarīkojumus. Tas iespējams racionālā plānojuma dēļ, taupot ceļa izdevumus, kā arī nosakot mazākām nodaļām/kopām zemāku piedalīšanās maksu un dodot iespēju arī tām sarīkojumus izkārtot. Lielo latviešu centru tautiešiem būs grūti saprast to izdomu un kombinācijas mākslu, kāda vajadzīga, lai saskaņotu šādas turnejas izkārtošanu iespējami daudzās vietās, bet tā aizpildītājs pēc šādas ,,mamuta'' turnejas tomēr neturētu ļaunu prātu uz rīkotājiem. Ka tas lielā mērā izdevies, par to gādājušas DV saimes, sarīkojumu vietās ar rūpību un sirsnību uzņemot programmas aizpildītājus. Tā aizvadītajos gados, ar maz izņēmumiem, viesi bijuši ļoti aizkustināti par DV saimes viesmīlību. Tādā veidā esam varējuši izkārtot mūsu pazīstamo rakstnieku un dzejnieku viesošanos pat no ārzemēm, kā piem.: Arnolda Apses (Francija), Pēteŗa Aigara un Margaritas Ausalas (Anglija), vēsturnieka Dr. Ulža Ģērmaņa (Zviedrija), pretestības kustības dalībnieku: Gunāra Rodes (Zviedrija), Helēnas Celmiņas un Viktora Kalniņa (ASV), sabiedrisko darbinieku: Jāņa Sapieša (Anglija), Gunāra Pāvula (Zviedrija) u. c. turnejas, nemaz jau nerunājot par pašu zemes māksliniekiem un referentiem.

Tādā pašā veidā mūsu nodaļas varējuši apmeklēt mākslinieki: Ruta Gerke (Austrija), Rita Dzilna-Zaprauska (AS √), Irma Kurme (ASV), Ileāna Pētersone (Zviedrija), Andre el Leton (ASV), Čikagas piecīši (ASV) u.c. Lielākas grūtības materiālā ziņā sagādā lielāku ansambļu, kā: Austrālijas Saules jostas, DV Kanadas vīru koŗa, Stokholmas latviešu teātŗa u.c. viesošanās, kas bija iespējama tikai ar šo vienību pašu materiālajiem upuŗiem. 44 Austrālijas latviešu jauniešu uzvedums *SAULES JOSTA* Hamburgā guva labus panākumus. Uzveduma dažas ainas pārraidīja vācu televīzija un par to rakstīja vācu prese.

DV RV kultūras nozares nopelns ir, ka tā centusies iesaistīt mūsu kultūras darbā latviešu jaunos topošos māksliniekus, rīkojot tiem koncertus un izdodot skaņu plates, tādejādi iepazīstinot publiku ar svešumā uzaugušajiem māksliniekiem. Savukārt esam rūpējušies par to, lai dažs no viņiem nepazustu mūsu mākslai, rodot viņos apziņu, ka tie ir latviešu mākslinieki un mūsu kultūrai vajadzīgi.

Lai dokumentētu šo mākslinieku sniegumus un iepazīstinātu arī citu zemju latviešu saimes ar viņu varēšanu, DV RV kultūras nozare aizvadītajos gados izdevusi šādas skaņuplates:

1/ Aktrises Dagmāras Kurmiņas rečitētos mūsu ievērojamāko dzejnieku dzejoļus: *Uz tevi Latvija, iet visa mūsu domas... (273).*

2/ Rutas Gerkes (soprāns) pie klavierēm prof. Klauss Pavasars : *Kas tie tādi, kas dziedāja. (587)*

3/ Larisa (vieglas mūzikas): *Svešā zemē stādu rozes (3.700).*

4/ Ileānas Pētersones (mecosoprāns) pie klavierēm Nellija Zālīte : *Zeltītās lapas (1026).*

(iekaviņās izdoto plašu skaits)

DV R -Vācijas valdes kultūras nozares izdotās skaņu plates.

Kopš 1971. gada DV RV kultūras nozare uzsāka rosīgu sadarbību ar Latviešu neredzīgo kopas pārstāvi E. Retigu. Sākumā visu vērību pievērsa latviešu autoru darbu ieskaņojumiem, bet kad viņš, kultūras nozares aicināts, uzņēmās referenta pienākumus pie šīs nozares, sākās plānu kalšana tālākajam darbam. Daudzi no mūsu neredzīgajiem dzīvoja atšķirti no lielākiem latviešu novietojumiem, bet tomēr interesējās par to, kas notiek latviešu sabiedriskajā un kultūras laukā. Lielākā daļa acu gaismu zaudējusi kaŗa laikā ievainojumu dēļ, tāpēc mūsu atbildība pret viņiem kā bijušiem cīņu biedriem bija jo sevišķi liela. E. Retiga ierosmē 1973. gada septembrī sākām latviešu laikrakstu ierunāšanu mūsu neredzīgajiem tautiešiem, ko sākumā veica O. Baltputnis, bet vēlāk galvenokārt M. Bergholcs (tagad miris), pārkopēšanas darbus veicot I. Jakovelim ar palīgiem Memmingenā.

1977. gadā šim laikrakstu ziņu kopojumam deva nosaukumu *Ziņu Vanags,* ko no 13 klausītāju iesūtītajiem priekšlikumiem žūrijas komisija atzina par vispiemērotāko. Tā nu šis *Ziņu Vanags* savu lidojumu līdz 1982. gada beigām bija veicis 420 reizes. Laikrakstus ierunāšanas vajadzībām ziedojuši: *Laiku* (DV ASV) *Austrālijas Latvieti* (DV Austrālijā), *Latvija Amerikā* (DV Kanadā), *Londonas Avīzi* (DVF Anglijā), *Latvija* (DV Rietumvācijā), kopš 1981. gada *Ceļa Biedrs* (LELBA), bet 1975. gadā viena gada abonentu *Brīvība* (LSDSP). Visi pārjūras laikraksti pienāk pa gaisa pastu, kas tādējādi sniedz klausītājiem jaunas ziņas. Domāju, ir lieki pieminēt, ka klausītāji ar lielu pateicību klausās *Ziņu Vanagu* un ir pateicīgi laikrakstu ziedotājiem. 1983. gada 25. aprīlī mira M. Bergholcs, kas turpat 9 gadus galvenokārt bija veicis ierunāšanu, ko bija spiests pārtraukt smagās slimības — astmas nomākts. Tā kopš 1982. gada septembŗa ieskaņošanu veic Velta un Oskars Baltputnis.

Šeit katrā ziņā gribu atzīmēt DV RV kultūras nozares neredzīgo referenta E. Retiga sevišķās pūles, kopojot un vācot latviešu rakstnieku, sabiedrisku darbinieku un izcilu personību balsu ierakstus skaņu lentēs. Tāpat atzīmējams, ka viņš visus šos gadus rūpējies ne tikai Rietumvācijas apmērā, bet gan visu trimdas zemju DV saimēs vācis Latviešu Neredzīgo Kopas pie LSK skaņu bibliotēkai ieskaņojumus, kas viņam arī ļoti labi sekmējies, par ko ziņas sakopotas viņa pārskatā.

Oskars Baltputnis dz. 1921. g. 8. jūlijā Vecpiebalgā. Ir DV biedrs-dibinātājs. 1948. g. bijis DV „Cerības" nometnes nod. valdes sekretārs; no 1965. g. līdz šim laikam — DV Hamburgas nod. valdes pr-dis, no 1969. g. ar 3 gadu pārtraukumu, DV R-Vācijas valdes kultūras nozares vadītājs.

Nozares pienākumos bijis ik gadu noorganizēt salidojuma programmu. Šis DV Rietumvācijas vanagu saimes sarīkojums notiek ik gadu jau kopš 1959. gada. Lai salidojumi notiktu dažādās Vācijas vietās, zemes valde aicinājusi nodaļas/kopas būt atsaucīgām tā sarīkošanā. Tā salidojumi notikuši pamīšus visos Vācijas novados, kur kā viesus sagaida vietējo latviešu saimi, iepazīstinot arī to ar DV saimi un tās darbu (skat. Vanagu un vanadžu salidojumi).

Vēl nobeidzot jāatzīmē, ka nozare ik gadu rūpējusies par kapu svētku Lommelē kuplināšanu ar mākslinieciskū programmu, kas papildina mācītāja R. Bērziņa un prāv. P. Dupāta vadīto

Sarīkojumi

	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982
Koncerti	7	14	20	12	16	19	10	8	10	11
Akti	35	29	30	16	28	38	29	26	25	17
Teātŗa izrādes	3	5	7	5	4	2	4	1	8	4
Tautas deju uzvedumi	3	6	2	2	1	8	1	1	2	1
Skaņu plašu koncerti	1	3	3	23	4	6	3	27	47	2
Saviesīgi vakari	38	36	48	15	52	72	50	89	50	39
Priekšlasījumi	26	31	41	28	30	44	35	36	30	33
Loterijas	6	6	8	10	18	12	18	18	14	14
Tirdziņi	1	1	6	2	2	4	5	4	2	3
Citi sarīkojumi	19	40	6	19	—	—	5	3	—	—
Filmu izrādes	9	10	10	7	9	14	5	9	10	5
Sarīk. apmeklēt. skaits	6837	7813	7702	6220	6061	9241	5184	6621	7560	7200

Bibliotēkas:

Gads	Cik nodaļās	Grāmatu skaits
1973	10	2924
1974	10	2976
1975	10	2996
1976	9	4526
1977	9	4692
1978	11	5179
1979	11	5184
1980	11	5213
1981	12	6356
1982	11	5500

dievkalpojumu. Tas darīts, sazinoties ar DV Beļģijas nodaļu, un gadu gājumā šie kapu svētki izvērtušies par jauku tradiciju, godinot tos, kuŗi atdevuši dzīvību, lai mēs dzīvotu.

DV Rietumvācijas kultūras nozari vadījuši: O. Baltputnis līdz 1978. gada oktobrim, tad A. Mieriņš, bet ar 1981. gadu atkal O. Baltputnis.

Kultūrāli sabiedriskam darbam 10 gadu laikā izdotas DM 73.956.

Vanagu un vanadžu salidojumi

1973. g. Rietumvācijas vanagu un vanadžu salidojums, pēc kārtas 16., notika Minsterē 29. sept. To ievadīja prāv. M. Lizdika un māc. R. Bērziņa svētbrīdis, kuŗa laikā māc. R. Bērziņš iesvētīja MLĢ skolotāja D. Pavasaŗa DV Minsteres nodaļai dāvāto karogu. Salidojuma atklāšanas runā DV Rietumvācijas valdes priekšsēdis J. Leitītis starp citu teica: ,,Mēs neesam mēģinājuši ar reālitāšu atzīšanas plīvuru apsegt tos noziegumus, kuŗus Padomju Savienība ir nodarījusi mūsu zemei un tautai. Mēs turpināsim arvien vēl apsūdzēt austrumus un brīdināt rietumus.'' Valdes priekšsēdis pasniedza piešķirtos atzinības rakstus un skolotājs D. Pavasars DV Minsteres nodaļas valdes priekšsēdim R. Daniševskim iesvētīto karogu. Sekoja Zviedrijas LCP izglītības nozares vadītāja G. Pāvula referāts par trimdas organizāciju darbību. Koncertu sniedza operdziedātāja R. Gerke ar L. Apkalnu pie klavierēm. Otrās dienas vanadžu salidojumā ,,Par deportēto ciešanu ceļu'' referēja I. Nolle, kas šo ceļu bija gājusi 2 reizes: 1941. g. un 1949. g.

DV Rietumvācijas 17. salidojumā 1974. g. 31. aug. un 1. sept. Menchengladbachā bija ieradušies ap 200 apmeklētāju. Salidojumu atklāja ar I. Eglītes lasītām patriotiskām deklamācijām. Sekoja māc. R. Bērziņa vadīts svētbrīdis. Atklāšanas runā valdes priekšsēdis J. Leitītis norādīja, ka DV ikdienā veiktais darbs un nostāja apliecina, ka esam palikuši uzticīgi mūsu mērķiem un kalpojam tautai un tēvzemei. Ar klusuma brīdi godināja kritušos un izsūtījumā mirušos mūsu

tautas piederīgos. Atklāšanu nobeidza ar Latvijas un Vācijas himnām. Māc. J. Sapietis no Anglijas savā referātā ,,Solžeņīcins un krievu intelektuāļu pretestības kustība'' pasvītroja, ka Solžeņīcins ar saviem darbiem sagrāvis mītu par sociālisma valsti.

Pirmo reizi Vācijā bija izdevība noklausīties satiriski mūzikālā ansambļa ,,Čikagas piecīši'' uzvedumu — koncertu ,,Tādi mēs esam'' A. Lagzdiņa vadībā.

Otrā dienā vanadžu salidojumu atklāja nozares vadītāja T. Gūtmane. I. Nolle savā referātā ,,Sieviete sirpja un āmura ēnā'' vadījās ar personiskiem pārdzīvojumiem un pieredzi 16 padomijas spaidu darbu nometnēs pavadītajos gados.

1975. g. salidojumu 6. sept. Minchenē ievadīja prāvestu E. Rozīša un M. Lizdika vadīts svētbrīdis. Pēc mag. jur. E. Heines referāta saviesīgā vakarā uzstājās Larisa, sniedzot R. Paula un E. Švarca kompozicijas un latviešu tautas dziesmas I. Kandekova klavieŗpavadījumā. Minchenes nodaļa ar valdes priekšsēdi P. Biezo bija uzņēmusies pilnu atbildību par salidojumu arī materiālā ziņā, neprasot no zemes valdes nekādas piemaksas.

Gadskārtējo DV salidojumu Osnabrikā 1976. g. 20. nov., kas bija apvienots ar Latvijas neatkarības atceres svinībām, bija izkārtojis zemes valdes kultūras nozares vadītājs O. Baltputnis un vietējā DV nodaļa. Pēc prāv. A. Smeltera un māc. P. Urdzes vadītā svētbrīža salidojumu atklāja valdes priekšsēdis J. Leitītis, norādot, ka katra šāda sanāksme mūs vieno un stiprina. Kaut arī ienaidnieks ar jaunām vēsmām mēģina šķelt trimdas saimi, ticību Latvijai neviens mums nespēj atņemt. Osnabrikas pilsētas lielvecākā Vēbera un domes vārdā salidojuma dalībniekus sveica pilsētas vecākais Lauze, izsakot apbrīnu, ka latvieši vēl pēc vairāk nekā 30 gadiem trimdā nesatricināmi tic Latvijas brīvībai.

Pēc apbalvojumu pasniegšanas MLĢ koklētāju ansamblis beidza salidojuma atklāšanas daļu. Iespaidīgs bija no okupētās Latvijas nesen izbraukušā māc. J. Šmita referāts par mūsu tautas problēmām komūnisma ietekmē Latvijā un trimdā. Koncertā dziedāja R. Dzilna-Zaprauska pianistes H. Platās klavierpavadījumā.

1977. g. salidojums 10. sept. Minchenē nedeva iecerēto, jo dalībnieku skaits bija mazs, un rīkotāja nodaļa nevarēja segt visus

DV R -Vācijas salidojumā 1979. g. 16./17. septembrī Minsterē — Latviešu ģimnazijas audzēkņu priekšnesumi.

salidojuma izdevumus. Ievērojot šādu stāvokli, radās jautājums par salidojuma apvienošanu ar delegātu kopsapulci.

Atklājot DV 21. gadskārtējo salidojumu 1978. g. 18. novembrī Kēnigšteinā pie Frankfurtes, valdes priekšsēdis J. Leitītis uzsvēra, ka šis salidojums apzināti notiek Latvijas valsts 60 gadu dibināšanas dienā, un nolasīja LCP pirms 31 gada pieņemto trimdinieka stājas rezolūciju, kas ir spēkā vēl šodien: ,,Dabisko cilvēku tiesību vārdā mans pirmais pienākums svešumā ir cīnīties par latviešu tautas brīvību un Latvijas nākotni kur un kā vien to spēju, apzinoties savu atbildību neskaitāmo aizgājušo un nākošo paaudžu priekšā''. Jaunās paaudzes pārstāvis prof. Dr. I. Veits referēja par Latvijas valsts 60. gadskārtu trimdas latviešu jaunās paaudzes skatījumā. Oikumeniskā dievkalpojumā piedalījās prof. R. Rozentāls, māc. R. Bērziņš un prāv. M. Lizdiks. Valstssvētku aktā runāja G. Rode, kam PBLA valdes loceklis J. Kadelis pasniedza Tautas balvu. Koncertu sniedza Oldenburgas operas soliste M. Mičule. Otrā dienā vanadžu salidojumā par latviešu tautas pārkrievināšanu referēja prof. Dr. R. Kārkliņa-Šilde. Par šī izcilā sarīkojuma izkārtošanu bija rūpējusies DV Frankfurtes nodaļa

DV R -Vācijas salidojumā 1979. g. 16./17. septembrī Minsterē. Pēc B. Piekalnīša koncerta: no kr. J. Leitītis, B. Piekalnītis, pavadītāja H. Platā un LCP pr-dis J. Platais.

sava uzņēmīgā un izdarīgā valdes priekšsēža inž. A. Stubura vadībā.

Arī 22. salidojumu 1979. g. 16./17. sept. Minsterē atklājot, valdes priekšsēdis J. Leitītis atgādināja DV organizācijas uzdevumu: organizācijas darbam jābūt veltītam latvju tautas un mūsu zemes brīvībai un neatkarībai, tādēļ būtu apsveicama lielāka sadarbība visas trimdas latviešu un paaudžu starpā, lai cīnītos kopējiem spēkiem. MLĢ kokļu ansamblis sniedza tautas dziesmu priekšnesumus, un direktors A. Liepkalns referēja par nākotnes problēmām. Koncertā dziedāja B. Piekalnītis pianistes H. Platās klavierpavadījumā.

DV Rietumvācijas 1980. g. salidojumu 22. nov. Menchengladbachā, kas bija apvienots ar valstssvētku svinībām, ievadīja māc. P. Grasmaņa svētbrīdis. Starp apsveicējiem bija arī Menchengladbachas pilsētas lielvecākais, kas novēlēja Latvijai atgūt brīvību. Atklāšanas runā LAK EC prezidijā priekšsēdis L. Apkalns norādīja uz Latvijas satversmes nozīmi un aicināja latviešus sekot Eiropas gara standartam. Koncertu sniedza Ķelnes latviešu koris.

Vanadžu salidojumu 1980. g. 4. okt. Bērzainē atklāja vanadžu nozares vadītāja B. Celma un to ievadīja māc. A. Celms ar

DV R -Vācijas salidojumā 1980. gada 22. novembrī Menchengladbachā uzrunā nodaļas valdes pr-dis R. Skadiņš. Aizmugurē goda sardzes pie karogiem.

svētbrīdi un uzrunu. Atskanot Dievs, svētī Latviju!, mastā uzvijās mūsu sarkanbaltsarkanais karogs. Dzīvas pārrunas izraisījās pēc DV vanadžu priekšnieces A. Liepiņas referāta ,,Vanadžu darbs un sadarbība'' un R. Cipules referāta ,,Latviešu tautas tērpu attīstība un valkāšanas tradicija''. Koncerta daļā K. Dēdelis dziedāja tautasdziesmas, kā arī E. Dārziņa un A. Žilinska kompozīcijas. I. un A. Eglīši lasīja A. Eglīša dzejoļus. Vanadžu salidojumā, ko bija izkārtojusi vanadžu nozares vadītāja B. Celma sadarbībā ar zemes valdi, bija ieradusies arī Kanadas vanadžu vadītāja I. Breikša un Austrālijas vanadžu pārstāve Dz. Mežala.

1981. g. salidojumu Ludvigsburgā ievadīja ar māc. E. Rozīša svētbrīdi. To atklāja DV RV priekšsēdis Dr. J. Platais, godinot aizsaulē aizgājušos DV biedrus. Atklāšanā piedalījās Rīgas Jaunatnes teātŗa aktrise E. Gekiša ar deklamācijām. Svētku runu teica PBLA IB vadītājs J. Kadelis, raksturojot latviešu aktīvitātes visā pasaulē. Koncertu sniedza operdziedātāja R. Gerke (soprāns) ar pianisti H. Plato pie klavierēm.

Rietumvācijas vanadžu salidojumu 17./18. okt. Bērzainē pēc māc. R. Bērziņa vadītā svētbrīža atklāja vanadžu nozares vadītāja I. Nolle. Referātu ciklu ievadīja I. Bērziņa par A. Brigaderi un

viņas dzīvi. V. Bērziņas referāts aizveda salidojuma dalībniekus mūsu tautisko rakstu pasaulē. Anglijas viešņas V. Kingas referāts bija vairāk demonstrējums, kā atvieglināt invalidiem ikdienas ģērbšanos. S. Spurdziņš rādīja un komentēja diapozitīvus par Bērzaini un Straumēniem. Koncertu sniedza Bāzeles operas solists K. Bauers-Zemgalis.

Pēc mācītāju R. Bērziņa un A. Liepkalna svētbrīža 1982. g. 11. septembŗa salidojumu Ķelnē atklāja valdes priekšsēdis Dr. J. Platais, norādot, ka DV organizācijas galvenais uzdevums ir nacionālās apziņas uzturēšana un garīgā mantojuma nodošana jaunatnei — nākotnes Latvijas veidotājai. Pirms pāris gadiem no Latvijas iebraukušais P. Sondors referēja par mūsdienu Latvijas sociālekonomiskām problēmām salīdzinājumā ar pasaules mērogu. Koncerta daļā priekšnesumus sniedza MLĶ koklētāju un dziedātāju ansamblis un tautas deju kopa ,,Circenītis''. Pirms salidojuma balles vērtīgu koncertu deva Ķelnes latviešu koris.

Vanadžu salidojumā 9. un 10. okt. MLĶ telpās I. Nolle īsreferātā raksturoja galveno vanadžu darbu: aprūpi, palīdzību un gara pasaules izkopšanu ģimenēs un sabiedriskā dzīvē. Viņa nolasīja arī DV priekšnieces A. Liepiņas rakstu ,,Vanadžu portrets'', kuŗā norādīts, kādai jābūt vanadzei.

Vircburgas vanadze V. Bērziņa nolasīja 2 referātus. Godinot mūžībā aizgājušos dzejniekus A. Čaku un Z. Lazdu, viņu darbus un īsus viņu dzīves aprakstus nolasīja Minsteres vanadzes. Otrās dienas darba sēdē par rosīgākām atzina Etlingenas, Hamburgas, Kaizerslauternas, Memingenas un Minsteres vanadžu kopas.

DV R -Vācijas kultūras nozares LSK neredzīgo kopas skaņu lenšu bibliotēkas referenta darbības pārskats

1971. g. DV R-Vācijas delegātu kopsapulcē viens no dienas darba punktiem bija skaņu lenšu ieskaņošana LSK neredzīgo skaņu lenšu bibliotēkai. Pēc informācijas, ko par lenšu ierunāšanas iespējām delegātiem sniedza šīs bibliotēkas vadītājs E. Retigs, kopsapulce vienprātīgi atbalstīja skaņu lenšu bibliotēkas paplašināšanas nepieciešamību, pilnvarojot E. Retigu griezties pie atsevišķām DV nodaļām un biedriem. Kopā ar Memingenas vanagu

Trimdas latviešu laikrakstu ziņu kopojuma „Ziņu vanags" pavairošanu kasetēs izsūtīšanai neredzīgiem klausītājiem veic Ignats Jakovelis kr. pusē. Organizatoriskos darbus vada Neredzīgo kopas pie LSK DV R -Vācijas valdes referents Edgars Retigs.

un invalidu ieskaņojumiem, jau 1971. g. Ziemsvētkos skaņu ierakstu bibliotēkā bija 100 lenšu ar 27 darbiem. Arī DV CV globālā mērogā atbalstīja E. Retiga priekšlikumu par latviešu grāmatu un literātūras ieskaņošanu.

DV RV kultūras nozares vadītājs O. Baltputnis aicināja E. Retigu uzņemties referenta pienākumus pie kultūras nozares. Pateicoties viņam, skaņu lenšu bibliotēkas organizēšanas darbs bija nesalīdzināmi sekmīgāks. Nāca palīgā Anglijas, Zviedrijas, Beļģijas, Francijas, ASV, Kanadas un Austrālijas zemju valdes. 1972. g. beigās skaņu lenšu bibliotēkā atradās jau 40 grāmatu ieskaņojumi 214 spoļu lentēs.

E. Retigam pārņemot skaņu lenšu bibliotēku, tanī bija 18 derīgas skaņu lentes. Pēc 10 gadu darbības — ar DV organizācijas atbalstu — bibliotēkā bija registrētas 1806 lentes. 1982. g. beidzās ar 608 literāro darbu un mūzikas ieskaņojumiem, kas kopā jau aptvēra 2403 kasešu un spoļu lentes.

Bibliotēkas un kasešu dēļ E. Retigs katru gadu uzrakstījis ap 120 vēstuļu. Pirms nodošanas bibliotēkā visi piesūtītie skaņojumi pārbaudīti. Darba gadu beidzot, attiecīgo zemju laikrakstos kā arī

DVM publicēti darbu pārskati. Divas reizes gadā pārskats ieskaņots kasetes lentē neredzīgo žurnālam *„Dzintars"*, lai visi neredzīgie būtu regulāri informēti par izdarītiem ieskaņojumiem, kas nodoti bibliotēkāram izsūtīšanai pēc pieprasījuma.

Pateicoties E. Retiga ierosinājumam un DV RV kultūras nozares vadītāja atbalstam un līdzdalībai, 1973. g. septembrī bibliotēka saņēma pirmo laikrakstu *Latvija* ieskaņojumu 90 minūšu kasetes lentē. Vēlāk O. Baltputnis un Hamburgas nodaļas biedrs M. Bergholcs izdarīja arī citu latviešu laikrakstu un žurnālu ieskaņošanu. 1974. g. to nosauca par *Ziņu Vanagu*. Neredzīgo kopas bibliotēkārs I. Jakovelis nedēļu pēc nedēļas saņēma Hamburgā un Pinebergā skaņoto laikrakstu kaseti, kopiju veidā to pavairoja un izsūtīja 52 neredzīgiem interesentiem — 22 Vācijā un 30 gan Zviedrijā, Anglijā, Kanadā, ASV, Venecuēlā un Austrālijā.

Sākot ar 1974. g. DVM ierunāšanā iesaistījās S. Iskalne, A. Amata un I. Kažociņš, bet ar 1980. g. ieskaņojumu izdara DV vanadžu priekšniece A. Liepiņa un Londonas vanadze V. Grunte, katru DVM ieskaņojot 4 kasešu lentēs.

1980. g., kad Bērzaini uzposa un saveda kārtībā, radās doma tur ierīkot mazu fonotēku, kas kalpotu un iepriecinātu visus, kuŗi zaudējuši acu gaismu. Kopš tā laika Bērzaines fonotēkā bez laikrakstu un DVM ieskaņojumiem var noklausīties māc. A. Celma ierunāto Jauno evaņģeliju, noveles, īsdarbus, stāstus, koŗa un solo dziesmas, vecos Latvijas laika šlāgerus , kā arī pēckaŗa trimdas ansambļus — sākot ar Čikagas piecīšiem, Trīs no Pārdaugavas līdz Runčiem un Larisai. Bērzaines ieskaņojumi aptveŗ 91 spoļu un kasešu lenti.

1980. g. vidū Neredzīgo kopas pie LSK skaņu lenšu bibliotēku pārcēla no Memingenas uz Frīdbergu pie Augsburgas, kur kopas biedrs O. Meņģelis savā mājā bibliotēkas vajadzībām iekārtoja vienu istabu. 1982. g. beigās skaņu lenšu bibliotēkas plauktu kopgaŗums — ar spoļu un kasešu lentēm un to kopijām — jau sasniedza 73 metrus.

Neredzīgo kopā pēdējā laikā pieteicas jauni biedri. Tie nav bijušie kaŗavīri, kas acu gaismu zaudējuši cīņu laukos, bet (pašlaik 64) tautieši, kas vecuma, slimības vai acu vājuma dēļ vairs nevar saskatīt rakstu rindas.

Pavisam skaņu lenšu bibliotēkā registrēti 156 latviešu un 16 sveštautiešu autoru darbu ieskaņojumi. Bez šiem darbiem — kā papildinājums pēdējās lentes aizpildīšanai — vēl ierunāti īsdarbi un dzeja, ap 300 darbu. Bibliotēkā ir dzirdami arī 320 pazīstamāko trimdas darbinieku un nacionālo organizāciju vadītāju balsu ieskaņojumi — dažādos tautiskos sarīkojumos, svētku aktos, runās, diskusijās, kā arī rakstnieku un dzejnieku pašu ierunātie darbi.

Visiem minētiem darba darītājiem, mudinātājiem un atbalstītājiem pienākas izcila pateicība. Daugavas Vanagu organizācijas devums darbā un materiālā ziņā 1982. g. 31. decembrī ir 94,82%. Neredzīgo bibliotēkas izveidošanā par ļoti taktisku, morālu un financiālu atbalstu vissirsnīgākā pateicība pienākas nelaikim J. Cīrulim, V. Hāzneram, J. Frišvaldam, A. Liepiņai, J. Leitītim, Dr. J. Platajam, O. Baltputnim, E. Šmugājam kā arī nodaļu, apvienību un kopu valdēm.

Jaunatnes nozare

Vācijā ir maz novietojumu, kur vienkopus būtu vairāk latviešu jauniešu. Līdz ar to viņu pastāvīgie draugi — aktuālo tematu pārrunāšanai un saskarē ar pretējo dzimumu — nav latvieši. Nedaudzās latviešu vai latviešu jauniešu sanāksmes un sarīkojumi šo trūkumu nespēj novērst.

Nedaudz vairāk par 50 organizācijas biedru līdz 30 gadu vecumam 1973. g. sākumā bija izkaisīti pa visu Vāciju. 1974. g. 1. janvārī šis biedru skaits bija samazinājies uz 35, jo 9 biedri bija izstājušies un vairāki pārsnieguši vecuma robežu. Pastāvēja 3 jaunatnes kopas: Hamburgas, Minsteres un MLĢ. Pēdējā nodibinājās 1973. g. oktobrī, kad par DV RV jaunatnes nozares referenti bija iesaistīta MLĢ audzinātāja B. Šmita-Kalēja. MLĢ jaunatnes kopa attīstīja aktīvu darbību, palīdzot izkārtot sarīkojumus, apmeklējot vecos ļaudis, kā arī veicot DV organizācijas popularizēšanu latviešu jauniešos. Nesekmējās mēģinājums sarīkot jauniešu sanāksmes ziemeļos un dienvidos.

Uz nozares aicinājumu iesūtīt gada darbības pārskatus un atbildēt uz aptaujas jautājumiem par darbību jaunatnes laukā atsaucās

5 nodaļas un viena jauniešu kopa. Lai gan nodaļu atbildes nereprezentēja visu DV saimi Vācijā, tās tomēr deva ieskatu par jauniešu stāvokli un viņu attieksmēm pret DV organizāciju. Tā kā nodaļās/kopās ir maz biedru līdz 30 gadiem, reti kāda no tām spēj izveidot jaunatnes kopu, kas ir priekšnoteikums aktīvai vietējai jaunatnes darbībai. Zināmas grūtības sagādā arī tas, ka ne visi nodaļas apkārtnē dzīvojošie biedri un nebiedri pietiekami prot latviešu valodu. Nevērojot šo ne visai optimistisko stāvokli, DV RV jaunatnes nozare aizvadītajos 10 gados darbojusies iespēju robežās, atbalstot jauniešus un meklējot ceļus un iespējas viņu iesaistīšanai DV organizācijā.

Jaunatnes nozares ierosinājumi nodaļām un kopām: uzņemties dažu jauniešu krusttēva lomu, ieaicinot viņus mājas svinībās, apdāvinot un apjautājoties par viņu problēmām, tādā veidā rodot kontaktu arī ar tiem, kuŗi DV organizācijai noskaņoti nelabvēlīgi; iesaistīt bērnus un jauniešus, paredzot tiem savos sarīkojumos zināmu priekšnesumu un izpriecu daļu; lai populārizētu tautā MLĢ, atbalstīt skolēnu pašdarbības grupas, aicinot tās nodaļu/kopu sarīkojumos; ievēlēt par delegātiem jauniešus, tā dodot tiem iespēju zemes delegātu kopsapulcēs pilnībā iepazīties ar organizācijas darbu, veikumiem un nākotnes nodomiem un ieinteresējot jauniešus par organizāciju, reizē sagatavojot jaunus darbiniekus.

Jaunatnes nozares ierosmē zemes valde 1974. g. pieņēma šādu rezolūciju: ,,DV Rietumvācijas valde nolemj arī turpmāk palīdzēt aktīvizēt latviešu jauniešu darbu, atbalstot jaunatnes organizācijas un veicinot latviskās izglītības iegūšanu. Valde distancējas no personām, kuŗas sadarbojas ar mūsu tautas okupācijas iestādījumiem vai strādā šo iestādījumu uzdevumā''.

Pēc jaunatnes nozares ierosinājuma valde piešķīrusi līdzekļus šādu pasākumu atbalstīšanai: MLĢ absolventu apdāvināšanai ar grāmatām (katru gadu), latviešu kultūras kursu sarīkošanai Minsterē, bērnu kolonijas noorganizēšanai Anabergā. Ceļa izdevumu segšanai šādos gadījumos: 4 jauniešiem uz Lommeles kaŗavīru kapiem, 2 jauniešiem uz DV Globālām dienām Londonā, jauniešu — DV biedru un Ķelnes latviešu koŗa dalībnieku ceļa

izdevumiem uz 5. Eiropas latviešu dziesmu svētkiem Londonā un MLĢ skolēnu braucienam uz PBLA dziesmu dienām Gotlandē. Bez tam DV RV maksā DVM abonementu MLĢ.

Kopš 1965. g. DV RV jaunatnes nozari bija vadījis Dr. J. Platais. 1978. g. kad nozares vadītāja pienākumus uzņēmās K. Bērziņš, nozare atkal lūdza nodaļas un kopas nākt talkā vākt latviešu bērnu un jauniešu adreses, lai būtu iespējams konstatēt viņu skaitu Rietumvācijā. Diemžēl, šī aptauja nedeva gaidītos rezultātus.

1981. g. nozare atkal sāka rīkot DV Rietumvācijas jaunatnes dienas. Dalībnieku skaits bija mazs, bet labās atsauksmes guva jauniešos attiecīgu reakciju. DV organizācija gan nepiedzīvoja jaunu biedru plūdus, ko varbūt sagaidīja vecākie DV biedri, bet jaunieši manīja, ka jaunatnes nozare atkal sākusi aktīvāku darbību.

Jauniešu organizācijas ilgu laiku uzskatīja Daugavas Vanagus par labiem materiālā atbalsta devējiem, bet vairāk neko no tiem nevēlējās. Pēdējā laikā, liekas, uzskati ir mainījušies, abpusīgi meklējot kopīgus ceļus un sadarbību. Protams, jaunākās paaudzes DV biedru skaits ir vēl joprojām ļoti mazs, bet pastāv pamatotas cerības, ka tas augs. Nozarei ir zināms, ka dažu nodaļu un kopu sarīkojumos piedalās daudz jauniešu — gan palīdzot sarīkojumu izkārtošanā, gan tos tikai apmeklējot, bet Daugavas Vanagos viņi nevēlas iestāties. Kāpēc? — Šim jautājumam organizācijai vajadzētu nākotnē pievērt lielāku uzmanību. Meklēsim mēs jauniešus, ja tie nemeklē mūs!

Šai sakarā vērts pieminēt 1978. g. DV Rietumvācijas delegātu kopsapulci Minsterē. Pēc domu izmaiņas par jaunatnes iesaistīšanu DV organizācijā delegāti vienojās, ka jāsekmē bērnu vasaras nometņu rīkošana, jāpievērš lielāka vērība jaunajai paaudzei un jāatbalsta jauniešu semināri. Lai noskaidrotu iemeslus, kas attur jaunatni no iestāšanās Daugavas Vanagos, kopsapulces dalībnieki uzklausīja jaunās paaudzes domu, ko izteica tās pārstāvis, DV biedrs:

„Es iestājos DV tādēļ, ka tā ir aprūpes organizācija. Jūs kļūstat vecāki, varbūt jums kādreiz būs vajadzīga palīdzība. DV organizācijā es neredzu ne uniformu, ne militārismu. Jaunatne domā, ka

par to izteic pāragrus spriedumus un, baidoties no šiem aizspriedumiem, negrib Daugavas Vanagos iestāties''.

Latviskai izglītībai un skolu atbalstam 10 gadu laikā izdotas DM 34.028.-.

DV R-Vācijas valdes biroja vadītāja darbība laikā no 1973.—1983. gadam

Sakarā ar to, ka valdes locekļu pārvēlēšanā 1979. gadā DV Rietumvācijas delegātu kopsapulcē Bērzainē A. Mežals atteicās kandidēt uz valdes locekļa amatu, bet viņa pienākumi organizācijas darbā palika tie paši, valde pārdēvēja viņa amatu par valdes biroja vadītāja posteni.

1973. gada 1. februārī DV Rietumvācijas valdes biroju pārvietoja no Grēvenes ielas kazarmu telpām uz jaunām telpām turpat Minsterē, Dreizehnerstr. 5, jo kazarmu bloku bija paredzēts nojaukt. Kazarmēs nebija jāmaksā īre, apgaismošana un apkure. Jaunajās telpās visi izdevumi jāsedz pašiem, daloties ar DV Centrālo valdi (DV CV) un DV Minsteres nodaļu.

DV Rietumvācijas valdes biroja vadītājs visu laiku veica biroja attiecīgo darbu: kārtoja grāmatvedību un naudas lietas, ziedojumu vākšanas akcijas, DV Mēnešraksta abonementus. Darbs nav dalāms no valdes nozaŗu darba, kā būs redzams no darbības ar valdes nozarēm. Grāmatvedība iekārtota pēc amerikāņu grāmatvedības veida. Brīvie naudas līdzekļi vienmēr ieguldīti vērtspapīros, kas deva peļņu pat līdz 10%.

Biedru naudas Rietumvācijā sadalās: biedriem DM 2 mēnesī vai DM 24 gadā, vanadzēm, sociālā pabalsta saņēmējiem, skolniekiem un studentiem, kas nestrādā—DM 1,50 mēnesī vai DM 18 gadā. No biedru naudām nodaļām un kopām pienākas 40%, bet DV Rietumvācijas valdei 60%.

DV Rietumvācijas rīcībā ir ziņas par Latviešu legionā iesauktiem kaŗavīriem, Cēdelgemas gūstekņu nometnes bij. latv. kaŗavīriem un citu gūsta vietu latv. kaŗavīru saraksti. Iesaukto kaŗavīru saraksti aptveŗ apm. 84.000 personas. Kartotēkā ir kritušo un bez vēsts pazudušo kaŗavīru apm. 35.000 vārdi. Dotas izziņas par

meklējamām personām Vācijas Sarkanā krusta birojiem, starptautiskam Sarkanam krustam Ženēvā un atsevišķām personām, Vācijas aprūpes iestādēm sakarā ar kaŗā cietušo rentēm, galvenokārt par mūsu bij. kaŗavīriem — invalidiem, kas dzīvo ārzemēs. Dzīvojot ārzemēs, pastāv iespēja jau ar 1959. gada 1. maiju saņemt kaŗā cietušo rentes. Par minētām iespējām rakstīts trimdas presē, DV CV un DV Rietumvācijas valdes apkārtrakstos, bet vēl tagad ir gadījumi, kad šo iespēju nezina, kas norāda uz informācijas trūkumu. Tādas pašas iespējas pastāv arī okupētajā Latvijā dzīvojošiem kaŗā cietušiem un viņu lietas apstrādā Rāvensburgas „Versorgungsamt". Iesniegumi izdarāmi Vācijas sūtniecībā Maskavā vai arī Vācijas ģenerālkonsulātā Ļeņingradā. Bundesversicherungsanstalt für Angestellte Berlīnē noskaidrots, ka ar zināmiem nosacījumiem pastāv iespēja arī mūsu tautiešiem, kas dzīvo ārpus Vācijas, saņemt strādājošo rentes. Sniegti padomi šādu renšu izkārtošanā.

DV Rietumvācijas valdes apkārtraksti kalpo informācijai par DV organizācijas dzīvi, ideoloģiju un par patvēruma zemē izdotiem likumiem un noteikumiem, kas skaŗ arī mūsu tautiešu dzīvi. Apkārtrakstu satura veidošana, ar maz izņēmumiem, visu laiku bija valdes biroja vadītāja ziņā. Apkārtraksti katrā gadījumā varēja būt labāki, interesantāki, ja to veidošanā būtu piedalījušies visi zemes valdes locekļi. 10 gadu laikā izdoti 90 valdes apkārtraksti 160 metienā. Apkārtraksti sūtīti visām nodaļām/kopām, valdes un revīzijas komisijas locekļiem un citu zemju valdēm.

Valdes biroja vadītāja pārziņā bija arī biedru kartotēka, viņš reizē pildīja arī biedrziņa pienākumus. 10 gadu laikā notikušas 49 DV Rietumvācijas valdes sēdes un katru gadu DV Rietumvācijas delegātu kopsapulce. Kārtotas darīšanas ar vācu iestādēm: testamenti bez juristu palīdzības un ar finanču pārvaldi.

DV priekšnieka vēlēšanās 1978. g. piedalījās 82,2% un 1981. gadā 84,13%, kas norāda, ka no lielākām DV organizācijas zemēm Vācija bija pirmā vietā.

DV Rietumvācijas valdes biroja vadītāja ziņā bija arī DV Mēnešraksta lietu kārtošana. Rūpēties par abon. maksu saņemšanu, adrešu maiņām un norēķināšanos ar DVM apgādu Kanadā. Abonentu skaita %% saskaņā ar biedru skaitu svārtījās no 34 līdz 38%.

Biroja vadītājs aktīvi atbalstījis Bērzaines atjaunošanu: strādājis, sagatavojis iesniegumus energijas taupīšanas ļūgumam un 1979. gadā izsūtījis aprakstu par Bērzaini ar saukli „Bērzaine aicina ....'' tuvu pie 300 eks., tā ievadot ziedojumu vākšanas akciju Bērzaines atjaunošanai.

DV biedru kustība Vācijā 1973.-82.

	uz 1. 1	iestājušies	izstājušies	miruši	uz 31. 12	+ —
1973. g.	1.047 (220)	26	62	33	978	—69
1974. g.	978 (199)	44	24	30	968	—10
1975. g.	968 (199)	46	33	26	955	—13
1976. g.	955 (206)	42	27	37	933	—22
1977. g.	933 (222)	30	13	23	927	— 6
1978. g.	927 (221)	47	25	20	929	+ 2
1979. g.	929 (229)	26	12	22	921	— 8
1980. g.	921 (233)	17	33	30	875	—46
1981. g.	875 (225)	24	25	28	846	—29
1982. g.	846 (223)	26	10	31	831	—15

Iekavās vanadžu skaits.

Vecuma robeža Vācijas vanagu saimē ir augsta:

1973. gadā bija šāda aina:	%
Vecumā līdz 20 gadiem	0,03
,, no 21 līdz 30 gadiem	2,95
,, no 31 līdz 50 gadiem	23,14
,, no 51 līdz 60 gadiem	38,77
,, no 61 līdz 70 gadiem	23,67
,, no 71 un vecāki	11,84

Stāvoklis uz 1. 1. 1982. bija šāds:	%
vecumā līdz 25 gadiem	2,13
, no 26 līdz 35 gadiem	3,55
,, no 36 līdz 50 gadiem	5,67
,, no 51 līdz 65 gadiem	56,02
,, no 66 gadiem un vecāki	32,51

Neskatoties uz augsto vecuma %, Vācijā DV organizācijas rindās ir apm. 8% no mūsu tautiešu skaita. 1.1.1983. gadā 831 org. biedrs apvienots 31 nod./kopā. No minētā biedru skaita 222 ir vanadzes.

DV RV pieņemtie budžeti un to īstenojums

Gads	Vispārējai darbībai Budžetā paredzēts	Īstenojies Ienākumos	Izdevumos	Aprūpei Budžetā paredz.	Ienācis	Izmaksāts pab.
1973.	16.000,—	20.435,60	18.149,86	50.000,—	32.592,13	42.415,73
1974.	15.600,—	18.763,68	18.425,68	45.000,—	53.243,68	44.183,—
1975.	17.000,—	19.515,63	19.952,23	40.000,—	79.987,14	57.207,66
1976.	17.200,—	16.871,98	16.810,60	40.000,—	69.336,68	61.998,16
1977.	15.800,—	19.091,51	14.845,01	40.000,—	55.520,04	40.058,14
1978.	14.590,—	14.114,04	17.067,33	40.000,—	46.205,40	34.228,31
1979.	15.500,—	15.934,95	21.223,03	40.000,—	52.641,56	54.126,28
1980.	13.000,—	16.516,93	14.831,56	40.000,—	25.962,53	28.373,09
1981.	13.500,—	19.970,40	19.158,75	30.000,—	19.716,44	16.614,68
1982.	14.500,—	15.346,90	14.404,88	30.000,—	49.928,79	20.983,30

Ienākušie ziedojumi 14. jūnija un Ziemas svētku ziedojumu vākšanas akcijās

	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	Kopā
14. jūnijā	4915.00	6876.00	6700.00	5645.00	5360.00	5428.00	5413.00	5361.55	4036.00	5146.00	54881.20
Ziemas svētkos	5818.00	5501.05	5456.05	5309.60	4177.00	6210.55	4957.00	4360.15	4352.75	5832.30	51974.45
Kopā:	10733.00	12377.05	12156.10	10954.70	9537.00	11639.05	10370.00	9721.70	8388.75	10978.30	106855.65

Aprūpei izmaksātie līdzekļi

1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	Kopā
42415.73	44183.00	57207.66	61998.16	40058.14	34228.31	54126.28	75373.00	25824.68	20983.30	465398.26

Aprūpei ienākušie līdzekļi

1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	Kopā
32592.13	53243.68	79987.14	59336.68	55520.04	46205.40	52641.56	36968.63	49716.44	49928.79	516140.49

Piedalīšanās nozaŗu darbībā:

Aprūpes nozarē.

Katru gadu izkārtotas 2 ziedojumu vākšanas akcijas: 14. jūnija akcija palīdzībai dzimtenē un izsūtījumā esošiem tautiešiem un Ziemas svētku akcija — aprūpes un kultūras darbam. Abas ziedojumu vākšanas akcijas 10 gadu laikā devušas DM 106.431,90 vai apmēram DM10.000 gadā.

No Ziemas svētku ziedojumu vākšanas akcijas nodaļas un kopas ir tiesīgas savām vajadzībām paturēt 50%.

No savāktām ziņām izvērtēta nodaļu darbība un izmeklētas 2 labākās nodaļas par darbību aiztecējušā gadā: ar biedru skaitu līdz 30 un virs 30 biedriem.

Bērzaine un tās attīstība laikā no 1973. gada līdz 1982. gadam

Bērzaine nav tikai DV organizācijas īpašums, bet ir palicis simbols mūsu trimdas dzīvē, parādot tās pirmajos gados mūsu kaŗavīru gribu palīdzēt saviem cīņu biedriem — kaŗa invalidiem tikt pie savas mītnes. Laika tecējumā daudz ūdeņu aiztecējuši un, metot skatu atpakaļ, varam redzēt kļūdas un panākumus un arī to, ka laiks arvien nes pārmaiņas un citus vērtējumus. Kā jau daudzkārt uzsvērts, Bērzaine ir slavēta un pelta. Pārmests gan par samaksāto augsto cenu un nevietā izmeklēto objektu, kas it kā nekalpo tam mērķim, kam Bērzaine bija domāta. Pārrunas par Bērzaini gadiem ilgi notikušas gan DV Rietumvācijas delegātu kopsapulcēs, gan arī DV centrālās valdes sēdēs. Uzskati un domas par Bērzaini bijušas dažādas: Bērzaini paturēt vai pārdot. Šīs domas un uzskati atspoguļojas DV Rietumvācijas delegātu kopsapulču, DV Rietumvācijas valdes, DV centrālās valdes protokolos un trimdas preses rakstos.

Pašreiz Bērzaines problēmu var uzskatīt nokārtotu uz visiem laikiem. Izšķiršanās notika 1979. gada 28./29. aprīlī Bērzainē, kur nobalsošanā bija valdes priekšlikums, vai nu Bērzaini paturēt un izbūvēt, vai arī pārdot. Atklāti balsojot, par Bērzaines paturēšanu balsoja 16 delegāti, pārdošanu — 11 delegāti un 4 atturējās. Ar to pavērās ceļš Bērzaines atjaunošanai un tālākai izbūvei.

Bērzaines galvenā ēka no kalna puses.

DV R -Vācijas valde 1975. gada 6. decembŗa sēdē pārrunāja event. lielās mājas atjaunošanas darbus. Valdes priekšsēdis J. Leitītis noradīja, ka pēc architekta Kellermana atzinuma vecās mājas remonts vairs neatmaksājās. Būtu jāiegulda no DM 400.000 līdz DM 500.000 un nebūtu vēl nekāda drošība par mājas stāvokli. Minētais architekts arī iesūtījis pagaidu plānu mājas jaunbūvei. Viņš apņēmās bez atlīdzības iesniegt būves plānus Freiburgas pilsētas valdei, bet būvēšanās gadījumā darbi būtu jānodod viņa architektu birojam. Radās iespaids par būves aizlieguma atcelšanu. Valde pilnvaroja pr-di J. Leitīti kopā ar architektu kārtot jaunbūves projektu. Kā redzams ceļš nebija vienkāršs, un lietas nekārtojās ātri. Visā kārtošanā ar Freiburgas pilsētas iestādēm arch. Kellermans daudz darījis, ziedojis laiku un labus kontaktus nodibinājis bij. valdes pr-dis J. Leitītis. Uz šo kontaktu pamata radās arī izdevība saņemt atļauju jaunceļamai mājai un pārdot zemes gabalu, uz kuŗa dota atļauja būvēties.

1979. gada delegātu sapulcē klāt bija arī DV priekšnieks J. Frišvalds. Freiburgas pilsētas būvju daļas vadītājs Baeumler un architekts K. Kellermans delegātus iepazīstināja ar pilsētas vis-

Bērzaines pārvaldnieks S. Spurdziņš un dubultamputētais kaŗa invalids E. Vaļuks no Vircburgas, kas bieži bija redzams talcinieku vidū.

Bērzaines talcinieki: no kr. R. Auza, A. Šternbergs, L. Kāpiņa un pārvaldnieks S. Spurdziņš.

pārējo stāvokli šinī daļā, kanalizācijas un ūdens novadīšanas problēmām un būvēšanās atļauju iegūšanu. Viņš norādīja, ka lielās mājas atjaunošana varētu izmaksāt apm. 1 milj. DM un pirms darbu sākšanas vajadzētu no ekspertiem uzzināt mājas novērtēšanu.

1979. gada 2. jūnija sēdē S. Spurdziņš ierosināja nekavējoties ķerties pie mājas atjaunošanas darbiem. Galvenie un steidzamākie darbi būtu:

1. atjaunot ūdens vadus;
2. iekārtot centrālo gāzes apkuri, katrā stāvā dušas telpas un pagrabā vannu;
3. kur nepieciešams, atjaunot logus un durvis;
4. kārtot ar pilsētas valdi valsts pabalsta saņemšanu enerģijas taupīšanas likuma ietvaros;
5. darbi veicami talku veidā, pie kam talciniekiem maksātu ceļa izdevumus un dotu brīvu uzturu.

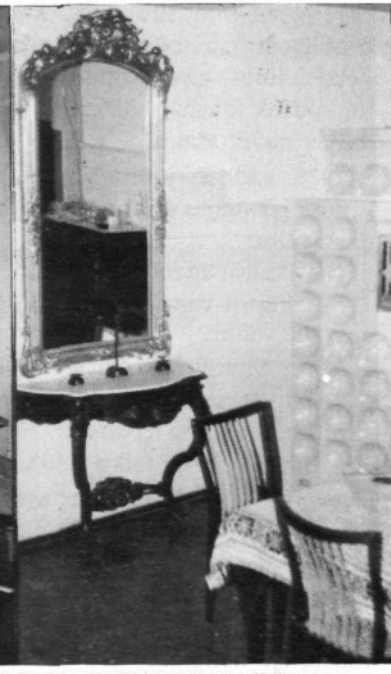
S. Spurdziņš uzņēmās veikt un vadīt darbus.

Uzsākot atjaunošanas darbus nebija īsta pārskata, kas būs jādara un kāds ir mājas īstais stāvoklis. Tikai sākot darbus, konstatēja nolietošanās un mitruma iemeslus. Izrādījās, ka koka konstrukcija nav nolietojusies, jo mitrums radies no ūdens novadīšanas kļūdas vai bojājuma. Lietpratēju domas pirms tam bija, ka mitrums sienā rodas no mājas nepietiekošas izolācijas, kuŗas novēršanai vajadzētu atrakt pamatus, tos izolēt, kas izmaksātu apm.DM 100.000.

Atsaucība talkām nebija liela, tāpēc 1979. gadā sāktie darbi, turpinājās vēl 1982. gadā. Naudas līdzekļus izmantoja tikai materiālu iegādei, uzturam talciniekiem un atļauju iegūšanai. Lielajā mājā izbūvēja papildu istabas, lielo terasi pārbūvēja par atpūtas/mūzikas telpu, nosaucot par Bostonas istabu, jo līdzekļus pārbūvei deva DV apv. Bostonā. Katrā stāvā iekārtoja dušas un virtuves ar visu iekārtu ēdienu gatavošanai. Visas telpas izolēja, lai novērstu siltuma noplūšanu, atjaunoja durvis un logus. Katrā istabā ir siltais un aukstais ūdens. Pagrabā, kādā bij. mitrā telpā, tagad iekārtoja kluba telpas, kantīni un virtuvi. Pagrabā novietotas arī mazgājamās, žāvējamās un gludināmās mašīnas.

Bērzaines zāles stūris.

Bērzaines vestibilā.

Bērzaines saimniecības ēka.

Andrejs Stuburs dz. 17.5.23. Preiļu pag. Cīnījies Latviešu leģionā, 33. pulkā. 1944. gada janvārī pie Nēveles smagi ievainots (zaudēta kāja) Apbalvots ar EK 2. Ir DV biedrs — dibinātājs. 1950. gadā izceļojis uz Holandi, kur bijis DV Holandes nod. valdes pr-dis. 1958. gadā atgriezās Vācijā, kur studējot pa vakariem ieguvis inž. gradu. Vācijā nodibinājis DV Nirnbergas un vēlāk DV Frankfurtes nodaļas. Pēdējos 10 gados darbojās DV R.-Vācijas valdē par valdes locekli Bērzaines jautājumos. 1955. gadā apbalvots ar DV nozīmi zeltā.

Stallis pie saimniecības mājas pārbūvēts par vienu dzīvokli un vienu apartamentu. Izbūvēts vēl viens dzīvoklis, kur agrāk bija 2 atsevišķas istabas, un visā mājā iekārtota gāzes centrālā apkure.

Šo lielo darbu talku veidā veikuši galvenokārt mūsu kaŗa invalidi ar ierobežotām darba spējām un amputētiem locekļiem, kā arī cienījamu vecumu sasniegušie rentnieki. Apbrīnošanas cienīgs ir kaŗā cietušais invalids Eduards Vaļuks, kas zaudējis abas kājas. Šeit kaŗa invalidi ir parādījuši, ka nav metami vecos dzelžos un ir paraugs gados jaunajiem.

Lielajā mājā var novietot līdz 40 personu, bet saimniecības mājā telpas izīrētas ilgstošiem īrniekiem un tur uzturas 14 personas.

Jaunbūves financēšanai saņēma lētu kreditu DM 523.000 apmērā.

Bērzaine vēl ir arī tagad zem dabas aizsardzības likuma un nav atļauts būvēties. Tikai izņēmuma gadījumos dotas 3 būvēšanās atļaujas. Lielā māja arī nav pieminekļu pārvaldes uzraudzībā.

Līdzekļu pārskats

DV Rietumvācijas valdes Invalidu nama fondā uz 1. 1. 1973. g. bija DM 91.615,77. Šeit jāpiezīmē, ka 1977. gadā ūdens tvertnes resp. akas izbūvei izdeva DM 60.000 un starplaikā arī sīkākiem remontiem. Līdzekļi, kas ienākuši galvenās un saimniecības mājas atjaunošanai, līdz 1982. gada 31. dec. bija šādi:

		DM
Atlikušie Invalidu nama fonda līdzekļi		18.816,—
DV Rietumvācijas valdes ieguldītie		69.958,—
Saņemtā valdes piemaksa pēc enerģijas taupīšanas likuma (pēc iesniegtiem norēķiniem)		7.015,—
Saņemtais testaments		9.732,—
Saņemtie ziedojumi		114.427,41
Aizdevumi:		
a/ DV Centrālās valdes	20.000,—	
b/ DV Plkv. O. Kalpaka nodaļa	11.000,—	
c/ Vircburgas nodaļa	4.000,—	
d/ Minchenes nodaļa	4.000,—	39.000,—
Atsevišķas personas:		
a/ S. Spurdziņš	20.648,—	
b/ E. Mālnieks	10.000,—	
c/ I. Kāpiņš	5.000,—	35.648,—
	Pavisam kopā	DM 294.596,41

No ziedojumu vākšanas akcijas „Bērzaine aicina" saziedotās summas DM 114.427,41 Vācijas daļa sastāda apmēram 72% un labākie ziedotāji bija kara invalidi, kuri, piem. St. Mežals Freiburgā, ziedojuši pāri par DM 11.000.

DV Rietumvācijas delegātu kopsapulce 1981. gada 21./22. martā nolēma pie saimniecības mājas piebūvēt jaunu māju un tās financēšanai pārdot zemes gabalu un saņemt pelētinātus aizdevumus. Jaunā māja uzcelta un sastāv no 6 dzīvokļiem un viena apartamenta. Ielikti arī pamati sabiedriskās ēkas būvei par apm. DM 37.000. Zemes gabala pārdošana reālizējās tikai 1982. gada maijā. Pārdoti divi zemes gabali: a/ apbūvei pieļautais zemesgabals 805 kv. m. DM 416.460; b/ pļava (nav atļauts apbūvēt) 1354 kv. m. DM 13.540. Kopā DM 430.000.

Arvids Tipsis dz. 1926. g. 2. janvārī Valmieras apriņķa Rozēnos. DV organizācijā iestājies 1952. g. Augustdorfas nodaļā, kur nodaļas valdē bijis kasieris un biedrzinis. 1957. g. pārskaitīts uz DV Plkv. O. Kalpaka nodaļu Etlingenā; kopš 1976. g. ir šīs nodaļas kasieris. 1979. un 1980. gadā bija DV RV revīzijas komisijas loceklis. 1980. g. pārņēmis Bērzaines grāmatvedību. Pēc ievēlēšanas DV RV 1981. g. ir Bērzaines grāmatvedis un saimniecības nozares vadītājs. Sākot ar 1983. g., ir arī DV RV kasieris un grāmatvedis.

Bērzaine savā laikā iegādāta par visas mūsu trimdas saimes saziedotiem līdzekļiem un uzsvērts, ka tā ir invalidu mītne. Starplaikā daudz kas mainījies. Invalidi, kas 50. gados bija pārnākuši uz dzīvi Bērzainē, pakāpeniski to atstāja un palika tikai kaŗa invalids un bij. Bērzaines pārvaldnieks Verners Pauzers un bij. rentnieks St. Ruskulis.

Savā laikā kaŗa invalidiem pastāvēja iespēja bez maksas pavadīt 2 nedēļu atvaļinājumu Bērzainē un saņemt arī ceļa naudas atmaksu. Tagad ceļa naudas vairs nemaksā un uzturoties var dabūt tikai pazeminājumu 25% apmērā.

Bērzaines jaunā dzīvojamā māja 1982. gada beigās.

Bērzaines pārvaldnieks S. Spurdziņš un Irma Mozule 1982. gada aprīļa mežu dienās ar dāvināto kociņu.

Vācijas vanadžu vadītāja I. Nolle un Bērzaines pārvaldnieks S. Spurdziņš galvenās mājas priekšā.

Pašreizējā zemes platība vēl ir 5 ha jeb 55.283 kv. m. Apbūvei atļautā zemesgabala cena par kv. m. bija DM 517. Agrāk vai vēlāk ierobežojumi būvēties tiks atcelti. Bērzainē gul lielas materiālās vērtības. Tā tagad ir savesta kārtībā, un to var labi un patīkami izmantot visu cauru gadu.

Bērzainē ir labs kalnu gaiss, klusums un daudz saules kā vasarā, tā arī ziemā. Satiksmes ziņā Freiburga, kuŗā atrodas Bērzaine, ir labi sasniedzama ar vilcienu, braucot ar saviem satiksmes līdzekļiem, autoceļš iet gaŗām Freiburgai un tuvākā lidosta ir Bāzelē Šveicē, tikai 60 km. Bērzaine ir izvērtusies par satikšanās vietu mūsu tautiešiem, kas ierodas no aizjūŗas zemēm. Bērzainē var lēti pārnakšņot un apskatīt skaisto Melnmežu (Schwarzwald), Franciju un Šveici. Grāmatu cienītāju rīcībā ir viena no lielākām latviešu bibliotēkām. Pati Freiburgas pilsēta pazīstama ar labiem koncertiem, teātŗiem, mūzejiem un rosīgu mākslas un sabiedrisko dzīvi.

Bērzainē katru gadu notiek Jāņu atzīmēšana ar līgošanu un ugunskuru, pulcinot dalībniekus līdz 400 personām. Notikušas jaunatnes sanāksmes, vanadžu saieti, Ziemas svētku un Jaungada svinības. Bērzaine varēs attīstīties un tālāk izveidoties, ja būs ap-

1982. gada Jāņos Bērzainē, kantīnē. No kr. B. Piekalnītis, A. Burmeisters, Mozulis ar kundzi. Pēdējais dāvinājis no savas dārzniecības daudz augļu koku.

meklētāji visu gadu, kas dos ienākumus, lai māju varētu uzturēt. Nepieciešams personāls, jo visu nevar veikt viena persona — Bērzaines pārvaldnieks.

Sirdsvaldis Spurdziņš, dziņis 1924. g. 21. martā, DV organizācijā iestājies Memingenas nodaļu dibinot 1947. g. 7. novembrī. Ilgus gadus bijis šīs nodaļas valdes loceklis un valdes priekšsēdis. No 1956. g. līdz 1965. g. aprīlim bijis DV RV loceklis, pildot kultūras nozares vadītāja un valdes locekļa Bērzaines jautājumos pienākumus. Laikā no 1975. g. līdz 1979. g. aprīlim bijis zemes valdes revīzijas komisijas loceklis. No 1976. g. valdes loc. Bērzaines jautājumos. Kopš 1980. g. marta Spurdziņš ir arī Bērzaines pārvaldnieks. 1964. g. viņam piešķirta DV nozīme zeltā.

Bērzaines budžets 1982. gadam un tā īstenošanās

Izdevumi	Paredzēts	Izdots	Ieņemts	+	—
FEW	16.668.—	28.822.27	2.378.23	9.776.04	
Pārvalde	14.890.—	21.054.36	1.512.—	4.652.36	
Veļa	2.000.—	390.40	888.—		2.497.60
Dažādi izdevumi	7.225.—	12.161.60	4.200.96	735.64	

Ieņēmumi				
Īre no past. iedzīv.	15.667.—	11.252.70		4.414.30
Īre no viesiem	10.000.—	20.128.81	10.128.81	

Budžets 1983. gadam

Izdevumi		
Atmaksa DV CV	5.000.—	
Landeskreditbank 1. aizdevums	2.432.—	
Landeskreditbank — jaunbūve	4.710.—	
FEW	19.000.—	
Pārvalde	16.500.—	
Dažādi izdevumi	8.000.—	
Ieņēmumi		
Īre no pastāvīgiem iedzīvotājiem		30.570.—
Īre no viesiem		18.000.—
Kantīne		4.000.—
Ieņēmumi par veļas lietošanu		800.—
Dažādi ieņēmumi		2.272.—
	55.642.—	55.642.—

„Bērzaines" saimnieciskās daļas vadītājs A. Tipsis.

Darbs nodaļās un kopās

Aizvadītajos 10 gados Vācijas DV saime strādājusi iespēju robežās. Nodaļu un kopu darbs izpaudies lielākos un mazākos sarīkojumos un sanāksmēs. Nodaļas un kopas ir bijušas tās, kas uzturējušas un veidojušas mūsu mērķu reālizēšanu, jo tām ir tiešais kontakts ar katru organizācijas locekli. 1982. gada oktobrī un novembrī 4 DV Vācijas nodaļas/kopas atskatījās uz 35 darbības gadiem. Pirmās 4 nodaļas dibinātas: Vircburgā — 26.10.47., Ulmā — 30.10.47., Memingenā 7.11.47. un Eslingenā — 23.11.47. Šīs nodaļas/kopas ir vecākās ne tikai Vācijas vanagu saimē, bet visā DV organizācijā. Neievērojot vecumu un invaliditāti, minētajās nodaļās/kopās vēl tagad darbojas personas, kas ir biedri kopš dibināšanas dienas.

Vācijas DV sniegums dažā ziņā ir pat bijis pārāks par citu zemju veikumu, piemēram, līdzekļu vākšanā palīdzībai aiz dzelzs priekškara, kur proporcionāli biedru skaitam ieņem pirmo vietu organizācijā.

DV R-Vācijas nodaļu un kopu saraksts uz 31. 12. 82.

	Vadītājs
1. Augsburgas kopa	— J. Sproģis
2. Bērzaines kopa	— R. Auza
3. Bīlefeldas nodaļa	— R. Klauss
4. Eutīnas kopa	— J. Sudrabiņš
5. Eslingenas kopa	— J. Krauze
6. Frankfurtes nodaļa	— A. Stuburs
7. Goslāras kopa	— A. Grendziņš
8. Hamburgas nodaļa	— O. Baltputnis
9. Hanoveras nodaļa	— A. Klīmanis
10. Hildesheimas kopa	— A. Žukovskis
11. Ingolštates kopa	— K. Zariņš
12. Plkv. O. Kalpaka nod. Etlingenā	— Fr. Balodis
13. Krēfeldas kopa	— A. Emke
14. Lībekas - Gaujas kopa	— Fr. Cinovskis
15. Ķelnes nodaļa	— K. Bērziņš
16. Memingenas nodaļa	— O. Brunovskis
17. Mežotnes nodaļa Kaizerslauternā	— O. Mazarkevics
18. Minchenes nodaļa	— P. Biezais
19. Minsteres nodaļa	— J. Neimanis
20. Menchengladbachas nodaļa	— R. Skadiņš
21. Neištates kopa	— J. Daģis
22. Nirnbergas kopa	— A. Mieriņš
23. Oldenburgas nodaļa	— I. Graubiņš
24. Osnabrikas kopa	— T. Gūtmane
25. Saules nodaļa Manheimā	— J. Platais
26. Straumēnu kopa Salcgiterā	— A. Resnis
27. Špākenbergas nodaļa	— A. Garbunovs
28. Ulmas kopa	— A. Čežis
29. Viestura nodaļa Ludvigsburgā	— A. Burmeisters
30. Vircburgas nodaļa	— I. Lasmanis
31. Centra nodaļa	— A. Mežals

Nodaļu/kopu dibināšanas datumus sk. ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'' III grāmatā, 108./109. lpp.

DV Rendsburgas kopa likvidēta 15. 9. 73; DV Rozenheimas kopa likvidēta 15. 9. 73; DV Izerlonas kopa likvidēta 31. 12. 80.; SV Staburaga nod. Bingenā likvidēta 31.12.80.

Augsburgas DV kopa

Tā kā Augsburgā latviešu skaits ir mazs, tad arī DV kopa sastāv tikai no 14 locekļiem — 9 vanagi un 5 vanadzes.

1983. gada 8. martā kopa — agrāk nodaļa — pastāvēja 35 gadus. Pēdējie 10 gadi sabiedriskā dzīvē vadīti kopā ar vietējām organizācijām, galvenokārt ar latviešu draudzi, jo kopas vadītājs ir arī latviešu draudzes priekšnieks, un draudzes mācītājs Kārlis Zuika ir arī kopas amatpersona. Atzīmēts 14. jūnijs, tāpat 18. novembris. Pēc iespējas sūtam arī delegātu uz pilnsapulcēm. Kopš kopas dibināšanas tajā ir vēl 1 biedrs — Leonīds Āboliņš. Kopas vadītājs J. Sproģis ir jau vairāk nekā 20 gadu šajā amatā, jo līdz šim nav bijis iespējams atrast pēcnieku. Kopas biedri — ieskaitot vanadzes — ir visi pāri 50 gadiem.

Bērzaines kopa

Bērzaines kopa darbojas sevišķos apstākļos. Kopai pašai nav ne pietiekoši naudas līdzekļu, ne tik daudz biedru, lai rīkotu koncertus vai citus svētkus. Turpretim biedriem jāpiedalās Bērzaines iekšējā un ārējā apkopšanā un telpu kārtošanā sarīkojumiem, kas notiek Bērzainē. Daži piemēri: DV delegātu sapulce, Jāņu sarīkošana, zāles pļaušana un grābšana, meža tīrīšana, DV un ELJA jaunatnes salidojumi, spāņu svētki un c. Sarīkojumu organizētājs ir Bērzaines pārvaldnieks, bet darbu darītāji, pēc spējām, vienmēr ir kopas biedri.

Kopā ir 8 biedri, tās vadītājs R. Auza.

DV Bīlefeldas nodaļa

DV Bīlefeldas nodaļa minētā laikā sevišķi rosīga nav bijusi, jo trūkst sabiedrisku darbinieku nodaļā un vispār Bīlefeldā. Nodaļas valdē ar mazām pārmaiņām darbojušās vienas un tās pašas personas, kuŗas arī jau pagurušas slimību un citu apstākļu dēļ. Bīlefeldā latviešu ir samērā daudz, bet latviešu vīri ģimenes dzīvi nodibinājuši ar vācu tautības sievietēm un līdz ar to arī zaudējuši interesi par latviešu sabiedrisko dzīvi. Otra nelaime, ka daudzi

brauc ciemoties uz Latviju pie piederīgiem un tāpēc atsakās darboties DV organizācijā.

Biedru pilnsapulce notiek katru gadu, tajā ierodas augstākais 16 no 49 biedriem, un tā vienmēr vienprātīgi ievēl veco valdes sastāvu nākošam darbības gadam. Visus šos gadus nekādi sevišķi ievērojami sarīkojumi nav notikuši, vienīgi nodaļas 25 gadu pastāvēšanas sarīkojums 1973. gadā un 30 gadu atceres sarīkojums 1978. gadā.

Līdz 1975. gadam pie nodaļas pastāvēja šaušanas sporta sekcija, kas guva labus panākumus. Labākie šāvēji bija R. Klauss, A. Silmalis un R. Ābeļkoks. Tagad šaušanas sporta sekcija savu darbību izbeigusi, jo nav jaunu interesentu.

Nodaļas darbība izpaužas vācot ziedojumus, apsveicot nodaļas biedrus dzimšanas dienā, sākot ar 60 gadiem. Netiek aizmirsti slimie nodaļas biedri slimnīcās un veco ļaužu mītnēs. Ar naudas ziedojumiem atbalstīta Bērzaine un latviešu skola Minsterē.

Vanadžu kopu pie nodaļas neizdevās nodibināt, jo vanadzes dzīvo dažādās pilsētas daļās un pat vēl tālāk. No vanadzēm var minēt 3 kuŗas līdz šim bijušas aktīvas vietējo sarīkojumu sarīkošanā un arī piedalījušās vanadžu sanāksmēs.

Nodaļas vienīgie ienākumi ir no biedru naudām un no maziem ziedojumiem. Nodaļu ilgus gadus vada Rūdolfs Klauss.

DV Eutinas kopa

No kādreiz rosīgās DV Eutinas nod., kas dibināta 1948. g. 30. aprīlī, gadu ritējumā, sākot ar tautiešu izceļošanu uz aizjūras zemēm un palikušajiem vēlāk meklējot labākas darba iespējas, 1973. g. 1. janvārī kopā bija vairs tikai 4 biedri un 7 aprūpējamie. Patlaban to skaits samazinājies uz 3. Vienīgi biedru skaits 1983. g. sākot palicis nemainīgs — 4.

Nav izdevies kopā iesaistīt jaunatni. Tāpat sabiedriskā novadā, sakarā ar latviešu mazo skaitu Eutinā, nav bijis iespējams noorganizēt kādu sarīkojumu, bet gan biedri tādus atbalstījuši Neištatē un Lībekā, kur DV kopas rāda vēl zināmas rosmes. Uz vietas iespēju robežās izplatītas Tautas kopības kartes, vākti ziedojumi

14. jūnija un Ziemsvētku akcijās, kā arī sniegta palīdzība renšu izkārtošanā. DVM abonē 2 biedri.

Šajā 10 gadu periodā, un arī patlaban, kopu vada Jānis Sudrabiņš, bet par revidentu darbojas A. Caune. Uz āru kopu reprezentējis Kārlis Pīlāgers. J. Sudrabiņš arī sagatavojis vairākus referātus, kas atspoguļo latviešu karavīru gaitas dažādos laika griežos, nolasot t kā pašu patvēruma zemes DV sarīkojumos, tā kaimiņos — Ko ihāgenā, Dānijā.

Sadarbība notikusi arī ar citām organizācijām.

DV Eslingenas kopa

1947. g. 23. novembrī vairāki „Mazās Latvijas", kā toreiz sauca Eslingenas latviešu nometni, iemītnieki nodibināja DV Eslingenas nodaļu. Par tās pirmo valdes priekšsēdi ievēlēja ģen. V. Skaistlauku. Pirmajā darbības gadā nodaļā bija 102 biedri un 7 biedri veicinātāji. Gadu gājumā biedru skaits strauji samazinājies.

1973. g. 1. janvārī Eslingenas kopā vēl bija 19 biedri, 8 no tiem kara invalidi. 1983. g. 1. janvārī kopas biedru skaits bija samazinājies uz 13.

Pēdējā 10 gadu darbības periodā kopa savus tradicionālos sarīkojumus, kā: 14. jūnija atceri, valstssvētkus un eglītes vakaru — vienmēr bija izkārtojusi sadarbībā ar vietējo ev.-lut. draudzi, un tos parasti ar solo dziesmām kuplināja eslingeniete E. Žagariņa. Kopa gadā izdevusi 2—3 apkārtrakstus un tās biedri abonējuši 3 DVM. Abās ziedojumu akcijās gadā caurmērā savāktas DM 380. Izplatīti DV kalendāri un pārdotas DV Ziemsvētku kartītes. Sakarā ar lasītāju trūkumu kopa savu mazo bibliotēku (150 grāmatas) 1981. g. februārī uzdāvināja Bērzainei. Daži biedri pēdējā laikā izteikušies par pievienošanos DV Viestura nodaļai Ludvigsburgā; attiecīgs lēmums biedru kopsapulcē nav vēl pieņemts.

Kopu, kas dažus gadus sasniegusi pat nodaļas stiprumu, kopš 1974. g. vada J. Krauze. Kopas sekretārs ir R. Mūrnieks, kasieris un biedrzinis — A. Stūre.

DV Frankfurtes nodaļa

Frankfurtes DV nodaļas darbību atjaunojot 1969. gadā nodaļas biedru kodolu veidoja DV organizācijas biedri un darbinieki, kas organizācijā jau darbojās agrāk — daži pat no organizācijas dibināšanas dienas Cēdelgemā.

Tā 1973. gadā valdē darbojās: A. Stuburs — valdes priekš., V. Skultāns — priekš.v. un inf. noz. vad., Juris Nolle — Jaunatnes noz. un Dr. med. L. Skultāne — vanadžu kopa. Rev. kom.: I. Nolle, K. Zīberga un A. Lizdiks.

Pēc darbības atjaunošanas īsā laikā nodaļa attīstīja aktīvu darbību: piedalījās sabiedriskā darba veidošanā Frankfurtē un visā Hesenes pavalstī.

ASV armijas sapieru korpusā, Eiropas divīzijas stābā, (Corps of Engeneers European Division) bija nodarbināti civīlie latvieši — dažādu technisko nozaru techniķi un inženieri, kā arī latviešu darba

Domes prezidents Korenke pasniedz delegācijas vadītājam DV Frankfurtes nodaļas priekšs. inž. A. Stuburam pilsētas valdes dāvanu ar Romiešu nama — un iekšpilsētas ainavu pirms nopostīšanas II pasaules kara laikā.

rotu techniskie darbinieki. Katru gadu tieši 18. novembrī sadarbībā ar sakaru virsnieku maj. Valdemāru Lindi inženieņu stābā rīkoja pieņemšanu.

Komandējošais ģenerālis ar atsevišķu dienas pavēli sveica visus pie ASV armijas nodarbinātos resp. ASV armijā kalpojošos latviešus it sevišķi 8252., 8361. un 8850. latviešu darba rotu piederīgos.

1974./1975. gadā valde darbojās ar mazām pārmaiņām: A. Stuburs — valdes priekš., V. Skultans — priekšs. v. un inf. noz. vad., A. Vinčels — sekretārs, J. Pērkons — jaun. noz. un b-zinis, N. Vinčele — vanadžu kopas vad. Rev. kom. V. Micītis un Elza Stubura.

Biedru skaita ziņā atjaunotajai nodaļai 1974. gads bija kulminācijas punkts. Nodaļā bija reģistrēti 33 aktīvi biedri, no tiem 15 vanadzes. 1975. un 76. gadā biedru skaits samazinājās. 1975. gada 15. oktobrī zemes klēpī guldīja aktīvo DV darbinieku Alfrēdu Vinčelu.

Nodaļas darbā 1976. gadā radās atslābums. Sava labilā veselības stāvokļa dēļ, pēc divām smagām operācijām, ilggadējais priekšsēdis A. Stuburs valdes amatiem vairs nekandidēja. Vicepriekšsēdis un inf. noz. vadītājs V. Skultāns, darba pienākumu saistīts, pārcēlās uz Mincheni. Nodaļu komisāriski vadīja N. Vinčele.

1977. gadā valde darbojās gandrīz pilnīgi jaunā sastāvā: A. Stuburs — valdes priekšs., J. Pērkons — priekšs. v. un jaun. noz. vad., I. Nolle — sekretāre un vanadžu kopas vad., V. Micītis — kasieris un b -zinis, J. Olševskis — aprūpes noz. vad. Rev. kom.: P. Smelteris un E. Stubura.

Dzīves vietu maiņas dēļ biedru skaits bija sarucis uz 23, no tiem 7 vanadzes. Neskatoties uz to jaunā valde nerezignēja un atjaunoto aktīvo darbību turpināja tālāk. DV pasākumus tautieši atsaucīgi atbalstīja.

1978. gads nodaļai bija ražena darba svētīts. Šai gadā nodaļa starp nodaļām zem 30 biedriem izpelnījās R -Vācijas sekmīgākās nodaļas godu.

1. maijā Frankfurtē savā Eiropas turnejā viesojās DV Kanadas vīru koris. Šī lielsarīkojuma labo izdošanos nodaļas valde kooperātīvi izkārtoja ar Saules nodaļu Manheimā.

Dr. inž. Ivars Veits

Latvijas neatkarības pasludināšanas 60. gadskārtas lielākas atceres svinības 1978. gadā Vācijā notika 2 vietās: Minsterē, LCK izkārtojumā un kopā ar gadskārtējo DV salidojumu Frankfurtē, vietējās DV nodaļas techniskajā izkārtojumā. Atceres svinības ievadīja 17. novembrī ar latviešu delegācijas pieņemšanu Bruņinieku zālē, Romiešu namā, pilsētas domē.

Domes prezidents Korenke, kuŗš pēc izcelsmes ir danciģietis, savā apsveikuma runā teica Frankfurtes pilsētas valdes un frankfurtiešu sveicienus svētku dalībniekiem un latviešu tautai, uzsveŗot, ka ,,kopējiem spēkiem ceļot apvienotās Eiropas valstis, to pamatā būs arī Latvijas II republika.''

Pieslēgumā turpat notika preses konference Gunāram Rodem, kuŗu pēc 15 gadu soda izciešanas par pretestību Latvijas okupācijas — komūnistiskās Krievijas varai izraidīja no okupētās dzimtenes.

DV salidojumu 18. novembrī atklāja R-Vācijas valdes priekšsēdis J. Leitītis.

Par trimdas latviešu aktuālu dienas jautājumu referēja jaunās paaudzes zinātnieks Dr. inž. Ivars Veits: ,,Latvijas valsts sešdesmitā gadskārta trimdas latviešu jaunās paaudzes skatījumā''.

Attiecībā pret sakariem ar okupēto dzimteni referenta domas bija: ,,Lai plaisa starp brāli un māsu tur, okupētajā dzimtenē, un brāli vai māsu šeit trimdā, kas ar katru gadu kļūst lielāka, nepārvērstos nepārvarama, (okupācijas vara centīsies, lai tā kļūtu nepārvarama), sakari ar piederīgiem dzimtenē ir jāuztur, bet katra veida ar t.s. ,,kultūras komiteju'' organizētie sakari jānoraida.

Runu svētku aktā teica Gunārs Rode. Svinīgajā aktā PBLA IB vadītājs J. Kadelis svētku dalībniekiem paziņoja, ka par ilggadējo un nesalauzto pretestību komūnistu okupācijas varai PBLA Tautas balvu piešķīrusi Gunāram Rodem, un pasniedza viņam Tautas balvas diplomu un čeku.

Arī vanadžu salidojumā, kas pieslēdzās nākošajā dienā, t.i. 19. nov., referente Dr. Rasma Kārkliņa-Šilde bija jaunās paaudzes pārstāve, kā aicinājums vai mājiens jaunajai paaudzei pārņemt šodien atbildības uzdevumus rītdienai.

1978. g. valdē darbojās A. Stuburs — priekšs., Juris Pērkons — priekšs. v. un jaunatnes noz., Iza Nolle — sekretāre un vanadžu

DV R-Vācijas valdes priekšsēdis Jēkabs Leitītis sveic jauno Tautas balvas laureātu. Aiz viņa uz savu apsveicēja kārtu gaida priekš. v. Dr. med. Jānis Platais un aprūpes noz. vad. Aleksandrs Būrmeisters.

kopas vad., Viktors Micītis — kasieris un b-zinis, Jānis Olševskis — aprūpes noz. Rev. kom. Pēteris Smelteris, Elza Stubura un Ilmārs Jēgermanis.

Valdes sastāvs arī nākošajiem 2 gadiem, t.i. 1979. un 1980., palika tas pats. Tas pats attiecas arī uz rev. komisijas sastāvu.

1979. g. mūsu nodaļa varēja atskatīties uz mazu ,,atjaunotās darbības'' — 10 gadu jubileju, kuŗa sakrita reizē ar 18. novembŗa atceri.

Mūzikālo daļu svētku aktā veica Minsteres latviešu ģimnazijas audzēkņi E. Zeiles-Annuss vadībā.

Jauno gadu desmitu mūsu nodaļas valde un rev. kom. iesāka nemainītā sastāvā. Gada sarīkojumu virkni nodaļa iesāka ar DV R -Vācijas zemes valdes sēdes izkārtošanu Frankfurtē. Sēdes pārtraukuma laikā 26. janvāŗa vakarā ar mūsu pašu nodaļas orātora Aleksandra Sīļa (kā žurnālists pazīstams ar pseudonimu Andris Aucenieks) referātu par Draudzīgā aicinājuma nozīmi latviešu tautas vēsturē un Latvijas de jure dienas piemiņu.

Nodaļas rīkotajā 18. novembŗa atceres aktā pie runātāja pults šogad stājās DV R -Vācijas valdes loc. resp. jaunatnes nozares vadītājs Klāvs Bērziņš.

18. novembŗa atceres svētku runu 1979. gada 17. novembrī teica DV R -Vācijas valdes priekšsēdis Jēkabs Leitītis.

Mūzikalo daļu aizpildīja Boriss Piekalnītis. Viņu pavadīja viņa kādreizējā kollēģa Aleksandra Kortāna mazdēls — Marks Opeskins. Arī šinī gadā nodaļai piešķīra sekmīgākās nodaļas godu zem 30 biedriem.

Pārmaiņas nodaļas valdes sastāvā prasa 1981. gads. Darba apstākļu dēļ no valdes izstājās V. Micītis. Viņa vietā valdē ievēlēja Jāni Bērziņu. Mainījās arī revīzijas kom. sastāvs. Rev. kom. darbojās J. Tjarve un I. Jēgermanis.

Darbības smagpunkts vērsts uz ,,Baigā gada'' četrdesmitās gadskārtas atceri.

Par spīti visām nelabvēlīgajām pazīmēm, nodaļas valdei pieliekot visas pūles, izdevās noorganizēt labi izdevušos preses konferenci. Par to rakstīja Frankfurtes vācu prese. Savas liecības sniedza 1941. gada deportāciju upuri, kuŗi pēc ilgu gadu izsūtījuma pārciešanas tagad dzīvo Rietumu demokratiskajās valstīs.

18. nov. atceres aktā referēja PBLA IB vadītājs J. Kadelis.

Mūzikālajā daļā vakara dalībniekus iepriecināja tenors K. Dedelis ar pavadītāju Marku Opeskinu. Ar šo gadu DV Frankfurtes nodaļa uzņemta pilsētas valdes kultūras decernātā to organizāciju katalogā, kuŗas saņem saviem sarīkojumiem resp. kultūrālajiem pasākumiem zāļu īres atlaidi.

Arī 1981. gadā DV Frankfurtes nodaļa iegūst labākās nod. kausu mazo nodaļu skaitā.

Valde un revīzijas komisija darbojās tai pašā sastāvā arī 1982. gadā.

Ārkārtējā biedru sapulcē 1983. gada augustā, pārvēlēja valdi un revīzijas komisiju.

Valdē darbojas: A. Žigurs — valdes priekšs., J. Pērkons — priekšs.v. un jaun. noz., I. Nolle — sekretāre un vanadžu kopa, A. Apsītis — b-zinis un kasieris. Rev. kom. V. Micītis un E. Stuburs.

DV Frankfurtes nod. ierosmē katra mēneša pirmajā piektdienā notiek biedru vakari ar referātiem, slīdīšu, vai filmu izrādēm.

Nodaļai laba sadarbība ar vietējo ev.-lut. latv. draudzi.

DV Goslāras nod./kopa

1973. g. DV Goslāras kopā bija 9 biedri. Kopas vadītāja A. Grendziņa neatlaidīgā darba rezultātā biedru skaits neatlaidīgi aug un jau ir sasniedzis 13. Kopa pulcējas, lai atzīmētu mūsu ievērojamākās svētku dienas (18. nov., Jāņus u.c.) Telpas pa lielākai daļai tiek sameklētas vācu restorānos. 1975. g. kopas biedrs A. Dambītis, kopai piedāvā, uz viņa īrētās zemes esošu vecu, pussagruvušu baraku un liek priekšā, lai to izbūvē savām vajadzībām kā sanāksmju un svētku telpu. Visi toreizējie kopas biedri piekrīt. Nu sākas ,,goslāriešu'' darbīgākais laiks. Apm. 1400 darba stundas nostrādātas un vairākas tūkstošu markas pašu saziedotas būvmateriālu iegādei. Arī inventārs pa lielai daļai pašu biedru ziedots.

1976. g. Jāņos ,,goslāriešu'' īpašumu iesvēta un nosauc par ,,Vanagu sētu''. Sākot ar izbūves darbiem, visas ,,izdarības'' tiek filmētas. Uzposta arī barakas apkārtne, puķes, kociņi un krūmi sāk zaļot. Tagad, jau nodaļas jaunās biedrenes būdamas, vācu tautības sievas ar lielu sajūsmu piedalās vīru kopīgā darbā. Mazai Goslāras grupai tiek izteiktas daudzas uzslavas. 1977. g. DV Goslāras nod. ir 22 biedri. 77. g. rudenī sāk izdot paši savu ziņu lapu ,,Vanagu sētas vēstis'', kuŗām līdz 1978. g. beigām iznāk 4 numuri, tad izdošana dažādu technisku apstākļu dēļ jāpārtrauc. Visus turpmākos gadus ,,Vanagu sētā'' rīko plašas Jāņu svinības, 1978. g. pat visas Ziemeļvācijas mērogā, sadarbībā ar Lejassaksijas apgabala pārstāvniecību.

1978. g. rudenī blakus esošais Goslāras DV biedra A. Dambīša papīru preses uzņēmums nodeg. Viņš nonāk financiālās grūtībās. Lūdz par ,,Vanagu sētas'' ieņemto platību īri. Daļa Goslāras nod. biedru to arī atzīst, un katru mēnesi savu daļu maksā kopējā īres kasē. Pēc nod. vadītāja A. Grendziņa lūguma arī DV RV valde piešķiŗ vienreizēju palīdzību DM 600 apmērā. Saņem arī ar TK starpniecību atbalstu no vācu ministrijas. Tas dod atkal pašiem jaunu sparu: ja jau ,,sveši'' palīdz, tad paši nedrīkstam rokas nolaist.

1979. gada maijā Goslāras DV nodaļa atzīmē 30 gadu jubileju. Viss iemūžināts filmā. Daudz viesu un apsveikumu. ,,Vanagu sētas'' ļaužu dzīve rit tālāk. Pašu izbūvēto telpu izmanto gan dievkalpojumiem, gan citām oficiālām, vai arī privātām biedru vaja-

dzībām. Katrs pieliek kaut kur savu roku un tā viss tiek kopīgiem spēkiem veikts.

1982. g. sākumā daži biedri gan privātu, gan citu nodaļas vadībai piedēvētu kļūdu dēļ atstāj Goslāras DV nod. un pievienojas DV Hanoveras nod. Nu Goslāras DV ir atkal kopa. DV Goslāras nod./kopas ilggadējam vadītājam A. Grendziņam nopietni saslimstot, kopas vadība 1982. g. uzticēta Z. Riekstiņam.

A. Grendziņam ir lieli nopelni DV Goslāras kopas/nod. dzīves veidošanā, par ko viņš apbalvots ar atzinības rakstiem un nozīmi zeltā. Vēl jāpiemin R. Lazdiņš, kurš pie kopējo telpu izbūves un kārtībā uzturēšanas ir ziedojis savu darba māku un arī privātos līdzekļus.

DV Hamburgas nodaļa

Nodaļa 1973. g. apvienoja 62 biedrus, no tiem 15 vanadzes. Pie nodaļas kā aprūpējamie bija reģistrēti 21 kara invalīds un 25 TB slimnieki vai citi aprūpējamie. Tā izdod nodaļas apkārtrakstu, kas iznāk 6—7 reizes gadā 350 eks. metienā, ko izsūta ne vien nodaļas biedriem, bet arī pārējiem Hamburgas un apkārtnes latviešiem, informējot viņus par DV organizācijas un vietējās DV nodaļas darbu. Tas atsaucīgi ietekmējis tās darbu un aizvadītajos gados tautieši bijuši ne vien atsaucīgi nodaļas sarīkojumu apmeklēšanā, bet arī čakli ziedotāji DV ziedojumu akcijās. Tā šajos 10 gados ziedots:

13./14. jūnija akcijā DM7.125 (nodots DV RV), Ziemsvētku palīdzības akcijā DM11.047 (50% nodots DV RV), bibliotēkai DM2.897,15, DV nodaļas darbības sekmēšanai DM8.438,50. Kopā: DM29.508,15.

Nodaļa izmaksājusi pabalstos: aprūpei DM6.830, bibliotēkai DM4.884,69. Kopā: DM11.714,69.

Bez tam nodaļa vākusi papildu ziedojumus Minsteres latviešu ģimnazijai, Bērzainei, Latviešu Centram Minsterē u.c. atbalstam.

Nodaļa ir bijusi čakla sarīkojumu rīkotāja un lepna, ka varējusi izkārtot tik lielu sarīkojumu kā *Saules Jostas, Stokholmas Latviešu Teātŗa, Gēteborgas Teātŗa, Minsteres DV Teātŗa, Čikagas Piecīšu* u.c. viesošanos.

Šeit daudz veikušas nodaļas vanadzes kopas vadītājas L. Damrozes vadībā.

Nodaļa kopā ar Latviešu biedrību Hamburgā īrē telpu Haus der Heimat mājā latviešu sanāksmju, koŗa mēģinājumu u.c. vajadzībām; te novietota arī nodaļas bibliotēka, kuŗā 1982. gadā bija 775 grāmatas.

Bibliotēku vada O. Baltputnis un pašreiz lasītāju skaits ir 21. Dalības maksa gadā DM 10, ko izlieto jaunu grāmatu iegādei. Aizvadītajos gados darbojušās arī šacha sekcija un vanadžu kopa. Bez tam atzīmējams, ka pie nodaļas darbojas sociālās padomdošanas punkts, ko vada Rūdolfs Bendrups. Viņš daudziem tautiešiem izkārtojis pensiju un invalidu renšu pieprasījumus un šis vienreizējais darbs ir atradis atbalsi tālu ārpus Hamburgas.

DV RV kultūras nozares ierosmē nodaļa uzsāka 1973. gada septembrī latviešu laikrakstu ziņu ieskaņojumus skaņu lentē mūsu neredzīgo tautiešu vajadzībām. Ik nedēļas ieskaņota viena 90

DV Hamburgas nod. latviešu bibliotēka. Bibliotēkas pārzinis un nodaļas valdes priekšsēdis O. Baltputnis pasniedz grāmatu lasīšanai Arvīdam Lemchenam.

Latviešu laikrakstu ziņu kopojumu *Ziņu Vanags* ierunātāji. Sēž: Velta Baltputne, Matīss Bergholcs, stāv Oskars Baltputnis.

minūšu lente un nosūtīta pavairošanai uz Memingenu I. Jakovelim. 1977. gadā šis ziņu kopojums no 13 priekšlikumiem iegūst nosaukumu *Ziņu Vanags.* Tā vajadzībām latviešu laikraksta gada abonementus ziedojušas : DV Kanadā — *Latvija Amerikā,* DV ASV — *Laiks,* DV Austrālijā — *Austrālijas Latvieti,* DVF Anglijā — *Londonas Avīzi* un DV RV — *Latvija,* bez tam LELBA — *Ceļa Biedrs.* Ierunājuši Matīs Bergholcs (miris), Velta un Oskars Baltputnis. Līdz šīs dekadas beigām bija ierunāti 420 *Ziņu Vanaga* numuri.

Nobeidzot šīs dekadas pārskatu jāmin, ka aizsaulē aizgājuši 23 nodaļas biedri, no tiem 2 vanadzes, bet no aprūpējamiem 6 invalidi un 5 aprūpējamie.

Aizvadītajā posmā valdē darbojušies : Augusts Apse (miris), Juris Baltputnis, Oskars Baltputnis, Matīss Bergholcs (miris), Rūdolfs Bendrups, Juris Mikulis, Harijs Nātriņš, Reinhards Niedra, Kārlis Vimba (miris), Kārlis Zālītis (miris), Harijs Zauriņš.

Revīzijas komisijā: Gunārs Bička, Rūdolfs Jānītis, Ernests Kārkliņš (miris), Kārlis Krēsliņš, Jānis Podziņš, Hugo Vītoliņš (miris), Pauls Začs (miris).

DV Hamburgas nodaļas valde sākto darbu turpina paļāvībā Dievam un Latvijai.

DV Hanoveras nodaļa

Lai turpinātu 1945. gada 28. decembrī Cēdelgemā nosprausto DV organizācijas mērķu īstenošanu dzīvē, neliela iniciātoru grupa Hanoverā, toreizējā ACCU nometnē Stöcken, nodibināja DV Hanoveras nodaļu. Tāpat kā visā Rietumvācijā arī Hanoverā un tās apkārtnē bija nepieciešams rūpēties par kaŗā cietušo latviešu un viņu ģimenes locekļu aprūpi, vienotību DV organizācijā, kā arī latviešu interešu aizstāvēšanu vācu iestādēs.

Arī Hanoverā bija apmetušies bijušie latviešu kaŗavīri un civīlie tautieši, kuŗiem mugurā bija visa mantība. Nodaļas vadības darbs bija grūts. Pirmais nodaļas priekšnieks ievēlēts Jānis Miķelsons, viņa vietnieks Jānis Bērziņš, sekretārs Ilmārs Dambergs, kasieris Kārlis Salna un biedrzinis Jāzeps Kravalis. Revīzijas komisijā: Preimanis, Preiss un V. Bērziņš. Nodaļas aktivitāte redzama no tā, ka gada laikā bijušas 25 valdes sēdes. Nodaļā jau bija 67 biedri un 9 biedri veicinātāji. No šiem biedriem 41 dzīvoja nometnē un 33 ārpus tās. 28 personas strādāja sardžu vienībās Hanoverā. Nodaļā bija 18 invalidi un 17 citi aprūpējamie. Nodaļas darbību sākumā atspoguļo sekojošā aktīvitāte: gada laikā notika 2 svētku akti, eglītes vakars, 3 priekšlasījumi, koncerts, deju vakars, 4 teātŗa izrādes, 3 biedru vakari ar priekšlasījumiem un izdarītas vairākas pārtikas un apģērbu sadales. Šī aktīvitāte izskaidrojama ar to, ka latviešu lielais vairums dzīvoja vienkopus nometnēs. Turpretim astoņdesmitos gados situācija ir pavisam cita. Hanoveras nodaļas biedri dzīvo telpā no Bīlefeldes līdz Hanoverai, Holcmindenei, Peinei, Braunšveigai, Volfenbitelei un Goslārai. Sanāksmes vāji apmeklētas, jo attālumi lieli, arī sarīkojumi saplok ne tikai attāluma dēļ, bet arī biedru vecuma dēļ. Biedru caurmēra vecums pārsniedz 66 gadus.

1948. gada 20. oktobrī Hanoveras nodaļai pievienojās DV Vingates nodaļa, darbojoties kā atsevišķa sekcija.

1950. un 1951. gadā nodaļā bija 75 biedri un 11 biedri veicinātāji, starp tiem 35 aprūpējamie. Tas bija lielākais biedru skaits, kas nodaļā vispār bijis. Nod. pr-ks šajos abos gados bija Jēkabs Leitītis, vēlākais DV RV valdes p-dis.

Tālāko nodaļas dzīvi un attīstību vadījuši sekojoši priekšsēži: 1953. un 1954. gadā K. Ošiņš, 1955 un 1956. gadā E. Fersters, 1957.

gadā J. Seržants, 1958. un 1959. gadā E. Fersters, 1960., 1961., un 62. gadā V. Kadiķis, 8 gadus no vietas, laikā no 1963. līdz 1970. gadam, nodaļu vadīja J. Līcītis. 1971. u. 72. gadā nodaļas vadību pārņēma Džilda Birzgale. 1973., 74., 75. un 76. gadā nod. pr-dis bija Dr. J. Bračs, no 1977. gada līdz 1982. gadam ieskaitot nodaļu vada Artūrs Klīmanis. Nodaļas biedru skaits ir bijis visai mainīgs. Daudzi izceļoja uz aizjūras zemēm un citi izklīda pa Vāciju, meklējot darba un dzīves iespējas. Tā, piem., 1957. gadā nodaļā bija tikai 33 biedri, 1962. gadā 34, 1968. gadā 41 un tagad nodaļā ir tikai 27 biedri. Vecākā paaudze izmirst, bet jaunie atturas mūs aizstāt, tie pilnīgi iekļāvušies vācu saimniecībā un vidē. Hanoveras nodaļas darbība ir bijusi aktīva. Ir paveikti daudzi darbi kā kultūrālā, tā arī sabiedriskā laukā un arī aprūpes darbā. DV nodaļa izkārtojusi daudzus lielākus vai mazākus sarīkojumus. Nodaļas valdes pr-ža A. Klīmaņa iniciātīvā dibināja latviešu valodas mācības kursus. Tagad kursi pārtraukti dalībnieku trūkuma dēļ. Pēdējā laikā kursus savā paspārnē bija pārņēmusi Lejassaksijas latviešu pārstāvniecība Dž. Brača vadībā. Kursus sākumā apmeklēja 17 kursanti.

Pēdējos gados, sakarā ar biedru lielo vecumu un neaktīvitāti, lielāki pasākumi nav notikuši. Notiek sanāksmes, daži akti vai izbraukumi.

DV Ingolštates kopa

DV Ingolštates kopā 1.1.73. bija 12 biedri, no tiem 6 vanadzes. Tagad tas pēc 10 gadiem sarucis uz 6 biedriem, no tiem 2 vanadzes. No nodaļas dibinātājiem Ingolštatē dzīvo tikai kopas vadītājs K. Zariņš.

Kopa vairs neizdod savu apkārtrakstu, bet izdod pēc vajadzības informācijas lapu reizi gadā. Katrs biedrs saņem lasīšanai DV R - Vācijas valdes apkārtrakstus.

Kopas sastāvā nav neviena jaunāka par 35 gadiem. Kopas atbalstītā papildskola izbeidza darbību 1973. gada beigās bērnu trūkuma dēļ. Atbalstīta Minsteres latv. ģimnazija ar DM 170, 3 kopas biedri skolu atbalsta regulāri.

Nekādus lielākus sarīkojumus niecīgā tautiešu skaita dēļ nav bijis iespējams sarīkot. Agrākos gados organizēti kopīgi braucieni

uz Minchenes latviešu sarīkojumiem, bet arī tie ir izbeigušies intereses trūkuma dēļ. Daži sarīkojumi vēl notiek kopīgi ar draudzi.

Pašdarbībai un sarīkojumiem izdotas DM 800. 10 gados sarīkoti: 2 akti, 7 priekšlasījumi, 11 saviesīgi vakari. Kopējais apmeklētāju skaits bijis apm. 430. Bibliotēkā ir ap 200 grāmatu, gan vecāki izdevumi.

DV plkv. O. Kalpaka nodaļa Etlingenā

Pēc rotu likvidēšanas 1964. g. Etlingenā 7132. Rt. DV nodaļa apvienojās ar plkv. O. Kalpaka nodaļu. Biedru skaits 1.1.83. bija 29, no tiem 9 vanadzes. Ar katru gadu biedru skaits samazinās. Tikai 1 biedrs ir jaunāks par 35 gadiem.

Kopš 1967. gada nodaļu vada Fr. Balodis.

Nodaļā ir bibliotēka ar 200 grāmatām. Kopš 1975. gada darbojas vanadžu kopa. Nodaļā notiek katru gadu 2 sarīkojumi: Jāņu dienas un 18. novembŗa atzīmēšana. Pie nodaļas laikā no 1970.—76.g. darbojās papildskola. Skolēnu trūkuma dēļ tā darbību pārtraukusi. Nodaļa atbalsta tautas kopības karšu izplatīšanu. Nodaļa ziedojusi Bērzainei DM 4.000 un aizdevusi DM 6.000 bez %%. Nodaļa piešķīrusi DM 3.000 pabalstu traģiskā nāvē mirušā Zalcmaņa ģimenei, jo arī māte ir paralizēta.

DVM abonē 9 biedri. Nodaļas biedri iesaistījušies Bērzaines dažādos darbos.

DV Lībekas kopa

1973. g. 1. janvārī tagadējā kopa vēl saucās Lībekas Gaujas nodaļa. Nodaļas valde darbojās 3 locekļu sastāvā. Tie bija: valdes priekšsēdis Fricis Cinovskis, sekretārs-kasieris Oskars Rozenbergs un vice-priekšsēde-biedrzine Elvīra Brice. Par revidentu darbojās Lībekas latviešu ev.-lut. draudzes mācītājs A. Ķelle. Darbības perioda sākumā nodaļā bija 27 biedri, no tiem 7 vanadzes.

Sākot ar 1975. gadu, E. Brice gadu nastas un slimības dēļ vairs nevarēja nodaļas valdes darbā piedalīties. Darāmo galvenokārt veica O. Rozenbergs un F. Cinovskis. Tā kā abi minētie strādā maizes darbu, bet dzīvo vienā mājā, tad, lai mazinātu laika pa-

Lībekas kopa

Gads	Biedri		Aprūpējamie		Kasē uz 1. 1. DM	DVM abonenti	Savāktie ziedojumi		Sarīkojumi*)					*Pabalsti* aprūpējamiem		
	Kopā	Vanadzes	Kopā	Kaŗa inv.			Ārtava Latvijai DM	Ziemsv. ziedojumi DM	Skaņu plašu koncerti	Akti	Priekšlasījumi	Saviesīgi vakari	Teātŗa izrādes	Pabalsti kopā DM	Ziemsv. pabalsti DM	Regulārie pabalsti
1973	27	7	78	35	591,59	8	83,—	105,—	—	2	—	3	—	1507,—	450,—	720,—
1974	26	7	77	33	517,80	8	103,—	100,—	—	1	1	2	1	1350,—	430,—	720,—
1975	23	6	74	32	371,10	7	75,—	113,—	—	—	—	1	1	1528,—	420,—	920,—
1976	22	5	73	30	320,98	7	70,—	100,—	1	—	—	1	—	660,—	450,—	60,—
1977	20	5	67	30	279,38	7	143,—	172,—	—	—	—	1	—	470,—	420,—	
1978	19	4	65	30	371,73	7	137,—	140,—	—	1	1	1	—	460,—	460,—	
1979	19	4	65	30	378,23	7	137,—	249,—	—	1	—	1	1	440,—	440,—	
1980	19	4	63	29	396,33	7	200,—	180,—	—	—	—	1	—	325,—	325,—	
1981	18	4	57	26	506,43	7	195,—	148,—	—	—	—	1	1	420,—	270,—	
1982	17	4	54	24	574,18	7	120,—	220,—	—	—	—	1	—	320,—	320,—	
(1983)	14	3	51	23	631,98	7										

* Sarīkojumi rīkoti kopā ar citām Lībekas latviešu organizācijām.

tēriņu, valdes sēdes vairs netiek protokolētas: abi sazvanās un mājas kārtībā pārruņā apspriežamo.

Laika ritmā biedru skaits jūtami samazinājies. Daži darba dēļ atstājuši Lībeku, bet lielākā daļa piepulcināta aizsaulē aizgājušajiem, tā kā 1977. g. biedru skaits noslīdēja uz 19. Bija sasniegta robeža, kad jāpārdēvējas par kopu. Bet bijām optimisti, cerējām, ka izdosies kādu no tautiešiem iesaistīt DV organizācijā, un varēsim ar pilnu tiesību nest nodaļas nosaukumu.

Kad 1980. g. biedru skaits noslīdēja uz 18, bijām domājuši pārdēvēšanos izdarīt 1981. g. nodaļas biedru pilnsapulcē. Bet tieši toreiz delegātu pilnsapulcē bija paredzēts apspriest DV Neištates kopas ierosinājumu, ka par kopu jāpārdēvējās tikai tad, ja biedru skaits noslīdējis zem 10. Tā kā delegātu pilnsapulcē šis ierosinājums noraidīts, pārdēvējāmies par kopu 1982. g. kopas biedru pilnsapulcē.

Kopas vadības darbiniece E. Brice 1982. g. decembrī aizsaukta veļu valstī. Kopas vadība pēc pārkonstruēšanās turpina darbību sekojošā sastāvā: kopas vadītājs-sekretārs Fricis Cinovskis, vad. vietnieks-kasieris Oskars Rozenbergs un biedrzinis Jānis Bārs. Revidents paliek mācītājs A. Ķelle. 1983. g. 1. janvārī kopā bija 11 biedri un 3 vanadzes.

Galvenā valdes darbība uzrādīta atsevišķā pārskatā. Bez statistikas lapā minētām darbībām nodaļas valde resp. kopas vadība pārdeva DV sienas kalendārus, DV Ziemsvētku kartītes, DV Rietumvācijas un DV Anglijas loterijas lozes un apsveica ar ziediem biedrus lielajās dzīves jubilejās.

DV Ķelnes nodaļa

1973. gada 1. janvārī nodaļa vēl saucās DV Vesthovenas kopa ar 18 biedriem, no tiem 6 vanadzes.

1976. g. 1. janvārī kopā bija 23. 1976. gada 24. janvārī kopu tad arī pārdēvēja par nodaļu, nosaucot par „Ķelnes nodaļu", jo biedri nu dzīvoja visā Ķelnes apkārtnē (ne vairs tikai Vesthovenā, kā tas bija, kopu dibinot 1954. gadā). 1983. gada 1. janvārī nodaļā bija 29 biedri, no tiem 9 vanadzes un 4 biedri zem 35 gadiem. Vanadžu kopa pie nodaļas nepastāv. Kopu (nodaļu) pēdējos gados vadījuši:

Jānis Liepiņš (dzīvo Solingenā) no 1973. gada janvāŗa līdz 1978. gada janvārim, Klāvs Bērziņš no 1978. gada janvāŗa līdz šai dienai (no 1978. gada 19. marta ir arī DV RV valdes jaunatnes nozares vadītājs).

Valdē pēdējos 10 gados darbojušies: Dipl. inž. Antonijs Mārtinsons, Herberts Aigars, Lūcija Paasa, Klāvs Bērziņš, dipl. psīch. Ints Bērziņš un Olģerts Sēja.

Pašreizējais valdes sastāvs: Klāvs Bērziņš (36) — valdes priekšsēdis, informācija un jaunatne; Herberts Aigars (71) — priekšsēža vietnieks, kasieris un aprūpe; Olģerts Sēja (30) — sekretārs (ar 1980. gada 19. martu arī DV RV valdes sekretārs — 1982. g. apr.); Ansis Upīte (30) — kultūras lietu kārtotājs.

Revīzijas komisijā darbojušies: Maruta Liepa (1973. gadā), Jānis Apinis no 1974. gada līdz šai dienai, Lūcija Paasa no 1976. gada līdz šai dienai.

Pēdējos 10 gados nodaļa noorganizējuse šādus kultūras sarīkojumus: 13 koncertus (gan mākslinieku, gan koŗu), 1 tautas deju uzvedumu, 4 teātŗa izrādes, 3 filmu izrādes, 8 referātus, 2 aktus, 9 saviesīgus vakarus, ar mantu loterijām 5 no tiem, un 11 biedru vakarus. Kopējais apmeklētāju skaits bijis 2234. Plašāka kultūrāla darbība nav bijusi iespējama sakarā ar to, ka Ķelnē ir ļoti aktīvs koris, kas rīko savus atsevišķus sarīkojumus un daudzi ELJA Vācijas nodaļas sarīkojumi arī tiek rīkoti Ķelnē.

Informācijai izdoti 27 apkārtraksti 120 eksemplāros. Sākuma gados izdoti līdz 4 apkārtraksti gadā, bet pēdējos gados vairs tikai 2. Nodaļa piedalījusies visās DV RV valdes ziedojumu vākšanas akcijās, savācot šai laikā DM 9104,00. Pie nodaļas ir 18 aprūpējamie, no tiem 9 kaŗa invalidi.

Sākot ar 1978. gadu, nodaļa kasē arī Tautas kopības nodevas un izsniedz Tautas kopības kartes, jo LCK pārstāvības Ķelnē nav. Pie nodaļas savas saistības kārto 50 personas. Nodaļa apsveic savus biedrus un aprūpējamos apaļās gadu jubilejās ar ziediem un dāvanām. Miršanas gadījumos uz biedru un aprūpējamo kapa noliek vainagu. Nodaļa atbalsta MLĞ ar regulāru ziedojumu DM 50,00 gadā. Atbalstīta jaunatne gan DV rīkotās jaunatnes sanāksmēs, gan braucot uz dziesmu svētkiem, gan sporta sacīkstēs Ķelnē — dāvinot volejbola sacīkstēm arī ceļojošo kausu. Sadar-

bība ar jaunatni ir laba, ja vajadzīga palīdzība sarīkojumu noorganizēšanai, bet ar tās iesaistīšanu organizācijā ir grūtības. Par darbību 1982. gadā nodaļa ieguva ceļojošo kausu kā labākā Rietumvācijas nodaļa ar biedru skaitu līdz 30.

Apbalvojumi: Ar DV krūšu nozīmi zeltā apb. 1 biedrs; ar centrālās valdes rakstu — 3; ar Rietumvācijas valdes atzinības rakstu — 1.

DV Memingenas nodaļa

Memingenas nodaļa, viena no vecākām DV organizācijā, 1982. g. 7. novembrī atskatījās uz 35 darbības gadiem, bet nodaļas vanadžu kopa 8. maijā — uz 30 gadu pastāvēšanu. Sākot ar 1974. g., biedru skaits nedaudz audzis un 1983. g. 1. janvārī nodaļā bija 30 biedri, no tiem 10 vanadzes. Vecākais nodaļas biedrs, bijušais nodaļas revīzijas komisijas loceklis E. Jakāns, vēl rosīgi piedalās nodaļas dzīvē, kaut arī 1983. g. 21. janvārī atskatījās uz 95 mūža gadiem. Lai gan rosīgu darbinieku nodaļā nav daudz, un jau vairākus gadus vieni un tie paši biedri darbojas nodaļas valdē un revīzijas komisijā, veicot sarīkojumu un ziedojumu vākšanas akciju izkārtošanu, nodaļa vēl vienmēr ir visai rosīga un pēc iespējas piedalās novietojuma sabiedriskā dzīvē. Ziedojumu vākšanā nodaļa ir starp pirmajām Rietumvācijā. Nodaļas biedri darbojas vietējā ev.-lut. draudzes valdē un nodaļas biedrs A. Vilipsons ir LCK nominētais novietojuma pārstāvis. Lāčplēšu dienā nodaļa ik gadus (jau apm. 20 gadus) noliek ziedus uz bijušo latviešu kaŗavīru kapu kopiņām Memingenas Meža kapos. Sarīkojumus izkārto pēc iespējām, ja nodaļas līdzekļi atļauj un tuvumā esošā vācu draudzes mājā telpas ir brīvas. Gadskārtējās masku un rudens balles ir populāras pat tālāk dzīvojošiem tautiešiem. Biedru vakari sarīkoti groziņu vakaru veidā un tajos vienmēr skanējusi latviešu dziesma. Šinī sakarībā jāpiemin nodaļas čaklās vanadzes, kuŗu kopa ir pirmā Rietumvācijā. Bez vanadžu palīdzības un idejām mums trūktu paša galvenā — latviskuma.

Agrāk regulāri iznāca nodaļas biļetens, ko izsniedzām pat visiem novietojuma tautiešiem, bet tagad biedru informēšanai pavairojam DV RV apkārtrakstus. Pie nodaļas pastāv latviešu

Andris Glāznieks dz. 1934. g. 5 februārī Rīgā, Kundziņsalā. Tautskolu sācis apmeklēt Latvijā un beidzis 1949. g. Fuldas DP nometnē. Ir fotografa amata meistars ar vācu foto un kino tirdzniecības skolas izglītību. DV iestājies 1952. g. Memingenas nodaļā, kuŗas valdē ievēlēts 1961. g. Bijis nodaļas valdes priekšsēdis 1973., 1974., 1975., 1982. un 1983. gadā. DV RV locekļa pienākumus Bērzaines jautājumos pildījis no 1973. līdz 1977. gada aprīlim.

bibliotēka ar tuvu pie 900 grāmatām; trūkst lasītāju un jaunu grāmatu iegāde ierobežota. Par rosīgu darbu DV nozīmi zeltā saņēmuši 4 nod. biedri. Nodaļa savā darbības laikā ir devusi 2 DV RV locekļus: S. Spurdziņu un A. Glāznieku. Par referentu pie DV RV kultūras nozares darbojas neredzīgo skaņu lenšu bibliotēkas vadītājs E. Retigs. Lielākais skaņu lenšu ierunātājs minētai bibliotēkai ir nodaļas biedrs R. Gerhards. Ar savu skaidro balsi un labo kvalitātes ieskaņojumu viņš iepriecina daudzus latviešus, kuŗiem rakstītais vārds nav aizsniedzams. Nodaļa materiāli atbalstījusi Bērzaines izbūvi un noorganizējusi nodaļas biedru izbraukumus turp.

Nodaļas valdes priekšsēži bijuši: 1973., 1974., 1975. gadā A. Glāznieks; 1976. g. O. Brunovskis; 1977. un 1978. gadā S. Spurdziņš; 1979., 1980. g. un 1981. g. O. Brunovskis; 1982. un 1983. g. A. Glāznieks. Vanadžu kopas vadītāja jau visu laiku bijusi A. Līvena. No rosīgiem darbiniekiem vēl minami A. Lapers, E. Līvens un K. Ozoliņš.

DV Mežotnes nodaļa

Nodaļā 1973. gada 1. janvārī bija 64 biedri, bet 1982. gadu tā noslēdza ar 71 biedru, no tiem 11 vanadzes. Nevērojot to, ka 6 biedri jaunāki par 35 gadiem, biedru vidējais vecums bija 62,2 gadi, kas apgrūtina aktīvāku darbību. Pazīstot Kaizerslauternas tautiešu vecuma struktūru, nekādi uzlabojumi nav gaidāmi. Nodaļu 1973. gadā vadīja P. Smilga, 1974. gadā J. Cīrulis un kopš 1975. gada O. Mazarkevics.

1976. gada 1. aprīlī pie nodaļas nodibinājās vanadžu kopa. Blakus nodaļas 4 vanadzēm, no jauna iestājās 7, bet vēlāk vēl 3, tā

DV Mežotnes nodaļas vanadžu kopas eglītes vakars 1977. gadā. Sēž kopas vadītāja Z. Gaspersone un nodaļas valdes pr-dis O. Mazarkevics. Stāv no kreisās: A. Grantovska, A. Šulce, A. Dzene, M. Sēne, M. Krēmere, I. Šēnbruna, K. Rolle un P. Eniķe.

kā kopā bija 14 vanadzes, gan ne visas aktīvas. Tā vēl vienmēr ir nodaļas aktīvākā daļa: gadskārtējās ziedu balles ar bagātīgu bazāru (sevišķi rokdarbiem) un Ziemsvētku eglīšu vakari ir plaši pazīstami. Kopu kopš dibināšanas vada Z. Gaspersone.

1976. gada beigās nodaļas biedrs, tagad nelaiķis, J. Cīrulis uzņēmās sarakstīt ,,Pārskatu par Daugavas Vanagu Mežotnes nodaļas dibināšanu, izveidošanos un darbu 25 gados, 1951—1976''. Šo 105 lappušu biezo brošūru 1980. gada vasarā nodeva atklātībai: visiem nodaļas biedriem, pārējām DV Rietumvācijas nodaļām/kopām un dažādiem DV darbiniekiem un latviešu institūcijām. Saņemti pateicības raksti un DV pr-ks J. Frišvalds to atzinīgi recenzēja DVM.

Bez parastiem sarīkojumiem, nodaļa plašāk atzīmēja savas jubilejas: 25 gadu jubileju 1976. gada 11. septembrī ar DV RV valdes pr-ža J. Leitīša svētku runu, Larisas koncertu un vācu preses piedalīšanos, un 30 gadu jubileju 1981. gada 7. novembrī ar DV RV valdes jaunatnes nozares vadītāja K. Bērziņa referātu un brāļu Grašu latvisku kupleju koncertu.

DV Mežotnes nodaļas valde un vanadžu kopas vadītāja 1979. gadā. No kreisās: A. Luters, Z. Gaspersone, V. Drunks, O. Mazarkevics, O. Dzenis un P. Smilga.

No 1981. gadā likvidētās DV Staburaga (agrāk pie 8361. darba rotas) nodaļas 8 biedri pievienojās Mežotnes nodaļai.

1980. gadā nodaļa iestājās Latvijas Brīvības fondā un arī kārtēji iemaksā Latviešu izglītības nodevu. Atbalsta Tautas kopības karšu izplatīšanu.

Pašu spēkiem atslābstot, 1982. gadā nodaļa sāka kopīgus izbraucienus ar ASV armijas autobusu uz Jāņu svinībām Bērzainē un 18. novembŗa sarīkojumu Manheimā. Šādus izbraucienus centīsimies turpināt.

DV Minchenes nodaļa

Biedru kustība 10 gados:

Gads	Vanagi	Vanadzes	Kopā	Izskait. uz citām n.	Miruši	Pienākuši
1973.	20	8	28	1	-	-
1974.	19	8	27	2	-	-
1975.	17	8	25	1	3	-
1976.	13	8	20	1	1	-
1977.	13	11	24	-	-	4
1978.	13	12	25	1	-	1
1979.	12	12	24	1	-	-
1980.	12	13	25	-	-	1
1981.	11	13	24	-	1	-
1982.	11	13	24	-	-	-

Biedru kustība laikā no 1. 1. 73. līdz 31. 12. 82: šajā laika posmā pārskaitīti uz citām nodaļām 7 biedri, miruši 5; nodaļā ienākuši 6 biedri.

Trūkstot Minchenē un tās apkārtnē jaunākai paaudzei un bērniem, nodaļas biedru sastāva kāpinājums vai atjaunošana nevarēja rasties. Nodaļas sastāvs novecojies, jaunākais biedrs ir 57, bet vecākais 93 gadus vecs.

Aprūpe:

Nodaļa apzinājusi tikai tādus tautiešus, kuŗi turas pie trimdas kopības, un tie sadalās: 1. Kaŗa invalidi — 6;2. TBC slimie — 5, kuŗi ir DV org. aprūpē; 3. Bij. jaŗavīru atraitnes — 7;4. Pārējie chron. slimie bijušie kaŗavīri — 2.

Galvenais aprūpes darbs izpaužas padomu sniegšanā un darījumu izkārtošanā, attiecīgu liecinieku un apliecību sameklēšanā un izgatavošanā resp. pārtulkošanā renšu un citos jautājumos, kas attiecas uz sociālo aprūpi. Šos jautājumus izkārto katram tautietim un ne tikai DV org. biedram.

Vanadzes ir izpalīdzīgas slimo aprūpē, ja tas nepieciešams slimnīcās un mājās, sevišķu vērību veltījot vecākiem tautiešiem. Te īpaši jāatzīmē Irēne Grotiņa, kuŗa, būdama arī Minchenes ev.-lut. draudzes priekšniece, pašaizliedzīgi nododas aprūpes darbam katru dienu.

Naudas līdzekļi:

Mazā biedru skaita dēļ tie ir niecīgi un balstās uz tautiešu un labvēļu atsaucīgiem ziedojumiem. Ziedojumu vākšanas akcijās DV org. mērogā zemes valdei varēja nosūtīt DM 300 līdz DM 500 katru reizi. Pie zemes valdes glabājas DM 1000 un invalidu mītnei Bērzainei kā aizdevums DM 4000.

Kulturāli — sabiedriskā dzīve notiek sadarbībā ar pārējām latviešu organizācijām, pārstāvībām un ev.-lut. draudzi. Tādā veidā izdevīgāki sadalīt attiecīgus izdevumus, kā arī nacionālu pienākumu veikšanu pret trimdas kopību. Šo apstākli veicināja arī tas, ka nodaļas priekšsēdis Pēteris Biezais bija reizē arī latviešu pārstāvis Minchenē un LCK pārstāvis Bavārijā.

Nodaļa 1975. un 1977. gadā izkārtojusi DV Rietumvācijas salidojumu.

Pie nodaļas pastāv bibliotēka ar apm. 500 grāmatām, kuŗa gan novecošanās un technisku iespēju dēļ pēdējos gados nedarbojas. Sevišķi iespaidīga bija nodaļas 30 gadu darbības atzīmēšana 1979. gadā, kuŗu apvienoja ar LCP sesiju Minchenē. Tādā veidā bija pārstāvēti DV org. biedri no visas Rietumvācijas.

Informācija:

Visos jautājumos, kas skaŗ trimdas kopību, DV org. dzīvi un darbu ne tikai nodaļas biedri, bet visi tautieši Minchenē un apkārtnē informēti ar apkārtrakstiem, izsūtot apm. 130 eks. 3 līdz 6 reizes gadā.

Visus šos gadus nodaļu vadījis Pēteris Biezais ar palīdzēm Irēnu Grotiņu, Liliju Rungaini un Annu Priedīti, bez kuŗu aktīvitātes sabiedriskā dzīve un trimdas kopība Minchenē būtu visai cietusi.

DV Minsteres nodaļa

Kā jau DV izdevuma *„Laiks, Telpa, Ļaudis"* 3. grāmatā minēts, DV Minsteres nodaļas darbība visā pastāvēšanas laikā bijusi neizsikstoša. Ir bijuši rosmīgi gadi, pat ļoti rosmīgi un, nenoliedzami, arī mazāk rosmīgi, atkarībā no valdes ikreizējas aktīvitātes. Par rosīgu darbību Minsteres nodaļa arī izpelnījusies labākās nodaļas nosaukumu. Bet ne jau tādēļ strādāts un gribēts labākais, lai izpelnītos laurus.

Pēdējos 10 gados nodaļas biedru skaits ir nostabilizējies un turas starp 55—60. Vecā gvarde aiziet mūžības laukos, tāpat jaunieši, skolu beidzot, pazūd no mūsu rindām. Taču arvien ir laimējies aizgājušo vietā atkal iesaistīt jaunus, un darbs rit tālāk.

Jāpiemin, ka gandrīz trešā daļa Minsteres nodaļas biedru dzīvo ārpus pilsētas, citās dzīves vietās, kas traucē nodaļas darbā aktīvi piedalīties. Kaut gan kā atzinība jāsaka, ka viens otrs no ārpusē dzīvojošiem ļoti sirnīgi piedalās nodaļas dzīvē — apmeklējot gandrīz vai ikkatru sarīkojuma un neskopojoties ar financiālo atbalstu.

Latviešu ģimnazijas dēļ, Minsteres nodaļai arvien bijuši labvēlīgi apstākļi jaunatnes iesaistīšanā organizācijas dzīvē un darbā, cik nu kuŗo reizi valde bijusi pietiekoši aktīva šai jautājumā. Tikai, diemžēl, vairumā šie jaunieši nav minsterieši un, skolu beidzot, jaunie vanagi aizlido pasaulē, līdz ar to zūdot mūsu saimei. Esam priecīgi dzirdot, ka viens otrs arī savā dzīves vietā iesaistījies vietējā nodaļā/apvienībā un darbojas tālāk, nezūdot organizācijai.

Savā laikā Minsteres nodaļai bija sportisti, kas ar panākumiem piedalījās Vācijas nodaļu sacensībās basketbolā, volejbolā, šaušanas sportā un šachā. Tagad mūsu nodaļas šachisti vēl pa reizei piedalās sacensību turnīros, bet jau ar mazākām sekmēm kopvērtējumā. Pēdējā laikā no sporta veidiem vēl palikuši makšķerēšanas un šaušanas sports. Šīs abas nozares viena otru atbalsta.

Makšķerniekiem krietnākus lomus izvelkot, nodaļa uzrīko pa biedru vakaram, kuŗos vanadzes vakara viesus pamielo ar garšīgām, svaigi ceptām zivtiņām pret mērenu atmaksu, tā rodot ienākumus, kuŗus veltī šaušanas sporta atbalstam, un tā roku rokā visi jūtas apmierināti.

Šaušanas sportā minsteriešiem arvien labi veicies, ko var apliecināt nodaļas telpās redzamie kausi un citas atzinības balvas, ko nodaļas sportisti ieguvuši, no tiem divi nelaiķa DV organizācijas goda priekšnieka plkv. V. Januma ceļojošie kausi, ko dāvājusi Vācijas DV valde, pārgājuši minsteriešu īpašumā.

Minsteres nodaļā ir ļoti aktīva vanadžu kopa, pašreiz ar 22 loceklēm, kas darbojas gan kopīgos nodaļas pasākumos, gan patstāvīgi. Par tradiciju izvērtusies Minsteres vanadžu kopas ik gadus rīkotie „Ziemsvētku tirdziņi", kas arvien beigušies ar ļoti labiem panākumiem. Šais tirdziņos galvenokārt pārdod latviskus izstrādājumus, audumus, rotas lietas, rokdarbus, grāmatas, skaņu plates un apsveikumu kartītes. Otrs ļoti jauks un apsveicams pasākums Minsteres vanadzēm ir pēdējos gados rīkotie latviešu rakstnieku un dzejnieku vakari, kuŗu noorganizēšanā un tapšanā liela nozīme pašreizējai kopas vadītājai Tamārai Sinkai, vispusīgi apskatot attiecīgā rakstnieka vai dzejnieka dzīvi un pārējām vana-

Tradicionālā Ziemsvētku tirdziņā, ko rīko DV Minsteres nod. vanadzes 1981. g. 18. novembrī. No kr. T. Sinka, O. Trauciņa.

DV Minsteres nodaļas vanadzes, apkopjot mirušo tautiešu kapus 1982. g. rudenī. Vidū nod. valdes pr-dis J. Neimanis.

Vācijas vanadžu salidojumā 1982. g. 9./10. oktobrī Minsterē, A. Čaka vakara dalībnieces, no kr. T. Sinka, V. Liepa, D. Upesleja, V. Būmane, A. Ebdena, A. Alužāne.

dzēm lasot pa attiecīgam dzejolim vai kāda prozas gabala fragmentam. Vanadzes rīkojušas pēdējos gados arī pāris Latvijas novadu vakarus, kas guvuši ļoti labas atsauksmes sabiedrībā.

,,Bērzaines'' atjaunošanas darbā minsterieši piedalījušies financiāli, ziedojot ievērojamas summas naudā, gan arī priekšmetus, bez tam vairāki nodaļas biedri piedalījušies atjaunošanas darbos, veltījot desmitiem darba dienu.

Nodaļa izdod savu apkārtrakstu 2 — 3 reizes gadā 70 eksemplāros, ko piesūta katram biedram un augstākām organizācijas amatpersonām.

Kopš 1976. gada DV Minsteres nodaļa ir Latvijas Brīvības fonda locekle, iemaksājot attiecīgo dalības maksu $500.

Gandrīz ik gadu Minsteres DV piedalījušies latviešu apciemojumos Lommeles brāļu kapos, Beļģijā, gan organizētos kopējos braucienos, gan privātās mašīnās.

Apmeklēti arī un, cik iespējams, apkopti vietējie latviešu kapi un arī citās apkārtnes pilsētās, cik tie apzināti.

Sākot ar 1982. gadu, DV Minsteres nodaļa ir Latviešu Centra Minsterē locekle, iemaksājot no nodaļas kases DM2000 un no

Plkv. V. Januma 85 gadu jubilejas vakarā, 1979. g. 6. janvārī, DV Minsteres nodaļas izkārtojumā. No kr. P. Strante, A. Liepkalne, J. Leitītis, V. Janums, V. Januma, L. Rumba, A. Šilde, A. Liepkalns, A. Cipulis.

vanadžu kopas kases DM2000, kopā DM4000, kā arī kopš 1983. gada nodaļa ir LCM biedrs, maksājot ik gadu DM100.

Pēdējos gados ar naudas ziedojumiem atbalstīta Minsteres latviešu ģimnazija, kā arī Latviešu vasaras skolas kursi.

Lielākus Vācijas apjoma sarīkojumus DV Minsteres nodaļa noorganizējusi: 1973. gadā Rietumvācijas DV salidojumu, tai pašā gadā — DV Rietumvācijas delegātu kopsapulci, 1974. gadā DV Rietumvācijas delegātu kopsapulci, 1978. gadā DV Rietumvācijas delegātu kopsapulci, tai pašā gadā uzņēmusi Kanadas DV vīru kori, kas sniedza neaizmirstamu koncertu, 1979. gadā nodaļa izkārtoja nodaļas biedra, DV organizācijas goda priekšnieka plkv. V. Januma pēdējo jubileju, viņam 85. dzīvības gadu sasniedzot.

1979. gadā noorganizētas Eiropas latviešu šachistu meistarsacensības, tai pašā gadā — DV Rietumvācijas salidojums, 1982. gadā Rietumvācijas vanadžu salidojums.

Ik pārgadus DV Minsteres nodaļa rīko Rietumvācijas DV nodaļu sacensības šaušanas sportā ar mazkalibra šautenēm, kuŗās

DV Minsteres nod. vanadžu kopas gadasvētkos un plkv. O. Kalpaka piemiņas vakarā 1979. gada 3. martā nodaļas mītnē.

gan, diemžēl, piedalās vairs tikai 3 — 4 nodaļas, pēdējos gados tikai Menchengladbachas un Minsteres nodaļas.

Tā kā Minsteres nodaļas tik labi noorganizētā un rosīgā teātŗa kopa aktīvo darbinieku trūkuma dēļ savu darbību izbeidza, pēdējos gados aicinām ciemos Stokholmas latviešu teātŗa trupu, kas ik gadu mūs iepriecina ar kādu jauniestudējumu vai atkārtojumu.

Ziemsvētku un 14. jūnija aizvesto ziedojumu akcijās pēdējos 10 gados DV Minsteres nodaļa savākusi pavisam DM6.821. Šai laika sprīdī nodaļa sarīkojusi pavisam 142 dažādas norises, kuŗas apmeklējušas 7916 personas.

Nodaļas saime savā saskanīgā dzīvē un darbā ir jau pavadījusi 34 gadus un nekad neaizmirst savlaicīgi apsveikt savas saimes locekļus viņu lielākās gadu jubilejās, sveicot ar ziedu velti vai kādu latviešu grāmatu. Nodaļā ieviesusies stingra tradicija apsveikt biedrus resp. biedru bērnus ģimnazijas beigšanas gadījumā, pasniedzot tiem labu latviešu grāmatu. Tiem, kas pēc ilgu gadu kalpošanas latviešu lietai, atstāj nodaļas saimi, pievienodamies aizsaules pulkiem, pateicībā un pēdējam sveicienam noliekam krāšņu ziedu vainagu.

No plkv. V. Januma Minsteres Meža kapos DV Minsteres nodaļas vārdā 1981. g. 12. augustā, atvadās valdes locekļi I. Balodis un E. Būmanis, noliekot vainagu.

1982. gada nobeigumā nodaļā bija reģistrēti 59 biedri, no tiem 23 vanadzes, bet 13 jaunāki par 35 gadiem.

1. 1. 83. valdes sastāvs bija šāds: valdes priekšsēdis Jānis Neimanis, vicepr-dis un sarīkoj. d. v. Alfreds Šternbergs, sekretārs Ernests Būmanis, kasiere Mirdza Valtere, biedrzinis Pauls Strante, kluba pārzinis Kārlis Āls, jaunatnes noz. pārzine Andrea Pauzere.

Revīzijas komisijā: priekšsēdis Alfreds-Jānis Bērziņš, locekļi — Alberts Spoģis un Viktorija Būmane.

Vanadžu kopas vadītāja Alma Alužane, sekretāre Veronika Bērziņa, kasiere Lizete Liepa.

DV Menchengladbachas nodaļa

Pēdējos 10 gados DV Menchengladbachas nodaļa biedru skaita ziņā izveidojusies par lielāko nodaļu Vācijā. Šķiet, ka tam iemesli ir sekojoši: 1. nodaļas mītne; 2. nodaļas sporta sekcija; 3. izveidojies zināms biedru kodols, kas neatsakās no ievēlēšanas amatos, jo pilnā mērā apzinās atbildību pret organizāciju; 4. informācija; 5. relātīvi atsaucīga biedru saime.

Ka nodaļai ir sava mītne, par to jāpateicas ilggadējam nod. valdes priekšsēdim O. Lapiņam, kuŗam 1972. gadā izdevās no Menchengladbachas pilsētas iegūt telpas kādā skolā. Vietu gan vajadzēja divas reizes mainīt, kamēr nodaļa 1977. gadā nonāca pašreizējās telpās, kādā skolā, kur tai ierādīta apm. 100 kv. m. liela platība. Tur ir sanāksmju telpa, birojs, šautuve šaušanai ar saspiesta gaisa šauteni. Tur novietota bibliotēka, dažādas sporta spēles. Mītne atvērta katru svētdienu no plkst. 9—13. Tur notiek dievkalpojumi un citu latviešu organizāciju sanāksmes. Mītni 1982. gadā apmeklējušas 1.037 personas, 49 svētdienas rītos vien — 576.

Nodaļai ir sporta sekcija, kuŗā ievērojamu vietu ieņem šaušanas sports ar mazkalibra un saspiesta gaisa šautenēm. Nodaļa guvusi labus panākumus DV R-Vācijas šaušanas sacensībās.

Mītnē liela piekrišana ir zolītes spēlei. Izkārtotas pat meistarsacīkstes, kuŗās piedalās pat līdz 20 dalībnieki. Vēl spēlē šachu, novusu, galda tenisu, met šautriņas. Visos sporta veidos regulāri notiek meistarsacensības.

Sporta sekcijas nodibinātājs un ilggadējs vadītājs līdz 1980. gadam bija Arvīds Kalniņš. Sporta sekcija ievērojami veicinājusi nodaļas aktīvitāti un biedru pieaugumu.

Nodaļas valdei katru gadu bijušas 5 — 12 valdes sēdes. Pēdējo 10 gadu laikā nodaļu vadījuši: O. Lapiņš — 1 gadu, A. Kalniņš — 3, L. Smukša — 2, R. Veinbergs — 1, R. Skadiņš — 3.

Valdē darbojušies: A. Odziņš — 8 g., A. Mākleris — 8, A. Kalniņš — 7, E. Rudzītis — 4, R. Skadiņš — 4, L. Smukša — 4, V. Šumilo — 3, K. Bērziņš, R. Veinbergs, K. Dancītis — pa 2 g., M. Veisbuks, O. Lapiņš, A. Circenis, J. Šulmeisters — pa 1 gadam.

Nenogurstoši bijuši mītnes pārzinis un kluba ekonoms E. Rudzītis un grāmatvedis J. Eglīte. Gandrīz nepārtraukti līdz aiziešanai mūžībā 1982. gadā par revīzijas komisijas priekšsēdi darbojies A. Graudiņš. Nodaļas pašreizējais valdes priekšsēdis ir R. Skadiņš.

DVM abonē 25 biedri. Nodaļa regulāri izdod apkārtrakstu „Mūsu dzīve un darbs", kas iznāk 4—8 reizes gadā pēc vajadzības. Tā metiens ir 140 eks. un to piesūta visiem nod. biedriem un apkārtnē dzīvojošiem tautiešiem, kas to vēlas.

DV Menchengladbachas nodaļas valde 1983. gadā. No kreisās: Aleksandrs Makleris — biedrzinis un mantzinis, Reinholds Skadiņš — priekšsēdis un informācijas lietu kārtotājs, Augusts Odziņš — kasieris, Jānis Šulmeisters — prža vietnieks un sporta sekcijas vadītājs, Roberts Akmentiņš — sekretārs.

Publicēti raksti laikrakstā ,,Latvija'' (10 gados — 31 raksts), DVM (2), Rheinische Post (18), Westdeutsche Zeitung (5).

Biedru skaits 1973. gadā bija 76, bet 1. 1. 83. — 84, no tā 12 vanadzes. Šai laikā uzņemti 40 jauni biedri, miruši 26, izskaitīti 9. Biedru caurmēra vecums pašreiz ir 60 gadi. Līdz 35 g. v. ir 7 biedri.

Vanadžu kopa kopš 1974. gada vairs nepastāv. Vanadzes tomēr čakli palīdz sarīkojumos.

10 gados notikuši 1.240 sarīkojumi (ieskaitot biedru rītus mītnē, šaušanas vingrinājumus). Lielākie sarīkojumi: 18. novembŗa, 2 DV salidojumi, savstarpējie nodaļu apciemojumi ar DV Goslāras kopu, gadskārtējie kopīgie braucieni uz Lommeles kapiem; atzīmētas svarīgākās latviešu vēsturiskās dienas.

Nodaļa ir Latvijas Brīvības fonda biedre. Bibliotēkā ir 433 grāmatas. Izplata tautas kopības kartes, tā palīdzot LCK. Ziedojusi Bērzainei — DM6.218 un piedalījusies tās izveidošanā ar talciniekiem. Laba sadarbība ar citām latviešu organizācijām.

Nodaļā ir 12 kaŗa invalidi. Regulāri aprūpē 3 aprūpējamos. Apciemo slimos, sevišķi vieniniekus.

DV R-Vācijas nodaļu delegātu sanāksmē 1981. g. 21./22. martā Bērzainē. DV R-Vācijas valdes priekšsēdis Dr. J. Platais pasniedz ceļojošo kausu DV Menchengladbachas nod. valdes priekšsēdim R. Skadiņam par nodaļas sekmīgāko darbību 1980. gadā.

Līdz 1980. gada beigām nodaļa saņēma valsts atbalstu DM1.000 — 1.200 gadā un no pilsētas mītnes samaksai apm. līdzīgos apmēros. Tagad tādus pabalstus vairs nesaņem. Nodaļas kasē pašreiz ir apm. DM20.000.

Nodaļa katru gadu izkārto 2 ziedojumu vākšanas akcijas: aprūpei aiz Dzelzs aizkara un materiālai aprūpei Vācijā. Kopš 1978. gada līdzekļi vākti arī Latviešu ģimnazijai Minsterē, Bērzainei un Ārtava Latvijai (pēdējā nodota LCK). 10 gados šais akcijās saziedotas DM15.632,50.

DV Menchengladbachas nod. atzīta par labāko un sekmīgāko R-Vācijā — 1970., 80., 81. un 82. gadā. Ceļojošais kauss pārgājis nod. īpašumā.

Ar DV nozīmi zeltā apbalvoti 7 nod. biedri, ar DV CV atzinības rakstu — 10. DV R-Vācijas valdes atzinības rakstu — 26.

Ļoti labas attieksmes ar pilsētas lielvecāko.

DV Neuštates kopa

Biedru skaitam samazinoties, galvenokārt mirstības dēļ, 1975. gada beigās tas noslīdēja uz 18 un nodaļa kļuva kopa. Viszemākais biedru skaits bija 1978. gadā — 14 biedri, tad, nākot klāt jauniem biedriem, 1982. g. 1. janvārī tas nostabilizējās uz 17 biedriem. Bija arī citas pārmaiņas: ilggadējais nodaļas valdes priekšsēdis, DV zelta nozīmes īpašnieks Andrejs Pētersons 1974. gadā valdes vēlēšanās vairs nekandidēja un viņa vietā sapulcē ievēlēja agr. Jāni Daģi, kas kopu vada jau 9 gadus un 1980. gadā apbalvots ar DV krūšu nozīmi zeltā.

Raksturīgs notikums Neuštates latviešu organizāciju dzīvē norisinājās 1973. gada 22. septembrī, kad LCK apgabala pārstāvis agr. Jānis Daģis sasauca uz apspriedi Daugavas Vanagu nodaļas valdi Andr. Pētersona vadībā un Kaŗa invalidu apvienības valdi Alfreda Ernstsona vadībā, asistējot Neuštates latviešu komitejai un revīzijas komisijai. Lika priekšā izbeigt savstarpējās nesaskaņas un sadoties draudzīgās rokās latviešu kopīgo mērķu un kopīgas cīņas dēļ. Attiecīgu deklarāciju, kas protokolēta, parakstīja abu organizāciju: DV un LKIA valdes un LCK

apgabala pārstāvis. Pirmo kopīgo sarīkojumu abas organizācijas rīkoja 18. novembrī un tas norisinājās ļoti draudzīgā garā. Šis gars pastāv vēl līdz šai dienai.

Neuštates kopa var sevišķi atzīmēt savu aktīvo darbību ziedojumu vākšanā. Tā, no 1973. gada līdz 1982. gada beigām kopa savākusi pavisam DM2496 jūnija akcijā un DM1991 Ziemsvētku akcijā, kas nosūtītas DV RV valdei. Bez tam kopa ziedojusi no kases DM800 Bērzaines izbūvei un DM500 ziedojums tam pašam mērķim. Kopas kasieris Jānis Krims bez tam ziedojis personiski Bērzainei DM2000. Arī Minsteres latviešu centram kopas valde ziedojusi DM 250, bet atsevišķie biedri: agr. Jānis Daģis — DM1000, Jāzeps Stupāns DM3000, A. un N. Purvišķis, Līna Lāma DM2000, Olga Lagzdiņa DM 400 u.t.t. Piezēmējams, ka kopas biedrs Jāzeps Močāns savas nāves gadījumā kopai atstājis testamentu ar paprāvu naudas summu.

Kopa sadarbībā ar visām latviešu organizācijām rīko kopīgi Latvijas valstssvētku sarīkojumu, Draudzīgā aicinājuma piemiņas aktu, plkv. O. Kalpaka sarīkojumu, deportēto tautiešu piemiņas aktu u.t.t. Kopas locekļi abonē 6 DVM eksemplārus un 4 laikr.

DV Neuštates kopas valde: no kr. J. Stupāns — kultūras daļas vadītājs, agr. J. Daģis—priekšsēdis, Ž. Krūmiņš—vicepr-dis. Stāv: L. Lāma, J. Krims un J. Pētersons.

„Latvija" eksemplārus. Kopas valdes locekļi agr. J. Daģis un J. Stupāns daudz raksta latviešu presē.

Pašreizējais valdes sastāvs: agr. Jānis Daģis — priekšsēdis, Žanis Krūmiņš — vicepriekšsēdis un sekretārs, Jānis Krims — kasieris, Jāzeps Stupāns — kultūras nozares vadītājs un Jānis Pētersons — biedrzinis. Revīzijas komisijā: Jānis Krūgers, Biruta Johannsena, Vilis Līventāls.

Ilggadējais valdes pr-dis A. Pētersons aizgāja mūžībā 1977. g. 9. martā.

Kopu apmeklējuši DV RV valdes loc. S. Spurdziņš, O. Baltputnis, Jēk. Leitītis un arī DV Špākenbergas nodaļa kopīgos sarīkojumos.

DV Nirnbergas nodaļa/kopa

Lai atjaunotu Nirnbergā dzīvojošās Latviešu trimdas saimes sabiedrisko dzīvi, iniciātoru grupa ar A. Stuburu un A. Mieriņu vadībā 1965. gada 25. jūlijā pārrunu veidā nolēma, ka labākais un izdevīgākais ir sabiedrisko darbību izveidot ar mūsu trimdas lielākās un stiprākās organizācijas — Latviešu aprūpes biedrības Daugavas Vanagi palīdzību. Sazinoties ar vietējiem tautiešiem un noskaidrojot iespējas DV nodaļas dibināšanai, iniciātoru grupa sasauca 1965. gada 23. oktobrī DV Nirnbergas nodaļas dibināšanas sapulci. Tajā piedalījās 23 personas. Sapulci vadīja inž. N. Kubuliņš, protokolējot inž. A. Stuburam, kas arī sniedza informāciju par DV organizāciju un tās uzdevumiem norādot, ka DV organizācija sadarbojas ar visām latviešu trimdas organizācijām, kuŗas cīnās par Latvijas valsts un tautas brīvības atgūšanu un atbrīvošanos no komūnisma jūga. Pirmajā nodaļas valdē ievēlēja un pēc konstruēšanās tā uzdevumus sadalīja šā: A. Stuburs — valdes priekšsēdis, P. Kalniņš — vicepriekšsēdis, A. Batņa — sekretārs, A. Mieriņš — kasieris un biedrzinis, J. Zaķis — kultūras un aprūpes nozares vadītājs. Revīzijas komisijā: R. Apars — priekšsēdis, A. Veščuns —sekretārs, A. Zariņš — loceklis.

Nospraužot darbības plānu, valde vienojās, ka vislielākā vērība pievēršama kultūrālā laukā — tautas tradiciju un paražu kopšanai, latviskās stājas un morāles stiprināšanai, kā arī jaunu biedru iesaistīšanai. Lai spraustos mērķus reālizētu, valde atzina, ka vismaz reizi mēnesī jārīko kāda sanāksme, kuŗā jādod iespēja piedalīties arī tiem, kas nav organizācijas piederīgie. Lai sanāksmes nekļūtu vienmuļas un gaŗlaicīgas, bet kalpotu sprausto mērķu īstenošanai, tās kuplināmas ar priekšlasījumiem, mūzikas priekšnesumiem vai arī diskusijām par aktuāliem dienas jautājumiem. Šīs darbības veids izrādījās pareizs, un jau 1966. gada sākumā nodaļa apvienoja 26 biedrus, no tiem 5 vanadzes. Šis bija arī lielākais biedru skaits nodaļas pastāvēšanas laikā.

Kad sakarā ar darba un arī dzīves vietas maiņu no valdes priekšsēža pienākumiem atteicās A. Stuburs, nodaļas valdes priekšsēža pienākumus 1969. gada 1. septembrī uzņēmās A. Mieriņš, pildot līdz nākošai pilnsapulcei arī līdzšinējos pienākumus. No valdes aizejošā A. Stubura vietā valdē aicināja R. Aparu.

Ievērojot biedru lielo izklaidi, šīs pārmaiņas radīja daudz grūtību, kas prasīja no jaunā valdes priekšsēža prasmi un maņu stāvokli nodaļā nostabilizēt. Radās pat uzplaukums kultūrālā dzīvē, kas galvenokārt izpaudās atceres aktos, priekšlasījumos, mūzikas priekšnesumos un citos laicīgos sarīkojumos. Nodaļas darba aktīvitāte nepalika nepamanīta DV RV, un tā 3 gadus ir atzinusi nodaļu par sekmīgāko darbībā ar biedru skaitu līdz 30 biedriem un pasniegusi tai DV RV ceļojošo kausu.

Daudz pūļu ielikts nolaistā latviešu kapu nodalījuma kopšanā Fišbachas kapos, kur atdusas 67 tautieši, to vidū 5 bijušie leģionāri. Arī šodien par šī nodalījuma uzturēšanu kārtībā rūpējas Nirnbergas vanagu saime.

Lielu vērību nodaļa veltījusi iekšējās informācijas darbam. Izdots apkārtraksts 10 reizes gadā 65 eks., piesūtot to nodaļas biedriem, kā arī katram novietojumā apzinātam tautietim. Nevērojot pieliktās pūles, nav izdevies iesaistīt organizācijā jaunatni. Iemesls šeit meklējams laulībās ar sveštautiešiem, kuŗās latviskais partneris nav ieskatījis vajadzību audzināt savus bērnus latviskā, vai arī abpusējā garā.

Augusts Mieriņš dz. 1915. g. 19. martā, DV organizācijā iestājies 1965. g. un piedalījies DV Nirnbergas nodaļas dibināšanā. No 1965. līdz 1969. gadam bijis šīs nodaļas sekretārs un kasieris. Kopš 1969. g. septembŗa ir nodaļas (tagad kopas) valdes priekšsēdis. No 1978. g. oktobŗa līdz 1981. g. martam bijis DV RV kultūras nozares vadītājs.

Iespēju robežās apzināti kaŗa invalidi un citi sociālā pabalsta saņēmēji, sniedzot padomus un palīdzību rensu un citu pabalstu izkārtošanā.

Pēdējos 10 gados nodaļa izdevusi vietējai darbībai: kultūras darbam DM5.870, informācijai DM3.730, bet aprūpei DM1.980.

Laika tecējumā, daudziem biedriem pievienojoties mūžīgo cīnītāju pulkam, nodaļa ir kļuvusi par kopu.

1983. gadā kopas valde darbojās šādā sastāvā: A. Mieriņš — kopas vadītājs (nodaļas valdē no 1965. g.), R. Apars — vadītāja palīgs (nod. valdē vai rev. kom. no 1965. g.), K. Mieriņa —sekretāre (nod. valdē vai rev. kom. no 1967. g.), M. Ustinova — aprūpe (nod. valdē no 1975. g.). Revīzijas komisijā: A. Ustinovs

— priekšsēdis (rev. kom. no 1976. g.), E. Reitere — locekle (rev. kom. no 1979. g.).

Kopas darbību visai traucē biedru novecošanās, kā arī tas, ka biedri dzīvo ļoti izklaidus. 1983. gadā kopā ir 17 biedri, no tiem 7 vanadzes. Īpaša vanadžu kopa nepastāv, bet vanadzes aktīvi piedalās kopas dzīves veidošanā, ar to kopa ir kļuvusi par latviešu sabiedriskās dzīves veidotāju Nirnbergā.

DV Oldenburgas nodaļa

DV Oldenburgas nodaļas biedru skaits pēdējos 10 gados ļoti samazinājies. Pašreizējais sastāvs ir 41 biedrs, no tiem 13 vanadzes. Vairums aizgājušo biedru miris, daži izceļojuši vai pārcēlušies uz dzīvi citur. Starp mirušiem tādi ilggadēji, aktīvi darbinieki kā: V. Lēmanis, R. Freibergs, J. Alksnis. Biedru caurmēra vecums ir ļoti liels — apm. 65 gadi, tikai 1 biedrs ir zem 35 gadiem. Šī iemesla dēļ nekādas sevišķas aktīvitātes nav iespējamas. Darbs ar jaunatni ir neiespējams, jo Oldenburgā un apkārtnē latviešu jauniešu nav.

Aprūpējamo skaits ir 46, no tiem 26 kaŗa invalidi.

Kopā ar pārējām Oldenburgas latviešu organizācijām regulāri rīko dažādus sarīkojumus: aktus, koncertus, priekšlasījumus, teātŗa izrādes u. c. sarīkojumus. Apmeklētāju skaits sarīkojumos apm. 80 personas. Sadarbība ar citām latviešu organizācijām ir ļoti laba. Kopš gadiem nod. valdes priekšsēdis ir I. Graubiņš.

DV Saules nodaļa Manheimā

DV Saules nodaļā apvienoti galvenokārt Manheimā novietotās LS būvrotas pašreizējie vai bijušie piederīgie. Sakarā ar mazo latviešu skaitu rotā tā nekādus latviešiem vien domātos sarīkojumus nevar rīkot. Šo uzdevumu pārņēmusi Saules nodaļa, kas pie dibināšanas 1948. g. savu nosaukumu pieņēma 1236. g. Saules kaujas atcerei.

Nodaļas valdes priekšsēdis kopš 1958. g. nepārtraukti bijis Dr. med. J. Platais. Aizvadītajā 10 gadu periodā nodaļas valdē darbojušies šādi biedri, chronoloģiskā darbošanās secībā: V. Šņoriņš, V. Kļaviņš, A. Korns, B. Celma, R. Pauls, P. Toms, E. Nedesons un Ž. Indriksons.

Nodaļā 1973. g. 1. janvārī bija 58 vanagi un 5 vanadzes. 1983. g. 1. janvārī biedru skaits bija sasniedzis 67, no tiem 12 vanadzes.

Gadu gājumā par tradiciju kļuvuši nodaļas gadskārtējie sarīkojumi — Draudzīgā aicinājuma, plkv. O. Kalpaka, deportāciju atceres un valsts svētku sarīkojums. Jāņus nodaļa rīkojusi kopā ar 8252. LS rotas klubu. Bez tam nodaļa atsaukusies uz gandrīz visiem DV Rietumvācijas valdes kultūras nozares un LCK izkārtotiem sarīkojumiem un referātu cikliem.

Visai iespaidīgu aktīvitāti rādījusi pie nodaļas 1974. g. dibinātā vanadžu kopa kā savas pirmās priekšnieces E. Graudiņas, tā vēlāk B. Celmas un M. Tomas vadībā. Sarīkotas loterijas, Ziedu un rudens balles, Ziemsvētku tirdziņi (ar apgrozījumu līdz DM5000)

DV R-Vācijas valdes priekšsēdis J. Leitītis pasniedza labākās nodaļas 1977. gadā kausu DV Saules nodaļas valdes priekšsēdim Dr. J. Platajam 1978. gada 18./19. marta delegātu sapulcē Minsterē.

un kapu apkopšanas talkas. Noorganizēti groziņu un referātu vakari un klāti galdi pēc sarīkojumiem. Tīrais atlikums nācis par labu veciem ļaudīm, MLĢ un laikrakstam *Latvija*, kā arī atsevišķiem trūkumā nonākušiem tautiešiem.

Pēdējos gados Saules nodaļas vanadzes delegātu kopsapulcēs un citos lielākos sarīkojumos Bērzainē rūpējušās par maltīšu gatavošanu.

DV RV noteiktās ziedojumu vākšanas akcijās (14. jūnijā un Ziemsvētkos) nodaļa katru gadu savākusi ap DM1000. Kārtējiem ziedojumiem, kas nepieciešami nodaļas tiešajiem aprūpes darbiem, katru gadu savāktas un 7 personām izmaksātas ap DM3800. Bez tam Draudzīgā aicinājuma sarīkojumos vākti ziedojumi, lai atbalstītu MLĢ un Bērzaines izbūvi. Vairāki nodaļas biedri ilgāku laiku piedalījušies Bērzaines talkās.

Biedri regulāri apsveikti dzimšanas dienās un apdāvināti lielākās jubilejās. Nodaļa uztur savu bibliotēku ar 950 grāmatām, abonē 32 eks. DVM, laikrakstu Latvija un Latvija Amerikā, izdod savu apkārtrakstu un gadā izplata līdz 90 Tautas kopības kartes. Nodaļas biedrs mācītājs A. Celms neredzīgo skaņu lenšu bibliotēkai ierunājis mūsu rakstnieku darbus, savus referātus un Jauno derību. Katru gadu notikuši ap 20 dažādi sarīkojumi ar caurmērā 980 apmeklētājiem. Ievērojamākos sarīkojumus Ž. Indriksons atreferējis DVF un laikrakstā Latvija. Saules nodaļas biedri piedalījušies kaimiņu nodaļu organizētos sarīkojumos Frankfurtē, Kaiserslauternā un Ludvigsburgā.

Nodaļas izkārtojumā Manheimā notikušas DV RV sēdes un viena delegātu kopsapulce. Vienu laiku nodaļas protektorātā visai aktīvi darbojās Manheimas latviešu papildskola.

Savas dibināšanas 25 un 30 gadu jubilejas svinības 1974. un 1979. g. nodaļa bija apvienojusi ar Draudzīgā aicinājuma atzīmēšanu.

Izvērtējot nodaļu un kopu darbību, DV Rietumvācijas valde 10 darbības gados Saules nodaļu par labāko atzinusi 1974. g., 1975. g., 1977. g. un 1979. g.

1983. g. nodaļas valde darbojās šādā sastāvā: Dr. J. Platais — valdes priekšsēdis, Ž. Indriksons — vecepr-dis, sekretārs un informācijas lietu kārtotājs, V. Kļaviņš — kasieris, A.

Bogdanovics — biedrzinis un O. Kalve — sarīkojumu izkārtotājs. Revīzijas komisijā: Mācītājs P. Grasmanis (priekšsēdis), G. Gēbelis (Goebel) un E.Skalbergs. Vanadžu kopu vada M. Toma ar sekretāri V. Rantiņu un kasieri I. Kalvi.

DV Saules nod. vanadzes 1978. gadā: no kreisās — Irma Bērziņa, Valija Rantiņa, Izolde Kalve, Biruta Celma, Austra Vilka, Aina Zvanītāja, kopas vadītāja Emma Graudiņa, Mirdza Toma, Vija Paula.

Daugavas Vanagu Staburaga nodaļa

1. 1. 73. nodaļā bija 41 biedrs, no tiem 1 biedrs-veicinātājs un 3 vanadzes. Nodaļas valdē darbojās: Arnolds Rožkalns, Teofils Grava, Jānis Krastiņš, Teodors Rempeters un Mārtiņš Greiselis. Revīzijas komisijā: Raimonds Sproģis, Ilmārs Vītols un Ģirts Kugrēns.

Sarīkojumi: biedru informācijas sanāksme, 14. jūnija piemiņas akts, nodaļas 20 gadu jubilejas sarīkojums un valstssvētku atceres akts.

Nodaļas valde izdeva 5 apkārtrakstus 60 eksemplāros. Ziedojumos savāktas DM502,50, kas pilnā apmērā nosūtītas DV RV valdei.

Decembŗa beigās negaidot no mūsu vidus šķīrās nodaļas ilggadējais valdes priekšsēdis Arnolds Rožkalns.

1974. un 1975. gadā nodaļā bija 38 biedri, no tiem 1 biedrs-veicinātājs un 3 vanadzes. 1 biedrs miris un 2 pārgājuši uz citu nodaļu. Nodaļas valdē darbojās: Teodors Rempeters, Teofils Grava, Jānis Krastiņš, Austra Saulīte un Raimonds Sproģis. Revīzijas komisijā: Mārtiņš Greiselis, Ilmārs Vītols un Alberts Purviņš. Nodaļas valde izdeva 4 apkārtrakstus 60 eksemplāros. Notikuši 4 sarīkojumi, izkārtotas 2 ziedojumu akcijas.

No Venecuēlas uz Vāciju bija pārcēlies latviešu mācītājs Alfrēds Gulbis un pārņēmis Štrombergas vācu draudzi. Mācītājs Gulbis Bingenē referēja par latviešu dzīvi Venecuēlā un Tobago salu — ar diapozitīviem.

Nodaļas biedri, savukārt, devās pretvizītē uz viesošanās vakaru Štrombergas mācītāju namā, arī Jāņus nolīgojām mācītāja dārzā. 1975. g. viesos no DV RV valdes ieradās priekšsēdis Jēkabs Leitītis un Dr. Jānis Platais ar referātu par veselības jautājumiem. Nodaļas valde apzināja 9 tautiešus-aprūpējamos Bingenē un apkārtnē. Tos apsveica un apveltīja Ziemas svētkos.

1976. un 1977. gadā nodaļā bija 29 biedri, no tiem 1 biedrs-veicinātājs un 3 vanadzes. Sakarā ar aiziešanu vecuma pensijā 4 biedri pārgājuši uz citu nodaļu, 5 miruši un 1 pienācis klāt. Nodaļas valde un revīzijas komisija darbojās vecajā sastāvā. No sarīkojumiem minami: biedru informācijas sanāksme, valstssvētku sarīkojums ar skaņu lenšu koncertu un Marijas Greiseles deklamācijām. Nodaļa aprūpēja 8 tautiešus Bingenē un apkārtnē, tiem uz Ziemas svētkiem nosūtīja apsveikumus un svētku veltes.

1977. g. 12. jūnijā Štrombergas Luterāņu baznīcā mācītājs Gulbis vadīja aizvesto piemiņas dievkalpojumu latviešu valodā. Piedalījās nodaļas biedri, tautieši no tuvienes un tālienes kā arī liels skaits vietējās draudzes piederīgo. Pēc dievkalpojuma viesi pakavējās mācītāju namā. 1977. g. 4. jūnijā Štrombergas baznīcā bija paredzēts dievkalpojums latviešu valodā ar MLĢ folkloras

grupas piedalīšanos. Pēkšņi un negaidīti 9. maija rītā mūsu biedrs un labvēlis mācītājs Gulbis mira. Sēru dievkalpojums notika turpat 13. maijā un mācītāju Alfrēdu Gulbi guldināja Štrombergas zemē. Pēdējo godu viņam apliecināja mūsu nodaļas biedri, apkārtnes tautieši un draugi, kā arī maza grupa MLĢ skolēnu un mācītājs K. Zuika no Augsburgas.

1978. un 1979. g. nodaļā bija 26 biedri, 2 biedri pārgājuši uz citu nodaļu, 2 miruši. Sakarā ar samazināto biedru skaitu nodaļas darbība sāka apsikt. Nodaļas valde darbojās vecajā sastāvā. Izdeva 5 apkārtrakstus 50 eksemplāros. Aprūpēja 8 tautiešus Bingenē un apkārtnē, apkopa tautiešu kapus Langenlonsheimā un Štrombergā. LSK neredzīgo bibliotēkai ierunātas 4 skaņu lentes 12 stundu gaŗumā — A. Ludviga grāmata ,,Mūsu Latvijas ūdeņi''.

1979. g. 2. martā nodaļas biedri saviesīgā vakarā atvadījās no nodaļas valdes ilggadējā biedra un rotas tēva — Jāņa Krastiņa, kas aizgāja pelnītā atpūtā. Gada beigās nodaļas pilnsapulcē pacēlās jautājums par nodaļas turpmāko darbību un likteni. Biedru skaits bija gaužām sarucis un radās ierosinājums pievienoties DV ,,Mežotnes'' nodaļai. Tā kā pilnsapulcē bija ieradušies 11 biedri un pagaidu nobalsošanā 5 izteicās par pievienošanos, 5 bija pret un 1 atturējās, pilnsapulcē izšķīrās par vispārēju rakstveida nobalsošanu. Valde nolēma darbību pagaidām turpināt un nogaidīt nobalsošanas rezultātus.

Ziedojumos savāktas DM245, kas pilnā apmērā nosūtītas DV RV valdei.

1980. g. 1. janvārī nodaļā bija 20 biedri, no tiem 1 vanadze; 2 biedri bija miruši, 2 izstājušies un 2 pārgājuši uz citu nodaļu. Rakstveida aptauja par nodaļas turpmāko likteni deva šādus rezultātus:

8 biedri vēlējās pāriet uz ,,Mežotnes'' nodaļu Kaizerslauternā, 2 uz Frankfurtes nodaļu, 1 biedrs uz ,,Viestura'' nodaļu Ludvigsburgā, 1 biedrs uz ,,Saules'' nodaļu Manheimā, 2 biedri vēlējās palikt kā maza kopa (viens no tiem dzīvo Švābu Gmindē, otrs Bad Kreucnachā) un 4 biedri nebija atbildējuši.

Sakarā ar šo rezultātu nodaļas valde 1980. g. 21. novembŗa sēdē nolēma nodaļas darbību izbeigt 1980. g. 31. decembrī. Nodaļas

kasē atlikušās DM206 sadalīja šā: DM100 MLĢ, DM100 Bērzaines izbūvei un atlikušās DM6 administrātīvo izdevumu segšanai.

Nodaļas valde darbības gadā bija izdevusi 3 apkārtrakstus 35 eksemplāros. 21. novembrī Bad Kreucnachā notika valstssvētku atceres un biedru atvadīšanās vakars.

Pēdējās valdes sastāvs: Teodors Rempeters, Teofils Grava, Austra Purviņa, Raimonds Sproģis un Boļeslavs Rupainis. Revīzijas komisijā: Mārtiņš Greiselis, Alberts Purviņš un Jānis Vinters. Nodaļa darbojās pie latviešu LS rotas Bingenē.

Nodaļas valdes priekšsēdis Teodors Rempeters slimības dēļ atstāja Bingeni jau 1979. g. oktobrī. Valde darbojās vairāk sarakstes veidā, kas arī nelabvēlīgi ietekmēja nodaļas darbības iespējas. 1980. g. maijā darba vieta pārcēlās no Bingenes uz Bad Kreucnachu, arī tas bija viens no iemesliem nodaļas darbības izbeigšanai.

DV Straumēnu kopa

Kopa dibināta 1948. gada 23. martā. Pārņemot kopu 1977. gada 27. augustā, tanī bija 6 vanagi un 1 vanadze, bet 1982. gadā — 8 vanagi un 1 vanadze.

Kopā ar DV Hanoveras nodaļu kopa izdod 3 — 4 reizes gadā 12 eksemplāros informācijas biļetenu „Mūsu darbs un dzīve". Jaunatnes nav, jo visiem sievas vācietes un bērni aiziet vācu vidē un par latviešiem nav intereses. Katru gadu noorganizēts valstssvētku sarīkojums kopā ar vietējo latviešu pārstāvi. Kopai ir arī latviešu grāmatas, bet trūkst lasītāju. Nav kopai arī aprūpējamo.

Ar jau minēto latviešu pārstāvi kopai sadarbība vislabākā. Tāpat katru gadu Jāņos apmeklēts Goslāras kopas Jāņu sarīkojums. Goslārieši savukārt bijuši pastāvīgi viesi Straumēnu rīkotās valstssvētku svinībās. Valde vēl sniegusi palīdzību, kārtojot renšu lietas. Vākti ziedojumi aprūpei un aiz Dzelzs aizkara. Informēti biedri par dzīvi Latvijā, jo Zalcgiteres latviešu saimē ir tautietis, kas dzimteni atstājis tikai 1970. gadā. Mēģināts iesaistīt arī jaunus biedrus, bet vienmēr nācies atdurties uz lielu pasīvitāti. Kopas valdes priekšsēdis ir A. Resnis, sekretārs — J. Finkenšteins.

DV Špākenbergas nodaļa

DV Špākenbergas nodaļā 1973. gada sākumā bija 47 biedri, no tiem 13 vanadzes, kas bija apvienotas savā kopā. Nodaļā bija 24 aprūpējamie: 7 kara invalidi, 10 TBC slimnieki un 7 citi. Makšķernieku kopā 6 nodaļas biedri.

1. 1. 83. nodaļā bija vairs tikai 33 biedri, no tiem 11 vanadzes. Aprūpējamo skaits bija samazinājies uz 15.

Katru gadu valde sanāk 6 valdes sēdēs un 1 kopsapulcē, kurā ievēl arī delegātu, ko sūta uz DV R-Vācijas nodaļu delegātu sanāksmi. Gadā izdod 2 apkārtrakstus, katru 50—100 metienā. Gadā notiek 3—5 sarīkojumi: Draudzīgais aicinājums, plkv. Kalpaka vakars, aizvesto atcere, Līgo svētki, kuŗus apmeklējušas caurmērā 30—40 personas. Vākti ziedojumi 14. jūnijā un Ziemas svētkos. Apsveikti biedri apaļās jubilejās, sākot ar 60 gadiem, un apkārtnes vecie ļaudis Ģimenes dienā. Apmeklēti aprūpējamie slimnīcās, mītnēs un mājās, izkārtota mirušo biedru apbedīšana, apkopti 84 bij. karavīru un pārējo latviešu kapi, starp kuŗiem ir arī Tēvzemes balvas laureāta H. Endzelīna kaps, mirušo piemiņas dienā uz karavīru kapiem nolikti ziedi. Laikrakstā Latvija un DVM ievietoti līdz 15 raksti gadā, izplatītas tautas kopības kartes, DVM abonējuši 10 nodaļas biedri. Vairākos gadījumos biedriem sniegti padomi un gadā izgatavoti līdz 50 dažādi raksti.

Visai aktīva nodaļa bijusi nacionālpolītisku rakstu ievietošanā vācu presē vai piesūtīšanā ne vien Vācijas valsts iestādēm, polītiskām partijām un vācu sabiedriskiem darbiniekiem, bet pat Vācijas kancleriem, Kanadas ģenerālkonsulam, Vācijas ārlietu ministram un AN ģenerālsekretāram. Desmit gadu laikā sagatavoti un piesūtīti ap 350 dažāda satura raksti. Saņemtas arī dažas atbildes.

Nodaļas valdes priekšsēdis ir A. Garbunovs, sekretārs A. Gaujers.

DV Ulmas nodaļa

Nodaļā 1973. g. bija 21 biedrs, bet 1982. g. beigās vairs tikai 8, no tiem 5 vanadzes.

DV Ulmas-Valkas nod. darbojusies no 1947. g. 30. okt. nepārtraukti līdz 1976. g. 1. janvārim — 28 gadus. Sākot ar 1976.

gadu līdz 1982. gadam tā darbojās kā kopa, jo biedru skaita pieaugumu nav izdevies atjaunot.

Kopas darbs pagājušos gados izpaudies galvenokārt aprūpes darbā, jo biedru caurmēra vecums 65—85 gadi. Kultūrālā darbā nodaļa/kopa sadarbojusies ar Ulmas latviešu draudzi un DV Memingenas nodaļu. Atzīmētas visas lielās nod./kopas darbības jubilejas 20, 25, 30 un 35 gadu pastāvēšana, pēdējās 2 kopā ar Memingenas nodaļu. Ulmas (Valkas) nod./kopas vēsture ir sarakstīta no dibināšanas dienas un glabājas pie kopas pr-ža, kuŗš to vada no 1962. gada. Laikā no 1973.—1982. g. Ulmas kopā miruši 13 biedri. Ulmas kopai nākotnē nav gaidāmi sevišķi darbības uzlabojumi, jo tautieši nepārceļas uz dzīvi Ulmas apkārtnē un jaunatne atturas. Ulmas nod./kopas aprūpes un sabiedriski kultūrālais darbs 2 gadu desmitus veikts un iznests uz jaunāko biedru pleciem. Nevērojot visas pārejošās grūtības, kopā valda latvisks, možs gars, laba saticība, sadarbība un cerība, ticība labākai nākotnei — biedru skaitu pavairot un DV darbu atjaunot un paplašināt.

DV Viestura nodaļa

1973. g. 11. martā pie nodaļas nodibināta jaunatnes un kultūras nozare, par vadītāju ievēlot Eduardu Dunduru. Nodibinātā jaunatnes nozare sastāv no Ludvigsburgas latviešu papildskolas tautas deju grupas un flautu ansambļa. Lai šie bērni un jaunieši varētu piedalīties dziesmu svētkos Ķelnē, sagādāti līdzekļi tautas tērpu iegādei. Pagatavoti 7 meiteņu un 12 zēnu tautas tērpi. Šos tērpus nodaļas vanadzes Alises Šices vadībā gatavoja Emīlija Burmeistere, Silvija Lazdiņa un Valija Sovere. Jaunatnes nozare pastāvēja līdz 1978. g., kad tās dalībnieki apvienojās ar tautas deju kopu Daugava. Šī apvienošanās notika zināmā mērā pret DV organizāciju izdarītās propagandas iespaidā.

1975. g. maijā nodaļa atskatījās uz 25 darbības gadiem, rīkojot atceres sarīkojumu ar plašu programmu ar operas solista Borisa Piekalnīša koncertu, bez tam programmā piedalījās deju kopa un flautu ansamblis.

DV Viestura nodaļas jaunieši un deju kopa ,,Daugava'' Eiropas dziesmu svētku laikā Ķelnē 1973. gadā.

Aleksandrs Burmeisters, dz.15. 3. 17. Ir DV biedrs-dibinātājs Cēdelgemā. Ilggadējs DV Viestura nod. valdes pr-dis: 1952.—58. un no 1965. gada līdz šim. No 1956. gada DV R-Vācijas valdes loceklis, tagad aprūpes nozares vadītājs no 1973. gada, 5. 8. 64. apbalvots ar DV nozīmi zeltā.

1980. gada maijā nodaļa atskatījās uz 30 gadu darbību. Šai darbības posmā bijuši arī pagurumi, sevišķi pēc Viestura sardžu rotas likvidēšanas 1964. gadā. Daudzi nodaļas biedri bija spiesti Ludvigsburgu un nodaļu atstāt. Neievērojot visu to, nodaļa spējusi sabiedriskā laukā strādāt, gan rīkojot bērniem eglītes vakarus, valstssvētkus un citus piemiņas aktus un koncertus. Tā 1981. gadā nodaļa rīkoja Rietumvācijas DV 24. salidojumu Ludvigsburgā ar izcilu operdziedātājas Rutas Gerkes koncertu.

Jāpiemin, ka nodaļas rīkotos sarīkojumos apmeklētāju skaits ir 300—400, kas Vācijas apstākļos jāuzskata par ļoti labu. Nodaļa cītīgi piedalījusies visās ziedojumu vākšanas akcijās un ar ziedojumiem atbalstījusi Minsteres latviešu ģimnaziju. Valde visus šos 10 gadus darbojusies šādā sastāvā: priekšsēdis Aleksandrs

Burmeisters, vietnieks Vilis Petrikalns, sekretāre Alise Šice, kasieris Bruno Līdaka, biedrzinis Augusts Šics, kultūras nozares vadītājs Eduards Dundurs. Revīzijas komisijā darbojušies Pēteris Grīvins, Ernests Brasavs, Jānis Gulbis†, Aleksandrs Puķītis, Valija Sovere, Rasma Līdaka, Voldemārs Polis†, Jānis Lazdiņš, Gunārs Kārkliņš, Roberts Kušulis, Roberts Plūcis un Adolfs Edolfs.

DV Vircburgas nodaļa

1973. g. 1. janvārī nodaļā bija 28 biedri, no tiem 8 vanadzes. 10 gadu darbības periodā biedru skaits samazinājies un 1982. g. 31. decembrī nodaļā vēl bija 14 vanagi un 7 vanadzes. Vanadžu kopa pie nodaļas nepastāv, bet vanadzes aktīvi strādā nodaļas valdē, revīzijas komisijā un nodaļas darbā, piedaloties galdu klāšanā, sarīkojumu telpu izdaiļošanā, loteriju izkārtošanā un ziedojumu vākšanā. Sevišķi rosīga ir nodaļas sekretāre V. Bērziņa, veicot latvisko rakstu popularizēšanu. Par viņas darbu interesējas ne vien DV nodaļu vanadzes, bet daudzas tautietes visā Rietumvācijā.

Nodaļas veikumi. Atbalsts jaunatnei: Vircburgā un tuvākā apkārtnē dzīvo 2 jaunieši un 2 jaunietes līdz 35 gadiem, bet neviens nav DV biedrs. To nevērojot, vienai jaunietei nodaļa piešķīrusi DVM abonementu 2 gadiem. No 1973. g. līdz 1979. g. nodaļa atbalstījusi MLĢ ar DM500. Informācijas darbs: aizvadītajos gados pavisam izdoti 30 informātīvas dabas apkārtraksti, caurmērā 50 eks. katrs. Informācijas darbam nodaļa izdevusi DM340.

Kultūras darbs: nodaļas valdes loceklis E. Vaļuks sagatavojis 2 referātus — ,,Plkv. Oskars Kalpaks'', kas nolasīts 1973. g. 6. martā, un ,,DV organizācijas rašanās un DV Vircburgas nodaļas darbs 35 gados'', ko 1982. g. 30. oktobrī nolasīja I. Lasmanis. Arī V. Bērziņa sagatavojusi 2 referātus — ,,Latvisko rakstu lietošana — audumos, adījumos un izšuvumos — mūsu ikdienas dzīvē'', ko nolasīja Bērzainē, Frankfurtē, Hamburgā un Minchenē, un ,,Latviešu zemnieks starp diviem pasaules kaŗiem'', ko nolasīja Minsterē un Minchenē. Nodaļa izgatavojusi 2 krāsu filmas — ,,Bērzaine aicina...'' izrādīta Vircburgā un Ķelnē, un

Pēc koncerta, no kreisās: prāv. E. Rozītis, nodaļas vanadzes — V. Bērziņa, S. Lasmane un māc. K. Zuika.

,,Latvija no 1918. līdz 1940. g. un Rīgas skati šodien'', kas izrādīta Vircburgā. Sadarbībā ar YMCA un LKIA kopām no 1973. g. līdz 1977. g. izkārtoti gandrīz katru gadu šādi sarīkojumi: plkv. O. Kalpaka nāves dienas atcere, Ģimenes dienas atzīmēšana, Līgo svētki, Pļaujas svētki, 11. un 18. novembŗa atceres un eglītes vakars. Pēc YMCA likvidēšanas 1977. g. šie sarīkojumi izkārtoti kopā ar LKIA kopu. Vienīgi sākot ar 1978. g., mantu loteriju rīkošanu uzņēmusies DV Vircburgas nodaļa viena (L. Vaļuka, I. Grosens, E. Freimane, J. Brīvnieks, I. Lasmanis, Ž. Paceviča un S. Lasmane). 1979. g. 13. novembrī nodaļa sveica ilggadējo valdes locekli E. Vaļuku 60 g. jubilejā un 30 g. nodaļas valdes darbā. 1982. g. Ģimenes dienas sarīkojumā koncertu sniedza māc. K. Zuika un prāv. E. Rozītis.

Otrs lielākais sarīkojums 1982. g. bija nodaļas 35 gadu pastāvēšanas svētki ar māc. K. Zuikas vadītu svētbrīdi, DV RV locekļa A. Mežala referātu ,,DV organizācijas vajadzība un tās nākotne'', jau pieminēto I. Lasmaņa nolasīto E. Vaļuka referātu un saviesīgu vakaru.

Nodaļas valdes priekšsēdis I. Lasmanis lasa referātu: ,,DV organizācijas rašanās un DV Vircburgas nodaļas darbs 35 gados''. Pa kreisi valdes loceklis E. Vaļuks, pa labi māc. K. Zuika un A. Mežals.

Pie DV Vircburgas nodaļas mantu loterijas galdiem. No kreisās: nodaļas priekšsēdis I. Lasmanis, loterijas mantu sagādātāja un vācēja vanadze L. Vaļuka un nod. valdes loceklis E. Vaļuks.

Vietējam kultūras darbam izdotas DM1685.

Citi nodaļas veikumi: 1973. g. Latviešu neredzīgo kopas skaņu lenšu bibliotēkai ierunāta ministra Alfreda Bērziņa grāmata „Labie gadi"; Bērzaines izbūvei un uzturēšanai bez DM750 ziedojuma piešķirtas DM4000 bezprocentu aizdevums uz 10 gadiem; 6 bijušo latviešu karavīru kapu apkopšanai izdotas DM1126; sadarbībā ar YMCA un LKIA kopām izkārtotas 5 loterijas un 1 mantu izsole, kas nodaļai devušas DM1076 atlikumu; nodaļa viena noorganizējusi 13 mantu loterijas, ieņemot DM7010; aprūpes darbam — pabalstos aprūpējamiem, slimiem un veciem ļaudīm — nodaļa izdevusi DM510.

Līdz 1982. g. pie nodaļas pastāvēja bibliotēka ar 230 grāmatām. Grāmatu nolietošanas un telpu trūkuma dēļ bibliotēku likvidēja, grāmatas pārvedot uz Zviedriju un sadalot starp interesentiem.

Ņemot vērā Vircburgas un tās tuvākā apkārtnē dzīvojošo nelielo latviešu skaitu, DV Vircburgas nodaļa ir jau laikus pielikusi lielas pūles un daudz darba labu attieksmju izveidošanai un sadarbības veicināšanai ar tuvākā apkārtnē dzīvojošo vietējo vācu sabiedrību. Šīs pūles ir devušas labus rezultātus. Tagad nodaļas sarīkojumi ir ļoti iecienīti un labi apmeklēti. Tā gandrīz puse no sarīkojumu apmeklētājiem ir sveštautieši. DV nodaļas valde ir centusies ar labi sagatavotu informāciju apmeklētājiem dot pārskatu par mūsu organizācijas darbu, centieniem un mērķiem. Pastāstot par brīvajā pasaulē izkaisīto latviešu cīņu par savām problēmām — kultūras un latvisko paražu, kā arī citu tautas gara mantu saglabāšanu. Nodaļas valde centusies latviešu valodā lasītos referātus un citus sniegumus pārtulkot vācu valodā, tos pavairojot pietiekamā skaitā un izdalot apmeklētājiem — cittautiešiem, lai tie būtu labi informēti par sarīkojuma programmas saturu un nozīmi. Atzinību izpelnījušās arī nodaļas rīkotās izsoles un mantu loterijas. Šīs izsoles un loterijas sagādā nodaļai prāvus līdzekļus. Tomēr līdzekļu sagāde nebija vienīgais iemesls sarīkojumiem, galvenais jau bija: apmeklētājiem dot sabiedriski kultūrālus sniegumus un saviesīgus vakarus.

Vircburgas nodaļai ir bijusi laba sadarbība arī ar citām vietējām latviešu organizācijām.

DV Vircburgas nodaļas vanadze - valdes sekretāre V. Bērziņa nolasa apsveikuma rakstus. No viņas pa kreisi — vācu draudzes mācītājs.

DV RV Centra nodaļa

Centra nodaļa pirmo reizi pieminēta delegātu kopsapulču ziņojumos 1956. g. 1. janvārī. Šī nodaļa apvieno biedrus, kuŗi dzīvo ārpus Vācijas nodaļu un kopu darbības rajoniem. Tanī pārskaitījušies arī biedri no dažām nodaļām, kuŗās bijusi kaut kāda personīga neapmierinātība vai domstarpības. Centra nodaļā ir pat biedri, kuŗi dzīvo ārpus Vācijas. 1956. g. nodaļā bija 23 biedri. Biedru skaits bijis visai mainīgs: 35, 46; 1973. g. 1. janvārī tas bija 29, bet 1983. g. 1. janvārī — 19. Biedru skaita samazināšanās galvenais iemesls ir miršanas gadījumi. Caurmērā Centra nodaļas biedri ir labi atbalstījuši DV organizācijas pasākumus. DVM pašlaik abonē 10 biedri. 1982. g. izplatīti 20 DV sienas kalendāri. Nodaļu vada DV RV izraudzīts vadītājs, kas visus gadus ir bijis A. Mežals.

Sidrabenes nodaļa

DV Rietumvācijas delegātu kopsapulču laikā darbojas neregistrētā ,,DV Sidrabenes nodaļa'', kuŗa dibināta 1958. g. 26. janvārī Sidrabenes skautu mītnē Oldenburgā. No toreizējiem 14 dibinātājiem tagad 7 jau aizsaulē. Sākuma gados Sidrabenes nodaļa vāca ziedojumus dāvanu saiņu sūtīšanai uz Latviju vai savāktos ziedojumus nodeva kādam no Latvijas uz pastāvīgu dzīvi Rietumvācijā iebraukušam tautietim resp. ģimenei. Sākot ar 1973. g., ziedojumus izlieto arī dažādu nacionālpolītisku mērķu sekmēšanai — galvenokārt MLĢ un Bērzaines izbūvei. Katrā delegātu kopsapulcē saziedotas DM1000. Sakarā ar pirmā Sidrabenes nodaļas ,,prīkšņīka'' Herberta Zāgara slimību un aiziešanu mūžībā un Sidrabenes nodaļas ,,iekasītāja'' Vernera Pauzera atturēšanos no aktīvas darbības, sākot ar 1980. g. ,,iekasīšanu'' un ar 1982. g. arī ,,prīkšņīka'' pienākumus uzņēmies Aleksandrs Burmeisters.

Sidrabenes nodaļas ,,prīkšņīka'' amats nav viegls, jo saskaņā ar tradicijām DV RV delegātu kopsapulču laikā jārūpējas, lai Sidrabenes biedru slāpju dzesēšanai būtu galdā 3 ltr. konjaka pudele. Jubileju svinībās jāgādā par apbalvojumiem: H. Zāgers 5 g. jubilejā bija piešķīris visiem mazo ,,Cognac Buisquit'' pudelīti, 10 g. jubilejā biedri tika apbalvoti ar ,,Zaļāpūķa'' ordeni. DV RV 1983. g. delegātu kopsapulcē Sidrabenes nodaļa atzīmēja savu 25 g. dibināšanas jubileju, kuŗā biedriem pasniegtas Sidrabenes nod. 25 g. atzinības medaļas.

Sidrabenes nodaļas goda biedrs bija nelaikis Jānis Cīrulis; šis gods viņam piešķirts par labu dziedāšanu. Par goda biedra kandidātu 1983. g. uzņemts māc. Kārlis Zuika. Par pilntiesīgu biedru jeb goda biedru nodaļā var ieskaitīt tikai pēc 5 gadu darbošanās par biedru-kandidātu.

Zviedrija

Zemvairis Dzelme dz. 15. 1. 23. Ventspils apr. Ventas pag. Beidzis Priekuļu lauksaimniecības skolu un Zviedrijā studējis inženierzinības. Latviešu leģionā iesaukts 1943. gadā un cīnījies 15. divīzijas rindās. 1948. gadā izceļojis uz Zviedriju, kur sācis ļoti enerģisku darbību latviešu sabiedrībā.

Piedalījies DV organizācijas izveidošanā Zviedrijā, pirmās DV nodaļas nodibināšanā Eskilstunā. Bijis DV Eskilstunas nod. valdes pr-dis no 1950.-53. gadam, DV Zviedrijas valdes loceklis no 1950.-51. un no 1954. gada, valdes pr-dis no 1970. g. līdz šai dienai.

Darbojies arī ZLCP nodibināšanā un izveidošanā, kuŗā pārstāvējis DV. DV pārstāv arī LNF padomē.

Darbojies par basketbola tiesnesi zviedru līgā, tiesādams vairāk nekā 1.200 oficiālās sacensībās.

Par izciliem nopelniem DV organizācijā 6. 8. 58. apbalvots ar DV nozīmi zeltā.

DV darbs Zviedrijā

1. Biedru kustība zemē:

1973. gadā saimē bija	325 biedri, no tiem	98 vanadzes
1974	332	102
1975	335	111
1976	333	113
1977	328	112
1978	324	114
1979	319	115
1980	314	114
1981	305	113
1982	302	112

Nodaļas:

1. Eskilstunas nodaļa	dibināta	1949. gada	10. aprīlī
2. Hallstahammaras	,,	1949	2. oktobrī
3. Čēpingas	,,	1949	2. oktobrī
4. Stokholmas	,,	1950	4. februārī
5. Norčēpingas	,,	1951	19. februārī
6. Vesterosas	,,	1951	15. aprīlī
7. Gēteborgas	,,	1951	22. jūnijā
8. Upsalas	,,	1953	11. novembrī
9. Jenčēpingas	,,	1956	10. martā
10. Lundas	,,	1974	2. martā

Pēdējo 10 gadu laikā klāt nākusi Lundas nodaļa. Visas nodaļas ir darbojušās visus gadus. Visas nodaļas nav reģistrētas zviedru iestādēs, tikai visa organizācija.

DV Stokholmas nodaļas 25 gadu darbības atceres sarīkojums 1975. gada oktobrī.

2. Īpašumi.

Daugavas Vanagiem Zviedrijā pašiem savu īpašumu nav. Šīs zemes apstākļos to iegāde un uzturēšana ir saistīta ar lielām saimnieciskām grūtībām, un kaut arī gadu ritumā apsvērtas dažādas analizes un plāni, — līdz šim tie nav vēl veduši pie īpašumu iegādes.

DV Zviedrijas valdes pr-dis Z. Dzelme pasniedz ceļojošo balvu 1976. gada aktīvākai nodaļai. To saņem DV Norčēpingas nod. valdes pr-dis Alfons Balsneris.

3. Informācijas darbs.

Iekšējā informācija: apkārtrakstus izdod zemes valde ap 6 reizes gadā apm. 50 eksemplāros, Gēteborgas nod. 4 reizes gadā apm. 30 eksemplāros, Stokholmas nod. 3 reizes gadā apm. 40 eksemplāros. Hallstahammaras nod. pavairo un izsūta zemes valdes informāciju.

Ārējā informācija:

Šo darbu, pēc vienošanās dibinot organizāciju Zviedrijā, veic mūsu pārstāvji ar ZLCP un LNF starpniecību, kuŗu pārvaldes organos un padomēs aktīvi darbojas no DV saraksta ievēlētie darbinieki.

Daudzos gadījumos atsevišķas nodaļas gādājušas par dažādu rakstu ievietošanu zviedru laikrakstos, kā arī vietējo polītisko darbinieku informēšanu par apstākļiem Latvijā, komūnistu varasdarbiem u.c. problēmām. Pieminamas Norčēpingas, Jenčēpingas, Gēteborgas, Lundas un Stokholmas nodaļa.

Pateicoties mūsu pārstāvju aktīvitātei, ZLCP un LNF — un šo institūtu mērķtiecīgi izplānotai darbībai attiecē pret dažādu rakstu publicēšanu un preses konferenču izkārtošanu, — zviedru sabiedrība pēdējos gados ir plaši informēta kā par apstākļiem Latvijā, tā

brīvās pasaules latviešu darbu. Talkā mums nākuši arī daudzi zviedru žurnālisti, publicējot rakstu serijas un atsevišķus rakstus par Baltijas valstu stāvokli, baltiešu centieniem, komūnistu spaidiem u.c. svarīgiem jautājumiem, visu to darot mums ļoti labvēlīgā garā. Trimdas sākuma gados par to nevarējām pat sapņot.

Mūsu jautājums bieži diskutēts arī televīzijā kā no zviedru tautības ziņotājiem, tā arī mūsu tautiešiem. Pieminām māc. H. Grīvāns, G. Rode, J. Zalcmanis, B. Vītoliņa, A. Vītoliņš u.c.

Mūsu pārstāvjiem ZLCP ir labi sakari kā ar lielāko polītisko partiju, tā zviedru iestāžu darbiniekiem.

Kopējam informācijas darbam laikā no 1973.—1982. gadam izdotas ap Kr. 12.000.

4. Jaunatne.

Jauniešu skaits līdz 35 g. vecumam 1982. gada beigās bija 49 (ap 17%). Nav visā pilnībā piepildijušies sākumā spraustie plāni par jauniešu skaitu DV organizācijas rindās, kaut gan DV darbinieku ietekmē ir izaugusi spēcīga jauno darbinieku grupa, kas aktīvi darbojās ZLCP, LNF un latv. sociāldemokratu partijā.

Daudzi no viņiem ir DV saimes locekļi un pilda nozīmīgus uzdevumus arī DV darbā.

Jauniešu aktīvitāte visvairāk manāma šaušanas sacensībās un vairāku nodaļu darbā.

DV Zviedrijas saime atbalstījusi jauniešu izglītības veicināšanu, laikā no 1973.—1983. gadam nosūtot Minsteres latviešu ģimnazijai Kr. 90.270, kā arī atbalstījusi dažādus jauniešu pasākumus ar Kr. 26.850.

5. Kultūrālais darbs.

Pastāv 1 bibliotēka ar apm. 500 grāmatām un 1 grāmatu galds. Agrāk pastāvošais DV teātris apvienojies ar Stokholmas teātri. Sarīkojumu skaits:

1973. gadā	15	1978. gadā	31
1974	30	1979	35
1975	39	1980	36
1976	33	1981	43
1977	42	1982	41

kopā 345 sarīkojumi, kuŗus kopā apmeklēja ap 20.500 tautiešu.

Dažādu kultūrālo lietu atbalstam laikā no 1973.—1982. gadam izdotas ap Kr. 12.000.

G. Aprūpes darbs.

Pašā Zviedrijā DV neaprūpē regulāri nevienu invalidu, kaut arī zināms skaits šeit dzīvo. Zināmiem grūtdieņiem agrāk piesūtīja Ziemas svētku veltes, bet arī šo personu skaits ir visai samazinājies un šai gadā šo velti vairs nepiesūtīja.

Ik gadus Ziemas svētkos izkārtojam Ziemas svētku ziedojumu vākšanas akciju, domātu dažādiem mērķiem, starp citu arī mūsu invalidiem un aprūpei okupētā Latvijā.

Grūtdieņiem izmaksātas šādas summas, kas lielumties nosūtītas uz Vāciju:

1973. gadā	Kr.1.825	(no tā inv. Vācijā 1.620)
1974	2.231	2.000
1975	1.736	1.500
1976	2.735	2.000
1977	2.235	2.000
1978	3.620	2.500
1979	3.240	1.500
1980	3.500	3.000
1981	3.746	2.000
1982	3.500	3.500
	kopā Kr. 27.810	

Šinī pašā laika posmā aprūpei Latvijā izdotas Kr.25.660 un Bērzainei ap Kr. 8.000.

7 Sports.

Sporta nodarbības izpaužās šaušanas un makšķerēšanas sacensībās. Ik gadus notiek Zviedrijas DV šaušanas meistarsacensības.

1973. gadā	Stokholmā, piedaloties	48 šāvējiem
1974	Gēteborgā,	26
1975	Stremsholmā,	34
1976	,,	26
1977	,,	23
1978	Norčēpingā,	30
1979	Gēteborgā,	21

1980	Stremsholmā,	26
1981	Jenčēpingā,	24
1982	Norčēpingā,	22

Šaušanas meistarsacensības nodaļas apjomā ik gadus notiek arī Gēteborgas nodaļā, kā pistoļu šaušanā, tā šaujot ar kaŗa šauteni, mazkalibra šauteni un arī gaisa šauteni.

Ik gadus notiek arī šaušanas sacensības starp Zviedrijas DV vienību un Zviedrijā dzīvojošiem igauņu izlases šāvējiem, kā šaušanā ar kaŗa šauteni, tā pistoli. Sacensības parasti beidzas ar dalītām uzvarām, t.i., ar pistoli pārāki igauņi, bet ar šauteni — latvieši.

Sacensībās piedalās arī daļa jauniešu, sevišķi šaušanas sacensībās. Daudzi gados jaunākie šāvēji aktīvi darbojas arī vietējo pilsētu šaušanas biedrībās.

Jānis Vikmanis, DV Zviedrijas labākais šāvējs ar kaŗa šauteni laikā no 1951.—65. g.

Jaunās paaudzes šāvējs Brunis Erdmanis, pārliecinošs DV Zviedrijas meistars šaušanā ar kaŗa šauteni kopš 1968. gada. Meistars šaušanā ar pistoli kopš 1975. gada.

Daži DV Zviedrijas šāvēji uguns līnijā. No kreisās: V. Pundiņš, J. Cielēns un R. Jurjaks, DV globālo sacensību ierosinātājs un to pirmais vadītājs.

DV Zviedrijas šāvēji kopā ar igauņiem 1972. gadā Norčēpingā. Augšējā rindā stāv viešņa — toreizējā vanadžu priekšniece Marija Ķeņģe.

Makšķerēšanas sacensības ir notikušas jau 11 gadus:

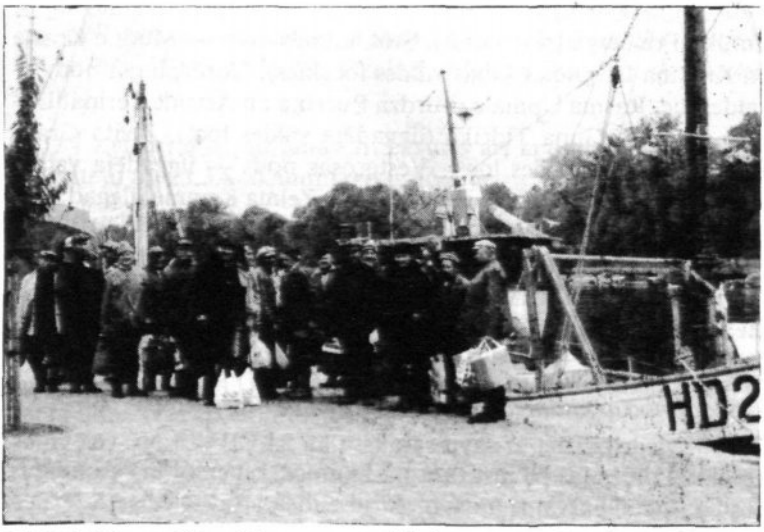
1972. gadā	Gēteborgā, piedaloties	16 makšķerētājiem
1973	"	23
1974	Vārbergā,	16
1975	Gotšērā,	18
1976	Halmstadē,	18
1977	Vārbergā,	20
1978	Vārbergā,	26
1979	Vārbergā,	16
1980	bija paredzētas Vārbergā, bet vētras dēļ nevarēja izbraukt jūrā.	
1981	Okselesundā,	17
1982	Vārbergā,	12

Makšķerēšana notiek jūrā, izbraucot ar zvejas kuģiem. Dabū mencas, makreles, mazās haizivis u.c.

Makšķerēšanas sacensības ik gadus izkārto arī Gēteborgas nodaļa kā jūrā, tā ezerā, jūrā no krasta. Zvejnieki pret atlīdzību izved makšķerētājus no ostas un izsēdina no rīta uz kādas saliņas, no kuŗas pēcpusdienā viņus atved atpakaļ.

DV Gēteborgas nodaļas makšķerētāju grupa nodaļas gadskārtējās sacensībās 1976. gadā. Kreisajā pusē sacensību vadītājs R. Jurjaks.

DV Zviedrijas makšķernieku grupa, atgriežoties no sacensībām jūrā 1977. gadā Vārbergā.

8. Vanadzes

Vanadžu skaits 1982. gada beigās Zviedrijā bija 112 (skaita izveidošanos var redzēt 1. lappusē). Lielākās grupas pastāv pie Eskilstunas, Norčēpingas un Lundas nodaļām. Vienīgi pie Lundas nodaļas vanadzes organizētas patstāvīgam darbam. Tur viņas patstāvīgi kārto dažādus sarīkojumus, vāc līdzekļus un kārtēji satiekas savos saietos. Eskilstunas un Norčēpingas nodaļā vanadzes pastāvīgi kārto ēdienu sagatavošanu, galda klāšanu un viesu paēdināšanu nodaļas sarīkojumos. Vanadzes tur gādā arī par loterijas mantām un tās norisi. Pēdējās divās nodaļās vanadzes sadala darbus pašas savā starpā pirms katra sarīkojuma, bez vēlētas vadības. Lielo attālumu un vanadžu mazā skaita dēļ šis atrisinājums Zviedrijas apstākļos pašreiz liekas vislabākais, kaut gan cenšas vanadžu darbību labāk izkārtot. Vanadzes aktīvi darbojas kā zemes valdē, tā nodaļu pārvaldē.

Zemes valdē — ilggadēja valdes loc. kasiere Rasma Upmale, valdes locekle Mudīte Krasta, vanadžu lietu referente Anita Pāvula (līdz 1982. g.), Astrīde Teriņa (1983.), inf. nozares vad. Mirdza Ozola.

Nodaļās: Čēpingas nodaļā — Hilda Zandberga (valdes loc.), Emīlija Freiberga (rev. kom.). Stokholmas nod. — Mudīte Krasta un Kristīna Bergholce (abas valdes locekles). Norčēpingas nod. — valdes loc. Rasma Upmale, Mirdza Purviņa un Astrīde Teriņa. Upsalas nod. — Guna Tidrika (ilggadēja valdes loc.), Zenta Graufelde (ilggadēja valdes loc.). Vesterosas nod. — ilggadēja valdes loc. Irma Launica. Jenčēpingas nod. — Zelma Ķemme, ilggad. valdes locekle, Elza Pūpola — ilggad. rev. kom. loc. Lundas nod. valdes loc. Mirdza Ozola, rev. kom. loc. K. Vanaga.

Vanadzes kandidē arī DV sarakstā kā ZLCP, tā LNF vēlēšanās, piedaloties aktīvi arī DV rīkotās sacensībās un gūstot tur labus panākumus.

9. Sadarbība ar citām latviešu organizācijām Zviedrijā.

DV Zviedrijā iziet ar savu sarakstu kā ZLCP tā LNF vēlēšanās un aktīvi darbojas šo institūtu pasākumos, ieņemot arī atbildīgus posteņus viņu pārvaldē.

Tā pašreizējā ZLCP prezidija vicepr-dis ir Juris Leimanis, valdes pr-dis Imants Freimanis, inf. noz. vad. Ansis Rozen-

DV Zviedrijas valde un revīzijas komisija 1978. gadā Norčēpingā. Sēž no kreisās: Z. Dzelme, R. Šmitmanis, Rasma Upmale. Stāv no kreisās: Z. Graufelds, I. Gūtmanis, A. Orbe, S. Ozoliņš, A. Balsneris, R. Jurjaks, V. Kaulēns.

bachs. Bez tam ZLCP vēl ievēlēti J. Muchks, G. Rode un M. Kadiķis. LNF padomes pr-dis ir R. Šmitmanis un LNF no DV saraksta vēl ievēlēti: R. Jurjaks, S. Ozoliņš, Mirdza Purviņa, A. Rozenbachs.

DV Zviedrijā ir ļoti labas attieksmes arī ar Latviešu Palīdzības Komiteju un ELJA Skandinavijas nodaļu.

Attiecībā pret vietējo sadarbību jāuzsveŗ, ka ārpus Stokholmas, atsevišķajos centros lielumties darbojas tikai draudzes un DV nodaļas. Tas nozīmē, ka ārpus Stokholmas sabiedrisko dzīvi veido DV nodaļas. Stokholmā DV nav laimējies iegūt pienācīgu vietu. Iemesls tam nav tikai lielais organizāciju un dažādo grupu daudzums. Pašiem vanagiem nav laimējies savu darbību izvērst tā, lai tā būtu kaut cik dominējoša.

10. DV Zviedrijā.

DV Zviedrijā visus gadus bijuši nozīmīgs, stabilizētājs faktors tās sabiedriskajā dzīvē. Kā LNF tā ZLCP izveidošanā un darbības ievirzē DV ir bijusi liela nozīme.

DV Zviedrijas saimes grupa, apciemojot Bērzaini 1982. g. maijā.

Sakarā ar mazo biedru skaitu un lielajiem attālumiem un to, ka zemes valdi un revīzijas komisiju, kā arī atsevišķo daļu vadītājus ,,veido'' vai visu nodaļu darbinieki, zemes valdes un atsevišķo nodaļu darbība ir bijusi tik cieši savienota, ka var uzskatīt, ka DV darbs Zviedrijā ir bijis visas saimes darbs. Sākuma gados manītās un bijušās ,,nesaskaņas'' piedēvējamas sabiedrības darba rutīnas trūkumam un gribai īsā laikā panākt visu jautājumu atrisināšanu.

Lielais labvēļu skaits un sniegtais atbalsts liecina, ka DV Zviedrijas saime iet vienota pareizo ceļu, stāvot nomodā šai nozīmīgā zemē par visiem tiem jautājumiem, ko kopīgi izraudzījusi DV organizācija pašu izraudzītās CV vadībā un labākā sadarbībā ar citu zemju DV saimēm.

DV Zviedrijas saimes dažādu pasākumu atbalstam izdotās summas:

1973.	gadā	— Kr.	12.819,—	
1974.	,,	— ,,	12.267,—	
1975.	,,	— ,,	16.425,—	
1976.	,,	— ,,	19.745,—	
1977.	,,	— ,,	21.060,—	
1978.	,,	— ,,	22.926,—	
1979.	,,	— ,,	28.425,—	
1980.	,,	— ,,	33.126,—	
1981.	,,	— ,,	36.207,—	
1982.	,,	— ,,	66.114,—	Kopā: Kr. 269.114,—

DV Zviedrijas kopējie līdzekļi gada beigās:

1973.	gadā	— Kr.	79.305,—
1974.	,,	— ,,	87.044,—
1975.	,,	— ,,	101.361,—
1976.	,,	— ,,	104.801,—
1977.	,,	— ,,	99.928,—
1978.	,,	— ,,	113.933,—
1979.	,,	— ,,	115.216,—
1980.	,,	— ,,	119.077,—
1981.	,,	— ,,	121.331,—
1982.	,,	— ,,	121.973,—

DV Lundas nodaļa

1984. g. 2. martā DV Lundas nodaļa var atskatīties uz 10 aizvadītiem ražīgiem un aktīviem darba gadiem. Aizgājušos 10 gados nodaļa ir parādījusi savu spēju dzīvot ar neatlaidīgu un aktīvu darbu par spīti tam, ka nodaļa ir samērā izolēta, jo tuvākais latviešu centrs ir apm. 300 km. Faktiski tuvākā DV Lundas nodaļai ir Kopenhagenas DV nodaļa, Dānijā, ar kuŗu DV Lundas nodaļai ir izveidoti tuvāki sakari. Biedru skaits nodaļā kopš dibināšanas ir pavairojies gandrīz trīskārt un tā ir tagad otra lielākā nodaļa Zviedrijā ar 58 biedriem. Tai pašā laikā nodaļa sarīkojusi 63 dažādus sarīkojumus, starp tiem valstssvētku aktus, Kurzemes cīnītāju piemiņas, Leģiona dibināšanas 40 gadu, plkv. O. Kalpaka un citus aktus un atceres vakarus. Lielākais nodaļas sarīkojums bija izdoto latviešu leģionāru 30 gadu atceres dievkalpojums Trelleborgā un pēc tam ar sekojošu lāpu gājienu uz leģionāru izdošanas vietu Trelleborgas ostā. Baznīcā un gājienā piedalījās apm. 300 dalībnieku no visām trim Baltijas valstīm, poļi un arī zviedri. Izdošanas vietā, jūrā latviešu meitenes izkaisīja 157 sarkanbaltsarkanas neļķes, vienu neļķi katram izdotam leģionāram.

Pie nodaļas jau kopš dibināšanas darbojas vanadžu, jaunatnes, informācijas un šaušanas sekcijas. Ar naudas līdzekļiem atbalstīti

DV Lundas nodaļas pirmā valde. No kreisās pirmais: Ojārs Selga, valdes vicepriekšsēdis, Anita Pāvule, valdes locekle, Mārtiņš Kadiķis, valdes pr-sēdis, Herberts Jansons, kasieris un Jānis Priedītis, sekretārs.

DV Lundas nodaļas dibinātāji kopā ar DV Zviedrijas valdi un revīzijas komisijas locekļiem.

MLC, MLĢ, Bērzaine, LNF un daudz citu organizāciju, kā arī sainīšu sūtīšana aiz Dzelzs priekškara. Nodaļa ir biedrs arī LBF.

Visus 10 gadus nodaļu vadījis M. Kadiķis un ir arī pašreizējās valdes pr-dis un vienīgais no pirmās valdes, pārējie valdes locekļi dažādu iemeslu dēļ no valdes aizgājuši.

Jaunajā valdē darbojas A. Šics — valdes v-priekšsēdis un kasieris, R. Hochbergs — sekretārs, I. Priedīte un V. Baltforss — valdes locekļi. Vairāki nodaļas biedri darbojas arī DVZ valdē: A. Pāvule bija no 1971. — 1983. g. DVZ valdes vanadžu referente, M. Ozola ir DVZ valdes informācijas nozares vadītāja un M. Kadiķis ir DVZ valdes loceklis un no 1979. g. DV CV loceklis. Daudzi no DV Lundas nodaļas biedriem darbojas ZLCP, LNF un citās organizācijās.

DV Zviedrijas zemes nodaļu delegātu pilnsapulce Lundā 1979. g. 7. aprīlī.

Pielikumi

Pielikums Nr. 1.

PULKVEŽA VIĻA JANUMA FONDS

Fonda radīšanas motīvi

Atzīmējot Daugavas Vanagu organizācijas ilggadīgā priekšnieka un organizācijas goda priekšnieka pulkveža Viļa Januma 80. dzimšanas dienu, kas aprit 1974. gada 7. janvārī, un ievērojot

— viņa izcilos nopelnus DV organizācijas dibināšanā, izveidošanā un vadīšanā bez pārtraukuma 25 gadus, kā arī

— viņa dziļo interesi par latviešu jaunatnes audzināšanas darbu svešumā, kas it sevišķi izpaudies Augustdorfas, vēlāk Minsteres latviešu ģimnazijas saglabāšanā, uzturēšanā un atbalstīšanā, kā arī

— citas rūpes par latviešu tautas un tās nacionālā gara saglabāšanu svešumā,

Daugavas Vanagu centrālā valde šo nopelnu un šī vīra godināšanai nodibina kā pastāvīgu institūciju - PULKVEŽA VIĻA JANUMA FONDU.

Šī fonda radīšana ir DV organizācijas dāvana pulkveža Viļa Januma 80. dzimšanas dienā.

Fonda darbības noteikumi

1. Par līdzekļu uzkrāšanu fondā rūpējas DV CV prezidijs, ikgadus nosakot iemaksu lielumu DV darbības zemēs. Pēdējām šīs summas uzkrājamas budžeta kārtībā.
2. Fonda ikgadus izmaksas lielums $1.000.
3. No fonda līdzekļiem balvas var piešķirt jaunatnes darbiniekiem, kam izcili nopelni jaunatnes audzināšanā, pie kam šo darbinieku kategorijā var ietilpināt zinātniekus, audzinātājus vai audzināšanas un latviešu valodas mācīšanas institūcijas.

   Balvu vietā var piešķirt stipendijas vai pabalstus studentiem un skolniekiem, kam nozīmīgas sekmes latviešu valodas apgūšanā un lietošanā.
4. Balvu resp. stipendiju var piešķirt pilnā apmērā vai to sadalot ne vairāk kā četrās daļās, t.i. katram $250,— lielu.
5. Balvu resp. stipendiju piešķiŗ komisija, kuŗā ieiet DV CV prezidijs un CV jaunatnes un kultūras nozares vadītāji.
6. Fonda izmaksas izdarāmas ikgadus, sākot ar 1974. gadu, pulkveža Viļa Januma dzimšanas dienā — 7. janvārī.
7. Pirmā izmaksa piešķiŗama Minsteres latviešu ģimnazijai, kā pulkveža Viļa Januma ilggadīgo rūpju institūtam.
8. Turpmākos gados kandidātus balvām resp. stipendijām izrauga DV CV prezidijs, vadoties no DV darbības zemju valžu ieteikumiem, kas iesniedzami prezidijam vismaz sešus mēnešus pirms balvas/stipendijas piešķiršanas noteiktā termiņa.

9. Jaunatnes darbinieku vecums nav ierobežots, bet studentu vai skolnieku nedrīkst pārsniegt 25 gadus.
10. Balvu piešķiršanas komisijas lēmumi ir galīgi un negrozāmi. Tie izlemjami ar vienkāršu balsu vairākumu.

Fonda noteikumi apstiprināti 1973. g. 2. decembŗa DV CV prezidija sēdē Līdsā.

Pielikums Nr. 2.

IEROSINĀJUMI DV JAUNATNES KOPU VADĪTĀJIEM

1. Kopas vadītājam kārtīgi jāapmeklē nodaļas/apvienības valdes sēdes un jāinformē valde par jaunatnes darbību.
2. Vienmēr jābūt sakaros ar nodaļas/apvienības jauniešiem. Tie jāinformē par nodaļas/apvienības darbu un jāaicina līdzdarboties. Lai jauniešos rastos piederības sajūta, ieteicams jaunatnes kopas vadītājiem (nodaļas/apvienības vārdā) apsveikt nodaļas/apvienības jauniešus dzimšanas dienās, iesvētes dienās, skolas beigšanas gadījumos un t.t.
3. Izveidot sakarus ar citiem jauniešiem, aicinot viņus DV darbā.
4. Pulcināt jauniešus regulāri:
   a) draudzības vakaros: informācijai, satikties, padziedāt un tml.
   b) nodarbībās: referātu vakaros, diskusijās, internos 18. novembŗa, Ziemsvētku un c. vakaros.
   c) sanāksmēs: plānot nodarbības, pārrunāt veicamos darbus un tml.
   d) izbraukumos: sporta, ugunskura vakaros, vasaras atpūtā un t.t.
5. Uzņemties darbu veikšanu nodaļas/apvienības sarīkojumos, attiecīgi sadalot pienākumus jaunatnes kopā. Piemēram: sagatavot dekorācijas, priekšnesumus, vadīt programmu un to izpildīt, sagaidīt viesus, tos apkalpot, pārdot loterijas biļetes un t.t.
6. Uzņemties dažādus pienākumus nodaļas/apvienības, vai latviešu pārstāvēšanu cittautu sarīkojumos, demonstrācijās un t.t.
   Piem.: karoga sardze, paskaidrojumi par Latviju un latviešiem.
7. Uzņemties dažādus nodaļas/apvienības pasākumus. Piem: veco-slimo ļaužu apciemošanu svētkos, noorganizēt sarīkojumus: internos eglītes un biedru vakarus, sabiedrībai — atceres vakarus (14. jūnija, Kalpaka un c.), eglītes vakarus bērniem, jauno talantu vakarus, jautros vakarus, balles etc.
8. Noorganizēt pašdarbību grupas. Piem.: dziedāšanas, koklēšanas, tautas deju, sporta, rokdarbu, šacha, politiskos, drāmatiskos un c. pulciņus.
9. Piedalīties un mudināt jauniešus piedalīties *visos* DV sarīkojumos — pašu nodaļā/apvienībā, citu nodaļas/apvienības, savas un citu zemju sarīkojumos, salidojumos, delegātu sapulcēs, DV dienās un t.t.
10. Kopas darbā un vispār DV darbā iesaistīt pēc iespējas visus DV jauniešus, un arī tos, kas vēl nav DV.

11. Sarīkot informācijas vakarus jauniešiem par DV organizāciju.
12. Vienmēr būt sakaros ar citu nodaļu/apvienību jaunatnes kopām, un ar zemes valdes jaunatnes nozares/daļas vadītāju.
13. Sniegt kārtējus ziņojumus par DV jaunatnes darbību zemes valdes jaunatnes nozares/daļas vadītājam, nodaļas/apvienības valdei, DV Mēnešrakstam, laikrakstiem un DV jaunatnes žurnālam.
14. Kopas vakaros un nodaļas/apvienības sarīkojumos aicināt apkārtējo nodaļu/apvienību jauniešus. Rūpēties par viņu labklājību, naktsmājām u.t.t.
15. Iespēju robežās vismaz reizi gadā sarīkot „DV jaunatnes sasaukšanos", aicinot DV jauniešus no visām apkārtējām DV nodaļām/apvienībām.

    Piem.: draudzības vakarā; ballē; nedēļas nogalē ar nodarbībām, referātiem, diskusijām, saviesīgu vakaru; izbraukumā; 18. novembrī, 14. jūnijā, Kalpaka sarīkojumā, eglītes vakarā, Jāņu sarīkojumā.

Minsterē, 1973. g. 7. novembrī. **(B. Šmita-Kalēja)**
DV centrālās valdes jaunatnes noz. vadītāja

Pielikums Nr. 3.

DAUGAVAS VANAGU VĒSTĪJUMS
sakarā ar Kurzemes kapitulācijas dienas atceri
1975. gada 8. maijā.

I

1918. gada 18. novembrī dibināja neatkarīgo Latvijas valsti. Latvija uzsāka miera un laimes pilnu dzīvi. To pārtrauca 1940. gada 17. jūnijā Padomju Savienības kaŗaspēks okupējot Latvijas zemi, ar varu ievedot padomju iekārtu un tā iznīcinot mūsu tautas laimes dienas. Padomju Savienības okupācijas vara, ar četru gadu starplaiku Otrā pasaules kaŗā, Latvijā valda vēl šodien, nesaudzīgi apspiežot tautas brīvības tieksmes, to rusificējot un sovjetizējot.

II

Šo 1940. gadā laupīto brīvību un neatkarību Otrā pasaules kaŗa laikā lielā varonībā un nesot visaugstākos asins upuŗus mēģināja atgūt Latviešu leģions. Pēc Vācijas bruņoto spēku kapitulācijas Kurzemē 1945. gada 8. maijā izbeidzās arī Latviešu leģiona cīņas, kuŗas pēc tam ar lielu izmisumu turpināja latviešu partizāņi līdz 1952. gada pavasarim un dažās valsts atsevišķās vietās pat vēl ilgāki. Kā Latviešu leģions, tā arī partizāņi apliecināja visai pasaulei mūsu tautas gribu pastāvēt un dzīvot brīvu un neatkarīgu dzīvi savā valstī.

Aiz šīm brīvības atgūšanas cīņām toreiz stāvēja un tās atbalstīja visa latviešu tauta.

III

Rietumos patvērusies Latviešu leģiona daļa 1945. gada rudenī Cēdelgemā, Beļģijā, gan atbruņota un ierobežota savās tiesībās, nolēma kaujas laukos

izveidoto brālību, vienotību un uzticību brīvības ideāliem saglabāt nākošām paaudzēm un neatlaidīgi turpināt darboties mūsu tautas brīvības labā, darbu veicot jaundibinātā Daugavas Vanagu organizācijā. Laika tecējumā, 30 gados, Daugavas Vanagu organizācijas biedriem, izvietojoties visā brīvajā pasaulē un tajā apvienojot 10.000 bijušo un jaunpienākušo brīvības cīnītāju, ir nācies daudzkārt būt par vadošo organizāciju Latvijas nākotnes labā.

Mūsu sekmes nav palikušas neredzētas un daudzkārt Daugavas Vanagu organizācija ir kļuvusi par uzbrukuma objektu Latvijas okupācijas varas nesējiem. Tajā pat laikā uzticību savam darbam Daugavas Vanagi ir saņēmuši no tautas dzimtenē. Tas viss ir bijis liels stimulējums mūsu darba neatlaidīgai turpināšanai.

IV

Trīsdesmit gados Daugavas Vanagu organizācijas biedru skaits ir nemitīgi audzis un tās darbība un varēšana ik gadus kāpinājusies, radot ticību mūsu mērķu un darbu sekmīgumam arī nākotnē.

Daugavas Vanagu organizācija, turpinot latviešu karavīru darba un cīņas tradicijas, to sargāšanu, kopšanu un saglabāšanu mūsu nākamām audzēm svešumā un dzimtenē, par vienu no svarīgākiem uzdevumiem uzskata varoņdienu un varoņgara daudzinājumu un tā šodien dziļā godbijībā piemin notikumus pirms 30 gadiem, kad, izturot un pastāvot sešās Kurzemes lielkaujās, kapitulācijas dēļ, izbeidzās Latviešu leģiona cīņas par Latviju kā kaujas vienībai.

Mēs dziļās sērās noliecam savas galvas kritušo karavīru priekšā un lielā goddevībā sveicinam mūsu cīnītāju saimi dzimtenē un visā pasaulē, novēlot paturēt mūžīgo ticību Latvijas brīvībai un darbos vienmēr kalpot Latvijai.

Bet nav taču tā: ir tikai viena latviešu tauta, viena latviešu kultūra un viena latviešu dzīves jēga. Un tā nu mūsu dzīves un darba gudrībai ir jābūt: pirmkārt — pie šī atzinuma turēties un otrkārt — to paust un ievest dzimtenē pa visiem iespējamiem ceļiem.

Latvija ir tur, kur ir latvieši un ja latviešu nebūs nekur, tad nebūs arī pašas Latvijas!

Mūsu vecās un vidējās paaudzes Daugavas Vanagu un Vanadžu saimes rindas ar katru dienu paliek retākas, Dieva lēmumi un likumi ir negrozāmi. Bet mēs nedrīkstam savu spēku un gribu un varēšanu samazināt vai zaudēt. Tieši pretēji — tam visam ir arvienu jāpieaug. Un tāpēc mūsu, veco, vietā un pie tam ātri ir jānāk jaunajai un vēl jaunākai paaudzei, kas pārņemtu mūsu dzīves gudrību, mūsu tradicijas un mūsu darbu.

Tāpēc viens no svarīgākajiem lēmumiem un tā iedzīvināšana nākotnē ir biedru skaita kāpināšana mūsu Daugavas Vanagu organizācijā, vislielāko vērību pievēršot, pirmkārt, jaunvanagu un jaunvanadžu ienākšanai mūsu aktīvo darītāju rindās. Mūsu biedru skaitu arvien vēl ir iespējams kāpināt arī no veco un vidējo rindām. Ja mēs šodien mūsu organizācijā skaitām 7.000 vīru un 3.000 sievu, tad jājautā — kur palikuši tie 18.000 vīru kopā ar savām sievām, kuŗi kā Leģiona piederīgie, tāpat kā mēs, nokļuva rietumos? Tie arī vēl visi šodien jāmeklē rokā un ātri un rūpīgi jāiesaista mūsu rindās.

Mūsu nākotnes celšanai darba roku vajaga arvien vairāk.

Pielikums Nr. 4.

OSVALDA BEIMAŅA DĀVĀTĀS CEĻOJOŠĀS BALVAS IZCĪŅAS NOTEIKUMI.

KAUSA NOSAUKUMS.

Pēc O. Beimaņa norādījuma, kauss nosaukts:
Mūžīgi ceļojošais ,,ZEMGALES KAUSS".

Šis nosaukums dots neaizmirstamai Latvijas brīvības piemiņai un mūžīgai latviešu karavīra gara uzturēšanai.

Izcīņas noteikumi.

,,ZEMGALES KAUSU" izcīna ik gadus DV Globālajās šaušanas sacīkstēs. Kausu piešķir uz vienu gadu labākajam šāvējam no D — vispārējās strēlnieku klases un E — senioru klases.

Pārsūtīšanas un iegravēšanas noteikumi.

Gadskārtējo pārsūtīšanu un iegravēšanu izdara attiecīgās zemes nodaļas/apvienības šaušanas sporta vadītājs pēc DV CV sporta referenta norādījumiem.

Vispārējie noteikumi.

DV Globālo šaušanas sacensību likvidēšanas gadījumā, ,,ZEMGALES KAUSS" paliek DV centrālās valdes sporta referenta glabāšanā, kurš, savukārt, saziņā ar DV CV nekavējoties izlemj kausa turpmākās izcīņas iespējas, izdarot vajadzīgos grozījumus kausa izcīņas noteikumos.

Pielikums Nr. 5.

DAUGAVAS VANAGU KULTŪRAS BALVAS

1. Lai radītu ko paliekamu, Daugavas Vanagu organizācija, atzīmējot savu 30 gadu darbību (DV 3. globālās dienas notiks 1976. gadā, laikā no 29. augusta līdz 4. septembrim, Londonā, Anglijā) izsludina sacensību literātūrā, mūzikā un tēlotājā mākslā.

2. Temati un forma neierobežoti.

3. Godalgojami tikai tie darbi, kas nav iepriekš publicēti.

4. Balvas: literātūrā — $1.000,—, mūzikā — $1.000,— un tēlotājā mākslā — $1.000,—.

5. Katrs mākslinieks vai rakstnieks var piedalīties sacensībās ar ne vairāk kā diviem darbiem.

6. Visi iesniegtie darbi parakstāmi ar pilnu vārdu un uzvārdu.

7. DV organizācija patur apbalvoto darbu mūzikā un literātūrā izdošanas pirmtiesības gada laikā no balvas piešķiršanas.

8. Žūrijas komisijas: **literātūrā** — ieteicis DV CV ideoloģiskās nozares vadītājs V. Hāzners: Jānis Bičolis (valodnieks un literātūrvēsturnieks), Anšlavs Eglītis (raksnieks un kritiķis), Vilis Hāzners (redaktors, DV CV idoloģiskās noz. vadītājs), Kārlis Rabācs (dzejnieks un redaktors), Nora Valtere (valodniece un literātūras kritiķe).

Godalgošanai paredzētie darbi jāiesūta *Norai Valtera kundzei, 1416 East 4th Street, Brooklyn, N. Y. 11230, USA, līdz 1975. gada 30. jūlijam.*

Mūzikā — ieteicis DV CV kultūras noz. vad. E. Krūka. Jānis Kalniņš (komponists un diriģents), Alfreds Štrombergs (diriģents), Imants Sakss (komponists un diriģents).

Godalgošanai paredzētie darbi jāiesūta *I. Saksam, 283 Hess St. South, Hamilton, Ont., Canada, līdz 1975. gada 30. jūlijam.*

Tēlotājā mākslā — ieteikusi DV 3. globālo dienu Rīcības komiteja. Ēriks Žilinskis, Imants Laugalis, Vitauts Sarkans, visi no Anglijas.

Godalgošanai paredzētie darbi jānodod *DVF grāmatnīcā, 72, Queensborough Terrace, London W. 2, 3SP, England, līdz 1976. g. 30. jūlijam.*

Darbi pēc izstādes turpat saņemami atpakaļ.

9. Žūrijas komisijām tiesības balvas nepiešķirt, vai sadalīt, bet ne vairāk kā uz divām daļām.

10. Līdzekļus balvām dod visas DV zemes proporcionāli biedru skaitam.

DV Centrālā valde.

Pielikums Nr. 6.

KOKĻU MŪZIKAS DARBU SACENSĪBA

Lai celtu koklētāju rosmi, lai kuplinātu kokļu mūzikas repertuāru un lai veicinātu latviešu tautas mūziku, Daugavas Vanagu Centrālā valde, sakarā ar DV organizācijas 30 gadu jubileju, izsludina kokļu mūzikas darbu sacensību uz šādiem noteikumiem:

1. Sacensībā var piedalīties latviešu komponisti un mūzikas aranžētāji neatkarīgi no viņu dzīves vietām.

2. Sacensības darbiem jāietver folkloras vai oriģinālmūzikas temas, kas atbilstu C, E vai F koklēm un to diapazoniem, ieskaitot E koklēm sīkaliņu (E sīkaliņa ar G kā augstāko un E bass-bar. kokli ar lielās oktāvas E kā zemāko toni). Sacensības darbos var ietilpināt arī koka pūšamos instrumentus, senās bungas un trejdeksni, tāpat dziesmas, deklamācijas ar tekstu un instrumentu pavadījumu. Uzsvars paturams koklēm kā pavadinstrumentiem, vismaz kvantitātīvi.

3. Iesūtītos darbus novērtēs un godalgas piešķirs speciālistu godalgošanas komisija. Godalgošanas komisijai ir tiesības godalgas arī nepiešķirt, vai kādu godalgu izlaist.

4. Labākajiem darbiem piešķirs šādas godalgas: 1. godalga 300 dolari, 2. godalga 200 dol. un 3. godalga 100 dol.

5. Viena persona var iesūtīt vairākus darbus, bet vienam un tam pašam autoram piešķiŗama tikai viena godalga.

6. Godalgoto darbu pirmatskaņošanas un publicēšanas tiesības iegūst DV Centrālā valde. Šīs tiesības tā var cedēt. Par negodalgoto darbu iegūšanu DV Centrālā valde var vienoties ar autoriem, vai arī sūtīt tos atpakaļ autoriem.

7. Godalgošanai domātie darbi iesūtāmi DV Centrālās valdes sekretāram: N. Bisenieks, 18, Lyndhurst Grove, Chaddesden, Derby DE 2 6RY, England, līdz 1976. g. 1. martam. Darbs apzīmējams ar moto vai nosaukumu un tam pievienojama slēgta aploksne ar autora vārdu un adresi. Šī aploksne, apzīmēta ar to pašu darba moto, vai nosaukumu, glabāsies neatvērta pie DV Centrālās valdes sekretāra, līdz godalgošanas komisija būs sacensības darbus izvērtējusi.

Godalgas izmaksās DV Centrālā valde no kokļu mūzikas atbalstītāju iemaksām. Vajadzīgā summa ir garantēta, bet ja iemaksas atļautu, tad DV CV prezidijs godalgas palielinās, vai arī atļaus godalgošanas komisijai piešķirt vairāk nekā 3 godalgas.

Kokļu mūzikas sacensībai domātās summas vēl var iemaksāt DV Centrālās valdes kasierim: S. Lindiņš, 136, Chapeltown Road, Leeds LS7 4EE, Yorks, England, kurš katru iemaksu kvitēs.

DV Centrālā valde

Piezīme: Lūdzu noteikumus izsludināt savos DV zemju un apvienību/nodaļu apkārtrakstos. Lūdzu publicēt arī laikrakstos šos noteikumus.

Pielikums Nr. 7.

DV Centrālā valde noslēdzot savas sēdes 1976. g. 31 augustā Londonā, Anglijā, izdeva sekojošu komunikē:

Atceroties savas organizācijas 30 gadu pastāvēšanu, Daugavas Vanagu saime pulcējās augusta beidzamajās dienās Londonā, Anglijā, 3. Globālās DV dienās, lai, metot skatu atpakaļ uz paveikto, iezīmētu uzdevumus nākotnei saskaņā ar šī laika apstākļiem un prasībām kā nacionāli-politiskā, tā kultūras laukā.

Darba sēdēs un sanāksmēs, kur referēja un pārrunās piedalījās arī mūsu izcilie darbinieki garīgā laukā — archibīskaps A. Lūsis un Minsteres latviešu ģimnazijas direktors E. Silkalns, nacionālpolitiskā — nesen brīvībā izkļuvušais māc. J. Šmits, atspoguļojās DV darbības izpausme aizvadītajos gados: neatlaidīgi prasīts atjaunot Latvijas un latviešu tautai ar varu atņemto brīvību; plaša materiāla un morāla gādība par kaŗā un tā sekās cietušiem tautiešiem; atbalstīta visiem iespējamiem līdzekļiem jaunās paaudzes latviešu izglītība, veicināta mūsu kultūras veidošanās brīvajā pasaulē; radīts stabils materiālais pamats organizācijas daudzo uzdevumu veikšanai.

DV arī turpmāk visiem spēkiem un līdzekļiem iestāsies par latviešu tautas nacionālām interesēm tautas brīvības un valsts neatkarības atjaunošanai; veicinās ciešu sadarbību ar kristīgo baznīcu, tautas garīgo spēku stiprināšanai kā trimdā, tā okupētajā dzimtenē, turpinās pretestību pret katru ienaidnieka mēģinājumu vājināt politiskās trimdas kopības pozitīvos spēkus, un, pār visu, rūpēsies, lai mūsu tautas kodolam dzimtenē sniegtu vislielāko atbalstu morālā un materiālā ziņā, tā izturības un ticības gara stiprināšanai.

Darba sēdēs, kuŗās piedalījās DV pārstāvji no visām organizācijas darbības zemēm, bija dzirdama veselīga kritika par līdz šim paveikto, bet valdīja vienprātība nacionālos jautājumos. Tas pierāda, ka Daugavas vanagi ir stipri savā organizācijā, nacionāli savā stājā un neatlaidīgi savos centienos panākt mērķi — Latvijas un latviešu tautas brīvību.

Daugavas vanagi, sasauksimies!

Pielikums Nr. 8.

NODIBINĀTS PATIESĪBAS FONDS

Kopš 1976. g. oktobŗa mēneša sākuma laikraksts New York Times publicējis vairākus rakstus par kaŗa noziedznieku meklēšanu Otrā pasaules kaŗa laikā. Šos rakstus plaši pārspieduši ne tikai citi laikraksti ASV un ārzemēs, bet par to runāts arī ASV televīzijā

Šīs uzsāktās apsūdzības nav nekas jauns, jo par masu un citām slepkavībām, kuŗas it kā izdarījuši baltieši, vai citi Austrumeiropas tautu piederīgie, ticis runāts jau sen. Šoreiz šīs apsūdzības no jauna pacēlušās ar to, ka Imigrācijas un Naturālizācijas birojs (INS) ir cēlis rakstisku apsūdzību pret lietuvieti Bronius Kaminskas un latviešiem Boļeslavu Maikovski un Kārli Detlavu. Tie visi tiek aicināti uz noklaušināšanu ar mērķi tos izraidīt no ASV. Bet ar to vēl apsūdzības nav beigušās. Amerikas laikraksti jau minējuši vairākus citus latviešu vārdus (piemēram Edgaru Laipenieku, māc. Edmundu Maču, Vili Hāzneru, Augustu Danci u. c.) un pēc avīžu ziņām vēl pastāv kāds saraksts ar pāri par 90 vārdiem. Pēc mums pieejamām neoficiālām ziņām šai sarakstā ir kādi 15 līdz 17 ASV latvieši.

Vairāki INS biroja izmeklētāji nesen pavadīja četras nedēļas Izraēlā, lai pārbaudītu tur atrodošos dokumentus kaŗa noziegumu jautājumos, galvenokārt attiecībā uz žīdu iznīcināšanu Latvijā un citās Austrumeiropas zemēs. Pagājušā gadā Pad. Savienībā viesojās ASV Tautas vietnieku nama locekļi Elizabete Holcmane un Jošuas Eilsbergs. Kā kongresa materiāli liecina, tad abu ziņojumi paskaidro, ka tiem lielu pretimnākšanu izrādījušas Pad. Savienības drošības iestādes, piegādājot dokumentus un apsolot zvērinātas liecības un lieciniekus par kaŗa ,,noziedzniekiem", kas patreiz dzīvo ASV. Arī ASV Ārlietu ministrija ir apliecinājusi, ka vismaz daļa no izmantotiem apsūdzības datiem nākot no Pad. Savienības! Bez tam iepriekš minētie Tautas vietnieku nama locekļi apmeklēja arī Vīzentāla biroju Vīnē, kur iepazinušies ar žīdu centrāles dokumentiem kaŗa noziedznieku jautājumos.

Pašreiz ASV laikrakstos izteiktās apsūdzības skaŗ ne tikai atsevišķas personas, bet arī netieši Amerikas latviešu apvienību un Daugavas Vanagu organizāciju, tā ceļot neslavu latviešu saimei ASV. Iegūtā informācija liecina, ka latviešu apsūdzības pamatos atrodas vairākas Rīgā izdotās komūnistu melu propagandas brošūras: ,,Cilvēki bez sirdsapziņas" — 1961, ,,Kas ir Daugavas Vanagi" — 1962, ,,Politiskie bēgļi — bez maskas" — 1968, un ,,Viņi bez maskas" — 1966. gadu publikācijas. Šos fantastiskos izdevumus tad arī izmanto INS birojs un it sevišķi bez kritikas ASV prese. INS arī pašiem apsūdzētiem īsti skaidri nepasaka ap ko lieta grozās. Mēs esam pārliecināti, ka apsūdzības nav beigušās un tās vērsīsies plašumā. Viss šis jautājums ir ļoti nopietns! Divi latvieši jau apsūdzēti. Izmeklēšanā tiem jāsaduŗas ar ASV valsts iestāžu sagatavotām apsūdzībām, dokumentiem, lieciniekiem un advokātiem. Lai varētu aizstāvēties, apsūdzētiem pretīm jāliek tas pats: dokumenti, liecības, lieciniekiem un advokāti. Lai to visu veiktu, tiks prasīts laiks, enerģija un līdzekļi — lieli līdzekļi.

Augšā minētie fakti rāda, ka it sevišķi pēdējā laikā ir bijusi intensīva negatīva akcija, kas vērsta pret latviešiem un citiem baltiešiem ASV. Lai šo ASV latviešu denunciācijas jautājumu pārrunātu, š. g. 16. oktobrī tikās ASV centrālo

organizāciju pārstāvji, ieinteresētās personas un advokāti. Nolēma dibināt PATIESĪBAS FONDU ar sekojošu motivāciju:

1. Latviešu sabiedrība nosoda visas varmācības kādas notikušas Latvijas okupācijas laikos, kā zem Vācijas, tā Pad. Savienības okupantiem. Viņu slepkavības prasīja pāri 200.000 cilvēku dzīvības.

2. Latviešu sabiedrība atbalsta steidzamu pašreizējo apstākļu izmeklēšanu, lai varētu attaisnot nevainīgos un nosodīt vainīgos.

3. Vairāki ASV latvieši tiek turēti aizdomās kā no INS. tā citām ASV valdības iestādēm bez apsūdzību satura paziņošanas iejauktām personām. Šī iemesla dēļ latviešu sabiedrība ir norūpējusies, ka apsūdzētiem netiks dota iespēja sevi pienācīgi aizstāvēt ASV tiesu likumu robežās. Tā kā palīdzību mēs nekur citur sagaidīt nevaram un lai dotu *iespēju* arī tiem, kuŗu vārdi eventuēli parādīsies vēl nākotnē, aizstāvēties ASV likumu robežās, nolēma radīt PATIESĪBAS FONDU ar mērķi vākt līdzekļus, tos centralizēt un tā iespēju robežā palīdzēt segt apsūdzēto aizstāvēšanās izdevumus.

Pirmās prāvas ir tās svarīgākās, jo tad nākošajās izmeklēšanās būs jau radīts precendents uz ko tad izmeklēšanas iestādes varēs atsaukties. Taisni tāpēc materiālu sagatavošanai līdzekļi vajadzīgi jau šodien!

PATIESĪBAS FONDS netiek saistīts ne arvienu centrālu organizāciju, bet gan tiek radīts un inkorporēts atsevišķi kā ieinteresētu ASV pilsoņu patiesības paušanas fonds. Par šī fonda uzticības personām saziņā ar centrālām organizācijām darbosies mūsu sabiedrības vidējās paaudzes tautieši: Oļģerts Balodis, Daumants Hāzners, māc. Māris Ķirsons, Ints Rupners, Anita Utināne un Māra Ziediņa.

Fonda uzticības personas griežas pie latviešu sabiedrības ar lūgumu kā organizācijām tā individuālām personām, iespēju robežās, devīgi ziedot fonda mērķiem. Čeki vai naudas pārvedumi rakstāmi uz vārda un nosūtāmi:

„TRUTH FUND"
c/o Tremont Savings
Acct. No. 405816
3445 Jerome Avenue
Bronx, N.Y., 10467, USA.

Samaksātie čeki būs pierādījums par ziedojuma saņemšanu.

Visa PATIESĪBAS FONDAM domātā korespondence adresējama:
„TRUTH FUND", P.O. Box 435, East Brunswick, N.J., 08816, USA.

PATIESĪBAS FONDA statūti un darbības noteikumi tiek izstrādāti un par to savlaicīgi tiks ziņots latviešu sabiedrībai. Tas tomēr nekavē līdzekļu vākšanu jau šodien, jo izdevumi aug ikdienas. Mēs ceram un sagaidām plašu sabiedrības atsaucību.

PATIESĪBAS FONDS.

Patiesības fonda mērķis ir ar līdzekļiem aizstāvēt likuma robežās legālās un civiltiesības personām, kas dzimušas Latvijā vai ir ar latviešu izcelsmi, speciāli tiem, kas apsūdzēti sakarā ar notikumiem Otrā pasaules karā, ieskaitot advokātu un citus izdevumus tiem, kas to financiāli paši nespēj, un vākt līdzekļus šiem mērķiem.

Patiesības fonds inkorporēts 1977. g. 31. janvārī ASV.

PATIESĪBAS FONDS UN MĒS

Patiesības fonds ir slēgta latviešu organizācija, kuŗu nodibināja 1976. gada rudenī un inkorporēja ASV 1977. gada 31. janvārī.

Īsumā fonda mērķi ir definēti šādi:

Šīs organizācijas mērķis ir radīt fondu, lai ar līdzekļiem palīdzētu aizstāvēt likumu robežās legālās un civīltiesības personām, kas dzimušas Latvijā vai ir ar latviešu izcelsmi, sevišķi tiem, kas ir apsūdzēti sakarā ar notikumiem Otrā pasaules kaŗa laikā, ieskaitot to advokātu un citus izdevumus tiem, kas to finanšiāli paši nespēj, un vākt līdzekļus šiem mērķiem.

Patiesības Fonds ir reģistrēts kā labdarības organizācija, un visi ziedojumi šim fondam ir atbrīvoti no nodokļiem.

Šo fonda dibināšanu izraisīja apstākļi ka vairāki Latvijas bijušie vai tagadējie pavalstnieki bija apsūdzēti ASV immigrācijas un natūrālizācijas tiesā par dažādiem ,,kaŗa noziegumiem'' Otrā pasaules kaŗa laikā, ko viņi, ieceļojot ASV, bija it kā nolieguši, un šī tiesa par savu uzdevumu uzskatīja panākt šo apsūdzēto ārzemnieku izraidīšanu no ASV.

Uz apsūdzēto sola nosēdināti daži redzami latviešu polītiskie un sabiedriskie darbinieki: nebija šaubu, ka apsūdzības ierosinātāji ir Padomju savienības, patiesībā Latvijas, KGB (čeka) un šie apsūdzētie bez sabiedrības atbalsta sevi aizstāvēt nevarēs, tāpēc vajadzību pēc latviešu trimdas sabiedrības atbalsta saskatīja grupa latviešu sabiedriski aktīvo jaunās paaudzes pārstāvju, kuŗus pašus nekādā gadījumā nevarētu saistīt ar apvainojumiem, kādus piedēvēja minētā padomju iestāde savās apsūdzībās ,,kaŗa noziegumos'' apvainotajiem. Viņi aicināja apvienoties organizācijā, kuŗu nosauca par Patiesības fondu, par priekšsēdi ievēlot ļoti aktīvu un sabiedrībā pazīstamu darbinieku Oļģertu Balodi, kas šinī amatā ir vēl šodien.

Patiesības fondam uzsākot darbību, radās negaidīti liela atsaucība no latviešu organizācijām, draudzēm un atsevišķām personām. Tā fonds savos pirmajos darbības gados spēja segt 75% no visiem tiesu un citiem izdevumiem, palīdzot apsūdzētajiem. Tomēr gadu tecējumā apsūdzēto skaits sāka augt (un paredzams, ka tas vēl augs čekas aktīvitāšu dēļ). Patiesības fondam sāka trūkt līdzekļu visu vajadzību apmierināšanai, un pēdējā laikā arī atsaucība pret fondu sākusi it kā apsikt, kas ir radījis saprotamas bažas par fonda iespējām nākotnē.

KAS MĒS ESAM?

Ar vārdu ,,mēs'' ir jāsaprot visa latviešu trimdas saime, lai kuŗā zemē tā dzīvotu, pie kuŗas arī pieder apsūdzētie, kuŗi visi Otrā pasaules kaŗa laikā atradās zem ieročiem un ar savu darbību sedza mūsu visu iznākšanu trimdā, tā sagādājot mums visiem iespēju vēl šodien darboties Latvijas neatkarības atgūšanas labā un saglabāt sevi latvietībai. Tas viss liek secināt, ka mums visiem visās trimdas zemēs ir pienākums atbalstīt Patiesības fondu un līdz ar to nelaimīgos apsūdzētos savas tautas piederīgos.

BET KAS TAD IR ŠIE APSŪDZĒTIE?

Vispirms jāpiemin, ka KGB (čeka) vēršas vienīgi pret tiem, kas kaut ko redzamu dara Latvijas labā, sevišķi pret vadošiem trimdas darbiniekiem un mūsu aktīvākiem pretkomūnisma darbiniekiem un organizācijām, kā PBLA, ALA un citām, it sevišķi pret Daugavas Vanagiem, kas galvenokārt darbojas ASV un Rietumvācijā. Šīs ir divas vienīgās zemes, gan vēl ieskaitot Izraēlu un pašu Padomju savienību, kuŗas, neņemot vērā likumīgi noilgušas ,,kaŗa noziegumu'' izdarīšanas gadus, vēl cenšas tiesāt šī kaŗa noziedzniekus, Hitlera režīma atbalstītājus (t.s. ,,nacistus'' un līdzīgos nodarījumos apvainotos).

Paskaidrosim, kas ir mūsu tautas apvainotie ASV, kas tos tiesā un kā tas noticis līdz šim.

Pirmās vajāšanas sākās pret Boļeslavu Maikovski, bijušo Latvijas aizsargu organizācijas un policijas darbinieku, kuŗu jau Rīgā 1965. gadā aizmuguriski notiesāja ar nāvi (kopā ar vēl diviem citiem policijas darbiniekiem) čekas organizētā tiesā. ASV viņu sāka vajāt 1966. gada 21. janvārī Immigrācijas un naturālizācijas biroja izmeklēšanas ierēdņi nododot šo apsūdzības lietu tiesā 1976. gada 15. novembrī. Nesen viņa lieta tiesas procesā ir jau nobeigta un apsūdzētais gaida uz tiesas lēmumu.

B. Maikovskis savā laikā bija ļoti aktīvs trimdas sabiedrībā, ilgāku laiku arī būdams Latviešu katoļu apvienības valdes priekšsēdis.

Viņa izmeklēšanas un apsūdzības gaitā ir darbojušies vairāki valdības advokāti (prokurori) un vairāki tiesneši, kā arī vairāki aizstāvji, starp tiem arī divi latviešu advokāti — Eižens Kerno un Ivars Bērziņš.

Kā pret otru mūsu tautieti apsūdzību ievadīja pret Kārli Detlavu, kuŗu sāka tiesāt 1976. gada 15. novembrī. Arī šajā tiesas gaitā apsūdzētajam bijuši vairāki apsūdzības uzturētāji, tiesneši, un aizstāvja darbu veica adv. Ivars Bērziņš.

Kārlis Detlavs bija pazīstams DV darbinieks, ilgus gadus vadīdams DV apvienību, pašreiz kopu Baltimorā.

Kā trešo sāka tiesāt 1977. gada 14. februārī Vili Hāzneru, kad, tāpat kā iepriekšējiem, bieži mainījās valdības izraudzītie apsūdzības uzturētāji, bet visu laiku aizstāvēja adv. Ivars Bērziņš.

Vilis Hāzners kopš DV organizācijas dibināšanas darbojās tās dažādos atbildīgos amatos, būdams pat trīs gadus tās priekšnieks un kopš 1960. gada bija Komitejas Latvijas brīvībai priekšsēdis.

Visās šais trīs pirmajās apsūdzībās notika ilga priekšizmeklēšana, tāpat tiesāšana gadiem, un dažas lietas bija sagatavotas Tel Avīvā, pie kam viss vairums liecinieku visās prāvās nāca no Izraēlas (V. Hāznera lietā pat visi!), no kuŗiem daži liecināja arī vairāku apsūdzēto prāvās.

Pēc minētiem trim apsūdzētiem ar nelielu pārtraukumu sekoja tiesas process pret Edgaru Laipenieku, bijušo Polītiskās pārvaldes ierēdni Rīgā, DV atbildīgiem darbiniekiem Arnoldu Truci un Tālivaldi Kārkliņu, Latviešu virsnieku apvienības valdes locekli un žurnāla KADETS redaktoru Elmāru Sproģi un, cik zināms, uz apsūdzēto ,,listes'' vēl esot vairāki citi.

Visi apsūdzētie ir Latvijas armijas un policijas, arī leģiona virsnieki.

Kā zināms, tiesāšanas rezultātā attaisnoti Detlavs un Hāzners (arī apellācijas tiesā) un Laipenieks, Trucis tiesas laikā mira ar sirdstrieku, citu apsūdzībās pastāv daudz neskaidrību un pretrunu, lai sagaidītu negatīvus tiesas lēmumus.

Visas apsūdzības ir ,,šūtas ar vājiem diegiem'', un lietu sagatavotāji Rīgā vai Tel Avīvā ir teikuši melus, kā to nesen arī liecināja ASV tiesas prokuroru un aizstāvju priekšā bijušais ilggadējais čekas darbinieks Imants Lešinskis (sk. Laika š. g. sept./okt. numuros, kā arī Vanagu Kārļa rakstu Latvija Amerikā š. g. 9. okt. numurā).

Apsūdzētajiem lielas raizes, reizēm pat nepārvaramas grūtības, sagādā liecinieku sameklēšana, jo liels vairums no tiem ir jau miruši vai dzīvo izkaisīti pa dažādām zemēm un kontinentiem. Piemēram, šo rindiņu rakstītāja liecinieki nāca no Kanadas, Vācijas, Zviedrijas un pat Austrālijas.

Šie apstākļi nomoka apsūdzētos ne vien materiāli, bet arī fiziski un garīgi, bez tam visi tie jau ir pensionāri, ko vecuma dēļ ir skārušas veselības problēmas, kam bieži jāmeklē palīdzība slimnīcās un, kā tas bija Arnolda Truča gadījumā, pat jāšķiras no šīs zemes gaitām.

Visnepatīkamākais tas, ka ASV tiesu iestādes tīri politiski aplamā nozīmē atļaujas izmantot čekas sagatavotās melu liecības un pat atļaujas pratināt lieciniekus Rīgā — valsts galvaspilsētā, kuru ASV valdība neatzīst par inkorporētu Padomju savienībā (!), tajā pašā laikā zinot, ka šīm liecībām, kuras KGB (čeka) ir apzināti sagatavojusi ļaunprātīgos nolūkos, nav pievēršama ne mazākā ticamība, tāpat čekas piegādātajiem šīs zemes tiesu dokumentiem (sk. arī Lešinska liecību).

Negribot arī jāpiemin žīdu tautības tiesnešu, advokātu vai organizāciju naīvā apsūdzību izpratne un zināms apziņas trūkums, veicot dažādus terrora aktus, kādus vairāk vai mazāk ir pārdzīvojis ikviens apsūdzētais. Tāpat pat pārāk bieži pārmetumus ir pelnījusi arī ASV un citu zemju preses brīvība, jo ikviens ,,news media'' pasākums (ar ļoti maz izņēmumiem) nostājas pret apsūdzētiem par patiesību uzskatot vienīgi to, ko teikuši valdības, ne apsūdzēto piegādātie lieciniekī vai pat pats apsūdzētais.

Runājot par ASV tiesu darbību, jāizsaka tai pilnīga uzticība par rūpīgo pieeju lietu iztiesāšanā, liecinieku liecību objektīvo analizi un citiem nokārtojumiem un patiesu likumības ievērošanu visā tiesas darba gaitā. Viss tas kopā ir liels nodrošinājums nepatiesi apvainotiem cilvēkiem.

Lietu izmeklēšana un tiesāšana iet savu gaitu. Kaut arī līdz šim vēl neviens nav notiesāts, tajā pašā laikā visi apsūdzētie ir spiesti prasīt sabiedrības palīdzību, jo neviens lielos tiesu izdevumus pats nav spējīgs segt. Un šīs palīdzības devējs ir vienīgi Patiesības fonds. Tajā pašā laikā mums nav sabiedrība jāpārliecina, ka katram apsūdzētajam ir nepieciešams savs aizstāvis — profesionāls jurists, un tā darbs dažkārt prasa pilnu darba laiku, atraudams viņu no citiem savas prakses pienākumiem, pie kam aizstāvības darbs viņa klientiem ilgst pat gadiem. Pie tam valdības apsūdzību uzturētāju rīcībā ir dažkārt neierobežoti līdzekļi, kādu mūsu apsūdzētajiem nav.

KĀPĒC ŠIS RAKSTS?

Čekas ,,pakalpiņi'', izmantojot savus sakarus ar Kultūras sakaru komiteju Rīgā, tās uzdevumā ir palaiduši tenkas, ka Patiesības fondam nav vajadzīgs ziedot, jo tas esot dibināts dažu ,,izredzēto'' aizstāvēšanai, un šo fondu vēl pašreiz turpinot ,,slaukt'' advokāts Bērziņš. Mēs zinām, ka Patiesības fonds zināmu apstākļu pēc savus pārskatus nepublicē, bet visas tā naudas operācijas taču revidē sabiedrību vadošas personas (ALA valdes priekšsēdis, DV ASV

priekšnieks un citi), un tie arī redz un zina, kā ziedotās summas izmanto un ka nekādu ,,izredzēto'' nav, bet visiem atbalstāmiem pieiet ar vienādu mērauklu.

Pavisam negaumīgs ir pārmetums adv. Bērziņam, jo nav nekāds noslēpums, ka viņa honorāri, salīdzinot ar citu advokātu honorāriem (kuŗi arī ir saņēmuši tos no Patiesības fonda), ir vairāk nekā minimāli, un bez tam arī neviens apsūdzētais nav saistīts obligāti ar adv. Bērziņu, bet var izvēlēties kādu advokātu vien grib.

Čekas sagatavotās motīvācijas ir saistītas ar sadarbošanos ar Vāciju kaŗa laikā, kaut katrs zina, ka jebkuŗa okupācijas vara uzspiež tautai, kā tas ir arī pašreiz, sadarboties ar to. Citas izejas nav.

Bet zināma tautību grupa rietumos latviešiem visvairāk pārmet cīnīšanos Latviešu leģionā, kaut par motīviem, kāpēc mūsu kaŗavīri ir cīnījušies, liecina daudzie vēsturiskie materiāli un nesen iznākušā grāmata angļu valodā, ko sagatavoja ASV publicētāji (ja citu valodu lasītājs neprastu) — SS Uniforms, Organization and History of the Waffen-SS (Hugh Page Taylor, Assisted by Roger James Bender, San Jose, California, Vo. V). Šajā grāmatā, kaut konspektīvi, atzīmēti visi politiskie motīvi, un latviešu kaŗavīri gūst pilnīgu rehabilitāciju, apliecinot, ka nacisti tie nekad nav bijuši!

Mūsu melīgie apsūdzētāji par sadarbošanos ar nacismu var apsūdzēt ikvienu latviešu trimdinieku, jo pēc Latvijas okupācijas 1940. gadā Kremlis visu latviešu tautu padarīja par padomju pavalstniekiem, un Maskava šādu stāvokli atzīst vēl tagad, un tā mēs visi skaitāmies par ,,savas valsts'' nodevējiem ne vien tāpēc, ka ar ieročiem esam cīnījušies pret ,,savu'' valsti, bet arī tāpēc, ka pēc krievu likumiem ,,nelikumīgi'' atstājuši savu zemi, dodamies trimdā.

Nez, kāpēc to negrib un nevar saprast ASV advokātūra un tiesu iestādes, nemaz nerunājot par Izraēlu, kuŗa uzskata katru, kas kaut būtu sarunājies ar vāciešiem Otra pasaules kaŗa laikā, jau piederīgu pie nacistiem. To gan var saprast un attaisnot lielo naidu pret Hitlera Vāciju par tās laikā izdarīto žīdu tautības cilvēku mežonīgo iznīcināšanu.

Nav noslēpums, ka ir latvieši, kas kopā ar vāciešiem piedalījās žīdu iznīcināšanā, bet tie nebija latviešu kaŗavīri, un mēs arī zinām, kas bija vainīgie. Tie jau sen notiesāti Vācijas tiesās. Kāpēc melīgi vajadzīgs šos netīros darbus piedēvēt latviešu kaŗavīriem? Mēs visi zinām, ka tur, kur stāvēja un darbojās latviešu kaŗavīri, vietējie iedzīvotāji vispār atspirga, nevis cieta pretestības vai nežēlastības pēc. Par to ir daudz liecību Daugavas Vanagu izdotajās grāmatās (piem., Latviešu kaŗavīrs Otrā pasaules kaŗa laikā), kā arī citu apgādu publikācijās, arī svešvalodās. Tā nepamatotie uzbrukumi latviešu cīnītājiem ir vēl vairāk kā nevietā un liecina par mūsu apsūdzētāju vājajām zināšanām Latvijas vēsturē vispār, it sevišķi mūsu militārajā vēsturē.

Nobeigumā daži vārdi par visas mūsu trimdas saimes pienākumiem pret šiem apsūdzētajiem kaŗavīriem vai citiem ieroču nesējiem Otrā pasaules kaŗa laikā. Šādas apsūdzības, ka jau pieminēju, var piemeklēt mūs ikvienu, bet tādā gadījumā apsūdzētais nedrīkst zaudēt nervus, krist izmisumā vai sevi un savējos satraukt. Mēs visi dzīvojam zemēs, kur valda likumība un taisnīgas tiesu iestādes, un mums ir dotas visas iespējas sevi aizstāvēt. Čekas vēlēšanās Maskavā un Rīgā ir izpostīt mūs garīgi un fiziski, kas dažos vājuma brīžos viņiem arī ir izdevies (kā, piemēram, Arnolda Truča gadījumā). Tāpēc visu mūsu pirmais uzdevums liekams trimdas kopības pirmajā vietā: palīdzēt apsūdzētiem cilvēkiem materiāli un morāli un neļaut viņiem tapt izputinātiem. Visi apsūdzētie ir DV

organizācijas biedri, kuŗus visvairāk nīst Rīgā, bet viena pati šī organizācija visus materiālos izdevumus nespēj segt. Te jānāk palīgā visiem trimdiniekiem, ikvienai mūsu organizācijai un ikvienam latvietim, un lai neviens nesaka, ka tas mums nebūtu pa spēkam. Ja mēs varam izdot miljoniem dolaru par dažādiem pasākumiem, tad palīdzēt mūsu vīriem, kuŗi pavēra durvis uz brīvību, ir mūsu pienākums — atvērt sirdis un makus.

Mēs vēl ik gadus izdodam par visiem kopā ap miljonu dolaru Ziemas svētku apsveikumiem. Atteikties no šīs jaukās tradicijas ir zināmas grūtības, bet par 10 vai 20% samazināt apsveikumu kartīšu sūtīšanu vai atteikties no tām pavisam mums katram ir pa spēkam. Kā būtu, ja šo ierobežošanos mēs noziedotu Patiesības fondam?

Pašreiz mums visās zemēs zeļ un zied sarīkojumu sezona. Vai katrā no šiem sarīkojumiem nevarētu nolikt trauku, uz kuŗa aicinātu nolikt savu kaut nelielu, katra iespēju robežās, ziedojumu Patiesības fondam? Mūsu biedrību, draudžu un organizāciju kasēs dažkārt ir uzkrāti lieli līdzekļi. Kā būtu, ja no šiem līdzekļiem kaut niecīgu daļu noziedotu šo nelaimīgo cilvēku atbalstīšanai?

Šie ir tikai daži piemēri, kas prasa iedzīvināšanu, nesagādājot nekādas grūtības. Ir daudz vēl citu iespēju, vienīgi vajadzīga laba griba. Visi šie ziedojumi arī apliecinātu mūsu saliedēto trimdas saimi, un tas daudzkārt atgādinātu mūsu tautas kopības sajūtu. Arī šī palīdzības akcija būtu jauns apliecinājums mūsu pastāvēšanā cīņas frontē pret Maskavas un Rīgas uzurpātoriem mūsu tautai un pret viņu melīgiem uzbrukumiem, apmelojumiem un neslavas celšanu cilvēkiem, kuŗi kalpojuši un vēl tagad kalpo mūsu tautas iedāliem — brīvības atgūšanai mūsu tautai.

Patiesības fonds un ikviens trimdinieks ir viena kopība. Un mēs visi piederam pie tās!

Vilis Hāzners

Pielikums Nr. 9.

PADOMJU KRIEVIJAS IZNĪCINĀTO LATVIJAS PILSOŅU DOKUMENTĀCIJA

Latviešu tautas iznīcināšanas process izplānots Maskavā divās fazēs: (1) fiziskā ar eksekūcijām, spaidu darba nometnēm un izsūtīšanu uz Pad. Krievijas dažādiem apgabaliem. Šī faze, kā liekas, ir jau noslēgta. Kopš 1960-to gadu vidus no Latvijas nav saņemta informācija par lielāka skaita deportācijām.

Paralleli fiziskai iznīcināšanai, kopš II pasaules kara beigām turpinās (2) garīgā, ar pārkrievošanas spaidiem un demorālizāciju, ko rada nepārtraukti iesūtītās krievu un citu slavu masas. Jau 1970. g. tautas skaitīšanas statistikā, latvieši savas dzimtenes pilsētās bija minoritāte, salīdzinot ar iesūtītiem kolonistiem kā 693 pret 783 (tūkstošos), Acta Baltica, XV, 1975. g., lp. 135.

Ja mēs šodien gribētu iesniegt sūdzību Apvienotās Nācijās pret Padomju Krievijas fizisko genocīdu Latvijā, kā pierādījumus varētu pievienot čekas priekšnieka S. Šustina 1941. g. 26. jūnija pavēli par 73 latviešu nošaušanu, plūs Rīgas centrālcietumā, pie Baltezera un Stopiņu pagasta masu kapos identificētos vārdus, apmēram 220. Sarakstus par tiem izgatavojis Jūlijs Bračs.

O. Freivalda grāmatā ,,Lielā sāpju draudze'', 1952. g., apgalvots, ka zināmi pavisam 979 nogalināto latviešu vārdi (lp. 85). Pieskaitot tos, kuŗus nebija iespējams identificēt kapus atrokot, kopējais 1940./41. g. nogalināto skaits minēts 1488 (lp. 64). Līdz šim man nav izdevies noskaidrot vai kādai personai rietumos minētais upuŗu vārdisks saraksts vispār ir? — Tādēļ rodas jautājums, vai kāda starptautiska institūcija atzīs kā pierādījumu tikai vienu skaitli, ja nav uzrādīta vieta—pilsēta vai pagasts, kur nogalināšana notikusi un cik upuŗu atrasti katrā vietā?

1940./41. g. deportēto sarakstā, kas pazīstams kā ,,These Names Accuse'', 1951. g. izdev. ir apmēram 30.000 vārdi ar personības datiem un pa lielākai daļai adresēm. Šī izdevuma ievadā teikts, ka pēc dažu deportēto liecībām, kam laimējies izbēgt uz rietumiem, apmēram 70% gājuši bojā no zemcilvēcīgiem apstākļiem spaidu darbu nometnēs. Izsūtījuma gadus pārdzīvojuši galvenā kārtā sievietes un bērni, kas bija izvietoti kolhozos un sovhozos Ziemeļkrievijā (lp.36). Negātīvais šinī apgalvojumā, ka nav uzrādīta neviena nometne, kur attiecīgais liecinieks ieslodzīts un vismaz aptuvens latviešu skaits tanī. Viņu mirstība dienā, vai ilgākā periodā, nometnes darba apstākļi un cik gadus liecinieks tur pavadījis, bet galvenais, uz cik liecībām secinājums par 70% bojā eju pamatots?

Par deportēto skaitu pēc otrās krievu okupācijas ziņas ir pārāk pretrunīgas: (1) O. Freivalds savā grāmatā ,,Lielā sāpju draudze'' vērtē, ka no 1944. g. rudens līdz 1950. g. beigām deportēti vai nogalināti apm. 335.000 Latvijas iedzīvotāju, neskaitot ap 45.000 Pad. Krievijai pievienotos pagastos pēc kaŗa beigām (lp. 331, 332). Bez tam, viņš raksta, ka pēc sakanarmijas ienākšanas Rīgā vien nošauti tuvu 3000 iedzīvotāju un deportēti 7000 (lp.330). Bet nav nekāda norādījuma, kā šie divi skaitļi iegūti.

(2) Latvju Enciklopēdijā, 1951. g. izd., deportēto skaitu otrā krievu okupācijā min ne mazāku par 290.000 (lp.480).

(3) Komiteja Latvijas Brīvībai par aptuveni pareizu deportēto skaitu pēc otrās krievu okupācijas līdz 1955. g. pieņem ne mazāku par 180 līdz 185 tūkstošiem (priekšsēža 1956. g. 9. maija vēstule).

(4) Pēdējā man zināmā publikācijā, 1968. g. ALA izdotā ,,Latvia'' teikts, ka visās deportācijās kopā (sākot ar 1940. g.) deportēti apmēram 160.000 latvieši (lp. 54).

Kā redzams, katrā ir citāds skaitlis un ar katru jaunāko aplēsi šis skaits samazinās. Tas tādēļ, ka pēc *II* krievu okupācijas nav bijis iespējams deportēto reģistrāciju Latvijā izdarīt, nedz iegūt kaut cik drošas ziņas.

KĀDS DEPORTĒTO SKAITS GĀJIS BOJĀ PAD. KRIEVIJĀ UN CIK NOGALINĀTO KOPŠ 1940.G.?

1955. g. 17. septembrī Pad. Krievijā izdeva ,,polītiskās amnestijas dekrētu (L. Encikl. papildināj., 1962. g., lp.126) un pēc tā sākās ieslodzīto un deportēto atbrīvošana. Latvieši varēja atgriezties savā dzimtenē, izņemot kādu daļu, kam neļāva atgriezties un bija jāpaliek Krievijā Šis atbrīvošanas process turpinājās līdz pat 1960- to gadu sākumam. Te jāpiezīmē, ka atbrīvoja tos, *kas bija palikuši dzīvi.* No otras puses, cik atbrīvoto atgriezās Latvijā fiziski sakropļoti spaidu darba nometnēs, kā, piemēram, ltn. Jānis Simsons (Vorkutas gūstekņa stāsts, 1965. g.)? Tie faktiski jāuzskata par latviešu tautas dzīvā spēka zudumu.

Šis jautājums uzpeld jaunā vēsturnieka Ata Lejiņa sarunās ar Stabu ielas (KGB). Pēc L. Leščinska velāka apgalvojuma (,,dezertēja'' 1978. g. sept.), viņš neesot sastāvējis tieši KGB dienestā. Minētais čekas aģents nenoliedz, ka Staļina laikā notika ,,represijas un deportācijas'', bet tie ,,visi'' jau atbrīvoti. Protams, kādi miruši tīri dabīgā nāvē. Bet ,,Laiks'' vēl nebija beidzis A. Lejiņa piezīmes publicēt, kad no Rīgas pagrīdes organizācijas (Latvijas demokratiskās jaunatnes komiteja) nāca paziņojums: ,,Vairāk nekā 40.000 latviešu moku pilnā darbā atstājuši savus kaulus Sibirijas plašumos'' (Laiks, 1976, 21. janv.).

Latvju Enciklopēdijā un Ž. Unāma biografiskā vārdnīcā ,,Es viņu pazīstu (1975. g. izd.) uzrādīti vairāku izsūtījumā un cietumos mirušo vārdi, bet to skaits daudz nepārsniegs vienu simtu. Citās publikācijās — laikrakstos, žurnālos un grāmatās varētu būt vēl daži desmiti vārdu. Tas arī viss, cik esmu varējis noskaidrot.

Minētie apstākļi bija iemesls, kādēļ Konektikatas latviešu organizāciju līga 1976. g. jūnijā uzsāka Pad. Krievijā bojā gājušo Latvijas pilsoņu reģistrāciju, izsūtot Kon. tautiešiem aptaujas ar vairākiem jautājumiem. Pieņēmām, ka daudzu gadu sarakstē ar piederīgiem un draugiem Latvijā vismaz dažiem būs informācija par tuviniekiem vai kaimiņiem, kas miruši izsūtījumā Krievijā, tāpat nogalinātiem. Šis process ilga apmēram pusotra gada un Konektikatā ir gandrīz noslēgts. (skt. statistikas lapu ar 500 vārdiem, 1978. g. 26. jūn.). Te jāpiezīmē, ka trīs pieteica savus bojā gājušos piederīgos (skaitā 13), bet vēlāk atteicās sniegt ziņas, aizbildinoties, ka tas varētu ,,kaitēt'' palicējiem Latvijā.

Par bojā gājušo apmēriem atzīmēšu trīs liecības ārpus mūsu pasākuma Konektikatā: (1) Pēteris Reinis (1973. g. sept. nolēca no krievu kuģa ,,Bora'' Baltijas jūrā) savā 1976. g. 11. sept. vēstulē (P. Upītim) raksta: ,,Esmu bezgala daudz dirdējis par bojā gājušiem latviešiem visu laiku (1940.—1953. g.) apcietinājumā un deportācijās. Bet to vārdu ir mirgojis tik daudz, neesmu centies iegaumēt tos savā prātā. Tie faktiski ir katra latvieša rados un draugos'' (P. Reinis 1949. g. izsūtīts uz Sibiriju, kad viņam bija tikai 9 gadi).

(2) Pēteris Mediņš (Gulaga nometnēs un cietumos pavadījis vairāk nekā 12 gadus 1977. g. 14. dec. raksta P. Upītim): ,,Nerunājot par vienkāršu latviešu ģimeni, pat visaugstāko partijas un administrācijas (funkcionāru) ģimenēs neviens nevar apgalvot, ka kāds no radiem nebūtu kritis no čekas rokas''.

(3) Desmit latviešu deklarācijā okupētajā dzimtenē ar nosaukumu ,,Latvija meklē brīvo tribīni'' (Rīgā, 1977. g. 12. sept.) rakstīts: ,,Vēl šodien bez maz nav tādas latviešu, igauņu vai lietuviešu ģimenes, kurā kāds personīgi vai rados nebūtu izbaudījis izsūtījuma rūgtumu! Vēl šodien daudzās baltiešu ģimenēs ir bolševiku cirsti robi un brūces, kas sāp''. Kā redzams, visas trīs liecības ir identiskas.

5000 LATVIEŠU KAŖAVĪRU NOSALDĒŠANA VIENĀ NAKTĪ

Bez aptaujās uzrādītiem bojā gājušo vārdiem, šinī pasākumā iegūstam arī papildus informāciju. Nozīmīgākā no tām ir apmēram 5000 latviešu kaŗavīru nosaldēšana vienā naktī pie Kotlas—Vorkutas dzelzceļa būves 1941./42.g. ziemā. Drausmīgā notikuma aculiecinieks ir Pievolgas apgabala vācietis, kuŗš jau miris. Bet liecību par to viņš atstājis savam brālim un mums nav iemesla to apšaubīt. Sīkāku informāciju tieši par vietu — pilsētu vai tuvāko dzelzceļa staciju, kur tas noticis, nav iespējams iegūt. Liekas, ka arī mirušais liecības atstājējs to nav

zinājis. Šī informācija tika piesūtīta visiem (5) latviešu laikrakstiem rietumos. Līdz šim neviens uz to nav atsaucies. Jāpieņem, ka visi latviešu aculiecinieki, ja tādi vispār bijuši, gājuši bojā. Līdzīgs aicinājums tika piesūtīts Ilmāram Bergmanim (ALA vicepr.), lai lūdz to publicēt lielākajā lietuviešu laikrakstā Čikagā. Nav ziņu, vai tas izdarīts. To nosūtīju arī trim latviešiem Rietumvācijā (A. Šildem, J. Daģim, A. Namsonam) eventuālai publikācijai kādā vācu laikrakstā. Atbildi ne no viena nesaņēmu... Aicinājums publicēts igauņu „Vaba Eesti Sõna" 1978. g. janv.—febr. nrā., bet uz to neviens neatsaucās. To publicēja Konektikatas poļu biļetens „Letters To Poles Magazine" (Listy Do Polaków) New Britain, Conn., 1978. g. febr. nrā. Uz to atsaucās trīs. Viens no tiem deportēts pie Vorkutas dzelzceļa būves 1945.—1947. g., bet par latviešu 5000 kaŗavīru bojā eju nekā neesot dzirdējis. Tas saprotams, jo kaŗavīru nosaldēšana notika 1941./42. g. ziemā. Vēstules rakstītas poļu valodā un pēdējo divu pārtulkošana nav veikusies. Cik saprotu, neviens no 3 poļiem nav bijis notikuma aculiecinieks.

Otru zīmīgu gadījumu varētu minēt, ka Chruščeva laikā atļauts izbraukt uz rietumiem pie tuviniekiem 30 latviešu mātēm, kuŗas bijušas izsūtījumā. No tām varētu iegūt vērtīgu informāciju kā papildinājumu bojā gājušo skaitam. Man nav informācijas, vai kāda latviešu organizācija par viņām interesējusies. Viena no viņām atklājās pavisam nejauši.

MŪSU PASĀKUMA ROBEŽAS UN LIECĪBAS

Visu bojā gājušo vārdus mēs nekad neuzzināsim. It sevišķi to, kuŗiem piederīgo un draugu Latvijā nepalika (pēc deportācijas), vai kuŗu nāves brīdī Gulaga nometnēs nebija klāt neviena latvieša. Otrkārt, šis pasākums ir nokavēts vismaz par 10 vai 15 gadiem. Bet arī no dažiem tūkstošiem vārdu varētu aplēst aptuvenu bojā gājušo kopskaitu. Pie kam, tas būtu uz pētījumu pamata, kādu līdz šim mums nav. Pieņemot, ka Konektikatā ir 1000 latviešu (faktiski ap 900), no kuŗiem iegūti 400 bojā gājušo vārdi un II pas. kaŗa beigās Rietumeiropā bija ap 127.500 latviešu (L. Enckl., lp.1269—1282), kas nevēlējās atgriezties dzimtenē, tad 127,5 x 400 būtu 51.000 bojā gājušie komūnistu varas upuŗi. Lai gan no tik niecīga skaita 400 kādas aplēses riskanti taisīt.

Nozīmīgas ir deportēto liecības, kam izdevies nokļūt rietumos. Tās var noderēt kā papildus pierādījums, kad šīs akcijas beigās taisīs aplēsi par kopējo bojā gājušo skaitu, Piemēram, Pēteris Mediņš atstāja 4 stundu stāstu lentē par cietumos un Gulaga nometnēs pieredzēto.

BEZ VĒSTS PAZUDUŠIE KRIEVIJĀ

Mūsu aptaujās bojā gājušie uzrādīti tikai tad, ja par viņu nāvi saņemta kāda informācija no Latvijas. Bet daži desmiti aptaujās ierakstīja, ka par deportētā vai arestētā likteni nav nekādu ziņu, lai gan piederīgie par tiem interesējušies un viņi nav atgriezušies arī Latvijā.

Seši tautieši nosūtīja pieprasījumus vietējām pilsētu un rajonu dzimtsarakstu nodaļām Latvijā par savu radinieku likteni. Ja tie miruši izsūtījumā, kad un kur, bet ja atgriezušies Latvijā, paziņot tagadējo dzīves vietu un adresi, pavisam par 14 personām. Uz pirmajām 4 vēstulēm atbildēja krievu konsuls A. Malnevs Vašingtonā, visām vienādu tekstu, ka „mūsu kompetentās iestādes nevarēja atrast miršanas dokumentus Jūsu pieprasītām personām". Bet neteica, ka tie būtu no ieslodzījuma atbrīvoti. Tātad, vienkārši „pazuduši". Uz pēdējām divām vēstulēm viņš neatbildēja. Tādēļ tie visi ieskaitāmi kā miruši izsūtījumā Krievijā.

Līdzīgi pieprasījumi būtu jāierosina visos latviešu centros un pēc iespējas plaši, neatkarīgi no tā, vai uz tām atbild vai ne.

Neatbildētie vai izvairīgi atbildētie pieprasījumi, kā tas bija mūsu gadījumā, var noderēt kā pierādījums, ka attiecīgā persona mirusi izsūtījumā vai nogalināta. Pieprasījumi sūtāmi tām dzimtsarakstu nodaļām—pilsētā vai rajonā, kur attiecīgā persona pirms izsūtīšanas dzīvojusi.

Pieprasījumus var sūtīt arī par svešiem, ja vien prasītāja uzvārds līdzīgs meklējamā (piem. Bērziņš, Kalniņš, Priede u.t.t.), jo radniecības pakāpi šobrīd Latvijā nav iespējams pārbaudīt.

Organizāciju darbiniekiem būtu tieši jāmudina tautieši uz šādu pieprasījumu rakstīšanu, kuŗu piederīgo liktenis izsūtījumā nav zināms. 1940./41. g. deportēto vārdi, dzimšanas dati un adreses atrodamas ,,These Names Accuse'' 1951. g. izd.

DOKUMENTĀCIJAS STEIDZAMĪBA UN TĀS PERSPEKTĪVAS

Ziņas par bojā gājušiem izsūtījumā ir tikai vecākai paaudzei, kas sarakstās un interesējas par piederīgo likteni ar Latvijā palikušiem. No vidējās un jaunākās paaudzes to dara tikai retais. Pēc dažiem gadiem, kad vecākā paaudze šo pasauli būs atstājusi kā šeit, tā Latvijā, šo pasākumu vairs nebūs iespējams realizēt. Tā ir problēma, kuŗas risināšanai jāpiešķiŗ vislielākā steidzamība. Varētu teikt, ka mums ir palikušas 5 minūtes pirms plkst. 12-tiem. Pašreiz svarīgākais ir faktu savākšana, to publicēšanai un apstrādāšanai, izvērtēšanai ir laika pietiekoši.

Ja mēs šo pasākumu tuvākā laikā (pāris gados) nerealizēsim, pēc 10 vai 15 gadiem krievu okupācijas vara Latvijā teiks, ka tādu ,,bojā gājušo'' (komūnistu varas upuŗu) nemaz nav bijis. Ka tā ir ,,buržuāzisko latviešu nacionālistu melu propaganda. Ja tādi bojā gājušie būtu, emigranti taču atstātu kādus pierādījumus (vārdisku sarakstu), bet, lūk, nav nevienas lapas! Viņu deportētos (These Names Accuse) mēs ,,visus atbrīvojām''. Iespējas savākt pierādījumus tiem bija, jo notika ,,brīva'' vēstuļu izmaiņa ar latviešiem dzimtenē. Otrkārt, emigranti ievērojamā skaitā katru gadu apmeklēja Latviju (Rīgas radio ziņās, ka 1975. g.viesojušies ap 2000 latviešu, Laiks, 28.II.76. g.). Tāpat no Latvijas tautieši ,,brīvi'' apmeklēja savus radus — emigrantus rietumzemēs.

Pret šādu eventuālu argumentāciju (nākotnē) gandrīz neiespējami oponēt. Tā nav fantazija, bet reālitāte, ar ko jārēķinās nākošai paaudzei.

Pāris naīvo vai arī ,,pārgudro'' tautiešu man mēģināja iestāstīt, ka krievu čekai Maskavā ,,neesot ziņu'' par Gulaga nometnēs mirušiem. It kā viņi tur būtu pārbaudījuši archīvus! Turpretī, bij. ieslodzītais Augusts Mertens apliecina pretējo. Kā fiziska darba nespējīgs invalids, viņš kādu laiku strādājis nometnes tā sauktā ,,hospitālī'' par statistiķi. Par katru mirušo sastādīts akts, ko pievienoja viņa kartītei un nosūtīja archīvā (Dzelzceļnieks Trimdā, 1970. g. dec./1971. g. marts, lp. 12). Līdzīgu informāciju sniedz amerikānis Aleksanders Dolguns (An American in the Gulag, 1975., lp. 182).

Kā visām imperijām, reiz pienāks gals arī Padomju Krievijai. Negribu zīlēt, kad tas notiks, bet tai dienai mums jāsagatavo lēse par iznīcināto latviešu tautas daļu. Par to būs jāprasa arī samaksa, gluži tāpat kā žīdi to darīja par Hitlera iznīcinātiem viņu tautas brāļiem. Nav svarīgi, kuŗai paaudzei būs lemts lēsi pasniegt un kad tas notiks. No šī aspekta raugoties, bojā gājušo dokumentācijai var būt vislielākā nozīme.

VAI DOKUMENTĀCIJU IESPĒJAMS REĀLIZĒT?

Izsūtot aptaujas, esmu saņēmis vairākas pārmetuma vēstules, kas sākas ar vārdu ,,Nogulēts!'', un kādēļ pasākums nav sākts agrāk? — Mana atbilde, ka to jau mēs zinām un rīkojamies pēc principa: labāk vēlu, nekā nekad. Bet kādēļ rakstītājs to nav sācis agrāk, vai vismaz ierosinājis, lai dara citi?

Daži organizāciju darbinieki aizbildinās, ka pasākumam neesot atsaucības, jo aptaujas neiesūtot. Tas neiztur kritiku. Konektikatas tautieši nav lielāki patrioti un viņu nacionālā apziņa nav augstāka par jebkuru citu latviešu kolonijā. Kāpēc mēs to varējām īstenot ar apmierinošiem rezultātiem, bet citur nevar?—

Šī problēma radījusi it kā pārsteigumu un neziņu, jo gandrīz 30 gadus to neviena organizācija vai kāda persona nav pētījusi vai interesējusies. Visu laiku esam skaidrojuši tikai deportēto apmērus pēc II pasaules kaŗa. Kad lielāko daļu no izsūtītiem atbrīvoja, interese par to apstājās.

Pasākumu nav iespējams reālizēt vienai organizācijai no kāda centra, bet vienīgi lokālām ciešā sadarbībā attiecīgā pilsētā vai stāta apjomā.

Cik zināms, tad šinī zemē (ASV) pasākums nav sekmējies. Liekas, ka techniski nebija pietiekoši izplānots un lokālo organizāciju darbiniekiem nebija pietiekošas intereses par to.

Tādēļ Daugavas Vanagu nodaļām būtu sevišķi jāpiestrādā, lai otrreizējā gājienā tas sekmētos. Šī ir visas latviešu tautas traģēdija un katra pienākums rūpēties, lai desmitiem tūkstoši, kas miruši Gulaga nometnēs, nepazustu vēsturei. Katrā ziņā viņu liktenis ir tuvāks tiem, kas kauju laukos cīnījušies par savas tautas tiesībām un tēvu zemi, nekā pārējiem.

Savas piezīmes nobeigšu ar vēlējumu, lai Daugavas Vanagu organizācijai šis darbs sekmētos.

Nolasīts Daugavas Vanagu centrālās valdes sēdē Bostonā 1978. g. 1. jūlijā

P. Upītis

Pielikums Nr. 10.

DV CENTRĀLĀS VALDES NACIONĀLĀS DARBĪBAS FONDA NOTEIKUMI.

(Pieņemti 1./2.7.78. DV CV sēdē Bostonā)

1. Nacionālās darbības fonds pie DV centrālās valdes nodibināts 1971. g. 2. jūlija sēdē.
2. Fonda mērķis: sagādāt un uzkrāt līdzekļus atsevišķiem mūsu darba pasākumiem, kas kalpo latviešu tautas nacionāliem mērķiem, bet kam trūkst līdzekļu valdes saimnieciskā budžetā.
3. Fonda līdzekļi izmantojami tikai ar katrreizējo DV centrālās valdes lēmumu. Ļoti steidzamos, izņēmuma gadījumos, DV priekšniekam ar abu prezidija locekļu piekrišanu, tiesība izdarīt atsevišķas izmaksas, nepārsniedzot $1.000,-, par ko ziņojams nākamajā DV CV sēdē.
4. DV centrālās valdes pienākums rūpēties par līdzekļu sagādi fonda darbībai.

Pielikums Nr. 11

DAUGAVAS VANAGU VĒSTĪJUMS

Daugavas Vanagu centrālā valde savā 1979. gada 18. jūnija sēdē, Visbijā, Gotlandes salā, pieminot Latvijas armijas 60 gadus, pieņēma šādu vēstījumu:

1.

Kad 1918. gada 18. novembrī svinīgi pasludināja Latvijas demokratiskās republikas neatkarību, valsts uzbūves darbu pārtrauca Padomju Krievijas iebrukums Latvijā. Latviju negribēja atstāt arī kaŗu zaudējušās Vācijas armija, kuŗai pievienojās Vācijā savervēti brīvkorpusi Baltijas iekaŗošanai. Latvijas valdību atbalstīja lojāli Baltijas vācieši un Igaunijas armija. Latvijas valsts territorijas atbrīvošanas cīņas iesākās ar 460 vīriem pulkveža-leitnanta Oskara Kalpaka vadībā. Šo cīņu laikā 1919. gadā kauju laukos izveidojās Latvijas republikas armija. Atbrīvošanas cīņu noslēgumā Latvijas armijā bija 76.000 vīru ar ģenerāli Jāni Balodi kā armijas virspavēlnieku. Cīņas bija ilgušas 21 mēnesi un šajā laikā par Latvijas valsts neatkarību savu dzīvību bija atdevuši 3.046 kaŗavīri, to starpā arī pirmais Latvijas bruņoto spēku pavēlnieks pulkvedis Kalpaks. Viņu upuŗus latviešu tauta nekad neaizmirsīs.

2.

Kad Padomju Savienība 1940. gadā iebruka Baltijas valstīs un 17. jūnijā okupēja Latviju, lielinieki noslepkavoja vai izsūtīja uz vergu nometnēm ap 50% Latvijas armijas virsnieku un instruktoru. 1941. gadā Vācijas armija iebruka Padomju Savienībā un latviešu kaŗavīri mēģināja atjaunot Latvijas armiju. Tas nesaskanēja ar nacionālsociālistu plāniem, tādēļ pirmos latviešu kaŗavīru bataljonus izkaisīja pa visu austrumu fronti. Tikai 1943. gadā vācieši sāka formēt latviešu divīzijas, kuŗas centās aizkavēt lielinieku okupācijas atjaunošanu Latvijā. Pēc vācu kapitulācijas ne mazāk kā trešdaļa no Kurzemes cietoksnī ieslēgtās latviešu 19. divīzijas kaŗavīriem turpināja kaŗu kā nacionālie partizāni. Tā latviešu kaŗavīru daļa, kuŗa bija pārcelta uz Vāciju, pēc smagām kaujām Pomerānijā centās pēc iespējas ātrāk padoties Rietumu Sabiedrotajiem. Otrā pasaules kaŗā par savas valsts neatkarību cīnījās 147.000 zināmi latviešu kaŗavīri, bet īstenībā aktīvo cīnītāju skaits bija vēl daudz lielāks. Šajās cīņās bojā gājušo latviešu skaitu nav iespējams noskaidrot. Latviešu kaŗavīri, nacionālie partizāni, latviešu sievietes un jaunatne bija darījuši visu cilvēku spēkos iespējamo, lai atvairītu Latvijas atjaunotu okupāciju. Tas viņiem neizdevās.

3.

Daugavas Vanagu organizācija šogad atzīmē neatkarīgās Latvijas bruņoto spēku 60 gadu piemiņu. Dziļā godbijībā Daugavas vanagi, vanadzes un jaunatne noliec savas galvas par kritušajiem varoņiem. No viņu tēvijas mīlestības Daugavas vanagi smeļ spēkus saviem centieniem Latviešu tautas pašnoteikšanās tiesību un Latvijas demokrātiskās republikas atjaunošanai, prasot:

1. formālu 1939. gada Hitlera-Staļina līguma anullēšanu;

2. elementāro cilvēku tiesību ievērošanu okupētajā Latvijā un pārējās Baltijas valstīs;
3. Padomju Savienības okupācijas karaspēka un pārvaldes iestāžu atvilkšanu no Latvijas territorijas.

Kad šīs prasības būs izpildītas, tad arī pati tauta Latvijā varēs prasīt sev piederīgās politiskās tiesības, pirmā kārtā savu valstisko neatkarību.

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Daugavas Vanagu centrālā valde.

Pielikums Nr. 12

VADLĪNIJAS DV JAUNATNES DARBĪBAI

Mērķis

1. Nostiprināt DV jaunatnē nacionālo pašapziņu un latvisko stāju.
2. Rosināt jaunatnes latvisko pašdarbību.
3. Sagatavot aktīvus sabiedriskus, politiskus un kultūras darbiniekus.
4. Audzināt jaunu DV organizācijas darbinieku paaudzi.

Jaunatnes iedalījums

1. Visi DV organizācijas biedru bērni līdz 13 gadu vecuma sasniegšanai būtu uzskatāmi par vanadzēniem un viņu vecākiem būtu pienākums viņus audzināt DV organizācijas ideju garā.
2. DV jaunatnē iesaistāmi kā bijušie vanadzēni, tā no ārpuses organizācijā ienākušie abēja dzimuma jaunieši, kuŗi vēlas darboties DV nod./apv. pašdarbības kopās. Pēc DV zemju statūtos nosacītā vecuma sasniegšanas DV jauniešiem piešķiŗamas DV organizācijas biedru tiesības.
3. Lai dotu pārskatu par jaunākās paaudzes skaitu DV organizācijā, pārskatos atsevišķi uzrādāms DV biedru, biedru veicinātāju skaits par personām vecumā līdz pilniem 35 gadiem.

Organizātoriskā uzbūve

1. Katrā nod./apv., neatkarīgi no DV jauniešu skaita, biedru sapulcē ievēlams, vai valdē pieaicināms jaunatnes nozares vadītājs, kas darbojas nod./apv. valdē, ja iespējams, ar balstiesībām.
2. Pie nodaļām/apvienībām izveidojamas DV jaunatnes kopas ar dažādām pašdarbības grupām. DV jaunatnes darbu nod./apv. vada jaunatnes nozares vadītājs ciešā sadarbībā ar nod./apv. valdi, DV zemes valdes jaunatnes noz./daļas vadītāju un citiem jaunatnes darbiniekiem.
3. DV zemes jaunatnes nozari/daļu vada jaunatnes noz./daļas vadītājs, ievēlēts delegātu sapulcē, vai pieaicināts kā DV zemes valdes, ja iespējams, tad ar balstiesībām.
4. DV jaunatnes nozaru/daļu vadītāji tiesīgi pieaicināt palīgus, izveidot vadības grupu, vai pieaicināt referentus. Pieaicinātie darbinieki apstiprināmi nod./apv. vai zemju valžu sēdēs.

5. Visi DV jaunatnes noz./daļu vadītāji: nod./apv., DV zemju un pēc iespējas arī centrālā valdē ievēlami vai pieaicināmi no jaunās paaudzes.
6. DV zemes jaunatnes noz./daļas vadītājs vismaz reizi gadā sasauc DV jaunatnes sanāksmi, kuŗā aicina jaunatnes pārstāvjus no visām nodaļām/apvienībām un ikvienu DV jaunieti.
7. DV biedriem, kuŗi vēlas vai ir aicināti darboties jaunatnes nozarē/daļā, vai vispār jaunatnes darbā, vecuma robeža nav nosakāma.
8. DV jaunatne ir tiesīga nēsāt DV organizācijas nozīmi.
9. DV jauniešiem, kuŗi vēl nav pilntiesīgi biedri, ja iespējams, jādod balstiesības nodaļas/apvienības biedru sapulcēs jautājumos, kas attiecas uz nod./apv. iekšējo dzīvi, bet neskar DV organizāciju plašākā mērogā.
10. Nodaļu/apvienību DV jaunatnes nozares/daļas vadītāja pienākums ir iepazīstināt visus savas nod./apv. DV jauniešus ar DV organizācijas nozīmīgām problēmām un lēmumiem.

Līdzekļi

1. Par līdzekļu sagādi DV jaunatnes darbam ir atbildīgas DV nodaļu/apvienību un zemju valdes.
2. DV jaunatnes pašdarbības rezultātā iegūtos līdzekļus pārzin un izlieto DV jaunatnes kopu mērogā — kopas pašas; DV zemju mērogā — DV zemes valdes jaunatnes nozares/daļas vadītājs saziņā ar zemes valdi.
3. Līdzekļu izlietošanu atbilstoši kontrolē nodaļu/apvienību, DV zemju un DV centrālās valdes revizijas komisijas.

Vadlīnijas pieņemtas DV centrālās valdes 1980. gada 2. maija sēdē, Toronto.

Pielikums Nr. 13.

DAUGAVAS VANAGU JAUNATNES DARBA PLĀNOŠANA.

Daugavas Vanagi ir organizācija Latvijas nākotnei, tādēļ tā atrodas nemitīgā attīstības stāvoklī. Līdz ar to arī neviens plānošanas process nekad nevar tikt uzskatīts par nobeigtu, jo visi plāni un vadlīnijas ir nemitīgi jāpārveido, jāpārvērtē un jāpielāgo jauniem notikumiem latviešu tautas un starptautiskā politikā.

Arī šis ierosinājums DV jaunatnes darba plānošanai sagaida konstruktīvu kritiku, tālākus apsvērumus un jauninājumus, tāpat, kā tas nebūtu radies bez iepriekšējo DV CV jaunatnes nozaŗu vadītāju darītā darba. Nemainās tikai tas, kas ir miris. DV jaunatnes darbs dzīvo.

Šajā ierosinājumā DV jaunatnes darbam izvirzīti divējāda rakstura mērķi: idejiskie mērķi, kuŗi dod pamatu visam darbam; un darbības mērķi, kuŗi iezīmē praktisko uzdevumu apmērus idejisko mērķu sasniegšanai.

Pie darbības mērķiem, savukārt, doti ierosinājumi lietišķai rīcībai. Ievērojot Daugavas Vanagu izplatību visos kontinentos un zemēs ar atšķirīgiem likumiem, DV CV ierosinājumi rīcībai var būt tikai ļoti vispārināti. Par šo ierosinājumu piemērošanu vietējiem apstākļiem un vajadzībām jārūpējas DV zemju valžu jaunatnes nozaŗu/daļu vadītājiem.

DAUGAVAS VANAGU JAUNATNES DARBA IDEJISKIE MĒRĶI.

Daugavas Vanagi audzina savu jaunatni:

a) par krietniem latviešu tautas locekļiem;
b) DV organizācijas ideju garā, lai tā uzaugtu par DV pasākumu un darba turpinātāju;
c) gatavu iestāties par latviešu tautas pašnoteikšanās tiesību atjaunošanu un par savas tēvu zemes atbrīvošanu no okupantu varas.

DAUGAVAS VANAGU JAUNATNES DARBĪBAS PRAKTISKIE UZDEVUMI.

1. Rūpēties, lai DV biedri audzinātu savus bērnus par latviešiem. Iesaistīt DV biedru bērnus vanadzēnu nodarbībās.
2. Rūpēties, lai DV jaunatne prastu latviešu valodu.
3. Rūpēties, lai DV jaunatne pārzinātu latviešu tautas vēsturi.
4. Rūpēties, lai DV jaunatne pazītu DV organizāciju un tās darbības principus.
5. Dot DV jaunatnei iespējas meklēt jaunus veidus Latvijas okupantu apkaŗošanai un DV darba aktīvizēšanai trimdā.
6. Rūpēties, lai DV jaunatne būtu informēta par okupantu noziegumiem pret latviešu tautu un par tautas likteni tēvu zemē.
7. Rūpēties, lai DV jaunatne pārzinātu lielinieku taktiku un apdraudējumu visai pasaulei.
8. Rūpēties, lai DV jaunatne saprastu demokratiskās iekārtas pamatprincipus un zinātu, kā tos pielietot dzīvē.

Iezīmēto mērķu sasniegšanas paņēmieni.

1. darbības mērķis:

rūpēties, lai DV biedri audzinātu savus bērnus par latviešiem. Iesaistīt DV biedru bērnus vanadzēnu nodarbībās.

1. Meklēt un novērst iemeslus, kādēļ DV biedru bērni aizklīst no latvietības.
2. Izveidot latviešu skolas, kur tādas vēl nebūtu.
3. Atbalstīt latviešu skautu/gaidu vienību darbu, iesaistoties vienību vecāku vai labvēļu padomēs.
4. Mudināt latviešu skautu/gaidu vadītājus vairāk vērības veltīt latviskās audzināšanas programmas pielietošanai.
5. Veidot vanadzēnu pulciņus tur, kur nav latviešu skautu/gaidu vienību.
6. Rūpēties par piemērotu vadītāju sagatavošanu.
7. Izskaidrot DV organizācijas mērķus un uzbūvi bērniem saprotamā veidā.

2. darbības mērķis:

rūpēties, lai DV jaunatne prastu latviešu valodu.

1. Veicināt latviešu daiļliterātūras lasīšanu DV biedru ģimenēs.
2. Parādīt cieņu pret grāmatām kā ģimenēs, tā DV nodaļās/apvienībās.
3. Dāvināt latviešu grāmatas vanadzēniem un DV jauniešiem par nozīmīgiem veikumiem.

4. Konsekventi turēties pie latviešu valodas lietošanas vanadzēnu un DV jaunatnes nodarbībās.
5. Gādāt par latviešu skolām vanadzēniem un mudināt DV jaunatni mācīties Minsteres latviešu ģimnazijā, vai latvietības kursos un nometnēs.
6. Mudināt DV biedrus izkopt un paplašināt savas latviešu valodas zināšanas.
7. Mudināt DV jaunatni iestāties latviešu koŗos, kā arī veidot pašiem savus jaunatnes koŗus un ansambļus latviskās mūzikas kopšanai.

3. darbības mērķis:

rūpēties, lai DV jaunatne pārzinātu latviešu tautas vēsturi.

1. Radīt interesi vanadzēnos par viņu dzimtas senču mūža gaitām un to sakaru ar latviešu tautas vēsturi. Stāstīt vanadzēniem par viņu dzimtas piederīgo pieredzējumiem.
2. Radīt interesi vanadzēnos par viņu dzimtas piederīgo dzīves vietām senatnē un tagad, pēc iespējas bieži apskatot atbilstošās kartes un foto attēlus.
3. Stāstīt vanadzēniem un DV jaunatnei par latviešu tautas sīvajām cīņām pret dažādajiem apspiedējiem.
4. Radīt vanadzēnos un DV jaunatnē interesi par latviešu kaŗavīru gaitām kopš sendienām līdz mūsu laikiem, lietojot piemērotu daiļliterātūru, vēstures grāmatas un foto attēlus.
5. Rūpēties par latviešu tautas vēstures mācīšanu latviešu skolās. Gādāt uzskatāmības materiālus un rīkot izstādes. Rūpēties par piemērotu vēstures grāmatu sastādīšanu un izdošanu.
6. Mācīt vanadzēniem un DV jaunatnei latviešu patriotiskās un tautas dziesmas.

4. darbības mērķis:

rūpēties, lai DV jaunatne pazītu DV organizāciju un tās darbības principus.

1. Gādāt par to, lai ikvienam DV jaunietim būtu DV organizācijas brošūra.
2. DV biedru pienākums abonēt DV Mēnešrakstu un iepazīties ar tā saturu, lasot piemērotās vietas saviem bērniem.
3. DV biedriem būtu jāstāsta saviem bērniem par DV organizāciju, tās vadītājiem un darbību.
4. Vanadzēnu vadītājiem jārūpējas par vanadzēnu informēšanu DV organizācijas lietās, it sevišķi izskaidrojot DV ideoloģiju un simbolus vanadzēniem saprotamā veidā.
5. DV nodaļu/apvienību valdēm jārada DV jaunatnes vadītāja postenis, aicinot tajā piemērotu darbinieku.
6. DV nodaļu/apvienību sapulcēm jādeleģē DV jaunieši uz delegātu sapulcēm, lai tā dotu viņiem iespēju iepazīties ar organizācijas darbu un problēmām.
7. DV jauniešiem jādod iespēja piedalīties un lemt līdzi savas DV nodaļas/apvienības darbā.

5. darbības mērķis:

dot DV jaunatnei iespējas meklēt jaunus veidus Latvijas okupantu apkaŗošanai un DV darba aktīvizēšanai trimdā.

1. Sūtīt DV jaunatnes pārstāvjus uz kontinentu latviešu jaunatnes apvienību kongresiem un semināriem domu izmaiņai un ideju ierosmēm.
2. Rīkot DV zemju apmēros DV jaunatnes sagaitas DV organizācijas mērķu pārrunāšanai un vadlīniju nospraušanai.
3. Mudināt DV jaunatni uzņemties atbildīgas opozicijas lomu DV organizācijā visos līmeņos, lai vispusīgāk iztirzātu latviešu problēmas.
4. Mudināt DV jaunatni iepazīties ar Latvijas okupantu darba principiem, lai varētu tos izvērtēt un apkaŗot.
5. Mudināt DV jaunatni censties pēc augstākas izglītības un aktīvi darboties līdz latviešu un baltiešu pētniecības institūtos.

6. darbības mērķis:

rūpēties, lai DV jaunatne būtu informēta par okupantu noziegumiem pret latviešu tautu un par latviešu tautas likteni tēvu zemē.

1. Aicināt piemērotus lektorus DV jaunatnes sanāksmēs DV nodaļu/apvienību vai DV zemju mērogā.
2. Mudināt DV jaunatni uzņemt sakarus ar saviem radiem Latvijā.
3. Vērst DV jaunatnes uzmanību uz piemērotiem rakstiem presē, kursiem un semināriem. Atbalstīt materiāli DV jaunatnes dalību šādos kursos vai semināros.
4. Mudināt DV jaunatni sarakstīties ar izsūtītiem latviešiem, kuŗu adreses ir zināmas.

7. darbības mērķis:

rūpēties, lai DV jaunatne pārzinātu lielinieku taktiku un apdraudējumu visai pasaulei.

1. Aicināt piemērotus lektorus DV jaunatnes sanāksmēm un mudināt lasīt atbilstošu literātūru.
2. Sūtīt DV jauniešus piemērotos kursos un semināros, vai organizēt tādus DV zemju ietvaros.
3. Mudināt DV jaunatni studēt komūnisma vēsturi un taktiku, brīdinot no bezkritiskas pieejas rietumu marksistu dogmatiķiem.

8. darbības mērķis:

rūpēties, lai DV jaunatne saprastu demokratiskās iekārtas pamatprincipus un zinātu, kā tos pielietot dzīvē.

1. Ievērot demokratiskos principus DV nod./apv. un DV zemju darbā.
2. Veidot vanadzēnu un DV jaunatnes pulciņus uz demokratiskiem pamatiem ar pašvēlētu vadību.
3. Mācīt un pieradināt vanadzēnus un DV jaunatni saprast atbildību, kādu uzliek ievēlēšana vadības amatā.
4. Mudināt DV jaunatni kritiski sekot demokratisko principu pielietošanai savā zemē vietējās valdības darbā.
5. Dot DV jaunatnei iespēju piedalīties demokratisko principu īstenošanai savā DV nodaļā/apvienībā un DV zemē.

I. Kažociņš
DV CV jaunatnes nozares vadītājs

Pielikums Nr. 14.

Daugavas Vanagu Centrālās valdes

V Ē S T Ī J U M S

latviešiem visā pasaulē.

1.

1980. gada jūnijā paiet 40 gadi kopš Padomju Savienība ar militāru pārspēku sagrāva neatkarīgo Baltijas valstu patstāvību. Šo 40 gadu laikā ir izaugušas jaunas paaudzes, kuŗas pieminēto notikumu nav piedzīvojušas, bet uzzinājušas par to no dažādu ideoloģiju iekrāsotiem avotiem. Daugavas Vanagu centrālā valde atzīst, ka latviešiem pašiem ir jādeklarē savs viedoklis un jāatgādina notikušā netaisnība, kuŗa vēl joprojām pastāv.

Baltijas valstu neatkarībai nāves spriedumu parakstīja Padomju Savienības ārlietu komisārs Molotovs un nacistiskās Vācijas ārlietu ministrs Ribentrops Maskavā 1939. gada 23. augustā, noslēdzot neuzbrukšanas līgumu starp Vāciju un Padomju Savienību. Šim līgumam bija pievienots slepens protokols, ar kuŗu Igauniju un Latviju iedalīja Padomju Savienības ,,ietekmes sfairā''. 28. septembrī līgumu papildināja un Padomju Savienības ,,ietekmes sfairā'' ieslēdza arī Lietuvu.

Ar Vācijas iebrukumu Polijā 1939. gada 1. septembrī, sākās Otrais pasaules kaŗš. Baltijas valstis vēlējās palikt neitrālas. Bet tūlīt pēc Polijas sadalīšanas starp Vāciju un Padomju Savienību, padomju valdība izsauca uz Maskavu vienu pēc otra Baltijas valstu ārlietu ministrus. Padomju valdība ar draudiem piespieda Baltijas valstu valdības ielaist savās zemēs izvēlētās bazēs zināmu skaitu sarkanarmijas kaŗavīru. Padomju valdība arī apsolīja neiejaukties Baltijas valstu iekšējā politikā un sniegt tām atbalstu pret ārējiem draudiem. Ievestais padomju kaŗaspēks skaitliski pārsniedza Baltijas valstu kaŗaspēku un drīz vien to papildināja ar kvotā neieskaitītām, tā saucamām, ,,speciālām vienībām''.

Izmantojot vācu militāro panākumu radīto apjukumu Francijā un Lielbritanijā, 1940. gada jūnijā un nesagaidījuši savu aģitātoru sekmes satricināt Baltijas tautu uzticību savām likumīgajām valdībām, padomju valdība apvainoja Baltijas valstu valdības par nedraudzīgu rīcību un uzstādīja ultimātus, dodot ļoti īsu laiku atbildei, kādēļ Baltijas valstu valdībām nebija iespējas savstarpēji sazināties. 15. jūnijā sarkanarmija iesoļoja Lietuvā, bet 17. jūnijā arī Latvijā un Igaunijā. Nelielas provokātoru grupas mēģināja demonstrēt pret nacionālajām valdībām, bet tām nebija sekmes. Tomēr valdību darbība ar padomju komisāru pavēli bija apturēta un to vietā stājās leļļu valdības. Tās atbrīvoja nedaudzos politiskos cietumniekus un pavēlēja visiem fabriku strādniekiem ,,spontāni'' piedalīties demonstrācijās, prasot nacionālo valdību locekļu nāvi un komūnistiskās iekārtas ievešanu. Komisāri steidzās apgalvot, ka nekādas pārmaiņas valsts iekārtā nenotiks un demokratiskās vēlēšanās tiks ievēlēta jauna saeima. Vēlēšanas arī notika vienlaicīgi visās trijās Baltijas valstīs 14. un 15. jūlijā, bet tās nebija demokratiskas. Apcietināja daudzus demokratisko partiju darbiniekus, kuŗi mēģināja uzstādīt savus sarakstus vēlēšanām. Palika tikai viens saraksts, kuŗā bija komūnistiskās partijas izraudzīti kandidāti.

Piedalīšanās vēlēšanās bija obligāta, un vēlēšanu iznākums, pārprātuma dēļ, bija paziņots dažu ārvalstu preses aģentiem jau pirms balsu saskaitīšanas.

Šādi ievēlētā saeima savās pirmās sesijās izlēma lūgt padomju valdību uzņemt Latvijas un Baltijas republikas Padomju Savienībā. Ar to jaunie ,,likumdevēji'' pārkāpa savu valstu satversmes, kuŗās bija klauzulas, ka valsts suverēnitātes jautājums nav saeimas kompetencēs, bet izlemjams tautas nobalsošanā. Šī un padomju varmācīgās okupācijas dēļ demokratiskās rietumvalstis vēl joprojām nav atzinušas ,,de jure'' Baltijas valstu iekļaušanu Padomju Savienībā. Starptautisko tiesību izpratnē šī rīcība vēl arvien ir nelikumīgs akts.

2.

Daugavas Vanagu centrālā valde norāda, ka Latvijas, it kā padomju republikas, bet patiesībā Maskavas kontrolētais stāvoklis ir pret latviešu tautas gribu un tās nacionālām interesēm, proti, ka Padomju Savienības līdzšinējai kolonizēšanas politikai turpinoties, latviešu tautas pastāvēšana ir apdraudēta.

Tādēļ, mēs prasām Eiropas drošības konferences dalībniecēm valstīm panākt, ka Helsinku vienošanās garā tiek:

1. pārtraukta cittautiešu ieplūdināšana okupētajā Latvijā;
2. izvāktas padomju karaspēka vienības no Latvijas territorijas;
3. atjaunota Latvijas valsts suverēnitāte.

3.

Ievērojot izteiktās prasības lielo un taisnīgo nozīmi, DV centrālā valde aicina visas latviešu nacionālās pārstāvniecības un organizācijas brīvajā pasaulē, tāpat baltiešu sadarbības iestādījumus nākt ar tādu pašu prasību, lai vienoti un uz iespējami plašas bazes izteiktu šo savu gribu, tādējādi runājot arī visu baltiešu vārdā.

Pieņemts DV centrālās valdes sēdē Toronto 1980. g. 1./2. maijā.

Pielikums Nr. 15.

DAUGAVAS VANAGU ORGANIZĀCIJAS PIRMIE GADI.

Laikā starp Ziemas svētkiem un Jaungadu — 28. decembrī apritēs 35 gadi kopš Beļģijas gūsta nometnē — Cēdelgemā nodibinājušies DAUGAVAS VANAGI, kas savā līdzšinējā lidojumā neapšaubāmi izvērtušies par lielāko, vienotāko un nozīmīgāko latviešu organizāciju trimdā. DV darbs, mērķi un veikumi uzrāda tik daudzveidīgu veikumu, ka vienā rakstā nemaz nav iespējams visu pieminēt, kur nu vēl tuvāk apskatīt. Tas viss sīkāk ietverts organizācijas vēsturē ,,Laiks, Telpa, Ļaudis'', kas sastāda 3 biezus sējumus.

Tāpēc šoreiz pakavēšos tikai pie DAUGAVAS VANAGU tapšanas laika un sākuma gadiem, kas daudziem, varbūt, jau ir piemirsies.

Ir grūti pateikt, kad īsti dzima ideja par DAUGAVAS VANAGU organizācijas dibināšanu. (Sākumā tā bija domāta kā bij. latviešu karavīru organizācija un tikai vēlākos gados to izveidoja par visu nacionāli domājošo latviešu vienību.) Varbūt par to domāja jau frontes ierakumos, kad karā

dārdi tuvojās apklusumam, varbūt sava nopelnu daļa bija arī kādai plkv. K. Lobes kvēlai uzrunai Putlosas gūstekņu nometnē, kuŗā runātājs uzsvēra, ka nepieciešama organizācija, kas apvienotu visus cīnītājus! Skaidrs liekas viens, ideja Cēdelgemā nedzima, tās pirmā vēsma tur bija ienesta. Bet Flandrijas drūmajā gūsta nometnē šo domu reālizēja!

1945. gada septembrī uz Cēdelgemu pārvietoja pltn. A. Vīksnas grupu, kas no Dānijas bija jau pārcelta uz Vāciju. Tai pašā mēnesī Cēdelgemā ieradās arī plkv. A. Krīpena grupa no Putlosas. Pirmajā grupā bija ap 2.300 vīru, otrā — 9.700. Turpretī plkv. V. Janumа 1.500 vīru lielo grupu sākumā no Vācijas pārcēla uz kādu citu gūstekņu nometni Beļģijā pie Briseles — Vilvordu. Šī grupa Cēdelgemā ieradās vēlu rudenī. Tā Cēdelgemā beidzot bija sapulcināti 11.723 latviešu kaŗavīru, to vidū ap 500 virsnieku. Cēdelgemā sanāca latviešu kaŗavīri no dažādiem frontes iecirkņiem un dažādām vienībām: tur bija 15. un 19. divīzijas cīnītāji, tur bija Kurzemes aizstāvji, kas bija jau savas rētas sadziedējuši, un tur bija Pomerānijas kaŗa laukus pārstaigājušie. Bet visiem bija kaut kas kopīgs: visi bija pārdzīvojuši dažādus kaŗa lauku grūtumus un dzimtenes zaudējumu, savu illūziju un cerību sabrukumu. Viņu vidū bija dažāda vecuma cilvēki, nākuši arī no dažādiem sabiedriskiem slāņiem un ar dažādu izglītību un dienesta pakāpēm. Tā uz patiesi demokratiskiem pamatiem varēja veidoties organizācija, kuŗas ideja jau labu laiku it kā virmoja gaisā un gaidīja īstenošanu.

Viens no dedzīgākajiem savas kaŗavīru biedrības organizētājiem bija kpt. V. Akermanis, kam radās domu biedri un atbalstītāji pulkvežu A. Krīpena un A. Skurbes, majoru J. Ķīlīša, V. Hāznera un P. Baloža, kpt. Ž. Butkus, ltn. G. Odiņa, kapr. D. Maļinovska un daudzu citu personās.

Kādu dienu Cēdelgemā ieradās Pad. Savienības pārstāvji un panāca, ka angļi izdod viņiem plkv. A. Krīpenu. Zinādams, ko nozīmē šāda izdošana, plkv. A. Krīpens ar nazi mēģināja izdarīt pašnāvību. Ātra ārstu palīdzība izglāba plkv. A. Krīpena dzīvību. Nesekmīgais plkv. Krīpena izdošanas mēģinājums organizācijas domai piešķīra vēl aktuālāku impulsu. Piedevām nāca klāt arī vēl jauns spēks un rosinātāji, kad nometnē ieradās plkv. V. Janums ar savu grupu. Idejai radās arvien vairāk piekritēju, kas saprata, ka nepieciešama pašu organizācija, kas rūpētos par atvaļinātās kaŗavīru saimes vienošanu, aprūpētu cietušos un viņu piederīgos un uzsāktu cīņu par Latvijas brīvības atjaunošanu. Beidzot doma bija tiktāl nobriedusi, ka 1945. gada 20. decembrī varēja izlaist uzsaukumu, aicinot sūtīt pārstāvjus uz savas organizācijas dibināšanas sapulci.

Dibināšanas sapulce notika 1945. gada 28. decembrī un tajā piedalījās 289 delegāti, kas pārstāvēja 7.787 domu biedrus, kuŗus visus varēja uzskatīt par dibināmās organizācijas biedriem. Par vēsturiskās sapulces vadītāju ievēlēja plkv. V. Janumu, par vietnieku kpt. V. Akermani un par sekretāriem E. Vērzemnieku un A. Apsi. Sapulce nolēma, ka dibināma organizācija, kas apvienotu visus bijušos kaŗavīrus — sākot no vecajiem strēlniekiem līdz pēdējā kaŗa leģionāriem. Izraudzīja organizācijas komiteju 9 personu sastāvā, kas pēc tam izstrādāja statūtus un darbības plānu.

Nākošā delegātu sapulce notika 1946. gada janvāŗa sākumā, kad pieņēma statūtus un izraudzīja pagaidu valdi ar plkv. V. Janumu vadībā. Statūti bija izstrādāti ļoti elastīgi, kas pieļāva darbību jebkādos apstākļos. Vēl piezī-

mējams, ka organizācijas nosaukumam pieņēma maj. J. Ķīlīša priekšlikumu — DAUGAVAS VANAGI, jo tas jau bija jēdziens latviešu tautai un saistījās ar karavīru gaitām. Lai vēlāk nerastos šķēršļi darbībai, organizācijas izraudzītajam nosaukumam pievienoja tuvāku paskaidrojumu — Latviešu aprūpības biedrība.

Cēdelgemas gūstekņu nometnē apstākļi nebija vieglie: sals un mitrais novietojums ne visiem bija tik viegli panesams. Neziņa par piederīgiem, sarūgtinājums, ka arī angļi tur latviešu karavīrus gūstā, nebrīvība un zināma atstātība apstākļus vēl pasliktināja.

Lai lielo karavīru masu uzturētu morāliski možu, organizēja dažādus kursus, kā valodu, tā praktiskus, izdeva savus laikrakstus, žurnālus, biļetenus. Diskutēja par pagātnes un nākotnes problēmām. Noorganizēja skolu. Mācībspēki bija augstskolu diplomandi un studenti, kas apvienojās Akadēmiskā sekcijā, kuŗā darbojās sekojošas nozares:

informācijas, izdevniecības, statistikas, izziņas, sarīkojumu, varietē, koŗu, teātŗa, priekšlasījumu, izglītības, skolas, kursu, bibliotēkas, mākslas, akadēmiskā un amatnieku.

Regulāri iznāca laikraksts „Laika griežos", kas sasniedza 250 numurus. Iznāca žurnāli: „Nameja gredzens", „Svešos vējos", „Par taisnu lietu", „Latviešu Ziemas svētki", „Ceļa malā", „Atskabarga", kas visi bija veidoti ar visprimitīvākajiem līdzekļiem, bieži katru numuru izgatavojot atsevišķi.

Jau gūstā jaunā organizācija sāka apzināt visus invalidus, kritušos un bez vēsts pazudušos, kas vēlākos gados deva iespēju noskaidrot daudzu likteņus, palīdzēt renšu saņemšanā un tml.

1946. gadā internētos latviešu karavīrus sāka atlaist no Cēdelgemas gūsta nometnes. Laikā no 7.— 27. martam uz Vācijas britu joslu atlaida ap 8.500 vīru. Atlikušos no gūsta atbrīvoja laikā no 11.—28. maijam.

Reizē ar latviešu karavīriem gūstekņu nometnes šaurību atstāja arī jaunā organizācija, vispirms izplešoties Vācijā un tad visā brīvajā pasaulē, par spīti atsevišķu personu ieskatam, ka reizē ar gūsta laika beigšanos izjuks arī gūstā radītā organizācija. Ideja izrādījās pārāk labi izauklēta, dibinātāju dedzība un darba griba pārāk izteikta, lai drūmie pareģojumi spētu piepildīties.

Atlaistie karavīri izklīda. Tomēr ne pilnīgi. Lielais vairums atrada apmešanos tā saucamajās karavīru nometnēs, un tikai samērā maza daļa varēja doties pie piederīgajiem dažādās Vācijas malās. Tā arī darbība sākumā galvenokārt izpaudās britu joslā, kur organizācija rūpējās par protēžu un ārstēšanās iespēju sagādi, drēbju iegūšanu un darba vietu maklēšanu. Bet vienlaicīgi notika arī bāreņu, karа atraitņu un kritušo karavīru vecāku apzināšana. DV rūpējās arī par pārskološanās iespējām, lai bij. cīnītāji varētu sagatavoties dzīvei jaunajos svešuma apstākļos.

Tādas iespējas deva viena lauksaimniecības un viena piensaimniecības skola un Klaustāles invalidu pārskološanas centrs, kas sagatavoja gandrīz visos arodos speciālistus. Pa daļai izdevās arī izprasīt ievainotos un slimos bij. karavīrus no dažādām vācu slimnīcām un pārvest viņus uz Lībekas latviešu slimnīcu. Šai akcijā lielu palīdzību sniedza latviešu ārsti: pltn. Lediņš un docenti Alksnis un Pavasars.

Daudz bēgļu nometņu izrādījās ļoti nelabvēlīgas pret bij. karavīriem, tāpat starptautiskās bēgļu palīdzības organizācijas. Tā DAUGAVAS VANAGIEM

kopā ar Latviešu centrālo komiteju nācās uzsākt cīņu par bij. karavīru tiesībām. Sevišķi grūti pirmajos pēckara gados bija atspēkot visāda veida diskrimināciju, jo sabiedrotos un viņu tautu piederīgos bija sajūsminājis ar Pad. Savienību kopēji uzvarētais karš, tāpēc viss tās puses teiktais likās svētākā patiesība. Ar attiecīgu dokumentu un apstākļu izskaidrošanu tomēr panāca, ka rietumu sabiedrotie atzina bij. karavīru tiesības uz bēgļu statusu. Tas sevišķi palīdzēja izceļošanas un citos gadījumos.

Visi šie pienākumi un rūpes uz brīdi it kā lika apstāties DAUGAVAS VANAGU organizācijas iekšējās izveidošanas darbam.

Tomēr 1947. gada 15. janvārī Halendorfā varēja notikt pirmā delegātu sapulce brīvībā. Šai sapulcē ievēlēja pirmo pastāvīgo valdi ar plkv. V. Janumu vadībā.

1947. gadā DAUGAVAS VANAGU darbība iesākās arī Vācijas amerikāņu joslā, kur aktīvu darbību uzsāka no amerikāņu gūsta vai slimnīcām atlaistie latviešu karavīri maj. E. Stīpnieka vadībā. Viņiem pievienojās arī vairāki no Cēdelgemas atlaistie organizācijas dibinātāji, kas bija ieradušies pie savām ģimenēm. Šo vīru iniciātīvas vadīti, DAUGAVAS VANAGI enerģiski stājās pie organizācijas iekšējās uzbūves un tā vispār pirmā DV nodaļa nodibinājās 1947. gada 26. oktobrī Vircburgā majora Eduarda Stīpnieka vadībā. Šai pirmajai nodaļai īsā laikā vēl 1947. gadā sekoja vairāku desmitu citu nodaļu organizēšanās visās tais vietās, kur mita kaut cik lielāks bij. karavīru skaits.

Vācijas britu joslā pirmā nodaļa nodibinājās 1947. g. 12. decembrī Klaustālē kpt. O. Caunīša vadībā. Tai sekoja dažādās vietās citas nodaļas un jau 1948. gadā Rietumvācijā darbojās vairāk par 50 DV nodaļām.

Vācijas sagrautais stāvoklis un mūsu bēgļu neapmierinošā apgāde, kas sevišķi attiecināma uz mūsu bij. karavīru saimi, tieši DAUGAVAS VANAGIEM uzlika lielus pienākumus. Vispirms, kā jau minēts, DV sāka rūpēties par protēžu sagādi amputētiem, ko pamazām vēlāk pārņēma vācu iestādes. Bija daudz arī slimo. Jāgādā bija tādi medikamenti, kas toreiz Vācijā vēl nebija pieejami, kā penicilins un jo sevišķi streptomicins un citi. Bieži bija jāpalīdz ar uzturu karа invalidiem un citiem, kuŗus IRO nelabprāt uzņēma nometnēs. Šo uzturu labprātīgi ziedoja nometnēs dzīvojošie tautieši. Lielu problēmu sagādāja TBC slimie, kuŗu vajadzībām kaļķa un vitamīnu preparātus izdevās izkārtot no Zviedrijas, Beļģijas, Šveices un c. zemēm. Kad 1946. gada beigās mūsu tautieši sāka izceļot uz Angliju, tad DV bija tie, kas noorganizēja streptomicina sūtījumus uz Vāciju un ar to palīdzību ne vienam vien mūsu tautietim izglāba dzīvību. No Anglijas sāka nākt arī pārtikas, drēbju un apavu sūtījumi. Izveidoja tā saucamo ,,krusttēvu'' akciju, kas smagākos gadījumos regulāri apgādāja ar pārtiku, drēbēm, apaviem. Angļu valodā iespieda invalidu un citu karā cietušo un slimo sarakstus un tos izsūtīja dažādām angļu un amerikāņu palīdzības organizācijām.

Paralēli palīdzības darbam turpinājās DV organizēšanās darbs. Straumēnu nometnē Halendorfā notika 2. delegātu sapulce, kuŗā vienojās labāka darba veikšanai radīt Vācijas britu un amerikāņu joslām katrai savu valdi, bet arī kopīgu Centrālo valdi. Par pēdējās priekšsēdi ievēlēja V. Janumu, bet

vietnieku E. Stīpnieku, kas reizē bija arī amerikāņu joslas valdes priekšsēdis. Šāds izkārtojums pastāvēja līdz 1951. gadam, kad sāka darboties viena kopīga valde visai Vācijai.

1947. gadā DV nodaļa nodibinājās Italijā, tā sastāvēja galvenokārt no bij. gaisa izpalīgiem.

Anglijā DAUGAVAS VANAGI savu darbību uzsāka 1947. g. 21. decembrī kad iniciātoru grupa sūtņa K. Zariņa atbalstā sapulcējās Latvijas sūtniecības namā Londonā un nolēma saukties DAUGAVAS VANAGU FONDS. Pirmai pagaidu valdei par pr-di ievēlēja plkv. A. Skurbi. Anglijā ļoti ātrā laikā dibinājās DV nodaļas, jo pirmie ieceļotāji galvenokārt bija bij. kaŗavīri. Ziedi laikus DAUGAVAS VANAGU darbs Anglijā piedzīvoja 1950. gadā, kad Anglijā darbojās 125 nodaļas ar apm. 6.000 biedriem.

Turpinoties izceļošanai arī uz citām zemēm un tur dibinoties DAUGAVAS VANAGU nodaļām, arvien lielāka nepieciešamība radās pēc organizācijas centrālās valdes globālā mērogā.

1951. gadā izkārtoja DV priekšnieka, kas bija visas organizācijas vadītājs, vēlēšanas. DV priekšnieku ievēlēja uz 3 gadiem tiešās, aizklātās vēlēšanās ar vienkāršu balsu vairākumu visi aktīvie organizācijas biedri. Par pirmo DV priekšnieku ievēlēja V. Janumu.

Lai saskaņotu darbību starp zemju valdēm un uzturētu vienību DAUGAVAS VANAGU saimē, izveidoja DAUGAVAS VANAGU Centrālo valdi. Centrālās valdes locekļus deva zemes, kur atradās vismaz 200 organizācijas biedri, bet skaitam pārsniedzot 2.000, nāca klāt vēl viens centrālās valdes loceklis. Locekļus ievēlēja zemju nodaļu delegātu sapulcēs. Šādi noteikumi Centrālās valdes izveidošanai spēkā ir vēl šodien. Noteikumi arī paredz, ka zeme, no kuŗas ievēlēts DV priekšnieks, dod arī sekretāru un kasieri, neatkarīgi no biedru skaita, tā trīs personu sastāvā veidojot DV centrālās valdes prezidiju, kas vada organizācijas darbu sēžu starplaikā saskaņā ar visiem noteikumiem un Centrālās valdes pieņemtiem lēmumiem.

Pirmajā DV Centrālā valdē, bez DV priekšnieka V. Januma, vēl iegāja V. Hāzners kā sekretārs un A. J. Bērziņš kā kasieris, abi no Vācijas, kā priekšsēža vietnieks A. Alksnītis no Anglijas un locekļi: K. Strazdiņš no Anglijas, A. Līdacis no ASV, E. Lauva no Austrālijas, K. Purmals no Kanadas, K. Lobe no Zviedrijas un L. Rumba no Anglijas.

Reizē ar DV priekšnieka ievēlēšanu un Centrālās valdes izveidošanu bija beidzies DAUGAVAS VANAGU organizēšanās posms un sākās jauns, jo iekšējā uzbūve bija izveidota tāda, kāda tā ir vēl šodien.

DAUGAVAS VANAGU organizācija bija izveidojusies daudzās trimdas zemēs, kur valdīja atšķirīgi apstākļi un darbība bija atbilstoša vietējiem likumiem un ierašām. Bija jāizveido kopīga vienība, kas pateicoties biedru dedzībai un vienotības garam arī labi izdevās.

Un šodien DAUGAVAS VANAGI ir lielākā, spēcīgākā, nozīmīgākā un vienotākā latviešu organizācija brīvajā pasaulē, kuŗas augstākais mērķis, pāri daudzajiem sīkajiem ikdienas mērķiem, ir brīva latviešu tauta un brīva Latvija!

Minsterē
1980. g. *novembrī*.

A. J. Bērziņš
DV ģenerālsekretārs

Pielikums Nr. 16.

DV ORGANIZĀCIJAS NĀKOTNE — PAŠU ROKĀS

Daugavas Vanagu centrālā valde aicina Daugavas Vanagu rindās agrākos biedrus, kas no organizācijas aizgājuši, un reizē mudina tai pievienoties pārējos tautiešus, jo Daugavas Vanagi ir visu latviešu nacionāla organizācija. Valde sagaida, ka biedri iesaista organizācijā savus dēlus un meitas, tādējādi rādot vēlamo priekšzīmi citiem.

Gadu gaitā daļa agrāko biedru palikuši nomaļus, kaut gan daudzi savā laikā bijuši ne tikai rosīgi līdzgaitnieki, bet pat nodaļu dibinātāji, vadītāji, valžu darbinieki, visvairāk Rietumvācijā un Anglijā. Zināmu lūzumu radījusi tālākā izceļošana, galvenokārt uz Kanadu, ASV un Austrāliju. Kas to nu savā laikā nebūtu darījis — draudzīgs aicinājums ir: iestāties tuvākajā nodaļā, apvienībā vai kopā, jeb stāties sakaros ar attiecīgās zemes valdi. Būtu lietderīgi, ja varētu teikt: reiz Daugavas vanags — vienmēr Daugavas vanags, tā savu agrāko pozitīvo izšķiršanos vienmēr godā paturot!

Daugavas vanagus nodibināja vīri spēka gados un pārsvarā jaunekļi pašos jaunos ziedu gados, kas nāca no visiem latvju slāņiem, aprindām un nozarojumiem. Tādu pašu tautas šķērsgriezumu organizācija atspoguļo arī tagad. Mērķi un rīcības izpausmes kalpo visai nācijai, visai tautai, — un nevis kādam atsevišķam, atšķirīgam tādas vai citas grupas labumam. Tāpēc draudzīgs aicinājums arī citiem tautiešiem pievienoties cīnītāju kopībai, kuŗas augstākais mērķis — brīva un demokratiska Latvijas valsts.

Katras sabiedriskas kopības interesēs ir jaunatnes resp. gados jaunu biedru iesaistīšana, lai tā nodrošinātu ilgstošu pastāvēšanu un darbību mērķu labā, ko kopība spraudusi. Daugavas Vanagi šai ziņā nav nekāds izņēmums. Ap 800 biedru vecumā zem 35 gadiem — var šķist pats par sevi prāvs skaits, bet tomēr ne tālu pietiekams, lai uzturētu tagadējo skaitlisko spēku, lai vēlami tas vēl augtu. Tiešākais atrisinājums ir: biedriem censties kopībā iesaistīt dēlus un meitas, kā arī, cik iespējams, pamudināt savu tuvinieku atvases. Lielāks būs morālais pamats rosināt citus, sagaidīt viņu cerēto rīcību, ja paši to panāksim savā ģimenes lokā.

Līdzās Latvijas ev.-lut baznīcai trimdā, DV organizācija ir lielākā līdzekļu un atbalsta devēja jaunatnes latviskās izglītības un audzināšanas vajadzībām. Tā atkārtoti aicinājusi biedrus censties savas atvases uzaudzināt par latviešiem un pakāpeniski iesaistīt latviešu sabiedrībā, sekmējot iekļaušanos pašu organizācijā. Šis ceļš staigājams no mazām un jaunām dienām, lai atbilstošus gadus sasniedzot, kļūtu par biedriem. Vadlīnijas DV jaunatnes darbībai un praktiskās darbības mets, ko DV centrālā valde plašāk publicēs nākamos mēnešos, dos zināmus organizatoriskos logatus rīcībai uz vietām. Bet visa sākums un pamats ir un paliek — ģimene.

Gados jaunajam loceklim jāizrāda izpratne un iecietība, lai iekļaušanos un iesaistīšanos atvieglinātu, jo jāievēro uzaugšana atšķirīgā vidē, tāpat event. valodas problēmas. Jaunība prasīt prasās rosības un raugās pēc rīcības iespējām, un bieži negrib apmierināties tikai ar formālo darba statusu un saistību kārtošanu. Organizācija savā daudzveidībā paveŗ dažādas iespējas kā pašdarbībā tais nozarēs vai disciplīnās, kādas pastāv tagad, tā uz vietām būs iespējamas citas, jaunas, atkarībā no vietējiem apstākļiem.

Lielāks solis ir amatu uzņemšanās ievēlēšanas vai pieaicināšanas ceļā. Sapulcēs jāvairās no dažkārt praktizētā ,,vienošanās grēka'' — proti: bez vēlēšanām amatā atstāt līdzšinējo valdi, komisiju vai citu pārvēlamo.

Tāda rīcība, parasti uz gadu, laupa izdevību uzturēt jaunas kandidātūras, līdz ar to cerību tikt ievēlētam tādā vai citā amatā, vingrināties darbā vadības lietu kārtošanā. Svarīgi palīdzēt jaunajai amatpersonai pakāpeniski iepazīties ar uzdevumiem un to īstenošanas iespējām un nogaidīt pirmā sākumā jau ,,kalnu gāšanu''. Vecākajiem kollēgām jāparāda labais saskaņas un kopdarbības gars, kāds valda ģimenes lokā. Jaunības rosmei un sparam jāiet kopsolī ar dzīves un darba pieredzi, tad darbs nesīs augļus.

Jaunajiem biedriem un darbiniekiem tālāk jāpaveŗ plašāki apvāršņi ārpus savas nodaļas un apvienības, lai savām acīm vērotu darbību zemes un visas organizācijas mērogā. Tad atklāsies, ka vietējie veikumi ir tikai daļa lielajā kopdarbībā. Delegātu izraudzīšana zemes delegātu sapulcei ir solis vēlamā virzienā. Delegātu sapulcē arī pamazām jāiepazīstas un jāiejūtas. Tas noritēs labvēlīgākā gaisotnē, ja daudzas nodaļas un apvienības līdzās pieredzējušiem darbiniekiem ievēlēs arī jaunos. Pēdējie tad vairs nebūs daži, bet jau daudzi un varēs apliecināt savu klātieni, savas domas.

Daugavas Vanagos ikvienam aktīvam biedram ir tiesības statūtu paredzētā kārtībā tikt ievēlētam jebkuŗā pārvaldes amatā. Tas attiecas arī uz zemes un centrālo valdi. Ja šeit teiktajam būtu vajadzīgs kāds spilgts piemērs, tad tāds ir pašreizējais centrālās valdes sekretārs Gunārs Tamsons, agrākais Eiropas latviešu jaunatnes apvienības valdes loceklis, kas šā gada maija sēdē Toronto ar savu prasmi un darbu izpelnījās ievērību un atzinību.

Gada beigās Daugavas Vanagiem piepildīsies 35 darbības gadi kopš dibināšanas Beļģijā. Nebūs šaubu, ka tautas veselīgais kodols tēvzemē un mēs politiskajā trimdā varētu ar lielāku ticību saviem spēkiem — raudzīties nepārskatāmajā nākotnē, ja mūsu organizācijas rindas kuplāk atjaunotos ar gados jauniem biedriem un turpinātu skaitliski augt.

Piemērotu atbildi ar savu rīcību varam dot tikai mēs paši.

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

J. Frišvalds

2. 9. 80. Daugavas Vanagu centrālās valdes priekšsēdis

Pielikums Nr. 17.

DAUGAVAS VANAGU CENTRĀLĀS VALDES VĒSTĪJUMS UN AICINĀJUMS

Šogad, 14. jūnijā, paiet 40 gadi kopš pirmām apcietināšanām un deportācijām, ko Pad. Savienība izdarīja Latvijā un pārējās Baltijas valstīs.

Daugavas Vanagu organizācija aicina savus biedrus un visus tautiešus šo cilvēka tiesību noziedzīgo pārkāpumu brīvajai pasaulei atgādināt piemēroti un iespējami plaši.

Pad. Savienība vēl joprojām turpina mūsu tautas iznīcināšanu vēl šodien, kaut arī padomju vara atkārtoti parakstījusi līgumus, garantējot cilvēka tiesības, ticības un vārda brīvību.

Mūsu pienākums ir atklāti parādīt mūsu dzimtenes okupantiem, ka mūsu cīņa par tautas brīvību, ko bijām spiesti pārtraukt kara laukā, turpinās neatlaidīgi brīvajā pasaulē ar gara ieročiem, mūsu pienākums ir vienot un saistīt šinī cīņā visus iespējamos spēkus, tāpēc rūpēsimies, lai 14. jūnija piemiņā piedalās arī mūsu jaunā paaudze, kas šo notikumu nav pati pieredzējusi. Mūsu kaimiņi lietuvieši un igauņi cieta tāpat kā mēs latvieši, — aicināsim viņus kopā ar mums izkārtot visu mūsu tautu mocekļu piemiņas un godināšanas sarīkojumus.

Mums jārunā to vārdā, kas apklusināti Sibirijas spaidu darbu nometnēs un padomju cietumos.

Melburnā 1981. g. 23. aprīlī.

Pielikums Nr. 18.

MĒS NEDRĪKSTAM AIZMIRST

Jūnijā aprit 41 gads kopš Pad. Savienība okupēja Latviju un 40 gadi kopš pirmām masveidīgām iedzīvotāju deportācijām; pēc Otrā pasaules kara sekojušas citas un vēl nežēlīgākas. Kā okupācijas pirmā gadā, tā vēlāk neskaitāmi apcietināti, spīdzināti, nonāvēti, izsūtīti un nometināti vergu valsts attālās vietās. Pārcietušie nes sevī smagas fizisko un garīgo ciešanu iezīmes līdz mūža galam. Latvija vēl vienmēr Pad. Savienības okupēta, tauta pakļauta, izmantota un okupantu politikas izpausmju rezultātā var drīz kļūt par minoritāti savā tēvzemē. Arī tagad Latvijā un citur austrumos apcietinājumā, ieslodzījumā un nometinājuma vietās cieš un bojā iet latvieši. To nedrīkstam aizmirst!

Latvji pirms dzimtenē, tad trimdā dievkalpojumos lūguši, aktos un politiskās sanāksmēs atgādinājuši, informējuši un protestējuši, to darot laikā ap jūnija liktenīgajām dienām. Cik tālu tas attiecas uz laicīgajām sanāksmēm, diemžēl, to skaits un vēriens laika plūsmā dilst. Dilst baltiešu kopdarbība tādu sanāksmju izkārtošanā. Šo attīstību nevar neievērot!

1959. gada jūlijā prezidents Eizenhauers Amerikas Savienotajās Valstīs izsludināja Apspiesto tautu nedēļu. To darījuši sekojošie augstā amata pildītāji, bet arvien vispārējākiem un nenoteiktākiem vārdiem. Nedēļas atzīmēšanas izkārtojums ne vienā vien vietā draud apaugt ar sūnu. Apspiesto tautu nedēļa, gan bez attiecīgo valdību deklarācijām, vietumis rīkota Austrālijā un Anglijā. Rīcība arī šais zemēs resp. vietējā baltiešu un citu apspiesto tautu sabiedrībā — nav laidusi dziļākas saknes, nav vērsusies plašumā.

Goddevībā pret nomocītiem un cietušiem, un atbildībā tautas kodolam dzimtenē, kuŗa dzīvības saknes nopietni apdraudētas, — mēs nedrīkstam aizmirst un klusēt! Tāpēc nacionālām pārstāvībām vienmēr jārosina, lai visa mūsu organizētā trimdas sabiedrība ik gadus jūnijā liktenīgās dienas piemēroti atzīmētu, lai runātu un rakstītu par tautai nesto okupantu postu. To vietumis sāk aizmirst pat tie, kas paši Baigā gada šausmas pieredzējuši, bet par kuŗām ļoti maz un vairums gadījumos — neko nezin vēlāk dzimušie un rietumos uzaugušie! Šīs patiesības izteikšanā un atgādināšanā pamatoti varam mācīties no citas daudz cietušas un pārbaudītas tautas izturēšanās.

Pirms 30 gadiem Latviešu nacionālais fonds publicēja Baigajā gadā deportēto sarakstu grāmatu These Names Accuse. Bet trūkst liecību par toreiz un vēlāk deportēto un citu padomju varas vajāto Latvijas pilsoņu tālāko likteni. Tā visa kaut daļēja apzināšana, skaidrošana un dokumentēšana nepieciešama, jo arī latviešu tautai reiz pienāks laiks, kad tā varēs piestādīt savu lēsi līdzīgi kā to darīja žīdu tauta pēc Otrā pasaules kaŗa. Būtu neauglīgi meklēt vainīgo šī uzdevuma savlaicīgā neīstenošanā, un savā kaut mazā veidā vainīgi esam vai ikviens. Ļoti aizkavēto rīcību pirms pieciem gadiem ierosināja un savā pavalstī īstenoja Konektikatas latviešu organizāciju līga ASV; no apm. 900 tur dzīvojošiem latviešiem iegūstot liecības par 400 bojā gājušiem. Pasaules brīvo latviešu apvienības valde aicināja nacionālās pārstāvības un organizētās sabiedrības vadību uz vietām iesaistīties iznīcināto Latvijas pilsoņu reģistrēšanā. Ja uzdevumam visas polītiskās trimdas apmērā būtu pieiets ar līdzīgu mērķtiecību un neatlaidību kā Konektikatā, tad, par pamatu ņemot pēc kaŗa rietumos palikušo skaitu, proporcionāli iegūto liecību skaitam vajadzētu svārstīties ap 50.000! Tajā vietā iegūtas tikai kādas 2.000 liecības, ko PBLA valdes sakopojumā paredz ietilpināt Latviešu nac. fonda jaunā, papildinātā izdevumā These Names Accuse.

Tomēr vietā atcerēties: kamēr turpinās Latvijas okupācija, tikmēr ar mazāku vai lielāku intensitāti turpinās iedzīvotāju vajāšana šādu vai tādu iedomātu — nacionālu, polītisku vai reliģisku iemeslu dēļ.

Tāpēc kā iznīcināto, tā bojā gājušo apzināšana, dokumentēšana nav uzskatāma kā vienreizējs, nobeigts darbs, bet rīcība PBLA vadībā un izkārtojumā, pēc tās sevišķiem norādījumiem, noteikti jāturpina! Daugavas Vanagu centrālā valde ierosinājusi, lai PBLA valde šī darba vadībai un kārtošanai iesaistītu atsevišķu, vismaz daļēji algotu, darbinieku. Ja gribam šai darbā gūt vajadzīgās sekmes, tad nepietiek ar vienreizēju jeb pāris reizes atkārtotu aicinājumu un vispārēju norādījumu, bet kādam pie tā visa ir nerimtīgi un neatlaidīgi jāstrādā, darbā jāieliek sirdsdedze!

Daudzi dodas okupētās Latvijas apmeklējumos. Nacionālo interešu labā būtu noteikti pamats sagaidīt, lai iespējami katrs ceļotājs censtos atmiņā iegaumēt kāda apcietinātā, bojā gājušā jeb vajātā Latvijas pilsoņa resp. latvieša likteņa nedaudzos kailos datus un faktus, lai šajā pusē tos nodotu PBLA valdes rīcībā. Domās un atmiņā reģistrēto pat okupanti nespētu kontrolēt. Šāda ceļotāju rīcība apvienota ar mērķtiecīgāku līdzšinējās apzināšanas un reģistrācijas praksi, kas kontinentos un zemēs nacionālām pārstāvībām pārzināma, varētu dot apmierinošākas sekmes, kādas nozīmīgajam uzdevumam pagaidām izpalikušas.

Spītējot okupācijas ieilgšanai, nedrīkstam aprimt okupācijas varas noziegumu izteikšanā, atgādināšanā; tāpat cilvēku pamattiesību, kas savā dziļākā būtībā ietver arī tautas tiesības — veidot dzīvi savā patstāvīgā, neatkarīgā valstī, — pārkāpšanā. Tāpēc, laikā ap jūnija liktenīgajām dienām, akti un polītiskas sanāksmes nav vis kavēšanās pagātnes notikumu atmiņās, bet klaja skatīšanās acīs tagadnes rūgtajai īstenībai. Šai protesta rīcībai jābūt gadskārtējai tagad un vēl jo vairāk nākotnē, kamēr vien tautas posta laiks turpinās. Izkārtojumā jāpiedalās visai mūsu organizētai sabiedrībai. Jāturpina, jāatjauno un jāpaplašina kopdarbība ar abu pārējo baltiešu tautu grupām, kur izdevība — izveidojot pastāvīgas baltiešu

komitejas. Jāmeklē kopdarbība ar citām austrumu un Viduseiropas apspiesto tautu grupām. Sekmīgākās nākotnes izredzes balstās tieši uz visu apspiesto tautu kopdarbību. Ir arī pašsaprotami, ka katram savas tautas vitālitātes ir tuvākās! Tādai kopdarbībai labs piemērs Apspiesto tautu pastāvīgā komiteja Bradfordā, Anglijā, kas 18 gados kļuvusi par zināmu politiski-sabiedrisku faktoru savā vietā un apkārtnē. To ievēro vietējie parlamenta locekļi, pašvaldība, prese, radio un reizēm pat televīzija.

Jādomā par uzdevumu turpinātāju piemērotu audzināšanu un sagatavošanu. Tur acis raugās uz latviešu skolām un citām izglītības iestādēm. Nopietna vērība veltījama nesenās vēstures mācīšanai, uzsvaru liekot uz valsts nodibināšanu, izveidošanu, iznīcināšanu, okupācijas varu nesto postu, varmācībām un noziegumiem, kā arī tautas tagadējo stāvokli. Nācijas jaunākās vēstures tradicijām būtu ierādāma nopietnāka vieta jaunatnes apvienību kongresos, semināros un sanāksmēs, paredzot atbilstošus referātus un domu izmaiņu. Tas varētu veicināt tautas nopietnā stāvokļa labāku izpratni un gados jauno latviešu dziļākas pienākuma apziņas veidošanos.

Poļu skauti savā nometnē pērn Anglijā atzīmēja 40 gadu apriti kopš Pad. Savienības vara Katinas mežā noslepkavoja tūkstošiem poļu virsnieku. Poļu jaunatne reizē solījās ziedot savus spēkus savas valsts patiesas brīvības atgūšanai. Šā gada augustā Daugavas Vanagu „Straumēnos", Anglijā, pulcēsies daļa brīvās pasaules latviešu jaunatnes. Vai nebūtu cēli arī jaunajiem latviešiem šai izdevībā piemēroti godināt kā Latvijas brīvības cīnītājus, tā okupācijas varu upuru piemiņu, apliecinot reizē gatavību darbiem Latvijas brīvības un neatkarības atjaunošanas labā? Tas būtu papildus cerību stars apspiestajiem brāļiem un māsām tēvzemē.

J. Frišvalds

Pievienots 1981. g. 17. jūlija DV CV apkārtrakstam. DV priekšnieks

Pielikums Nr. 19.

NOTEIKUMI DAUGAVAS VANAGU GLOBĀLAJĀM NEKLĀTIENES ŠAUŠANAS SACENSĪBĀM

1. Dalībnieki. DV CV rīkotās šaušanas sporta sacensībās var piedalīties visi DV organizācijas biedri.

2. Iedalījumi klasēs.

A — Meistaru klase
B — Ekspertu klase
C — Snaiperu klase
D — Strēlnieku klase
E — Veterānu klase — abu dzimumu šāvēji pāri par 60 gadiem
F — Jaunatnes klase — jauniešiem no 15 — 18 gadu vecumam
G — Jaunatnes klase — jauniešiem no 10 — 15 gadu vecumam
H — Dāmu vispārējā klase.
I — **Komandas.** Globālajām komandu sacensībām katra nodaļa/apvienība uzstāda vienu komandu ar 4 dalībniekiem, neievērojot viņu piederību klasēm.

3. Šaušanas attālums. DV CV rīkotajās globālās šaušanas sporta sacensībās lietojamais attālums noteikts 50 m.

4. Mērķi. Starptautiskie (internacionālie) 50 m, 22 kal. šaušanas sporta mērķi.

Katrā mērķa aplī iešaujamas 5 lodes resp. iespējami 200 punkti. Trijos šaušanas stāvokļos un trijos mērķos iespējamo punktu kopskaits 600. Katrs mērķis apzīmējams tā, lai tas izteiktu šāvēja piederību — īpašnieku. Tāpat atzīmējama klase, kuŗā šāvējs ieskaitīts. Par šaušanas mērķa apzīmogošanu rūpējas zemes valdes sporta nozares vadītājs vai viņa pilnvarā šaušanas izvedēju vienība.

5. Šāvienu skaits. A — E klasēm: 20 šāvieni gulus no rokas, 20 šāvieni no ceļa (veterāniem no ceļa vai sēdus) un 20 šāvieni stāvus.
F — klasei: 20 šāvieni gulus no rokas un 20 šāvieni no ceļa.
G — klasei: 20 šāvieni gulus no atbalsta.
H — klasei: 20 šāvieni gulus no atbalsta.

6. Šaušanas veidi. Gulus — no brīvas rokas bez šautenes atbalstīšanas uz priekšmetiem. Jālieto starptautiskie noteikumi. Šāvējiem atļauts lietot uzgulus paklāju, kuŗa biezums nedrīkst pārsniegt parastās gultas segas biezumu resp. 1 cm, bet atļauts lietot šaušanas svārkus, kuŗi paredzēti starptautisko šāvēju dalībniekiem. **No ceļa** — vienas kājas celim un apavu purngalam jāskaŗ zeme vai taisnu grīdu sedzoša matrace. Zem kājas ieliekuma — starp pēdu un celi — atļaujama mīksta ruļļa lietošana, kuŗa caurmērs ne vairāk kā 15 cm un gaŗums ne vairāk kā 20 cm. Atsēšanās uz šīs kājas papēža atļauta. Uz otras, celī saliektās kājas ceļa, balstāms šauteni turošās rokas elkonis. **Stāvus** — ķermeņa vai ieroča balstīšana pret kādu priekšmetu nav pieļaujama. Šauteni balstošās rokas elkonis var būt atbalstīts gūžā, atspiests pret ķermeni, bet ne piestiprināts.

Šaušanas stāvokļa kārtība nav maināma.
Izņēmumi. G un H. klašu šāvējiem gulus stāvoklī atļauts lietot piemērotu šautenes atbalstu. **Veterānu (E)** klases piederīgajiem šāvējiem stāvoklī ,,no ceļa'' vietā, pēc paša vēlēšanās, pieļaujams t. s. drēbnieku sēdēšanas veids ar pievilktām, sakrustotām kājām un uz āru izvērstiem ceļiem, uz tiem balstāmi elkoņi. Polsteŗu un spilvenu lietošana nav atļauta. **Invalidiem,** kuŗiem trūkst roku vai kāju (visās klasēs), atļauts lietot palīglīdzekļus. Vienročiem vai vienpusīgi paralizētiem visos šaušanas veidos atļauts pie ķermeņa piestiprināts šautenes balstīšanas aparāts vai brīvi karājoša (pagarināma un saīsināma) aukla šautenes uzkāršanai. Šāvējiem ar amputētu kāju stāvoklī ,,no ceļa'' (visās klasēs) atļauts t. s. drēbnieku veids vai līdzīgs stāvoklis. Protēzes trūkuma dēļ, šaujot stāvoklī ,,stāvus'', trūkstošās kājas stumbrs balstāms uz piemērota augstuma balsta.

7. Ieroči.

a) Lietojamas visa veida mazkalibra 22 kal. šautenes, kuŗas nedrīkst būt smagākas par 8,0 kg (17,5 mārciņām). Šaubu gadījumos izdarāma svēršana. Lietojamas arī šautenes ar municijas magazīnu, lādējot tanīs katru patronu atsevišķi.

b) Šautenes siksnas lietošana atļauta visos šaušanas stāvokļos.

c) Atļauta katra veida laide, kas atbilst ieroča ražotājas fabrikas standarta izlaidumam.

d) Sprūds — pēc katra šāvēja personiskas izvēles.

e) Tēmējamās ierīces pēc izvēles — grauds un tēmeklis vai arī grauds un diopters. Grauda un dioptera forma un lielums pēc šāvēja patikas un izvēles. Optiski palīglīdzekļi un tālskati nav atļauti. Diopteros iestiprināti krāsaini gaismas filtri, gumijas blendes un acenes nav uzskatāmi par optiskiem palīglīdzekļiem.

8. Municija. Katra veida mazkalibra (kal. 5,6 vai 22) malas aizdedzes sporta municija ar svina lodēm.

9. Apģērbs. Pieļaujams katrs parastais apģērbs, kā arī visu veidu tirdzniecībā esošie šaujamie tērpi. Polsterējumi šaušanas plecā un zem elkoņiem nedrīkst būt biezāki par 10 mm. Iesprādzēšanās vai iešņorēšanās korsetveidīgos tērpos nav atļauta, tāpat nav atļauta biezu, vatētu apakštērpu un citu nenormāla biezuma apģērbu lietošana. Šaujamie cimdi ar polsterējumiem lietojami pēc patikas, bet tie nedrīkst būt biezāki par 10 mm.

10. Laiks. Tēmējamo ieroču regulēšanai šāvējam atļauti 5 piešaudes šāvieni 5 minūšu laikā uz atsevišķas mērķa lapas katrā šaušanas stāvoklī.

A — E klasēm. 20 šāvieni gulus no rokas 20 minūtēs, 20 šāvieni no ceļa (veterāniem no ceļa vai sēdus) 45 minūtēs, 20 šāvieni stāvus 60 minūtēs.

F — klasei. 20 šāvieni gulus no rokas 20 minūtēs, 20 šāvieni no ceļa 30 minūtēs.

G — klasei. 20 šāvieni gulus no atbalsta 20 minūtēs.

H — klasei. 20 šāvieni gulus no atbalsta 30 minūtēs.

11. Trāpījumu uzrādīšana un mērķu lapu maiņa.

Katram šāvējam atļauts savus trāpījumus skatīt ar binokli vai šim nolūkam tirgū esošā tālskatī. Citu personu koriģēšana, kā šaut, nav atļauta. Mērķu lapu maiņu nosaka ugunslīnijas vadītājs.

Kļūmes. Municijas un ieroču kļūmju jautājumus izšķir lokālās tiesnešu kollēģijas uz vietas. Ja šāvējs savā mērķī iešāvis vairākas lodes, viņam atskaita attiecīgo daudzumu labāko trāpījumu. Ja blakus mērķos trūkst zināms skaits ložu, tad atvelk attiecīgu skaitu sliktāko trāpījumu.

12. Diskvalifikācija. Ja šāvējs neievēro šos sacensību noteikumus un pamatotus tiesnešu aizrādījumus vai apzināti traucē citus šāvējus sacensību laikā — tas diskvalificējams. Iemaksājamā starta nauda nav atmaksājama. Par diskvalifikācijas iemesliem izgatavojams tiesnešu parakstīts protokols, kas nosūtāms centrālajai tiesnešu kollēģijai. Sūdzības par lokālo tiesnešu nepareizu rīcību iesniedzamas centrālai tiesnešu kollēģijai 14 dienu laikā.

13. Šaujlauki. DV Globālās šaušanas sacensības notiek šaujamlaukā, ne šautuvē. Par šaujamlauku apzīmēta — šaušana brīvā gaisā. Šaujamlauki, kuŗos izbūvētas nojumes, ir atļauti lietot.

14. Rezultātu izvērtēšana. Katru mērķu lapu izvērtē vismaz divi tiesneši, no kuŗiem vienu nozīmē DV zemes valdes sporta nozares vadītājs un pārējos vietējās DV nod./apv. (sacensību rīkotājas) sporta sekcijas vadītājs vai viņa vietnieks, kuŗi apliecina rezultātus ar saviem parakstiem. Rezultāti ierakstāmi īpašā veidlapā. Novērtējot katru atsevišķu trāpījumu, jāievēro, ka augstākais aplis skaitāms trāpīts, tiklīdz lode skārusi tā riņķa līniju. Tiesnešiem nespējot vienoties, jautājumu izšķir centrālā tiesnešu kollēģija.

Ja vairāki šāvēji sasnieguši vienādu apļu resp. punktu skaitu, par labāko atzīstams tas, kuŗam ir vairāk ,,10'' trāpījumu. Vienāda skaita ,,10'' trāpījumu gadījumā labāko šāvēju nosaka ,,9'' un t. t. p-kti.

Meistartitula resp. pirmās, otrās, trešās un tālāko vietu ieguvēji katrā klasē ir šāvēji, kuŗiem augstākie rezultāti.

Komandu trāpījumu rezultātu sastāda nod./apv. četru labāko šāvēju individuālie kopsasniegumi. Komandu dalībnieku vārdi dokumentējami īpašā tiesnešu parakstītā formulārā.

Globālos uzvarētājus (klašu un komandas), pamatojoties uz piesūtītajiem šaušanas sacensību materiāliem (protokoliem un sīkiem sarakstiem par katra šāvēja atsevišķiem ložu trāpījumiem), nosaka centrālā tiesnešu kollēģija.

Centrālā globālā tiesnešu kollēģija sastāv no globālā šaušanas sacensību vadītāja (priekšsēdis) un no viņa izraudzītām personām.

15. Sacīkšu laiks. DV Globālās neklātienes šaušanas sacensības izdarāmas katru gadu laikā no 1. februāŗa līdz 1. novembrim (pasta zīm.).

16. Starta nauda. No starta naudas atbrīvoti F un G klases šāvēji. Katram šāvējam, kas piedalās globālajās šaušanas sacensībās, jāmaksā starta nauda US $3,— apmērā, neatkarīgi no tā, kādā zemē (valstī) šāvējs startē. DV CV ir tiesības pēc vajadzības starta naudu palielināt.

16. a) Katrs šāvējs šaušanas klasi var izvēlēties, vadoties no saviem iepriekšējo gadu sasniegtiem šaušanas rezultātiem.

b) Katrs šāvējs var piedalīties sacensībās, šaujot tikai vienā klasē:

A — Meistaru klasē: skaitās visi šāvēji, kuŗi spēj sašaut vairāk par 500 punktiem.

B — Ekspertu klasē: skaitās tie šāvēji, kas spējīgi sašaut starp 450 — 500 punktiem.

C — Snaiperu klasē: skaitās šāvēji, kas spējīgi sašaut starp 400 — 450 punktiem.

D — Strēlnieku klasē: skaitās visi šāvēji, kuŗu rezultāti ir zem 400 punktiem.

c) Tie šāvēji, kas divus gadus nav varējuši izšaut noteikto punktu skaitu A — C klasēs, tiek trešajā gadā pārskaitīti uz zemāku klasi.

d) Šāvēji, kas nesašauj noteikto punktu skaitu savā klasē, uz pašu vēlēšanos var nākošā gadā pāriet uz zemāku klasi.

e) Tie šāvēji, kas sašauj B — D klasēs sacensībās augstāko punktu skaitu, kā resp. klasē noteikts, nākošā gadā tiek pārcelti uz augstāko klasi.

f) Klasēs A — E var piedalīties abu dzimumu personas.

17. Balvu sadale. Godalgas sacensību uzvarētājiem tiek sadalītas tā, lai uz katriem pilniem trīs sacensību dalībniekiem katrā klasē būtu viena godalga, piem., 12 — 14 šāvējiem — 4 godalgas. Ja klasē mazāk par 3 šāvējiem — 1 godalga.

Naudu godalgām sadala (pēc sacensībās izcīnītām vietām 1., 2., 3. un t.t., , kā arī godalgu skaita) un Globālo šaušanas sacensību rīcības komiteja nosūta DV zemju valdēm. Līdzekļus godalgām dod DV CV.

Šāvējs, kas DV Globālās šaušanas sacensībās sašāvis augstāko punktu skaitu, klasēs no A — D ieskaitot, ir DV meistars ar mazkalibra (kal. 22) šauteni.

Noteikumi pieņemti 1981. gada 23./24. aprīļa sēdē Melburnā un līdz ar to atcelti visi iepriekšējie noteikumi.

Pielikums Nr. 20.

Pa ielu ar gumijas nūjām
staigāja angļi,
torņos pie patšautenēm
stāvēja beļģi,
mazajā istabā sasaucās
Daugavas Vanagi pirmie!

VAI VIENĪGI IDEOLOĢISKAS NESKAIDRĪBAS?

Šā gada aprīļa beigās, ik gadu, beidzās DV organizācijas biedru un delegātu sapulces, kuŗas šogad gandrīz visas DV darbības zemēs iezīmējās ar atzinumiem un lēmumiem, kas izraisīja sabiedrībā un presē diezgan daudz diskusiju, DV organizāciju gan slavējot, peļot vai pat pamācot.

Vairums pārrunu sapulcēs skāra galvenokārt ideoloģiskus jautājumus, un dažkārt nevienprātību radīja pārrunas par tagadējās Latvijas čekas filiāles jeb t.s. Kultūras sakaru komitejas darbības iespiešanos trimdas saimes rindās, lai grautu un jauktu mūsu ilgus gadus vienoto sabiedrību, ar savu nosaukumu slēpjot tās īsto seju, jo būtībā šai komitejai nav tikpat kā nekāda sakara ar kultūras jautājumiem un tā vienīgi nodarbojās ar politiskas dabas ,,sakariem'', un ar savu, sevišķi pagājušā gadā kāpinātu, aktīvitāti centusies un arī panākusi diezgan daudz apjukuma mūsu trimdinieku sašķelšanas jomā. Tā šie komitejas panākumi lielā mērā atspoguļojās arī DV saimē, kas sevišķi izpaudās jau minētās pagājušā gada darbības nobeiguma sapulcēs.

Ir gaužām žēl, ka pārrunātie strīda jautājumi bija visvairāk balstīti uz strīdētājos nezināšanu, pašpārliecību un nezin kādu jaunu darbības ceļu meklēšanu.

Ja visi vecie DV organizācijas biedri un atbildīgie darbinieki būtu atcerējušies mūsu ideoloģiskās u.c. darbības jautājumus, daudzas neauglīgas domu izmaiņas, kuŗas dažkārt, sevišķi ASV, reizēm izkrita no iecietības un mūsu organizācijā pieņemtām akadēmiskās dabas domu izmaiņas tradicijām, būtu izpalikušas.

Ir tiesa, ka DV organizāciju dibinājuši bijušie kaŗavīri, bet teikt, ka tie vēl sēž grāvjos un negrib kāpt laukā, lai cīnītos pret mūsu tautas apspiedējiem, ir liela aplamība, jo no grāvjiem bijušie kanaki izkāpa jau Cēdelgemā (tātad pirms 36 gadiem) un tajos vairs nav atgriezušies, bet visu laiku bijuši cīņas laukā (pat ar lielgabaliem, šautenēm un varenākiem ieročiem, kā vēl ne pārāk sen Korejā un Vietnamā!) un ir jānožēlo, ka tie 25% mūsu biedru, kas kaŗā nemaz nav bijuši, un tie 10% biedru, kas dzimuši trimdā, nav gribējuši, varējuši vai vecie cīnītāji tos pat nav iepazīstinājuši ar mūsu pašreizējās darbības ideoloģiskiem jautājumiem. Tie pat nezina, kas ir Cedelgemas gars un kas ir kanaks, tie ir maldījušies savos uzskatos, ka DV ir tīra kaŗavīru organizācija, kaut tā sen jau pārvērtusies par visas tautas organizāciju, kuŗu atzīst ne vien trimdā, bet pat okupētajā dzimtenē.

Viss tas liek šoreiz pakavēties pie šīm vecajām un arī jaunajām lietām.

Kā jau reiz minēju, DV dibinājuši bijušie kaŗavīri, kuŗu sastāvs toreiz Cēdelgemā bija ļoti dažāds; tur bija vienkārši strādnieku un zemnieku dēli,

virsnieki un bijušie virsdienesta kaŗavīri, augstāko mācību iestāžu profesori, skolu darbinieki, zinātnieki, augsti skoloti mūsu tautas dēli, korporāciju un citu studējošo un nacionālo organizāciju piederīgie, dažādu politisku nogrupējumu dalībnieki, īsumā — visu tautas slāņu piederīgie, kuŗus bija vienojis Latviešu leģions un tā cīņas jēga pret krievu komūnismu par savas tautas brīvību. Tā izauga īsta tautas organizācija, kuŗa pēc atbrīvošanas no gūsta savas rindas paplašināja ar sievietēm un jauniešiem, izbeidzot arī runāt par kaŗavīru tipa organizāciju, un tapa par visas mūsu tautas jautājumu kārtotāju spēku, gan vienmēr (un vēl šodien) pieminot un cildinot Cēdelgemas garu un kanaku sparu. Viss tas, saprotams, ir uztraucis un vēl šodien uztrauc Rīgu un Maskavu. Nevienai latviešu trimdas kopībai viņi nav pievērsuši tik lielu uzmanību, lai to sagrautu, kā tieši Daugavas Vanagiem. Un ļoti jānožēlo, ka šī mūsu nīdēju un apkaŗotāju uzmanības pievēršana mums, it sevišķi pēdējā gadā, radījusi pat tādu kā apjukumu mūsu organizācijas rindās.

Šāds apjukums un dažkārt „saraušanās" mūsu sanāksmēs būtu izpalikušas, ja mēs paši būtu zinājuši un ievērojuši dažus pamatjautājumus. Mūsu ideoloģisko uzskatu ziņā pašreiz ir kultūras sakari ar tagadējo Latviju. Viena no mūsu nelaimēm ir tā, ka mēs bieži piemirstam, ka šajos jautājumos mūsu viedoklis ir reglamentēts 1971. g., un man nav šaubu, ka pārredzamā nākotnē tas netiks mainīts. Kas tad bija deklarācijā teikts par sakariem ar dzimteni? Atļaušos šoreiz citēt divas šī dokumenta nodaļas:

V Daugavas Vanagu organizācija noraida jebkāda veida sadarbību ar Maskavas komūnistu varas organiem Latvijā, izslēdzot sakaru meklēšanu ar viņu iestādēm, kuŗas uzskatāmas par latviešu tautas nebrīvības un ciešanu laika ļaunumu.

VI Daugavas Vanagu organizācija ies visus ceļus, izmantos katru iespēju un netaupīs līdzekļus, nesot arī nepieciešamos upuŗus, lai uzturētu sakarus ar tautu dzimtenē.

Daugavas Vanagu organizācija ir pārliecībā, ka Latvijas nākotnes izcīnītāji un jaunās atbrīvotās Latvijas cēlāji ir galvenā kārtā tā tautas daļa, kas saistīta ar savu senču zemi dzimtenē, jo tā vislabāk pārzina apstākļus, vajadzības un iespējas, kā atbrīvoties no okupācijas un krievu komūnisma jūga. To latviešu galvenais uzdevums, kas atrodas svešumā, ir sniegt tautiešiem dzimtenē pareizas ziņas par apstākļiem pasaulē, informēt mums draudzīgo valstu valdības par Padomju Savienības brutālajām apspiešanas metodēm, genocīdu ieskaitot, kas vērstas pret latviešu tautu, kā arī censties noskaņot rietumu sabiedrisko domu Latvijas brīvības atgūšanas labā.

Daugavas Vanagu organizācija darīs visu, kas tās spēkā, lai palīdzētu tautiešiem tēvzemē cīnīties pret rusifikāciju, krievu imperiālismu un kolonialismu.

Daugavas Vanagu organizācija uzskata, ka ir tikai viena latviešu tauta, kas dzīvo okupētajā tēvzemē, izsūtījumu vietās un brīvajos Rietumos, kuŗai ir kopīgas sāpes par zaudēto neatkarību un kopīgas cerības par zaudētās brīvības atgūšanu.

Šoreiz svarīgāka ir V nodaļa. Pārējo es lūdzu izlasīt visiem, kas to būtu piemirsuši vai nav lasījuši. Tā iespiesta grāmatas LAIKS, TELPA, ĻAUDIS I daļas 382. lpp.

Visa šī deklarācija un politiskais darbības pamatu pamats un tās ievērošana ir prasāmi no ikviena mūsu biedra. Ja kāds to negrib ievērot, tad tam jāapzinās, ka viņš izdara nacionālu noziegumu un ka viņam pašam sev vai mūsu organizācijas vadībai ir jāievēro NOTEIKUMU DAUGAVAS VANAGU (DV) ORGANIZĀCIJAS DARBĪBAI 18. pants (šie noteikumi arī ir iespiesti minētās grāmatas 420. lpp.)

Bez tam visiem, kā vecajiem, tā jaunajiem DV organizācijas biedriem, sevišķi tās vadītājiem darbiniekiem, nepieciešams izlasīt visas minētās grāmatas trīs daļas. Tam nolūkam jau tā tika rakstīta.

Sakaru jautājumā DV biedriem ir jāuzklausa mūsu organizācijas priekšnieka Jāņa Frišvalda, DV vanadžu priekšnieces Austras Liepiņas un CV kultūras nozares vadītāja Varimanta Plūdona, kā arī citu vadītāju darbinieku norādījumi un deklarācijas, bet par visām lietām PBLA valdes priekšsēža Dr. O. Pavlovska un visas PBLA valdes vienprātīgie atzinumi šajos jautājumos, kā arī mācītāju J. Šmita. O. Brūvera, pārbēdzēja I. Lešinska un visu disidentu liecības ar izteikti skaidriem pierādījumiem par t.s. Kultūras sakaru komitejas darbību.

Par visām tikko notikušajām DV sanāksmēm (sevišķi ASV) un viņu lēmumiem parādījās daudz nevajadzīgu rakstu laikrakstos, radot arī lasītājos nesaprašanu par lēmumiem vienā vai otrā jautājumā. Ja kaut kas bija nepatīkams balsojumos par Mičigenas centru, tad tas nekādā gadījumā nebija vērsts pret latviešu jaunatni, bet šie lēmumi bija adresēti dažiem centra vadītājiem darbiniekiem, kas šo lēmumu (un pārrunu) motīvus neapšaubāmi ļoti labi arī saprata.

Visur centās visas ,,aplam'' izdarītās lietas piedēvēt karavīriem ar pārmetumiem, ka tie ir vienīgi grāvjos sēdētāji un atsaucoties tikai uz Cēdelgemas garu.

Par pašu Cēdelgemu rakstīts daudz jau minētā LAIKS, TELPA, ĻAUDIS I grāmatā. Tur 105. lpp. ir arī paskaidrojums par Cēdelgemas garu, kur starp citu teikts, ka ,,Cēdelgemas vēsture satur daudz apbrīnošanas cienīga. Latviešu karavīrs savus labos tikumus turēja svētus arī visgrūtākajās gūsta dienās un spēja domāt par Latvijas goda, slavas, brālības un pienākumu saglabāšanu. Latviešu karavīrs Cēdelgemā radīja jēdzienu — Cēdelgemas gars''. Otrā vietā par garu ir minēts tās pašas grāmatas 382. lpp., kur teikts: ,,Daugavas Vanagu organizācija darbojas Cēdelgemas garā, kas raksturojas dziļā patriotismā, uzticībā, brālībā un vienotībā''. Tātad, Cēdelgemas gars nav nekāds mistisks jēdziens, bet par to runā vīri tikai tad, kad mums dažiem sāk jau zust patriotisms, uzticība, brālība un vienotība.

Šķiet, lielākas neskaidrības valda par to, kas ir kanaks.

Šo rindu autors Kanadas DV delegātu sapulcē, 1970. gada 21. martā šī vārda nozīmi izskaidroja, toreiz izvērtējot DV organizācijas darbību.

Šis polinēziešu vai havajiešu vārds ir cīnītāja apzīmējums un Latvijā bija jau pazīstams pirms valsts tapšanas, kad notika cīņa ar Krievijas patvaldību. Otrā pasaules kara laikā, kad atkal bija jācīnās pret patvaldību, kanaka apzīmējumu pārņēma arī karavīri. Šis vārds šodien arī trimdā un dzimtenē lietots bieži un pasaka, ka: kanaks ir cīnītājs par savas tautas un valsts tiesībām; kanaks ir mūsu nacionālās un sabiedriskās dzīves mugurkauls un mūsu tautas sirdsapziņa;

kanaks dzīvo, strādā un cīnās trimdā un dzimtenē;
kanakam nav lielākas mīlestības par mīlestību pret savu tautu;
kanaki nav šķirojami sievās, vīros un bērnos, kanaks ir ikviens latvietis, kas par visu augstāk vērtē brīvību un tiesības būt brīvam;
kanaks nekā neaizmirst un nekad nepiedod to, kas pāri nodarīts mūsu tautai;
kanaks zina, ja mūsu tēvu tēvi būtu piedavuši krieviem vai vāciešiem, tad mūsu tautas sen jau vairs nebūtu;
kanaks nekad nies kopā ar komūnismu vai citu nebrīvības un necilvēcības ,,ismu'';
kanaks ir visur tur, kur tā darbus un stāju prasa Latvijas un latviešu tautas slava un gods.

Un beidzot: kanaks ir DV saimes atbildīgs loceklis un zina, ka DV organizācija sevī iemieso Latvijas gara īstenību. Un šī gara īstenība uzliek kanakam būt iecirtīgam un cīņas apņēmīgam un viņš zina, ka šī iecirtība un apņēmība arī darīs brīvu mūsu dzimto zemi.

Šodien lai visi zinām un saprotam savus pienākumus un uzdevumus, kādus visos gaŗajos vēstures gados ir nesis Latvijas zemnieks un strādnieks. Latvijas darba ļaudis bija tie, kas kā kanaki pastāvējuši senajos cīņu laukos un pastāv savos pienākumos pret tautu un valsti arī šobaltdien.

Lieka strīdēšanās DV sabiedrībā ir nevietā, un jānožēlo visi tie ,,jauno ceļu'' meklētāji sakariem ar dzimteni, kas neprot vai negrib izvērtēt čekas sekmīgo darbību mūsu vienības šķelšanai, un dažu aktīvo darbinieku iedoma, ka čekistu var tikpat viegli apmānīt katrs ganu zēns, kā tas to darījis mūsu tautas teikās un pasakās ar labsirdīgo latviešu velnu. Tagad šis velns nav vairs ar tādu labsirdību, un mums dziļi jānožēlo, ka mūsu trimdas saimē ir radušies ,,sakarnieki'', kas pat neapzinās, kādā veidā tie pakalpo šo laiku velnam. Mums atliek vienīgi cerēt, ka tie visi kādreiz, kā tas notika pagājušā vasarā mūsu jaunatnes kongresā Anglijā, atzīs savu maldīšanos.

Bet dažādo jautājumu iztirzāšana DV gadskārtējās sapulcēs un dažādie strīdi nav nekas negātīvs, bet gan ļoti pozītīva parādība, kas ienes plašāku skaidrību mūsu organizācijas saimē, kā arī dažkārt piemirsto Cēdelgemas garu un kanaku izpratni, kā pildāmi pienākumi pret tautu un tēvzemi.

Latvieši zina, ka ,,brīvību, tāpat kā dzīvību, pelna tikai tas, kas par to diendienā cīnās — ar ieroci, vārdu, spalvu, otu vai kaltu''. Šie Gētes Fausta vārdi arī raksturo DV organizācijas darbus nākotnē:

1) ar ikdienas darbiem palikt apņēmībā sargāt savu kultūras un nacionālo apziņu;
2) ar savu latvisko stāju kļūt par paraugu visai mūsu trimdas saimei kā arī savai tautai dzimtenē;
3) nekad nepagurst darbos, talkā aicinot arī mūsu jaunu maiņu.

Bez jaunatnes ienākšanas mūsu organizācijā mēs izputēsim, tāpat kā jaunatne izputēs bez mums.

Un beidzot: Daugavas Vanagu organizācija uzskata ciešu *visas* latviešu tautas saliedētību par drošāko pamatu kopīgo mērķu sasniegšanai un noraida katra veida savstarpēju apkarošanos un šķelšanos, par ko tik ,,gādīgi rūpējas'' čeka.

Daugavas Vanagu organizācija ir sekmējusi un sekmēs mūsu latviešu skolu, jaunatnes un kultūras pasākumu darbību, uzskatot, ka uz visu minēto balstās latviešu tautas nākotne te un dzimtenē.

Ir tikai viens — nacionāla rakstura ceļš, bet viss mūsu darbs, nenovirzoties no šī ceļa, prasa lielu gribu, uzņēmību, uzticību un pārliecību. Cita ceļa mums nav. Un pa to mums jāiet visiem kopā.

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Vilis Hāzners

Pielikums Nr. 21.

PAR DISCIPLĪNAS JAUTĀJUMIEM

Šķiet, ir labi, ja laiku pa laikam parunājam arī par disciplīnas jautājumiem, kaut tas DV organizācijā šķistos nevajadzīgs temats. Kad dibināja DV organizāciju tālajā Cēdelgemā, tad par dažiem jautājumiem runāt nevajadzēja, jo visi bijām bijušie kaŗavīri, kuŗiem vārds disciplīna bija pati par sevi saprotama lieta, kaut arī pirmajās organizācijas dibināšanas sapulcēs bija atkrituši vārdi ,,priekšniecība'' un ,,komandēšana'' un to vietā stājies vārds ,,demokratija'', kuŗu gan pavadīja vārds ,,autoritāte''. Kopš pirmās DV dibināšanas sapulces arī tās vadībā ievēlēti vīri ar izteiksmīgo vienotājas autoritātes vārdu. Un tā tas ir bijis visus šos 35 darbības gadus gan DV CV, gan lokālās (zemju) vadības amatos. Un ja mēs dažkārt uzsveŗam mūsu organizācijas vienotību, panākumus, garu, bagātības un spēku, tad tas nenoliedzami balstās uz autoritātes un negrozītas disciplīnas, vai pareizāk, pašdisciplīnas paturēšanu!

Un tomēr pēdējos gados mums nācies dzirdēt un redzēt, ka dažiem biedriem iepretim organizācijas mērķiem un ideoloģijai ne vienmēr palicis tāds gars, kāds bija ilgajos darbības gados. Ir it kā sākušas zust pieņemtās morālās normas, dažkārt paši par daudz aizraujamies ar t.s. iekšpolītisko darbību un vairs negribam vai pat neprotam rēķināties ar sabiedriskām darbības normām, bet bieži vien sākam pakļauties politiskās darbības nerakstītiem likumiem, ka politikā nedrīkstot darboties ar ,,morālām normām aptīti darbinieki''. Un tā mūsu ierastajā darbībā sākas pat dažādas kombinācijas, kas ienes DV sadzīves garā un tradicijās jaunas nevēlamas vēsmas. Jau nesen šo rindu rakstītājam bija pat jāpiemin Cēdelgemas gars un kanaku pienākumi, kaut tas visiem zināms.

Pats par sevi saprotams, ka tik lielā un visas pasaules telpā izvērstā organizācijā, kāda ir DV, būtu lieki prasīt, lai visi tās biedri, visviens kādos jautājumos, savos uzskatos būtu pilnīgi vienprātīgi un starp tiem nedrīkstētu būt viena otra naīvitāte, iedomība vai citas negātīvās sabiedriskās dzīves īpašības, neskatoties uz to, ka mums pastāv iespēja visu negātīvo un arī pozitīvo iztirzāt savos izdevumos — DVM un Latvija Amerikā, kā arī ik gadu vai pat biežāk izrunāt biedru, delegātu vai CV sēdēs un tad, atrodot labāko un vairākuma uzskatos vēlamo atrisinājumu, kam gan jāsaskan ar mūsu organizācijas darbības pamatnoteikumiem, statūtiem, pieņemtām deklarācijām v.c. dokumentiem un tradicijām, tos stingri respektēt ar visu sirdi,

demokratijas dziļāko izpratni, un arī tad vairs nenovirzīties ne par milimetru no vispārējiem vairākuma atzinumiem, lēmumiem vai dažādos organizācijas dokumentos minētiem norādījumiem. Reizē būtu liela kļūda, ja mēs neļautu savu biedru rakstos vai runās paust viņu uzskatus, tos uzklausot mierīgā garā un pēc tam pieņemt vai noraidīt visu, kas nekalpo mūsu stājai, vienotībai, uzdevumiem un garam. Tas arī gandrīz vienmēr mūsu organizācijā tā ir bijis. Tomēr — lietojot vārdiņu ,,gandrīz vienmēr'', varam saprast, ka kaut kas tomēr vienmēr tā it kā nebūtu bijis.

Un tā šie vārdiņi ,,gandrīz vienmēr'' ir arī likti šī raksta satura pamatā. Kāpēc? Šis ,,kāpēc'' arī neprasa nekādu uzsvērumu, jo mēs visi taču zinām un redzam, ka iemesls šim rakstam nav jāmeklē pašu mājās, bet gan ienaidnieka nometnē, proti — okupētās Latvijas t.s. kultūras sakaru komitejas pasākumos, kas vērsti pret trimdas saimes vienotību un cenšanos sagraut mūsu svešumā dzīvojošo latviešu sabiedrību, kuŗa savos darbības pamatos likusi cīņu par brīvības atgūšanu mūsu tēvu zemei. Nav šaubu, ka mēs visi zinām, ka šī komiteja ir paslēpusies vienīgi zem ,,kultūras'' komitejas vārda un patiesībā tā ir tagadējās Latvijas Valsts drošības komitejas (ko vislabāk pazīstam ar vārdu ,,čeka'') filiāle, kuŗai nav ne mazāko sakaru ar kultūras uzturēšanu starp tautu dzimtenē un svešumā, bet kuŗa savu nosaukumu izmanto vienīgi mūsu svešumā dzīvojošo, sevišķi jaunatnes, prātu jaukšanai. Būtu aplam mums paslēpties aiz kāda miglaina plīvura un neredzēt (ko daži arī dara!), ka čeka ir jau guvusi zināmus panākumus un ka mēs trimdā jau esam savos uzskatos par t.s. kultūras sakariem ar tautu dzimtenē sadalījušies divās daļās, un pat vēl vairāk — esam jau sākuši viens otru apkaŗot un pie kopīgiem uzskatiem šajos jautājumos vairs neprotam tikt.

Tas zināmā mērā pat notiek DV organizācijā, un par šiem jautājumiem jau strīdas arī citas mūsu lielās un globālās organizācijas, kā piem., mūsu baznīcas, korporācijas, vadītāji skautu un gaidu jendās un arī daudzas privāta rakstura organizācijas un biedrības. Kaut arī dažās no tām valda stingra iekšēja disciplīna, bieži vien nepieciešamo vienotību tur vairs nemana. Tā dažādi uzskati pastāv skautu un gaidu vadītāju aprindās, ALMA, LaRā, mūsu draudzēs u. c., bet vienoti sakarnieki ir Dardedzē (Kanadā), Latviešu kultūras veicināšanas biedrībā (Vācijā), Latviešu jaunatnes organizācijās (gandrīz visās trimdas zemēs), arī vēl citur.

Visās minētajās organizācijās, draudzēs, biedrībās, kā arī privātpasākumu vienībās ir arī mūsu DV organizācijas biedri un tā mums ir tiesības arī citu grupējumu darbību ne vien pieminēt, bet arī par tiem runāt, tos ietilpinot vispārējā disciplīnas jautājumā.

Mums, Daugavas Vanagiem, nekādā gadījumā nedrīkstētu būt pieņemama dažādu čekas dienestā esošo personu aicināšana ciemoties mūsu mājās, rietumu augstākās mācības iestādēs, rīkot viņus uzstāšanos, viņus cildināt mūsu jaunatnes organizāciju sanāksmēs, piekrist dot priekšroku Latvijā radušos kultūras vērtību iztirzāšanai, atstājot novārtā vai nemaz nepieminot mūsu trimdā radušās kultūras vērtības, kā tas jau noticis 2x2 nometnēs, Mičigenas studentu centrā un vēl citur, kur literāro vai citu darbu iztirzāšanā dota priekšroka Ziedonim, Peteram, Paulam u.c. kā tas bijis arī Jaunās Gaitas aprindās, vasaras vidusskolās, rakstnieku un mākslinieku sanāksmēs,

pilnīgi ignorējot mūsu kultūras vērtību devumu. Kurp tad mēs ejam un kas mēs esam?

Ja nu mēs esam trimdinieki, tad mūsu pienākums ir vispirms pazīt pašiem sevi un tikai pēc tam pievērst uzmanību dzimtenē radušamies kultūras vērtībām, kuŗas nekādā gadījumā nedrīkstam novērtēt par zemu. Bet padoties čekas ,,pakalpojumiem'' tomēr nedrīkst ļaut mūsu gods!

Bet kāpēc jārunā par disciplīnas jautājumiem?

Atbildēt ir vienkārši: mūs satrauc ziņas, kas nāk no Rīgas, un jau pieminētās un vēl citas negātīvās parādības, kas uzpeldējušas sevišķi pēdējā laikā.

Pirmkārt, par Rīgu. No čekas resp. Kultūras sakaru komitejas aprindām pienāk ziņas, ka viņiem jau esot tūkstošu latviešu, kā viņi saka, emigrantu, kas uzturot sakarus ar šo komiteju. Bez tam nav vairs nezināmas šīs aktīvitātes trimdinieku starpā. Nav nekāds noslēpums, ka šīs komitejas aģenti ciemojušies mūsu mājās visās trimdas zemēs, tie bieži pat sirsnīgi atklāti uzņemti. Mēs zinām, ka šī komiteja dažus gadus rīkoja jaunatnes kursus Rīgā un Turku, un ne jau, lai rūpētos par mūsu jaunatnes latvisko audzināšanu, bet gan, lai tos savervētu savu interešu vajadzībām. Mēs arī zinām, ka jau astoņi no šiem ,,kursantiem'' (Mellakauls pat publiski pag. gadā) par uzdevumiem, kas saņemti no čekas, ir atzinušies, un mēs arī zinām, kādi šie uzdevumi bijuši. Mēs zinām, ka dažādos veidos ,,apstrādāti'' arī vairāki tūristi (kuŗi arī atzinušies). Un tā arī nav vairs noslēpums, kādas čekas intereses ir bijušas. Minēsim tikai dažas: 1. reklāmēt nepieciešamību braukt ciemos uz Latviju (lai tur ievestu nepieciešamo valūtu un atkal viņiem rastos jaunas iespējas savervēt pakalpiņus); 2. trimdā visos iespējamos veidos un vietās runāt, ka mums nav vajadzības nodarboties ar politiku, jo to jau taisot Rīga un mums vienīgi vajagot nodarboties ar kultūras jautājumiem (saprotams, Rīgas vadībā); 3. mums vajagot labot latviešu valodu un runāt un rakstīt tā, kā to nosaka tagadējā Latvijā lietotā pareizrakstība (to arī jau sāk aizstāvēt daži trimdas ,,valodnieki'', kaut gan šķiet, ka neviens no tiem nav lasījis tagadējās Rīgas publikācijas!); 4. jauniešus apmāca vai iestāsta tiem ,,spēlēt iereibušus vai citādi apskurbušus'' un ar savu uzvešanos traucēt svešuma jaunatnes sanāksmes, kā arī taisīt dažādus skandalozus trikus lielākās latviešu sanāksmēs (dziesmu svētkos vai citur), lai tā diskriminētu mūsu sabiedrību apmešanās zemēs un jauktu visas aktīvitātes, kas Rīgai nepatīk; 5. traucēt Latvijas diplomātisko pārstāvību darbību, prasot tiem dažādus paskaidrojumus, norēķinus u.c.; 6. atturēties no latviešu dievkalpojumu apmeklēšanas un draudžu darba atbalstīšanas; 7. sniegt dažādus kompromitējošus rakstus par latviešu sabiedriskiem un politiskiem darbiniekiem Rīgā izdotā laikrakstā Dzimtenes Balss, ko bez maksas piesūta trimdiniekiem; 8. sniegt dažādas izziņas par trimdas vadošiem darbiniekiem; 9. palīdzēt tiesāt ,,kaŗa noziedzniekus'' (iecinot to prāvās vai sameklējot lieciniekus, kas gatavi to darīt); 10. jaunatnes svētkos vai citos sarīkojumos pierunāt, lai kādus priekšnesumus (teātŗa izrādes, dziesmas u.c.) uzvestu ar dzimtenē rakstītiem tekstiem vai melodijām u.t.t., kas arī jau samērā sekmīgi tiek darīts, lai ,,dumjos trimdiniekus'' iepazīstinātu ar ,,patiesu'' latviešu kultūru; 11. kompromitēt iespējamos veidos tos trimdas politiskos un sabiedriskos darbiniekus, kam Latvijā piederīgie vai paziņas ir komūnistu partijas biedri, lai arī svešumā

esošos radus vai draugus ,,pataisītu'' par komūnistiem, tā sējot neuzticības sēklu trimdinieku saimē (kas arī diezgan sekmīgi tiek darīts!); 12. radīt pārliecību, ka Rīgas vai vispār Latvijas rakstnieku, dzejnieku vai pat partijas biedru publicējumos vai izteicienos ir atrodami dažādi ,,zemteksti'', kas pauž par latviešu nacionālisma izpausmēm dzimtenē (tādus arī trimdā daži ,,speciālisti'' spēj atrast, kaut gan dzimtenē jaunatne, pat dzimtenes pagrīdnieki, šo ,,bazūnistu''darbos nekā tamlīdzīga neatrod!).

Šie vēl nav visi ,,kultūrnieku'' uzdevumi, un varētu pieminēt arī daudzus citus. Pozitīvais pie mums svešumā ir tas, ka apzinīgie latviešu jaunieši ir jau paši čekas nolūkus aptvēruši un Rīgas kursi jau ir izčāksējuši. Vienīgi tūrisms uz Rīgu nav apstājies un neapstāsies, jo tam ir arī daudz pozitīvas nozīmes, kaut čekas ,,draudzība'' arvien augtin aug un tā mums nav pārsteigums, ka daudzi tūristi atgriežas no dzimtenes ,,ar aizsietām mutēm'', izstājas pat no ,,fašistiskās DV organizācijas'', draudzēm, biedrībām, jo čeka tiem arī piedraud, ja ko negatīvu (vai patiesību) par dzimtenes vērojumiem stāstīs, tad lai rēķinās ar to, ka cietīs viņu piederīgie, vai arī pašus ķers ,,čekas gaŗā roka'' (kas jau arī noticis). Mums gan ir daži ,,gudrie'', kas mēģina iegalvot, ka čeku var viegli apmānīt, nav arī noslēpums, ka dažas organizācijas uz Rīgu sūtījušas pat savus sakarniekus, tos paviršī vai arī diezgan labi sagatavojot, bet mēs arī zinām, ka tie visi iekrituši čekas nagos, par ko vislabāk varētu pastāstīt latviešu sociāldemokratu partijas aktīvisti, kuŗu rindās pat dzimtenē un arī Stokholmā bija iefiltrējušies čekisti.

Šī raksta lasītājiem viss pastāstītais liksies sīkumi, kam nav vērts pat pievērst vērību, un mēs pat bieži attaisnojam kultūras darbiniekus trimdā, kas vienīgi savas popularitātes dēļ cenšas iekļūt Rīgas kultūras dzīvē, un visu to no malas vērojot un čekas iespējām un varēšanai sava naīvuma dēļ neticot, pavisam maldīgi domājam, ka šo ,,sīkumu'' radītāji to dara aiz mīlestības uz savu tautu un pat negribam ticēt, ka par katru sīkumu (arī par ceļa naudas segšanu un uzturēšanos Rīgā) viņi ir spiesti kaut kādā veidā arvien pakalpot čekai, tāpat arī ,,zemtekstu bazūnisti'' gaužām kļūdās.

Neprasdami, negribēdami vai nevarēdami izsekot čekas ,,bundziniekiem'', mēs neredzam, ka čeka savu lielo trimdas graušanas celtni ceļ no maziem ķieģelīšiem un, visus tos kopā saliekot, veido lielu ,,stūra māju'' (līdzīgi Rīgai), kuŗas dzīvokļos arvien vairāk tiek sagatavots graušanas un šķelšanas darbs (ja vārds ,,iznīcināšana'' būtu par stingru teikts).

Un tā šķiet, ka ir vietā runāt par DV un vispār trimdas saimes disciplīnu vai varbūt pareizāk — pašdisciplīnu, kas ir mūsu stiprākais spēks darbībā par brīvības atgūšanu Latvijai, ko taču gribam mēs visi — šeit trimdā un dzimtenē!

Sakarā ar tautu dzimtenē un vienu otru komūnistiskās partijas neapmierināto ir daudzi desmiti citu ceļu, un nekādā gadījumā nav izmantojama čekas ,,labvēlība''. Kādi šie ceļi ir un cik tie iedarbīgi, liecina Latvijas komūnistiskās partijas CK pirmā sekretāra Augusta Vosa runa š.g. 28. jūnijā Rīgā, kad tur pulcējās Vissavienības zinātniski praktiskā konferencē. Līdz šim laikam, kopš Latvijas okupācijas, Maskavas ielikteņi nebija izvirduši tādu naida izpausmi pret trimdiniekiem (viņi saka: emigranti) kā šoreiz, arī atzīdamies, ka mūsu panākumi cīņā par Latvijas nacionālo at-

jaunošanu ir sekmīgi. Šīs runas saturs ir atreferēts Rīgā izdotā ,,Cīņā'' š.g. 29. jūnijā un daļēji atstāstīts ,,Laika'' 24. jūlija un ,,Latvija Amerikā'' 28. augusta izdevumos.

Šī Vosa runa ir labākais liecinājums nepieciešamībai saturēt mūsu trimdas saimes disciplīnu un dara godu ne vien PBLA, bet arī citām trimdas centrālām organizācijām, arī mums, Daugavas Vanagiem.

Šis raksts ir domāts mūsu apmuļķotiem vai nomaldījušamies trimdas latviešiem, un ja nu mēs nespējam runāt par iemesliem, kāpēc Latvijas daudziem apmeklētājiem ir ,,aizsietas mutes'' un kādā veidā partija apmāna mūsu jaunatni, tad tā ir neiedomājama vājuma pazīme, kuŗai nedrīkst padoties neviens trimdinieks.

Mums visiem ir jāiztur līdz Latvijas brīvības dienas atnākšanai, lai cik arī tas ieilgtu, un jādara viss, lai tā ātrāk pienāktu un mēs saglabātu ja ne sevi, tad mūsu tautu dzimtenē mūsu nākotnei. Šī saglabāšana galvenokārt taču ir atkarīga no mūsu disciplīnas šeit un dzimtenē!

Vilis Hāzners

Pielikums Nr. 22

Daugavas Vanagu svinīgais solījums

Mēs nešaubīgi ticam, ka Latvija atkal būs brīva, nacionāla un neatkarīga valsts, kuŗā visa valsts vara piederēs latviešu tautai.

Mēs sveicam sarkanbaltsarkano karogu, kas vadīja mūsu pulkus kaujās un, plīvojot pāri Latvijas zemei, arvien mums atgādināja upuŗus, ar ko bija pirkta mūsu brīvība. Mēs nešaubāmies, ka šie karogi atkal reiz plīvos brīvās Latvijas vējos pie Dzintarjūras.

Mēs godinām mātes un tēvus, kuŗu dēli atdevuši savu dzīvību par Latvijas brīvību, latvju sievas un bērnus, kuŗu vīri un tēvi palika kaŗa un cīņu laukos, visus kaŗavīrus, kas no Latvijas senvēstures laikiem cīnījušies brīvības vārdā: vecos strēlniekus, atbrīvošanas cīņu dalībniekus, varoņus lāčplēšus, latviešu kaŗa invalidus un latviešu leģiona vīrus.

Mēs pieminam savus kritušos biedrus. Lielākais piemineklis viņu upuŗiem ir mūsu griba dzīvot, strādāt un cīnīties par tiem pašiem mērķiem par kuŗiem viņi atdeva savu dzīvību.

Mēs solāmies palikt mūžam uzticīgi sarkanbaltsarkanajam karogam, mūsu tēvzemei Latvijai un mūsu tautas brīvības ideāliem.

Mēs mīlam mieru, bet vairāk par mieru — brīvību.

Par Latvijas brīvību esam gatavi ziedot dzīvību.

Pieņemts pēc DV CV kultūras nozares vadītāja E. Krūkas priekšlikuma DV CV 1973. gada 19./20. maija sēdē Londonā.

PĒCVĀRDI

Daugavas Vanagu pirmie 25 gadi iezīmējās ar organizācijas spontānu izaugšanu — kodolā un perifērijās, kā arī lielu noturību darbībā. Tai ziņā izteikta nozīme bija dibinātāju paaudzes vairākuma kopējiem agrākiem pārdzīvojumiem un atmiņām, pirmo vadītāju lielajai autoritātei un biedru lielai daļai esot spēka un brieduma gados. Daudz kas viegli kārtojās vietējās pašierosmes ceļā. Organizācijas tuvākā nākotne neradīja pamatu bažām.

Sekojošos desmit gados ,,lietas vairs nekārtojās pašas no sevis''. Plaši pazīstamie vadītāji plkv. Vilis Janums un maj. Vilis Hāzners vairs neatradās priekšgalā, līdzīgām maiņām iezīmējoties zemēs un uz vietām. Ne vienā vien sirdī rimtāka bija kļuvusi sākotnējā degsme. Bija jāvēro un jāpārvērtē, jāmēģina izvērst centrālās valdes prezidija vadības darbs. Vadības kodolam trūka vairāku agrāko labvēlīgo darbības priekšnoteikumu. Ar valdes gadskārtējo sēžu, piemērotās izdevībās, izkārtošanu dažādās zemēs mēģināja stiprināt saites ar zemju saimju vadību. Plašākā mērogā kopību un tuvību veicināja Globālās DV dienas 1976. un 1981. gadā. Liela nozīme bijusi rakstītajam vārdam: DV Mēnešrakstam, laikr. Latvija Amerikā, lielajai un mazajai presei.

Reti kur kāda jauna nodaļa vai apvienība radusies vietējās pašierosmes ceļā. Atkārtoti mēģinājumi, tādā vai citādā veidā, panākt darbības atjaunošanu vai jaunas nodaļas dibināšanu dažā tālā zemē — nav īstenojušies. Varam tikai priecāties, ka izdevies savu pastāvēšanu saglabāt dažai mazai kādas zemes vienīgajai nodaļai, kamēr Anglijā un Rietumvācijā dažas apklusušas. Biedru kopskaits visumā palicis stabils, pat uzrādījis kāpošu līkni, vismaz ASV un Austrālijā, bet desmitgades beigās bija pamanāma slīdēšana. Biedru procentuāli lielāko daļu tagad veido pāri pusmūžam esošie.

Ar jaunatnes iesaistīšanu nav gluži sekmējies, kaut biedri vecumā līdz 35 gadiem kopskaitā apm. tikpat daudz kā visām dažādo kontinentu jaunatnes apvienībām kopā. Centrālās valdes jaunatnes nozares vadība atradusies gan profesionāli, gan gados jaunu vadītāju rokās. Informācijai un ieinteresēšanai kalpojušas Centrālās valdes pāris publikācijas. Kā pierādījies, panākumi galvenokārt atkarīgi no vietējo saimju apstākļiem un to vadības rīcības.

Organizācijas nostāja politiskās trimdas pamatuzdevumos palikusi negrozīta, proti — par galveno uzskatot darbību brīvas un demokratiskas Latvijas valsts atjaunošanas labā! Vietumis domas dalījušās par tai virzienā ejamiem ceļiem, radot pat savstarpējus asumus. Tai ziņā bijis jāsastopas ar parādībām un problēmām, kādas agrāk nebija manāmas. Piedevām — nākuši apvainojumi un tiesu procesi pret bijušiem latviešu karavīriem, par it kā kādiem

nodarījumiem 2. pasaules kara gājumā. Viņu aizstāvēšanai pastāvošo likumu robežās bijis jāpalīdz gādāt piemērotas iespējas un nepieciešamie līdzekļi. Organizācijas darbības nozīmību apliecinājuši Latvijas okupantu turpinātie mūsu kopības nomelnojumi.

Par organizācijas vispārējo darbību stāsta šīs grāmatas daudzie raksti, ziņas, statistika un foto attēli. Īsumā atzīmētas arī daudzās publikācijas, kas tieši šais desmit gados ieraudzījušas dienas gaismu, lai dokumentētu pašu darbību, latviešu nacionālo karavīru cīņas un upurus, lai pateiktu vajadzīgo mūsējiem, bet nācijas likteni un brīvības prasību izteiktu citām tautām. Tas viss ir veikums, ar ko pamatā visi varam būt lepni, reizē pasakot paldies biedriem, darbiniekiem un latviešu sabiedrībai par atsaucību vispār! Lielākā pateicība lai Daugavas Vanagu ģenerālsekretāram A.J. Bērziņam par šīs grāmatas manuskripta sagatavošanu un visām neskaitāmām rūpēm tās izdošanas un izplatīšanas sakarībā! Paldies arī visiem viņa talciniekiem un Amber spiestuvei, Toronto!

DV organizācija arī pēdējos desmit gados ar gara ieročiem un citādi turpinājusi strādāt un pūlēties mūsu tautas un Latvijas interešu labā! Varam būt pārliecināti, ka tas tiks turpināts nākotnē! Kaut event. mūsu skaitliskais sastāvs varētu mazināties, vairāki praktiskie priekšnoteikumi sekmīgam politiskajam un politiskās informācijas darbam pat uzlabosies. Politiskie iemesli ir tieši tie, un no tiem izrietošā sūtība, kuru dēļ atrodamies prom no tēvzemes! Tāpēc paļāvībā varam raudzīties pretim arvien jauniem darbiem!

Jānis Frišvalds,
Daugavas Vanagu priekšnieks.

Notinghamā, Anglijā,
1984. gada 16. martā.

Grāmatā minēto personu saraksts

A

Abakuks Aug. 16, 50, 139, 303
Abakuks, A. Dr. 261
Ābele, A. 223
Ābele, D. 257
Ābele, E. 194, 197, 198, 225, 228, 510, 511, 636
Ābele, S. 257
Ābele, V. 194
Ābelīte, Dz. 420
Ābeļkoks, R. 731, 772
Ābeltiņa, D. 398
Ābeltiņš, K. 554
Abene, A. 425
Ābola, N. 199
Āboliņa, N. 188, 362
Āboliņa, Z. 238
Āboliņš, Arn. 54
Āboliņš, Arv. 198, 438
Āboliņš, G. 198, 439
Āboliņš, I. 690
Āboliņš, J. 183, 352, 358, 359, 360
Āboliņš, K. 236
Āboliņš, L. 771
Āboliņš, Rūd. 198
Āboliņš, R., prāv. 439, 440
Āboltiņš, I. 691
Abraham, E. 593
Abrama, A. 187, 325, 327, 337
Abrams, V. 114
Abučs, J. 28, 166
Adama, E. 641
Adama, H. 390
Adama, S.J. 641
Adamsone, E. 338
Adamsone, Z. 182
Ādamsons, J. 150
Ādamsons, M. 251
Adītājs, A. 178, 195, 434, 435
Ādlere, R. 202
Ādmine, A.M. 190
Ādminis, V. 111, 571
Agrums, D. 383
Aigars, H. 182, 789
Aigars, P. 738
Aire, E. 531, 533
Aire, V. 533
Aisters, J. 361
Aivars, I. 229, 233
Aivars, O. 185, 194, 243, 244
Aizstrauts, A. 430
Akermane, I. 226, 298, 305
Akermane, M. 226
Akermanis, J. 305
Akermanis, V. 455, 459, 483
Akmentiņš, R. 803
Akots, E. 487
Akots, Z. 198, 607, 609, 679, 680, 681, 682, 683, 695
Alberts, H. 660
Albovs, S. 240, 241
Albrecht, H. 735
Alchemovičs, G. 396
Aleksejeva, M. 415
Alferovs, G. 198, 243
Aļimovs, A. 425
Alksne, V. 636
Alksnis, A., Dr. 35, 139
Alksnis, A. 635
Alksnis, J. 810
Alksnis, P. 198
Alksnis, R. 535, 536, 538, 542, 601, 608, 642, 643
Alksnis, M. 637
Alksnīte, E. 193, 199, 208, 268, 270
Alksnītis, A. 202
Alksnītis, E. 268, 269, 270
Alkste, V. 482, 490, 494
Aļļe, L. 387
Alste, V. 195, 493
Alster, V. 52
Āls, K. 802
Altmane, M. 189, 362
Aložāne, A. 198, 708, 798, 802
Ancāne, S. 168
Ancāns, A. 180, 603, 679, 681
Andersena, E. 569
Andersena, I. 636
Andersone, I. 198, 639, 640, 675
Andersons, A. 197
Andersons, B. 184, 454, 455, 484, 535

Andersons, E. 54, 55, 58, 59, 60, 72
Andriksone, E. 226
Andrupe, R. 107
Annunzio, F. 383
Ansbergs, J. 192, 197
Ansons, K. 294
Ansons, O. 679
Anstips, R. 146
Antēna, M. 198, 368, 369
Antēns, E. 198, 280, 282
Antiņa, D. 196, 362, 410
Antiņš, V. 319, 320, 323, 324, 325, 326, 327, 354, 358
Antonišķis, Dz. 189, 410
Apaļais, A. 570, 571
Aparjods, V. 24, 139, 318, 319, 321, 322, 327, 328, 329, 364, 414, 415, 431
Apars, R. 196, 807, 808, 809
Apeiķis, R. 379
Apele, M. 425
Apelis, A. 554
Apelis, G. 425
Apelis, I. 474, 554, 564
Aperāne, D. 424
Apināns, P. 199, 288
Apinis, J. 789
Apinis, K. 282, 284
Apinis, L. 182, 519, 523, 526
Apkalns, L. 743, 746
Apsītis, A. 779
Apsītis, E. 573, 574
Apse, A. 583, 591
Apše, A. 196, 738, 783
Apše, G. 180
Apše, J. 209, 282
Apšusals, J. 305
Arājs, P. 194, 419
Arbeiters, A. 183, 378
Ārena, M. 224
Āriņš, J. 284
Arkliņa, A. 291, 292
Arkliņš, J. 292, 293
Arlauska, S. 376
Ārste, K. 179
Artmanis, J. 691
Arums, R. 181
Aspere, E. 245
Atte, T. 305
Atkauķis, J. 690
Auers, V. 188, 193
Audriņš, J. 423, 424
Aufmanis, V. 50, 52, 55, 56, 139, 140, 474, 476, 481, 513, 538, 554, 564, 565
Auģe, E. 352
Auģis, J. 354
Augstums, A. 166, 169
Augšpolis, A. 270
Auniņa, E. 197
Auniņš, A. 7, 52, 442, 551, 555, 561, 564
Auniņš, G. 637
Ausala-Pālīte, M. 188, 738
Austriņa, A. 678
Austriņš, E. 678
Austriņš, K. 277, 279
Austrums, B. 410
Auza, R. 721, 760, 770, 771
Auzāns, V. 427, 430
Auzere, A. 425
Auziņa, A. 194, 197, 398
Auziņa, R. 343, 390
Auziņš, A. 185, 453, 454, 455, 474, 484
Auziņš, N. 256
Auziņš, V. 498, 505
Avena, A. 635
Avena, Dz. 251
Avena, V. 636
Avens, A. 542
Aveniņš, J. 623
Avotiņa, E. 228, 257
Avotiņš, A. 198, 425

B

Bachmanis, J. 241
Bachmane, M. 241
Bagatsing, R. 148
Bagun-Bērziņa, M. 184
Bagun-Bērziņš, A. 514, 515, 516, 517
Balode, A. 199, 507
Balode, D. 288
Balode, E. 197
Balode, I. 193, 410
Balode, M. 462, 518, 520, 521, 522, 523, 525, 526, 527, 528
Balode, N. 574

Balodis, A. 277
Balodis, Alb. 188, 193
Balodis, Arn. 179, 390, 391, 393
Balodis, Elm. 180, 302, 304
Balodis, Fr. 770, 786
Balodis, I. 198, 523
Balodis, Im. 289, 720, 721, 722, 736, 801
Balodis, J. (Holande) 595
Balodis, J. (dir. Austr.) 159
Balodis, J. (Melburna) 519, 527
Balodis, J. (Lommele) 146
Balodis, I.L. 193
Balodis, J., ģen. 366
Balodis, K. (Kanadā) 689
Balodis, K. (Anglijā) 294
Balodis, V. 180
Balodis, Ž. 512
Balmaka, R. 198, 495
Balsis, D. 390
Balsneris, A. 42, 198, 829, 837
Baltforss, V. 841
Baltiņš, A. 444, 483, 492
Baltiņš, J. 425, 426
Baltgalve, N. 194
Baltputne, V. 191, 195, 740, 783
Baltputnis, J. 783
Baltputnis, O. 41, 449, 707, 708, 709, 718, 719, 721, 740, 741, 743, 744, 749, 750, 751, 770, 782, 783, 807
Bandere, V. 177
Banga, E. 146
Bangerskis, R. 39, 161, 162, 163, 366
Bankevica, Dz. 288
Bārda, A. 198, 363, 364, 365
Bārda, V. 195
Bārdiņa, M. 198, 393
Bārdiņš, J. 390
Barkāns, A. 177, 309, 390
Barkāns, F. 653, 654
Bārs, J. 788
Baškere, Z. 196
Baštiks, V. 699
Batņa, A. 807
Bauers, J. 246
Bauers, V. 198, 425
Bauers-Zemgals, K. 210, 748
Baulis, E. 52
Baumane, M. 160
Baumanis, A. 257, 359
Baumanis, V. 492
Bauskis, J. 564
Baumanis, O. 425
Baža, K. 251
Bebere, H. 183, 225
Bebre, V. 694
Bebris, A. 114, 570, 571
Bebris, V. 290
Bedrīte, K. 195
Beikers, H. 385
Beimanis, A. 397
Beimanis, O. 27, 111, 112, 185, 193, 442, 444, 450, 533
Beitāne, 676
Beitāns, A. 192, 642
Beitiņš, J. 693
Beitiņš, V. 251
Belārs, B. 678, 681
Belkovskis, S. 198
Bell, 383
Beloglāzovs, A. 660
Beloschwoščiks, F. 146
Belsons, A. 430
Belte, Z. 379
Bencone, A. 182
Bencons, K. 31, 44, 58, 152, 168, 601, 603
Bendere, B. 195
Bendiņš, U. 691
Bendrups, L. 195
Bendrups, R. 782, 783
Bendrups, V. 156
Beņķīte-Jenkinsone, A. 199, 630
Beņķīte-Kalniņa, M. 187, 620, 630
Beņķis, S. 110
Bērends, K. 182, 584, 586, 588, 589, 590, 593, 594
Bērenfelde, V. 198, 425
Berga, V. 180, 225
Bergs, E. 497
Bergs, G. 244, 247
Bergs, R. 495
Bergholca, Kr. 836
Bergholcs, M. 179, 740, 750, 783
Berģis, V. 187, 193
Bergmane, V. 223, 280

Bergmanis, D. 430
Bergmanis, E. 257
Bergmanis, I. 323
Bergmanis, R. 391
Berķis, F. 609
Berngards, L. 644, 645, 647
Bernšteins, J. 541
Bērzkalne, M. 377
Bērzkalns, P. 377
Bērzkalns, J. 500, 503, 504, 505
Bertranda, J. 569
Bērziņa, A. 376
Bērziņa, B. 631
Bērziņa, E. 393
Bērziņa-Karlsone , E. 642
Bērziņa Ilga, 180, 620, 643, 660
Bērziņa, I. (Manheima) 813
Bērziņa, I. (Ķelne) 747
Bērziņa, M. 294, 533
Bērziņa, R. (Austrālija) 182, 193, 537, 543
Bērziņa, R. (Kanada) 660
Bērziņa, S. 274
Bērziņa Veronika, 49, 57, 736, 802
Bērziņa Vallija, 723, 748, 821, 822, 825
Bērziņa Zeltīte, 184
Bērziņa Zenta, 195
Bērziņš Alfrēds, 179, 386, 425, 443, 444, 486, 533, 554, 659, 824
Bērziņš Alfrēds-Jānis, 8, 9, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 33, 35, 41, 42, 45, 48, 49, 50, 54, 55, 56, 57, 58, 60, 65, 92, 110, 139, 140, 152, 165, 166, 579, 702, 714, 718, 735, 802
Bērziņš, A. (Anglija) 294
Bērziņš, A. (Kanada) 623
Bērziņš, Ansis, 192, 194
Bērziņš, Arnis, 673
Bērziņš, Artūrs, 197
Bērziņš, Arvīds, 198, 358
Bērziņš, E. 292, 533
Bērziņš, G. 50, 557
Bērziņš, I. 327, 329, 537
Bērziņš, Ints 789
Bērziņš, Jānis (Frankfurte) 779
Bērziņš, Jānis (Hanovera) 784
Bērziņš, Jānis (Kanada) 186, 609, 663, 665
Bērziņš, Jānis (ASV) 309, 377
Bērziņš, Jānis (Beļģija) 576
Bērziņš, Jānis (Austrālija) 197, 460, 462, 464, 465, 497, 519, 520, 523, 527, 529
Bērziņš, Juris, 179, 465, 523
Bērziņš, K. (Vācija), 803
Bērziņš, K. (Austrālija) 52, 247, 535, 536, 537, 538, 543, 609, 660
Bērziņš, Klāvs, 719, 720, 721, 753, 770, 778, 789, 793
Bērziņš, L. 487
Bērziņš, L.T. 197, 515
Bērziņš, M. 489, 490
Bērziņš, P. 378
Bērziņš, R. 142, 143, 144, 145, 195, 578, 642, 741, 743, 745, 747, 748
Bērziņš, S. 570
Bērziņš, T. 642
Bērziņš, V. (Austrālija) 177, 233, 244, 631
Bērziņš, V. (Vācija) 784
Bērziņš, V. (Kanada-Druva) 631
Bērziņš, V. (Kanada-Niagara Falls) 653
Bērziņš, Viesturs (Kanada) 667
Bērziņš, Z. 189, 194, 399
Bērztīss, O. 198
Bibelnieks, J. 354
Bička, G. 783
Bičolis, J. 107
Bidiņa, K. 267
Biezais, P. 744, 770, 795
Biezaitis, E. 487
Bikaunieks, B. 490
Bileskalna, M. 294
Birgele, N. 198
Birkšteina, J. 282
Birze, M. 573, 574
Birzgale, D. 229, 785
Birzgale, J. 245
Birzgalis, K. 244
Birzgalis, R. 42, 184, 360
Birzenieks, B. 199
Birzniece, Z. 197, 227, 291, 292, 293
Birznieks, J. 603, 691
Birznieks, K. 197, 282, 292

Birznieks, P. 435
Biseniece, M. 194, 225, 249
Bisenieks, N. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 24, 28, 29, 30, 32, 33, 35, 37, 41, 43, 88, 89, 99, 139, 149, 176, 242
Bisenieks, O. 462, 464, 465, 466, 474
Bite, E. 642
Bite, 359
Biters, E. 420
Bitmane, D. 635
Biviņš, V. 177, 539, 542
Blančards, J. 383
Blāķis, R. 390
Blauss, A. 180, 250, 251, 252
Blauss, V. 251
Blankenburgs, E. 262
Blankenburgs, V. 262
Blaževics, I. 179
Bleķis, A. 434
Bleķis, L. 434, 435
Blezūra, A. 239
Blezūra, B. 239
Blezūra, H. 242
Blezūra, O. 239
Blezūra, R. 239
Blezūra, Z. 239
Blīgzna, H. 237
Blīgzna, J. 188, 236
Blosfelde, J. 197, 251, 252, 253
Bluķis, J. 531, 533
Bluķis, K. 146
Bluķis, U. 425
Blumberga, Z. 42, 139
Blumbergs, K. 194, 679, 681
Blumfelde, L. 199, 506
Blunova, V. 197
Bodnieks, L. 280, 282
Bogdanovics, A. 813
Bogdanovičs, G. 194, 442, 443, 454, 474, 557, 558, 559, 564, 565
Bogens, J. 484
Boka, A. 198
Bokalders, A. 367
Bonaparts, E. 584, 585, 586, 592
Bongs, O. 210
Borbals, S. 383
Boreiko, M. 626
Boringere, B. 302
Bormeisters, T. 586
Bormeistere, D. 586
Bormeistere, I. 196, 586, 589
Bošs, F. 435
Boža, A. 584, 589, 590, 591
Bračko, V. 114
Bračs, G. 194, 443, 447, 449, 453, 533, 558
Bračs, J. 785
Bramanis, A. 305
Brants, A. 378
Brants, H. 194
Brants, V. 623
Brasavs, E. 821
Brasliņš, N. 180, 603, 607, 679, 690, 691
Brastiņš, E. 662
Brauķe, E. 378
Brauķis, H. 379, 380, 383
Braunfelde, H. 425, 426
Braunfelds, A. 198, 325, 326, 327, 329, 338, 423, 425, 426
Breikša, I. 33, 35, 37, 45, 48, 73, 76, 77, 79, 81, 82, 85, 87, 139, 231, 232, 328, 561, 601, 607, 619, 621, 636, 650, 664, 722, 723, 747
Breikšs, Dž. 277, 278, 279
Bremšs, Z. 195
Brencis, 736
Brice, E. 786, 788
Briede, A. 197, 603, 679
Briedis, A. 185, 193, 460, 462, 464, 465
Brikmanis, E. 282
Brikmanis, G. 17, 18, 24, 29, 31, 108, 139, 184, 193, 321, 377, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 608, 633, 634, 642, 643, 654, 664, 672, 676, 684
Brieze, E. 193
Brieze, R. 194
Britāls, R. 28, 29, 41, 139, 151, 601, 603, 607
Brīviņš, V. 534
Brīvkalns, A. 352, 358
Brīvkalns, T. 419
Brīvnieks, J. 194, 822
Broka, I. 301
Broka, J. 298, 305

Broks, P. 679, 681
Broks, R. 183, 193, 302, 304
Brolis, E. 196, 386, 387
Brumelis, A. 663, 679
Brūna, E. 391, 393, 394
Brūna, B. 493, 494
Brūns, J. 181, 390
Brūns, M. 490
Brunovskis, O. 178, 770, 792
Brusubārde, R. 145
Brusubārdis, E. III 415
Brūvers, D. 210, 353
Brūveris, O. 380
Brūze, E. 187, 634
Bruzgulis, J. 146
Bruzule, H. 291
Bučis, J. 290
Budevics, A. 305
Budiņa, R. 227
Budzis, A. 193
Buģis, A. 197
Bukovska, A. 631
Bukovska, A. 631
Bukovskis, J. 114
Bukovskis, N. 193
Bukovskis, Ž. 190, 195, 630, 631
Buks, F. 189, 389, 390
Buks, L. 512
Buks, V. 194
Bukults, A. 653
Bulāte, Z. 419
Bullītis, A. 182
Būmane, V. 798, 802
Būmanis, E. 736, 801, 802
Būmeisters, J. 389
Bumbieris, M. 28, 29, 30, 33, 37, 41, 43, 111, 112, 115, 139, 152, 184, 449, 454, 455, 456, 457, 458, 483, 538
Burģelis, M. 306
Burģis, A. 156, 157, 461
Burģis, G. 396, 398
Burģis, V. 191, 195, 395, 397, 398
Burmeistere, E. 818
Burmeisters, A. 53, 54, 703, 707, 718, 720, 721, 767, 770, 777, 820, 821, 826
Burmeisters, J. 732
Burton, A. 194
Bush, M. 186, 195, 490, 493, 494
Buševics, V. 179, 229, 233, 243, 344
Bušmanis, A. 146
Bušmanis, V. 321
Bušs, M. 489
Butava, A. 509
Butkevičs, St. 623
Butkus, Ž. 114, 318, 321, 325, 329, 413, 414

C

Cakule, K. 635
Cakuls, J. 279
Caune, A. (Anglija) 268, 269, 270
Caune, A. (Vācija) 773
Caune, E. 691
Caune, M. 398, 409
Caunītis, O. 26, 162, 163, 164, 165, 205, 707
Cāzare, J. 417
Ceberga, E. 508
Ceinovskis, R. 623
Cekule, G. 490, 493, 494
Cekulis, O. 489, 490
Cekulis, S. 489, 490
Cekuliņa, Dz. 460, 462, 464, 465, 473
Cekuliņš, E. 462, 523, 527
Celma, B. 82, 87, 199, 232, 233, 720, 721, 722, 725, 746, 747, 811, 813
Celms, A. 714, 723, 746, 750, 812
Celms, J. 609, 654
Celms, K. 579
Celmiņa, H. 399, 425, 582, 591, 614, 643, 663, 714, 738
Celmiņš, E. 268
Celmiņš, J. 666
Celmiņš, L. 609
Cercins, A. 551, 564, 565, 566
Ceriņa, A. 87, 183, 329, 336, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 377, 392, 394, 398, 402, 410
Ceriņš, J. 309
Ceriņš, L. 16, 202, 214
Cers, A. 623
Ceske, A. 242
Ceske, J. 180, 240, 241, 242

Ciekure, E. 289
Ciekure, L. 226
Cielēns, J. 833
Cifersone, S. 691
Cifersons, V. 679
Chalupsky, E. 533
Cilne, D. 379, 380
Cinis, A. 573, 574
Cinis, E. 195
Cinis, V. 601, 603, 679
Cinovska, Z. 198, 435
Cinovskis, Fr. 198, 770, 786, 788
Cipare, V. 199
Ciparsons, 585
Cipule, R. 747
Cipulis, A. 703, 799
Circenis, A. 803
Circenis, M. 294
Circenis, R. 398
Cīrule, D. 249
Cīrule, E. 508, 509
Cīrule, Z. 378, 382
Cīrulis, F. 268, 269, 270
Cīrulis, J. (Kanada) 664
Cīrulis, Jānis (Vācija) 718, 729, 751, 792, 793, 826
Cīrulis, V. 550, 551
Clarke, A. 270
Collie, E. 179
Cukura, E. 188
Cukura, M. 183, 414
Cukura, L. 225
Cukurs, A. 248
Cukurs, V. 248
Curtis, C. 384

Č

Čakāns, E. 414
Čaks, R. 24, 30, 37, 45, 46, 64, 139, 168, 318, 325, 329, 365, 414
Čanders, V. 226
Čapants, V. 196, 432
Čečiņš, J. 557
Češļa, H. 199
Čevers, B. 660
Čežis, A. 770
Čimala, M. 228
Čimals, M. E. 197
Čudars, D. 197, 288
Čukste, E. 292
Čukste, Z. 291

D

Dāboliņa, E. 636, 639
Dāboliņa, H. 198
Dāboliņa, Velta, 635
Dāboliņa, Vēra 196, 368, 369
Dāboliņš, G. 635, 637
Dāboliņš, V. 601, 637
Daģis, J. 191, 195, 715, 721, 722, 734, 735, 770, 805, 806, 807
Dakteris, K. 378, 380
Dāle, J. 220, 274, 277, 278
Dāle, M. 211, 635
Dāle, Rai. 211, 214, 276, 277
Dāle, Ro. 275
Dāle, V. 425
Dāle, P. 635
Dālberga, M. 197
Dambe, Z. 362
Dambeniece, M. 194
Dambenieks, J. 642
Dambergs, J. 784
Dambergs, S. 693
Dambītis, A. 780
Dambītis, T. 188, 194, 203, 205, 243, 244, 245, 279
Damroze, L. 186, 782
Dance, J. 455, 459, 460
Dancītis, K. 803
Dančauskis, A. 483
Danenbergsons, E. 564
Daniševska, S. 731, 732
Daniševskis, R. 186, 721, 732, 743
Dankere, I. 380
Dargačevs, A. 250, 251
Darius, Sk. 512
Darkevica, L. 636
Darkevica, Sk. 512
Dārziņa, A. 484
Dārziņš, P. 157
Daškevica, Z. 213, 224
Dauga, V. 631
Dauge, Z. 362
Dāvidsons, E. 608, 637
Dazenko, A. 186, 193

Deakon, T. 260
Debricka, A. 225, 249
Dēdelis, K. 747, 779
Deimante, E. 393
Deksnis, A. 377
Deksnis, K. 184, 650
Dēliņš, E. 50, 99, 139, 157, 160, 189, 195, 452, 459, 465
Delvers, A. 189, 193, 519
Delvigs, P. 401
Deme, A. 419
Dervinskis, 384
Derry, V. 199, 508, 512
Dicmanis, A. 630
Didrichsone, E. 246
Diefenbaker, J. G. 656, 657
Dieziņa, Ņ. 197, 567
Dimze, A. 197, 251, 252
Dinbergs, A. 321
Dindzāne, R. 635
Dindzāne, S. 635
Dindzāne, Z. 636
Dindzāns, A. 635
Dirba, R. 146
Dīriķe, B. 294
Dīriķe, J. 294
Dīriķe, Š. 294
Dīriķis, E. 194
Dīriķis, K. 294
Dišlers, J. 182, 484, 486, 490
Dišlers, M. 485
Dišlers, P. 187, 194, 363, 365
Dižais, J. 144
Dižais, K. 576
Dobelis, A. 146
Dobelis, K. 627
Dobulevičius, plkv. 323
Dole, 407
Dolacis, J. 538, 542
Dombrovskis, Z. 198, 495, 496
Doniņš, J. 26
Dornans, E. 384
Dorns, O. 490
Draviņš, Z. 498, 505
Dravniece, R. 425
Dravnieks, A. 377
Dravnieks, R. 198, 536, 542
Dreimanis, A. 640
Dreimanis, K. 41, 50, 142, 196, 578, 595
Dreimanis, R. 640
Dreimanis, T. 181, 193
Dreimanis, Valdis, 640
Dreimanis, Viesturs, 640
Dreifelde, Z. 624, 625
Dreifelds, J. 603
Driķītis, N. 630
Drunks, V. 793
Dūdars, P. 56, 180, 279, 293, 294
Dukāts, J. 488
Dulbe, J. 198
Duļevskis, St. 353
Duļķis, J. 390
Dulmanis, V. 52, 489
Dumpe, J. 631
Dumpe, M. 196, 601, 607, 621, 622, 679
Dumpis, A. 197
Dumpis, B. 197
Dumpis, R. 178, 609, 663, 666
Dundurs, E. 818, 821
Dūne, L. 415
Dunna, L. 288
Dunsdorfs, E. 91, 171, 452
Dunsis, A. 460, 462, 464
Dupats, P. 142, 143, 144, 145, 195, 576, 578, 741
Dūšelis, J. 564
Dzelme, Z. 7, 28, 41, 42, 44, 139, 827, 829, 837
Dzene, A. 199
Dzene, M. 518
Dzenis, E. 170
Dzenis, J. 16, 193, 280, 282, 429, 430, 528
Dzenis, O. 199, 793
Dzenis, S. 679
Dzērvīte, A. 88, 343, 620, 695
Dzelzītis, J. 198, 396
Dziesma, F. 210
Dzilna, A. 691
Dzilna-Zaprauska, R. 738, 744
Dzintars, G. 570
Dziriņš, P. 564, 565, 566, 570
Dzītare, B. 154, 178, 228
Dzītare, D. 659

Dzītare, E. 621, 658, 660, 661
Dzītars, A. 56, 180, 255, 256, 279
Dzītars, J. 658, 661
Dzirvinskis, K. 242
Dzonsons, N. 539
Dzonsons, R. 199
Dzosefs, K. (Joseph), 277

E

East, L. 255
Ebdena, A. 798
Ebelis, A. 400
Edolfs, A. 821
Eglājs, V. 238
Egle, D. 635
Egle, E. 635
Eglīte, A. 294
Eglīte, I. 743, 747
Eglīte, J. 803
Eglīte, K. 306
Eglīte, L. 693
Eglīte, V. 519
Eglīte, Z. 554
Eglītis, A. 169
Eglītis, Alberts, 199, 210, 747
Eglītis, Andrējs (Zviedrija), 225
Eglītis, Andrējs (ASV), 114, 193, 371, 408, 409, 410, 411
Eglītis, Anšl. 107
Eglītis, Arv. 199
Eglītis, E. 420, 485, 490
Eglītis, J. (Boltona), 241
Eglītis, J. (Derbija), 249
Eglītis, J. (Kanada), 609, 670
Eglītis, U. 573, 574
Eglītis, V. 309
Eglis, J. 376
Eikene-Vilsone J. 552
Eikens, Dr. Jun. 554
Eizāne, M. 198
Eizāns, H. 194, 249
Eizenbergs, J. 111, 112, 177, 442, 444, 558, 571, 572, 574
Eklīte, E. 362
Eklons, J. 420
Ekste, Z. 243
Ekše, A. 198, 435
Elferts, E. 436, 439, 440
Elgūts, A. 682
Elksne, A. 199
Elksnis, A. 194, 399
Elstiņš, E. 435
Elvigs, H. 487
Emke, A. 770
Emsis, E. 181, 292
Endzelins, H. 817
Endziņa, P. 194
Endziņš, J. 309, 319, 438
Epneris, R. 642, 643
Erbs, J. 146
Erdmane, I. 197
Erdmanis, A. 199, 445
Erdmanis, B. 833
Erdmanis, E. 199, 363
Erdmanis, I. 197
Ērgle, M. 196
Ērglis, A. 198
Ērglis, B. 462, 470, 525, 526, 527, 528
Eriksone, A. 380
Ermsons, N. 294
Ernstsons, A. 805
Ervalde, V. 640, 641
Ervalds, E. 640, 641
Ešmanis, I. 197
Ešmanis, V. 191, 196, 535, 536, 538, 539
Evaltoviča, M. 195
Evalts, R. 305
Evarsons, E. 513
Everte, A. 193, 552, 566, 567, 569
Everte, B. 193, 442, 552, 564
Ezergailis, A. 435
Ezergailis, J. 199, 435
Ezergailis, M. 194, 524
Ezerkalne, A. 196
Ezerkalne, V. 636

F

Farrell, T. 640
Farrell, V. 640
Faultless, B. 250
Fedosejevs, P. 658, 660, 661
Feierbergs, A. 595
Feija, R. 198

Feja, R. 484, 493, 494
Feldmane, E. 569
Feldmanis, J. 211
Feldmanis, L. 196, 630
Felds, R. 284
Felzenberga, A. 439, 440, 441
Felzenbergs, A. 199, 438, 439, 440
Fenglere, L. 185, 251, 252, 253
Fenglers, A. 251
Fenskis, K. 146
Fersteris, E. 198, 784, 785
Finkenšteins, J. 816
Fišeris, E. 146
Fleišmanis, K. 379
Flūgins, J. 571
Foldāts, S. 386
Ford, G.R. 32
Freiberga, E. 836
Freiberga, V. 294
Freibergs, B. 294
Freibergs, L. V. 420
Freibergs, R. 810
Freidenfelde, R. 157, 473
Freija, V. 425, 426
Freimane, A. 228, 250, 251, 252, 253, 279, 621
Freimane, E. 822
Freimane, V. 224, 225
Freimanis Alfons, 19, 33, 56, 59, 111, 139, 140, 209, 211, 229, 230, 250, 251, 252, 279
Freimanis, Arvīds, 398
Freimanis, H. 197
Freimanis, I. 45, 448, 452, 554, 729, 836
Freimūts, R. 635
Freivalds, O. 26, 28, 163, 164, 165, 166
Frēzers, M. 558
Fricsone, V. 393
Fridrichsons, E. 146
Frišvalde, A. 45, 226, 288
Frišvalds, J. 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 33, 35, 36, 37, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 59, 74, 78, 80, 84, 85, 138, 139, 144, 151, 156, 157, 160, 176, 201, 226, 227, 231, 233, 234, 255, 258, 284, 287, 289, 294, 303, 323, 448, 457, 473, 521, 525, 538, 539, 541, 559, 560, 561, 567, 578, 702, 710, 711, 714, 751, 759, 793

G

Gabaliņš, R. 279
Gabrāns, J. 570
Gaide, I. 47
Gaidelis, S. 156, 157
Gailīte, E. 193
Gailīte-Pričina, E. 402, 403
Gailīte, L. 554
Gailīte, T. 602, 621, 636, 639
Gailīte, V. 197, 537
Gailītis, J. 108, 601, 603, 607, 609, 635, 636
Gailis, E. (Anglija) 205
Gailis, Ēriks (Lommele), 146
Gailis, M. 198
Gaišais, F. 178

Galdiņš, J. 658, 660, 661
Galvāns, K. 542, 543
Galviņa, Z. 378
Galviņš, T. 442
Garais, R. 564
Garance, V. 425
Garbunova, A. 298
Garbunovs, A. 195, 770, 817
Gasparsone, Z. 197, 223, 720, 792, 793
Gaujers, A. 192, 194, 719, 817
Gavara, A. 274
Gavara, E. 410
Gavars, P. 181, 316, 329, 410, 411
Gebelis, G. 813
Ģedulis, V. 423
Geistauts, M. 397, 410
Geistauts, T. 187, 194, 419
Gekoša, E. 747
Gelzēns, H. 490
Gerge, P. 196
Gerhards, R. 791
Gerke, R. 210, 246, 738, 739, 743, 747, 820
Ģermanis, A. 257

Ģermanis, U. 738
Gernatovkis, E. 378
Ģīme, A. 435
Ģīme, E. 199, 410
Ģīmis, E. 693
Glagava, B. 410
Glāznieks, A. 195, 701, 702, 706, 718, 719, 791, 792
Goldbergs, A. 407
Golts, A. 430
Gosta,M. 194, 274
Gothlini, A. 195
Grabants, V. 386, 398
Grants, M. 392
Grasis, L. 190, 663, 666
Grasis, V. 146
Grantovska, A. 792
Grasmanis, P. 746, 813
Graube, A. 198
Graube, B. 146
Graube, Ņ. 391, 393
Graubiņš, H. 381
Graubiņš, I. 770, 810
Graubergs, K. 194
Grauda, L. 379
Graudiņa, E. 811, 813
Graudiņa, M. 196
Graudiņš, A. 803
Graudiņš, G. 731
Graudiņš, K. 543
Graudiņš, M. 336
Graudiņš, V. 189, 195, 490
Grauds, P. 114, 115, 693, 694
Graufelde, Z. 42, 836
Graufelds, Z. 42, 836
Grava, A. 114
Grava, E. 193, 196, 495, 496, 497
Grava, R. 229, 245
Grava, T. 813, 814, 816
Grava, U. 17, 19, 23, 69, 179, 287, 321, 353, 425
Graveniece, D. 229
Graveniece, L. 245
Gravenieks, J. 244
Grāvelis, V. 601
Grāvītis, J. 690, 691
Grāvītis, R.A. 603
Grāvītis, V. 146
Grāvīte, B. 603
Greiškāns, V. 114
Greizele, M. 814
Greizelis, M. 813, 814, 816
Grems, A. 262
Grencions, K. 343
Grendziņš, A. 178, 770, 780, 781
Greste, E. 146
Gributs, J. 609, 650, 652
Griestiņa, M. 435
Griestiņš, J. 435
Grietēna, V. 378
Grietēns, A. 378
Grieze, G. 194, 198, 434, 435
Grieze, Z. 435
Grigals, A. 699
Grigalis, J. 368
Grigolate, I. 363, 365, 368
Grigulis, A. 514
Griķe, Z. 289
Grimma, M. 380
Grimms, A. 186, 462, 526
Grinberga, I. 114
Grinberga, L. 639
Grinberga, V. 198, 362
Grinbergs, A. 261
Grinbergs, F. 146
Grinbergs, U. 377
Grīns, 342
Grīns, M. 7, 326
Grīns, O. 343
Grīnvalde, A. 393
Grīnvalde, M. 378
Grīnvalds, E. 390
Grīnvalds, J. 538, 539
Grīnvalds, V. 146, 378
Grīslis, A. 198
Grīslis, E. 647
Grīvāns, māc. 399, 459, 541, 559, 591, 830
Grīviņš, P. 821
Groetsch, J. 196
Grondovska, E. 198, 435
Grosbachs, A. 156, 157
Grosēns, I. 822
Grosvalds, O. 588
Groša, I. 189, 195, 489, 493, 494
Grotiņa, I. 178, 795
Grotiņš, E. 197, 419
Grotiņš, I. 193

Groza, J. 574
Grube, L. 642
Grudule, M. 183, 193, 419
Grugulis, J. 299, 305
Grunde, O. 423
Grundsbergs, I. 191, 414
Grunte, V. 750
Grunts, M. 279
Gruzis, G. 195
Gubiņa, I. 662
Gudriks, A. 396
Gudže, T. 560
Gulbe, A. H. 576
Gulbe, E. R. 199
Gulbe, D. 635
Gulbis, Alfrēds, 814, 815
Gulbis, Augusts, 177, 329, 405, 441
Gulbis, J. (Anglija) 244
Gulbis, J. (Austrālija), 490, 554
Gulbis, J. (Kanada) 670, 821
Gulbis, K. 192, 196
Gulbis, V. 623, 679
Gulbergs, L. 560
Gulēns, V. 601
Gustavs, K. 691
Gūtmane, T. 28, 76, 77, 82, 178, 231, 232, 707, 708, 718, 719, 722, 744, 770
Gūtmanis, 42
Gūtmanis, A. 390, 574
Gūtmanis, I. 192, 837
Gūtmanis, K. 57, 595
Gūtmanis, N. 539, 541
Gūtmārcis, V. 52, 199, 535, 536, 538, 539, 540

H

Haritonova, I. 197, 226, 231, 298, 299, 300, 301, 302, 305
Harju, A. 189, 194
Happee-Bandere, N. 595
Hartmane, I. 196, 495, 497
Hartmanis, R. 495
Hāznere-Utināne, A. 37, 73, 75, 76, 77, 81, 82, 87, 139, 154, 189, 195, 231, 232, 320, 321, 325, 326, 327, 328, 341, 342, 344, 346, 347, 364, 392, 394, 410
Hāzners, E. 402
Hāzners, D. 363, 364, 365
Hāzners Vilis, 7, 13, 17, 24, 27, 30, 36, 37, 48, 55, 59, 60, 62, 65, 67, 69, 70, 71, 73, 74, 107, 139, 166, 168, 170, 323, 327, 328, 341, 364, 365, 366, 404, 414, 425, 450, 717, 751
Hāzners, Vitauts, 365
Healey, G. 676
Heimane, I. 569
Heine, E. 714, 744
Heinbergs, P. 196
Heistere, E. 181
Heistere, H. 237
Heisters, D. 198, 205, 209
Helgūts, I. 623
Helstoskis, H. 383
Hermanis, Kr. 390
Hermansons, Z. 279
Hervarth, F. 357, 358
Hilbigs, H. 377
Hildebrante, Sk. 671
Himmelreichs, A. 530
Hochbergs, K. 194, 277, 278
Hochbergs, R. 841
Holcmane, E. 384
Holseis, F. D. 262
Hunter, M. 380

I

Iesalniece, A. 410
Iesalniece, E. 199
Iesals, V. 191
Ieviņa, G. 195, 639
Ieviņš, O. 601, 608
Igals, B. 424
Ikaunieks, K. 551
Ikona, G. 106, 108, 168
Ikšelis, A. 146
Ikvilds, M. 650
Immura, V. 190, 194, 637, 638, 639
Impols, A. 196, 519
Inde, E. 196
Indrase, V. 225, 249
Indriksons, V. 277
Indriksons, Ž. 7, 811, 812
Ints, A. 199, 679
Irbe, J. 282

Irbe, K. 538
Irbe, V. 168
Irbitis, A. 564
Iskalna, S. 280, 282, 750
Ivana, E. 196, 405
Ivans, J. 53, 54
Ivans, U. 192, 195, 256
Ivans, V. 196, 691
Ivanova, S. 226, 271
Ivanovs, I. 270
Izaks, A. 430, 582

J.

Jakabsons, A. 623
Jakabsons, R. 570
Jakars, J. 209, 282
Jakāns, E. 790
Jakobsone, A. 199, 679
Jakobsons, H. 193, 679, 689
Jakoviča-Gagnaire, J. 587, 588, 590, 591
Jakovskis, E. 576
Jakovelis, I. 740, 749, 750, 783
Jandava, A. 644, 645
Jandavs, J. 609, 644, 645, 647
Jandavs, M. 644, 645, 647
Jandavs, V. 178, 644, 645
Janitēna, Aina, 187, 621, 663, 666
Janitēna, Astra, 666
Jānītis, R. 199, 783
Janišs, E. 625
Jankava, E. 198
Jankovskis, O. 192, 197, 257, 258
Janmeja, G. 160, 197, 484, 487, 488
Janovs, V. 52, 503, 504, 505
Jansone-Vītoliņa, E. 398
Jansone, E. 608, 621
Jansone, I. 362
Jansone, L. 398
Jansone, O. 189, 321, 393, 394
Jansone, R. 635
Jansone, St. 380
Jansone, V. 347
Jansone, Z. 255
Jansons, A. 420
Jansons, Andrējs, 246, 424
Jansons, B. 460, 462, 464, 465
Jansons, E. 363
Jansons, F. 146
Jansons, H. 840
Jansons, I. 574
Jansons, J. 290
Jansons, K. (Zviedrija) 114
Jansons, K. (Anglija) 195
Jansons, K. (Kanada) 603
Jansons, M. 391, 393
Jansons, R. 623
Jansons, V. (Australija) 195
Jansons, V. (Kanada) 608
Jansons, V. (ASV-Indianapole) 338, 397
Jansons, V. (ASV-Ņudžersija) 420, 421 421
Jansons, Ž, 718, 719
Janševskis, E. 660
Januma, A. 405
Januma, L. 20, 54
Januma, V. 54, 57, 799
Janums Vilis, 13, 17, 20, 41, 53, 54, 55, 57, 59, 60, 83, 86, 170, 366, 715, 718, 731, 799, 800, 801
Jasmanis P. 635
Jātnieks, G. 351
Jauģiete, L. 507, 508
Jauģietis, A. 512
Jaunalksnis, G. 181, 531, 533
Jaunalksnis, K. 533, 571
Jaunbērziņa, I. 159
Jaunbērziņš, A. 196, 564, 565, 574
Jaunkalnietis, V. 194, 338
Jaunzeme, T. 177
Jaunzems, A. 678
Jaunzems, I. 576
Jefimova, R. 197
Jefimovs, O. 454, 484, 486, 490, 492
Jegens, O. 363, 365, 368
Jegens, O. 363
Jegermanis, I. 778, 779
Jegeris, V. 199, 630, 631, 632
Jegers, L. 635
Jegere, A. 635
Jeibmanis, V. 732
Jēkabsone, A. 188, 659
Jēkabsone, L. 374
Jēkabsone, S. 242
Jēkabsone, V. 659

Jēkabsons, E. 197, 609, 656, 658, 660, 661
Jēkabsons, R. 564
Jekums, A. 197
Jekums. V. 197, 403
Jenkinsone, A. 631, 632
Jenkinsons, G. 631
Jenkinsons, G. 631
Jenzis, J. 400
Jerumane, B. 380, 382
Jerumanis, A. 378, 382, 383
Jerums, A. 208, 265
Ješauska, M. 196
Jirgena, A. 639
Jirgens, K. 663, 666
Johansone, E. 376
Johansena, B . 807
Johnson Sk. 428
Jona, I. 376
Jons, P. 376
Joma, A. 66
Jonane, M. 25, 321, 601, 603, 607, 621, 697
Jordāns, A. 189, 432
Jostiņš, V. 196, 607, 679, 680
Jozepa, I. 379
Jukums, A. 623
Junkule, E. 376
Junkulis, A. 197, 376
Jurevics, E. 363
Jurģis, J. 267
Jurinenoks, St. 537, 540, 542
Jurjaks, K. 42
Jurjaks, R. 114, 115, 833, 835, 837
Jurka, L. 512
Jurka, S. 508, 509
Jurkēvics, E. 691
Jursiņš, A. 243
Jursevskis, E. 197, 603, 685

K

Kačerovskis, A. 367
Kadelis, J. 45, 85, 93, 94, 96, 234, 735, 745, 747, 777, 779
Kadiķis, M. 7, 41, 42, 45, 46, 50, 53, 54, 55, 56, 112, 113, 115, 139, 182, 837, 840, 841
Kadiķis, V. 785
Kagainis, J. 186, 193, 556, 564, 574
Kajaka, L. 196, 621, 630
Kajaks, V. 608, 630
Kalēja, K. 195, 378, 380, 382, 383
Kalēja, L. 376, 378, 382
Kalējs, J. 195
Kalējs, K. 177, 378, 380, 382, 383
Kalējs, U. 198
Kalme, E. 198, 304
Kalmanis, A. 115, 392
Kalmīte-Skujiņa, G. 364, 417
Kalmīte, K. 584
Kalmits, J. 196, 583, 584, 586, 587, 589, 590, 591
Kalnietis, J. 699
Kalniņa, A. 197, 246, 374, 376
Kalniņa, H. 195, 404
Kalniņa, I. 157, 468
Kalniņa, L. 525, 526, 528
Kalniņa, M. 631
Kalniņa, V. 502
Kalniņa, Z. 228, 233, 244, 245, 279
Kalniņš, kpt. 40
Kalniņš, A. (Vācija), 186, 721, 726, 730, 731, 732, 803
Kalniņš, A. (Anglija), 244
Kalniņš, A. (Kanada), 630, 631, 689
Kalniņš, A. (ASV), 425, 608
Kalniņš, D. 243
Kalniņš, E. (ASV) , 115
Kalniņš, E. (Austr.), 515
Kalniņš, Fr. 430
Kalniņš, I. 425
Kalniņš, J. komp. 107
Kalniņš, J. (ASV), 183
Kalniņš, J. (Kanada), 197, 642
Kalniņš, J. (Anglija), 199, 251
Kalniņš, L. 500, 505
Kalniņš, M. (Kanada), 199, 630, 631, 632
Kalniņš, M. (ASV), 114, 115
Kalniņš, P. (Vācija), 807
Kalniņš, P. (Zviedr.), 194
Kalniņš, R. 609, 653, 655
Kalniņš, T. 554, 564, 565, 566, 573, 574
Kalniņš, Vikt. (ASV), 91, 399, 425, 459, 541, 559, 582, 591, 614, 643, 663, 714, 738

Kalniņš, Vilis (ASV), 189, 194, 337, 374, 376
Kalniņš, V. (Kanada), 679, 680, 681
Kalns, A. 570, 571
Kalns, I. 571
Kalns, J. 358, 359
Kalns, R. 115, 571
Kalpaka-Grundmane, A. 435
Kalums, E. 159, 557, 562, 564, 572, 573
Kalupnieks, A. 7, 55, 56, 139, 190, 196, 323, 328, 599, 600, 601, 603, 607, 664, 676, 685, 690
Kalve, Anna, 640, 641
Kalve, Ād., 640
Kalve, Andris, 640
Kalve, I. 813
Kalve, O. 813
Kalve, R. 640
Kalva, Vēsma, 199, 376
Kalva, Valts, 199, 376
Kalvāne, L. 636, 637
Kalviņš, A. 49, 178, 601, 603, 607
Kalviņš, E. 196, 601, 604, 607, 679, 691
Kalvišs, A. 270
Kamerāde, T. 195
Kampe, L. 539
Kampāne, E. 199, 497, 508, 509
Kampāns, A. 241
Kampāns, S. 497, 505, 512
Kamcāns, A. 241
Kancāns, J. 417
Kandersone, E. 419
Kaņepe, A. 574
Kāpiņa, L. 760
Kāpiņš, I. 764
Kapiņš, N. 199, 474, 546, 547, 548, 555, 564
Kāpostiņa, M. 242
Kapzeme, A. 195
Kārkliņa, A. 177, 462, 544
Kārkliņa, B. 196
Kārkliņa, D. 267
Kārkliņa, E. 246
Kārkliņa, R. 745, 777
Kārkliņa, V. 271
Kārkliņš, Andris, 210
Kārkliņš, Arv. 146
Kārkliņš, Eižens, 454, 455, 470
Kārkliņš, E. (Vācija-Izerlona), 731
Kārkliņš, E. (Vācija-Hamburga), 783
Kārkliņš, G. (Kanada), 144
Kārkliņš, G. (Vācija), 821
Kārkliņš, J. (Vācija), 116
Kārkliņš, J. (Austrālija), 156
Kārkliņš, L. 483
Kārkliņš, M. 398
Kārkliņš, R. 498
Kārkliņš, V. (Kanada), 52, 184, 601, 666
Kārkliņš, V. (Vācija), 731
Kārklis, M. 390
Kārklis, V. 448
Karlsons, A. 432
Karlsons, J. 430
Karlsone-Bērziņa, E. 603
Karlsone, Z. 194, 430
Kastelāne, H. 159
Katvars, O. 268, 269, 270
Kaufmane, N. 569
Kaufmanis, L. 551, 564, 570
Kaugerts, J. 541, 542
Kauķis, J. 554
Kaulēns, E. 390, 837
Kazainis, M. 178
Kaža, Andr. 362
Kaža, Aivars, 354, 355, 358, 359
Kaža, J. 196, 359
Kažociņš, I. 19, 21, 29, 30, 31, 33, 35, 37, 40, 41, 42, 50, 51, 52, 55, 56, 59, 60, 65, 101, 102, 104, 106, 139, 153, 154, 157, 160, 166, 468, 562, 750
Ķeipāne, V. 378
Kēlere, L. 644, 645
Kēleris, A. 644, 645, 647
Kelka, T. 226, 289
Kelk, K. 229, 288
Ķelle, A. 786, 788
Kellermann, arch. 759
Ķemme, A. 179
Ķemme, Z. 836
Ķence, L. 495
Ķeksis, A. 607

Ķenģis, M. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 24, 28, 29, 33, 37, 41, 42, 43, 55, 56, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 87, 139, 154, 205, 217, 220, 222, 223, 226, 227, 228, 229, 231, 232, 233, 234, 287, 447, 578, 659, 834
Kenne, A. 41, 46, 140, 460, 461, 462, 518, 519, 520, 524
Kenne, I. 195, 524
Ķepulis, E. 280, 282
Ķerģe, E. 662
Ķerģis, E. 664
Keršteins, E. 280, 282
Ķešāne, I. 223, 409
Ķešāns, J. 410
Ķezbers, K. 108
Ķica, M. 189
Kiefer, Dr. 711
Ķikāns, A. 564, 565, 566, 570
Ķilite, M. 266
Ķilitis, J. 266
Ķimenis, V. 338, 350
Ķinga, V. 223, 227, 228, 232, 282, 748
Ķiperts, H. 419
Ķipis, I. 623, 624
Ķirse, E. 195, 439, 441
Ķirsis, A. 195, 436, 438, 441
Ķirsis, J. 146
Ķirsons, M. 326, 334
Ķirsons, R. 198, 386
Ķiršfelde, M. 291, 292
Ķiršfelds, L. 292
Ķiršteins, E. 146, 197, 329, 365
Ķiršteins, K. 146
Kiršteins, V. 41, 42, 189, 196, 581, 582
Ķiselis, K. 241
Ķitnere, H. 362
Ķitners, K. 181, 325, 326, 327, 425
Ķivitis, J. 579
Klaipa, A. 292
Klanis, J. 512
Klāns, P. 72, 581
Klaustiņa, E. 621
Klauss, M. 731
Klauss, R. 182, 731, 770, 772
Klauverts, S. 554
Kļava, A. 282
Kļavenieks, O. 37, 603, 650, 679
Kļaviņa, A. (Francija) 584, 593
Kļaviņa, A. (Vācija), 731
Kļaviņa, L. 731
Kļaviņa, V. 585
Kļaviņš, E. 146
Kļaviņš, J. Dr. 671
Kļaviņš, J. 343, 373
Kļaviņš, L. 41, 42, 139, 367, 455 483, 486, 487, 489, 490
Kļaviņš, M. 583, 586, 592
Kļaviņš, N. 197
Kļaviņš, P. māc. 541, 585, 592, 707, 730, 735, 736
Kļaviņš, P. (Francija), 590
Kļaviņš, U. 584, 588
Kļaviņš, V. 378, 811, 812
Klēģeris, Z. 515
Klēģeris, Ž. 197, 236
Kleperis, A. 305
Klieģis, Z. 142
Kliešmete, A. 87, 474, 476, 479, 480, 481, 509, 513
Kliešmets, A. 554, 557, 566, 574
Klīmanis, A. 198, 707, 715, 719, 720, 721, 722, 726, 731, 733, 734, 735, 736, 770, 785
Klints, H. 146
Klints, J. 146
Klivers, R. 149
Kluce, L. 361
Knube, V. 282
Kociņš, R. 161, 163, 165
Kodola, E. 198, 221, 245
Koks, I. 554
Kokss, G. 156
Konrāde, E. 194
Konters, V. 417
Kopāns, A. 420
Kopāns, N. 420
Kops, I. 635
Koris, F. 512
Korna, V. 626
Korns, A. 811
Korns, V. 608, 626, 627
Kostecki, S. 362
Koškena, R. 566, 569

Koškēns, A. 474
Koškina, A. 251
Koškins, E. 251
Kozulis, P. 576
Krādziņš, O. 378
Krafts, J. 417, 418
Krasta, M. 92, 836
Krasts, E. 270
Krasts, I. 196, 432
Krasts, J. 379
Krastiņa, A. 417
Krastiņa, D. 199, 354, 355, 357
Krastiņš, A. 379
Krastiņš, J. 813, 814, 815
Krastiņš, K. 483
Krastiņš, T. 378
Krauja, G. 199, 679, 681
Kraukle, M. 197, 376
Krauklis, A. 114, 414
Krauklis, J. 446
Krauklis, J. māc. 549
Krauklis, P. 554
Krauze, A. 244
Krauze, J. 199, 770, 773
Kravalis, J. 784
Krecsisz, B. 298
Krecsisz, M. 298
Krēgere, K. 291, 292
Kreilis, J. 196
Kreitāls, O. 513, 514, 515, 517
Krēmere, M. 792
Krēsliņa, M. 194
Krēsliņa, N. 429
Krēsliņš, K. 783
Krēsliņš, R. 573, 574
Krieva, L. 226, 227
Krievs, Dr. 542
Krieviņa, 178, 221, 228, 233, 274, 278, 279
Krimelis, 146
Krims, J. 196, 806, 807
Kripēns, A. 450
Kristopāns, St. 376
Kristsons, A. 184, 194
Kristukas, E. 199
Krišjānis, J. 379
Krivāne, L. 195
Krivonosova, I. 224, 225, 241, 242
Krivonosovs, J. 241, 242
Kronbachs, G. 243
Kronbergs, T. 25, 38, 46, 139, 190, 336, 337, 559
Krūgers, J. 807
Krūka, E. 14, 15, 16, 106, 107, 139, 144, 323, 596, 601, 602, 603, 622, 624
Krūka, T. 31, 167, 603, 604, 621, 623, 624, 662
Krūklis, F. 146
Krūkliņš, A. 423, 426
Krūmkalns, A. 420
Krūmkalns, T. 505, 537
Krūmiņa, B. 271
Krūmiņa-Loze, B. 225
Krūmiņa, Dz. 227
Krūmiņa, E. 190, 196, 675
Krūmiņa, I. 238, 502, 504
Krūmiņa, L. 508
Krūmiņš, A. 390, 583, 584, 586, 589, 590, 591, 594, 681
Krūmiņš, B. 483
Krūmiņš, D. 268, 269, 270
Krūmiņš, E. 199, 267, 460, 462, 464, 512
Krumiņš, F. 424, 425
Krūmiņš, J. (Lommele) 146
Krūmiņš, J. (Kanada), 660, 661
Krūmiņš, J. (ASV), 460
Krūmiņš, Kr. 209
Krūmiņš, L. 146, 199, 270, 403
Krūmiņš, R. 185, 193, 371, 373
Krūmiņš, V. 658, 660, 661
Krūmiņš, Ž. (Vācija) 196, 806, 807
Krūmiņš, Ž. (Kanada), 196
Krūms. A. 439
Krūms, E. 244
Krūzbergs, J. 196
Krūziņš, I. 192, 195, 637
Kruvesis, M. 194
Kubile, R. 199, 508, 512
Kubils, H. 512
Kubils, R. 512
Kubuliņa, R. 361
Kubuliņa, V. 199, 404
Kubuliņš, A. 329, 401
Kubuliņš, J. 194, 240, 241
Kubuliņš, N. 807
Kubuliņš, O. 197, 403

Kudeika, A. 541
Kudrašovs, A. 194
Kuga, J. 352
Kugrēns, G. 813
Kuikulītis, E. 160
Kukainis, V. 58, 74, 199, 338, 349, 350, 403
Kūkuma, I. 196, 502, 504
Kūkums, J. 500
Kukure, L. 454, 455
Kukurs, L. 492
Ķulpe, K. 146
Kuncāne, I. 635
Kuncāne-Odiņa, R. 640
Kurme, I. 738
Kurmiņa, D. 739
Kurmiņš, A. 380
Kursietis, A. 41, 42, 45, 55, 56, 106, 139, 154, 576
Kursietis, F. 153
Kursma, 376
Kurzemnieks, A. 56, 255
Kurzemnieks, K. 146
Kuškevics, K. 638
Kušulis, R. 821
Kutcers, O. 315, 355, 358, 359, 391
Ķuze, M. 662
Ķuze, S. 662
Ķuze. V. 679
Kuzmickis, P. 288
Ķuzulis, K. 149, 323, 431
Kviļuma, B. 238

L

Labinskis, V. 736
Labsvīrs, J. 380
Labuta, V. 533
Lāce, A. 415
Lāce, 49
Lācis, Ch. 425
Lācis, E. 396
Lācis, J. 29, 30, 32, 33, 37, 41, 45, 36, 47, 49, 50, 55, 73, 116, 117, 139, 140, 324, 325, 326, 327, 328, 337, 346, 391, 424, 425
Lācis, L. 505
Lācis, R. 197, 356
Lācis, V. 564, 566, 570
Lagzdiņa, M. 228, 279
Lagzdiņa, O. 806
Lagzdiņš, A. (ASV), 744
Lagzdiņš, A. (Anglija), 243, 244, 279
Lagzdiņš, V. 146, 309, 322, 326, 363, 365, 600
Laiviņa, O. 425
Laiviņš, P. 446, 554
Lakina, O. 378
Lakstīgala, Kr. 455
Lakstīgala, Z. 197
Lāma, L. 806
Lamberga, V. 187, 194, 300, 301, 356
Lambergs, A. 354
Lambergs, S. 193, 356
Landmanis, J. 365
Landsmanis, A. 89
Landsmanis, L. 195
Lange, E. 435
Lange, J. 194
Lanka, A. 195, 328, 329, 419
Lanka, E. 146
Lanskis, A. 540
Lapenieks, V. 21, 22, 97, 323, 339
Lapers, A. 792, 196
Lapiņa, M. 298
Lapiņa, K. 637, 639
Lapiņa, S. 199
Lapiņš, I. 623, 686
Lapiņš, K. 637
Lapiņš, O. 730, 731, 802, 803
Lapiņš, T. 363, 365
Lapuķe, A. 593
Lappuķe, E. 142, 194, 584, 585, 586, 587
Larisa, 267, 739, 744
Lasmane, S. 822
Lasmanis, A. 197, 488
Lasmanis, I. 721, 770, 821, 822, 823
Lasmanis, R. 542
Lauciņš, J. 146
Laudobelis, T. 199
Laudzeviča, V. 199
Laugalis, I. 107
Launica, I. 836

Laure, I. 274
Lauris, I. 357
Lauris, P. 198
Laurinovičs, J. 197
Lauva, E. 309
Lauva, K. J. 146
Lauva, M. 425
Lauzums, I. 420
Lavāns, P. 150, 199, 579, 580
Ļavs, J. 190, 194, 650, 652
Lazarenko, H. 260
Lazda, A. 250
Lazdiņa, A. 16, 19, 202
Lazdiņa, H. 242
Lazdiņa, S. 818
Lazdiņa, T. 209, 224, 279
Lazdiņa, Z. 76, 77, 78, 80, 183, 193, 225, 228, 229, 233, 303
Lazdiņš, G. 488
Lazdiņš, J. (ASV), 398
Lazdiņš, J. (Vācija), 821
Lediņa, A. 594
Lediņš, A. 178, 583, 584, 585, 586 587
Lediņš, U. 584, 586, 589
Lečmanis, N. 199
Legzdiņš, V. 193
Leimane, V. 378
Leimanis, E. 378
Leimanis, J. 836
Leišupa, V. 194
Leitēns, J. 652
Leitis, A. 248
Leitis, J. 485, 489, 490
Leitis, K. L. 146
Leitītis, J. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 24, 29, 30, 33, 35, 37, 41, 42, 45, 46, 50, 53, 54, 62, 89, 116, 138, 139, 140, 142, 143, 153, 210, 328, 588, 595, 701, 705, 707, 709, 710, 712, 713, 714, 718, 720, 727, 743, 744, 745, 746, 751, 759, 776, 777, 778, 784, 793, 799, 807, 811, 814
Leitmane, A. 508, 509
Leitmanis, V. 198, 511, 512
Legzdiņa, H. 368
Leja, E. 519
Leja, I. 193
Lejiņa, A. 584
Lejiņa, M. 679, 680
Lejiņš, A. 323, 425
Lejiņš, H. 380
Lejiņš, P. 181
Lēmane, A. 20, 193
Lēmanis, V. 21, 22, 24, 27, 107, 810
Lemchens, A. 782
Lemesis, G. 417
Lenbergs, M. 360
Lēnmale, V. 205
Lenša, L. 380
Lenšs, I. 376
Lenšs, V. 114, 376
Lērums, J. 277
Lesnovs, A. 428
Levits, M. 542
Lewis, R. 260
Libere, A. 292
Lībietis, E. 255
Lībietis, H. 254, 255
Līcēns, K. 644
Līce, Z. 405
Līcis, H. 383
Līcis, O. 533, 563, 565
Līcīte, P. 298
Līcītis, A. 300, 301, 302
Līcītis, J. 785
Līdacis, A. 425
Līdaka, B. 821
Līdaka, J. 244
Līdaka, R. 821
Lieģe, L. 226
Lieģis, Ž, 270
Liekne, E. 194
Lieljuris, J. 629
Lieljuris, Z. 388, 389, 390
Lielkāja, R. 374, 376, 377
Lielkājs, J. 286, 374, 377
Lielbeitiņa, Z. 177
Lielmane, R. 210, 246, 261, 355
Lielmežs, J. 604
Liepa, L. 802
Liepa, M. 789
Liepa, O. 251
Liepa, V. 798

Liepaskalns, E. 581
Liepiņa, Austra, 7, 15, 16, 19, 32, 33, 36, 40, 41, 42, 45, 46, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 73, 78, 79, 80, 81, 82, 84, 85, 86, 90, 92, 94, 95, 99, 139, 140, 143, 145, 153, 160, 161, 168, 213, 217, 223, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 242, 255, 261, 287, 338, 347, 379, 394, 440, 473, 560, 561, 562, 582, 604, 627, 630, 722, 723, 747, 748, 750, 751
Liepiņa, Anna, 183
Liepiņa, Alma, 195, 378, 382
Liepiņa, Ārija, 197
Liepiņa, A. (Kanada), 623
Liepiņa, B. 357, 502
Liepiņa, S. 198, 508, 509
Liepiņa, T. 193
Liepiņa-Bērziņa, V. 82, 84, 87, 160, 195, 460, 461, 462, 464, 465, 468, 470, 471, 472, 473, 484, 496, 497, 523, 526, 529, 532
Liepiņš, A. 623
Liepiņš, Antons, 641
Liepiņš, Ārijs, 407, 410, 411
Liepiņš, J. (Anglija), 181, 194, 199
Liepiņš, J. (ASV), 378, 719, 721, 789
Liepiņš, K. 419
Liepiņš, P. 197, 255
Liepiņš, R. 315, 358, 359, 360
Liepiņš, V. 198, 282
Liepkalne, A. 799
Liepkalns, A. 145, 181, 193, 210, 746, 748, 799
Liģere, V. 621
Liģers, K. 203
Likāns, K. 146
Lilienfelds, I. 199
Lilienfelds, J. 288
Lince, A. 362
Lincis, K. 356
Linde, R. 531, 533
Linde, V. 775
Lindemane, E. 198, 405
Lindiņa, E. 228
Linde, S. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 24, 27, 28, 29, 30, 33, 35, 37, 41, 42, 43, 45, 46, 50, 51, 52, 55, 56, 97, 99, 101, 139, 160, 176
Livena, A. 184, 792
Livens, E. 196, 792
Liventāls, V. 194, 373, 80?
Līvmanis, St. 159, 186, 195, 484, 487, 494
Lizdiks, M. 743, 744, 745, 774
Lizlovs, E. 374
Logina, E. 197
Logina, V. 197, 376
Logins, St. 187, 194, 399
Lorbergs, M. 601, 607, 677, 685, 687
Lorencis, A. 411
Ložeņicins, A. 179, 519
Lubavs, K. 371, 408, 409,
Lubkāns, A. 432
Luce, Ņ. 210
Lucis, A. 160, 573, 574
Lucis, Fr. 318, 325
Lucs, A. 184, 623, 681
Luck-Zariņa, L. 665
Ludriksons, A. 516
Luidmanis, A. 573, 574
Luiks, J. 185, 195
Luis, R. 263
Lūkins, P. 199
Lūks, A. 483
Lukss, V. 514, 515, 662
Lukss, L. 46, 139, 614, 664
Lūse, M. 189, 195, 493, 494
Lūsis, Andris, 196
Lūsis, Arn. archib. 24, 25, 30, 37, 42, 46, 139, 151, 336, 337, 441
Lūsis, A. (Kanada), 608
Lūsis, J. (Lommele), 146
Lūsis, J. (Austrālija), 195, 485, 486, 490
Lūsis, J. (Anglija), 288
Lūsis, J. (Jaunzēlande), 464
Lūsis, K. 146
Luste, J. 623
Luters, A. 793

M

Machta, O. 292, 293
Mackars, A. 693
Mača, A. 694
Mača, E. 362
Mačs, Arv. 352, 358, 359, 391
Mačs, Alfr. 187, 194
Mačs, E. 437
Mačiņš, O. 550, 570
Magone, A. 146, 603
Magons, I. 603, 607, 679, 682
Magrice, A. 640
Magrics, E. 635
Maine, B. 393
Majoriņa, I. 669, 672
Maķens, G. 498, 505
Makleris, A. 732, 803
Makstenieks, O. 178, 595
Malčanovs, D. 570, 571
Malčanovs, I. 570, 571
Malčanovs, G. 114, 570, 571
Māliņš, A. 601, 607, 623, 679
Māliņš, V. 454, 455, 484, 490, 538,
Maļinovskis, D. 325, 327, 425
Mālnieks, E. 764
Mālnieks, S. 194, 242
Mangalis, L. 111, 116
Mansons, P. 268, 269, 270
Mantiniece, B. 220, 242
Mantinieks, A. 242
Marka, A. 591, 594
Markevica, V. 425
Markitants, K. 197, 607, 679
Martinsone, I. 195, 566, 568, 569
Martinsons, A. 195, 789
Martinsons, L. 397, 398
Martinsons, V. 198, 603, 607, 679
Masīte, Z. 196, 328, 601
Masulāns, J. 14, 15, 17, 24, 50, 111, 112, 115, 139, 442, 443, 444, 446, 447, 449, 453, 457, 474, 521, 533, 534, 535, 538, 564
Matisone (Vilkina), A. 83, 157, 161, 294, 473, 474, 490
Matisone, I. 190, 460, 467, 479, 484, 490
Matisone, M. 490
Matsons, P. 424, 425
Matule, V. 316, 410, 411
Matulis, R. 411
Mauriņa, Z. 449
Mauriņš, A. 386
Mazaļevskis, V. 536, 542
Mazarkevics, O. 710, 715, 721, 770, 792, 793
Mazītis, P. 185, 194, 439
Mazjāne, E. 374
McKeller, 453
McWickar, M. 664
Mediņa, A. 514, 516
Mediņš, P. 377
Mediķis, Ž. 513, 514, 516
Mednieks, V. 322, 431
Medne, A. 557
Mednis, A. 378
Mednis, J. 430
Meiera, Z. 390
Meiers, A. 584
Meiers, J. 455
Meierovics, G. 23, 389, 433
Meija, V. 666
Meinholda, R. 515
Mekša, A. 425
Mekšs, J. 579, 580
Melbārdis, Dz. 601
Meldere, S. 621, 640, 641
Meldere, H. 507
Melderis, E. (Beļģija), 28, 41, 196, 576
Melderis, E. (Anglija), 301, 302
Melderis, J. 608, 640, 641
Mētra, E. 564, 565, 566, 570
Mellakauls, E. 289
Mellēna, K. 159, 160, 469, 508
Mellēna, L. 199, 508
Mellēns, J. 45, 46, 50, 51, 56, 84, 99, 139, 140, 156, 157, 190, 195, 462, 463, 464, 465, 468, 496, 497, 510, 511, 535, 538
Melngalvis, A. 147
Meņģelis, O. 750
Meņģelsons, A. 147
Mente, P. 282
Mežaka, Dz. 569

Mežala, Dz. 747
Mežals, A. 54, 707, 710, 711, 718, 720, 722, 754, 770, 822, 823, 825
Mežals, St. 764
Mežaraups, I. 387, 390
Mežgailis, K. 294
Mežgalis, A. 390
Michailovs, E. 288, 197
Michelsone, B. 299
Michelsons, J. 266
Micītis, V. 775, 778, 779
Mickus, R. 541
Mičule, L. 228
Mičule, M. 582
Mičulis, A. 194
Mičulis, F. 221, 242, 260, 261
Mičulis, I. 380
Mičulis, P. 542
Mielavs, J. 570, 572
Mierīga, Z. 289
Mierīgs, O. 173, 194, 214
Mieriņa, I. 197, 276
Mieriņa, K. 197, 809
Mieriņš, A. 186, 193, 720, 743, 770, 807, 808, 809
Mieze, O. 482, 485
Miezis, M. jun. 490
Miezis, M. 193, 443, 483, 485, 486, 489, 490, 491
Miezīte, Z. 237, 238
Miezītis, J. 202, 212, 236
Miezītis, R. 550, 564
Miķelsone, A. 196, 567, 568, 569
Miķelsone, N. 225, 231, 236, 237, 238
Miķelsone, O. 415
Miķelsons, E. 255, 256
Miķelsons, H. 678
Miķelsons, J. (Vācija) 784
Miķelsons, J. (Kanada), 693
Miķelsons, R. 236, 266
Miķelsons, V. 147, 192, 642
Miklavs, A. 537
Miklucāne, V. 225, 237, 238
Miklucāns, A. 188, 236
Mikolajs, J. 177, 564, 571
Mikulis, J. 583
Milbergs, J. 183
Millere, I. 185, 420
Millere, V. 660, 661
Millers, A. 661, 683
Millers, G. 325, 326, 327
Millers, K. 609, 658, 660, 661
Milnis, P. 500
Miniate, E. 601, 639
Minka, A. 399
Minka, G. 185, 193
Minkevics, T. 644
Misiņa, M. 192
Misiņš, E. 490
Misiņš, H. 192
Miters, E. 147
Močans, J. 806
Mozule, I. 766
Mozulis, 767
Muceniece, 224, 291, 292, 293
Muchks, J. 196, 837
Muižnieks, J. 180, 438, 441
Muižnieks, U. 194
Mukāne, M. 186, 194, 531, 532, 533
Mukāns, St. 390
Mukts, V. 46
Mundeciems, A. 414
Muravskis, I. 188, 194, 277, 278
Mūrnieks, J. 321
Mūrnieks, K. 583, 586, 589, 590, 591, 594
Mūrnieks, R. 773
Mūsiņa, M. 197, 226, 289
Mūsiņš, Z. 270
Mustis, H. 586, 589, 592
Muša, V. 196
Mušinskis, L. 534, 535, 537, 539
Mužiks, R. 205

N

Nabrovskis, V. 198, 244
Nagla, L. 195
Nāruna, M. 379
Nātriņš, H. 192, 196, 783
Nedesons, E. 811
Neilande, A. 193
Neimane, T. 662, 663, 666

Neimanis, J. 199, 770, 798, 802
Neimanis, V. 420
Neimanis, Z. 662, 663, 666
Neivalds, K. 147
Neļķe, K. 197
Nesaule, P. 397
Niedra, J. 474
Niedra, R. 783
Niedra, 92
Nikovskis, V. 267
Nolle-Blumfelde, I. 54, 57, 82, 87, 223, 233, 716, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 743, 744, 747, 748, 766, 774, 775, 777, 779
Nolle, J. 774
Norītis, R. 49, 603, 607
Norvels, J. 56, 609, 652
Norvilis, J. 106, 107
Novadnieks, E. 198
Novickis, S. 579
Nyrady, I. 196, 443, 546, 559, 567, 569

O

Odumiņš, J. 386, 387, 388
Odziņš, A. 192, 803
Oga, A. 197, 353, 355, 358, 359
Oldermanis, K. 147
Olivere, A. 425
Olmanis, D. 190, 195, 537, 540, 543
Olševskis, J. 775, 778
Ondrichs, J. 116, 690, 691
Opeskins, M. 779
Orbe, A. 837
Orlovskis, L. 147
Ose, I. 399
Ošeniece, H. 198, 506, 508, 509
Ošenieks, A. 506
Ošiņš, K. 784
Oškalns, G. 693
Otensons, G. 199
Otzelnāja, Br. 376
Ozoliņš, E. (ASV), 417
Ozoliņa, Em. 195
Ozoliņa, I. 231, 232, 484
Ozoliņa, K. 417
Ozoliņa, M. 631
Ozoliņa, O. 369
Ozoliņš, Art. 670
Ozoliņš, A. (Francija), 592
Ozoliņš, Andr. (Anglija), 197
Ozoliņš, Ād. (ASV), 378, 487
Ozoliņš, E. (Austr.), 194, 505
Ozoliņš, E. (ASV), 330, 365, 411
Ozoliņš, G. 114
Ozoliņš, H. 193, 630, 631
Ozoliņš, J. 244, 679, 681
Ozoliņš, K. 193, 792
Ozoliņš, M. 319
Ozoliņš, N. 114, 603,
Ozoliņš, P. 309, 318, 365
Ozoliņš, R. (Holande), 196, 595
Ozoliņš, R. (Austr.), 564, 565, 566, 573, 574
Ozoliņš, S. 198, 837
Ozoliņš, T. (ASV), 185, 369, 370
Ozoliņš, T.V. (Anglija), 14, 16, 28, 29, 139, 176, 283
Ozola, A. 298
Ozola, B. 491
Ozola, D. 569
Ozola, Elfr. 189, 399
Ozola, Elza, 410
Ozola, Em. 195
Ozola, H. 199, 493, 494
Ozola, M. 836, 841
Ozola, S. 195, 576, 579, 695
Ozols, A. (Kanada), 628, 629, 660
Ozols, A. (ASV), 348
Ozols, E. (Austr.), 557, 564, 604, 607
Ozols, E. (Beļģija), 41, 139, 142, 144, 186, 188, 194, 199, 553, 565, 566, 576, 577, 578
Ozols, Iv. 90, 195, 454, 459, 483, 490, 570
Ozols, J. (Austr.), 150, 505, 557
Ozols, J. (ASV), 376, 377
Ozols, H. 195, 411
Ozols, L. 679
Ozols, O.K. 195
Ozols, P. 302, 305, 483
Ozols, R. 490
Ozols, V. (Austr.) 545, 546
Ozols, V. (Kanada), 623

P

Paas, L. 789
Pabērza, B. 640
Pabērzs, J. 390
Pabērzs, P. 195
Paceviča, Ž. 822
Pachmanis, L. 729
Padēls, 42, 139
Paegle, A. 52, 193, 195, 474, 551, 564, 565, 566, 571
Paegle, M. 195, 228, 257, 258
Paeglis, E. 187, 193
Paeglis, J. 410
Paeglis, K. 183, 193, 257
Paeglītis, E. 570
Pakalne, M. 223, 229, 282
Paklons, L. 576
Palameika, A. 265
Palavs, A. 574
Pālēna, E. 193
Pālēns, J. 538
Pāliņa, B. 429
Pālītis, I. 7, 16, 52, 150, 213, 214, 233
Panevics, H. 411
Pāpe, A. 57
Pareizs, Harijs, 377
Pareizs, Harolds, 376
Pareizs, Herta, 179, 181, 374, 376
Parris, R. 85, 197, 212, 220, 261
Part R. 508, 509
Pārups, E. 656
Paševska, L. 179
Paspārne, F. 196, 566, 569
Pastare, M. 393
Pastars, H. 393
Paukšēns, J. 660
Paukulis, A. 242
Paula, V. 813
Pauls, R. 811
Pauzere, A. 802
Pauzers, V. 721, 765, 826
Pavasara, M. 194, 430, 663
Pavasara, R. 639, 640
Pavasars, B. 89, 144, 182, 595
Pavasars, D. 153, 731, 732, 743
Pavasars, E. 194
Pavasars, H. 265
Pavasars, K. (Kanada), 623
Pavasars, K. (Vācija) 739
Pāvelsone, K. 635
Pāvils, M. 277
Pavlovskis, O. 336, 337, 338, 441
Pavlovskis, V. 378
Pāvula, A. 76, 77, 80, 82, 154, 197, 231, 232, 836, 840, 841
Pāvulāne, 226
Pāvulāns, F. 307
Pāvulēna, M. 188, 288, 289
Pāvuliņa, E. 186, 195
Pāvuls, G. 738, 743
Pāža, I. 179, 432
Pāža, J. 432
Pearson, D. 284
Pečaka, I. 298, 299, 302
Pečaks, J. 300, 305
Pelce, A. 368
Pelegrīns, 186, 193, 537
Pelēna, V. 186, 630
Pelēns, E. 608, 630
Peniķis, A. 185, 414
Peniķis, E. (Austr.), 514
Peniķis, E. (ASV), 318, 320, 321, 329, 414
Peniķis, J. 631
Peniķis, O. 195
Pelša. O. 193
Pelše, E. 294
Pelše, K. 527, 530, 535
Perekrists, A. 354, 355
Pērkons, A. 199, 623, 624, 679
Pērkons, H. 114
Pērkons, J. 775, 777, 779
Pērkons, V. 197, 608
Pērkons, Z. 682
Perro, A. 691
Perro, O. 72
Pētersone, I. 267, 738, 739
Pētersone, R. 199, 379, 419
Pētersons, A. 805, 807
Pētersons, J. (Anglija), 90, 92, 140, 153, 199, 229, 242, 258, 277, 279
Pētersons, J. (Austrālija), 538, 539, 541
Pētersons, J. (Vācija), 806, 807

Pētersons, P. 550
Pētersons, T. 378, 380
Petrikalns, V. 182, 821
Petraška, L. 196, 411
Petriņš, A. 576
Petrovskis, K. 378, 380, 382, 383
Petrovskis, St. 485
Petrovskis, Z. 198, 608, 642
Piekalnītis, B. 144, 199, 746, 767, 779, 818
Piekuse, L. 186
Piķele, I. 236, 238
Piķelis, E. 238, 239
Piķelis, I. 212, 236, 239
Piķelis, R. 238, 239
Pikše, P. 294
Pīlādzis, J. 147
Pīlāgers, K. 198, 719, 720, 721, 722, 773
Pīlāgs, V. 191, 194, 411
Pīlmanis, A. 378
Pīlmanis, J. 545, 546, 554
Pinnis, V. 496
Pīpe, A. 168
Pitāne, Brigita, 78, 80, 188, 222, 224, 225, 229, 294
Pitāne, Biruta, 225
Piterāns, A. 400
Plampe, A. 696
Platā, H. 744, 746, 747
Platais, J. 37, 45, 46, 50, 51, 52, 55, 56, 117, 139, 140, 145, 154, 701, 703, 707, 708, 709, 711, 716, 717, 718, 720, 721, 746, 747, 748, 751, 753, 770, 777, 804, 811, 812, 814
Platupe, M. 382
Platups, O. 382
Plaucis, O. 197, 488, 489
Plaude, B. 554
Pļaviņa, D. 665
Pļaviņa, I. 195, 666
Pļaviņš, A. 436, 438
Pļaviņš, O. 666
Pļavinska, A. 621
Pļavinskis J, 653
Plīsis, P. 58, 168
Plensners, A. 163
Pliča, E. 199, 225, 227, 268, 270, 271, 272
Plikšķis, F. 300, 301
Plotnieks, I. 390
Plūce, I. 193
Plucis, A. 185, 194, 431, 432
Plucis, J. 534, 535, 537, 538
Plūcis, R. 821
Plūduma, R. 631
Plūduma, T. 186, 630, 631
Plūdons, V. 33, 37, 41, 42, 45, 46, 49, 50, 51, 52, 55, 108, 139, 168, 186, 196, 328, 336, 337, 338, 391, 596, 598, 599, 600, 603, 604, 607, 608, 609, 632, 650, 662, 664, 679, 682, 684, 685
Plūme, A. 226
Plūme, J. 188, 282
Plūmīte, G. 198
Plūsis, V. 306
Počs, J. 294
Podiņš, E. 147
Podziņš, E. 199, 523, 527
Podziņš, J. 783
Podziņš, O. 519
Poga, I. 390
Poga, V. 390
Pogainis, L. 420
Pogenbergs, J. 180, 318, 321, 328, 329, 338, 365
Pokšāne, L. 237
Pole, V. 195, 393
Polis, A. 257
Polis, D. 199, 391
Polis, V. 821
Polīte, Z. 195
Poltraks, O. 570
Pommere, M. 224, 225, 229, 241
Pommers, A. 178, 241
Pommers, J. 159, 186
Pommers, V. 526
Pone, A. 689
Poruks, I. 593
Poruks, I. S. 300
Prauliņa, R. 329
Preimanis, (Vācija), 784
Preimanis, J. (Kanada), 644, 645
Preimanis, V. 647

Preiss, A. 199
Preiss, 784
Prīberga, A. 227
Pričiņa, E. 192
Priede, A. 199, 555, 572, 574
Priede, L. 52, 191, 195, 442, 473, 552, 555, 556, 565, 566, 567, 569, 572
Priede, R. 107, 198
Priede, V. 147
Priedīte, A. 795
Priedīte, I. 425, 841
Priedītis, G. 198
Priedītis, J. 840
Priedītis, P. 16, 19, 139, 242
Priedniece, A. 377
Priedkalns, J. 490
Priedoliņš, K. 640
Priedulāja, M. 369
Priedulāja, S. 195, 365, 368, 369
Priedulājs, I. 321, 329, 363, 365
Priednieks, K. 199
Prods, A. 52, 197, 519
Prūsis, R. 414
Pružinska, Dz. 193, 435
Pružinskis, J. 380, 434, 435, 436
Pūce, E. 362
Puide, J. 455
Puisāns, T. 609, 644
Puķīte, A. 14, 15, 17, 18, 19, 24, 30, 37, 55, 57, 92, 139, 140, 318, 319, 321, 327, 328, 329, 337, 425
Puķīte, I. 198, 426
Puķītis, A. 821
Pulciņa, N. 87, 336, 347, 601, 602, 607, 608, 621, 630, 635, 636, 637, 639
Pulciņš, E. 73, 144, 599, 600, 601, 607, 623, 634, 664, 676, 685
Pulers, A. 185, 282
Pūlis, M. 276, 278
Pumpaine, E. 225, 249
Pumpainis, E. 183, 249
Pumpišs, A. 198
Pundiņš, V. 833
Pūpola, E. 836
Pureniņš, R. 181, 202, 204, 278
Puriņa, L. 225
Puriņa, S. 533
Puriņš, A. 195
Puriņš, J. 571
Puriņš, R. 23, 601, 603, 689, 691
Puriņš, V. 390
Purlīce, Z. 425
Purmale, Dz. 197, 226
Purmals, K. 24, 30, 167
Purmalis, V. 306
Purviņa, M. 836, 837
Purviņš, A. 814, 816
Purvinskis, J. 538
Purvinskis, M. 114, 539, 541, 542
Purvis, A. 475, 512, 514, 515, 516, 562
Purvišķis, A. N. 806
Purvs, A. 696, 697, 698, 699
Purvs, I. 604
Purvs, R. 631
Pusilds, A. 147
Pušpurs, A. 490
Putāns, P. 390
Pūtele, L. 410
Putnis, E. 533
Putniņš, A. 182, 601
Putniņš, J. 243
Putze, A. 233, 261
Putze, M. 224

R

Rabācs, K. 107
Radelis, A. 194
Radziņš, G. 197
Radziņš, J. 309, 390
Rakstons, B. 157
Ranka, J. 202, 213, 214
Ranka, H. 569
Ranka, V. 225
Ranks, P. 564
Raņķis, G. 197, 403
Ranne, D. 198, 435
Rantiņa, V. 813
Rapa, A. 553, 555, 573, 574
Rapša, J. 678
Rasiņa, A. 192
Rasiņš, N. 419
Rasmane, A. 533
Rasmanis, J. E. 196, 533

Rašmanis, A. 199, 548, 564, 565, 566, 570
Ratermanis, J. 380
Ratnieks, P. 180, 603, 625
Rebiņa, K. 382
Rebiņš, Z. 195, 378, 379, 380, 382
Reboks, V. 182, 701, 718, 719, 726
Reinberga, A. 196, 601, 679, 681
Reinbergs, E. 376
Reinbergs, J. 691
Reicis, J. 430
Reineks, E. 403
Reineks, Z. 199, 403
Reinfelde, I. 199
Reinfelds, I. 484
Reinhards, P. 16, 19, 23, 89, 139, 179, 262, 263
Reinholde, L. 425
Reinholds, O. 181, 425
Reinis, E. 188, 193
Reinigers, V. 483
Reintāls, K. 528
Reiss, A. 609
Reitere, E. 810
Rejnieks, O. 147
Rēķis, O. 396
Remkins, E. 608
Rempēters, T. 195, 813, 814, 816
Renbušs, M. 564, 568, 569
Renemane, A. 410
Reneslācis, J. 196
Resnis, A. 198, 770, 816
Resnis, E. 147
Retigs, E. 199, 708, 722, 740, 748, 749, 750, 791
Revalde, H. 282
Rēvalde, R. 681
Rēvalde, V. 199, 375, 376
Rēvalds, A. 377
Rēvalds, K. 601, 607
Rēveliņš, E. 198, 652
Reveliņš, U. 214, 268, 269, 270
Richardsone, A. 223, 224, 228, 229, 233, 282
Richtere, 405
Richters, J. 181, 405
Ridūzis, K. 541, 543
Riekstiņš, Z. 781
Riepniece, V. 393
Riekstiņš, I. 425
Riekstiņš, J. 36, 38, 73, 139, 191, 336, 337, 338, 391, 392, 425, 441
Riekstiņš, K. 688
Rijniece, L. 288
Rikveilis, M. 194
Rimša, A. 382
Rimša, M. 382
Rinka, J. 193
Rinkušs, V. 392
Ritenis, J. 186, 194, 453, 489, 560, 562
Ritere, A. 298, 301, 302
Riters, A. 300, 301, 302
Rītiņa, H. 226
Rītiņš, A. 603, 679, 691
Rītiņš, G. 16, 152, 202, 203
Rītiņš, J. 209, 690
Ritums, A. 54
Roberts, L. 238
Robežgruntniece, A. 636
Robežgruntnieks, E. 182, 604, 608
Rode, G. 26, 31, 35, 60, 90, 91, 380, 383, 384, 399, 427, 559, 663, 738, 745, 776, 830, 837
Rode, J. 192, 195, 196, 373
Rodze, A. 348
Rodze-Ķīsele, E. 15, 43, 77, 90, 140, 147, 148, 149, 442, 443, 446, 447, 457, 533, 569, 659
Rolava, E. 77, 187, 193, 231, 232, 461
Rolava, L. 237
Rolavs, J. 212, 230, 236, 238, 239, 306, 443
Rolavs, V. 37, 45, 50, 99, 116, 139, 461, 462, 464, 466, 468, 519, 521, 523, 524, 525, 529
Rolle, K. 792
Rolle, Z. 183, 405, 406
Rollis, R. 198
Romanovskis, K. 486
Rone, M. 193, 621, 631
Ronis, E. 190, 194, 608, 628
Ronis, F. 195, 257
Ronks, P. 546
Roze, A. 147, 636
Roze, J. 194, 666

Roze, S. 628
Rozenbachs, A. 179, 836, 837
Rozenbergs, K. 391
Rozenbergs, M. 147
Rozenbergs, O. 195, 786, 788
Rozenfelde, E. 198
Rozenfelds, Z. 178, 251, 252
Roziņa, O. 393
Rozīte, A. 195, 221, 233, 247
Rozītis, E. 144, 578, 744, 747, 822
Rozītis, 52
Rozentāls, A. 338, 365
Rozentāls, E. 500, 504, 505
Rozentāls, R. 745
Rozenštoks, E. 147
Rožkalns, A. 718, 719, 813, 814
Rožulauks, V. 196
Rubene, A. 380
Rubenis, E. 731, 732
Rubenis, J. 196, 403
Rubiķis, V. 305
Rubis, J. 498, 505
Rudans, M. 490
Rudolfa-Eglīte, L. 198
Rudolfs, A. 679
Rudovica, O. 242
Rudovics, Ž. 241, 242
Rudzīte, A. 181
Rudzīte, I. 196, 414
Rudzītis, E. 191, 718, 719, 731, 803
Rudzītis, J. 579
Rudzītis, P. 177, 318, 321, 414
Rudzroga, I. 195, 362
Rudzroga, V. 33, 139, 325, 327, 358, 359
Ruģins, A. 288
Rūķe, I. 21, 101, 318, 321, 336, 398
Ruķinskis, L. 183, 193, 405
Rulliņa, V. 15, 16, 100, 101, 140, 245, 247, 447
Rulliņš, J. 185
Rumaka, A. 425
Rumaks, L. 425
Rumba, L. 16, 41, 42, 50, 51, 52, 53, 54, 78, 85, 139, 156, 157, 201, 205, 233, 234, 258, 283, 287, 702, 799
Rumbēns, L. 541
Rundāne, A. 686
Rundulis, J. 429
Rungaine, L. 182, 795
Ruņģe, A. 635
Runģis, G. 635
Runka, A. 377
Rupainis, B. 816
Rupners, I. 425
Rupšenieks, A. 678
Ruskulis, B. 196, 355
Ruskulis, St. 765
Ruško, J. 608, 629, 630
Rutenbergs, A. 178
Rutenbergs-Grickus, I. 282

S

Sahajdak, E. 506
Sahajdak, M. 506
Sahajdak, N. 506
Sakne, P. 184
Sakss, I. 15, 107, 140, 184, 578, 604, 607, 623, 624, 698
Sala, F. 184, 461, 523, 524, 527
Saldūksnis, J. 147
Saldums, J. 554, 564
Saliņš, J. 180
Salna, A. 566, 569
Salna, E. 305
Salna, K. 784
Samts, J. 435
Santos, A. 148
Sapietis, J. 153, 227, 232, 260, 261, 738, 744
Sarkanbārde, E. 78, 80, 81, 82, 85, 87, 191, 195, 217, 218, 222, 223, 224, 225, 227, 228, 229, 232, 233, 234, 245, 261, 279, 287
Sarms, M. 147
Sartori, A. 282
Sarkans, G. 187, 193, 536, 537, 539
Sarakans, V. 107
Saulesleja, A. 358, 359
Saulīte-Purviņa, A. 624, 814, 816
Saulītis, V. 189
Savickis, V. 268, 269, 270

Savtizikovs, I. 147
Sebris, N. 682
Sēja, O. 720, 721, 722, 789
Sēja, V. 562
Segliņš, A. 666
Selga, A. 607, 679, 680
Selga. O. 840
Semeiks, J. 498
Sēne, M. 792
Senkeviča, B. 662, 682
Serdāne, A. 429
Seržants, J. 785
Schuberte, I. 505
Shllaku, Dz. 374, 376
Sidars, Kr. 199, 603
Siksna, A. 679
Sīle, A. 193, 197, 206, 207, 220, 226, 227, 230, 295, 296
Sīle, I. 347
Sīle, M. 196, 630
Sīlis, A. 191, 203, 204, 206, 207, 209, 280, 281, 282, 295, 778
Sīlis, T. 41, 100, 140, 380, 435
Silarāja, V. 242
Silgailis, A. 37, 39, 42, 45, 48, 139, 161, 210, 380, 600, 608, 694
Silgals, A. 294
Siliņš, F. 430
Siliņš, R. 460, 519
Silinskis, V. 255, 279
Silkalns, E. 103, 108, 153, 157, 468
Silkalna, N. 159
Siļķēns, A. 574
Silmalis, A. 772
Sīmanis, J. 114
Sīmanis, V. 198, 282, 283
Simanovska, Z. 197
Simsone, E. 195, 436, 439
Simsone, V. 188, 194, 601, 621
Simsons, A. 180, 608
Simsons, J. 679
Sinka, A. 211, 288
Sinka, F. 723, 797, 798
Sinka, J. 91
Sirmais, F. 196, 653
Sirsniņa, B. 198
Sisenis, K. 188, 609, 644
Sisenis, R. 357
Sivalops, K. 196, 536, 542
Skābe, J. 488
Skadiņa, L. 502
Skadiņš, R. 142, 707, 718, 719, 726, 728, 734, 747, 770, 803, 804
Skadulis, J. 378
Skaidrais, A. 199
Skaistlauks, V. 161, 773
Skalbergs, E. 813
Skalde, A. 492
Skara, A. 425, 426
Skomba, E. 147
Skrastiņš, J. 196, 652
Skrastiņš, V. 626, 627
Skraučeva, M. 199
Skraučevs, O. 197
Skrēbers, A. 89, 179
Skrīns, T. 635
Skrundēns, J. 425
Skrūzmane, A. 376
Skudra, E. 533
Skudra, Ž. 92, 277, 385, 387, 407, 638
Skuja, E. 640
Skuja, H. 640
Skuja, J. 640, 641
Skuja, K. 640, 641
Skuja, Mārtiņš, 640, 641
Skuja, Māris, 640, 641
Skuja, Maija, 640, 641
Skuja, Maira, 640, 64¹
Skuja, N. 640
Skuja, Z. 640, 641
Skujevics, J. 175
Skujiņa, V. 210, 533
Skultāne, L. 774
Skultāns, V. 153, 210, 774, 775
Skulte, A. 425
Slīpais, E. 199
Smelters, A. 744
Smelters, P. 775, 778
Smilga, P. 179, 792, 793
Smirnovs, J. 147
Smite, E. 368
Smith, M. 388, 389, 390
Smoļinska, L. 620, 644
Smoļinskis, K. 644
Smukša, L. 199, 803

Sniedze, O. 428, 430
Sniķere, E. 199, 636, 640
Sniķere, V. 213
Sniķeris, T. 644
Soģis, N. 571
Soikāns, J. 57
Sondors, P. 748
Sovere, V. 818, 821
Spaile, E. 554, 557
Spalviņš, V. 355
Spārniņš, A. 419
Spārniņš, Andr. 50, 51, 52, 55, 56, 58, 111, 139, 157, 183, 193, 320, 321, 325, 328, 329, 335, 337, 338, 340, 364, 365, 366, 377, 391, 392, 410, 414, 416, 417, 418, 419, 440
Spēlmanis, A. 378, 382
Spilners, I. 28, 31, 38, 41, 42, 50, 73, 139, 189, 321, 344, 391, 425, 541, 703
Spirģis, J. 325, 327
Spoģis, A. 802
Spolāne, E. 199
Spole, V. 485
Spolītis, K. 391
Sprancis, A. 270
Sprince, B. 502, 504, 505
Sprincis, M. 226
Sprincis, P. 498, 500, 503, 504, 505
Sproģe, E. 566
Sproģe, V. 198, 439
Sproģis, E. 65
Sproģis, Jānis (Austr.), 111, 116, 193, 442, 564, 565
Sproģis, J. (Vācija), 770, 771
Sproģis, Juris, 438
Sproģis, R. 813, 814, 816
Sprūde, L. 380
Sprūde, O. 527
Spuntele, V. 420
Spuntelis, V. 183, 193, 420
Spure, E. 198
Spure, O. 523
Spurdziņš, S. 35, 37, 45, 46, 109, 139, 150, 360, 379, 582, 595, 600, 627, 663, 706, 709, 711, 713, 714, 717, 719, 720, 721, 748, 760, 761, 764, 766, 768, 791, 792, 807
Staģis, G. 571
Stakle, A. 199, 410
Staklis, R. 195, 411
Stalmeistars, R. 198, 282
Standzenieks, P. 114
Stanguts, H. 197
Stārasta, A. 609
Stārasta, T. 621
Stašuss, A. S. 646
Staudžs, J. 644
Stefāne, L. 190, 196, 566, 568, 569
Stendzenieks, J. 405
Stenders, V. 644
Stepermane, Z. 178, 620, 634
Stepermanis, A. 190, 196, 608
Stepulis, St. 644
Stetskos, S. 148
Stikāne, E. 196
Stīpnieks, A. 513, 514, 515
Stīpnieks, E. 483
Stira, V. 198, 288
Stirāja, Dz. 197
Stots, E. 423
Strads, A. 198, 503, 504, 505
Strante, P. 799, 802
Straubergs, A. 626
Strauja, K. 367
Straumēna, V. 185, 362
Straumēns, G. 189
Straume, J. 425
Strause, O. 197, 405
Strauss, F.J. 714
Stauss, N. 626
Strautiņa, A. 197
Strautiņa, R. 698
Strautkalns, I. 51, 94, 328, 329, 334, 338, 398, 399
Strautmane, M. 224, 225, 294
Strautmanis, J. 184
Strautmanis, R. 294
Strautniece, A. 196, 546, 566, 569
Strautniece, S. 238
Strautnieks, Arv. 194, 564, 571, 574
Strautnieks, E. 477

Strautnieks, V. 196
Strauts, A. 195, 570
Strauts, J. 198
Strazdiņa, I. 199
Strazdiņš, J. 249, 652
Strazdiņš, O. 194, 652
Strazdiņš, R. 382
Strazds, J. 250, 251
Strēlerts, T. 28, 176
Strēlnieks, H. 398
Strīķis, M. 559
Strods, F. 482
Stubura, E. 775, 778, 779
Stuburs, A. 54, 701, 718, 719, 720, 721, 726, 746, 763, 770, 774, 775, 777, 807, 808
Students, F. 147
Stuberovska, E. 194, 521
Stuberovskis, J. 461
Studāns, R. 556
Stumbre, L. 417
Stundiņa, A. 183
Stūre, A. 773
Stūre, R. 374, 377
Stupāns, J. 806, 807
Sūcis, E. 290
Sudrabiņš, J. 770, 773
Suķis, E. 574
Sukse, G. 682
Sukurs, J. 689
Supe, S. 282
Susters, R. 506
Sutherland, E. 374, 376
Sutcliffe, Dz. 224, 225, 230
Svētulis, V. 325, 327, 425
Sviķe, M. 635
Sviķis, E. 573, 574
Sviķeris, L. 197
Svite, E. 691
Sweryda, B. 260

Š

Šakurova, I. 572, 573
Šakurovs, J. 573, 574
Šalte, A. 490
Šalts, A. 204
Šarmane, A. 194
Šels, M. 197, 488, 489, 490
Šenbruna, I. 792
Šica, A. 182, 818, 821
Šics, A. (Vācija), 821
Šics, A. (Zviedrija), 841
Šilde, A. 179, 735, 799
Šile, M. 309, 400
Šilis, K. 195, 309, 400
Šimanis, A. 197
Škapars, S. 305
Šķēle, J. 147
Škerbergs, V. 147
Šķietnieks, A. 183, 290
Šķiņķis, J. 198, 424
Šķobe, R. 159
Šmita-Kalēja, B. 15, 17, 18, 19, 21, 24, 30, 100, 101, 102, 104, 139, 154, 194, 230, 231, 601, 602, 603, 621, 634, 635, 703, 751
Šmite, D. 642
Šmite, M. 488
Šmits, E. 193, 484, 486, 490
Šmits, H. 735
Šmits, J. māc. 26, 29, 103, 139, 153, 380, 459, 525, 541, 559, 744
Šmits, J. (Kanada), 182
Šmits, J. (Anglija), 188, 242
Šmits, M. 196, 411
Šmits, T. 149
Šmits, V. 399
Šmits, Z. 417
Šmitmanis, R. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 24, 28, 29, 30, 33, 35, 37, 43, 116, 139, 837
Šmugajs, E. 474, 554, 751
Šnepste, V. 198, 225
Šnepsts, J. 197
Šnepsts, V. 199
Šneiders, K. 244, 245
Šņore, K. 147
Šņoriņš, V. 811
Šreibere, H. 198
Šreibers, J. 196, 495
Štāle, Z. 293
Šteina, E. 637
Šteins, A. 632
Šteins, E. 180

Šteinbachs, A. 653, 654
Šteinbachs, J. 653
Šteinblums, J. 189, 195, 434, 435
Šteingolds, A. 147
Šteinbergs, G. 673
Štelmane, S. 197, 199, 404
Štelmachers, J. 194
Šterns, A. 49, 199, 601, 603, 607, 679, 688
Šternbergs, A. 719, 760, 802
Šternbergs, H. 196, 672
Štrāle-Didrichsone, I. 210, 699
Štrauss, H. 379
Štrauss, L. 147
Štrauss, M. 361
Štrodacga, T. 227
Štrombergs, A. 107
Štubis, E. 565, 569
Šuberte, I. 508
Šuberte, S. 506
Šuberte, St. 506
Šuberte, Z. 506
Šuberts, M. 506
Šulce, A. (Vācija), 792
Šulce, A. (Austr.), 194
Šulce, H. 237, 238
Šulce, L. 484
Šulce, O. 181
Šulcs, A. 571
Šulmeistere, E. 298
Šulmeisters, J. 803
Šumilo, V. 721, 803
Šuskova, R. 635
Šuškovs, A. 635
Švalbe, V. 432
Švalde, A. 579, 580
Švanfelds, J. 112, 114, 115, 187, 318, 321, 326, 329, 338, 363, 365, 367
Švarcs, L. 436, 439
Švecha-Zemzare, I. 393

T

Tabaks, A. 194
Talberga, A. 245
Tālbergs, K. 390
Tālmane, E. 432
Tamanis, D. 251
Tamsons, G. 41, 43, 45, 46, 48, 50, 55, 56, 57, 59, 95, 139, 149, 173, 212, 213, 214, 229, 242, 244, 245, 246, 261, 279, 303, 592
Tamsons, Ž. 582, 714
Tarbunas, A. 393
Taškāns, A. 644
Taube, A. 608
Taube, Dz. 190, 194, 621
Tauriņš, A. 55, 56, 57, 59, 86, 99, 139, 147, 191, 202, 204, 278, 600
Tauriņš, A. E. 564
Tauriņš, I. 147
Tauriņš, V. 442, 564, 565
Taylor, M. 225, 241
Teibe, H. 225, 241
Teibe, Ž. 241
Teivens, R. 564
Tenisons, M. 17, 18, 19, 547, 554, 564
Tenkins, D. 260
Tepfers, J. 42, 139
Teriņa, A. 836
Teriška, J. 490
Teša, Br. 379
Thomas, V. 193
Tīdemane, A. 318, 320, 411
Tīdemanis, A. 318, 320, 325, 329, 342, 376
Tidrika, G. 194, 836
Tilgaļi, 92
Tillere, G. 199, 495
Tillers, Z. 196, 495
Tiltabrencis, V. 197, 299, 304, 305, 306
Tiltiņš, E. 679, 680, 681
Timermanis, A. 187, 194, 405
Timrots, I. 195, 430
Timrots, V. 427, 430, 432
Timšāne, I. 667
Tiņa, S. 685
Tipāns, A. 380
Tipsis, A. 116, 178, 199, 720, 721, 765, 769
Tirzītis, A. 678
Titmanis, K. 541
Tjarve, J. 779

Tomasa, L. 196, 424, 425, 426
Toma, M. 811, 813
Toms, P. 811
Tosch, E. 551
Tosch, R. 564
Tralla, A. 490
Tralla, K. 489
Tralla, L. 199, 493, 494
Trauciņš, J. 715
Trauciņa, O. 797
Traumanis, J. 267
Treibergs, A. 423, 426
Treiguts, M. 623
Trēgers, E. 41, 116
Treiers, P. 196, 653
Treija, H. 641
Treijs, J. 112, 115, 168, 601, 603, 607, 640, 641, 691
Treilona, S. 191, 602
Treilons, E. 107, 168, 170, 601, 603, 623
Treimane, A. 602
Treimane, L. 88, 343, 620, 695
Treimanis, J. 390
Treimanis, V. 316, 317
Treize, A. 326, 337, 358, 359, 391
Treize, I. 362
Trēziņa, G. 484, 559
Trēziņa, Z. 292
Trēziņš, L. 470
Trēziņš, V. 292
Trigūts, V. 537
Triška, J. 485
Tropa, Dz. 374
Trubača, Ņ. 197, 374, 376
Trubačs, J. 177, 337, 376
Trucis, A. 185, 194, 387, 388, 389
Trucis, R. 116
Trudo, P. E. 25
Tuklere, R. 636, 640
Tuklers, V. 637
Tuļinska, A. 425
Tumis, V. 367
Tumulis, M. 484
Tupe, A. 410
Turciņa, L. 274
Turciņš, J. 198, 278
Turks, J. 185, 411
Turks, R. 425
Tūtiņš, R. 679, 680
Tuvika, Z. 536, 538, 543

U

Ūdenāns, A. 377
Ūdre, L. 404
Ufere-Galviņa, Z. 380
Uijerts, J. 214
Ulle, I. 196
Ulmane, I. 226, 282
Ulmanis, A. 282, 284
Ulmanis, K. 366
Ungurs, B. 474
Umbraško, B. 564
Upenieks, E. 24, 25
Upenieks, K. 198, 439
Upenieks, O. 382
Upenieks, P. 52, 192, 196, 457, 474, 490, 513, 514, 546, 549, 551, 555, 558, 559, 563, 564, 565, 566, 573, 574
Upenieks, V. 378, 382
Upeslācis, V. 36
Upesleja, A. 199
Upesleja, D. 798
Upesleja, K. 183
Upīte, A. 789
Upīte, L. 374
Upīte, Z. 196
Upītis, P. 38
Upītis, Ž. 196
Upmale, R. 836, 837
Upmane, I. 177, 423, 425
Upmanis, V. 184, 425
Urdze, P. 744
Urlovska, B. 190, 193, 566, 569
Urlovskis, A. 193, 442, 546, 564
Usāns-Erts, R. 286, 306
Uskalis, K. 31, 101, 181, 247
Ustinova, M. 809
Ustinovs, A. 809
Utināns, J. 7, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 24, 28, 30, 33, 36, 37, 41, 45, 46, 50, 51, 52, 56, 109, 110, 139, 157, 161, 232, 317, 318, 319, 321, 324, 327, 337, 346, 364, 365, 392, 414, 561

V

Vācietis, E. 147
Vagare, G. 197, 523, 527
Vagners, M. 604
Vaičulis, J. 184, 193, 561, 564, 565
Vainovskis, G. 251
Vaits, H. 691
Vaivars, B. 209
Vaivariņš, H. 505
Vaivode, A. 210, 246, 379
Valdmane, R. 363, 365
Valdmanis, R. 192
Valdniece, Dz. 439
Vaļikova, A. 543
Vaļikovs, A. 196, 542
Vaļikovs, A. jun. 541
Vallēna, D. 198, 423, 425
Valtere, Milija, 415
Valtere, Mirdza, 802
Valtere, N. 107
Valtere, V. 199, 602, 621
Valters, A. 318, 320, 321, 325, 326, 327, 328, 424, 425, 426
Valters, J. 333
Valters, P. 182, 417, 419
Valters, V. 197, 419
Walter, L. 195
Vaļuks, E. 760, 763, 821, 823
Vaļuks, L. 822, 823
Vanaga, A. 228, 495
Vanaga, D. R. 223
Vanaga, K. 836
Vanaga, R. 223
Vanaga, V. 419
Vanagu māte, Francijā, 584
Vanags, Aleksis, 300, 302, 305
Vanags, Augusts, 309, 414
Vanags, E. (Lommele), 147
Vanags, E. (Austrālija), 564, 566, 570
Vanags, K. 364
Vanadziņa, A. 508
Vanadziņš, A. 190, 195, 505, 512
Vanuška, I. 393
Vārna, R. 400
Vārna, Z. 531, 533
Vārpiņš, A. 536
Vasariņa, A. 196
Vasariņš, P. 51, 94, 180, 596, 601, 604, 614, 615, 617, 664, 672, 674
Vāvere, A. 543
Veanes, L. 506
Veckers, J. 607, 679, 680
Veckalniņš, LKOK, 650
Weedal, D. 260
Veichelis, A. 178, 214, 305, 306
Veide, A. A. 194
Veide, A. 503
Veide, Dz. 50, 155, 156, 199, 462, 484
Veidmane, N. 199, 268
Veigurs, A. 455
Veikina, L. 554
Veilands, Z. 397
Veinberga, I. 664
Veinberga, V. 194
Veinbergs, A. prāv. 321
Veinbergs, A. (ASV) 194, 432
Veinbergs, A. (Zviedrija), 108
Veinbergs, R. 197, 731, 732, 803
Veisa, A. 292
Veisbuks, M. 803
Veiss, A. 236
Veiss, J. 292, 550, 564
Veitmanis, J. 363, 365
Veitmanis, V. 196, 623
Veits, I. 745, 776
Velmere, L. 385, 394, 401, 410, 479
Vēliņa, Z. 390
Vēliņš, R. 390
Wentworth, 453
Verbickis, A. 475
Vērenieks, A. 187
Vērenieks, J. 191
Vērnieks, G. 608
Vērzemnieks, E. 181, 436, 439
Vestfālis, J. 194
Vestmanis, A. 378
Veščuns, A. 807
Vētra, K. 26
Vētra, S. 571
Vidas, A. 430
Vidze, A. 228, 255

Vigners, A. 487
Vijuma, I. 418
Vijuma, L. 417
Vika, E. 435
Vikmanis, J. 179, 832
Vīksne, L. 484
Vīksne, S. 460, 462, 464, 465, 495
Viks, D. 193, 435
Vilcāne, M. 181
Vilciņš, J. 318, 321, 329, 414
Vilciņa, Z. 415
Vilčinskas, M. 282
Vilka, A. 813
Vilka, Dz. 192, 193
Vilka, I. 302
Vilka, M. 298, 305
Vilks, D. 184
Vilks, R. 197
Vilks, Z. 302
Vilipsone, E. 227, 229
Vilipsons, A. 178, 790
Villareal, K. 148
Vilmane, I. 238
Vilmanis, J. 601
Vilmanis, K. 236
Vilnis, J. 652
Vilnītis, J. 147
Viļuma, I. 380
Viļums, Ž. 284
Vimba, H. 306
Vimba, K. 783
Vinbergs, E. 198, 250, 251, 252
Vinčele, Ņ. 775
Vinčels, A. 775
Vinkelis, Dr. 484
Vinogradovs, J. 147
Vinovskis, An. 147
Vinovskis, Arv. 294
Vintere-Brudman, A. 395
Vinters, A. 564, 569, 570
Vinters, J. 816
Virziņa, M. 418
Virziņš, E. 417, 418
Vistiņš, P. 147
Višķeris, E. 197, 623
Vītiņa, A. 225, 248
Vītiņa, E. 180, 621, 650
Vītiņš, A. 290
Vītiņš, E. 248
Vītiņš, P. 248
Vītiņš, R. 650
Vitkauskas, R. 282
Vitlams, G. 22, 23, 89
Vītola, A. 224
Vītola, E. 185, 226
Vītola, I. 294, 675
Vītola, M. 621
Vītola, Z. 686
Vītols, A. 623, 679, 682
Vītols, H. 442, 474
Vītols, I. 813, 814
Vītols, J. 173, 214, 241, 242, 279, 431, 432
Vītols, P. 601, 609, 667, 672
Vītols, U. 318, 321, 363
Vītoliņa, B. 830
Vītoliņa, E. 197, 398
Vītoliņš, A. 699, 830
Vītoliņš, H. 783
Vizentāls, S. 70
Vizule, V. 197, 415
Vizulis, V. 181
Voitkus, A. 543, 551
Voitkus, V. 156, 157, 474, 481, 549, 554, 557
Voitkuns, E. 50, 139, 187, 194, 458, 459, 475, 489
Volgaste, T. 502
Volmere, E. 199
Voņģis, A. 512
Vredefelds, D. 731, 732
Vucena, M. 543, 544
Vucens, J. 538
Vulfins, E. 488

Z

Začests, J. 490
Začs, P. 783
Zāgars, H. 95, 728, 729, 826
Zēģeris, A. 432
Zagorskis, L. 666
Zaķe, M. 183, 224, 225, 240, 241, 242
Zaķe, V. 181, 399
Zaķis, J. (Anglija), 56, 214, 240, 241, 242, 279

Zaķis, J. (Vācija), 807
Zālams, R. 672
Zalcmanis, J. 830
Zālīte, N. 739
Zālītis, J. 343
Zālītis, K. 783
Zālītis, V. 338, 414
Zamlovskis, I. 601, 681
Zāmure, V. 569
Zāmurs, K. 425
Zandberga, H. 836
Zandbergs, M. 717
Zandbergs, P. 564
Zanders, V. 420
Zandersons, A. 196
Zandersons, T. 182, 601
Zariņa, A. 199
Zariņa, H. 231, 232
Zariņa-Zollweg, I. 430
Zariņa, J. 289
Zariņa, L. 682
Zariņa, M. 199, 289
Zariņa, S. 199, 652
Zariņš, Al. (Austr.), 160, 559, 564
Zariņš, An. (Austr.), 564
Zariņš, A. (Anglija), 188, 193, 288
Zariņš, A. (Lommele), 147
Zariņš, A. (Vācija), 807
Zariņš, E. 199, 555, 570
Zariņš, J. 354, 360
Zariņš, J. E. 147
Zariņš, J. Dr. 644
Zariņš, K. 175, 770
Zariņš, L. 376
Zariņš, P. (Anglija), 288
Zariņš, P. (Kanada), 375, 682
Zariņš, T. 213
Zaube, A. 171, 363, 365, 367
Zauriņš, H. 783
Zeibergs, E. 623
Zeidaka, B. 190, 194, 497, 519, 527
Zeidemanis, V. 390
Zeile-Annusa, E. 778
Zekunde, E. 420
Zekunde, L. 420
Zeltiņa, A. 435
Zeltiņa, I. 636
Zeltiņš, A. (Anglija), 244
Zeltiņš, A. (Kanada), 650, 652
Zeltiņš, A. (ASV), 434, 435
Zeltiņš, K. 246
Zelčāne, E. 405
Zelčāns, J. 197, 405
Zembergs, V. 199, 455, 460, 469, 483
Zemesarāja, V. 403
Zemesarājs, V. 52, 74, 177, 310, 391, 400, 402, 403, 404
Zemgale, L. 554
Zenaitis, K. 679
Zeniņš, K. 420
Zeņka, 673
Zentiņš, Z. 699
Zepe, A. 396
Zepe, B. 301
Zepe, E. 298, 300, 301, 302, 303, 305
Zeps, A. 194, 299, 301, 302, 305
Zeps, J. 396
Zeps, M. 299, 301
Zeps, Z. 194, 539
Zers, O. 642
Zīberga, K. 774
Zīda, L. 494
Zīds, A. 491
Zīdenis, J. 196
Ziedare, A. 160
Ziediņš, R. 411
Zieriņš, T. 191, 196
Zikmanis, J. 199, 403
Zilberts, G. 184, 523
Zīle, A. 187
Zīle, M. 301
Zirnītis, V. 393
Zīraks, T. 430
Zītars, J. 434, 435
Zivtiņa, V. 660
Znotiņš, G. 424
Zobena, L. 255, 267
Zobena, Z. 254
Zobens, E. 56, 191, 194, 255, 256, 279
Zobens, V. 169, 329, 333
Zodiņš, G. 573, 574
Zods, J. A. 533
Zolts, V. 198, 503, 504, 505, 535
Zolts, kpt. 40
Zoltners, V. 301, 302

Zoltners, Z. 195, 419
Zuika, J. 191, 399
Zuika, K. 583, 771, 815, 822, 823, 826
Zuļģis, R. 247
Zupa, K. 420
Zustere, A. 555
Zusters, R. 59, 60, 157
Zuševics, J. 65
Zute, V. 372
Zvaigzne, J. 483
Zvanere, A. 195
Zvaners, J. 177
Zvaners, M. 417
Zvanītāja, A. 813
Zvejniece, M. 196, 601, 621, 670
Zvejnieks, A. 197, 470, 527, 530
Zvigule, I. 198
Zvirbule, F. 502
Zvirbule, V. 378
Zvirgzdgrauda, M. 193
Zvirgzdgrauds, O. 114, 115, 180, 679, 693, 694

Ž

Žagariņa, E. 773
Žagars, J. 554
Žagars, K. 505
Žēlastība, A. 500, 504, 505
Žēlastība, E. 502, 505
Žeperis, J. 199, 565, 566
Žigurs, A. 779
Žilinskis, E. 107
Žukovskis, A. 182, 770
Žulpa, D. 635
Žulps, M. 635
Žumbure, M. 196
Žumburs, J. 399
Žumburs, V. 189, 195, 309, 438

LAIKS, TELPA, ĻAUDIS TREŠĀS GRĀMATAS KORREKTŪRAS UN PAPILDINĀJUMI

236. lpp. A. Matisens jābūt A. Matisons, E. Kalniņš jābūt E. Kalviņš un J. Pečs jābūt J. Počs. Izlaista Jūlija Dīriķe.

773 lpp. zem attēla P. Miķelsons vietā jābūt P. Jēkabsons.

784. lpp. nodaļas sekretārs bija O. Skostiņš. A. Krūmiņš bija priekšsēdis.

785. lpp. — priekšsēdi A. Krūmiņu neaizstāja A. Lediņš, bet jaunās paaudzes pārstāvis U. Lediņš.

789. lpp. zem attēla — A. Vilks bija nod. jaunatnes nozares vadītājs un vēlāk ne nodaļas vald. priekšsēdis, bet LAF priekšsēdis.

792. lpp. papildinājums pie J. Čopa biografijas — miris 1979. g. Kanadā.

796. lpp. atkārtojas 773. lpp. ielaistā kļūda — P. Miķelsona vietā jābūt P. Jēkabsonam.

797. lpp — pārsūtīšana nenotika uz Lionas pilsētas „štamlāgeri", bet uz Laonas pilsētas „štamlāgeri".

Saturs

Ievads

Lappuse

Arnolds Apse, ,,Vecais vanags'' 3
Alfrēds Jānis Bērziņš, Priekšvārdi 7

Daugavas Vanagu Centrālā valde, vispārējā darbība un darbība pa nozarēm

Daugavas Vanagu Centrālās valdes darbs 13
DV CV ideoloģiskās nozares darbs 1973.—1982. 61
Vanadzes 1973. g.—1982. g. 75
DV CV ārējās informācijas nozare 88
DV CV iekšējās informācijas nozare 96
DV Centrālās valdes jaunatnes nozare 100
DV Centrālās valdes kultūras nozare 106
DV CV aprūpes nozare 109
DV CV sporta nozare 111
DV CV saimnieciskā nozare 116
DV Centrālās valdes statistiskā nozare 117
DV ģenerālsekretāra darba apjomi 137
DV Centrālās valdes sēdes, darbinieki 138
Kapu svētki 140
DV pārstāvju piedalīšanās Pasaules Pretkomūnistiskās līgas konferencēs 147
DV Globālās dienas 150
Vispārējs pārskats par grāmatu serijas ,,Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā'' tapšanas gaitu 161
DV Mēnešraksts 167
DV Kalendārs 169
Laiks, Telpa, Ļaudis — DV organizācijas pirmie 25 gadi 170
DV apkārtraksti — biļeteni 171
Bijušo latviešu karavīru pases 175
DV Centrālās valdes apbalvojumi 176

Daugavas Vanagu zemju, nodaļu un apvienību darbība

Anglija 201
Argentīna 307
ASV 308
Austrālija 442
Beļģija 575
Brazilija 579
Dānija 581
Francija 583
Holande 595
Kanada 596
Vācija 701
Zviedrija 827

Pielikumi

Pulkveža Viļa Januma fonds 843
Ierosinājumi DV jaunatnes kopu vadītājiem 844
DV vēstījums 845
O. Beimaņa dāvātās ceļojošās balvas izcīņas noteikumi 847
DV Kultūras balvas 847
Kokļu mūzikas darbu sacensība 848
DV Centrālās valdes 1976. g. 31. aug. izdotais komunikē 849
Nodibināts Patiesības fonds 850
Patiesības fonds un mēs 852
Padomju Krievijas iznīcināto Latvijas pilsoņu dokumentācija 856
DV Centrālās valdes Nacionālās Darbības fonda noteikumi .. 861
DV Vēstījums 862
Vadlīnijas DV jaunatnes darbībai 863
DV jaunatnes darba plānošana 864
DV Centrālās valdes vēstījums latviešiem visā pasaulē 868
DV organizācijas pirmie gadi 869
DV organizācijas nākotne — pašu rokās 874
DV Centrālās Valdes vēstījums un aicinājums 875
Mēs nedrīkstam aizmirst 876

Noteikumi DV Globālajām neklātienes šaušanas sacensībām . 878
Vai vienīgi ideologiskas neskaidrības 882
Par disciplīnas jautājumiem 886
DV svinīgais solījums 890
Jānis Frišvalds, Pēcvārdi 891
Grāmatā minēto personu saraksts 893
Korrektūras un papildinājumi 929